

edi
sis

MA

16

MS

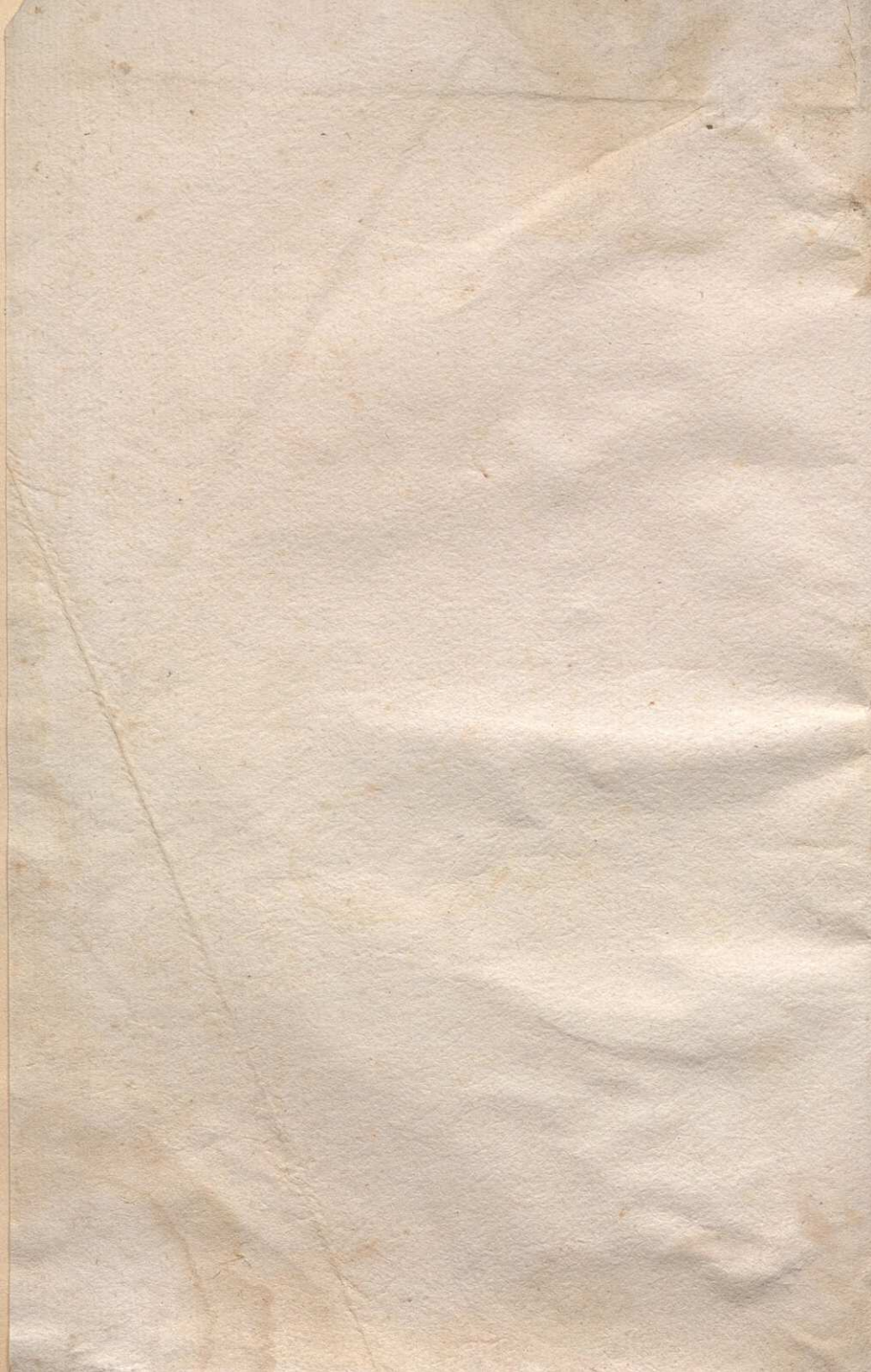
4

CB1000169337.

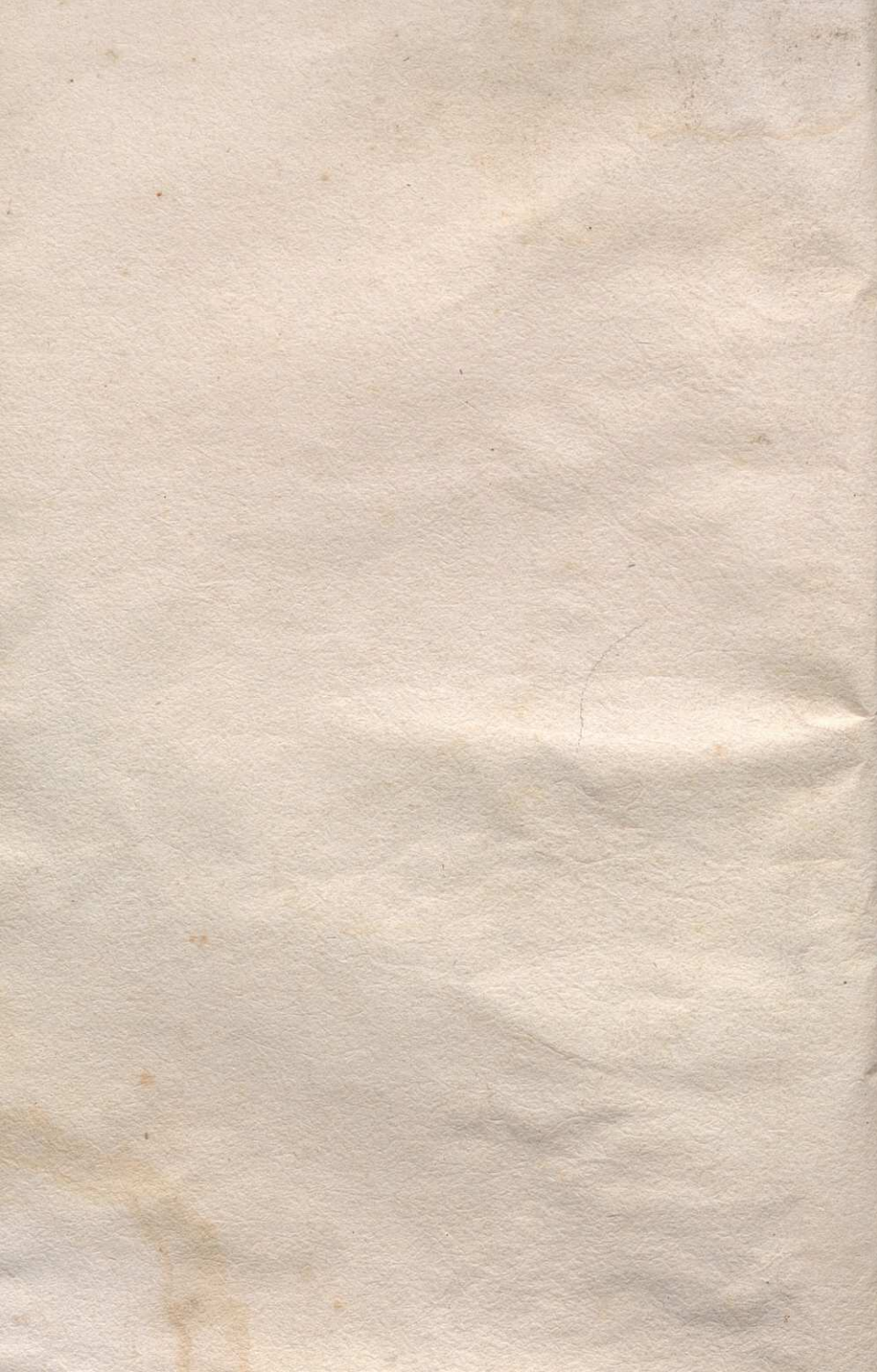
UOM

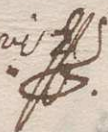
240E

FRXX/16

279

Ex lib. M. Federici Sanceloni S. V. D.

S V M M A

D. GOFFREDI TRANENSIS,

N° 59
I. C C L A R I S S.

N° 59
IN TIT. DECRETALIVM

omnibus vtilis & necessaria.

N° 59
A D. Io. Baptista Ziletto Veneto erroribus
summa diligentia emendata.

Cum eiusdem Argumentis, ac copiosissimo
Indice, tam principalium quàm emer-
gentium quæstionum nouis-
sime adiecto.

V I R T U T I S I G

C E D I T I N V I D I A.

V E N E T I I S,

Ad candentis Salamandra insigne.

M. D. LXIII.

Ad Lectorem.

NXIERVNT in lucem
 elegantia & valde necessaria
 opera Do. Goffredi de Trano
 Iurium interpretis verissimi:
 tam rudibus quàm prouectis
 potissimum in iure pontificio
 militantibus cōuenientissima. Hic enim reperies
 quicquid alibi sparsim quæris. Hic vias inuenies
 luminosas quibus priscos eliminabis errores: &
 reprobas opiniones veterum confutabis. Hic iudi-
 ces animarum salubria quærent consilia. Et ex qui-
 bus causis irregularitas dispensabilis vel indispen-
 sabilis incurratur. inuenient & per quos valeat
 dispensari. qualiter consideratis criminibus et cir-
 cūstantijs peccatorum adhibeātur remedia con-
 scientijs sauciatis. Hic prelati: & alij forenses iu-
 dices instruentur quomodo pro tribunali oporteat
 sedere. Et vt celerius huius operis sentiat com-
 modum cultor assiduis potest ictu oculi Reperto-
 rium discurrere, in quo omnes principales et emer-
 gentes quæstiones & quæ cognitū digna sunt com-
 plectuntur. Et quicquid sibi desiderauerit erit in-
 uentu facillimum. Vale.

INCIPIT SUMMA

SVPER TIT. DECRETALIVM
 COMPILATA A MAGISTRO GOFFREDO
 DE TRANO,
 DOMINI PAPAE SVBDIACONO
 ET CAPELLANO.

LOSARVM diuerſitas intelligē-
 tiam textus nonnun-
 quam obtenebrat. et
 dum per eas. infra,
 & ſupra, diſcurritur
 ſtudētis diſtrahitur
 animus. hebetatur ingenium, & quaſi
 labyrinthum lector ingreſſus, & piſcis
 intra rethia prouolutus laqueos uidet
 undique. latus pertimeſcit utrunque &
 quo diuertat ignorat, ut qui prius in-
 certus fuerat incertior relinquatur. Idcir-
 co ego Gofredus de Trano domini Pa-
 pae ſubdiaconus & capellanus tam fre-
 quētibus quā deuotis ſcholarium pre-
 cibus exhortatus, ac officialium Roma-
 nae Curiae iſtancia prouocatus. ad cō-
 munem utilitatem & eorum maximē
 qui iuris Canonici ſunt alumni. quorū
 proſectum libenter proſequor & ample-
 ctor. Super rubricis Decretalium ſum-
 mam ſaggredior. de illius auxilio ſpe-
 rans qui dat affluenter & non improp-
 rat. qui dixit. Aperi os tuum & ego a-
 dimplebo illud. A quo omnis modus lo-
 cutionis poetice et quaelibet decore pro-
 nunciationis ueritas ſumpſit exordium.
 In quo omnis ratio ſupernae ſciētiae uel
 terrenae creaturae conſiſtit. utpotē qui

earum caput auctor eſt & origo. In eo
 enim perfecta uirtus & ſapientia inue-
 nitur. In hoc igitur opere plenē inue-
 nies quidquid alibi ſparſim quaeris. In
 hoc in ſuis tractatibus omnia deciden-
 tur. Et tā rudes in Iure Canonico quā
 proueſti potiffime tenentes cathedras
 magiſtrales uias inuenient luminofas.
 per quas data copia diſſerendi errores
 eliminabunt antiquos, & reprobas opi-
 niones ueterum confutabunt. Hic iudi-
 ces animarum ſalubria quaerent conſilia.
 Hic ſub certis rubricis inuenient ex qui-
 bus cauſis irregularitas diſpenſabilis uel
 indiſpenſabilis incurritur. & per quos
 ualeat diſpenſari. Qualiter considera-
 tis criminibus & circumſtantijs peccato-
 rum adhibeantur remedia conſcientijs
 ſauciatis. Hic Praelati & alij forenſes
 iudices inſtruentur quomodo pro tribu-
 nali oporteat iudicare. Verum quia no-
 uum & ab alijs intemperatum aſſumo. &
 rude opus limam correctionis expoſcit.
 ſi quid dixerō in hoc quod uideatur ue-
 ritati contrarium. peritorum correctio-
 ni ſubijcio & expono. Nam ſi quid ali-
 ter ſapitis hoc uobis dominus reuelauit.
 & qualis ego ſum in ſcriptis aliorum. ta-
 les alios uolo intellectores eſſe meorū.

Summarium

- 1 Decretalium noua constitutio quare & a quo facta fuerit.
- 2 Rubrica hæc prima ponitur de Summa Trinitate & fide Catholica, & quare.
- 3 Sancta Trinitas cur summa uocetur.
- 4 Trinitas quare sic dicatur.
- 5 Fides catholica quæ sit.
- 6 Disputare publicè non licet de fide catholica cum hominibus aliene cõmunions.

DE SUMMA TRINITATE
& fide catholica. Rub.

- P**ost proœmium in quo breuiter edocemur quare hæc noua cõpilatio facta sit, veteri dissoluta ualer quia diuersæ cõstitutiones & decretales epistolæ summorum pontificum in diuersa sparsæ uolumina quarum aliquæ propter nimiam similitudinem, & quædam propter contrarietatem, nonnullæ etiã ob sui prolixitatem confusionem inducere uidebantur, aliquæ uero uagabantur extra uolumina supradicta, quæ tanquã incertæ frequenter in iudicijs vacillabãt. Et ided Grægotius Papa nonus piæ memoriæ ad utilitatem publicam in unum uolumen resecatis superfluis mandauit redigi, adiectis suis constitutionibus quas nonnulla quæ in prioribus erant dubia declarantur, ut in eodem proœmio continetur. ¶ Ponitur prima rubrica de Summa Trini. & fide catho. nec sine misterio ponitur primo loco ipsa enim est uniuersorum principiu, ut infra capit. primo in princ. ab eo elementa & eorum dispositio producta sunt in orbem terrarum ut. C. de ue. iur. enu. l. j. in prin. Hæc sancta Trinitas primam per moysen & alios prophetas doctrinam præbuit humano generi salutarẽ. ut infra. c. j. §. hæc sancta. Et licet de hac materia non humano ore loquendum sit sed diuino. de conse. dist. ij. in Christo patri. Aliqua tamen sub cõpendio uideamus.
- 3 Et primo ¶ cur summa dicatur & quidẽ

quia maior est prior est omnibus rebus ut superius dictum est. ¶ Trinitas dicitur eo, quod licet una sit substantia et essentia seu natura diuina. Est tamen pater qui generat, filius qui gignitur, & spiritus sanctus qui procedit. ut distinctiones sint in personis & unitas in natura. Nam licet alius sit pater, alius filius, alius spiritus sanctus. non tamen aliud. Sed id quod est pater est & filius idem & omnino est & spiritus sanctus. ut infra eo. c. damnamus. ¶ Fides autem catholica hæc est quæ in symbolo continetur. quam romana tenet ecclesia. ut xxiii. q. ij. j. hæc est fides quam firmiter credere & simpliciter confiteri debemus ut infra eod. c. j. in princ. & xxiiij. di. qui episcopus ¶ de qua turbis adunatis publicè disputare non licet. ut. 7 C. eod. ti. l. nemo, in princ. ¶ Solliciti enim esse debemus ut margaritas nostras ante porcos non mittamus. ut. xj. q. iij. nolite recedere. §. nolite mittere. Et ne de secretioribus diuinæ sententiæ omnibus proloquamur. ut. xliij. di. in mandatis, nec magistris canonum & custodibus fas est inire certamen. cum hominibus aliene communionis. ut. xxiiij. q. iij. Cum quibus, in fi. quod intellige, cum quis publicè de fide contedit, & ex hoc tumultus & per fidei occasionem querẽs; ut dicit lex præal. nemo aliter in fide instruendi sunt simplices. ut. x. q. j. placuit, & hæretici confutandi. ut. xix. di. secundum, de con. dis. ij. In Christo pater, & in plerisque capitulis in eadem di. positus. & C. de episcopus, & cler. l. quonia. Non solum autem uirgines & continentes uerum etiam coniugati per fidem restant & operationem bonam deo placere ad eternam merentur beatitudinem peruenire. ut infra e. firmiter, in fi. Violatores autem fidei in æternum peribunt saluis penis temporalibus quæ talibus imponuntur ut dicemus infra de hære.

Summarium

- 1 Ius naturale quando proditum sit.
- 2 Sacerdotio translato necesse est ut legis translatio

- translatio fiat.
- 3 Decreta & constitutiones quis ediderit.
 - 4 Iuris præcepta que sint.
 - 5 Constitutio uerbum, quid proprie dicatur.
 - 6 Constitutio uerbalis esse debeat.
 - 7 Constitutio quid sit, & quid consuetudo.
 - 8 Constitutio à quibus fieri possit, & in quibus.
 - 9 Populus Romanus an possit hodie legem condere.
 - 10 Senatus an legem condere possit.
 - 11 Pape auctoritas in concilijs excepta intelligitur.
 - 12 Constitutionum causa que sit.
 - 13 Constitutionum quatuor sunt uirtutes.
 - 14 Constitutionibus qualiter derogetur.
 - 15 Iura omnia sunt in pectore Pape uel Principis.
 - 16 Factorum labore memoriam, & in nullo peccare, diuinitatis est potius quam humanitatis.
 - 17 Canon posterior ordine corrigitur per priorem.
 - 18 Temporum successus non ordo scripturae in legibus & decretalibus attenditur.
 - 19 Constitutio quando liget.
 - 20 Pena non seruantium constitutiones canonicas que sit.
 - 21 Constitutiones canonicas interpretantur quædeas faciunt.
 - 22 Res inter quosdam iudicata alijs non præiudicat.

DE CONSTITUTIONIBUS. Rub.

POST QUAM ¶ Deus formauit hominem ad imaginem & similitudinem suam, ut. xxiiij. q. v. hæc imago, & in ætate uirili, ut de pæni. di. ij. §. Romanos prodijt cum eo ius naturale. Illud enim incæpit ab exordio rationabilis creaturæ, ut. vi. di. in prin. ¶ Demum lex uetus data est per Moysen & prophetas post modum translato sacerdotio lex noua successit, ut infra. c. translato. Sed quia hominum crescente malitia effrenata cupiditas quotidie noua litigia generabat, ut supra in procemio,

ita ut plura essent negocia quam uocabula, ut. ff. de præscri. uer. l. natura. ¶ Sancti patres decreta & constitutiones summi Pontifices ediderunt ut sub iuris regulis homines coartati discant honeste uiuere, Alterum non lædere, ius suum cuique tribuere. hæc enim, sunt præcepta iuris, ut. ff. de iusticia & iure l. iusticia. §. iuris præcepta. ¶ Et licet hoc uerbum constitutio ad omnes Decretales omnesque leges ualeat prorogari. Nam aliàs restricto uocabulo constitutiones dicuntur principum leges populi romani & edicta prætorum. In hac tamen Rubrica tractatur specialiter de quibusdam constitutionibus quæ dici possunt constitutiones constitutionum, quia sub Rubrica ista tractatur de alijs statutis canonicis obseruandis, ut infra. eo. ti. c. j. Et de ui & potestate aliarum constitutionum. Omnis enim constitutio cum edicitur futuris dat formam negocijs, & præterita dispendijs non commendat, ut infra. eo. c. ij. qui possunt in rebus ecclesiasticis constituere quia non layci, ut. infra. eo. ti. quæ in ecclesiarum, & c. ecclesia, & xcvi. di. bene quidem. ¶ Quod constitutio debet esse clara nihil ambiguum continens uel obscurum, ut infra. eo. c. ult. iij. di. erit. infra de uerb. signi. abbate. Nihil est aded constitutionum & legum proprium sicut claritas, ut in autent. de test. imperfe. §. nos igitur, colla. viij. ¶ Videndum est igitur quid sit constitutio, unde dicatur, quis possit facere constitutionem, quæ causa sit constituendi, quæ uirtutes constitutionum & qualiter constitutionibus derogetur, quando constitutio incipit arctare, & quæ sit pena non obseruantium. ¶ Constitutio est eius scriptum, j. di. §. cum itaq; Sicut consuetudo est ius non scriptum moribus utentium approbatam, ut ea. di. Consuetudo. Nam ex non scripto ius uenit ut infra. de iure natu. gen. & ciui. §. ex non scripto. & ergo cõpeteret post istum tractatum sequitur tractatus de consuetudine. ¶ Dicitur constitutio quasi commune statutum, ¶ Nam Papa cum fratribus suis,

& cate-

& cæteri prelati cum capitulis & canonicis suis cõstitutiones facere possunt. ut infra de sent. excom. inter alia infra de his que s. a prela. per totum. ¶ Potest & legatus cõstitutionem facere. vt infra de uerbo. signi. ex parte. infra de loca. & conduc. Ex rescripto. infra de consang. & aff. quod dilectio. infra de offi. le. c. vj. ¶ Item & capitulũ circa ea quæ ad ipsum spectant ut infra. e. c. Cum accessissent. & c. Cum inferatur. Potest & aliud collegium approbatum. ut infra e. c. ex litteris. Itẽ synodus prouincialis. ut. xv. di. q. dicitis. Sinodus episcopalis. ut. xvij. di. de concilijs. & c. decreuimus. sic & princeps cũ suis procribus cõstitutionem facere potest. ut. C. de le. & con. l. humanã. Et præfectus prætorio. ut. C. de offi. prefec. preto. l. normã. Item hi quibus mandat. Imperator. ut & in prologo insti. §. cũq; hoc deo proprocio peractum. & hoc est quod alibi dicitur omnia nostra facimus quibus a nobis auctoritas impartitur. ut C. de ue. iur. enu. l. j. §. cumq; . & §. sed neq; . ¶ Itẽ

9 **p**opulus romanus ¶ etiam legem hodie uel. cõstitutionem condere potest. ut patet ex descriptione legis ut insti. de iure na. gen. & ciui. §. lex est licet dicatur potestas in principem translata. ut C. de uet. iure enu. l. j. §. & hoc etiam dicitur enim translata. j. concessa non quòd omnis populus a se abdicauit potestatem & sic dicitur transferri iurisditio a delegante in delegatum. ut. ff. de offi. eius cui man. est iur. l. j. §. qui mandatum nam & si olim potestatem condendi legem populus in principem trãstulisset tamen postea reuocauit. ut. ff. de or. in. l. ij. §. ex actis. §. quod ad magistratus. & l. cum placuisset. ¶ Item senatus legem condere potest ut. ff. de le. & se. con. l. non. l. non ambigitur. Nec ob. quod alias dicitur soli principi licet condere leges. ut. C. eo. ti. l. ult. quia superiores de quibus dictũ est quòd possint condere legem principis auctoritate condere intelliguntur. Sic & in Pa

10 **p**apã dicendum est ut legati. prelati. ca-

pitula & concilia auctoritate ipsius fa-

11 **c**ere cõstitutiones intelliguntur ¶ Vnde & in concilijs excepta intelligitur auctoritas domini Papæ ut infra de elec. significasti. xvij. di. per totum. iij. q. vj. dudum. & c. peregrina. ix. q. ij. cuncta. & c. saluo. & ita uidimus quod sit cõstitutio. unde dicatur. & quis cõstitutionem

12 **f**acere potest. ¶ Causa ¶ uero cõstitutionum est ut appetitus noxius sub iuris regulis limitetur. ut supra in probatio & ut humana coerceatur audacia. ut. iij. d. facere. ¶ Virtutes autem cõ-

13 **s**titutionum ¶ sunt quattuor. Omnis enim cõstitutio aut præcipit ut statuta canõnica obseruari. ut infra eo. c. j. ut clerici regulare propositum & honestũ habitum deferentes continenter & castẽ uiuere studeant. ut infra. de ui. & ho. cle. c. deus qui. & c. ut clericorum. Aut prohibet ut clericos secularibus negocijs immiseri. ut infra ne cle. uel mo. & infra ne prælati. uices suas per totum. & idem in omnibus edictis prohibitorijs. aut permittit ut uir fortis præmium petat. ut. iij. di. omnis lex xxij. q. j. militare. Item minora permittit ut maiora uitentur. ut. xij. di. nerui. Aut punit scelera & delicta infra de pz. per totum unde uersus. Quattuor ex uerbis uirtutes collige leges. Permittit puniri imperat atque uetat. Consilia uerò quæ in iure inueniuntur uoluntatis sunt nõ necessitatis. ut. xxvij. di. sic enim neque & c. iam nunc. xiiij. q. j. quòd præcipitur. ff. de re. uen. l. is qui destinauit. & ideo non adijcitur quintum membrum nam hoc continetur sub illo membro permittit. qui enim consulit satis permittit. ¶ De

14 **r**ogatur enim ¶ cõstitutioni priori per posteriorem. ut infra de cognã. spi. c. j. ff. de le. & con. nõ est nouum etiam si nulla in posteriori mentio habeatur. licet secus sit in rescriptis ut infra de rescriptis c. Cæterum. & c. ex parte. Et est ratio diuersitatis quia in legibus & cõstitutionibus continentur iura.

15 **¶** Omnia autem iura sunt in pecto-

re Papæ uel Principis. ut C. de testa. l. omnium. Et ideo cum princeps condit legem posteriorem quasi ex certa scientia faciat memor prioris tollitur prior. Sed in rescriptis continentur
 16 facta factorum autem omnium habere memoriam & in nullo peccare, diuinitatis est potius quam humanitatis. ut C. de ue. iu. enu. l. j. §. si quod autem. unde non præsumitur quod papa conscius primi rescripti concedat secundum. & hoc intelligo in priore & in posteriore secundum tempora non secundum ordinem scripture. nam decre. infra de ma. & ob. statuimus posterior est in ordine scripture illa decre. infra hic. eo. ti. quoniam. & tamen quæ prior est ordine non tempore interpretatur poste-
 17 riorum ordine. † Sic et alias canon posterior ordine corrigitur per priorem. ut xxx. q. iij. post. susceptum. & c. super
 18 quibus. † unde in legibus & decretalibus non ordo scripture sed temporum successus attenditur. Nam lex. C. quæ confirmat Codicem factum & consummatum post Codicem edita est & tamē in princ. C. posita est. ut. C. de iusticia. Co. confir. l. una. sic & lex quæ est in C. de sacra. cal. l. j. facit mentionem de lege posteriori edita. C. de iudi. l. rem non nouam. sic lex. C. de col. illam facit mentionem de lege posteriori edita. C. de suis & legi. hære. si defunctus. nec enim ordo scripture inspicendus est. ut. ff. de solu. l. nec enim quamuis lex alibi dicatur primis pro loco ponendis posteriori re secundis. ut. C. de no. C. confir. l. una.
 19 † Incipit autē † constitutio arctare post duos menses postquam insinuata & publicata fuerit. ut in autent. ut factæ no. consti. in rub. & in prin. l. coll. v. infra ne cle uel mo. c. ult. & sic intelligo. xvj. di. quod dicitis. xij. q. ij. qui & humanis ante hoc tempus ignorantes non litigantur ut e. c. cognoscentes. lxxvij. di. proposuisti. † Restat uidere de pœna non seruantium constitutiones canonicas.
 20 † Et est sciendum quod si quis eas non habet arguendus est de neglectu. qui ha-

bet & qui nõ seruat corripendus est de temeritate. ut xx. distin. si decreta. Sed si in cõtempum Romanæ ecclesie quis non seruet. hæreticus est censendus. ut xx. dist. de libellis in fi. Saluis alijs pœnis qui per singula iura singulariter imponuntur non obseruantibus eas. † Vñ non omitto quod omnes illi qui constitutiones condere possunt eas interpretatur. ut scilicet de sen. ex inter alia. C. e. ti. l. ul. infra de sequestra. c. j. C. de lega. l. j. Item consuetudo. ut. ff. eo. ti. si de interpretatione. & l. minime infra de cõ. sue. Cum dilectus & hæc interpretatio est generalis & necessaria. sed non in scriptis redigenda. eo quod dicitur ius non scriptum. ut. ff. e. ti. l. de quibus. §. j. Interpretatur magister. ut C. de professo. qui in constan. ci. l. j. quamuis eius interpretatio non sit necessaria. quia nullius addictus iurare in uerba magistri. Interpretatur iudex. ut. ff. de legi. & cõ. l. nam ut ait. quæ interpretatio & si sit necessaria & in scriptis redigenda non
 22 tamē est generalis. quia res inter quosdam iudicata alijs non præiudicat. ut. C. quibus res iudi. non no. l. j. & ij. Aliquādo minor interpretatur mandatum maioris. ut infra de post. ad hoc.

Summarium

- 1 Rescripta quando nim constitutionis habeant
- 2 Rescriptum quid sit.
- 3 Rescripta an faciant ius.
- 4 Rescriptum quis possit concedere.
- 5 Rescriptum a quo possit impetrari.
- 6 Rescriptorum uis a que potestas que sit.
- 7 Quos Deus coniunxit homo non separet. quomodo intelligatur.
- 8 Bigamus an promoueri possit.
- 9 Ordinandus sine crimine esse debet.
- 10 Papa est maior Paulo in administratione.

- 11 Papa est loco Petri & Christi vicarius.
- 12 Temporale quando pro spirituale dari possit
- 13 Principis auctoritas testamentum non solemne ualidat.
- 14 Et facit ex nudo pacto dari actionem.
- 15 Rescripta iuri contraria sunt abicienda.
- 16 Pontificem una epistola multa tollere iura non est uersimile.
- 17 Papa quando sit consulendus.
- 18 Rescriptum contra consuetudinem non ualet
- 19 Rescripta damnoisa fisco, uel utilitati publice sunt reuocanda.
- 20 Rescriptum modicam uel leuem lesionem continens, ualet.
- 21 Damna modica tolerantur.
- 22 Modica deceptio est tolerabilis
- 23 Rescriptum enormem lesionem inducens, & in totum alterius ius absorbens, non ualet.
- 24 Rescriptum denegandum est, ubicumque denegatur petitio.
- 25 Rescriptum qualiter tollatur.
- 26 Intellectus ad. c. Caterum, & c. ex parte infra eod.
- 27 Rescriptis duobus impetratis cum dubitatur de prioritatem & posterioritate, quid sit agendum.
- 28 Rescriptum primum generale quando elidatur per posterius speciale. Et quid si utrunque est speciale. m. 29.
- 30 Literas diuersas si diuersi impetrant, super diuersis & contra diuersos, an talis diuersitas noceat.
- 31 Rescriptum ab appellato impetratum infra tempus appellationi prefixum non tenet
- 32 Rescriptum ab excommunicato impetratum eliditur.
- 33 Rescriptum lite pendente obtentum non ualet.
- 34 Rescriptum tollitur ex initio uisibili & inuisibili.
Rescriptorum uicia quedam uisibilia & quedam inuisibilia.
- 35 Literae impetratae seriem facti non continent an ualeant. Et quid si non continent litem esse motam, & si non fiat mōtio de dispensatione, nu. 36.
- 37 Ratio quare in rescriptis requiritur mentio in secundo ut primum tollatur, non autem requiritur in legibus uel testamentis. & m. 40.
- 38 Princeps omnia iura in pectore habet.
- 39 Factorum omnium habere memoriam, & in nullo peccare diuinitatis potius est quam humanitatis.
- 41 Index exceptionem peremptoriam aptam ad litem contestandam conuersam ad dilatoriam contra rescriptum admitti non debet in uim dilatorie.
- 42 Intellectus ad. c. per uestras, infra de dona. inter uir. & uxor.
- 43 Rescriptum an & quando elidat suggestio falsitatis, uel suppressio ueritatis.
- 44 Rescriptum impetratum per alium sine mandato domini an elidatur.
- 45 Canonici an possint sine mandato pro ecclesia sua impetrare rescriptum.
- 46 Rescripta an sint stricti iuris, ut ad alias res uel personas non extendantur.
- 47 Rescriptum a quo interpretetur de dubio super eo contingente.
- 48 Rescriptorum auctoritas per quantum tempus duret. & m. 49.
- 49 Imperfecta uoluntas per se non tollit solemne testamentum praecedens, sed cum decennio tollit.
- 50 Præuilegia an sint perpetua.
- 51 Intellectus ad. c. si de terra, & c. accedenti bus de priuileg.
- 52 Generalia rescripta quae sint.
- 53 Speciale rescriptum quid sit.
- 54 Iurisdictionem quae literis conferantur.
- 55 Iudex a superiore delegatus, nisi fuerit petitus, recusari potest.
- 56 Rescripta quae cōferant meram executionem.
- 57 Mandati fines quando dicantur excedi.
- 58 Intellectus l. si ut proponis C. de executio. rei iudi. & l. si praetor. ff. de iudici.
- 59 Rescripta quare contineant ius commune.
- 60 Rescripta quae gratiam specialem contineant.
- 61 Discedere a iure communi quae faciant.
- 62 Impetrantes rescripta per suggestionem falsitatis, & ueritatis suppressionem, quibus poenis sit puniendi.

DE RESCRIPTIS.

Rubrica.

DICTVM est supra de consti-
 † Sed quia rescripta quo ad il-
 los quibus & inter quos conce-
 duntur uim constitutionum habent. I-
 deo subsequenter de rescriptis subijcia-
 mus. ¶ Videamus ergo quid sit rescri-
 ptum. Quis concedere possit. Quis rescri-
 ptum impetrare. Super quibus rebus.
 Quæ uis ac potestas eorum. Qualiter re-
 scriptum elidatur. Quis rescripta inter-
 pretetur, si super eo dubitare contin-
 gat. Quanto tempore durat eorum au-
 thoritas. Quæ rescripta sint generalia.
 Quæ specialia, Quæ iurisdictionem con-
 ferunt. & quæ meram executionem.
 Quæ ius commune continent. Et quæ
 gratiam specialē. Et quæ pœna debeatur
 his qui rescripta impetrāt per sug-
 gestionem falsitatis, & ueritatis suppres-
 sionem. ¶ Rescripta † Papæ uel Prin-
 cipis sunt mandata quæ ad instantiam
 alicuius uel aliquorum seu proprio,
 motu: uel ex relationibus absentium,
 uel ex suggestione præsentium, uel ad
 consultationem facit, uel cum aliquid
 alicui uel aliquibus corpori uel colle-
 gio uniuersitati uel ciuitati mandatur
 seu indulgetur. † Talia enim ius faciūt
 non generale sed speciale in negocijs
 & inter p̄sonas, in quibus & inter
 quas promulgata sunt, ut. C. de legi. &
 constitu. l. ij. ¶ Rescriptum † concedere
 potest in ecclesiasticis Papa. In secula-
 ribus Imperator. ¶ † Quicumque nomi-
 ne suo potest agere, potest & rescriptū
 per procuratorem impetrare, dummo-
 do super hoc habeat mandatum spe-
 ciale, ut infrā e. c. nonnulli. ¶ De uiri-
 bus autem † rescriptorum sciendum est
 quòd aut rescriptum est secundum ius,
 aut præter ius aut contra ius. Si est secū-
 dum ius uim constitutionis habet. Talis
 enim est decret. epistola. & in causis dif-
 finiendis auctoritatem habet, ut xix. di.
 per totum. Si præter ius similiter ut con-
 stitutionis habet & arctat illos quos diri-

gitur: Nam & si uix ferendum iugum a
 sancta Roma. sede imponitur pia tamē
 deuotione tollerandum est, ut xix. di. in
 memoriam. Aut is cui mandatum diri-
 gitur rationabilē causam assignet qua-
 re quod mandatur adimplere non pos-
 sit. ut infrā eo. c. si quando. Si contra ius,
 & forte contra dictum Dei, Apostolorum,
 uel Euangelistarum aliquid pro-
 deat omnino respuitur. ut xxv. q. j. sūt qui
 dam. quia necdum minor in maiorem
 sed par in parem non habet imperium.
 .ff. de arb. l. nā & .ff. ad trebel. l. ille à quo
 §. tempestiuum. eorum tamen dicta uel
 statuta potest Papa modificare unde il-
 lud. † Quos Deus coniunxit homo non
 sepatet sic modificatur per summum
 pontificem, coniunxit consensu animo-
 rum & carnis commercio alias primum
 interueniat non secundum. separantur
 per ingressum religionis. ut istrā de cō-
 uersio. coniuga. uerum & c. Ex publi-
 co. non sic si alter coniugium uelie re-
 manere in domo propria ut. eo. ti. ex
 parte tua, in fi. Item modificatur & ali-
 ter illud uerbum quos deus coniunxit
 homo non sepatet scilicet uiolenter si-
 ne lege & absque ratione. Sic modificat
 Isidorus xxij. q. ij. Quos deus coniun-
 xit. Sic † modificatur dictum Aposto-
 oportet ordinandum esse unius uxoris
 uirum ut xxvj. di. in prin. & c. j. scilicet
 ad sacros ordines. ut infrā de big. super
 eo. Nec. ob. quod dicitur. xxxiiij. di. le-
 ctor, ubi ex dispensatione ad subdia-
 natum bigamus promouetur quia illud
 intelligitur secundum statutū primiti-
 uæ ecclesiæ quando subdiaconatus non
 erat sacer ordo. ut xxxij. di. Eos. & lx.
 di. nullus. hodie secus ut infrā de ser-
 uis non ordi. miramur infrā de tempo-
 re ordina. A multis quamuis dicatur
 Lucium Papam dispensasse cum Panor-
 mitano Archiepiscopo, qui bigamus
 erat. Sed Nicholas furiosus scripsit
 non sine furore quòd si ex dispensatio-
 ne bigamus ordinaretur non recipe-
 ret caractērē sicut nec asinus. Sed hoc
 non approbo per id. quod legitur. l. di.

B quicum-

9 quicumque. Item Apostolus dicit † ordi-
 nandus sine crimine esse. ut. xxxv. di.
 per tot. Sed hoc modificatur per sum-
 mos pontifices, qui ordinauerunt. etiã
 per episcopos dispensari posse in crimi-
 ne adulterij & in minoribus. ut infra de
 iudi. At si clerici. Sed certè hæc nõ sunt
 contra Apostolum, quia Apostolus nõ
 10 prohibuit dispensari. † Vel dic quòd
 Papa est maior paulo in administratio-
 11 ne ut xx. di. § j. Nam † Papa est loco Pe-
 tri. ut. xxiiij. q. j. quoniam uerus & sic sit
 uicarius Iesu Christi. ut infra de tran-
 sla. prælat. c. inter corporalia infra ut
 eccle. bene. sine dimi. confe. ut nostrum
 Petrus aut in administratiõne maior fuit
 paulo ut ij. q. vij. puto xx. di. in nouo.
 sic & mandatum domini de dandis de-
 cimis quod habetur. xvj. q. j. reuertimi-
 ni. modificatur per summos pontifices
 qui super hoc quibusdam immunitatè
 indulgent. ut infra de deci. Ex parte.
 qui statuerunt super decimis amicabi-
 liter posse componi. ut infra de decimis
 suggestum & c. Ex multiplici infra de
 transac. Statuimus. & c. de cetero in-
 fra de confirm. uel. uel. inuti. uenera-
 biles sic & modificatur illud uerbun-
 domini. In ore duorum & c. ut ij. q. iij.
 in prin. infra de testa. relatum. nam ex-
 ponitur negatiuè id est non paucorù. ut
 12 infra de testibus. † licet sic & statutu-
 ueteris testamèti de nõ dãdis tẽporali-
 bus pro spiritualibus modificatur, quia
 potest quis dare de redimẽdo uexatio-
 nem. ut infra de symo. Mattheus. Item
 potest dari temporale pro spirituali ex
 promissione superioris. ut infra de pa-
 ctis. Cum pridem infra de præben. nisi.
 quali superioris auctoritas uirium pur-
 get. ut. ff. de his qui no. infra. l. furt. §. qui
 iussu infra de transac. Statuimus & c. ue-
 13 niens. Sicut † auctoritas principis mi-
 nus solenne testamentum facit solen-
 14 ne ut. C. de testa. l. omnium. † quã fa-
 cit ex nudo pacto dari actionem. ut. ff.
 de pac. l. legitima qui mutat substãtia-
 lia. ut. C. communia de le. l. ij. C. de
 15 rei uxori ac. l. una. † Si autem con-

tra ius postituum aliquid rescriptum e-
 manat abiciendum est. ut. xxv. q. ij. re-
 scripta C. de præcipi. impera. offe. l. re-
 scripta. Nec enim ratione rescripti re-
 cedendum est a iure cõmuni ut infra de
 æta. & qua. Eam te. nisi expresse in re-
 in rescripto contineatur, non obstante
 constitutione uel iure tali. ut. ff. de le.
 ij. l. si quis in prin. infra de offi. dele. su-
 16 per quæstionum, † aliàs non est uerisimi-
 le summum Pontificem una epistola
 multa uelle tollere iura. ut infra de elec.
 Ecclesia uestra C. de inoffi. test. l. si quã
 17 do. † Sed si super iure aliqua dubitatio
 oriatur Papa consulendus est ut infra
 de fide instru. pastoralis. & in hoc posset
 poni exemplum infra de concessi. præ-
 ben. dilectus. de qua probabiliter dubi-
 tatur an sit reuocata per aliam decre. po-
 steriorem tempore non ordine infra de
 18 elec. ne pro defectu. † Sed si rescriptum
 sit contra consuetudinem præualer con-
 suetudo. nam præualer iuri si sit ratio-
 nabilis & præscripta. ut infra de cofae.
 19 c. ul. & ut dicemus in tit. illo. Item † si
 rescriptum sit contra fiscum uel contra
 publicam utilitatem respicitur prima
 iussio & expectatur secunda. ut C. de p-
 ci. impera. of. l. nec dãnosa. & in auc. ut
 nulli iudi. §. & hæc quoque iubemus. &
 de man. principum §. deinde. si uero cõ-
 20 tra ius priuati. distinguitur. Aut in le-
 uem & modicam læsionem. ut si Papa
 mandat in suo rescripto quòd non ad-
 missis dilatorijs exceptionibus proceda-
 tur in principali. uel si mandat actionè
 seu petitionem alicuius differri. ut cum
 indulget cruce signatis non conuenire
 tempore crucis. tale rescriptum ualeat.
 ut C. de præci. impera. offe. l. quotiens.
 21 & l. rescripta. † nam modica damna to-
 lerantur. ar. xij. q. ij. terrulas. & c. si quos
 de seruis. & c. bonæ rei. & infra de his
 quæ fi. a præsi. sine consen. ca. c. pastora-
 22 lis. ff. de in. inre. resti. l. scio. † Sic & deco-
 pro modica tolleratur ut. ff. de mino. l.
 in causæ. §. Idem Pompo. magna uerò
 rescinditur. ut C. de rescin. uen. l. rē ma-
 23 ioris. Cæterum † si rescriptum enormè
 alicui

alicui læsionem inducat & in totum ius eius absorbeat non ualet, ut in prædicta l. quoti. & infra de deci. suggestum infra de dona. Apostolica infra de uerb. sig. quid per nouale ff. ne quid in loco pub. l. ij. §. si quis a principi. ff. ne quid in flu. pub. l. j. §. sunt qui putant, eo saluo quòd ex delicto auferuntur omnia bona, ut C. de bonis dam. per totum infra de iudæis & sara. ad liberandam infra de hæ. ræ. uergētis infra ne cle. uel mo. relatū, alias non est uerisimile quòd Papa uel Imperator improbam indulgeat. actionem, ut C. de peti. bo. sub. l. j. lib. x. ff. de 24 mino. deniq; in prin. f. Vbiq; u. de negatur petitio denegandum est rescriptum, ut C. si nup. & rescripto. pe. l. ij. ni si forte aliquid sit quod pro fit impetranti & nulli oblit. ff. de sena. l. nuptæ. uel cui princeps sine exemplo subuenit, ut insti. de iure naturali gen. & ciui. §. Sed & quod principi placuit, ut. xxv. q. ij. rescriptū. ¶ Tollitur rescriptū fsi per suggestionem falsitatis uel rei suppressionem fuerit impetratum & scienter uel ignoranter. Sed per talem qua non interueniente literæ non fuissent obtentæ, ut infra eo. ti. super literis etiam si rescriptum sit consentaneum iuri, ut. xxv. q. ij. & si legibus C. si contra ius uel uti. pu. & si legibus. Et eodem modo tollitur si per mendatum iuris obtineatur, ut. xxv. q. ij. præscriptio. & C. si cōtra ius uel uti. pu. præscriptum. si quis suggerēs principi esse de iure quod non est impetrat, quamuis non sit uerisimile principē in hoc falli, ut C. de testa. l. omnium. Tollitur rescriptum primum per posterius faciendo mentionem de ipso primo. & tunc ipso iure. ut infra de off. de le. c. literis. & c. pastoralis. §. præterea, in si. si uerò in posteriori non fiat mentio de priori tollitur posterius per primū. sed non ipso iure sed ope exceptionis. & est ratio diuersitatis, quia in primo casu certi sumus de uoluntate principis uel Papæ quòd uoluerit primum tolli, cum in secundo de ipso fecerit mentionem. ¶ In secundo autem casu cum in

uno de altero mentio non habetur, de uoluntate principis ignoramus quod illorum uoluerit præualere, & ideo requiremus opem exceptionis ex primo contra secundum, & sic intelligimus infra eo. c. Cæterum. & c. ex parte. Huic opinioni non ob. decreta. præalle. de offi. deleg. Ex literis, in qua dicitur quòd primi iudices habuerunt iurisdictionem cū in secundis literis non fiat mentio de primis, sed intelligo ibi exceptum fuisse contra secundas. Et sic respondeo ad decre. Cæterum, quod enim ibi dicit quòd secundæ literæ non facientes mentionem de primis nullam obtinent firmitatem, uerum esse intelligo si excipiantur ex primis, sed moueberis & dices nonne absurdum est quod primi iudices ex primis literis & secundi ex secundis iurisdictionem habeant in eodem negotio, & inter eadem personas. Respondeo contra contingit ratione dubitationis, ut infra eo. c. pastoralis. & c. cum eo tingat, sicut & alia fiunt ratione dubitationis, ut infra de appella. Si duobus & c. Cum parati. ff. de iudi. l. si quis ex aliena, & eodem modo intellige tolli rescriptum per exceptionem ut in superiori casu quando impetratur rescriptum per mendacium, nam & tunc rescriptum taliter impetratum, confert iurisdictionem. Ita ut si excipiat de uicio literarum super hoc emergenti exceptione iudex cognoscet, ut infra de ap. super eo. §. si autem. xxv. q. ij. & si non cognitio. C. si cōtra ius uel uti. pub. l. & si non cognitio. & per sententiam sua decernet quòd impetrator careat impetratis seruata tamen distinctione quæ habetur infra eo. super literis, & si nimia mentientis improbitas inuenitur seueritati subijciat iudicantis, ut. xxv. q. ij. & si legibus. C. si contra ius uel uti. pu. l. & si legibus. sed Tan. scripsit quòd secundæ literæ non facientes mentionem de primis ipsi iure non ualent, & hanc opinionem seruauit ex uerbo quodam quod erat in decretali infra eo. ti. cæterum, secundum ueteram compilationem, ita enim con

tinebatur in ea, nec secundę literę de iure obtinent alicuius roboris firmi-
 tem, exponebat ipse, id est, ipso iure, sed
 compilator huius uoluminis ex indu-
 stria sicut puto amouit illud uerbum de
 iure quod materiam præstabat erroris.
 Confunditur autem Tan. opinio infra
 eo. si autem & c. plerunque. nam si ego
 impetrem rescriptum primum & tu se-
 cundum non facta mentione de primo
 & ego maliciosè uel negligenter non
 utor meo rescripto infra annum compu-
 tandum à tempore tui rescripti, uteris
 tuo, sine metu exceptionis quod non fie-
 ret si secundum impetratum, non habita
 mentione de primo esset nullum ipso
 iure. ¶ Item si auctoritate secundarum li-
 terarum non facientium mentionem
 de primis per secundos iudices proceda-
 tur nisi excipitur de primo processu
 & sententia lata per primos iudices ua-
 let secunda sententia, ut infra de sen. &
 27 de re iudi. inter monasterium, ¶ ubi au-
 tem dubitatur de duobus rescriptis quod
 sit primum quod sit posterius, utpote-
 quæ eadem est data utriusque, si impe-
 trata à diuersis super diuersis, sed ad eos-
 dem iudices tunc superior consulatur,
 ut infra de offi. deleg. sanè, si uerò diuer-
 sa fuerint obtenta rescripta à diuersis
 & ad diuersos iudices, sed super eodem
 negotio, & dubitatur, quod sit prius
 & quod sit posterius, tunc seruanda
 est doct. illarum decreta. infra c. pasto-
 ralis. & c. Cum contingat. ¶ Item eli-
 28 tur ¶ primum rescriptum generale per
 posterius speciale etiam si in speciali de
 generali nulla mentio haberetur. in eo
 tamen quod in speciali specialiter con-
 tinetur, ut infra eo. cap. pastoralis. Vbi
 autem utrunq; rescriptum est speciale sed
 unum est super certo & aliud super in-
 certo. requiritur in secundo mentio de
 priori, ut infra de off. dele. ex pte. ¶ Itē
 29 tolluntur rescripta si ab eodem duo pa-
 ria fuerint impetrata quorum poste-
 rius mentionem de priori non facit, si
 ad diuersos iudices obtenta sint causa
 uexandi reum coram diuersis. nunc co-

ram istis. nunc coram illis. secus si hoc
 fiat ad cautelam ne alterum amittatur,
 uel ne iudices unius interim moriatur
 uno tamen imperato uti intendit, ut in
 fra eo. ti. Ex tenore. & C. de asser. tol-
 le. l. j. §. ul. sed si duo rescripta eiusdem
 tenoris impetrentur ad eisdem iudice-
 ces. tunc nullum est uitium. unum enim
 esse uidetur. ut. ff. de testa. l. unum. ff. de
 his quæ in testa. dele. l. ul. & ff. de bono
 posses. secundum ta. l. j. §. ij. & ideo con-
 suetudo curiæ habeat frequentius dupli-
 care litteras propter pericula uiarum.
 Vbi uerò quis impetrat diuersas litte-
 ras ad diuersos contra diuersos talis di-
 uersitas nihil obest sed si contra eundē
 talis diuersitas obest in personalibus a-
 ctionibus quæ commodius coram eodē
 uel eisdem iudicibus poterant expedi-
 ri, ut infra eo. ti. c. ult. & ff. de quibus re.
 30 ad eundē iudi. eatur. ¶ Item si diuer-
 si im-
 petrant diuersas litteras super diuersis
 & contra diuersos. hæc diuersitas nihil
 obest. & idem si contra eundem. eo sal-
 uo quod si plures impetrant diuersas lit-
 teras super diuersis beneficijs contra eā-
 dem ecclesiam unus illorum obtinebit
 quæ prius ad executores literas repor-
 tabit, ut infra eo. ti. capitulum quia in-
 telligo cum Papa non intendit grauari
 ecclesiam in receptione duorum, ut in-
 fra eo. ti. capitulum quam intentionem
 Papæ colligo ex forma litterarum, ut si
 in litteris continetur si pro alio uel alijs
 ibidem non scripsimus, ut infra eod. ti.
 mandatum, uel sic nisi pro alio per nos
 uestra ecclesia sit grauata, ut infra eo. c.
 litteris. c. cæterum. si hæc uel similia ec-
 clesia cui scribitur sit grauata in rece-
 ptione alicuius uel aliorum de manda-
 to domini Papæ non tamen competit
 exceptio. nam & si graue quid appona-
 tur ab ecclesia Ro. ferèdum est. ut xviij.
 di. in memoriam. uel saltem excusan-
 31 dum, ut infra eo. ti. si quando. ¶ Item eli-
 ditur rescriptum si ab appellato fuerit
 impetratum infra tempus appellatio-
 ni præfixum, ut infra de appel. Sepe &
 c. oblata. infra de confir. uti. uel inuti.
 bonæ

- 32 bonæ memoriæ. † Item eliditur si ab excommunicatō fuerit impetratum, ut in fra de eta. & quā. c. cum bone. infra de proba. post cēssionem infra de procu. c.
- 33 ult. Item † eliditur rescriptum obtētum lite pendente, ut infra ut lite pen. c. ij. & ult. nam lite pendente supplicare nō licet nisi in casibus. ut. C. ut lite pen. l. ij. in autem. in medioli. non expec. sacras ius. §. super hoc colla. viij. ¶ Itē tollitur rescriptū ex uitio uisibili & uisibili, intelligibili tamen. Vitia enim rescriptorum quædam sunt uisibilia, quædam inuisibilia sed intelligibilia. Visibilia sunt quæ arguō ingenio, perspicaci oculo cerni possunt de quibus ponuntur septem exempla infra de crimine fal. licet. Inuisibilia sed intelligibilia sunt, ut suggestio falsitatis et suppressio ueritatis. de quibus dictum est supra. † Item cū litteræ impetrantur non continentes ferriem faciunt. ut infra de coha. cle. & mu. si per eo. et causam facti. ut infra eo. ti. dilectus infra de sen. excō. cum pro causa
- 36 litem cum non continent litem esse moram & pendere, ut infra ut lite pen. c. dilectus filius. Item si nō fiat mentio de dispensatione, ut infra de filiis presby. ex tua. de compositione, ut infra de deci. ex multiplici. de statuto, ut infra eo. constitutus. de priuilegio, ut infra eo. ti. cum ordinem de sententia, ut infra de sen. & re iudi. inter monasterium. Vnde uersus si priuilegium si dispensatio pactum. Vel si rescriptum sententia siue statutum. Finis tollitur nisi mentio factam probetur. Sed quæritur quæ sit ratio quare in rescriptis requiritur mentio in secundo ut primū tollatur non autem requiritur in legibus uel testis. Lex enim posterior tollit priorem & si nullam de priori habeat mentionem ut. ff. dele. et sena. consul. l. non est nouum. Similiter & ultima uolūtas seruanda est. ut. xij. q. ij. ultimo. Respon. In legibus
- 38 continentur iura. † Omnia autem iura in pectore principis sunt. ut. C. de testa. l. omnium, unde cum legem condidit posteriorem, quasi ex certa scientia memor prioris tollitur prior. In rescriptis uerō continentur facta & actorum autem omnium hēre memoriā & in nullo peccare diuinitatis est potius quam humanitatis. ut. C. de uete. iu. enu. l. ii. §. si quid autem, nec presumitur Papa ex certa cōsciētia indulgere secūdū rescriptum post primum sine causa, si prioris immemor est, ut infra de off. dele. Ex parte. † In testis autem illa est ratione libertas supremi iudicij restringatur. ut. ff. pro socio. l. cum duobus. §. idem respondit nihil enim ita hominibus debetur sicut ut ultimæ uoluntatis liber sit stillus. ut. C. de sac. sac. ec. l. j. Hoc tamē fallit in testamento inter liberos quod per secundum dispositionem non tollitur nisi testator in secundo testamento delectaret primum testamentum nolle ualere. ut. C. de testa. in autem. hoc inter liberos. Item fallit cum quis in primo testamento interdixit sibi licentia iterum testandi. nam hoc testamentum nō tollitur nisi in secundo de priori mentio habeatur, ut. ff. dele. iij. l. si quis in
- 41 prin. † Vnum non omitto quod si quis exceptionem peremptoriam & aptam ad litem contestandam, conuertat ad dilatoriam contra rescriptum iudex eā admittere non debet in uim dilatoriar, sed dicit proponenti ut eam proponat in propria ui. Nam alias qualibet peremptoria posset reduci ad dilatoriā, & hoc rediculum esset. † Sed uidetur obstare in fra de dona. inter vi. & ux. per uestras. ubi exceptio rei iudicatæ quæ est peremptoria reducit ad dilatoriam contra rescriptum. Sed dic quod ibi non proponebatur exceptio rei iudicatæ sed exceptio dilatoria cōtra rescriptum. eo quod in ipso non fiebat mentio de processu. ut infra de sen. & re iud. inter monaste
- 43 rium. ¶ Aliquando suggestio † falsitatis, uel suppressio ueritatis ex simplicitate proueniens non elidit rescriptū. Sed impedit formam. Et tunc datus iudex pro tenore ueritatis non pro deprecantis affirmatione cognoscere debet. ut infra e. super literis. xxv. q. ij. præscriptione.

- scriptio **C.** si contra ius uel uti. pu. l. praescriptione. Aliquando sufficit aliqua narratorum in literis esse uera dummodo eorum rescriptum competat conclusio literarum. ut infra de iudi. Exhibita. & secundum hoc intelligo infra de praeben. Cum iam dudum infra de ap. significauit secus si non competet. ut infra eo. titu. olim. in fi. ¶ Eliditur rescriptum si per alium sine mandato domini impetratur. ut infra eo. ti. nonnulli. exceptio hodie secundum obseruatam consuetudinem locum habet in audientia literarum non in iudicio negotiorum. Sed oppenes ex illa dec. infra eo. ti. ex parte. in fi. sed illa loquitur in procuratore reuocato cuius interpretationem ratam dominus non habebat. secus si is cuius nomine impetratur. & sine mandato ratam habebat impetratione. Potest autem quis impetrare pro alio sine mandato. si sic de illis personis a quibus non igitur de iure mandatum. ut in decre. illis nonnulli. & c. ex parte. Quae autem sine illae personae legitur. ff. de procura. l. sed
- 45** & haec personae. ¶ Sed nunquid si canonicus impetrabit pro ecclesia sua sine mandato. non puto. Nunquid pro canonico uidetur cum quasi quadam proximitas spiritualis sit inter eos. quae maior est carnali. ut xxx. q. iij. cap. j. & secundo nam et inter socios uinculum fraternitatis esse uidetur. ut ff. pro socio. l. uerum. in prin. & miles admittitur procurator. pro commixtionibus suis. ut ff. de procur. l. non solum. §. ueterani. puto tamen contra & isto legi quae loquitur de proximitate carnali distinguens
- 46** gradus cognitionis. ¶ Item rescripta sunt stricti iuris. ut ad alias res uel personas non extendantur. ut infra de off. del. Cum olim. nisi in literis sit clausula generalis. ut infra eo. ti. pastoralis. Sed & tunc haeredes illorum qui tunc uocari poterant non uocantur. ut eo. ti. significauit. Sunt & aliae plures exceptiones ad elidenda rescripta quas per se notare potest quilibet studiosus. ¶ Nunc uideamus de interpretatione rescriptorum.
- 47** ¶ Et est sciendum quod quilibet iudex literas de beneficio plenissime debet interpretari. ut infra de dona. Cum dilectus. ff. de constit. prin. l. beneficia. Sed si iudex aliquis maliciose interpretetur infamis efficitur. ut C. de le. & consti. l. ij. Et ad superiorem pro interpretatione recurendum est. ut infra de uerb. sig. olim & cap. cum in partibus & c. cum olim & c. tua. & c. transmissis. Saluo eo quod de privilegijs domini papae dicitur de quibus non licet alicui iudicare. ut infra de confir. uti. uel inuti. c. j. & ij. & ut ibi de hac materia plenius dicemus. ¶ Durat autem rescriptorum auctoritas per decennium si impetrantes copiam iudicium habuerint & neglexerint uti. nam infra illud tempus quandoque poterunt experiri. ut C. de diuer. rescri. l. falso. Alij autem doctores dixerunt quod si quis impetret rescriptum & infra annum cum copiam iudicium habuit non utatur. perit rescriptum lapsu anni. ut infra. e. tit. si autem. & ca. plerumque qui sic dicunt asserunt de plano legem illam falso fore correctam. Sed quia promptum est iura iuribus concordare. ut. C. in off. dona. l. una. sic legem & decret. ad concordiam reduco. legem intelligo ut cum post primum rescriptum secundum non fuerit impetratum. decre. illas intelligo cum impetro primum rescriptum tu impetras secundum non facta mentione de primo agis ex secundo. excipere non possum ex primo super eodem negotio ad alios iudices obtento si illo fraudulenter & negligenter infra annum ab impetratione tui secundi uti omiserim. sic loquitur illa decre. sed hunc casum lex illa non considerauit & si haec opinio placeat dic ut superius dictum est. quod annus iste incipit currere a tempore secundi rescripti. quod tali ratione probabis. Annus per se sine secundo rescripto non tollit primum rescriptum ut dictum est. nec secundum rescriptum per se sufficit ad tollendum primum cum de eo non faciat mentionem. Est igitur

tur utrumq; necessarium. & secundum rescriptum impetrari & annum cedere & sic ambo cōiuncta primum perimat iuxta illud. & si nō pro sint singula multa iuant. & ad hoc habes opimum si
 49 mile ¶ quia imperfecta uoluntas per se non tollit solenne testamentum precedens. sed cum decennio tollit. ut. C. de testamē. l. sancimus doctores tamē multi dicunt primum rescriptum nullo alio impetrato super eodem negotio
 50 tolli per lapsum anni. ¶ Priuilegia uerō sunt perpetua quia sunt priuata leges. ut. iij. di. priuilegia infra de uerb. signi. abbate scilicet in perpetuum duratura si ad excipiendum concedantur, quia si nunquam agitur nunquam excipitur ex priuilegijs & sic perpetuū durant, & propterea dictum est. quae temporalia sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum. ut. ff. de doli. excep. l. pure. §. ulti. insti. de excep. C. de ri. l. si pactum. Si uerō aliquando agatur & nō excipiat ex priuilegio fit prauidicium quo ad illum actum in quo omittitur exceptio. ut. C. de episc. & ele. in auct. presbiter. C. de excusa. tu. l. uoluntaria
 51 rie. ¶ Sed si tanto tempore contra priuilegium petatur nec priuilegiatus utatur exceptione ut uerisimile sit priuilegio renunciatum. tunc in eorum tollitur priuilegium. ut pote spacio. xxx. uel xlii. annorum, & idem patet in tempore ceteriori & sic intelligo infra de priuilegijs de terra & c. Accedentibus. & hoc locum habet in priuilegio concessio ad expectandum. ut cum conceditur immunitas decimarum soluendarum. sed si detur priuilegium ad agendum ut pote ad decimas quas nunquam quis perceperat exigendas tanto tempore durat priuilegium quanto tempore durat actio. quia non est uerisimile Papam uel principem qui priuilegium concedit mutare uelle naturam actionis. ut infra de elec. ecclesia. C. de inoff. te. l. si quando. Sed si priuilegium concedatur ad factū scilicet ut liceat aliquid facere puta ut alicui capitulo canonicos & praebendas

reducere ad certū numerum uel ut aliquis nundinas faciat. tunc tale rescriptum siue priuilegium dicitur usque ad decēnium ut liceat fieri quod perimitur. ut. ff. de nundi. l. j. Si uero Papa statuat in aliqua ecclesia certum numerum canonicorum & super iam indulto uel statuto ab alijs etiam per Papam confirmato, literae concedantur huiusmodi priuilegio derogatur per unicum contrarium actum. ut supra de consti. Cum accessisset infra de praeb. pro illorū infra de his quae fi. a. ma. par. ea. Ex ore. xi. q. iij. priuilegium. C. de iure do. imple. l. ij. C. de pac. int. empr. &
 52 uen. l. commissorie. ¶ Generalia ¶ sunt rescripta illa in quibus generales seu in diffinitae clausulae continentur scilicet eū dicitur talis & talis. quidā alij iniuriatur eidē uel sic super decimis possessionibus & rebus alijs quo casu rescripta ad maiores & digniores personas uel ad maiora negotia expressis nō extenduntur infra e. c. sedes Apostolica. & c. past. itē se pōat clausula illa contradictoria. Itē si illa a moto ide & c. Itē illa uocatis & c. tales. n. & cōsimiles clausulae faciūt generale rescriptū. Itē eū literae dirioes ut infra de pe. & re. eū ex eo. ¶ Spā
 53 le rescriptū ¶ est qd inter certos dirigitur & sup certis & expressis rebus seu negocijs siue clausula generali. ut infra. eo. ti. c. j. & c. past. Et tale rescriptū nō extenditur ad alias res uel psonas. ut infra de offi. dele. eū olim. & c. ca. p. & g. sic & priuilegium personā non transgreditur. ut infra de auct. & usu. pal. c. ij. infra de off. de le. qm abba. ff. quib. mo. usufru. amit. l. si usus. vij. q. iij. petisti. insti. de iur. na. gē. & ciui. §. Sed quod principi. ff. de iudi. l. sed & si restituitur. ff. de reg. iur. l. & priuilegia. ij. q. vj. §. diffinitiuā. in uer. qnd oq; non ob. infra de iud. c. Quia gūnā ibi agit per primas literas. sed secundarum non ob. exceptio. infra de off. de le. quoniam. cum sit commissio expresso nomine dignitatis. ibi enim transeunt literae ad successorem. qui succedit primo in onere ut inf. de off. or. pa-

- storalis. Item non ob. de offi. dele. c. j. ubi iurisditio ex literis specialibus extenditur ad alios. Nam ille casus specialis est ut extendatur iurisditio ad illos qui processum iudicum impediunt, ut infra de off. dele. ex literis. Sed de prerogatione iurisdictionis non prosequor hic amplius quia notabo infra de off. de
- 54 le. ¶ Iurisdictionem conferunt ¶ omnes illæ litteræ in quibus causæ cognitio de mandatur. quod ex forma colligitur litterarum: ut cum in literis continetur si est ita. si præmissis ueritatis suffragatur cognita ueritate. iusticia mediante sicut de iure fuerit. quod canonicè quod iustum, ut promisit, ut tenetur prout in instrumeto inde confecto uel literis continetur & talis iudex cui negociū à principe committitur sub aliqua de his formis potest in figura iudicij ¶ procedere, potest & alij uel alijs causam committere totam uel partem. ut infra de off. deleg. cum te. principium medium. uel finem. cognitionem. executionem utitur. de offi. dele. super questionum ¶ talis potest recusari ex causa nisi fuerit iudex petitus, ut infra de offi. dele. cum olim magister. iij. q. iij. §. spacium, in auctor. offeratur. iij. q. iij. §. Item in criminali, in uer. si quis testibus, sed tunc poterit recusari ex noua causa, ut infra de off. dele. infinuante. ¶ Executoriæ ¶ litteræ sunt per quas sine aliqua iudiciali cognitione factum seu ministerium delegatur, ut infra de offi. dele. c.ulti. talis non est iudex sed auditor uel excusator, ut infra de offi. deleg. super questionum. §. porro, & sic possit recusari nisi de partium recipiatur uel detur assensu, ut in decre. super questionum. §. nos autem, & §. porro, à tali appellari non potest nisi fines mandari excedat ut in eadè super questionum. & infra de appel. no. uit. ij. q. vj. §. diffinitia, in uerbo, ab executeore. C. quo. appel. non reci. l. ab executeore. ¶ Fines autem mandari excedit cum aliud uel aliter exequitur quod mandatur, uel cum exequendo mandatum præter commissum iniuriam infert, nã
- & tunc potest ab iniuria appellari, ut C. de appel. l. si quis prouocatione, talis cum non sit iudex ut dictum est nec ei sit iurisditio, sed executio de mandata, ut infra de offi. deleg. c.ulti. alteri delegare non potest, quia ex iurisdictione ꝑcedit iudicis dandi potestas, ut ff. de iurisd. om. iu. l. iij. & quia cum ministeriū committitur induit eligitur persona li, & ideo à persona recedi non debet, ut infra de offi. dele. c. ult. C. de cadu. tol. l. una. ff. de solu. l. inter artifices, talis in exequendo partes iudicis non assumat, ut C. de execu. rei iudi. l. si ut proponis, nec ob. xxv. q. ij. & si non cognitio. & C. si contra ius uel uri. pub. l. & si non cognitio, lex enim illa loquitur in mixto executeore, superior in mero, miscetur autem executioni iurisditio per literas clausulas uel consimiles quas superius
- 58 assignauit, sed dices. ¶ Nonne executor audire debet exceptiones legitimas quantumcunq; sibi præcisè, & absolute scribatur, ut infra de offi. deleg. ex parte, & c. si quando infra de crimi. fal. super eo. Respondeo. Audire debet summam & si constiterit ueras esse non ꝑnunciabit, & sic loquitur. l. illa si ut proponis, sic loquitur alia lex. ff. de iudi. l. si prætor, sed suspendet executionem, ut C. si ex fal. instru. l. iudicati executio solet suspendi, nec exequetur, ut infra de crimi. fal. si super eo, & instabit apud cõmittentem ut ipsum ab executione mãdati absoluat, ut infra de offi. dele. pasto ralis. §. quia uero, uel ut differatur mandatum ipsius donec idem superior uel alius cui hoc competat de ueritate cognoscat, ut infra de offi. dele. si quando.
- 59 ¶ Continent ¶ ius commune litteræ in quibus mandatur quod consonat iuri, & equitati, & maxime cum illæ litteræ continent iuris determinationes, puta partibus conuocatis uel uocatis quæ fuerint euocandi. quod iustum uel canonicum & c. Item iusticia mediante uel prout de iure fuerit & c. uel alias consimiles clausulas. ¶ Gratiam continent
- 60 ¶ litteræ illæ quæ continent dispensatio

- tionem, pœnæ, debitæ remissionem, & in quibus ob fauorem uel utilitatē seus necessitatem receditur a iure communi.
- 61 † Tria enim sunt quæ faciunt à iure cōmuni discedi, necessitas utilitas, & euidens meritorum prærogatiua, ut. j. q. ij. talis infra de elec. innotuit. ¶ Restat uidere de pœnis impetrantium literas per surreptionem. Et est sciendū quòd condemnandi sunt ad expensas quas altera pars fecit in eare & circa ipsum iter, ut infra eod. tit. Ceterum in fi. C. de his qui accu. pos. l. qui crimen. & alias feueritari subiaceant iudicantium, ut xxv. q. ij. & si non cognitio. Et si contra ius uel. uti. pu. l. & si non cognitio, nam & per legem Corne. de fal. puniri possunt, ut. ff. ad le. cor. de fal. si quis irrepserit non ergo iudices metuant si non effectum mancipant quæ mandantur. Nā secundum imaginem ueritatis procedere debent & legem ueritati, ac iudiciali uigore per omnia satisfacere ut. C. de ap. l. ul. in fi. Quædam enim cōditiones tacit in rescriptis intelliguntur & sine expressione aliqua sunt seruandæ ut illa si preces ueritate nitantur, ut infra eodem tit. Ex parte, si quis idoneus uel aliqua idonea fuerit, ut infra de elec. Causam. ff. de mune. & hono. l. gradatim in fi. j. Repon. Item cum quis natalibus restituitur, sub intelligitur hæc conditio, si is qui restituitur ex ingenuus natus sit, nam si ex ancilla per talem restitutionem nihil agitur, ut. ff. de na. rest. l. j. Item in concessione uix tacite intelligitur hæc conditio ut is cui conceditur, ciuilitate utatur ut. ff. de serui. l. si cui. Item in generali mandato patris querendo sponsum filix suæ hic subintelligitur ut persona sponsi patri ostendatur nec prius nuptiæ fiant, ut. ff. de ritu nup. l. generali.
- 3 Consuetudo qualiter. & quot actibus inducatur. & nu. 4.
- 5 Possessio uel quasi per unum actum inducitur.
- 6 Possessio uel quasi unico actu acquiritur uel perditur.
- 7 Consuetudo tollit ius in loco in quo exiit, dummodo sit rationabilis.
- 8 Consuetudo in contradictorio iudicio non inducitur, sed firmatur.
- 9 Consuetudo quando uincat legem.
- 10 Intellectus ad. l. ij. §. Diuus. ff. de sepul. uiola.
- 11 Consuetudo specialis que sit.
- 12 Consuetudo que generalis dicatur.
- 13 Consuetudo quando aliam tollat.
- 14 Consuetudo contra ius naturale nullo tempore consuescit.
- 15 Consuetudines malè adinuenite nullo tempore confirmantur.
- 16 Consuetudines in grauamen ecclesiarum inducte non sunt seruandæ, sed renouandæ.
- 17 Consuetudo iuri & privilegio contraria ad concordiam reducitur.

¶ DE CONSVETVDINE.

Rubrica.

DIXIMVS de iure scripto, nūc dicamus de iure non scripto, scilicet de consuetudine. ¶ Videamus igitur quid sit consuetudo & unde dicatur, qualiter & ex quot actibus inducatur consuetudo, quæ consuetudo præiudicet iuri, qui sit specialis & generalis. Et an una consuetudo tollat aliam contrariam. ¶ Consuetudo † est quoddam ius moribus, id est, assiduis actibus hominum institutum, quod pro lege suscipitur cum deficit lex, ut. j. di. consuetudo, quæ enim in scriptis redacta est uocatur lex uel constitutio, quæ autem in scriptis non est retinet suum nomen cōsuetudo, ut in. j. di. §. cum ergo & propterea alibi dicitur. Constat autem ius nostrum quo utimur ex scripto & non scripto, ut in. j. di. de iure na. gen. & ciui. §. constat. † Dicitur autem consuetudo quod

Summarium

- 1 Consuetudo quid sit.
- 2 Consuetudo unde dicatur.

- 2 stat. † Dicitur autem consuetudo quod

- in communi est usu. ut. j. di. consuetudo.
- 3 † Inducitur autem in consuetudo cum populus incipit aliquid obseruare ea mente ut de cetero fit consuetudo; uel ut dicunt alij cum expresse placet populo aliquid obseruari pro consuetudine in futurum. ab his uero non eo ipso quod aliquid fit ius consuetudinarium iudicatur.
- 4 ar. ff. de itinere actiue. l. ul. † Inducit consuetudinem binus actus. ut. xxv. q. ij. ita nos. C. de episcopi audi. l. iij. in fi. sicut & binus actus uel † Trinus inducit possessionem uel quasi. ut infra de causa posses. & proprie. c. cum ecclesia sufrina. & c. ul. C. de fidei comis. l. j. licet.
- 6 cet. & unico actu acquiritur uel perditur possessio uel quasi. C. de serui. & aqua. l. cum talis supra de consti. Cum.
- 7 M. infra de præben. pro illorum † talis consuetudo sic inducta ut superius dictum est tollit ius in loco in quo consuetudo uiget dummodo sit rationalis. ut. ff. de le. & sena. consul. l. de quibus. Talis legem interpretatur. ut. ff. eo. ti. l. si de interpretatione infra eo. ti. cum dilectus quia non refert an scriptura uel ratione consistat. ut. j. di. consuetudo. Talis pro lege suscipitur cum deficit lex ut superius dictum est ex tali ius uenit ut insti. de iure na. gen. & ciui. §. ex non scripto. Cæterum si non sit rationalis secus: ut. ff. dele. & se. con. l. quod non ratione. nam in rebus nouis constitutendis euidens debet esse utilitas. ne recedatur ab eo iure quod diu æquum uisum est ut. ff. de consti. prin. l. in rebus, sed si de tali consuetudine dubitetur una partium asserente fore consuetudinem altera hoc negante, & pronunciatum fuerit esse consuetudinem, dicitur obtinere in contradictorio iudicio, ut infra de uerbo. signi. Abbate sane funde in contradictorio iudicio non dicitur consuetudo induci sed firmari. ut. ff. dele. & se. con. l. cum de consuetudine. quamuis in decre. abbate, in allegatione sua dicitur induci. Cæterum si non sit inducta consuetudo sed per quamdam assuetudinem & obseruantiam hominum si non sit ad quadragenariam præscriptionem secundum canones inducta non uincit ius. & sic loquuntur illa iura. infra eo. ti. consuetudinis. xi. di. consuetudinis. C. quæ sit longa consue. l. consuetudinis, nec perit ius, ut infra de elec. Cumana infra de causa posses. & proprie. c. cum ecclesia. Sed si ad præscriptionem sit producta & apertius uincit legem, ut infra eo. ti. c. ul. † Sed si tanto tempore fuerit obseruata consuetudo ut non sit in memoria hominum quando inceperit. uincit legem. ut. ff. de aqua plu. arcen. l. j. in fi. ff. de aqua quoti. & æsti. l. hoc iure. §. ductus aquæ. Item illa quam roma. eccle. obseruat & præcipit obseruari. ut. xj. di. nolite. de conse. di. j. basilicas. & illa quam quis in præiudicium suum inducit: ut. ff. communia prædiorum. l. si uenditor. §. si constat. sed tunc magis ualeat ratione pacti quam consuetudinis.
- 10 † nec ob. ff. de sep. uio. l. iij. §. diuus. quia lex illa loquitur quando præcedit consuetudo & sequitur lex secundam quod Accur. eam legit & pūctat. quamuis Placen. aliter intelligeret ipsam. & quod dixi præscribi consuetudinem hoc intelligo cum inducitur circa illud quod præscriptibile est aliis secus. ut infra de præscrip. causam, & c. c. nō liceat. ¶ Speciales † consuetudines sunt quæ in certis locis uigorem & obseruantiam habent. xij. di. scit sancta. & c. nouit. ¶ Generalis est † consuetudo quæ generaliter obseruatur ut in præal. c. xi. di. nolite de conse. di. j. basilicas. xi. di. ecclesiarum & c. palam. † Tollit autem consuetudo posterior consuetudinem priorem, ut infra de cogna. spū. c. j. sicut dixi in constitutionibus supra de consti. §. de rogatur. & hoc uerum est si in eodem municipio diuersæ consuetudines diuersis temporibus orientur. nam si diuersis locis secus. ut. xij. di. scit sancta. nec enim diuersæ aliquorum consuetudines aliorum debent contrario more subuerti. ut. xij. di. illud. In summa norandum est quod
- 14 † consuetudo contra ius naturale nullo tempore conualescit. ut. xxxij. q. vij. flagitia funde

- 15 ¶ unde malè adinuentæ consuetudines nullo tempore confirmantur. ut in autè. ut nulli. iudi. §. j. quia in hoc casu quãto consuetudo diuturnior tanto periculo losior & perniciosior, ut infra de symo. c. non satis. & infra eo. ti. c. ul. xxiiij. q. i
- 16 schisma ¶ Itẽ consuetudines in grauamẽ ecclesiarũ inductæ seruari non debent. sed reuocari. ut infra eo. c. j. sicut & constitutiones. ut supra de consti. cum omnis. & c. quã in ecclesiarum. & c. ex parte. & infra eo. ti. ad nostram. & c. quanto. & c. Cum uenerabilis. & c. ex parte.
- 17 Item ¶ sicut iura iuribus ad concordiam reducuntur. ut. C. de inoffi. do. l. uua. sic & consuetudo iuri & priuilegio contra reductur ad concordiam per interpretationem. ut infra eo. titu. Cum dilectus.

Summarium

- 1 Parum est iura esse, nisi sint qui iura regant.
- 2 Postulatio quid sit.
- 3 Postulari quis debeat, & qualiter, & per quos postulatio fiat. nu. 4. & 5.
- 6 Postulationis effectus quid sit.
- 7 Ius quod per postulationem acquiratur. & m. 10.
- 8 Superior ad concedendam dispensationem tenetur ex causa.
- 9 Superior admittere debet postulationem, & si non admiserit iniuria fit postulato.
- 11 Nominatio in scrutinio nullum ius acquiritur ante publicationem.
- 12 Dispensatio quando petatur per nominationem.
- 13 Postulantes indignum quando priuentur potestate postulandi.

DE POSTVLATIONE PRÆLATORUM. Rub.

DIXIMVS supra de iure scripto & non scripto. Sed ¶ quia parum est iura esse nisi sint qui regant iura. id est, iuris ministri. ut. ff. de origi. iuris. l. ij. §. post originem. idẽd subsequenter de his uideum est. & quia

frequenter per postulationem. frequenter per electionẽ ministri iuris, hoc est prælati ecclesiarum assumuntur uidentum est prius de postulatione quam de electione. ¶ Videamus igitur quid sit postulatio. quis debeat postulari qui ualent postulare. qualiter fieri debeat postulatio. & per quos. quis sit effectus postulationis. & quid iuris acquiratur per postulationem. ¶ Postulatio ¶ est gratiã petito, ut cum ex gratia petitur aliquem ineligibilem licenter eligi. hic enim non tam ex iusticia quam ex gratia mouetur, ut infra eo. ti. bonæ memoriã in prin. bonæ. ¶ Postulandus ¶ est clericus diocesis alienæ uel laicus unde cunque ut. lxx. di. primatus. Sed laicus eiusdem diocesis ut. lxi. di. ofius. sed laicus postulatur à Papa, cum sit ineligibilis. ut. lxi. di. per totum infra de. elec. cum ad nostram. & c. officij clericus alienus nõ est ineligibilis in sua diocesi unde postulandus est à suo prælato ut eum concedat. lxxj. di. fraternitatem. lxxxv. di. archi. floren. lvij. dif. literas. lxxxvi. di. dilectiõs. lxiiij. di. c. j. & ij. idẽd autẽ de tali fit postulatio quia dum idoneus in ecclesia in qua faciendã est electio inuenitur. de ea est eligendus. ut. xxiiij. dif. In nomine domini. lxxj. di. nullus inuitus. ¶ Sed ¶ quia in fauorem cuiuslibet congregationis inductum est ut de se eligat si in ea idoneus inuenitur de ea est eligẽdus. ut. xxiiij. di. In nomine domini & c. lxi. di. nec emeritis. & c. nullus. potest congregatio huic iuri favorabili renunciare. & alium de eligere uel postulare. tota uel maior pars congregationis ipsius. quanuis in ea aliquis dignus existat. ut infra tit. proximi. Vinconensis. & c. cum inter dilectos. Sed si is à quo postulatur nollit concedere postulatum uel electum compelletur per superiorem. ut. vij. q. j. omnis qui gemit. ix. q. ij. nunc uero infra de iure patro. nullus. ¶ Item postulatur habens defectum ordinum. ætatis uel natiuitatis. ut hic necessaria est omnino modo postulatio. nam si omis-

sa postulatione eligatur cum sit ineligibilis propter uitium seu defectum non ualet electio. debuit enim per postulationem peti dispensatio uel gratia circa defectum. ut infra titu. proximo innouit. ¶ Item postulatur aliquis alteri ecclesie matrimonialiter alligatus quia ineligibilis est, quia ligatus habet alias quibus fatagit uoluntatem, ut infra eod. titu. cap. ulti. & in tali necessaria est postulatio, ut infra eod. titu. bonæ me. in secunda bonæ. & si per electionem procedatur non ualet electio, ut infra eod. titu. cap. ulti. quia alteri alligatus est sicut dixi. nec debet ab ea separari & iungi alij nisi per dispensationem ex causa necessitatis uel utilitatis, ut infra titu. prox. in causis in fi. & vij. q. j. omnis qui. ¶ Possunt etiam postulare illi ad quos spectat electio, ut infra eod. titu. per totum & infra titu. prox. innouit. ¶ Feri debet postulatio in concordia, cum enim per postulationem gratia requiratur concordia & communiter est petenda, ut infra eod. titu. bonæ me. iij. prima bonæ alias. Rom. eccl. noli consueuit postulationem recipere in discordia & diuisione. posset si quidem uellet admittere postulationem facta a maiori & saniori parte capituli. minori parte neminem eligere ne fieret alicui iniuria. nam in hoc & in alijs generaliter præualeat quod fit a maiori & saniori parte capituli. ut infra de his quæ si. a ma. parte ca. per totum & x. q. ij. hoc ius porrectum. lxxv. di. c. j. & ij. & iij. ¶ Item capitulum potest renūciare iuri pro se introducto ut de eligar. quando idoneus inueniatur ut superius dictum est. Sed minori parte aliquem dignum de gremio ecclesie eligere, tunc ut præualeat postulatio oportet ut duæ partes conueniant in postulando. ut infra titu. prox. scriptum. ¶ Effectus postulationis est hic quia postulatione admissa habilitatus est eligi postulatus. ut infra titu. prox. innouit, in fi. hunc tamen ordinem licet a iure procedat non seruat Romana curia. Nam si ab ea aliquis postuletur postulatione admissa

non sequitur electio. sed approbatio postulationis & postulatio pro electione & confirmatione, habetur & simile infra titu. prox. cum inter canonicos. & hoc ideo facit ut euitetur circuitus qui uitandi sunt. ut ff. de condi. indebi. l. do minus & . ut uicetur discordia ecclesiarum ut alias infra titu. prox. nihil. ¶ Restat uidere quod uis acquiratur per postulationem. Et uidetur quod nullum ut infra eod. titu. postulationem. Ad quod ita respondeo uerum est quod nullum ius acquiratur per quod agere ualeat postulatus: non enim ex postulatione facta & nondum a superiore admissa aliqua datur actio postulato. ex gratia enim procedit ut postulatio admittatur ut in prima bonæ ergo ad hoc ut admittatur actio non competit. ar. ad hoc ff. de adim. leg. l. rem legatam. & ff. de emic. l. ad res donatas. utrunque & si postulato uel postulantibus non datur actio sicut dictum est. si tamen postulatio fiat in concordia & de digno. ex debito incumbit superiori ipsam admittere & si non admiserit iniuriam facit postulantibus & postulato. sicut & presentatus petere non potest per actionem se institui. quia ius non habet in re, & quia sine iuris offensa & presentati iniuria potest presentator laicus uariare & alium presentare ut infra de iure patro. cum aduocatur. Vnde antequam a praelato fuerit approbatum ratum non est quod a patrono fuerit inchoatum. ut infra de iure pa. quod autem consulis. Et tamen offendit praelatus si primo presentatum, & dignum non instituit. Vnde non admissus agit contra illum qui ipsum respuit ut enim prouideat in beneficio competentem. ut infra de iure patro. pastoralis sicut & alias diximus quod dispensatio non ex iure. sed ex gratia petitur. ¶ Et tamen ad eam concedendam superior tenetur ex causa. ut l. di. ponderet & c. domino sancto & c. si quis diaconus. sic & ad eleemosinam pauperi contra diuitem actio non datur. & tamen di ues

ad dandam eam tenetur iuxta illud date elemosinam &c. sic & patronus de gratia admittitur representans. ut. xvi. q. ij. si quis episcoporum, ut infra de iure patr. quoniam, & infra de pœnis in quibusdam & tamen iniuria fit ei si non admittatur. & si presentatus ab eo non instituat. ut. ff. de aqua quoti. & æsti. l. j. §. pe. & ff. qui satis. cog. l. si uerò in fi. Vel dici potest quod per postulationem non subscriptam nec presentatam nullum ius acquiritur postulato. & sic loquitur illa postulationem. Si autem fuerit subscripta & presentata secus. ut in. cap. bonæ. in secunda bonæ. ne alias illudatur superiori. ut in uerfi fi. enim idè acquiritur hoc ius postulato si postulatio facta fuerit canonice in concordia & de digno. quia & postulantes antequam postulatio comprobetur uel respuatur a postulatione resilire non possunt ne alias illudatur superiori ut dictum est. ¶ Item quia superior debet ꝑ eam admittere & si non ad miserit iniuria fit postulato. non tamen talis & tanta ut ex ea agi possit sicut & alias iniuriam facit iudicio & reuerendissimæ synodi si quis semel iudicata ac recte disposita reuoluere & in publico disputare contendit. ut. C. de epif. au. l. ij. in princ. non tamen talem & tantam ut ex ea agi possit. ut. C. de appel. l. j. & in maioribus. ¶ Et nota ꝑ quod postulato acquiritur hoc ius quod dictum est. electo ius petendi confirmationem. ut infra de acu. super his, presentato acquiritur hoc ius ut si solus a uero patrono nec uariante fuerit presentatus petere potest se institui & si is ad quem spectat collatio non instituat. implorare potest superioris officium. ut dixi circa princ. huius titu. Sed si patronus uariet & alium representet & episcopum illum instituat ager primus contra episcopum ut ei provideat ut superius dictum est. Si uerò instituat alium à non patrono presentatum. ager primus contra institutum ut a moueatur & ipse instituat. ut infra de sen. & re

iudi. Cum Bertoldus. Nominato autem si solenniter nominetur per capitulum alicuius ecclesiæ uacantis perijt prouideri à Papa ecclesia nominat duos uel tres & ponit in uoluntate Papæ. ut præligat unum ex illis acquiritur hoc ius sicut puto ut pendente nominatione illa non possunt nominantes à nominatione resilire. ne alias Papæ uideatur illudi. sicut in postulatione notauit per decre. infra eod. titu. bonæ me. in prima bonæ. & quod ius acquiritur nominato est ar. xvj. q. ult. contra sanctorum ij. q. vj. §. diffinitiuia in uer. nominationes. lxxxv. di. archi. de Florèti. Ceterum si nominatio non sit solènis. sed canonici contra uel circa formam aliquem eligendi nominat aliquos uel aliquem sic dicendo talis esset bonus prælatus. uel talis. ex hac nominatione nullum ius acquiritur. ut infra titu. proximi. quod sicut. in prin. ¶ Item ꝑ nominat omni serutinio nullum ius acquiritur ante publicationem secus post. ut infra titu. 12 proximi. publicato. ¶ In summa ꝑ notandum est quod aliquando per nominationem petitur dispensatio ut cum postulatur irregularis ex deli. uel defectu natalium ordinum uel annorum. ¶ Item cū postulatur alteri ecclesiæ alligatus. ut infra titu. proximi. in causis. in fi. Aliquando petitur licentiæ datio ut cum postulatur clericus alienus. ut in prin. huius titu. notauit. ¶ Sciendum est etiam ꝑ ut sicut scienter eligentes indignum priuantur potestate eligendi. ut infra ti. proximi. cū in cunctis. sic & postulatres. ut infra eo. c. j. & ij. & infra ti. proximi. bonæ me. & c. scriptum. quod intelligo cum postulatur indignus uel irregularis ex crimine. secus si ex defectu & sic intelligo finem huius decre. scriptum est.

Summarium

- 1 Electio quid sit. & quid hac dictio significet.
 - 2 Eligere qui possint.
 - 3 Matrimonium spirituale fortior est carnali.
- Eligi

- 4 Eligi quis possit.
- 5 Eligi infra quod tempus debeat.
- 6 Electionis due sunt forma.
- 7 Scrutinium in electione per quot de collegio fieri debeat.
- 8 Ad copromissum nullus inuitus compellitur.
- 9 Electio per scrutinium qualiter fiat.
- 10 Ad electionem qui sunt uocandi, & quomodo.
- 11 Mox fieri quando quid dicatur.
- 12 Actus contrarius cum intercedit, uitiatur id quod in contextu fieri debet.
- 13 Papa qualiter eligatur.
- 14 Electio per quotam digentium partem fieri debeat.
- 15 Electiones episcoporum ubi fieri debeant.
- 16 Electio prima an & quando praestet impedimentum secunde.
- 17 Electores quando ab electione. resilire possint. & nu. 31. 32. 33. & 34.
- 18 Eligendi dignitas uel indignitas quando inspicienda.
- 19 Absentes qui uocari debent, ad electionem uocati, non uenientes, an per aliquot tempus sint expectandi.
- 20 Electione facta quid fieri debeat.
- 21 Matrimoniu spirituale est inchoatum ante confirmationem non tamen est ratum.
- 22 Confirmatio prelati infra episcopatum ad episcopum spectat.
- 23 Episcoporum confirmatio spectat ad metropolitanum.
- 24 Archiepiscoporu confirmatio ad quem spectet.
- 25 Confirmatio patriarcharum spectat ad Papam.
- 26 Papa ab episcopo Hosiense consecratur, habet.
- 27 Is ad quem spectat confirmatio, & electio nis, & electi examinationem.
- 28 Scrutinium quotplex sit.
- 29 Electus quid acquirat per confirmatione.
- 30 Res ecclesie an in iudicium deduci possint per prelatu electum sed non confirmatu.
- 35 Postulatio si de aliquo fuerit facta et non admissa, iterum in ecclesia eadem, & eadem ordinatione postulari non debet.
- 36 Pœna non canonice eligentium que sit.
- 37 Sacramentu fidelitatis exigitur ab electo confirmato et consecrato, & q̄ sit forma.

¶ DE ELECTIONE, ET ELECTI POTESTATE. Rub.

DICTVM est supra de postulatio ne, sed quia postulatio præambula est electioni, nã ad hoc fit postulatio ut sublato impedimẽto postulatus qui ante ineligibilis erat fiat abilis & legitimus ad eligendum. Propterea post rubricam de postulatione ponitur rubrica de electione. ¶ Videamus igitur quid sit electio, qui possunt eligere quis possit eligi, infra quod tempus debeat eligi, quæ forma electionis, ad quæ spectat electionis confirmatio quod ius ex electio, proueniat. An eligentes possunt ab electione resilire, & quæ sit pœna non canonice eligentium. ¶ Electio ¶ est alicuius personæ ad dignitatem uocatio quãuis aliàs uerbum eligere ad multa se habeat, nam dicitur quis eligi in postulandum, ut eod. tit. in causis, & infra de renun. post translationem. Dicitur quis eligi in canonicum ut infra eo. ti. cum ecclesia uulterana, & infra de præben. dilecto, dicuntur eligi arbitri, ut infra e. in causis, ut infra de fo. compe. si quis contra. & infra de appel. Cum spiritualis, sed in his etiam & in similibus debet fieri electio laxato uocabulo sicut & dicuntur poma eligi in canistro, hic autem strictè significat uerbum eligere ut superius dictum est. ¶ Electio ¶ spectat ad collegium clericorum etiam si duo uel tres in collegio fuerint, ut infra eo. ti. c. j. & supra de consuetudi. cum dilectus infra de causa posses. & proprie, cum ecclesia. lxiiij. dif. Adrianus. & c. noſce. & §. ex his. xvj. q. ult. c. ult. Sed si clerici nõ sunt in ecclesia ut collegium uel ut corpus sed ut singulares, tunc superior prouidebit per se uel præsentante patrono si ecclesia patronum habet, ut de iure patrona. pastoralis, hoc igitur est regulare ut ad collegium cuiuslibet ecclesie spectet electio, licet plerunque ex consuetudine uel ex priuilegio alieni

ni uocentur infra. eo. c. cum ana. & infra de causa possessio. & proprietaria. cum ecclesia. supra ti. proximi. bonæ me. in secunda bonæ supra de consue. cum dilectus. & infra de iure pa. nobis, uocantur aliquando religiosi ex honestate nõ ex debito. ut xxij. di. in domine domini. lxxix. di. c. j. uocatur populus nõ ad eligendum sed ad consentiendum. ut lxxij. di. §. Econ. & c. sequentibus uocantur & principes ut ab oppressionibus defendat. ut lxxij. di. §. principi. ¶ Aliquãdo tamẽ illi ad quos spectat electio nõ possunt eligere excommunicatione impediẽte ut infra de appel. constitutis. quod intelligo in excoicatione maiori. secus in minori. ut infra de clem. excõ. mi. ca. ul. nec ob. infra eo. ti. illa. non enim asserit defectum esse in electione ex eo quod interfuit canonicus excommunicatus excommunicatione minori sed postiuẽ loquitur si quis ex eo fuisset defectus, cum re uera nullus fuisset defectus Et est ratio quare excommunicati excommunicatione minori non impediuntur eligere quia tantum à perceptione sacramentorum excluduntur. ut infra de excep. à nobis, & infra de sen. excõ. si quẽ. iij. q. iij. Engeltrudã. Ab eligendo autem & ab his quæ iriuditionis sunt non excluduntur. ut infra de cle. excom. c. ult. Sed instabis ratione per electionem eligentium & consensum electi contrahitur matrimoniũ spũale sicut infra de transla. præla. c. licet. & c. inter corporalia infra eo. ti. cũ inter in canonicos. † Matrimonium etiam spirituale fortius est carnali. ut in eadem dec. inter corporalia. Sed matrimon. est magnum sacramentum in Christo. & ecclesia. ut infra de biga. debitur. Igitur excommunicati minori excommunicatione non sunt admittendi ad electionem. Ad quod, respondeo per electionem non proprie contrahitur matrimo. sed initiatur. ut dicit illa lex. uel aliter. Matrimonium carnale est sacrum quia in eo inueniuntur illa significata quæ notantur in decre. de-

bitum non in matrimo. spirituali. nam in matrimo. carnali per bigamiam receditur a significatis quod in spirituali matrimonio. nõ inuenitur alias translatus de una ecclesia ad aliam bigamus censetur. ¶ Item eligere non possunt suspensiu. ut supra de consue. cum dilectus infra de excep. Apostolicẽ. nec miretis quod aliud in excommunicatione excommunicatione minori & aliud in suspensis quia suspensiu non possunt beneficia consequi ut infra de æta. & qua. or. præsi. cum bonæ me. nec ipsi alijs conferre ualent ut infra de concess. præ. c. quia diuersitatem. Suspensiu contrahunt irregularitatem celebrando ut infra de cle. ex apostolicæ, secus in excommunicatione excommunicatione minori ut infra de cle. ex si celebrat. Item eligere non possunt interditi infra eo. ti. cum inter. Respon. seniore. ¶ Item illi quibus interdicitur eligere superioris licentia, ut infra eo. tit. c. ul. ¶ Item illi qui in eadem uocatione in eligendo peccauerunt sciẽter eligendo indignum. ut infra eo. tit. cum in cunctis. & c. innotuit, in si. & c. bonæ me quo casu sunt ipso iure eligendi potestate priuati. & idem est si peccatur in postulando ut infra. e. o. tit. scriptum. ¶ Item si peccatum est in forma & propterea eligentes per sententiam priuati sunt potestate eligendi. ut infra eo. quia propter diuersas. ¶ Eligi potest qui delegitimo matrimonio sit natus. qui etiam in uita & scientia commendabilis demonstratur & qui. xxx. annum ætatis exegerit. ut infra eod. tit. cum in cunctis. dummodo non sit excommunicatus maiori uel minori excommunicatione. ut infra de cle. ex mi. c. si celebrat. ¶ Item nec suspensiu. ut supra de consue. cum dilectus. ¶ Item nec interditi & qui non seruant interditi ut supra de postu. c. j. & dũmodo enim canones non obstant ut in decre. cum in cunctis. §. hoc sane. ¶ Item eligi debet infra tres menses. ut. l. dist. postquam lxxij. di. obeutiibus. ulterius enim non debet uacare cathedralis uel regularis

laris ecclesia, ut infra eo. ti. ne pro defectu, & in hoc hodie exequata est conditio episcopaliū ecclesiarum & minorum in quibus per electionem facienda est institutio. Nam secundum uetera iura episcopales ecclesie, & maiores uacare non poterant ultra tres menses, minores ultra sex, ut infra de æta. & qua. Eam te infra ut lite non conte. quoniã frequenter infra de cle. nõ resi. Ex tuã. Consecratio episcoporum & maiorum ultra alios tres menses differri non debet. ut. c. di. quoniam. & quod dico dari alios tres menses benigna interpretatione ne receptum est. ut. lxxv. di. §. tempus. Si infra tres menses non fuit facta electio iusto impedimento cessante ad proximum superiorem potestas deuoluitur prouidendi, ut in illa, ne pro defectu, nec obstat illa dilectus infra de concess. præ. quã dicit quod in episcopalibus ecclesijs nõ ad proximum superiorem sed ad Papam potestas deuoluitur, nam illã hodie puto fore correctam, hoc tempus quod datur ad eligendum utile est, quia non cedit impeditis ut patet per illam decre. ne pro defectu, simile aliã de concess. præben. uel ec. non ua. Quoniam & infra de sup. neg. præ. licet, lapsus enim ipsius temporis non cessantibus officere non potest, ut. C. de inoffi. testa. l. contra. Item simile aliã de rescriptis. Si autem, & c. plerunque. ij. q. vj. §. biduum. ff. de diuer. & tem. præscrip. l. j. ff. de re. dubi. l. cum sex. & ff. quando de pe. act. est anna. l. j. §. annus. Continuum autem est illud tempus quod continuò currit, siue quis possit experiri siue non, ut est uide re in act. de dolo. l. ult. similiter in recisoria. ut. C. de tempo. in inte. resti. l. ulci. Si uero infra alios tres non fuerit petit consecratio, episcopus metropolitani sui iudicio cedat, quod tempus similiter negligentibus cedit, ut. c. di. Quoniã infra de transla. præla. Inter corporalia. Et quod dixi in episcopis respectu metropolitani idem puto in metropolitano respectu suorum superiorum. ¶ Formæ electionis ¶ duæ sunt per scrutiniũ

& compromissum. quod enim de inspiratione dicitur non est forma immo est exceptio à forma, ut infra eo. tit. quia propter diuersas. Sunt & quædam alia circa formas quæ tamen non sunt de formis ut illa præsentibus omnibus qui dicunt uolunt & possunt commodè interesse, ubi ergo fit contra formas electio est ipso iure nulla ut in eadem decreta. quia propter diuersas, & infra eodem titu. cum post petitam. Cumana & c. congregatio. cum autem contra ea quæ non sunt de formis fit tunc electio non est ipso. iure nulla sed est annullanda per exceptionem, ut infra eodem titu. quod sicut supra de postul. bonæ memoriæ. in secunda. Et est ratio ne iura illa quæ dicunt electionem non esse ipso iure nullam sed annullandam propter contemptum, nisi contempti consentiant ut dicunt iura præallega. tollantur ipso uerbo quod ponitur in illa decreta. quia propter diuersas scilicet aliter facta electio non ualeat & c. Quod non est intentionis domini Papæ uel principis quod uno uerbo tollat multa iura magnis laboribus condita, ut infra eod. titu. ecclesia uestra. C. de inoffi. testa. l. si quando. Sed his omnibus ob. infra eodem titu. Auditis, ubi uidetur quod electio celebrata aliquibus contemptis sit nulla ipso iure. Sed tu dicas quod non idem nulla est propter contemptum sed quia in impetu celebrata est & post appellationem legitimam alias legitime interiectam. ¶ Scrutinium fieri debet per tres de collegio non plures neque pauciores nec aliunde nisi de collegio, possunt autem canonici uices committere aliquibus uiris idoneis non curo quot & an sint de collegio an non. ¶ Sed circa hoc quæri consueuit quid si plures uel pauciores sint scrutatores. Respondeo si uerba decreta. obseruare uelimus non ualeat quod agitur, sed circa hoc curia contrarium obseruat. ¶ Item quid si clerici uni de collegio uel aliunde uices committant & ille

ille promideat ecclesiæ uiduatur. Respon-
deo secundum alia iura ualet quod actū
est, ut infra eod. titu. causam. Cum inter
canonicos infra de renun. post transla-
tionem, secundum uerba illius decre.
quia propter, non ualet quæ dicit aliqui
bus iuris. ¶ Item quæritur quid si clerici
uel canonici dissentiant circa formas
maior ac senior pars consentiat in uiam
compromiss. s. in uiam compromissi. pau-
ci uerò consentiant in uiam scrutinij, te-
net curia & obseruat ut præualeat con-
tradictio paucorum, & hoc tali ratio-
ne, uia scrutinij est uia ordinaria per
quam cuilibet saluum est in quem uult
dirigere uotum suum, secus in compro-
missio contingit per quod plerunq; p-
uidetur de persona, de qua prius nec cre-
ditum est nec speratum infra eod. titu.
Cum dilectus filius archi. Morinen. cū
inuitus nullus sit dandus episcopus. ut.

- 8 lxx. dist. nullus. ¶ Item an compromis-
sum nullus inuitus compellitur. ff. de ar-
bi. l. sed & si. §. si quis iudex. iij. q. vii. §.
tria in uersu. quis uero iudex. ¶ Sed quā-
uis placere debeat quod curia seruat,
tamen de rigore iuris contrarium sua-
detur. nam lex illa loquitur in compro-
missio quod poena uallatur, ad quod gra-
ue est aliquid inuitum arctari de-
cre. autem illa quia propter, non loqui-
tur in compromisso, sed commisso, sic
enim dicit, uel saltem aliquibus ui-
ces suas committant. Vnde improprie
dicimus procedi per uiam commissi, po-
tius debet dici per uiam compromissi
uel cōmissionis, & ideo non obtante le-
ge illa quæ non accedit, dici posset q̄
in hoc paucorum contradictio non præ-
ualeat sed succumbat, hoc enim genera-
le est in cunctis actibus ecclesiæ, ut obri-
neat sententia plurimorum, ut infra de
his quæ si. a ma. parte capi. per totum.
lxx. di. c. j. ¶ Sed uidetur hodie labor in
electionibus duplicatus, olim enim la-
bor erat in eligendo prælatum, hodie
& in hoc & inscrutatoribus eligendis,
imò certe labor est diminutus & uia

electionis satis aperta, nam facta publi-
catione uotorum & collatione secuta,
dummodo nolent homines malignari
certum est & expeditum quis sit eli-
gendus, quia is in quem maior & sa-
nior pars consentit. ¶ Sed si partes
consentiunt sint equales. Et tunc e-
tiam eligendus est is qui dignior esse
uidetur. Nam pars illa quæ in scruti-
nio nominat digniorem in meliori ze-
lo consistit. propterea si non maior nu-
mero sanior tamen esse censetur, quia
zelus consideratur ex duobus scilicet
ex auctoritate eligentium & dignita-
te electi, ut infra eo. titu. ecclesia. Sed
si tam ex parte consentientium quam
ex parte eorum in quos consentitur
concurrant omnia quod raro contin-
git, & ideo ad hunc casum iura trahi
non debent. ut. ff. de le. & se. con. l. nam
ad ea. dici posset quòd in tali casu esset
iterum ad scrutinium recurrendum &
noua ordinatione procedendum, ut.
lxxix. distin. si duo uel deberet superio-
ri totum scrutinium præsentari ut su-
perior per gratificationem alterum
præpter. ar. infra de iure pa. cum au-
tem aduocatus. ff. de reli. & sump. su l.
ulti. ¶ Ad electionem autem per scruti-
nium hoc ordine peruenitur, nam
9 quilibet interrogatus à scrutatoribus
sigillatim & secreto uotum suum ex-
ponet in certam consentiendo perso-
nam uotis ergo omnium redactis in
scriptis facta publicatione & colla-
tione secuta numeri ad numerum, ze-
li ad zelum, & meriti ad meritum,
ut infra eo. titu. in generali patebit
quæ pars sit maior & sanior, non re-
spectu partium aliarum, sed respectu
capituli totius, ut in decre. eo. Et tunc
maior pars dicet minori, cum maior &
sanior pars in talem consentiat ipse
est eligendus. unde si placet ipsum com-
muniter eligamus, si acquieuerint
tunc is qui maiorem uocem habet in
capitulo surgens dicet, ego pro toto
capitulo eligo talem, & omnes acce-
D prabunt.

prabunt. Si autem non acquieverint tunc is qui maiorem uocem habet inter illos qui maiorem & sanioram partem constituunt dicit. ego pro me & pro illis qui merum consentiunt eligo talem, & illi dicunt placet nobis, sic fit electio in communi aliter si qui libet singulariter diceret ego eligo talem, uel consensio in talem iam tot essent electiones quot essent electores ar. ff. de uerb. obli. l. Scire. & l. quod dicitur. ff. de dona. l. senatus censuit, uel id quod factum est in scrutinio repeti uideatur in eligendo hæc forma scrutinij locum habet in ecclesijs episcopalibus, & maioribus, & in minoribus: puta in archipresbyteralibus, & in præposituris, & in plebanatibus. tales enim ecclesiæ per mortem suorum prælatorum uidiuari censentur. secus si agatur de archidiacono, archypresbytero, uel præposito maioris ecclesiæ: quia per mortem talium ecclesiæ non uidiuantur quandiu episcopi sponsi earum uiuant, unde in electionibus illarum per sonarum locum non habet forma concilij sicut dictum est. Sed quod dixi in præposituris & alijs personalibus qui non consistunt in cathedralibus ecclesijs locum habere formam concilij uerum est sed non in omnibus. Quid enim si aliqua ex talibus ecclesijs modicum collegium habebat, puta trium uel quatuor forma scrutinij non poterat obseruari, & idem procederet secundum morem antiquum, & ita intelligo infra eod. titu. cap. j. ¶ Sed nunquid scrutatores dicent uota sua in scrutinio & consensus sic, nam in constitutione concilij dicitur is eligatur in quem omnes &c. hoc nunquam accideret si scrutatores in aliquem non consentirent duo autem tertium scrutabuntur. ¶ Ad electionem nempe uocandi sunt omnes qui debent uolunt & possunt commode interesse, & qui in prouincia eadem consistunt in decre. quia propter, & infra eodem titulo coram, uocabuntur autem per literas

uel per nuncium, illi uero qui manent in ciuitate uocabuntur per campanam, ut infra eodem titulo in causis, prouinciam autem non intelligas talem & tantam ut dicit canon. v. q. iij. scitote. nam multæ prouinciæ diffusæ sunt & mora in electionibus periculosa est, ut infra eodem titulo. Cum inter. & infra eod. titulo ne pro defectu, hic ergo intelligo prouinciam illam quæ per se prouincia appellatur ut lombardiam, tusciam, campaniam, inspecta magis nuncupatione uulgari quam iuris interpretatio ne sicut de dietis dicimus, ut no. supra de rescriptis. nonnulli. ¶ Et est sciendum quod post consensus adhibitos in scrutinio mox fieri debet publicatio in communi & post publicationem & collationem electio. ut in constit. quia propter. & infra eodem titulo. Cum post, ueritamen non omne quod differendi causa fit, mora annueratur, ut ff. de usu. l. sciendum. ¶ Item non debemus præcipitare concilia nostra in tempore indigemus ut aliquid maturius agamus. ut. l. di. ponderet, & unde mox intelligo fieri si non diuertatur ad alios actus, ut ff. ad. l. iul. de adul. l. quod ait. ff. de test. l. hæredes palam, in fine. ff. ad. tertul. sena. consul. l. ij. §. confestim, ita tamen ut nec moratoria cunctatione, nec præcipiti festinatione, tam publicatio quam collatio & electio fiat, ut ff. de admini. tuto. l. tutor qui reperi-
11 rium. §. j. in fine. ff. ad. le. falc. l. j. §. non so-
12 lum. ¶ Quid ergo si post publicationem cum appareat plures in scrutinio nominatos & discordiæ ianua sit aperta, diuertant aliqui ad angulum ecclesiæ cum aliquibus conferentes & querentes quomodo ad electionem uniformiter & concorditer ueniantur, uel illi de parte maiori moneant illos qui sunt de parte minori ut à sua nominatione desistant, & illum eligant in quem maior & sanior pars capituli consentit, ut forte missa celebretur ad honoré spiritus sancti, ut pax & concordia inspiretur, nūquid ex hoc uitiola

uosa erit electio. Sed absit ut uirtutes in uitia conuertamus. ut. xi. q. iij. ue qui dicitis. Sicut nec econuerso uitia non sunt conuertenda in uirtutes ut. xl. di. sepe. et eide circa hoc lex cautè procedit quæ dicit tunc uitari id quod in contextu fieri debet cum actus contrarius intercedit. ut. ff. de duobus reis l. duos. §. ultimo. ut cum actum contrarium intelligamus omnem actum impertinentem.

¶ **3** rem. ¶ Et notabis quod circa electionem Summi Pontificis non habet hæc forma locum de qua superius dictum est. sed illa quæ habetur infra eodem. licet. Is enim in uniuersali ecclesia Romanus pontifex habeatur, qui à duobus partibus cardinalium electus fuerit & receptus. ut ibi dicit duas partes quidem intelligunt computato electo, ut infra eodem titulo cum in iure. Alij autem afferunt quod illud tantum in com-

¶ **4** promisso obrineat. ¶ In scrutinio due partes esse debent eligentes ut dicit illa. licet non computato electo. Sed certe etiam idem uidetur in electione decurionum. ut. ff. decre. ab or. fa. l. iij. ff. quod cuiusque uui. l. nulli. & ff. de decur. l. nominationes. Sed si uerè inspicias illas leges. non debes dicere quod duæ partes eligere debeant decurionem. sed adesse. Veruntamen cardinales quando uolunt renunciant illi constitutioni & agunt ut præualeat electio quæ à pluribus fuerit celebrata.

¶ **5** Item sciendum est quod electiones episcoporum maxime in ecclesijs cathedralibus sunt celebrandæ si fieri potest, ut infra eodem quod sicut. & c. cum terra. ar. infra de appella. qua fronte, alioquin nedum extra ecclesiam imò extra ciuitatem fieri possunt. ut. xxij. distin. in nomine domini. et. lxij. distin. quanto.

¶ **6** ¶ Item sciendum est quod secunda electione facta prima non cessata. non ualet. scilicet ut eū dubiū sit de effectu prioris, ut infra eodem titulo considerauimus & c. auditis. Cæterum si sic liquidum & euidenter apparens primam ipso iure nullam. utpote de manifestè

ineligibili, ut infra eodem titulo. uenerabilem. & c. Vinconienis. ¶ Item cum à suspensio & de suspensio ab excommunicatis uel de excommunicato electio celebratur. ut supra de consuetu. Cum dilectus infra de appella. constituitis. tunc prima non præstat impedimentum secundæ & hæc locum habent cum duæ electiones fiunt non continuè nec in concursu. sed una prius & ex intervallo alia. Cæterum si fiant quasi in contextu uel concursu una post aliam non habet locum hæc exceptio ex prima contra secundam. quia secunda celebrata est prima non cassata. sed habet locum consideratio comparationis numeri ad numerum, & auctoritatis ad auctoritatem, & zeli ad zelum. ut illa quæ his collatis inuenta fuerit à maiori parte capituli celebrata alteri præferatur infra eodem titulo. dudum. & in c. in generalibus. ¶ Item sciendum est quod electores ab electione resilire non possunt electu consentiente uel consentire uolente, ut infra eod. titulo. cum inter canones. Sicut & alias hærede deliberante & inuentarium conscribente nulla erit licentia creditoribus uel legatarijs seu fideicommissarijs eum inquietare uel ad iudicium uocare. uel res hæreditarias uendicare. ut. C. de iure deli. l. ul. §. donec. ¶ Item cum à diuersis partibus electio celebratur aliquando numerus unius partis præfertur auctoritati alterius partis aliquando auctoritas numero, ut infra eodem titulo. dudum. ff. de pac. l. maiorem. C. qui bonis cedere possunt. l. ul. Aliquando excessus numeri ex una parte cum auctoritate partis alterius præeminente comparatur. ut. xix. distin. in canonicis. in quo dicendum est quod si multum excedat præfertur auctoritati. ut in c. dudum. & infra de appella. constituitis. si autem modicum excedat succumbit numerus & præfertur auctoritas. ut infra de testibus. in nostra præsentia. In quorū autem numerus excedere debeat ut præferatur uel ut succumbat

cumbat uel ut æquiparetur auctoritati. non inuenio determinatum in iure. & ideo relinquo arbitrio iudicantis. ut. ff. de iure deli. l. j. ff. de testibus scio

18 **quæsitum.** ¶ Item notandum est quod in electionibus cum quæritur. An digna sit persona quæ eligitur. An indigna. tempus electionis inspicitur, ut infra eodem titulo. dudum in prima. & infra de ætate & qualitate ordi. Cum bonæ. & infra de cleri. ex. mi. postula. nec obstat infra eodem. Auditis. ubi inspecto posteriori tempore electio conualescit. nam illud locum habet cum electioni hoc solum deest. scilicet consensus uel contemptus aliquorum. quo casu illorum accedente consensu non inspecto tempore electionis sed consensus postmodum accedentis electio manet ualida. sublata exceptione de contemptu. ut supra de postulationibus. bonæ memoriæ. in secunda infra eodem titulo. quam sicut. §. si autem.

19 ¶ Sed quæritur ¶ quid si absentes qui uocari debuerunt uocari non ueniant. nunquid expectandi sunt donec ueniant si uocari responderint se uenturos? uidetur quod expectari debent usque propè finem trium mensium. ar. infra de offi. delega. consuluit. C. de iudici. l. properandum. secunda quæstione sexta. in autem. appellatore. infra de appella. oblatæ. ff. de uer. obli. ga. insulam. Sed certè cum mora in electionibus sit damnosa, ut infra eodem titulo. Cum inter uniuersas. infra ut lite non contesta. quoniam frequenter. durum est canonicos sic arctari ut præallega. decre. consuluit. ff. si quis cautio. l. secunda. in fine. unde puto quod si uocati non ueniant infra competentem terminum eis à uocantibus præfinitum ulterius expectandi non sunt. infra eodem titulo. Cum inter.

20 & c. Cum nobis olim. ¶ Facta electione fieri debet decre. continens formam seriem & processum electionis. nomina eligentium & electi & subscriptiones eligentium singulares & debet

hoc conscribi manu publica uel priuata quæ sufficit propter subscriptiones. ut. C. qui potio. in pigno. habe. l. scripturas, uel sigillo. uel sigillis autem. sigillarum. ut infra de fide instrumen. si autenticam scripturam. hoc autem decretum & si fieri debeat ut infra eodem titulo. cap. innotuit. lxi. distin. episcopus. non tamen est de substantia. ut. xxx. q. v. nostrates. C. de probatio. l. Cum res. ¶ Item post electionem & ante confirmationem si crimen obijciatur electo in modum exceptionis non est necessarium opponentem ad extraordinariam penam astringi, ut infra

21 de acu. super his. secus si post. ¶ Et est ratio quia ante confirmationem spirituale coniugium est inchoatum non tamen est ratum. ut infra de transla. licet. nam ante confirmationem non habet electus iurisdictionem postea sic. ut infra eodem titulo. nosti. & c. transmisisse. ¶ Item ante confirmationem metropolitani sui iudicio cedit secundum quosdam. ut infra de transla. præla. inter corporalia. postea secus. & si crimen obijciatur ante confirmationem probatum fuerit repellitur electus ab obtinendo. si post confirmationem & ante consecrationem & si electus confirmatus repellatur ab obtentio: id est ab electione & administratione ac alijs quæ per confirmationem quæsiuit & ab obtinendo id est à consecratione. tamen beneficia prius habita non amittit. ut infra de accusatio. & inquisit. super his & ob. hoc ante consecrationem uel ante tempus de consecrandis episcopis non conferuntur. ut infra eodem titulo. Cum in cunctis. ¶ Confirmatio

22 ¶ prælati infra episcopatum ad episcopum spectat. ut. xv. quæstione ultima nullus. nisi aliquis non inueniatur exemptus. ut supra de consuetudi.

23 Cum uenerabilis. ¶ Episcoporum confirmatio spectat ad metropoli. ut infra eodem titulo. Cum inter canonicos infra de transla. præla. inter corporalia. lxxiii. distin. cap. j. & ulti. nisi aliqui

substit

subint immediatè Romanæ ecclesiæ
 24 ut infra eodem titulo. nihil. in fi. † Archiepiscoporum ad primates uel patriarchas qui in hoc & in quibusdam alijs parem morem & similia priuilegia habent cum Romana ecclesiæ. ut. lxxv dist. mos antiquus. & c. quoniam. infra de priuilegijs. antiqua. in autem. de ecclesiasticis
 25 sti. ti. in prin. † Patriarcharum ad Papam. ut infra eodem titu. scriptum † Papæ autem consecratio ad episcopum hostiensis. qui in hoc uicem metropolitani obtinet. † Et est sciendum quod is ad quem spectat confirmatio spectat & electionis & electi examinatio. Ita enim confirmari debet electus si nihil est quod ipsum impediatur infra eo. titu. postquam. Alibi dicitur si non inueniatur in eo quæ ineptaxico continetur. ut. vij. q. j. qualiter. Vnde triplex est scrutinium. Vnum quod habetur ante electionem de quo supra dictum est. Aliud quod habetur ante confirmationem, ut infra eodem titu. uenerabilem. Tertium quod habetur ante ordinationem. ut. xxij. dist. manus xxvij. dist. de Siracusana. xxij. dist. qui episcopo. & xxij. dist. dist. quando episcopus. † Per confirmationem † acquirit electus ea quæ ad administrationem & iurisdictionem pertinent ut infra eodem titu. nostri. & c. transmissæ. Saluo eo quod dicitur de prælati ualde remotis & ultra Italiam constitutis qui si in concordia eligantur & fuerint Romanæ ecclesiæ subiecti immediatè possunt in spiritualibus & temporalibus ministrare. ut tamen de rebus ecclesiasticis nihil penitus alienen. ut infra eodem titulo. nihil. &
 30 c. quod sicut. † Sed queritur an rem ecclesiæ in iudicio deducere possit & uidetur quod non quia in iudicio quasi contrahitur. ut. ff. de pecu. l. licet. §. idem scribit. Et absurdum est ei cui alienatio interdicitur permitti actiones exercere. ut. ff. de iure delibe. l. ait prætor. Sed lex illa loquitur in pupillo deliberante. cui neutrum permittitur. nec alienare. nec actiones exercere nec in

aliquo diminuere res hæreditarias sine permissu prætoris. secus in electo confirmato cui generaliter conceditur administratio temporalium & spiritualium rerum. qui potest in iudicio agere defendere. Item acquiritur per confirmationem. quia sine metu calumniæ non potest crimen opponi confirmato. ut infra de accu. super his. † Ab electione † autem electores resilire non possunt sicut nec postulantes à postulatione præsentata: ut supra de postu. bona memoriz in secunda. in uer. si enim. Nam electus habet ius petendi confirmationem. imò publicato scrutinio uariare nequeunt electores. sed ad eligendum cogendi sunt per superiorem ut in fra eo. titu. publicato. & arg. ad idem in fra de iure patro. nullus. ix. q. iij. nunc uero. viij. q. iij. Artaldus. sed hoc intelligo cum omnes in unum consentiunt. sed cum uota capituli diuiduntur & consentiunt in diuersos, adhuc dico quod illi qui sunt ex parte maiori & saniori resilire non possunt. Alij qui sunt ex parte altera possunt imò debent. nam is eligendus est in quem maior & c. ueruntamen non intelliguntur uariare. hoc. n. faciunt iuris auctoritatem. ut. ff. de colla. bono. l. nonnunquam. ff. de inofficio. testamen. l. Pomponius. §. sed nec impuberis. ff. quorum lega. l. j. §. quia autem. Vel intellige hanc decreta. publicato. quod illi qui in scrutinio consenserunt non possunt uariare & à suis consensibus resilire post scrutinium publicatum ante collationem & electionem quia secundum consensus in scrutinio adhibitos in scriptis redactos & publicatos facienda est collatio & electio nullius narratione admissa.
 32 † Sed sancta publicatione ac collatione cum iam appareat quis sit eligendus is scilicet in quem maior & sanior pars capit. consensit illi quæ sunt de minori parte resilire possunt & uariare & adhærere illis qui sunt in parte maiori una cum illis eligere. ut no. supra eo. §. ad ele. autem per scrutiniū hoc ordine uenitur.

† Sed

33 ¶ Sed quid si publicato scrutinio appareat quod maior pars decepta est eo quod consensu si ignoranter in hominem minus dignum, nunquid illi qui sunt in parte maiori cum de iure suo diffidat, possunt à suis consensibus resilire. uideatur quòd sic. ut supra de postula. bonæ memoriæ in secunda. Sed tamen secus est. Nam in hoc casu puto minorem partem saniores esse, & idè illum eligendum qui fuerit à parte minori in scrutiny nio nominatus ¶ Sed quid si oēs in uno scrutinio consentiant & publicatione facta, illum omninò ineptum inueniatur, puto ad nouum scrutinium posse redire. Sed si iam electio sit facta, uel postulatio præsentata fuit superiori, secus, ut in prædicta decre. bonæ memoriæ & infra de elec. bonæ. & c. innovuit, nec turberis ex eo quod dicitur in decre. publicato. quòd consentientes in scrutiny cogendi sunt per superiorem eligere. nam hoc intelligo si idoneus sit is in quem consensum est. ut infra eod. causam. ff. de mu. & ho. l. ut gradatim. in fine primi responsi. Sed hoc totum sine captione intelligas. cum uitium quod deregitur est in aperto. tunc enim penitere licet. ut ff. de interrogato. actio. ni. l. de ætate. §. Celsus. nam qui optauit acetum pro uino, potest iterum optare uinum ut ff. de ope. le. l. ij. argumè. ff. de pigno. acti. l. eleganter. §. qui reprobis. & qui iurat aliter quàm ei deferret iterum iurare debet ut ff. de iureiu. l. q per saltum. & qui male pronuntiat iterum iudicat. ut C. de accu. l. iij. ff. de arbit. l. quid tamen. j. Respon. & ar. infra de accusa. qualiter. Sed in his qui iam elegerunt, uel postularunt, & postulationem superiori præsentauerunt aliud obseruatur, ut superius dictum est, meritò uidentur enim officio eorum functi bene uel male ut infra de offic. delega. in literis. ff. de iudic. l. iudex. & l. quod iust. §. Et nota ¶ quòd si de aliquo facta fuerit postulatio & non admittitur, iterum in ecclesia eadem & eadem ordinatione postulari non debet. ut supra de po-

stula. gratum. Et idem dico cum aliter cuius electio cassata fuerit uitio electionis. ut infra eadem. eo. titu. considerauimus secundum unam lecturam illius de cre. præter istam ordinationem quæ facienda est in uacatione illa. Nam in alia uacatione potest idem in eadem ecclesia iterum eligi. ut infra eodem super eo. ubi autem uitio personæ reprobatur electio, nec in uacatione illa, nec in illa, nec in alia ecclesia eligi potest. ¶ Sed obijciatur cum electiones consueuerunt cassari per modum exceptionis. ut infra de accus. super his, mirum est quomodo exceptio tantam efficaciam habeat contra id quod legitur infra de ord. cog. cum dilectus infra de excep. denique. §. ult. ff. de his qui not. infra. l. lucius. Ad quod Respondeo in nullo uacillare debet opinio promouendi ut xxxij. dist. laici. eius autem conditio cuius per modum exceptionis cassata fuit electio grauata uideatur sicut illius qui per exceptionem repellitur à testimonio. ut infra de test. testimonium. & ideo huiusmodi promouendi & in illa ecclesia in qua uitio personæ reprobata fuit eius electio, & in alia impeditur. nam infamia facti onerat alios quos apud bonos & graues ut ff. de obsequi. l. honori & a dignitate repellit. ut C. de dig. l. ij. Sed cum alicuius electio cassatur uitio electionis. tunc quia uitium est in materia, non imputatur electo. ut ff. ad. l. Acqui. l. si seruus. §. si calicem. ff. de loca. & conduc. l. Item quaeritur. §. si gemma. unde incassatum non committatur infamia. ut ff. de re mili. l. qui cum uno. §. non omnis. & §. exauthoratus. ff. de his qui nota. infamia. l. ij. §. ignominia. ¶ Nunc uidentum est de pœna man-

36 lè eligentium. ¶ Et est sciendum quòd si scienter eligant indignum ab ecclesiasticis beneficijs triennio sunt suspensi & priuati tunc. id est, ea uacatione, uel tunc id est prima uice, uel electione occurrit facienda potestate eligendi. ut infra eodem titulo cum in cunctis. ita ut si omnes deliquerint transferat potestas eligendi ad superiorem: ut infra eodem

eodem titu. bonæ memoriæ. &c. inno-
tuit. Si autem non omnes deliquerint,
sed aliqui de capitulo, tunc potestas de-
uoluitur ad alios, qui non deliquerunt:
ut infra eodem titulo. cum Vincon. & si
illi ad quos deuoluitur eligant, & eodē
modo deliquerint, ut primi, potestas re-
dit ad primos, non ad superiorem. sic in-
telligere uoluerunt quidam decre. illā
cum Vincon. dicentes tunc demum de-
uolui ad superiorem ius eligendi, uel
prouidendi, cum omnes pariter, id est,
simul deliquerint. colligentes hoc ex il-
lo uerbo quod ponitur in decreta. bonæ
memoriæ Maguntinus, in fi. ubi dicitur
si electores pariter deliquissent ad
nos deuoluta fuisset ordinatio ecclesiæ
Maguntinen. Sed ego aliter intelligo
decre. illam cum Vincon. sicut etiā glo-
sauri. Et quod dicitur in decret. bonæ, pa-
riter nō intelligo concursum in tempo-
re delinquentium sed delicti similitudi-
nem. ut sit sensus si primi electores de-
liquerint, & secundi deliquerint parita-
te delicti non temporis deuoluta est or-
dinatio &c. Absurdum enim esset dice-
re quod nunquam ius eligendi a capi-
tulo exeat nisi canonici diuisi delique-
rint, & quod uictum delinquentiū qua-
si purgetur ex delicto aliorum. ut ad pri-
mos ius redeat eligendi. illi tamen ad
hoc respondebant quod iste regressus
& circulus locum habet usque ad tres
menses, qui dantur ad eligendum: ut li.
disti. postquam. lxiiij. disti. obeuntibus.
& quod dixi deuolui ius prouidendi ad
superiorem canonicis eligentibus scien-
ter indignum. locum habet cum canoni-
ci eligunt contra formas. hic saluo quod
in primo casu delinquentes priuati sūt
ipso iure. in secundo priuandi per senten-
tiā: ut patet hæc differentia ex illis de-
creta. ut infra eodem titulo. cum in cun-
ctis. &c. quia propter diuersas, & nota
quod cum in primo casu eligentes sint
à beneficijs suis per triennium suspensi,
durante suspensione alia beneficia ac-
quirere non possunt. ut infra eodem ti-
tulo per inquisitionem, infra de atate

37 & qualitate. cū bonæ. † Et est sciendū
quod ab electo cōfirmato & consecra-
to exigitur sacramentum fidelitatis: ut
infra eo. titulo significasti, secundum for-
mam quam habes infra de iure iuran. er-
go, & idem si metropolitanus fuerit, cō-
ceditur pallium ad usum & nomen: ut in-
fra de postulatione. prælato. bonæ memo-
riæ. in fine. in secunda. in quo plenitudo
Pontificalis officij confertur. ut infra de
usu palij. nisi scilicet in quinque. in uoca-
tione concilij. crismatis confectione. de
dicatione basilicarum. ordinatione cle-
ricorum, & episcoporum cōsecratione.
ut infra eodem titulo quod sicut. §. præ-
teream.

Summarium

- 1 Translatio quid sit.
- 2 Transferri qui possint, & qui transferendi potestatem habeant. c. in 3. & 4.
- 3 Episcoporum translatio ad solum Papam spectat.
- 4 Prælati an inuitis cogi possint transire ad dignitatem maiorem.
- 5 Cause transferendi que sint.
- 6 Translatum non sequuntur honores reales.

DE TRANSLATIONE Prælatorum. Rubri.

DICTVM est supra de quibusdā
modis per quos prouidetur eccle-
sijs de prælati. sed quia plerun-
que prouidetur transferendo prælatos
de ecclesijs ad ecclesias. Idcirco subijci-
tur hic rubrica de translatione. prælato-
rum. Vel aliter continuabis. Dicitur
est supra de postulatione. sed quia plerun-
que postulantur prælati alijs ecclesijs
alligati. ut supra. de postu. bonæ memo-
riæ in prima & secunda. &c. si unanimi-
ter quos transferri oportet. ideo hic de
trāslatione tractatur. ¶ Videamus igitur quid
sit translatio. qui possunt transferri. ad
quem pertinent potestas transferendi.

& quæ sit causa transferendi. ¶ Translatio ¶ est de sede ad sedem commutatio. unde quod hic appellatur translatio alibi appellatur mutatio. ut vij. q. j. mutationes. ¶ Potest transferri aliquis de minori ad maiorem ecclesiam. qui. n. prouehitur de minori ad maius prouehitur. xciiij. dist. legimus. in fin. ff. de mu. & ho. l. ut gradatim. et maximè obtinet cum agitur de translatione episcoporum. cum enim episcopi transferri non possint de sedibus ad sedes nisi per dispensationem. ut not. supra de postulario. facilius dispensatur; ut de minori quis transeat, ad maiorem, quàm de pari ad parem, uel de maiori ad maiorem, ut infra eod. tit. c. j. & c. licet. Est igitur hoc secundum ordinem, ut habens minorem dignitatem transferatur ad maiorem. ut infra eodem capi. j. & vij. q. j. mutationes, Pertinet ¶ autem translatio episcoporum ad Papam solum. ut infra eodem titulo. c. si. & vij. q. j. mutationes. & infra eodem titulo inter corporalia. Aliorum autem prælatorum inferiorum ab episcopis translationes fieri debent auctoritate episcoporum. ut vij. q. prima episcopus de loco. nisi prælatus is qui transferendus est sub sit Romanæ ecclesiæ immediatè. ut supra de consue. cum uenerabilis. ¶ Item requiritur consensus capitulorum seu clericorum a quibus, sunt aliqui transferendi. est enim quædam alienatio. & ideo consensus clericorum est requirendus. ut. x. q. ij. in autent. hoc ius porrectum. xij. q. ij. sine exceptione. x. q. ij. in c. ulti. nam maior est alienatio personarum quàm rerum. quia personæ preciosiores sunt rebus. ut xij. q. j. precipimus, & prius querenda est persona quam iuris ratio. ut. ff. de iure. codic. l. quidam referunt, & hominum gratia res natura comparauit. ut in l. tit. de re. di. §. in pecudù. & quod dico requirendum consensum clericorum, locum habet in his prælatis qui sub sunt episcopis immediate. ar. lxxj. dist. clericos. infra de renun. ad monet. sed si alijs prælatis medijs sub sunt ut ab

batibus seu præpositis, eorum etiam consensus est requirendus. ut. lviij. di. c. j. & ix. q. iij. conquestus. liiij. di. ca. j. sed si per alium episcopatum clericus uocatus sit, tunc siue habeat medium prælatum, siue non consensus episcopi est requirendus. ut. lxxj. dist. per totum. lxxv. dist. florentinum. ¶ ¶ Sed quid si prælatus aliquis uocatus ad dignitatem maiorem non lit transire dixerunt quidam cogi non posse: quia nemo cogitur crescere inuitus ut. lxxiiij. dist. gesta. sed si ex causa utilitatis uel necessitatis petatur translatio puto fore cogendum. ar. vij. q. j. omnis qui gemebat. Nec ob. quod dixi quod nemo crescere inuitus compellitur? quia multa bona conferuntur inuitis. ut. xliiij. di. & qui emendat. & inuitus aliquis liberatur ut. ff. de neg. ge. l. soluè do. ff. de solu. l. solutione. argu. ad idè. ff. de lib. cau. l. j. & ij. ff. de appella. l. non tatum. ff. quando appella. tit. l. iij. §. ulti. ¶ Transferret autem episcopes & superiores solius Papæ est ut dictum est. nã hoc & quædam alia soli Papæ competunt, quæ his uersibus notantur. ¶ Restituit Papa, solus deposuit & ipse. Diuidit ac ungit, eximit atque probat. articulos soluit, synodumque facit generalè, Transfert & mutat. non prouocat ullus ab illo. ut hæc sine gloria probantur per iura. ij. q. vj. Ideo. iij. q. vj. quauis. & c. dudù. xvj. q. j. præcipimus. vij. q. j. & temporis. xvj. quæstio. j. frater nolter. xvij. distin. regula. xiiij. q. j. quoties. xvij. distin. c. j. ij. & iij. vij. lq. j. temporis qualitas. c. mutationes. ix. quæstio. iij. cuncta. ¶ Translacionum ¶ causæ duæ sunt, utilitas & necessitas ut. vij. quæstio. j. Omnis qui gemebat & c. episcopus, de loco qui enim ex altera istarum causarum transfertur, non transit sed transfertur. ut vij. q. j. mutationes, non mutat sed mutat ut vij. quæstio. j. scias. ¶ Tres autem sunt causæ transitus leuitatis, cupiditatis & humilitatis. Cùm quis utilitatis causa transfertur omnino eximitur & liberat a prima ut supra de postu. bonæ memoriæ. in secunda, in fi. Vt nihil

hil commune habeat cū priori. ut. xxj. q. ij. Si quis iam translatus quod intelligo cū translatus est cum effectu: ita ut possessionem illius habeat ad quam transfertur. ut supra titulo proximi. cum in cunctis. Alioqui secus. ut xcij. distin. si quis episcopus ordinatus. & c. si quis episcopus. & cap. si qui episcopi. sic & ex eo tempore incipit quis posse testari iure militari cum in numerum militum est receptus non cum electus est in tyronem. ut. ff. de mili. testa. l. Ex eo tempore. uel quod uerius puto. cum episcopus absoluitur a uinculo quo priori ecclesie tenebatur data sibi licentia ad alteram transeundi antequam ad secundam transeat. uel si non admittatur a secunda adhuc dico nihil commune habeat cum priori à qua exemptus est. est tamen episcopus nullum possidens episcopatum. ut. ff. de bon. poss. ex testa. mili. l. una in fi. ueruntamen quamuis possessionem ecclesie non habeat ad quam transfertur dominium, tamen uel ius in ea quaesuit. ut. ff. de acqu. pos. l. cum hæredes. ¶ Cum causa necessitatis quis transfertur idem est quod supra aliquando enim ex causa necessitatis fit translatio. ut cum prælatus in sua ecclesia persecutionem patitur & hostilitatem. Sed & tunc dici potest causa utilitatis transferri. cum in sua ecclesia in fructuosus existat. & ob hoc istæ duæ causæ plerunque coniunguntur. ut vij. q. j. scias supra titu. proximi. in causis. Si uero necessitatis causa non transferatur sed transeat, tunc cessante necessitate quasi iure postliminij redit ad suam ecclesiam ut vij. q. j. postoralis. ¶ Transit quis de ecclesia ad ecclesiam causa leuitatis in quo casu dixit Hugolinus quod si alteri ecclesie adhæreat sine monitione potest priuari prima, nisi prima uoluerit eum repetere. Si autem adhæserit alteri, aut habet ecclesiam pro derelicto, aut nō. Si habet, puta quia contrahit matrimonium sit miles. tunc sine monitione priuatur. & idē dixit in alijs. casibus. ut cū quis defuerit ab ecclesia per tres se-

ptimanas, uel duos mēses sine iusta causa, & absque licentia sui episcopi in studio uel peregrinatione. In his omnibus dixit posse priuari sine monitione, quasi in his omnibus ecclesia pro derelicto habeatur, honestum tātum esse dicebat ut admoneantur: ut vij. q. j. si quis in cle. ro. & c. si quis præsbyter infra de cleri. non resi. inter quattuor. uerius puto quod in his casibus & consimilibus admonendus sit absens, ut infra de appel. peruenit infra de senten. excom. in audientia infra de cleri. non resi. Ex parte. & ar. vij. q. j. peruenit infra de cle. non resi. ex tuæ. nec enim facile præsumendum est aliquem habere ecclesiam pro derelicto, forte multis laboribus acquisitam ut infra de renun. super hoc. nec ex sola absentia hoc præsumitur: cum possit quis ex iusta causa abesse. ut infra ut lite non contesta. quoniam frequenter. Sed si requisitus nō inueniatur tunc procedatur secundum illam decre. infra de cle. nō resi. ex tuæ. Vbi uero certum esset ecclesiam non habere pro derelicto: ut cū quis ex superioris licentia se absentat. & si ultra moretur qui superiori placeat admonendus est, eo. nō sine causa remouendus. ut vij. q. j. præsentium. ¶ Item transit quis causa cupiditatis si uæ ambitionis. & tunc priuandus est habita & ambita. ut. vij. q. j. eos. Si quis episcopo. infra eo. ti. quanto sed ecclesia potest eum repetere si uult. ut vij. q. j. non oportet. Sed in hoc opponitur. Nonne hodie perdit primam recipiendo secundam: ut infra de præben. de multa. Respondeo perdit sed non perditur. unde si ecclesia prima uelit repetere suum prælatum si sine resignatione prioris ecclesie & sine superioris licentia transiit ad aliam, bene potest, est tamen præsumptio canonis quod eo ipso quod quis transiit ad maiorem uideatur ambitionis causa transillire. ut vij. q. j. si quis episcopus. nullus enim transit de maiori ad minorem. ut infra de cler. non resi. c. j. ¶ Item transit aliquis causa humilitatis. cum quis relicta sua ecclesia religionem ingreditur. Nam licet

in priuatis personis, sufficit licentia petita & si non obtenta, ut infra de regulis. licet, eo quod qui spiritu dei ducitur non est sub lege. xix. di. duæ. in episcopis tamen secus est. ut dicam infra de renun. cæteri uero prælati inferiores episcopis & si licentiam petere debeant. possunt tamen ea non petita intrare. Præter hanc causam scilicet religionis si quis uelit ecclesiam deserere resignet in manu prælati, ut infra de renun. admonet. uel in manu Papæ si ei subest immediatè, ut infra eo. c. ult. Alioquin ecclesia potest cum repetere si uult. ut vij. q. j. non oportet, uel ipse superior. ut. vij. q. j. Si qui uerò. & c. si quis presbyter. ipse autem repetere ecclesiam non ualet. ut. vij. q. j. eos nam & si inutilis sit renunciatio. habet tamen in se tacitum pactum ne petat, si cur & inutilis acceptatio. ut. C. de pactis. l. si unus. §. pe. ff. de accep. l. an inutilis, & hoc uerum est in prælaturis iam quæsitis. secus in acquirendis, ut infra de his quæ fiunt à maio. par. cap. Ex ore, tunc si ex conscientia criminis dimissa prælatura ad uitam monachalem descendit, ad prælaturam secularem resurgere de iure non potest. Alioquin secus. ut vij. q. j. hoc nequaquam infra de renun. post translationem. ¶ Vnum autem in summa ¶ notabis. quod honores reales non sequuntur translatum: ut si primò fuerit palliatus & transferatur ad aliam ecclesiam, quæ dignitatem pallij habeat oportet translatum iterum palliari supra de postu. bonæ memoriæ. in fi. in secunda. quia licet pallium uideatur personale aded ut cum persona sepe liatur. ut infra de usu pallij. ad hæc. tamen gratia & contemplatione loci datur, & ided reale censetur, unde persona cui conceditur non utitur eo ultra locum. ut infra de usu pallij, ex tuarum, & si palliatus loco renunciet, non retinet usum pallij, ut infra de renun. ad supplicationem, & succedens palliato non utitur eo nisi pallium ei concedatur. Sed iniuria fieret ei si pallium non concedatur eidem arg. ad hoc. ff. de aqua quoti. & arti. l. j. §. pe.

Summarium

- 1 Pallium quid sit.
- 2 Pallium cui, & sub qua forma uerborum concedatur. & m. q.
- 3 Utilitas per dignitatem augeri debet.
- 4 Pallio quibus in locis, & temporibus utendum sit.
- 5 Proconsul ubique proconsularis insignis. utitur, & uoluntariam iurisdictionem exercet.
- Item & legatus de latere Papæ.
- 6 Mitram & anulum pastorem ubique defert quilibet metropolitanus.

¶ DE VSV PALLII. Rub.

DICTVM est supra de postulatione, de electis, & de translatione. Sed quia per hos modos assumptos uti pallio decet, si ecclesijs ad quas assumuntur dignitas pallij debeat, ided post illos tractatus ponitur rub. de usu pallij. ¶ Videamus ergo quid sit pallium, cui concedi debeat, & a quo. Item quibus locis & temporibus utendum sit pallio. ¶ Pallium ¶ est insignie ornamentum archiepiscopi, & episcopi, sumptum de corpore Beati Petri, ut supra de electio. significasti. In pallio autem plenitudo pontificalis officij confertur, ut infra eodem titu. nisi. unde ante pallij receptionem ecclesia dicitur uiduata. ut. c. dist. quoniam: quia sine pallio quedam expediti non possunt. ut supra de elec. quod sicut. §. prætereà. in Papa uerò pallium designat plenitudinem potestatis. ut infra eodem titu. ad honorem.

- 2 ¶ Conceditur pallium archiepiscopis & episcopis aliquibus ex speciali gratia. ut infra de præscrip. cum in iuuenture. Conceditur pallium summus pontifex alicui prælato in curia existenti, uel eius nuncio, uel mittit illud per apo-

apocrifarios Roma. ecclesi. ut supra de elect. significasti. c. distin. c. pallium. & c. scriptorum Pallium ꝑ conceditur fortiter postulanti. ut. c. distinctione. prisca. sicut & literæ dimissoria. ut. ij. qu. vj. post appellationem. sicut & peccatorum remissio. ut de pœnitent. distinc. j. importuna. ¶ Conceditur autem pallium his uerbis. Ad honorem Dei omnipotentis & beatæ Mariæ uirginis, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli. domini Papæ Gregorij & Roma. eccle. necnon ecclesiæ tibi commissæ tradimus tibi pallium de corpore Beati Petri sumptum. plenitudinem ualet pontificalis officij ut utaris eo inter ecclesiam tuam. certis diebus qui exprimitur in priuilegiis ab apostolica sede concessis. Conceditur iuranti. ut supra de electio. significasti. c. disti. optatum. cum augmento honoris pallij crescere debet cura pastoralis sollicitudinis. ut ornatu uestium actionum ornamenta conueniant. ut. c. distinctione omnis. ¶ Augeri enim debet utilitas per dignitatem. ff. de iudi. l. si longius. in fin. ff. de donatio. l. filiusfam. ff. de usu. & ha. plenum. ff. de de leg. j. l. si seruus plurium. ff. de iudi. l. sed & si susceperit. §. primo. & argum. infra de offi. de se. sane. xxiii. q. j. qui contra pacem. ij. q. viij. quisquis. Sed dum decorari pallio uolumus, forsan moribus indecori. ut. c. distin. contra morem. ¶ Summus pontifex ꝑ utitur pallio semper & ubique. Alij autem prælati nec semper nec ubique quia ille in plenitudine potestatis illi in partem sollicitudinis sunt assumpti: ut infra eo. ti. ad honorem. Vnde illi in sua ecclesia. i. in qualibet ecclesia suæ prouincie si sit metropolitanus uel suæ dio. si sit episcopus utitur pallio & certis diebus qui in priuilegio suæ ecclesiæ continentur. ut infra eodem. c. j. & c. ad honorem & c. ultimo. Aliquando ex spiritali cõcessione licet alicui extra suam prouinciam ut diocœ. uti pallio pro missarum solennitatibus, pro consecrandis suffra-

ganeis, & clericis ordinandis, dũmodo fiant de permissione illius in cuius diocœ. celebratur. ut infra eodem tit. ex tuarum. & c. cum sis. sed licet ita sit de iure communi quòd quis uti non potest pallio nisi in sua prouincia uel diocœsi ut dictum est sicut serica ueste utendum non est nisi in cena. ut. ff. de usufru. l. sed & si quidem. §. sed & si uestimentorum. uidetur tamen quodam argu. legali nõ esse absolum si palliati utantur pallijs extra suas diocœs. Nam ꝑ proconsul suis utitur insignijs ubique postquam urbẽ egreditur. ut. ff. de offi. procon. l. j. Sed illud contingit ratione mittentis, mittitur enim a principe. & ideo tanquã perueniat ad prouinciam sibi decretam utitur insignijs & exercet ea quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis. ut. ff. de offi. procon. l. ij. sicut & legatus domini Papæ qui dicitur de latere ipsius. ut infra. de offi. leg. quòd translationem. & c. excommunicatis & infra de sentent. excommunicatis ad eminentiã. ¶ Mitrà autẽ & annulũ pastoralem desert quilibet metropolitanus ubiq; in missa priuata. nã & flamines ubique pilium portabant. ut xxj. distinc. clericos. in eis enim non significatur plenitudo officij sicut in pallio. ¶ In summa notandum est quòd pallium dandum est cum cõcessione non ui priuilegij & renouatione antiqui. ut. c. distin. c. antepenul. & ultimo.

Summarium

- 1 Renunciatio quid sit, & quis renunciare possit.
- 2 Renunciari quibus possit.
- 3 Clericus an fori priuilegio renunciare ualeat. & no. 5.
- 4 Clericus a quo ordinem recipit, & iudicium recipere debet.
- 6 Renunciationis effectus qui sint.
- 7 Renunciare non compellitur quis inuitus.
- 8 Remittens dare intelligitur.
- 9 Renunciando beneficio in quo casu quis efficiatur simoniacus.

DE RENUNCIATIO-
ne. Rub.

QUAE ea quæ postulationibus. electionibus, & translationibus acquiruntur plerunqne renunciatione perduntur. ideo post tractatus illos subiicitur rubrica de renunciatione. ¶ Videamus ergo quid sit renunciatio, quis posset renunciare, cui facienda sit renunciatio, quæ possint renunciari, quis sit effectus renunciationis, & an ad renunciandum quis compellatur inuitus. & an post renunciationem potest renuncians penitere.

- ¶ Renunciatio est propriè rei uel iuris spontanea refutatio. ¶ Potest renunciare is ad quem pertinet quod renunciatur. Generaliter enim quilibet potest renunciare rei sue uel proprio iuri. ut probatur. infra per multa iura. & vij. q. j. quam periculosum. C. de pac. l. si quis in conscribendo infra de foro competen. si diligenti. infra de regu. ad apostolicam. Sunt tamen quidam quibus libera non est resignandi potestas: ut prælati qui ligatus habent alas quibus satagunt uolitare ut liberum non habeat absque superioris permissione uolatum. ut infra eodem titulo. litteras. &c. nisi, quorum causa renunciandi examinanda est. ut infra eodem titulo. nisi. Et est ratio quia prælatura non datur alicui propter ipsum solum, sed propter alios, non ut præsit sed ut pro sit. ut prima quæstione. j. §. ecce cum honore. vij. quæstione prima qui episcopatum. & quia in prælatura salus communis agitur & lucrifactio animarum. iuxta quod Apostolus ait de seipso. Cum essem liber ex omnibus omnium me seruum feci ut plures deo lucrifacerem. ut. xxvij. quæstione prima. iam nunc unde dicit se plus cæteris laborasse. ut infra eodem titulo. nisi. §. quippe. & xxij. quæstione. iij. quis non potest. ¶ Renunciare non possunt furiosi & sui incompetentes

- si habeant dilucida interualla in quibus renunciare ualent. ut. vij. quæstione prima quamuis triste, & tunc renunciationis causa per superiorem inquiritur. ¶ Renunciatur his quæ sunt iuris priuati: ut patet per iura superius allegata. ut. ff. de edili. edicto. l. quare. §. si uenditor. infra de priuile. si de terra. & c. accedentibus. ff. de pactis. l. pacisci. ff. de minoribus. l. iudex. ff. de ferijs. l. prima, à qui. appel. non lic. l. j. C. de tempo. appel. l. ultima. in fi. & in multis alijs iuribus quæ quilibet curiosus per se notare potest. sed iuri publico uel interdicto in fauorem omnium non potest. ut. ff. de pact. l. ius publicum. infra de senten. excommunicata. contingit infra de foro competen. si diligenti, uel aliter iuri fauorabili tantum potest renunciari. iuri uerò fauorabili & odioso sicut est illud de quo loquitur c. si diligenti. & c. contingit. non potest illud enim ius quod clericis indulgetur de foro & priuilegio illius decre. xvij. q. iij. si quis suadente. inductum est in fauorem clericorum & in odium laicorum qui oppidò infestè sunt clericis. ut. ij. q. vij. laicos. Et simile alias quia auxilio uelleani renunciatur ut. ff. ad uell. l. ul. C. quando mu. tu. off. fun. aut. mater. sed Macedoniano non potest unde & post sententiam datur ex eo exceptio. ff. ad Macedo. l. tamen. Et est ratio quia Velleyanum est fauorabile tantum, id est, in fauorem mulierum inductum. Macedonianum est inductum in fauorem filiorum familiars, & in odium creditorum: ut. ff. de conditi. indebi. l. qui exceptionem. uel alias non potest quis renunciare iuri suo cum ex sua renunciatione etiam iuri alterius præiudiciu generetur, ¶ unde clericus non potest renunciare foro, quia ex hoc præiudicaretur episcopo. ut. xi. q. j. clericum. iij. q. vj. non liceat. à quo enim clericus ordinem recipit. & iudicium recipere debet. ut. ix. q. ij. nullus primas forenses & penitentiales. ut de pe. di. vj. placuit. infra de pz. & re. omnis. ¶ Præterea ¶ si sic clerici fori priuilegio

privilegio renunciare possent, iam clerici de uno episcopatu possent sibi constituere alium iudicem in alio episcopatu. ut. ff. de iud. l. in eo. modo clericus non potest renunciare privilegio totius collegio indulto clericali. xvij. q. iij. Si quis suadente. nam & si actionem iniuriarum remittere posset. ut. xxij. q. iij. c. si illic. iniuriam tamen facta ordini abolere non potest. unde eo remittente actionem suam ei qui manus violentas in eum iniecit temere. excommunicatio durat. ut in decre. contingit. Quidam tamen dicunt quod clericus & si fori privilegio renunciare non possit expresse, tacite tamen potest arg. ff. de procu. l. si iussa. §. ueterani. C. de iura. calum. l. ij. quod non puto uerum. Item renunciare non potest quis per quæ deo & homini obligamur: ut uotis, pollicitationibus, iuramentis, conuentionibus et promissis & per hoc matrimonio renunciari non potest, quamuis iuri exigendi debitum renunciari possit. ut infra de conuer. cõiug. l. quidam intravit. Renunciari debet ecclesijs, beneficijs, & præbendis apud eum à quo hic recipiuntur: ut infra e. ti. admonet. xvij. q. ij. abbas, pòt ut inde fiat curæ priuatio unde dat in aut. de defenso. ci. §. nò habete alioquin si quis in consulto suo episcopo dimittat ecclesiam quamuis ecclesia absoluat ab ipso ut infra eo. ti. quod in dubijs. &. vij. q. i. eos. ut ipse eam repetere non possit. reperi tamè potest ipse ab ipsa ecclesia. ut no. supra in summa de transla. præl. §. ul. & hæc uera sunt nisi habes ecclesiam trãseat ad religionem. tunc enim ualeat ingressus, nec reuocari potest ab ecclesia uel epò, quo inconsulto trãsiuit, quãnis licet tã petere debuisset, ualet tamè ingressus petita & nò obtenta uel nulla petita: ut infra de regula licet. xix. di. duæ. Sed aliud est in episcopatu què etiã religionis causa deserere non licet, & hoc ideo, quia maior fructus inesse creditur curæ pastorali quã uiræ contèplatiuæ: ut infra eo. ti. nisi. §. ul. q. d. intelligo cù ita res geritur sicut noster iubet Imperator. ut. xl.

di. ante omnia. ¶ Effectus renunciationis
 6 test ut renuciãs repetere non possit quã semel recuciãuit. ut. vii. q. i. quã periculo sum. ff. de ædi. edi. l. quæritur. §. si uenditor. C. de iureiu. l. si quis iusiurandum. xxiii. q. iij. si illic. ff. de successio. edi. l. i. §. q. semel. xvij. q. ij. Gófaldus. xvij. q. ul. ti. dudum. xxi. q. ii. si quis iam trãslatus. xcii. di. si quis episcop' uacãs. vii. q. i. hoc nequaquã. ut. infra eo. ti. post translatio nẽ C. de cõdi. inser. l. cù quidã infra de cau. pos. & proprie. pastoralis in aut. de
 7 testibus. §. quia uero multi. ¶ Renunciare nò cõpelligit quis inuitus: ut. vii. q. l. quãuis. debet igitur renuciatio esse uoluntaria nò extorta: ut infra q. me. causa ad audientiã. absoluta. omnino. n. quis renuciare debet rei spirituali: ut infra de offi. de leg. ex pte infra de simo. ex infirmatione, quia nec dari uel remitti uel renunciari debet aliqd spũale pacto uel cõditiõne iterueniente. ut. j. q. ij. quã pio.
 8 in fi. ¶ qui. n. remittit intelligit dare: ut viii. q. iij. talia infra de testibus ueniẽs. ff. de calumnia. l. qui. etiã. ff. qui infra. credi. l. in fraudẽ. licet sit ar. cõtra. ff. eo. ti. l. si pignus. C. ad uel. l. etiam. ¶ Sed
 9 pone q. renuciatur simpliciter & absolute sine pacto & sine conditione uerum tamè hoc renuciãns gerit in mète ut ex renunciatione rei spiritualis aliquid sibi temporale accedat apud districtum iudicem qui scrutator est cordiũ & cognitor secretorũ culpabilis iudicatur. ut in
 10 fra de simo. tua in fi. ¶ sola enim uoluntas simoniãcũ facit. ut. i. q. i. qui studet.
 11 ¶ sicut & spes sola facit usurarium ut in
 12 fra de usur. c. consuluit. xiii. q. iij. c. i. ¶ uoluntate. n. & propositum distinguunt maleficia. ut infra de sen. ex. cum uoluntate. ff. ad le. Cornel. de sicca. l. diuus. Sed aliud est in prohibitis: quia simoniaca & aliud in symoniacis, quia prohibita. quædam enim prohibentur hodie quia & olim in ueteri testa. simoniaca erãt: ut uendere spiritualia. in his studiosa uoluntas inducit simoniam. quædam uerò hodie simoniaca iudicantur quia fieri prohibentur quæ tamè in ueteri te.
 stamento.

flamento nec simoniaca nec prohibita inueniuntur ut uedere castaldionatū & aduocatiā ut. j. q. j. si quis episcopus. dare pactum uel pactulum in receptione canonici. ut infra de simo. Iacobus, In his & consimilibus non committitur simonia sola uoluntate ¶ Et est sciendū quod simonia mentalis sola pœnitentia aboletur. ut infra de simo. c. ult. ¶ Item notandum est ¶ quod episcoporum cessio in scriptis est faciēda. ut. vij. q. j. sicut uir. §. ecce. & c. qualiter. & c. quamuis

13 sit triste. ¶ Restat uidere ¶ an renunciāns ualeat pœnitere. Et est sciendū quod si quis renunciare intendens uocet superiorem literis siue nuncio ut ueniat recipere cessioem eius, si antequam superior ueniat ille pœniteat reuocatio non nocet. ut infra eod. ti. lecta. sicut non nocet uocatio patroni in ius sine uenia editi. ut. ff. de in ius uo. l. quamuis, & tunc est pœnitentiæ locus ut. ij. q. vj. si quis libellos. ff. de condi. causa. dan. l. si pecuniā. ij. quæstio. iij. si quis iratus. infra de appe. directa. ff. de interroga. acti. l. de ætate. §. Cellus. & hoc uerū est nisi pœnitentia esset alteri captiosa. ut. ff. de re gu. iur. l. nemo. ut si res integra non est: ut insti. mandati. §. recte supra de elec. in causis. ff. de cessio. bo. l. is qui bonis. C. qui bo. ce. pos. l. ij. puta si à superiore perita est cedendi licentia & admissa. in fra eodem ti. quidam. Et sunt duæ rationes quare tunc non est pœnitentiæ locus. Vna ne superiori uideatur ludibriū qui cessioem admittit. ut supra de postula. bonæ memoriæ in secundo. in uer. si enim. Alia quia pœsumptio iuris est quod is qui cedit utilitatem ecclesiæ respiciat in cedendo dum se insufficientē recognoscit. ut infra eodem titulo. c. utri. uel propriam salutem attendit, dum conscientiam criminis habet. ut. xij. distinc. nerui. & infra eodem. c. nisi. j. respon. infra de simo. ex insinuatione. Aliud tamen est in cessioem bonorum secundum leges. Nam post cessioem rebus tamen integris manentibus locus est pœnitentiæ. ut. ff. de cessio. l. is

qui. Sed ibi cessant rationes superius assignatæ. ¶ In summa est notandum quod renunciari non potest rei quam quis sibi competere ignorat. ut. ff. de inoffi. testa. l. mater decedens. ff. de acqui. hære. l. is qui. §. si quis dubitet. & l. is qui putat. & ar. ff. quibus ad liber. procla. non licet. l. penul. §. nemini. Item

17 ¶ renunciari rei non potest quæ non habetur nec haberi potest, ut. ff. de reg. iur. l. Eius. & l. qui potest. ff. de acqui. & om. hære. l. nolle. & l. is qui hæres. j. respon. & l. is qui potest. ff. de suc. edic. l. j. §. decretalis. & ar. ff. quod metus causa. l. 18 Sed & partus. §. Iulianus, in fi. pacto autem remitti non potest quod nondum competit. ut. ff. de pac. l. pactum, repudiari non potest nisi interuentu auctoritatis iudicialis. ut. ff. de cur. bo. da. l. prima.

Summarium

- 1 Negligentia quid sit, & qualiter puniatur.
- 2 Negligentia per quem suppleri possit.
- 3 Negligentia siue mora an purgetur.
- 4 Intellectus ad. c. literas, infra eo. tit.

¶ DE SUPPLENDA NEGLIGENTIA PŒLATORUM. Rub.

DICTVM est supra de modis per quos assumuntur pœlati ad dignitates & pœlaturas. Sed quia in pœlaturis perfunctoriè & adulatoriè res aguntur: ut. xl. distin. ante omnia. & quod negligitur supplendū est. quod autem omittitur obstatandum. ideo hic subiicitur rubrica de sup. nego. pœla. ¶ Videamus igitur quid sit negligentia, qualiter puniatur, per quæ suppleri possit quod omittitur, & an mora purgetur. ¶ Negligentia ¶ est eius quod fieri debet & potest omissio. Punitur autem negligentia quia potestas exequendi quod negligenter omittitur trāsferretur ad alium, ut infra eo. tit. licet.

licet. &c. literas, supra de elec. ne pro defectu infra de concess. præ. nulla. &c. postulasti. aliquando in confusionem negligētis benedicere nō benedictus pro benedicto habetur ita ut liceat abbati non benedicto aliquid benedicere. ut infra eodem titu. c. j. Nec ob. l. xix. dist. quoniam ubi dicitur quōd ita demum licet abbati manum imponere si eidem manus impositio facta fuerit ab episcopo secundum morem præficiendorum abbatum, nam illud intelligo de manu ordinatoria, modo non ordinatus nō imponere potest ut ibi. munus autem benedictionis quod pro professis impenditur licet ei præstare ut hic quod in favorem religionis est inuentum, sicut & illud ut non baptizatus baptizet. ut. xxxij. distin. c. præter. §. verum. ¶ Negligentia prælatorum diuersimodè punitur in iure secundum diuersitatem & qualitatem eorum quæ negligentur. unde aliquando inuenio leuem poenā imponi pro neglectu. scilicet excommunicationem duorum mensium. ut. i. q. j. quicquid. aliquando grauem. scilicet poenam depositionis. ut. lxxxj. distin. dictum lxxxvj. distin. c. j. ix. quæstio. ij. placuit. c. di. quoniam. supra de transla. præla. inter corporalia infra de statu. mo. c. ij. §. qui uerò peculium. C. de offi. præfec. ori. l. si quos. ff. de custo. & exhi. re. l. carceri. & l. milites. Sed distingui potest inter modicam negligentiam & magnā. ut iura posteriora locum habeant in negligentia magna quæ culpam sapit. ut. ff. de uerb. significa. l. magis. priora uerò in modica. uel dici posset quod iura posteriora locum habeant cum quis monitus adhuc negligit ut monitio negligentiam aggrauet & poenam grauiorem inducat. ut infra de cle. ex. uel de po. minis. c. ij. infra de senten. excom. in ti. maui. &c. contingit. xij. quæstio. ij. indigne. xi. q. j. petimus. ij. quæstio. vij. qui nos tægit. infra de cleri. non resi. ex. tua. ¶ Suppletur aliquando negligentia maioris per minorem. ut infra de concess. præ. nulla. &c. postulasti. ix. q. iij.

Cum simus lxxxix. distin. uolumus, Aliquando minoris per maiorem. ut infra de concess. præ. dilectus supra de elec. ne pro defectu. & infra eo. titu. c. ij. &c. licet. &c. ultimo. ¶ Purgatur negligentia siue mora † in quibusdam. scilicet ut fieri possit post tempus quod in tempore faciendum est. in quibusdam uero nō purgatur. nam tollitur potestas faciendi. post tempus purgatur in canone per biennium non soluto infra de loca. & conduc. potuit. &c. propter sterilitatem. Purgatur in restituendo ecclesie re alienatam. ut infra de re. ec. non alienā. si quis presbiterorum. Item purgatur in iudicijs usque ad lit. contestā. ubi ante non interest aduersarij. ut. ff. si quis cau. l. & si post tres. C. de fideiuf. sancimus. j. de offi. dele. consuluit. Non purgatur in poenalibus obligationibus i quibus mora committitur per diei transfusionem. ut. ff. de uerb. obli. l. si fundum. & l. ad diem. C. de contrahen. & cō. stj. l. magnam. C. de iure emphi. l. ij. ff. loca. & condu. l. quæro. §. inter. Item non purgatur mora liberti qui scripturam suā libertatis infra annum ordinationis noui pontificis manifestare contempserit. ut xij. q. ij. longinquitatem. non purgatur in collatione beneficiorum. nam si infra tempus à iure staturum beneficia non conferantur ab illo ad quem collatio spectat, postea non conferuntur ab eo, sed transit potestas conferendi ad alium, ut probatur hic infra eo. ti. licet. Nec ob infra eo. ti. literas. ubi uidetur quod mora purgatur. quia ibi approbatur collatio facta post tempus ab illo qui conferre neglexerat infra tempus, sed certè ibi non approbatur sed de patientia tolleratur. Prælati igitur caute inuigilent ut circa executiones suorum beneficiorum & officiorum diligentes existentes, nec credant sibi lectionem & orationem sufficere, sed ad opera charitatis manus extendant ut. lxxxvj. di. fratrem nostrum.

Summarium

- 1 Ordines sacri quando conferri possint, & debent.
- 2 Virginitas consecratio quando fieri possit.
- 3 Viduas nullus pontificum uelare potest.
- 4 Velum consecrationis à quo debeat imponi.
- 5 Velum quotplex sit.
- 6 Velum praelationis etiã olim dabatur abbatissæ, Tempus an sit de substantia ordinum.
- 7 Ordines sacros conferre qui possint.
- 8 Sacramenta qui possint conferre.
- 9 Subditus sciens episcopum suum hereticum, uel schismaticum occultum non præcium, non debet permittere se ab eo ordinari.
- 10 Sciens episcopum suum notorium fornicatorem, uel occultum simoniacum in ordine, nunquid à tali ordinem recipiat.
- 11 Subditus ignorans episcopum suum esse simoniacum, si ab eo ordinetur, an ordinem executionem recipiat.
- 12 Quid si sciat uel credat episcopum suum simoniacum non suo ordine, sed in collatione ordinum seu beneficiorum.
- 13 Omne quod sit contra conscientiam edificat ad gehënam, & quò intelligatur.
- 14 Mala de pralato audiens non facîle credere debet.
- 15 Simonia in beneficijs inter enormia computatur.
- 16 Ordinandus qualis esse debeat. & nu. 20. 21. 26. 27. 29. 30. 33. 38. 44. 48. 49. 50. & 51.
- 17 Seruus fugitiuus quis dicatur.
- 18 Fur furti uitium non purgat, licet rem restituat.
Nec raptor uitium rapine.
- 19 Delicta que non sunt aliquem promoueri, que sint.
- 20 Ebrietas uitanda est.
Ebrietas quid faciat.
- 21 Ebrietas tribus modis dicitur.
Ebrietas quando sit peccatum mortale.
- 22 Pœna de deseruienti ebrietati que sit.
- 23 Voracitas quare uitanda.
- 24 Episcopus sacram scripturam scire debet ad subditorum animas informandas.
- 25 Laicus qui omnino ignorat literas, an recipiat characterem, si eum contingerit ordinari.
- 26 Clerici in uestibus debent se conformari consuetudini regionis, & illis cum quibus uiuunt, & quare.
- 27 Clericorum incessus debet esse grauis.
- 28 Clericus hospitalis esse debet.
- 29 Eleemosina etiam excommunicatis danda est.
- 30 Filius an potius subuenire debeat patri in fidei in extrema necessitate, quam extra neo fidei.
- 31 Eleemosina cordis sine terrene substantia sufficit.
- 32 In eleemosina corporali que sint consideranda.
- 33 Rigor iustitie quando temperandus.
- 34 Superior excedens modum in corrigendo, & si peccet, tamen non cogitur à subditis ueniam postulare.
- 35 Predicationis sermo in quibus consistat.
- 36 Consideranda circa actum predicationis.
- 37 Grammatica in predicatione exponi non debet.
Nec hereticis secretiora fidei reuelari.
- 38 Percussor an sit ordinandus.
- 39 Episcopus neminem debet suis manibus uerberare.
- 40 Clerici in quibus casibus, & per quos uerberandi.
- 41 Prelati & ecclesiarum rectores qualiter
- 42 Litigiosus ex quib. cau. prohibetur ordinari, debeant se habere. & nu. 51.
- 43 Cupiditas est omnium malorum radix.
- 44 Prelatus in ecclesia sublimior alijs sedeat, intra domum uero collegam presbyterorum se esse agnoscat.
- 45 Neophiti qui dicantur, & quare prohibeantur ordinari.
- 46 Neophiti possunt & debent recipere minores ordines, sed non sacros.
- 47 Secularis clericus quare possit esse episcopus regularium non tamen eorum præpositus, prior uel abbas.
- 48 Ordinandorum examinatio per quos fiend

scenda sit.

57 Ordines omnes an & quando possunt simul conferri eidem.

58 Sacri ordines quare die sabati tantum conferantur.

59 Ordinatus sint examinatione an sit deponendus.

60 Ordinandus si tempore sue ordinationis suum prodat impedimentum, & nihilominus ordinator non intendens dispensare ipsum ordinet, aut detecto postea impedimento, ipse ordinandus sit deponendus.

61 Episcopus à quo consecrari debeat.

¶ **DE TEMPORIBVS ORDINATIONUM, & qualitate ordinandorum. Rub.**

DICTVM est supra de promotione prælatorum, nunc tractemus de ordinatione clericorum, & quia ordinationes clericorum fieri debent certis temporibus, & cum scrutinio ordinandorum, ideo subiicitur hæc rubrica de temporibus ordi. & quali. ordi. ¶ Videamus ergo quibus temporibus ordinationes fieri possunt, & per quos, qualis examinatio habenda sit ordinandorum, & per quos. Itē quot ordines simul & eisdē cōferri possunt. Itē quid iuris sit si quis sine examinatione ordinatus sit, uel si i scrutinio supprimat impedimentum. ¶ Sacri ordines cōferri possunt & debent in quatuor temporibus, in sabbato sancto, & in sabbato ante dominicam de passione, hoc tamen fallit in summo Pontifice qui subdiaconatum conferre potest quolibet die dominico, ut infra eo, titu. de eo. & c. j. Ad minores autem ordines licitum est cuiuslibet episcopo diebus dominicis unum aut duos uel plures dummodo non uideatur generalem ordinationem facere promouere, ut in decre. de eo. In sabbato autem penthecostes non licet sacros ordines conferre, sed in septimana sequenti, ut infra eodem. c. j. nam in illa quatuor tempora celebran-

tur. ut. lxxvj. distin. de ieiunio. & c. si autem. ¶ Consecratio ¶ uirginum fieri potest in die epiphaniæ, aut in albis paschalis, id est, in tota septimana paschali. In apostolorum natalibus, nisi uirgines magno languore detentæ alijs petant temporibus consecrari: nam tunc & illis & alijs temporibus possunt consecrari, sicut de baptismo dicitur quod fieri debet in sabbato magno, & in sabbato pentheco. sed in necessitate quolibet tempore baptizari potest & debet, ut probantur hæc. xx. q. j. de uotis. de con. di. iij. uenerabilis. & c. baptizandi. ¶ Sed certè quod dicitur prædictis temporibus posse sacrum uelamen imponi exempli gratia dictū est, nam & alijs præcipuis & magnis festiuitatibus fieri potest, quia & diebus dominicis, ut infra eodem titulo cap. i. ¶ Viduas autem nullus pontificum uel re præsumat ut in prædicto. c. de uotis. in fi. sed ipsemet uelut suscipiant de altari. ut. xxvii. q. i. uiduas quæ. & capitibus suis imponat scilicet uelum professionis. ut. xxvii. q. i. uida quædam. Nec obstat infra de his quæ ui. me. ue. causa fin. perlatum. ibi enim episcopus non imposuit uelum consecrationis illi corruptæ sed imponere simulauit, uestem autem religiosam recipiat à sacerdote uidua uel ministri. ut. xx. quæstio. i. uidua, & sic intelligo infra qui cle. uel uo. consuluit, quod enim dicitur de manu presbyteri uelum assumpsit subaudio religionis, quod a presbyteris potest asserui ut dictum est, quod ex eo apparet quia in illa decretali dicitur quod illa corrupta professã non fuit, breuiter igitur sperã recolligo. ¶ Velum consecrationis sollemniter imponitur à solo episcopo, non ab inferiore, soli uirgini nõ corruptæ. sollemnibus diebus ut dictum est, non priuatis. uelum autem non dico consecrationis sed professionis, quia corrupta non consecratur quolibet tempore corrupta de altari suscipit & sibi imponit. Sed uestem religionis uirgo uel corrupta à sacerdote suscipit quantum.

E docunquæ.

docunque. Et quia incipit materia de uelis & de his uariè iura loquuntur.

- ¶ Sciendum est ¶ quadruplex esse uelam professionis, prælationis, consecrationis, & ordinationis. Velum professionis suscipitur à uirgine uel corrupta cum proficitur suscipiatur de altari uel de manu alicuius non multum refert. Sed recipitur in. xij. anno ad minus. ut. xx. q. j. c. j. & q. ij. puella uelum consecrationis imponitur in. xxv. anno. ut. xx. q. j. placuit. lxxvij. distin. placuit. uelum ordinationis est quod olim dabatur diaconissis. in. xl. anno. ut. xx. q. j. sanctimonialis. xxvij. q. j. diaconissam.
- ¶ Velum prælationis olim dabatur abbatissis in. lx. anno. ut. xx. q. j. iuuencllas. Et quod dixi ceteris temporibus sacros ordines cōferre debere, sic intellegendum est, ut tempus non sit de substantia ordinum, nam & alijs temporibus sacro ordine collato character infigitur, ut infra eodem titulo. c. ij. & c. consultationem: sicut & certa ætas ordinandorum requiritur in quolibet sacro ordine. ut. lxxvij. distinctio. placuit. episcopus. in ueteri. tamen ætas non est substantia ordinis, quia & in minori ætate sacro ordine collato character infigitur quamuis ordinantes à collatione. ordinati ab executione ordinum suspendantur. ut infra eodem titulo. uel non est
- ¶ compos. ¶ Ordines conferre ¶ possunt episcopi diocesani suis clericis. Alij autem episcopi clericis alienis diocesis, ordines conferre non possunt nisi fuerint inuitati. ut ad alienas dioceses accedentes ordinationes celebrent, ut ix. quæstio. ij. per totum, uel nisi rogati fuerint per literas commendaticias ut in suis diocesis clericos ordinent alienos, ut lxxij. & ij. distinctio. per totum. In hoc tamen non sufficit literæ archidiaconi, ut infra de offi. archidiaconi. significasti. Si tamen aliquis ordinet clericum alienum sine literis commendaticijs uel formatis, & episcopus eius qui ordinatur ratam habeat ordinationem dummodo aliter canonicè & si-

ne prauitate aliqua quis fuerit ordinatus recipi potest ex indulgentia ad ordinis executionem, ut. ix. q. ij. Lugdunenlis. ¶ Ordines conferre possunt illi episcopi qui ultimam manus impositionem, id est ordinem episcopalem in ecclesia hoc est non in hæresi, uel in schismate receperunt. Alioquin si quis in hæresi uel in schismate constituti in episcopos fuerint ordinati dixerunt antiqui doctores quod nihil recipiunt per talem ordinationem. & ided ordines conferunt sumentes fomentum sui erroris. ex illis canonibus. ix. q. ij. c. ij. & iij. & in subsidium algantes. j. q. vij. daybertum. xix. distin. propter. j. q. j. si quis confugerit, & c. si quis inquit infra de schisma. c. j. Sed hæc opinio improbat j. q. vij. conuenientius. Dicas ergo quod siue quis receperit ultimam manus impositionem, in ecclesia, & postmodum lapsus sit in hæresim uel in schisma siue in schismate uel hæresi fuerit ordinatus & in ea persistat, dummodo in forma ecclesiæ fuerit ordinatus ordinati ab eo & in forma ecclesiæ characterem recipiunt & ordinem, sed non ordinis executionem siue scienter siue ignoranter à tali fuerint ordinati. ¶ Sed in hoc differentiam notabis inter ordinatos ab eo qui recipit ultimam manus impositionem in ecclesia, & eos qui ordinantur ab illo qui extra ecclesiam suscepit, quia facilius tolerantur primi in executione quam secundi, nam primi siue scienter siue ignoranter à tali ordinati fuerint tolerantur si alijs digni sunt, nisi in quatuor casibus scilicet si fuerint iterata unctioe maculati, ut. j. quæstio. vij. saluberrimum, id est, si se fecerint in eodem ordine iterum ordinari. Si symoniacè uel a tali symoniaco in ordine se fecerint promoueri, ut. ix. q. j. ab excommunicatis. Item si unici hoc est singularis lauachri, id est baptismi iactaram fecerint, id est si se fecerint iterum baptizari, ut de con. distin. iij. eos, & c. qui bis. Item si ad subuersio-

nem fidei adhaerent. hæreticis, & in contemptum ecclesie se ab eis ordinari fecerint. ut. j. quæstio. vij. conuenientibus. Vnde uersus. Siue bis ordo datur seu baptismus repetatur. Siue ut eueratur fidei status ordo petatur. Vel si præstetur ut utrunque simon operetur. Ut dispensetur spes irrita prorsus habetur. Secundi si scienter à tali fuerint ordinati nunquam tolerantur, si igno- rante & hoc probauerint puta quia pueri erant præsentos uel absentes quãdo ordinator ipforum fuerat præscisus. uel fortè fuerat in curia Romana præscisus rediens mentitus est se absolutũ. ut infra de spon. cum in apostolica. ut. vij. quæstio. j. ordinationes. Hanc totam distinctionem intellige in prælato per sententiam ab ecclesia præsciso.

- ¶ Hæc igitur sit fides tua, quod hæretici excommunicati simoniaci in ordine, schismatici depositi, suspensi uel interdicti uera conferunt sacramenta, & uerum corpus Christi conficiunt, dummodo in forma ecclesie gerant. ut. xix. dist. secundum. j. q. j. dominus declarauit. & ca. quod quidam. de con. di. iij. ostenditur. & c. quomodo. Cæterum si in his forma ecclesie non seruetur nihil agitur, quia extra ecclesiam, id est formam ecclesie non est locus ueri sacrificij. ut. j. q. j. extra catholicam, & tales ordinationes irritæ fore dicuntur, ut infra de schisma. c. j. Sed si in forma ecclesie fiant ratæ sunt quo ad characterem, irritæ quo ad executionem. ut. j. q. j. Si quia à simoniacis, & sic etiam intelligi potest superior decre. ¶ Sed quid si sciam episcopum meum hæreticum uel schismaticum occultum per sententiam non præscisum, & compellit me ad ordines, nunquid permittam me ordinari ab eo? Respondeo non, sed potius permittam me excommunicari, ut infra de sen. ex. inquisitioni. tales enim conferre non possunt executiones ordinum quam nõ habent, ut. j. q. vij. Daybertom, & pro non dato habetur quod datur ab eo qui dandi potestatem non habet, ut infra de

iure patro. quod autem in fi. sicut pro non factio habetur quod fit ab eo qui faciendi potestatem non habet. ut ar. ff. de pœnis. l. ij. §. ulti. C. qui pro sua iuris. l. j. C. si ante compe. iudi. per totum. & idè dico in prælato quem scio suspensum uel interdictum. Sed oppones nam secũdum hoc idem uidetur dicendum in prælato quem scio in peccato mortali constitutum. nam & ille suspensus est & peccat mortaliter celebrando unde uidetur quod non habeat ordinum executione. Ad quod respondeo uerum est quod prælatus in mortali constitutus suspensus est quo ad se. non quo ad alios. ut in. q. j. sacerdos. Nam omnis peccator missam celebrare potest præter simoniacum, ut infra de simonia. tanta, quod intelligo de officij potestate, non de merito uitæ saluis alijs expositionibus huius uerbi quas faciemus deo dante infra de simo. & hoc intelligo de prælato peccatore tolerato non præsciso alias secus. Item hoc intelligo in prælato constituto in mortali peccato non enormi sed medio cri, non tamen notorio de iure uel de facto, nam enormia occulta etiam post peccatam penitentiam & mediocria notoria impediunt executionem quo ad se. & quo ad alios. ut supra de renuncia. nisi cum pridem. & infra eo. titu. c. ulti.

¶ Quid si sciam episcopum meum notorium fornicatorem uel occultum simoniacum in ordine, nunquid recipiam ordinem à tali. Hug. dixit quod sic quantum toleratur ar. xxvij. dist. consulendũ. xv. q. ulti. c. ultimo. Sed eius sententiam non amplector. nam & isti sunt suspensi quo ad se. & quo ad alios. ut. xxxij. dist. nullus præter hic. & §. uerum. & maxime simoniacus in ordine uitiosum habet characterem. ut. j. q. j. reperiuntur. & c. quibusdam narrantibus. à quo nullo modo debeo ordinari, ut. j. q. j. Si quis simoniacis infra de simonia. per tuas Hug. tamen intelligebat illud. c. si quis. in præscisus, uel cum probare possum eum simoniacum quod non placet.

¶ Sed si quid ignorem episcopum meum

fore simoniacum cum sit in ueritate & ab eo ordiner. Respondeo non recipio executionem & indigeo dispensatione. & hoc in detestationem criminis. ut j. q. j. si qui à simoniacis. & licet ita dicam in ignorante. aliud tamen dico in coactio qui recipit executionē. ut j. q. j. Cōstat. & est ratio quia magis constat de uoluntate coacti quam ignorantis. ut in fra. de simo. sicut tuus. hoc tamen intelligas de coactio conditionaliter. nam absolūtē coactus nō reciperet characterem. ut infra de baptismo & eius effec. maioris infra de his quæ ui. me. Sacris. l. di. presbyteros. ¶ Sed quid si sciam uel credam episcopum meum simoniacum nō suo ordine sed in collatione ordinum seu beneficiorum. Respondeo laborabo pro posse meo acquirere licentiam ab ipso ut liceat ab alio ordinari. quam si non dederit sed me ad ordines compellat. secure ordinabor ab eo quandiu toleratus fuerit non præcisus & crimen fuerit occultum ut dictum est. Nec obstat si conscientia mihi repugnat. quia erronea est. ut xij. disti. nerui. xi. q. iij. cui est illata. licet sit ar. contra. ff. de liberali causa. l. igitur. §. j. nec ob. auctori-
 13 tas illa. ¶ Omne quod fit contra conscientiam ædificat ad gehennā. ut xxviii. q. j. §. ex his. Nam illud sic debet intelligi omne illud quod fit contra conscientiam informatam ex præcepto uel prohibitione. uel quod fit contra conscientiam non erroneam ut dictum est. Sed uidetur manifestè obstat infra de simo. per tuas in secunda per tuas. Ad quam fit. Respondeo monachus ille non cogebatur ad ordines assumendos sed quæ reb. an ab ipso quæ talē esse sciebat ordines assumere debet. unde papa in sua responsione magis considerauit factum scilicet difficultatem ortam in conscientia monachi & errorem impressum quam uis quasi pro modico habuit papa monachum illum non promoueri ad ordines superiores eo quod non in sublimitate graduū sed in amplitudine charitatis acquiritur regnū dei ut infra eo.

ti. Ad aures. Sed quia non gradus elegantior sed uitæ melioris actio cōprobatur. ut xxij. quæstio iij. sicut excellē-
 14 tiam. ¶ Vnum non omitto quod si mala audias de prælato tuo nō statim credere debes. ut xxxij. disti. habuisse: lxxxvj. di. si quid uerò. xv. q. vij. si quid. igitur nec enim debes esse multum credulus. ut. ff. quod cum falso tu. l. j. in fi. ff. de eo per quem fac. erit. l. j. §. j. & argu. infra de in integ. rest. ex literis. Sed si forte uidebitur alicui quod mihi ipsi sim contrarius. nam supra eo. §. quid si sciam notau. quod si sciam episcopum meum in enormi crimine constitutum non permittam me ordinari ab ipso
 15 ¶ & alibi notau simoniam in beneficijs inter enormia computari infra de cu. & inquisi. inquisitionis. Ad quod Respondeo simonia est enorme peccatum respectu eius qui per simoniam beneficium acquisiuit. qui penitentiam agere non potest beneficio retento. Vel dicitur enorme. id est. indispensabile. quia dispensari non potest cum simoniaco nisi beneficio resignato sicut in simoniaco in ordine contingit. ut in eodem decree. dicitur. &. xij. di. nerui testiculo-
 16 rum. ¶ In qualitate ordinandorum regulas apostolicas considerari oportet. Apostolus enim sic ait ad Tycum. Oportet episcopum irreprehensibilem esse. unius uxoris uirum. sobrium. prudentem. pudicum. ornatum. hospitem. doctorem. non uinolentum. non percussorem. sed modestum. non litigiosum. non cupidum. suæ domui bene dispositum. Et hæc omnia in his uerbis continentur. Primum præcipitur quod sit sine crimine præsul. Monogamus. sobrius. prudens. ornatus & hospes. Castus decens. non percussor. non litigiosus. non cupidus. bene dispositus. non neophitus. Talis apostolica quod præsit regula iussit. Et licet Apostolus hæc regulas in episcopo posuisset. extenduntur tamē per Augustinum & Ambrosiū ad alios clericos ordinandos. ut lxxxj. disti. Apostolus. xxxiiij. di. cognosca-

mus. & quamuis in his regulis plurima possent dici nos tamen aliqua summarie in singulis prosequamur. ¶ Circa primam regulam secundum antiquos tres erant opiniones. Hugol. cum suo rigore dicebat quod qui semel peccat mortaliter post baptismum amplius non potest promoueri uel aliquos actus legitimos exercere. ut xxv. distinctione. primum. xlvij. distinctione. quoniam prima. q. vij. si quis omnem. l. distinctione illud. vj. quaestione. j. qui crimen. viij. 17 quaestione. j. in scripturis. in fine † & Mar. inducebat legem. ff. de ædil. edict. quis sit fugitiuus. Respon. j. nam fugitiuus est seruus qui ea mente fugit ut ad dominum non redeat, quamuis postea 18 mutato consilio reuertatur. † Nec fur purgat uitium furti si rem restituat. ut. ff. de furtis. l. qui ea mente. nec raptor uitium rapinæ. ut. ff. ui. bo. rap. l. ultima. ¶ Alij dicunt quod post quolibet mortale poenitentia acta quilibet potest promoueri. nisi sit crimen enorme. ut lxxxj. distinctione. Apostolus. & est argumentum ad hoc. l. distinctione. ferrum. ff. de ædil. edic. l. quod ita seruatum est. quia defectus nostri temporis. &c. ut. xxxiiij. distinct. fraternitatis. ¶ Tertij dicunt quod quantumcumque sit graue delictum, dummodo sit occultum post poenitentiam peractam non impedit promouendum. ut l. distinctione de his. Ista opiniones tolluntur unica decre. ut infra eodem titulo. c. ultimo. Nam enorme delictum quantumcumque occultum etiam post peractam poenitentiam promoueri non sinit. & impedit executionem ordinum susceptorum, mediocre non notorium. de iure uel de facto post peractam poenitentiam ex promoueri permittit & non impedit in susceptis. sed ante poenitentiam damnabiliter. in susceptis ordinibus ministratur leue delictum siue occultum siue manifestum nec promotum deijcit nec impedit promouendum. Sed in his opus est exemplis. 19 † Enormia delicta quæ hoc operatur ut superius dictum est sunt tria homicidium.

ut. l. distincti. miror. j. q. vij. si quis omnem. de conse. di. j. c. j. & hæresis in qua post uulnus sanatum remanet cicatrix. ut. j. q. in fra uentum. & symonia in ordine. ut infra de acu. inquisi. Et est ratio in homicidio horror sanguinis. in hæresi immanitas criminis. in ordine uitium & infectio ordinis. Sed hoc idem operatur mediocria. Sed notoria de iure & de facto ut infra eo. ti. c. ultimo. Dicuntur & quædam alia enormia non hoc respectu sed alio, scilicet quia indispensabilia. simonia in beneficio. ut. j. q. j. Egra. & quaestione uli. patet. dispensatur tamen cum simoniaciis simoniace promotis ut infra de simo. de regularibus &c. ex insinuatione. supra de elec. Si alii cuius. j. q. v. præsentium. Nec obstat infra de simoni. nobis, nam illa alio modo quam lego litera sonat ut ibi notauimus. Itē si quis excommunicatus in contemptum clauium celebravit. ut. xj. q. iij. si episcopus. Item omne delictum quod ipso facto inducit infamiam ciuilem. ut iij. q. vj. §. porro. Item infamia descendens ex delicto declarato per sententiam. ij. 20 q. iij. §. hinc colligitur. † Monogamus debet esse ordinandus, id est, unius uxoris uir. ut. xvj. dist. ca. j. quod negatiue oportet intelligi, id est, non plurium: sicut & alias e contrario exponimus in ore duorum uel trium stat omne uerbum. id est, non paucorum infra de testibus in nomine domini & similis expositio. x. q. ij. casella. xxx. q. iij. æqualiter. & ff. de legatis. ij. l. cum pater. §. rogo. in casu tamen necessitatis bigamus promouetur usque ad subdiaconatum. hoc tamen intelliges. ut nota. supra de rescrip. §. si contra ius. Assignantur autem quatuor rationes quare bigamus promoueri non possit. una propter defectum sacramenti, quia non est in eo sacramentum unitatis, quia diuisit carnem suam in plures. xxvj. distinc. acutius. Itē propter prærogatiuam ordinum. ut xxvj. distinc. una. Item propter signum incontinentiæ. præsumitur enim incontinentis qui uxore mortua transit ad alteram. ut

Ixxx. distin. proposuisti. Itē ex eo quōd
 nō habet frontem hortādi uiduitatē qui
 frequentator est cōiugiorū. ut. c. una ple
 nius dicemus infra de hac materia de bi
 21 ga. † Sobrius debet eē ordinandus in po
 tu & cibo, à crapula & ebrietate maxi
 mē clerici abstinere debent. ut infra de
 22 uita & hone. cleri. A crapula † Et hoc
 propter quinque quia ebrietas cor ag
 grauat & sensus clerici semper uigere
 debet et tenuis esse. ut. xxv. di. in prin
 cipio. Item quia luxuriosa res est uinum
 & contumeliosa ebrietas ut eadem di
 stinctione luxuriosa. Item furiosa. ut in.
 c. uenter mero estuatans facile despum
 at in libidinem, ubi ebrietas ibi libido
 dominatur & furor. ¶ Itē irrisio n expo
 sita. ut in. c. vj. in uerbo læsa, læsa pietas
 dum irridetur ebrietas. & generaliter
 quia omnium uiciorum fomes est & nu
 trix. ut. c. ante omnia. xxxv. distinctione
 Vtere igitur clerice modico uino pro
 pter stomachum. nam ex frequenti po
 tatione sequitur ebrietas. ut infra de iu
 23 reit. & si christus. ¶ Et nota ebrietas
 dicitur tribus modis. Vno modo dicitur
 ebrietas pœna & obliuio mentis, &
 hæc non est peccatum. ut xv. quæstione.
 j. sane, Secundo modo dicitur actio siue
 frequens modus bibendi & hæc ut ait
 Aug. est ueniale peccatum, nisi sit assidua
 quia hoc ē mortale, maximē si quis
 nouerit uires uini nec aquam admisceat
 ut. xxv. di. criminis. Tertio dicitur quæ
 dam dispositio mentis & studium ad ine
 briādum, & hoc semper est mortale pec
 24 catum. ut xxxv. di. ante omnia. † Pœna
 eius qui ebrietati deseruit ē ut si admon
 itus non desinat si est episcopus, præ
 byter, uel diaconus deponatur. si subdia
 conus inferior uel laicus communione
 priuetur. ut. xxxv. di. episcopus & c. an
 te omnia infra de uita & honestate. cle.
 A crapula in fi. & est hic casus in quo
 peccatum mortale non inducit deposti
 tionē. & simile xlviij. di. episcopus. xcij.
 dist. c. ultimo. similiter & in cibo sobrius
 debet esse clericus. æqualiter enim e
 brietas & uoracitas prohibentur ut ait

Apostolus non in commel. & ebrie.
 25 ¶ Vitanda est uoracitas propter octo,
 quia inter epulas & lasciuia pudicitia
 non seruatur. & quia ignominia & con
 fusio est Christum pauperem & esurien
 tem falsis prædicare corporibus, & ieiuniorum doctrinas rubentes buccas tu
 mentiaque ora proferre. ut xxxv. di. ec
 clesiæ princeps. & quia abundantia mor
 bum facit, molestias ingerit, egritudi
 nes generat, excessus ciborum consu
 mit, & computrescere facit corpus hu
 manum macerat egritudine diurna, &
 tandem morte crudeli consumit. ut de
 26 consue. di. v. nihil. ¶ Prudens † debet es
 se ordinandus triplici peritia. scientia sa
 cræ scripturæ. ut xxxvj. di. per totū. Itē
 secularium scripturarum. ut xxxvij. di.
 dist. inc. c. legimus. S. sed contra & c. tur
 bat. Item secularium negociorum. ut.
 xxxix. dist. inc. per totum. Sacram autem
 scripturam scire debet ad subditorū ani
 mas informandas; ut xxxvj. dist. inc. iij.
 S. ecce & c. si quis uult, & propterea sta
 tutum est ut in ecclesijs metropolitanis
 teneantur doctores theologiæ. Item se
 culares scientias scire debet ut per eas
 instruat discernere uerum à falso, &
 uiam habeat ad scientias pietatis. nō au
 tem addiscere debet ac delectationem
 & uoluptatem. ut xxxvij. dist. inc. tur
 bat, S. cur ergo. & per hoc soluitur cōtra
 rium multorum in ea. dist. inc. & pro
 pterea statutum est ut in cathedralibus
 ecclesijs & minoribus quantum suffice
 re poterunt facultates, teneantur ma
 gistri liberalium artium. de quo dice
 mus. infra titulo de magistr. hoc tamen
 non intelligas de omnibus artibus li
 beralibus sed de triuialibus tantum sci
 licet Gramatica, Dialectica, & Retho
 rica. illæ enim abilitant ad sciētias pie
 tatis secus de quadruualibus. scilicet
 de arimetica, gometrica, musica & astro
 nomia, quæ licet in se contineant ueri
 tatē, non tamen ducunt ad pietatem, ut
 ait Hie. xxxvij. dist. inc. si quis artem Grā
 matica. Item autores gentiliū legi pos
 sunt, & scientiā triuialis, & si quid boni
 inue-

indeniatur in eis illud tanquam proprium sumat autor & ad bonos usus conuertat, non quia illi ita dixerunt, sed quia bonum est. ut. xxxviii. distinc. turbat & c. qui de mensa & c. si quid ueri, & relatum in fin. hoc enim fecit Paulus cum in epistola ad Tyrum inseruit illud Epygmendis. Crentenses male bestia & pigri corde. Item in epistola ad Corinth. saepe bonos mores frangunt coliquia praua. Hiero. etiam usus est uersibus Virgi. de con. distinctione. v. nunquam. & auctoritatibus Galeni & Hippocratis, ut de con. distinctione. v. ne tales. Item Augu. uersibus Lucani, ut xxvi. quaestione. v. nec mirum, circa principii. Leges autem & phisica possunt audire clerici dummodo non cupiditatis uel uoluptatis arg. xxxvi. dist. c. legimus. & c. aliqua. & c. deo. & hoc uerum est nisi sint monachi uel regulares uel sacerdotes. seu habentes personatus uel plebanatus. qui si audierint nisi infra spacium duorum mensum ab his destiterint. hoc est a legibus & phisica audiendis ipso iure excommunicationem incurrunt. ut. infra ne cleri. uel

27 mona. super specula. ¶ Debet etiam ordinatus habere peritiam secularium negotiorum, quia non solum spiritualia sed etiam temporalia subditis & necessitatem patientibus ministrare debent ut. xxxix. di. per totum. & supra de renunciatio. nisi. lxxxvi. distin. fratrem.

28 ¶ Sed ¶ nunquid laicus qui omnino ignorat literas reciperet characterem si eum contingeret ordinari. Dicunt quidam quod non quia substantia summi sacerdotii sunt eloquia diuinitus tradita. ut. xxxviii. dist. omnes. & arg. xl. di. si cur in uerbo clericatus & sacerdotium. Alii dicunt quod est uerius quod bene reciperet characterem. quia ex quo baptizatus est susceptibilis cuiuslibet sacramenti, cum baptismus sit ianua omnium sacramentorum. ut. xxxii. distin. §. uerum, circa. fi. & facit ad hoc. i. q. i. uentum, in uerbo. sed dicitur & quod dicitur in illo. c. omnes. referendum est ad

executionem ordinis quae sine literis, 29 fieri non potest. ¶ In summa nota quod sufficit ut habeat scientiam competentem, & si non eminentem. ut supra de electi. cum nobis olim. Item propter simplicitatem repellitur quis ab obtinendo. sed non deicitur ab opteto, sed datur ei coadiutor ut xxxix. di. petrus. vii. q. i. quia frater supra de electio. Cum in cunctis. Item propter illiteraturam potest episcopus petere licentiam resignandi, ut supra de renun. nisi. Sic scripsit Raimundus in summa sua in fi. illius rubricae de prudentia ordinandorum. & uidetur uelle quod remoueri non possit episcopus propter illiteraturam, sicut proxime dixi in simplicitate. cum tamen contrarium sit expressum infra de ara. & quali. in or. praefi. quamuis ignominiosum est etiam episcopo si quaerat ab aliis doceri, cum ipse alios docere debeat. ut in auten. de sanctis. episcop. §. damus. colla. ix. & xxxvi. di. §. ecce. i. q. i. uelissimus. viii. q. i. licet. & argu. ff. de eden. l. argentarius. §. prohibet. imò talis debet eligi in episcopum cuius comparatione ceteri greges ducantur. ut. 30 xxv. distin. §. nunc autem ¶ Pudicus debet esse ordinandus ut & moribus & uerbis pudorem suum indefinenter ostendat, ut in canticis canticorum Genae sponsa. idest praeditores turturi comparantur propter pudentiam. turtur est enim animal. ualde pudicum. unde uerecundos & uerentes facite uobis filios ab omni immundicia ut probantur haec. xliii. di. §. i. & xxxii. q. iiii. in eo fornicator. Debet esse ordinandus duplici ornamento ornatus interiori & exteriori. interior consistit in uirtutibus, exterior autem in quatuor consistit, scilicet cibo & potu de quibus superius dictum est. §. sobrius. Item in habitu & incessu. de habitu legitur infra de uita & ho. clericus. xxi. q. iiii. per totum. & sub habitu comprehenditur quod statutum est de coma & barba non nutriendis. ut. infra de vi. & ho. cl. clericus. qui admodum

dum sperare caput rasum debet habere. ut xxxiiij. di. prohibere. & sic incedere attonso capite & patentibus auribus ut. xxxiiij. distinc. non liceat. Quid autem significat ratio capitis. quid depositio capillorum legitur. xii. q. j. duo. ¶ Et nota

31 ¶ quod in uestibus clerici conformabunt se consuetudini regionis & illis cum quibus uiuunt ne alijs superstitionis & hypocrisis uideantur. ut. iij. distinc. erit. xxx. distinc. si qui uirorum. & argu. xij. di. quisquis semper tamen honestate seruata. sed aliquando ex causa timoris uel alterius necessitatis licet habitum transformari. ut infra de uita & honestate. cle. clerici officia. xxi. q. iij. episcopi.

32 ¶ Incessus clerici debet esse grauis & moderatus. ut grauitate itineris. mentis maturitatem ostendat. nam incompositio corporis. mentis indicat qualitatem. unde salustius arguit Catellinam eo quod incessus eius modo citus modo tardus erat. ut xlij. distinc. in fi. ¶ Debet etiam

33 ordinandus esse hospitalis quia ut ait Hieron. domus clericorum omnibus debent esse communes. ut. xvi. q. i. quoniam. quia hoc triplici de causa quia non potest clericus esse hospitalitatis hortator qui hospitibus hostia claudit. ut. xlij. distinc. §. j. Secundo. quia quietas hospitalitatis remuneratur temporaliter & aeternaliter. iuxta illud Apostoli exerce teipsum ad pietatem. nam corporalis quaedam exercitatio ad modicum est. pietas autem utilis est ad omnia habens promissionem uitae quae nunc est & futurae. Item Abraham & loth qui erant hospitales angelos recipere meruerunt. Sed circa hospitalitatem discretio est habenda. eorum namque qui petunt eleemosynam. Alij petunt quasi ex debito. ut praedicatores & praelati. Alij simpliciter pro corporis sustentatione. In primo casu subdistingue. quia aut sunt noti aut non. Si sunt noti & constat eos missos & institutos ad praedicandum uel ad praelaturam recipiendam. Si uero sint incogniti. & dubitatur an tale officium sit eis concessum

debet hoc examinari an ita sit. quia circa maiora periculum maius uertitur non enim das tantum temporalia. sed accipis spiritualia ab eis. in quibus uertitur magnum periculum. si ab alio percipiuntur quam ab illo qui dare potest. ut. xij. distinc. quiescamus. ¶ In secundo casu scilicet cum petit pro sustentatione corporis similiter subdistingue. quia aut potes omnibus abundare. aut non. In primo casu debes dare omnibus indigentibus. Inuitat nos ad haec exempla loth & Abraham qui. quoniam omnes indifferenter recipiebant. inter omnes & angelos recipere meruerunt. nam si non omnes recipissent forsitan inter aliquos & angelos repulissent. ut in praesallegato capitulo quiescamus. ¶ Danda eleemosyna est etiam excommunicatis. ut. xi. quaestio. iij. quoniam. in fin. & idem dico in quolibet peccatore nisi de cibo securus iusticiam contemnat. nam in tali casu. ut dicit Augustinus utilius esurienti panis tollitur: si de cibo securus iusticiam negligat quam ei panis frangatur ut inuititiae seductus acquiescat. ut. v. quaestio. v. non omnis. Sed & si iusticiam negligat & esuriat ad mortem alendus est. ut. lxxxj. distinctio. pasce. In secundo casu cum non potest omnibus sufficere dicit Ambro. nouem considerata sunt. fides causas. locus. tempus. modus. necessitudo siue sanguinis propinquitas aetas. debilitas. & conditio siue nobilitas ut exponuntur haec omnia. lxxxvi. distinc. non satis. ¶ Sed pone

35 pater tuus infidelis & extraneus fidelis egeat. non sufficit prouidere utrique cui magis prouidere teneris. Pe. manducator dixit hanc quaestionem esse tenebrosam aquam in nubibus aeris. Hug. dixit patrem praefendum & hoc ex illa auctoritate. honora patrem tuum & matrem tuam ut sis longeuus super terram. & argu. xxx. dist. c. j. Ioannes autem scripsit patrem qualemcunque extraneo etiam sancto praefendum in exhibitione necessariorum. nisi extraneus magis egeat: quia tunc extraneus praefertur

etur ut in c. pasc. Sed huic opinioni uideatur ob stare uerbum Ambro. in cantis super locum illum ordinauit in me dominus charitatem, ait enim multorum charitas inordinata est, quod enim primum est ponunt tertium uel quartum. Primum diligendus est deus, Secundum parentes, inde filij, postea domestici, qui si boni sint malis filijs, præponendi sunt. Sed hæc auctoritas intelligenda est de effectu dilectionis, non de nutrimenti exhibitione, magis enim diligere debemus extraneos bonos quam propinquos malos. licet istis magis teneamur in necessarijs subuenire. hanc sententiam tenet Ray. & ego assentio. Sed quidam contrarium dicunt. scilicet extraneum præferendum in exhibitione nutrimenti allegantes pro se illud. desudet elemosina in manu tua donec inuenias iustum cui des. Sed hæc auctoritas non loquitur in eo casu quem in quaestione præmissi. sed generaliter quando iustis subueniendum est. nam & si omnibus misericordia debeat, iusto amplius, ut in d. c. nõ satis, circa principium. Item allegat illud uerbum domesticos fidei. Item illud casum præstat natura nõ gratia. ut in d. c. non satis. Fit & alia diuisio circa elemosinam alia enim est exterior, alia interior, alia spiritualis, alia corporalis. Prima consistit in tribus ut dimittas à quo, lesus es. ut corrigas delinquentem. & in his quæ ad salutem pertinent instruas ignorantem. Secunda consistit in uno, ut des egentique quicquid poteris, ut. xlv. dist. tria. Item prima excedit secundam in duobus. quia remittere delinquenti quando uolueris tibi redundat. sed dare indigenti aliquando quæris & non inuenis. † Item elemosina cordis sine terrena substantia sufficit illa uero quæ corporaliter datur si non benigno corde tribuitur omnino non sufficit. ut. xlv. dist. duæ. † In corporali elemosina tria sunt attendenda scilicet ut des ex charitate non ad uanam gloriam, non ad importunitatem pauperis expellendam. Item ut discre-

tis des consideratis hijs quæ leguntur lxxxvj. dist. non satis, Tertio ut des his quæ non subiacent repetitioni uel
 38 restitutioni. † Debet ordinandus esse Doctor, cuius doctrina debet consistere in duobus ualeat, in doctrina correctionis. & sermone prædicationis, nam latratu canum & baculo pastorum lupi arceudi sunt. ut. xliij. dist. in prin. In disciplina, ut non corrigat ex odio sed ex charitate. uera enim iustitia compassionem habet, falsa dedignationem. ut. xlv. di. uera. Item cum discretionem corripiantur tumidi. tolerentur infirmi. & quod seuerius castigare necesse est, ne seueritatis plectatur animo, sed meden-
 39 tis. ut. lxxxvj. di. c. ij. † rigor enim iustitiæ temperandus est ex duobus, ex multitudine peccantium. ut infra eod. titu. c. ij. l. dist. ut constituetur. j. quaestio. vij. quotiens. unde uersus. Ob populum multum crimen pertransit inultum. unde tunc discretus prælatus incipiet a spiritualibus. aut spiritualibus proximis, ut eorum exemplo cætera multitudo frangatur. ut. xliij. di. commestationes. Item punit maiores de uniuersitate qui alios trahunt ad peccatum. ut infra de cler. ex mi. latrones. Item temperatur rigor ex qualitate peccantium. ut infra de offi. de leg. Sane. & ca. pastoralis. j. respons. xlv. di. Cum beatus. ff. de pœ. l. in seruorum. xxiiij. q. j. qui contra pacem. ij. q. vij. quisquis. l. di. contumaces infra de ma. & obe. per tuas. Vnde triplex est iustitia. uita iustitiæ, doctrinæ. prima nunquam dimittitur alia causaliter sic. unde uersus. Est uerum uita doctrinæ iustitiæque. unum semper habet duo propter scandala linque. quia ut ait Augustinus siue plectendo siue ignoscendo hoc solum bene agitur ut uita hominum corrigatur. ut. xxiiij. q. v. prodest. ex duobus autem augetur rigor cum peccatum ex auctoritate defenditur. ut de pœni. dist. vj. c. j. in fine. Item cum uisum est malum & multis crassantibus opus est exemplo. ut. j. q. j. reperiuntur. ff. de pœ. l. autem facta. de culpa non

corrigentiū prælatorum legitur. lxxxj. di. per totum de pœna. lxxxj. distin. distum. xj. q. iij. Theugualdum. de magnitudine tam culpæ quàm pœnæ. xxxvij. 40 distin. legatum. ¶ Et nota quòd ¶ si superior excedat modum in corrigendo & si peccet. ut. xxij. q. iij. qui peccat in fin. non tamen cogitur à subditis ueniam postulare, ne dum nimia seruat humilitas regendi frangatur aucto-ritas. ut. lxxxvj. dist. quando, sæpe enim ex conuersatione æquali nascitur contemptus dignitatis. ut. ff. de offi. præsi. l. obseruandum, debet autem prælatus dignitatem suam ingenio suo augere ne contemptibilis habeatur. ut. ff. de offi. procon. l. nec quicquam. §. circa. l. di. cap. j. infra de accu. qualiter & quando. 41 ¶ Consistit autem hæc doctrina in sermone prædicationis circa quã tria sunt consideranda. Primum interius charitas ardens. Secundum exterius uita lucens. Tertium ipse actus prædicationis de primo Apostolus si linguis hominum loquar & angelorū charitatem autem non habeam fac. sum uel es so. De ser- uendo. Gregorius. cuius uita despiciunt restat ut eius prædicatione contemantur. ut iij. q. vij. §. porro. in finæ. Ambro. Iudicet ille de alterius errore quæ in se non habet quod corrigat. ut in iij. q. vij. in c. iudicet. & Grego. in grauibus peccatis quis positus dū suis præmitur peccatis aliena non diluit. ut. c. in grauibus. talis enim dum malè uiuit & bene prædicat, deum instruit qualiter ipsum punire debeat. ut. xl. distinctione, multi. hic à Hieremia comparatur cineri per quem luxuria doctrinæ transiens lauat & non lauatur. ut. lxxxij. distin. §. ultimo. & ab Aug. lapideo canali per quæ aqua doctrinæ transit ad aureolas, id est, ad corda subditorum in quibus aliquando facit fructum. ut. j. q. j. si fuerit. & Papa Nicola. faci ardentis qui se ipsam consumens alijs lucem ministrat. ut. xv. q. ult. ca. ulti. Contra tales prælatos inuehitur Hiero. xxxv. distinct. Ecclesiæ princeps, talibus iura minantur ij. q. vij.

secuti sunt. in fi. xj. quæst. iij. præcipue: 42 ¶ Circa tertium scilicet circa actum prædicationis quattuor sunt attendenda. Tempus, locus, qualitas audientiū, & qualitas dicendorum. Tempus, ut nõ semper loquatur sed temporibus oportunis. Si enim semper plueret terra nõ quem germinaret. unde contra tales in Leuitico. Vir qui fluxum seminis patitur immundus erit. Item in ista opportune. dicturus impotente præmiste oportune. ut. xliij. dist. fit rector, in fi. Locus est attendendus quia prædicatione fieri debet in ecclesia uel in alio loco publico & honesto, non in domibus & in locis priuatis ne ex hoc oriatur suspicio hæresis. ut. xxx. dist. si quis. Item fiducialiter & liberè prædicandum est. ut. xj. q. iij. nolite. possunt tamen aliqua in locis priuatis & non solemniter proponi in modum simplicis exhortationis. ut infra de hæc. Cum ex iniuncto, circa prin. Item qualitas auditorum & dicendorum consideranda est, nam secundum capacitatem audientium dicenda sunt alta & plana ut. xliij. distin. fit rector. & vij. q. j. oportet alias si non intelligētibus alta prædicat percussor est qui sermone inutili percutit conscientias infirmorum. ut. xlv. di. sane percussor. nam uitium animi est indignis secreta uulgare. & propterea qui hoc facit, aut ex loquacitate incauta ad adulationem. aut ad sui iactationem facere uideatur. ut. 43 xliij. distin. ca. ultimo. ¶ Item in prædicatione grammatica exponi non debet ut. xlvj. dist. cum multa. nec hæreticis cretiora fidei reuelari. ut. nõ. supra de summa trini. & fide catho. §. fides autem. 44 ¶ Percussor nõ debet esse ordinatus. ut. xlv. di. per totū. Sed in hoc breuis adhibetur di. Nã duplex est percussor spiritalis, & corporalis. Spiritalis fit cū indiscretus prælatus sermone inutili corda percutit infirmorū. ut. xlj. di. ca. ultimo. Corporalis percussor fit manu uel flagello hæc aliquando fit ex malitia uel odio, uel ut ueberans magis timeatur. Aliquando ex charitate & causa

correctionis. In primo casu prohibetur eo quod mortale peccatum, & per hoc poena depositionis inducit. ut. xlv. distin. c. j. & c. episcopum. In secundo casu omnibus habentibus potestatem licita est in suos subditos. ut. xxxv. dist. ante
 45 & xlv. dist. cu beatus. † Fallit hoc in episcopo qui neminem debet suis manibus uerberare. ut. lxxxvj. dist. non liceat. potest tamen subijcere uerberibus delinquentes per alium. ut. v. q. v. illi qui, non tamen per laicum sed per clericum, si clericus uerberandus sit, alioquin & mandans & uerberans incidunt in excommunicationem. ut infra de sen. excom.
 46 uniuersitatis. & uerum est † nisi clericus penitus esset incorrigibilis. tunc enim posset per laicum uerberari. ut infra de senten. excom. ut fama. xvij. dist. nec licuit laici tamen uolentia non amplius se extendat quam exegit rebellio clericorum, ut in illa ut fame. Circa clericos tamen hec distinctio habenda est ut clerici in minoribus ordinibus constituti, & pro leuibus culpis uerberibus subijciantur. ut. lxxv. di. Salomon, constituti autem in maioribus ordinibus. non nisi pro maioribus criminibus ut. xxxv. di. ante. & xlv. di. cum beatus. sed hec distinctio locum habet in clericis secularibus tantum. Regulares enim secundum regulas eorum subijciuntur uerberibus etiam pro leuibus culpis. ut infra de appella. reprehensibilis. in fi. infra de accu. & inqui. qualiter, in fine. Caueant tamen regulares prelati quod ex charitate & correctionis causa uerberent fratres uel conuersos per se uel per alios regulares seu clericos. nam si per laicum & uerberans & mandans incidunt in sententiam excommunicationis & sic loquitur decre. uniuersitatis de sententia ex
 47 commu. † Cauent igitur prelati † & reſ. res ecclesiarum ut correctionibus & disciplinis ut stateram in manibus gestant in utroque penso. iustitiam & misericordiam portent. ut iusto libramine quaedam per equitatem corrigant. quaedam uero per miserationem indulgeant.

xlv. distinctio. omnes qui. & ex utroque temperamentum faciant. ut nec uigor iustitiae sit rigidus, nec mansuetudo sit dissoluta. ut. xlv. distinctio. disciplina. & cap. sunt nanque non est enim constantis & recti iudicis breui lachrymula atq; ad tempus parata uel uerberibus fletibus de facili commoueri. nam cum uni indulget indigno, ad prolapſionis contagium prouocat uniuersos: facilitas enim ueniae incentiuum tribuit delinquendi. ut. xxij. quaestio. iij. est iniusta. in fi. & ff. de offic. praef. l. obseruandum. & alibi si negligenter quae male usurpantur omittimus excessus uiam alijs aperimus. ut. xcij. distin.
 48 peruenit. † Sequitur non litigiosus. prohibetur autem litigiosus ordinari tribus de causis. Primum est uitium quod consistit in doctrina praedicationis ipsius. cum sit superbus & arrogans, nescit humiliter proferre quod docet. ut xlvj. distinct. c. j. nihil enim est impudentius arrogantia rusticorum. ut ea. di. s. j. Secunda est uitium quod attenditur circa conuersationem, quia litigiosus solet esse adulator proditor, detractor, maledicus, inuidus. ioculator, scurrilis, & ad ulciscendam iniuriam facili. ut. xlvj. distinct. s. ecce. & c. sequentibus. Tertia causa est cum ipse quia sit litigiosus & per consequentiam prouocet alios ad discordiam. non posset alios ad concordiam reuocare quod tamen tenetur ex officio facere. ut. xc. di. s. j. & per totam
 49 di. † Debet ordinandus esse non cupidus. ut. xlvj. di. s. j. lxxxv. di. florentin. duplex est autem huiusmodi prohibitionis ratio, prima, quia cupiditas est omnium malorum radix. ut xlvj. di. s. beatorum. Secunda ratio, quia mens excecata cupiditate non uidet quid expediat. semper uidet aurum redditus computat gratius intuetur aurum quam solem. xlvj. di. sicut hi. iij. quae. v. accusatores. s. testes suspensi
 50 sti. † Sequitur domui suae bene dispositus scilicet familiae suae intelligitur aut familiae suae bene dispositus siue bene praepositus qui eam regit honeste ex-

plo & uerbo trahendo à uitijs ad uirtutes. ut xlvij. di. §. necesse. huius prohibitionis duplex est ratio. una quia non habet frontem reprehendendi alios qui negligit corrigere suos. ut in præalleg. di. §. alia. quia præsumitur uehementer contra eum de crimine negligentia; quia magnum est. & magnam pœnam inducit. ut no. supra eod. titu. §. ex duobus. si tamen familiam suam correxerit quantum in se fuit. ipsa nihilominus in sua malitia permanens, in correpta remansit nõ imputaretur patrifamiliã nec repellatur à promouendo. ut xlvij. di. non enim. quantumlibet quod ad nos. præsumitur tamen prima facie cõtra eũ quod per eum steterit donec contrarium probetur. ut xvij. dist. peruenit. ¶ Promotus ¶ autem ad curam ecclesiã & maximè ad episcopatum. debet bene esse dispositus ecclesiã suã. ut canonici uel clerici canonicè uiuant obseruantes diuinã scripturã doctrinam & documenta sanctorum patrum nihil incompositè præsumant agere. ut de cõs. dist. v. in omnibus. ut tales ad ministerium eligat quæ dignè possunt sacramenta dominica tractare. ut xxij. di. tales. ut singula officia singulis committat. lxxx. dist. ad hæc. ne promiscuis actibus rerum turbentur officia. ut C. de testa. l. consulta diuina. Item non committat tyronibus sed expertis. ut xlix. di. si officia. ut quatuor fiant portiones de redditibus ecclesiã. ut xij. q. ij. Vulteranã quatuor concessio. & si quid de portatione fabricæ remanserit recondantur in thecis. ut si maior emerferit fabricæ sit subsidio quod diuersi temporis diligentia potuit custodire. aut certe ematur possessio quæ utilitates communes respiciat. ut xij. q. ij. nobis. ut nullus in ecclesia degens sit indigens. sed omnia necessaria ab episcopo suisq; ministris percipiat. ut xii. q. ij. uidentes. ut precarias ecclesiã possidentes professiones faciant ne per retentionem diurnã præiudicium ecclesiã afferatur. ut xii. q. ij. sæpe ut pro compendio suarum re-

rum possessiones ecclesiã nullus excolat negligenter. ut xij. q. iij. quodcumq; ut sic prælati tam custodes chartarum quam defensores rerum creditarum ut præceptum est iudicentur. ut xvj. quæst. 52 j. in canonibus. ¶ Item prælatus ¶ in ecclesia sublimior alijs sedeat. intra domũ uerò collegam præbyterorum se esse agnoscat. ut xcv. dist. episcopus in ecclesia 53 fia. ¶ ¶ Sequitur non neophitus. Unde uidendum est qui dicantur neophiti. & quare prohibeantur neophiti ordinari. Neophiti dicuntur noui in fide. ut xlvij. dist. quoniam à neos quod est nouum. & phitos quod est fides. inde neophiti dicuntur noui in religione. ut xlvij. dist. sicut olim. ¶ Causa prohibitionis est duplex. Vna ne incidant in superbiam putantes quod fides catholica siue religio multũ eis indigeat xlvij. dist. §. prohibentur. & c. quoniam. Alia causa est quia neophiti non sunt experti statum ecclesiã uel religionis. & ideo nescirent esse graues & se contentere pro diuersitate personarum sibi subiectarum. ut xlvij. dist. sicut olim. Graue enim est inexpertis hominum obsequijs sociari. ut xix. quæstione iij. monasterijs. & simile lxj. dist. in miramur. in fin. ff. de ua. mune. l. prætor. §. ulti. & alibi lex dicit honoris augmentum non obiectione sed labore ad unumquemque conuenit deuenire. ut C. qui milit. non poss. l. contra. lib. xij. ¶ Sed nunquid his causis cessantibus potest neophitus promoueri. Videtur quod sic nam prohibitiones ecclesiã. proprias habent causas. quibus cessantibus cessant & ipsæ. ut lxj. distinctione §. his omnibus. & c. neophitus. & infra de appell. cum cessante. è contra uidetur quod licet causæ cessent non tamen cessat prohibitio. ut xix. quæstio. ij. duæ xxxij. quæst. j. dixit. Ad hoc dico quod clericus secularis quantumcumq; sit humilis & instructus in regula monachali uel regulari non potest eligi in abbatem uel rectorem ecclesiã. regularis nisi professus sit & expertus aspersionem

tatem regulæ non enim sufficit scire sed necesse est experiri probari & probare . ut supra de elec. cum ad nostram. & c. officij. xix. q. iij. monasterij. imò si aliqui non professi ordinem regularem sint sicut in abbatibus assumpti, debent sublato appellationis obstaculo remoueri . ut supra de electio. cum in magistrum. & c. cum causam. propter hoc nõ sufficit Domino beatus Petrus scire fragilitatem humanæ conditionis . sed uoluit ipsum in seipso potius experiri, ut disceret qualiter esset alijs miserandum . ut l. distin. considerandum monachus tamen potest eligi in episcopum . ut lxi. di. bene quod intelligo præmissa postulatione & admissa, alias secus . ut lvij. dist. c. j. & l. ij. Item laicus dummodo literatus postulari potest in episcopum . ut lxx. dist. osius. ¶ Item neophytus potest & dicunt quidem recipere minores ordines, sed non sacros . ut xlviij. distin. quoniam & c. sicut olim. Alij contra . quod nec etiam minores donec sit probatus . ar. xix. quæst. iij. monasterius . quod uerius est . Nec obstat his quæ dicta sunt quod legitur de Nicolao, Seuerò, & Ambro. qui neophyti sunt electi . Illud enim factum est inspiratione diuina . De Nicolao sicut reuelatur cuidam episcopo ut in legenda continetur . Seuerò insedit columba supra caput. Ambrosio assurrexit terra pro cathedra . & ideo non sunt trahenda ad consequentiam . alias exemplo Ambrosij posset quis eligi ante baptismum, quod esset

95 absurdum dicere. ¶ Sed queritur quare secularis clericus possit esse episcopus regularium non tamen eorum præpositus, prior, uel abbas . Respondeo . propter excellentiam episcopalis dignitatis . quasi episcopus sit religiosior monacho. uel ideo, quia abbates & priores inter sunt priuatis disciplinis monachorum, episcopus non, tanquam qui ignorat ea quæ sunt regulæ . illud ergo committet alicui monacho. ipse uero puniet ea qui maiorem discussionem exigunt & maiorem animaduersionem. unde circa hoc

consueuit distingui ut si de excessu monachi in figura iudicij agatur episcopus pro tribunali cognosceret & puniet. Si autem de plano tunc abbas uel prior corrigit secundum monachales disciplinas ut xj. q. j. de persona. infra de offi. or. quæsto. & ar. C. de emen. propinquorum. l. una. C. de pa. potestate. l. iij. uel alias prima correctio spectat ad Abbatem seu priorem quia hoc generale est quod quilibet prelatum habeat iurisdictionem siue sit Abbas siue prior . ut infra de immu. ec. non minus, infra de maior. & obed. Cum in ecclesijs. uerius est in his consuetudinem attendi quæ dat iurisdictionem . ut C. de emancipa. l. prima. ix. quæst. iij.

56 conquestus. ¶ Nunc uideamus per quos hæc examinatio ordinandorum facienda sit. Et est sciendum quod quauis secundum antiqua iura tempora scrutiniij episcopus eligere debeat de suo latere aliquos gnaros diuinæ legis qui examinent ordinandos. ut xxiiij. dist. quando episcopus. hodie tamen hoc uidetur spectare ad officium archidiaconi, ut infra de off. archi. Ad hæc. e. ut nostrum. & factum adhuc. xxij. dist. psalmista. & præterea si indignus præsentetur ad ordines tenetur is qui examinauit & præsentauit. ut liij. di. si seruus. tenetur etiã & episcopus ordinator. ut infra de xra. & quali. ord. accepimus. nam & post examinationem archidiaconi, nihilominus ipse ordinator debet examinare, uel tenetur episcopus de facto sui Archidiaconi sicut & exercitor nauis de facta sui magistri. ut ff. de exercito. l. j. §. magistrum. unde & si archidiaconus representet aliquem ordinandum ad titulum sui patrimonij cum nullum habeat, & hoc archid. non ignoret, episcopus autem ignorat . puto quod ordinatus agere posset primo loco contra archidiaconum. Nec obstat si de dolo ipsius ordinandi excipitur ne per hoc mendicare compellatur in ignominiam cleri . ut xcij. di. diaconi. Sed si archid. non sit soluendo agatur secundo loco contra episcopum quia in culpa fuit non examinando. sed archid.

in dolo. dolo autem præponderat culpa. ut ff. ad l. Acqui. l. Item si obstetrix.

57 ¶ Ordines ¶ minores possunt simul omnes conferri eidem ut infra. de eo qui. fur. or. sus. cum. h. lator. Et ar. lxxvij. dist. quicumque. dum tamen consuetudo contraria non impugnet, quæ non serua ta scandalum generet. uel secundum alios si consuetudo loci hoc habeat. & hoc tenet Tan. & ego. Sacri autem ordines singuli & per certas in eriticias temporum debent conferri. ut lxxvij. di. in singulis. & c. quicumque, & licet plerunque coniungat quod ordinator continet ieiunium à die sabbati usque ad diem dominicum ut illi qui ordinari nõ potuerunt die sabbati in sero ordinentur in die dominico in mane. ut 75. distinctio. quod à patribus, non tamen intelligas ut illi huiusmodi qui promoti sunt in die sabbati ad aliquos sacros ordines possint die dominico ad alios promoveri. Sed illi tantum qui die sabbati ordinari non potuerunt ut dictum est. cum enim propter continuationem ieiunii fingatur sero diei sabbati. & mane diei dominicæ unum diem efficere. si ordinatus in sabbato ordinaretur in die dominico. iam bis idem eodem die ordinaretur, quod esset absurdum. & de hoc arguitur bononiensis episcopus infra eodem titu. literas. ¶ Sed an sero diei sabbati trahatur ad mane diei dominicæ. uel mane diei dominicæ ad sero diei sabbati retrahatur dubitauerunt antiqui. & adhuc sub iudice lis est. circa hoc dixerunt quidam quod mane trahitur ad sero. ita ut si aliquando continuato ieiunio mane diei dominicæ ordines conferuantur, in die sabbati conferri uideantur. Nam iura loquentia de ordinationibus dicunt quod in quatuor temporibus & die sabbati ordines conferuntur. ut infra eodem titulo. c. j. & ij. 75. distinctio. c. ulti. Fallit hoc in consecrationibus episcoporum quæ in diebus dominicis fieri debent. ut 75. distinctio. quod die dominico. Item fallit in minoribus ordinibus & con-

secrationibus uirginum quæ in diebus dominicis conferuntur. ut hic. c. j. Illud uerò. cap. quod die dominico. quod ualde est contra eos qui intelligunt in consecrationibus episcoporum non in ordinibus conferendis. & hoc patet per exempla ibi posita de apostolis qui tunc consecrati fuerunt. Hugo. & sui sequaces dicunt die dominico conferri omnes ordines & etiam baptismum de con. di. 5. uenerabilis. facit pro ipsis illud. c. quod die dominico. Item & illud. c. quod à patribus. in uerbo illo. Sed post diem sabbati & c. Ad quod primi Respondent. post diem sabbati captum & non finitum. Prima opinio magis placet quod die sabbati ordines conferantur. & quod mane diei dominicæ trahatur ad uesperam diei sabbati continuatione ieiunii cum contingit mane diei dominicæ, ordines conferri. nam si uera esse opinio Hug. quare necessaria esset continuatio ieiunii. cum & si in sero diei sabbati comedat ordinator in mane diei dominicæ ieiunus inuenietur. Vnde sicut posset consecrare, eodem modo secundum eum & ordinare. Teneas ergo quod superius est dictum.

58 ¶ Et si tu quæras quare tantum die sabbati sacri ordines conferantur. Ratio est, quia sabbatum significat requiem. & qui transit ad clericatum quod fit irreuocabiler per assumptionem maiorum ordinum de labore secularium negotiorum transit ad ocium scemaris clericalis. & ideo hoc fit die sabbati. quia uero per minores ordines non obligatur aliquis clericatus quin redire possit ad licentiam datam ab apostolo. ut 28. dist. de his, in si. iccirco minores ordines alio die quam die sabbati conferuntur, maiores autem non nisi die sabbati. ut dictum est. ¶ Restat scire quid iuris sit si quis sine examinatione fuerit ordinatus uel si in scrutinio suum supressit impedimentum. In primo enim casu distingo. Aut enim est ignotus aut notus. Item aut est alius dignus. aut indignus. Si ignotus & alias dignus

dignus. eo tamen ipso quod sine examinatione se patitur ordinari se fecit indignum & debet deponi. ut 24. dist. c. ultimo. Si ignotus & indignus tunc duplex causa depositionis subest. Vna quia sine examinatione se ordinari permisit ut dictum est. Alia quia cum sciret se indignum debet in ordinatione sua prodere crimen suum uel impedimentum ut. l. di. ex pœnitentibus. Si uero notus & dignus, tunc in nullo peccatur. Noti enim examinandi non sunt 24. distinct. nullus 47. dist. de Petro. 94. dist. ualde. tamen fallit in consecratione in qua etiam noti examinantur. ut 24. dist. qui episcopus. Sed si notus & alias indignus in causa depositionis existit. quia crimen suum defectum occultum debuit confiteri. ut supra dictum est. Sed quod dixi ignotum & dignum sine examinatione promotum deponi debere: hoc fit uel in odium sui qui se fecit taliter ordinarij, uel in odium ipsius qui ipsum taliter ordinauit, ad hoc 70. distinctio cap. 1. 16. questio. 7. decreuimus. 21. questio. 2. c. 1. & 1. questio. 4. in ecclesia. ubi in odium consecratoris dicitur ecclesia execrata potius quam consecrata. Item quod dixi notum & indignum sine examinatione promotum in causa depositionis existere; quia crimen suum non fuit confessus. intelligo de graui crimine secus in leui. ut 68. distinctio. c. 1. Item quod dixi supra tales sic promotos deponi debere intelligo non per ordinatores sed per superiores. ut infra de electioni. diuersis fallacis, in si. cum & ipsi ordinatores sint in causa depositionis, quia sic ordinauerunt. ut. 1. questio. 1. si qui episcopi. in autem. quomodo oportet cle. ad ordi. perdu. §. oportet. ¶ Vnum tamen non omitto quod si aliquis tempore sue ordinationis proprium prodat impedimentum. & nihilominus ordinator non intendens dispensare ipsum ordinat. de recto postea impedimento ordinatus est deponendus & est casus illius decreti. 81. distinctio. si

quis sine examinatione. ¶ In secundo casu scilicet cum aliquis impedimentum suum in ordinatione non prodat. uidetur esse in causa depositionis. nam quilibet in ordinatione sua impedimentum prodere debet ut 22. di. quum & c. ul. 81. dist. c. Tantis. & c. quicumque. 8. q. 3. Attaldus. in ii. Et eodem modo quilibet tenetur in iure crimen suum detegere de quo agitur, si fuit super eo interrogatus. ut 11. questio. 3. quisquis 35. q. 5. uidetur si duo. 15. q. ult. c. 1. & pen. quod Hug. putat tam in ordinatione quam in iudicio. Sed in ordinatione dicit sufficere si quis dicat in genere se criminofum & sic petat dispensationem. Sed si specialiter pro aliquo crimine fuerit interrogatus respondebit se penitentiam egisse, uel non respondebit. nam specialiter interrogare magis uidetur suggerentis quam querentis ut. ff. de questionibus. l. 1. §. qui questionem. Non obstat ei quod superius dixi quod legitur de pœni. di. 1. §. his auctoritatibus. ubi dicitur non tibi dico ut te prodas in publicum: quia illud loquitur de penitente qui non debet in publico se prodere. secus in examinatione ordinandi. in qua quis se prodere debet, nisi enim se prodat non poterit secum dispensari & debet se prodere coram pluribus, quia prodere est in publico dicere. ut. 2. q. 1. si peccauerit. sicut enim episcopus non potest audire causam nisi cum clericis suis. ut 15. questio. 7. episcopus. sic nec solus potest dispensare. qualiter enim quis probabit secum dispensatum fuisse nisi coram pluribus factum fuisset ut infra de schismati. c. fraternitati. Alij dicunt quod nec in iudicio, nec in examinatione ordinatorum tenetur aliquis se prodere. quia & deus occultat peccatum de quo aliquis penituit. ut 32. q. j. Apud Et sicut licitum est alicui redimere sanguinem suum qualitercumque potest. ut 2. q. 3. §. notandum. ff. de bonis eorum qui ante sententiam mor. sibi conscii. l. j. sic & honorem suum. Circa quod uidetur dicendum quod de occultis peccatis & non de enor-

de enormibus de quibus acta est pœnitentia non tenetur ordinandus in genere uel in spem confiteri. non enim eget dispensatione. quia illa non deiciunt iã pro motum nec impediunt promouendum ut no. supra. eo. rit. §. circa primam regulam. uel siue in specie siue in genere quæratur poterit sic respondere. si hoc de quo quæratur cõmissi. uel aliqua mortalia commisi pœnitentiam inde egi. Sed quid si in specie interrogatus super aliquo mortali. respondeat ordinandus se commississe & pœnitentiam non egisse. nunquid hæc confessio præiudicat ordinando. & possit inde puniri uideatur q̄ sic ut supra de elec. per inquisitionem. & infra. de excessis. prælatorum quàm sit graue. uerius tamen est contrarium. ut non præiudicat nisi in hoc solo, ut non admittatur ad ordinationem. ut. xxiii. ij. di. quando. in fi. & ar. ad hoc. in frã. de excep. Deniq; §. ulti. infra. de ordi. cog. cum dilectus. ff. de his qui no. in. 61 fa. l. lucius. ¶ In summa ¶ notandum est quòd episcopus consecrari debet à metropol. cum tribus uel duobus episcopis. ut. infra. de eo. titu. ne episcopus infra. de sacra un. c. j. in principio uel tres episcopi de mandato metropol. hoc possunt. ut. lxxiii. di. comprouinciales metropolitani autem consecrabitur ab omnibus suffraganeis. si tamen omnes conuenire possunt & fiet consecratio in ciuitate metropolitana. ut infra eodem titulo. si archiepiscopus. l. j. dist. qui in aliquo. in fi. lxxvj. dist. quia. lxxvj. di. archiepiscopus. xliij. dist. metropolitana. & idem intelligo in primatibus & patriarchis. sed quamuis ita sit de iure. de consuetudine tamen obtinet. Et sic hodie seruat generalis ecclesia quòd nullus archiepiscopus. primas uel patriarcha consecratur. nisi à papa uel alijs de mandato ipsius. & argumen. ad hoc. xxiii. questione prima. pudenda.

Summarium

- 1 Scrutinium quid sit.
- 2 Scrutinium quando & per quos fieri de-

beat. 1

- 3 Scrutinij forma que sit.
- 4 Dignus quilibet præsumitur nisi contrarium probetur.
- 5 Excommunicatus quis in dubio præsumitur.
- 6 Fornicatio potius præsumitur quam matrimonium.

¶ DE SCRUTINIO IN ORDINE FACIENDO. Rubrica.

- D**ictus est supra de ordinandis, sed quia ordinandi examinandi sunt, ideo subijcitur rubrica de scrutinio in ordine fa. ¶ Videamus igit quid sit scrutinium. quando fieri debeat. Item per quos. Item quæ sit forma scrutinij faciendi. ¶ Et est sciendum
- 1 quòd ¶ scrutinium nihil aliud est quàm examinatio. & ideo iura dicunt neminem sine examinatione ordinari debere. ut no. supra. ti. prox. §. restat. ¶ Fieri autem habet scrutinium feria quarta ante ipsam ordinationem. ut. xxiii. dist. quando. Per quos autem debeat fieri no. supra. tit. prox. §. nunc uideamus.
 - 2 ¶ Forma scrutinij quæ sit uideamus. Et est sciendum quòd duplex est scrutiniũ. Vnum quod habetur ante ordinationem ut superius dictum est. Aliud de quo hic tractatur. Forma primi scrutini habetur. xxiii. dist. quando episcopus. Forma secundi habetur hic nam in Romana curia prior diaconorum. in alijs ecclesijs maiores diaconi idest, archidiaconi dicunt. Postulat sancta mater ecclesia hunc subdiaconum ad onus diaconatus uel presbiteratus assumi & ordinate interrogante si eum nouerit esse dignum. Respondet diaconus. ut hic dicit. infra. c. upo. & ex hac decre. illud generale colligitur. ¶ quemlibet præsumi esse dignum nisi probetur contra. simile. in frã. de præsum. dudum. ff. de manu. testamen. l. testamento seruos. ff. de leg. ii. l. cum pater. §. rogo. infra. de iudi. cum de putari. ff. de fideicommiss. liber. l. Thays. §. sorore. Sed contra præsumitur non idoneus

idoneus nisi probetur idoneus. C. de his qui ueni. et. imp. l. iij. C. de probatio. l. ij. ff. de magistratibus. l. j. §. magistratibus. † Item in dubio præsumitur quis excommunicatus ut. infra. de senten. excom. cum desideres. §. secundæ, 6 † & potius præsumitur fornicatio quam matrimonium. ut xxx. q. v. c. aliter. & c. nostrates. Solutio. primum generale est & secundum casuale quod in casibus superioribus locum habet, & maxime in his quibus timetur periculum animæ, ubi præsumimus aliquem fore pagnum. ut de cō. dist. iij. c. paruulos. & c. nulla. infra. de bap. & eius effec. c. j. præsumimus ecclesiam non consecratam. ut de con. di. j. solenniter. & c. ecclesiæ. præsumimus in ordinatum. ut lxxvij. di. præbyteri. & §. se.

Summarium.

- 1 Episcopus renuncians episcopatus an & quando possit conferre ordines.
- 2 Minores ordines à quibus conferantur.
- 3 Ordines quot sunt.

DE ORDINATIS AB EPI- SCOPO QUI EPISCOPATUI RESIGNAUIT. Rubrica.

IN tractatu, ordinandorum qui præcedit & sequitur interponitur rubrica de ordinatis ab episcopo qui resignauit epi. uel excommunicato. ¶ In quo † breuiter est distinguendum an episcopus renunciet loco tantum uel loco & dignitati. In primo casu renuncians episcopus remanet. nullius tamen episcopatus. & ideo ordines conferre potest in sua quondam diocesi. & in aliena de consensu tamen & uoluntate diocesani loci. In secundo uero casu nec minores nec maiores ordines conferre potest. Si tamen aliqui minores ordines à talibus receperint nescienter tolerantur in illis. & ad maiores licite promouentur. Sed si à talibus sacros ordines

scienter receperint executionem officij non habebunt. Si ignoranter nisi cralla & supina fuerit eorum ignorantia cum eis poterit dispensari. ut. infra. eo. ti. c. i. Facilius autem permittitur pontificalia exercere ei qui cessit loco tantum, quam ei qui cessit loco & dignitati. Et est ratio quia in primo casu præsumitur quis cessisse ex debilitate, uel ex alio iusto impedimento, uel saltem contemplationis amore. In secundo uero casu uidetur ex conscientia criminis resignare. ut. supra. de renun. post translationem. §. alti. quamuis sex sunt causæ propter quas cedendi licentia postulatur. ut. supra. de renun. nisi cum pridem in prin. Toleratur autem si ab his qui renunciauerunt dignitati & loco minores ordines conferantur. & est ratio quæ hic assignatur. † quia minores ordines à non episcopis conferuntur ut psalmistatus, hostiariatus, & lectoratus. scilicet à coepiscopis olim & ab abbatibus hodie. ut. 69. dist. c. i. Item presbyter confert psalmistatum. ut. 24. di. psalmista. quidam tamen intelligunt illud dictum psalmista non de ordinis collatione sed de ordinis executionem scilicet hoc non placet. quia ibi dicitur quod psalmista potest sumere officium sola iussione præbyteri non dicit officij executionem. Illi autem qui dicunt ordinem psalmistatus conferri ab episcopo, executionem uero iussione præbyteri, mouentur ex eo quod fit in collatione aliorum ordinum. Nam & in alijs ordo confertur ab episcopo & in signum executionis datur ab eodem episcopo aliquid ordinatum quod in hoc ordine non seruatur. ¶ Scilicet obijcitur. nullus debet sine titulo ordinari. ut. 70. di. c. i. & 2. Sed solus episcopus confert titulum. ut. 16. q. 7. nullus. Ad quod Respondeo quia hoc locum habet non in minoribus ordinibus sed in sacris. ¶ Et no. † quod noue sunt ordines quinque minores & non sacri. quattuor autem maiores & sacri. minores sunt psalmistatus & hostiariatus lectoratus, exorcistatus & acolitatus, maiores

iores sunt subdiaconatus diaconatus, presbyteratus & episcopatus. Alij uerò dicunt. 7. esse ordines, negant enim psalmistarum & episcopatum esse ordines, sumunt hoc ex illo decreto. 77. distinctin. illud. Sed quòd psalmistatus sic ordo. probatur. 34. distin. psalmista. 21. distinctin. clericos. 32. distinctin. seriatum. 82. di. clericum. infra. de æta. & quali. & or. præ. cum contingat. 27. q. 1. si quis episcopus. & ad decretum quod primi pro se inducunt sic rudent ut quod ibi dicitur primo sit hostiarius illud primo non recipiat præcedentia sed sequentia. licet alias primus & proximus dicatur quem nemo præcedit. ut infra. de uer. signi. Ioseph. ff. eo. titu. l. proximus. De episcopatu quòd sit ordo probatur. 77. distinctin. c. 1. infra. de presby. non bap. mi. ueniens. 21. di. c. clericos. 54. distinctin. si seruus in uerbo episcopalis ordo. &c. & quod dixi presbyterum posse conferre ordinem psalmistarum intelligo de presbytero parochiali. ad quem spectat cura ecclesiæ & competētius in archypresbytero uel plebano. Itē intelligo hos posse conferre in diebus dominicis & in alijs festiuis sicut in episcopo dicitur supra. eo. c. de eo. † Et nota quòd cum his qui ab excommunicatis recipiunt ordines ignoranter poterit dispensari per suos episcopos. ut. infra. c. titu. c. 2. fiet autem hæc dispensatio quo ad executionem. excommunicatus enim & si caracterem conferat quē habet executionem quam non habet conferre non potest. i. q. 1. gratia. & c. statimus. & q. 7. Daybertum.

Summarium

- 1 Ordinandorum ætas & qualitas.
- 2 Aetatis defectus repellit abordinatione.
- 3 Episcopi ubi debeant consecrari. & ubi metropolitani, primates, & patriarche. Papa ab episcopo Hostiense consecratur.
- 4 Forma ordinandi episcopos. Sacramenta ecclesiastica unitatis sunt.

- & di. uel non debent.
- 5 Substantialia ordinum que sint.
 - 6 Missa an sit de substantia ordinum.
 - 7 Promotus aliquo ordine prætermissio ordinans alios, an ordines conferat.
 - 8 Mulier ordinata caracterem non recipit. Mulieribus que sint prohibita.
 - 9 Clavis potestas Apostolis tradita fuit.
 - 10 Prælatus an possit cogere clericos inuitos ad ordines recipiendos.
 - 11 Ordinem an recipiat qui coactus ordinatus.
 - 12 Quid si clericus uelit promoueri, & petis ordinari prelato autem renouente.
 - 13 Ordinari ab episcopo alieno sine licentia proprii episcopi, an recipiant ordinis executionem.
 - 14 Ecclesie parochialis iura uel regimen cui committi debeant.
 - 15 Clericus an plures ecclesias habere possit.

DE AETATE ET QUALITATE ordinandorum. Rubrica.

Dictum est supra de ordinandis nunc dicendum est de prescipientis & quia. in prescipientis tria requiruntur. scilicet ætas qualitas & ordo. iccirco subijcitur rubrica de æta. & quali. in ordine prescipientis. In prescipientis in episcopu requiritur ætas. 30. an. exacta & cõpleta. ut. supra. de elec. Cũ in cõstitis, in primo. &c. Scilicet uel quod sufficiat inchoata scdm quod legitur ff. de mune. & ho. l. ad re publicã. Sed illud obtinet in secularibus dignitatibus uel hoc est speciale in episcopali dignitate. uel distinctin gue breuiter, quod quandoque fauor est in causa ut in usucapione. & tunc tẽporis inchoari. ut. ff. de diuer. & tẽpo. præ. l. in usucapione. quãdoque; odiũ ut in prescipientione. 30. an. & tũc nõ oportet annum impleri. ut. ff. de actioni & ob. l. in omnibus quãdoque; utrũque; est i causa fauor & odiũ. & tunc cõputat tempus de momento ad momentũ. ut. ff. de mino. l. 31 §. minorem. In prescipientis personatu uel ecclesiæ parochiali requiritur ætas 25. annorũ. ut in ea. decre. cũ in cõstitis §. in se-

§ inferiora. & in hoc casu sufficit si quis ultimum annum attigerit. ut ibi dicit. Sed obijcitur, qui præficiendi sunt de canoni. præposituræ archypresbyteratui. & ecclesijs parochialibus, præbyteri fieri debent, ut infra eodem tit. c. j. & c. præterea uel esse. ut 60. dist. c. 1. 2. & 3. sed præbyter esse uel fieri non potest nisi in 31. anno. ut in sequentibus apparebit. Ad quod respondeo quòd in his de quibus proximè dictum est tempus sacerdotij artatum est per decre. cum in cunctis. & ad huiusmodi personatus assumpti in. 25. an. possint & ad sacerdotium promoueri. cum illis personatibus & regiminibus ecclesiarum parochialium onus sacerdotij sit annexum. ¶ Hic circa ætates præficiendorum. & circa ætates ordinandorum distingue. quia aut quis ab infantia traditur militiæ clericali. aut est grandæuus qui postulat ordinari. In primo casu à 7. an. usque ad 12. potest recipere omnes minores usque ad accoliturum, post 12. an. quandoque recipiet accoliturum in 20. an. uel in 21. recipiat subdiaconatū. in 26. an. diaconatum. in 31. præbyteratū. ut. 77. dist. in singulis quicumque. & c. se quamuis hodie in quibusdam tempus sacerdotij sit artatum ut superius dictum est. ¶ In secundo casu scilicet cum grandæuus postulat ordinari. potest recipere ordines hoc modo. In primis duobus anni postquam clericus fuerit recipiet omnes minores. in reliquis quinque omnes maiores ut 77. di. quicumque, dispensatiue tamen propter necessitatem ecclesiæ posset laicus grandæuus recipere omnes ordines infra annum & dimidium. monachus uerò per annum ut. 77. di. monachus. Sed quamuis hæc temporaliter sint statuti episcopi, tamen nostri temporis in clericorum multitudine gloriates pueros ad sacros ordines promoueri, his interstitijs non seruatis. ut supra de temp. or. uel non est compos. facit hic nimia episcoporum remissio qui pompam multitudinis querunt & putant ex hac turba aliquid sibi dignita-

tis acquiri. aut quibus aliud præstare nõ possunt ordines largiunt, quod non tamen oportet districti semper esse iudicij ratum est omne quod magnum est ut 59. dist. si officia. † Et est sciendum quod propter defectum ætatis repellitur quis ab ordinatione. ut 77. di. in ueteri, & ab electione. ut supra de electi. cum in cunctis. Hos omnes ordines conferre debet episcopus de consilio suorum clericorum ut 24. di. episcopus maiores conferre debet in ecclesia, episcopali. ar. 77. di. cap. 1. minores in qualibet ecclesia sui episcopatus. ar. 75. dist. in palea quò. † Episcopi autem consecrantur ubi metropolitani elegerit. ut 5. di. c. ulti. in fin. Metropolitanus, primatus. & patriarcha in suis ecclesijs. ut no. supra de temp. or. in fin. quod intelligo. nisi necessitas ali de exigat ar. 63. di. quanto. 23. dist. in nomine domini. Papa consecratur ab episcopo. Host. qui in hoc uicem metropolitani obtinet & in sua ecclesia si hoc fieri potest alioquin in quacunque & extra urbem. ut 23. dist. in c. in nomine domini. De forma † ordinandi seu consecrandi episcopus legitur. 23. dist. episcopus. 65. di. ca. 1. infra de sacra unc. cum uenissent. De forma ordinandi alios clericos legitur 24. di. præbyter cum reliquis ca. usque ad ca. psalmista. ¶ Et est sciendum quòd si contra formam ecclesiæ ordinetur nihil agitur. argu. 1. 2. qu. 2. sine exceptione. 25. quæ. 5. aliter debet cõ. dist. 4. reuera. 68. dist. in coepiscopi. quod intelligo cum omittitur aliquid quod est de substantia arg. infra de statumona. Cum ad monasterium in fi. infra de cõ. appo. c. ul. 32. q. 2. solet queri. substantialia. n. mutari non possunt in st. de hæredi quæ ab intesta. dese. §. minus ff. de cap. minu. l. Eas obligationes si ergo unum de substantialibus omittatur nõ ualeat quod agitur. ar. 38. di. qui ipsi & idè dico si diuidatur si unus episcopus manum imponat & alius epi. uel sim præbyter benedictionem infundat. ut 27. di. quorundam. Nam sacramenta ecclesiastica unitatis sunt & diuidi non de-

bent ut de con. di. 2. quia passus. 24. q. 1. quia loquitur. Sed hijs ob stare uideatur quod in eodem decreto quorundam, dicitur gradum sacerdotij. uel leuitici ordinis quem peruersi adepti sunt amittant sacrum respiciunt & non ius & quatenus de facto adepti sunt eatenus de facto amittant. Quæ t̄ autem sint de substantia ordinum dubitatur credimus tamen librum qui ponitur super ceruicem consecrandi. ut 23. di. episcopus. fore de substantia. Item numerum consecrationum. nam metropolitanus cum duobus episcopis ad minus consecrabit. ut. supra. de tempo. or. nec. episcopi. infra. de sacra. unc. c. 1. in prin. uel tres episcopi ut 64. di. com. prouinciales. 56. di. porro. Item quod unus ordinationem totam perficiat. nam si unus partem ordinationis faciat. & alius aliam partem nihil agit ut sicut & si unus baptizandum immergat & alter proferat uerba. uel si unus proferat partem illorum uerborum. Ego te baptizo. &c. & alius aliam partem. sicut & etiam nihil agit ut cum uerba canonis diuiduntur. non sic in his quæ canonem missæ præcedunt uel sequuntur quæ diuidi possunt & per plures expleri. ut. 7. q. 1. nihil. Scilicet quid si duo episcopi simul ordinant ita ut uterq; manum imponat uterq; omnia uerba proferat. puto ordinem eundem conferri simul & ab utroq;. Et eodem modo dico conferri baptismum cum duo simul immergunt. & simul proferunt uerba. sic dico eandem sententiam simul & ad pluribus ferri. cum plures iudices uel arbitri simul pronunciant. ut. ff. de arbi. l. Item si unus. §. Item si plures. Vnctionem autem non putamus esse de substantia. & ideo omissa supplentur. ut infra. de sac. unc. c. 1. in prin. Itē impositionem manus. uel si quis pro chrismate oleo fuerit delinitus. infra. de sac. nō ite. c. 1. quidā tamē dixerūt q̄ in ordinatione necessaria nō est manus impositio cū tactu corporali. sed sufficit sola manus extēsiō. arg. ad hoc. ff. de acqui. pos. l. qd̄ meo. sed hoc nō placet.

ut. infra. de sacra. nō iterā. c. ult. Item tēpus ordinationis & ætas ordinādi nō sūt de substantia. ut. not. supra. de tēpo. or. S. 1. in fi. Itē q̄ quis ordinet a suo ep̄o nō est de substantia 9. q. 2. Iugdunē. quōd à latino nō à græco ordinetur latinus. ut supra. de tēpo. ord. cū secūdū. & c. quod translationē. Itē quōd quis ad singulos ordines & p̄ debitas intersticias tēporū ordinet. ut. supra. de tempo. or. literas. Itē dubitatur an ieiuniū ordinātis & ordināti sit de substantia. v̄ quōd sic. ut. 75. distin. quōd à patribus. & idē v̄ in alijs sacramentis. ut non conferatur non ieiuantibus à pransis. ut 67. dist. reliqui. de conse. di. 2. liquido. & dist. 4. ut ieiunij. & c. ut episcopi. & maxime in ordine hoc dicēdum ut. quōd Pau. & barnabas apostoli ieiunij manus imponebāt. ut 75. di. quōd die domini. eo. qd̄ ob reuerentiā sacramentorū est inductū. Hug. tñ dixit quōd prāsus confert ordinē. & prāsus recipit. & idē dicit i quo libet alio sacramento. excepto sacramento Eucaristiæ. quod non credit confici. nisi tantū modo à ieiunijs. ut de cō. di. 2. liquido. Sed Ber Lauerē. & Io. dicunt contrarium ex eodem decre. nam ibi dicitur post cenam dominus discipulis corpus & sanguinem suum tradidit. quamuis ibidem statuatur ne prāsus conferat aut prāsus accipiat.

6 ¶ Item quid de missa. t̄ nunquid est de substantia & ordinum. Responso dubitatur. & ideo in hoc & in alijs quæ in ordinationibus obseruari mandantur nec constat an sint substantia. uel de solemnitatibus. nec per aliqua. iura inuenitur quōd omissa suppleri debeāt. credendum est & his omisissis ordinem non fieri. & ideo iterandum. nec tunc intelligitur initerari. quia intelligitur iteratum quod ambigitur esse factum. ut. infra. de presbytero nō bap. ueniēs. 66. di. 2. presbyteri: de con. di. 1. solenitates. ¶ Sed quæritur de illo t̄ qui prætermisso aliquo ordine non tamen sacerdotali promouetur in episcopum an ordinans alios conferat ordines & est

& est dicendum q̄ sic . dummodo non conferat illum ordinem quem non habet, quia tunc nihil ageret. ut 1. q. 1. gratia. & q. 7. Daybertum . de eo autē qui nullos ordines habens celebrat dicitur infra de p̄sby. non. or. mini.

8 ¶ Quid de muliere ¶ nunquid si ordinetur recipit characterem . Respondeo nō impediēte sexu & constitutione ecclesie . nam mulieres quamuis doctæ sanctæ ac religiosæ & etiam abbatissæ, nec prædicare , ne benedicere, nec excommunicare , nec absoluerē, nec pœnitentias dare. nec iudicare nec officium aliquorum ordinum possunt exercere. ut 23. di. mulier, sacratas, 33. qu. 5. mulierē infra de sen. ex. de monialibus. quāuis abbatissis obedientia & reuerentia debeatur & ipsarū salubria monita & mandata debeant obseruari. ut infra de ma. & obe. delicta. ¶ Nam licet beatissima uirgo dignor & excellentior fuit omnibus Apostolis nō tamen illi , sed istis dominus clauēs regni cœlorum commisit. ut infra de pœni. & re. noua . Nec præmissis obstat quod legitur. 27. qu. 1. diacomissim. & . ca. si quis rapuerit iura enim illa loquuntur de diaconissis . non quæ ordinem diaconale habeant, sed quæ inter alias moniales prærogatiuam aliquam obtinebāt, forte circa omelias in maturinis legendas. Item nō obstat, 32. di. p̄sbyter, ibi. enim appellatur p̄sbytera quia p̄sbyteralis nō quod esset ordinis. sed ordinati socia. unde in sequenti canone appellantur tales feminae seniores iure uel matri curiæ. id est matronæ, curam habentes ecclesie . sicut dicitur matres familias. ¶ Sed quæ

10 ritur ¶ an p̄latus possit cogere clericos inuitos ad ordines recipendos ? & certē quidam canones dicunt non debere aliquem inuitū cogi, ut 24. di. c. 1. & 2. & c. ubi. quidam uerō dicunt cōtrarium ut 64 di. & si qui. clerici. & c. placuit. ¶ Item circa modū cogendi etiā iura uariare uidentur . alicubi enim dicitur aliquem cogendum per subtractionē beneficij uel dignitatis ut. 74. di. episco-

pū. alicubi uerō dicitur quod minores maioribus in ordinibus præferantur. ut sic maiores in dignitatibus & priores in tempore uidentes minores & posteriores ad ordines maiores pro motos honorem quem resugerant appetere cogantur & quæsum. ut 74. di. consueuit. Prima discordia canonum sic consueuit ad concordiam reuocari, ut iura illa quæ dicunt inuitos non compelli. loquatur in absoluta coactione, alia uerō quæ dicunt inuitum fore cogendum , loquantur in coactione conditionali. Secunda discordia circa modum cogendi sic sedatur. ut canon ille qui dicit aliquem cogendum per subtractionem dignitatis, locum habeat cum necessitas exigit aliquem ordinari. Alius uerō canon qui dicit sic inuitos cogi debere scilicet ut minores maioribus in ordinibus præferantur intelligatur cum utilitas exigit aliquem ordinari, sed hæc solutio impugnatur per decre. quæ loquitur in utroque casu scilicet necessitatis uel utilitatis alternatiuē. & tamen in utroq; casu inuitum cogi debere per subtractionem loci & beneficij ut infra eo. ti. quæris. Ad quod die diuersas inueniri circa hoc pœnas in iure. erit autem in arbitrio p̄latis per quem modum, & per quam pœnam compellat. ita tamen ut una à principio sit cōtentus ad alteram nihilominus processus. si hoc meritori proteruitas contumacis ut infra ut lite non contest. quoniam frequenter. uel distingue plenius cum Raymundo. quia aliquando uult episcopus cogere clericum ad recipiendum ordinem annexum beneficio uel dignitati quam habet, aliquando ad recipiendum alium . In primo casu uidelicet cum electum in archidiaconatum uult cogere ut fiat diaconus. electum in decanum Archip̄sbyterum, uel p̄positum, uel abbatem, ut fiat p̄sbyter. potest per subtractionem illius dignitatis uel beneficij. & app. re. ut 60. di. innouamus supra de elec. cum in cunctis infra. eo. ti. ca. 1. in fin. Fallit tamen hoc in uno casu, sci-

scilicet cum sine culpa sua post electionem & confirmationem, sed ante ordinem incidit in irregularitatem ar. ad hoc in decre. Cum in cunctis. in uerbo illo si canones non obstant. quidam tamen non admittunt hunc casum per decre. infra eod. cap. 1. in fi. Sed illa intelligitur cum sua culpa contraxit irregularitatem, hic non obstant iura quæ illi contraria assignant infra de cle. x. gro. cap. 1. ff. de sta. ho. l. qui furem. ff. de postu. l. 1. §. casum 60. distin. præcepta. In secundo casu cum uult aliquem compellere ad recipiendum ordinem non annexum beneficio uel dignitati. subdistingue quia aut necessitas uel utilitas ecclesiæ exigit aliquos promoueri ad ordinem illum. aut non. In primo casu iterum subdistingue: quia aut ille clericus excusat se ratione criminis quæ se commisisse proponit. aut ratione alterius impedimenti quod se dicit incurrisse. aut sola uoluntate. si se excusat ratione criminis debet episcopus promouere inferiores idoneos ad ordinem & ipsum contradicentem remouere & beneficio quod obtinet in illa ecclesia nisi aliter sit ualde uilis uel necessarius illi ecclesiæ. ut infra eod. titul. quæris, & sic potest intelligi illud cap. 64. dist. consuluit. ¶ Si uero excusetur ratione alterius impedimenti. puta propter infirmitatem, uel aliud impedimentum temporale uel perpetuum, non proueniens ex delicto suo. non est cogendus & si cogeretur esset eius appellatio admitenda. sicut dicitur in tutore cuius legitima excusatio non admittitur. ut ff. quando app. sic. l. 1. §. si quis tutor. si autem sola uoluntate clericus se excuset. nullam aliam causam prætendens nisi quia non uult. debet compelli app. remota per subtractionem officii & beneficii. ut 74. distinctio. cap. 3. & 4. & infra eod. titulo quæris. & ubi non exigit utilitas uel necessitas ecclesiæ, non debet eos cogere inuitos, & si faciat est puniendus. ut 74. distinctio. cap. 1. & 2. & cap. ubi. dicitur autem exigere utilitas

ecclesiæ quando ecclesia indiget aliquibus ministris, & non sunt in ecclesia alij idonei præter istum quem episcopus uult compellere, necessitas autem exigit quædo ecclesia indiget ministro & nullus alius est idoneus in ecclesia præter istum quem episcopus uult compellere. ¶ Circa hanc distinctionem queritur utrum recipiat caracterem qui coactus ordinatur. Ad hoc dicas quod sic si coactio est conditionalis. ar. 84. di. ubi ista 45. dist. de iudæis. 1. q. 1. quod quidam. Nam in tali casu est ibi uoluntas ordinati saltem indirecta. ut 15. quæst. 1. merito. Sed si fuerit absoluta coactio tunc nec caracter infigitur sicut nec in tali casu conferitur baptismus. ut infra de bap. & eius effect. maiores. arg. l. dist. præbyteros infra de his quæ ut. metus causa si. sacris. Sed nunquid continere tenetur is qui conditionaliter coactione est ordinatus. uideatur quod sic ne aliàs uideatur ordo contineri. ar. 45. distinctio de iudæis. in fine, quia coacta uoluntas, est uoluntas. ut 15. q. 1. merito. & hæc maxime secundum illos qui dicunt uotum continentia fore annexum sacro ordini. ar. 28. dist. diaconi. 83. dist. cum in præterito. ¶ Ad hoc dicunt quidam quod talis continere tenetur, nam licet non debuerit cogi ad ordinem suscipiendum. susceptum tamen etiam per coactionem seruare tenetur per. d. capitulum de iudæis. Io. dicit non teneri si metus uel coactio fuit talis quæ posset cadere in constantem uirum alias sic. ut infra quod metus causa prælatum & c. cum dilectus filius. Itē quia integritas corporis res uoti est, non præcepti suaderi potest imperari non potest. ut 32. q. 1. integritas & continentia non debetur nisi uoluntaria. ut dist. 31. ante triennium. 20. q. 3. præsens. Pone ergo quod non tenetur continere, quia talis metus interuenit qui potest cadere in constantem uirum. Nunquid uretur privilegio clericali. Videtur quod sic si uelit uiuere clericali-ter arg. 32. si qui uero sunt clerici. quod credo

credo uerum nisi penitus transfret ad contrarium actum. ut 84. quiquis. Vel aliter dicas quod si prius habeat uxorem legitimam poterit illa uti sine peccato, & secundum hoc solue præcedentem quæstionem, si tamen ipsa uellet & ipse nollit, non haberet priuilegium, aliàs si ipsa nollit & ipse uellet quantum in se esset. nam tunc haberet priuilegium si uiuere clericaliter ut dictum est. arg. 27. q. 2. multorum. Si uerò ante non habebat uxorem legitimam tenetur præcisè continere. argu. illius. c. de iudicis. ¶ Quid si clericus uult promoueri & petit ordinari prælatus autem non uult. quia forte nouit eum secreto impeditum, ratione criminis non enormis. Respondeo si est clericus secularis monebit eum ut desistat à tali proposito. Sed si monitus nihilominus insistat, prohiberi non potest uel impediti. ut supra de tempo. ordi. cap. ult. non enormis ideo dixi, quia quod operatur crimen mediocre manifestum hoc operatur crimen enorme occultum ut probatur supra de tempo. ordi. c. ult. & notauit eo. ti. §. circa, & idem intelligo cum prælatus nouit clericum impeditum uel irregularem ex defectu. puta propter bigamiam, uel defectu natalium. quia tunc nec ordinabit nec faciet ordinari. Sed opponitur de corpore Christi quod maius est omnibus sacramentis. ut de conse. dist. 2. nihil. & tamen dispensator non prohibebat pingues terre, id est peccatores mensam domini manducare. sed ex aetate timere moneat. ut de conse. dist. 2. non prohibeat. & dominus Iudæ bucellam tradidit. ut de conse. dist. 2. sancta. & c. sicut Iudas. scilicet die Iouis sancta cum præcedenti die prodicionem fecisse. ut de conse. dist. 2. liquido. Ad primum respondeo illud locum habet in corpore Christi ad quod suscipiendum sola contritio facit habitum. ut de conse. dist. 1. prima quotidie. secus in ordine ad quem nec perfecta poenitentia dignum facit si de crimine enormi agatur. ut in

prædicto. §. Circa nota. Ad secundum sic. Hoc fecit dominus qui superior est omni iure. cui dici non potest cur ita facis. quod tamen ideo fecit ut non institueret occultos peccatores per tollerantiam. substinere ut 2. q. 1. unius, in fi. Vel potest ad utrunque simul responderi ut dicam aliud in sacramentis necessitatis, & aliud in sacramentis dignitatis. ut. 1. quæstio. 1. §. sed notandum. sic ergo decretalis illa ex literarum, loquitur in clerico seculari cuius peccatum non enorme occultum est, notum tamen prælato. uel loquitur in clerico qui petit ordinem ratione beneficij uel dignitatis cui est ordo annexus, secus si ius petendi non habeat. ut eodem titulo de tempo. ordi. ad aures. uel dic quod illa loquitur in regulari qui contra uoluntatem sui prælati forte scientis aliqua secreta commissa ipsius promoueri non debet regulares enim fortius sunt astricti suis prælatis quam seculares. ut 12. quæstio. 1. non dicatis. Item pone quod episcopus uult aliquem compellere ad recipiendum ordinem & hoc facit propter odium, & nihilominus hoc exigit utilitas ecclesiæ illum ordinari, nunquid tenetur iste recipere ordinem, uideatur quod non, quia episcopus non potest sibi taliter præcipere. scilicet propter odium uel aliam causam in honestam & si compelleret illum uideretur quod deberet deponi licet utile esset illum ordinari. ar. 45. di. c. 1. & c. Episcopum infra eo. titulo tuam. Credo tamè contrarium quia licet episcopus sic peccet præcipiendo iste tamen debet parere ex quo non est malum quod præcipitur imo iustum & utile ecclesiæ 11. q. 3. quid ergo 33. q. 1. quid culpatur, in fin. 33. q. 5. manifestum. ¶ In summa nota ¶ quod ordinati ab episcopo alieno sine licentia proprii episcopi non recipiunt ordinis executionem ut supra de tempo. ordi. quod translationem. qui autem extra tempora debira se faciunt ordinari debent deponi. ut supra de temp.

tempo. ordi. sanè, potest tamen proprius episcopus cum talibus dispensare. ut supra de tempo. ordi. con sulationem.

¶ De qualitate præficiendorum nõ amplius hic prosequor quia de ea tractauit supra de temp. ordi. ubi pro secutus sum

¶ 4 regulas apostolicas. † In summa tamen notabis quòd cura uel regimen ecclesiæ parochialis minori. 25. annis committi non potest. ut supra de elect. Cum in cunctis. §. inferiora. Nec obstat infra eodem tit. indecorum. Nam licet prohibeatur committi regimen ecclesiæ parochialis. infra 14. annum, non sequitur quòd in 15. possit committi, uel ante 25. nisi morum probitas suppleret defectu ætatis. ut 77. di. c. ult. C. de proxima cro scinio. l. 1. & .l. unicuique. uel in illa. cum in cunctis ostenditur quid de iure communi debeat in illa in decorum a quo anno episc. possit dispensare. ¶ Itè

¶ 5 plures † ecclesias clericus habere non debet. ut 21. q. 1. c. 1. & 2. nisi in quinque casibus. Primus propter unionem. ut 10. q. 3. unio. infra de reli. do. quia. Secundus propter raritatem clericorum. ut 21. q. 1. c. 1. Tertius cum ecclesia est annexa præpendæ uel dignitati. ut infra de præben. Extirpandæ. Quartus si quis unam habet inticulatam & aliam commendatam. ut 21. q. qui plures. Quintus cum una dependet ex altera infra eodem ti. Eam te. ¶ Dicitur autem una ecclesia dependere ex altera si cut loquitur decre. de reli. do. quia sicut & duæ arbores uniuntur, si iunturam habeat supra terram. ut. ff. arbo. fur. ce. l. si gemina arbor. & si sic una ecclesia subsit alteri licet prælato utrique præesse. ita tamen ut in maiori resideat & in minori seruiat per uicarium. ut infra de præben. Extirpandæ. ¶ Item si maior ecclesia construat aliquam minorem in proprio fundo. nihil impedit eundem præesse utrique. scilicet maiori & minori. nam & episcopi dispensatione unus prælatus diuersis ecclesiis præesse potest. ut 70. distinctione sanctorum. ¶ Item nota quòd qui reputatur dignus ad unum

ordinem uel honorem, non debet ad alium reputari indignus. ut infra eodem titu. Accipimus 73. distinct. gesta. 1. q. 1. Christus. arg. ad illud infra de acculi. nulli. infra de sentent. excommunicata. in præsentia. ff. de libera. causa. l. qui sciens ff. ad legem Iul. de adulteriis. si uxor. in fine. ff. soluto matrimonio. l. uiro atque uxore. Sed arg. contra. ff. de suspect. tur. l. 3. §. quæri potest 12. distinctione nos consuetudinem 15. q. ultima. c. 1. & ca. Si quis præbyter 34. distinctione locorum & .l. distinctione quicumque. circa hoc sic puto fore dicendum quòd si ordinator illum quem ad unum sacrum ordinem ordinauit per se examinauit ab illo repellere non potest nisi forte postquam promotus fuerit reddiderit se indignum: ut in decre. accepimus, secus autem si per alium examinauit. frequenter enim Archidiaconus. examinauit ordinandos. ut not. supra de temp. ordi. §. Nunc uideamus.

Summarium

- 1 Vnctio quid sit. qui & a quo inungantur. & nume. 2.
- 2 Vnguntur manus sacerdotis chrismate cum ordinatur.
- 3 Christianus quilibet bis ungitur ante baptismum.
- 4 Vnctiones prædictæ quid significant.

DE SACRA VNCTIONE. Rubr.

DICTUM est supra de ordinandis, & de præficiendis, sed quia aliqui ex ordinandis, & aliqui ex his qui præficiendi sunt dignitatibus inunguntur. ideo subiicitur hic rubrica de sacra unctio. ¶ Videamus igitur quid sit unctio. qui & a quo inungatur, quid significant unctioes. Item quid operentur. ¶ Et est sciendum † quòd duplex est unctio, exterior & interior, per exteriorem uisibiliter corpus inungitur per interior-

interiorem inuisibiliter cor inungitur. Exterior signat interiorem. interior autem est significatum exterioris & signū inuisibilis gratiæ quam unctio uisibilis agit & auget si dignè sumatur. ut hic in 1. respon. ¶ Est autem unctio quod ipsum uerbum sonat. ut. ff. iudi. sol. l. iudicatum. ¶ Chrismate quod ex oleo & balsamo conficitur caput & manus episcopi consecrantur. ¶ Quid ¶ autem significet oleum. quid balsamum quid unctio capitis. quid manuum in litera explanatur. ¶ Ungitur princeps. nam in ueteri testamento ungebantur reges. ut 70. di. c. 1. Sed tunc ungebantur in capite. sed unctio capitis in brachium est translata. unde hodie principes iniunguntur in brachio. humero uel armo. Quid autem hæc significant in litera continetur. ¶ Et est sciendū quod princeps oleo delinitur ut hic. §. refert. Unguntur manus sacerdotis chrismate cū ordinatur. unde oratio illa consecrare & sanctificare digneris domine manus istas per istam unctiōem & per nostram benedictionem communis est & episcopis & presbyteris. ut hic. & 16. qu. j. §. hoc idem. circa fi. Inunguntur & reges. ut in 3. fra eo. §. quia uero. ¶ Inungitur quilibet christianus bis ante baptismum scilicet oleo benedicto. primum an pectore. deinde inter scapulas. & bis post baptismum scilicet chrismate sancto. primum in uertice. deinde in fronte. Chrismate autem signare munus episcopale est. ut 25. di. peruenit & presbyteros. de conse. di. 5. omnes de his manus. & c. nouissimè: & 68. dist. quāuis supra de consue. quanto. ¶ Quid ¶ autem significant istę unctiōes ante baptismum. & quid illæ quę fiunt post baptismum dicitur hic & de con. di. 5. spiritus sanctus. ¶ Ungitur ecclesia cum dedicatur. altare cū consecratur. calix autem cum benedicitur. ut infra. eod. §. ungitur & hæc consecratio ecclesię uel altaris fieri habet cū missa & alijs solemnitatibus quę leguntur de conse. di. r. c. 1. & 2. Sed quod dixi supra paruulos his inungi ante ba-

ptismum. & his post baptismum. sed ante baptismum oleo. post baptismum chrismate. recipit contrarium ex eo legitur. 11. dist. ecclesiasticarum. quod ea. duobus modis ob stare uideretur. Primo quia dicit quod ter inungitur puer. Sed dico quod ter inungimus quos baptizamus. unde ter inungimus usque ad baptismum. semel in scapulis. iterum in pectore. & hoc oleo sancto. tertio in uertice. & tunc chrismate & tempore baptismi. quarta autem unctio fit post baptismum in fronte. & illa fit chrismate. ¶ Secundo uideretur ob stare in eo quod dicit. ter inungimus oleo. cum duæ tantum primæ unctiōes fieri habeant oleo tertio uerò chrismate. ut dictum est. dico illud uerbum oleo quo ad duas primas unctiōes significare propriè. quo ad tertiā unctiōem quæ fit in uertice impropriè. Nam ponitur olei pro chrismate. sicut econuerso chrisma ponitur pro oleo. ut 25. di. illud. Unctio igitur principum. patriarcharum. primum. archiepiscoporum spectat ad summum pontificem. episcoporum ad metropolitanos. sacerdotum. ecclesię altaris. & calicis. ac paruulorū consignatum post baptismum respicit episcopos. Unctio uerò paruulorum ante baptismum spectat ad simplices sacerdotes. Quid autem istę unctiōes significet. & quid operentur. satis hic in litera declaratur.

Summarium

- 1 Sacramentum quid sit. quid signum. sacrificium. & miserium.
- 2 Sacramentorum quot species sint.
- 3 Sacramentorum effectus quis sit
- 4 Sacramentorum que sunt reiterabilia. & que non
- 5 Sacramenta quare instituta fuerunt.
- 6 Baptismum reiterans qua pena puniri debeat.

DE SACRAMENTIS NON
iterandis. Rubri.

DICTVM est supra de sacramen-
to unctionis : sed quia quædam
sacramenta iterari non debent,
nam per iterationem iniuria fit sacra-
mentis quasi primo collata & in forma
ecclesiæ nihil ualeant . ut de con. di. 4.
ostenditur. r. q. r. quod quidam, ideo sub-
ijcitur hic rubrica . de sacra. non ite .

¶ Videndum est igitur quid fit sacramen-
tum . quid signum . quid, sacrificium . &
quid misterium . Secundo, quot sint spe-
cies sacramentorum . Tertio, quis sit eo-
rum effectus . Quarto, quæ sacramenta
possunt iterari & quæ non . Quinto, qua-
re sacramenta fuerint instituta . ¶ Quid
1 ¶ autem sint sacramentum signum . sacri-
ficium & misterium . probatur r. q. r. de
cō. di. 2. sacrificium . & c. signum . ¶ Spe-
2 cies sacramentorum sunt duæ ¶ quædā
sacramēta . sunt generalia & necessaria .
quædam specialia & uoluntaria . Gene-
ralia & necessaria . quædam specialia &
uoluntaria . Generalia & necessaria sunt
quæ omnes contingūt & omnibus cō-
ueniunt . & sine quibus uix aut nunquam
saluus quis esse potest . Et sunt quinque
baptismus . Confirmatio . Eucharistia .
Pœnitentia . & Extrema unctio . Proban-
tur hic . de cō. dif. 4. nulla præter baptis-
mum . de con. di. 5. ca. 1. & 2. de con. di-
sti. 2. & si non frequentius infra de pœ-
& re. omnis utriusq; de pœ. di. 1. nō po-
test quis 95. di. §. sed istud, primū est in-
troeuntium ut baptis. unde ianua dici-
tur omnium sacramentorum . ut 32. dif.
§. uerū . secundum pugnantium , unde
datur ad robnr. ut de conse. dist. 5. spiri-
tussanctus . tertium est progredientium,
unde & uaticum appellatur . ut 26. q. 7.
qui recedunt . si quis de corpore . de his
uerò . de conse. dist. 2. Iteratur . Quartum
est redeūtium , nam redeuntibus datur .
unde & secunda tabula post naufragiū
appellatur . de pœ. di. 1. §. secunda . Quin-
tum exeuntium . nam tantum exeunti-
bus de hac uita confertur . Sed magis

proprie hic dicitur de baptismo quod
fit necessarium quā de alijs quia in qui-
busdam ut in pueris nunquā est salus si-
ne eo . sed in alijs sic . ut de conse. di. 4.
nulla , in adultis uerò & discretis saepe
est salus sine eo & sine alijs . non dico
spretis sed non receptis . uel posset dici
quod nec adultis est salus sine bap-
tismo . uerum est interiore in adultis uero
requiritur baptismus interior . in pueris
sufficit exterior ablutio . Specialia & uo-
luntaria sunt quæ non omnibus qui ui-
uunt conueniunt , sed quibusdam cū qui-
bus & sine quibus salus esse potest , &
ad quæ nullus compellitur . & est ratio .
quia & sine eis & salus est . & sunt duo
scilicet ordo & coniugium . istorum spe-
cialium & uoluntariorum quædam sunt
sacramenta dignitatis . & ideo Gratianus
alibi distinguit . sacramenta quædā ne-
cessitatis , quædam dignitatis . ut . r. q. 1.
§. sed notandum . dicuntur autem sacra-
menta ordinis in plurali , eo quod plu-
res sunt ordines , dignitates autem dici-
tur uel quia à dignioribus in ecclesia cō-
feruntur , hoc est episcopis . uel quia ad
ordines non nisi digni admittuntur . id
est sine crimine . sine infamia . & sine ir-
regularitate , cum ad alia omnes libe-
rius non admittantur . & est ratio . quia
alia sacramenta recipiunt homines pro-
pter se tantum . sacramenta uerò ordi-
num recipiuntur non propter se . solum
sed propter alios ut . r. q. 1. §. ecce . cum
ad hæc sacramenta ordinis & matrimo-
nij nullus compellatur , probatur 73. di-
stin. ubi ista 30. quæ . 2. ubi non est con-
sensus infra de spon. Cum locum . Fit &
alia diuisio sacramentorum . Quædam
sunt in quibus cōferitur gratia . ut . r. q. 1.
quicquid . ut sunt sacramēta ordinis uel
necessitatis . & quædam sunt in quibus
gratia non confertur ut sunt matrimo-
nia siue cū contrahuntur & ob hoc
in eorum contractu precia interueniūt .
ut 32. quæ . 2. honorantur : & condiciones
pecuniariæ ut infra de condi. appo. de il-
lis . siue cū cōsumantur . ut 32. q. 2. cōnu-
3 bia . ¶ Effectus ¶ sacramentorū ē ut talia
sint .

sint accipientibus, quæ alia corde & con-
 sciencia accipiuntur. ut. r. q. r. §. ecce cū do-
 minus declarauit. ut de cōse. dist. 2. & san-
 cta mal. nam non pœnitentibus sacra-
 menta dari non debent. ut. 95. distin. il-
 lud. quod intelligo de peccatis manife-
 stis, nam propter occulta non possunt
 alicui sacramenta negari, nisi per amo-
 nitionem secretam, uel publicè in gene-
 re factam ut de conse. distin. 2. non pro-
 hibeat. † Horum ergo septem sacra-
 mentorum quædam sunt reiterabilia,
 quædam non. tria sunt quæ secundum om-
 nes iterari nō possūt scilicet baptismus
 ordo & confirmatio. De primis duobus
 probatur. r. q. r. quod quidam, in prin.
 Et est ratio, quia per reiterationē fit iniu-
 ria sacramenti. ut in prin. dixi. & proba-
 tur. r. q. r. sacramenta. de tertio uero pro-
 batur de cōse. dist. 5. dictū est nobis. & c.
 homine. Alia uerò quattuor reiteran-
 tur ut matrimonium. ut 30. qu. r. ape-
 riant. & ca. sequentibus. Eucharistia ut
 de con. dist. 2. quotidie. & ca. si non fre-
 quentius. Pœnitentia non solennis, de
 pœni. & re. omnes utriusque sexus. Nō
 solennis ideo dico. quia solennis nō ite-
 ratur. est enim sacramentalis. ut. l. dist. in
 capite. & ideo non reiterabis. ut. l. dist.
 quamuis, de pœ. dist. 3. quamuis, nisi cō-
 traria cōsuetudo alicubi uigeat. ut de pe-
 ni. di. 3. §. ex persona. Similiter & extre-
 ma unctio reiteratur, nam cum sit medi-
 cina corporis & animæ uidetur quod
 aduenienti morbo apponi possit & de-
 beat medicina. & hoc probatur 95. di.
 illud, quidam tamen dicunt. q̄ nec ista
 quattuor reiterantur. nam in secundo cō-
 iugio benedictio non repetitur. ut infra
 de secun. nup. uir. autem. Item non eadē
 hostia iterū benedicitur. & idē in oleo
 infirmorum. Similiter pœnitentia quæ
 cum solennitate imponitur non repe-
 tit. mouentur autē ex eo quod canon di-
 cit simpliciter sacramentum non itera-
 ri. ne per reiterationē iniuria fiat eis
 ut de con. dist. 4. in ostēditur. † Si quid igi-
 tur omissum est in ordine non est itera-
 dum. sed cautē supplendum est quod in-

caute fuit prætermisum. ut infra e. ti. e.
 r. & ult. 52. distin. sollicitudo. † Restat
 † videre quare sacramenta fuerunt in-
 stituta. Satis enim & sine eis poterat do-
 minus salutem humani generis provide-
 re. Respondeo tribus de causis insti-
 tuta fuerunt. propter humiliationem,
 eruditionem, & exercitationem. Humi-
 liationem, ut dum homo rebus sensibi-
 libus & inferioribus se reuerenter. su-
 bicit. ex hac obedientia magis apud
 Deum mereatur. Propter eruditionē,
 ut per illud quod foris in specie uisibili
 cernitur ad inuisibilem uirtutem sacra-
 mentorum agnoscendam erudiamur.
 Propter exercitationem, quia homo oc-
 ciosus esse non debet, quia ocium & uo-
 luptas arma sint hostis antiqui ad mise-
 ras animas captiuandas. ut supra de re-
 nun. nisi cum pridem. §. uerum. Et alibi
 ocia si tollas periēre cupidinis arcus.
 Item alibi. Quare egistus quare sit fa-
 ctus adulter. In promptu causa est desi-
 diosus erat. Vnde Hiero. facito aliquid
 operis ut te inueniat dyabolus occupa-
 tum. ut de conse. di. nunquam. Proponi-
 tur ei utilis et salubris exercitatio in sa-
 cramentis per quam uanam & noxiam
 ociositatem declinet. † In summa
 † notandum est quod pœna iterantis ba-
 ptismum est ultimum supplicium secun-
 dum leges. ut. C. ne sanctum baptis-
 mum ite. l. 2. Sed ei qui sanctitatem ba-
 ptismi geminat pœna depositionis im-
 ponitur tanquam indigno sacerdotio
 ut. C. eod. titu. l. r. Illi autem qui spon-
 te fuerunt iterum baptizati uel condi-
 tionaliter coacti, promoueri non possunt
 sunt. & idem intelligo si ignoranter
 & postea cum sciuerint ratum habeant.
 Item si ab hæreticis scierent. ut l. di.
 confirmandum. r. quæstio. r. uentum. in
 fi. r. quæstio. 7. qui in qualibet. & cap.
 conuenientibus. In habitu tamen cle-
 ricali debent isti uiuere & sic retinebunt
 priuilegium clericale. ut 80. distin. di-
 ctum. de con. distin. r. dictum, qui au-
 tem ignoranter sunt rebaptizati sicut
 frequentius fit de infantibus uel co-

acti absolute possunt promoueri secundum quosdam de iure secundum alios quod tutius est de dispensatione episcopi. ut. r. quæstio. 4. placuit. De utrisq; habetur de cõ. di. 4. eos quos contradicit uehementer. de con. di. 4. qui bis. ubi dicitur quod si ignoranter aliquis rebaptizatus non indiget penitentia & tunc est irregularis & promoueri non potest. Sed illud dictum fuit olim in odiũ rebaptizantium uel de magno rigore uel de ignorantia iuris quæ non excusat in talibus. Et quod dictum est in rebaptizato, intelligas in reordinato & confirmato. ar. 68. dist. c. r. de consue. di. v. dictum.

Summarium

- 1 Clericalis triplex dignitas excellentia, que turpibus & infamibus committi non debet.
- 2 Dignitates ecclesiasticæ a spurios admittat. & nime. 4. & 5.
- 3 Dispensatio fit circa filios sacerdotum, & circa illegitimè natos, aliquando ipso iure, aliquando per hominem.
- 4 Filius an possit habere ecclesiam quam pater habuit.
- 5 Dispensatio de filijs presbyterorum an & quando sit admissibilis.
- 6 Filiatio qualiter probetur si quis neget se filium sacerdotis.
- 7 Sacerdos si generat filium de uxore legitima, cum qua matrimonium contraxit in laicatu, uel constitutus in minoribus ordinibus, an sit illa filius legitimus.
- 8 Dispensatio cum illegitimè nato facta, ut ad clericatum promoueri ualeat, an in solis minoribus ordinibus facta uideatur.
- 9 Dispensatio facta cum aliquo ut promouetur ad omnes ordines an extendatur ad dignitates & prelaturas.
- 10 Dispensatio facta cum illegitimè nato quoad ordines & beneficium, an extendatur ad personatum, uel regimen ecclesie parochialis.
- 11 Episcopus quare dispensat cum commis-

tentibus crimina ab adulterio &c. nõ autem cum patientibus defectum.

12 Beneficia quæ dicuntur habere curam.

DE FILIIS PRESBYTERORUM ordinandis uel non. Rubrica.

Dictum est supra de ordinandis, sed quia ordinandi impediuntur uarijs ex causis inter quas uitium originis præstat impedimentũ. ideo uideamus de filijs præbyterorũ ordinandis uel non. ¶ Videndum est igitur qui causa prohibitionis, quæ circa tales dispensatio adhiberi possit. & quis cum eis ualeat dispensare. ¶ Causa prohibitionis ¶ est triplex, dignitas & excellentia clericalis quæ turpibus & infamibus committi non debet. ut. infra. de excess. præcla. inter dilectos; C. de dignita. lib. 1. 2. l. neq; famosis. C. de infra. l. una. propter quàm dignitatem lex diuina prohibuit spurios, manfres, & huiusmodi turpes personas intrare ecclesiam usq; in decimam generationem. ut supra. de electio. Innouit. infra. qui si. sint legi. per uenerabilem. ¶ Detestatio criminis paterni quod plerunq; detestatur in filijs & puniuntur temporaliter. ut. 6. q. 1. uerum. C. ad lege. l. ma. l. si quis cum militibus, infra. de hære. uergentis. Et est ratio quia magis puniuntur parentes in filijs quàm in seipsis. ut. ff. qd me. cau. l. isti quidem. ¶ Tertio quia filij solent esse imitatores paterni uitij. iuxta illud. sæpe. uerũ similis filius esse patri. ut. v. q. 1. §. 1. 56. di. si gens. uel tales non promouentur quasi maculati & de honestati in cõtinentia patrum. sicut de honestate maritus de incontinentia uxoris. ut. 34. di. si cuius. 3. 2. q. 1. in coniugio. sicut de honestate qd ex contractu ancillæ. ut. 34. di. si quis uiduã. ¶ Et qd dixi spurios nõ admitti ad dignitates intelligo ecclesiasticas. nõ ad seculares dignitates admittuntur ut. ff. de decu. l. spurij. et. l. generaliter. §. spurios. Item quod dixi filios puniri pro delictis parentum casualiter lo-

cum habet, alias generaliter cōtrarium obtinet, nullum enim delictum patris innocenti filio pœnæ esse debet. ut ff. de decur. l. 2. §. nullum, ff. de pœnis. l. crim. i. q. 4. nullius, ut. infra. de his quæ fiunt a ma. par. ca. quæsiuit. C. de pœn. l. sancimus. Item quod dixi filios sacerdotum promoueri non posse. intelligo de filiis in sacerdotio uel in sacris ordinibus parentum susceptis. Cæterum si quis ex legitimo matrimonio genitus fuerit. quamuis postea pater eius ad sacros ordines promoueat. & demum ad sacerdotium & etiam episcopatum accedat, filius eius legitimus libere potest ad sacros ordines & dignitates ecclesiasticas promoueri. in alijs ecclesijs, non in ea in qua pater præfuerit uel præest, nam in ea non potest nisi simplex beneficium obtinere. ut. infra. eod. titu. ad hoc. canonicatum autem obtinere non potest. ut. infra. eo. ad abolendam. hic obtinet in filio illegitime nato & maxime in spurio. ut in litera eiusdem decre. ad abolendam. Sed magister Ray. in summa sua scripsit contrarium. Dixit enim quod legitimus filius sacerdotis potest de iure habere canonicatū in ecclesia in qua præfuit pater uel præest. per illam ad hæc. sed spurio sacerdotis. non: ut in decre. ad abolendam. & quod ibi dicit maxime spurio. exposuit maxime. id est tantum. sed hoc non placet. quia spurij nedum in ecclesijs paternis sed neque in alijs possunt canonicari de iure. Vnde exempla illa de summis pontificibus susceptis ex sacerdotibus quæ ponuntur. 56. dist. in prin. sic intelligo. s. de his qui in laicali statu uel in minoribus ordinibus parentum suscepti sunt. quando parentibus suis uti uxoribus licebat. secus post sacros. ut. 31. di. ante triennium. 32. di. placuit. & c. seriatim. in fi. 77. di. episcopis. unde suscepti ex legitimis matrimonijs sed post sacros ordines patrum promoueri non possunt. ut. infra. 3 eo. titu. literas. ¶ Circa filios ¶ sacerdotum & alios illegitime natos dispen-

satur aliquando ipso iure aliquando per hominem. Ipso iure per ingressum religionis. ut. infra. eo. tit. c. 1. Ingressus enim religionis tollit ingratitude. ut. 19. q. ul. non liceat. & mortachatus omnem maculā abstergit. ut in aut. de mona. in prin. ita tamen ut prælationem nullatenus habeant. ut. infra. c. 1. Quidam tamen dicunt quod non ipso iure dispensatur cum talibus per ingressum religionis sed prodest eis religio ad dispensationem facilius obtinendam ar. l. di. si ille. 55. di. priscis. sicut fauore religionis inductum est ut per absentem dispensetur cū religio qui ante religionem ordines furtiue suscepit. ut. infra. de eo qui sur. ordi. susce. cum. h. lator. & cum eo qui ante religionem in excommunicationem suscepit ordinem per ignorantiam iuris. uesper facti obliuionem. ut. infra. de senten. exc. cum illorum. Sed quod primo dixi uerius est. Per hominem adhibetur dispensatio circa tales & triplex. Aliquando magna. aliquando maior. aliquando maxime. Magna ut ordinetur in ecclesijs alijs a paternis. ar. à contrario sensu. infra. eo. ti. presentium. maior in paternis media tamen interueniente persona. ut. infra. eod. titu. ex transmissa. maxima ut in paternis admittatur immediate. ut. infra. eo. titu. ex tua. Sed licet hæc distinctio magistralis sit ex antiqua. patitur tamen calumniam, in medio membro. quia decre. ex transmissa uidetur loqui in filio sacerdotis legitimo. qui de iure communi admittitur ad illum personatum quem pater habuit media interueniente persona. Saluo nihilominus decreto remanente quod successione in ecclesia dei hæreditariam derelictatur. quod locum habet cum media persona non intercidit. unde nõ de dispensatione loquitur sed de iure communi ut dictum est. Media autem persona tollit impedimentū et facit ut liceat alicui habere personatū uel ecclesiā quæ uel quā pater habuit. quia uarietate successione uitii aboletur. ut. 1. q. 1. cito.

- q. r. cito. 2. q. r. in primis. ff. de hære. & act. uend. l. uenditor. ¶ Et notat ¶ quòd siue pater habuit personatum filius immediatè habere non potest. ut infra eodem tit. quoniam. siue pater habuit uicariam filius immediatè habere nõ potest ut infra eod. tit. ad extirpandas. Sed si pater habuit personatum. filius uicariam habere non potest. ut infra eo. tit. Michael. uel è conuerso si pater habuit perpetuam uicariam filius immediatè personatum habere non potest. ut infra eod. tit. constitutus. Et ratio quia perpetuus uicarius curam habet ecclesiæ cuius uicarius existit. ut infra de offic. uica. ex parte tua. Vnde habens uicariam perpetuam aliam habere non potest. ut infra de off. uica. provideas supra de rescri. postulasti. unde perpetuus uicarius quasi ius habens in ecclesia. ut infra de instru. G. perpetuus. amoueri si ne causa non potest. ut infra de off. uica. ad hæc sicut & emphyteuta qui ad non modicum temporis cõductus habet in re. ut. ff. si ag. uecti. uel emphy. l. r. & ult. ff. de superficiebus. l. r. §. q. ait. Sunt ergo duæ prohibitiones in hoc tractatu.
- 5 ¶ Vna de filijs presbyterorũ nõ promo uendis. Alia q. filij non assumantur ad ea q. patres immediatè habuerunt. Circa primũ impedimentũ dispensatur aliquãdo per ingressum religionis. aliquãdo per hominẽ dispensatur cũ talibus in seculo remanentibus. ut infra eo. tit. ueniens. & c. ex transmissa. nõ. n. inuenitur prohibitum episcopis circa ordines & simplicia beneficia cũ talibus dispensare. unde intelligitur eis permissum. ut infra de sen. exc. nuper. hodie tamen cũ talibus in dignitatibus & personatibus & in beneficiis curam. animarũ habentibus. nõ nisi per sedem Apost. dispensatur. ut infra eo. c. ulti. & maximè in episcopatu. ut supra de elect. innotuit. 56. di. apost. & c. cenomaneũ. & c. quia simpliciter. Circa aliud impedimentũ dixerunt quidã & scripsit Ray. in ti. hoc q. episcopi & archiep. dispensare possunt per hanc decre. infra eo. ti. ex tua in qua

respondetur ad consultationẽ. loquitur ergo de iure cõmuni. & sic dispensatio quæ per episcopum Eboracẽ facta existit de iure processit. Sed salua reuerentia dicentium & scriben. non sic intelligo. imò si hoc modo decre. illa intelligatur multũ erratur. Nã in cõsolatione illius decre. non agitur de dispensatione facienda uel non facienda. sed de iã facta non reuocanda. fuerat. n. dispensatũ cũ aliquibus auctoritate literarũ domini Papæ in quibus generaliter dicebatur posse filios in paternis ecclesijs sustineri. quos probatæ uitæ & sanæ conuersationis archiepiscopus idẽ agnosceret. uel quos longo tẽpore illas tenuisse constaret. dubitatur autẽ an per literas speciales contra quosdam ex illis obtentas. cum quibus iam fuerat dispensatũ. dispensatio facta reuocari deberet. & dicitur ibi quòd non. sic nec semel facta remissio reuocatur. ut 23. quæstio. 4. si illic. Nam beneficium mansurum esse debet. ut in auct. consti. quæ de dignitatibus. §. illud quoque. colum. 7. & deus multiplicat & cumulat suæ liberalitatis dona. non reuocat. ut de pœni di. r. quantumlibet. quòd autem non liceat archiepiscopo uel legato nedum episcopo dispensare cum filijs in ecclesijs quas patres eorum nullo medio habuerunt. ut infra eodem tit. dilectus nec mireris de hoc. nam talis dispensatio esset contra apostolum ut 8. quæstio. 1. apostolica. & c. ex transmissa infra eodem quia sanctuarium dei iure non cõuenit hæreditario possideri. ut infra de insti. c. ad decorem. Et est sciendũ quòd hæc prohibitio secunda de qua dictum est in §. sunt igitur. locum habet etiam in filijs legitimis clericorum. unde errauerunt illi hodie qui scripserunt sublatam esse distinctionem hanc. utrum pater immediatè uel mediatè ecclesiam habuerit proximè uel non proximè in ecclesia ministravit. quia ut dixerunt hodie qualitercunque uaries non licet nisi solo roma. Pontifici cum filijs clericorum dispensare in personatibus dignita-

dignitatibus & in beneficijs curam animarum habentibus per decre. infra eo. titulo cap. ultimo. Sed certe decre. illa locum habet in filiis clericorū & alijs non legitimè natis. Sed in filijs legitimis clericorum locum habet præmissa distinctio dum quæritur, an filius possit habere ecclesiam quâ pater habuit oportet autem inquiri an media intercesserit persona uel non, ut sciatur an prohibitio idē successione hæreditaria obstat uel non obstat ut superius dictū est. & probatur infra eo. titu. ad extirpandas. De hac secunda prohibitione quæritur an extendatur ad nepotes & uidetur quod sic. quia filiorum nomine nepotes continentur. ut ff. de uer. sign. l. liberorum. ff. ad Mace. l. filium. puto autem contrariū. nam hic de pœna agitur. & ideo significatio filiorum restringenda est non amplianda, nam lex dicit quod fenator non potest ducere in uxorem filiam illius qui uel quæ artem ludicram exercuit potest tamen ducere neprem. ff. de rit. nup. l. hoc capite. & ar. 56. dist. dominus. ¶ Quid si quis niger se filium sacerdotis & asserat se filium alterius ex legitimo matrimo. susceptum. qualiter hoc probabit cum difficilis sit filiationis probatio. ff. de condit. & demonstra. l. Lucius. Respon. deo probatur filiatio si appareat aliquē natum ex his qui matrimonialiter sunt coniuncti. nam filius est quem nuptiæ demonstrant. ut ff. de in ius uo. l. quia mater. uel probatur filius ex affectu. ut infra de præsumpt. asserit. z. q. 6. ad romanam. C. de inoff. testa. l. si iure infra qui fil. sint leg. transmissæ. & statur his coniecturis donec probetur contrarium. C. de proba. l. non nudis. C. de testa. l. neque professio. ff. de inoff. test. l. si instituta. §. i. C. de hære. insti. l. si pater. Quid si quis natus sit de damnato coitu. postea pater ducit matrem istius in uxorem. nunquid de iure communi poterit promoueri tanquam legitimus. Ad hoc dicas quod si pater potuit illā habere legitimam uxorem tempore

cōceptionis. quia nullum suberat impedimentum & postea duxit eam legitimam uxorem. legitimatus est filius antea genitus per subsequens matrimonium. & ita succedet in hæreditatem tanquam legitimus & ad omnes actus legitimus admitteatur. quod verum credo etiam si mater post filij natiuitatem nubat alteri. demum eo mortuo contrahat cum patre filij. uel è conuerso, pater contrahat cum alia qua mortua ducit matrem filij. in uxorem & hoc dico in fauorem prolis per iura inferioris allegata. Secus si propter impedimentum aliquid non poterat esse matrimonium inter ipsos parentes tempore conceptionis. quia tunc licet postea sublato impedimento ducat illam. postea in uxorem non legitimabitur proles. ut infra. qui fil. sint legit. tanta. in autem. quib. mod. natu. effi. circa princi. col. 6. quod tamen in primo casu dixit talem legitimatum quo ad omnes actus legitimus excipiunt quidam dignitatem episcopalem ad quam promoueri non potest sine speciali dispositione domini Papæ Hoc etiam dicit Ray. per decre. supra. de electi. innouit. circa principium secundum unam lecturam. Sed cum illud uerbum quod olim erat in illa decre. & quod illud innuere uidebatur secundum unam lecturam hodie sit decisum. hoc dicere non placeat. erat enim in textu illius decretalis talis litera quod mater electi infra quadriennium à natiuitate ipsius electi matrimonium non contraxit dicebant quidem uerum esse cum patre electi qui uerginitatem matris præripuit quasi furcim contraxit. ergo post quadriennium ut innuit litera illa & tamen electio illius tanquam illegitime nati cassatur. Sed cum hodie particula illa sit de illa decre. decisa per illam decreta. hæc sententia teneri nō potest & posset tamen per alia iura iuari. Nam consilium requirit quod promouendus in episcopum sit de legitimo matrimonio natus. ut supra de elec.

de elect. cum in cunctis. Is autem qui ex damnato coitu nascitur & si postmodum inter parentes matrim. subsequatur non est per hoc consilio satisfactus. Item dispensatio generalis ad episcopatum uel archiepiscopatum non solet extendi. ut infra de concess. præben. c. dilectus filius. Sed & si contrarium dicatur non displicet ne fauor matrimonij restringatur. ¶ Sed si in hoc casu subsit impedimentum nunquid potest per archiepiscopum dispensari. ut sicut episcopus inter suos subditos dispensat ita & metropolitanus dispenset inter suos circa ætatem minorem. ut supra de æta. & qualita. in or. præf. ca. præterea. Item cum filijs sacerdotum. ut infra eodem titulo. ueniens. Cum corpore uiciatis. ut infra de cor. uicia. de presbytero. & cum adulterijs & alijs criminosis. ut infra de iudi. At si clerici. respõdeo quamuis hæc eadem possit metropolitanus circa suos subditos. non tamen hoc potest circa illos qui sunt promouendi ad dignitatem episcopalem. si irregulares uel illegitimi sunt quoniam episcoporum seu maiorum negocia uel iudicia romano sunt Pontifici reseruata. ut supra de transf. præla. inter corporalia. 18. dist. multis in fin.

7 ¶ Item quid si sacerdos generet filium de uxore legitima cum qua matrimonio contraxerat in laicatu uel constitutus in minoribus. nunquid erit legitimus filius. scripsit magister Raymund. quod sic maxime si uxore contradicente uel ignorante quod uir ad sacros ordines est promotus. & hoc dixit duplici ratione fauore prolis. & quia culpa parentum non debet nocere filijs huiusmodi de matrim. legitimo natis 28. dist. in c. diaconi. 27. quæstio. 2. multorum sed certe hoc non placet. nam decre. scripta est in hoc casu quæ dicit talem taliter susceptum ex permissione in clericum ordinari. ut infra eodem titulo. literas. Nec obstat si tu dicas. iste natus est de uiro & uxore ergo est legitimus. ergo a promotione

non excludendus. quia & si uiro & uxore susceptus ex damnato tamẽ coitu est pro creatus. coitus enim ille uoluntate professionem & continentiam ordini annexam. ut 28. di. diaconi. 84. di. Cum in præterito Item non obstat illa ratio quod culpa parentum non debet filiis obesse. nam culpa parentum nocet origini filiorum. ut infra de clan. despon. Cum inhibitio. & bona fides parentum. imò parentis prodest. ut infra qui fin. sint legit. Cum inter Ioannem. & c. ex tenore. debet igitur sic natus quo ad ordines & dignitates pro illegitimo reputari. eo quod de damnato coitu & prohibito procreatus. quia cum uir de assensu uxoris suæ. ad sacros ordines promouetur. sequestrato mansionis cubiculo non debent amplius commisceri. ut 72. di. episcopus. imò alteri nubere non potest uxor post mortem uiri. ut 33. di. feriatim. in fine & 28. dist. quia sunt culpe. An autem in ordinatione mariti sufficiat consensus uxoris uel requiratur conuersio. dicam infra de conuer. coniu. fateor tamen quod cum isto taliter nato benignius agendum est & facilius dispensandum. quam cum alio male nato. Et quod dixi delictum parentum nocere filiis. quo ad originem uerum est. Item nocet quo ad pœnas temporales. ut non supra eod. ritu. §. detestatio. non tamen nocet quo ad deum. quia filius nõ portabit iniquitatem parentum. nec filij bonitas excusat malitiam parentum. ut 56. dist. nunquam nasci. Sed malicia parentum inducit præsumptionem contra filios. ut 56. dist. si gens. Angelorum & è conuersio malitia filiorum inducit præsumptionem contra parentes. ut 6. q. 1. qui crimen. 37. dist. legant. ¶ Sed quid si dispensetur cum aliquo illegitime nato ut ad clericatum promoueri ualeat. uidetur in solis minoribus ordinibus dispensatum. ut 34. dist. lector. ar. ff. de leg. 2. l. minimis infra de consang. & affi. quod dilectio. sed contra. ff. de consti. prin. l. ulti. infra de do-

natio.

natio. Cum dilectus. & supra. de rescriptis. olim. Præterea nomen clerici quod hic ponitur generale est & superius ad omnem ordinem ut. 12. q. 1. duo. puto hoc priuilegium restringendum eo quod odiosum cum detrahât iuri communi. ut. ff. de li. & pos. l. cum quidem. infra. de consang. & affi. quod dilecto. ¶ Item quid si dispensatur cum aliquo ut promoueatur ad omnes ordines nunquid uidetur dispensatum in dignitatibus & prælaturis & in hac quæstione idem uidetur dicendum quod dictum est in præmissis. nam cum dispensatur cum aliquo in uno. non uidetur in alio dispensatum. ut. 12. di. Nos consuetudinem. Quidam tamen in his & in similibus quæstionibus distinguunt. quia aut per priuilegiū clericus fit alteri nullum uel modicum præiudicium. & tunc largissima facienda est interpretatio. dum tamen interpretatio non excedat metas iurisdictionis interpretantis. sed si per priuilegiū indulgentiam enorme præiudicium alteri generetur. tunc est interpretatio restringenda. ut. infra. de priuilegiis. porro. & c. recipimus. ¶ Item quid si cum aliquo illegitimè nato dispensatum sit quo ad ordines & beneficium. nunquid nomine beneficij intelligam personatum. uel regimen ecclesiæ parochialis. Respondeo non. si ab episcopo uel archiepiscopo dispensatio facta fuerit. quibus expresse non licet in talibus dispensare. ut. infra. eo. tit. c. ultimo. Sed si à papa facta fuerit dispensatio intelligam nomine beneficij dispensatum in præbenda. ut. infra. de præben. pro illorum. infra. de æta. & quali. in or. præsi. accepimus. non tamen in ecclesiâ collegiata in qua per electionem solet prouideri de rectore. ut. infra. de præben. c. ulti. Cæterum si quæ ecclesiæ sunt non collegiatæ & sine patronis. uel cum patronis & is pro quo scribitur fuerit præsentatus. puto tales ecclesiâ generali uocabulo beneficij comprehendi. & idem intelligo si præter dispensationē scribatur pro ali-

quo ut ei prouideatur in aliquo beneficio competenti. nam talis interpretatio facienda est sicut superius dictum est.

11 ¶ Item quare ¶ episcopus potest dispensare cum committentibus crimina ab adulterio. & c. non autem cum patientibus defectum. Respondeo facilius aboletur irregularitas proueniens ex crimine quam ex defectu. nam crimen deletur per penitentiam. non defectus. Vel aliter nã maior est irregularitas proueniens ex uitio originis. quam illa quæ prouenit ex delicto. nam prima prouenit ex natura. secunda uerò ex accidenti naturalia uero immutari non possunt. ut not. supra. de æta. & qualita. in ordi. præsi. §. de forma. ¶ Item quæritur de eo quod supradictum est quod non licet episcopis dispensare cum illegitime natis in beneficijs habentibus curam. Quæ beneficia dicuntur habere

12 cura? ¶ Respondeo. illa quibus hæc in sunt corrigere interdicerè suspendere. excommunicare absoluerè. & quædam alia. ut supra. de elect. dudum nam hæc medicinalia sunt animarum. ut 2. q. 1. multi 11. q. 3. cum aliquis 10. q. 1. relata cum sequentibus capitulis. An autem legitimitati ad actus ecclesiasticos uideantur legitimitati ad seculares no. infra qui. si. sint le.

Summarium.

- 1 Seruus an possit ordinari.
- 2 Quid si fuerit ordinatus sive manumissus. an in seruitutem reuocatur.
- 3 Ordinari an possit qui libet manumissus. Liberti ecclesiæ propter operas non præstas in seruitutem reuocantur.
- 4 Prælati an possit seruum ecclesiæ sue manumittere.
- 5 Dominus an in seruum quem manumittit. possit spirituales operas retinere. & si ipse manumissus non facit degradari possit.
- 6 Dominus quando seruum suum ordinatum uendicat. ubi causa sit tractanda.
- 7 Seruus alienus consecratus quare redditur domino.

domino, & non res aliena & consecrata.

- 8 Manumissio quid sit, & unde originem habuit.
- 9 Manumittere quis possit.
- 10 Manumissio quot modis fiat.
- 11 Deditiorum differentia an hodie sit servata, & latinorum.
- 12 Partus sequitur ventrem quoad statum & libertatem ac seruitutem, non quo ad honores familiam.

¶ DE SERVIS NON ORDINANDIS. Rubrica.

Dictum est supra de filiis presbyterorum ordinandis uel non. & sic actum est de impedimento originis. Nunc agitur de impedimento conditionis seruilis. Seruilis enim conditio clericalem non capit honorem, ut 54. dist. admittuntur, & propterea subsequenter subiicitur rubrica de seruis non ordinandis & eorum manumissione. Videndum est igitur circa primam partem rubricæ qualiter serui possint ordinari, quid sit si sine manumissione fuerint ordinati, qualiter serui iudeorum ualeant liberari. Circa secundam partem uidendum est quid sit manumissio, unde habet originem, quis possit manumittere & qualiter. ¶ Scendum ¶ est igitur quod nullus seruus siue priuari corporis siue ecclesiæ potest ordinari nisi prius manumittatur, ut 54. di. c. 1. 2. & 3. & ratio huius prohibitionis est duplex, seruilis utilitas, & clericalis dignitas ut in præallegata, c. admittuntur. ¶ Si sine manumissione ¶ serui fuerint ordinati frequentius reuocantur in seruitutem, frequentius iudeo dico, quia aliquando seruus ordinatus liber efficitur, & sic non reuocatur, aliquando remanet seruus & a domino reuocatur, & propterea distingue. Aut seruus ordinatur sciente domino aut ignorante. Si sciente & non contradicente liber & ingenuus sit, nec distinguo in quo ordine fuerit ordina-

tus, ut. 54. di. seruus. Si uerò ignorante domino, ignorantibus etiam ordinatore & præsentatore tunc ordinatus reuocatur in seruitutem & redditur domino, ut 54. di. nulli ex antiquis, & hoc est uerum si fuerit in minoribus ordinatus ordinatus. Subdiaconus autem factus dabit uicariū, sicut & diaconus, cū hodie subdiaconatus sit sacer ordo licet secundum illud, c. ex antiquis reddi domino iuberetur quando non erat sacer ordo, hodie secus, ut. supra, de tempo. or. à multis, infra, eodem titulo, miramur. Sed si uicarium dare non posset reddetur domino, tam subdiaconus quam diaconus. Presbyter autem factus in peculio mulctatur uel seruiat domino quodammodo in diuinis obsequijs, ut 54. dist. ex antiquis, frequens monachus factus euadit iugum seruitutis, ut. 54. di. si seruus. Cæterum si sciente ordinatore uel præsentatore fuerit ordinatus manet liber in quocunq; fuerit ordine, & præsentator seu ordinator debet domino dare duo mancipia, ut. 54. dist. in, si seruus, sed eis non habentibus unde soluantur ordinatus redditur domino secundum distinctionem superiorem secundum quam presbyter non redditur sed in peculio mulctatur. Diaconus & subdiaconus aut uicarium dabunt aut reddentur dominis suis minores autem clerici præcise reddentur dominis. Et nota quod in casibus in quibus dominus habet ius repetendi seruum suum ordinatum, potest reuocare usq; ad annum tantum & non ultra, ut 54. di. Si seruus sciente, & computatur ille annus secundum Lau. & Ray. quibus assentio à tempore scientiæ, domini, ar. 17. q. 2. Si quis incognitus, in fi. secundum Hug. à tempore ordinationis clerici. ¶ Item nota ¶ quod non quilibet manumissus ordinari potest, unde circa manumissos seu liberos sic distingue, Aut est liberrus ecclesiæ aut priuari, liberrus ecclesiæ potest ordinari quamuis ecclesiæ quæ manumisit retineat ius patronatus in manu-

manumisso quo ad hoc ut non iniurietur ecclesie, non accuset nec testificetur in illam. alioquin reuocetur in seruitutem. ut. 12. q. 2. diaconi. 9. q. 1. c. episcopus qui mancipium. 54. di. qui ex famulis. infra. eod. c. de famulis. & quo ad alia in quibus liber ecclesie specialiter sunt obnoxij quod in libertis priuatorum non contingit. nam propter operas non prestatas reuocantur in seruitutem liberti ecclesie. ut in. c. diaconi. secus in alijs libertis. ut. C. de liberali causa. l. solo obsequij. Item aliud speciale est in his libertis, quia filij eorum sunt obnoxij ecclesie. ut. 12. q. 2. de libertis secus in alijs. ut. C. de liber. & eorum liber. l. 1. & 2. Item tertium speciale quod liberti ecclesie tenentur seruire ecclesie nulla eis opera imposita. ut 12. q. 2. diaconi. & c. liberti. Est & quartum speciale scilicet quodam. nam liberti ecclesie ordinati in ecclesia bona collata eis in alios transferre non possunt. ut. infra. eod. titu. de famulis. Sed contrarium obrinet in libertis priuatorum. ut insti. de succes. liber. §. Sed nostra. sed posset responderi ad dec. quae loquitur in bonis collatis contemplatione ecclesie alias secus. ut. 12. q. 3. c. 1. & 2. uel loquitur in clericis non habentibus cognatos alios secus. ut. 12. q. 2. episcopus qui filios. uel loquitur in his qui manumissi sunt ea conditione ut post mortem ecclesia patrona succedat in totum, alioquin ne dum res sed & personas. possunt etiam inuita ecclesia. quae manumisit ad alia loca transferre. ut. infra. eo. tit. Eo libentius. libertus autem priuati in quibus patronatus retinet manumissor promoueri non potest. ut. 54. di. quicumq;

4 ¶ Et notabis quod prelatas ecclesie non potest manumittere seruum ecclesie. nisi dederit ecclesie duos seruos eiusdem meriti & peculij. ut. 12. q. 2. episcopus qui mancipium. An autem seruus manumissus & ordinatus in ecclesia a qua extiterit manumissus possit ecclesiam illam deserere. & alteri in diui-

nis officijs deseruire standu est distinctioni dec. infra. eo. eo libetius. ¶ Itē cū priuata persona manumittit seruum suū ordinādū in clericū pōt hoc in manumissionē imponere manumisso ut si bi dicat horas canonicas, & si sic imposuerit tenetur ad hoc ordinatus quod si in superbiā elatus non fecerit. poterit degradari. ut. infra. eo. tit. nullus 54. di. frequēs. & c. quicumq;. Quidam tamē addunt de cōsensu episcopi posse imponi aliās nō. Nec oblat si opponatur q̄ in collatione rei sacre uel spiritualis conditio apponi non debet. quia manumissio est res spūalis uel aliās & si in ordinatione hęc apponatur conditio uitii nō inducit. eo q̄ est circa operas spirituales, unde ipsa conditio intelligitur spiritualis & sic non est uitiosa. ut. supra. de elec. significasti. infra. eo. eo libetius. infra. de preben. significatum. Quidā tamen dixerūt q̄ sine aliqua impositione manumissus & ordinatus tenetur prestatre domino suo hoc spirituale obsequiū, unde horis canendis, alioquin poterit degradari. nō tamē in seruitutem reuocari. unde clausula quae ponebatur in hac decre. nullus, in si. secūdu ueterē cōpilationē illa si & seruus fiat domini sui sublata est. uisum est enim compilaribus huius uoluminis absurdum esse quod manumissus iā in psbyterū ordinatus propter hanc ingratitude in seruitutē laici reuocetur, ut no. supra. in di. 6 distinctione. Aut seruus. ¶ Sed quid si dominus seruū uēdicet quē dicit se inuito & ignoratē ordinatū fuisse ubi hęc cā status ageat. Videtur quod remitti debeat ad locū unde aufugit. ut. C. ubi cā status. l. si in possessio. & hoc uerū est si eo tēpore quando fuit ordinatus erat in possessione seruitutis, aliās si erat i possessione libertatis ibi causa status ageat ubi degit qui cōuenitur. ut. C. ubi causa. l. 3. et hoc autē. An sit fugitiuus an nō. an erat in possessione seruitutis aut libertatis q̄ extitit ordinatus ageat & finiet antequā cā status initiū sumat ut. ff. de libe. cā. l. liberis. §. ulti. & l. 1. §. i.

§. ergo potest. uerius puto in hoc casu hanc causam de qua agitur de reuocando clerico de statu clericali in statum seruilem in foro ecclesie illius in qua est clericus ordinatus agi debere. & puto synlicum ecclesie ei qui conuenitur debere assistere. cedit enim ad ignorantiam ecclesie cum clericus reuocatur ad statum seruilem sicut cum reuocatur ad curialem ut. §. 1. di. designata. & deponendus est reuocatus antequam reddatur.

7 ut §. 4. distin. nulli. ¶ Item quare seruus alienus consecratus redditur domino & non res aliena & consecrata. ut 14. q. ul. comperimus. Respondeo. quia in rebus inanimatis non perpenditur dolus, sed in homine sic. Item quia in rebus inanimatis consecratis consecratio est in superficie. & ideo non debet a manu prophana tractari. Sed in homine est anima que tangi non potest. 32. q. 7. licite. ¶ Nunc uidendum est de secunda parte rubricae. scilicet quid sit manumissio unde habuit originem & quis possit manumittere & qualiter. ¶ Manumissio est libertatis datio. Nam quam diu quis in seruitute est manui & potestati suppositus est. & manumissus liberatus est a manu & potestate domini. ut in sti. de libertinis. in prin. habuit autem manumissio secundum quosdam originem a iure gentium. ut cum antea uno communi nomine omnes homines appellarentur. isto iure tria genera hominum esse ceperunt. scilicet liberi & his contrarii serui. l. di. Ius autem naturale. ius gentium. 12. q. 2. cum redemptor. Et tertium genus libertini qui differunt esse serui. ut isti. de liberti. in prin. Alij dicunt quod seruitus sumpsit originem ab ebrietate Noe. & ita uerum. quod a iure naturali. ut. 35. di. sexto die in uer. non esset hodie seruitus. si ebrietas non fuisset. ¶ Manumittere potest ¶ qui habet administrationem rerum suarum minor autem 20. annorum potest inter uiuos dare libertatem. ut. C. qui manu. non possit. si minor. in ultima uero uoluntate ex quo testari potest in 12. anno. & manumittere potest. ut 2. q. 6. §. diffinitiuam. i uer.

bo. Item si sententia contra ius. C. qui ma. non possit. in aut. Sed nouo iure. Item episcopus potest manumittere seruos ecclesie bene meritos. ut. 12. si quos de seruis. potest etiam alios non bene meritos. dum tamen det ecclesie in compensatione duos pro uno eiusdem meriti & peculii. ut. 12. q. 2. episcopus qui mancipium. Item causa miserationis. ut. 12. q. 2. cum redemptor. uel illud intellige in bene meritis. Item abbas potest manumittere seruum monasterij sed non pleno iure. quia non habet quod compenset. ut 54. di. abbatis & §. hac auctoritate. & tamen hoc intelligas cum consensu episcopi & monachorum. ut. 12. q. 2. abbatibus. nisi consuetudo contraria sit. ut infra de his que fi. a prelat. Et non scitur. ¶ Manumissio fit multis modis. ut in sti. de liberti. §. multis modis. die feriato & non feriato. iudice pro tribunali sedente uel procedente. est enim uoluntaria iurisdictionis manumittere. secus in his que sunt contentiosa ut. 3. q. 3. §. spaciolum. ¶ In summa notandum quod sublata hodie ¶ est differentia dediticiorum qui toto tempore uitae suae erant serui & post mortem liberi & latinorum qui e conuerso in uita sua erant liberi in morte serui omnes enim liberi in manumissione sua consequentur perpetuam libertatem. ut in sti. de liberti. §. libertinorum. & §. ul. C. de latina. liber. tol. l. 1. Item libertus communis manumitti potest ab uno dominorum ut cum alij domini conferentur indemnes. C. de communi seruo ma. l. 1. Item libertus reuocatur in seruitutem propter omnes causas ingratitudinis propter quas reuocatur donatio. ut in auten. ut liber de caetero. §. illud.

12 collum. 6. ¶ Item sciendum est quod si quis nascitur ex parte liberto & matre ancilia. seruus est. & si e conuerso ex parte seruo & matre libera. liber est partus enim quo ad libertatem & seruitutem. sequitur matris conditionem ut. infra. eo. ti. c. ul. C. de rei uen. l. partus. ff. de sta. ho. l. ex nature & l. cum legitime.

timæ. 3. qu. 4. liberi. & in tantum hoc uerum est. ut sufficiat in aliquo momento fuisse in libero uetere ut quis liber natus sit. ut. ff. de sta. ho. l. & feruorum. in honoribus autem muneribus & municipijs parrus patrem sequitur. ut. C. de decur. l. eos. & l. exemplo. & l. nullus solius & ff. de statu. ho. l. liberos. & in tantum hoc uerum est ut sufficiat filium conceptum esse ex decurione. quantum ad hoc ut patris conditionem sequatur. quamuis ante ipsius natiuitatem pater eiusdem defierit esse decurio. ut. ff. de decur. l. 2. §. in filiis. ¶ Sed si quæras in quibus sequitur conditionem patris iam à decurionatu uel à senatu remoti. Respondeo in multis ut in l. superiori. ff. de decur. l. 2. §. filius. ff. de pos. l. moris. §. & ille forte. C. de decurio. l. decurionis. & l. decurionum filij.

Summarium

- 1 Ratiocinia que dicantur.
- 2 Ratiocinia que impediunt promoueri.
- 3 Inanis solvere ad certum tempus, scribere uel aliud honestum opus facere, an an requam faciat quod inanis possit assumere ordinem sacrum, uel religionem intrare.
- 4 Iuramentum non uidat qui in melius illud mutat.

DE OBLIGATIS AD RATIOCINIA. Rub.

Dictum est supra de obnoxijs conditioni feruili. nunc dicamus de obligatis ad ratiocinia ordinandis uel non. Videamus ergo quid sunt ratiocinia & quæ ratiocinia impediunt aliquem promoueri. ¶ Ratiocinia sunt ¶ rationum redditiones ad quas aliquis obligatur ex administratione rei publice uel priuate. ¶ Impediunt promoueri ¶ ratiocinia, publica uel priuata. Publica sunt illa quibus obligantur officiales curis ex administratione ali-

qua ad rem publicam pertinente. ut. C. de episcop. & cle. l. officiales. Priuata sunt illa quibus obligantur aliqui ex administratione rerum pertinentium ad priuatos, ut tutores, & curatores, castaldiones, uel baliui aliquorum. ¶ Circa hæc ratiocinia publica uel priuata quando impediunt promoueri sic distinguitur. Aut promoueri uolentes perseverant in officio. aut non. In primo casu sic distinguitur. quia aut perseverant in officio secularium personarum non miserabilium & tunc non possunt promoueri. ut. 2. r. qu. 3. ca. 1. & infra ne cle. uel mona. sec. ne. se. immisc. ca. 1. & 2. Aut officio personæ ecclesiasticæ uel etiam secularis sed miserabilis & tunc possunt promoueri, si aliud non impediatur ut 86. dist. peruenit. 89. di. iudicatum 16. qu. 1. monachi. In secundo casu cum non perseverant in officio remaneat tamen adhuc obligati ex administratione, subdistinguitur. quia aut sunt obligati reipub. aut personæ priuata. Si reipublicæ. non debent promoueri ante reddita ratiocinia ut 7. r. di. præterea. C. de epif. & cle. l. officiales. obligati enim reipublicæ ex administratione arcetur ab honoribus. secus si alias sint debitores ex causa mutui uel simili. ut. ff. de mu. & ho. l. rescript. §. debitores. C. de epi. & cle. l. quisquis emensis. Si enim remanent obligati priuata personæ subdistinguitur. Aut in ipsa promotione mouetur eis quæstio, uel est mota, aut non. In primo casu iterum subdistinguitur, quia aut mouetur quæstio de perfidia & de dolo. aut de culpa tantum. Si de dolo uel perfidia non debent promoueri ante decisam litem. ut 8. r. dist. tantis. 23. di. illud infra de accu. omnipotēs, & in hoc casu loquitur hæc decre. debet tamen taxari tempus infra quod quæstio decidatur. ar. infra qui filij sunt legi. lator. C. de ingenu. ma. l. dif. famari. Si uero mouetur sibi quæstio, uel prius sit mota de culpa tantum, possunt promoueri non obstante creditoris reclamatione. cum lis postea possit procedere sicut prius, & etiam sub eodem

dem iudice. ut. ff. de iudi. l. ubi & de iurisd. om. in. l. cum quidam. ¶ Si autem non moueatur eis quæstio nec est mota, possunt promoueri non obstante obligatione, nisi magni festum esset ipsos teneri de dolo. tunc enim posset & debet episcopus ipsos ex officio suo repellere sicut quoslibet criminosos et infames. ut 2. q. 7. alieni. 6. q. 1. infames. ff. de postu. l. quos prohibet. Sed et curiales promoueri non possunt, quamuis ab administratione sint iam liberati, quod inteligo in his qui seruaturpia nel in honesta exercuerunt. ut milites executores, et apparitores. ut 51. di. c. 1. & 3. 46. di. clericus. de conse. di. 2. pro dilectione. Curiales autem qui non talia exercent sed in ciuilibus & pecuniarijs causis officium suum impediunt, ut tabeliones & aduocati a promotione non excluduntur. ut 61. di. offi. s. Caterum si in causa sanguinis officium uel ministerium suum præstant contrahunt irregularitatem. Iudex aduocatus, procurator tam actoris quam rei. licet Ber. contrarium dixerit in procuratore rei. affessor. apparitor. norarius. sententiam scribens uel actor. Item sententia dictator omnes isti contrahunt irregularitatem. ut l. di. aliquantos. & ca. si quis post susceptos infra ne cle. uel mo. sententiã.

3 ¶ Quæritur † de eo qui iurat soluere ad certum tempus. scribere. uel aliud honestum opus facere antequam faciat quod iurauit posset assumere ordinem sacrum uel intrare religionem. & in clerico planum est quod ordines assumere potest. quia aut nihil habet. et tunc libere potest cedere bonis, et inanis est actio quam excludit inopia debitoris. ut. ff. de dolo. l. nam his. 1. 4. quæstio. 6. si res & eius periculo nihil est qui nihil habet ut. ff. de fur. l. itaque fullo. uel si habet non minus remanet post ordines obligatus. scribere autem uel aliud honestum opus potest facere post ordines si se ad hoc ante ordines obligauit, dummodo per hoc non impediatur diuinum officium ut 21. quæstio. 1. clericus uel

alium subroget loco sui. ut. C. de epif. & clerici. l. quisquis censibus. & l. in ecclesijs. In eo autem qui uult ingredi monasterium dico quod non obstante tali obligatione intrare potest excusante ipsum zelo religionis. & afflatu sancti spiritus. ut 19. q. 2. duæ infra de re. transe. ad reli. licet. monasterium autem tenetur satisfacere de his quæ contulit eidem ingressus. ut 19. quæstio. 3. qua mulier. C. de epif. & cle. l. Deo nobis. §. 1. Sed & si nihil contulit, si tamen post ingressum ipsius monasterio aliqua quæsiuit ex persona ipsius, puta per successionem hæreditariam, uel alio modo, in tantum tenetur quatum illud est quod quæsiuit illi cui monachus est obligatus ar. 19. quæ. ult. Si qua. Sed si non satisfaciatur nec monachum defendat, patietur missionem in possessionem bonorum illorum. ut. ar. ff. de ca. minu. l. tute las. Sed si libertate. infli. de acqui. per aroga in fi. uel monachus in monasterio faciat quod promisit, dum tamé non impediatur obseruantia regularis: ut in clerico dictum est supra alias secus, ut C. de epif. & cle. l. omnis, et l. generaliter. & in authent. sed neque uel salte. facit per alium quod iurauit. ut C. de caducis tol. l. una. §. ne autem. C. de episco. & cle. l. ad similitudinem. quam uis sit argu. contra. ff. de solu. l. inter artifices. C. de decu. l. nullus qui nexu infra. de offi. de. le. cap. ul. Non ob. his. 53. distin. legem. 54. di. quicumque quia illa intelliguntur de perpetuo obligatis, puta de seruis curialibus & consimilibus. & ex his quæ superius dicta sunt patet terminatas esse quæstiones illas de potestate qui iurauit regimen ciuitatis, de magistro qui iurauit regimen scholarum per annum, de capellano qui iurauit seruire in officio capellanix, an isti possunt religionem intrare, non enim iuramentum uiolat, qui in melius illud mutat ut infra de iureiuran. peruenit. Sunt autem rationes quare curiales de quibus dictum est promoueri non possunt. Prima, quia quidæ sunt

sunt uiles personæ & frequenter contra
hunc irregularitatem ex officio suo. Se-
cunda, quia nullum molestat ecclesia
& incommoda multa patitur propter
tales quando reuocantur seu repetun-
tur. Tercia ratio est quoniam præsumi-
tur contra eos quòd non transeant ad
clericatum uero religionis. Sed ut fugiant
ratiocinia dominorum suorum. l. 1. di. c. 1. 2. & 3. 54. di. leg.

Summarium.

- 1 Corpore uitiati qui dicantur.
- 2 Debilitatus quis dicatur, & quis mutilatus. m. 2.
- 3 Magnum membrum quod dicatur.
- 4 Mutilatus in membris an ualeat ad clericum admitti.
- 5 Dignitas sex habens in manu non impeditur ordinari.
- 6 Oculum unum alio habens grossiorem, uel utrumque eminentem, promoueri potest.
- 7 Promoueri non potest, & promotus deijcitur, qui sibi manus uoluntas intulit.
- 8 Virilia sibi abscidens an sit ordinandus.

DE CORPORE VITIA- tis. Rubrica.

- T**Ractauimus supra de impedimēto originis & obligationis ad ratiocinia. Nunc uideamus de impedimento corporis & ideo subijcitur rubrica de corpore uitiatis. Videamus igitur qui dicantur corpore uitiati, & quare à promotione repellantur. Corpore uitiati dicuntur debilitati. uel mutilati, debilitatum appello illū qui membrum habet sed in efficiat, ut oculum cecum. manum aridam, crus confractum
- 2 † mutilatum appello qui aliquo membro caret. Mutilantur aliqui in mem-

bris apparentibus. alij in oculis & qui in apparentibus in magno membro.

- 3 alij in paruo. † Magnum membrum intelligo in quantitate ut manum. in decore. ut oculum siue nasum † mutilatus in membris non apparentibus per casum uiolentiam uel tumorem agritudinis ordinari potest sed sponte non potest ut. 55. di. si quis a medicis. & ea. qui partem & cap. si quis per egritudinem. Mutilatus in magnis & apparentibus membris etiam si casu uel uiolentia hoc fiat seu metu morbi non promouetur. ut 55. disti. si euangelista. Si uero in modico, ut pote in parte digiti dummodo mutilatio illa non inducat deformitatem uel debilitatem potest promoueri. ut infra eo. tit. cap. 1. et ult. alias secus. ut infra de clerico egro.
- 5 cap. præbyterum † Quid si quis habeat sex digitos in manu? Respondeo non impeditur, quia ut ait Offilius de fectus membri uel augmentum non consideratur sed usus impedimenti, ut ff. de ædi. edil. l. Item Offilius. † Item quid si quis oculum unum alio habeat grossiorem. uel utrumque habeat eminentem. Respondeo. talis non impeditur. quia nec est morbosus. ff. de ædi. edic. l. qui clauum. §. j. Et nota quòd talia impedimenta inspectioni oculorum superioris subijci debent, quia in talibus segenius irritant animos dimissa per aures. quàm quæ sunt oculis subiecta fidelibus ut infra eod. titu. cap. 2. sicut cum agitur finium regundorum. ut. C. finium reg. l. 3. ff. eo. titu. l. si irruptione. sicut cū agitur de ætate. ut. ff. de minoribus. l. minor ex aspectu, ut cum queritur an aliqua sit uirgo uel corrupta. 27. quæstio. 1. nec aliqua sit prægnans uel non ut. ff. de ventre inspicien. l. 1. † In summa sciendum † est quòd qui sibi manus uiolentas intulit non promouetur et promotus deijcitur. Est ratio, quia præsumitur quod omne malum in alium sit ausurus qui in seipsum ita seuit. ut. ff. de ædil. edic. l. cum autem §. excipitur. qui enim sibi non pepercit mul-

to minus.

cominus parceret alij. ut. ff. de bo. eorum qui mor. sibi con. l. ultima, qui sibi non parcerit tibi uel mihi quomodo parceret. Est & alia ratio in isto, quia sui est homicida & dei conditioni inimicus ut. l. 5. distinctione. si quis abscidit. In illo igitur qui sibi membrum amputat est causa irregularitatis sœuicia. siue magnum membrum amputet siue parum. si tamen fuerit causa incisionis lâguor. caro ei putrida refecanda est. ut 23. quæstio. 3. refecanda. In alijs uero quæ sine culpa sua ab alijs uel casu fortuito mutilantur est causa irregularitatis deformitas uel debilitas. quæ autem deformitas uel debilitas irregularitatem cõstituat est in arbitrio superioris. ut infra eodem. titulo capitulo 2. ¶ Sed quæritur † de illo qui sibi uirilia amputatur ut sit castus. Et est dicendum quod irregularis est tanquam sui sit homicida. ut § 5. distinctio. si quis absciderit, & c. si quis à medicis. & ideo deponendus. Nec obstat. infra eo. tit. significauit. ibi enim ex gratia & dispensatione permittitur sacerdoti illi ministrare in ordinibus inferioribus sacerdotio. illi enim sunt enunchi. Hierony. Mihi placent quos castrauit non necessitas. sed uoluntas ut 33. quæstio. 5. tunc saluabitur. Nec est uerum quod rustici dicunt. ut si quis à medicis uel ab hostibus sectus sit, non aliter possit missam cantare. nisi testes suos gerat in bursa siccos quasi tunc habeat omnia membra. Sed non curum habeat quis testes uirides an siccos. quia defectus membri illius nec deformitatem nec debilitatem quantum ad officia diuina inducit.

Summarium

- 1 Bigamia quid sit, & qualiter contrahatur. & quot sunt species bigamie.
- 2 Bigami quare non possint promoueri.
- 3 Castitas quare maior exigatur in fœmina quam in masculo.
- 4 Consecratio episcopi cum sit maior & di-

- gnior quam consecratio uirginum. quare potest consecrari in episcopum, qui non solum uxorem habuit, sed etiam post uxorem habuit concubinam.
- 5 Promoueri an possit ille, qui aliquam fornicariæ destorauit, & illam postea in uxorem duxit.
 - 6 Promouendus an sit, credent cum trahere cum uirgine. qui eam corruptam inuenit.
 - 7 Promoueri an possit habens unam uxorem quam non cognouit, & illa mortua duxit aliam uirginem & cognoscit. uel eo conuerso. primam cognoscit secundam non.
 - 8 Sacerdos non sit, cuius uxorem constat adulterium comisisse.
 - 9 Maritus qui uxorem de adulterio accusauit, & pendente accusatione. illi petenti reddit debitum, an promoueri prohibeatur.
 - 10 Contrahens matrimonium cum uidua. nudatur omni privilegio ecclesiastica dignitatis.
 - 11 Dispensari an possit cum bigamo.

¶ DE BIGAMIS.

Rubrica.

AVdiuimus de quibusdam irregularitatibus. sed quia inter alias bigamina non nimia reputatur. Incircò hic post quosdam tractatus de irregularitatibus subijcitur rubrica de bigamis. Vel aliter continuabis. Dictum est supra de quibusdam irregularitatibus siue impedimentis quæ sine peccato proueniunt. sed quia bigamia sine peccato contrahitur. ut 31. q. 1. aperiant. deus quòd si dormierit. Ideò hic supponitur rubr. de bigamia. ¶ Videamus igitur quid sit bigamia. quot sunt species bigamiæ, & quare bigamus non potest promoueri. Et an cum bigamo ualeat dispensari. ¶ Bigamia † est defectus ex secundis nuptijs proueniens. ¶ Contrahitur autem bigamia proprio sumpto uocabulo, cum quis successiue & diuersis temporibus duas legitimas

rimas habet uxores. ut 3 r. q. 1. aperiant. quod intelligo si cum utraque matrimonio consumetur alias secus. arg. infra eo. tit. debitum 34. dist. Valentiniano. Largè autem & improprie sumpto uocabulo bigamia multis modis contrahitur. ut cum quis simul habet duas uxores. quod ad factum conuenit retorqueri. quia cum neutra matrimonium tenet si simul contractum est cum utraque ut infra eo. tit. nuper in prin. uel tenet tantum cum altera. ut 34. dist. christiano. 3 r. q. j. quomodo infra de diuor. gaudemus. Item qui habet unam de iure, & ea mortua contrahit cum alia de facto, bigamus reputatur, non propter sacramenti defectum, cum in ueritate bigamus non existat, sed propter intentionis affectum cum opere subsecuto. ut infra eo. tit. nuper in fin. Itē qui contrahit cum corrupta, idest ab alio cognita, sicut bigamus repellitur. ut 32. dist. seriatim. 34. dist. curandum. & c. præcipimus. Item quicumque habuerit duas uxores ante baptismum, siue post baptismum, siue unam ante baptismum & unam post, bigamus est. ut 34. dist. si quis uiduam 26. dist. per totum. Sed in ultimo membro Hierony. asserit non contrahi bigamiam. ut 26. dist. cap. 1. Sed illud non tenet ut probant sequentia. c. de eiusdem. & idem dico in eo quæ de facto ducit secundam uiuente prima. Idem in clerico qui ante sacros ordines habuit unam & postea de facto duxit aliam. ut infra eod. titu. c. ulti. Idem in his qui contempta professione præuaricantur promissionem de continentendo & contrahunt de facto. ut 27. q. j. quot quot. ¶ Quatuor t̄ aut sunt rationes propter quas bigami repelluntur à promotione. quas assignaui supra de tempo. ordi. §. monogamus. Et nota in matrimo. attenditur duplex sacramentum propter duplicem coniunctionem quæ est in eo per carnis copulam consummato. Prima est coniunctio animorum. Secunda corporum. Prima coniunctionem significat, fidelis ani-

mæ ad deum. hoc dissoluitur persequens peccatum. sicut & illa ante carnalem copulam per religionis ingressum. ut infra de conuersi. coniuga. uerum. & c. ex publico. Secunda scilicet coniunctio corporum significat coniunctionem christi & ecclesiæ, hoc fuit matrimonium initiatum in prophetis & patriarchis, ratum in tempore gratiæ scilicet in natiuitate Christi. quando in se lapsus angularis cepit edificare ecclesiam unum de iudæis alterum de gentibus parietem erigens cõsummatum in cruce. uel ratum fuit in cruce consummabitur in patria. August. super locum illum nunquid qui dormit non adiiciet ut resurgat ait. nota quod dicit qui dormit. quia sicut de latere dormientis Adæ qui erat forma futuri Christi assumpta est costa de qua formata est Aeuua. ita dormiuit Christus somno mortis. ut de latere dormientis de quo profluxerunt sanguis & aqua, quæ sunt nostræ redemptionis sacra. formetur sibi sponsa ecclesia ut infra de bap. & eius effect. maiores. & infra de cele. mis. in quædam & c. Cum Marthæ. §. quæ fuit. ¶ Item in eadem secunda cõiunctio ne significat coniunctio deitatis & humanitatis facta in utero uirginali. ut 26. distinct. acutius. de con. distin. 2. In Christo pater infra eod. ca. debitum. Cum ergo tam coniunctio Christi & ecclesiæ, quam unio deitatis & humanitatis unita sit & reiterabilis merito significatur in primi matrimonij coniunctione carnali. Sed cum quis transit ad secundam uxorem, recedit ab unitate, tendens in pluralitatem. & idē non poterit de cætero significare dictam unitatem & reiterabilem coniunctionem. ubi enim significatum est unitum & significans unum esse debet. hanc rationem ponit Augu. licet obscure 26. dist. acutius. in fi. & ita contrahitur irregularitas bigamiæ. † Sed quæritur quare maior castitas exigatur in scemina quam in uiro. nam maritus corruptæ uel ab alio cognitæ promoueri nõ

potest. ut 34. dist. Curandum. & c. præcipimus. & c. si cuius. & 30. qu. 5. qualis. Sed ille qui ante uxorem uel post habuit concubinam potest promoueri. ut 34. di. fraternitatis dicit Hugu. Vir significat ecclesiam militantem quæ in potestate habet ut adulterando & à fide exorbitando recedat à suo Christo. & ideo non est in eo sacramenti significatio. ut non obstat quòd carnem suam diuisit in plures. Vxor autem significat Christum qui nunquam ecclesiam suam dimisit. ipse enim est fons proprius cui non communicat alienus ut infra de regula. & trans. licet in fi. Alij dicunt & uerius sicut puto quod uir significat Christum qui sibi copulauit synagogam. & postea ecclesiam. quæ semper uirgo per mansit, saltem mente. Unde dicit Apostolus. Despondi uos uni uiro uirginem castam. ut 27. quæ. 2. nuptiarum. & ideo exigitur quòd uxor una non diuiserit carnem suam in plures. quod si fecerit deest significatio sacramenti unitatis. ¶ Item

4 quæritur cum quæ consecrati episcopi maior sit & dignior quam consecrati uirginum. quare potest consecrari in episcopum qui non solum uxorem habuit. sed etiam post uxorem habuit concubinam ut 33. dist. habuisse 34. dist. fraternitatis. Sed si qua fuit corrupta ante baptismum uel post. sponte uel ui. cum peccato uel sine. non potest inter sacras uirgines consecrari. ut 26. dist. acutius. Respondeo. Sacra uirgo significat ecclesiam triumphantem, non habentem maculam siue rugam. ut de pœ. dist. 1. ecclesia. 21. dist. quamuis. 32. quæ. 4. recurrat. Sed episcopus significat ecclesiam militantem in qua sunt boni & mali usque ad ultimam segregationem, quæ fieri habet in litore hoc est in fine seculi, ut 26. di. acutius. in fi. 2. qu. 1. mul-

5 ti circa finem. Item quid si quis deflorauerit aliquam fornicariam. & postea ducit illam in uxorem. nunquam poterit promoueri. Dicunt quidam quòd sic, quia unus unius. nec carnem suam diuisit in plures. & illa est unica unici, nec

carnem suam diuisit in duas, quod uideatur sufficere. ut infra eo. ca. debitum. 26. dist. acutius. & argu. infra qui fil. sunt legi. tanta. Alij dicunt contra quòd uirgo debet esse eo tempore quo contrahitur matrimonium, & ducitur uxor, ad hoc ut uir non fiat irregularis. argu. 32. distin. nemo 34. distin. curandum & ca. præcipimus. & uideatur expressum. 30. quæstio. 1. qualis, in uerbo uirgo casta desponsata in uirginitate. & cum primi exponunt uirgo, id est non ab alio cognita quorum opinio celebrior est.

6 ¶ Item quid si aliquis credit contra here cum uirgine & inuenit eam corruptam. Respondeo non debet promoueri cum sit maritus corruptæ. ut 51. distin. qui in aliquo. nam in tali casu non excusat error. uel uolentia. ut 32. quæstio. 5. ille autem. Lex autem promotio nis factum requirit, non uoluntatem. ut 15. quæstio. 1. cap. ultimo. ¶ Item quid si quis habet unam uxorem quam non cognouit. & illa mortua ducit aliam uirginem & cognoscit, uel econuerso primam cognoscit, secundam non, nunquid repelletur. Dico quòd non, quia non diuisit carnem suam in plures & sic non deficit in eo sacramentum, ut infra eodem utu debitum. Et idem dicas propter eandem rationem. si quis uxorem ducat mulierem ab alio desponsatam & traductam. sed non cognitam quia primus maritus morte preuentus est. ut 34. distin. cap. ulti. ¶ Item quid si pone quòd aliquis contraxit cum uirgine & cognouit eam illa postmodum cognoscitur ab alio deinde maritus ignorans hoc cognoscit illam nunquid efficitur irregularis. Respondeo sic non poterit, promoueri. ut 34. distin. si cuius uxorem. & cap. sequen. ¶ Item quid si maritus accuset uxorem de adulterio & pendente accusatione illa petit debitum. ipse reddet. quia tenetur ad hoc. cum non debeat spoliari possessione sui corporis usque ad sententiam. ut 11. quæstio. 1. quia res. 8. quæstio. 4. nonne. 33. quæstio. 2. seculares. 35. quæstio. 6. mul-

multorum. & forte etiam præcipitur fibi ab ecclesia reddere debitum. nunquid & isti paratur præiudicium ut promoueri non possit? respondeo sic. quia ut supra dixi irregularitas sepe contrahitur solo facto absque peccato & absque uoluntate. quidam tamen uoluerunt dicere contrarium. quòd ista patitur & non agat. Item notabis quod in hoc casu plus meretur luxuria castitate. castitas enim æsti matrimonio. ut 31. di. fin. nicena. in fornicatione luxuria. ut 32. quæstio. 4. in eo. & matrimonij repetitio inducit irregularitatem indispenabilem. repetitio fornicationis non. ut infra. eo. ti. quia respondeo hoc nõ contingit ratione peccati sed propter defectum. non enim peccatur contra hęc secundum uel tertium matrimonium ut. 31. qu. 1. aperiant & ca. quod si dormierit. Sed deest ibi sinaculum sacramenti. ut infra eo. ti. debitum. ¶ Itē notabis quod ubi quis de iure cõtrahit cū aliquo uidua nudatur omni priuilegio ecclesiasticæ dignitatis. ut 84. dist. quis si uerò matrimonium de iure non teneat non contrahitur bigamia. quia non est uiduæ maritus qui non est simpliciter maritus. unde retinet priuilegium clericale. Sed circa ordines cum eo tanquam bigamo dispensari non licet. nõ propter sacramenti defectum sed propter affectum intentionis. cum opere subsecuto ut infra eo. ti. ca. ulti. unde cum aliquis contrahit cum illa cū qua de iure non potest considerato opere siue facto. contrahens efficitur infamis. & si nuptiæ nullum forciantur effectum. ut. ff. de his qui nõ. infra. l. quod ergo. §. 2. quandoque tamen magis consideratur affectus quam effectus uel quam ipsum factum de pœ. dist. 1. §. hæc autem uerba infra de cleri. non residen. relatū. ff. de condi. & demon. l. hæc conditio si liæ meæ. quandoque plus factum quam iuris effectum ut superius dictum est. & probatur infra de concess. præben. ut ec. non ua. literas. ff. de condi. insti. l. mulier. §. si quis ut. infra de sponsa. iuuenis.

¶ Dispensari ¶ cum bigamo non potest. ut infra. eo. c. Super eo. & c. ul. hoc enim esset contra Apostolum ut dicit illa super eo. Sed contra. 34. di. lector. Solutio dixerunt quidam Papam dispensare posse. nec est contra Apostolum. quia & si prohibuerit bigamum ordinari. non tamen cum eo prohibuerit dispensari. nã & Apostolus prohibuit criminofum promoueri. ut 25. di. §. nunc autem. & tamen cum criminofis dispensatur. ut infra de iudi. at si clerici. nec est contra Apostolum. sed præter. uel dic. propriè non obstat prohibitio. Pau. quia Papa maior est in administratione paulo. ut 21. di. §. j. Papa enim est loco Petri qui maior fuit Paulo. ut 2. q. 7. puto. 21. di. in nouo. unde dicitur quod Lucius Papa dispensauit cum Archiepiscopo pãnormitan. quæ bigamus fuit. uel dic. qd̄ in illo. c. lector. dicitur dispensari posse in subdiaconatu. qui secūdam præmittiam ecclesiam non erat sacer. ordo. ut 32. di. eos. 69. di. nullus. hodie secus. ut supra de seruis non ordinan. miramur. quid autem circa hoc scripserit Nicholaus furiosus nota supra de rescriptis. §. contra ius.

Summarium

- 1 Peregrini qui dicantur.
- 2 Peregrini an repellantur à sacramentis.
- 3 Peregrini quare & quando repellantur à promotione.
- 4 Clerici peregrini permittantur suos ordines exequi in diocesi aliena. si habent literas testimoniales.
- 5 Sigillum capituli uel conuentus fidem facit.
- 6 Clericus peregrinus asserens literas testimoniales sue canonice ordinationis amissas. & probans per testes ipsam ordinationem. an sit admissibilis.
- 7 Inferior ab episcopo ius habens instituendi in aliqua ecclesia. peregrinum & ignotum instituere non debet.

¶ DE CLERICIS PEREGRINIS. Rubr.

- I**Nter alios qui ab ordinibus excluduntur arcetur sunt peregrini. ideo subijcitur hic rubrica de clericis peregrinis. ¶ Videamus igitur hic quæ dicantur peregrini, quare à promotione repellantur, & quando admittantur.
1. ¶ Peregrini possunt hic appellari omnes qui non sunt de episcopatu ordinantis siue sint clerici siue laici quia tales recipi non debent ab episcopo alieno ad ordines uel dignitates. uel ecclesiastica sacramenta. ut 71. dist. per totum. & specialiter in. cap. primatus infra de parochijs. cap. 2. & 3. & quod omnes tales dicantur extranei est arg. 3. quæst. 6. peregrina. & 6. q. 3. c. 1. & 2. Sed & incola quorum uita genus origo & irregularitas sunt ignota episcopo. similiter ab his quæ superius dicta sunt excluduntur ut 24. distinctio. quando episcopus. 42. quiescamus in uerbo si enim in clero. & ar. 2. quæst. 7. quærendum. in uerbo quorum uita & libertas nescitur.
 2. ¶ Repelluntur etiam tales à sacramentis ut de consecra. distinctio. 2. tribus si tamen aliquis sit incola notus sed indignus & sua indignitas soli episcopo sit cognita, ab ordinibus excludi non potest. ut supra de tempo. ordi. ex tuarum. nec sacramentis. ut de consecra. distinctio. 2. non prohibeat. ¶ Repelluntur autem isti à promotione duabus de causis. Vna quia non licet episcopo falcem suæ iurisdictionis mittere in messem alienam, iudicando uel ordinando subditos alienos. ut 71. distinctio. per totum 6. quæstio. 3. per totum 9. quæstio. 2. per totum. Secunda causa est. quia tales solent esse pro magna parte criminosi, infames, excommunicati, uel alias irregulares. Item sæpe mentiuntur habere ordines cum non habeant. uel maiores habere quam habeant. ut xvij. distinctio. afros 19. quæstio. 2. due. ¶ Permittuntur ¶ autem clerici peregrini suos

ordines exequi in diocesi alienis si habeant literas testimoniales sigillatas. 5. sigillis episcoporum. ut infra eodem titu. cap. 1. 98. distin. c. episcoporum. & infra eodem titulo. c. 1. 98. distinctio. c. 1. & 2. Sed quare tot. cum alias sufficiat sigillum proprii episcopi. ut 71. distinctio. primatus 19. quæst. 2. due. infra de fide instrument. ca. 2. de testibus cum à nobis. 11. quæstio. 3. curæ. & c. debent ¶ cum sigillum capituli fidem faciat. ut infra de ap. significauit. & sigillum conuentus. ut infra de proba. 3. respon. Vnum sufficit si est notum. quinque requiruntur si sunt ignota. Sed uidetur quod mille ignota non sufficiant. Ad quod respondeo facilius falsatur sigillum unius episcopi quam quinque. Nam circa maiorem inuis periculum uertitur. ut 42. dist. quiescamus. 7. q. 2. ca. ul. ff. ad Carbo. l. 1. §. si quis non ab aliquo. Io. tamen dicit quod nisi aliqua cognitio habeatur de sigillis uel de ecclesijs quarum sigilla esse dicuntur. nullatenus est credendum siue sint quæque siue plura. & hæc omnia uera sunt si clericus peregrinus & ignotus uelit publice officium suum exequi uel celebrare si se dicat sacerdotem. cæterum in secreto & ex deuotione poterit suscipi neri & si nullas habeat literas super sua ordinatione uel testes. ut infra eodem titu. tuæ Sustineri ideo dico quia gratia sit extraneo sacerdoti & maxime ligno. si permittatur in alia diocesi celebrare. Nam & prælato sit gratia si permittatur celebrare in prouincia uel diocesi aliena. ut supra de usu pal. extuarum. & maxime si permittatur ordinare. ut 9. quæstio. secunda per totum. Item quod superius dictum est quinque sigilla requiri, locum habet in ultra marinis & alijs ualde remotis. ut infra eodem titulo. cap. primo. In alijs autem clericis non tam remotis sufficit sigillum sui episcopi. ut 72. & 3. distinctio. per totum. & 71. distinctio. extraneo. & cap. hortamur. ¶ Quid si quis dicat se literas amissis.

6 fisse. † Respondeo si probauerit per testes de sua canonica ordinatione & de propr j episcopi cōmendatione. quia hæc duo in literis contineri debuerunt. puto ipsum admittendum. ut infra eodem titulo inter & cap. tuæ. De commendatione episcopi ideo dico quia sine licentia sui episcopi non dicuntur clerici peregrini. ut de consecra. distinctione. 5. non oportet. † Si autem quis inferior ab episcopo ius habet instituendi in aliqua ecclesia. peregrinum & ignotum instituere non debet. ut 71. distinctione hortamur. Alioquin talem institutum potest episcopus amovere. ut infra eodem titulo capitulo ultimo. Dantur autem peregrinantibus literæ dimissoriæ uel commendatiæ. ut infra eodem titulo tuæ. 71. distinctione. cap. penultimo. & ultimo. 19. quæstione 2. duæ. & uocantur literæ dimissoriæ uel commendatiæ. quia per eas dimituntur & licentiantur peregrinantes. & in eis commendantur. Has literas non faciet episcopus nisi postulatus ne pateat materia euagandi. ut. lxxij distinctione. cap. 1. Has literas archidiaconi concedere non possunt. ut infra de offic. archidiac. significasti.

Summarium

- 1 Archidiaconus an primus presit in ecclesia post episcopum.
- 2 Archidiaconus an præesse debeat archipresbytero.
- 3 Maioritas quotuplex sit in ecclesia.
- 4 Officium archidiaconi quod sit.
- 5 Pertinentia ad iurisdictionem archidiaconi quæ sunt.
- 6 Vicaria perpetua ordinariam iurisdictionem inducit.
- 7 Cōsuetudo inducit iurisdictionē. & nō. 11.
- 8 Archidiaconus an iurisdictionem ordinarium uel de legatam habeat.
- 9 Archidiaconus an habeat ius uisitandi.
- 10 Archidiaconus an in diocesis suorum suffraganeorum uisitationem faciat.

- 11 Episcopus omni anno suam diocesim uisitare tenetur.
- 12 Archidiaconus an possit uisitare.
- 13 Plebanus an excommunicare possit.
- 14 Archidiaconus an habeat concedere ordinandis literas commendatitias.

DE OFFICIO ARCHIDIACONI. Rubr.

Explicato tractatu ordinandorum. de dignitatum officijs uideamus. † Et primo de officio archidiaconi. qui primus est in ecclesia post episcopum ut 25. dist. perlectis & hic in c. 1. Est igitur uidentum quid ad officium archidiaconi pertineat. quid ad iurisdictionem. Sed quod dixi archidiaconum primum post episcopum recepit calunniam. Nam uidetur quod archi. presbytero sit inferior. & quasi diaconi sunt oculi presbyterorū. ut 93 di. diaconi ecclesiæ & c. diaconi. qui, inferiores tamen presbyteris se esse cognoscāt. ut 93. dist. ab illo. §. ut igitur ex premissis. usque ad §. compagis. & c. legimus & c. dominus noster. † Sed dico quod archidiaconus præest archi presbytero in dignitate. sed in ordine subest. Potest autem quis diuersis respectibus esse altero maior & minor. ut 2. quæst. 8. quare maior, & æqualis. & 2. q. 7. puto. 17. dist. multis. ff. quando ap. sit. l. 1. §. sed si præsis. C. de offi. uica. l. 1. In eo autem in quo quis est minor. debet reuerentiam maiori. 33. q. 5. Est ordo. 93. dist. a subdiacono 21. dist. §. in his omnibus infra de maio. & obe. statuimus. eo saluo † quod maioritas in ecclesia quadruplex est ex dignitate & ordine. ut dictum est. ex tempore. ut infra de maio. & obe. c. 1. 17. dist. §. illud & §. uerum. 96. di. bonæ quidem. 75. di. c. ultimo. & ex prærogatiua ordinantis ut infra de maio. & obedien. per tuas. ff. de albo. scri. l. ultima. C. de aduoc. diuer. iudi. l. restituendæ. in fine. in auten. ut iudices sine quo suffra. §. eos. circa finem & ff. de re iudi. l. quidam consulebant.

sulebant. Vnum tamen non omitto. quodd maior dignitate debet reuerentiam minori gerente uicem & locum maioris. ut 93. distinct. c. ul. ¶ Pertinent ¶ autem ad officium archidiaconi quæ hic continentur infra eodem tit. c. 2. & 3. & c. ad hæc ut 25. distinct. perlectis. & quæ diuersæ consuetudines pro loco rum uarietate inducunt. ut ar. supra de consue. cum olim & infra eodem tit. c. ultimo. ¶ ¶ ad iurisdictionem uerò ipsius pertinent hæc, corrigit. ut infra ca. 1. audit iurgia. ut 25. dist. perlectis insti tuit. ut 63. di. si in plebibus infra de institu. cum uenisset infra de offi. dele. super eo. infra de excels. præla. ad hæc, infligit pœnas. ut infra de pœ. licet. priuat beneficijs. ut infra de præben. referente. Percipit obsequia à subiectis. ut infra de excels. præla. ad hæc. Item habet perpetuam uicariam, ita & iurisdictionē ordinariam, ¶ nam & perpetua uicaria ordinariam iurisdictionem inducit. ut. C. de officio eius qui ui. alterius gerit. l. 1. sic & perpetua uicaria ius tribuit in re. ut supra de rescriptis postulasti infra de offi. uic. ad hæc & c. ex parte infra de fide instr. G. perpetuus. Itē habet uisitationem correctionem & procurat ionem. ut infra eo. tit. c. ultimo. Verum tamen in his recurritur ad consuetudinem ecclesiæ. ut supra in his quæ spectant ad officium. & probatur infra eodem. c. ult. Inspicitur enim consuetudo uicinarum ecclesiarum. ut infra de cen si. ex parte supra de consuetudi. cū olim.

7 ¶ Nam consuetudo iurisdictionem inducit. ut. C. de eman. li. l. 1. & 9. q. 3. cōque stus. Quædam tamen inducuntur. & al legantur contra archidiaconos ad eorum iurisdictionem debilitandam. nam archidiaconus curam animarum uel præbendas conferre non potest. 16. q. 7. nullus infra eodem tit. c. cum satis. & c. archidiaconus. Item est uicarius ergo habet delegatam iurisdictionem hinc est quod ab ipso non ad episcopum sed archiepiscopum appellatur. ut infra de præben. referente. Itē de humilioribus

negocijs cognoscet. grauiores autē excellentius denunciet episcopo. ut. 25. di. per lectis. ergo est pedaneus. ut. C. de peda. iudi. l. pen. & propter hanc uarietatem iurium dicimus dum quæritur quæ sint illa quæ ad iurisdictionem archidiaconi spectant inspiciendam consuetudinem loci uel ecclesiæ. ut. infra. eo. tit. c. 8
ulti. ¶ Item si quæratu r ¶ an archidiaconus habet iurisdictionem ordinariam uel delegatam respondeo si per electionem assumitur quod uidetur. ut. 93. di. legimus. nam & decani eliguntur ut. supra. de elec. cum in iure. infra. de appell. cōstitutis, & præpositi. ut. supra. de elec. dudū in prima. dudū, infra. de ap. consti tutis. tūc habet ordinariā iurisdictionem ut in autē. de defen. ciui. §. nos igitur. si autē nō assumatur p electionē sed præter electionē præficiatur per episcopū, ut quædā iura uelle uidētur. ut. infra. de infli. cū uenisset. 74. di. episcoporu. 60. di. c. 1. tūc nō habet ordinariā sed delegatā. Sed & in hoc puto inspiciendā loci uel ecclesiæ consuetudinē, utrū per electionē archidiaconus assumatur. ¶ ¶ Sed quod dixi archidiaconum habere ius uisitandi in dubium reuocatur. nam uide tur hoc ad episcopum pertinere. Ad quod respondeo metropolitanus habet suam uisitationem in prouincia quam singulis annis faciet secūdum formam quam habet infra de accu. sicut olim.

10 ¶ Sed nunquid ¶ in dicecesibus suorum suffraganeorum uisitationem faciet. Videtur quod sic ar. 12. dist. de his infra de censibus. cum apololus. 10. q. 3. cauendum. quod intelligo morientibus episcopis uel negligentibus uisitare. In his enim casibus habet metropolitanus iurisdictionem in subiectis suffraganeorū suorum ut dicemus infra de offi. ord. pastoralis. & idem puto si metropolitanus uisitat inquit super aliquo contingente generalem statum totius prouin ciæ. ut 9. q. 3. archiepiscopus. ¶ Habet & episcopus suam uisitationem in suā dicecesi quam faciet omni anno. 18. di. quoniam & pluries in anno si necesse fuit. ut

fuit. ut 18. q. 2. uisitandi. & c. non semel. Et etiam quæ sunt in concilio prouinciali publicabit in sua synodo episcopi li singulis annis. ut infra de accusa. sicut 18. decreuimus. Habet archidiaconus suam uisitationem cum episcopus uisitare non potest. ut infra eodem cap. 1. Et poterit etiam de anno in annum uisitare & frequentius si opus fuerit. ut infra eod. tit. mandamus. Et nota quia quod dixi supra de consuetudine determinare iurisdictionem archidiaconalem uerum est si fuerit præscripta uel tãto tempore obseruata. ut eius memoria non exstat. & sic non obstat infra eodem tit. cum satis. ¶ Sed ¶ quæritur an archidiaconus possit excommunicare posito quod habeat iurisdictionem ordinariam. uideatur quod non. ut infra eo. ti. archidiaconi. & quia excommunicatio mucro est episcopi. ut 16. q. 2. uis. in fi. Sed contra si habeat iurisdictionem potest excommunicare ut infra de offi. delega ex literis. iurisdictione. n. sine coeptione nulla est. ut. ff. de offic. eius cui man. est iuris. l. uiti. & in præall. de cre. præterea. ¶ Plebanus qui minor est archidiacono excommunicat. ut infra de offi. ordi. cum ab ecclesiarum imò & parochialis sacerdos. ut 2. q. 1. nemo 11. q. 3. quomodo 2. q. 7. §. cum infra qui fin. sunt legi. per uenerabilem. Dico ergo quod si iurisdictionem habeat ordinariam quod euenit si ab uniuersitate eligatur uel si hoc obtineat ex antiqua uel approbata consuetudine potest excommunicare. Nec obstat infra eo. tit. archidiaconis quamuis enim ibi dicitur non uideatur tamē non est ita quædam enim aliter sunt quam prima facie uideatur. ut infra de sen. ex. per tuas in prin. supra da elec. cū nobis olim. in pr. Ad aliud quod opponitur rño. excoicatio dicitur muro episcopi. quia nullus inferior eo excoicare potest in ea solennitate in qua potest episcopus de qua solennitate habetur 6. q. 3. debent. ¶ In summ ¶ notandum est quod ad archidiaconum non spectat literas formatas uel

cōmendatitias cōcedere ordinandis. ut infra e. ti. significasti. & sic ad episcopum spectet examinare ordinandos. & episcopo præsentare. ponere abbates & abbatissas in sede. ut infra eo. ut nostrum.

Summarium.

- 1 Archipresbyteri officium & in quibus spiritualibus sit uicarius episcopi. & m. 2. & 4.
- 3 Procurator ad negocia. ante lit. contest. potest alium procuratorem substituere. procurator uero ad lites non nisi post lit. contest.
- 4 Pontificibus infirmantibus. & simplices sacerdotes que licita sunt expletæ possunt.
- 5 Archipresbyter an de causis matrimonialibus cognoscere possit.
- 6 Abbas in episcopale præscribere potest.

DE OFFICIO ARCHIPRESBYTERI. Rubri.

Quia post archidiaconum archipresbyter gradum facit. & ideo post officium archidiaconi subsequenter tractatur de officio archipresbyteri. ¶ qui & si minor sit archidiacono iurisdictione & administratione maior tamen est ordine. ut not. supra tit. proximi. in prin. quæ autem spectet ad officium archipresbyteri patet in de. hic subiectis. ¶ Vnum in summa notandum est quod cum archipresbyter sit uicarius episcopi in quibusdam spiritualibus. ut infra eo. ti. c. ministerium. in fi. alium tamen uicarium dare potest ut ibidem. & 15. dist. perlectis. in uer. archipresbyter uero quod in hac iurisdictione uoluntaria contingit. secus in etentiosa in qua iudex iudicem dare non potest. nisi à principe fuerit datus. ut. C. de iudi. l. à iudice infra de offic. delegat. Super quæstionum ¶ nec procura. procuratorem nisi factus fuerit dominus litis per concessa. ut. C. de procur. l. neque tutores. & l. q. si quis quod in procuracione ad iudicia locum ha-

bet. aliud in procuracione ad negocia in qua etiam ante litem contesta. procurator procuratorem dare potest. ut. ff. man. l. si procuratorem. §. 1. ¶ Item

4 † notandum quòd infirmatibus episcopis ita ut sacrum ministerium exequi non possint nedum archipresbyteri de factum eorum supplere possunt. sed & simplices sacerdotes quæ licita sunt expleant. ut. 7. quæstione. 1. pontifices. licita reputo. ut cantare missam & prædicare. 95. distin. ecce alia uerò quæ officium pontificale requirunt. per uicinos episcopos suppleantur. ut in præallegato. c. pontifices. cautela tamen præhabita & protestatione præmissa. quòd rogatus faciat & inuitatus accedat. non iure proprio exequatur. ut. 24. distinctione. presbyter. ar. suprà. de postula. bonæ memo. in secunda bonæ.

5 † Notabis etiam quòd sicut archidiaconus cognoscit de causis matrimonialibus. ut. infrà. de resti. spo. literas. sic & archipresbyter. ut. infrà. de confang. & affi. ex literis. Sed uidetur quòd hoc stare non possit. quia cognitio matrimonialis episcopalis est. ut. infrà. de excess. præla. accidentibus. 35. quæstione. 6. multorum. matrimonium autem est magnum sacramentum in ecclesia. ut. infrà. de sponsa. c. primo. Archidiaconus uerò nec multo fortius archipresbyter de magnis negocijs non cognoscit. sed de iurgijs. s. de leuib. quæstionibus. ut. suprà. de offi. archi. ad hoc. magnas enim causas officiales huiusmodi ad episcopos referunt. sicut legatus pro consulis ad proconsulem. ut. ff. de offi. procon. l. si quid erit. & 25. distinctio. perlectis. quod intelligo uerum esse. nisi huiusmodi personis competat iurisditio super causis matrimonialibus ex concessione speciali uel consuetudine præscripta. nam & in his casibus abbatibus competere potest. ut. infrà. de excess. præla. accedentibus in fi. † quia abbas ius episcopale præscribere potest. ut. infrà. de præscrip. auditis.

Summarium

- 1 Primicerius quibus præsit.
- 2 Primicerio absente, ea que officio ipsius incumbunt is exequitur, qui ei aut ordine aut eruditione proximus est.

¶ DE OFFICIO PRIMICERIJ. Rubrica.

Primicerius est primus in choro, uel primus in cantu. spectant autem ad eius officium ea quæ hic habes. ut. 15. dif. perlectis, in uerbo ad primicerium. † Sed quod hic dicit primicerium præesse diaconis recipit calumniam ex eo quod alibi dicitur archi. præesse his. ut. suprà. de offi. archi. officium. Ad quod respondeo iura uariè loquuntur de huiusmodi officijs & officialibus. & ideo determinanda sunt secundum uarietatem diuersarum consuetudinum quæ in ecclesijs obseruantur. ut dixi suprà. de offi. archi. ¶ In summa norandum

- 2 † est quòd absente primicerio ea quæ officio ipsius incumbunt is exequitur qui ei aut ordine aut eruditione proximus est. ut. 25. distin. perlectis.

Summarium

- 1 Sacrista idem est quod thesaurarius.
- 2 Thesauri custodia quando ad sacristam pertineat.
- 3 Officio sacrista que alia competant.
- 4 Custodis officio que pertineant.
- 5 Archidiaconus, archipresbyter & custos. et meliores & sanctiores sunt assumendi.
- 6 Officia & dignitates melioribus danda sunt.

¶ DE OFFICIO SACRISTÆ. Rubrica.

Sacrista † est idem quod thesaurarius. unde qui hic uocatur sacrista alibi uocat thesaurarius. 25. di. perlectis. in fi. † Ad istum spectat thesauri custodia ut hic dicitur, sed hoc uerum est secundo loco. nam primo loco spectat

Etat archidiaconum ut. suprâ. de of-
 fici. archid. ea quæ. Competunt & huic
 officio quædam alia quæ hic & in. capi-
 tulo perlectis continetur. ¶ Et notan-
 dum quod † custos est minister sacri-
 stæ. & ideò in custodia thesauri quæ ad
 sacristam spectat. ut supra. titulum pro-
 ximum ministerium præstat. ut hic. c. 1.
 Item & de luminarijs curam habet
 custos. ut infra eodẽ titulo. c. 2. in prin.
 & nihilominus sacrista. ut. suprâ. eo. tit.
 proxi. c. uno. & propterea Isidorus de
 hoc officio nõ curavit. 25. di. perlectis.
 Nec obstat quod dicitur. infra. eo. tit. c.
 2. hi tres & c. sacrista archipres-
 byter. & custos. & sic omittitur sacrista.
 nam hoc ideò fit. quia quod officio sa-
 cristæ incumbit expeditur per ministe-
 rium custodis. † Per hunc custodem fit
 distributio oblationum elemosinarũ.
 decimarũ absente episcopo. ut. infra. c.
 2. nam si præsens esse per eum fieri de-
 beret. ut. 12. quæstio. 2. nobis. & ca. Vul-
 teranz. inuenio tamen in casu quod ca-
 nonici suo iure capiunt suam canonicã
 portionẽ. ut. infra. de test. relatum. nisi
 episcopus hoc ius per indulgentiam ob-
 tineat ut sibi liceat canonicis distribuere.
 ut. infra. de verb. sig. cum tibi. † Hij
 tres officiales. scilicet archidiaconus. ar-
 chipresbyter & custos. & meliores &
 sanctiores sunt assumendi. ut. infra. eo.
 c. 2. † quia officia & dignitates meliori-
 bus danda sunt. ut. 8. q. 1. licet. 63. d. c.
 ult. infra. de iure pa. quoniam. ff. ad mun-
 cip. l. honores. 1. & C. de his qui ad
 ec. consu. l. præsentis. §. quod in finibus.
 in auten. de san. epi. §. 2. & §. si quis ora-
 torum. Et sicut bonis meliores sic me-
 lioribus optimi præferuntur. ut. 63. di.
 metropolitano. in auten. de monachis.
 §. ordinationem. & arg. ad idem. ff. de
 verb. ob. l. ubi autem non apparet. rudi-
 bus enim emeriti nouis præferantur
 antiqui. ut. 61. di. quid proderit. statui-
 mus. & c. nec emeritis. & c. nullus. prius
 ordinati posterioribus ordinatis. ut. 75. di. c.
 ult. ¶ Ad solutionem omnium horum
 sic dico. si unus tantum de gremio ec-

clesie eligatur non requiruntur hæc
 omnia. sed sufficit quod non sit malus.
 ut. 16. q. ult. monasterium. Si uerò plu-
 res eliguntur. tunc collatio de his om-
 nibus habeatur quo ad hoc ut unus alte-
 ri præferatur ut. suprâ. de electi. dudũ.
 in primadudum. & c. cum in concilio.
 & c. ecclesia. Sed si de aliena ecclesia
 quis eligatur. requiritur quod sit opti-
 mus. sicut dicit lex in tutore. qui si eli-
 gatur de terra de qua oriundus est pupil-
 lus. sufficit si sit bonus. si de aliena ter-
 ra oportet ut sit optimus. ut. ff. de tuto.
 & cura. da. ab his. l. diuus. Si uerò minus
 idoneus custos datus fuerit denunciante
 archidiacono per episcopum amoue-
 tur. ut. infra. eodem titu. c. 1. & est mira-
 bile aliquem deici uel amoueri per de-
 nunciationem & simile. 2. q. 7. quapro-
 pter. infra. de iureiur. qui telam. infra.
 de fideiuss. peruenit. 81. di. Maximia-
 nus. Sed hoc non uidetur stare posse.
 nam accusatio inducit depositionem.
 inquisitio remotionem denunciatio
 correctionem. ut. infra. de accusa. super
 his. & c. qualiter & quando. Respon-
 deo. custos non idoneus & ineptus ad-
 ministrare delinquit in administrando.
 unde alio modo corrigi non potest nisi
 remoueat. & hoc est generale quod
 ubicumq; correctio alicuius criminis
 aliter puniri non potest nisi remoto eo
 qui delinquit. etiam si denunciatiue ag-
 gatur necessarium est eum amoueri. si-
 cut in iudicio præsentali contingit. ut.
 13. di. nerui. infra. de simo. ex tua. & c.
 mathæus. in fi.

Summarium

- 1 Vicarius quis sit & quod sit Vicarij offi-
cium. m. 6.
- 2 Officiales episcoporum an sint ordinarij uel
delegati.
- 3 Appellari ad quem debent ab officiali epi-
scopi.
- 4 Delegatus ab alio quàm à Principe. quali-
ter potest alteri delegare.
- 5 Appellari ad episcopum à delegato offi-
cialis.

3 officiales delegati non sunt ordinarij
 ad secundum sic. lex illa quis & a quo.
 §. ab eo, non loquitur in ordinario dele-
 gante, sed in delegato ab alio quam à
 principe. qui delegatus alteri delegat.
 quo casu si à subdelegato appelletur nõ
 ad proximum sed ad primum appellan-
 dum est delegantem, secus si delegatus
 à principe alteri delegauerit. nam tunc
 non ad principem sed ad eius appellan-
 dum est delegatum ut. C. qui pro sua
 iurisdictione. l. prima in fine. ¶ Sed si mouea-
 ris & dicas. ¶ qualiter delegatus ab alio
 quam à principe potest alteri delega-
 re. Respondeo potest lite contestata. in
 procuratore dicimus. C. de procurato.
 Inque nel si ad uniuersitatem causarum
 fuerit delegatus. Ad tertium respon-
 deo. Iura quæ dicunt causas deferendas
 ad metropolitanum per appellationem
 locum habent cum episcopus in pro-
 pria persona cognoscat. nec puto ali-
 quam fraudem fieri iuri si episcopus
 alii deleget. si quis tamen uelit aliam
 opinionem tenere ut dicat ab officiali
 episcopi ab archiepiscopo appellan-
 dum, potest ad iura quæ pro mea opi-
 nione induxi taliter respondere. Iura
 superius allegata quæ dicunt à delega-
 to ordinarij ad ordinarium appellandũ
 locum habent cum ordinarius causam
 singularem committit. ubi autem cau-
 sarum uniuersitatem committit ut in
 officiali contingit. tunc non ad ordina-
 rium qui delegauit, sed ad illum appel-
 labitur ad quem appellaretur ab ipso
 ordinario. & sic loqui uidetur. §. ille ab
 eo. scilicet qui committit non causam
 singularem sed iurisdictionem. id est
 causarum uniuersitatem. sed quod prius
 dixi magis placet. ¶ Item queritur
 ¶ à delegato officialis ad quem ap-
 pellabitur. Respondeo ad episcopum.
 & hic est casus quem primo posui. &
 secundum quem intellexi. §. illum ab
 eo scilicet in delegato ab alio quam à
 principe alteri delegante. ¶ Officiũ
 vicarij est seruire ecclesie & personæ.
 ut infra eodem titulo. c. prouideas, &

cum eos cura respiciat animarum. ut
 infra eodem titulo. cap. ultimo. sicut
 sacerdotes ut supra de elect. cum in cin-
 ctis supra de æta. & qualita. in ordi. præ-
 si. §. sed quare. ¶ Nunc ¶ uidentium est
 in quibus casibus liceat per uicarium
 deseruire. Et certè cum prælati ecclesia-
 rum seu personæ debeant esse uel fieri
 sacerdotes in prædicta decreta. cum
 in cunctis. §. minora & continuè de-
 beant residere. ut infra de clerici. non
 residen. cap. relatum. quibus semper
 offerenda sunt sacrificia. ut 31. distri-
 ctione. si laicus. & diurnas ac noctur-
 nas horas canere debeant. ita ut quoti-
 die in officijs septenarius numerus ex-
 pleatur. infra de celebra. miss. cap. primo.
 non uidetur per uicarium lice-
 re deseruire. nisi ex indulgentia specia-
 li. competat alicui non residere. uel
 consuetudo excusat non residentem.
 uel cum ecclesia dependeat ex præben-
 da. ut infra de præben. exposuisti. & ca.
 excirpandæ. uel cum persona sine cul-
 pa sua incidit in debilitatem. deformi-
 tatem seu morborum. ita ut per se de-
 seruire non possit. ut sicut in his casibus
 maioribus prælatis dantur coadiu-
 tores. ut 7. quæstione. r. cap. 1. sic & mi-
 noribus liceat per uicarium deseruire.
 uel cum necessaria profectio immineret.
 ut infra de appella. peruenit. uel uo-
 luntaria utilis tamen & honesta. ut pu-
 ta studiorum uel peregrinationis cau-
 sa. cum licentia tamen prælati. ut de
 consecr. distinctione 5. non oportet. In
 his enim & consimilibus causis tracta-
 tus iste de uicarijs locum habet.
 ¶ ¶ Habet ¶ uicarius hoc ius in ecclesia.
 quia si de assensu prælati fuerit institu-
 tus remoueri non potest à persona quæ
 ipsum instituit uel successore ipsius.
 ut infra eodem titulo ad hoc infra de
 arbi. non sicut. habet curam anima-
 rum. ut infra eodem titulo cap. ultimo
 habet ius in re ¶ & propterea habens
 unam uicariam aliam habere non po-
 test ut infra eodem titulo prouideas. &
 uicarius in una non potest in alia intitu-

- Jari vicaria retenta. ut supra de rescrip. postulastis. Item intitulus in una non potest vicarius effici in alia. ut infra eo. titulo. c. primo. Item agere potest & conueniri nomine ecclesie ut infra de fide instrumen. G. perpetuus. quæ omnia in perpetuo vicario locum habent. Talis enim suo nomine possidet. sicut & is qui ad non modicum tempus conducitur. ut. ff. si ager uecti. uel emphi. l. ultima. in fi. & nihilominus per eum possidet persona. quia is possidet cuius nomine possidetur infra de rescrip. l. c. uenisset.
- 10 ¶ In summa notandum est quod vicarius vicarium. constituere non potest. ut infra eod. clericos ¶ sic etiam nec delegatus delegatum nisi a principe datus esset. C. de iudic. l. ad iudice infra de officio deleg. super quaestionum. Nec obstat infra de sen. & re iudic. Cum Bertoldus. ibi enim factum recitatur cum dicitur subdelegatum alteri. delegasse alias obstarer ut infra de appel. cum causam. Sed obstat. ff. manda. l. si procuratorem. §. si quis mandauerit ubi procura. constituit procuratorem. sed illud in procuratore ad negocia. secus in procuratore ad iudicia. cui ad hoc licet nisi lite contestata. ut. C. de procura. l. neque. Item
- 12 ¶ quod dixi vicarium vicarium dare non posse. fallit in archipresbytero qui cum sit nicarius episcopi & constituit alium vicarium ut not. supra de officio archipresbyteri in princi.

Summarium.

- 1 Delegatus quis sit.
- 2 Appellatione interposita ab executore sententia. quid de fructibus fieri debeat.
- 3 Modus in exequendo quomodo excedatur.
- 4 Executor falsi exceptione admittere debet.
- 5 Officium delegati quid sit.
- 6 Delegatus quam potestatem habeat. Rescripta quare stricti iuris dicantur.
- 7 Iurisdictio delegata an excedatur ad alias personas.
- 8 Delegatus committens simpliciter. an totum committere uideatur. Verba cum effectu sunt accipienda.
- 9 Iurisdictio an possit renouari ante quam eam subdelegatus admittat.
- 10 Delegatus an uices suas committere possit. Et nu. 12.
- 11 Delegatus quando possit ab esse.
- 12 Intellectus ad c. coram infra eo. tit.
- 13 Delegatis pluribus si causa committatur cum illa clausula quod si non ambo &c. uel quod si non omnes &c. uno se excusantes. an alius uel alij procedere possint.
- 14 Et an omnes iudicare debeant.
- 15 Et quid si duo pronuncient tertio absente ratum habente. Et quid si duo pronunciant tertio presentem. Et non contradicentibus. an ualeat sententia. nu. 17.
- 16 Delegatus uel ordinarius si commiserit causam cum illa clausula. quod si non ambo &c. uel illa. quod si non omnes &c. an ualeat commissio.
- 18 Delegatus a Papa potest id committere. quod iurisditionis est. Et quod est mixti Imperij.
- 19 Delegati iurisdictio qua sit. ex forma commissionis apparer.
- 20 Delegatus Papa potest sententiam suam exequi.
- 21 Sententia executio in quibus casibus sit differenda.
- 22 Iurisdictio delegati usque ad quod tempus duret.
- 23 Iurisdictio delegati quibus modis prorogatur. Et nu. 32.
- 24 Iurisdictio delegati quando finitur. Et nu. 27.
- 25 Mandatum quibus modis expiret.
- 26 Rescriptum secundum impetratum. non faciens mentionem de primo. non ualeat.
- 28 Intellectus ad ca. cum specialis de appellatione.
- 29 Mandatum quare dicatur reale. Et quando in successorem transferatur.
- 30 Delegatus non debet iurisditionem archiepis. Et quomodo hoc intelligatur.
- 31 Iudex impetratus an ab impetrante recusari possit.
- 32 Iurisdictio prorogata an sit ordinaria uel delegata.
- 33 Causa si committatur alicui expresso dignitate.

gnitatis nomine, & is qui preest deponatur, transferatur, suspendatur, ab administratione, a mosqueatur uel excommunicetur, an finita sit iurisdictio.

- 34 Conservatores qui dicantur, & quid habeant facere, & an iudices sint.
- 35 Auditores curie qui dicantur.
- 36 Edicta qualiter olim fiebant, & nunc fiunt & m. 37. & 38
- 38 Perpetuatio iurisdictiois fit per citationem
- 39 Ordinarius an possit cogere hominem non sue iurisdictiois recipere suam commisionem.
- 40 Advocatus non cogitur exercere officium suum alibi quam in foro suo.

DE OFFICIO ET POTESTATE IUDICIS DELEGATI. Rub.

Dictum est supra de his qui gerunt uices aliquorum in officijs diuinis, hic autem tractatur de his qui gerunt uices alienas in iurisdictioe contentiosa. & ideo subiicitur hic rubrica de officio & potestate iudicis delegati. Videamus ergo quis sit delegatus, quid sit officij delegati, quæ iurisdictio, quibus modis prorogatur, & quibus modis finitur iurisdictio delegati.

- 1 ¶ Delegatus est is cui, uel à summo pontifice, uel ab ordinario uel a delegato principis causa committitur, nam & subdelegatus delegatus est, dicitur autem subdelegatus respectu delegati. Item is cui principium causæ uel medium committitur, & si iudex proprie dici non possit, ut infra eodem titu. super questionum. §. porro. delegatus tamen est cui delegari potest principium, medium, uel finis, ut infra eodem titu. super questionum. §. intentionis. Sed & is cui executio uel ministerium aliquod demandatur delegatus est, nam auctoritate delegata exequitur quod mandatur, ut infra eodem titu. cap. ult. §. penul. & ulti. infra de app. nouit. Sed quamuis executor habeat iurisdictionem delegatam, non tamen habet omnia quæ ex iurisdictione procedunt, nam de iurisdictione

prouenit iudicis dandi potestas, ut ff. de iurisd. om. iudi. l. 3. in fi. quæ sibi non competit, ut infra eo. titu. cap. ulti. Et est ratio, quia in talibus quæ non in cognitione, sed in ministerio solo consistunt, industria personalis electa uidetur. & ideo ab ea recedendum non est, ut infra eodem titu. cap. ulti. in fi. C. de cadu. rol. una. §. ne autem. ff. de solu. l. inter artifices. & sicut hoc ei à iure tollitur ut committere nequeat, sic et aliud ei datur ut ab illo appellari non possit, nisi modum in exequendo excedat, ut infra eod. titu. super questionum. §. nos autem infra. de app. nouitur. ff. de ap. l. ab executeore. C. quorum app. non recipi. l. ab executeore. nisi partes iudicis assumat. ut C. de execute. rei iudi. l. si ut proponis, uel nisi dolo aliquid faciat, ut ff. de neg. ge. l. 3. §. si executeor, uel nisi executeori obijciatur excommunicatio, ut in r. questio. 3. cum excommunicato, uel nisi super eo de quo agatur facta sit nouatio inter partes, tunc enim executionis ordo mutatur, ut ff. de re iud. l. 4. §. si ex conuentione uel nisi in exequendo tempus quadrimestre præueniat executeor, ut C. de execute. rei iud. l. si quis prouocatione, uel nisi executeor malè interpretatur sententiam, ut ff. de ap. l. ab executeore, uel nisi obijciatur exceptio per quam tendatur nullum retro fuisse iudicium, et eam non admittat, ut infra de procu. in nostra. C. de procu. licet. ¶ Et nota quòd ubi appellatur ab executeore sententiæ fructus rei super qua iudicatum est sequestrandi sunt et res de qua iudicatum est, si mobilis fuerit, possessori re tradatur, et idoneo collocetur, redenda est ei parti pro qua satis cognitor iudicauerit, si immobilis fructus in deposito collocetur iure fundi penes eum qui appellauerit constituto, ut C. quorum appel. non reci. l. ab executione nec intelligas sicut quidam errantes dixerunt tunc locum habere hanc sequestrationem de qua loquitur lex superior, cum persona possidens est suspecta per. l. aliam. ff. de app. l. Imperatores. §. ulti. Na certe

lex illa imperatores locū habet cū pos-
 sessor à snia appellat. tūc atēdis disti-
 ctio de suspecto, lex autem illa ab exe-
 cutione, loquitur cū appellatur ab exe-
 cutore quando indistinctè facienda est
 sequestratio. ut superius dictum est. Et
 est ratio, quia tantum facit pro me sen-
 tentia quōd corā executore petam ip-
 sam executioni mandari quantum pro
 te possessio. ¶ **3** Modum autem in exe-
 cutione excedi intelligo cum executor
 mandati fines excedit. s. cum aliud exe-
 quitur quā quod debet. uel cū in exe-
 cutione iniuriam infert. ut. C. de app. l.
 si quis pro curatione. & sicut in his ca-
 sibus quos enumeravi superius appella-
 tur ab. executore. sic & recusari poterit
 si merito sit suspectus. ut. inf. à eod. ti. su-
 per quæstionum. §. porro, nisi de par-
 tium detur uel recipiatur assensu ut in
 §. nos autem & quæ superius seminavi
 locum habent in mero executore. Quis
 autem sit merus. ut mixtus dixi. su-
 præ. de rescriptis. §. executorie. ¶ Item
 quāuis superius dixerim executorem
 partes iudicis assumere non debere per
 l. C. de exe. rei. iudi. si ut proponis. ex-
 ceptionem tamē falsi admittere debet,
 & si summaria cognitione adhibita in-
 uenerit sententiam de qua exequenda.
 mādatum recepit interuentu falsitatis
 fuisse prolatam, eam nullatenus exequi-
 tur. ut. infra. de crimi. fal. super eo. ff. de
 custo. & ex hi. reo. l. diuus. Sed si inue-
 nit eam latam contra ius ligatoris ni-
 hilominus exequatur. ut. infra. e. ti. pa-
 sto. §. quia uerò. nisi apud eum qui man-
 dauit ualeat obtinere. ut ipsum exone-
 ret ab executione mandati. ut. infra. eo.
 ti. si quando. ¶ **5** Officium delegati. ¶ est
 fines mandati diligenter attendere &
 seruare. ut. infra. eo. ti. super quæstionū.
 ff. de procu. l. si procurator. ff. mandati.
 l. si diligenter. & formam mandati ser-
 uare debet. ut. supra. de rescrip. cum di-
 lecta. ff. man. si quis pro eo. ut prius ex-
 pediatur quod prius expediri manda-
 tur. ut. C. de app. l. 1. C. de rei uendi. l.
 ordinari. infra. de causa possessio. & pro

prie. cum dilectus, Nec ob. de rescrip.
 inter cæteras, in uerbo iudici quodēsiq;
 illud enim locū habet in mandatis al-
 ternatiuis. Irē Non ob. supra. de rescrip.
 cām quæ. nam illa clausula quātum de
 iure poteritis &c. ex sui natura intelli-
 genda & obseruanda est & ante rece-
 ptionem testiū & post. & ideò non tan-
 tum erat intelligenda ubi in ordine re-
 scripti ponebatur. ¶ Item officium de-
 legati est quædam facere per quæ perue-
 nitur ad cōsummationem negocij seu
 mandati, & si illa non contineantur in
 literis commissionis, ut. infra. eo. ti. præ-
 terea, omnia enim commissa uidentur
 sine quibus mandatum expediri non po-
 test, ut ibi. & infra. eo. ti. prudentiam. §.
 sexta. & c. ex literis. ff. de offi. eius cui
 man. est iurisd. l. ulti. ff. de iurisd. om.
 iu. l. 2. Item exceptiones legitimas de-
 bet admittere, & si hoc ex forma rescri-
 pti non habeatur. ut. infra. eo. ti. ex par-
 te. & infra. de iudi. exhibita. ¶ Item of-
 ficium iudicis siue delegati siue ordina-
 rij multiplex est ante lit. con. & post lit-
 tem. ut dicemus infra. de offic. iudi.
 ¶ **6** Habet autem delegatus potestatem
 inter partes inter quas delegatur, & su-
 per eo quod sibi committitur, ut. infra.
 e. ti. p. & g. & c. cū olim abbas. & pro-
 pterea dicunt rescripta stricti iuris. quæ
 non extenduntur ad alias res. uel perso-
 nas quæ in rescriptis contingunt. sicut
 in compromissis dicitur id enim uenit
 in compromissum de quo actum est ut
 ueniret. ut. ff. de arbi. l. si cum dies. §.
 plenum. ¶ **7** Casualiter ¶ tamen iuridic-
 tio delegata extenditur ad alias per-
 sonas ut. infra. eod. titu. c. 1. infra. de
 sen. ex graue. & infra. de alienatio. iud.
 mu. causa fac. c. 1. infra. de iudic. quia
 V. secundum unam lectū. Item ubicum
 que in rescripto ponitur clausula illa,
 amoto quolibet illicito derentore, ex-
 tenditur iurisdictionio ad alium cuius no-
 men in rescripto non continetur.
 Item cum in rescripto ponitur clausu-
 la illa quidam alii, uel illa uocatis
 qui fuerit euocandi. Item cum in rescri-
 pto

pro domini Papæ ponitur contra di-
ctores & c. uel sic molestatores. uel sic si
quis ausu temerario & c. uel sic cōtra p-
donē & c. Itē i. b. alu. infra. i. hoc. tit. super
eo. infra. de celtibus. ueniēs. Itē ad res a-
lias nō extenditur iurisdictione delegata
regulariter ut superius dictum est nisi
ad accessorias. ut. infra. e. ti. prudētiam.
§. sexta, ad fructus & expensas qui ue-
niunt officio iudicis ut dicemus. infra.
de off. iud. Itē ad res quæ succedūt in lo-
cū illorum de quibus agitur. ut. infra.
ut lite pē. ecclesia in secunda ecclesia. &
cū reus qui dolo desit possidere p. pos-
sessore habetur. ut. ff. de rei uen. l. si qui
petitorio. ff. ad exhiben. l. i. iul. C. ad ex-
hiben. l. ad exhiben. Item cū con-
tra uolentem sit æstimatio rerum a-
amissarū. ut. infra. de his quæ vi metuf-
ue causa si. c. ulti. C. unde ut. l. si quādo.
z. q. 1. in primis. Saluo eo quod dice-
mus. infra. de iurisdictione proroganda
ad res alias uel personas, tam in dele-
gato quam in ordinario. Item habet
potestatem alteri committendi prin-
cipium medium & finem coniunctum
uel separatim. ut infra eo. ti. super quæ-
stionum. §. intentionis. & hoc si à prin-
cipe fuerit delegatus, ut ibidem & C.
de iudi. l. a iudice. uel uel pluribus ut in
fra eo. tit. cum te consulente. Nec ob-
stat autē. ut defuncti seu fune. defuncto
§. illud. col. 3. & signatur. C. de iudi. su-
per. l. a iudice. & incipit ad hęc si admi-
nistrato. ibi. n. dicitur quod ordinarius
debet per se audire principium, mediū
& finem. cetera per consiliarios expe-
dire potest. delegatus uerō causam per
se audiat. nec laboro circa solutiones
quæ fieri possunt & consueuerunt. eo
quod litera istius decre. super quæstio-
num. dicit non obstante quod dicitur
& c. quæ uerba omnino tollunt autē.
§. illud. ¶ Et nota quod ubi delegatus sim-
pliciter committit, totum committere
uideatur nec sibi de iurisdictione ali-
quid reseruat ut infra de iurē pa. Ex
literis. infra. de dona. pastoralis. ff. de
iurē. l. 3. infra. eo. ti. uenerabili. Itē no-

ta quod ubi delegatus totū committit
definit esse iudex. ut secūdu quosdā re-
uocare cōmissione nō possit. & si subde-
legatus nō admittit subdelegationē. al-
legat ad hoc. infra. super quæstionum.
§. porro. Sed quod ibi dicit trāsfer. in-
telligo cū effectu ita quod subdelega-
tus admittat translata, nam uerba cum
effectu sunt accipēda. ut de pœ. dif. 1. §.
hoc autē. infra. de cle. non re. relatu. ff.
quod quisq; iu. l. 1. §. hic autē. præterea
mandatū iurisdictionis simile est cæte-
ris mandatis. ut. ff. de iuris. om. iu. l. &
quia. in fi. in cæteris autē obtinet ut mā-
datum reintegra reuocetur ut insti. mā-
9 da. §. certe. ¶ Puto ¶ igitur reuocari
posse iurisdictionem antequam eam sub-
delegatus admittat. incipiat ea uti im-
mō secundum Azo. etiam post cum. se-
cus secundū iura canonica ut in prædi-
cto. §. porro. infra. eo. ti. uenerabili. uel
posset responderi ad. l. illā quod loquat-
ur in ordinario. aliud autem in delega-
to. notabis quod ubi delegatus totam
iurisdictionem suam in alterum trāsfe-
rat. quamuis totum transferat, unum
tamen quod sibi competit non transmit-
tit. s. potestatem alteri committendū.
quamuis sit in iurisdictione iudicis dan-
di potestas. ut. ff. de iurisd. om. iu. l. 3.
in fi. Et est ratio quia illa potestas non
habetur ex cōmissione sed ex lege. ut.
C. de iudi. l. a iudice. infra. eo. tit. pasto-
ralis. in prin. infra. eo. ti. c. ult. 1. respon.
Et quæ spetialiter. lege uel senatuscon-
sulto tribuuntur madata iurisdictione nō
transeunt. ut ff. de offi. eius cui. man. ff.
iur. l. 1. ¶ Itē & aliud nō transibit in sub-
delegatū secundum uetera iura. s. prās
procedēdi. ap. re. ut. infra. sup. quæstio-
nū. §. si uero duo. præter quā in casu. in
fra. eo. pastoralis. in fi. Sed hodie hoc
commune est omnibus iudicibus or-
dinarijs delegatis & subdelegatis ut
procedant ap. re. ut. infra. de ap. ut debi-
tus honor. Et est ratio, quia hęc pote-
stas psonaliter habeatur ex descriptio-
hodie cōiter habetur à iure. ¶ Potest
10 delegatus ¶ committere uices suas
coniudi-

coniudici si coniudicem habeat. ut. infra. eo. titu. quàmuis. nec distinguo si sit à parte altera coniudex electus uel cõmuniter datus, ut fieri solet in curia romana. ut. infra. e. ti. c. ult. in princ. Factor tamè quòd si tres sint iudices, unus electus ab una parte, alius ad altera, tertius datus à curia pro cõmuni, electus ab una parte male facit si cõmittat cõiudi. ab altera parte electo sed cõmittat medio uel extraneo. Itè medius male facit si cõmittat alteri ex electis. sed uel utriq; cõmittat uel extraneo. ex hoc tamè quòd sic committit appellari

¶ I non potest de legatus abesse potest si coniudices habeat & se excusabit, & tunc siue nolit siue non possit interesse qui se excusat. residui procedere possunt auctoritate clausulæ quòd si non omnes &c. Sed cum potest & non uult interesse & se excusat quasi nõ possit, grauiissime est arguendus. eo quòd se exonerat. ut. infra. eo. ti. prudentiam. §. adijcimus. ibi autè siue culpa committit ut non sit in aliquo arguendus, ubi aliquo impedimento detinetur is qui committit. ut. infra. eo. c. si pro debilitate. uel cù in rescripto apostolico cõtinetur. quòd si non omnes poteritis uel uoueritis interesse. ut. supra. de rescriptis. sciscitatus. quod tamen in literis apostolicis non memini me uidisse. Fieri autem potest excusatio per certum nuncium uel incertum sed literatorie destinatum, sed & si aliàs legerimè constiterit de tertij impotentia residui procedere possunt. ut. infra. eod. titu. prudentiam. in princ. Quidam tamen scripserunt quòd & si in rescripto contineatur sic quòd si omnes interesse nequiueritis &c. duo procedere possunt tertio nolente uel non ualente interesse, & hoc per d. §. adijcimus. sed hoc non placet per decre. sciscitatus, quæ restringit illam clausulam ad duplicem impotentiam, iuris & facti. §. autem illum adijcimus. intelligo cum tertius qui potest. sed non uult interesse, se excusat quasi non possit. ¶ Sed quid si

unus ex delegatis labore impotentia iuris uel facti. ut nullo modo interesse possit ad presens, nunquid committere potest? dixerunt quidam sic. sed obstat eis decre. infra eodem titulo. coram. Ad quam ita respondeo. ibi delegatus impediatur impotentia perpetua unde defierat esse iudex. ut. ff. de uaca. mu. l. prætor. in princ. secus si temporali. quia tunc committere. posset ut. infra eodem titu. quàmuis. & si pro debilitate. uel erat impeditus impotentia iuris, secus si impotentia facti. uel ideo Ferrariensis, eum noluit recipere subdelegatum sui collegæ. quia collega obtentus erat per ueri suppressionem, uel falsi suggestionem, uel subdelegatus non erat idoneus. & ideo ipsum recipere non tenebatur. ut. ff. pro socio l. idemque. & hoc scripsit Io. Lau. autè dixit quòd ideo Ferrariensis. noluit ibi admittere subdelegatum. quia in clausula quæ in rescripto continebatur quòd si non ambo &c. tu frater episcopo &c. uidetur electa industria personalis. ut per se completeret episcopus quòd mandatur ut infra eodem titulo cap. ultimo. C. de caduc. tollend. l. una §. ut autem. ff. de solut. l. inter artifices, sed hæc omnia si colorem iuris habeat. substantiam tamen non habent: & ideo mihi non placent. sed illam solam puto ueritatem. quia cum unus ex iudicibus laboraret impotentia iuris uel facti, ut in propria persona interesse non possit. nec committere poterat, sed auctoritate clausulæ quòd si non ambo &c. rescripta est iurisditio tota in alterum. & puto quòd allegatio partis circa clausulam illam quòd si non ambo &c. uera sit secundum ius & eam approbat finis illius decre. & non obstat illa si pro debilitate, quia loquitur cum uni scribitur & clausula quòd si non ambo &c. non ponitur in rescripto, quia locum non habet. non obstat illa decre. quàmuis, quia non loquitur de laborante aliqua impotentia sed de aliquo modico uel nullatenus

latenus impedito. tu ergo cum colle
ga fueris & committere uoueris no
li scribere te interesse nō posses, quā
uis habeas aliquid impedimentum
sed simpliciter committas. uel dicas
sic. cum circa quædam negocia pri
uata & commoditates proprias sum
aliquantulum occupatus, tibi uices
meas in tali causa committo. Nec ob
stat lex quæ dicit eum intelligi facere
posses, qui commodè facere potest.
ff. de uerbo. signifi. l. nepos. nam illa
loquitur cum in contractu hoc agi
tur tacitè uel expresse cum quid com
13 modè fiat. † Et est sciendum quod si
pluribus causa committitur non cum
illa clausulo quod si non ambo. uel
quod si non omnes. uno se excusante
uel impotentia laborante. alius uel al
lij procedere non possunt. ut infra eō
dem titulo. causam. & cap. cum cau
14 sam. ¶ Item omnes iudicare debent.
ut in auten. ut iudices non expec. sa
cras iur. col. 9. & simile. ff. de arbi.
l. non distinguemus. §. cum in plures.
Aut enim omnes pronunciantur, aut
nullus ut. ff. de arb. l. non cogendum.
§. Item si plures. unde uno delegato
rum mortuo expirat iurisdictio aliorum
ut. infra eodem titulo. cap. uno. Sed si
duo præsentè tertio & contradicente
pronunciauerint ualet sententia duo
rum. ut. ff. de arbi. l. sicuti tribus. se
cus si absente. quia præsentia illius po
tuit eos trahere ad sententiam suam.
ut. ff. de arbi. l. si in tres. Et in hoc ca
su plus operatur absentia seu contemp
tus quam contraditio, ut in elec
tione. ut. supra. de elec. quod sicut ue
nerabilis. bonæ me. supra. de postulat.
15 in secunda bonæ. ¶ Sed si quid si duo
pronunciant tertio absente postmo
dum ratum habente. puto ratihabi
tionem locum non habere in senten
tias. ar. supra. de consue. ad nostram. &
quia ut superius dictum est. omnes
pronunciare debent & non separatim.
& ubi factò est opus ratihabitio locum
non habet ut. ff. de aucto. tu. l. obliga

to. §. tutor. in fi. eo. tit. tutor. ¶ Item
16 † quid si delegatus uel ordinarius com
miserit causam cum illa clausula, quòd
si non ambo &c. uel illa quòd si non
omnes &c. credo quòd ualet commis
sio. nam & compromitti potest cum
hac edictioe. ut. ff. de arbit. l. non
17 distinguemus. §. si plures. ¶ Item quid
si duo pronunciant tertio præsentè &
non contradicente nec consentiente sed
tacente. Respondeo puto sententiam
ualet. sufficit enim tertii esse præsen
18 tem. ut. ff. de arbi. l. si in tres. † Potest au
tem delegatus a Papa id committere
quod iurisdictionis est. ut. infra. eod. ti.
super quæstionū, & quod est mixti im
perij: ut est denunciatio excommunica
tionis. ut. infra. eo. ti. ex literis. & in pos
sionem missio. ut. infra. eo. tit. si quan
do. hoc enim mixti imperij est. ut. ff. de
iurisd. om. iud. l. 3. & ideo demãdatur.
ut. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. l. ult.
§. possessio. hodie tamen uidetur com
petere iure magistratus. C. qui admit.
ad bo. pos. l. ul. ¶ Item committit quod
meri imperij est. ut. infra. eod. ti. uene
rabilis. hoc tamen secundum leges non
committitur. ut. ff. de offi. eius cui man.
est iurisd. l. 1. §. qui mandatum. ¶ Quæ
19 † autem sit iurisdictione delegati ex for
ma commissionis apparet. ut. infra. de
iud. exhibit. infra. de uoto & uo. re. ex
multa. sicut ex forma compromissi col
ligitur iurisdictione arbitri. ff. de arbi. l. nō
distinguemus. §. de officio. sicut ex for
ma iudicij sententiæ, forma dicitur. ut.
infra. de accusa. qualiter. in fi. c. super
his. Sed si simpliciter fuerit causa cōmis
sa omnia commissa uidentur sine quibus
mandatū expediri non potest. ut. infra.
eo. tit. præterea. & c. prudētia. §. sexta &
ca. ex literis. ff. de offi. eius cui manda
est iurisd. l. ult. ff. de iurisd. om. iud.
l. 2. unde potest excommunicare. in pos
sionem mittere. & cōtra eundem u
trunq; remedium exercere, si hoc me
ruerit proteruitas contumacis. ut. infra.
ut lite non contest. quoniam frequēter.
in fi. & si causa talis fuerit in qua missio
N locum

Locum habet. ut. infra. ut lite non contestat. ut. Potest interdiceret & suspendere si propter excellenciam personæ non statim ad excommunicationem currentum est. ut. infra. eo. titu. sanè. Nam in coercionibus inferendis dignitati defendendum est & personæ. ut. infra. eo. tit. pastoralis. in prin. 24. q. 1. qui contra pacem. ff. de pœnis. l. in seruorum. 2. q. 7. quisquis. l. dist. contumaces. 43. dist. cum beatus. infra. de maio. & obed. per tuas. Nec obstat quod alibi dicitur. quod non sit habenda acceptio personarum. ut. infra de iudi. nouit. illud enim locum habet in iusticiæ reditione. secus autem in pœnis inferendis. ut dictum

20 est. ¶ Potest delegatus Papæ sententiâ suam exequi. ut. infra. eo. tit. querenti. potest & executionem eius ordinario demandare. ut. infra. eo. ti. significasti. & c. si quando. & c. pastoralis. §. quia uero potest & per subdelegatum. ut. infra. e. tit. ex literis. Quidam tamen dixerunt quod executio sententiæ delegati primo loco spectat ad ordinarium. arg. 2. q. 6. quisquis. ff. de re iudi. l. à dmo Pio. in prin. sed lex illa loquitur in delegato alterius ordinarij. secus in delegato principis. Exequi debet statim delegatus sententiam suam in realibus post decendum. ut. in sti. de offic. iudicis. §. j. & idem in criminalibus. ut. de pœni. di. 1. desleat. ff. de uerbo. signi. si qua pœna. C. de pœnis. l. cum reis. 2. q. 1. si-

21 cut ¶ Hoc tamen fallit in quattuor casibus. Primus est cum princeps iusserit aliquid acius solito puniendum. ut. C. de pœ. l. si uindictari. 1. r. q. 3. cum apud. Secundus cum mulier prægnans dannatur ad mortem. ut. ff. de pœ. l. prægnantis. Tertius cum damnatur seruus ratio eius obligatus. ut. C. de bonis præscri. pro. l. 1. Quartus cum relegato insula est assignanda. ut. 2. q. 7. biduum. In his casibus differtur executio ex causis que per prædicta iura colligi possunt. In personalibus autem actionibus differtur executio usq; ad quadimestre tempus quod datur condemnatis. ut. C. de

usu. re. iud. l. 2. & 3. ff. de iud. l. si debitor uidetur tamen quod hoc quadrimestre tempus locum habet in criminibus. ut. infra. de sent. & re iudi. quod ad consultationem. Nam illa de crimine loqui uidetur dum dicit de purgatione. & facit mentionem de hoc tempore. purgatio frequentius solet iudici propter infamiam ortam ex crimine. ut. infra. de purga. canonica per totum 2. q. 5. in multis. c. ibi positus. licet aliquando iudicatur purgatio ex defectu. ut. infra. de purga. cano. accedens. Sed qualiter illa decre. quod ad consultationem intelligatur dicam infra. de sent. & re iudi. ¶ Durat autem iurisdictio delegati usq; ad annum à die sententiæ. ita ut si excommunicauit nolentem parere sententiæ. eundem parentem absolueret post usq; ad annum. sicut obseruatur in illo qui ante lit. contest. contumax inuenitur. ut. infra. eodem titu. querenti & sicut contumax ante lit. contestata. & ob hoc excommunicatus auditur infra annum excommunicationis super principali. post annum uero nequaquam. ut. 1. r. quæsti 3. rursus & c. quicumque. Sic & contumax in diffinitiuâ. & propterea excommunicatus auditur petens absolutionem offerens se sententiæ pariturum. sed ante lit. contestata. ideo dicit quia si post litem contestata. quis contumax esset & liqueret de causa non est opus excommunicari. quia posset diffinitiuè pronounciari. ut 3. quæstio. 9. decernimus. C. de iudi. l. properandum. §. sin autem. uel si non liqueret missio fieret in possessionem irreuocabilem. ut. C. quomodo & quâdo iudex. l. consentaneum. & tunc in neutro casu esset locus ut contumax aut diretur super excommunicatione uel missione reuocanda. uel sic sicut contumax passus missionem in possessionem cautionem ponit infra annum & recuperat possessionem. ut. infra. ut lite non contestata. quoniam frequenter. sic excommunicatus petit absolutionem. & iudex delegatus infra annum inter-

ponit

ponit iurisdictionem suam & excommunicatum absoluit. post annum uerò sicut nec recuperatur possessio per cautionem, sic non impetratur absolutio per delegati iurisdictionem quasi temporalis sit in hoc & tempore limitata iurisditio de legati. ¶ Prorogatur ¶ iurisditio de tempore ad tempus ut infra de offic. iudi. de causa. ff. de iudi. l. 2. §. & si iudex de re ad rem. ff. de iur. l. de qua re. §. 1. de persona ad personam. ut. C. de iurisd. omn. iudic. l. 1. ff. de iudi. l. 1. Itæ prorogationes fieri habent de consensu partium & iudicis. ut. ff. de iudi. l. 2. §. si iudex. & cum ordinarius proroganda agit ut. C. de iurisd. om. iudi. l. priuatorum. delegati uerò iurisdictionem non putorogari posse ad res alias ut infra eodem titulo cum olim abbas. uel personas litigare uolentes ut. infra eod. titu. p. & g. etiam de consensu partium. Saluo eo quod nota supra eod. titu. casualiter. & saluo eo quod ad successorem delegati deuoluitur iurisditio si expreso nomine dignitatis alicui prælato fuerit demandata. ut infra eodem titu. quoniam abbas. Sed his quæ dicta sunt obstat lex. ff. de iudi. l. 1. quæ dicit posse prorogari ad personas alias iurisdictionem eius qui pro tribunali præest. uel aliam iurisdictionem habet. & sic uidetur quòd tam iurisditio ordinarij quam delegati ualeat prorogari. sed sic respondeo qui pro tribunali præest. id est ordinariæ iurisdictioni cum administrationem uel aliam iurisdictionem habeat. s. sine administratione uel ordinariam. sed tamen hæc distinctio ordinarij habentium administrationem uel non habentium colligitur infra de in inte. rest. Cā. Veruntamen de tempore ad tempus prorogari potest iurisditio de legati. ut infra eo. tit. de causis. ff. de iudi. l. 2. §. si iudex. & eodem modo potest prorogari ad rem. non tamen profus aliam puta ad maiorem quantitatem. ut. ff. de iudi. de qua re. §. 1. causa uero

non finita durat iurisditio tam ordinarij quam delegati. quando durat instantia iudicij dicam infra de iudi. ¶ Finitur ¶ iurisditio delegati multis modis per lapsum temporis cum infra certum tempus causa committitur decidenda. ut. infra. eo. tit. de causis. & c. consuluit. Finitur per appellationem interpositam à diffinitua. Nam is ad quem fuerit appellatum habet infirmare uel confirmare. & si confirmauerit executioni mandabit. ut in aut. de sanctis. epif. §. si quis contra aliquem. C. de epif. audi. in aut. si quis litigantium. & quia dubium est utrum confirmetur uel infirmetur. sententia dicitur medio tempore suspensa. ut. C. de re. cre. & iur. l. generaliter in princ. C. de appel. l. precipimus. §. hoc si. Vnde quod alibi dicitur extinguitur pronunciatum appellacionis remedio. exponitur, id est suspenditur. ut. ff. ad sena. consul. Trebel. l. 1. in fi. decre. tamen uelle uidetur quod cum appellatur ad diffinitua si eam confirmari cōtingit. primus iudex habet executioni mandare. Nam dicit quòd interim dum appellacionis merita plenius sunt discussa. suspensa est iurisditio iudicis à quo fuerat appellatum. ut neq; per se neq; per alios exequatur. ut. infra. eo. titu. pastoralis. §. præterea. Sed si citra diffinituam sententiam fuerit appellatum suspenditur iurisditio eius à quo fuerat appellatum. nam superior si inuenit minus legitime appellatum appellansem in expensis alteri parti condemnatum ad prioris iudicis remittere exa men. alioquin ipse de causa cognoscet. ut. infra. de app. ut debitus honor ¶ Per consultationem autem suspenditur iurisditio non finitur. ut infra. ti. prox. licet. C. de appella. l. ex illo. 2. q. 1. notum. 3. q. 6. multum. C. de rela. l. 2. expectari enim debet superioris responsum. ut. 6. q. 3. denique.

25 ¶ Item finitur iurisditio soluto mandato. soluitur autem mandatū morte mandatoris re integra existente. ut. in fra. eo. ti. licet. & c. gratum. ff. de iurisd.

om. iudi. l. & quia. C. manda. l. mandatum . nisi in casu. ff. mandati. l. si uero non remunerandi. §. ul. Item soluitur mandatum morte mandatarij id est, eius qui mandatum recepit. ut infra. manda. §. rectè. ff. eo. titu. l. inter causas. in prin. & hoc fallit in casu infra eoti. quoniam abbas. ¶ Item soluitur morte eius pro quo mandatum dirigitur. ut ff. quæ sen. sine ap. rescin. l. penul. ff. qui fandi. coguntur. l. si decesserit. & hoc fallit. ff. de fideicommiss. liber. l. cum quasi. in prin. ¶ Item soluitur reuocatione mandantis. ut ff. de iud. l. iudicium. instit. mada. §. rectè supra de elec. in causis. Item soluitur per recessum delegantis ut infra titu. prox. ca. ul. sed quod dixi mandatum iurisdictionis sola morte mandatoris finire intelligendum uidetur non ipso iure sed ope exceptionis. ut infra de testi. cum uenisset. ¶ Sed opponitur. nonne omne mandatum finitur morte mandatoris re integra existente. ut instit. mada. §. rectè. & mandatum iurisdictionis ut infra eo. titu. gratum. & c. licet mandatum etiam iurisdictionis simile est cæteris mandatis. ut ff. de iurisd. om. iudi. l. & quia in fi. Nec referre uidetur si non excipiatur. nam & si expressè partes consentiant ut talis delegatus procedat nullus uidetur consensus. ut. C. de iurisd. om. iudi. l. priuatorum infra de foro compe. significasti. Ad quod respondeo uerum est quod in hoc casu mandatum soluitur. Sed nihilominus opus est exceptione. ut dictum est. sicut dicitur quod sententia lata post primam non ualet. ut 2. quæst. 6. §. diffinitua. sed uerum est si excipiatur. ut infra de sen. & re iudi. inter monasterium.

26 Sicut etiam dicimus rescriptum secundum impetratum non faciens mentionem de primo non ualet. uerum est si excipiatur. ut no. supra de rescrip. §. tollitur. ¶ Item finitur iurisdictione delegati sententia lata & executioni mandata. ut infra eo. ti. in literis. ff. de re iudi. l. Paulus. ¶ Item finitur si iudex incidat in impossibilitatem iuris uel facti. si col-

legas habeat cum clausula quod si non omnes uel quod si non ambo. ut supra de rescri. seiscitatus infra de sent. & re iudi. ad probandum. ¶ Item finitur secundum plures recusato iudice delegato. & causa reculationis legitime coram arbitris comprobata & in tantum ut nec per se cognoscere ualeat recusatus; nec causam alteri delegare probat hæc Io. & Tan. & multi sequaces per decre. infra de appel. secundo requiris, in fi. ubi dicitur quod si causa suspicionis probata fuerit, causa cognitionis superfedere tenebitur recusatus per aliam decre. infra de foro competen. licet, quæ similiter dicit quod si causa suspicionis probata fuerit, ad te uel ad nos pro iusticia recurratur. sicut superius est expressum. Et si opponeretur eis decre. infra de appel. cum speciali. ubi dicitur quod iudex recusatus probata causa suspicionis de recusatoris assensu persone idoneæ committat negocium. uel ad superiorem respondebant illam loqui in ordinario qui & si fuerit legitime recusatus prætenu tamen ordinariæ iurisdictionis quæ retinet, potest committere uel transmittere, sicut dictum est. et si in propria persona cognoscere non possit propter suspicionem. & eodem modo respondebant ad alias decre. quæ dicunt iudicem recusatum committere posse. infra de ap. ad hæc. ca. cum a te infra de foro compe. si quis clericorum. sed quamuis sic ad decre. respondeant. ad leges tamen respondere non possunt quæ dicunt expressè delegatos recusatos posse committere negocium principale. ut. C. de iudi. l. cum specialis. & l. apertissimi. Unde in respõsione deficientes omnino dicebant leges illas fore correctas. sed quia promptum est iura iuribus concordare. ut. C. de inoffi. do. l. una. ¶ Dico illam decre. cum speciali, locum habere tam in ordinario quam in delegato. ut in eo quod loquitur in ordinario concordet cum decre. superius allegatis. In eo autem quod loquitur in delegato consonet legibus supradictis & ad decre.

decre. illam secundo requiris, sic respondeo causæ cognitioni supersedere tēneri uerum est. ut in propria persona nō cognoscat. suspectus enim iudex esse non debet. ut ibidem sequitur. & 3. quæstio. 5. quia suspecti. periculosum est enim coram suspecto iudice litigare ut supra de excep. cum inter. & hoc tamen non negatur recusari committere posse. Ad aliam decre. licet quam allegant sic respondeo ad te uel ad nos pro iusticia recurratur scilicet per appellationem si exceptio recusatōnis nō fuerit admittā. & hunc intellectum indicat quod ibidem sequitur sicut superius est expressū hoc enim in superiori parte decre. illius exprimitur manifeste. quis iudex quando & ex quibus causis possit & debeat excusari dicam infra de
 29 app. & recu. §. recusat. ¶ Sed quæritur quare dicatur mandatum reale cum scribitur alicui expresso nomine dignitatis. ut infra eo. quoniam abbas. respondeo quia magis uidetur haberi respectus ad dignitatem quam ad personam, ut quicumque præsit illi dignitati mandatum apostolicum exequatur. accedunt ad hoc. ff. de pac. l. tale §. ult. ff. de cond. di. & demon. l. filius fami. ff. de annuis leg. l. annua. §. r. C. de iu. deleg. l. cum aliquis. Transfertur autem mandatum in successorem, quia dignitas non perit decedente persona. unde imperium imperpetuū est. ut in aut. quomodo oportet. §. ult. col. 1. in auth. de quæstore. §. si uero aliquis, col. 6. & hoc uerum est quod dignitas non perit nisi per eum qui potest depressa fuerit uel delata. ut
 30 supra de confiti. cum accessisset. ¶ Hoc autem notandum est quod delegatus non debet iurisdictionem suam artare. dando terminum ad id tempus in quo iurisdictione sua expiraret ut infra eo. ti. ca. consuluit. & ff. si quis caus. l. 2. l. si quis tamen. ff. de dam. insec. l. cum postulassent. in prin. C. de diuiden. tu. l. 2. ¶ Itē obseruandum est ne is iudex detur quē altera pars petir. nisi Papa dederit ad uitandam uerecundiam petiti. ut. ff. de iur.

dic. l. obseruandum. quod intelligo cum utraque pars hoc est his qui impetrat & is contra quem impetratur præsens est in curia per se uel procuratorem. & ideo impetratio iudicis in audientia locum habet. Cæterum si impetrator tantum sit præsens iudex petitus dari debet. ut. C. de lit. cont. in auth. offeratur. in auth. de exhiben. & introducē. reis. §. scimus. 3. quæstio. 3. §. spacium. in fi. & C. quomodo & quando iud. in auth. &
 31 consequenter. ¶ Et est sciendum quod is qui iudicem petit ipsum recusare non potest. ut infra. eod. ti. super quæstionū. §. uerum. 3. quæstio. 3. in auth. offeratur. & 4. quæstio. 3. §. Item in criminali, in uer. si quis testibus hoc est uerum in iudicio. nam extra iudicium potest is qui impetrat implorare a superiore mutari iudicem quem obtinuit eo quod aduersario suspicio noua posset oriri. fortē propter affinitatem seu familiaritatem quæ de nouo contracta est inter impetrantem & iudicem. ut infra eo. ti. insinuante. sed in iudicio sicut dixi recusare non potest. aduersarius autē posset ex hac noua causa interueniente inter impetrantem & iudicem in iudicio recusare. ut ff. de procu. l. post litem. & ff. de arb. l. licet. ff. ut in posse. lega. l. plannum. ff. de interrog. actio. l. de ætate. §. ex causa. ¶ Sed quid si aduersarius cui oriri potest suspicio consentiat talem iudicem procedere. nunquid impetrator potest implorare illum mutari. respondeo non ut infra. eo. de app. interposita. §. ille. ¶ Quæritur de iurisdictione prorogata an sit ordinaria uel delegata. Dixerunt quidam quod ordinaria esset. eo quod à iure habetur ut not. supra eo. tit. §. prorogatur. & iurisdictione quæ à iure habetur ordinaria est. ut. ff. de iurisd. om. iu. l. & quia. Alij dicunt quod sit delegata quasi assumat naturā eius cui adiicitur. res enim quæ aggregatur & quæ unicitur assumit naturā rei cui aggregatur & cōiunxit. ut. ff. cōmunia dele. l. 2. in n. C. de rei uxo. ac. l. una. in prin. r. 6. qu. 1. & temporis qualis
 infra

infra de statu. reg. recolentes. in fi. Ter-
tij dicunt iurisdictionem prorogatum
eandem esse in numero cum prima. si-
cut & præcarium dicitur prorogatum idē
cum primo. ut. ff. de præca. l. sed & si ma-
nente. sicut & locatio prorogata est ea-
dem. ut. ff. de loca. & condu. Item cum
quæritur. §. qui completo. & compro-
missum prorogatum idem est. ut. ff. de
arbi. l. non ex omnibus. §. ul. & eadem
iurisdictione proconfulis & legati. ut. ff. de
offi. procon. l. meminisse. puto quod iu-
risdictio delegata prorogata eadem sit
33 cum priori. ¶ Item quid si committa-
tur causa alicui expressio nomine digni-
tatis. & is qui præest deponatur. trans-
feratur. suspendatur. ab administratione
amoveatur. excommunicetur. & puto
in translato finitam esse iurisdictionem
quo ad translatum. quia translatus ni-
hil commune habet cum ecclesia à qua
transfertur. ut 2 r. q. 2. si quis iam tran-
slatus supra de elec. cum in cunctis. cuius
contemplatione sit commissio. ex-
pectabitur ergo successor. ut infra eodē
titu. quoniam abbas. Idem dico in de-
posito. depositio enim instar mortis ha-
betur. Nam in ecclesia depositio ulti-
mū supplicium reputatur quod in mor-
tem interpretamur. ut. ff. de pœ. l. ul. ad
utrumque casum translationis & mortis
facit lex. C. de pœ. iudi. l. placuit. In
suspensio non dico impediri iurisdic-
tionem. Intellego enim suspensum quo ad
iurisdictionem ordinariam non delega-
tam. suspensus enim retinet prælaturam
cuius respectu facta est commissio. &
idem dico in remoto ab administratio-
ne. In excommunicato dico quod impe-
ditur iurisdictione non finitur. & absoluto
eo procedatur ex veteri cōmissione. ar.
15. qu. 7. nos sanctorum. & c. iuratos. &
maximè si cognoscere incepit. melius
est enim tantisper expectare iudicē qui
semel cognouerit. quam de nouo rem
rursus dijudicandā committere. ut. ff. de
34 uaca. mu. l. ul. in fi. ¶ Item quid si de con-
seruatoribus istis qui tota die in curia
impetrantur. ex puto quod defendere habēt

à uiolentijs manifestis. nā cum sint me-
ri executores de dubijs non cognosceret.
ne partes iudicium sibi assumant. ut. C.
de exe. rei. iul. l. si ut proponis. cæterum si
de dubijs deberent cognoscere ut con-
seruarent iura & possessiones impetran-
tium. iā essent iudices generales in om-
nibus causis eorum qui eos impetraue-
runt quod esset contra ius. ut supra de
rescriptis. ad hæc. & sic curia tenet. Itē
credi nõ debet quod sit delegatus. nisi per
litteras delegationis ostendatur. ut infra
eo. ca. cum in iure. & idē in legato. ut. C.
de man. prin. l. una. Idem in officiali-
bus Cæsariens. uolentibus capere bona
alicuius tanquam fiscalia quibus nõ cre-
ditur sine literis ut. C. de iure fisci. l. pro-
hibitum. li. 10. ¶ Quid si de auditoribus
35 curiæ quibus uiua uoce uel per nunciū
causæ à summo pontifice committun-
tur. respondeo sufficiet probari sic esse
commissum scripto uel non scripto. ut
in auth. ut litigan. iurēt. §. quia uerò. col.
§. in auth. de litigio. §. edita col. 8. Sed
quid tenor literarum in acta publica sit
translatus nunquid peracta probabitur
iurisdictione respondeo sic. ut. C. de re iu.
l. gesta. C. de testa. l. publicati. quod in
telligo uerum esse cum examinata litem
sunt in iudicio præsentibus partibus
tam in filo quam in bulla et in stilo et
demum comprobatis omnibus aucto-
ritate iudiciali trāsata sunt. ut infra de
priuile. cum olim essemus. in fin. Et est
notandum quod quandocunque iudici
præcisè scribatur rationabiles tamē ex-
ceptiones debet admittere nisi in rescri-
pto cōtineatur quod nullæ exceptiones pe-
nitus admittantur. ut infra eo. c. ex par-
te. quia tunc nullæ admitti debent uel
saltem moratoriæ uel dilatoriæ. nõ de-
berent admitti. peremptoriæ sic ut. C.
de præci. Impera. offe. l. quoties. uel dici
posset. quia tunc et dilatoriæ. et perem-
ptoriæ deberent admitti. præter illas
de quibus non admittendis in rescripto
specialiter continetur. ut. ff. si quis cau.
l. sed et si. §. quæ sint. Hoc tamen fallit
in personis quæ propter excessus noto-
rios

rios & evidentes sine exceptione uel excusatione aliqua condemnatur. ut 23. dist. in nomine domini. 2. quæ. 7. lator. 21. quæstio. 2. placuit. 27. qu. 2. sed homo. C. de decu. l. exemplo.

36 † In summa sciendum est quod olim proponebatur edicta, idest in aliquo publico & eminenti uel in albo prætoris scribebatur. talis ueniat tali die responsurus citatus per scripturam legere poterat citatus per se uel per alium & certiorari. C. qui accusa. non pos. l. 3. ff. de iur. om. iu. l. si quis. id quod, & per talia edicta citabant soli ordinarij non delegati. ut in auth. de exhiben. aut introdu. re. §. si uerò quidem. C. de bo. auth. iud. posses. in auth. ei qui iurat. nam & delegati qui & pedanei dicebantur non citabant per edicta nec per executores ut quidam dicunt. Sed requirebant per se. ut. C. de iudi. l. sancimus Sed hoc non placet nam & arbiter per alium citatur. ff. de arbitris. l. sed interpellatur §. arbi. licet hoc uideatur magis esse imperij quam iurisdictionis. quasi imperiosum uideatur mittere executo-

37 rem. Sed hodie talia † edicta non sunt sed mittuntur edicta in epistolis contenta. quia delegati mittere possunt. ut infra eodem. ca. gratum infra de dolo & contuma. cap. ultimo scilicet de eo. qui. mit. in pos. causa re. ser. ca. ulti. sunt citationes & per executores. ut. C. de præscrip. 30. uel 40. an. l. sicut in rem. & l. cum notissimi. sicut & per ipsos iudices. ut in auth. de li-

38 tigio. §. omnem. † Per hanc citationem fit iurisdictionis perpetuatio ut infra eodem titulo. gratum. & si citatus peremptoriè non ueniat iudex potest in eum procedere tãquam in contumacem. potest & gratiam facere contumaci & ei parcere in præiudiciũ alterius partis ut infra eo. ti. Consuluit. & C. quomodo & quando iudex. l. 1. ff. de arbi. l. Si cum dies. §. si quis ex litigatoribus. nec enim quicquid iudicis potestati permittitur iure necessi-

tati subijcitur. ut. ff. de iudi. l. non quid quid, & alibi lex dicit omnibus magistratibus concessum est iurisdictionem suam defendere pœnali iudicio, non dicit indictum uel iniunctum. ut. ff. si quis ius dicen. non ob. l. prima in princi. & facit ad hoc lex. C. quomodo & quando iudex. l. 1. & hæc uera sunt quãuis quædam argumenta in contrariũ allegentur. nã ita debet unus audiri, ut alteri præiudicium non fiat. ut 3. qu. 9. ca. ul. Item ita defendendũ est uni persone ut alteri debitum iusticiæ nõ subtrahat. ut. C. de status & imal. uirtutum, ad idem 2. q. 7. queritur. 16. quæstio. 7. decimas. Sed lex quædam multum obstare uidetur quæ dicit quod si iudex condemnationem prætermiserit expensarũ, de propria substantia compellitur refartire scilicet si non cõdemnauerit contumacẽ. ut. C. de iud. l. sancimus. in fine. Sed lex illa loquitur in actore contumace. qui postmodum ueniens audiri nõ debet. nisi reo restituitis expensis. ut. C. quomodo & quãdo iudex. in auth. qui semel. C. de bonis auth. iud. pos. in auth. & qui iurat. Sed instabit. quare aliud in actore quã in res. cũ æqualitas in iudicio sit seruãda. ut. C. de fru. et liti. ex. l. ult. C. de prox. sacro scribio. l. sacris. li. 12. Ad quod respõdeouerum est quod actori non debet licere quod reo non licet. ut. ff. de. reg. iur. l. non debet. Sed quædam concedunt reo quæ non permittuntur actori. nã plures dilaciones dantur reo quã actori. ut. ff. de seruis. l. ult. Itẽ ubi obscura sũt iura partiũ pro reo pronunciat. ut infra de proba. ex literis infra de fide in stru. inter dilectos. in fi. infra de regu. iur. estote põr delegatus a Papa committere uices suas cui uult et cõpelle re quẽ uult recipere cõmissionẽ. nullo personarũ causarũ habito respectu. ut. C. qui pro sua iuris. l. j. in fi. infra e. t. pastoralis. ff. de mune. et hono. l. munerum. §. iudicandi. dũmodo quod committitur pertineat ad iurisdictionẽ committentis.

- mittentis. ut. C. qui pro sua iuri. l. r. in
 39 princ. † Ordinarius autem non potest
 cogere hominem non suæ iurisdictionis
 recipere suam commissionem. ut. ff. de
 iuris. om. iudi. l. ul. compromissum
 autem non cogitur quis recipere. ut. ff.
 40 de arbi. l. 3. † Item aduocatus non cogitur
 exercere officium aduocationis
 alibi quam in foro suo. ut. C. de aduoc.
 diuerforum iudi. l. sancimus in fine.

Summarium.

- 1 Legatus quis sit.
- 2 Legatorum triplex genus.
- 3 Legati qui de latere pape mittuntur, ubi
 & quando possunt absolueri. Et
 quid de legatis qui ex ipsius latere non
 mittuntur.
- 4 Legati officium quid sit.
- 5 Legatus an possit facere concilium.
- 6 Legati que beneficia conferre possunt.
- 7 Legati iurisdictione quandiu duret.
- 8 Iurisdictione delegati quot modis finiatur.
- 9 Legatus qualiter se habere debeat in le-
 gatione.
- 10 Legatus transmissus ex latere pape in qui-
 bus excedat legatum, qui privilegio
 ecclesie sue fungitur legatione.
- 11 Legatus de latere pape transmissus, quam
 prerogatiuam habeat respectu alte-
 rius legati transmissi, sed non de late-
 re transmissi.

DE OFFICIO LEGATI.

Rubrica.

Quia officium legati simile est
 officio delegati quamuis illud
 sit latius & generalius. idem
 post officium delegati sequitur hic de
 officio legati. ¶ Videamus ergo quis
 sit legatus, quod sit legati officium, quā-
 to tempore durat. & qualiter finiatur.

- 1 ¶ Legatus † est is cui certa patria uel
 provincia gubernanda committitur ut
 infra de ap. nouit. per literas autem fi-
 dem de sua legatione faciet si exigat-
 2 tur. ut. C. de man. prin. l. una. † Officiū

legati aliud est ante ingressum in pro-
 uinciam sibi decretam, aliud post in-
 gressum, & aliud post egressum. Offi-
 cium legati ante ingressum provincie
 in uoluntaria iurisdictione consistit. s. in
 predicando. & in absolueno excom-
 municatos propter manus iniectio-
 in clericos monachos uel conuersos.
 ut infra eo. ti. quod translationem. infra
 de sentent. excommunicat. ad eminen-
 tiam. ¶ Circa hoc tamen triplex genus
 3 legatorum distinguitur. † Nam legati
 qui de latere domini pape mittuntur
 possunt absolueri homines suæ provin-
 cie & alterius cuiuscumque in provin-
 cia & extra provinciam. Legati qui ex
 ipsius latere non mittuntur. ut cum pa-
 pa non cardinalem uel alium officiale
 curie. sed prelatum aliquem in lega-
 tionem mittit. talis non absoluit nisi
 prouinciales & in prouincia constitu-
 tos. alios etiam prouinciales alibi quā
 in prouincia non absolunt. Tertij ge-
 neris legati qui ecclesiarum suarū præ-
 textu legatione funguntur. ut infra eo-
 dem tit. cap. r. excommunicatos huius-
 modi non absolunt ut infra eodem ti.
 excommunicatis. Primis igitur lega-
 tis ex ipso legationis officio iam hoc
 licere incept. ut in decre. quod trans-
 lationem. sic & pro consulente quam
 ingrediatur prouinciam utitur pro con-
 sularibus insignijs & uoluntariam iu-
 risdictione non contentiosam exercet.
 ut. ff. de offic. pro con. l. r. & l. 2. Recte
 autem legatus faciet in præmissa denū-
 ciatione & per eam partem prouincie
 intret. per quam alij ingredi consue-
 uerunt ad instar pro consulis ut. ff. de of-
 ficio procon. l. obseruare. in uer. recte
 & in autē. de administ. §. illud autē. col
 la. 7. Item legatus antequam intret pro-
 uinciam non potest iurisdictionem suā
 in prouinciam demandare. nisi neces-
 sifatis causa ut si moram necessariam
 in itinere patitur. ut. ff. de offi. procon.
 & legati. l. obseruare. §. post hæc & §.
 sed si antea & l. aliquando hodie tamē
 semper & indistincte hoc licere uide-
 tur. ut

tur. ut in auten. de collat. §. antequam uero, colla. 9. & idem dici potest in prælato confirmato & in maximè consecrato ad ecclesiam transmissio antequàm diocesim ingrediatur. In hac tamen iurisdictionis de mandatione excipiuntur ultimum supplicium. & membri abscisio. & eodem modo dici potest legatum non posse committere causam depositionis. uel perpetuæ amotionis. Nam amotus dicitur abscindi ut infra de excess. præla. grauem. cætera posse antequam ingrediatur. ut dictum est. ¶ Ingressus autem prouinciam exercet omnia quæ exercet ipse qui eum transmissit. præterea quæ specialiter summo Pontifici referuntur. quæ quibusdam uerbis cõtinentur. restituit papa &c. ut no. supra de transla. præla. §. pertinet autē. sunt & quædam alia quæ sibi papa referuat in signum priuilegij singularis. quæ legatis non competunt: ut sententias delegatorum iudicum reuocare. ut infra eodem tit. studuisti tractare negocia translata ad superiorem per appellationem: ut supra de app. constitutis. uel per relationem ut infra eod. tit. licet permittere non uacantes. ut infra de præben. dilectus dispensare in beneficijs curam animarum habentibus & in personantibus ut supra de elect. dudum. ¶ Item dispensare cū filiis sacerdotum. ut ecclesias habeant quas partes eorum sine medijs habuerunt. ut supra de filijs præbys. dilectus.

4 ¶ Item officium legati est audire causas prouinciales quæ ad ipsum referuntur per appellationem ut infra eodem ca. 1. & 2. q. 6. decreto. an autem ad eum per querelam deferri possint negocia dubitatur. Et est certum quod si quis conqueratur de alio Romanæ sedi immediate subiecto. legatus est iudex competens. ut 11. q. 1. peruenit aliorum uerò causæ habentium iudices ordinarios in prouincia deferri ad legatum non debent per querelam ut uidetur. ut infra eod. tit. peruenit. sicut nec ad metropolitanum deferuntur per quere-

lam. ut 9. q. 3. conquestus. nec ob infra eodem tit. c. 1. illa enim loquitur in eo qui erat ordinarius & legatus priuilegio ecclesiæ suæ. unde cum ratione ordinariæ iurisdictionis causæ ad eum deferri deberent per appellationem nihil adderet legationis officium. si etiã per querelam non deferretur. ut ergo aliquid ex delegatione addatur hoc inductum est sicut dixi ar. ad hoc. ff. de usu. l. si stipulatus ff. de le. 1. l. si quando quis. in prin. ff. ad municip. l. 1. in fi. qui dam tamen intelligunt illam decre. peruenit in defensore non in legato uel in legato cogente subditos prælatorum conqueri coram se suis ordinarijs prætermisissis & contemptis. consentiunt autem de plano quod ad delegatos deferri causæ ualeant tam per appellationem quam per querelam omisiss medijs. & in hoc hodie consuetudo concordat. iuuatur autem consuetudo unica ratione quia ratione fungitur uice papæ ad papam uerò recurritur omisiss medijs per querelam. ut infra de foro competen. c. ult. Et propter hoc Roma dicitur cõmunis patria. ut ff. ad municip. l. roma & per appellationem similiter omisiss medijs. ut 2. q. 6. si quis uel frũ. c. se que tibus infra de app. si duobus. quod in alijs nõ contingat ut 7. q. 6. quisquis & q. 7. metropolitanæ. 9. q. 3. conquestus infra de appel. dilectus. Sed impugnatur ex decreto peruenit. ¶ Itē ex legibus quæ dicunt causas ad principem per querelam non debere deferri omisiss medijs ut in auten. de mandatis princ. §. sit tibi. collatione 3. in auten. ut differen. iudi. §. si quis uerò æstimans. col. 9. Et ad rationem pro parte aduersa superius allegata scilicet quod legatus fungitur uice domini papæ possit taliter responderi. quod hoc non est uerum in his in quibus propter excellentiam dignitatis frãgitur ius commune. ut est in querela & appellatione per quas causæ deferuntur ad Papam medijs prætermisissis. Et nota quod siue per appellationem causa deferatur ad papam legatus se

intromittere non potest nisi forte causam examinet, ut eam magis instructam ad superiorem transmittat. ut. infra. de appel. constitutus. siue per relationem. ut. infra. eo. ti. licet. C. de appel. l. ex eo. & idem si per quærelam transferatur aliquid negocium ad audientiam Papæ. ut. 2. q. 6. quoties & c. anteriorum. §. ad hoc. & idem est in postulatione porrecta ut supra. de postu. in secunda bonæ. In his enim omnibus expectanda est superioris iussio decisio est responsio. ut. 3. q. 6. multum. 2. q. 6. dec. C. de rela. l. 2. 3. q. 6. deniq; ¶ Item officium legati est transferre abbates ecclesiæ, romanæ immediatè subiectos. ut. ff. de cõ sue. cum uenerabilis. † Sed nunquid legatus concilium facere potest. Et uideatur quòd sic particulare non generale. ut. 3. di. §. porro. & 7. distin. regula. multa enim concilia particularia inueniuntur celebrata sine penitentiâ domini papæ præsentè legato Romanæ sedis. ut. 16. di. 6. 63. di. c. 2. & 1. q. 7. conuenientibus. Sed Hug. Io. & Lau. scripserunt contrariù dicentes legatù Romanæ ec. concilium celebrare non posse nisi ad hoc specialiter destinet uel nisi hoc ei specialiter cõmittatur. & secundum hæc intelligit omnia iura inuentia legatum concilium facere posse. talis enim legatus facere potest concilium generale. si de generali ei specialiter fuerit inunctum uel particulare si de particulari. & hæc opinio duplici ratione munitur. Vna quia priuilegiu de concilio cõgregando sibi romanus pontifex specialiter reseruauit. ut. 2. q. 6. Ideo, & alia quia mandata iurisdictione generali non trahit potestas cõcilij faciendi. ut. ff. de officio eius cui mã. est iurisd. l. 2. Sed impugnatur unica & urgèti ratione. nam metropolitanus & primas faciunt sua cõcilia provincialia & particularia proprio iure. ut. 18. di. c. 1. & disti. 12. si quis episcopus. uocatis suffraganeis. ut. 18. di. in multis. c. ibi positus. & infra. de accusa. & inquisi. sicut olim. & episcopus facit suam synodum episcopalem cum suis clericis.

ut. 38. di. quãdo. & 12. q. 2. placuit. & c. episcopus. nunquid ergo his omnibus inferior erit legatus. Romanæ, ecclesiæ in potestate concilij celebrandi certè non. poterit igitur legatus cõcilium facere particulare uel provinciale cum episcopis provincie sibi decreta. & in eo constitutiones edere et statuta quæ perpetua erunt. ut. infra. eodem. c. ultimo. Non obstat. c. superius alleg. 2. q. 6. ideo. nã illud intelligo in cõcilio generali uel uniuersali quod fieri habet uocatis episcopis diuersarum provincialium. Similiter nõ obstat lex alleg. ff. de officio eius cui mã. est iurisd. nã illa loquitur in alio cõcilio uel in cõcilio in quo. si agitur de auctoritate manumittendi quæ non transit mandata iurisdictione a præfide ut ibi dicit. quia nec mandate præfide alius tutorè dare ut insti. de Atilia. tuto. & cura. l. nec mandate. secus in iubente. ut insti. de Atilia. tuto. §. sed hoc iure. differt enim iussus à mandato. ut C. quod cum eo. l. e. tam. & l. si mandator. Iussus enim importat necessitatè. ut in auten. ut nullis iudi. §. & hic uero iubemus. col. 9. mandatum. liberam obsequij præstationem. ut insti. de officio. §. mandatum. Nam mandatum ex officio & amicitia traxit originem. ut. ff. manda. l. 1. §. 1. uel loquitur de consilio uel concilio in quo agitur de approbanda uel reprobanda causa manumissionis faciendæ à minore. 20. annorù. ut in liti. ex quib. ca. ma. pos. uel non pos. §. eadem. † Item possunt legati conferre beneficia & ecclesias uocantes de rectoribus ordinare siue illi ad quos ius pertinet conferendi iam illud admiserint. ut. supra de supplen. neg. præla. liter. is. siue nõdum nec impedit legati collationem ius patronatus clerico pertinens clericatus ratione. quia cum plus iuris habeat in conferendo prælatus & hoc non impediat legatù conferre uolentè quam patronus in præsentando hoc minus impediet. ut. infra. eodè. ti. dilectus. secus autè si ius patronatus spectet ad clericum siue lai-

ue laicum patrimonij iure . ut . infra .
 de iure patro . cū dilectus . Minus enim
 potest absorbere legatus ius patrimo-
 niale alicuius quā ecclesiasticū . Hęc
 ob . his quę dicta sunt . infra . de appel . c .
 1 . illa enim decre . nō loquitur in lega-
 to transmissio ex latere domini papę .
 sed in eo qui priuilegio ecclesię suę
 fungitur legatione . qui liberam colla-
 tionem non habeat ecclesiārū illarū . in
 quibus instituēdi ius uel præstādi ab
 alijs possidetur tēpore faciēdi alterutrū
 7 à iure indulto nondū elapso . ¶ Durat
 autē iurisditio legatorū quā diu du-
 rat tempus eis à superiore præfixū uel
 quando non fuerint reuocati . ¶ Finitur
 8 autem ¶ iurisditio quattuor modis . Tē-
 pore si tēpore fuerit legatio limitata re-
 uocatione . sed tūc finitur legatio nō iu-
 risditio in causis iam cęptis quas etiā
 post reuocationē potuerūt p alios ter-
 minare . ut . infra . eod . ti . c . ult . Item mor-
 te alterutrius . s . mittentis uel eius qui
 missus est . Sed in hoc casu mortuo mit-
 tente & si delegatio finiatur . iurisditio
 tamen non finitur in negocijs inchoa-
 tis . & idem puto cum tempore legatio
 terminetur . Nec obstat . supra . tit . proxi-
 mo consultuit . illa enim loquitur cum
 causę cognitio tempore limitatur : se-
 cus ubi legatio ut dictum est . ¶ Item fi-
 nitur legatio per egressum quod intelli-
 go cum legatus fines legationis egredi-
 tur non egressurus . nam si egreditur ut
 statim regrediatur iurisditio intermit-
 titur non finitur . quia nec egredi uide-
 tur . ut . ff . de diuor . l . diuortium . ff . de in-
 rem uerso . si pro parte . § . uersum . Sed &
 si per egressum legatio finiatur durat ta-
 men iurisditio demandata in causis iā
 ceptis ante egressum cęptas autem cau-
 sas . & per hoc iurisditioem perpetuā
 intelligo . s . per solam citationem . ut . in
 fra . eo . ti . c . ult . & supra . titu . proxi . gra-
 tum . ¶ In summa ¶ notandum est quōd
 legatus dum legatione fungitur . inuigi-
 lare debet nō his quę sua sunt sed quę
 Iesu christi salutē & adificationē clericali
 ac populi insistere . nec in procura-

tionibus grauare subiectos . ne longi
 temporis quęstum breuis hora consum-
 mat . ut . infra . de censibus . cum aposto-
 lus . Prandia ipsius nō sint enormia . sed
 secundum mediocritatem . uniuscuiusq;
 loci . ut . i . o . q . 3 . c .ulti . Si agens ut nulla
 ecclesia seu latus se indebite prægrau-
 ri rationabiliter conqueratur . ut . infra .
 de censibus cum instantia . § . sanē . pa-
 tiatur coniungi . ecclesias in procuran-
 do quę per se singulariter non suffi-
 ciunt procurare . ut . eo . decre . cum instā-
 tia . § . si uerō . infra . de præscrip . acceden-
 tes . de talibus quidem contributis li-
 cet uiuere non de symbolis uel confer-
 tis . ut . 44 . di . non oportet . & cap . non
 liceat pro . & ut breuiter transeam si in
 Apostolorum loco sunt legati non so-
 lem sermonem eorum imitantur . sed
 conuersationem & abstinentiam . ut .
 35 . distin . ecclesię principes . in fi . Alia
 quę circa materiam istam dicenda ui-
 dentur . dicam competētius . infra . de
 10 censibus . ¶ Item notandum ¶ est quōd
 legatus transmissus ex latere domini
 papę . in quattuor excedit legatum qui
 priuilegio ecclesię suę fungitur lega-
 tione . Primo quia præsentē transmissio
 alius ob reuerentiam maioris non exer-
 cet legationem . ut . infra . capi . uolentes .
 Secūdo in absolutione excommunicatorū
 ut no . supra . eo . ti . § . officiorū . Ter-
 tiō in collatione ecclesiārū uacantiū . ut .
 no . supra . eo . ti . § . Item possunt legati .
 Quarto in procuracionibus . Nō enim ita
 procuratur ille qui ordinarius est & in
 domo sua cōsistit sicut trāsmisus . Qua-
 liter autem ordinarius procurandus sit
 11 dicā . infra . de censibus . ¶ Item legatus
 qui de latere domini papę transmitti-
 tur excedit legatū qui trāsmittitur sed
 nō de latere qui trāsmittentis in uno . s .
 in absolutiones excommunicatorū sicut
 superius dictū est . § . officium . & forte
 in alio . quia non inuenio quōd legatus
 priuilegio ecclesię suę nō exerceat le-
 gationem suā . nisi præsentē legato ex la-
 tere domini papę transmissio . de tali e-
 nim loquitur . infra . eo . tit . uolentes .

Summarium.

- 1 Index ordinarius quis sit.
- 2 Iurisdictionem ordinariam confert consuetudo.
- 3 Iurisdictionem ordinariam confert Papa uel princeps.
- 4 Qualitates in iudice ordinario cōsiderāde.
- 5 Episcopi an sint ordinarij iudices monachorum.
- 6 Metropolitānus an sit index ordinarius in tota sua prouincia.
- 7 Episcopus an inter subditos suorum praelatorum in sua diocesi sit ordinarius iudex.
- 8 Prælati uel ordinarij iudicis officium quale sit.
- 9 Advocato licet uendere iustum patrociniū, & assessori, iustum consilium.
- 10 Index expensas habere debet, & nu. II.
- 12 Iudicis ordinarij iurisdictione circa quæ uersetur.
- 13 Iurisdictione iudicis ordinarij qualiter impediatur.
- 14 Iurisdictione predicta qualiter finiatur.
- 15 Iudici ordinario si superior mandet id faciat, quod alia, ex officio suo facere possit, quando illud exequitur ut delegatus.
- 16 Iurisdictioni ordinaria quæ pertineant.
- 17 Diocesani annis uicibus suas dioceses uisitare debent, & pluries si necessitas uel utilitas exigit.
- 18 Absolutio ab excommunicatione propter iniectionem manuum in clericos, cōpetens ordinario, quādo possit alteri delegari.

¶ DE OFFICIO ORDINARIJ. Rubrica.

Diximus supra de officio legati & legati restat dicendum de officio ordinarij. & ideo subiicitur hic Rubrica de officio iudicis ordinarij. ¶ Videamus igitur primo quis sit iudex ordinarius, quod sit officium iudicis ordinarij. quæ potestas. & quibus modis impediatur ordinaria iurisdictione uel finiatur. ¶ Ordinarius iudex

- 1 ¶ est qui à collegio eligitur & à superiore confirmatur. ut electus in episcopum, qui per confirmationem sortitur iurisdictione in omnibus præter ea quæ maiorem discussionem exquirunt. & munus consecrationis exquirunt. ut supra de electio. transmissam. Sunt igitur ordinarij prælati ecclesiarum. ut infra eoti. cum ab ecclesiarum prælati. qui à collegijs eliguntur, & à superioribus confirmantur: ut supradictum est. Hoc enim fallit in duobus casibus in quibus electus ante confirmationem administrat & iurisdictionem exercet. In electo in summum pontificem qui statim admiaifrat. & hoc ideo quia superiorem, imò parem non habet ut 23. dist. in nomine Domini supra de elec. licet. Item fallit in electo concorditer ultra Italiam constituto & romanæ ecclesiæ immediate subiecto. in quo hæc tria faciunt quod in alijs operatur. confirmatio. præter actum alienandi ut supra de elect. nihil in fi. & secundum hoc intelligo infra de iudi. decernimus. 15. quæstio 4. c. 1. sunt ordinarij electi ab uniuersitatibus uel corporibus laicorum. ut in auten. de defen. ciui. §. nos igitur colla. 4. C. de iurif. om. iud. l. l. ¶ Ordinariam ¶ iurisdictionem confert consuetudo. ut. C. de emancipa. l. r. argu. 9. q. 3. conquestus. quod intelligo in consuetudine præscripta, uel in ea cuius memoria non existit. ut no. supra de offic. archi. circa fin. illius. ¶ Confert etiam ordinariam papa uel princeps qui est lex animata. ut in auten. de consul. in fi. unde quo ad iurisdictionem ordinarij conferendam æquipollent lex animata & inanimata. & sic intelligo. ff. de de iurif. om. iud. l. & quia. quod uerum est cum papa uel princeps non unam uel duas uel. 10. causas alicui committit. sed uniuersitatem causarum. unde camerarium. uicecancellarium, auditorem contradictarum. & auditorem cameræ ordinarios puto. ¶ Hæc autē in qualitate iudicis ordinarij attenduntur. Conditio. sexus ætas. discretio, fama.

ma. Conditione fit seruus ut. 3. q. 7. §. tria. Sexus ne fit foemina ut 33. q. ul. mulierem. Aetas requiritur. ut fit maior 20. annis. ut. ff. de arbitris. l. cum lege. uel ad minus 18. ut. ff. de re iudi. l. quidam consulebant. & hoc locum habet etiam in delegato. ut supra de officio delega. cum uicesimum. Discretio. ne careat iudicio. id est discretio ut 3. q. 7. §. tria. Fama ne fit criminofus. id est. infamis. ut 3. q. 7. infamis. §. tria. Infamia tamen licet faciat ne ordinarius possit iudicare de merito uitae. sententia tamen infamis iudicis uel criminofis tenet. nec repelli potest ordinarius propter talia à iudicando donec tolleratur in officio suo. ut 8. q. 3. nõne. Sed delegatus potest repelli per exceptionem. ut supra de rescript. seiscitatus.

¶ De episcopis dubitatur an sint ordinari iudices & immediatè monachorù uel monachi medios habeant. s. abbatibus quibus demum negligentibus iurisdictionem suam possint in monachos exercere. Et est dicendum quod & si ad abbatibus spectet claustralis correctio. ad episcopos tamen pertinet iudicium tribunale. C. de emen. propin. l. una. C. de patria potesta. l. 3. & infra eo. quanto. & 11. q. 1. de persona. C. de epi. s. & cler. in auten. causa quae fit cum monacho. in auten. apud quos oportet mo. causam dicere. §. 1. colla. 6. uel dici potest q̄ prima correctio monachorù pertineat ad abbatibus. quia hoc est generale. ut quilibet praelatus in suos subditos sua iurisdictione utatur. siue fit abbas siue fit prior. ut infra de immuni. ec. nõ minus infra de maio. & obe. cum in ecclesijs. Sed eis nõ corrigentibus uel fortè corrigere non ualentibus succedunt episcopi. ut infra eo. tit. quanto. nihilominus dico quod episcopi sunt ordinarij monachorum & si habeant medios coadiutores. ¶ Item quaeritur etiam de metropolitanò ¶ an sit iudex ordinarius in tota prouincia & quo ad episcopos suffraganeos & quo ad suffraganeorum subiectos. Sed habet medios. s. epi

scopos per quos quasi per gradum causae deferuntur ad eum ab audientia suffraganeorum suorum. quandoque per appellationem quandoq̄ per querelam uel per alios modos ut 9. q. 3. c. 2. & 4. Ea uero quae statum prouinciae contingunt ad metropolitanam pertinent. ut 9. q. 3. archiepiscopus. Est igitur ordinarius competens iudex episcoporum suffraganeorum. ut 2. q. 7. metropolitano 10. q. 3. quia cognouimus. In auten. de sanctis. episc. §. si autem. Eorum autem qui suffraganeis subsunt est iudex ordinarius sed non competens. nisi in certis casibus. ut infra eo. ti. pastoralis. in prin. s. in 8. casibus. Primus est cum per appellationem deferatur ad eum aliquid negotium. ut infra eo. pastoralis. Secundus cum per consulationem. ut 17. dist. multis. Tertius cum per negligentiam episcopi. ut 9. q. 3. cum simus infra eo. ti. c. ad reprimendum infra de sentent. exc. per tuas supra de offi. delega. prudentiam. §. sextam. Quartus cum per discrepationem in officijs. ut 12. di. de his. Quintus per quaestionem inter episcopum & subiectum ipsius. ut superius dictum est. Sextus ut episcopalis ecclesiae uacationem. ut 11. q. 2. non liceat alicui metropolitano. Septimus per duorum contentiosam electionem. ut 63. di. c. ultimo. Octauus & generalis. s. si prisca consuetudo plus ei contulit in antiqua. ut 9. q. 3. conquestus infra eo. ti. duo. ¶ Sed quaeritur an episcopus eodem modo se habeat circa subditos suorum praelatorum quos habet sub se in sua dioecesi. ut causae subditorum per illos praelatos medios quasi per gradum transferantur ad eum sicut dictum est supra in metropolitano. respetto suffraganeorù. Respondeo non omnes enim causae clericorum apud episcopum quasi apud maius tribunal tractari debent. ut. ff. de iud. l. iudicium 11. q. 3. qui resistit & q. 1. de persona. 25. di. perlectis supra de offi. archi. cum satis in auten. ut clerici apud proprios episcopos prius conueniantur coll. 6. sed

Ioannes & quidam alij dixerunt. q̄ si
 prælati inferiores ab episcopis per ele
 ctionem & confirmationem seu per cō
 suetudinem habeant ordinariam iuris
 ditionem episcopus non potest cogno
 scere de causis subditorum suorum nisi
 per appellationem uel alio legitimo
 modo transferantur ad eum. ut in me
 tropolitano superius dictum est. sed cir
 ca hoc consuetudinem antiquam & ap
 probatam attendo sicut plerunq; in cō
 similibus dico. Saluo tamē eo quod no
 tati supra de abbatibus circa mona
 chos. ¶ Officium prælati ¶ uel ordina
 rij iudicis est curam habere subdito
 riu. ut 8. q. 1. qui episcopatum. singulos
 pro posse iuuare. singulos releuare. ut
 8. q. 1. clemens. Item largam manum
 habeat necessitatem patientibus. cū cu
 rat alienam inopiam suam credat. ut
 86. distin. fratrem nostrum. Aulteria &
 scelera inquirat. & ulciscatur. ut. infra.
 eo. titu. c. 1. si fuerint iudiciario ordine
 cōprobata. alioquin occultos delinque
 tes non nominatim sed indeterminatē
 arguet. ut. infra. eo. ti. si sacerdos. Con
 dolebit eis quos punit. nam uera iusti
 tia compassionem habet. falsa autem
 de dignationem. ut. 46. di. uera iusticia.
 46. di. hoc habet proprium. manus suas
 debet seruare mundas. nullumq; cōtin
 gere lucrum. ut. in aut. de man. princ. §.
 oportet. col. 3. iuxta illud. Si inciderit
 te iudice dirige libram. Iudicij. nec fle
 ctat amor. nec munera palpēt. Munus.
 enim à norma recti distorquet acumen
 iudicis. & terra inuoluit caligne men
 tem. Et alibi. Quod non mortalia cogis
 auri sacra fames. Immo & qui rectē
 iudicat & præmium remunerationis
 expectat fraudem in deo perpetrari.
 quia iusticiam quàm gratis impartiri
 debuit. acceptione pecuniz uendit. ut.
 9. 11. q. 3. qui recte ¶ Licet tamen aduo
 cato uendere iustū patrociniū & assessor
 i iustū consiliū. ut. 11. q. 3. non licet.
 14. q. 5. nō sane & spe præmiorū inuitā
 dus est assessor. ut. C. de assessor. l. 1. sala
 riū debet habere. ut. ff. de off. assessor. l. diē

functo. ¶ Sed de expēsis iudicū uidea
 10 mus. ¶ & est certū quod legati exigunt
 suas procuraciones ut diximus supra. ti.
 proxi. Delegati licitē petūt expensas.
 necessario minus gratis iudicāt. nam &
 testibus prouidet in expēsis. nec ex hoc
 minus gratis testificātur. ut. 4. q. 3. §. Itē
 in criminalibus in uersi. uēturis. Nemo
 enim tenetur proprijs stipēdijs milita
 re. ut. infra. de simo. cū sit romana. 28.
 q. 1. iā nūc. in fine. Munera autē prohi
 bēt nō sumptus ut. 1. q. 1. iudices. Vn
 de licite sumitur ut. ff. de off. proconf.
 l. non solent. §. penul. & ul. ut litiganti
 bus damna grauiā non infligant. ut. 10.
 11. q. 3. illud. ¶ De ordinario ¶ autem ui
 detur quod non debeat habere expen
 sas. cū certa sint ei stipēdia constituta.
 ut. 23. q. 1. militare Immo cum profi
 ciscitur illa expendere debet quæ do
 mi expenderet. ut. in aut. de man. prin.
 §. illud. Sit igitur cōtentus his quæ à fi
 sco præstātur. ut. in auten. iusuran. quod
 præsta. ab his coll. 2. Certi tamen casus
 sunt in iure expressi in quibus ordina
 rius licitē petit sumptus. ut in consecra
 tionibus ecclesiarum. & in uisitationib.
 ut. infra. de simo. cū sit Romana & infra
 de censibus sopite. & infra. de præscrip.
 cū ex officio. alias aihil petet. nisi quod
 à iure expressum est. ut. 18. q. 2. hoc tan
 tū. De consuetudine tamen tā prælati
 quàm priuati cū pro causis commissis
 proficiscuntur exigūt oēs expensas. nec
 contradicit infra. de uita & ho. cle. cum
 ab omni. Illa. n. non interdicat sumptus
 sed cōuentionē de certa parte litis. quæ
 interdicat procuratori. ut. ff. de pact. l.
 sumprus. ff. m. l. salariū. C. de procu. l.
 man. l. si contra licitū. quæ interdicat
 & fideiussori promittendi iudicatū solu
 ui. ut. ff. m. l. si remunerādi. §. ult. ¶ Pote
 12. stas ¶ ordinarij potissime circa tria uer
 satur

fatur. correctione. iudiciū & animaduersione & his uerbis satis cōueniunt uerba canonis. coherere. corripere. excōica. de grada. ut 23. q. 4. forte in fin. coherere monendo corripere suspendendo. & habet locū hic ordo cū quis puniendus est pro contumacia. secus si pro crimine. tunc. n. pena incipit in de gradatione & finitur in excōicatione. ut 81. di. dictū. infra de iudi. cū nō ab hoie. in cōtumacia uero incipit ab excōicatione. & finitur in depōsitione ut 83. di. quorundā & 83. di. honoratus aliis tamen uerbis utitur apōstolis. Argue. obsecra. increpa. in oī patientia & doctrina. Argue de peccato. obsecra pro iustitia seruāda increpa timorē diuini iudicis cōminādo. sed hęc locū habent in occultis peccatis & in iudicio aīe ut 2. q. j. Si peccaueris. in fine. Debet autē iudex in correctione beniuolus esse ut 45. di. licet. in iudicio iustus. ut 3. q. 7. iudicet. in animaduersione

13 misericors. ut 45. di. uera. ¶ Impeditur autem iure iudicij ordinarij per suspensionē ordinarij si ab officio suspēdatur. itē per excōicationē quia suspensum ab officio intelligo suspensum ab ordinaria potestate. & excōicatus excōicare non potest ut 24. q. 1. audiuius. nec alias iudicare. ut infra de sen. & re iud. ad probandum. Si uerō ordinarius sit alias in mortali crimine constitutus. & si de merito uitæ iudicare nō possit. ut 3. q. 7. qui sine peccato iudicet & c. sequētibz de potestate tamen iurisdictionis potest quandiu fuerit tolleratus iudicare. ut 9. q. 4. nonne. In his autē casibus. impeditur iurisdictioni ordinaria uniuersaliter. In specialibus uerō negocijs impeditur per alios modos præter suspensionē & excommunicationem. s. per appellationem recusationē & relationem ad superiorē. negocij reuocationem. per alij factam commissionē. & per alios modos quis notare potest quilibet studiosus.

14 ¶ Finitur autem iurisdictioni ordinaria quo ad personam quatuor modis. morte. dispositione. translatione. dignitatis renunciatione. quo ad personā. ideō

dicit quia uacante ecclesia localiter & casualiter de consuetudine residet iurisdictioni ordinaria penes collegium. ut infra de ma. & obe. cum olim infra de hære. ad abolendam 7. q. 1. pōtifices & ar. supra de consuetu. cum inter uos. & infra eo. irrefragabili. non tamen in omnibus. quia non in collationibus præbendarum. ut infra ne sede uacilla. bene autē dixi de consuetudine. nam alias de iure communi soli prælati qui per electionem assumuntur iurisdictionē habent. ut nota supra eo. ti. in prin. ¶ In summa notandum ¶ est quod & si superior mandet ordinario. ut id faciat quod alias ex officio suo facere posset ordinarius non semper id exequitur ut delegatus ratione mandati. sed plerunq; ut ordinarius iure ordinariæ potestatis. ut infra eo. ti. licet & c. graue sæpe. n. ordinarij procurant sibi mandari ea quæ ipsi suo iure facere possunt ut cū maiori libertate & excusatione eadē exequantur ut 11. di. q. s. nesciat. ¶ Itē sæpe superior non intendit cōmittere. unde ei cui scribitur non imponitur necessitas suscipiendæ cognitionis sed potest si uult cognoscere potest etiam alteri delegare. ut ff. de offi. præsi. l. sæpe. sicut & causæ appellationū cum remittuntur ad examē priorum iudicum non committuntur. ut infra de appella. ut debitus honor.

16 ¶ Quæ autem ad ordinariam iurisdictionem pertineant legitur infra eo. tit. cōquerente. Solent tamen distinguī duæ leges quibus ecclesiæ subsunt episcopalis lex iurisdictionis. Lex diocesana in his consistit. in cathedralico exigendo. Item in tertia uel in quarta oblationum. huic legi subsunt omnes ecclesiæ præter monasteria. ut 11. q. 3. cum pro utilitate 10. q. 3. inter cætera. 18. q. 2. quam sit. Capellæ tamē monachorū subsunt huic legi. ut infra eo. ti. conquirente. 16. q. 2. statuendum nisi monasteria essent exempta cum capellis suis ut infra de priuile. quoniam & c. cum capella. & ar. 16. q. 2. uisus infra de capella. mo. ecclesijs. Lex iurisdictionis est quod

dam ius ex quo episcopus habet conferre omnia sacramenta. cognoscere de causis, coercere delicta. Huic legi subsunt & seculares, ecclesiarum & monasteria. ut. l. dist. accedens 18. q. 2. hoc tantum. 16. q. 1. interdicimus & eorum cappellæ. ut infra eo. conquerente & omnes ecclesiarum sitæ in diocesi. ut 16. quæ. 1. omnes basilicæ: quamuis autem dixerim monasteria exempta à lege diocesis. seruitia tamē quæ ab antiquo præstare cōsueuerunt præstabunt. ut 18. q. 2. seruitium. & censum statutum. ut 18. q. 2. Eleutherius. hoc etiam norabis quod licet distinguam duas leges diocesana & iurisdictionis frequenter tamen una ponitur pro altera: ut infra de rescrip. auditis infra de regul. & transeunt. ad reli. ex parte infra de in integ. re. auditis; exigit igitur episcopus ecclesijs siue diocesi. præter monasteria sicut dictum est cathedralicum siue synodaticum. Vocatur autem cathedralicum eo quod ob honorem cathedræ soluitur. synodaticum quia frequenter uenientes ad synodum soluunt. quantitas cathedralici uel synodatici erit de iure duorum solidorum. ut x. q. 3. placuit in fra eo. ti. conquerente. & erunt usualis monetæ. ut. ff. de legi. l. nummis. uerius puto. ut tam in quantitate quam in qualitate pecuniæ inspiciatur consuetudo.

17 ¶ Diocesani annuis uicibus suas dioceses uisitent. ut 10. q. 1. decernimus. uel pluries si necessitas uel utilitas exegerit. ut 18. quæ. 2. uisitandi & non semel & in uisitatione sua faciet quod docetur 10. quæ. 1. placuit. Sed & si uiderint aliquos admoouendos poterunt amouere. ut supra de rescri. dilectis sed cum in monasterijs officium uisitationis impediunt non introducent secum clericos seculares nisi duos uel tres. & illos in decenti habitu. ut infra eo. ti. ut iusta.

18 ¶ Item notabis quod potestatem absoluendi excommunicatos propter iniectionem manum in clericos uiolentas qui ex officio competitur ordinario in specialibus casibus potest alteri

delegati. ut infra eo. ti. c. ulti. hoc ideo dico quia potestas absoluendi tales ex commissione competens alteri committi non potest. ut supra de officio delegati. c. ulti.

Summarium

1 Officiū iudicis quid sit. & in quibus locum habeat.

Et quando actioni deseruiat. & loco actionis intentetur. in. 2. & 3.

4 Officiū iudicis latissimum est.

¶ DE OFFICIO IUDICIS

Rubrica.

TRactatum est supra singulariter de officij dignitatū. & de officij iudicij. & quid ad singulos pertineat ratione officiorum. quid ratione iurisdictionis delegate uel ordinariæ. hic autem indistinctè & in determinatè tractatur de officio iudicis. nec exprimitur cuius. delegati uel ordinarij. eo quod quædam de quibus sub rub. tractatur communia sunt cuilibet iudici tam de legato quam ordinario. ut dare aduocatum non habet ut infra eo. ti. cap. 1. restituere lesos quod commune est ordinario & delegato ut infra de in inte. resti. ca. pen. C. ubi & apud quem in inte. resti. postu. l. ult. & propterea sic simpliciter intitulatur Rubr. de officio iudicis. ¶ Videamus igitur quid sit officij iudicis. in quibus locum habeat. Item quando deseruiat actioni. & quando imploreter & intentetur loco actionis.

1 ¶ Officiū iudicis est potestas iudicis a iure sumpta. Habet aurum locum officij iudicis tam in his quæ ante iudicium fiunt sunt tamen iudicij præparatoria. quam in his quæ in iudicio faciendæ occurrunt. ¶ Ante iudicium ut habeat publicam personam si potest. aut duos uiros idoneos qui fideliter uniuersa iudicij acta conscribant ualet citationes &c. ut infra de proba. quoniam contra falsam. Circa edicta mittenda ad loca in quibus rei moriantur ut infra de ap-
pel.

pel. cum parati infra de dolo & cōtu. cum olim. subueniri possunt. ut infra qui ma. accu. pos. relatum. alioquin mittitur ad domos uel ecclesias eorum. ut infra de dolo. & contu. causam. ff. de li. agno. l. 1. in prin. ff. de dan. infect. l. 3. §. prætor 16. qu. 3. §. potest in uer. is autē infra de dol. & contu. contingit. & c. ul. tj. infra de cle. non re. ex tua denuncia bit cognatis & amicis ut absentem de fendat uel uenire procurent. ff. ex quib. cau. ma. l. ergo. ff. quib. ex ca. in posses. eat. l. hic autem infra qui si. sint le. prælatum. Circa dilationes indulgentas pro cōditiōe causæ temporis uel personæ ut his consideratis iudex ordinē edictorum uel compendium moderetur. ut. ff. de iudi. l. nonnunquam. & ut per eas delegati iurisdicō nimum nō arctetur. ut supra de officio. delega. cōsuluit. Ut principales personæ in iudicio comparentes nō per aduocatos sed per seipos factum proponant. nisi forte adeo fuerint indiscreti. ut eorum defectus de iudicis licentia per alios suppleatur. ut infra de iudicij pastoralis. Ut porrigantur libelli apti & conuenientes rei de qua agitur. alioquin. iudex ex officio suo repudiet uel assessor. ut infra de iud. examinata. ff. si mes. fal. mo. dixit. l. 1. §. fin autem. C. ut nemo priua. prædijs suis uel alie. titu. impo. l. 2. in fi. & ff. de affes. l. 1. uel quod sine scriptis agatur in specialibus casibus quos notabo infra de libel. obl. Item ut per narrationem actoris & responsionem rei fiat contest. lit. ut dicam infra de lit. contest. ca. 1. C. eo. tit. l. una. nisi agatur causa denunciationis uel inquisitionis in quibus nec libellus porrigitur nisi fit contestatio litis. ut dicā infra de accu. iniqui. & denun. Item ut iuret de calumnia & de ueritate dicēda. ut infra de iuramē. calum. Item ut fiant positiones partium & interrogationes iudiciales. Item ut patienter audiatur aduocatus. ut. ff. de offi. procon. l. nec quicquam. §. circa. † Ut suppleat defectus aduocatorum in iure. ut. C. ut

quæ de sunt aduoc. par. iu. sup. non autē in facto suppleat nisi de facto iudici liqueat ut iudici & post lit. contesta. Exēpla. C. de appel. l. ampliore. C. de tēpo. appel. l. 2. §. ultimo. Ideo autem ante lit. contest. iudex de facto suppleat non potest. quia ante lit. conte. omnia constant iudici. non ut iudici. sed ut priuato. & ideo dici cōsuevit quod ea quæ ante lit. contest. contingunt non pertinent ad officium iudicis. ut. ff. de ædil. edic. l. ædiles. §. itē sciendū. Fallit in casu. Nā iudex ex officio suo repellit procuratorem militem. etiam aduersario suo tacente. ut. ff. de procura. l. filius. §. ueterani. C. de procu. l. militem. Sed illud contingit propter publicam utilitatem. Nec obstat his quæ dicta sunt lex quæ uidetur uelle quod iudex suppleat de facto & ante lit. conte. ut. ff. de per. hære. l. ulti. nam quod ibi dicitur & si non excipiatur. exponendū est sic. id est. si non habeat locum doli exceptio. satis tamen consuluit officio iudicis. & sic intelligo suppleri de facto & post lit. contest. supra de consue. c. ul. infra de sen. & re iu. cum bertoldus infra de cōces. præ. c. ex parte. suppler autem iudex & ante sententiam opponendo ad uocatis & quærendo. a partibus. & sicut melius potest uerum inuestigando. ut 30. q. ult. c. ult. supplet etiam & post sententiam. ut in fructibus. ut. ff. de re iudi. l. Paulus. ¶ Item locum habet iudicis officium in omnibus quæ post lit. contest. accident circa rem petita uel contingunt. uel si fructus ex ea percipiantur. uel damnum in ea detur. siue prætium rei petita ad possessorem perueniat uel aliquid loco prætij. quæ post lit. conte. accident ualde pertinent ad officium iudicis. ut. ff. de rei uen. l. non solum. & l. Item si uerberatum. §. j. & C. de rei. uen. certum est. in fi. de offi. iudi. §. post inchoatam. & §. eo quoq; nomine. ff. de æd. edic. l. ædiles. §. sciendum. ff. de aqua plu. ar. l. si tertius. §. officium. & ff. de usu. l. 2. Idem in dolo uel culpa. seu negligentia admissa post

lit. contest. sicut multis probatur exemplis. ut. ff. de rei uen. l. qui petitorio. §. 1. ¶ Item iudicis officio sit delatio iuramenti circa quantitatem expensarum. ut in aut. de iudi. §. oportet, colla. 6. in quantitate damnorum. ut. infrā. de his qua. ui. me. ue. causa. si. c. ult. C. unde ui. l. si quando. 2. quaestione. 1. in primis. ¶ Item ex officio iudicis deferitur iuramentum. quandoq; actori, quandoq; reo. inspectis personarum & causā circumstantijs. ut infrā. de iureiuran. c. ult. de qua materia plenius tractauimus. ¶ Item ut certam ferat sententiam pro ut porest. ut. ff. de iudi. l. de qua re. & in situ. de actio. §. curare. ¶ Item ut sententiam executioni demandet si egeat executione. nam si in rei uendicatione, pronunciat pro possessore contra petitorum absoluetur possessor nec est opus alia executione. si autem contra possessorem pronunciauerit. iubebit eum re restituere cum fructibus. ut. ff. de rei uen. l. ut ex d. uerso. §. ubi alienum. Sed si possessor neget se in praesenti restituere posse & sine frustratione uidebitur tempus restituendi causa petere, indulgendum est ei. ut tamen caueat de litis aestimatione cum sibi iussore, si intra tempus quod ei datum est non restituit. ut. infra. de offi. iudi. §. 1. in finali autem actione debet pronunciare absolueno uel condemnando. ut. C. de sen. & inter lo. om. iu. l. praesens. Non refert quibus uerbis utatur. nā siue dicat absoluo, siue dicat, mihi uidetur tibi nihil debere Seio. Item siue dicat condemnno in decem, siue dicat, praecipio Seio dare decem. uel aequipollentia uerba ualet sententia. ut. ff. de rei uen. l. in sententia. de arbi. l. quid tamen. §. sed arbiter. infrā. de uerbo. signi. in his. In his igitur & cōsimilibus de quibus exēpli gratia aliqua sunt per litera ipsa notauimus. iudicis officium ante litē contest. actioni deseruit sicut mercenarius & minister. & in tali imploratione officij non est facienda litis contestatio. eo quod facta uel facienda est in principali cui per implorationem offi-

cij deseruitur. sicut aliās dicitur non esse faciendam litis contestationem in causa appellationis si facta est in principali. ut. infrā. de appel. per tuas. Aliquando deficiente actione cum nulla competat actio ad hoc quod intenditur imploratur iudicis officium. & tunc succedit loco actionis licet non sit actio. ut, cum petitur in integrum restitutio a maiori uel minori non distinguo. ut. ff. de minor. l. quod si minor. §. ulti. In hac igitur imploratione officij quā loco actionis succedit & procedit, ut dictum est, erit facienda litis contestatio. ut. infrā. eo. ti. c. 2. in prin. Item imploratur officium iudicis principaliter ad interponendum cautionem, id est, hoc solum agitur & petitur ut caueatur. ut cū petitur legatarius sibi cauere de legato praestando. ut. C. ut in pos. lega. l. 1. ut cum uicinus petit sibi cauere de damno infecto ab eo cuius domus minatur ruinam. ut. ff. de damno infecto. l. praetor ait. §. ei. & l. dies. §. hoc autem. Incidenter autem agitur de cautione interponenda iudicis officio. ut ecce agebatur rei uen. coram iudice & re usucapta post lit. contesta. iuberet iudex cauere a reo quod non impignorauerit uel non manu miserit si seruus uendicabatur. ut. ff. de rei uendi. l. si post susceptum, uel agitur pigno. acti. iudex incidenter iubet creditorem cauere de dolo. ut. ff. de pigno. acti. l. creditor, ubi ergo iudicis officium principaliter intentatur nec de alio agitur nisi de eo quod per officium iudicis postulatur. libellus porrigendus est. & litis contestatio facienda. ubi autem de aliquo principaliter agitur & incidenter imploratur officium iudicis si per aliquo faciēdo super hoc quod per officium petitur, litis contestatio locū nō habet. ut. infrā. eo. tit. c. 2. & propterea locū officij imploratio nō habebat. infrā. de appel. significate. quia cū canonici conuenissent episcopū intelligo porrecto libello. & agerēt cōtra eū petitorio dicētes quod in macellis eorū carnes uēdi deberēt. unde episcopus iniuriose faciebat uendi

uendi in suis ut dicebant non poterunt quasi incidere & per officium iudicis postulare quod petebant principaliter per libellum. si uis uendendi reduci ad statum antiquum, nec mouet quod dicit ante lit. contestata. nam idem esset & post lit. contestata. & ideo ponitur in littera præsertim. Multa alia exempla poni possent in quibus iudicis officium imploratur principaliter tam in ciuilibus quæstionibus, quàm in extraordinarijs criminibus puniendis. & in quibus incidenter siue ante lit. contestata. siue post sed sufficiat superiora posuisse causa breuis & summaria doctrina. † unde alibi dicitur officium iudicis latissimum est. ut. ff. de iurisd. om. iudic. l. j. eo quod ita late patet ut exempla quæ ponenda concurreret numerari non possent.

Summarium.

- 1 Maioritas quibus ex causis inter clericos consideratur.
- 2 Obedientia in quibus consistat.
- 3 Superiori quando & à quibus sit obediendum.
- 4 Subditus an in dubio obedire teneatur superioris mandato.
- 5 Habens duos iudices quorum unus præcipit unum. & alter contrarium, cui magis obedire teneatur.
- 6 Monachus an potius abbati quam episcopo obedire debeat. & m. 9.
- 7 Mandato oneroso superioris an sit parendum.
- 8 Vxor an peccet mortaliter frangendo uotum abstinentie, ad mandatum mariti.
- 10 Monachi regulares magis sunt stricti obedire suo abbati uel priori, quàm clerici seculares suo episcopo.

¶ DE MAIORITATE ET Obedientia. Rubr.

TRactauimus supra de ministris. Sed quia ministrorum, quidam sunt maiores, quidam minores, ad hoc. n. dispensationis prouiso gradus

diuersos & ordines constituit esse distinctos. ut dum reuerentiam minores potioribus exhiberent, & potiores minoribus dilectionem impenderent, uera concordia fieret ex diuersitate contextio. non enim ecclesia aliàs subsistere poterat nisi huius magnus eam ordo seruaret quod celestium maliciarum exemplar nos instruit. quia dum sunt angeli, sunt & archangeli in potestate & ordine differentes. ut 89. dist. ad hoc. & sicut membrorum uarietas per diuersa officia & robur corporis seruat & pulchritudinem representat. ita uarietas personarum per diuersa nihilominus officia distributa & fortitudinè & uenustatem sanctæ dei ecclesiæ manifestat. ut 89. dist. c. 1. Ideò post tractatum ministrorum ponitur hic rubrica de maiori. & obedientia. In hac igitur rubrica tractatur de maiortate & minoritate ministrorum, & de obedientia maioribus à minoribus impendenda. ¶ Videamus ergo quibus ex causis maioritas inter clericos attendatur. & in quibus obedientia constat. ¶ Maioritas consideratur ex quinque causis. † Potestate siue iurisdictione. ordine consecratione. antiquitate, prærogatiua ordinantis. Potestate suæ iurisd. qua præest archidiaconus archipresbytero. ut supra de offi. archid. c. 1. Ordine quæ, præest presbyter diacono ut 93. dist. legitimus in fin. diaconus, subdiaconus & sic deinceps. ut 93. distinct. à subdiacono. & hæc duo membra probantur in cap. lxxxix. distinct. ad hoc in fi. Consecratione quia præest episcopus presbytero. ut 95. dist. olim episcopus. & episcopus cunctis in ecclesia constitutus. ut 25. dist. perlectis. Antiquitate. ut prior habeatur qui prius fuerit ordinatus. ut infra eod. tit. c. 1. 75. dist. ordinationes supra de elect. dudum ad audientiam. ff. de albo scrib. l. j. Prærogatiua ordinantis. ut maior habeatur qui à maiore fuerit ordinatus. ut infra eod. tit. per tuas. ff. de albo scrib. l. 2. & hæc omnia no. supra de offi. arch. in prin. sed

ibi omiffum est unum membrum scilicet consecrationis quod hic additur.

2 ¶ Obediencia ¶ uerò consistit in tribus. in reuerentia. iudicio & præcepto. Reuerentia debetur ei qui præcedit in ordine uel antiquitate ut 93. di. a subdiacono. ff. de albo scriben. l. 1. Ut minor assurgat maiori. nec sedeat stante maiore ut. 93. dist. non oportet. Ut maior præcedat. minor sequatur in sedendo. scribendo. ut 17. di. §. ulti. 96. dist. bene quidem. ff. de albo scri. l. j. In incedendo. quamuis in hoc consuetudo Romanæ curiæ contrarium seruet. nam minor præcedit & maior sequitur. Item in consuetis & honestis seruitijs faciendis ut infra eo. ti. statimus supra de cõsti. quoniam. fallit in duobus casibus. ut cum minor ordine & posterior tempore maior est potestate uel iurisdictione. ut archidiaconus. qui & si inferior sit archipræsbytero. tempore. & ordine. maior tamen illo censetur. & ei ab illo est obediendum. ut 25. distin. perlectis. Item fallit cum minor gerit uicem & locum maioris. ut 93. distin. ca. ulti. ¶ Obediencia iudicij & præcepti debetur ei qui præ est iurisdictione uel consecratione. nã alias sententia a nõ iudice lata nullius est momenti. ut infra de iudi. at si clerici. C. si a non compe. iudi. per totum. & idem in præcepto ut. 7. q. 1. quia frater. Virtus autem siue efficacia præcepti est quòd subditus tenetur obedire præcepto prælati sui ex necessitate. aliter peccat mortaliter in mo. ariolus & idolatria iudicaria. Obediencia uerò uictimis iure præponitur. quia per uictimas aliena caro. per obedienciam propria caro maclatur. ut 8. q. 1. sciendum quòd intelligo cum superior præcipit licitum & honestum.

3 ¶ Obediendum ¶ est superiori à clericis in omnibus quæ ad diuini cultus obsequium pertinent. uel quæ ecclesiasticæ utilitatis cura per agere suaserit. ut in præalleg. ca. 7. q. 1. quia frater. unde si præcipiat superior aliquid contra Deum. non est ei obediendum. quia tunc

Deo magis quam homini obediendum est. Vnde non semper malum est non obedire. & obediencia non est seruanda in rebus illicitis. ut 11. q. 3. si dominus. Nunquam enim propter obedienciam malum committendum est. sed aliquando debet bonum quod agitur intermitteri. 2. q. 3. quid ergo. ¶ Sed quid si subditus ¶ dubitet an sit licitum uel nõ quod a superiore mandatur. Respõdeo in dubio obediat. nam & si fortasse reum faciat superiore iniquitas imperandi. Innocentem inferiorem ostendit ordo seruendi. ut 23. quæstio. 1. quid culpatur. in. si. nec mireris. si circa idem mandatum peccet idem præcipiendo. nõ autem inferior obediendo. nam & hoc alias contingit. ut 24. quæ. 5. manifesta & c. noluit & infra de iureiur. debitor. Item & si onerosum sit quod mandatur obediendum est. ut 19. distinctione. in memoriã. & si in iusta correctio sit tolleranda est. ut. ca. distinctione contra morem. & quod dixi in dubio obediendum intelligo nisi dubitatio esset crassa. & supina. quæ non excusaret. ut si superior mandet aliquid quod sit contra articulos fidei. contra præcepta & prohibitiones. contra generale statutum ecclesiæ. In talibus non excusaret dubitatio. quia nec ignorantia. ut 16. qu. 1. si cupis. Qui enim quæ Dei sunt nescierint à domino nesciuntur. unde si quis ignorat ignorabitur. ut 38. dist. qui ea.

5 ¶ Sed pone ¶ quòd aliquis duos habeat iudices. unas præcipiat unum alter contrarium uibeat cui erit magis obediendum uideretur Augustinus pro regula tradere quòd maiori sit obediendum. ut 11. q. 3. qui resistit. Sed obijcitur de clericis subiectis episcopo qui magis tenentur obedire episcopo. quam metropoli tano. ut 9. qu. 2. per totum. ¶ Obijcitur & de monachis qui magis tenentur obedire abbati quam episcopo. ut 58. dist. ca. 1. & 2. Nec episcopus debet relaxare sententiam excommunicationis latam à plebano. ut supra de offic. ordina. cum ab ecclesiarum. Ad quæ respõ-

deo.

deo. Canon ille loquitur quoniam negotium super quo mandatur translatus est ad superiorem iudicem per appellationem. tunc ad eum spectat negotium principale. arg. supra de offi. deleg. prouidentiam. in fine. & ideo maior est obediendum. uel loquitur quando minor habet iurisdictionem ad maiorem. & maior reuocat in eo casu in quo potest. ut. ff. de iudi. l. iudicium. & arg. ad idem. C. de offi. recto. prouin. l. potioris. uel si bene intelligatur litera illius canonis cessabunt obiectiones. nam in primo exemplo loquitur de curatore qui nullam habet iurisdictionem, & si habeat administrationem, loquitur de proconsole, qui habet iurisdictionem. & ideo ei obediendum. In secundo exemplo ponitur de proconsole & principe. Item de principe & de Deo in quibus casibus in indubitanter principi contra mandatum pro consulis, & deo contra mandatum principis. est parentum. ut 8. di. quæ

7 contra mores. in fin. ¶ Vnum non obmitto quod mandato superioris oneroso est parendum. ut 19. in memoriam, & patientissimè tolleranda est etiã iniusta correctio. ut. c. di. contra morem. Et hæc omnia locum habent in duobus ordinarijs iudicijs. Cæterum si duo sint dele. contraria alicui mandantes tunc locum habet decre. de rescriptis.

8 cū contingat. ¶ Quid ¶ de uxore an peccet mortaliter frangendo uotum abstinentiæ ad mandatum mariti. cum maiori potestati potius parere debeat quã marito, ut superius dictum est. Respondeo. Deo obedit in hoc quod marito obedit. quia hoc facit iuris auctoritate. ut 33. qu. 5. manifestum & c. noluit.

9 ¶ Quid si episcopus ¶ uelit monachum instituire prelatum in ecclesia seculari. Abbas nolit, cui magis obediendum est. Respondeo abbati. ut 16. q. 1. cum pro utilitate. & c. monachi. § 8. dif. c. 1. & 2. Nec obit. 16. qu. 1. qui uere. quod enim ibi dicit nisi iubeatur ab episcopo. suppleo cum licentia abbatis. Sed fateor quod si episcopus uelit causa necessita-

tis secundum uetera iura & statutum antiquum ecclesiæ. ut 50. dist. priscis. siue hodie causa utilitatis. ut in. ca. cum pro utilitate. cogendus est abbas consentire & monachum licentiare uel superiorem agendum. ut no. in eo qui postulatur in episcopum. si à suo prelato non cõceditur supra de postula. circa princip. ¶ Itẽ si episcopus uocet monachum ad se ad ministerium cubiculariatus nunquid potest inuitum inuito abbate abstrahere uideret quod sic ut 2. qu. 7. cū pastoris. Sed puto, cõtrarium, quia hoc est priuilegium solius papæ quemlibet ad se uocare clericum uel monachum. ut 9. qu. 3. per principalem, sed si uocet ad se monachum. & abbas cõtradicat. monachus debet obedire Papæ ut 8. dist. finc. quæ contra mores. & 11. quæ 3. qui resistit. ¶ Itẽ quid si prelatus uocet aliquem religiosum ad suum coniuñctum ubi religiosus generalia statuta sui ordinis obseruare non potest, puta prelatus frequenter equitat & fratrem prædicatorem secum frequenter equitem ducit, cum sit de generali statuto ordinis ut nullus equitet nisi infirmus. & certè consulo ut ad castrum proprium reuertatur, nec periculum suum exponat commodis alienis. ut 40. distinctio ne. sicut non suo. & idem dico in fratre minore prelato alienius camerario, constituto cum sit de generali ipsorum statuto uel denarios non contingant. Satis enim absurdum reputo talium manus ex contractu pecuniæ rubiginosas fieri & frequenter insistere calculo rationum. quem enim senseris aut semper aut crebro de nummis loquentem institorem potius habeto quam monachum. ut 16. quæstione prima si cupis.

10 ¶ Et nota quod monachi & regulares magis sunt astricti obedire suo abbati uel priori tanquã qui renunciauerunt propriæ uoluntati quam clerici seculares suo episcopo. ut 12. qu. 2. nõ dicatis supra de offi. ordi. quanto. Item clerici sunt magis astricti quam laici. arg. 71. dist. primatus.

Summarium

- 1 Treuga quid sit, & quid sit pax.
Treugarum quot species sint.
- 2 Fides an sit seruanda eo tempore, quo treuga conuentionalis finitur.
- 3 Treuga canonica quando sit seruanda, & quando bellum cessare debeat.
- 4 Treuga canonica quibus personis perpetuò debeantur.
- 5 Prelati & maxime episcopi tenentur discordantes ad concordiam reuocare.
- 6 Episcopus propriam iniuriam nõ nindicat.
- 7 Episcopus an possit iniuriam ecclesia remittere.
- 8 Pater iniuriam illatum filio remittere pöt.

DE TREVGA ET PACE.

Rubrica.

Quia ad officium iudicis spectat pacificare discordes. ut. 90. distinctione per totum & maxime in capitulo discordantes, capitulum diffidetes. Ideò post tractatum de offitio iudicis ponitur rub. de treug. & pace. Videamus igitur quid sit treuga, quid pax, & quibus temporibus potissime pax & treuga debeant obseruari.

- 1 † Treuga est securitas præstita personis & rebus ad tempus discordia nondum finita. Pax est discordie finis. Item treugarum duæ sunt species. Nam alia conuentionalis alia canonica. Conuentionalis ex conuentione recipit formam, sicut & contractus ex conuentione legem idest formam accipiunt, ut. ff. de positi. l. j. §. si conueniat. ff. de rei iud. cõtractus. sicut ex ultimis uoluntatibus uoluntas est lex, ut in auten. de nup. §. disponat colla. 4. † Eo autẽ tempore quod ex conuentione finitur etiam hosti fides seruanda est. ut 23. q. 1. noli. 22. q. 4. Innocens, quod intelligo si & infidelis seruat fideli alias non. ut infra de iureiur. peruenit. 27. quæstio. 1. sed infidelis. C. de trãfac. l. si diuersa pars & l. cum pro-

ponis. ff. loca. & conduc. l. quæro. §. interlocatorem. 95. di. esto subiectus licet sit ar. contrarium. 11. quæstio. 3. inter uerba in fine. 33. quæstio. 5. quod Deo. & 22. quæ. 2. utilem. ¶ † Est & treuga canonica quæ præter omnem conuentionem certis diebus & temporibus seruanda est ut infra eo. ti. cap. 1. ¶ Sed contra hoc opponitur. aut loquitur de iusto bello aut de iniusto. Si de iusto. a tali etiam his diebus de quibus hæc decre. loquitur cessandum non est. ut 18. qu. ulti. si nulla. Si autem de iniusto. hoc nullo tempore faciendum. ut. 11. qu. 3. Iulianus. & c. si. dominus 23. quæ. 2. c. 1. & 2. Solutio, potest hoc intelligi de iusto bello à quo & si nullo tempore sit cessandum. minus tamen ei uacandum est his diebus & temporibus de quibus hæc decre. supponit & hoc idem inuenit illud decretum si nulla. cum dicit si inuitabilis urget necessitas uel importunitas Item potest intelligi & de iniusto bello. quod si nullo tempore sit faciendum minus tamen his diebus. & temporibus quam alijs. Ad has treugas canonicas obseruandas tres finiculi colligantur. excommunicato diœcesanorum. confirmatio uicinorum episcoporum. & mutuam consilium & auxilium a coepiscopis impendendum. ut infra c. 1. & 90. di. præcipimus & c. prælatum. ¶ Sed quæritur an episcopi constituantur transgressores si hoc non seruat. Et potest dici quòd nõ eo quòd nõ sunt hæc moribus utentium approbata ut 4. dist. §. leges. † Quare autem his diebus & temporibus de quibus loquitur hæc decreta. treugæ canonica potius sint seruandæ super litera ipsa notauit. Et est sciendũ quòd certæ sunt personæ quibus perpetuò canonica treuga debentur ut sunt præbyteri, monachi. conuersi. peregrini. mercatores rustici euntes & redeuntes & in agricultura existetes. Itẽ & animalibus quæ arant semina & quæ portant ad agrum. ut infra eod. ti. ca. 2. ¶ Item romipetæ & oratoria uisitantes. ut 24. quæstio. 3. si

3. si quis romi petas, habent autē hoc priuilegium rustici quandiu fuerint in agricultura sicut milites donec pugnāt. ut. C. de resti. mili. l. ulti. & C. quibus non ob. lon. tem. præscr. l. ul. sic clerici, monachi, & conuersi donec in ecclesijs canonicæ ac regulariter uiuunt. ut. C. de epi. & cle. l. generaliter. & sic legati gaudent priuilegio donec in legatione cōsistunt. ut. ff. de iudi. l. 2. §. planē. sic animalia quæ ad culturam agri pertinent. ut. C. quæ res pigno. ob. pos. l. pignorum. In summa hoc sciendum est quòd ¶ quilibet prælatus et maximē episcopus prius de plano & absq; coactione postmodum autem iurisdictione & potestate debet discordantes ad concordiam reuocare. 90. dist. c. 1. & 5. q. 2. primates. & litigantes reconciliare. ut. ff. de usur. l. si usufructus. §. æquissimum. ff. de offi. præsi. l. illicitas §. ne potentiores. ¶ Sed obicitur si sic inter litigantes componatur remanebunt crimina impunita quod est contra legem. ut. ff. ad le. Aquil. l. ita uulneratus. ¶ Item expedit crimina nocentium esse nota. ut. ff. de iniur. l. eum qui infrā de collu. c. 1. & 2. ad quod respondeo quod dixi superius locum habet in causis ciuilibus in actione iniuriarum quàm quilibet remittere potest si iniuria non contingat ecclesiam. ut. 2. 3. quæstione. 4. si is qui. & si sit facta non faciēda ut. ff. de pac. l. si unus. §. pacta. ¶ Item hoc intelligo in ciuilibus actionibus. eo saluo quòd in quibusdam casibus cōpositionis remediū locū non habet. ut. infrā. eo. ti. proximo. c. ulti. Item hoc intelligo. ubi de crimine ciuilitèr agitur. nā & si crimen quis remittere ne queant potest nedū à ciuili actione sed ab actione desistere. ut. infrā. de accu. & inquisitio. ueniens. quando autē ab accusatione impune possit desisti & quando non, & quando crimē in abolitione ueniar. suo loco dicemus. ¶ Itē notandum ¶ quòd episcopus propriam iniuriā uindicare non potest. ut. 2. 3. quæstio. 4. inter quærelas. Sed eam debet remittere,

quia ei sanctitas ignoscendi gloriam dereliquit. ut. C. de episco. & cleri. l. si quis in hoc genus. sed non facile dimittere din. Nam reipublicæ interest pœnas facile non dimitti. ne ad maleficia temere quisquam profiliat. ut. C. de pœnis. l. si operis. ¶ Quòd autē iniuriam ecclesiæ possit remittere, quibusdam argumentis suaderi potest. Nam episcopus est pater ecclesiæ. ut. 95. di. esto, sed ¶ pater iniuriam illatam filio remittere potest. ut. ff. de iniuri. l. sed si unius. §. filius. Item actio iniuriarum nō est in bonis ecclesiæ antequam intēteretur. & lis super ea contestetur. ut. ff. de iniur. l. iniuriarum actio, unde cum non sit in bonis ecclesiæ potest eam remittere sine cōsensu capituli. ut. infrā. de his quæ si. à præ. cum in apostolica. Sed hoc nō puto fore uerū. nec obstant argumenta superiora. Nam & si dicatur episcopus pater est tamen ecclesiæ procurator. ut. infrā. de dona. c. 2. 10. q. 2. casellas. 12. q. 1. c. ult. 12. quæst. 2. sine exceptione. In illa cū apostolica, fauor religionis attenditur. summa autem est ratio quæ pro religione facit. ut. ff. de religio. l. sunt personæ.

Summarium

- 1 Pactum quid sit.
- 2 Pactum unde dicitur.
- 3 Pactorum quot species sint,
- 4 Pactorum diuisiones duæ sunt.
- 5 Pactorum uires an porrigantur ad alias personas.
- 6 Pactorum effectus quis sit.
- 7 Pactum nudum quod sit, & quot modis uestiat.
- 8 Pœna non seruantis pactum, que sit.
- 9 Pactum omne an sit seruandum.

¶ DE PACTIS. Rubrica.

Explicito tractatu ordinādorū & officiorū. Accedimus, ad præparatoria iudiciorum, sed quia homines ut iudicia euitēt pacta in eū & transactio-

transactiones. Itcirco de his præmittitur. Et primo de pactis eo quod decetius & honestius gratis à lite disceditur quam pecuniâ interuentum. & quia pacta generaliora sunt quam transactiones. Videamus igitur quid sit pactum & unde dicatur. quot sint species pactorum. & quot diuisiones. & ad quos uires pactorum porrigantur. de quibus rebus pacisci possit. & quis sit effectus pactorum. & quæ pœna sit non seruanti pactum. ¶ Pactum ¶ est duorum pluriumue consensus in idem. s. dandû uel faciendum. non autem in eodem uero uel falso. Nam si duo uel plures consentiant in hoc uero scilicet Titium esse hominem. uel in hoc falso Titium esse asinum. non erit pactum. quia non erit obligatorium talis enim consensus neutrum alteri obligat. & quia dixi dandû uel faciendum. intellige alteri paciscētium ab altero. Quid enim si paciscar tecum inuito Titio quod Titius det seio pactum nullum erit. Sed si paciscar tecum ut des Titio. pactum erit quandoque utile. quandoq; inutile ad agendum. ff. de uerbo. oblig. l. stipulatio ista §. alteri. & §. si stipuler. Nec mireris si pactum inutile ad agendum pactum uocetur nam sic à iure uocatur ut. C. eod. tit. l. debitorum. & l. pacto. & infra eodem ti. cap. ultimo. & per hoc quod dixi pactum duorum pluriumue. differt à pollicitatione. quia pollicitatio est solius offerentis promissio ut. ff. de polli. l. pactum. promissio autem referri potest nudum ad pollicitationem. sed ad nudum pactum. Item ad stipulationem. ut. ff. de ædil. edic. l. sciendum. §. 1. ¶ Dicitur autem ¶ pactum à pactione. ut. ff. eodem titulo. l. 1. pactione uero à pace & actu. quasi pacis actus. Nam qui paciscuntur ex diuersis & contrarijs motibus animorum post multa uaria certamina in unam consonantem sententiam conuenire dicuntur ut. C. de rescinden. uendi. l. si uoluntate. & ff. eo. tit. l. 1. §. conuentionis. Et hoc nomen pactum generale est ad omnia

quæ aguntur inter partes causa contra hendæ uel tollendæ obligationis. sed nomen conuentionis generalissimum est Nam & scholares in scholis. & clerici in capitulo. & populus in foro conuenire dicuntur. ut in prædicto. §. conuentionis. Vel dicitur pactum à percussione palmarum. Veteres enim cum se obligabant palmas percutiebant in signum non uiolandæ fidei. unde pactum quæ si palma ictus. ¶ Pactorum species duæ sunt. ¶ Quædam in rem. quædam in personam. In rem sunt quoties generaliter paciscor ne petam. In personam quotiens ne à persona petam. In primo autem in casu nec ab illo cui sit pactum peti potest nec ab hæredibus eius sed nec is qui paciscitur. nec eius hæres petere potest. In secundo uerò casu pactum personale ad alterum non pertinet. nec etiam ad hæredem. ut. ff. eod. tit. l. idem. §. pactum. utrum autem in rem an in personam pactum factum sit non minus ex uerbis quam ex mente contrahentium estimandum est. Plerumq; enim persona pacto inseritur non ut personale sit pactum. sed ut demonstraretur cum quo factum sit. ut. ff. eod. tit. l. 1. §. pactorum ¶ Diuisiones ¶ pactorum similiter sunt duæ. Quædam enim sunt utilia. quædam inutilia. utilia sunt ea omnia quæ non inutilia. Inutilium uero exempla multa ponuntur ponam tamen de multis aliqua causa breuis instructionis. ¶ Sunt igitur pacta inutilia ratione personarum ut si paciscatur furiosus qui nec expressè consentire potest ut. ff. de actio. & ob. l. 1. §. furiosum nec tacitè. ut. ff. loca. & condu. l. qui ad certum. nisi in casu. ut. ff. solu. ma. l. 2. §. olim. unde furiosi matrimonio contrahere non possunt. ut. 32. quæstio ne. 7. neq; ut. ff. de sponsa. l. furor. ff. de ritu nupt. l. oratione. §. furor. nec etiam se ad religionem obligare. ut. 22. q. 1. Confaldus. infra. de regula. sicut tenor. quod intellige in continuo furioso. secus se habeat dilucida interualla.

ualla. ut 7. quæstione. 1. quamuis. C. qui testa. fa. pos. l. furiosus. institu. eodem titulo. §. furiosus. quomodo enim reus cõstituitur qui nescit quid faciat. ut 15. quæstione. 1. aliquantos. Item inuile redditur pactum ratione personæ in pupillo qui nondum est doli capax. ut ff. de accu. & ob. l. prima. §. furiosum. ff. de noua. l. 1. in fi. ff. de condi. inde. l. quod pupillus. uult obligari. secus si sibi uelit alium obligare quod potest etiam sine tutore. ut ff. de auc. tu. l. obligari. & idem omnino in prodigo. ut ff. de uerb. obliga. l. is cui bonis. & idem intelligo ut obligari uel alios sibi obligare non possunt in monachis regularibus & cõuectis professis. qui personaliter paciscuntur. ut ar. infra de confir. uti. uel inuti. ad nostram. & c. porrecta. secus si cõtemplatione monasterii cui per tales acquiruntur. ut. C. de episc. & cle. l. Deo nobis. §. hoc etiam. 1. 8. q. 2. abbates. 16. q. 1. monachi. Itẽ deficiunt pacta & inuilia fiunt ratione personarum, ut in uiro & uxore qui sibi donare non possunt seu uendere. ut ff. de dona. inter uir. & uxo. l. 1. & l. si sponsus. §. circa. Item. ratione potestatis. ut. C. de contracti. iud. l. 1. & idem intelligo in legatis dum legatione funguntur. ne per impressionẽ contrahere uideantur in prouincia in qua legationem exercent. ut. C. de his quæ ui me. uecan. si. l. si per impressionem. Item inter patrem & filium nisi de castrensi peculio uel quasi: ut insti. de inuti. sti. §. item inuilib. ff. de iudi. l. his nulla. inter seruum & dominum. ut. C. de transac. l. interpositas. Item deficit pactum si res quæ in pactum deducitur non existet in rerum natura. ut ff. de contrahen. emp. l. domum, nisi mora præcesserit. ut ff. de uer. ob. l. inter stipulantem. §. pe. Item si homo liber, res sacra uel religiosa deducantur in pactum ut insti. de inuti. sti. §. idem iuris. Item sunt uel fiunt inuilia pacta ex alijs causis quæ connumerantur in eo. ti. inst. de inuti. sti. Item cessat pactum in collatione rerum spiritualium. ut. 1. quæst. 1.

quam pio, cum suis concordant. Item cessat in rebus prohibitis etiam si iuramentum fuerit appositum. ut infra de foro compe. Si diliget, infra de iur. tua C. de legibus & cõsti. l. non dubiũ. Item cessat in his quæ obseruata uerunt in animæ detrimentum. Item pactum turpe uel rei turpis aut impossibilis de iure uel de facto nullam obligationem inducit ut infra eo. titu. ultimo. Sunt & aliæ diuisiones pactorum quas omitto eo quod sunt mere legales.

5 ¶ Porrigitur ¶ iures pactorum ad alias personas ut probatur hoc. ff. eo. titu. l. si tibi. cum legibus sequentibus usque ad le. si unus. ¶ Item pactum prædecessoris obligat successorem sicut patris filiũ si pactum fuerit in utilitatem ecclesiæ contractum. ut infra de solu. ca. 1. alias secus. ut infra de præca. c. 2. ¶ Pacisci nõ possunt de rebus spiritualibus. de prohibitis. & de his quorum non est commercium. ut superius dictum est intractu de pacto inuili ratione rei. ¶ Effectus ¶ pactorum est. ut quod in pactũ deducitur obseruetur. ut infra eo. c. 1. & 3. & quamuis secundum leges ex nudo pacto non oriatur actio. ut ff. eo. titu. l. iure gẽtium. §. sed cum nullam. C. de rer. permuta. ex placito permutationis. præter quã in quibusdam casibus quos non prosequor cũ sint profus legales, tamẽ secundum canones ex nudo pacto & ex simplici uerbo aliquis efficaciter obligatur, ita ut detur actio contra eum ut hic in ca. qualiter. 12. qu. 2. quicumque suffragia. & q. 5. quia Ioannes. Et est ratio canonum, quia dum quis uenit contra simplex uerbum mortaliter peccat. ut 22. q. 1. prædicandum. Et ideo quæ procedunt de labijs meis non faciã irrita. Cor enim loquentis conuenire debet ori quod loquitur. ut 23. di. psalmista. Nec Deus uult aliquam differentia fieri inter simplex uerbum & iuramentum. ut 22. quæ. 5. iuramenti. ¶ Dicitur autem pactum nudum quod nõ uestitur aliquo genere uestimenti. Sex autem modis uestitur pactum. Re uerbis,

Q literis,

literis, consensu, contractus conhaeren-
 tia, rei interuentu ut iusti. de uerbo. ob-
 li. & ff. de pac. l. iuris gentium. §. quin
 8 imò & §. sequentibus. ¶ Pœna non ser-
 uantis pactum est. ne alius teneatur sta-
 re pacto. & pœna apposita committat-
 ur. ut infra de pœ. constitutus infra de
 iureiuran. peruenit. C. de pactis cū pro-
 ponas infra de censibus. cum olim. C.
 de transac. cum mota. & hoc si alius pa-
 ctum seruauit. alias neutra partium cō-
 mittitur. ut in eadem decre. dicitur. ¶ In
 9 summa notandum est quòd ꝑ omne pa-
 ctum quod seruatum nō exigit animæ
 detrimentum seruandum est. ut dicimus
 in iuramento. ut infra de iureiuran. si ue-
 rò. & 22. quæstio. 4. si aliquid. nec fit in-
 damnum alterius quamuis fit in dam-
 num non paciscentis. ut infra de iureiu-
 ran. cum contingat. Sed obstat in eod.
 titu. debitores. ubi pactum de soluendis
 usuris non seruatur. Sed iuramentū ser-
 uatur Ad quod respondeo. ibi pactū nō
 seruatur. non iuris auctoritate seu per-
 missione & eodem modo iuramentum
 seruatur per aliam decre. eodem titulo
 ex administratione. ¶ Item no. quòd po-
 sterior pactum præiudicat priori. C. eo.
 titulo pacta nouissima. ar. infra de censi-
 bus cum olim.

Summarium

- 1 Transactio quid sit.
- 2 Transactio unde dicitur.
Transigere qui possint.
- 3 Transactio an in criminalibus locum ha-
beat.
- 4 Transactio an cesset in actionibus famosis.
- 5 Generali in remissione quæ non ueniant &
quæ ueniant.
- 6 Prælati an transigere ualeat causa eccle-
sæ sine consensu capituli & nu. 7
- 8 Transigi an possit si agatur super ecclesia.
- 9 Casus in quibus transactio locum non ha-
bet.
- 10 Transactionis effectus qui sunt.

DE TRANSACTIONIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de pactis in ge-
 nere. nunc autem tractatur de
 pactis in specie scilicet de tran-
 sactionibus quæ sunt quædam pacta. Vi-
 deamus igitur quid sit transactio. Unde
 dicatur. quis possit transigere. de qui-
 bus rebus. & in quibus rebus cesset transa-
 ctio. & quis sit transactionis effectus.

¶ Transactio ꝑ est de re dubia & lite in-
 certa necdum finita non gratuita pa-
 ctio. Licet autem intelligo præsentem
 uel futuram. quia & ante litis contesta-
 fieri potest transactio. ut ff. de cōdi. in-
 de. l. eleganter. §. si quis post. Item litē
 ex audio iustam siue iniustam. ut. C. eo-
 dem titulo. l. 2. Si tamen is qui agit cer-
 tet se fouere iustā causam. alioquin cō-
 tra. ut ff. de condi. indebi. l. in summa. cū
 distinguatur inter insistentē ut si actor
 per calumniam insitat nulla sit transa-
 ctio. Sed si reus per calumniam resistat
 ualeat transactio quo ad eum. ut. C. eo.
 titulo. l. sub prætextu licet per aliam
 uiam hoc est per actionem de dolo. uel
 replicationem doli consulatur actori.
 ut ibidem dicitur. quando reus dolo in-
 duxit actorem ad transigendum. Non
 gratuita ideò dicitur. quia transactio
 nullo dato uel promisso uel retento nō
 procedit. ut infra eodem titu. super eo.
 C. eodem titulo l. transactio. Non fini-
 ta uerò dicitur. quia si iudicatum esset.
 non appellari posset. nec aliquo reme-
 dio attentari. Nec de sententia dubi-
 tatur. si fiat transactio nulla erit. ut. ff.
 eodem titulo. l. post rem. & de condi. in-
 de. l. eleganter. §. si post rē. Potest enim
 esse quòd is qui cōuenitur dicat uerum.
 est me esse condemnatum tibi ad decē
 & uerum est quòd debeo. sed si uis esse
 contentus quinque dabo tibi inconti-
 nenti quinque. tunc transactio nulla.
 sed si negaret iudicatum adeò tamen li-
 quida foret probatio ut non sufficeret
 negare adhuc idem est. ut. C. de pœ-
 nis.

nis. l. qui sententiam. ¶ Dicitur autem
 2 transactio ¶ quasi actionis transitio, eo
 quod qui transigit transit & discedit ab
 actione. & ita propria dicitur transigere
 is qui agit. ut. C. eodem titulo. l. 2.
 ¶ Possunt autem transigere domini. re-
 rum uel actionum tutores & curatores
 habentes liberam administrationem.
 ut. ff. de procurato. l. procurator. præ-
 lati ecclesiarum. Item procuratores
 habentes speciale mandatum. ut. ff. de
 procura. l. mandato. & l. procura. tuto-
 rum. Item dati in rem suam qui domi-
 nis præferuntur. ut. ff. de procurato. l.
 procuratore. ¶ Potest transigi in om-
 nibus ciuilibus. ut. C. eodem titulo. cau-
 sas. non tamen in spiritualibus ut infra
 eodem titulo. constitutus. Potest in eis
 interuenire amicabile composio. ut
 infra eodem titulo. cap. 2. & cap. de ce-
 tero infra de decimis. suggestum. & ca.
 ex multiplicij infra de confirma. uti.
 uel inuiti. uenerabilis nisi dicatur tran-
 sactionem fieri posse in spiritualibus;
 ut detur spirituale pro spirituali. sicut
 in permutatione dicimus ut infra de
 re. permut. cap. ad quaestiones. uel nisi in-
 terueniat superioris auctoritas pro bo-
 no pacis. ut infra de præben. nisi & ar.
 ff. de his qui no. infra. l. furtim accipere. §.
 3 qui iussu. ¶ In criminibus autem inter-
 uenire potest transactio in his quæ irro-
 gant pœna sanguinis. ut. C. eo. tit. l. trá-
 sigere. 2. quæ. 3. §. notandum. in uers. in
 omnibus. Sed & tunc accufator me-
 dit in Turpilianum ut. ff. ad Turpi. l. ab
 actione. sed hoc nihil ad rem ut cui igno-
 scitur si quoquomodo sanguinem suum
 redimit. ut. ff. de bo. eorú qui ante sen-
 mor. sibi consciue. l. 1. hoc tamen fallit
 in adulterio. ut. l. transigere. ca. eod. titu.
 Sed hodie in adulterio uidetur corre-
 ctum ut in auct. ut nulli iudi. §. adulte-
 ram uel forte specialiter obtinet in ma-
 rito. uel uerius ibi non transigitur de re
 dubia & lite incerta. sed reconciliatur
 coniuncta. In criminibus autem quæ
 sanguinis pœnam non ingerunt tran-
 sactio fieri non pót. sed gratuita pactio

seu remissio sic. ut. ff. de iure fisci. l. in fi-
 sci & ad le. Iul. de ui. publi. l. qui coetu. §.
 qui uacantem. & idem in adulterio di-
 cerem. Si autem data pecunia reus trá-
 sigat cum actore transactio nulla est. &
 reus pro confesso habetur. ut de præu-
 ri. l. in omnibus. & in prædicto. §. notá-
 dum. in uers. in omnibus. Et hoc fallit
 in crimine falsi. ut. C. eodem titulo. l.
 transigere. Vnde uersus. Sanguinis & ca-
 pitis metuens de crimine pœnam. Trá-
 sige si placeat non transigit ullus adul-
 ter. In reliquis nulli liceat nisi crimi-
 ne falsi. Dar censura tamen noua me-
 chonite leuamen. Sed cum secundum
 canones nullum crimen irroget pœnã
 sanguinis. ut 23. quæstione. 8. his à qui-
 bus infra ne cle. uel mona. sententiam.
 in nullo transigitur. Item in alimentis
 non transigitur sine præsidis auctorida-
 te. ut. ff. eodem titulo. l. cum hi usque
 ad. §. qui transigit. & §. si prætor. & C.
 eo titu. l. de alimentis. Item in quæstio-
 nibus quæ ex testamento profisciscun-
 tur non transigitur nisi inspectis cogni-
 tisque uerbis testamenti. ut. ff. eodem
 4 titu. l. de his. ¶ Item cessat ¶ transac-
 tio in actionibus famosis descendentibus
 ex maleficio. ut in actione furti. ui
 bono. rap. in iuriarum. ut. ff. de his qui
 no. infra. l. furti. §. pactusue. secus est in
 actionibus famosis descendentibus ex cõ-
 tractu. ut in actio. mandati. tutelæ.
 & depositi. ut. ff. de his qui no. infra. l.
 in actionibus. Item cessat transactio
 in iure subiectionis. ut infra eodem ti-
 tulo. præterea. subieccio enim est spi-
 ritualis. & ideo aliquo dato uel pro-
 missio remitti non potest sed gratis
 potest. ut infra de religio. domi. con-
 stitutus infra de priuile. cum olim. sed
 potest episcopus in remissionem con-
 stituere censum sibi soluendum in re-
 cognitione dominij ut infra de cen-
 omnis anima. uel ad iudicium percep-
 ptæ libertatis ut infra de priuile. reci-
 5 pinus. ¶ Et notabis ¶ quod in gene-
 ralem remissionem non uenit iurisdic-
 tio. ut 16. quæstio. 2. uis in fine. Item

nec uisitatio nec procuratio, ut infra de donatio, pastoralis, infra de censu, cum uenerabilis, nec reuerentia, ut, C. de bonis liber. l. ult. Nec cathedaticum, ut infra de dona, pastoralis. Quid ergo uenit in generale remissionem seu concessionem sue exemptionem. Respondeo, remissionum omnium temporalium ut in predicta de cr. pastoralis. ¶ Sed

6 queritur ¶ an praelatus possit transigere in causa ecclesie sine consensu capituli. Respondeo non ut infra eod. titu. contingit, sicut nec alienare ut 12. q. 2. sine exceptione, & 10. qua. 2. §. hoc ius porrectum. Sed agere potest causam ecclesie cum sit maritus & legitimus administrator. praeserta tamē satisfactione quod capitulum ratum habeat: ut uides in marito in causa uxoris, ut, C. de procur. l. maritus, uel cum causa sit communis inter praelatum & capitulum, admittetur praelatus ad agendum cum satisfactione de rato, sicut consors in causa sui consors, ut, C. de confor. eiusdem li. l. 2. defendere autē ecclesiam ex suo officio tenetur supra de rescript. edoceri. Sed ad primum opponitur. Praelatus habet liberam & generalem administrationem ergo transigere potest, ut, ff. de procur. l. procurator cui. & l. procurator tutorum. & quod praelatus sit procurator ecclesie probatur infra de don. fraternitatis. 12. q. 1. c. 1. Item tutor transigit, ut, ff. de fur. l. interdum. §. qui tutelam & praelatus tutor est, ut 16. q. 1. in canonibus. Item transigit administrator ciuitatis, ut, C. eo. tit. l. preces. & praelatus administrator est seu dispensator. 10. q. 2. praecarie. Ad primam obiectionem respon-

7 deo. ¶ Praelatus habet generalem administrationem sed non liberam. & ideo transigere non potest ut, ff. de procur. l. mandato. Vel dic quod praelatus transigere non potest alienando rem de qua agitur, plerumque, n. per transactionem sit alienatio, ut, C. de litig. l. ult. & secundum hoc praelatus potest agere sed non alienare, quamuis lex reputet hoc absurdum, ut, ff. de iure deli. l. air praetor. Sed illud

est generale. Fallit tamen in praelato, Item in tutore & procuratore. Item non obstat obiectio superius facta de tutore qui transigit, nam alio modo requiri ut consensus capituli quam pupilli. Item non obstat superior obiectio de praeside, quia

8 praesides habet liberam & generalem. ¶ Item queritur an si super ecclesia agatur transigi possit. Respondeo non, ut infra eod. tit. constitutus, quod intelligo cum de ecclesia agitur tanquam de titulo seu de beneficio ecclesiastico, ut infra eod. tit. si per eo. Ceterum si duo episcopi uel duo monasteria agant de ecclesia contententes de proprietate illius de proprietate praedij alicuius, ut 16. q. 3. inter memoratos, tunc transactio locum habet & permutatio dum tamen non detur temporale pro spirituali, ut infra de re. permu. c. ad quaestiones. ¶ In summa notandum est

9 ¶ quaedam sunt in quibus nec compositio nec dispensatio nec transactio locum habet. Quo, n. posset fieri per amicabilem compositionem uel per dispensationem seu transactionem ut uir dimissa uxore aliam superinduceret ut monachus existens monachus haberet proprium, ut infra de statu reg. cum ad monasterium, ut subiectus in subiectione perduras superiori non obediatur in licitis & honestis. In his ergo & consimilibus transactio locum non habet, ut infra eod. titu. c. ult. ¶ E-

10 ¶ ff. c. 1. ¶ Item ex ea datur exceptio in omni eo quo factum fuerat & transactum, unde si generalis fuit petitio & generalis transactio in omnibus obstat exceptio, ut, C. eo. tit. l. sub praetextu & ff. eo. t. l. non est nisi reus dolo occultauerit speciem de qua deceptus est actor, ut, ff. de pact. l. tres, si uero generalis est petitio & de specie facta transactio nocet exceptio in ea specie tantum, & idem est si specialis sit petitio & generalis quantum ad uerbum transactionis

- §. in primis, ergo unde illud quod dicitur ei qui non habet aduocatum ego dabo sic exponitur, id est, si habere non potest, sicut & in actione aquæ pluuiæ arcendæ dicitur si aqua pluuiæ nocet, id est nocere poterit. ff. de statu l. l. La beo. ¶ Repelluntur ¶ ab aduocatione coram iudice seculari Clerici in maioribus ordinibus constituti, etiam si ecclesiastica beneficia non habeant, quia si sine titulo sunt ordinati tenentur eis episcopus providere. ut. infra. de præben. episcopus & c. cum secundum apostolum. Item & in minoribus constituti si stipendijs ecclesiasticis sustententur nisi aduocent pro se & pro miserabilibus personis. ut. infra. eo. ti. c. 1. Si uerò beneficia ecclesiastica non habeant possunt aduocare etiam in foro seculari, quia iusta negotiatio non est clericis pauperibus interdicta ut. infra. ne cle. uel mo. c. 1. Aduocare autem & salariū recipere licitum est pro aduocando. ut. 11. q. 3. non licet. sed in foro ecclesiastico licet utrisq; ¶ Monachi autem & canonici regulares nec in ecclesiastico foro possunt aduocare nisi forte id monasterij exposcat utilitas abbate nihilo minus imperante. ut. infra. eo. c. 2. infra ne cle. uel mo. non magnopere. & c. super specula 16 q. 1. alia & c. placuit. & 15. q. 2. c. 1. ¶ Quid de episcopis. ¶ Dico quod nec in causa propria nec in causa ecclesiæ possunt aduocare, sed aduocatum habebunt non malæ famæ suspectum. ut. 5. q. 3. quia episcopus. Sacerdotibus autem non nisi pro seipsis, pro ecclesijs suis, pro personis coniunctis ac miserabilibus licitum est postulare. ut. infra. eo. ti. c. ulti. 14. q. 5. deniq; & 16. q. 1. te qui dem. Opprobrium est enim sacerdotibus si se peritos forensium causarū uelint ostendere ut. C. de testa l. consulta diuina. C. de epis. & cle. l. repetita. ¶ Itē repellitur ¶ quis à postulatio quandoq; iudicis officio, fortè quie aduocati & assessoris officio simul utitur. ut. C. de assessor. l. ulti. Item repellitur quia iudex uidens ex una parte rudes & nouicios ad-

uocatos. ex altera parte peritos & antiquos. uult æquam facere distributionē, & unum dare parti alteri indigenti cui aduocatus negat suum patrocinium. ut. C. eo. titu. l. providendum. & 3. q. 7. §. tria, in uer. sin uerò. ¶ Item repellitur qui pactus est de salario cum graui danno litigatoris & maximè de quotta portione litis. ut. C. eo. titu. l. si qui aduocatorum. & 3. q. 7. §. arcentur. Item non catholicus. ut. C. eo. titu. l. nemo. de pœni. di. 1. nemo. infra. de hæreti. excōmunicamus. §. præterea. Item repellitur quis per legem. Iuliam repet. sipecuniam ob non iudicandum accepit. ut. ff. ad le. Iul. repe. l. ea. Item prohibetur quis à iudice, ne apud se aduocet, uel ne in prouincia illa aduocet, uel ne in perpetuum aduocet, quod ex forma de creti iudicis apparebit. ut. ff. eo. titu. l. puto, cum. l. se. Item prohibentur aliqui postulare per edictum prætoris. cuius edicti sunt ordines. qui autem in istis ordinibus comprehendantur his uersibus continentur. Non cuiusq; datur ut postulet. immò ueratur additus pœnæ seruus, puer, actor arenæ. Lumini bus castus. mulier muliebria passus. Et hæc omnia probantur. 3. q. 7. §. tria. & ff. eo. ti. l. 1. Pro impensis autem patrocinij clerici salariaria recipere possunt. ut. 11. q. 3. non licet. nec enim tenentur proprijs stipendijs militare. ut. 13. q. 1. §. quia uerò. nec de suo facere beneficiū ut. 10. q. 2. præcarix. Et Greg. dicit. iustum nāq; est ut illi consequantur stipendium qui pro tempore suū commodare reperiuntur obsequium. 12. q. 2. charitate. Sed contra. 15. q. 2. obseruandū. Ad quod respōdeo cū Gratiano, quod illud decretū loquitur de professis. uel derogatū est ei per cōtrariā cōsuetudinē. ¶ Caueat ¶ autē aduocati ne causas desperatas assumāt & si forte à principio assumpserint ignorāter. cū de uitio causæ patuerit cessent. & salariaria iā recepta restituant. ut. C. de iudi. l. rem nō nouā, nā & tutor causam defendere debet pupilli si est iusta. ut. C. de administrat. l. 1. ut.

fra. tu. l. si bonam. alioquin bonam si dem agnoscere debet ut. ff. de administr. tu. l. quoties. §. sicuti. & idem in si de iussore. ut. ff. man. l. quintus & si neque aduocatus clientulum suum inducat scienter ad mouendum uel defendendum causam iniquam tenetur ei ad danna & expensas. ar. C. de administr. tu. l. non est ignotum. Item tenetur si propter suam imprudentiam uel negligentiam causam amiserit uel infirmatorem ut. ar. ff. ad le. Acqui. l. idem iuris & ff. loca. & conduc. l. cum in plures. §. locator. & ff. de offi. præsi. l. illicitas. §. sicuti. & multo fortius si per infidelitatem & prodicionem. Nam tunc maiori pœna dignus est. ut. ff. de pœnis. l. si quis aliquid. §. non quis instrumenta. ff. ad le. Cor. de falsi. l. §. is qui. & ff. de extraor. crimi. sacularij. §. i. ¶ Item tenetur qualitercunq; suo uitio causam amiserit ut. ff. de euict. l. si ideo. & C. de euic. l. emptor. & ff. de tabu. ex hi. l. locu. §. condēnatio. secus si ex qualitate causæ uel defectu probationū. quia uitium est materiæ non artificis ut. ff. ad le. Acqui. l. si seruus seruū. §. si calicem. & ff. loca. & cond. l. item queritur. §. si gēma. ¶ Vnde aduocati in suis aduocationibus quattuor obseruare tenentur. Primo ut causæ qualitatē examinent. & iustam si uoluerint assumant & iniustā repudient sicut dictum est. Secundo ut in aduocando modestiam. ueritatem. & legalitatem obseruent. modestiam ut non procaciter nec conuiciando proponant nisi quatenus litium exposcat utilitas ut. C. eo. tit. l. quoniam. ueritatem ut non mentiantur. uel falsa iura allegant. seu falsas rationes non inducant. falsas probationes. cauillationes non utantur. nec dilaciones non necessarias petent ut. 2. q. 7. §. tria. in uersi. si quis autem ex litigatoribus. C. de iudi. l. properandum. §. illo proculdubio. legalitatem. ut de contingentibus nihil omittant. ¶ Tertio ut salarium petant conueniens pro magnitudine causæ & laboris & pro sui facundia & fori con-

suetudine. ut. C. eo. titu. l. quisquis. 3. q. 7. §. tria. in uersi. apud urbē. & argu. 12. q. 2. concessio Vulterane. infra. de præben. de multa. in si. in uerbo circa sibilimes tamen & literatas personas ut. C. de off. ma. l. nemo. in uerbo ut is gradu cæteros antecedit quem stipendia longiora & labor prolixior fecerint antequam & ar. ad idem. 59. di. si officia. & 61. di. miramur. & ff. de ua. & extra ord. cogni. l. i. §. in honorarijs. ¶ Quarto ut neque a principio conueniant de certa parte litis. uel cum graui danno litigatores ut superius not. in §. Item repellitur qui pactus est. nec post cæptam litem. pactum ineanit cum eo. quem in propria fide receperunt. ut. C. eo. titu. quisquis. §. prætere. & 3. q. 7. §. tria. in uersi. prætere. nisi forte nomine palmarij idem palmæ seu uictoriæ caueatur. sed & post peractam causam potest de salario caueri. ut. ff. de ua. & extraor. cogni. l. i. §. si cui. ¶ In summa notandū est quod clerici in criminali causa coram iudice seculari allegare non possunt. ut. 5. 1. dist. aliquantos. 23. q. 8. his à quibus. nisi ad hoc ut pro reis suppliceat. ut. 14. q. 3. si res aliena. 23. q. 5. c. 1. & 2. capitulo. reos.

Summarium

- 1 Procurator quis dicatur.
- 2 Differentia que sit inter procuratorem ad iudicia & procuratorem ad negotia.
- 3 Procurator qualiter constituatur.
- 4 Mandatum procuratorium ut legaliter fiat que requirantur.
- 5 Procuratorem quis constituere possit. & qui non & m. 6. & 7. & 8.
- 9 Procurator quando non admittatur.
- 10 Mandatum speciale in quibus negocijs requiritur.
- 11 Procuratores dantur in causis civilibus. & quando in criminalibus. nu. 22.
- 12 Procurator an in causa demuntiationis nel in causa inquisitionis interuenire possit.
- 13 Procuratorem constituere an quis compellatur in causis grāuibus. & que causæ grāues

graves sunt. in quibus quis si uult potest constituere procuratorem.

- 14 Procuratores an & quando possint constitui. presente uel absente aduersario & qui constitui possint.
- 14 Cautioque & quando a procuratore exigatur, & nu. 16.
- 17 Exceptio contra procuratorem quod non habeat mandatum, potest quandocumque proponi.
- 18 Procuratoris officium quale sit.
- 19 Procurator appellans an teneatur professi appellacionem.
- 20 Mandatum procuratorum quando finiatur.
- 21 Procuracionis effectus quis sit.
- 22 Causas absentie procurator & quilibet alius inhabilis potest allegare in criminalibus.

¶ DE PROCURATORIBUS. Rubrica.

IN superioribus rubrica dictum est de aduocatis qui litigantibus patrocinia præstant & gloriosæ uocis consili munimine laborantium spectat uitam & posteros defendunt. ut. C. de aduo. diuer. in l. aduocati. ¶ Sed quia procuratores suppleunt uices & plerumque defectus liti gantium. Ideo subsequenter subiicitur hic tractatus de procuratoribus. ¶ Videndum est igitur quis dicatur procurator, & qualiter constituitur, quis instituat, & quis instituat, & in qua re, quæ & quando exigatur cautio a procuratore qualiter procuratoris officium explicetur. & quis sit procuratoris effectus. ¶ Procurator ¶ est is qui negocia aliena mandato sibi a domino facto gerenda gratuite suscipit, negocia plura uel unum ut. ff. de ne. ge. l. 3. §. negocia. ff. ui. bo. rap. l. 2. §. quod ait. Ideo autem adijcitur mandato domini ut excludatur tutores, collegia & prælati ecclesiarum qui procuratores constituere non possunt. sed syndicum uel actorem. ut. ff. e. ti. l. nec ciuitas. C. eo. ti. l. neq; tutores. infra. ti. proxi. de syndico, c. uno ni

si forte prælati suo nomine non ecclesiarum conueniantur. tunc enim per procuratores agent & defendent. in autem. de sanctif. epif. §. si quando. quod autem ibi dicitur causam monasterij agi per procuratorem. improprie ponitur procurator. idest syndicus. sic intellico. infra. de iura. cal. cum causam. infra. eo. titu. quia. Vel dici potest quod causæ corporum uel collegiorum agantur per procuratores. s. cum lite iam cõtest. syndici uel actores constituunt procuratores quod licet. ¶ Et est in hoc differentia inter procuratorem ad iudicia & procuratorem ad negocia. nam procurator ad iudicia non constituit procuratorem nisi lite contestata. cum iam dominus litis est effectus. ut in l. præalle. §. tutores. nisi sit procurator in rem suam, qui ante lit. contestata. constituit potest. ut. C. de dona. l. illam. Sed procurator ad negocia procuratorem instituit quandocumque, ut. ff. man. l. si procuratorem. §. 1. Gratuite autem ideo dicitur in descriptione. quia si interueniat merces locator dicitur operarum non procurator. & locatio contracta uidebitur non mandatum contrarium porro est officio merces. ut. ff. manda. l. 1. §. 2. Sed si procurator mandatum gratis suscipiat & postea dominus remunerandi laboris causa aliquid ei donauerit nihilominus erit mandati actio. ut. C. eo. titu. l. item. ff. man. l. 1. §. ult. & l. si remunerandi in prin. Suscipit autem iretõd subiicitur quia procurator tenetur non ideo quia gerit. sed quia gerendum suscepit. ut. ff. man. l. si remunerandi. §. 1. ¶ Constituitur ¶ autem procurator mandato generali uel speciali. ut. ff. eo. ti. l. 1. & ff. man. l. si remunerandi. §. 1. Sunt tamen quædam personæ quæ sine mandato admittuntur ad agendum. ut. ff. eo. ti. l. sed & hæ personæ. sicut & ad impetrandum. ut supra. de rescriptis nonnulli in fi. quod intelligo in coniunctis cognatione carnali usq; ad quartum gradum ut. infra. de consan. & aff. non debet. & arg. C. de epif. &

epif. & cle. in auten. licentiam. & si forte autem loquatur de gradu legali. ¶ Po-
 test autem constitui procurator ad unū
 negotium uel plura, ad litem præsentē
 uel futuram, in diem uel ad diem, uel
 in perpetuum, purē uel sub conditione,
 præsens uel absens ut. ff. eo. ti. l. 1. cum
 sequentibus. ¶ Item si constituitur unus
 uel plures simul & in solidum, occupan-
 tis conditio melior est, si uerò diuersis
 temporibus, posteriore dato primus
 reuocatus uidetur. ut. ff. eod. tit. l. si quis
 eum. §. ult. & l. pluribus & infra eo. ti. c.
 non iniuste. ¶ Quid si duo dati sint & in
 solidum, & neuter occupet uel concur-
 rant? dico iudicem eligere posse ido-
 neorum, ut. ff. de popula. actio. l. 2. ff. de
 actio. l. si plures. ff. de collu. dete. l. ulti.
 ff. de liberali. causa. l. 5. & ff. de libero
 ho. exhi. l. 3. §. hoc interdictū. nisi unus
 procurator uel iteri cedere. ar. supra
 de officio delega. pastoralis. ¶ Sed quid
 si duo simul constituantur non hoc ad-
 iecto in solidum, puto quod pro parte
 quilibet possit & debeat eam exequi
 procuracionem licet in tutoribus beni-
 gnè aliud sit receptū. ut. ff. de nego. ge.
 l. cum alicui. & ff. de administra. tuto. l.
 de cæte. §. ult. & l. Lucius. §. 1. Nec ob-
 stat quod legitur. ff. man. l. creditor. §.
 duobus, quia illud intelligitur cū inso-
 lidum cuiuslibet mandatur & eo modo
 intelligitur. ff. eo. ti. l. qui proprio. §. ult.
 4 & l. qui duos. ¶ Mandatum † procurato-
 rium legaliter fieri debet, ut infra eod.
 tit. cap. 1. & ut legaliter fiat quatuor cō-
 tinere oportet. Primum ut dirigatur ad
 uersario. ut. ff. eo. tit. l. si procuratorem.
 nam & mandati reuocatio eidem est in-
 sinuanda. ut infra eod. ti. c. mandato, uel
 saltem dirigatur iudici ut arg. infra eo.
 ti. mandato. iudici enim facienda est fi-
 des. ut. ff. de proba. l. quinquaginta. 2. q.
 7. plerique. C. de condi. ob. tur. cau. l. 1.
 Secundum nomen instituentis & in-
 stituti. Tertium nomen iudicis cor-
 ram quo procurator experiri debet.
 Quartum causam in qua si tamen cor-
 ram eodem iudice plures causas ha-

beat instituens. Sed & si quis ita inscri-
 bat. Ego talis instituo mihi procurato-
 rem talem in causa tali. coram iudice
 tali. quamuis literæ quæ mandatū con-
 tinent non dirigantur aduersario uel
 iudici puto sufficere. ¶ Constituit
 † procuratorem pater. filius autem fa-
 5 mi. constituit quandoque ut si habeat
 peculium castrense uel quasi, aduenti-
 tium & pater eius sit absens, ac patris
 procurator. ut. ff. eo. tit. l. filius ff. de iu-
 di. l. si longius & ff. de iniu. l. sed si unius
 §. filio. Item liber homo. Seruus enim
 non constituit procuratorem, nisi ipse
 sit in quasi possessione libertatis & mo-
 ueatur ei quæstio status uel ipse moueat
 alijs alias causas, quia interim pro libe-
 ro se gerit. ut. ff. eod. ti. l. seruum. 1. & 2.
 responso. & ff. de libera. cau. l. ordinata
 & C. de assertio. tol. l. 1. Item maior. 25
 6 annis, † nam minor non cōstituit pro
 pro se sed cum auctoritate, tutoris uel
 tutor seu procurator dat ei actorem uel
 post litem a se contesta. procuratorem.
 ut. C. eod. tit. l. neque. Hoc tamen fal-
 lit in his quibus minor pro maiore ha-
 betur, ut in matrimonio contrahendo
 in quo minor 25. annis maior. 12. uel
 14 pro maiore habetur. ut infra de des-
 pson. impub. ex literis. unde & per se
 causam matrimonialem agere potest
 & procuratorem, ut infra de resti. spo.
 ex parte. Item in religione assumenda
 ut 20. q. 1. illud. Item in sacro ordine as-
 sumendo, ut 77. distin. c. 1. 2. & 3. Item
 cum mortem parentis exequitur, uel
 cum agit de testamento patris. ut 15.
 q. 3. de crimine, in uers. Item pupillæ.
 Item cum agit de recuperanda posses-
 sione. ut. C. qui leg. perso. ha. l. ult. Item
 cum agit de thoro uiolato. ut. ff. ad le-
 gem Iulia. de adul. l. si maritus. §. lex
 Iuli. Item cum agit de interdicto de li-
 bero homine exhibendo, ut. ff. de libe-
 ro ho. exhi. l. 3. §. si mulier. Item cum
 agit de mandato alterius ut. ff. de mi-
 no. l. cum mandato. Item cum secundū
 canones agit contra patrem. ut 2. q. 7
 quare cum enim pro maiore habeatur

in prædictis, & ad agendum admitte-
tur si causam de his fieri contingat, &
per consequens ad procuratorem insti-
tuendum. Constituitur prælati in pro-
priis negociis ut infra eod. tit. c. petitio.
In communibus uero quæ contingunt
ipso & capitula & conuentus cum ip-
sorum consensu. ut infra eo. tit. c. r. sicut
è conuerso infra de iudi. causam & hoc
tam in agendo quam in defendendo. Et
si opponas & dicas prælatus ex suo offi-
cio tenetur & potest defendere ecclesiã
in causa communi. ut supra de rescriptis
edoceri. & no. supra de transa. §. sed qua-
re, ergo potest dare procuratorem in
causa eadem sine consensu capituli uel
conuentus non instabit procurator ad
agendum qui mandatum suscepit tene-
tur & potest agere ex suo officio. non
tamen potest constituere procuratorẽ
ante litem conte. ut. C. eo. tit. l. neq; ff.
manda. si procuratorem nisi esset datus
in rem suam. ut. C. de don. l. illam. ¶ Pos-
sunt constituere non excommunicati.
7 ¶ excoꝛicati. n. nec cõstituere possunt. ut
infra eo. tit. c. ul. nec cõstitui. ut infra de
proba. post cessionem. Et ut breuius dic-
cam constituere potest omnis ille qui
non prohibetur. Et. n. edictum de con-
stituendo procuratorem prohibitoriu.
8 ut. ff. eo. tit. l. mutus. ¶ Sunt ¶ autem quæ-
dam personæ quæ in proprijs personis
non admittuntur ad agendum. Ad de-
fendendum autem coguntur constitue-
re procuratores ut excommunicatus ut
infra de iudi. intelleximus. Illustris per-
sona. ut. C. eo. quicunq; in autẽ. ibi: si-
gnato quod ius. & in auten. ut ab illust.
& quæ super illustres sunt. eo quod ter-
ribiles aduersarij sunt ut ibi. Itẽ & epi-
scopus ut 5. q. 2. quia episcopus, Quod
contingit triplici ratione. Vna quia se-
cundũ apostolũ. Seruos dei nõ oportet
litigiosos esse ut 2. q. 7. sicut sacerdotes.
Secunda ne cogantur recedere à diui-
nis obsequijs. ut. C. de epis. & cler. om-
nis qui. Tertia. quia causæ materiã cri-
minibus creare solebant. ut. C. de iud. l.
properadũ. in pr. & quod dixi in episco

pis locũ habet in prælatis maioribus &
etiam in minoribus & in collegijs quo-
rum singula singulos syndicos habere
dicunt. ut 9. q. 3. cum finis. & dicemus
9 infra tit. proximi. ¶ Illud autẽ sciendũ ¶ est
quod ubi is qui instituit procuratorem
nouit ueritatẽ negocij procurator autẽ
ignorat. Itẽ dominus iustus & legalis
procurator nequam & perfidus nõ age-
tur causa per talẽ procuratorẽ. ut. ff. eo.
ti. l. si actor. & C. e. ti. l. ul. & ar. infra de
iur. calum. in pertra standis. ¶ Est etiam
10 sciendũ qd in quibusdam negocijs ¶ re-
quiritur speciale mādaturũ, ut cũ agitur
de suspitione ut. ff. de procura. l. non so-
lum. §. ulti. Item in causa restitutionis
in integrum ut. ff. de mino. l. illud. §. si
talis, In interdico de liberis deducen-
dis uel exhibendis. ut. ff. eo. ti. l. Põpo-
nius, & in literis apostolicis impetran-
dis ut supra de rescrip. nonnulli. Item
in iuramento calumniæ uel alio iura-
mento in animam alicuius præstando.
Item, cum petitur absolutio in forma
iuris in personam alterius. aliã autem
secundum regulã sufficit generale man-
datum. ut infra eo. tit. petitio. ff. pro so-
cio. l. actione. §. renunciare. ¶ Dantur
11 procuratores in ¶ causis ciuilibus, non
autẽ in criminalibus. ut 5. q. 3. in crimi-
nalibus. ff. de pub. iudi. l. penult. §. ad cri-
men. Fallit hoc in crimine iniuriarum
in quõ illustis persona agit & defen-
dit per procuratorem. ut 3. q. 9. §. nisi &
si criminaliter agatur. C. de iniur. l. ult.
& tunc sententia cõcipietur in persona
illustis nõ procu. ut in l. eadẽ ciuilitè
agendo liceret cuilibet agere iniuriarũ
per procuratorẽ. ut. ff. de iniur. l. nõ solũ
§. agere. Fallit in cã ingratitudinis qua
patronus libertũ per procuratorẽ accu-
sare potest. & ille defendere. ut. ff. e. ti. l.
sed & ethæ. §. 1. Item in popularibus a-
ctionibus non interuenit procurator.
12 ut. ff. eo. tit. l. licet. ¶ Et idem uidetur in
causa denunciationis cum & illa. sit po-
pularis. sed secus in causa inquisitio-
nis ut infra de sen. & re iudi. cum I,
& A, Nam & si inquisitio fiat de crimi-
mine

mine. nō tamen est criminalis pp modum. ut. infrā. eo. ti. tuæ. & maximè cum sit inquisitio tam in capite quàm in mēbris ubi de plano inquiritur. ut. infrā. de accusa. olim. sed cum sententia concipi debeat in persona procuratoris. ut. C. de sen. & interlo. om. iul. l. 1. qualiter in causa inquisitionis cōcipiētur uerba sētentia, in persona procuratoris circa remotionem ab administracione quæ, ex inquisitione procedit. ut. infrā. de simo. licet Hely. Respondeo in casu isto cōcipiētur sentētia in persona principali. si cut & in crimine iniuriarū. cum illustri per procuratorem defendit. ut. C. de iniur. l. ul. sic fiet in causa criminali cum agitur ex defenditur per procuratores. nō enim pronūciabitur matrimoniū inter procuratores sed inter principales.

13 & idē puto in causa electionis. † In grauibz autē causis nō cōpellitur quis cōstituere procuratorē. unde si citatus sit quis ut cōpareat & in propria persona comparere non possit. non tenetur & si sic non uenerit quia non potuit nec miserit quia noluit contumax nō habetur ut. infrā. e. ti. querelā. Sed obijci uidef q̄ citatus teneat cōstituere procuratorē si uenire non possit. nā potestātē intelligitur experiendi habere qui per procuratorē agere potest. ut. ff. de diuer. & tēpo. præscrip. l. 1. R. fideo uerū est si non agat saltem per procuratorem tēpora cedant non tamen ut quis contumax reputetur. Item opponitur ex eo quod legitur. infrā. de dolo & contumax cum dilectus. infrā. de appella. constitutus. in quibus contumax reputatur qui nō misit sufficientem procuratorem & agebantur ibi causæ electionum. Ad quas respondeo decreta. illæ locum habēt cum quis citatur ut compareat per se uel per procuratorem aliās locum habet decreta. querelam. unde illud quod in illis dicitur magis procedit ex forma citationis quàm ex censura iuris. Causas graues in quibus potest quis si uelit procuratorem instituere sed non cogitur. puto has & consimiles, causam ita

tus cum quis uendicatur in seruum. ut. C. de asser. tol. l. una. in prin. 54. distinctione frequens, secus cum quis proclamatur in libertatem. ut. 2. q. 6. si quando. Item ubi agitur ad remotionem. ut. infrā. de accu. qualiter & quando. Item ubi de toto beneficio uel de toto patrimonio seu maiori parte ipsius ut. ff. de 14 excus. tuto. l. propter litem. † Constituitur procurator paterfam. uel filius ut. ff. eo. tit. l. filius. §. ipse quoq; infrā. eo. non iniuste. Itē maior. 25. annis non minor. ut. ff. eo. tit. l. minor. sed si minor sua sponte interueniat pro absente sanctius est talem admittere. quam absentem graui condemnatione afficere ut. C. eo. ti. l. exigendi. quāuis quod ibi dicitur quidam ex audierint cum minor allegat causam absentia nō causam causæ. Item constituitur cāpos mentis non furiosus. ut. ff. eod. ti. l. 2. §. furiosus. ¶ Itē homo bonæ famæ. non infamis. ut. 3. q. 7. c. 1. quidam tamen exponūt ibi procurator id est, aduocatus, uel intelligūt istud in procuratore episcopi uel collegij p id quod legitur. 5. q. 3. quia episcopus: secus in procuratore priuati & hoc propter. l. insti. de excep. in fin. Sed dici pōt q̄ aliud sit secūdum leges. & aliud secūdum canones. ¶ Itē nec seruus insti tui pōt procurator. quia iudicio interest se nō pōt. ut. C. de iudi. l. seruus. Et uidetur q̄ circa procuratorē generalis regula 15 la tradi possit † ut quilibet possit cōstitui procurator præsentis uel absente ad uerlarium nisi certa lege prohibeatur. ut insti. de his per quos agere pos. §. ult. ¶ Item & alia subijci pōt quōd procurator uolēs tantū & expressē cōsenties constituitur. ut. ff. eo. tit. l. filius. §. inuitus. & C. eo. ti. inuitus. Sed hæc ultima regula fallit in constituyente. nam quidam compelluntur cōstituere procuratorem ut excommunicati conuenti & illustres agentes uel respondentes in pecuniarijs causis. prælati & collegia. ut no. suprā. eo. §. sunt autem quædam personæ. ¶ Circa cautionē quæ à procuratore † 16 exigitur sic breuiter nota. licet

materia sit diffusa. nam si procurator datus sit ad agendum & de mandato constiterit sine cautione admittitur. ut ff. eo. tit. l. si procuratorem. si de mandato dubitetur teneatur probare mandatū uel de rato cauere. ut. C. de procu. l. 1. & idem est in actore uniuersitatis. ut. ff. q̄ cuiusq; uniuers. no. l. itē eorum. §. actor. utrum autem uelit mandatū probare uel de fato cauere quidā dicunt esse in potestate procuratoris. ut. ff. de iure do. l. plerunq; C. de cond. inde. l. si quis seruū. ff. de dam. infe. l. inter quos. l. aliena. Alii autē dicunt esse in potestate rei an uelit probari ab illo. quia sine mādato nullus admittitur ad agendum. ut. C. de proc. l. licet. nisi sit coniuncta persona. ut. ff. de procu. l. sed & hęc personę possunt sine mandato experiri. sed non cōtra mandatū. ut. C. eo. tit. l. exigendi. ff. eo. tit. l. Pompo. §. ult. Quę autē personę & usq; ad quē gradū sine mandato ad agendum admittantur. dixi supra eo §. constituitur. Quidā tamen inter coniunctas personas connumerant clericos. arg. 12. q. 2. non liceat papa. Et nō a quōd licet prędictę personę non caueant de rato. cauere tamē debent de defendendo. ut. C. de satisfd. l. una. ff. de proc. l. omniū. hoc in procuratore actoris. sed procurator rei etiā si constet de mandato cauere debet iudicatum solui. ut. C. de satisf. l. una. ff. de procur. l. sed & hęc. §. defendere. insti. de satisfd. §. sed hodie. An autē procurator actoris habeat mandatū dubium efficitur ex sola negatione rei. quęlibet enim res efficitur dubia per negationem. ut. C. quibus ad liber. procla. non licet. l. ul. C. de acqui. poss. l. nemo. & ff. de transac. l. 1. ¶ Et est sciendum ¶ quod cautio quam exponit procurator rei. si iudicatum solui tria cōtinet. scilicet defensionē causę faciendam. & sine dolo & quod ipsum uerbū sonat ut. ff. iudi. sol. l. iudicatū solui pro hac satisfactione fideiubebit dominus cum hypotheca rerū suarum pro ipso procuratore si pręsens procuratorē cōstituit ut pręsentem intelligas dominū

& si sit in urbe. & si in ortis. & si in continētibus adificijs. ut. ff. eo. tit. l. pręsens. & l. qui in foro & l. & ideo. Si uero procurator dominum defendit absentem exponitur ab ipso procuratore cautio. etiam si sit locupletissimus. ut. ff. iudica. solui. l. ad defendendum. insti. de satisfd. §. si uerō aliquis & ff. eod. tit. l. si minor

17 §. ultimo. ¶ Et nota quod aliquando excipitur contra procuratorem quod non habeat mādatum & hęc exceptio est exceptio falsi. nam falsus est procurator qui dicit se procuratorem cū non sit. ff. de uerbor. significa. l. Paulus. Cum igitur iudicium nullum & controuersię nullę ut. ff. de iudi. l. licet. & ff. rem ra. habe. l. 3. supra de offic. delega. cum olim. ¶ Hanc exceptionem si omiserit fideiussor & soluerit non liberat debitorem. ff. manda. l. inter causas. §. mandato. ff. de condi. causa da. l. si procuratori. aliquando excipitur quōd desierit esse procurator utpote reuocato mandato ut infra eo. tit. ex insinuatione. & c. in pręsentia. quod intelligo siue reuocetur mandatū ante litem contest. siue post & ex causa. ut. ff. eo. tit. l. ante litem. & l. post litem. cum sequentibus cum tali. similiter iudicium nullum. ut in pręmissis decre. & ideo hęc exceptio proponi potest quādoque; id est. in qualibet parte iudicij si iudicium dici potest. eo saluo quōd id quod pręcessit reuocationem mandati uel notitiam iudicis ualeat & tenet ut in eod. tit. mandato. Aliquando excipitur quōd non possit esse procurator quia miles. & hęc exceptio est dilatoria. proponitur usq; ad litem contest. ut. ff. eo. tit. l. filiusfamilias. §. ueterani. Et hanc exceptionem potest omittere si fideiussor. ut. ff. manda. l. si fideiussor. §. quędam. Aliquando excipitur quōd sit excōmunicatus uel fuerit tempore mandati. ut infra de proba. post cessionē. & hęc exceptio proponi potest quādoque; & post sententiā ut infra de sen. & re iudi. ad probandū. & hęc exceptio proprie non potest dici dilatoria quia proponi potest

pōt post lit. cōte. pemptoria, quia ppo
 ni pōt post sentētiā. ut dictū est. & ideo
 anomala appellatur, id est irregularis,
 quia nec dilatoriarum nec pempto-
 18 riarū naturam imitatur. † Officiū pro-
 curatoris est litem peragere ex quo mā-
 datum suscepit. nam a principio libe-
 rum & uoluntarium est mandatum re-
 cipere. sed postquam suscepit neces-
 sarius est cōsummare. Vnde uersus. Sper-
 nere mandatum licet & finire necessē
 est. ut probatur. ff. eod. tit. l. filius. §. in-
 iuitus & C. eod. t. l. inuitus. Incumbit
 etiam procuratori finita causa appella-
 re. ut in. l. inuitus. uel saltem domino
 contestari ut si uelit appellet ut infra
 eod. tit. non iniuste. & hoc uerum est ni-
 si iusta causa procuratorē excuset qua-
 re appellare non possit, pura infirmita-
 tis. uel paupertatis. ut. ff. manda. l. si
 procuratore. §. si ignorantes. & tunc
 denunciabit domino suo sicut dictū est.
 nisi præsens sit ut. ff. de euic. Herēnius.
 ¶ Sed obijcitur quomodo procurator
 poterit excusari prætēto paupertatis
 cum lata sententia sufficiat uoce illico
 appellare ut. 2. q. 6. in fi. ut. ff. de appel.
 l. 2. quæ ergo expensæ requiruntur in
 dicendo appello. Respondeo forte ab-
 erat procurator in die sentētiæ. & ideo
 opus erat in libello appellare. ut. ff. de
 appel. l. 1. in fi. in quo formando & con-
 cipiendo oportet haberi consiliū quod
 19 non sine expensis expeditur. ¶ Sed si nun-
 quid procurator appellans tenetur pro-
 sequi appellationem, non ut. C. eod. ti.
 l. inuitus. C. de appella. l. si actor. Nec
 obstat lex. ff. an per alium cau. ap. l. una.
 nam illa loquitur cum quis instituitur
 procurator specialiter ad appellandum
 & prosequendum. Item non obstat. ff.
 eod. i. l. qui proprio. §. item queritur.
 ubi finito negotio principali tenetur
 procurator suscipere negotium restitu-
 torium, quia ibi fuerat procurator ad
 hoc specialiter constitutus. Sed adhuc
 instatur eo quod eadem sit causa ap-
 pellationis cum principali. ut. C. ne
 in una eademque causa in rubrica. &

in. l. 1. & 2. quæstione 6. si quis in qua-
 cunque lite. sed puto quoddam non sit ea-
 dem, unde nouæ probationes locum
 habent in causa appellationis. ut. C. de
 appell. l. eos & C. de tempo. appel. per
 hanc infra de testib. fraternitatis. &
 noua litis contestatio. ut in. l. si quis in
 quacunque & infra de appell. interposi-
 ta. §. ul. quod intelligo in articulo ap-
 pellationis ut ibi, non in principali si
 iam facta est coram primis iudicibus.
 20 ut infra de appel. per tuas. † His pactis
 finitur mandatum procuratorium. Itē
 finitur reuocatione mandantis siue re-
 integra reuocetur. ut supra de elect. in
 causis, nam hoc generaliter obtinet
 in quolibet mandato. ut inlit. man.
 §. rectē siue re non integra sed ante
 lit. contesta. ut. ff. eodem tit. l. ante li-
 tem sed & post litem contesta. ex cau-
 sa ut. ff. eodem tit. l. post litem cum
 legibus sequentibus. Sed si procurator
 in hoc uelit resistere si solus est audiri
 non debet. quia operas suas ingerit
 inuito nisi ad hoc faciat ut pudorem
 suum defendat, uolens probare fal-
 sam esse causam suspicionis quam do-
 minus prærendit. eatenus igitur est au-
 diendus ut extimationem suam defen-
 dat non ut procuracione uti uelit. Item
 & is contra quem procurator institu-
 tus est auditur in hoc. interest enim
 eius diuersis procuratoribus non im-
 pugnari. ut. ff. eodem tit. l. quæ om-
 nia. Item finitur mandatum renun-
 ciatione procuratoris quæ sit re inte-
 gra, postea uerò non nisi ex causa ut
 eadem intelligas in renūciatione quæ
 dixi reuocatione. ut. ff. eodem tit. l.
 limitari & le. Item finitur mandatum
 morte mandatoris uel mandatarij re
 integra existente. inlit. man. §. item
 si adhuc. & C. mand. l. mandatum.
 secus si res non sit integra. ut. C. eod.
 21 tit. l. nulla. ¶ † Effectus procurato-
 ris seu procuracionis est. ut ratum sit
 quod cum procuratore geritur ac si
 cum Domino gestum esset ut infra e. r.
 c. i. nisi postmodū appareat procurato-
 rem

rem falsum uel reuocatum ut superius dictum est, uel eum cuius nomine actus est seruum fuisse. ut ff. de iudi. l. non iccirco. §. cū postea. uel aliquid aliud propter quod reddatur iudicium retro nullum. ¶ In summa notandum est quod in pecuniarijs causis procurator interuenit. & in criminalibus secundum leges in quibus agitur ad pœnam relegationis uel minorem. Nam pœna relegationis imponitur absenti sicut in pecuniarijs causis. ut ff. de pœ. l. absentem. & idē dico ubi agitur ad relegationem scilicet ut quis ab administratione remoueat & propterea in causa inquisitionis admittitur procurator ut dixi supra eod. §. dantur. nec obstat lex. ff. an per alium causa appella. l. una. quæ dicit causas criminales ex quibus sequi solet pœna usque ad relegationem nō posse agi nisi per principales. nā illud ibi ponitur exclusiue. Sed in præmissa. l. de pœnis ponitur exclusiue. & simile. 23 32. di. de illo. ¶ Item notabis quod in criminalibus interuenit procurator. & minor & fœmina. & qui alias non admittitur. non ut allegent causas principales negotij. sed causas absentis accusati. ut ff. eodem ti. l. seruum. §. publice. & l. absens. & C. de accu. l. reos.

Summarium

- 1 Syndicus quis sit.
- 2 Syndicus unde dicitur.
- 3 Syndicus quis possit constitui.
- 4 Syndici officium quid sit.
- 5 Procurator. Syndicus. œconomus. actor. defensor & uicedominus in quo inter se differant.

¶ De syndico. Rubrica.

TRactauimus de procuratore quæ agit uel defendit causam domini. Nunc tractemus de syndico qui agit & defendit causam uniuersitatis. ¶ Videamus igitur quid sit syndicus unde dicatur. quid sit eius officium. &

in quo inter se differat procurator. syndicus œconomus. actor. defensor & uicedominus. ¶ Syndicus est procurator uniuersitatis ad iudicia constitutus. ut infra eodē ti. c. uno. ff. quod cuiusq; uniuers. no. l. i. §. quibus. ¶ Dicitur autem syndicus singulorum causam dicēs ut ex interpretatione nominis patet. Cui deseruire debemus. ut. C. de episcopo. & clerici. l. decernimus insti. qui mo. test. infirma. §. alio quidam. C. de ferijs l. à nullo. C. de episc. & clerici. l. si quis ad declinandam. §. licentia. 16. quæ. 1. si cupis. ¶ Potest autem constitui syndicus qui non sit de collegio ut infra eo. ti. c. uno. Potest & de ipso collegio constitui. Nam & monachus constitui potest qui monachorum causas agat & defendat abbatis Imperio. ut 16. q. 1. monachi à monasterio & c. qui uere. & si alibi inuenis causam uniuersitatis agi per procuratorem expone ibi procuratorem. id est syndicum uel actorem. ut supra. ti. prox. quia in causis infra de iur. ca. cum causam. in auth. de sanctis. episc. §. si quando. ¶ Officium syndici est agere uel defendere causas præsentis uel quocumque emergentes. ut ff. quod cuiusque uniuers. l. item eorū. §. si decuriones. & hoc est quod hic dicitur constitui debere syndicum alienum à collegio. salarij constitutio consilium est. quod patet ex eo quod hic dicitur in fine. Expedi enim pro paruo incommodo à strepitu causarum seruos Dei esse quietos. & hoc consilium est salubre dummodo sufficiat monasterium ad sumptus sicut alias dicitur una quæq; ecclesia debet habere suū præbyterum. ut 22. quæ. 2. sicut. & tamen intelligendum est si sufficiat ut. 21. quæ. 2. præcipimus. alioquin duæ ecclesiæ uno præbytero coniunguntur ut 10. quæ. 3. unio. Ideo autem dico fore consilium quod hic continetur. quia potest unus de collegio agere causas monasterij abbatis imperio ut superius dictum est. & probatur optimè in auth. de sancti. episc. §. si quādo col. 9. ¶ Differunt autem inter se

se procurator. syndicus & reliqui de quibus supra positum est. ¶ Nam procurator est privatae personae ut supra ti. prox. in descriptione. Syndicus uniuersitatis, siue ecclesiae secularis qui & ab ipsa uniuersitate constituitur, œconomus uero est is, cui res ecclesiastica gubernanda mandat ut. C. de sacrosan. ec. l. iubemus in prin. unde œconomus in rebus ecclesiasticis tantum & quem episcopi tractatus elegerit. ut. C. de epi. & cle. l. omnes qui ubicunq; §. hoc nihilominus Syndicus in rebus & negotijs cuiuslibet corporis uel collegij. Actor pro uno ut in l. de cura. in si. uel pro uniuersitate sed ad unam causam tantum. & præsentem & cum decreto syndicus ad omnes ut. ff. quod cuiusque uniuers. no. l. Item eorum Inter syndicum autem & defensorem lex non uideatur facere differentiam. Nam syndicum defensorem appellat. ut. ff. de mune. & ho. no. l. munerum. §. defensores. & ad idē. infra eod. ti. ca. 1. in prin. est & uicedominus qui administrat res episcopales ut hospitibus & causis quæ ueniunt paratus existat. ut 81. distin. nolumus. Sed œconomus administrat res ecclesiae ut dictū est & probatur. 89. di. quia in quibusdam 16. q. 7. quonia quibusdam. 9. q. 3. cum simus 88. di. c. 1. 10. q. 2. hoc ius porrectum. Aliquando œconomus defendit in causa. ut in l. præalleg. omnes. qui. §. hoc nihilominus. Sed proprie ad causas actor uel syndicus ut dictum est. Item quandoq; œconomus ponitur in aliqua ecclesia uacante ad percipiendos proventus & conserdos ad opus futuri prælati, & hoc cum propter discordiam patronorum ecclesiae ordinari non potest. ut supra de officio. ordinari. cum nos plerumque.

Summarium

- 1 Vis quinque sunt genera.
- 2 Metus quid sit, & qualiter distinguitur.

- 3 Metus an & quando excuset, Graue damnum quod dicatur.
- 4 Comminatio excommunicationis an excusationem inducat.
- 5 Metu gesta quæ sint, quæ ipso iure non ualent.
- 6 Metum passas quæ actio detur pro rebus traditis.

¶ DE HIS QUÆ VI METVS-ue causa fiunt. Rubrica.

Diximus supra de his quæ sponte facimus tã circa negocia quã circa iudicia. Nũc dicamus de his quæ in uiti agimus & coacti. Et ideo subiicitur hic Rubr. de his quæ ui metus causa fiunt. ¶ Videndum est igitur quid sit metus. qualiter distinguitur. Item quis metus seu quæ actio excuset uel irritum faciet quod geritur. ¶ In primis autem notandum est quod rubr. quæ hic ponitur respicit intitulationē antiquam quæ sic ponebatur in antiquo edicto prætoris. quod ui metus causa factum est &c. Vis autem fiebat metio propter necessitatem impositam contrariam uoluntari. sed postea detracta est uis mentio. ideo quia quod cunque ui atroci sit id quoque metu fieri uideatur. ut. ff. eo. ti. l. 1. ¶ Quinque autem sunt genera uis. Est enim uis compulsua per quam compellitur quis ad id faciendum quod non faceret si esset liberi arbitrij nec compelleretur. & ex hac ui oritur actio quod met. causa. Est uis expulsua quæ inducit interdictum unde ui. Est uis ablatiua, & hæc inducit interdictum ui honorũ raptorũ in rebus mobilibus. ut. ff. ui. bo. rap. §. sed nedum talia. Est uis turbatiua quæ introducit interdictum uti possidetis in rebus soli. sed in rebus mobilibus interdictum utrobi. cū duo se possidere contendunt. Est uis inquietatiua, hæc inducit interdictum quod ui aut clã. ut si quis à me prohibitus uel putas se prohibendū quid i eo faciat. siue ius faciendi habeat siue non. ut. ff. q. ui aut clã. l. 1.

- 2 l. 1. ¶ Metus est instantis uel futuri periculi causa mentis trepidatio. ut. ff. eo. tit. l. 1. Metum autem accipiendum nõ quemlibet timorem sed maioris mali. ut. ff. eod. tit. l. metum. Item non uani hominis sed qui in uirum constantem cadere posset. ut. ff. eod. tit. l. metum. & infra. eo. tit. ad audaciam. & c. cum dilecti. Et propterea metus distinguitur aut est probabilis aut non probabilis. Probabilis qui caderet in uirum animosum & constantem. Improbabilis qui caderet in uirum pusillanimum & formidolosum. ut. ff. eo. tit. l. 5. & 6. Probabilis excusat & rescindit quod factum est. eo instate per actionem quod metus causa. Improbabilis nec excusat nec rescindit. ¶ Et notandum quod metus damni & amissionis rerum excusat. ut infra. eo. abbas. & simile. l. di. presbyteros. Sed contra. 32. q. 7. omnes excusationes. ubi damna rei familiaris nõ excusant. Solutio. graue damnum excusat. non graue non excusat. Graue autem damnum appello damnum omnium rerum uel maioris partis. ar. ff. de excusa. tu. l. propter litem. Vel melius metus damni excusat in dato uel promisso siue remisso. quia & datum repetitur & promissum non soluitur, remissum peritur, sed non excusat in commissio. non enim ob metum damni debet mortale peccatum committi. quia potius debemus omnia mala tollerare quam in peccatum mortale consentire. ut. 37. q. 5. ita ne. Cadit autem in constantem uirum. & per hoc excusat metus mortis & cruciatus corporis. Item metus stupri & seruitutis. ut. ff. quod me. causa. l. isti quidem. C. eo. ti. l. interpositas. infra eo. ti. cum dilectus. & sic intelligo. infra. de spon. cum locum. & c. ueniens. Et hæc uera sunt nisi quis sua culpa se ingerat in hunc metum. ut. ff. eo. tit. l. si mulier. in prin. & l. nec timorem. Inuenio etiam quod metus uerborum excusat. ut. ff. de acquir. hære. l. ui. & ui. distin. c. 1. Sed quod dixi metum non excusare in quem quis incidit sua culpa. reci-

pit contrarium. infra. de spon. ueniens. Ad quod respondeo. metus ex culpa metuloni proueniens non excusat si sit legitimus & à iure sumat initium. Si autem iniurius, id est, iniuriæ timens excusat. Sed non legitimus ibi erit metus de iure enim mori timere poterat cum in hoc casu liceat patri occidere adulterum simul & filiam. ut. ff. ad le. Tul. de adul. l. quod ait. Sed quàmuis lex hoc dicat canones non admittunt. ut. 33. q. 2. inter hæc. uel prærogatiua matrimonij de quo ibi tractatur hoc habet, ut metus quàmuis legitimus efficaciam matrimonij impediat. Sed si per coactione aliquid fiat tunc distinguitur breuiter. quia aut coactio est absoluta. aut conditionalis. Absoluta. scilicet cum quis uiolenter trahitur ad quid faciendum. quo casu quis uiolenter trahitur excusatur omnino. ut. l. dist. præsbeyteros. 1. q. 1. constat. 32. q. 5. fere per totum. 15. q. 6. ca. 1. & ar. de conse. di. 4. eos. l. 1. Conditionalis autem qui metum uel cruciatum seu aliquid graue minatur. & si excuset à tanto non tamen à toto. ut. infra. eo. tit. sacris. in uerbo culpam attenuet. Quidam tamen dixerunt inter iuramenta promissoria & assertoria. ut in promissorijs metus uel coactio conditionalis excuset, in assertorijs non, quia potius debemus omnia mala abstinere & c. ut. 33. q. 5. ita ne. 11. q. 3. quatuor & c. quisquis. & c. nolite. Permissoria uocamus illa sacramenta. scilicet cum quis iurat de aliquo dando seu faciendo. uel non dando uel non faciendo. assertoria cum quis asserit per uero falsum & maxime contra fidem. ¶ Sed queritur an comminatio excommunicationis excusationem inducat. Et uidetur quod sic. nam continet corporis & animæ detrimentum. ut. 2. q. 1. de manifesta. 11. q. 3. audi. Item per excommunicationem subuertitur status alicuius. Transit enim de corpore uel potestate ecclesie in potestatem dyaboli. ut in prædicto. c. audi. & ideo iustus est metus. ut. ff. eo. ti. l. isti quidem. Item excommunicatio est eterna

eernæ mortis dānatio ut 11. q. 3. necessa-
 rio qui ergo timet excōicationē timet
 mortem, timenda est igitur ut 11. q. 2. c.
 1. Sed contra excōicatio medicinalis ē
 nō mortalis. ut 2. q. 1. multi. Itē si est in
 iusta uacua est de ea non est curandum.
 ut 11. q. 3. cui est illata nec ligat dūmo-
 do non contemnatur. ut 23. q. 3. notan-
 dum in fi. Puto q̄ metus excōicationis
 non excuset. aut. n. est iniusta, & illa nō
 liget quo ad deum. Aut est iusta. & tunc
 sibi imputet qui se ita constituit. ut me-
 reatur excommunicari. ut. ff. eod. tit. l. si
 5 mulier. ¶ Est notandum t̄ quōd quædam
 fiunt per metum quæ ipso iure non ua-
 lent ut contractus matrimonij ut infra
 de sponsa. cum locum & 30. q. 2. ubi nō
 est. Item dotis promissio. ut. ff. eo. ti. l. si
 mulier. §. si dos. Item iudicis additio. ut
 ff. de iu. l. 2. §. 1. in fi. Item auctoritatis
 præstatio. ut. ff. de auct. tu. l. 2. Item ec-
 clesiasticæ rei alienatio. ut 15. q. 6. c. 1.
 Item sententiæ pronūciatio. ut 11. q. 3.
 iniustum. aliàs autem quæ per metum
 fiunt tenent. sed rescinduntur per actio-
 nem quod metus causa. si sunt perfe-
 cta. si uerō sunt imperfecta, tunc per ex-
 ceptionē. ut. ff. quod metus. causa. l. me-
 tum. §. sed quod prætor. ¶ In summa no-
 6 tandum t̄ est quōd si per metum rem
 meam corporalem tradā. possum age-
 re utili rei uendicatione. & contra me-
 tum inferentem & contra quemlibet
 possessorem ad quem res peruenit. suf-
 ficat enim hoc docere metum illatum à
 quocunque nec astringor probare quis
 metum intulerit. cum metus habeat in
 se ignorantiam. idest iuste possum igno-
 rare quis metum intulerit. maximè si
 erat nox. uel dies sed in multitudine
 hominum. ut maleficum comprehen-
 dere uel dignoscere nō potuerim ut. ff.
 eod. titu. l. metum. §. uiolenti & §. licet
 enim & .l. si cum exceptione. §. in hac.
 Utiles in rem actio ideo datur metum
 passo & non directā pro rebus traditis.
 quia per traditionem desinit esse domi-
 nus. nam traditionibus & usucapioni-
 bus dominia transferuntur. ut. C. de pa-

tis. l. traditionibus insti. de rerum di-
 ui. §. per traditionem. sed de æquitate
 prætoria fingitur rē in bonis meis per-
 mansisse. idēd possum eam uendicare
 ut dictum est. Nec obstat his quia in-
 uitus tradidi. quia coacta uoluntas:
 uoluntas est. ut 15. q. 1. merito. Non
 enim uidetur re exclusus quem prætor
 restitutum pollicetur. ut. ff. de in in-
 integr. restitutio. l. nemo. Sed nec uidetur
 possessionem adeptus est. ut eam reti-
 nere non possit. ut. ff. de acquiren. pos-
 sess. l. non uidebitur. possum etiam age-
 re actione quod metus causa. Et est sciē-
 dum quōd rei uendicatio nunquam cō-
 petit nisi in simplum. Actio uero quod
 metus causa à principio est in simplum
 & in simplum condemnatur reus. idest,
 in rem ipsam si exstet. uel in æstimatio-
 nem ipsius si non extet. cui sententiæ si
 pareat is qui metum intulit soluendo
 liberatur. quod si non pareat damnatur
 in quadruplum in quadrupletur omne
 quod erat soluendum in simplum. & in
 quadruplum contineatur res si potest
 restitui uel rei æstimatio. ut. ff. de rei uē.
 l. quod si possessore. quod locum habet
 siue agatur contra metum inferentem
 siue contra illum ad quem res peruenit
 ut. ff. eod. ti. l. si cum exceptione. §. 1. &
 in hac. & §. quadruplatur & §. quate-
 nus. & sic circa eandem rem duæ fe-
 runtur sententiæ & utraque diffinitiuā.
 Sed prima circa rem ipsam restituē-
 dam quæ diffinitiuā est. quia negocio
 finem imponit. ut. ff. de re iud. l. 1. secun-
 da circa rei æstimationem quadruplan-
 dam & poterunt hæc nomina locum
 habere secundum iura canonica. Nam
 si animal tuum damnum dederit pote-
 ris deliberare dando animal pro noxa,
 alioqui ad omnia damna teneris. ut in-
 frajde iniuri. & dam. dato. si culpa. da-
 tur etiam in quadruplum secundum iu-
 ra canonica. ut 12. quæst. 2. cum deu-
 tissimam & cap. in legibus. et si per
 uiolentiam à domo mea expellat te-
 netur uiolentus ad restitutionem do-
 mus & omnium rerum in uiolentia per-

ditarum. & si ad uolentem non perueniunt. ut. infra. eo. ti. c. ultimo. In quadruplacione autem considerabitur aut metum passus siue in re mea siue in possessione mea. nam aliud est precium rei & aliud est possessionis. ut. ff. eo. ti. l. si mulier. §. qui possessionem. Dantur igitur metum passio hæc duo remedia de quibus superius dictum est. scilicet utilis rei uendicatio. & actio quod metus causa. Datur ad tertium auxilium. si actio de dolo. nam eum qui metum fecit & de dolo teneri certum est. & tollitur una actio per alteram ipso iure. facta exactione. Electio tunc tollitur exceptio in factum opposita. ut. ff. eodem tit. l. sicut excep. §. eum. qui.

Summarium

- 1 Restitutio in integrum quibus & quando competat. & nu. 2. 3. & 4.
- 3 Ecclesia lesa an possit restitui sicut minor. & num. 4.
- 5 Ecclesia uel minor an restitutionem à sententia petere possit.
- 6 Restitutio à sententia an alia sit quàm restitutio ad appellandum.
- 7 Restitutio qualiter fieri debeat.
- 8 Restituere qui possint. & nu. 9.
- 10 Iurisdictio ordinaria quibus conferatur.
- 11 Delegatus an causas restitutionis audire possit. & quid de arbitro.
- 12 Restitutio in integrum quid sit.

DE RESTITVTIONE in integrum. Rubrica.

Diximus supra de restitutionibus quæ ratione metus indulgentur maioribus. Nunc uideamus de in integrum restitutione quæ tamen ecclesijs quàm maioribus ætatis ratione donantur. ¶ Videamus itaque quibus per restitutionis auxilium succurratur. Cur quomodo, quando, & à quo possit restitutio indulgeri. & quid sit in integrum restitutio. ¶ Succurritur tamen per restitutio-

nem in integrum minoribus. 25. annis, Dicuntur autem minores. 25. annis qui nondum compleuerunt. 25. annos, facta computatione de momento ad momentum. Non enim sufficit tetigisse ultimum diem ut quis ab hoc auxilio excludatur. sed oportet pertransire ultimum momentum. ut cum si quis natus sit in bisexto duo dies computetur pro uno, nam posterior dies interseidatur, id est, de medio eximitur uel non computatur pro die. ut. ff. eodem tit. l. 3. §. minor. & de uerb. signi. l. cum bisextus. Cōtingit autem bisextus in singulis quadriennijs. Nam annus habet tricetos. & 65. dies. & 6. horas ut. ff. de statu liber. l. cū hæres. §. stichus. Illæ autem sex horæ in quattuor annis faciunt. 24. horas & sic diem integram. ¶ Item computatio ¶ de momento ad momentum ubi agitur de restitutione minores fit in fauorem ipsius. Expedi enim minori sic fieri. scilicet prorogari tempora restitutionis potius quàm artari. Aliquando ob fauorem non fit computatio de momento ad momentum. sed sufficit diē inchoari, ut in usucapione trienni contingit. Fauor enim est possessoris sufficere ultimum diem usucapionis attingi ut completa sit usucapio, & hoc propter titulum & bonam fidem. ut. ff. de usucap. l. in usucapionibus. & ff. de diuersis & tempor. præ. l. in usucapionibus. primo, responso. & idem est cum tractatur de libertate præstanda a minore. 25. annis. ut. ff. ma. l. prima. Item cum tractatur de testamentis faciendis a maiore. 14. annis. ut. ff. de testa. l. in qua ætate. sic quandoque ob fauorem sufficit annum inchoari. ut. ff. de mu. & ho. l. ad rem. & ff. ad Trebel. l. qui filium. & supra de elec. cum in cunctis. secus in præscriptione. 30. uel. 40. annorum quæ odiosa est ubi requiritur ultimum annum finiri. ut. ff. de actio. & obliga. l. in omnibus. ¶ Succurritur tamen & ecclesijs quæ minorum iure censentur. ut infra. eodem tit. requisit. Semper enim ecclesia

ecclesia iure minoris debet illæsa seruari, ut ibi dicit, quidam tamen exposuerunt illud uerbum semper, id est, in quo libet contractu, restringentes illud semper, ad quadriennium tantum numerandum a tempore contractus in quo ecclesia læsa est posse restitui & non ultra. Ecclesia enim maior est & restituitur si cut minor factus maior. l. infra quadriennium numerandum a tempore contractus. ut. C. de tem. in integ. resti. l. ul. Nam ut ibi hæres minor factus maior restituitur infra quadriennium in his in quibus fuit captus, tempore minoris ætatis. unde qui sic dicunt ponunt ecclesiam in 25. anno. Alij autem aliter dicunt & alio modo exponunt illud uerbum semper, sic uidelicet quancūq; sine tēporis præfinitione. Vnde ponunt eam in primo die natiuitatis suæ, & dicunt eam super in minori ætate cōsistere. nec enim crescit uel decrescit eius ætas. Tu dicas quod ecclesia fungitur iure & uice minoris, quod sic probatur, ecclesia enim cōparatur reipublicæ. ut. C. de sacrosan. ec. ut inter diuinum. Et res publica comparatur minori. ut. infra. eo dem. c. requisit. non tamen est minor immò maior. sed restituitur sicut minor ut reipublica. ut. C. de offi. eius qui uicem alte. gerit. l. i. Si enim minor esset ut dictum est. non fuisset desponsata ut. 26. di. supra. de biga. c. debitum. Et puto ecclesiam restitui quancūq; in contractibus sine temporis præfinitione & in iudicijs etiam post sententiã ut infra. eo. c. suscitata. & c. tum ex literis. Sed hoc nõ nisi propter graue dānũ. ut. ff. de mino. l. si ex cã. Et in his duobus differt ecclesia a minore. qui non restituitur nisi in minori ætate. Et hoc intelligo esse uerum nisi post contractũ uel post sententiã cōtra ecclesiã præscribitur. Nã in tēporibus ut in usucapione & præscriptione nõ inuenio ecclesiã restitui. quãuis inueniam quædã tempora de præscriptione subduci. ut notabo. infra. de præscrip. præscribit enim ecclesia & præscribitur cōtra eã. Et in hoc simili-

ter differt ecclesia a minore qui in tēporibus ipso iure seruatur illæsus præterquã in longissima præscriptione qui quidẽ currit, sed minor restituitur. ut. C. in qui. cau. nõ est neces. in integ. resti. l. ul. Alij autẽ dicunt quod ecclesia restituitur a 25. annis usq; ad quadriennium. sic & ecclesia recte iure utitur minoris hæc enim tempora habet minor ad petendam in integrum restitutionẽ. ut. C. de temp. in inte. resti. pe. per totum. ¶ Item restituitur ¶ maior uel ecclesia si lædatur siue decipiatur ipse minor siue tutor eius uel curator eius interuenit legitimus. ut. C. si tutor uel cura. interue. l. etiã. Et idem dico in ecclesia si prælatus eius, syndicus uel æconomus decipiatur. Dicitum enim personæ non debet redundare in damnum ecclesiæ, ut. 16. q. 6. si episcopus. secus est si decipiatur simplex procurator minoris uel ecclesiæ. tunc enim minori uel ecclesiæ non subuenitur nisi procurator sit non soluendo. ut. ff. eod. titu. l. cum mandato. magis enim fuit prouidendum superioribus personis quæ gerunt ex necessitate quàm procuratori qui ex voluntate gerit. ¶ Et quod dixi ecclesiam restitui si prælatus decipiatur. Et est ratio quia prælatus conditionem ecclesiæ, deteriorem facere non potest. ut. infra. cap. 1. quod intelligo in faciendo. secus in omittendo. ut. 16. q. 3. placuit. infra. de præscrip. cap. 1. Aliquando tamen potest etiam in faciendo conditionem ecclesiæ deteriorem facere. ut pote modicam rem donando. ut. infra. de dona. cæterum 12. q. 2. terrulas. Et idem in quinquagesima & centesima. ut. infra. de dona. apostolicæ. & infra. de his quæ fi. a præla. sine consensu ca. pastoralis. 12. q. 2. bonæ rei. Et in hoc differt prælatus a procuratore. quia procurator liberam habens & generalem administrationem non potest donare. ut. ff. de procu. l. procurator tutorum. & l. procurator. cui quãuis aliquotiens prælatus appelletur procurator ut. 10. q. 2. p̄caria. 12. quæ. 1. c. ult.

& quæ. 2. sine exceptione. 10. q. 2. casel
 las infra de dona. fraternitatē. Et quod
 dico conditionem ecclesiæ deteriorem
 fieri posse per prælatum in omitendo.
 uerum est legitimo tempore interue-
 niente non statim. hoc est si ex omisso
 ne prælati. præscriptio inducatur con-
 tra ecclesiam. Aliter si prælatus omit-
 tat in iudicio legitimam exceptionem
 seu defensionem restituitur ecclesia ut
 infra eodem. c. auditis. & c. cum uenif-
 sent. nisi super hoc eodem petita esset
 restitutio & denegata. ut infra eod. titu.
 c. ult. ¶ Iuuatur etiam minor & ecclesia
 in allegationibus omissis dum ea quæ
 sunt pro causa non allegata uel allega-
 ta nõ probat. uel si se proditum seu pro-
 ditam ab aduocatis conqueratur. ut. ff.
 eo. ti. l. minor autem. §. 1. & l. minor an-
 nis. 25. omissis. ¶ Item succurritur mino-
 ri & ecclesiæ si se negotijs alienis im-
 miscuerit sine mandato uel saltem ne-
 cesse habet cedere domino negociorū
 beneficium restitutionis. ut. ff. eo. tit. qd
 si minor. Et ut breuiter dicam restitui-
 tur minor & ecclesia in cōtractibus uel
 quasi contractibus in delictis uel quasi.
 ut super his rubricæ speciales in Codi-
 ce ponuntur. & quod dixi restitui in cō-
 tractibus uel quasi locum habet cum cō-
 tractus tenet ut pote celebratus in ca-
 su concesso & in forma iuris ut 10. q. 2.
 hoc ius porrectum. & 12. q. 2. sine ex-
 ceptione. Aliter si in casu non conce-
 so uel non secundum formam iuris nul-
 lus est contractus ipso iure. ut. 10. qu. 2.
 quia rem homini. & 12. quæ. 2. sine ex-
 ceptione. apostolicos. alienationes. &
 tunc cum ius commune competat. non
 est necessaria in integrum restitutio ut.
 ff. eo. ti. l. in causæ. ¶ Item succurritur ec-
 clesiæ & minori si quasi cōtumax ad iu-
 dicium non uenit culpa non dolo. ut. ff.
 eod. ti. l. minor. secus si ex dolo ut. ff. de
 mino. l. si ex causa. §. nunc uidentū. tūc
 enim non restituetur ecclesia, quia nec
 minor restituitur in delictis atrocibus,
 nisi quatenus miseratio ad minorē pœ-
 nam iudicem perduxerit ut. ff. e. ti. l. au-

xilium. Quod intelligo cum tota ec-
 clesia delinquit. ut. C. de sacrosan. ec-
 cle. l. iubemus nullam nauem. alias de-
 lictum personæ & c. ut no. supra eo. ti. §.
 restituitur. ¶ Item subuenitur & si no-
 uæ defensiones appareāt ecclesiæ qui-
 bus ante usa non fuit. ut. C. si sæpius in
 inte. resti. postu. l. 2. quamuis de iure
 communi prætextu nouorū instrumē-
 torum lites sopitæ non debeant instau-
 rari. ut infra de sen. & re iudi. inter mo-
 nasterium. & C. eo. tit. l. sub specie. ¶ Itē
 si deserat iuramentum. ut. ff. de iureiu. l.
 nam postea. §. si minor. Et qualitercun-
 que in iudicijs minor uel ecclesia capia-
 tur siue agat uel conueniatur. ut. ff. eod.
 tit. l. ait prætor. §. sed & in iudicijs. ¶ Sed
 dubitatur ¶ an ecclesia uel minor possit
 petere restitutionem a sententia eo qd
 ecclesia tuta est communi iure & com-
 muni auxilio, potest enim appellare. &
 idē ad extraordinarium auxilium re-
 currere nõ debet. ut. ff. de mino. l. in cau-
 sâ. Sed hæc obiectio in sententia domi-
 ni ¶ pæ locum non habet, quoniam su-
 perior non inuenitur ad quem per ap-
 pellationum recursus haberi possit. ut
 supra de elec. licet in fi. & 9. qu. 3. cun-
 cta. Sed si instes & dicas. poterit suppli-
 cari. ergo restitutio superuacua est ut su-
 perius dictum est. Respondeo utrunq;
 remedium supplicationis. & restituti-
 onis est extraordinarium auxilium & ex-
 dem æquitate inductum unde unum re-
 liquum non excludit. Ut dicitur. aliter
 actio de dolo non datur si alia com-
 petat eadem æquitate inducta ut actio qd
 metus causa. quæ & si competat, datur
 tamen actio de dolo. nam si eū qui me-
 tum fecit & de dolo teneri certum est.
 ut. ff. quod metus. causa. l. si cum exce-
 ptione. §. eum qui. ¶ Sed nunquid a sen-
 tentijs aliorum potest quis petere re-
 stitutionem. Videtur quod nõ quia po-
 test appellare, & sic ad extraordinariū
 auxilium non recurrit per. l. in causâ.
 & si tempus appellandū excesserit resti-
 tuetur ad appellandum. ut. C. si sapius
 in integ. resti. postu. l. 1. Respondeo,
 potest

potest ecclesia restitui a sententia. Nec obstant super ora iura. Nam sex illa in causæ, loquitur cum minor est tutus ipso iure. & ideo non debet recurrere ad auxilium restitutionis. Itæ alia lex nõ obstat, loquitur cum minor petijt restitutionem. & fuit ei denegata iterum petere non potest nisi noue defensiones allegentur, sed poterit appetere non potest nisi nouæ defensiones allegentur, sed poterit appellare. ut infra eod. ti. ca. ult. & . C. si sæpius in integr. resti. postuletur. l. 2. & 3. ¶ Si tu quæras an sit aliud restitui a sententia quam restitui ad appellandum a sententia. Respondeo sic, cum enim restitutio fit a sententia perinde est ac si sententia lata non esset ar. ad hoc infra eo. cum ex literis ubi dicit. non obstante sententia, sed ubi fit restitutio ad appellandum, sententia salua manet. quamuis postea suspendatur per appellationem. ut. C. de iureiuran. l. generaliter, in princi. C. de appella. l. præcipimus. §. hoc fin. supra de off. delega. pastoralis. §. præterea infra de senten. & re iudi. cum inter pos. Licet alibi dicatur extingui pronunciatum per appellationem. ut. ff. ad se. con. Turpil. l. 1. §. ulti. Sed exponitur ibi extinguitur. id est, suspenditur. ¶ Fieri autem debet restitutio iudice sedente pro tribunali præsete aduersario, uocari enim debent is contra quem petitur restitutio alioquin ipse iure non tenet restitutio. ut. ff. de mino. l. uerum. §. sciendum & l. in causæ. §. causa & l. etiam si patre. §. ulti. Nã negotiorum merita partium assertione panduntur. ut. C. si per uim uel alio modo. l. ulti. Quia & si minori uel ecclesie pro restitutione non detur actio sed iudicis officium ut. ff. de mino. l. quod si minor. §. ul. & l. illud. §. 1. l. quod si de speciali. oportet tamen libellum porrigi, litis contestationem fieri, & omnia solemniter & ritem procedere ut supra de off. iudi. e. ult. in casu tamen si is contra quem restitutio petitur, uocatus infra triennium non ueniat restitutio indulgetur ut in auth.

ut sponsali. largi. §. ad hoc. colla. 9. Debet etiam ecclesia siue minor probare laesionem siue deceptionem non enim ex hoc solo quod minor est quis sequitur quod sit deceptus. & idem in ecclesia. ut. ff. de mino. l. non omnia de iure iu. l. nam postea. §. si minor. ¶ Possunt ¶ restituere iudices delegati a Papa uel a principe. Item ordinarij. Item delegati ordinariorum habentium administrationem siue causæ restitutionum fuerint specialiter commissæ huiusmodi delegatis. siue alijs causis commissis coram eis restitutionum incidere quæstiones. Item ordinarij non habentes administrationem, sed delegati ab eis nõ possunt, si causæ restitutionum committantur eidem. sed si alijs causis commissis quæstiones restitutionum incidant coram ipsis. & causas audire possunt & restitutiones indulgere. Et idem dico in arbitris. nam super restitutionis quæstione cõpromitti non potest. sed si super alio compromittatur super quo compromitti potest. & coram arbitro incidat quæstio restitutionis. & audire & restituere potest ut infra eo. ti. decre. causam. quæ sumpta est ex lege, ut. C. ubi & apud quem. l. ulti. Sed certe si recte inspicatur lex illa colligitur ex illa quod nec delegati ordinariorum non habentium administrationem. nec arbitri cognoscere possunt de huiusmodi quæstione etiam incidenter & sic legabant & intelligebant legem illam domini. meij Azo. & Aug. Sed hæc decre. contrarium dicit & potest esse huiusmodi decre. ratio quia in incidenti quæstione etiam minus competens iudex iurisdictionem sortitur ut supra de off. de leg. prudentiam. §. ulti. C. de indi. l. quories. et. C. de ord. iudicio. l. adite. ¶ Dubitatur autem ¶ qui sunt ordinarij ad administrationem non habentes. sed facultatem tantum modo iudicandi. Et secundum iura ciuilia dici potest quod sunt illi qui honorem et dignitatẽ habent. sed non administrationem unde ratione honoris dignitatis iudicare possunt.

possunt. si qui in eos cōsenserint. & de his loq̄r lex de iudi. l. j. C. e. t. rē non no uā. Respō. 1. Sed secundū iura canonica posset poni exēplū in episcopo qui renunciauit loco episcopali. non dignitati. qui honorē retinet administratione. ut supra de ordi. ab episcopo quæ refig. episcopa. c. 1. & supra de renuci. nisi cū pridē. §. ult. & c. post translationē circa fi. Itē poni potest exemplū in episcopo cuius episcopatus omnino destructus ē. populus effectus. hic. n. episcopus est nullus tamen episcopatus hic honorē habet sine administratione. Quidā tamen ponunt, exēplū in officialibus episcoporum & male quia officiales nō sunt ordinarij sed delegati ad uniuersitates causarum ut nota supra de offi. uica. cir
 10 ca prin. ¶ A quibus autē t̄ cōferatur iurisditio ordinaria no. supra de offi. or. §. or dinariā. Et est sciendum q̄ ubicunq; ecclesia uel minor restituitur restituendus est & eius aduersarius ē maior. sed in eodē tantū casu. sed non in alio ut. ff. de mino. l. quōd si minor. §. rest. & l. pater §. 2. & l. etiā. §. 1. C. de repu. l. una. C. de prædijs mino. l. si prædiū; in fi. 12 q. 2. Vulteranā infra de rebus eccl. nō alie. ad audientiā. Non. n. ecclesia ditari debet cum aliena iactura ut 54. di. genera lis infra de pœnis suā. ff. de condi. inde l. nā hoc natura. ¶ Item licet minor uel ecclesia impetrauerit restitutionē. pōt renuciare si uelit. ut. ff. de mino. l. si iudex. ¶ Quando autē ecclesia restituatur dixi supra e. ti. §. fit cōputatio. quia semper & sine temporis præfinitione. ut in fra. c. 1. & c. tum ex literis. nisi cōtra eā legitimē præscribatur. nam ut ex litera illius decre. tum ex literis. colligitur tempore Eugenij papæ & in primo mēse sui pontificatus interuenit læsio & tēpore Celestini indulta est restitutio. quæ causam commisit sententia Eugenij non obstante. Quidā tamen dicunt quōd ibi interrupta fuit quadriēnij præscriptio per petitionem restitutions. fuit enim petita restitutio tempore Eugenij & temporibus aliorum sum-

morū pontificum ei succedentium eadem petitio innouata. & sic ecclesia petens non fuit quadriennio exclusa. Sed errant qui sic dicunt. quia restitutionis quæstione dum petitione sed nec lit. contest. perpetuat. ut. ff. de mino. l. papi nian §. ul. & C. de tempo. in integ. rest. l. ul. Si quis tamen uellet illorum sententiam sustinere posset dicere quōd ibi per iudices stetit quo minus in quæstione illa processum fuisset. & ideo ecclesiæ petenti nullum potuit præiudicium generari. ut in auten. ut spon. largi. §. hoc quoq; colla. 9. & 2. q. 6. anteriorum. §. sed lis. & l. biduum. ¶ Vnum non omitto. quia quod dixi supra. §. pro xi. t̄ delegatus causas restitutionis audire posse recipit dubitationem. Videtur enim quōd causæ huiusmodi delegare non possunt. quia ex edicto restitutorio nulla propria proficiscitur actio sed cōdependet ex officio iudicis. ut. ff. de mino. l. quōd si minor. §. ul. Ea uero qui iudicis officio expediuntur non delegantur. ut. ff. de off. procon. l. nec quicquam. §. ubi. ff. de reg. iur. l. omnia. ff. ad municip. l. ea quæ. Ad quod respondeo speciale est hic fauore restitutionis qui ampliandus est non restringendus ut. ff. de lib. & postu. l. cum quidā. Sic & aliud speciale in hac restitutione contingit. ut cum causa restitutionis sit excellens ita ut in ea requiratur speciale mandatum. ut. ff. de mino. l. illud; ut in ea com promitti non possit. nec delegari ab ordinario iurisdictionem sine administratione habente. tantum tam coram arbitro quam coram delegato huius ordinarij tractari poterit incidenter ut infra
 12 eo. ti. causa. ¶ Est autem in integrū restitutio prioris status uel iuris reintegratio per quam subuenitur minoribus. Subuenitur & ecclesijs iure minoris sicut dictum est. Subuenitur quandoq; & maioribus ex iusta & legitima causa ut ff. ex quibus cau. ma per totum. & sic intelligo infra eod. tit. ex literis infra de senten. & re iudi. cum Bertoldus infra de pigno. significante.

Summarium

1. Edictum de alienatione iudicij mutandi causa facta quando locum habeat.
2. Edictum de litigiosis contractibus, & hoc edictum non concurrunt, sed diuersis respectibus locum habent.
3. Actio ex hoc edicto cui & contra quem & in quantum detur.

DE ALIENATIONE IUDICIJ MUTANDI CAUSA FACTA. Rubr.

IN superiori rubrica prospectum est & prouisum per in integrum restit. ecclesijs ut supra. xi. c. 1. Et minoribus ut supra in. cap. constitutus. Et maioribus. ut supra in. c. ex literis. Et non æquitate prospicitur hic omnibus in quorum damnum & præiudicium aliqui res & possessiones de quibus agendum esse credunt & timent in alios transferri causa mutandi iudicij. ¶ Surgunt autem ex hoc edicto duo specialia beneficia. Vnum quia agitur contra alienantes actione in factum. ad id quod interest agentium res non fuisse translatas. saluis nihilominus pristinis actionibus aduersus novos possessores quos potius parat uel parit novos aduersarios. ut. ff. eod. tit. l. 1. Et aliud quia literarum commissionum contra uereres possessores obtentæ extenduntur ad novos. de quibus nullam faciunt mentionem. ut infra eod. tit. c. 1. In titulatur hic igitur rubrica de alienatione iudicij mutandi causa facta. ¶ Vnde uidentur testari quando locum habeat hoc edictum, & cui, & contra quem & in quantum detur actio ex hoc edicto. Habet locum hoc edictum cum quis credens se conueniendum super realiqua actione reali uel personali in rem. tamen scripta ut pote aliquo interdico. Interdicta. n. licet in rem uideantur concepta. ut tamē ipsa personalia sunt. ut. ff. de interdi. l. 1. §. interdicta alienat. rem dolo malo causa mutandi iudicij à se. & suscipienda ab illo in quem transfert possessio-

nem nec refert an transferat dominium uel nudam possessionem. ut. ff. eod. tit. l. non solum & l. ex hoc. §. alienare. Do lo malo ideo dixi quia si alienat rem redibendo uenditor. non ut iudicium euitet sed alias redibiturus uel si ex alia necessaria causa alienat. locum non habet edictum. ut. ff. eodem titulo. l. ex hoc. & ll. sequentibus. Et idem dico si ideo alienat. quia timet sibi moueri questionem & lites exacerat. ut. ff. eodem tit. l. item si res. §. ult. Item locum habet hoc edictum cum alienatio sit causa futuri iudicij mutandi. ut in l. ex hoc. §. pri. quia si iudicium esset inchoatum inter petiorem & possessorem conuentione iudiciaria. aut per præces principi oblatas & iudici insinuatias ac per indicem aduersario cognitias. eū res esset litigiosa. si de dominio ipsius uel quasi questio erat. tunc commissio uitio litigiosi. locum haberet edictum de litigiosis. ut. C. de litigio. l.ulti. in autem de litigio. in princ. col. 7. quia prohibita est talis rei alienatio ut ibi. & l. 1. q. 3. quia res. sed res super qua futurum speratur iudicium non prohibetur alienari ante motam causam. Et ideo istud edictum & edictum de litigiosis contractibus non concurrunt sed diuersis respectibus locum habent. ¶ Datur tamen autem actio in factum ex hoc edicto ei. in cuius fraudem & elusionem facta est alienatio, & suis hæredibus, & contra hæredes eius ad quem res translata est. Et datur infra annum. ut. ff. eo. tit. l. non solum. §. ult. & ll. sequentibus. Datur enim inquam aduersus eum qui alienauit quem ad interesse conueniat coram ordinario. & ut puto coram delegato per literas contra eum obtentas. ut dolo te præsentet eum possessorem. ut. ff. de rei uend. l. qui petitorio. C. ad exhiben. l. ad exhibendum. in quo interesse considerabitur quanti interest agentis rem non fuisse translata in hominem alterius diocesis forte uel prouincie contra quem illum agere oportet ad possessionem aduocandam

per pristinam actionem. Item quanti interest ipsius non habere duriorem, uel potentio rem aduersarium, si in potentio rem transfata fuit: quia potentio ribus pares esse non possumus, ut ff. eo. ti. l. r. Item ager contra possessorem actione in rem, uel alia actione sibi co petente ad rem aduocandam siue corā ordinario possessoris siue coram delegato, quem obtinuit contra alienantē, quod est hic speciale. cum alias generaliter literarū commissionis sint personales, nec ad alios extendantur quorū nomina in literis non habentur. ut supra de offi. deleg. cum olim abbas. & c. super eo de rescrip. significauit. Sed fallit illud generale hic & in aliis casibus quos not. supra de rescrip. §. sed priuilegium, & supra de offi. del. §. casualiter. Veruntamen si ab eo qui rem alienauerit consequatur actor rei æstimationē dolo possunt ante ipsum possessorem, ut superius ut dictum est non aduocabit postea rem a possessore. nec enim habere potest & rem & pretium, sed alterū ut ff. de peti. hare. l. si & rem & pretiū. & rem a possessore & interesse ab alienante consequi potest ut superius dictum est. ¶ Item alienator potest conueniri pristina actione, non tātum ad rei æstimationem ratione doli, ut dictum est, sed ratione pretii quod ex rei uenditione recepit quia pretium loco rei succedit, ut ff. de pecu. l. sed si quis, & in l. prædicta si & rem & pretium. ff. de le. 2. l. Imperator. & l. se. infra. de usu. cum tu. in fi. ff. deleg. 3. l. fideicommissa. §. si rem. & infra. ut lite pen. ecclesia sanctæ Mariz. Sed & si clerico cedatur actio contra laicum, ut si clericus trahat laicum ad forum ecclesiasticum & si non fiat contra uerba edicti, fit tamen contra mentem. ut infra. eo. ti. c. 2. Nam ille incidit in uerba huius edicti qui credens se conueniendum super re aliqua transfert rem illam in alium causa futuri iudicij mutandi a se. & suscipendi ab illo in quem transfert rem, sed in mentem huius edicti incidit non in uerba

qui dum credit uel scit sibi aduersus alium competere actionem litem priuilegiato uel potentiori homini cedit causa futuri iudicij non mouendi a se. sed ab illo inchoandi & perficiendi cui cedit. & in hoc casu cessio est nulla. & is qui cedit amittit actionem ut hic. ca. 2. & C. ne lice. pol. nulla. Clericus autem dicitur potentior laico ratione officij cuius contemplatione sortitur priuilegium quo ad forum. Nam alias ratione officij censetur durior aduersarius & potentior. ut C. quod metus causa. l. si per impressionem. C. si quacunq; prædi. potesta. l. r. & C. si rector prouin. l. una. Sic & tutor ratione officij censetur potentior pupillo. & ideo cessio ei facta contra pupillum non ualet. ut C. qui dari tuto. uel cu. pos. in autem. minoris Sed hoc qualiter esse potest. ut actio ne cessā clerico contra laicum. clericus trahat laicum ad forum ecclesiasticum, cuius actor forum rei sequi debeat secundum canonicas & legitimas sanctiones. ut infra de foro compe. si clericus. & capitulo cum sit generale. r. r. quæst. prima relatum & capitulo experiētiz. & C. de iurisditi. omni. iudi. l. iuris ordinem. Respondeo hoc locum posset habere in locis illis in quibus consuetudo est quod clericus trahat laicum etiā reum ad forum ecclesiasticum. ut infra de foro compe. si clericus. Vel aliter posset clericus molestare laicum super qua cessā est cum super re illa quam laicus possidet super qua cessā est clerico actio. laicus cogetur agere contra laicum super molestia quam clericus etiā infert. Et tunc clericus conuentus in foro ecclesiastico intentabit actionem sibi cessā per modum reconuentionis. Cessat autem hæc actio ex hoc edicto in quibusdam casibus. l. ut. ff. eodem titu. 3. §. ultimo. & l. ex hoc. §. si quis alienauit.

Summarium

- 1 Arbitrium quid sit.
 - 2 Arbitr esse quis possit, et qui prohibeatur.
- Compromitti

- 3 Compromitti an possit in causa matrimoniali.
- 4 Compromitti debet in imparē numerum, & quare.
- 5 Compromissum factum in duos an ualeat.
- 6 Compromissum an ualeat, si duobus arbitris potestas assumendi tertium incertum tribuatur.
- 7 Compromitti super quibus causis possit.
- 8 Arbitr an diebus feriatis pronuciare possit. & n. 11.
- 9 Arbitrorum effectus qui sint.
- 10 Pœna in compromisso apposta, an possit contra portem non stante in arbitrio peti.
- 11 Compromissum & iudicium in quibus conueniant. & in quibus differant. n. 12.
- 13 Compromissum qualiter finiatur.
- 14 Pœna soluta ab eo qui non pareret. an peti possit & iudicatum.

¶ DE ARBITRIS.

Rubrica.

EXpeditis præparatorijs iudiciorū ad iudicis ueniamus. Sed quoniam ad instar iudiciorum arbitria sunt redacta. ut. ff. eod. titu. l. 1. Nam arbiter partes iudicis assumit. ut. ff. eod. titu. l. si de meis. alias Pomponius. §. recepisse. Ideo prius de arbitris est uidendum. ¶ Videmus igitur quid sit arbitrium. Item in quorū debeat compromitti. quis possit esse arbiter. de quibus rebus ualeat compromitti. & quis sit effectus arbitrorum. In quibus differant iudicium & compromissum. & qualiter finiatur compromissum. ¶ Arbitrium ¶ est trinus actus personarum super ciuili quæstione in quasi iudicio contententium. Nam & iudex la borare debet ad inuestigandam ueritatem. ut. 30. q. 8. iudicantem. actor ad intentionem & ad amplificandam causam. Reus ad extenuationem ad causam diminuendam. ut. 4. q. 4. c. 1. Vel sic diffinitur arbitrium secundum Azo. Arbitrium est causa in dicendo iure uoluntarie posita cum certarum personarum inter positione. scilicet arbitri actoris rei. ¶ Arbi-

2 ter. ¶ esse potest qui non prohibetur à iure ut pura liber homo, paterfami. sed & filiusfami. arbiter esse potest. etiam iure patris. ff. eod. titu. l. sed & filius. & l. quin etiam. Item libertus sed non seruus. ut. ff. eod. titu. l. Pædius. in princip. & §. in seruum. Item non refert an arbiter sit integre famæ, uel infamis, ut. 3. q. 7. §. tria, in uersicu. cognitores. & ff. eo. tit. l. Pædius. Sed secus in iudice. ut. C. de dig. l. neque famosis. C. de infamis. l. una lib. 11. & infra. de exce. præla. inter dilectos. ¶ Prohibetur autem esse arbiter seruus. ut dictum est. Item mulier. ut. infra. eo. tit. dilecti. C. eod. tit. l. ultima. quia nec iudicare possunt. ut. 3. q. 7. §. tria. ff. de iudi. l. cum prætor. §. 1. & 33. quæstione. 5. mulierem. hoc tamen fallit in quibusdam excellentibus faminis quæ ratione suæ excellentiæ & consuetudinis iurisdictione ordinaria & arbitraria utuntur. ut prædicta decreta. infra. eod. titu. dilecti. & aliquoties delegata. ut. 12. q. 2. cum deuotissimam. 8. q. 1. uereor. Item in laicum compromitti non potest super rebus spiritualibus. ut. infra. eod. titu. contingit. quia nec de rebus ecclesiasticis laici iudicare ualent directè uel etiam incidenter. ut. infra. titu. proxi. decernimus. infra. qui fil. sint legi. lator. nisi auctoritate superioris suscipiant compromissum. ut. infra. eod. titu. per tuas. seu iudicium. ut. 31. distinct. §. uerum. uel nisi hoc humilitas superioris inducat. ut. 2. q. 7. nos si competenter. uel nisi hoc fiat ad tollendam omnem suspicionem contra clericum exortam. ut. 2. q. 5. haber. & c. Ménam. ¶ Et notabis ¶ quòd in causa matrimoniali nec in laicum nec in clericum compromitti potest ut. supra. de integ. restitu. causam. Et hoc est uerum in causa matrimonij carnalis. nana in causa matrimonij spiritualis compromitti potest in clericum. ut. infra. eod. titu. ex parte. supra. de elec. cum inter dilectos. Item probetur compromitti in furiosum surdum aut mutum seruum. Item minor. 25. annus. maior autem

Tior autem

ior autem. 20 sed minor. 25. annis potest sumi in arbitrum. sed restituitur si temere auditorium recepit cum interfit eius libris non uexari. ut. ff. eod. titu. l. sed si in seruum. §. 1. & l. cum lege. & ff. de minoribus. l. minoribus. 25. annis subuenitur. Item prohibetur compromitti in iudicē ordinariū. dicente lege si quis iudex sit: arbitrium recipere eiusdem rei de qua iudex est. in se ue compromitti iubere prohibetur lege iulia. & si sententiam dixerit non est danda pœnæ persecutio. ut. ff. eo. ti. l. sed & si in seruum. §. 1. & 3. qu. 8. §. tria uer. si quis iudex. & est triplex ratio quare in ordinariū compromitti non possit. Prima. quia si nollet pronunciare non esset qui eum cogere. eum per ordinariū cogi debeat arbiter ad pronuntiandum. ut. ff. eo. ti. l. 3. Secunda. quia si contingeret sententiam quam ipse tulerit impugnari timendum esset ne eam defenderet animosè. ut. C. de ass. l. nemo. Tertia. quia lex dicit arbitrium simile esse iudici. ut. ff. eo. titu. l. 1. & C. de iudi. l. rem non nouam. ergo est aliud à iudice. cum inter utrunque similitudo notetur. nihil enim est id cui est simile. & secundū hoc intelliges. l. illam si quis iudex. sicut sonat ut sint duo dicta scilicet quod iudex non possit compromissum recipere. nec in se compromitti iubere. Contra hanc sententiam facit consuetudo. frequenter enim in ordinarios cōpromittitur & ualet quod fit. faciunt. & multa iura ad hoc supra de electo causam. & cap. cum inter dilectos infra eo. titu. dilecti. & c. cum tēpore. & ca. ex parte. Similiter & in delegatos compromittitur ut infra de præben. nisi infra de præsup. literas infra de rerū perm. exhibita. tu. dicas quod prohibitio legalis non habet locum secundum iura canonica. Vel si uelis sustinere legem illam si quis iudex. dicas unum esse dictum. l. illius & sit sensus. iudex prohibetur recipere compromissum iubendo in se compromitti. ut illa uerba in se ut compromitti iubere. sint expositio uerborum priorum legis. Quidam tamen dicunt etiam secundum leges posse in ordinariū

compromitti per auth. ut disse. in. §. si uerò contigerit. colla. 9. Sed certè auth. illud loquitur in arbitratore. hoc est in amicabilem compositore. Potest enim ordinarius per amicabilem compositionem dissoluere quæ dubia sunt inter partes. ut ibi dicit. ¶ Debet t̄ autem compromitti in imparē numerum. quia in numero impari Deus gaudet scilicet in unum aut tres. ut infra eo. titu. c. 1. Et ideo statutum est propter hominum facilitatem ad dissentendum. ut. ff. eod. titu. l. item si unus. §. principaliter & si cōtingeret tres non concordare in eandem sententiā obtineat sententiā duorum. ut hic. ca. 1. Quod intelligo tertio præsentē & contradicente. secus si absente. tunc enim sententiā duorum uō teneret. ut. ff. eo. ti. l. si in tres & l. sicuti. ¶ Quid si duo pronuncient. tertio præsentē & tacente. ut nec contradicat nec consentiat. perinde habendum est ac si contradicat. Sed t̄ queritur an ualet compromissum si compromittatur in duos. Et uidetur quod non. nam si dissentiant res siue exitu futura est. Sed certè solitum est compromitti in duos & ualet compromissum. & si non consentiūt. tunc ordinarius uel delegatus qui intrinsecum sibi retinuit potest cogere duos certā eligere & tertiam personam. ut in d. l. item si unus. §. principaliter. & supra de offi. deleg. suspicijonis. quamuis aliud obseruetur in duobus iudicibus discordantibus ac diuersas sententias ferentibus. quia illa sententiā ualebit quæ à superiore confirmabitur. ut. ff. de re iudi. duo iudices infra de re iud. c. ul. ¶ Sed si in duos compromittatur sic ut si dissentiant tertium assumant. nec exprimat̄ is qui est assumendus. non ualet compromissum quia possunt in assumendo dissentire. ut in ea. l. §. si in duos. infra eod. ti. innotuit. Sed contra infra eodem tit. cum à nobis. Ad quod responderi poterit quod ibi actum fuit de certis personis assumendis quamuis non fuissent expressæ. Vel illud locum habet in mediatoribus seu ordinariis assumendis: secus in arbitris. Vel illud obtinuit ob reuerentiā legati. &

Simile infra de accu. & inquis. ad petitionem. Vel dic quod illa est ratio quare non ualet compromissum factum in duos ita ut si discordes fuerint tertium assumant. quia & in assumendo poterunt esse discordes & sic sine exitu res futura esset. quæ ratio cessat cum in unum compromittitur & datur ei potestas alium uel alios assumendi. & sic loquitur contraria de re. ¶ Potest compromitti ¶ super præcuniaris causis & temporalibus. potest et super spiritualibus. ut infra eodem titu. non sanè. cum olim. & ex parte. non tamen in laicum ut infra eod. titu. contingit. Sed in matrimoniali, liberali uel criminali non compromittitur. ut supra de in integ. resti. causam. §. in matrimoniali. Et est ratio in causa matrimoniali excellentia sacramenti. In liberali uero fauor libertatis quæ maiores iudices requirit. ut ff. eod. titu. l. non distinguemus. §. de liberali. C. de peda. iudi. l. 2. C. ubi causa sta. l. iam dudum. C. ne infra. de fec. l. si pater. Arbitrator autem non est magnus iudex sed paruus. unde ipsius sententia non est per omnia sententia. ut ff. de his qui no. infra. l. quid ergo. §. ex compromissis. nec & paretur nisi metu pœnæ. ut C. de arb. l. 1. Et hæc eadem ratio locum habet. quare in criminali non compromittitur. ut ff. eo. ti. l. non distinguemus. §. Iulianus. & in l. præallegata quid ergo. §. ex compromisso. & supra de in integ. resti. cap. causam. Et est sciendum quod potest agi inter partes. ut pronuncietur uno litigatorum præsentem & altero absente. ut ff. eod. titu. l. diem. §. stari. Item ut unus ex arbitris pronunciet absentibus alijs. ut ff. eodem titu. l. non distinguemus. §. cum in plures. Item agi potest ut compromittatur in Titium uel in Seium sed is cogetur pronunciare in quem litigatores consenserunt. ut ff. eod. ti. l. item si unus. §. item Pompo. Itè agi potest ut certo loco pronuncietur. alioquin ibi pronuncietur ubi compromissum est. ut ff. eo. ti. l. si cum dies §. si arbiter. Item agi potest ut arbiter pronunciet. quod sibi uideatur dummodo ei uideatur

secundum leges. ut in auth. de iudi. §. antepe. Sed si actum est ut certam sententiam dicat nullum est arbitrium. ut ff. eo. l. qualè. ¶ Item arbiter feriatibus diebus pronunciare non potest nisi in tribus casibus. scilicet pratore cogente ut ff. eo. ti. l. si feriatibus. uel de cõsensu partium. nam hoc inuenio in iudice. ff. de iudi. l. si feriatibus. Item si dies compromissi sit exitura. ut ff. eod. ti. l. si de meis. alias Pompo. §. arbiter. Item agi potest ut arbiter certo loco pronunciet alioquin si certus locus non est adiectus in quo pronuncietur. ibi pronuncietur ubi compromissum est. ut ff. eo. ti. l. si cum dies §. si arbiter. ¶ Effectus ¶ arbitrorum est ut sententiæ arbitri stetur siue æqua sit siue iniqua. ut ff. eo. ti. l. diem. §. stari dummodo non sit contra leges & sacras constitutiones & sit solemniter lata & dolo arbitri careat. Et sic non ob. C. eo. ti. l. arbitrorum. ff. eo. ti. l. ita demum. Stabitur in quâ sententiæ arbitri metu pœnæ si pœna fuit compromissum uallatum. quia tunc non emologabitur arbitrium id est. non confirmabitur sententia per silentium 10. die rum si partes non contradicant. nec snia trã sit in re iudicatã. sed si snia non stetur agitur ex stipulatione ad pœnã. ut C. eo. ti. l. r. infra eo. ti. per tuas. Sed si compromissum non sit pœna uallatè ut iuramento secundum canones ualeat. ut infra eo. tit. c. tempore. & cõpelluntur partes ad obseruatiam iuramenti ratione. ut infra e. ti. n. sine. Sed secundum leges non tenet. ut C. e. ti. in auth. decernimus. Si neutrum interuenit & infra 10. dies contradicant snia. agi potest ad inter esse. ut infra e. ti. per tuas. si simpliciter sit cõpromissum snia stari. ut ff. et. i. l. diè. §. ul. Sed si nullo remedio cõpromissum ualletur. & snia infra 10. dies non fuerit cõradictum. emologat arbitrium id est confirmatur silentio 10. dierum tacite uel expresse. si cõsenserint manifeste tunc transit in rem iudicatam agitur & excipitur ex ea & mandat executioni. ut C. eo. ti. c. cum antea infra eo. ti. per tuas. Et quod dico compromissum uallari pœna intelligo siue pœna nummaria siue res alia fuerit uicè pœnæ promissa. ut ff. eod.

ti l. litigatores. §. & quod ait. Itē hoc intelligo siue partes inter se pœnā adiuuicem fuerint stipulatæ. siue arbitro pœna fuerit promissa. nam tunc arbiter pœnam exactam præstare uel actionē cedere cōpelleretur ei qui sententiæ stabit, contra eū qui non stabit, quasi inter partes & arbitrum hoc tacitè actū uideatur. & ideo pro tanto debet haberi. ut. ff. de præscri. uer. l. si gratuita. §. 1. sed si unus litigatorū pœnam promiserit. alter non, compromissum non ualet. ut. ff. eod. titu. l. si de meis.

10 † Sed quid si inter litigiosos compromittatur & cum pœnæ interpositione & altera pars non stet arbitrio nunquid altera pars potest petere. Videtur quod sic. ut in fra. eo. ti. dilecti. in fi. Nam & alias auctoritate iudicis pœna petitur. ut 12. quæ. 2. episcopus qui mancipium. 23. di. quanquā 16. q. 1. statumms. 12. q. 2. cum deuotissimam. & c. in legibus. 17. q. 4. si quis contumax. & c. quifquis. & c. si quis domum. & c. qui subdiaco. Sed contra. 12. q. 2. fraternitas. & quia religiosi nedum pœnam. sed forte seu capitale petere non debent cum scandalo aliorum. ut. 11. q. 1. aliud de pœ. dif. r. aliud infra de pœnis. sententia. Sed puto quod religiosi pœnā petere possunt. siue in pecunia pœna consistat siue in alio. ut. 1. qu. 7. quotiens supra de elec. cum dilectus. & quoniam enim est ut quis pœnam suæ contumaciæ reportet. ut. ff. de colla. bo. l. 2. §. si cum duobus ff. de tab. exhiben. l. locum. Puto quod a quocunque pœna. exigī potest siue sit cōditionalis siue sit à iure inducā. Vel tunc tantum cōventionalis potest peti secundum Canones cum petitur loco interesse. ut infra de fideiussor. peruenit. & ca. constitutus. ff. de ac. emp. & uen. l. prædia. Et sic non obstat decretum illud fraternitas. Vel illud loquitur in foro penitentiali. Pœna uerò adiecta in fraudem usurarum secundum utrunque ius peti non potest. ut. ff. de act. & emp. & uen. l. Iulianus. §. idem Papinianus. Vbi autem dux ecclesiæ incidunt in pœnam conventionalē neutra ab altera petere potest. sed sit compensatio. ut infra de pœ. constitutus. ¶ Compromissū

11 † autē & iudicium habent similia & diffimilia Similia sunt in his. quia in utroque libellus porrigitur. & in utroque per libelli oblationem fit præscriptionis interruptio. ut. C. eo. ti. l. penul. Item quo ad iuramentum calumniæ. ut. C. de iura. calum. l. 1. Item quo ad testes qui recepti in uno ualent in alio. ut. C. eod. titu. l. penul. Item in utroque ferenda est sententia in scriptis. ut. C. de senten. ex breuicu. reci. luna. C. eodē ti. l. penulti. Item in utroque fit citatio per nuncium uel epistolā. ut. ff. eodem titulo. l. sed & interpellatur §. arbiter. Item tam arbiter quam iudex pronunciat diebus feriatis. ut. ff. eodem titu. l. si feriatis & ff. de ferijs. l. si feriatis. Item si arbiter non ueniat ad locum destinatum cognitioni cōpromissi causā pars illa quæ non uenit contumax non habetur. ut. ff. eodem titu. l. arbiter. Item sicut iudex sic & arbiter litem suam facit si male pronunciat. ut. C. de episcopis & clericis. l. si quis in conscribendo. in fi. ¶ Diffimilia 12 † autem in his quia coram arbitro locum non habet satisfactio de lite prosequenda. seu desistendo in iudicio. quia pro his sufficit pœnæ promissio. arg. ad hoc in authē. de litigiosis. §. ad excludendas. in fine. quæ coram iudice locum habent. ut. 3. questione. 3. in c. offeratur. & in ca. quod fieri. ¶ Item reconuentio coram iudice locum habet. ut infra de mutu. peticio. c. 1. & 2. Sed coram arbitro non. ut infra eod. titu. cum dilectus. Item iudex potest punire contumacem. ut infra ut lite non cōtesta. quoniam frequenter. ff. si quis ius dicent non obtin. l. 1. Sed arbiter non. quia hoc solis iudicibus permittitur. ut. ff. de iudi. l. 2. §. ulti. Nec obstat lex. ff. eo. ti. nō ex omnibus. quæ dicit arbitrum posse punire contumaciam litigatoris. ibi enim loquitur in contumacia commissa non in non ueniendo uel non respondendo. sed in non soluendo quæ per arbitrum sic punietur. quia deferretur alteri parti iuramentum in litem. ff. de app. l. creditor. §. iustus. Vel loquitur lex illa non ex omnibus. quando hoc in compromisso cōuenit de puniendo contumace. ¶ Item in arbitris

annexa spirituali propter quoddam acci-
dens iuris patronatus. quia cadit in lai-
cum. & possidetur seu quasi possidetur ab
eo cum nullum ius spirituale possidetur a
laico præter istud. Et præter ius funerandi.
ut. ff. de mortuo infæ. l. 1. Et præter
ius eligendi si ex privilegio competat. ut.
infra. de iure patrona. nobis. ¶ Videamus
igitur quid sit iudicium. Unde dicitur.
Quæ sunt partes iudicij. quæ sint ne-
cessaria ad constituendum iudicium. Qua-
liter & quando iudicium perducatur ad
effectum. & qualiter finiatur. Iudicium
describitur. sicut & supra descripsimus ar-
bitrium in proxima rubrica. eo excepto
quod iudicium est de re civili & de crimi-
nali. arbitrium autem de civili. Item
eo excepto quod iudicium necessario. ar-
bitrium voluntariè subijcitur. ¶ Dicitur.
2. ¶ autem iudicium quasi iurisdictio.
prius uero inquisitio uocabatur. ut. infra.
de uer. signi. forus. §. constat. Quæ autem
sint partes iudicij legitur. infra. de proba.
3. quoniam contra falsam. ¶ ¶ Ad consti-
tuendum iudicium necessaria est libelli o-
blatio & litis contestatio de quibus dice-
mus. infra in specialibus rubricis. Item
ad constituendum iudicium consideran-
da est persona illius qui pro iudice resi-
det. an sit iudex. & si sit. an ius eum iurisdic-
tionem exercere præmittat. Si enim
non sit iudex coram eo non ordinatur
iudicium. & si consensus partium inter-
cedat. ut. C. de iurisdj. om. iudi. l. priua-
torum. Nam pactis priuatorum iuri pu-
blico non derogatur. ut. infra. de foro
compe. si diligenti. ff. de pactis. l. ius pu-
blicum. Et ideo dico si sit iudex sed ius iurisdic-
tionis eius exercitium non admittat.
Hoc dico propter excommunicatum co-
ram quo iudicium nullum. & sententia
nulla uel saltem annullanda. ut. infra. de
sen. & re iudi. ad probandum. Hoc di-
co propter iudices seculares qui cleri-
cos etiam uolentes & consentientes iu-
dicare non possunt. ut. infra. de foro com-
pe. si diligenti. & infra. eod. cap. quali-
ter. ff. q. 1. in obita. & cap. placuit. & ideo
iudicium nullum. ut. infra. eodem ti-

tul. at si clerici. Item nec coram here-
tico iudicium constituitur. ut. infra. de
hæreti. excommunicamus. in uersi. quod
si forte. Item sunt quidam alij qui iudices
esse non possunt. & ideo coram eis
non ordinatur iudicium. Legibus enim
prohibentur esse iudices infames & tur-
pitudine notati. ut. ff. eodem titu. l. cum
prætor. §. non autem. ff. de sena. l. 2. C.
ad. le. l. repetit. l. ulti. C. de dignita.
l. 1. & 2. C. de infra. l. 1. & infra. de exceſ.
præla. inter dilectos. Natura impediuntur
surdus & mutus & perpetuo furiosus.
Moribus ut femina & serui ut in l. præ-
dicta cum prætor. ff. de re. iuris. l. 2. supra.
de arbi. dilecti. & 1. de pæ. & re. noua que
dam. 3. q. 7. §. tria. in princ. 3. q. 6. mu-
lierem. Item coram episcopo non consti-
tuitur iudicium in diocesi aliena. ut. 9. q.
2. non inuitati. & c. 1. & 2. ff. de iuris. om.
iudi. l. extra territorium. Item non consti-
tuitur iudicium maioris coram iudice
minori. ut. 2. l. di. inferior. ff. de arbi. l. 3.
in fi. & l. 4. Immo nec par in parem ha-
bet imperium ut. ff. ad Trebel. l. ille a
quo. §. tempestiuum. nisi maior subijciat
se iudicio minoris. ut. ff. q. 1. peruenit. &
2. q. 5. mandastis. & c. audistis. Vel si ma-
ior delinquat in territorio minoris. ut. C.
ubi de crimin. agi. opor. in auten. qua in
provincia. ¶ Item non constituitur iu-
dicium cum quis in sua causa iudicet.
ut. C. ne quis in causa sua iudex sit uel
ius sibi dicat. l. una. Nec causa filij con-
stituitur coram patre. ut. ff. de iuris. om.
iu. l. qui iurisdictioni. nisi casualiter cum
parcissime ius pro quibusdam dicitur.
ut. ff. de offi. præsi. l. senatus consultit.
¶ Item non constituitur iudicium coram
uno ex duobus iudicibus delegatis. uel
coram duobus ex tribus. ut. supra. de
of. deleg. causam. & cap. cum causa. &
cap. prudentiam. in princip. ¶ Item non
constituitur iudicium coram eo qui præsi-
det auctoritate falsarum literarum ut. in-
fra. de crimi. fal. super eo. ff. de iudi. l. si
prætor. uel uerarum. s. quæ iam per mor-
tem deligantis re integra expirant
si de hoc fuerit exceptum. ut. supra. de offi.
deleg

deleg. relatum. Item coram legato uel delegato ipsius post egressum de promissa ut supra de offi. legati. ult. & alios casus poterit studiosus quilibet cogitare ubi ex defectu presidentis non constituitur iudicium. ¶ Item ex defectu actoris. ut si sit excommunicatus. ut infra de exceptione. exceptione. ¶ Item si sit seruus nisi in certis casibus ut ff. de iudi. l. uix certis ex causis. ¶ Item si monachi sine iussu suorum abbatum seu priorum. ut. 16. q. 1. monachi. mortua est enim in talibus uox eorum. ut. 2. q. 7. placuit. & cap. nullus. Item si minos. 2. §. annis sine tutorum auctoritate. ut. C. qui legi. perso. ha. in iudicio. l. 1. & C. de iudi. l. prope randum. in fi. Item pater & filius generaliter inter se agere non possunt. ut. ff. eo. tit. l. his nulla. ¶ Item & defectu rei non constituitur iudicium. ut si agatur contra pupillum indefensum. ut. ff. de re iud. l. contumacia. In his igitur & similibus in quibus defectus fuerit uel ex parte iudicis uel ex parte actoris uel rei cum per istas habeat iudicium ordinari non constituitur iudicium. ut superius dictum est. Nam in omni negotio hæc persone quaruntur. iudex actor seu accusator & reus. Sunt etiam necessarii testes. ut infra de uerb. sig. forus. §. in omni. Quod uerum est in omni negotio dubio ne sit obiecto de notorio ubi testes non sunt necessarii. ut supra de filijs presbyte. quoniam. nec accusator ut supra de accu. euidentia. ¶ Item hoc intelligo in omni negotio in figura iudicij tractando ne sit obiecto de iudicio inquisitionis in quo fama habetur loco actoris uel denunciatoris. ut. infra de accu. qualiter. Nomine autem testium intelligo triplex genus probationis. testium instrumentorum & argumentorum. ut in prædicta decre. forus §. causa. Iudicio igitur ritè ordinato ut dictum est sic perducitur ad effectum. si contingat actorem adesse. reum uero abesse citatur per nuncium uel epistolam. ut de hoc plenius no. supra. de offi. dele. §. in summa. citatur in quam tribus edictis hoc est tribus uicibus seu tribus denunciatio-

nibus uel una pro omnibus peremptoria. prout iudex ordinem uel compendii edictorum duxerit moderandum. ut. ff. eo. tit. l. ad peremptorium. & legibus sequentibus. 2. 4. q. 3. de illicita. C. quomodo & quādo iudex. l. tres denunciations. Quilibet autem denunciatio cōpetet. 30. dies ut in auten. de litig. §. omnē. colla. 8. C. quomodo & quando iudex in autē. qui semel. quidam tamen dixerunt quod cum auten. il lud loquatur in actore. certè lex uetus. C. eo. tit. proponebatur. qui dicit quamlibet citationem continere debet decem dies. non corrigitur in reo. stabit ergo. quod enim non mutatur quare stare prohibetur. ut. C. de testa. l. scimus. Sed putamus & in reo correctam. ut quod dicit autē. in actore locum habeat & in reo. quia non debet licere actori quod reo non licet. ut. ff. de reg. iur. l. non debet. ¶ Potest tamen iudex necessitate ingruente peremptoriū maturare. ut. infra. de appell. c. 1. supra de offi. dele. c. soluit. & in prædicta. l. ad peremptorium. cum sequentibus legibus. Si non tenerit mittetur actor in possessionem rei petite si realiter agebatur. uel in possessionem rerum ipsius rei iuxta mensuram debiti declarati sacramento actoris ut in auten. de exhiben. §. si uerò etiā quidam iurent colla. 5. & hoc si personaliter agatur. ut distinguitur hæc materia. infra. ut lite non contest. quoniam frequenter. Sed si locum non habeat missio tunc in locum missionis succedit excommunicatio. sic intelligo. infra. ut lite non contest. tua. Sunt quædam in quibus non habet locum missio. uerbi gratia cum agitur inter duos de prælatura. licet enim procedatur contra electum contumacem. ut. infra. ut. lit. non contest. quoniam frequenter. non tamen alter in possessionem mittatur si duo de prælatura contendant. ne si ex secundo decret. postmodum fieret missio ageret ut prælatus. & si forte ius in electione non habeat deciperet fortè animas subiectorum. quod esset absurdum. ut. supra. de ele. dudum Et idem dico in causa matrimonia li nam in ea timendum esset ut missus in possessione

possessionem ex secundo decreto. ageret ut maritus. cum in ueritate maritus non sit. Vbi tamen non de prælatura ecclesiæ. sed de ecclesiâ agitur inter duos episcopos uel inter duo collegia tanquam de proprietate non de titulo sicut dictum est. & probatur. ut 16. quæst. 3. inter memoratos. locum habet missio. infra de eo qui mitti. in possess. c. 1. & 2. Nam & de duabus ecclesijs tanquam de proprietate locum habet permutatio. ut tamen temporale non detur pro spirituali uel è conuerso. ut infra de rerum permut. ad quæstiones. sed si contumax uenerit infra annum præstita cautione de iudicio sisti. ut in decre. quoniam frequenter. §. in alijs. & infra de eo qui mitti. in possess. cum uenisset. & C. de bonis auto. iur. po. in autê. & qui iurat ac exhibita satisfactione congrua expensarum. ut in prædicto. §. in alijs. & C. de iudi. sancimus. C. quomodo & quando iudex in autem. qui semel recuperat possessionem restituitis expensis factis circa inter circa ingressum litis & salaria aduocatorum. ut. C. de accu. l. quæ crimen & de iudi. l. sancimus. † Inuenio etiam contumacem teneri ad expensas faciendas. ut supra de integ. rest. auditis. Si non uenerit infra annum fiet missio ex secundo decreto. De natura primi & secundi decreti dicam infra de eo qui mitti. in poss. Facta igitur missione ex secundo decre. non restabit reo quæstio de proprietate. ut in decre. quoniam frequenter. §. in alijs. C. ubi in rem actio l. 2. in fi. Fiet enim de possessore petitor ut. C. quomodo & quando iur. l. consentaneum infra de dol. & contu. prout in fi. Nam missio non daretur in rem actio. cū possideat. ut insti. de accu. in princ. infra eo. tit. examinata. Vnde quod dicit illa decre. quoniam frequenter aduersæ parti defensione legitima reseruata. exponitur defensione. id est. impugnatione. Et similis expositio. §. di. quo iure defendis. id est. uendicas. uillas ecclesiæ. Vnde quod ibi dicit de defensione. alibi dicit allegatione in eadem decre. §. quod si super in fi. Et hæc omnia locum cum habent in

reali. Sed quid in personali uidetur idem. Nam illa decre. quoniam dicit in fi. quod reus passus missionem ueniens infra annum uel post annum audietur. iuxta distinctionem in alio casu superius annotatam. Sed certè nō uidetur quod superior distinctio locum possit habere in personali ante annum uel post annum. Ante annum non. quia in reali missus ex primo decreto incipit possidere & præscribere posse. habet enim iustum titulum. Nam iustè possidet qui auctoritate prætoris possidet. ut. ff. de acquirend. poss. l. iustè possidet. Habet etiam & bonam fidem. credit enim rem petitam suam esse. & ideo præscriptio locum habet ut in fra de præscrip. si diligenti. quod in hoc prætorio pignore assignato pro modo debiti non contingit. ut. ff. qui satisd. cogan. l. sciendum. §. creditor. ff. de usuc. l. non solum. Item post annum non habet auxilia. l. nam in reali post annum missus in possessionem possidet incommutabiliter & irreuocabiliter. nisi de proprietate ab aduersa parte conuincatur. sed in personali non est ratio quare reus ueniens post annum non recuperet possessionem præstita cautione. & restituitis expensis. † Et est ratio istarum diuersitatum ante annum & post annum quia in reali dico me ius habere in re unde non est mirum si incipio possidere ac præscribere. & post annum efficiar uerus possessor. Sed in personali nec peto rem illam in cuius possessionem mittor nec dico me habere ius in illa. Respondeo similitudo notari potest inter realem & personalem ante annum & post annum sic. quia sicut in reali reus ueniens infra annum recuperat possessionem præstita cautione ac restituitis expensis. sic & in personali quāuis inter hæc duo quo ad præscriptionem differentia inueniatur. Item & post annū potest similitudo notari. ut sicut in reali missus possidet donec aduersarius probet de proprietate. sic & in personali missus in possessionem possidet pignus prætorium. donec de debito liqueat. missio probante debitum. Et in hoc differt à reali. Vl

li. Vel secundum alios passo missionem non probante indebitum uel solutum. Eo enim ipso quod reus non probat indebitum uel solutum, constat de debito. & hoc propter auctoritatem secundi decreti. Quod tamen prius dictum est magis placet. Si ergo de debito constat tenebitur pignus prætorium donec satisfiat & res commodata tenebitur loco pignoris iuris auctoritate propter expensas ut ff. de furtis. l. creditoris. §. dominus. ff. commodati. l. in rebus. §. ulti. & accedunt ad hoc. ff. de le. r. l. filiusfamilias. §. diui. ff. si seruus uendi. l. is cuius. ff. de le. 2. l. filius fa. §. diui. ff. de no. oper. nunci. l. si priusquam. Sed si actor non ueniat reo ueniente. licet secundum cursum causarum reus absoluetur statim ab obseruatione iudicij. tamen secundum iura actor citandus est tribus edictis uel uno pro omnibus edictis contentibus spacium trium mensium. uel forte citatio facienda est reo postulante, idest, si postulauit. & tunc si non uenerit absoluetur reus ab obseruatione iudicij cum non sit de causa liquidum. ut. C. de iudi. l. properandum. §. 1. & dabitur actori annus infra quem si causam prosequi detrahet iudex auditis allegationibus partis præsentis pronunciat diffinitiuam si de causa liqueat. Si uero infra annum ueniens iterum causam deserat. ab omni cadit actione ipso iure. ut C. quomodo & quando in auten. qui semel. Nec mireris si durius agitur in hoc cum actore ut procedatur contra eum ad diffinitiuam lite contestata. & ut cadat ab actione ipso iure. quam cum reo in quo talia non contingunt. Nam quicquid fauoris indulgetur actori & reo uideretur concessum per regulam illam. ff. de regul. iur. l. non debet. Sed hoc non conuertitur. ut. ff. de ferijs. l. ult. 2. C. de tempo. in inte. rest. pe. l. ult. Et hæc locum habent cum lis non est contestata. uel quasi contestata. Nam si sit quasi contestata uel cum agitur contra inquilinum uel colonum qui nomine possidet alieno, qui debet statim dominum in iudicio nominare, dato certo termino infra quem ueniat uel mittat. quod

si non fecerit sed in sua contumacia perdurauerit. lis intelligatur quasi contestata. quantum ad interrompendam longi temporis præscriptionem. à die in quo inquilinus conuentus exitit uel colonus. Quod contingit propter duo. Et quia colonus fuit conuentus & domino certum tempus assignatum ut ueniret uel sufficere mitteret responsalem. quo neutrum facere procurante iudex eum legitimis edictis euocabit. qui si in contumacia sua permanserit negocium summatim examinans forte recepto uno de testibus quos actor producere intendit. uel uiso instrumento per quod probare intendit. uel etiam delato iuramento actori quod non calumniosè moueat quæstionem ar. ff. ad exhiben. l. thesaurus. C. de fide instr. l. ulti. supra de elec. cum dilectus infra de excep. pastoralis infra de resti. spolia. l. iteras. in auten. de testibus. §. quia uero. col. 7. infra de testibus. in causis & . c. significauerunt. mitteret actorem in possessionem rei petite reseruata quæstione proprietatis absenti. ut in decre. quonia frequenter. §. quod si super rebus & . C. ubi in rem ac. l. 2. Sed obstat decre. infra de dolo & contuma. prout, nam ibi dicit quod si reus uenire contempserit. causam ut pote lite quæ ingeritur contestata diffinitiuam sententia terminetis. Ad quod responderi poterit ut dicatur quod ibi utpote est ueritatis expressium. Et si mile quasi modo geniti. Et alibi uidimus gloriam eius gloriam patri unigeniti à patre. Vel est ibi speciale in odium ipsius calumniosi qui toties litem delusit. si cut & speciale hic diximus in illo qui in terrupto anno litem deserit. ut. C. quomodo & quando. in auten. qui semel. & diximus supra hoc in eodem. §. ¶ Si uerò lis sit uerè contestata. quod qualiter fieri habeat dicam infra de litis contesta. tunc si reus contumax fuerit. & liqueat de causa uel liquere possit. procedetur ad diffinitiuam. ut 3. q. 9. decernimus. C. de iudi. l. properandum. §. sin autem & gestis. sed si liquere non posset fiet missio in possessionem quæ non recuperatur per cautionem

tionem. ut. C. quomodo & quando iudi-
 li. consentaneum. & idem fiet actore per
 contumaciam absente. Nam autem illud
 qui semel quod in actore loquitur locum
 habet lite contestata. & etiam si lis cæpta
 non sit. Hæc omnia locum habent cum
 alter litigantium contumax est in causa
 civili. Cæterum si in criminali reus con-
 tumax fuerit excommunicatus. qui si in-
 fra annum ab excommunicatione non
 venerit in principali negotio non audi-
 tur. sed interpretatione iuris pro conui-
 cto habetur. ut 1. r. q. 3. rursus. Et idem
 dico in causa civili in qua missio locum
 non habet. ut eod. c. & q. quicumque. Si
 actor non venerit excommunicatur. ut
 5. q. 1. quidem. Sed si postmodum ueniat
 & si penitere proponat audietur. ut in-
 fra de accusa. licet. & 2. q. 3. si aliquem
 pœnituerit & cap. si quis iratus. Nam
 post libelli obligationem licet desistere si-
 ne poena ut ff. ad Turpil. l. quæsitum. ff.
 de in ius uo. l. libertus. tenebitur tamen
 iniuriarum pro eo quod infamauit. ut ff.
 de iniuriarum. litem apud Labeonem. §. si
 quis libellus. Sed si post litem contesta-
 ta contumax fuerit accusator uel non pro-
 bauerit. de calumnia tenetur. ut 2. q. 3.
 per totum. nisi iudex inueniat eum pro-
 missione testium deceptum. ut 2. quæst.
 3. Paulum uel ex temeritate. seu calore
 iracundiæ accusasse. † Temeritas enim
 facilitatem ueniæ continet. & inconsul-
 tus calor calumniæ uitio caret. Et ob
 hoc nullam huic pœnam irrogari oportet.
 ut 2. q. 3. §. notandum in si. Partibus
 autem sic in iudicio constitutis & sic or-
 dinato iudicio. de personis ab actore reo
 libellus est porrigendus. nisi talis sit cau-
 sa in qua sine scriptis agatur. de quo no-
 tabo infra de libel. obla. Fiet etiam con-
 testatio litis. si est talis naturæ causa. ut
 in ea locum habeat contestatio litis. &
 de hoc plenius dicam infra de litis cont.
 8 Item præstabitur iuramentum de calum-
 nia si non sit causa spiritualis. uel si sit
 spiritualis tunc præstabitur iuramentum
 de ueritate dicenda. ut dicam infra de iu-
 ra. ca. † Fient positiones ut supra de elec.

dudum infra de lit. contest. cap. uno. quæ
 fieri debent post iuramentum. eo quod fie-
 ri habent per iuramentum. Vnde & posi-
 tio actoris fit per sacramentum. & respõ-
 sio rei per sacramentum. & expositione
 actoris si contra se ponat. actor excludit-
 tur. & ex responsione rei reus conuincit-
 tur & pro confessio habetur. Propterea
 autem fieri habent positiones post litem
 contestatam. & post iuramentum de calumnia
 uel de ueritate dicenda. quia loco pro-
 bationum succedunt probationes autem
 in principali locum non habent nisi lite
 contestata. Vnde cum in locum probatio-
 num succedunt & inuentæ sint ad releua-
 tionem oneris probationum. sciendum
 est quod id solum uenit in positionem
 quod uenit in probationem & ideo non
 uenit negatiua quæ non potest probari.
 ut 6. quæst. 5. actor. infra de causa poss. cū
 ecclesia. Quod uerum est directe. ut in-
 fra de proba. quoniam in prin. Et sic nõ
 obstat. infra eodem tit. de proba. ex lue-
 ris. & cetero supra de renuncia. super
 hoc nec potest poni. Item sicut id quod
 probatum non releuat probatem. pro-
 bari non potest ut. C. de proba. ad
 probationem. sic & id quod positum nõ
 releuat ponentem poni non potest. Itẽ
 similia & contraria & impertinentia po-
 ni non possunt. quia nec probari. Ver-
 rantamen cautus & subtilis aduocatus
 contraria & diuersa similia ad dissim-
 lia. impertinentia ad pertinentia redu-
 cit mutatis uerbis sed sententia retent-
 ta nisi prudentia iudicis prudentiam
 10 aduocati præcellat. † Sed quid si
 pars aliqua offerat se probaturam per
 testes uel instrumenta nunquid ad posi-
 tiones redire potest. Respõdeo non puto
 enim cum potuerit reuelari & grauari e-
 legerit mos ei gerendus est. ut ff. de prob.
 l. certa. Et sibi imputet qui pro nouo be-
 neficio uetus grauamen elegit. ut. C. de
 11 iure delibe. l. ult. §. sin autẽ. † Item sicut
 interrogationes iudiciales quæ locum
 habent usq; ad sententiam. ut ff. de inter-
 12 rogati. acti. l. ubicunq; . † Et sic iudex per
 positiones partium & per interrogatio-
 nes

nes iudiciales, per probationes, præsumptiones, iudicia & argumenta ueritatem inuestigabit. ut. 3. q. ulti. iudicantem. ut tamen iudex non suggerere. sed requirere uideatur. ut. ff. de quæstionibus. l. 1. r. §. qui quæstioni. ¶ Item patienter audiatur ad aduocatos differentes hinc inde. ut. ff. de offi. pro consulis. l. nec quicquam. §. circa. sic tamen ut non nascatur contemptio dignitatis. ut. ff. de offi. præfidi. l. obseruandum. ¶ Facta igitur disputatione a partibus & conclusionem secuta iudex communicato concilio peritorum sententiam distabit ponderabit & emendabit & sic in scriptis rediget. ut. C. de sentent. ex. breui. reci. l. 2. in fi. nisi sit causa in qua pronuntiandum sine scriptis. quod in quibus casibus contingat notabo. infra de libel. ob. Et tandem præsentibus partibus uel altera per contumaciam absente sententiam recitabit. post recitationem non licebit aliquid detrahere. sed nec addere nisi de fructibus, sumptibus, & similibus quæ pertinent ad consequentiam priorum statutorum & hoc eodem die. ut. ff. de re iudi. l. Paulus. Sed si pars illa quæ non interfuit recitationi sententiæ uenerit iudice adhuc pro tribunali sedente audietur. ut. ff. de in inte. resti. l. diuus. Sententiam uero latam non mandabit executioni usque ad 10. dies eo quod infra illos poterit appellari. ut. ff. de uerb. signi. l. si qua pœna; Infra hos autem dies connumerabitur dies ille in quo sententia recitata est. Nam secundum antiqua iura ille dies computabitur in biduo uel triduo. in cuius locum succedit dicendum. ut. 2. q. 6. biduum. ¶ Item computabitur in num. 5. dierum secundum legem Theodosianam. ut. 2. q. 6. propter superfluum. Lapsis igitur. 10. diebus non interposita

13 appellacione iudex exequi debet ¶ sententiam in criminali causa statim. ut. 2. q. 1. sicut. & C. de pœnis. l. cum reis. nisi in quatuor casibus. Primus est cum princeps iracundia motus seuerius iudicauit. ut. C. de pœnis. l. si iudicari. 11. q. 3. cum apud. Secundus est cum senten-

tia capitalis fertur in mulierem pregnantem differtur executio usque ad tempus partus ut. ff. de pœnis. l. pręgnantis. Tertius cum sententia fertur in seruum ratio einijs obligatum differtur enim sententia donec domino ratiocinia reddat. ut. C. de bo. prescrip. l. 1. Quartus cum insula est a principe assignanda. ut. 2. q. 6. biduum. In his ergo casibus iudicibus in modice seruientibus freni temperies adhibetur. ut. C. de custo. reo. l. 2. Si autem fuerit causa ciuilis & actio personalis differtur executio usque ad quatuor menses. ut supra. de offi. dele. querenti. si actio est realis tunc statim sententia executioni mandatur. ut. insti. de offi. iudi. §. 1. ¶ Verum si a diffinitiuam fuerit. appellatum iudex patienter admittat. nec putet sibi iniuriam fieri. ut. C. de appell. l. & in maioribus. Nec debet appellanti conuiciari ut. ff. de app. l. illud sciendum. sed nec iudici appellato. ut. ff. de iniurijs. l. iudici licet talis iniuria per appellationem fieri uideatur iudici a quo fuerit appellatum. ut. C. de episc. audien. l. 3. propter quod iudices prouocari solent & uelle ulcisci. sicut & cum recusantur. ut supra. de offic. delega. suspicioni & pendente appellatione possunt recusari in alijs causis ab his qui eos taliter prouocauerunt. ut. infra. de appell. ad hæc. & cap. proposuit. & sic iudicium producitur ad effectum. ¶ Nunc

14 ¶ autem restat uidere qualiter iudicium finiatur. Finitur autem iudicium pluribus modis. Tempore. Sententia. Prohibitione. Status mutatione. Tempore ut criminales causæ biennio. ut. C. ut intra cert. tem. crimi. cau. termi. per totum. ceteræ triennio. ut. C. eod. titu. l. propterandæ. Sententia quia iudicium finem accipit ex re iudicata. ut. infra. de sen. & re iud. iurgantium. Prohibitione ac status mutatione: quia iudicium soluitur uerante eo qui iudicare iussit. uel eo qui maius imperium in eadem iurisdictione habet. uel si ipse iudex eiusdem imperij esse cęperit. cuius est qui iudicare iussit. ut. ff. eo. tit. l. iudicium. Sal-

uis his quæ notauimus alias quibus modis iurisditio finiatur. ut supra de offic. ord. §. finitur. † Et quod dixi criminales causas biennio terminari uerum est. sed aliquando certiori tempore restringuntur. ut. C. ut omnes tam ciui. quam mili. l. 2. in fin. in auten. ut clerici apud proprios episcopos. §. si tamen; colla. 6. C. de naufr. l. de submersis; lib. 11. C. de dolo. l. ult. Sunt etiam quædam ciuiles quæ usque ad triennium non perducuntur. ut. C. de cul. generali. lib. 10. C. de ædifi. priua. l. ult. in quibusdam enim mora periculosa est. ut supra de elect. cum inter infra ut lite non contestata. quoniam frequenter. c. distinct. quoniam supra de transla. præl. inter corporalia. ff. de dam. infect. l. 1. Sed uidetur quod lex illa quæ loquitur de triennio corrigatur per decre. infra eod. titu. uenerabilis; quæ dicit non obstare exceptionem de triennio. Ad quod respondeo lex illa non est correctæ. quia illa excipit causas spectantes ad publicam functionem. spectat & causa ecclesiæ de qua loquitur decre. ad publicam functionem. eo quod ius publicum in sacris & sacerdotibus consistit. ut. 1. dist. ius publicum. Vel sicut lex excipit causam fisci ut in ea locum non habeat lapsus triennij. sic decret. excipit causam Christi; id est ecclesiæ. Vel decret. illa loquitur cū causa protrahitur ultra triennium per cauillationes & subterfugia rei ut in ipsa litera continetur. Si ergo triennium transeat perit instantia iudicij perit processus. sed non pereunt gesta reducta in scriptis per manum publicam auctoritate iudicis. ut. C. de re iudica. l. gesta. in auten. ut fratrum fin. §. illud quo

16 que coll. 9. ¶ In summa notandum est quod quamuis deficiente iudice seculari succedat ecclesiasticus. ut infra ti. proxi. cum sit generale. & cap. licet. in fin. non tamen hoc conuertitur. ut infra eodem tit. qualiter. Nec ob. auten. ut clerici apud proprios episcopos. in princ. colla. 6. & 11. quæst. 1. si quis cum clerico. Nam puto illis iuribus derogatum. Nec de diuersitate superioris mireris. Nam

olim omnes causæ clericorum & laicorum differebantur ad sacerdotes. ut infra qui fil. sunt legitimi per uenerabilem. 11. q. 1. sacerdotibus. & cap. relatum. 2. q. 5. si quis præbyter. Et ideo si laicus redeat ad suum primarium forum non uidetur eius conditio deterior fieri. sicut nec dotis conditio sit si ad suam naturam redeat. ut. ff. de pactis. l. si unus. §. idem dicemus. Sed clericus priuilegiatus est circa forum & tali priuilegio cui renunciare non potest. ut infra ti. prox. si diligenti.

Summarium

- 1 Forum quid sit. & quid forus. & unde dicatur ac ex quibus constet.
- 2 Forum quod modis quis sortiatur. & de iurisditioe alterius efficiatur. & num. 3. 4. 5. 6. & 9.
- 3 Contractus & crimen in quo parificentur.
- 4 Domicilium quid sit. & quot modis haberi possit. & num. 5.
- 7 Cause in quibus iurisditio pertinet ad iudicem ecclesiasticum; etiã si inter seculares uertantur. uel quauis secularis conueniantur.
- 8 Crimina que sunt ecclesiastica de quibus iudex ecclesiasticus tan clericos quam laicos punire potest.
- 10 Iuri introductio in fauorem alicuius an possit renunciari.
- 11 Clericus an foro ecclesiastico renunciar e. ualeat & adire secularem & num. 15.
- 12 Dispositio auten. abita. C. de fili pro pat. in quibus scolariibus locum habeat.
- 13 Fendalis questio coram quo agere debeat.
- 14 Priuilegiatus quando eximat a foro. & quando non obstante suo priuilegio possit conueniri.
- 16 Clericus ut iurisditioem non sui iudicis pro rogare possit. que requirantur.
- 17 Domicilium clerici in quo loco existat.
- 18 Miles delinquens an ad magistrum suum remitti debeat.

DE FORO COMPETENTI.
Rubrica.

Quia rei ad iudicia uocati frequenter de foro excipiunt, solet plerunq; dubitari quod forum reus sic excipiens sequi debeat. Et ideo post tractatum de iudicijs sequitur rubrica de foro cōpetenti. ¶ Videamus igitur quid sit forum, unde dicatur. Et ex quibus causis forum metiamur uel fortiamur. Et an quis possit proprio foro renunciare & alterius adire. ¶ Forum est idem quod tribunale. Sed forus est exercendarum litum locus a fando dictus, siue à Foroneo rege, qui primus Grecis legem dedit, ut infra de uerbō. sig. forus, in princ. & 7. dist. moyses. Constat autem forum ex tribus. Ex causa, ex lege, ex iudicio ut in eadem decre. §. constat. Aliquando dicitur forum locus in quo ius redditur, appellacione collata ab eo quod fit in eo ubi fit, quē locum determinare hoc modo possumus ubicunque iudex salua maiestate in primi sui, saluoq; more maiorum ius dicere constituit ut. ff. de iuri. & iure l. penult. ¶ Et fortē locus in quo ius redditur dicitur forum similitudinariē, quia sicut forum uocatur locus in quo multi conueniunt inferentes res uenales, & deferentes res empras, sic & in foro iudiciali multi ueniunt inferentes lites & quaestiones & diffinitiones inde deferentes. ¶ Sortimur ¶ forum quatuor modis uel causis quæ singulariter in singulis attenduntur. ¶ Ratione delicti: quia delinquens nedom in loco domicilij sed ubi reperitur & ubi delinquit poterit conueniri. C. ubi de crimine agi oportet: in autem, qua in prouincia, in autem, ut nulli iudicium. §. si uero quis comprehensorum. colla. 9. & 6. quaest. 3. placuit & 4. q. 6. c. r. Item ratione contractus, ut nomen contractus ponatur pro omni pacto uel quasi contractu, ut si quis gesserit alterius negocia uel tutelam, ut ff. de iudi. l. hæres absens & l. omnem obligationem. Porerit igitur qui contraxit conueniri & ubi contraxit, & ubi domicilij

habet, & ubi facienda est solutio, si alibi quam ubi contractum est, uel ubi domicilium quis habet soluere conuenit. ff. de actio. & obligatio. l. contraxisse. ff. de bonis auc. iudi. poss. l. 3. & infra eod. titu. dilecti. Sed hoc uerum est ut quidam dicunt si in loco contractus ut in princ. l. illius hæres absens. Sed putat dominus meus Azo. idem, & si alibi inueniatur latitandi causa. Nam & alibi inuenio poterit mandari ut ueniat & ad locum contractus poterit remitti, sicut & criminibus obtinet ut in autem, ut nulli iudi. §. si quis uero comprehensorum, coll. 9. Nā hæc duo. s. contractus puta in loco contractus & crimen quo ad legē ¶ conueniendi parificatur in autem, ut oēs obe. iud. §. hæc considerantes col. 5. si uero alibi inueniatur q; in loco domicilij non latitandi causa citabitur à iudice loci contractus, si citatus non ueniat, index loci in quo contractum est mittet actorem in possessionē rerū quas ibi citatus habet, ut in l. hæres absens. §. r. uel si ibi non habet tunc mittet in possessionē rerū quas habet in loco domicilij, & iudex loci domicilij exequatur ut infra eo. ti. postulari. ¶ Itē sortitur quis forum ratione domicilij. Est autem domicilium ubi quis summam rerū suarū & fortunarū constituit, unde rursus discessurus non sit, unde cū profectus fuerit peregrinari, uideatur & ad quē cum redierit peregrinari definit, ut. C. de in coll. ciues. Potest autem quis duobus locis domicilium habere uel pluribus ut cum quis diuersis locis se ita instruxerit ut non minus in uno quam in alio se collocasse uideatur, ut ff. ad muni. l. Labeo & l. a. sumptio. §. iuris prudentibus & l. eius. §. Celsus. Potest etiā & sine domicilio quis esse ut si relicto domicilio nauiger uel inter faciet quærens quo se conferat & ubi se constituat ut in d. l. Labeo & l. eius. §. Celsus. ¶ Item sortitur quis forum ratione rei de qua agitur, ut ibi reali actione conueniatur ubi est res propter quam agitur, ut. C. ubi in rem actio. l. ulti. supra de rescriptis. cap. dilectus filius, l. farace-

nus. Quod quibusdam placuit admittere circa immobilia tantum, lex tamen prædicta loquitur indistinctè & alia. ff. de iudi. l. quod legatur. §. si autem. Vnum tamen notabis quòd si agatur actione reali cogitur reus respondere ubi domiciliū habet. & hoc innuit rubrica. ubi in rem actio exerceri debeat. Sed si agatur ubi res est, potest reus si uult respondere ibi dem. sed non cogitur, & hoc innuit rubrica ubi in re act. exerceri debeat uel exequatur. Exerceri enim debet necessario ubi reus domiciliū habet. sed potest ubi reus est. ¶ Item domiciliū ꝑ uoco siue quis domum siue tabernam siue pergulam siue horreum uel armarium habet. ut. ff. de iudi. l. hæres absens. Ex his igitur quatuor causis. ut dictū est forū fortitur. quæ in singulis singulariter attendunt. Sed ex una & uniuersali consideratione quæ in omnibus locum habet. sortitur quis forū in curia Romana. eo quòd curia illa communis est omnibus & ecclesia roma. omnium ecclesiarum mater est & magistra. ut infra eo. cap. ulti. & Roma. communis patria est. ut. ff. ad municipi. l. Roma. Quod uerum est nisi quis habeat ius reuocandi domum. ut cum aliquis ad curiam uenit pro aliqua iusta & necessaria causa, puta legationis uel causa appellationis excedæ. uel testimonij prohibendi, uel causa promouendi postulationem uel electionem iam factam. nõ sic si quis ueniat propriilegijs uel immunitatibus impetrandis uel alijs nouis negocijs suis. uel suæ ecclesiæ procurandis, talibus enim non competit ius reuocandi domum. Sed & primis quibus ius cõpetit tollitur si perfecto eo propter quod uenerant uoluntariè in curia moram trahant. uel alia aggreantur negotia, uel si ibidem contraxerint. ut. ff. de iud. l. 2. §. legatis. & §. omnes. ¶ ¶ Item sortitur quis forum ex alijs causis. ut mulier quæ sortitur forum mariti propter matrimonium. ut. ff. de iurisd. om. in. l. cum quædam puella. ff. de iudic. l. exigere. Sed aliud in concubina. ut. ff. ad municipi. l. de iure. §. ult. ¶ Item per manumissionem ut. ff. ad municipi. l. eius.

in prin. sed hoc quo ad tutelam locū habet non quo ad conventionem idest, ut manumissus ibi conueniatur ubi manumissus est. ¶ Item per natiuitatem & adoptionem. ut. ff. eod. tit. l. 1. in prin. Itè ratione militiæ ut. ff. eod. tit. l. municipes. Item ratione dignitatis ut. C. de incolis. l. senatores. lib. 10. ¶ Sunt ꝑ autem quædam causæ in quibus iurisdicção pertinet ad iudicem ecclesiasticum etiã si causæ inter seculares uertantur. uel quauis seculares conueniantur. ut sunt causæ seruorum & rusticorum ecclesiæ. ut §. di. iudicatum. & 12. quæstio. 2. ecclesiarum seruos. ¶ Item causæ pœnitentium. ut 11. quæ. 1. aliud de pœni. dist. 1. aliud. ¶ Item causæ miserabilium personarum ut 87. dist. cap. 1. & 2. Item cum agitur de feudo ecclesiæ ut infra eod. cap. uerum. ¶ Item cause uiatorum & peregrinorum. ut 24. quæst. 3. si quis de potentibus. & cã. sequenti. ¶ Item cum agitur cõtra raptos rerum ecclesiæ ut infra eod. c. cum sit. ¶ Item cum agitur causa spiritalis uel spiritali annexa. ut. supra tit. proximi. decernimus. & cã. quanto infra de deci. quoniam infra de consanguini. & affini. ex literis. Item propter negligentiam iudicis secularis ut infra e. ti. ex trãmissa. & cã. ex tenore. ¶ Item si secularis iudex sit suspensus. ut in auten. ut differen. iudi. §. 1. & 2. §. penul. col. 9. ¶ Item cū uacat imperium. ut infra eod. licet. ¶ Item ratione temporalis iurisdictionis quam habet ecclesia inter seculares. uel ratione cõsuetudinis. ut infra de appel. l. duobus. ¶ Item in causa dotis cum accedit causæ matrimoniali ut infra de dote post diuor. pe. de prudentia. Item cum agitur de crimine ecclesiastico. ut. 11. q. 1. si quis cū clerico. in auten. ut clerici apud proprii. episcopus. §. si quis colum. 6. C. de episcopo. & cle. in authenti. clericis quoque. ¶ ¶ Sunt autem crimina ecclesiastica de quibus iudex ecclesiasticus punire potest tam clericos quam laicos. ut crimen perriurij. ut supra de elec. uenerabilem. Item crimen hæreseos ut infra de hæreti. ad abolendam. & cã. uergentis. Item crimen usurarū

usurarium ut infra de usur. cum tu. & cap. quia in omnibus. Item crimen adulterij cum agitur ad thori separationem. ut supra de procutur. Item crimen simoniæ. ut infra de simo. per totum. In his directè iudicia spectant ad ecclesiam. In alijs indirectè. ut si agatur de aliquo crimine per modum denunciationis ut supra titu. prox. trouit. sed opponitur fere in omnibus his criminibus leges puniunt ut. C. de transac. l. si quis maior. C. de hæreti. per totum. C. de epi. & cle. l. si quinquam. Ad quod respondeo. leges docent quas pœnas ecclesia imponere debeat sicut e contrario contingit ut 9. q. 6. delatori. Vel leges puniunt postquam ecclesia puniuit ut ita fit fori accumulatio. & hoc innuit lex quæ dicit. post debite ultionis acrimoniam quæ erga sacrilegos iure pro merenda est exilio perpetuo deportationis sub datur ut. C. de sacrosan. ec. l. placet in fi. Sed hoc recipit calumniâ ex eo quod legitur supra titu. prox. at. si clerici quia nõ debet quis duplici contritione eonteri ut 81. dist. præsbiter aut diaconus. ut 33. q. 5. quid ergo. Propterea dici potest quod in criminibus memoraris laici coram secularibus iudicibus. clericis coram ecclesiasticis iudicibus impetuntur & puniuntur. Veruntamen in sacrilegio in fauore ecclesiæ inductum est ut ecclesia possit conuenire laicos sacrilegos coram quocunque maluerit iudice. ut infra eod. titu. cum sit generale. Vnde propriè & uerè loquendo crimen ecclesiasticum dici potest illud quod est crimen secundum ecclesiam non secundum leges. ut crimen usurarium. crimen fornicationis. quod secundum leges non est crimen ut. ff. de concubi. l. in concubitu. in fi. hæc crimina secundum ecclesiam puniuntur. ¶ Itē sortitur aliquis forum per appellationē. ut. 3. quæstio. 6. peregrina. Item per delegationem. ut 3. quæstio. 6. unaquæque. Item per priuilegij concessionem. ut infra eod. titu. dilecti. Item per causæ maioritatem. ut infra de appel. ut debitus in fin. ut contingit in causa fidei. ut 23. quæstio. 1. quoties. 2. quæstio. 6. si quis

uos. Item in causa dubitabili que nisi in concilio expediri non potest. ut 17. distin. multis. Item in causa criminali episcopi cum uideatur episcopus in causa depositionis esse. ut 3. quæstio. 6. multum & cap. quamuis. Nam causa criminalis episcopi audiri potest ab alijs. ut 3. quæstio. 7. cap. 1. & 2. & 5. quæstio. 4. cap. 1. & absolui. ut 6. quæstio. 4. per totum. sed non condemnari. ut 3. quæstio. 4. duodecim. Item per recusationem. ut supra de off. delega. suspitionis infra de appella. cum specialis & ca. 2. infra eodem titu. si quis contra aliquem. & cap. licet. Item per compromissum. ut supra de arbi. per totum. Nunc restat uidere an clericus possit renunciare foro. Est certum quod non potest renunciare foro ecclesiastico ut adeat seculare infra eo. si diligenti. 11. quæstio. 1. inolita. & cap. placuit. Nam hoc ius inductum est in fauorem totius collegij. & sic tanquam iuri publico renunciari non potest. ut. ff. de pactis. l. ius publicum infra defen. excom. cap. contingit. Sed hoc recipit multa contraria. ut. C. de pac. l. si quis in conscribendo. 7. quæstio. 1. quam periculosum. ff. de ædili. edic. l. quæritur. S. si uenditor infra de priuile. si de terra. & cap. accedentibus infra de regula. ad apostolicam. ff. de pactis. l. pacisci. ff. de mino. l. si iudex. ff. de ferijs. l. 1. ff. à quibus appel. non licet. l. 1. C. de tempo. appel. l. ult. in fine. de renunc. per totum per hæc omnia colligitur quod quis potest renunciare iuri suo. Ad quæ omnia respondeo. iuri introducto in fauorem alicuius renunciari potest. in fauorem omnium introducto non potest renunciari. Vel alias iuri favorabili tantum renunciari potest favorabili & odioso non potest hoc autem ius inductum est in fauorem clericorum & in odium laicorum. qui opido infesti sunt clericis ut secundum quæstio. septi. laicos. Et simile aliud. quia auxilio Velleyani renunciatur ut. ff. ad Velleya. l. ultima. C. quando mulier tunc. offic. fun. potest in authenti. mater. Sed secus

in Macedoniano. Vnde post sententiam datur exceptio ex Macedoniano ut. ff. ad Maced. l. tamen siue. Et est diuersitatis ratio. quia Velleianum est fauorabile tantum. idest in fauorem mulierum inductum. Sed Macedonianum in fauorem filiorum familias. & in odium creditorum. ff. de con. di. indebi. l. qui exceptionem. † Vel ided clericus non potest renunciare foro. quia ex hoc præiudicaretur episcopo ut. 1. 1. q. 1. clericum. 3. q. 6. non liceat. A quo enim ordinem & iudicium recipere debet. ut. 9. q. 2. nullus primas. Iudicium inquam manifestum & secretum. ut de pœni. di. 6. placuit. infra. de pœni. & rei. omnis. Præterea si iuri fori clerici renunciare possent. iam clerici unius episcopatus possent sibi constituere iudicem in alio episcopatu. ff. de iudi. l. 1. Et eodem modo clericus non potest renunciare priuilegio quod toti collegio indulgetur ut. 17. q. 4. si quis suadente. Nam & si actionem iniuriarum sibi competentem clericus remittere possit. ut. 23. q. 4. si is qui. & c. si illic iniuriam tamen factam ordini abolere non potest. & ideo excommunicatio durat. ut. infra. de senten. excom. contigit. Quidam tamen dicunt quod clericus & si foro clericali renunciare non posset expressè. tacitè tamen potest. ut. ff. de procura. l. filius familias. §. ueterani. & C. de iuramen. calum. l. 2. quod non

12 puto uerum. ¶ Dubitari autem consueuit de clericis existentibus in scolis qui forum adeunt potestatis uel iusticiarij ciuitatis in qua studium uiget cum sit laicus & hoc fiet ex priuilegio Frederici indulto scolariis in illa constitutione quæ incipit. habita. Respondeo Illud locum haberi in scolariis laicis qui ex priuilegio habent optionem an uelint conueniri coram episcopo. uel coram potestate. uel magistro. Vel habet locum in scolariis clericis qui ibi proprium non habent episcopum. Vnde scolares clerici & ciues non habent illam electionem ut poterint eligere potestatem seu iusticiarium ciuitatis. uel magistrum uel episcopum. imò præcisè ab episcopo debent iudicari & ab

ipso ordinari. ut dictum est. nec loci habet electio de qua dixi. ¶ Et nota f. quæstio feudalis agitanda est coram domino feudi ut. infra. eod. ti. uerum. Quod intelligo uerum cum agitur inter duos uasallos. nec tenetur in dubium quin res sit feudalis illa de qua agitur. sed dubitatur quis sit uasallus. & ad quem pertineat iure feudi. tunc quia interest domini feudi quis sit eius uasallus. & ad eum cognitio spectat. & sic intelligo illam decre. uerum. & capi. ex teneore. & supra. tit. proxi. cæterum. & infra eodem titu. ex transmissa. Sic loquitur constitutio de feudis. §. præterea. supra titu. proxi. nouit. Sed si quæstio sit inter dominum feudi & uasallum. an uasallus debeat feudum perdere uel habere. per patres curiæ hæc quæstio finitur. Si uerò quis se asserat dominum feudi & petat in dominum recognosci. possessor autem negat illum dominum hæc quæstio coram ordinario loci. non coram illo qui se dominum feudi contendit agitanda est ne in sua causa sit iudex. ut. C. ne quis in sua causa iudicet. Sed si inter duos uasallos agatur. non de iure rei: sed de iure possessionis. ut pote quis aut ad quem ueniat possidentem. tunc coram ordinario loci. uel delegato tractanda est hæc quæstio. non coram domino feudi. & sic loquitur decre. infra. eo. c. ex

14 parte. ¶ Item † per priuilegium eximitur quis a foro ut. superius dixi. & probatur. 16. q. 1. frater. infra. de priuile. cum capella. ff. de excu. tu. l. si spadonem. §. scire. & de alien. & ciba. lega. l. is cui. Quod intelligo nisi priuilegiatus sit in priuilegio suo præuentus saltem per citationem. ut infra eod. titu. proposuisti. ff. de iudici. l. si quis postea. Sed uidetur quod & si priuilegium locum non habeat in præcedentibus. locum tamen obtinet in sequentibus. ut. ff. de usur. l. cum quidam. §. si fisco. C. de rempo. in integ. resti. l. ea quæ & in auten. ibi signato si minor. Sed leges illæ locum habent in rebus diuisibilibus non in iurisdictione quæ perpetuatur per citationem. ut. supra. de offi. delega. gratum. unde ibi iudicium

dicium accipere debet ubi cæptum est. ff. de iudi. l. ubi. ¶ In summa † notandum est quòd clericus foro ecclesiastico renunciare non potest & adire secularem: ut dictum est supra. Sed potest renunciare proprio & adire alium ecclesiasticum uoluntate sui ordinarij accedente. ut. infra. eo. significasti. † Unde tria requiruntur ad hoc ut clericus non suum iudicem facere potest suem. s. ut consentiat in alium habentem ordinariam iurisdictionem. delegata enim iurisditio non extenditur ad alias personas quàm in rescripto commissiõis continentur. ut supra. de offic. deleg. cum olim abbas. & cap. P. & G. præterquam in specialibus casibus ut de hæc materia nota. supra. de offi. delega. §. casualiter. & §. prorogatur. Item ut consentiat in personam ecclesiasticam. ut infra. eod. titu. si diligenti. & ca. significasti. aliter nihil agit. ut supra. titu. prox. at si clerici. Item oportet ut diocesani uoluntas accedat. ut in prædicta. significasti. &. 11. q. 1. clericum nullus. & 3. q. 6. non liceat. Et secundum hoc non obtant iura illa quæ dicunt aliquem posse subijcere iurisdictioni illius qui habet ordinariam. ut. ff. de iudic. l. 1. & l. priuatorum. Quia illa in clericis locum non habent. ut dictum est. Et eodem modo non obtat arg. a contrario sensu. 3. q. 6. pulsatus. Item non ob. 2. q. 5. mandastis. & cap. auditum. Nam illud facit papa ex nimia humilitate. nec habet superiorem cuius consensum requirat arg. supra. de elec. licet. ¶ Item quod dixi. supra. de domicilio. sic intellige. quia ibi intelligitur clericus domicilium habere ubi larem sibi constituit. non ubi ecclesiam habet uel beneficium. ut. supra. de rescriptis. dilectus. infra. eod. tit. postulasti. Unde si contingat clericum delinquere ubi domicilium habet. ibi punietur. sed si crimen exigit priuationem a beneficio. pronuntiabitur a iudice domicilij. mandabitur autem executioni sententia a iudice loci in quo beneficium uel ecclesia consistit. ut in prædicta decret. postulasti. & ff. de re iudi. l. à diuo Pio. §. 1. Sed si

alibi quàm ubi domicilium habet delinquat. tunc distinguitur inter graue delictum & leue. ut si grauiter deliquerit. tunc iudex loci in quo deliquit puniet. ut. ff. de re mili. l. desertorem. in princ. & ad cò ut si alio se contulerit delinquens remittatur ad illum. ut in auten. ut nulli iudi. §. si uero quis comprehensorum. colla. 9. Et hoc prætextu remissit. Christum ad Herodem pylatum. ¶ Itē 18 † remittitur quis honoris causa ut cum miles delinquens remittitur ad magistrum militum sub quo deliquit. ut. ff. de custo. & exhi. reorum. l. de militibus. Et hoc uerum est cum miles leue delictum commisit. ff. eod. tit. l. non dubium est. seens si graue. ut. ff. de accusa. l. ulti.

Summarium

- 1 Libellus quid sit. & quotuplex. Libellum quis porrigere debet.
- 2 Libellus an in omnibus causis requiratur.
- 3 Libellus conuentionalis quid continere debeat.
- 4 Actio an sit exprimenda in libello.
- 5 Reus ab instantia iudicij absoluitur. si actio inepta proponitur.
- 6 Iudicium uniuersale quid sit. & quid generale.
- 7 Libellus effectus.
- 8 Libellus accusatoris reuocari potest.
- 9 Libellus diem dati libelli continere debet.
- 10 Libellus accusationis qualiter debeat concipi.
- 11 Rescriptum incitatoris literis insertum quòd ad inducias denegandas pro libello habetur.

¶ DE LIBELLI OBLATIONE. Rubrica.

Quia rei ad iudicia uocati solent postulare libellos ut sciant quid petatur & qualiter & super quo debeant respondere. ideo post tractatus de iudi. & de foro còpe. subiicitur hic rubrica de libelli oblatione. ¶ Videamus igitur quid sit libellus. quis libellum porrigere debeat. in quibus causis locum ha-

beat libelli. porrectio, quæ in libello de
 beant contineri, & de libellorum esse-
 1. tu. ¶ Libellus ¶ est paruus liber. id est
 modica scriptura. Et est duplex libellus.
 conuentionalis & accusationis. Primus
 in ciuilibus. secundus in criminalibus lo-
 cum habet. ¶ Libellum autem porrigit
 actor. ut. 3. quæstio. 3. §. spatium. & §. li-
 bellum. Porrigit inquam & offert reo. ut
 in eo. §. spatium, in auten. offeratur. C. de
 lit. cont. porrectus transfertur in acta. ut
 infra. de proba. quoniam contra falsam.
 2. ¶ Libellus exigitur ¶ in omni causa in
 qua ordinariè agitur. nisi in quatuor ca-
 sibus. Primus est, cum causa uel lis sit
 breuissima. & maximè uilium rerum
 seu personarum. ut. C. de sen. ex breui-
 reci. in auten. nisi. Secundus cum episco-
 pus cognoscit inter suos familiares, ut in
 prædicto auten. & 11. q. 1. si quis cum cle-
 rico. Tertius cum hoc sit ex consensu par-
 tium. ut. C. de priuil. scola. l. quoties,
 in fin. libro. 12. Quartus cum rector pro-
 uinciaè infra quinquaginta dies conueni-
 tur. ut in auten. ut iudices sine quoquo
 suffr. arg. §. necessitatem, colla. 2. ¶ Ideò
 autem dixi ordinariè agitur, secus erit, ut
 in causa denunciationis & inquisitionis.
 quàmuis in causa inquisitionis capitula
 sint edenda uel potius exponenda de qui-
 bus fuerit inquirendum. ut infra de accus.
 qualiter & quando. §. debet igitur. Alias
 autem generaliter libellus dandus est, si-
 ue in ciuilibus ut. infra. eo. cap. 1. siue in
 criminalibus. ut. 2. q. 8. libellorum.
 3. ¶ In libello conuentionali debent con-
 tineri hæc. Nomen actoris. nomen rei.
 & nomen iudicis coram quo agitur. Item
 res quæ petitur ut. infra. eod. titu. cap.
 2. infra. de appel. significantibus. Cum
 enim libellus ad hoc deur ut reus delibe-
 ret, cedat an contendat, ut. 3. q. 3. §. of-
 feratur. quomodo poterit deliberare nisi
 res quæ petitur exprimat. Item quomo-
 do scire potest reus an possideat uel non
 possideat rem quæ petitur, & periculo-
 sum est subire defensionem eius rei quam
 forte non possidet. ut. ff. de rei uendica.
 lis. qui. propterea res exprimenda est &

indicia rei. ut. ff. de rei uendi. l. in rem.
 & si res quæ petitur sit immobilis ex-
 primi debent confines. ut. ff. de actio. em-
 pt. & uen. l. Titius. §. ult. & l. prædicta si
 in rem. §. ulti. Item species & pondus ex-
 primi debent. ut. ff. de positi. l. 1. §. si quis
 argentum. Causa etiam exprimi debet.
 ut. C. de adop. l. 3. C. de edic. di. Adri.
 4. tol. l. ult. ¶ Sed an actio sit edenda du-
 bitatur. Et uidetur quod non. ut supra. de
 iudi. dilecti. Nam in iudicijs ecclesia-
 sticis non est rigor huiusmodi obseruan-
 dus. ut infra. de dolo & contuma. c. 1. Sed
 contra. infra. tit. proximi. c. 1. infra. de po. gra-
 uis. supra. de iudi. examinata. 11. q. 1. ex-
 perientia. Ad quod sic distingo. Actio
 aliquando significat formulam uerborum.
 ut. ff. de furtis. l. si seruus nauem. ut cum
 dicitur ago contra talem ad decem actio-
 nem exempto, uel certi conditione de
 mutuo. tales actiones, id est formulæ
 uerborum sublatae sunt secundum utrun-
 que ius canonicum & ciuile. ut in præ-
 lega. decre. dilecti. & C. de formulis &
 impetra. subla. l. una. Aliquando signi-
 ficat causam agendi. ut cum dico peto de
 cem. à tali. quia uendidi ei librum. uel
 quia ei mutuauit. & secundum hoc actio
 siue causa agendi uel petendi proponen-
 da est in iudicio tam ecclesiastico quàm
 seculari. Aliquando tamen causa peten-
 di exprimenda non est, ut cum agitur rei
 uendicatione. Nam si aliquis petat. rem
 iure dominij uel quasi, non habet neces-
 se dicere causam dominij, arg. ff. de ex-
 cep. rei iudi. l. si mater. §. 1. & 2. Item
 modus agendi est exprimendus ut cum
 ex eadem forma uerborum plures mo-
 di agendi resultant. & idè exprimer-
 dum est ad quid agatur. uerbi gratia. ut
 cum peto rem mihi furtim subtractam.
 dubitari potest an agatur actione ad ex-
 hibendum, uel rei uendicatione, uel con-
 ditione furtiua, uel actione furti. His
 enim omnibus actionibus agitur pro re-
 furtiua. Et in his omnibus actionibus sa-
 tis competunt illa uerba. Peto rem ta-
 lem mihi subtractam, sed diuersi sunt
 modi & diuersos sortiuntur effectus. ut.
 ff. de

ff. de condi. fur. l. si pro fure. §. 1. & 2. & l. in re furtiua. & ff. de rei uen. l. item si uerberatum. §. ulci. Item si ago sic, ago contra talem qui arbores mihi incidit. dubitari potest an agatur ex illo edicto arborum furtim cæsarum, an ex lege Aquilia. Et idem iudex qui curare debet certam ferre sententiam. ut institui. de accu. §. curare. petere debet exprimi quomodo & ad quid agatur. Aliquando significat ius agendi uel petendi. ut institui. de act. in prin. Et secundum hoc dicitur. Nemo sine actione experitur. ut ff. de ad minist. tu. l. quociens. §. 1. & ff. de nego. gest. l. si pupilli. §. uideamus. † Vnum tamen non omitto quod si actio, id est, formula uerborum proponatur & inepta. reus absoluitur ab instantia iudicij. ut supra. de iudi. examinata. & ff. si messor falmo. dixit. l. 1. §. 2. Et quæ superius dicta sunt locum habent secundum utrumque ius canonicum & ciuile. Omnia igitur certa debet facere is qui libellum præsentat: quia non licet ei uagari cum discrimine alieno. ut ff. de iniurijs. l. prætor edixit. in prin. Et si hæc quæ superius dicta sunt fuerint ab actore seruata, saluum est reo beneficium deliberationis. Et notandum quod in uniuersalibus iudicijs res exprimi non debent in libello neque in sententia. sed in executione sic, ut ff. de peti. hæred. l. 4. & l. si quo tempore. & ff. si pars hære. peti. l. 1. §. ult. Et hoc idem obseruandum puto cum petitur ecclesia cum iuribus & pertinentijs suis. ut infra de restit. spo. cum ad sedem. in prin. Et cum petitur præbenda cum plenitudine iuris & honoris canonici. ut infra. de concef. præben. proposuit. in fi. Nam in talibus & si pertinentia iura & honores in libello & in sententia non ueniant exprimenda. in executione tamen exprimi oportet. Nam alias executor sententiam in illis non exequatur, nisi uictor probauerit illa in quibus executionem fieri postulat, esse de pertinentijs & de iuribus rei in libello petite; ut in petitione hæreditatis dictum est. si tamen actor in libello, uel reus

in excipiendo hæc uoluntariè duxerit exprimenda. exprimuntur & in sententia. ut supra. de offi. ordi. conquerente. infra de præscr. auditis. & c. c. olim. † Sunt autem uniuersalia iudicia hæc petitio hæreditatis, familia erescundæ. actio ex testamento cum uniuersum petitur. Et similitudinariè. idem potest dici in præmissis petitionibus, & cum ius episcopale uel archidiaconale uendicatur. Sunt & generalia iudicia ut cum agitur actione tutelæ, mandati, pro socio, & in talibus ac consimilibus non sunt res exprimendæ in libello. sed in iudicio & in sententia. ut. C. de iudi. l. licet. ¶ Effectus † libelli est facere rem litigiosam. ut. C. de litigio. in auten. ibi signato. litigiosa res est. & in auten. de litigio. §. primo. colla. 8. & secundum hoc intelligo. infra ut lite penden. ecclesia. & 11. quæstio. 1. quia res in litigio. ¶ Item perpetuat actiones annales. ut est actio iniuriarum ut. C. quando libellus prin. da. li con. fa. l. 1. & 2. Item interruptionem præscriptionis inducit. Et in tantum hoc uerum est ut si quis in libello aliquem sibi obnoxium dixerit, & si libellus nullam causam contineat, uel fortè contineat unam solam omnium actionum, uel obligationum personalium, uidetur interruptio facta. ut. C. de annali except. l. si ex multis. ¶ Sed oppones. talis libellus sic generaliter conceptus & sine causæ expressione recipiendus non est unde tanquam ineptus nihil debet penitus operari. Respondeo hoc non sequitur. Nam & circa libellum sola executoris conuentio interruptionem inducit. ut. C. de præscrip. 30. anno. l. sicut in rem. Leuiter autem fit interruptio in odium præscriptionis ut innuit eadem lex si ex multis. in fine. ¶ Item libellus obligat porrigentem causam ad finem perducere. ut. C. quomodo & quando iud. in authenti. qui semel. Aliquando tamen licet porrigenti recuperare libellum. ne iuste plenitudinis humanita amputetur. ut. 2. q. 6. §. si quis libellos & C. de appell. l. si quis libellos. Quod

intelligo cū nihil incommodi adhuc senserit aduersarius. ut. ff. de cōdi. causa dā. I. si ideo pecuniā. alias non liceret ei pœnitere cum alterius caprone. ut. ff. de interroga. ac. l. de ætate. §. ulti. & arg. ff. de reg. iur. l. nemo ꝑ Sed & libellus accusatoris potest reuocari. ut. 2. q. 3. si quem pœniterit. & cap. si quis iratus. Et post libelli oblationem licet desistere sine pœna. ut. ff. ad Turpil. l. quæsitum. & ff. de in ius uoc. l. libertus. Tenebitur tamen iniuriarum eo quod dato libello infama uit illum cui libellum porrexit. ut. ff. de iniur. l. item apud Labeonem. §. si quis libello. Quod uerum est nisi in scriptio sit secuta libelli porrectionem, tunc enim non potest accusator pœnitere nisi ex causa. ut. C. de aboli. l. 2. & 2. quæst. 3. Paulum. & petere abolitionem dummodo reus non sit passus aliquam iniuriam carceris seu uinculorum. ut. C. de aboli. l. fallaciter. Et secundum hoc intelligo de accusa. licet. ¶ Et nota ꝑ quod in libello continebitur dies dati libelli. ut in auth. offeratur in uerbo quod non modo ex ipsius responsione. sed ex libelli manifeste tur subscriptione. Sed si fit libellus accusationis continebitur in eo nomen iudicis coram quo agitur. accusatoris & rei crimen de quo agitur. & quandoque persona cum qua crimen dicitur esse commissum. & locus in quo. Item dies institutionis accusationis. & professio accusatoris ut 2. q. ul. §. libellorum. Diem autem & horam commissi criminis accusator inuitus comprehendere non tenetur. sicut hæc omnia quibusdam uersibus continentur. Consule mense die coram prætore professus. Te deferre reum crimen loca pone sodalem. Et licet hora dies non mensis prætereatur. ¶ Item nota quod ꝑ libello habetur rescriptum in citatorijs literis insertum quo ad inducias denegandas. ut infra de dilationibus. præterea. & hoc plenius tibi dicam.

Summarium

- 1 Reconuentio apud quem. & quando fieri debeat. & m. 2. & 3.

- 3 Reus non recomeniens congruo tempore an saluam habeat questionem in alio iudicio.
4 Reconuentio quando cesset. & quorum quo iudice fiat & m. 5.
5 Reconuenienti uolens respondere quando pueniatur.
6 Conueniens aliquem una actione, an possit reconueniri pluribus.

¶ DE MUTUIS PETITIONIBUS. Rub.

DISTINCTUM est supra de libel. oblatio. sed quia plerumque ab utraque parte porriguntur libelli & mutue sunt hinc inde petitiones. ideo subiicitur hic rub. de mu. pe. ¶ Videamus igitur apud quem fieri debeant, quando & in quibus casibus locum habeat reconuentio, & in quibus cesset. Et quæ sit pœna actoris nolentis respondere libello reconuentionis. uel mutue petitionis. ¶ Reconuentio ꝑ fieri debet apud eundem iudicem apud quem fit & conuentio. ut infra eodem tit. c. 1. & 2. 3. q. 8. c. 1. C. de senten. & in terlocuto. om. iudi. l. cum Papinianus. & in auth. & consequenter. Et si sic in idem iudicium illæ duæ quæstiones mutue concurrant uicissim tractandæ sunt & eadem sententia terminandæ. Si uero non concurrat. sed una prior & alia posterior proponatur. tunc locum habet regula illa qui prius appellat prius agat. ut infra de ordi. cogni. cum dilectus. & ff. de iudi. l. qui prior. Sed quamuis dicam quod ubi concurrunt duæ mutue petitiones uicissim tractandæ sint, tamen is qui primò ad iudicium proclamatur prior erit in omnibus. ut prius fiat contestatio litis in causa sua, prius de calumnia sua iuretur, prius recipiantur probationes, prius in ea sententia concipiatur & recitetur. Nec obstat quod dictum est quod eadem sententia terminetur, quia ueræ duæ sunt sententiæ quæ feruntur circa duas quæstiones sese minimè contingentes, sed & si se contingerent, ut cum agitur petitorio & possessorio à diuersis partibus etiam circa eandem

dem rem. & adhuc dico fore duas sententias quæ feruntur. ut infra de causa possess. & propriè. cum ecclesia. Dicuntur autem una & eadem sententia quo ad cõtextum prolationis quia unico cõtextu ambæ feruntur, sicut plures stipulationes respectu plurium rerũ dicuntur una & eadem stipulatio quo ad conceptũ uerborum. ut. ff. de uerbo. obliga. l. si stichũ. §. stipulatio. & ff. de dona. causa mor. l. senatus censuit. §. ult. unde si iudex pronunciat in causa conuentionis & differret pronunciare in causa reconuentionis grauarer partem quæ reconuenit & posset ab eo iustè appellari. ut ff. quæ sententia sine app. re. l. j. §. ul. ¶ Debet t̄ autè fieri reconuentionio statim ut dicit auth. illud. & consequenter scilicet in ipsa litis contestatione siue parum antè uel post. quia quæ incontinenti sunt inesse uidentur. ut ff. si cer. pet. l. lecta. & C. de pac. l. peres. Vel dici potest ut omnino necesse sit fieri reconuentionem a principio & antè litis contestationem si reus credat actorẽ in aliquo sibi fore obnoxium propter uerba quæ sunt in corpore authenticorũ. de executoribus. colla. 7. §. illud. Non enim ibi dicitur statim. sed sic non apud alium fed apud eum mox à principio liceat conuenire. Sed utrunq; approbo ut reus possit reconuenire actorẽ siue à principio cum actor libellum porrigit. siue usque ad litem contest. & parum post. arg. C. de procu. l. nihil interest. & quia principũ causã dicitur contestatio. ut. C. de iureiur. propter cap. l. 2. ¶ Sed hoc est sciendũ quãdocũque libellus reconuentionis porrigetur usque ad lit. contest. & parum post ut dictum est. reus tamen necesse habet respondere ad libellum reconuentionis lite contesta. in causa conuentionis. ut infra. eo. tit. cap. 7. ¶ Sed quid si conueniam te ad. ro. & tu reconuenias me ad equum. ego iterum reconueniam te ad bouem. nũquid admittetur in ea ultima reconuentionio? Nam quodammodo uideor te reconuenire respectu tuæ præcedentis reconuentionis. quæ potest dici conuentionio respectu subsequẽtis. sicut & relator

dicitur delator. ut. C. de rebus credi. & iureiur. l. generaliter. Et puto non esse admittendam. ne sic tuæ petitiones in infinitum procedant. Sed fateor quòd ego a principio potui uno libello te conuenire super. ro. & super boue & super omnibus personalibus actionibus. ut. ff. quibus rebus ad eundem iudi. ea. l. 1. & 2. & supra de rescriptis. cap. ul. ¶ Vnum tamen non omitto quòd si reus non reconueniat congruo tempore. salua est ei quæstio in alio iudicio. ut in prædicto authentico. & prædicto. §. illud. Et quod superius dixi in duabus quæstionibus locum habere regulam illam. Qui prior appellat prius obtinet & c. cum utraq; quæstio est ciuiliis & neutra præiudicialis. Item cum utraque est criminalis & neutra maior. Item cum prima maior est quàm secunda. Sed & si secunda sit maior adhuc obtinet regula. si tamen accusati nomen uolentis accusare accotorem receptum fuerit inter nomina reorum. Nam tunc prætextu maioris criminis obiecti nõ differtur accusatio prioris. Ita & si queuis alia exceptio proponatur. ut. ff. ad le. Iul. de adulte. l. si maritus. §. præscriptiones. Fallit autem regula cum utraque querela est ciuiliis. & secunda præiudicialis. quia de libertate uel filiatione. ut insti. de actio. §. præiudiciales. ff. de libe. causa. l. or dinara. C. ad le. Iul. de adulte. l. quoniã. & de ordi. cogni. l. 1. & l. cum hic status. Item fallit cum secunda est criminalis & prima ciuiliis sed non præiudicialis. ut. C. de ordi. iudicio. l. ul. 3. q. 11. §. aliquãdo. Item fallit cum utraque est criminalis. sed secunda maior. ut. 3. q. 11. prius est. et C. qui accu. non possit. l. 1. Item fallit cum utraque est par sed tamen accusatus uult prosequi suam iniuriam uel suorum ut ea. causa. & q. ca. neganda. & C. qui accusa. non possunt. l. negada. Si uerò reus aliquam actori quæstionem obijcit ut nõ ab eo aliquid petat. sed ut absoluat ab impetitione ipsius. semper est de exceptione cognoscendum fundata primo in tentione actoris. ut. C. de proba. l. exceptum. & de excep. l. si quidam infra de ordi

ordi. cogni. cap. 1. & supra de renuncia. super hæc. C. de præscrip. longi tempo.

4 L. empror. ¶ Cessat autem reconuentio in actione priuilegiata ut in quæstione restitutoria quæ dedignantis naturæ est nec compatitur dissimilem quæstionem. ut infra de ordi. cogni. super spoliatione. Cessat & in præiudicialibus quæ etiam secundo loco propositæ reiiciunt alias quæstiones ut superius dictum est. Cessat ubi primo proponitur criminalis ut in præalleg. l. prius est. Cessat in excommunicatu qui conueniri potest non conuenire. ut infra de excepi. cum inter. Cessat coram arbitro. ut supra de arbi. cum dilectius. Et nota ¶ quod præmissa locum habent tam coram ordinario quam coram delegato. Nam & delegatus in causa conuentionis & de reconuentione cognoscere potest. ut infra eodem titu. prudentiam. ¶ Poena nolentis respondere reconuenienti est secundum quosdam ut conuenienti non respondeatur uel præcisè compellendus est respondere. ut infra eodem titulo. cap. 1. ¶ In

6 summa notandum ¶ est quod si conueniam te una actione tu poteris me reconuenire pluribus. ut. ff. de procurat. l. omnium. Item si conueniam te in decem tu poteris me reconuenire in quantitate maiori. ut. ff. de iurisd. omn. iudic. l. si idem cum eodem. Et hæc omnia locum habent cum duo unus contra alium agere uolunt. Vbi autem duo pluresue & ex diuersis causis contra aliquem coram ordinario agere uolunt, & diuersis temporibus ueniant tunc locum habet regula. qui prior appellat prius agat. ut. ff. de iudic. l. qui prior. Si uero simul ueniant & concurrant. tunc aut agere uolunt ciuilitate. aut criminaliter. Si ciuilitate. tunc iudex eligit quem uelit ut gratificationi sit locus sicut aliter ff. de religi. & sump. su. l. ultima & infra de iure patro. cum aduocatus. Si autem criminaliter iudex debet eligere magis idoneum. ut. ff. de accusat. l. si plures. Nec obstat infra de accus. licet. Nam & si plures ibi detulissent à princi-

pio tandem nec unus apparuit. Sed & si plures apparuissent unus eligendus fuisset ut superius dictum est.

Summarium

- 1 Litis contestatio quid sit. & qualiter fiat. & nu. 2. & 3.
- 3 Plura si in libello ponuntur ad omnia respondendum est. ut sit plena litis contestatio.
- 4 Litis contestatio quid operetur.

DE LITIS CONTESTATIO. Rubrica.

Post libelli oblationem & post tuas petitiones sequi debet litis contestatio. & idè post tractatus illos subiicitur hic rubrica de litis contesta. ¶ Videamus igitur quid sit litis contesta. qualiter fiet. & quid operetur. ¶ Est autem ¶ litis contestatio hincinde apud iudicem negocij principalis facta narratio per principales personas. non per aduocatos. nisi fortè principales aded fuerint indiscreti ut eorum defectus per alios de licentia iudicis suppleatur ut supra de iudici pastoralis. Sic & si fiat interrogatio de facto principalis debet respondere. ut. ff. de interro. ac. l. si sine quod locum habet in omnibus interrogationibus quæ sunt ante lit. contest. ut infra de dolo & contu. prout & ff. de interroga. act. l. 1. locum habet & in positionibus quæ sunt post litis contest. quia probatio non loco succedunt. ut no. supra de iudi. §. partibus. per eas autem non fit contestatori ut hic & supra de elect. dudum. Item locum habet si iudex æquitatè motus interroget super facto quod fieri potest ante lit. contesta. & post usque ad sententiam. ut. ff. de interroga. ac. l. ubicumq; In his ergo in quibus de facto quæritur quod principalis respondeat si ætatem habeat ut de con. di. 4. cum pro paruulis sic & principalis per seipsum præstat iuramen-

ramentum de calumnia. ut. C. de iura. cal. in auten. principales. Idem eſt in iuramento de ueritate dicenda. Et eſt ratio in his omnibus. quia principalis per ſona melius nouit factum quam aduocatus. & ideo ipſe non aduocatus de facto reſpondet. ut. ff. de procurato. l. ſi actor. & C. eo. ti. l. ulti. Hoc autem fallit in quibusdam caſibus ſupra de iudi. paſtoralis. ut dictum eſt. ff. de procura. l. non ſolum. & 1. Fallit in pupillo qui per alium reſpondet. C. de iura. eal. l. 2. §. quod obſeruari. C. de aucto. praſtan. l. clarum. Fallit in uniuerſitate quæ iurat & reſpondet per alios per quos municipium regitur. ut. ff. de condi. & demonſt. l. municipibus. & ad municipia. l. municeps. Fallit ſupra de iudici. intelleximus 5. q. 3. quia epiſcopus. C. de procurato. l. penul. in auten. ut ab illuſtribus fallit. C. de cura. ſu. l. ulti.

2. ¶ Conteſtatio ꝑ litiſ faciendâ eſt poſt libellum porrectum. Nam lit. conteſt. præter hoc indulum habita pro nihilo eſt habenda. ut 3. q. 3. in auten. offeratur niſi ſit cauſa in qua libellus non detur uel de conſenſu parium remittatur ut no. ſupra de libel. obla. §. libellus. ¶ Sed quæritur quare non fit lit. conteſt. per poſitionem actoris & reſponſionem rei. ſicut per libelli oblationem & rei narrationem. lex enim imponenda eſt rebus & non uerbis ut. C. de uſu. l. ulti. & C. communitia deleg. l. 2. in fine. Ad quod reſpondeo. poſitiones inuentæ ſunt. non ad conteſtandum ſed potius ad probandum & ad releuandum ab anguſtijs teſtium producendorum. ut aliàs no. ſupra de iudi. ¶ Sed opponitur ex eo quod legitur infra de dolo & contu. prout. ubi poſt reſponſionem proceditur ad diffinitiuum. Sed ibi agitur de reſpondente ad interrogationem. non ad poſitionem. Vel ibi non fuit facta lit. conteſta. ſed quaſi ex illa reſponſione. Vnde ibi dicitur utpote lite quæ ingeritur conteſtata. quod autem ibi proceditur ad diffinitiuum ſpeciale eſt in ordinum illius rei calumnioli. qui toriēs ſubterfugerat iudicium. Et ſimile. C. quo modo & quando iu. in auten. qui ſemel.

¶ Fit autem conteſtatio litiſ aliquando uera aliquando non uera ſed quaſi uera ut per narrationem actoris & reſponſionem rei intelligo contradictoriam. ut. C. de iudi. l. rem non nouam. §. patroni. & ſic intelligo. C. eodem titulo. l. una. Fit & quaſi conteſtatio ſcilicet cum agitur actione reali. uocatur colonus uel inquilinus qui detinet nomine abſentis. uocatus nominat dominum. datur tempus ad denunciandum. non uenit in termino dato tunc ex his omnibus quæ procedunt. ſcilicet quia uocatur inquilinus uel colonus. quia auditur nominans dominum abſentem. & quia datur tempus ad denunciandum domino & expectatus in termino non uenit. habetur lit. quaſi conteſtata quantum ad interrumpendam longi temporis præſcriptionem ut infra titu. proxi. quoniam frequenter. §. quod ſi ſuper rebus. & C. ubi in rem actio. l. 2. ¶ Sed eſt ſciendum quod ſi reus reſpondeat in iudicio non ea mente ut litem conteſtetur. uel ut in cauſam procedat ſeu auctori reſiſtat ſed iudici non ut iudici ſed ut amico ſeu familiarum negotij qualitatem exponat proteſtans id ſe facere ſine præiudicio ſuo & ſubſequenter proponat aliquam dilatoriam exceptionem per quam declinet iudicium. non intelligitur facta litiſ conteſtatio eo quod ſit à reo narratio. ſaluo iure ſuo. arg. pro hoc. ff. quib. mo. pig. uel hypo. ſol. l. ſi debitor. §. ſi in uenditione. ff. de neg. geſt. l. Neſennius in ſi. ff. de reli. & ſump. ſu. l. at ſi quis. §. Labeo ait. ſupra quod metus cauſa. c. per latu 31. q. 2. Lotharius ſupra de in integr. reſtit. cum ueniſſet circa finem licet ar. contrarium ſit ſupra de conſtitutio. cum M. ferre. & infra de appell. ſolicitudinem. & infra de teſt. præſentium. ¶ Itē ꝑ nota quod ſi plura in libello ponantur ad omnia reſpondenda eſt ut ſit plena litiſ cōteſtatio. ar. ff. de appell. l. cum in una. ff. de noui operis nuncia. l. de pupillo. §. ſi plurius. 2. quæſtio 3. §. notandum. in uerſicu. ſi plura in fra de ſenten. excommunic. cum pro cauſa. & c. officij. Sed ſi reus neget omnia in libel.

in libello contenta. uel si sic respondeat sicut in curia romana fieri consuevit. nego narrata ut narratur & dico petita firion debere puto plene fieri lit. contestatio. quasi ad omnia singulariter sit responsum. ar. ff. de uerborum obligat. pluribus. in principio. & l. titio. in fin. ¶ Sed quid si peto à te decem & tu confitearis. nunquid dicemus litem esse contestatā. Et uidetur quod non quia confitens non uidetur subire iudicium, sed dandum est ei tempus ad soluendum. ut. ff. de lega. r. l. si domus. § in pecunia. ff. de iudi. l. si bitori. & ff. iudicandum sol. l. & iudicatum solui. Et propterea superius dixi fieri contestationem per narrationem actoris & per responsionem rei contradictoriam. ut. C. de iudi. l. rem non nouam. §. patroni. ¶ Sed contra post confessionem rei sequi habet sententia. ut. ff. de confess. l. r. Et secundum hoc dicitur in confitentē nullæ, sunt partes iudicis scilicet ad examinandum discutiendum & pronuncian dum. ut. ff. ad legem acqui. l. proinde. §. ul. Et puto quod si quis ad iudicium uocatus non expectans ad libellum de plano confiteatur se debere quod petitur nō sit lit. contesta. nec sequi potest sententia sed mādatum. ut. ff. quod metus causa. l. ul. Si uero post libellum porrectum reus confiteatur & contestatio facta intelligitur & sententia sequi potest ut superius dictum est. ¶ Litis † contestatio multa operatur. Sed de multis aliqua perstringamus. Tollit dilatorias exceptiones. ut 3. quæstione 6. §. exceptio. C. de probatio. l. exceptionem. C. de excep. l. si quidam. C. de procurato. l. licet & ff. de procurato. l. Pompo. §. rati. & infra de senten. & re iudicata inter monasterium. C. de exceptioni. l. pen. & ult. infra de excep. pastoralis. nisi postmodum ad illius noticiam aliquid perueniat qui proponit propter quid dilatoria exceptione utatur. ut in eo. c. pastoralis infra de testi. præsentium & supra de offi. deleg. in si uatione & infra qui ma. accu. poss. consuluit. ¶ Item transmittit causam ad hæredem ex delicto defuncti. ut. C. ex delict.

defun. l. una. Item litis contesta. hoc operatur ut fructus post litis contestationem percepti & expensæ factæ post litis contesta. ualde contingant officium iudicis ut. ff. de ædil. edi. l. ædiles. §. sciendum. Nā illa per officium iudicis ueniunt. ut insti. de officio iudi. §. illorum & §. præterea. Item facit procuratorem dominum litis. ut. C. de procura. l. neque. ¶ Item præstat uni ex legatarijs potestatem optandi. ut. ff. de leg. r. si pluribus. ¶ Item conditionem occupanti meliorem constituit. ut supra de procu. non iniuste. ff. eod. titu. l. pluribus. Item in multis iuris articulis inspicitur tempus lit. contesta. ut. ff. de nego. gest. l. litis. ff. de donatio. inter uir. & uxor. l. quod autem. in princ. ¶ Item ante litem contestatam non dicitur quis agere sed agere uelle ut. ff. rem ra. ha. l. amplium.

Summarium.

- 1 *Testes quando lite non contestata recipiantur, & ad sententiam diffinitiuam procedatur. & num. 2.*
- 2 *Contumacia quot modis committatur.*
- 3 *Procurans uel impediens ne ad eum citatio ueniat. pro citato. haberi debet.*
- 4 *Contumacia uera que sit, & que præsumpta.*
- 5 *Mora in iudicijs & compromissis purgetur.*
- 6 *Actiones mixte que dicantur, & que in eis seruari debeant.*
- 7 *In interdicijs quid sit seruandum.*
- 8 *Citatus ad cuius noticiam citatio non peruenit, non comparens, an pro contumace habeatur, & possit contra eum sententia ferri.*
- 9 *Index contra contumacem, qui ex eius mandato certo die adesse debet, nullo emissio edicto procedere potest.*
- 10 *Procuratoris contumacia an & quando domino noceat.*
- 11 *Contumax non in iudicio sed in executione si quis fuerit quid iuris.*

¶ UT LITE NON CONTE-
stata non procedatur ad testium re-
ceptionē uel ad diffinitiuam
sententiam. Rubr.

Quia initium causæ in litis contesta-
 tionem consistit. ut. C. de iure-
 reu. propter calum. l. 2. in princ.
 ante initium ad sequentia causæ proce-
 di non debet. hoc est ad testium receptio-
 nem & sententiam diffinitiuam. Et ideo
 intulatur hæc rubrica ut lite non conte-
 sta. non procedatur ad testium recep. uel
 sententiam diffinitiuam. ¶ Videamus igitur
 an hoc in causis singulis sit obseruan-
 dum. Et quod sit officium iudicis contra
 contumacem ante litem contestatam. &
 post litem. ¶ Et est sciendum quod regu-
 lariter uerum est quod lite non conte-
 stata. non est procedendum ad testium
 receptionem. ut. ff. eodem titu. quoniam
 in princ. Fallit hoc in quibusdam ca-
 sibus. ut cum de morte testium timeatur.
 uel de absentia diuturna & ciuilitate
 est agendum. tunc enim ne ueritas oc-
 cultetur & probationis copia fortuitis
 casibus subtrahatur senes ualitudinarij
 & abfuturi lite non contestata. sunt ad-
 mittendi. siue pars contra quam pro-
 ducitur sit contumax siue absens ut con-
 ueniri non possit. Sed si is qui produxit
 non conuenit aduersarium infra annu-
 m ex quo conueniri poterat uel sal-
 tem nõ denunciauerit ei quod testes sint
 contra eum recepti. attestaciones illæ
 non ualent. ne fortè hoc faciat produ-
 ctor in fraudem ut reus perdat probatio-
 nem exceptionum quæ sibi in personas
 testium competunt. uel in eo super quo
 producuntur. ut habetur hoc totum in
 decre. quoniam in primo respon. Et idè
 puto cum lis mota est sed non contesta-
 ta. ¶ Sed in causa matrimonij carnalis &
 spiritualis cum de fœdere agitur potest
 procedi ad testium receptionem & sen-
 tentiæ prolationem si de causa liqueat;
 ut in eadem decre. quoniam. §. porro. Et
 isti duo casus locum habent cum altera

pars contumax est siue lite iam mota &
 non contestata. siue nondum mota &
 ex ipsa litera colligitur. Item cum agi-
 tur de fœdere matrimonij contrahendi.
 Et in his casibus is qui producit non ar-
 tatur conuenire aduersarium infra annu-
 uel denunciare ei de attestacionibus sic
 receptis ut in casibus superioribus. Item
 hic recipiuntur sani & ualidi. ibi senes
 & infirmi & abfuturi. Hic statim publi-
 cantur. ibi usque ad annum consignan-
 tur. Hic ualent post annum. ibi non nisi
 infra annum fiat conuentio uel denun-
 ciatio. ¶ Sed quid si agatur de matrimo-
 nio contracto. & separando. Respon-
 deo refert an agatur ad separationem
 adulterij ratione. Et tunc non lite conte-
 stata procedi non potest ad testium rece-
 ptionem. ut infra eodem tit. cap. 1. in fin.
 An quia perpetuum subest impedimen-
 tum propter quod matrimonium non
 subsistat. Et tunc si is contra quem proce-
 dendum est contumax sit uerè uel præ-
 sumptiuè procedi potest lite non conte-
 stata. ad receptionem testium & senten-
 tiam diffinitiuam. ut infra qui filii sunt
 legi. perlatum. Et idem si alter non fue-
 rit contumax sed uagabundus ut inue-
 niri non possint. ut infra qui ma. accu.
 poss. relatum. sed si iusta de causa sit ma-
 ritus absens tunc contra eum procedi nõ
 debet. ut infra eod. tit. quoniam. §. si uerò.
 Quidam tamen dixerunt illas decreta.
 perlatum. & relatum. fore correctas per
 §. si uerò. Sed uerius puto sic distinguen-
 dum esse sicut superius dictum est. Vbi
 uerò agitur de spirituali matrimonio
 iam contracto tene quod dicitur in. §. si
 uerò in princ. ¶ Sunt ¶ & alij casus spe-
 ciales quibus similiter procedi potest ad
 receptionem testium lite non contesta-
 ta. ut cum excessuum inquisitio imminet fa-
 cienda. uel cum id quod gestum est pe-
 titur publicari ut infra eod. quoniam.
 §. sunt & alij infra de testibus significa-
 uit. & cap. Albericus. Sed magis pro-
 prie loquitur si in his casibus dixero
 absque litis contesta. ideo ante litis con-
 testa. procedi quia in inquisitione nõ est

actor uel accusator, sed fama loco accusatoris habetur. & si aliquando quis adiuuet inquisitionem, ut infra de sentent. & re iudica. cum I, & A, nec libellus offertur nec contestatio fit. quia totum procedit ex superioris officio. qui ad clamorem descendit & inquit. ut 2. q. 1. deus omnipotens. Et idem est ubicunque proceditur ex officio iudicis, ita ut officium iudicis non sit loco actionis. alioquin secus. ut supra de offic. iudi. c. ultimo. Item est ubi aliquid incidenter proponitur & probatur. Nam & tunc ante litem contestata, testes producuntur ad probandum articulum incidentem. ut infra de testibus ueniens infra de appell. super eodem supra de foro compet. licet. Idem est in causa appellationis cum una parte presente proceditur, quod fieri potest. ut. C. de tempo. appel. l.ulti. 2. questio 6. ei qui appellat. Idem cum agitur de statu ecclesie ut infra de testibus. cum olim. Nam hoc obrinet cum agitur de statu hominis. ut. ff. de fideicommiss. liber. l. in fideicommissarijs l. hærede. l. apud Iulianum. l. si legatario & l. si eum. §. pen. Idem est in casibus spiritualibus infra de dolo & contu. prout. C. quomodo & quando iu. in auten. qui semel. Idem ubicunque ecclesia ex officio suo procedat. ut infra de confang. & affi. ex literis infra de testibus cum in tua infra de iureiur. ad nostram 2. q. 2. sane profertur. Idem in quodam casu special. C. de poenis. l. ne diu. ¶ Et nota quod cum iudex uel ecclesia ex officio suo procedit. uel cum aliquid quod gestum est petitur publicari. ut in decre. illis significauit. & Albericus, uocari dicunt omnes quos productio testium tangit & Lædere potest ut. ff. de adop. l. nam ita. ff. de mino. l. in causa. §. causa. C. si se ab hære. absti. in auten. ad hæc in auten. ut sponsali. largitas. §. ad hæc colla. 9. C. ad le. falci. in auten. sed cum testator. C. de aucto. præstan. l. ulti. ¶ Et nota quod inter istam productionem cum petitur aliquid publicari per testes. & illam de qua loquitur decre. quoniam in princ. disse-

rentiæ multæ sunt. Nam in illam producantur tantum senes & ualitudinarij & abfuturi hic omnes. Illa fit contra contumacem hic contra nullum. Illa cum lis mota est uel mouenda. hic cum nec mouetur nec mouenda speratur, sed timeatur ne aliqui moueatur. Illam facit actor hanc facit is qui se reum futurum timeret. cogitat enim quod poterit aliquando sibi controuersia fieri. & ideo munit se ipsum. In ista fit publicatio statim, in illa fit consignatio usque ad annum. In hac non requiritur conuentio uel denunciatio in illa sic. Item hæc fit presentibus his qui lædi possunt illa absentibus per contumaciam Hic attestaciones convertuntur in publicum instrumentum sed ibi remanet in actis.

- 3 ¶ Nunc uideamus quid sit officium iudicis in contumacem ante litem contestata. & post litem. Et primo uidentur est quot modis contumacia committatur. Et est sciendum quod quinque. Primus cum quis citatur tribus edictis uel uno pro omnibus peremptorie, presentiam sui facere contemnat. ut. ff. de re iudi. l. contumacia 2. q. questio 3. de illi cita infra eod. tit. c. quoniam. §. porro. Secundus cum yemens iudici non parer. Tertius cum ante tempus discedit. ut 1. questio. 3. certum est 18. distinet. si quis autem. Quartus cum se malitiosè occultat. Quintus cum impedit ne possit ad eum citatio peruenire. ut in prædicto. §. porro. & 7. questio. 1. quidam. ff. de euc. l. si dictum. §. si present. ff. quod ui aut clam l. 1. in fin. §. quod si ui. ¶ pro citato enim debet haberi is, qui procurat uel impedit ne ad eum citatio ueniat ut. ff. de reg. iur. l. ad ea. §. semper. & l. iure ciui. & ff. de cond. & demonst. l. iure ciui. & l. quibus diebus. Item sciendum est quod contumacia uera & est contumacia præsumpta. Vera est cum quis citatus & inuentus nullum habens impedimentum uenire contemnit, uel ueniens iudici non parer, uel contumaciter ante tempus discedit. Præsumpta cum quis solemniter citatus nec uenit nec mittit procuratorem in termino

in termino constituto Sed si adhuc iudice sedente pro tribunali uenerit tollitur illa præsumptio per aliam præsumptionem, præsumitur enim quod parum audiuerit uocem præconis. ut. ff. de in integ. resti. l. diuus. Nam uox præconis paucis innotescit. ut. C. quomodo & quando. in auten. qui semel. & propterea iudex expectare potest citatum in diem alterum æquitate suadente. ut supra. de offi. dele. c. 6. suluit. ¶ Nam in iudicijs & in cõpromissis mora purgatur. ut. ff. si quis cau. l. si post tres. C. de fidei. l. sancimus. Vnde si contingat procedi contra absentem eo quod præsumptiue contumax habeatur. si post modũ ueniens doceat se abfuisse iusta de causa restituitur ut. ff. & C. ex quib. cau. ma. per totum. infra. de sen. & re iud. cum bertoldus. Iudex cõtumaciam punire potest. Ideo autem dico potest quia nõ semper cogitur ut no. supra. de offi. dele. §. in summa. puniet autem per missionem in possessionem si locum habeat missio. ita ut in reali mittatur in possessione rei petite. in personali autem pro modo debiti declarari in libello. ut. C. de episco. & cleri. in aut. generaliter. Nam & si decem in libello petuntur fiet missio in possessionem rei alicuius ualentis. t. c. uel aliquantum plus. quia pignus siue prætorium siue conuentionale plus debet ualere quã debitum. prius tamen examinato negotio. ut. C. de bonis auc. iudi. pos. in aut. & qui iurat. & summaticum ut. ff. ut in pos. leg. l. si is a quo. §. 1. & infra. eo. ti. quoniã. §. si super rebus. Nam ad missionem iudex festinare non debet. ut. ff. de dano infec. l. si finita. §. si forte. Summariam autem cognitionem intelligo in hoc casu forte recepto uno ex testibus quos actor intendit producere in principali. uel lectis instrumentis per quã actor intentionem suã fundare intendit. uel recepto iuramento actoris quod non calumniose agat. argumen. ff. ad exhibenda m. l. thesaurus. C. de fide instrum. l. ultima supra. de elec. c. dilectus. Cætera de mittendo in possessionem contra contumacem ante litem contestata. uel post in reali uel personali

uel quid fieri debeat si locum non habet missio. dic ut no. supra. de iu. §. iudicio. & §. si actor. & §. si uero lis sit uere contest. & §. hæc omnia. ¶ Sed queritur ¶ quid obseruari debeat in actionibus mixtis de quibus dec. quoniam nihil dicit. sed tantum de realibus & personalibus. Sũt enim quædam actiones mixtæ ut famili. ercicun. communi diuidendo. finium regundorum. ut instit. de actio. §. quædam. Mixtæ ideo dicuntur quia ad res dantur. & quia in eis ueniunt personales præstationes. In his ergo hoc seruatur circa missionem in possessionem. quia in quantum dantur ad res sequuntur naturam realium actionum ut fiat in eis quod in realibus fieri solet & debet. In quantum uerò dantur ad personales præstationes naturam personalium imitentur. & iudex procedat in eis ut in personalibus circa missionem. ut. ff. fami. er. l. item labeo. §. famil. ercic. ¶ Item ¶ queritur quid in interdicitis debeat obseruari. Sunt enim personalia in rem tamen scripta. ut. ff. de interdicitis. l. 1. §. ul. Et puto interdicitis imitari naturam realium actionum circa missionem faciendam. Et idem puto in actione quod metus causa quæ & si sit personalis ut. ff. quod met. cau. l. metum. §. uolenti. & §. licet. in rem tamen scripta est. ut. ff. eod. titu. l. si cum exceptione. §. aliquando. & §. pedius. ¶ Item ¶ queritur quid si edictum uel citatio nõ perueniat ad citatum. Videtur quod cõtumax non fit. ut. ff. quæ sen. sine ap. non reci. l. 1. §. item cum ex edicto. C. quomodo ex quando iud. l. ea quæ. & ideo in eum tanquã in contumacem procedi non debet & si processum fuerit uidetur quod sententia nulla sit ut in lege prædicta. ea qui & 3. q. 9. caueant. Alij autẽ dicunt sufficit si diligẽs facta sit inquisitio licet absens nõ sit inuentus. ut. infra. de ele. nõ re si. ex tux. infra. qui ma. ac. pos. c. relati. de nũciatione domini uel ecclesie facta. ut. infra. de do. & contu. ueneralis. infra. de eo. qui mit. in pos. c. l. rei seruã. c. si aduersarius. ff. de libe. agno. l. 1. in prin. ff. de dã. in fec. l. 4. §. prætor. 16. q. 3. §. pot. in uer. si

autem sollicitatis consanguineis & amicis infra qui fil. sunt legi. perlatum. ff. ex qui. cau. ma. l. ergo. ff. ex quib. cau. in pos. ea. l. hęc autem. His enim præmissis absens præsumitur contumax. unde in eum tanquam contumacem procedi potest. ut. C. de iud. l. properandum. §. & si quidem. ff. de euict. l. et si dictum. §. si præfente. & l. si uero. ff. loca. & con. l. ite quæritur. §. exerciti. Et puto hoc quod superius dictum est uerius esse. Nec obstat. §. ille item cum ex edicto. Nam ibi loquitur cum edictum propositum non est. & quod ibi sequitur neque in noticiam peruenit absentis ad maiorem exaggerationem dictū intelligo. sufficiebat enim dici quod neque propositum est ad ostendendum quod sententia lata contra absentem nulla sit. sed factum exaggerans adiecit neque in noticiam peruenit absentis. sufficeret tamen solemniter propositum fuisse & si ad citati noticiam non ueniret sic loquitur lex. C. quomodo & quādo iudex. l. ab eo. C. si minor ab hæredi. se absentis in auth. si omnes. C. de iud. l. properandum. §. 1. Item non obstat canon illæ caueant. quia loquitur de absentibus non per contumaciam ut pote qui nec citati fuerunt. † Item quæritur quid si iudex mandet parti certō die adesse si non adsit nonquid in eum tanquam in contumacem procedi potest nullo misso edicto. responso. sic. ut. C. quomodo & quando iud. l. cessante † Item quæritur quid faceat iudex procuratore contumaciā committente. responso procedet contra procuratorem & nihilominus contra dominum si dominus sciens non purget eādem. ut infra eodem tit. ca. 1. in fine. Ceterum si dominus ignorat cōtumacia obierit soli procuratori qui commisit eam. & hoc ante litem. l. ut. ff. si quis ius dicenti non ob. l. 1. §. si procuratori. ff. quod quisque iur. l. 3. §. 1. ff. ad le. acquis. l. proinde. §. 1. Sed contumacia procuratoris post litem cōte. commissa nocet domino etiā ignoranti. ut. ff. de doli exce. l. si procurator. §. si post litem. Sed domino dabitur actio mandati contra procuratorem

ut sic contumacia sua ei soli sit damnosa futura. ut dicit illa si procurator. in fi. Et sic intelligo. ff. de tributo. l. procuratoris. Sic etiam in confessione procuratoris obinet. Nam si procurator in iudicio confiteatur. contra dominum obierit procuratori confessio. ut. ff. de procu. l. non solum. in prin. sed domino nullum faciet præiudicium uolenti probare contrarium. ut. ff. de interroga. ac. l. si sine & l. si defensor. & ff. de confes. l. certum
 11 §. sed an. ¶ Item † quæritur quid si aliquis non contumax in iudicio sed in executione quia non patitur iudicem exequi sententiam. respondeo. iudex potest eum de contumacia punire. ut supra de offi. de le. ex literis patriarchæ. ff. si quis ius dicenti non obtin. l. 1. §. is uidetur ius dicenti non obtemperare qui quod extremum est in iudicio non facit. & propterea iurisdicatio delegata durat usque ad executionem. ut. de off. dele. in literis. & infra de sen. & re iudi. quod ad consultationē.

Summarium

- 1 Iuramentum calumnie quid sit.
- 2 Iuramentū calumnie quid continere debeat.
- 3 Iuramentum calumnie quando sit præstadi.
- 4 Iuramentum de calumnia & iuramentū de malicia quot modis inter se differunt.
- 5 Iuramentum de ueritate dicenda in quo differat à iuramento de calumnia.
- 6 Iuramentum decisorium quando deferatur.
- 7 Iuramentum præstare qui debeant.
- 8 Iuramentum calumnie in quibus causis præstetur.
- 9 Iuramentum calumnie an præstari debeat in causis civilibus & criminalibus.
- 10 Iuramentum calumnie ad quid fuit indutum.
- 11 Pœna iurare uolentis quæ sit.
- 12 Iuramentum calumnie quare in spiritualibus non præstetur.

¶ De iuramento calumnie. Rub.

E Gimus supra de iudi. & de lit. contesta. sed quia actione in iudicio edicta & litem cōtestatione facta succedit

cedit ex ordine iuramentum de calumnia. Ideo subijctur hic rubrica de iuramento calu. ¶ Videamus igit quid sit iuramentum calumnie quæ in se capitula contineat. quis præstare debeat hoc iuramentum. quando præstetur. & in quibus causis locum habet huius iuramenti præstatio. & quare inductum est hoc iuramentum. & quæ sit pœna iurare nolentis. ¶ Iuramentum ¶ calumnie est cum quis iurat se bona fide & non calumniandi animo causam mouisse. uel quod putans se bona instantia uti ad reluctandum cum peruenit. ut. C. eo. tit. l. 2. §. 1. Sed quia possibile est quod actor à principio non mouerit causam animo calumniandi. nunc autem tempore iuramenti moueat calumniosè. arg. ff. de dam. infec. l. qui bona. §. si quis stipulaturus. Ideo non sufficit iurare de præterito ut dicat actor non mouisse sed adiciat nec mouere. Et eodem modo reus adiciat quod non calumniandi animo resistat ut probantur hæc. ff. fa. ercis. l. inter cohæredes. §. si famil. ercis. Vnde hoc iuramentum dicitur calumnie scilicet uitandæ uel nõ committendæ. ut dicitur sic iuramentum de malicia uitanda uel non comittenda. ut supra de elec. cum dilectus. sicut dicitur alias unusquisque habeat suam propter fornicationem scilicet uitandam uel non committendâ. Est autem calumnia cum quis iniuste scilicet agit uel defendit. ff. ad Turpil. l. 1. §. calumniari. & 2. qu. 3. §. notandum. ¶ Cõtinet ¶ autem iuramentum quædam capitula quæ his uerbis comprehenduntur. Illud iuretur quod lis sibi iusta uideatur. Et si quæretur uerum si non inficietur. Nil promittetur. nec falsa probatio deatur. Vt lis traderet dilatio nulla petetur. Hæc capitula colliguntur per uaria iura. ut. C. eo. tit. l. 1. & 2. & in auth. ibi signato principales. in auth. uiligantes. colla. 9. in auth. de his qui ingred. ad appel. §. ulti & pe. colla. 5. ff. famil. ercis. l. inter cohæredes. §. qui famil. her. ¶ Præstatur ¶ hoc iuramentum statim lite contesta. ut infra eod. ti. cum causam. C. eo. titu. §. 1. semel autem præstatur in tota lite. ut. C.

eo. ti. in auth. hoc sacramentum in auth. de his qui ingred. ad ap. Vnde correctæ sunt illa iura antiqua quæ dicunt pluries posse de calumnia iurari. ut. ff. de dam. in fe. l. qui bona. §. si is stipulaturus. ff. qui l. s. fid. cog. l. de die. §. iuberur. ff. de iure iu. l. iurandum. Quidam tamen dixerunt quod auth. quæ prohibet pluries iurari post litem contest. non tollit iura permittente pluries iurari ante litem uel semel ante litem & secundo post litem. Sed hæc non placet quare tatum post lit. contest. iuratur de calumnia sicut dictum est hoc tamē fallit in quibusdam casibus in quibus secundo de calumnia iuratur. ut infra de testi. in causis & ca. pe. in auth. de testi. §. quia uerò. colla. 7. quæ autentice posteriores sunt illa. de his qui ingred. ad app. & in alio casu. C. de fide instr. l. ul. Verumtamen dici posset quod in casibus illis non iuratur de calumnia sed de malicia. ¶ Differunt autem hæc duo iuramenta in quattuor. quia iuramentum calumnie præstatur post litē contest. iuramentum de malicia ante & post. ante ut supra de elec. cum dilectus infra de excep. pastoralis infra de ref. spo. litteras. circa si. post litem coatest. ut in præmissis iuribus de testi. & fide instr. Secundo differunt. quia iuramentum de calumnia præstatur semel in tota lite ut dictū est. Sed iuramentum de malicia præstatur toties quoties quis in iudicio aliquid proponit uel postulat fieri q̄ ex malicia procedere timetur uel præsumatur. Tertio quia iuramentum de calumnia tantū modo locum habet in prophanis. sed sacramentum de malicia locum habet tam in prophanis quam in spiritualibus ut probatur per iura præmissa. Quarto. quia per iuramentum de calumnia prouidetur ne aliquid fiat calumniosè in tota lite Sed per iuramentum de malicia prouidetur ne illud quod proponitur uel petitur in quo suspectus habetur proponens maliciose proponatur uel petatur. ¶ Est & tertium ¶ iuramentum quod in causis ecclesiasticis frequenter ut est iuramentum de ueritate dicenda. Sed & istud iuramentum

tum habet suas condiciones. Et differt à iuramento calumniæ in tribus. Primo, quia iuramentum de calumnia locum nõ habet in spiritualibus causis. ut infra eo. literas. sed in temporalibus & pecuniarijs ut infra eo. ti. cæterum, cum causam, & ca. ult. Sed iuramentum de ueritate dicenda locum habet in spiritualibus. ut supra de elec. dudum. successit enim in defectum iuramenti de calumnia. Secundo differt. quia in iuramento de calumnia respondetur de crudelitate. ut in auth. de his qui ingre. ad ap. §. pe. & ul. Sed in hoc iuramento non respondetur nisi de ueritate. nam hoc ipsum uerbum sonat. ut. ff. iudica. fol. l. iudicatum. & ar. ad idem. ff. de le. 3. l. non ait. Tertio, quia iuramentum de calumnia multa continet capitula quæ iuramenta de ueritate dicenda locum non habent. ¶ Vnum tamen non omitto quod cum iuramentum de ueritate dicenda successerit in locum iuramenti de calumnia quia tunc istud præstatur quãdã illud locum non habet, putò quod in tempore imitatur naturam illius ut præstetur statim post litem conte. ar. ad hoc ff. de peti. hære. l. item ueniunt. §. cù præ diximus. C. communia de le. l. 1. ¶ Est & iuramentum decisorium, † quod etiam in causis spiritualibus desertur reo propter periculum animæ actore non probante ut infra de despon. in pu. continebatur, & cap. attestaciones. Et idem in causis non spiritualibus. ut. ff. de iureiur. l. admouendi, nisi iudex inspectis personarum & causæ circumstantijs illud actori uiderit defendendum. ut infra de iureiur. c. ult. supra de renun. super hoc. supra quod metus causa. c. ult. 2. q. 1. in primis. C. unde ui. l. si quando in auth. de trien. & semis. §. studium, col. 3. ff. de re mili. l. non omnes. §. sed licet, hoc tamen plenius dicemus

7 infra de iureiur. ¶ Præstat hoc † iuramentum principales personæ ut. C. eod. ti. in auth. principales infra eo. tit. c. ult. Et primo actor & postea reus. ut. C. eod. ti. l. 2. Nec obstat quod legitur in st. de pena temere litigam. quia ibi non ordo iurantiũ ponitur sed denorantur personæ quæ iu-

rant. Iurant tutores & curatores ut. C. eod. ti. l. 2. §. quod obseruari. Et idem dico in his qui præsent municipis. Nam ipse uel maior pars ipsorum iurare debent, ut. C. eo. ti. l. 2. §. hoc, & ff. de condi. & demon. l. municipibus. Licet quidã dixerunt maiorem partem ciuitatis uel ipsã uniuersitatem iurare debere. sed hoc difficile est. Iurant syndici & œconomi qui causam omnino non nesciant ut infra eo. ti. pertransandis. Iurant actores & defensores uniuersitatum ut infra eo. ti. cù causam. Iurat procurator datus in rem suam. ipse enim est dominus causæ, nam ad eum spectat commodum uel incommodum. ut. 2. quæstio. 6. biduum. §. in propria ff. quando app. st. l. 1. §. in propria. C. de procu. qui stipendia. Iurat episcopus etiam in causa ecclesiæ si per seipsum causam agat ut infra eo. ti. cap. ult. propositis & non tactis euangelijs. sicut cum producitur in testem ut ibidẽ & C. de epis. & cle. in auth. sed iudex, præsentia enim euangeliorum terrorem inducit & suffragium ueritati impendit ut. C. de iud. l. rem non nouam. & simile. 11. quæstio. 1. nec honore. & in auth. ut defunc. seu funera. §. oportet col. 5. Secus est cum episcopus hæresim abiurat tunc enim tangit corporali tactu euangelia ut. 1. quæ. 7. quotiens cordis oculus.

8 ¶ Præstatur hoc iuramentum post litem contest. ut superius dictum est. Præstatur in oibus causis tã ciuilibus quã criminalibus dum nõ non spiritualibus uel spiritualibus annexis. Et quod in criminalibus iure de calumnia probatur. C. e. ti. l. 1. Nã ita dicit in omnibus causis causa autem dicitur criminalis. lis pecuniaria. ut. C. de transac. l. causa uel lites. Item ex eo quod dicit. siue propter quicquam aliud. Facit pro hac sententia. C. de fide in st. l. ult. & C. de pœna iud. qui ma. iud. in auth. ibi signata nouo iure. C. de auth. præstan. l. clarum. Et hoc dixerunt Bul. Io. Ba. Sed Mar. contra. Nam in criminalibus sufficit si actor puniatur similitudine supplicij ut. C. de accusa. l. ult. & 2. q. 3. c. 1. 2. & 3. & 4. Item lex dicit publica

blica iudicia nec quicquam simile habet cum cæteris iudicijs. ut insti. de publicis iud. in prin. Itē in criminalibus quæ sanguinis pœnā irrogant licitum est alicui sanguinem suum qualitercunque redimere. ut. ff. de bonis eorum qui mor. sibi conscie. l. 1. Vnde in criminalibus aliquando parcitur ei qui calumniam in gerit. ut. ff. de bonis liberti. l. qui tū maior. §. si pœnis. Item facit pro parte ista. C. eo. tit. l. 2. in prin. ubi dicit sancimus in omnibus libris &c. † Puto in omnibus causis civilibus & criminalibus iurandum esse de calumnia. Nec obstat lex illa. ff. de bonis eorum &c. timendum est enim ne a accusator probat calumniose. Item non obstat lex insti. de publi. iudi. quia criminalia & civilia iudicia in multis habent similitudinem; in libelli oblatione, in iudicij examinatione, in sententiæ prolatione. Dicuntur autem non habere quicquam simile quo ad finē. quia in civilibus agitur ad aliquid dandū uel faciendum. In criminalibus uerò ut reus puniatur. Item non obstat lex. ff. de bonis eorum qui mor. sibi conscie. l. 1. quia illud in transactionibus locum habet & licet in quibusdam criminibus permittatur transactio nō tamen calumnia. † In ductum est hoc iuramentū calumniæ ad ueritatem elliciendam. ut infra eo. cæterum. Item ut sacramenti timore litigatorum instantia compeccatur ut. C. eo. tit. l. 1. Item ut propter religionem iuramenti quis immemor non sit suæ solutis. ut. r. q. ulti. scimus. §. à calumnijs cesset.

11 † Pœna iurare nolentis est ut actor cadat ab actione insti tuta pro iudicatis sententiam. reus autem pro confesso habeatur & condemnetur in his capitulis quæ sunt in narratione comprehensa. ut infra eo. ti. c. ult. C. eo. ti. l. ul. §. ult. in auct.

12 ut litigan. iurent. §. 1. in fi. † Queritur quare in spiritualibus causis non iuretur de calumnia cum in spiritualibus perniciosior sit calumnia quàm in alijs. Nam circa maiora maius periculum uertitur. l. 3. di. quiescamus. 7. q. 2. c. ul. ff. ad carb. l. 1. §. 2. Respondeo iuramentum de ca-

lumnia multa continet, & ad multa artat iurantem. & in causis spiritualibus non est rigor huiusmodi obseruandus qui in causis alijs obseruatur. ut infra de dolo & contu. ca. 1. Et propterea in locum illius iuramenti multa continētis successit iuramentum de ueritate dicenda, ex quo nihil aliud prouenit nisi ut ueritas excutiat. Item queritur pone quod agā contra te rei uendicatione, tu cis rem meam esse, sed nihilominus uis resistere propter actionem de euictione nunquid ergo iurando de calumnia peccas. Vide tur quòd sic quia negas rem meā esse & mentiris. Item iuras quòd putas bona instantia uti ad reluctandum ueris. & hæc falsum est quia non bona instantia reluctaris. Quidam tamen dicunt quòd nō peccas si ideo hæc facias ut comittatur actio de euictione, in processu tamen iudicij confiteberis ueritatem. Non enim uideatur dolo facere qui ideo facit ut sibi stipulationem de euictione committat ut. ff. de neg. ges. l. at qui natura. §. cum me absente. ff. de iure iuran. l. si quis de libertate. ff. de liberali causa. l. qui ex libertate. Sed licet hoc sit securum quo ad actionem de euictione non tamen est securū quo ad Deum. Et ideo laudo & consulo ut post libellum porrectum confitearis ueritatem, nec de calumnia iurabis ex quo fateberis rem esse actoris. & non minus committere stipulatio de euictione. emptor enim honestè defendere debet. ut. ff. de man. l. idemque. §. generaliter. & suo pudore parceret ut. ff. de manda. l. Quintus Mucius. & causam fauere si est iusta. ut. ff. de administra. tu. l. quoties. §. sicut. Et secundum hoc non obstat. ff. de euictio. l. si rem. §. si duple. † Et his quæ dicta sunt de iuramento calumniæ non obstat infra eodem titulo. c. 1. Illa decreta corrigunt per subsequentes. Nec obstat lex cum clerici. C. de episco. & cleri nam loquitur in iuramento iudicio sibi.

Summarium

- 1 Dilationes quare dantur.
- 2 Dilationes quæ dantur ad probandum.
- 4 Dilationes quæ dantur ante litis contestationem.
- 4 Exceptio recusationis iudicis, an sit dilatoria, & ante lit. conse. proponenda.
- 5 Exceptio recusatoria prima esse debet inter dilatorias, & ea omissa proponens alias, ad eam redire non potest.
- 6 Dilationes quæ dantur post litis contestationem.
- 7 Inducia iudicatoriæ quæ sine, & quibus dantur.
- 8 Dilationes restitutoriæ.
- 9 Dilationes preparatoriæ.
- 10 Dilatio in civilibus.
- 11 Dilatio in criminalibus.
- 12 Dilationes in civilibus, quæ dantur, & quæ in criminalibus. & nu. 13.
- 14 Dilationes dantur a iudice sedente pro tribunali, & qualiter.

DE DILATIONIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de litis contest. & de iura. cal. sed quia iudicio excepto & contestato. solent litigatores inducias postulare, quandoq; ad quaestiones faciendas, quandoq; ad probationes. Idcirco subiicitur hic rubr. de dilationibus. ¶ In decretalibus tamen quæ huic rubricæ subiiciuntur non agitur de dilationibus quæ dantur post litem contestatam. Nos tamen de utrisq; tractemus.

- ¶ Videamus igitur quare dilationes dantur. Et quando. Et quoties. Et quantæ.
- 1 Et qualiter. ¶ Vnde sciendum est quod Induciæ primæ quæ dantur ante lit. contestatam, & dicuntur citatoriæ, dantur ad ueniendum ad iudicem Nam. infra illas inducias citatus præparabit se & ueniet in termino nihilominus post terminum. ut. supra de officio. deleg. consuluit. Tria autem debent esse edicta citatoria quorum singula cōtinebunt singulos. 20. dies,

ut in auten. de litigio. §. omne colla. 8. Sed iudex ordinem edictorum & compendium moderabitur per considerationem temporis & personarum & causæ. ut. ff. de iud. l. nonnunquam, non tamen nulla necessitate instante peremptorium maturabit. ut. infra. eod. tit. c. 1. & de hoc plenius no. supra. de iud. §. iudicio. Igitur & si contingerit aliquam dilatoriam iudicij uel solutionis seu declinatoriam exceptionem proponi. ¶ Iudex dabit cōgruas inducias ad probandum. Iudex tamen ad proponendas dilatorias exceptiones certum tempus assignet & si pars aliqua uelit post illud aliquam dilatoriam proponere quam non fuerit protestata nullatenus audiatur. nisi fortè de nouo excusa fuerit. uel is qui eam opponit fidem facit iuramento se postmodum ad illius noticiam peruenisse. ut. infra. de excep. pasto

- 2 ralis. ¶ Sunt & aliæ induciæ quæ dantur ante litis contest. Et illæ uocantur deliberatoriæ, cum enim citatus uenit ad iudicem, porrigitur ei libellus. oblato & porrecto libello dantur ei induciæ. 20. dierum. in quibus deliberet reus an cedat uel contendat uel iudicem recuset. & sic infra illos dies iudex est recusandus quod fieri poterit & si datus sit fideiusor iudicio sisti quod patet ex ordine illius autem. 3. q. 3. offeratur. sicut & post iuramentum de stando iuri potest nihilominus appellari. ut. infra. de app. ad hæc. Et quod dixi infra. 20. dies debere iudicem recusari
- 4 recipit calumniam. ¶ Nam hæc exceptio dilatoria est & ideo ante lit. contesta. proponi potest. ut. infra. de senten. & re iudica inter monasterium. Sed licet hoc sit uerum in alijs exceptionibus dilatorijs. in hac tamen quæ in personam iudicis proponitur dico quod usq; ad 20. dies computandos a die porrecti libelli opponenda est post illos autem dies non debet admitti. Nec ideo dicitur hæc exceptio dilatoria quod usq; ad lit. contesta. proponatur. sed quia semper ante lit. contesta. proponenda est. non tamen quandoq; sed usq; ad. 20. dies tantum ut dictum est. Item si quandoq; ante lit.

contesta. posset opponi recusationis exceptio quare lex diceret quòd si iudex qui est recusandus sit absens is qui recusat intendit protestari debet coram alijs quod habet iudicem suspectum. ut. C. de iudi. l. cum specialis. hoc non alia de causa prouisum est, nisi ut tempus. 20. dierum non cedat. & in corpore autenticeorum dicitur in medio. 20. dierum hoc est. infra. 20. dies licentiam esse iudicem recusare uel repudiare. Et si contingat fieri litis còtesta. quæ non ualeat adhuc sunt salui illis dies & licebit infra illos omnia ex integro fieri. ut in auten. de exhiben. & intro. §. scimus, colla. 5. † Et nota quòd hæc exceptio recusatoria prima debet esse inter dilatorias. unde si quis ea omissa proponat alias ad eam redire non potest. arg. ff. de iudi. l. sed si suscipit. in prin. Nam & si aliquæ interlocutoria, pro ipso lata fuerint iudicem iam approbatum non poterit reprobare nisi ex noua causa ut supra. de offi. delega. in sinuante. Sunt & quædam paternales adiectiones induciarum quæ dantur ante lit. contesta. ut. 5. q. 2. præ 6 senti. ¶ Post lit. † uerò contesta. dantur induciæ præparatoria quæ dantur alicui probare uolenti infra quas præparat suas probationes. Spacium autem istarum induciarum moderandum est ut lex dicit. 3. q. 3. §. spacium. Et hæc induciæ dantur tam actori quàm reo. ut. 15. q. 7. si ante. nec facile amplius quàm semel. ut. in §. prædicto spacium, & C. de dila. l. 1. nisi forte casus inopinatus emergat. ut. ff. de fe. l. oratione. ff. de iudi. interdum. Sed in crimine adulterij nulla datur dilatio nisi ut personæ exhibeantur, uel nisi iudex ex qualitate negotij motus hoc causa cognita permiserit. ut. ff. de crimine adulterij. l. in crimine. Sed induciæ deliberatoria non dantur ei qui rescriptum impetrauit ad extraordinarium iudicem, ut si dicat uolo inducias super formando libello aduersario autem dantur. ut. C. eodem tit. l. si quando, & in prædicto. §. spacium. in uer. illo: ei autem. Et quod dico actori non esse dandas inducias uerum est nisi quid inopinatum emergat. ut superius di-

ctum est. ut si ponamus contra rescriptum opponi aliquid in quo replicatione opus sit de quo non potuit preuidere. † Sunt 7 & induciæ iudicatoria quæ dantur condemnati & sunt quattuor mensium. ut. in fra. de senten. & re iudi. quod ad consultationem. & supra. de offi. delega. querenti. Sed hæc locum non habent in criminalibus causis in quibus executio non differtur nisi in quattuor casibus. ut notauit supra. de iud. §. partibus. sicut nec deliberatoria locum habent in criminalibus quia reus certus debet esse an uelit crimen confiteri uel negare, cum sciat se esse reum criminis uel innocentem. ¶ Sunt 8 † & induciæ restitutoria quibus hodie non utimur in causis de facto. Olim enim spoliatis uel electis & tandem restitutus dabantur induciæ restitutoria, infra quas a iudiciorum strepitu quiescebant. Et illæ erant non minores sex mensium nec maiores annò. ut. 3. q. 3. electis uel uerius erant arbitraria, ut ea. causa & quæstio. si episcopus. ¶ Est † & sextum genus induciarum. quibus hodie similiter non utimur. & illæ locum habent in criminalibus causis & uocantur præparatoria. dantur enim accusato ut infra eas præparet suas defensiones. Et illæ continent annum & dimidium, uel unum, annum, uel sex menses, & dantur post litem contesta. & ante. ut. 3. q. 3. de inducijs. & 5. quæst. 2. si primates. Illud autem sciendum est 10 † quòd in ciuilibus causis pro qualibet necessaria causa unica datur dilatio. ut. C. eodem titu. l. ulti. in fi. & 3. q. 3. §. spacium. † Sed in criminalibus pro qualibet necessitate dantur tres dilationes reo. Dux autem actori. ut. ff. de ferijs. l. ulti. Et est ratio diuersitatis inter ciuilia & criminalia quia solennius proceditur in criminalibus quàm in ciuilibus ut. ff. de quæstionibus. l. 1. §. diuus. & §. si quis ultro. ff. de pœnis. l. absentem. ff. de requiren. reis. l. 1. C. de testibus. l. sciant. & 2. q. 8. 12 sciant. † In ciuilibus igitur prima dilatio dabitur sine grandi causæ cognitione. nam eo ipso quòd prima petitur dilatio gratia testium uel instrumentorum dan-

da est. nisi evidens apparuerit calumnia. Secunda uerò danda est ita demum si is qui petit probet se aliquo casu impeditum fuisse quo minus produceret testes uel instrumenta. ut. ff. de ferijs. l. si quis. §. pe. & ult. & l. ueluti. & l. oratione. ¶ In criminalibus autem causis pro quolibet impedimento dantur duæ dilationes accusatori. & tres reo. sine causæ cognitione hoc est sine impedimenti probatione. & sic intelligo pro singulis causis singulas dare dilationes id est pro singulis impedimentis. ut. ff. de ferijs. l. ultima. ¶ Dantur autem sunt dilationes à iudice sed re non procedente. cum causæ cognitione non plenaria. id est non de plano sed magis legitimè colligatur ut si forte dilationis petitio fuerit improbata suscepra quæstio per interlocutoriam dirimatur. ut. C. eo. l. a iudice.

Summarium

1. Feria quare sic dicantur. & quare feriarum tempore cessare debeant.
2. Feria qualiter distinguantur. Quadragesima tempore in criminalibus causis sunt ferie.
3. Feriarum tempore qua cause agi possunt.
4. Actio si peritura est, in temporibus quibus agi non potest, an possit procedi.
5. Dies quando incipiat, & finiatur.

¶ De ferijs. Rubrica.

Dictum est supra de dilationibus quæ dantur à iudice. nunc autem dicamus de dilationibus quæ indulgètur à iure. & ideo subiicitur hic rubrica de ferijs. ¶ Videamus igitur quare ferie dicantur, qualiter distinguantur. quæ tempore feriarum agi possunt. ¶ Feriæ autem dicuntur. ¶ quia a forensibus negotijs immunitatem præstant. ut. ff. eod. titu. l. diuus. Et nihilominus præstant immunitatem à mercatorijs, cum enim difficile sit ut inter ementes & uendentes commertium non interueniat peccatum. ut de poeniten. distin. 5. qualitas. & cap. negotium cessandum est ab his maximè die-

bus solemnibus. ut infra eod. titu. cap. 7. Cessandum est & a placitis quæ quamuis fieri liceat non tamen expedit. ut. 1. 1. quæstione. 1. aliud de poeniten. distin. 1. §. in euangelio. & cap. aliud. 15. quæst. 3. placita. & C. eodem titu. l. omnes. Nullus etiam ad mortem diebus solemnibus duci debet. Nam quamuis non sit peccatum iudici seculari iustè hominem occidere. ut. 2. 3. quæst. 5. qui malos. & ca. iudex & ca. si homicidium. quia tamen horridum est & miserabile hominè perimere & quia poenæ non irrogatè indignatio solam duriciam cõmet. ut. ff. de feruis ex. por. l. seruus in fi. & ideo ob reuerentiam dierum solemnium est ab huiusmodi abstinentium. Cessandum est etiam diebus solemnibus à iuramentis. ut infra eodem tit. ca. 1. hoc ideo quia iuramenta à malo non credentium sunt facta supra de elec. significasti. His etiam diebus cessandum est ab omni opere seruili ut infra eo. ubi cet non tamen ab operibus pietatis quibus magis insistendum est diebus solemnibus quam priuatis. ut infra de statu. mona. cum ad monasterium. §. in refectorio. Diebus autem dominicis & alijs præcipuis festiuitatibus siue inter pascha & penthecostè genuflexio nequaquam fieri. ut infra eodem titu. c. 2. §. 1. Et est ratio. quia dies illi iungi gaudio & continua leticia peragendi sunt ut alias. 77. dist. scire. ¶ Distinguuntur autem ferie quia feriarum alix solènes. alix repentinæ. solènes alix statuantur ob honorem Dei alix ob honorem principis. alix ob honores ciuitatum. alix ob necessitates hominum. Ob honorem Dei. ut sunt dies illi qui continentur infra eo. titu. conquestus. in quibus dies dominicis computabis. ut infra eo. titu. c. 1. §. 2. ¶ Dies autem quadragesimales dicuntur solènes quo ad uacationem à criminalibus causis. ut. C. eod. titu. l. quadraginta. Quod tamè hodie non seruatur. Ob honorem ciuitatum ut sunt dies natalicij. urbium maximarum Romæ. scilicet & Constantinopolis. in quibus debent iura differri. quia ab his nata sunt. ut. C. eodem titu. l. omnes. Ob neces-

itates

ferates hominum solennes feriae sunt gemini menses. unus datur gratia messium alter gratia uindemiarum. Hi duo menses conceduntur fructibus decerpendis in aestate & in autumnus ad requiem laboris id est ut homines quiescant a causis dum laborant circa messes, & uindemias, & propterea appellatur indulgentior pars anni. quia indulget infirmitati hominum concedentes eis ad uitam necessaria. ut ea. l. omnes. isti duo menses statuuntur a praesidibus prouinciarum diuersis temporibus secundum diuersitatem locorum. Nam in quibusdam locis tempestiuus in quibusdam tardius finiuntur messes & uindemiae. ut. ff. eodem titu. l. praesides. & de offi. procon. l. si in aliam. ¶ Omnibus autem diebus feriatis agi possunt ea quae uoluntariae iurisdictionis sunt ut. C. eod. titu. l. actus. §. in his. Item ea quae feri urget necessitas uel pietas suadet ut infra eod. titu. conquestus. Urget necessitas haec fieri scilicet agriculturam, putationem, fossuram, & mundationem uinearum, quod intelligo cum in alijs diebus haec non fieri possunt, ne occasione momenti pereat comoditas caelesti prouisione concessa. ut. C. eod. titu. l. omnes. Item quaestiones latronum et maxime Isaurorum in quibus summi numinis facillime speratur. uenia. per quod multorum salus & incolumitas procreatur. ut. C. eo. titu. l. prouinciarum. Item urget necessitas appellare. unde quolibet tempore appellatur. ut. C. eod. titu. l. 1. In exercenda autem appellatione similis est obseruantia solennium & repetinarum feriarum. quia in neutris appellatio exercetur. ut. C. eod. titu. l. 1. & tamen non computantur omnes dies. ut. C. de tempo. ap. l. 2. §. illud. Pietas uero suadet dari tutores uel curatores pupillis & alijs miserabilibus personis. ut. ff. eo. titu. l. 1. §. sed excipiuntur. & l. sequenti. Item pietas suadet disciplinam militarem, & eodem modo scholasticam & clericalem. ut. ff. eod. titu. l. diuus. Item suadet ea quae ad pacem & concordiam pertinent. ut. C. eo. titu. l. ulti.

4 ¶ Et est sciendum quod his temporibus

in quibus agi non potest si tamen actio sit peritura, eatenus proceditur ut litis contest. uel executoris conuentio fiat, ut in praedicto. §. sed excipiuntur. ¶ In geminis aut mēsis qui gratia hominum indulgentur agi potest ex consensu partium. quod in diebus solēnibus statutis ob honorem dei. principis, uel ciuitatum non contingit. ut probantur haec. ff. eo. ti. l. si feriatis. & ff. de arbitris. l. si feriatis. C. eo. ti. l. omnes. & infra eo. ti. c. ulti. in fi. Sunt & quaedam tempora in quibus a nuptijs abstinetur. ut infra eo. ti. capellanus. & 33. qu. 3. non oportet. ¶ Dies ¶ autem incipit & finitur diuersis temporibus & horis secundum diuersitatem eorum de quibus agitur. Quo ad feriandum dies incipit a uespera & finitur in sequentem uesperam. ut infra eo. ti. c. 2. respōso. 1. Quo ad ordinandum dies incipit a uespera & finitur in mane sequenti. ut 75. di. quod a patribus. Quo ad iudicandum incipit in ortus solis & finitur in occasu cum iam iudex honeste pro tribunali sedere non potest. ut supra de offi. delega. consuluunt in auth. de iud. §. sedebunt. colla. 6. & ff. de origine iuris. l. 2. §. & quia. Quo ad soluendum dies incipit in medietate unius noctis & finitur in medietate alterius. ut. ff. eo. titu. l. more romano. Et quod ad treugas obseruandas dies incipit ab ortu solis & finitur in occasu. ut supra de treuga & pace. c. 1. Quo ad ieiunandum sexta feria incipit post coenam diei Iouis & finitur in mane diei sabbati & idē in alijs diebus ieiuniorum. ut de confes. distin. 3. de esu.

Summarium

- 1 Quaestiones diuersae in idem iudicium deductae, qualiter debeant ordinari.
 - 2 Accusare unum an plures possint.
 - 3 Quaestiones incidentes quae dicantur, & quae emergentes. c. n. 4.
 - 5 Quaestiones praesudiciales quae dicantur.
 - 6 Agens contra aliquem de uolenta spoliatio-
tione, iniquum teneatur alijs respondere?
- 7 Quaestiois

- 7 *Questionis restitutiva privilegia.*
 8 *Agere & replicare an quis possit ex eodem actu.*
Exceptio & potentior quam actio.

DE ORDINVM COGNITIONVM. Rubr.

Hic intitulatur Rubrica de ordine cognitionum. Sed melius intitularetur de ordine iudiciorum quæ latior est & generalior. Nam in eâ tractatur de diuersitate causarum, quæ causa alteri præferatur, & quæ cum alia concurrat, & quæ prius & quæ posterius sit tractanda: & sic intitulatur in tertio libro Codicis in quo de iudicijs agitur. Sed sub rubrica de ordine cognitionum quæritur quid iuris sit cum quæstio liberalis proponitur & alia ciuilibis uel criminalis. Vnde in 7. li. Codicis in quo de liberalibus causis agitur ponitur hæc rubrica de or. cogni. Nos tamen de natura utriusque rubricæ aliqua sub breuitate notemus.

1. Qualiter autem diuersæ quæstiones in idem iudicium deductæ debeant ordinari, & quis ordo in diuersis quæstionibus seruari debeat uideamus. Et est sciendū quod si unica quæstio in iudicio proponatur ab actore contra reum nulla est dubitatio, si uero plures quæstiones moueat quis & eodem libello uel diuersis cōtra unum uel diuersos, aut omnes quæstiones sunt ciuiles, aut criminales, aut quædam ciuiles & quædam criminales. Si omnes sunt ciuiles, potest eas etiā cōtra unum eodem libello & apud eundem iudicem intentare respectu tamen diuersarum rerum, ut no. supra de mu. peti. §. debet, autem, quod uerum est nisi actiones ille sint contrariæ, ut. C. de furtis. l. 1. C. si seruus exte. se. man. emi. l. 1. & de pactis inter emp. & uen. l. commissoria. uel nisi una sit præambula ut. C. de hære. ac. l. ut debitum, uel nisi una ex sui natura præcedere habeat aliam ut infra de cau. pos. & proprie pastoralis, uel nisi electione tollantur, ut ff. de tribu. §. quod in hæred. §. eligere, & ff. de lega. 2. cum filius. §.

uarijs hoc tamen fallit in casu. ff. quorū legal. l. 1. §. quod autem. uel nisi quæstiones sese non cōpatiantur, ut ff. de except. l. fundum & l. sed si ante & l. fundi. Si uero quis uelit agere contra plures respectu diuersorum factorum uel rerum & ciuilititer potest cum non sit prohibitus, ut ff. de proba. l. ab ea parte. Sed si actor agat ciuilititer contra reum, & reus eodem modo contra actorem erunt duæ mutue actiones uicissim tractandæ si neutra sit præiudicialis & eadem sententia terminanda ut infra eo. ti. c. cum dilectus. & nihilominus habebit locum regula in processu qui prior appellat prior agat, ut ff. de iul. qui prior, ut not. supra de mu. peti. §. debet. Sed si congruo tempore non fuerit reconuentio facta, nō minus reus actio salua manet in alio iudicio proponenda, ut. C. de sen. & interloc. omn. iudic. in autem, & consequenter in fi. Si uero plures criminales causæ in simul apud eundem iudicem moueantur, aut eas mouet idem actor uel accusator contra unum & eundem reum ex eodem facto uel diuersis, aut contra plures reos, si cōtra unum & ex diuersis factis, licet cum non sit prohibitum, si ex eodem facto non licet ut colligitur à contrario sensu legis, C. de accu. l. qui de crimine, & ff. de accu. Senatus. Sed si moueat contra diuersos reos potest, Vnus quidem ex diuersis factis, in diuersis libellis uno & eodem tempore duos accusare potest, uno autem libello non potest, sed tres etiam diuersis libellis non potest, C. quia causa, non possi. cum rationibus. Vel dic quod nec duos potest in diuersis libellis eodem tempore accusare nisi suam iniuriam prolequatur, ut ff. de ac. l. hos, §. lege Iulia, & ff. ad leg. Iul. de adul. inter. §. maritus. Lex autem illa cum rationibus negat de tribus, quia de tribus fuit quæsitum, & eodem modo negasset de duobus si de duobus quæsitum fuisset. De uno autem crimine potest quis eodem libello plures accusare, ut. C. si reus uel ac. mor. l. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. l. nim passam, §. incelli, quod tamen fallit in accu-

in accusatione adulterij. ut. ff. ad leg. Iul. de adulte. l. uim passam. §. duos. & l. si maritus. §. ult. & C. eo. tit. l. reos. Sed nunquid plures possint unum accusare. Videtur quod sic ut infra de accu. licet, in prin. Sed uerius est quod non. Cū enim plures sint qui accusare uelint iudex eligere debet unum qui accusat. causa scilicet cognita & examinatis accusatorum personis uel dignitate, uel ex eo quod interest, uel ætate, uel moribus, uel alia iusta causa. ut. ff. de accu. l. si plures. Vbi uero duo aduicem se accusant plerumque habet locum regula illa qui prior, & sic in prima accusatio procedit & secunda subsistit: plerumque præualer secunda & intermittit prima quæ qualiter & ex quibus casibus contingatur. not. supra de mu. peti. §. & quod superius dixi. Vbi autem ex una parte proponitur accusatio criminalis, & ex alia parte querela ciuili. siue accusatio prior siue posterior proponatur præiudicat ciuili si ciuili nõ sit præiudicialis ut. C. de ord. i. l. ult. 3. q. 1. r. §. aliquod. Sed si ciuili quæstioni principaliter proposita incidat quod criminalis u. g. peto à te fundum uel 10. produco in instrumentū ad probandū intentionē meā. tu excipis cōtra instrumentū de falso. uel si quæstioni criminali incidat quod ciuili. u. g. accuso te de plagio quod uendidisti seruum meū, tu dicis illū fore seruum tuū poterunt simul huiusmodi quæstiones terminari ut. C. de ord. iudiciorum. l. cū ciuili. ut tamē non intelligas pronunciari in incidēti sed eo ipso quod pronunciatur in principia li uideatur & in incidēti pronunciātū. ut C. de ord. i. l. 1. C. de ord. cog. l. 2. ad. l. Iul. de adul. l. quoniā. & ad. leg. Iul. de plag. l. præses infra eo. ti. cū dilectus circa si. & hoc secūdū Bulg. Nec ob. lex. ff. de mino. l. intra ut se. ibi. n. nõ pronunciatur in incidēti quoniam sed super ætate & super restitutione in integrū rōne ætatis, ut restituito liceat intentare ueterem actionem. Vnde quod restitutionis non incidenter sed principaliter mouebatur. Et eodē modo respondetur ad. l. C. ad. l. e. Cor. de fal. l. ubi falsi. Vbi crimen incidit, i. proposi-

tum fuerit non incidenter sed principaliter prædixi. Placentinus uerò dicebat. pronunciandū fore in incidenti per. l. ff. de iudi. de qua re nisi conditio rei uel iudicis impediatur. Io. & Azo. distinxerunt inter incidentes & emergentes ut in incidentibus non pronunciatur sed in emergentibus sic. Incidentes autem quæstiones dicuntur ueteres defensionis quæ antelitem captam competeant reo. Ex his quæ acta sunt inter reum & actorem: ut pactum de non petendo. transactio & res iudicata & similia. Emergentes uerò quæstiones dicuntur quæ proponuntur ex his quæ in lite emergunt ut cū queritur an iudex sit cōpetens uel non. an tempus sit aptum ad causas uel non. an dilatio sit danda uel non. Et ut breuius dicam incidentes quæstiones sunt peremptoriae exceptiones emergentes dilatoriae. Et est ratio manifesta quare in emergentibus habeat pronunciari, quia si non pronunciaretur in dilatorijs non posset procedi in sequentibus causis. sed secus in incidentibus quæ principale contingunt in quibus pronunciari intelligitur dum pronunciatur in principali. Verumtamen secundū iura canonica in incidentibus quæstionibus pronunciatur. ut. infra. qui si. sunt le. la. or. supra. de elec. cum dilectus. Et nõ quod licet secundū iura ciuilia illæ tantum ciuiles quæstiones sunt præiudiciales in quibus de statu queritur. ut insti. de actio. §. præiudiciales. tamen secundum iura canonica quæstio spoliationis præiudicialis est, quia non patitur dissimile quæstione. ut. infra. eo. ti. super spoliatione. Est enim priuilegiata hæc quæstio spoliationis ut agens ex ea conueniri non possit nisi consimili actione, quia tunc cum utraq; sit priuilegiata & fauorabilis unam aliam non tollit nec impedit, sed concurrunt & eadem sententia terminantur, ut duæ mutæ petitiones, ut conuentio & recouentio. ut. infra. eo. ti. cū dilectus. supra de mutuis peti. c. 1. & 2. C. de sen. & interlo. em. iul. cū pap. & in auc. & eo. nse quæter. 3. q. 8. c. 1. sed si contra agētē de spoliatione excipitur consimili spoliati

liatione & probetur repellitur agens. ut infra eo. ti. c. ulti. Et est ratio duplex, Vna, quia favorabiles sunt rei quam adores. ut ff. de act. & obl. l. Arriamus. ff. de se ruis. l. ulti. infra de proba. ex literis infra de fide instr. c. i. inter in fi. infra de sent. & re. in. c. ul. ff. eo. ti. l. inter pares. Item alia quia exceptiones fortiores sunt actionibus, unde cui damus actionem multo fortius exceptionem dare debemus. ff. de superficie. l. 1. §. q. autem, & de regulis iur. l. inutilis. §. cui damus. Ideo etiam quae temporalia sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum. ff. de doli excep. l. pure. §. ut. inst. eod. titu. & C. eod. titu. l. si factum. Et hac ratione quia favorabiles sunt exceptiones quae dantur excommunicationis, ut infra de excep. c. i. inter. Et his rationibus contingit quod exceptio excommunicationis impedit actionem spoliationis, sed actio spoliationis aliam consimilem non impedit sed concurrat ut dictum est.

¶ Sed si ego agam contra te violentum de spoliatione, nunquid si ab alijs conveniat tenor respondere? Videtur quod sic. Nam in hac decre. super spoliatione, dicitur quod agens de spoliatione non cogitur ante restitutionem spoliatoribus respondere, alijs ergo teneretur. Ad quod respondeo, non tenor si de spoliatione excipiam, potero ei de eadem spoliatione contra unum agere & contra alios agentes excipere cum sit generale, spoliatum quemlibet agentem contra se repellere possit per exceptionem, ut 3. q. 1. cap. 1. & q. 2. cum ecclesiar. Ab hoc tamen generali dicto excipit. Vin. illum qui agit actione depositi cum enim actio depositi sit adeo privilegiata, ut non admittat compensationem, deductionem, vel doli exceptionem, ut infra de depositi. l. bona fides. C. eod. titu. l. penul. & eodem modo nec spoliationis exceptionem. Sed hoc non placet quia dum depositarius non inficiatur depositum, sed per compensationem seu deductionem conatur retinere totum vel partem per fidem agat, & ideo non audiat, sed cum spoliat a principio & antequam deposito constet excipiat & dicat se in eum cum

armato congredi nolle, ut. 3. q. 1. oportet, audiendus erit. Nam auditur adversus agentem de spoliatione ut dictum est. Item excipit Vin. agentem de matrimonio. Et hoc propterea quia causa matrimonij favorabilis est. ut infra. qui ma. accu. pos. videtur, & prerogativam habet in multis. ut. supra. de lite non contestata. cap. primo. Sed certe nec istud approbo, Sed sine exceptione teneo quod exceptio spoliationis quemlibet agentem repellat, ut dictum est. ¶ Duo igitur privilegia questionis restitutoriae superius assignavi. Vnum quia primo proposita non comparatur aliam sequentem & dissimilem questionem. Aliud quia primo proposita in modum exceptionis repellit quemlibet civiliter agentem. Tertium quia in modum exceptionis repellit quemlibet accusante, & sic intelligo, 3. q. 1. per totum. Quartum quia in modum actionis proposita & accusantem repellit & restitutionem indulget, & sic ex audio, 3. q. 2. c. 2. 3. & 4. Sed h. re primo conveniam aliqua actione civili & tu subsequenter moveas questionem spoliationis contra me, non impeditur mea petitio sed cum tua concurrat, nunc enim questio spoliationis aliam non comparatur, cum primo ponitur. Vel possum uti distinctione. Io. qui dixit quod si ego conveniam te super aliqua re. Et tu contra me agas super eadem re restitutorio, impeditur mea actio & tua procedet, exemplum quare. infra. de restitu. spo. & con. questione. & cap. literas, ceterum si super diversis agamus concurrunt huiusmodi actiones ut dictum est. Vel si velis extendere spoliatum favorem dicas, quod questio spoliationis siue prius siue posteriorius proponatur, non comparatur dissimilem questionem. Et quod dixi quod questio spoliationis in modum exceptionis opposita repellit quemlibet agentem vel accusantem, verum esse intelligo cum quis spoliatum est tota sua substantia vel maiori parte ipsius & hoc innuunt verba canonis iudi. & in hermes, ff. 3. questione. 2. oportet, & verba alterius,

terius, non potest exui iam nudatus ut 2. q. 2. c. nullus. Caterum si una reliquis spoliatur cum habeat multa bona, & si possit expellere. spoliatorē in odium uolenti non tamen aliū. Item cum absōnū uideatur & etiam multorum eorda perturbet, ut spoliatus tota substantia uel maiori parte ipsius excipiat contra illos qui non expolauerunt. ut sic impunitatē in suis criminibus sortiatur, dum a nemi- ne potest efficaciter accusari cum forsā desideret sic manere. dico iudicem sic providere debere ut certum tempus ei assignet infra quod petat restitutionem & prosequatur. & si hoc non fecerit non admittatur exceptio spoliationis ipsius. Nec miretis si in hoc casu quis agere cōpellatur. hoc enim plerunque contingit ut certum tempus præfigatur alicui ad agendum, & post istud tempus uolens agere non audiat ut §. quæstionē prima quidam infra de clandest. desponsa. cum inhibitiō. & argumen. C. de inge. ma. l. diffamari. C. de remisso. pigno. l. si eo tē pore. C. de usur. pupil. l. ultima. † Sed pone quōd agam contra te de expoliatio- ne Et tu excipis contra me de alia spolia- tione. ego replico ex illa spoliatio- ne qua ago. nunquid sum audiendus. Non, quia exceptio fortior est & po- tentior quā actio, ut superius dictum est. nec possum ex eodem actu agere & replicare. Sed pone quōd replicem de alia spoliatio- ne nunquid excludam excep- tionem? Videtur quod sic argumen- infra de exceptio. à nobis infra de senten. excommunicata. in præsentia. Puto tamē contrarium eo quōd replicatio adiuuat actionem. Item pone quod agam contra te de spoliatio- ne, & tu contra me de alia spoliatio- ne replices de quarta quid in hoc casu erit faciendum? Respondeo quia ratiōe admittetur exceptio eadem & replicatio & sic sublata exceptione per replicationem remanebit conventio & reconuentio quæ in concursu procedent. ut infra eo. ti. cum dilectum & c. uult.

Summarium

- 1 Plus petitur quatuor modis.
- 2 Pœna plus petentium quæ sint.

DE PLUS PETITIONI-

bus Rubrica.

Quia plerunque in iudicijs plus pe- titur quam debeat, ideo poni- tur hic rubrica de plus peten. uel plus petitionibus. ¶ Videamus igitur quorū modis plus petatur. Quæ sit pœna plus petentium. ¶ Et est sciendum quod quatuor modis plus petitur causa tempo- re, re, & loco. Exempla non pono quia ponitur infra eo. ti. c. uno. §. re quoque. ¶ Pœna autem plus petentiū hæc sunt. olim ita seruabatur in his pœnis. Nā quo- cūq; modo actor plus peteret, cadebat à causa, nec restituebatur nisi esset minor. uel nisi lapsus esset aliquo errore proba- bili. ut si peterat ex testamento totum legatum cuius pars adempta erat in codi- cillis de quibus actor ignorabat. ut insti- tut. de actionibus. §. si quis agens. Ho- die non sic in pœnis proceditur. Sed si quis plus petat ex causa iudicium nō pro- ceder, sed condemnabitur actor ad om- nes expensas in triplum & omne dam- num quod pertulit reus occasione huius modi conventionis. ut insti. de ac. §. sed hæc quidem. Si quis autem tempore plus petat iudicium non procedet, & pu- nitur actor in hoc, quia reo duplicantur induciæ conuentæ ad soluendum & adue- niente tempore solutionis. nō aliter reus tenebitur respōdere actori. quā si actor ei restituat omnes expensas quas facit. reus occasione illius temeræ citationis. ut hic & institut. de except. §. tempora- les. ¶ Vbi autem loco plus petitur, ut cum petis à me ut solvam tibi hoc loco cum conuenerit inter te & me. quod in alio loco soluerem. & hoc casu pro- ceder iudicium si in foro competen- ti agatur. quamuis in superioribus non procedat. & ueniet in arbitriam a- gionem, hoc est in tua actione arbit- ratur.

trabitur iudex quanti interest mea non hic ubi agitur soluere sed ubi conuenit ut. ff. de eo quod certo loco. l. x. Varia ei sunt precia rerum per ciuitates & regiones, pecuniæ sub grauioribus usuris dantur in uno loco quam in alio. ut. ff. eodem titu. l. idem. Et nihilominus condemnaberis mihi in triplum eius quod impendi no mine sportularum. ut. insti. de acti. §. sed hæc quidem. Cum autem plus petitur re non proceder petitio. & condemnabitur actor in triplum eius quod reus expendit, ut insti. de actio. §. triplici. Sed si quis su per maiori quantitate quam sibi debeatur cautionem exegerit & in iudicio plus petierit si pæniteat & calliditatis & fraudis ueritate confiteatur dispendio debiti non grauetur. sed in expensis quas fecit reus punietur. & in triplum secundum Azo. licet Placen. dixerit in hoc casu in simpli. qui enim sic fecit non petijt sed petere uoluit. ut ff. rem ra. haberi. l. amplius. Si uero præfiliat in certamine. & tandem per testes de falsa quantitate adiecta conuincitur. puniatur in toro debito. sed si non arguatur per testes. sed ipse confiteatur condemnabitur in expensis ut dictum est & probatur. C. de plus pet. l. una. Sed etiam in superioribus casibus. ita demum pœna locum habet si actor in iudicio duxerit persistendum. ut. infra. eo. c. uno. in prin. Item cessat pœna constitutionis illius. C. eo. tit. l. una cum actor conuincitur super cautione in maiori quantitate exacta. & conuictus ante sententiam uel post transigit cum reo super pœna. Item cessat cum actor exegerit cautionem in plus sed reus in iudicio confessus est se totum debere quod in cautione continetur. & hoc est quod in fine illius consti. adijcitur transactionibus & secundis confessionibus suam firmitatem. Sed si actor nõ fateatur nec arguatur de falsa quantitate in cautione adiecta. sed in probatione illius quantitatis deficiat. creditur quod pœna non cesset. quia tunc uera quantitate priuabitur.

Summarium.

- 1 Questiones possessorie. ut sunt. quod sunt interdiciam possessoria.
- 2 Iure dicta possessoria que sunt. & quibus & contra quos dentur. & nu. 3.
- 3 Hæres de iure ciuili & bonorum possessor de iure prætorio quomodo intelligatur.
- 4 Interdictum quid sit. & unde dicitur.
- 5 Interdictum & actio audeant.
- 6 Interdictorum quedam sunt simplicia. quædam duplicia.
- 7 Possessorium & petitorium an & quando possint. simul intentari. & nu. 9.
- 8 Causa accisa de proprietate. an possit agi de possessione.
- 10 Possessionem inducit binus actus. uel etiam unicus.

DE CAUSA POSSESSIONIS & PROPRIETATIS. Rubrica.

Superius tractatum est de ordine cogni. Sed quia dubitari solet quis ordo seruari debeat cum quæstio possessionis & proprietatis a diuersis partibus uel ab eadem in iudicio proponitur. Idem subijcitur hic rubrica de causa possessionis & propri. ¶ Videamus igitur quæ sunt quæstiones possessionis. Item qui quæstio possessionis concurrat cum quæstione proprietatis siue a diuersis partibus siue ab eodem proponatur utraq;. Item qui non concurrant. ¶ Est igitur sciendum ¶ tot esse quæstiones possessorias quæ sunt interdiciam possessoria. sunt autem interdiciam possessoria hæc recipiendæ possessionis. retinendæ ac recuperandæ. Interdictum ad piscendæ possessionis datur bonorum possessori hoc est ei qui est loco hæredis. ¶ Est enim hæres de iure ciuili & bonorum possessor de iure prætorio. Cum enim prætor non potuit suo beneficio hærede facere. quia hoc legis est uel senatus consulti uel constitutionis. fecit quod potuit. scilicet bonorum possessorem quem loco hæredis constituit. ut insti. de bo. pos. §. quos autem. Et est utriusq;. id est. hæreditatis & bonorum possessionis idem esse
 Titus Sed

ctus. Sed in hoc differunt. quia hæreditas nititur auctoritate legis. bonorum possessio auctoritate prætoris. Item aditio hæreditatis non desiderat auctoritatem iudicis uiuentis sed bonorum possessio requirit auctoritatem & præsentiam iudicis. Datur igitur bonorum possessori interdictum adipiscendæ possessionis. quod appellatur bonorum datur contra possessores uniuersitatum. ut. ff. quorum bonorum. l. 1. §. interdictum hoc. & contra possessores rerum singularium ut. ff. de furtis. l. hoc amplius. dummodo non contra corporum possessores. ff. quorum bonorum. l. 2. Nec ob. quod dicitur. ff. quorum bonorum. l. 1. §. hoc. interdictum restitutorium est & ad uniuersitatem bonorum non ad singulas res pertinet. Quod ei ibi dicit non singulas res subauditur tantum. Sic etiam petitio hæreditatis datur pro una re tantum. ut. ff. de peti. hære. l. licet. † Est & interdictum saluianum adipiscendæ possessionis causa comparatum. eo quod utitur dominus fundi de rebus coloni quas is pro mercedibus pignori futuras pepigisset ut instit. de interdic. §. interdum. Retinendæ possessionis causa comparata sunt interdicta. uti possidetis. & utrobi. cum ab utraque parte de proprietate alicuius rei controversia sit & ante quaritur. uter ex litigatoribus possideat uter petere debeat. quia nisi ante exploretur utrius possessio sit non potest petitoris actio institui. quia civilis & naturalis ratio facit. ut alius possidenti. & alius a possidente petat. ut institut. de interdictis. §. retinendæ. sed uti possidetis locum habet in rebus immobilibus. utrobi in rebus mobilibus. ut institut. eod. titu. §. sed interdictum. Et est interdictum recuperandæ possessionis quod datur alicui uicincto a possessione cui etiam datur beneficium constitutionis illius. C. unde ui. l. si quis in tanta. Item agi potest lege Iulia de ui pub. uel priuata. si tamen armis uel sine armis facta sit eiectio. ut institut. de interdic. §. recuperandæ. † Interdictum † autem nihil

aliud est quam quædam uerborum solemnium cœptio quibus prætor aliquid fieri iubebat uel prohibebat. quod tunc maxime faciebat cum de possessione uel quasi inter aliquos contendeatur. ut instit. de interdictis in princ. † Si quæras an idem esset interdictum & actio. cum & actio esset quædam formata uerborum conceptio. ut. C. de formul. & impetra. ac subla. l. una. respondeo non. quia solemnitas actionum erat inducta a iure civili. Solemnitas interdictorum a iure prætorio. Erat & alia differentia inter actiones & interdicta. quia uerborum solemnitas qui attendebatur in actionibus non formabatur in singulo rum personis. sed erat generaliter formata in personis omnium. Sed in interdictis quot erant homines qui uolebant agere tot uerborum conceptiones formabantur. quibus contra suos aduersarios in causis suis utebantur & has conceptiones interdicta uocabant & ob hoc potest quilibet studiosus scholaris per se notare quia interdictis uariantur uerba secundum demonstrationem personarum. ut. ff. de tabul. exhi. l. 1. ff. ne quid in loco pub. l. 1. ff. de ui & ui ar. l. 1. in prin. hodie autem nulla est differentia inter interdictum & actionem. ut instit. de interdictis. §. ulti. Dicitur autem interdictum. non ab interdicendo uel prohibendo. sed quia inter duos. ut instit. de interdictis. §. sicut tamen. † Et est interdictum actio in factum prætoria ut instit. eo. tit. §. ulti. † Item † interdictorum quædam sunt simplicia in quibus alter actor est. alter reus. qualia sunt restitutoria aut exhibitoria. Duplicia sunt in quibus par utriusq; litigatoris conditio est nec quisquam actor uel reus præcipue intelligitur. sed unusquisque tam rei quam actoris partes sustinet. ut instit. eo. tit. §. tertia. & §. duplicia. & ff. de interdictis. l. 2. † Nunc † uidendum est quæ questio possessionis possit concurrere cum questione proprietatis. Et est sciendum quod licet secundum iura civilia istæ. duæ quæstiones sese non compatiantur. sed prius agenda sit causa possessionis & demum proprietatis. ut. C. de

rei uen. l. ordinarij. C. de interd. l. i. in
certi. C. quorum bonorum. l. ul. ff. de iu-
di. l. si de ui. Aliæ autem leges dicunt q̄
suspensio petitorio intentari potest posses-
sorium ab eodem & coram eodem iudice.
ut. ff. de ui & ui ar. l. cum fundum. §.
eum qui. ff. de acqui. pos. l. naturaliter.
§. nihil. quas leges dominus Io. sic intel-
lexit sicut prima facie sonare uidentur. di-
cens decre. qui contrarium dicunt nulla-
tenus stare posse ut eadem persona posset
utrumque iudicium intentare. nam ordo
tunc seruandus est ut dicebat. ut prius cau-
sa possessionis expediat. Sed Mar. &
alij intellexerunt. ll. illas locum ha-
bere in interd. uti possidetis & utro-
bi. qui non concurrunt cum rei uendica-
tione ab eadem parte. qui enim tenet
possessionem per uti possidetis & utrobi.
excludit seipsum a contraria petitione
rei uenditionis. ut ff. quando ap. l. si procu-
ratorio. §. sed si alius. C. de fur. l. i. C. si
feruus exte. se. m. eo. l. i. uendicatio enim
non datur possidenti. ut instit. de ac. in
prin. immo potius alterius parit actionem
in rem. ut. C. de alie. iudi. causa m. fac. l.
una. Et hoc uerum esse dicebant nisi re-
nunciaretur rei uendicationi. quia tunc
procederet interd. uti possidetis.
uel nisi quis reponat rei uen. ignorans si-
bi competere interd. & sic intellige-
bant legem illam naturaliter. §. nihil.
Sed in interd. recuperandæ possessionis
secus illud. Sed secundum iura cano-
nica qui circa hoc in simplicitate proce-
dunt quæstio possessionis cum quæstio-
ne proprietatis concurrunt. suæ utraque
ab eadem parte. siue singulæ a diuersis
partibus proponantur. ab eadem parte po-
tuit proponi quæstio recuperandæ pos-
sionis & proprietatis. ut. infra. eod. tit. ad
ultimum cum ecclesia sutrina. cum super
electione. cum dilectus. infra. de testi-
bus significauerunt. in fi. Item a diuersis
partibus concurrunt quæstio proprietatis
& quæstio possessionis retinende. ita
ut unus agat de proprietate alius de pos-
sessione uti possidetis uel utrobi. sic agi-
tur inter dominum & fructuarium. ut. ff.

uti possidetis. l. ul. si sit cum unus uen-
dicat seruitutem. & alter tuetur pos-
sionem. ut. ff. uti posside. l. si duo. §. si ui-
cinus & hoc cum uendicans est in pos-
sione seruitutis ut ibi patet. Sed opponi-
tur. ergi utroque iudicio petitorio & pos-
sessorio & in utroq; obtinui. appellatiua
sententia lata super proprietate, ab alia
non, & sic facta est executio super restitu-
torio & data est mihi rei possessio. confir-
matur sententia lata super proprietate a
iudice appellationis. quæritur qui erit ui-
litas huiusmodi confirmatoræ. Respon-
deo declaratoria dominij. non autem te-
nebitur aduersarius meus restituere mihi
possessionem quam habeo. cum nec pos-
sideat. nec dolo deserit possidere. Item
si egero petitorio possum redire ad inter-
dictum recuperandæ possessionis pendē-
te iudicio petitorio. ut. infra. eo. c. pasto-
ralis. Sed hoc recipit calumniam si enim de-
sistam a petitorio quod incepi & trāseam
ad nouum iudicium inchoandū super pos-
sessione. reus potest a iudice implorare ut
in petitorio procedatur per legem. C. quo-
modo & quando. iu. autē. qui semel. quod
locum habet siue lis fuerit contestata in
petitorio siue cepta nō sit ut ibi dicit. Et
tunc concludetur in principali. hoc est in
prætorio. & non erit locus interd. siue
quæstioni possessoria postquam in
proprietate fuerit conclusum. aut renun-
ciatum. ut in c. pastoralis. Sed dominus Io.
& alij qui dicunt q̄ hæc duo iudicia pos-
sessorium & petitorium non concurrunt.
exponūt uerba illa pendente iudicio. qui
sunt in decre. illa pastoralis & in l. cum
fundum. §. eum qui. ff. de ui ui. ar. Item
dicunt quōd istud quod dicitur in decre.
& in l. ut actor. dimissio prætorio tran-
seat ad possessorium locum habere non
potest nisi cum reus non uult ut in peti-
torio procedatur. alias oportet in eo pro-
cedi ut dictum est. uel oportet cedi uel
renunciare liti petitoria ut iam dixi. Et
eodem modo intelligebant quod dicitur.
infra. de testibus significauerunt. suspen-
so petitorio supplebant ipsi renunciato.
Nos autem non sic. dicimus enim quōd
is qui

is qui rei uendicatione incepit potest redire ad interdictum recuperandæ possessionis pendente iudicio proprietatis. id est suspenso & non dimisso, ut dicit illa significauerunt: cum enim hoc in odium uolenti sit inductum & in fauorem spoliati. non conuertetur ad damnum eius. ut. C. de legibus & constitut. l. quod fauore. Nec obstat authentic. qui semel quæ locum habet in contumacia. ¶ Item pone quod is qui agit de proprietate litem contestatus est. non potest probare. reuertitur ad quæstionem possessionis recuperandæ. quid proderit ei possessorium. cum aduersarius instare possit ut pronuncietur in petitorio. ut. ff. de iudi. de qua re infra. eodem titul. cum super. C. quomodo & quando iu. autem. qui semel. & si pronuncietur in petitorio pro reo quamuis pronuncietur in possessorio pro actore uideatur quod sententia lata in possessorio sit sine fructu. quia in executione debet proprietatis preualere. ut. infra. eo. cum dilectus. respondeo ex quo de iuris permissione licet actori redire ad possessorium. ut hæc permissio sit fructuosa. dicam non posse procedi in petitorio nisi actore instante. uel si procedi posset inistente reo. adhuc quod proderit actori sententia super possessione ferenda quo ad fructus & interesse. ff. de ui & ui arma. l. idem est. §. ul. & l. si plures. §. deiectum. ¶ Item pone quod egi contra te interdicto unde ui. uel conditione ex illo canone reintegranda. 3. q. 1. obtineo restituitur mihi possessio nunquid hæc sententia oberit uolento in quæstione proprietatis. ut uictus in possessione non possit agere contra me de proprietate respondeo non puto hoc fieri. posse ex ui interdicti seu conditionis ex canone. quia hæc nudam possessionem aduocant. secus si actum esset conditione ex illa. l. C. unde ui si quis in tanta. sententia igitur lata in possessione non præiudicabit in proprietate. quasi per hoc uideatur pronunciatum in pro-

prietate. C. de senten. & interloqu. om. iudi. l. post sententiam. Sed nunquid in hoc casu poterit excipi contra uolentem ex illa constitutione. si quis in tanta. Puto quod sic. ut. C. de excep. l. licet. Sed caue tibi quia ex uolentia clerici uel prælati non daretur conditio ex. l. si quis in tanta. uel ex canone reintegranda. uel exceptio contra ecclesiam quo ad proprietatem. propter regulam illam. delictum personæ non debet reddere in damnum ecclesiæ 6. q. 6. si episcopus Irem ubi conclusum est uel renunciatum in causa proprietatis. causa non decisa redire non potest ad possessorium iudicium. ut. infra. eodem titulo pastoralis. Et est ratione litteris litibus inculcent ¶ Sed nunquid causa decisa super proprietate poterit agi de possessione. Respondeo sic propter fructus & interesse. sicut uideo quod fructuarius eiectus agit interdictio etiam post usufructum finitum. ut. ff. de ui & ui arma. l. idem est. §. ultimo. & l. si plures. ¶ Item quæritur quid si eiectus non agat interdicto unde ui infra annum a die eiectionis. nunquid post annum agere potest uideatur quod non. quia hoc interdictum annale est. ut. ff. de ui & ui arma. l. 1. in princip. & infra annum utilem competit ut in ead. l. §. annus. unde anno expirat sicut. & ceteræ prætoriarum actiones ut institut. de perpe. & tempo. ac. in princip. Ad quod respondeo. prætoriarum actiones temporales sunt quo ad poenam. perpetuæ autem quo ad rerum prosecutiones. ut. ff. de ac. & obli. l. in honorarijs. sic & in interdicto unde ui. & si quo ad ea quæ in prædio erant non competat post annum. ad rei tamen prosecutionem hoc est ad prædij restitutionem. perpetuo datur. ut in prædicta. l. in principio. Sed conditio ex illo canone reintegranda. perpetuo datur & ad omnia. conditione temporis. captiuitate. dolo. aut uolentia non obstat. ut in eodem canone continetur. ¶ Item dictum est. supra quod

9 † interdictum adipiscendæ possessionis datur bonorum possessori. Sed opponitur. Nonne quis per bonorum posses. efficitur dominus rerum hereditarium, quo modo ergo adipiscetur per interdictum quorum bonorum, quod iam adeptus est per bonorum posses. Respondeo per bonorum posses. adeptus est iam dominium sed non possessionem. sicut in additione hereditatis contingit. ff. de acqui. pos. l. cum heredes. & ideo necessarium est interdictum. ¶ Vnum non omitto quod cōtinetur infra eo. pastoralis scilicet quod is qui rem uedicatē incepit potest redire ad interdictum adipiscendæ uel recuperandæ possessionis. alijs possessorijs iudicijs suo robore duraturis, quæ uedicacionem dominij sui natura præcedūt. Solet enim multum dubitari quæ sint illa iudicia. Et potest dici quod sunt hæc scilicet interdictum de liberis exhibendis & interdictum de tabulis exhibendis. hæc enim ex sui natura præcedunt uedicacionem dominij. sunt enim præambula, & preparatoria uedicacionis. Prius enim liberi exhibentur. deinde agitur de iure personarū ut. C. de lib. exhib. l. 7. Et idē est in interdicto de tabulis exhibendis. Prius. n. tabulæ exhibentur. deinde relictu in talibus uedicatur, ut. ff. de tabu. exhib. l. locū. §. solent. Vnde qui non exhibet condemnatur habita estimatione eius quod in tabulis est relictu ut. ff. eo. ti. l. locum. l. condēnatio. Ad ista igitur qui de sui natura præcedere habent dominij quæstionem non est regressus post intentatā uedicacionem. Vel potest dici quod hæc sūt illa iudicia scilicet interdictum uti possidetis & utrobi. ad quæ redire nō potest is qui rem uedicare incepit propter cōtrarietatem petendi quam superior assignauit supra eod. §. nunc uidendum. Nec ob. l. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil. quæ dicit dari interdictum uti possidetis ei qui rem uedicare incepit. Nam illa sic intelligitur scilicet cum quis prius renunciat actioni in rem quam instituerat. uel cum ignorans sibi comperit interdictum rei uedicacionem intentat. Et

quod de his duobus interdictis scilicet uti possidetis uel utrobi. loquatur illa littera. alijs possessorijs iudicijs &c. si ex littera illa elicio superius tractauit eadē de cre. de interdictis acquirendæ, & adipiscendæ possessionis: in quibus dixit cum qui rem uedicare incepit posse ad interdicta redire antequam in iudicium proprietatis renunciatum sit, aut conclusum postmodum autem quasi de oppositis interdictis loquendo dicit alijs possessorijs &c. hæc autem interdicta scilicet uti possidetis & utrobi sunt opposita illis scilicet unde ui & quorum bonorum. Nam hæc sunt retinendæ, illa uerò acquirendæ possessionis. Sed huic intellectui aliquantulum aduersatur quod in littera dicitur subsequenti. alijs possessorijs iudicijs suo robore duraturis quæ uedicacionem dominij natura præcedunt. hæc enim interdicta ut possidetis & utrobi non præcedunt rei uedicacionem. Ad quod respondeo hæc duo interdicta cum rei uedicacione in eodem iudicio non concurrunt. sed præcedere possunt & subsequi, ita ut in diuersis iudicijs proponatur. unde quod ibi dicit dominij uedicacionem natura præcedunt. subaudi uel subsequuntur. ¶ In summa † notandū est quod per duos actus intelligitur quis esse i possessione uel quasi. ut infra eo. cum olim. Nā binus actus nēdum possessionem uel quasi. sed etiam cōsuetudinem inducit. ut. C. de episco. aud. l. 1. in fi. 2. §. q. 3. ita nos. & multo fortius trinus. ut infra. eo. ti. cum ecclesia sutrina. C. de fideicommiss. l. 1. Sed nunquid per unicum actum acquiritur possessio. Respondeo sic. Sicut enim per unicum actum perditur. ut supra de consti. cum. M. ferra. infra de præben. & dig. pro illorum. sic & acquiritur & retinetur. ut. C. de seruitu. & aqua. l. cum talis. nam & aqua dicitur quotidiana quæ una die ducitur. ut. ff. de aqua quoti. & æsti. l. 1. §. quod accidunt. & si misero tignum in parietē tuū statim incipio possidere uel quasi seruitutem ut. ff. de serui. urba. prædi. l. seruitutes quæ in superficie.

Summarium

- 1 Spoliatio quid sit.
- 2 Generaliter restituendus quilibet ab alio quā a suo iudice spoliatus.
- 3 Restitutio quando fieri debeat.
- 4 Restituta quae sint.
- 5 Restitutio ut peti possit, quatuor sunt prodiata remedia.
- 6 Intellectus ad c. reintegranda. 3. q. 1.
- 7 Intellectus ad ca. bonae memoriae de appellationi.
- 8 Emens bona fide, ab eiciente, aliquem uiolenter, an prescribat.
- 9 Prius de possessione, de uiolentia cognoscendum est.
- 10 Actio de uiolentia prius expediri debet quam de proprietate.
- 11 Causa possessionis prius & postea proprietatis terminari debet.
- 12 Possessio de iure naturali est inducenda, sed de iure civili approbata. & hic habes alia qua de natura possessionis.

DE RESTITVTIONE SPOLIATORUM. Rubrica.

Dictum est supra de causa possessionis & proprie. sed quia causa restitutionis possessoria est. ideo subsequēter annectitur hic rubrica de restitutione spoliatorum. ¶ Videamus igitur quid sit spoliatio, quis possit & debeat restitu. quando facienda est restitutio. & qualiter & in quibus casibus cesset

- 3 ¶ Spoliatio ¶ est possessione rei immobilis uiolenta & iniuriosa deiectio uel mobilis rei ablatio. Violentia propterea dico quia si quis sponte possessionem suam renunciauerit uel ipsam abiuret. restitutio locum non habet ut infra eo. ti. accepta supra de renunc. super hoc. ubi enim quis se nolle possidere constituit proinus possessionem amittit. ut. ff. de acqui. pos. l. 1. §. si uir. & l. si quis in. §. est differentia. & l. possideri. §. in amittenda. ¶ In iniuriosa propter hoc adijcio quia nō quo-

tiuscunque quis de possessione uiolenter eijcitur iniuriose eijciens intelligendus est. ut cum quis alium eijciens incominenti & qua si bello continuato reijcitur, nam & si per uiolentiam excludatur non tamen restituitur. ut infra eo. olim. 3. q. 1. §. parret. C. unde uil. 1. ¶ Generaliter ¶ restituendus est quilibet ab alio quam a suo iudice spoliatus ut hic. & in multis decre. & 3. q. 1. per totum. sic & a iudice sine iuris ordine spoliatus. ut infra eod. ti. cum uenisset. & ca. conuerente. quamuis enim praesumatur pro iudice in his quae in iudicio sunt supra de renun. in presentia infra de testibus. cum a nobis infra de sen. & re iudic. sicut. ff. de statu. ho. l. in genuu. ff. de in ius uo. l. adoptiuum. §. 1. Quod tamen hodie determinationē recipit. ut infra de proba. quoniam contra falsam. Non tamen sic praesumitur pro his quae extra iudicium sunt. & ideo si praelatus praeter figuram iudicij spoliatus siue priuatus. facienda est restitutio ac si peteretur a priuato. & sic intelligo decre. praallegatas. Ceterum si in figura iudicij a suo ordinario quis priuatur. & priuatus petax restitutionem taquam uiolenter eiectus nō est audiendus. sed prius est. ut inquiratur causa priuationis quare ordinarius sic priuauit. ut si inueniatur quod iusta de causa priuauit. confirmetur priuatio aliquin infirmetur. & sic intelligo. 2. qu. 1. notum. & 7. q. 1. praesentium. Et quod dixi generaliter restituendum spoliatum esse in tantum uerum est. ut nō obstat exceptio criminis ut infra e. ti. item cum quis. uel nō canonice institutionis. ut infra eod. ti. in literis. & 6. qu. 3. denique hoc tamen salit in multis casibus in spoliato a iudice in figura iudicij. ut dictum est & probatur. 2. qu. 1. notum. 7. q. 1. praesentiu. Item si quis intrusus fuerit in Romanā sedem & eiectus non restituitur. ut. 3. qu. 1. §. parret. Item destitutus propter suspicionem dilapidationis non restituitur ante cognitam ueritatem de dilapidatione. ut 3. q. 1. quia ea hodie tamen recipit correctionem. quia suspectus de dilapidatione non destituitur ab administratione nisi probata

probata fuerit suspicio. ut infra de Simo. licet. Item impedit restitutionem criminis enormitas. ut. 2. q. 5. super causa. & in familia. ut. 2. q. 5. presbyter. criminis euidentia. ut. 2. q. 2. scelus. & q. 1. de manifesta. & infra de accu. euidentia. Item impedit restitutionem crimen simoniz. ut infra de simo. accusans. & cap. tanta. Itē contumacia. ut. 3. q. 9. decernimus. Item scandalum. ut. 4. q. 6. hoc quippe. Item rei absentia ut infra eo. ti. consultationibus. Item cū eiciens incontinenti eiecit ut dictum est in prin. Item cū spoliatio obijcitur in modum exceptionis ut supra de or. cog. cum dilectus. Item secundum quosdam si aduersarius in continenti uel probare de proprietate. ut. ff. ad exhib. l. 3. §. ibidem. C. de edicto di. ad tol. l. ul. in fi. ff. ad Carb. l. 3. §. causæ. ff. ut in pos. lega. l. si is à quo. in prin. ff. ad Trebel. l. ille à quo. §. 1. ff. de doli excep. l. dolo facit. Sed certe qui sic dixerunt errauerūt. Nā leges superiores loquuntur uel in exhibitione. uel inmissione in possessionē. quæ cū summaria causæ. cognitione nūt. & quia leuiter sunt leuiter impediuntur per obiectum dominij. Lex autem illa dolo facit. locum habet in petitorio & hoc innuit. uerum qui id petit &c. Sed ubi quis petit restitutionem qui privilegiata est. ut supra de or. co. cap. ul. in qua desideratur plena causæ cognitio. ut supra de offi. deleg. consultationibus. sicut non de facti datur sic nec de facili impeditur. ut infra eo. ti. in literis &c. item cum. quis. & hæc sententia confirmatur infra e. ti. literas & infra de senten. & re iud. suborta. Item impedit restitutionē rei iudicatæ exceptio. ut. 2. q. 6. §. diffinitiuā. Itē exceptio iururandi uel pacti secundum quosdam. ut infra eo. ti. accepta. Item ubi subconditione quis possedit ut infra eo. ti. olim. Itē si ex gratia uel præcario. quis possedit. ut 10. q. 3. quia cognouimus infra de excess. præla. cum à quorundam. Item si possedit ut colonus. ut. ff. de ui & ui ar. l. cum fundū Item inter uirum & uxo. hæc sunt quæ restitutionem impediunt. seucia uiri. ut infra eo. ti. ex transmissa supra ut lite non

conte. ca. 1. & 32. q. 1. de benedicto. Itē si in continenti offeratur super consanguinitate probatio ut infra eod. ti. literas. Itē si eiectus adulteretur post eiectionem. ut infra de diuor. significasti. Item si uxor in iudaismo repudietur ut infra de diuor. gaudemus. Item si is qui dicit se eiectum nō habuit possessionem iuris. ut infra e. ti. ex parte. uel habuit possessionem sed per uolentiam. ut infra de sponsa. cum locum. Hi sex casus quatuor uersiculis comprehenduntur. Si non continuit. si mox probat impedimentum. sit quæ uir austerus. Moysi sic lege relictus. Si non possedit uolentē. uel si uolenter. Pulsus. & iniuste. ius perdit restituendi. ¶ Est autem † faciendā restitutio ante principalis causæ ingressū ut infra qui fil. sunt legi. causam. Principalem causam intelligo causam criminis. ut infra eodem tit. Item cum quis uel nō canonice institutionis. ut infra eod. titu. in literis uel causam petitoriam. ut infra eod. titu. conquerente. Et sic intelligo omnia iura dicentia spoliatum debere restitui ante causæ ingressum ut 2. q. 2. per totum & 3. quæ. 1. per totum. Alibi autem dicitur spoliatum. debere restitui ante omnem contentionem ut infra eo. ti. c. r. Non autem intelligas ante ingressum causæ principalis restitutionis. nā & illa causa principalis uocatur. ut infra eo. ti. item cum quis. quia in illa fieri debet litis contestatio et probatio possessionis & eiectionis ut supra de offi. dele. consultationibus & hoc ante restitutionem quæ cum plena causæ cognitione debet fieri ut dixi supra in proxi. §. ¶ Restituenda sunt igitur † omnia & in eo loco unde abscesserant funditus reuocanda si ad loca alia sunt translata ut. 3. q. 1. reintegranda. Reuocanda in quā sumptibus uiolenti. ut. ff. de rei. uen. l. si uero. non tantum autem res ablata ueniunt in restitutionē. sed & dāna & fructus percepti à uiolento & quæ percipi potuissent à uiolentiā passo si ei possidere licuisset. ut infra e. ti. grauis. Itē omnes commoditates & utilitates quas habiturus & cōsecuturus fuisset eiectus a die eiectionis. ut. ff. de ui & ui ar. l. 1. §. ex die & §. nō solū. Dāna

uero probant per iuramentū eiecti. ut. C. unde ui. l. si quādo 2. q. 1. i. primis supra quod met. causa. c. ult. interueniente taxatione iudicis. ut. 3. q. 3. §. spaciū, in uerbo. quod fieri. ff. ad exhib. l. 2. §. 2. quæ taxatio fieri habet ante iuramentum nō possit. ut in aut. de iudicibus. §. oportet, colum. 6. Et sic correctā est lex uetus. ff. de in li tem iur. l. uideamus. §. pen. in fin. Fructus autem percepti probati habent licet percipiendi & alia utilitates a iudice extrimantur. ut. ff. de ui & ui ar. l. 1. §. non solum. Et secundum hoc plenariē faciendā est restitutio. ut. 2. quæ. 2. per totum. hoc enim importat uerbum restitutionis ut. ff. de uerb. sign. l. cum prætor. ¶ Et est sciendum † quod quatuor sunt auxilia prodita per quæ peti potest restitutio. actio. interdictum. conditio ex canone. iudicis officium. Actione petitur restitutio. ut actione quod metus causa. per quam petitur restitutio contra quemlibet possessorem. ut no. supra quod metus causa. §. in summa. Actione de dolo petitur restitutio contra illum qui dolo fecit, sed contra hæredes agitur in quantum ad eos peruenit ex de dolo defuncti ff. de dolo. l. si plures & hæc actio de dolo competit ut restituatur & super hoc fertur una sententia. si autem non restituatur, defertur actori sacramentum in litem, & super hoc fertur secunda sententia, & idem seruetur in actione quod metus causa. ubi uerō certum est dolosum non posse restituere protinus condemnā dus est ad interesse. ut. ff. de dolo. l. arbitrio. Respon. 1. & §. 1. Per interdictum datur restitutio contra illum qui uim fecit, uel mandauit fieri, uel factam ratam habuit. ut infra eodem tit. cum ad sedem. ff. de ui & ui ar. l. 1. §. sed cum quis. Conditiōe ex illo canone uel dec. ut in fra eod. tit. sæpe contingit. agitur contra successorem uiolen. quæ scienter rem detinet uiolentam. Item conditiōe ex illa decre. infra de appe. bonæ memoriæ agitur contra quēlibet possessorem apud quem res fuerit uiolenta. Conditiōe uerō ex illo canone. 3. q. 1. reintegranda.

agitur generaliter aduersus possessores rerum quas aliquis noscitur perdidisse quacumq; conditione temporis. aut capti uitate, aut dolo, aut uiolentia maiorū, & per quascumq; iniustas causas. & hoc siue sint res ecclesiæ siue propriæ. ut ibidē. In dicitis officio petitur restitutio cū aliquis propter absentiam perdit rem suam de qua agitur. ff. ex qui cau. ma. & potest agi contra quēlibet possessorem ut 16. q. 3. porro. & c. 1. actione. Et secundū præmissa non obstat lex. ff. de ui & ui ar. l. cū a te. quæ dicit nō dari interdictū aduersus eum ad quē translata fuerit res uiolenta uerum est. n. quod non datur interdictum, quia interdicta ut ipsa personalia sunt ut. ff. de interd. §. interdicta. Sed datur conditiō nes ex canone uel ex decre. sicut superius dictū est. uel officium iudicis. Sed inter canonem & decre. differentia est notanda. † Nam canon ille. reintegranda generalis est qualitercumque & quomodocumq; quis amiserit rem propriam uel ecclesiæ apud quemcumque & in quoocumque loco fuerit constituta decre. illa sæpe contingit. requirit scientiam successoris. ut cum quis sciente a spoliatore rem receperit uiolentam, tunc quia spoliatori succedit in uitium eo quod non multum interfit quo ad periculum animæ detinere iniuste ac inuadere alienum. competit conditiō contra talem. & hoc de nouo inducitur per decre. illa quia consideratur uitium in successore singulari. quod in successore uniuersali solet cōiter obinere ut. C. de acquir. pos. l. uitia. ff. de diuer. & tempora. præscript. l. cum hæres. ff. de acquir. pos. l. Pomponius. §. 1. secus in singulari quæ in uitium non succedit. ut. ff. de diuer. & tempo. pre. l. ad uitium. † Sed decre. illa bonæ memoriæ simpliciter loquitur & posset reduci ad intellectum illius, sæpe contingit. Vel duci potest quod in illa bonæ memoriæ exuberant officium iudicantis. uel fortē actum fuit conditiōe ex canone reintegranda. Veruntamen cum is qui scientiam allegat probare habeat. ut ff. de proba. l. uerius, graue sit probare scientiam alienam

alienam . non reputo coetum agi conditione ex illa decret. sæpe contingit. puto tamen esse tutum agi officio iudicis ex canone re integranda. ¶ Sed quid si te de possessione uiolenter eieci & alius à me emerit bona fide nunquid præscribet. Vi detur quòd sic. lex enim Plautia & Iulia ea demum usucap. uenit quæ ui possessa sunt. non ea ex quibus aliquis ui foret eiectus. ut. ff. de usucapio. l. non solum. §. si dominus & §. sed nihilominus. Item hic concurrunt ea quæ in præscriptione canonica requiruntur scilicet titulus & bona fides cum quibus præscriptio procedit. ut infra de præscrip. si diligenti infra de probatio. licet & infra de deci. & primi. dudum. Ad hoc respondeo quòd quæstio ista determinanda est per decre. illà infra eodem tit. sæpe contingit. ut si emptor ante completam præscriptionem renouerit uitiosam intelligatur in uitium successisse. & ideo non præscribat. ¶ In summa notandum est quòd si de uiolentia criminaliter & de possessione ciuili- ter per interdictum agatur prius de possessione quam de uiolentia cognoscendum ut. C. de app. l. prius. ¶ Si agatur de uiolentiam & proprietate. prius de uiolentia quam de proprietate. ut infra eo. ¶ Si autem in literis. ff. de iudi. l. si de ui. ¶ Si autem agatur de possessione & proprietate. prius cognoscendum est de possessione quam de proprietate ut. C. de rei uend. l. ordinarii. C. de interdic. l. incer. ideft. quia & ciuilis & naturalis ratio persua- det ut alter possideat & alter à possiden- te petat. ut insti. de interdictis. §. rerinen- de. Sed quamuis hoc magis ordinarium sit. & ordinarium. tamen secundum iura canonica simul ab eodẽ intentatur utrun- que scilicet interdictum unde ui & rei uendicatio à diuersis autem interdictum uti possidetis & rei uendicatio. ut no. su- pra de ord. cog. §. nunc uidentium. ¶ Et quia de natura possessionum multa & ua- ria proponuntur de multis pauca & in summa dicamus. Sciendum ¶ est igitur unam esse possessionem scilicet naturalẽ ideft inductam de iure gentium sed ap-

probatam de iure ciuili & extensam. & hoc respectu dicitur duplicem esse ratio- nem possidendi. ut. C. de acq. poss. l. ne- mo ambigit. Si enim de prædio exeam. nec sit prædium in respectu meo retineo possessionem secundum quosdam ciuilem secundum Azo. naturalem sed ciuili- ter. sicut & prætoria actio dicitur ciuilis auctoritate & extensione ut. ff. de noxali. l. electi. §. si absente. Vnde si alius ingrediatur prædium habet possessionẽ naturalem sed elãdestinam. Credit enim uel credere debet me sibi controuerfiam moturum ut. ff. de acqui. poss. l. clam pos- sideri. i. respõso. & illa possessio prode- rit ei contra alios. Nam habet interd- ctum uti possidetis aduersus alios. sed contra me qui naturaliter possideo iu- ris ciuilis auctoritate ut dictum est sibi non proderit. ut. ff. uti poss. l. i. in fin. nisi ego ueniens non admittat ab illo clande- stinò possessore uel nisi suspicari posse re- pelli. ut in l. clam possideri. §. qui ad num- dinas. quia tunc clandestinus efficitur uiolentus: ut ibi dicitur & ff. eod. l. si id §. quod autem. sed & si per alium possi- deam scilicet per colonum uel inquilinum ut in l. si id quod. uel per uicarium. ut supra de rescript. ex parte supra de of- fic. iudic. cap. 2. seu per pensionarium. ut infra eodem titu. cum uenisset si ille decesserit uel de possessione recesserit non amitto possessionem. ut. ff. eod. titu. l. si de eo. nisi ueniens &c. ut supra. Sed si is per quem dominus possidet eiiciatur uel alij possessionem tradit perdit dominus possessionem. ut. ff. de acquire. poss. l. possideri. §. quòd si seruus. C. eo. titu. l. ex liberis. Et hæc omnia locum ha- bent in rebus immobilibus. nam circa mobilia secus est. In eis enim omisa & neglecta custodia inducit amissionem possessionis. ut. ff. de acquiren. posse. l. si rem mobilem. imò eo ipso quòd quis se constituit nolle possidere perdit pos- sessionem. ut no. supra eod. tit. §. i.

Summarium

- 1 Dolus malus quid sit, & quare in hac rubr. subaudiatur de dolo malo nu. 4.
 - 2 Mendacium quid sit, & quomodo committatur fallacia.
 - 3 Machinatio qualiter committatur.
 - 4 Dolus bonus quid sit.
 - 5 Contumacia quid sit.
 - 6 Actio de dolo qualiter & contra quos detur.
 - 7 Actio de dolo & biennalis. secus est in exceptione doli.
- Perpetua ad excipiendum temporalia sunt ad agendum.
- 8 Remia que prodita sunt contra contumaces.
 - 9 Contumax à diffinitiva non auditur appellans.
 - 10 Missio in possessionem qualiter succurratur, si non possit nancisci possessionem propter dolum uel potentiam partis aduersæ.
 - 11 Contumax qualiter quis constituatur.

DE DOLO ET CONTUMACIA. Rubr.

IN superiori rubrica tractauimus de eiectis & spoliatis ui & potentia spoliatorum. In hac uerò rubrica tractatur de fatigatis in iudicio dolo & contumacia. Et est subaudiendum in rubrica malo. sicut enim intelligitur in C. f. de dolo malo. ¶ Videamus igitur quid sit dolo. quare subaudiatur in rubrica malus. Item quid sit contumacia & quæ remedia sint contra dolosos & contumaces. ¶ Dolus malus ¶ est caliditas, fallacia, machinatio ad circumueniendum salendum de capiendum alterum adhibita. ut ff. eod. titu. l. 1. §. 1. Committitur autem caliditas in fraudem tacendi. Vnde Salomon. Qui dissimulat iniuriam calidissimus est. & exempla ponere potes supra de rescis. super literis. & in concordantijs ibi notatis. C. si contra ius uel utilitatem publicam. l. præscriptione 15. q. 2. §. præscriptione. ff. de act. emp. & uend. l. 1. & l. teneretur. §. ult. & penult. ¶ Fallacia committitur in mentiando & falsum asserendo

contra conscientiam unde ait Aug. Mendacium est falsa significatio uocis cum intentione fallendi. ut 22. q. 2. §. ille ergo. & lex dicit falsitas est mutatio ueritatis. ut in authent. de fide instrument. in princip. col. 7. Tamen & in hoc membro dicitur committi caliditas tam ex parte loquentis quam eius ad quem sermo dirigitur. ut 22. q. 5. §. ex his omnibus. ¶ Machinatio committitur in arte uerborum ut. 22. q. 5. quacunque arte uerborum, exemplum. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. Idem Iulianus. Nam machinatio est occulta insidiatio, unde maritus qui uitæ insidiatur uxoris dicitur machinari in mortem uxoris. ut infra de eo qui dux. in mati. quam pol. per adul. significasti. Et eodem modo adultera dicitur machinari in mortem legitimi. ut infra eod. tit. c. 1. & 2. ¶ Ideo ¶ autem subaudiatur in rubrica de dolo malo. quia est dolus bonus quem quis committit in hoste. Nam dolus est uirtus quâ quis in hoste requirat. ut 22. q. 2. utilem simulationem & c. quæritur 23. q. 8. ut pridem. Vnde nil refert armis contingat palma doloue. ut tamen etiam hostibus seruetur pactum à ducibus belli factu. ut ff. de pac. l. conuentionem 22. q. 4. innocens. Nam hosti fidem seruanti fides est seruanda. ut 23. q. 1. noli. nedum quis alienam perfidiâ arguat propriam fidem soluat. ut in ca. innocens. Item dolus bonus est quæ fraudem excludit ut ff. de leg. 2. l. cum pater, §. titio. unde ueteres dolum solertiam appellabant. & propterea dicitur quis bonæ indolis, id est, bonum dolum intus habens. i. solertiam & ingeniû. ¶ Contumacia est inobedientia & contemptus cum quis tribus edictis uel uno pro omnibus peremptorio citatus præsentiam sui facere contemnit. ut ff. de re iudi. l. contumacia, uel ueniens mandato non parer. ut ff. si quis ius dicen. non obtemp. l. 1. & ff. de app. l. creditor. §. iustus. ¶ Ex dolo alicuius datur doli actio si nulla alia superest ciuile uel honoraria, quoniam famosa actio non temerè debuit à prætorè decerni, unde cessat hæc actio si quod

aliud superest remediū, ordinariū uel extraordinariū. ut ff. de dolo. l. 1. cum l. seq. & propterea dicitur hæc actio subsidiaria, quia in subsidiū datur cū deficit omne aliud auxiliū sicut dictum est. Datur autē hæc actio aduersus dolum, siue singularem, siue collegium, siue corpus, municipium, uel uniuersitatē, licet hæc difficultas contingat ut uniuersitas consentiat in dolo uel metu uel consimilibus committendū. ut ff. de orig. iur. l. 2. §. deinde. quia difficile est & ideo dicitur, quid enim municipes dolo facere possunt. ut ff. eodem tit. l. si ex dolo. q. d. difficile est propter naturalem facilitatem hominum ad dissentiendum & c. ut ff. de arbi. litem si unus. §. principaliter. huiusmodi enim interrogationes non impossibilitatem sed difficultatem notant seu uarietatem: ut ibi. Est pactum ad mortem quis orabit pro eo. quis me debitor incantatori uulnerato a serpente. Si sacerdos peccauerit quis orabit pro eo? quis putas est fidelis seruus & prudēs. ut de pœn. dist. 1. c. importunæ. §. quod autem. Item quid in omnibus peccatis adulterio grauius. ut. 32. q. 7. quid in omnibus. & simile. ff. cōmoda. l. ad eos. ff. loca. l. sed & damno. Datur & exceptio quæ generaliter est contra omnem agentem etiam si ab initio quis non dolo faciat prætextu ignorantie facti sed postmodum certioratus in litem improba perseueret. ut. ff. de do. excep. l. 1. hanc exceptionem nullus temporum cursus excludit. ut ff. de doli excep. l. purē. §. ul. ¶ Actio ꝑ de dolo est biennialis. ut. C. eo. tit. l. ult. & arbitraria. ut insti. de acc. §. præterea. & famosa ut dixi. supra. in §. ex dolo. ¶ Nec mireris si exceptio doli sit perpetua actio tam breuis uita. quia qui perpetua sunt ad excipiendū, temporalia sunt ad agendum. ut no. supra. de rescrip. §. durat rescriptorum auctoritas. Soler autem distingui legaliter & scire non est inutile. licet tota materia sit legalis refert enim quia aut dolum adhibetur in contractu. aut extra contractum. Si in contractu siquē det causam contractui bonæ fidei. hoc est quia deceptus nō erat alias contracturus nisi dolo ad contrahen-

dum fuisset inductus. ipso iure non tenet contractus si hoc uelit allegare deceptus si autem ex eo contractus uelit agere potest. ut ff. eod. tit. l. eleganter. ff. de mino. l. in causæ. & ff. de iur. dot. l. si res. §. 1. Si uero deceptus nesciens dolum admissum rem tradit. eandem repetit actione de dolo. Vnde ait Irne processit uenditio ut in firma. secuta est traditio ut infirmanda per actionem de dolo. ut. ff. eodem tit. l. arbitrio. & l. quod uenditor. & l. si legatarius. Vbi autem deceptus est alias contractus sed dolo alterius decipitur ut in minori precio contrahat tenet uenditio. sed dolum purgat per actionem ex eo contractu etiam si unius nummi deceptio sit. ut. ff. de ac. emp. & uen. l. Iulianus. §. si uenditor. & §. idem Iulianus. & ff. de dolo. l. si quis affirmauerit. sed si dolum dat causam contractui stricti iuris uel etiam si in ead in contractu tenet contractus sed obstat exceptio in quantum sibi uelit patrocinari dolum. ut. C. de inuti. lit. l. dolo uel metu. sed ubi decepto non potest consuli per doli exceptionem uel alio modo datur ei actio de dolo ne moretur in damno. ut. ff. eo. tit. l. eleganter. §. seruus. Vbi autem quis decipitur in contractu bonæ fidei re ipsa. id est. non ex proposito alterius & si improprie dicitur res ipsa in se dolum continere tenet contractus. Sed si contrahens decipiatur ultra dimidium iusti pretij. ager deceptus uel rescindatur contractus uel ut suppleatur iustum prærium data electione decipienti. ut. C. de rescin. uen. l. 2. infra. de emp. & uen. cum dilecti. & cap. cum causa. & hoc per actionem ex eo contractu. & sic perpetuò secundum Azon. uel secundum alios officio iudicis implorata in integrum restitutione. ut. C. ex quibus cau. ma. io. l. in contractibus. & ita agatur usq; ad quadriennium. ut. ff. de temp. po. in integrum resti. l. superuacua. Sed si deceptio non est ultra dimidium iusti precij tolleratur. licet enim cōtrahentibus naturaliter se ad inuicem circonuenire. ut. ff. de mino. l. in causæ. §. ult. ff. loca. & condu. l. item si precio. §. ult. Si autem

re ipsa

re ipsa in fit contractui iuris deceptio uel dolo obstat doli exceptio ut ff. de uerbo. obliga. l. si quis cum aliter. Quidam tamen intellexerunt. l. Nam cum in contractu bonæ fidei interposita fuerit stipulatio. Vbi autem dolo adhibetur extra contractum. siquidem cadat in speciale nomen maleficij. ut furti. ni bo. rap. iniuriarum. non agatur actione de dolo. sed illa speciali quæ prodita est ex eo crimine. hæc enim actio de dolo adeo subsidiaria est ut nunquam competat cum alia ciuili uel prætoria ordinaria uel extraordinaria. sed demum cum nullum aliud iuris remedium superest datur ut dixi. supra 8 §. ex dolo. ¶ Contra ¶ contumaces prodita sunt hæc remedia. reus contumax ante litem. contest. patitur missionem in possessionem siue agatur contra eum realiter siue personaliter. infra annum missionis non recuperat possessionem. nisi restitutus expensis. & præstita cautione de iure parendo. post annum efficitur de possessore petitor. Item contra ipsum absentem proceditur ante litem contest. uel post. litem in quantum iura permittunt. In his autem in quibus missio locum non habet patitur excommunicationem. ut. supra. ut lit. non contest. tuz. Actor uero contumax patitur absolutionem rei ab obseruatione iudicij nec auditur causam resumens. nisi restitutus expensis. Item contra eum proceditur quatenus iura permittunt. sicut in reo dictum est. In criminalibus uero reus conueniat excommunicatur ante lit. contesta. & si. infra alienum. a die excommunicationis non uenerit non auditur in principali sed pro conuicto habetur interpretatione iuris. Sed si post lit. contesta. contumax fuerit. si liquere potest de ea usa proceditur contra eum ad diffinitiuam. ut. 3. quæstio. 9. decernimus. salua tamen distinctione legis. ff. de pœnis. absentem. Accusator autem contumax ante lit. contest. excommunicatur post litem uero si ex contumacia non probat quod obiecit de calumnia notatur. Sed secundum iura ciuilia reus cotu-

max in criminali patitur bonorū annotatione infra annum. post annum confiscationem. ut. C. de requi. re. l. quicunq;. & ff. eo. ti. l. ul. De his autem omnibus plenissimè notat. supra. de iud. §. iudicio. cū tribus sequentibus. §. usq; ad. §. partibus autem. & notatur supra ut lite non contest. §. iudex cum sequentibus. §. usque ad. §. item 9 quæritur. ¶ In summa ¶ notandum est quod contumax à diffinitiuā non auditur appellans. ut. C. de iudi. §. cum autem 24. quæstio. 3. de illicita. nisi ueniat adhuc iudice pro tribunali sedente. ut. ff. de in integr. restitui. l. diuus. Et hoc locū habet in contumace in non ueniendo. contumax autem in non faciendo. putata in non exhibendo auditur appellans 10 ut. ff. de app. l. creditor. §. iustus. ¶ Item notandum quod si is qui in possessionem mittitur non possit nancisci possessionem corporaliter propter dolum siue potentiam aduersæ partis licet secundum iura ciuilia. puniri possit nam omnibus magistratibus concessum est iurisdictionem suam defendere pœnali iudicio. ut. ff. si quis in ius uoc. non ierit. l. 2. & ff. si quis ius di. non ob. l. 1. in princ. tamen secundum iura canonica temperatur iste rigor. ita ut si quis missionem passus uelit cauere de parendo iuri non puniatur pœna legali. puto tamen quod in expensis condemnabitur. ut. infra. eo. tit. ex literis. & c. finem & infra de pœ. calūniam. Itē temperatur rigor iuris ciuilis in hoc ut missus non agat ad interesse cōtra impedimentum ex illo edicto. ne uis fiat ei qui in possessionem missus est. Quod uerum esse intelligo nisi iusticia periclitetur. ut. infra. eo. ti. c. 1. Puto autem periclitari iusticiam re perempta in qua facta est missio cum apud missum peritura non esset. Nam tūc in subsidium ageret etiam secundum canones quanti interest missi fuisse in possessionem corporaliter. ff. ne uis fiat ei qui in pos. missus est. l. 1. §. hæc uerba. & ff. uti pos. l. si duo. §. ulti. sicut alias re perempta uel ulucapta agitur in subsidiū actione nego. gest. ut. ff. de neg. ge. l. ult. Sic ergo passus missionem eleuatur

à pœna per cautionem ut dictū est, quod locum habet anno missionis instāte. Nā eo finito, nō est locus cautioni sed missus efficitur uerus possessor, ut infra eo. r. con-
tingit. quod ideo contingit, quia missus fictione iuris medio tempore possidere uideatur. ut ff. de bo. auc. iudi. possi. l. quam
iuris. ¶ Itē nota, quōd licet sufficiat denū-
ciari iudici uel ecclesiæ quantum ad con-
stituendum aliquē contumacem, ut infra eo. ti. causam & infra eo. ti. c. ult. infra tit. proximi. c. ult. infra de cleri. non resi. ex tua ff. de libe. agno. l. r. in prin. ff. de dām. in fec. l. 3. §. prætor. plerunq; tamen requiritur quis in tota prouincia. ut infra eo. ti. cum olim imō aliquōdō extra prouinciā, ut infra qui si. sint legiti. perlatum. in fra qui. ma. accu. pos. relatum. ¶ Item quāuis superius dixerim quod in defectum missionis successit excoicatio. non tum currendum est ad excommunicationē cōtra prælatos, sed procedendum est ad suspensionem uel interdictum, ut supra. ut de off. deleg. sanē quia infra eod. titu. ue-
ritatis. Sic nec contra laicos excellentes statim procedendum est ad excommuni-
cationem, sed ad interdictum terrarū supra de off. dele. c. r. & g. infra de iureiu. ex-
rescript. infra de ipōala. non est nobis.

Summary.

1. Missus in possessionem quid iuris consequatur tum in personali quam in reali.
Et quæ sit differentia inter primum decretum & secundum & nume. 2. cum sequenti.
4. Lapsus anni an per se tantum efficiat possessorem uerum aut necessarium est secundum decretum.

DE EO QUI MITTITUR IN possessionē causa rei seruandæ. Rubr.

Diximus supra de contumacia, sed quia propter contumaciam frequentius fit missio in possessionem. Ideo post tractatū de dolo & contumacia subsequenter tractatur de missio-
ne & ideo subiicitur hic rubrica de eo

qui mitti. in pos. causa rei seruandæ. Et quia superius dictum est, quis mitti debeat & ob quam causam, & in quibus casibus locum habeat. ¶ Restat uidere quid iuris consequatur missus tam in personali quam in reali. & quæ sit differentia inter primum decretum & secundum, Est igitur sciendum quōd missus in possessionem in actione reali statim possidet, ut C. de præscrip. 30. anno. l. si quis emptio. §. pen. ff. de dām. infecti. l. à quo & C. quomodo & quando iudex. l. consentaneum & ff. si ser. uend. l. is cuius. & hoc secundum quosdam, secundum alios non possidet sed custodit, ut ff. de acqui. possi. l. possideri. §. ul-
ti. ff. de dām. infecti. l. si finita. §. Iulianus.
2. & ff. ut in possi. l. is cui in princ. ¶ Nam missus in possessionem causa rei seruandæ causa legatorum, causa damni infecti, non possidet sed est in possessione. Est autem longē diuersum possidere & esse in possessione, ut ff. de acquir. possi. l. si quis ante. Sed obtinuit ut prior sententia in realibus, posterior in personalibus locum habeat. nec turberis ex hoc quod multæ decre. loquentes in realibus actionibus dicunt missum fore ut supra. ut lite non contest. tū infra eo. ti. c. ult. & c. cū uenisset. Sed tu dicas q; hæc uerba causa custodiae improprie ponuntur, unde subaudi & nihilominus causa possessionis, & hoc in realibus. Vel dic quod in possessionē missus etiam in reali dicitur custos eo respectu quia usq; ad annum non possidet in commutabiliter, sed commutabiliter, nam passus missionem ueniens infra annum & præstans cautionem restitutus expensis recuperat possessionem Vnde quod dicitur supra, ut lit. non contest. quoniam frequenter. §. in alijs. s. quōd missus in possessionem in realibus post annum efficitur uerus possessor, exponimus, id est incommutabilis, nam & ante uerē possidebat sed non incommutabiliter ut superius dictum est. ¶ Sed hoc est sciendum quōd ubi missio in possessionem fit post lit. conte. missus ex primo decreto possidet, & sola qō. proprietatis reser-
uatur.

uatur absenti ut in . l. p̄alle. consentaneum. & idem cōtingit in alio casu ut lit. non contest. quoniam frequenter. §. quod si super rebus. & . C. ubi in rem actio. l. 2. Post annum uerò à die missionis absente in sua contumacia perdurante missus efficitur uerus possessor id est, in contumabilis nisi super proprietate contra eū pronuntari contingat. missus enim efficitur de petitore possessor & passus missionē, de possessore petitor. † Sed nunquid lapsus anni per se tantum efficit possessorem uerum. aut necessarium est secundum decretum. Et dixerunt quidam quod non lapsus anni, sed secundum decretum hoc operatur. arg. ad hoc infra eo. tit. c. 1. supra ut lit. non contest. quoniam frequenter. §. in alijs supra ti. prox. cōtingit ff. de dam. infec. l. si finita. §. Iul. Alij autem dicunt quod ex cursu anni sufficiat per se solum. ar. ad hoc infra eo. ti. cum sicut supra de offi. or. pastoralis. in fi. & transcurtus anni probat crimen. 11. q. 3. rursus. & in hoc breuiter dico quod in realibus sufficit lapsus anni in personalibus autem requiritur secundum decretum, id est secunda iussio auctoritas uel sententia iudicialis. sed in his personalibus secundum decretum diuersimode operatur. nam generaliter uerum constituit possessorem, sed in quibusdam efficit, dominum, si dominus erat is contra quem fit missio, alioquin præstat causam usucapiendi uel præseribendi ut in actione noxali & damni infeci. ut. ff. de noxa. l. & generaliter. & ff. si ex nox. cau. aga. l. 2. ff. de dam. infec. l. si finita. §. Iulianus. † Sed cum in realibus actionibus hoc operetur secundum decretum ut missus in possessionem fiat de petitore possessor & hoc commodum consequatur ut aduersario non probante uincat eo iure quo uincunt ceteri possessores. ut in sti. de interdi. §. commodū. nō uidetur quod hoc in personalibus sibi locū ualeat uendicare. quia in realibus dicit actor se ius habere in re quam uendicat. & ideo non est mirum si ex contumacia rei constituatur ei aliquid ius circa re ipsam tam per primum quam per secundum de-

cretum. Sed in personalibus in quibus ex contumacia rei actor mittitur in possessionem rei, absenteis pro modo debiti declarari in libello. ut in auth. de exhiben. aut introdu. §. si uerò. col. 5. & . C. de bo. auth. iudi. pos. in auth. & qui iurat. & aliquantulum largius ut res. quæ sibi assignantur a iudice aliquantulum plus ualeant quam contineant id quod petitur. ut no. A 20. in summa de bonis auth. iudi. pos. scilicet non dicit actor aliquid iuris se habere in rebus sed personam dicit obnoxiam. unde non uidetur quod aliquid iuris in eis per iudicem constituatur eidem & propterea 103 uidetur quod in hoc inter reales & personales aliqua posset similitudo notari. quam tamen assigna illa decre. quoniam frequenter, in fi. Ad quod respondeo sicut in reali missus ex primo decreto lapsus anno constituitur incommutabilis donec alius probet de proprietate si potest. sic & in personali missus ex secundo decreto. quia quod facit in reali lapsus anni hoc facit in personali secundum decre. efficitur incommutabilis, id est, tandiu possidebit donec ipse idem de debito probet & si probauerit donec de debito satisfiat. ibi enim agitur de iure rei, hic de iure debiti uel tandiu retinebit donec reus probet de indebito hoc est actori solutum uel eo nomine satisfactum. Sed & ante secundum decre. potest similitudo notari, ut sicut in realibus passus missionem ueniens infra annum recuperat possessionem præstita cautione & restituitis expensis. sic in personalibus post primum decre. & ante secundum hoc & quædam alia de materia ista notauimus supra de iud. §. iudicio igitur. ¶ Sed opponitur quod missus in possessionem in personalibus nullo tempore possideat; nā hoc pignus petitorium est pignus prætorium nō possidetur. ut. ff. uti possidetis. l. si duo. §. creditores. Ad quod respondeo. uerum est ex primo. decre. secus ex secundo. Item quid si agatur de ecclesia uel præbenda & ex contumacia rei mittatur actor in possessionem nunquid efficitur uerus possessor. Respondeo sic quantum ad præiudicium contumacis

manacis ut fiat de possessore petitor, non quantum ad episcopum quo ad ius institutionis qui missum suo iure poterit excludere nisi probauerit se institutum. ut. 2 q. 1. legum. &c. de procura. ex insinuatione. prodest igitur missio in possessionem in spiritualibus quo ad contumacem ut dictum est. Item quo ad præscriptionem si missus alias habeat bonam fidem ut infra de præscrip. si diligenti. habet enim iustum titulum. ut. ff. de acqui. pos. l. iuste possidet & adde circa quæstionem istam quod no. supra de iudi. §. iudicio igitur ¶ Ex præmissis itaque satis apparet quæ differentia sit inter primum decretum & secundum. quia primum custodem secundum uerum constituit possessorem. post primum commutabilis est possessio post secundum incommutabilis. Item missus ex primo decreto seruat rem, sed passus missionem colit & colligit fructus. missus autem fructus ipsos custodit. ut. ff. ut in pos. leg. l. is. cui. §. qui legatorum. sed si reus non colat colit missus & colligit fructus, percipit, uendit & pretium seruat. ut ibi. Item missus in possessionem ex primo decreto non utitur fructibus. ut. ff. ex quib. cau. in pos. ea. l. Fulcinius, in prin. & l. prætor. nisi in casibus ut in. l. eadem Fulcinius. §. ul. ff. ut in pos. leg. l. penul. ff. ad Carb. l. & si is. §. an auth. ff. de uen. in pos. mit. l. 1. §. 1. ¶ Missus uero ex secundo decreto utitur & fruitur. Item missus ex primo decre. compatitur reum in possessione. Sed missus ex secundo deijcit. ut. ff. de dam. infec. l. si finita. §. si forte. duo enim insolidum possidere non potest. ut. ff. de præca. l. duo. ff. de acquir. pos. l. possideri. §. econuerso. & §. Trebacijs. Realis autem est actio qui rem prosequitur ad quæcunque profecta fuerit possessore. Personalis quæ in personam obligatam intenditur & eius hæredem. propriam rament loquendo peritio dicitur in rem. actio in personam. persecutio in utroque. ut. ff. de actio. & obligatio. l. actio.

Summarium

- 1 Lis quando pendere dicatur.
- 2 Lite pendente nihil est inuouandum in præiudicium alicuius.
- 3 Appellans ab ordinario in una causa, an in alijs coram eo respondere teneatur.

¶ V T L I T E P E N D E N T E N I H I L I N N O U E T U R. Rubrica.

Dictum est supra qualiter status reum absentis per contumacia immutetur. Nam possessio rei de qua agitur transfertur in præsentem. uel mittitur præsens in possessionem reum absentis per contumaciam si personaliter agatur. Sed ne forte crederet aliquis quod eodem modo posset aliquid immutari circa statum causæ lite pende. ideo subijcitur hic rubrica ut lite pendente nihil inno. ¶ Videamus igitur, quædo lis pendere dicatur, & quare lite pendente nihil sit inuouandum. et in quibus casibus liceat aliquid innouari. ¶ Lis intelligitur pendere per appellationem, recusationem, consultationem & relationem. Nā in suspenso sunt omnia donec ad superiorem negotium transmittatur. sic dicitur executio esse interim in suspenso. ut supra de offi. dele. pastoralis. §. præterea. & sic sententia dicitur esse suspensa. ut infra de app. sæpe contingit infra de sent. et re iudi. c. 1. C. de re. credi. et iure iu. l. si quis iusurandum. et. l. generaliter et. C. de app. l. præcipimus. §. huic. Itē per recusationem causa suspenditur, quia dum de causa recusationis coram arbitris disceptatur iudex recusatus in causa principali sua iurisdictione uti non potest. Sed tunc demum cum recusans defecerit in probatione suspicionis. ut infra. de ap. secundo requiris. et. c. cum spiritualis. Item suspenditur per consultationem seu relationem. Nā is qui refert et cōsuluit pendente relatione non audeat aliquid commutare. ut. 2. quæ. 1. no. men. et 3. quæ. 6. multum. C. de rela. l. 2. immo

immo ex illo tempore ex quo iudex dicit se relaturum suspenditur negotiū, ut C. de appell. ex illo. Debet autem is qui refert superioris expectare responsum ut 6. q. 3. denique. & hoc nedum in causis locum obtinet sed & in alijs negotijs ad superiorē trāslatis. ut in eis nihil audeat inferior commutare. ut supra de offi. dele. licet tranenses. & supra de postu. bonæ me. in. 2. bonæ. Item autem per hos modos suspenduntur negotia, quia interim suspenditur iurisdicctio. quia in eo in quo ad superiore[m] recurritur recurrens eximitur à iurisdicctione inferioris ut infra de ap. directè & ca. pastoralis. ¶ Lite igitur pendente † nihil est innouandum in præ iudicium alicuius ut infra eo. ti. ca. 1. & 2. quia non est aliquis iure suo. sine causa priuandus. ut 16. q. 4. nolumus. 17. di. §. hinc etiam. & 8. q. 4. nonne. nec indulgentia impetrata lite pendente ualet, ut infra e. tit. cap. ult. ueruntamen scripsit super illa. decr. Vinc. quoddam ideo non ualuit indulgentia. quia res illa super qua obtenta fuerat erat litigiosa. Sed non placet. ibi enim agebatur de iure decimarum, & sic de re incorporabili in qua. & si secundum uetera iura locum haberet uitium litigiosi hodie locum non habet, & in hoc correctū est ius antiquū per auth. de litigi. §. r. col. 8. ibi enim dicit scimus, intellige litigiosam rem mobilem uel immobilem, seseque mouentem de cuius dominio agitur &c. & propterea scribit dominus meus tractatum de litigiosi, in rebus tantū cor poralibus locum habere. ut no. in summa de litigio. in fin. Non ergo illa fuit ratio quia Vin. assignauit quare indulgentia illa non ualuit. Sed illa quia monachi præ uenti fuerunt per conuentionem. & ideo indulgentia eos non adiuit. ut. ff. de iud. l. si quis postea supra de fo. compe. propo sisti. ff. de excu. tuto. l. tutor petitus. & quia lite pendente impetrauerunt ut superius dictum est, unde supplicare non licet lite pen. ut. C. ut lite pend. nulli liceat supplicare per totum. Hæc tū fallit in casibus. ut. C. eo. ti. l. 2. in auth. in medio lit. non fieri sacras iussiones. §. super hoc. col.

8. Et quamuis generaliter uerum sit quod appellantis causa intacta manere debeat. ut 2. quæst. 6. anteriorum. §. ad hoc & nihil in eius præiudicium debeat innouari. ut. 2. quæst. 6. decreto, qui se scit, arguta. & cap. quoriens. potest tum casualiter innovari, ut si appellantis possessio turbata fuerit. eo de quo appellatio interposita est prætermisso. poterit per ordinariū informari. ut infra de appe. cum teneamur. Item si ordinarius appellatum ignoret poterit appellantem excommunicare. ut infra de ap. si duobus. Item si appellans notoriè delinquit, poterit ab ordinario puniri. ut eo. ti. cum sit romana. §. ult. Sed si appellans siue appellatiōneriminum prolixum præfixerit poterit ordinarius moderari & cogere nolentem prosequi. ut in præalle. decre. cum sit romana & c. consuluit. §. illos autem ¶ Vnum tamē non omitto quod si is qui appellauit conueniatur coram ordinario super alio quā eo in quo appellauit. conuentus poterit ordinariū recusare ut infra de app. ad hæc. & cap. proposuit. nisi crimen esset graue & manifestum. ut in decre. proposuit. ¶ Sed opponitur iudex non est offensus ex appellatiōne interposita corā ipso, & ideo tāquam suspectus recusari nō potest. ut. ff. apud eum a quo app. nō est ne. l. una. nec iniuria uidetur fieri iudici si appelletur ab eo. ut. C. de ap. & in maioribus. Ad primam legem respondeo lex illa locum habet secundum iura ciuilia secundum quæ ordinarius non recusatur. ut in auth. ut differentes iudices. in. §. si uerò, collatio. 9. & C. de iudi. in authentica. si contingerit. Secus secundum canones secundum quos recusatur, ut in præallegata. decreta. proposuit & c. ad hoc & 3. quæstio. 5. quia suspecti. Ad aliam autem legem respōdeo sic quamuis per appellatiōnem non fiat iudici iniuria talis & tanta ut agere posset iniuriarum. fit tamen ei qualisqualis iniuria. Nā iniuriam facit synodo qui ab ea semel iudicata & disposita iterū reuoluere & disputare contēdit. ut. C. de sū. tr. & fide ca. l. 3. & ideo timēdū ē ne promouatus uelit obesse

ut. supra. de offi. dele. suspicionis. & ar. ff. de bonis quæ lib. 50. qui cum maior. §. si libertus. Vel dico quòd facilius recusat secundum canones quàm secundum leges sicut & facilius appellatur.

Summarium

- 1 Sequestratio quid sit. & quid sit sequester.
- 2 Sequestratio quot modis fiat.
- 3 Sequestratio regulariter est prohibita.
- 4 Sequestratio quibus modis permittatur. & in me. 5.

¶ DE SEQUESTRATIONE possessionum & fructuum. Rub.

HAec rubrica continuanda est cum superioribus ut dictum est. supra. in titu. de do. & contu. quòd cõtu max sua possessione priuatur ratione contumaciæ, sed quia præter contumaciam aliquando quis priuatur possessione, puta, per sequestrationem. Ideo subiicitur hic rubrica de sequestra. pos. & fruc. Vel aliter in proximo superiori titu. dictum est ut lite pendente nihil inouetur. sed lite coram iudice suo pendente aliquid in nouatur per sequestrationem, & propterea ponitur hic rubrica de seq. posse. & fructuum. ¶ Videamus igitur quid sit sequestratio. Quid sequester. quot sint modi sequestrandæ. Et an sit licita sequestratio & si non sit licita in quibus casibus locum habet. ¶ Sequestratio est rei de qua agitur depositio. Nam & sequester est depositarius rei in iudicium deductæ. ff. de verb. signi. l. sequester. ff. de positi. l. licet.

- 2 & l. propriè. ¶ Fit autem sequestratio duobus modis. Nam aliquando fit omitteñdæ possessionis causa. & tunc neuter litigantium possidet sed sequester. Aliquando res sequestratur custodiæ causa. & tunc possessio remanet pœnes possidētem. ut in l. præallega. licet. ff. de i. §. 1. ¶ Generaliter prohibita est sequestratio. ut.
- 4 C. de prohibita sequestra. l. una ¶ Permissa uerò casualiter. Primo ex uoluntate partium ut lite finita res uictori detur. ut. ff. de acqui. pos. l. interesse puto. & nisi hoc

fecerit poterit uictor agere cum sequestro sequestraria actione. ut. ff. de positi. l. si in asia. §. cum sequestro. Secundo fit ex necessitate si de re mobili sit controuersia & persona rei suspecta sit ne cum ipsa re auferat ut. ff. de offi. præsi. l. senatus. §. ult. ff. qui satid. cog. l. fideiusor. §. ult. & C. de agrico. & cen. litibus. lib. 11. Tertio autem circa rem mobilem uel immobilem persona possidens est suspecta quòd fructus depopuletur uel rem sit dissipatura. ut. ff. sol. mat. l. si cum dorem. §. si autem in sæuissimo. & ff. de ap. l. Imperator. in fi. infra. eo. tit. dilectus. & c. ul. 3. q. 2. quia ea. Quarto propter contumaciam non cauentis de collatione bonorum faciendâ. ut. ff. de colla. bon. l. 1. §. si frater. Quinto ut si seruus de possessione seruitutis proclamet in libertatem, sit sequestratio earum rerum de quibus dubitatur an sint domini uel an eius qui dicit se dominum. ut. C. de quibus ad liberta. procla. non licet. l. ulti. C. de asser. tol. l. 1. §. super peculio. Sexto cum appellatur ab executore. ut. C. quorum ap. non reci. l. ab executore. Septimo cum timetur de sauitia uiri. nec possint sufficienter uxori caueri. tunc sequestranda est uxor. ut. supra. de resti. spo. lire. ras. & c. transmissa. Octauo ne perdatu uendendi commoditas. ut. ff. de dolo. l. si oleum. Nono ut. cum quis de comitibus præsidis furtum patitur. Nam res sequestratur usq; ad tempus successoris præsidis. ut. ff. de offi. præsi. l. senatuscon. cauetur. ¶ Et nota quòd scripsit Vin. super ul. ti. decre. huius titu. quòd ante decre. illam expressus erat ille casus quem illa ponit. s. in eo qui appellat ab executore. ut. C. quo. ap. non reci. l. ab executore. sed non cum appellatur a sententia. in quo casu loquitur illa decre. Sed salua reuerentia tanti Doctoris idem casus exprimitur per le. ff. de ap. Imperator. ex qua. l. sumpta est hæc decre. ¶ Sed est differentia inter unum casum ex reliquum. quia ibi appellatur ab executore & si appellas non sit suspectus quòd dissipet. nihilominus sit sequestratio. In secundo uerò casu non sit nisi appellans fructus depopuletur, &

tur, & sic loquitur decretalis sic loquitur lex imperator. & est diuersitatis hæc ratio, quia ubi ab executore appellatur cum iam sententia præcesserit & transuerit in rem iudicaram, quamuis nunc dicatur executorem excedere in exequendo & propterea appellatur. cum propter auctoritatem sententiæ, præsumitur quod appellatio fiat causa impediendæ utilitatis suæ. & ideo auferuntur fructus ab eo qui appellat. & in deposito collocantur. Vbi autem appellatur a sententia, quia per appellationem extinguitur pronuntiatum. ut ff. ad Turpil. l. i. in fi. uel saltè suspenditur ut notatur supra ti. proximi §. j. ut nihil debeat innouari ea pendente. ut supra cap. 1. & ff. nihil innoua. appel. pen. Luna & z. q. 6. appellatione & c. quoties merito subsequeratio fieri non debet nisi tunc demum cum timetur ne possessor idèq; appellans fructus depouletur. ut in decre. prædicta & in l. Imperator.

Summarium

- 1 Confessio que & cui præiudicat. & m. 3.
- 2 Confessio que dicatur fieri in iure, Intellectus ad. c. cum super in presenti titulo.
- 3 Confessio ut ualida sit que requirantur.
- 4 Ordinari quis non debet sint examinatione.
- 5 Procuratoris confessio quando noceat domino.
- 6 Confessio aduocati præiudicat parti. Item confessio syndici uel æconomi.
- 7 Confessio an reuocari possit.
- 8 Confessio reuocata non nocet.
- 9 Confessus pro indicato habetur.

DE CONFESSIS.

Rubrica.

Quia frequenter fiunt in iudiciis positiones ut supra de elect. dum supra litis contesta. c. uno. fiunt interrogationes à partibus ut supra de do. & contu. prout infra de app. cum causam. quandoque à iudic. ut supra de postul. c. i. infra de fide instru. cum Ioannes & hæc fiunt ut partes releuentur ab angustijs probandi. & maximè per testes

ut no. supra de iudi. §. partibus autem in iudicio constitutio. contingit ex his confessiones in iure fieri, & ideo post aliquas partes iudiciorum superius expenditas & ante tractatum de proba. ponitur hic rub. de confes. ¶ Videndum est igitur quæ confessio præiudicet, & cui. & an confessio procuratoris, aduocati, syndici uel æconomi, tutoris, & curatoris noceat dominis. Item quando ualeat confessio reuocari. Et an noceat si fuerit reuocata. ¶ Præiudicat confessio ¶ si fiat in iure. ut infra eodem tit. cum super. ff. eodem tit. l. 1. & 2. & C. eod. titu. Luna. In iure autè fieri confessionem intelligo cum sit coram iudice competente. ut supra de iudi. at si clerici. Item præsentè aduersario. ut ff. eodem tit. l. 3. §. si quis absente. ff. de in terro. ac. l. ulti. Et sic intelligenda est de cre. cum super scilicet canonicus Bethlernitanus accusatus fuerat de simonia & confessus & sic depositus. unde cessant omnia contraria quæ assignari solent, scilicet quòd sine accusatore aliquis non deponitur. ut 2. q. 1. nihil 5. q. 2. relatum infra de accu. super his. ff. de mune. & ho. l. rescripto. §. si quis accusatorem non habet. Vel dic quòd ibi inquisitio facta fuit tam de eligentibus quam de electo. ut supra de elect. per inquisitionem. unde cù per modum inquisitionis confiteretur de simonia illius canonici, potuit deponi. non tamen exauctorizari. ut infra de ac. cusa. inquisitione, in prin. Vel dicas quòd canonicus iste testis fuerat in causa electionis quæ nertebatur inter duos electos. & ex suo testimonio constitit de propria simonia, & quia delictum suum tangebatur delictum electi de quo principaliter agebatur. ideo sic fuit punitus. ut infra de excep. denique in fi. Et sic non ob. supra de or. cog. cum dilectus. in fi. & ff. de his qui no. infra. l. Lucius. Vel expone idem deponendum, idest, suspendendum. Nam ex confessione extra ius facta suspenditur quis ab officio & beneficio. ut infra de excess. præla. quoniam sit graue. ¶ Requiruntur ¶ & quædam alia ut ualida sit confessio quæ his uerbis continetur.

¶ Cc tinentur.

tinentur. Maior sponte. sciens contra se. ubi ius fit & hostis Nec nam neget. fauor aut lis. in sine repugnet. Quæ singula singulis iuribus comprobantur. ut. ff. de confessi. l. certum. §. minorem 31. q. 2. Lotharius. C. de iur. & fa. igno. l. error. ff. de interro. act. l. de ætate. §. 1. supra de iudi. at si clericici. ff. de interro. act. l. ult. & l. confessionibus. C. de lib. causa. l. interrogata. ff. ad le. Aquil. l. inde Neratius. §. ulti. ff. de pact. l. si unus. §. illud. & 30. q. 2. solet quæ
 3 r. ¶ Præiudicat ¶ enim confessio confite- cum de facto proprio confiteatur, non autem nocet alteri quem facti participé dicit ut 2. q. 5. interrogatum. 15. q. 3. nemini. & 5. q. 1. si quis cū militibus. & 79. di si quis papa. & infra. de heretici. uergen- ris. infra eod. titu. c. 1. Fallit in exceptis ut ibi. sed neque sententia lata contra unū præiudicat alteri qui dicitur esse partici- peps. ut. ff. de adulterijs. l. denunciassé. ff. de inoff. testa. l. posthumus. §. si quis ex his. ff. si serui. uen. l. loci. §. competit. Sed & si confessio unius non præiudicat alteri. sicut dictum est quo ad condemnatio- nem. præiudicat tamen quo ad præsum- ptionem & famam. ut infra de adulte. si- gnificasti. Inuenio tamen in connexis q̄ ex quo constat de uno constat & de alte- ro connexorum. Nam eo ipso q̄ cōstat ordinatum malè ordinatum constat ordi- natorem male ornasse & pœna dignum esse. ut supra de æta. & qual. in ordi. præf. cum sit. & 81. dist. tantis & 59. di. ordina- tos. Et est ratio quia non de facili potest prælatus ignorare uitium subiectorum ar. j. de reg. iur. quamuis supra de ele. in- notuit. C. de rescin. uen. l. quisquis. Quod uerū est cū ipse ordinator per se exami- nat ordinandos secus si per alios. quod li- cet. ut 24. di. quando episcopus supra de offi. archi. ad hæc. Nā sine examinatione non debet aliquis ordinari. ut supra de æta. & quali. in ordine præf. accepimus & 23. distin. c. 1. per totum. ¶ Procurato- ris ¶ confessio in iure facta nocet domi- no. ut supra de iustula. ad hæc infra de senten. & re iudi. sub orta. Nam ex dolo procuratoris post litem contesta. commif-

so excipitur ut. ff. de doli. excep. l. si procurator §. post litem. ff. de Tribu. l. procura- toris. ff. de procurator. l. non solum. in prin. Sed contra. ff. de procu. l. si sum. §. si defensor. ff. de confessi. l. certum. §. pen. ff. ad le. Aquil. l. proinde. §. 1. Nec uidetur uerum quod dictum est quòd dolo procuratoris noceat domino. ut. ff. de doli excep. l. si procurator. ¶ Ad primū dicunt quidam quòd confessio procuratoris non præiudicat domino nisi super hoc habue- rit speciale mandatum. uel nisi sit gene- ralis procurator. sicut pactum procurato- ris non nocet domino. ut. ff. de pact. l. nā & nocere. nec iuramentum delatio. nisi ha- bitum sit super hoc speciale mandatum. ut. ff. de iureiuran. l. iusiurandum. §. ulti. & l. sequenti. Alij distinguunt inter defen- so rem & procuratorem, ut confessio defen- foris, idest illius qui non habet mandatū non præiudicat domino sed confessio procuratoris cum mandato præiudicat, nisi dominus posset probare contrarium. Nam & contra propriam confessionem dominus audiretur uolens se docere in facto errasse. ut. C. de iur. & fac. igno. l. er- ror. Verius tamè puto quòd cōfessio pro- curatoris semper obstat domino. ar. supra de procura. c. 1. nec expectandū est ut do- minus ratā habeat confessionē eius ut. ff. de cōd. ind. l. si procurator. & l. indebitā. Ad secundū autē sic dico quòd procurator delinquit circa iudicia & præiudicat dño. ut. C. de proc. l. si procurator. sed dominus recuperat ab eo p̄ actionē mandati quic quid perdit ex dolo ipsius. ut. ff. de doli ex- ce. l. si procurator. in fine. Et hoc uerū est nisi procurator mādati fines excedat. Tūc .n. ipso iure non ualet quod fit ut supra de off. dele. cum olim abbas. ¶ Itē confessio aduocati præiudicat parti uel domino. ut infra de censu. olim. C. de erro. aduo. l. 1. in- fra de ap. cum causa. Itē confessio syndi- ci uel œconomi. ut infra de reli. domi. dile- ctus infra eo. ti. ex parte. Et idem creditur in tutore & curatore. ueruntamen minor poterit restitutionem implorare. à confes- sione tutoris. Sed est sciendū quòd falsis confessionibus respondentes ita obliga- mur,

mur, si eius nomine de quo quis interrogatus sit cum aliquo sit actio. ut ff. de interro. actio. l. confessionibus. ff. ad le. Aquil. l. inde Neratius. §. ultimo. ¶ Potest autem ¶ quis reuocare propriam confessionem continentem errorem facti usque ad sententiam. ut C. de iur. & fac. igno. l. error. Et eodem modo errorē procuratoris. ut infra eod. tit. c. ulti. Quod intelligo uerum si probetur error. ut in præmissis l. confessionibus. & inde Neratius. Et probabitur error. uel ex ipsa natura ut dicuntur leges. uel per testes & instrumenta. Et est ratio quare liceat reuocare. quia non fatetur qui errat. ut ff. de confessis. l. non fatetur qui errat. ut ff. de confessis. l. non fatetur. sed ante litem contestata. uideatur quod liceat reuocare errorem sine aliqua probatione. ut ff. de noxali. l. electio. §. pe. & etiã post si nulla sit captio aduersarij. ut ff. de interro. ac. l. de ætate. §. ulti. quandoq; etiã post sententiam reuocatur error probabilis. ut ff. quando actio. de pecu. est annalis. l. 2. Sed de errore aduocati lex dicit usque ad triduum reuocari licere. ut C. de erro. aduo. l. 3. Ad quod respondet lex illa factum narrat. non ius ponit. sic enim de facto error aduocati fuerat infra triduum reuocatus. & nihilominus potuisset reuocari usque ad sententiam ut superius dictum est. quæ enim esset ratio quare proprium errorem posset quis usque ad sententiam reuocare. non autem alienum. id est aduocati. certe nulla. Vel aliter respondeo ad legem illam. potest reuocari error aduocati usque ad triduum sine probatione erroris. sed post modum usque ad sententiam cum probatione. ¶ Confessio ¶ autem reuocata non nocet. ut l. de appel. cum causam infra de censibus olim. ¶ In summa notandum ¶ est quod ¶ confessus pro iudicato habetur ut ff. eod. tit. l. prima. Quod plures sic intellexerunt. ut confessus per iudicis sententiam non debeat condemnari. sed sufficiat pro condemnatione sua confessio. unde in confessum nullæ sunt partes iudicis. ut ff. ad leg. Aquil. l. proinde. unde confessio statim currit tempora quatuor mensium. ut ff. eodem titulo. l. cer-

tum. §. ultimo & ff. de re iudica. l. debitoribus. Sed certè licet non sint aliquæ partes iudicis in cognoscendo uel interrogando. sunt tamen aliquæ in pronunciatum uel in æstimando. ut in eadem l. proinde. ut ff. eod. tit. l. Iulianus. Et in criminali causa certum est secundum omnes confessum damnandum esse. ut ff. de custo. & exhi. reo. l. si confessus 2. q. 1. c. 1. & 2. In ciuili autem causa puto distinguendum utrum actor cepit agere iudiciario ordine. puta dato libello. Et tunc confessionem sequi debet sententia. Si autem ante libellum reus de plano confiteatur debitum nolens subire iudicium. tunc sequi debet præceptum. quia præcipere debet iudex pecuniam solui infra legitima tempora. sicut cotidie de facto seruari uideamus. Nec enim compellitur subire iudicium qui illud præueniens confitetur. ut ff. de lega. 1. l. si domus. §. in pecunia. & ff. de iudi. l. si debitori. De præcepto huiusmodi uel simplici iussione habes ff. quod metus causa. l. ult. ¶ Item sciendum est quod si quis interrogatus à iudice non respondeat uel obscure respondeat. ita ut incertum dimittat interrogantem. perinde habetur ac si confessus fuisset contra se quod aduersarius asserbat. ut ff. de interro. actio. l. de ætate. §. si cum & §. qui tacuit. & nihil interest. De confessis in iudicio penitentiali dicam. infra de poe. & remissionibus.

Summarium

- 1 Probatio quid sit.
- 2 Probatio unde dicatur & cui incumbat.
- 3 Negatiua an & quando & à quo probari possit. & nu. 4.
- 5 Reo quando incumbat probatio.
- 6 Probatio iudici fieri debet.
- 7 Probari quid debeat.
- 8 Probationum quot species sint.
- 9 Instrumenta an & quando improbari possint per testes & nu. 10. & 11.
- 10 Presentia testium facit ut instrumento credatur.
- 11 Testes & instrumenta an parum uim habeant.

- 12 Testes quot requirantur ad improbandum instrumentum.
 13 Probatio quando faciendā.
 14 Probat uterque actor & reus induplicibus iudicijs.
 15 Limites & census qualiter probentur.
 16 Literis episcopi an sit credendum. & an literis abbatibus, conventus, & capituli.
 17 Instrumentum principis creditur in provincia aliena si hoc habet consuetudo.

¶ DE PROBATIONIBVS. Rub.

Dictū est supra de confess. sed quia frequentibus in iudicijs promptas habent rei negationes, & contra negantes necessariae sunt probationes. Ideo de eis diligenter est attendendum. ¶ Videamus ergo quid sit probatio. unde dicatur quis debeat probare. cui. quid. qua liter. & quando. ¶ Probatio ¶ est rei dubiae per argumenta ostensio. sic diffinit Azo. in summa. sic & Damasus in summa sua. Sed huic diffinitioni obstat infra de iur. signi. forus. §. cā aut argumento aut probatione constat, quoniam argumentum nunquam testibus nunquam tabulis dat probationem. sed solā investigatione inuenit ueritatem ut dictū est. & dicitur argumentum quasi argutē inuentum. probatio autem testibus & fide tabularum constat. Vnde & si hęc diffinitio locum habeat in his quae probantur per instantiam disputandi, nō tamen locum habet in his quae probantur in iudicio, illa enim probantur per testes uel instrumenta & plerumque per praesumptiones & iudicia. ¶ Vnde sic diffinitio. Probatio est rei dubiae per testes uel instrumenta & plerumque per iudicia & praesumptiones ostensio. Plerumque ideo dixi, quia & si in causis pecuniariis & civilibus praesumptiones & iudicia probent. ut C. de fide instr. l. sicut infra de praesum. per totum. ita ut per eas si certē fuerint uel uolentē ad sententiam procedatur. ut 32. q. 1. dixit infra de praesum. literis. ff. de his qui sui uel alie. iuris sunt. l. filii. non tamen in criminalibus ad condemnandum sufficiunt. quia in criminalibus nō proceditur ad poenā ex praesumptionibus ut infra de praesumpti. literas.

ff. de pa. l. ab sententi. 2. q. 1. primo nisi essent iudicia indubitata & luce clariora. ut C. de proba. l. sciant. ¶ Dicitur autem probatio ¶ a probe aduerbio. probē enim facit qui probat quod intendit nam per hoc poenas nō probantiū euitat. ¶ Debet probare actor qui aliquid asseuerat. ut. ff. eo. ti. l. ei qui dicit incumbit probatio. & hoc de iure regulari. quia negātis factum nulla ē probatio. ut 6. q. 5. actor supra de ele. bonae memoriae maguntin. C. de probati. 3. l. actor supra de renū. super hoc. ¶ Hoc tamen fallit in casibus si negatiua habeat implicite affirmatiuum. ut supra de renū. super hoc. Et ideo sic sub audiendum est negantis factum nulla est directa probatio. ut infra eo. ti. quoniam contra falsam. alias enim indirecta probatio admittitur ut infra eo. ti. tertio infra de testi. series. extenore. C. de contrahē. & consti. l. optimā. Item fallit si praesumptio sit pro actore. ut in casu legis. C. de proba. siue possideris. Ideo autē negatiua simplex per rerū naturā probari nō pot. quia quod non est nec genus nec speciē habet nec circumstantias neque causas qui in probatione necessaria sunt. ut infra de testibus cū causa. in audi. de testi. §. 2. colla. 7. alias sola testario nullius est momenti ut. 4. q. 3. §. item in criminali. & §. solam. C. de testibus. l. sola. Item fallit ubi quis negat ius. ut. ff. de proba. l. ab ea parte. ut cum quis dicit aduersarium suum de iure prohibitum. uel cum dicit aliquid sibi competere quod est contra ius commune. ut. ca. di. contra morem. ¶ Itē factū negatiuum probari non pot. sed dictū negatiuum sicut infra eo. ti. tertio infra de despō. impu. ex literis. 3. r. q. 2. Lotharius. Item negatiua probatur per iuramentū quod indefectū probationum defert quāque actori quāque reo ut nor. supra de iur. calum. §. praestatur in fi. & notabo plenius infra de iure iur. Item incumbit negati probatio. cū natura negationem impugnet. ut cū quis negat hominem sanae mentis, quia ex natura contrarium praesumit probare habet hominem furiosum. ut. C. de codicili. l. nec codicillos 3. quāstio. 9. iudicas. Item natura impugnat dictum illius

ius qui dicit se indebitum soluisse. Nemo enim creditur ita resipinus ut facile pecunias suas taceret. & indebitas effundat. & ideo neganti debitum & asserenti indebitum incumbit probatio. ut ff. eo. tit. l. cum de indebito. §. si uero. Item incumbit neganti probatio si degationem impugnet honestas. ut cum uxor negat se quæsiuisse de bonis uiri. debet probare se aliunde quæsiuisse ne incidat in suspicionem turpis questus. ut ff. de do. inter ui. & ux. l. Quintus curius. & C. eo. tit. l. etiam. Quod & in prælato dici potest cum quæritur an de bonis ecclesiæ uel aliunde quæsiuerit. ut C. de epi. & cle. l. sacrosanctæ. & in auten. ubi signato licentiam. † Quod autem superius dixi actori incumbere onus probandi. actorem large intelligas ut in eo comprehendas accusatorem & reū expientem. Nam reus actor efficitur est in excipiendo. ut ff. eod. tit. l. exceptionibus. Quod uerum est si reus in excipiendo aliquid asserat. cæterum si neget ut cum proponit exceptionem non numerate pecuniæ, non ei incumbit probatio ut probet non numeratâ. sed creditor ut probet se numerasse. ut C. de non nu. pe. l. si ex cautione. Item appellatione actoris intellige reum qui licet nõ opponat exceptionem dicit tamen ipso iure deficere intentionem actoris dum contendit se soluisse. ut C. eo. tit. l. 2. Haber igitur probare actor accusator excipiens. dum excipiendo aliquid asseuerat sic. dum dicit actorem nullam actionem habere. Sed & denunciator qui aliquem super crimine denunciatur punitur alioquin de calum. ut infra de calu. ca. 2. extra ordinarie tamẽ. cū ratio non sit in hæc certa pœna statuta ut supra de officio dele. de causis. Itẽ & qui aliquid obijcit electo confirmado uel consecrado. ut infra de accu. super his. sed & promotor inquisitionis uel adiutor si ad ipsius denunciacione commissa sit inquisitio. alioquin de falsa denunciacione punietur ut dictũ est. & eo a prosequedo & testificando repulso: si is contra quem inquirendum est fuerit infamatus. nihilominus inquiretur ut infra de accu. & in qui. cū oporteat. Et quod pu

niendi sunt falsi. nunciatores probatur. C. de ac. & inscrip. l. ea quidem. ff. ad turpill. se. con. l. ab accu. §. nunciatores & C. de curiosis. l. 1. lib. 12. ¶ Iudici facienda

6 † est probatio ut. 2. q. 7. plerique. C. ob tur. cau. l. 1. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. si testes. ff. de proba. l. quinquaginta. in fi. fides enim relegioni iudiciarie debetur. ut C. de testi. l. eos. Nam ipse magis scire potest quanta fides sit testibus adhibenda. ut ff. de testibus. l. testium fides. sed præsentè aduersario. ut C. testi. l. si quando. §. sed cum infra ti. proximi. in nomine domini. ¶ Id autem † probandum est quod probatum probantem adiuet. ut C. de proba. l. ad probationem. ut si quis ad probationem dominij probationem inducere facte locationis nõ. nõ sufficit ad probationem dominij facta locatio. ut infra de fide instr. c. inter dilectos. C. loca. & con. l. ad probationem. Species probationum

8 sunt sex. † Probatur enim aliquid per rei euentiam ut cum quis in crimine deprehenditur. ut l. di. si quis diaconus. 81. di. si clericus & c. presbyter. ff. de ritu nup. l. palam. §. qui in adulterio. Non tamen sufficit sola deprehensio sed requiritur etiam conuictio. ut in prædicto. c. si quis diaconus supra de iu. cum non ab homine. C. de defen. ciui. l. 7. in prin. Sed quãuis ad cõdemnandum non sufficiat sola deprehensio ut. 2. q. 1. nos in quenquã. sufficit tamen ad infamadum. ut in d. l. palam. §. qui in adulterio. Item secundo cum quid ita notorium est quod nulla posset tergiversatione celari. ut infra de accu. euentiam. 2. q. 1. manifesta, qui Lotarius. §. in manifestis. & c. de manifesta. & c. celus. supra de filijs presby. quoniam. infra de purg. cano. c. cum dilectus. Tertio famam. ut 4. q. 3. item in criminali. in uer. litem sæpe. infra ti. proximi. tam literis. Quarto per presumptionem. ut 17. dist. peruenit. 64. di. multis. infra de coha. cle. & mulie. si quisquã. in aut. ut liceat ma. & auar. §. pen. C. de adult. l. si quis in auten. si potest tres. Quinto per iuramentum de iurationem. ut 16. q. 3. dilectio. ff. de iur. iurand. l. manifesta. C. de rebus credi. l. in

di. l. in bonæ fidei, infra eod. ti. sicut. Sexto per instrumen. ut infra de fide instrumē. per totum, quorum nomine testes intelliguntur. ut infra de testi. co. peruenit. ff. de fide instr. l. i. ff. de uer. signi. l. motionem. §. instrumentorum. Hoc tamen notabis quòd probatio tollit & uincit præsumptionem. ut infra de præsump. quia. ff. quod metus causa. l. non est uerisimile. sicut & præsumptio præsumptionem ut. ff. de in inte. testi. l. diuus. ¶ Sed quæritur illud de quo frequenter in iudicijs dubitatur ꝑ an per testes probari possit contrarium eius quòd in instrumento publico cōtinetur. Et uidetur quòd sic ut infra eod. ti. tertio infra de fide. instru. cum Ioannes Eremita. C. de proba. l. cum precibus. C. de contrahen. & commit. sti. l. optimum. C. de non nu. pe. l. aduersus. Et generaliter dicit auctoritas. In ore duorū uel triū stat omne uerbum ut infra de testi. licet. 2. q. 4. c. 1. §. 1. infra de testibus cum a nobis. Nec mirum. Nam uox uipa præfertur, mortuæ ut in auth. de fide instru. §. si uerò aliquid tale. coll. 6. ꝑ & probatur infra e. tit. post cessionem, & c. in præsentia. Præsentia testium facit ut instrumento credatur. ut infra de fide instru. ca. 2. supra de procu. alia 61. di. episcopus, 12. q. 2. sine exceptione, in auth. de fid. instr. §. si quis igitur. & §. sed & si quis, colla. 6. & in auth. de hære. & falci. §. si uerò obstant, & per eos qui falso interfuisse dicuntur potest improbari instrumentum ut. ff. quemadmo. testi. ape. l. i. in fi. & in auth. de fi de. instru. §. si uerò moriantur. ꝑ sed contra licet enim dicatur quòd parè uim habeant testes & instrumenta. ut. C. de fide instrumē. l. in exercendis. Inuenio tamen plerisque ualidiorem esse probationem instrumentorū quàm testium. ut in mandato probando ut supra de off. deleg. cum in iure. C. de man. prin. l. una. Item in licentia. ut 71. dist. extraneo. & c. se. C. de episcop. & cleric. l. si qua per calumniam §. ult. in auth. quomodo oportet. ep. §. nō aliter. colla. 2. 8. q. 1. c. uno Item in fidei confessione, ut. 1. ult. saluberrimum. Item in electione supra de elec. quia propter. Itē

in cōuentione rei ecclesiasticæ, ut. x. quæ. 2. hoc ius porrectū. Item in atate, ut. C. si minor se ma. dixit. l. si alterius in fi. Item in non numeratæ pecuniæ confessione. C. de non nu. pecu. l. generaliter. Idem in probatione census, ut. ff. de probat. l. census. ¶ In his igitur & consimilibus uidetur quòd per testes improbari non ualeant instrumenta. cum tamen ualidior sit probatio instrumentorum quàm testium sicut dictum est. Nec mirum. nam memoria hominum labilis est ut. ff. de arbi. l. si arbiter. & idè testes ex tractatu temporis uariare solent. ut. ff. ad Carbo. l. 3. §. duæ. ff. de dam. infe. l. qui bona. §. ultri. ¶ Solutio cōtra quodlibet instrumentum reprobari potest per testes per. l. illa. C. e. u. l. cum precibus. Fallit in inuentario. ut. C. arbi. tute. l. ult. Et hoc propter nimiam eius solennitatem. Item fallit cum mulier fatetur in instrumento se pecuniā accepisse pro intercessione quam fecit. contra hoc instrumentum probari nō potest ut. C. ad uell. antiquæ. & hoc ideo quia per hanc confessionem mulier tollit sibi priuilegium Velleiani quòd facilius tollitur quamuis commune. Nam si quis cōfiteretur in instrumento sibi pecuniam numeratam, non ei tollitur ius commune per quod excipi potest de non numerata. C. de non nu. pec. l. aduersus. & l. in contractibus. ꝑ Secundo uidendum est de numero testium scilicet quot testes requirantur ad improbandum instrumentum. Et est dicendum quòd quatuor. Cum enim tabellio habeatur loco duorum testium. ut. ff. de testamen. Domicius unde. facit quādoque plenam probationem. ut. C. ad le. Cor. de sal. si quis decurio, necessariū est ut tot sint testes excedentes numerū duorum duorum, quot per se facerent probationem. ut infra de fide instru. cum. Io. Eremita. Sed quid instrumentum habeat testes inscriptos, qui si instrumentū defendant. Dico quòd testes improbantur excedere dicunt illos in duobus ad minus. ¶ Innumero autem testium qui sunt pro instrumento computabitur tabellio pro duobus, ut dictum est.

¶ Restat uidere quando probatio fa-
 13 cienda sit. † Et est sciendum quod de-
 clinatorix iudicij in initio proponendæ
 sunt. Declinatorias uoco quæ contra iuri-
 sdictione iudicis opponuntur, ne si eis sci-
 ter omiffis ad alia procedatur, uideatur
 quis in iudicē consentire ut. C. de excep-
 t. lult. & ut no. in recusatione iudicis. supra.
 de dila. §. sunt & alia in fi. illius. §. eo. tñ
 saluo, q̄ non uidetur in iudice consentire
 qui edi. sibi genus desiderat actionis ut. ff.
 de iud. l. non uidetur in iudicem. Sunt etiã
 probandæ declinatorix similiter in ini-
 tio. Prius est enim ut sciatur de iurisdic-
 tione iudicis & deinde ad consequentia pro-
 cedatur. Verūtamen si ex ignorantia exce-
 ptiones huiusmodi omitantur etiam post
 sententiã latã locum habet. ut. C. ut ante.
 cõpe. iudi. lult. infra de sen. & re iudi. ad
 probandũ. ¶ Dilatorix proponendæ sunt
 & probandæ ante litẽ contest. ut infra de
 sen. & re iudi. inter monasteriũ. infra. de
 excep. pastoralis. C. eo. ti. l. pen. Dileto-
 rix solutiones proponendæ sunt in initio cau-
 sã. Initium cause appellatio lit. conte. ut.
 C. de iur. cal. l. 2. Respon. 1. §. ul. Proban-
 dæ uerò postquam actor intentionẽ suam
 fundauerit. ut. C. eod. tit. l. exceptionem. si
 tamen reus non didicit testificata. ut di-
 cam. infra tit. prox. Actor debet probare
 intentionẽ suã post litẽ contesta. Reus
 probabit exceptiones suas. s. perempto-
 rias postquam actor intentionem suã pro-
 bauit. ut. C. de exce. l. si quidem. C. senten-
 tiam rescin. non posse. l. peremptorias. &
 C. de præscrip. l. 6. tẽpo. l. emptor. Quod au-
 tem lex illa si quidẽ. & C. eo. ti. exceptio-
 nẽ uelle uidetur quod reus debeat con-
 testari ante probationẽ actoris. puto quod il-
 la cõtestatio ex uoluntate nõ ex necessita-
 te fiat. Sũt & quidã perẽptoria. quæ post
 sententiã opponi possũt & probari ut
 sunt exceptiones illæ per quas contendit-
 ur iudiciũ retro nullũ. ut est exceptio fal-
 si procuratoris. ut supra de procu. in no-
 stra. C. eo. ti. l. licet. ff. de iudi. l. licet. Itẽ ex-
 ceptio falsi. ut infra de cri. fal. super eo. ff.
 de iud. l. si prator. §. Marcellus. C. si ex fal.
 instr. l. ul. & l. 1. & 2. infra. de sen. & re iud.

cum. I. & A. & in quibusdam alijs casibus
 quos notabo. infra de excep. ¶ Illud in sũ-
 14 ma † notandũ est quod sicut se habet ex-
 ceptio ad accusationem quo ad modũ pro-
 bandi, id est, sicut probata intẽtione acto-
 ris deinde probanda est exceptio perem-
 ptoria. ut superius dictum est. sic se habet
 replicatio ad exceptionem ut probata ex-
 ceptione replicatio probetur. uel simul
 probet uterq; s. excipiens & replicans, ut
 infra de præscrip. illud. sic tamen ut poste-
 rius probans non didicerit testificata prio-
 ris alioquin secus. Contingit tamen ali-
 quando quod propter præsumptionem fa-
 cientem pro actore non admittitur pro-
 batio exceptionis sed replicationis. ut si
 repetam a te beneficium meum. tu exci-
 pias quod renunciaui sponte. ego replico
 quod coactẽ. tunc quia non est uerisimile
 quod sponte renunciauerim admittitur in
 ea probatio. ut supra de renun. super hoc.
 Quod autẽ dixi posteriorẽ non probare si
 iã dicit testificata prioris intelligo uerum
 esse per testes. Nã per instrumenta potest
 quis probare. ut infra de fi. instru. cũ dile-
 ctus. In summa notabis quod in duplici-
 bus iudicij probat uterq; ut infra. eo. tit.
 ex literis. ¶ Item probatur aliquando per
 aspectũ. ut infra. eo. ti. proposuisti. ff. de uẽ.
 inspi. l. in prin. C. finitũ regũ. l. 2. ff. eo. l. si
 irruptioni. 16. q. 3. inter memoratos. Nec
 ob. quod alias dicitur quod oculus plerun-
 que fallitur. ut infra eo. ti. causam. 27. q. 1.
 nec aliqua. Nam & si plerũq; fallatur fre-
 quẽtius tamẽ nõ fallitur. Nã segnus irri-
 tat animã dimissa per aures. quã quæ. sunt
 oculis subiecta fidelibus. ut insti. de gradi-
 15 ad fi. ¶ Itẽ probantur † limites per libros
 antiquos. ut infra eo. ti. cũ cã. Et cẽsus per
 libros cẽsuales. ut infra de præscrip. ad au-
 dientiam. per instrumenta priuata ab ar-
 chiuo publico producta. ut. C. de fide
 instrumen. in auten. ad hæc 30. q. 1. per-
 uenit probatur per abbreviaturam nota-
 rij defuncti unde complenda est, & ad
 instrumentum publicum reducenda. ut
 infra de fi. instrumen. cap. ul. non autem
 per priuatas scripturas. ut. C. eod. titu. l.
 instrumenta. nisi habeant subscriptiones.
 trium.

trium testium. ut. C. de fide instrument. l. comparationes. Vnde uersus cautio priuata cum trino teste notata. Hoc ius est natura quod cautio publicè facta. † Vltimò queritur an credatur literis episcopi. Et uideretur quod sic. ut infra eod. tit. post cessionem. 11. q. 3. curæ infra de fideiussio. peruenit 71. dist. extraneo & ca. sequentibus infra de fide instrumen. c. 2. Nam & creditur literis abbatis. ut 19. quæstio. 3. statuius. Literis etiam conuentus. ut infra eod. tit. tertio. Literis capituli. ut infra de appell. sign. ficauit 73. dist. in nomine domini. Item creditur sigillo episcopi alieni. ut 19. q. 2. c. 1. & 2. † Creditur instrumento principis in prouincia aliena si hoc habeat consuetudo regionis. ut infra de fide instrumen. cum dilectus. Et satis credo quod credendum sit literis episcoporum præter quam circa acta iudiciorum. ut infra eod. tit. quoniam contra falsam. Sed opponitur cum uox uiua præferatur uoci mortuæ. ut in authen. de fide instr. §. si uero aliquid tale. Quale non creditur episcopo dicenti aliquem excommunicatum. ut 6. q. 2. si tantum & c. placuit. & creditur ei scribenti. ut in c. curæ. Respō deo. scribenti iure ordinario creditur. ut iudici de eo quod fit coram eo tanquam coram iudice. & sic loquitur. capit. curæ. Ei autem dicenti id quod nouit ut homo & contentiosè dicenti tanquam parti nõ creditur & sic loquitur. c. si tantum & infra titu. proximo. cum tu fili.

Summarium

- 1 Testes qui esse possunt.
- 2 Considerari quæ in testibus debeant. & numero. 3.
Seruus an testificari possit.
- 3 Fœmina quando à testimonio repellatur.
- 4 Minor an ad testimonium admittatur.
- 5 Furiosus & mente captus à testimonio repellitur.
- 6 Testis qui non est bonæ uitæ & famæ non admittitur.
- 7 In fidelis contra fidelem testificari non permittitur.
- 9 Testimonium an & quando quis ferre possit

in causa sua principaliter uel secundario. & num. 10.

- 11 Index recusari potest in causa consimili cum litigatore.
- 12 Pater & mater an & quando sint idonei testes pro filiis uel è contra.
- 13 Testimonium dicere aduersus coniunctos suos quæ persone non coguntur.
- 14 Testes quando duo sufficiant. & quando non.
- 15 Iurare debent testes dicere ueritatem quam nouerunt.
- 16 Testes quando sint regulariter producendi.
- 17 Testes produci possunt usque ad tertiam productionem uerbum productio. quomodo intelligatur.
- 18 Auc. de his qui ingredi. ad appellan. §. quia igitur. colla. 5. an sit derogatum.
- 19 Infinitas est euitanda.
- 20 Testes in quibus concordari dicuntur.
Testes singulares an & quando probent.
- 21 Testes quando dicantur singulares.
- 22 Testes an publicatis attestacionibus produci possint. & nu. 23.
- 24 Testes noui an & quando admittantur.
- 25 Nove assertiones uel noui articuli ex ueteribus articulis dependentes quæ sint.

DE TESTIBVS. Rubr.

Diximus supra de probationibus in genere. Nunc de ipsis in specie uideamus. Et primò de testibus. postea de instrumentis. eo quod uox uiua ualidior est quam mortua. ut in authen. de fide instrumen. §. si uerò. Hoc igitur ordine procedamus. ut discutiamus qui possunt esse testes. qui non. quot testes requirantur. quæ iurare debent. quando sint producendi. quotiens quæ diuersitates testimonijs noceant. & an post publicationem possint testes produci. ¶ Possunt esse testes qui non prohibentur. Nam edictum de testibus prohibitorium est. ut. ff. eod. tit. l. 1. sicut edictum de procuratoribus. ut. ff. de procu. l. mutus. sicut & edictum de matrimonio contrahendo. ut infra de spon. cum apud. Prohibitorium scilicet certarum personarum. generaliter autem permissorium licet aliter ponatur

natur & aliter significet hoc uerbum pro
 1 inhibitorium. insti. de interdic. §. interdi-
 2 torum. ff. de interdic. l. 1. ¶ In testibus
 3 † sex potissimè consideranda occurrunt.
 Conditio, sexus, ætas, discretio fama. Et
 fortuna, fides, in testibus ista requires. cõ
 ditio, an sit seruus uel liber. seruus enim
 à testimonio repellitur. nam sæpe seruus
 metu dominãtis testimonium supprimit
 ueritatis ut infra de uer. sig. forus. §. testes
 4. quæst. 3. §. item in criminali. in uerbo li
 beri. & 3. q. 5. accusatores. C. eo. tit. l. quo
 niam liberi. seruata tamè distinctione au
 thenticæ. C. eo. ti. si uerò dicatur. Fallit
 tamen hoc cum de facto serui quæritur.
 non tamen pro domino nec contra domi
 num. ut. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer.
 item serui. Item admittitur in defectu te
 5 stium sed cum tormentis. ut. 4. q. 3. §. item
 6 in criminali. in uer. ite serui. † Sexus. quia
 fœmina non admittitur ad testimonium
 in criminali. ut. 3. q. 5. mulierem. Et est
 ratio. quia uariu & mutabile cor sem
 per fœmina producit. ut in prædicta de
 7 cre. forus. §. testes. In ciuilibus autem ad
 mittitur ut 15. q. 2. §. ex eo. & ff. eod. ti. l.
 ex eo. In criminalibus uerò mulieres ad
 mittuntur ad testimonium cum ciuilitè
 8 agit de crimine etiam contra clericos.
 ut infra eod. ti. quoniam. & c. tam literis.
 Aetas. quia minor 14. annis non admitti
 9 tur in ciuilibus. ut. 4. q. 3. c. 1. † In crimina
 libus autem minor. 20. ut. 4. q. 3. c. 1. §. ite
 10 in criminali. in uer. item in testimonium.
 11 † Discretio quia furiosus & mente cap
 tus à testimonio repellitur sicut ab offi
 12 cio iudicandi. ut 3. q. 7. §. tria † Fama ut
 infra eo. tit. testimonium. Nam si uita bo
 na defuerit fide carebit. ut in decre. forus.
 in fi. Fortuna. utrum sit locuples uel ege
 13 nus. ut. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. si
 14 testes. † Fides. quia infidelis contra fidelè
 non admittitur. ut. 2. q. 7. si hæreticus. 2. 3.
 q. 4. ipsa pietas nec tenet lex. C. de hære
 15 ti. quoniam in fi. Item non obstat infra
 eod. ti. iudei. quod enim ibi dicit cum illi
 16 & c. factum notat non ius ponit. † Ideo
 autem dixi sex potissimè consideranda.
 quia & alia sunt consideranda scilicet an

17 sit odiosus ex crimine. ut in auth. eo. ti. §. si
 18 uero odiosi. † Item non admittitur quis
 ad testimonium in causa sua principaliter
 uel secundo. ut. C. eod. ti. l. omnibus.
 unde uenditor in causa rei uenditæ nõ ad
 mittitur pro emptore. quia propria uen
 19 ditoris causa uidetur. neq; debitor in cau
 sa pignoris pro creditore. ut. ff. de appel. l.
 ab executore. §. alio condemnato. & ff.
 20 quando appel. sit. l. 2. §. sed si alius. † Fal
 lit hoc in legatarijs & fideicommissarijs
 qui ferunt testimonium in causa testim.
 cum agitur de hæreditate non de legatis
 & fideicommissis. Nec obstat quòd alius
 dicitur hæres sibi iudex & testis inueni
 tur. ut C. de fideicom. l. ul. ibi enim impro
 prie loquitur scilicet cum iuramentum de
 fertur hæredi. Item fallit collegijs & cor
 poribus quorum aliqui in causis uniuersi
 tatum ferre testimonium possunt. ut. 1. 4.
 q. 2. super prudentia infra eo. ti. in super. &
 c. cõ nuncius & hoc ideo quia causæ uni
 uersitatum non sunt singulorum & si co
 mode tangant singulos ut 1. 2. q. 2. qui ma
 numittitur. ff. quod cuiusque uniuers. l. si
 cut municipium. Item obscuro & ignoti
 non admittuntur nisi cum torment. ut in
 auth. eo. tit. §. sanctimus. Item execu
 tores negotiorum. ut infra eod. tit. in super.
 & ff. eo. ti. l. ul. Item non admittitur quis
 in causa communis quia causa communis
 duorum utriusque est. ut. ar. ff. de rit. nup.
 l. illud & hoc probari uidetur. C. eod. ti. l.
 quoniam liberi. §. idem iuris. licet quidã
 illud referant non ad primum dictum le
 21 gis. sed ad secundum. Et idem dico in so
 cio criminis & particeps. ut in l. quoniã.
 in prin. & 4. q. 3. §. item in criminali. in
 uer. item liberi infra eod. ti. ueniens. Nec
 ob infra eo. tit. quoniam. Nam illud spe
 ciale est in causa denunciationis. Vel ibi
 admittatur socius criminis ad præsumptio
 22 nem ut infra de adul. significasti. † Nam et
 iudex recusari poterit in causa consimili
 cum litigatore. ut infra de iudi. causam.
 creditur tamen socijs criminum in excep
 tio. ut 69. di. si quis papa. 6. q. 1. si quis cõ
 militibus 15. q. 3. nemini supra de cõfes.
 23 ca. 1. † Item generaliter parentes & filij

in infinitum contra se testimonium non ferunt. ut. C. eo. tit. l. parentes. Item & pro se testimonium non ferunt generaliter enim uerū est quod pater filio & filius patri idoneus testis non est. ut. 4. q. 3. item in criminali in uer. item testis. & ff. eo. tit. l. testis. Nomine autem patris & mater continentur. sicut & patrona nomine patroni. ut. ff. de uerb. sig. l. patroni. Casualiter tamē admittitur ad testimonium pater & mater pro filio scilicet cum queritur de aetate uel de natiuitate. ut. ff. de proba. l. etiam infra qui fil. sunt leg. transmissi. & ca. per tuas. Item ubi agitur de impedimento matrimonij ratione consanguinitatis & affinitatis ut infra eodem titu. quoties infra de sen. & re iudic. tenor. infra qui ma. accu. pos. uidetur 30. quæ. 6. ca. 1. & 2. Caterum si agatur an matrimonium sit contractum uel non tunc admittuntur cum distinctione infra eo. tit. super eo. Itē in testamento. ut. ff. de testa. l. qui testamento. §. per contrarium. insti. de testa. §. in testibus. Item pater & filius. Itē duo fratres in eodē testamento testes esse possunt. ut. 4. q. 3. §. item in criminali.

13 in uer. item pater. † Quædam tamen personæ sunt quæ aduersus coniunctos suos testimonium dicere non coguntur. ut. 4. q. 3. §. Item in criminali. in uer. item lege Julia. Item de domo actoris uel accusatoris testes produci non debent suspectum est enim in ea re domesticum testimonium ut. 3. q. 5. per totum. C. eo. tit. l. etiam. ff. eo. tit. l. pe. 4. q. 3. §. item in criminali, in uer. item in iure ciuili qui autem sint domestici legitur. ff. de pœ. l. respiciendum. §. surta. ff. ad Sylla. l. si uir. ff. de re mili. l. qui eum uno. C. de quætionibus. l. pridem. ff. de ædil. edic. l. ædiles. §. familiar. ff. de religio. l. familiaria. Item omnes illi qui suspecti sunt in iudicando de quibus dicā infra de app. & reu. suspecti sunt in testificando de quibus dicam infra de appel. & reu. suspecti sunt in testificando quia testes absque suspitione & infamia esse dicunt ut. 2. quæstio. 7. testes. Hij tamen omnes qui de iure repellī possunt admitti

tendi sunt si is contra quem producantur eorum testimonio in alio iudicio usus fuerit. nisi inimicitias post modum exortas docuerit. uel aliquid legitimū post emergens seu corruptionem. ut. 4. quæstio. 3. §. item in criminali. in uer. item si quis testibus. & C. eod. titu. l. si quis testibus.

14 ¶ Duo tamen testes ad minus sunt necessarii. ut. ff. eodem titu. l. ubi. & 4. quæstio. 3. §. item in criminali. in uer. sic. item ubi. nam in ore duorum stat omne uerbum. ut. 2. quæstio. 4. §. 1. cap. 1. Hoc fallit in quibusdam casibus in quibus plures requiruntur. ut cum præsul cardinalis accusatur ut. 2. quæstio. 4. præsul. Item in testamentis requiruntur septem. ut. C. de testamen. l. hac consuetissima. In codicillis quinque ut. C. de codicil. l. ulti. & l. si unus. Nisi forte ista correcta uideantur infra de testa. cum eses. & ca. relatum. Quidam tamen dicentes hoc durum esse ut ex illis decret. tot leges tollantur. ut supra de elec. cumana & C. de inoffa. testamen. l. si quando intellexerunt decre. illas in relictis ecclesijs in quibus minus solennis uoluntas requiritur sicut inter liberos. ut. C. famil. er. secund. l. ulti. C. de testamen. l. hac consuetissima, & in falcidia ut. C. ad legem fal. in authenti. similiter. Alij autem dixerunt leges illas locum habere cum agitur in foro seculari. Decret. cum agitur in foro ecclesiastico. Item exiguntur quinque testes in donationibus causa mortis. ut. C. de dona. causa mortis. l. ulti. Item quinque cum quis debitum in scriptis uult probare per testes se soluisse. ut. C. eodem titu. l. testium. Vnus autem testis in causa non sufficit. ut. 4. quæstio. 3. §. item in criminali in uer. unius uerō. Nam dictum unius nec iustificat nec condennat. ut. 33. quæstio. 2. admonere.

¶ Sed et hoc fallit. C. de crimi. fal. l. si quis decurio in authenti. de fide instrumento. §. si uerō moriantur. ff. de dote præle. l. Theopompus. Generaliter tamen dicto quod unus testis facit præsumptionem. ff. quemad-

quemadmo. testa. aperiantur. l. 1. in fi. Præterea si duo faciunt plenam probationem ergo unus facit semiplenam. Item creditur unius testimonio in omnibus his in quibus alteri præiudicium non inferitur ut puta si dubitetur de baptismo alicuius uel an ecclesia sit consecrata. ut de cōsecra. distinc. 4. paruulos. & c. cum itaq; 35 ¶ Iurare debent testes ¶ dicere ueritatem quam nouerunt. ut. 3. quæstio. 9. hortamur. Nec admisceant falsum. ut 2. q. 4. nullam. nec de suo aliquid adijciant nec quod bonum uiderit addant. ut 3. q. 9. pura. Item quòd dicant pro utraq; parte: ut 14. q. 5. non sanè. Cum uerò agitur de impedimentis matrimonij scilicet de consanguinitate & affinitate. tunc testes præstant iuramentum continens duo auditum & credulitatem. Debent enim dicere se ita a maioribus accepisse & ita credere esse: ut infra eodem titulo. quotiens. & 25. q. 6. de parentela. Hodie tamen necessarium est quòd is qui testificatur uiderit aliquos in gradibus constitutos: ut infra eodem titulo. licet ex quadam, in fi. In inquisitione autem forma iuramenti testium est ut super crimine dicant ueritatem plenam: ut infra de simo. licet Hely. Si uerò super statu ecclesiæ inquiretur tunc forma duplex est. Nam aut iurat dicere ueritatem de his quæ scit uel credit in ecclesia reformanda exceptis occultis. ut supra proxi. uel respondebit ad interrogata 36 ta. ¶ Producendi ¶ sunt regulariter in principali post litem contestata. Regulariter ideo dixi. quia causaliter secus: ut not. supra ut lite non contestata. §. 1. & 2. In principali ideo adieci: quia in emergentibus quætionibus, & in dilatorijs exceptionibus possunt testes ante litem contestata. produci: ut cum suspicio iudici opponitur. coram arbitris probatio offertur: ut supra de offi. delega. suspicio. nis. Item cum opponitur de suggestione falsitatis uel suppressione ueritatis. sicut in his & consimilibus quilibet potest exempla per se notare. Quando autem testes actoris & testes rei produci

debeant post lit. conte. no. supra tit prox. §. actor. ¶ Testes produci possunt ¶ que ad tertiam productionem ut infra eod. titu. in causis. sed hoc uerbum productio duobus modis consuevit exponi. uno modo sic. Productio, id est, dilatio, unde tres productiones dari debent pro testibus. id est tres dilaciones in quibus fieri possunt multæ testium productiones. id est, inductiones & præsentationes quarta autem dari non debet nisi cū solemnitate legali. infra eod. ti. in causis infra eod. ti. c. pe. in aut. eod. ti. §. quia uerò. coll. 7. Et secundum hoc intelligi potest quod dicitur in lege antiqua. ff. de ferijs. l. ult. q. pro singulis necessitatibus singulæ dilaciones dari debent, uerum est usq; ad tres & quartam cum solemnitate ut dictum est. Alio etiam modo exponitur hoc uerbum productio id est præsentatio testium. ut sic hoc uerbum productio significet id quod uerbum sonat. & simile. ff. de uerbo. sig. l. cum enixa. ff. iudicatum solui. l. iudicatum. Nam cum præsentato iudici aliquos testes recipiendos dicitur una productio. cū præsentato alios dicitur secunda productio. tres ergo tales productiones fieri possunt sub una tamen dilacione. quarta uerò non nisi cum sollemnitate legali ut dixi. Et no. quòd secundū primam expositionem quòd dicitur de quarta genera exempli dicitur. Idem est de quinta & de sexta & de ulteriores ex necessitate tamè. quia ut superius dictum est pro singulis necessitatibus singulæ dilaciones cum causæ cognitione dandæ sunt. non enim facile amplius quam semel dilatio dari debet. ut 3. quæstio 3. §. sparium. Sed puto in hoc seruari debere quod obtinet in causis de facto cum enim aliquis uult probare per testes. colligere debet omnes testes quos tunc habere potest & dicet iudici. Istos re præsentato pro prima productione. Item colliget alios & præsentabit pro secunda. Item alios pro tertia. omnes tamen sub una dilacione. sed iudex refrenare poterit multitudinem testium effrenatā. ut infra eod. ti. significauerunt. Legalis autè sollemnitas hæc erit. quia iurabit is qui pe-

rit quartam productionem quòd non fuit percunctatus dicta testium per se uel per alium nec petat quartam productionem per aliquem dolum, machinatione, uel arte sed propterea quòd non ualuit uti testibus quos producere intendit. ut in auten. 18 co. tit. §. quia uero multi. ¶ Item cum in hoc casu iuretur quæro an derogatum sit illi autem. de his qui ingredi. ad appel. §. quia igitur, colla. 5. ubi dicitur quòd semel in tota lite iurandum est. Respondeo puto derogatum esse. quia in auten. de testibus. postemor est illo autem. de his qui ingre. & eodem modo derogaetur illa autem. de his qui ingrediuntur per aliud autem. de instrumentorum cautela. §. si uero moriantur. ubi similiter secundo iuratur quòd autem. est in 6. collat. Vel posset dici quòd non derogaretur. nam illud autem. de his qui ingrediunt. loquitur in iuramento de credentia quòd semel in tota lite præstendum est. Aliud uerò autem. loquitur in iuramento ueritatis. Item sciendum est quòd si ego produxi testes in principali. Et tu excipias in personas illorum licebit tibi producere testes ad reprobationem eorum & eodem modo licebit mihi excipere contra tuos testes & alios producere ad reprobandas personas tuorum. conceditur enim mihi a iure testes meos defendere. ut infra de simo. licet. Hely. & c. per tuas. & etiam confirmare. ut 3. q. 3. de iudicijs. ulterius autem tibi non licet reprobare meos. quos ultimo produxi. Nam si hoc tibi licentiam quarti producerentur contra tertios computatis his quos in principali produxi. & si liceret producere quartos contra tertios. eadem ratione & quintos cōtra quartos. & sic posset res ad infinitum deduci. 19 ut infra eod. titu. licet dilectus filius ¶ In finitas autem uitanda est. ut. C. de iudi. l. properandum, in princ. supra de dolo. & contu. fin. m. ff. de re iudi. a diuo Pio. §. sed si empiror. ff. de arbit. l. non distingue mus. §. quæsitum. ff. pro suo. l. ultima. ff. de lega. 3. l. fideicommissa. §. si quis decem. Et idem dico si ego & tu produximus testes in principali. nam licebit ti-

bi obijcere in personas eorum & mihi in personas tuorum. & sic tibi licet producere testes contra meos & mihi contra tuos. Sed & cuiuslibet nostrum licebit tertios producere testes ad defensionem illorum quos in principali produxi & ad reprobationem illorum qui produxi sunt ad reprobandum. ¶ Nunc uidentur est de diuersitate testium. ¶ Et est sciendum quòd testes in his concordare debent quæ sequenti uersiculo continentur. Res persona. gradus locus. hæc sunt consona tempus. Res ut cum unus testis dicit de una re alius de alia. uel unus de uno facto alius de alio. si de factis quæritur. Et tunc non ualet testimonium cum sint testes singuli in suis testimonijs singulares. ut supra de elec. cum dilectus. & supra de proba. licet. Persona ut cum quæritur de persona. & unus testis dicit de una persona & alius dicit de alia non ualet eorum testimonium ratione præmissa. Gradus ut si agatur de impedimento consanguinitatis & affinitatis & testes in computatione graduum diuersos asserant gradus non ualet eorum testimonium. ut 35. q. 6. de parentela. Locus reddit testimonium inefficax. ut in exemplo Danielis. Similiter & tempus ut 3. q. 9. nihilominus. Sed hæc dicunt quidam uera esse in facto irreuerabili. ut est homicidium eiusdem hominis. In facto uerò iterabili. ut est adulterium etiam cum eisdem dicunt diuersitatem loci & temporis non nocere. Nam & si testes in his uariant ut non probent idem adulterium propter diuersitatem loci & temporis, probant tamen illum adulterium contra quem producantur. Sed hoc reprobat Danielis exemplum. talis autem diuersitas in tempore non nocet ut si unus dicat de die dominico alius de hora nona eiusdem diei. quia dictum secundi continetur sub dicto primi. uel si unus dicat in domo tali contractum uel delictum est alius dicat in camera. Item in facto durabili non nocet diuersitas testium. ut si unus dicat se uidisse episcopum uel presbyterum ce-

lebrasse.

letrasse in hora tertia alius in hora sexta. Missa. enim in tantum durare solet. Sed quid si agatur de decima. & unus testis dicat decimam solutam uidisse. interrogatus quid uiderit. solui respondit factas alius dicit ciceram. nunquid probatum intelliges decimam fuisse solutam. Respondeo non. quia in rebus discordant. ut in primo membro uersus huius De diuersitate autem testium plenissime notatur. 4. q. 4. item in criminali. in glo. que incipit circa. Sed ut breuem & sumariam doctrinam habeas. sic notabis.

21 ¶ Si testes quos ego induco uaria & diuersa proponant erunt singuli in suis testimonijs singulares. ut supra de elec. cum dilectus. & cap. in genesi. & cap. bonæ memoriæ & supra de proba. licet. Si uerò quilibet sibijpsi contraria dicat repellatur omnino. & in decret. licet. infra. de ap. sollicitudinem. ff. quando appel. fit. l. 2. C. de sur. l. i. lib. 10. & de mune. primo l. processio. Ceterum si quidam de meis testibus dicant pro me. quidam pro aduersario meo. iudex considerabit numerum & conditionem illorum qui dicunt pro me. & illorum qui dicunt pro aduersario. & qui dicant uerisimilia & negotia aptiora. ut 4. q. 3. Sit in criminali. in uer. sape. Si uerò ego inducam testes pro me. & tu tuos pro te. & testes tui deponunt contraria his in que dicunt testes mei. tunc etiam iudex considerabit numerum & conditionem meorum & tuorum & qualitatem dictorum. & sic præferret meos tuos. uel tuos meos. Sed si omnia paria inueniantur quod difficile est tunc interpretetur si potest ut infra eod. titu. cum tu fili. si non potest absoluat reum. ut supra de proba. ex literis infra de fide instru. inter dilectos. uel iudicabit pro re magna favorabili. ut in prædicta decre. ex literis. ff. de re iudic. l. inter pares. ff. de reg. iur. l. libertas. 12. q. 2. cum redemptor. ff. de inoffic. testa. l. si pars iudicandum. 33. q. 1. si quis accepit. Vnde uersus. Stat testamentum libertas coniugiumque. Si sint æquales qui producunt utrinque ¶ Publicatis & attestacionibus non licet alter-

ruij. hoc est ei qui produxit. uel aduersario testes producere circa idem. ut infra. eo. titu. cum uenisset. secus circa aliud. ut infra. eo. titu. causam. & c. cum causam. series. ex tenore. Quidam tamen Doctores aliter intelligunt. has duas decredicunt enim quòd ibi post publicationem attestacionum producuntur testes. Alij circa idem adjicientes hoc speciale esse in causa matrimoniali. Et eodem modo intelliguntur infra de consangu. & affini. ex literis. infra. eo. titu. cum in tua infra de spòiali sicut. eo quòd cause matrimoniales favorabiles sunt. Sed certe hoc non est augere fauorem sed uiam falsitatibus aperire ut in auc. de testi. §. quoniam uero multi. colla. 7. ¶ Vnde illorum sententia non admissa dico. quòd etiã in causa matrimoniali testes produci non possunt super eisdem articulis postquam partes didicerint testificata. ut infra. eo. titu. constitutis. ¶ Ad iura que ipsi allegant sic respondeo. Decreta. illa series. non ob. Nam ibi testes producuntur ad alium articulum. sive ad alium gradum. In illa ex tenore. inducuntur ad probandam negatiuam indirectè. sicut loquitur lex. C. de contrahen. & committen. stipula. l. optimam. Illa cum in tua. non ob. quia ibi prima productio facta fuit extra iudicium cum prædiceretur in ecclesia de matrimonio contrahendo. Secunda uerò in iudicio. & ideo per cunctatio priorum attestacionum non nocet secundæ productioni. Et ideo caute subiunxit in fin. cum hæc exceptio lo cum non habeat in hoc casu. Quidam habent in litera in hac causa. Sed prior litera uerior est. Decreta. illa ex literis. suniliter non obstat. Nam ibi prima probatio fiebat extra iudicium. secunda in iudicio. Sicut in illa decum in tua. tertia productio fiebat ad alium & nouum articulum. s. quando testes didicerint quod testati sunt ante accusationem matrimonij uel post. ¶ Scio. quòd cum super hac quaestione inter me & Doctores Paduæ concertatio fuisset exorta alijs primam opinionem fouentibus. me secun-

secundam consulta romana ecc. super q̄o
 ne de facto potteaiore sententiam appro
 bauit. Hæc tamen in causa appellationis
 locum non habent in qua materia talis
 doctrina tradita est, non oppositum oppo
 nã: & oppositum nõ probatũ probabo .i.
 nõ oppositum in primo iudicio opponã
 .i. in iudicio appellationis. & oppositũ in
 primo iudicio nõ probatum probabo in
 iudicio appellatiõis ut probantur hæc
 omnia infra eo. ti. fraternitatis ff. de ap
 pel. l. scio. C. de appel. l. eos. §. si quis aut.
 C. de tẽpo. appel. l. per hanc, dominus Al
 ber. dixit quod post publicationẽ attesta
 tionũ nec in prima causa principali nec
 in causa appellatiõis licet. circa idẽ no
 uos producere testes, per autẽ in autẽ. eo.
 ti. §. quoniã uero multi Et rescõdebat aut
 leges superiores q̄ loquãtur cũ in primo
 iudicio probatũ est, nõ per testes sed alio
 modo. sed ad decre. illã fraternitatis, non
 poterat respondere. ¶ Et not. quod decre.
 illa fraternitatis. dicit testes posse produ
 ci in causa appellatiõis super nouis capi
 tulis Sed lex illa per hanc, dixit super no
 uis assertionibus, quæ non ad nouũ capi
 tulũ pertineant. Ad quod respondeo, quia
 quod dicit decre. capitula, exponendum
 est, id est, assertiones super quibus audie
 tur quis in causa appellatiõis. si non ad
 nouum capitulum pertineat, ut dictũ est.
 Nã si in causa appellatiõis aliquid pro
 ponatur uel asseratur non contingens id
 de quo actum est in primo iudicio propo
 nens non est audiendus, nec admittendus
 uolens probare. ¶ Item decre. eadem, di
 cit in causa appellatiõis nouos testes ad
 mittendos super nouis duntaxat capitu
 lis. Illa per hanc. dicit tam super ueteri
 bus quam super nouis. Solaunt legistæ, di
 centes quod super ueteribus in quibus iã
 facta est publicatio, noui testes induci
 non possunt in eadem causa, sed in causa
 appellatiõis quæ est alia à prima. Sed
 ob. eis uerbum decre. duntaxat quæ in
 causa appellatiõis loquitur. Nam dicit
 quod appellatum fuit super questione iu
 dicata. Quidam tamẽ dixerunt quod lex
 loquitur quando appellatur à diffinitiuã,

decre. quando appellatur citra diffinitiuã
 uam, unde quando eadem causa durat nõ
 possunt testes audiri super ueteribus.
 Nec istud placet quia decre. loqui uide
 tur cũ appellatum est à diffinitiuã ut
 24 superius dictum est. ¶ In hoc t̄ igitur sic
 teneo quod tam in prima causa quam in
 causa appellatiõis noui testes admitti
 nõ possunt super ueteribus articulis post
 publicationem. Et quod dicit lex in cau
 sa appellatiõis nouos testes admitten
 dos super ueteribus subaudio non proba
 tis in primo iudicio uel probatis non per
 25 testes sed alio modo. ¶ Solet t̄ dubitari
 quæ sint nouæ assertiones uel noui articu
 li ex ueteribus capitulis dependentes. Ad
 quod exempla canonica sic pono. Age
 bas contra me in actione ex uendito ut
 tibi traderem rem quam tibi uendidi.
 excipiebam, non teneor quia nondum
 est mihi in pretio satisfactum: iudex con
 demnat me. appello in causa appellatiõ
 nis circa uetus capitulum quod fuit de
 non tradendo quoddam nouum assero
 in iudicio appellatiõis scilicet non te
 neor tradere quia uenditio non fuit pu
 rã contracta, sed sub conditione, quæ
 non est impleta. ut infra de fide instru
 mento. cum Ioannes in princip. Item
 uis facere quartam productionem te
 stium: cum iudex non admittit: appel
 las in causa appellatiõis. ego appel
 latus possum circa uetus capitulum quod
 est de non recipienda quarta productio
 ne aliquid de nouo asserere quod in pri
 mo iudicio non dixi. scilicet ut dicã quar
 tam productionem. ideo non fuisse admis
 sam, nec fore etiam admittendam ut re
 frenetur effrenata testium multitudo. ut
 infra eo. ti. significauerunt. Legalia exem
 pla sic pono Tutor datus se excusat di
 cens se gerere tres tutelas, unde excusat
 se à quarta, unde condemnatus appellat
 nunc in causa appellatiõis circa excu
 sationem asserit nouum scilicet se gere
 re unam tutelam ita diffusam & nego
 ciosam ut loco trium tutelarum habeat
 tur. ut. ff. de excusat. tute. lis qui tres,
 §. cum qui. Item agebas contra me dicẽs
 quod

quod in minori ætate sine decreto vendi-
deras mihi prædium. dicebam ualere uen-
ditionem tanquam a maiore. f. etiam, in
causa appellationis potero. afferere à ma-
iore ratam uenditionem habitam. ut. C.
si mafac. ra. hab. l. ult. ¶ In summa notan-
26 dum est quòd quatuor sunt quæ tollunt
copiam probandi per testes publicatio
attestationum, renunciatio siue conclusio,
quarta productio, & numerus effrena
27 tus. ¶ Item nota ¶ quod testis super eo
tantum super quo iurat, & super quo in-
ducitur deponere debet. ut infra eo. tit. de
testibus. ff. de pet. hare. l. si quis libertatē
§. ult. ff. de iureiur. l. si duo patroni. §. idē
28 Iulianus. C. qui leg. perso. ha. l. ult. ¶ Sed
quid si prius testis deponat & postea iu-
rat. Puto non ualere testimonium. prius
enim iurare debet. ut 4. q. 3. §. item in cri-
mali, in uers. item iureiurandi. Quid si
testis dicat testimonium & dicat iuratus.
quod scriptum est in carta dico uel de-
pono Ad quod respondeo. quod hoc nō
sufficit. Nam iudex habet necesse confi-
derare testis sermonem. constantiam &
trepidationem. ut. ff. de quæstionibus. l.
de minore. §. 2. Item si ætatem habet, de
se loquatur. ut de confessa. distin. 3. cum
pro paruulis. Et propterea dictum est tu
magis scire potes quanta sit testibus fi-
des adhibenda. ut. ff. eo. tit. l. testium fides
in fi. Sed hæc quæstio. expedita uidetur.
5. q. 2. relatum 3. q. 9. testes & c. cartæ. 2.
quæst. ult. per scripta infra de accusat. &
inqui. inquisitioni. §. tertiæ. ¶ Item nota.
29 ¶ quod testes producti coram arbitris
possunt produci coram iudicibus, & ad
idem ad quod primo fuerant producti, &
si publicatio facta sit coram arbitris. ut
infra eod. c. præsentata. C. de arbit. l. cum
antea, in fine. C. de testibus. l. cum apud.
Vbi autem aliquis attestaciones in uno
iudicio receptas in alio iudicio producit,
si attestaciones sunt clausæ erit in optio-
ne producentis an uelit uti illis attesta-
tionibus, uel uelit illos testes quos prius
produxerat uel alios producere. ut infra
eo. tit. constitutus & c. cum causam. §. uo-
lētēs. Et hoc ita uerum est si renunciatum

non est testibus uel sufficiens productio
non est facta. ut infra eod. tit. de testibus.
uel sit legitimus numerus testium non sit
completus, ut in prædicta decre. cum cau-
sam. Et secundum hoc intelligo infra eo.
tit. constitutus, in fi. Ceterum si attesta-
tiones sint apertæ, erit in optione illius
contra quem attestaciones producuntur,
ut uel illas ratas habeat, uel pariatur il-
los produci iterum si uiuunt. Nam si sunt
mortui necesse habet illas ratas habere.
ut in præallega. decre. cum causam & C.
30 eo. t. l. ul. ¶ Possunt etiā testes apud eum
dem iudicē iterato produci, & ad idē ua-
riato tamen modo agendi. ut infra e. t. u-
niens. Itē si necessario interrogationis o-
missæ sunt. ut infra eo. tit. per tuas. Itē si te-
stes confusē deponant. ut infra eo. tit. cum
clamor. Item si obscurē. ut infra proxi. tit.
præterea 35. q. 6. de parentela. ff. de q. l. re-
peti. quod enim obscurē dicitur pro non
dicto habetur. ut. ff. de interrogato. actio.
l. de ætate. §. nihil interest. & obscurē
scriptum pro non scripto habetur. ut ha-
betur. ut. ff. his quæ pro non scriptis. l. 2.

Summarium

- 1 Testes generaliter coguntur perhibere testi-
monium, & quando & qualiter com-
pellendi sunt. n. 3.
- 2 Clericus ob crimen falsi degradatus, statim
seculari foro applicatur.
- 4 Testimonium sumum subtrahentes an peccent
mortaliter & n. 5.
- 6 Recipiens aliquid pro testimonio ferendo,
qualiter puniatur.
- 7 Pecunia data testī ut uerum testimonium fe-
rat, an repeti possit.

¶ DE TESTIBVS COGEN- dis. Rubrica.

Dictum est supra de testibus. Sed
quia officium testium publicum
est, & ad id nonnunquam in iuri
coguntur. Ideo subiicitur hic rubrica de
testibus cogendis. ¶ Videamus igitur an
sint co-

sunt cogendi. & qualiter, in quibus casibus, & an peccent testes subtrahendo se à testimonio ferendo, uel si pro testimonio ferendo aliquid recipiant. ¶ Generaliter
 1 liter testes † coguntur perhibere testimonium ueritatis. & hoc in ciuilibus ut. C. de testibus. l. si quādo. ff. de tabulis exhibi. l. locum. §. exhibere, in authē. de testibus. §. quoniam colla. 7. & infra in plebisque decre. 14. q. 2. quanquam. Sed & in criminibus uideatur testes fore cogendos. ut supra. ti. proxi. cum causam infra eorum titu. præterea. & c. super his. & c. cum contra magistrum & infra eorum titu. ca. uli. infra de simo. licet Hely. Item cum certè sint personæ quibus non denunciatur inuitis ut testimonium ferat quod ex privilegio contingit. ut. ff. de testi. l. 3. §. Iulianus. & l. inuiti. Et in alia. l. inuiti. sequitur quod in alijs personis aliter est seruandum. ut ar. ff. ad municipi. l. 1. C. de thesau. l. 1. l. x. Et hæc quæ dixi in criminibus obtinent eum de crimine ciuilitè non criminalitè agit & secundum hoc non obtinet in fra eorum titu. dilectorum. Sed in stabis decre. illa cum cōtra magistrum, loquitur in crimine falsi. nec innuit quod ibi actum fuit ciuilitè & tamen testes coguntur. Possumus dicere quod forte ciuilitè agebatur. Sed dices non multum refert utrum ciuilitè an criminalitè agatur de crimine falsi. nam per utrumque modum sequitur pœna ordinaria. ut. C. de prob. l. iubemus Ad quod dico immo refert quia per modum ciuilem non fieret depositio Vel dici potest quod speciale est in crimine falsi, ut in eo etiam si criminalitè agatur testes sint compellēdi qui se subtrahūt gratia, odio, uel timore. sicut & quædam alia sunt specialia in eodē crimine scilicet ut in eo imponatur pœna ordinaria per modum ciuilem ut dictum est. † Item clericus pro crimine falsi conuictus & degradatus statim seculari foro per consequentiam applicatur ut infra de uerbo. significati. nouissimus infra de crimine fal. ad falsationum. cum hoc generalitè in alijs criminibus non contingat. nisi post depositionem depositus incorrigibilis habeatur

ut supra de iudi. cum non ab hominè. Sed his omnibus quæ superius dixi quod clerici cogantur ad testimonium tam ciuilibus quam in criminalibus obstat canon. 2. q. 6. statuendum, quia nec clerici iurare debent ut 2. q. 5. si quis præsbiter. sicut nec compelletur ad alia publica officia. ut 16. q. 1. generalitè. Sed illud generale sic modifico. uerum est quod non compellitur ad testimonium præterquā si per alios ueritas liquere nõ potest ut in præallegato. c. 14. q. 2. quanquam. uel nisi gratia, odio, uel timore se subtrahant. ut infra eorum titu. c. 1. & uli. & c. contra magistrum. & c. peruenit. Sed si queras quare minus coguntur testes in criminibus si criminalitè agatur quam in ciuilibus. Respondeo in criminalibus mouentur accusatores eam rem deferre in publicam notationem quæ munita sit testibus idoneis, uel instructa apertissimis documentis uel indicijs ad probationem indubitatis & luce clarioribus expedita ut. C. de proba. l. ul. 2. q. 8. sciant. sed dices idem in ciuilibus Nam punitur is qui aliquem temere ad iudicium uocet ut. ff. de iudi. l. eum quē. Ad quod respondeo. ibi diligentius examinetur ubi contra salutem hominis oppressa putatur esse iustitia. ut. C. de appel. l. addicos. ¶ Sunt † autem compellēdi per censuram ecclesiasticā ut apparet ex forma literarum domini papæ per clausam illam. testes autem & c. Per censuram uero ecclesiasticam non solum interdicti. sed suspensionis & excommunicationis sententiam intelligo ut infra de uer. sign. querenti. sed si clausula illa testes autem, non adijciatur in literis ut solet fieri, cū in literis habetur mentio de crimine. nihilominus iudex ad iura se referat & cogat uel non cogat testem, secundum ea quæ superius sunt præmissa. Consuetudo tamen Romanæ curiæ sic se habet, in causis de facto ut nullum testem cogat uel de crimine agit qualitercunq; de ipso agatur & idem seruat in literis non apponendo clausulam cōsuetam testes autem. & c. ¶ In quibus casibus testes nõ coguntur per
 4 præmissa satis apparet. ¶ Peccant illi † & mortali-

mortaliter sicut puto qui testimonium suum subtrahunt ei rei quæ non nisi per eos probari potest. & ideo compellendi sunt ad satisfactionem, sicut in alijs mortalibus contingit. ut. 6. q. 1. illi qui. 22. q. 1. prædicandum. 32. q. 5. præceptum. Et maxime peccat qui metu alterius ueritatem occultat. Vnde Aug. quisquis metu cuiuscunq; potestatis ueritatem occultat iram Dei super se prouocat. quia magis timet hominem quam Deum. Et post pauca. uterq; reus est & qui ueritatem occultat & qui mendacium profert. quia ille prodesse non uult & iste nocere desiderat. ut 11. q. 3. quisquis. & infra de crimi. fal. ca. primo. ¶ Sed quid si ¶ qui se sacramento artant ad non prohibendum testimonium ueritati. Puto iuramentum temerarium in hoc casu scilicet cum non potest liquere de ueritate nisi per eos. unde iurans possent propria auctoritate contrahere ut 22. q. 4. in malis. cum sit certum ex hoc mortale peccatum prouenire. secus si dubitaretur. nam tunc superioris auctoritas prius esset requirenda ut supra de elec. uenerabilem. ¶ Item quid si unus interfuit negotio cum sciat per unum non posse probari ut 4. q. 3. §. item in criminali, in uer. unius, lex enim diuina uel humana unius testimonio etiam idoneo nec iustificat nec condemnat ut 33. q. 2. admonere, iurauit non perhibere testimonium ueritati. Respondeo puto & huiusmodi iuramentum temerarium fore. quia si unus non faciat plenam probationem facit semiplenam. & fit delatio iuramenti ut per iuramentum probatio compleatur ut. C. de rebus cre. l. bonæ fidei. ff. de iureiur. l. admonendi. Nec obstat. ff. de quæstionibus. l. maritus. ibi enim non ideo reprobat quæstio. quia unus testis non inducebat præsumptionem. sed quia ancilla in dominum torquebatur quod fieri non debebat. ut. C. de quæstio. l. 1. Item non ob. infra de success. ab intest. cum dilectus. quia licet unus testis ibi non faceret plenam probationem suffecisset tamen ad iuramenti delationem nisi pars altera obtulisset contrariam probatio-

nem. Quid si aduersarius subtrahat testes. Respondeo iniquam a se foueri litem ostendit. ut supra titu. proxi. constitutus, & experiri debet in se auctoritatem iudicis elusam ut infra eod. titu. peruenit. C. d. postu. l. prouidendum. 3. q. 7. §. tria. ¶ Restat ¶ uidere an peccet testis si quid recipiat pro testimonio ferendo. Et certe sic, quia sicut sententia non debet esse uenalis ita nec testimonium. Vnde Aug. cum iudicia & testimonia quæ nec iusta nec uera sunt uendenda iniqua & falsa uenduntur. multo sceleratius utiq; pecunia sumitur. quia sceleratè etiam quamuis uolentibus datur. ut 14. q. 5. non sane. Expensas tamen recipere potest ab illo qui eum producit. ut 4. q. 3. uenturis. & ff. de testibus. l. fides testium. §. Sabino. Quid si testis corruptus testimonium falsum dicat. Testimonium nullum est, tum quia uenale. & tum quia falsum. & præter pœnam falsi tenetur etiam in iudicio animæ illi quem suo testimonio læsit ad omne interesse. ar. supra ti. proxi. si cur, & ar. C. de pœna. iu. qui malè iu. l. 2. Pecunia uero quæ data est non restituetur ei qui turpiter dedit cui obstat propria turpitudine ut in prædicto. c. non sane. ff. de condi. ob. tur. causam. l. 3. sed ei in cuius iniuriam data uidetur. ut 1. q. 1. iu. bebimus. & ar. 17. q. 4. si quis in atrio. ff. de cal. l. generaliter. §. illud infra de Simo. de hoc aut. & c. audi uimus. 27. q. 1. si quis rapuerit. in auten. de sanctis. episcopis. ¶ sed neq; ¶ ¶ Quid si data est pecunia simpliciter ut testimonium ferat & ut uerum testimonium ferat. Dicunt quidam in his casibus illum qui dedit repetere non posse. uidetur enim testem corrumpere uoluisse. ff. de condi. ob. turp. causam. l. 2. Sed contra. 14. q. 5. non sane. Vnde in hoc casu dici potest quod talis posset repetere pecuniam si non eo animo dedit ut testem corrumpat. sed ut sibi iusticia conseruetur ar. infra de simo. dilectus.

Summarium

- 1 Instrumentum quid sit, & qualiter accipiat, & nu. 2.
- 2 Instrumentorum due species,
- 3 Sigillum autenticum qui habere dicantur. Scriptum autenticum quod dicatur,
- 4 Scriptura priuata an fidem faciat.
- 5 Antapocha quid sit,
- 6 Apocha quid sit.
- 7 Instrumentis quando fides non adhibeatur.
- 8 Sumpto an sit prestanda fides,
- 9 Instrumenta an cum die & consule edi debeant.

¶ DE FIDE INSTRUMENTORUM. Rubrica.

Diximus supra de illa specie probationum qui fit per uocem uiuā. scilicet per testes. Nunc uideamus de specie quæ fit per uocem mortuā. scilicet per scripturam. Et idè subjicitur hic Rub. de fide instru. ¶ Videamus igitur quid sit instrumentum, qualiter hic accipiat, & quot sint eius species, & quibus instrumentis fides adhibeatur, & ex quibus instrumentis fides inducatur uel minuatur. ¶ Instrumenti ¶ appellatio est generalis. Nam & testimonia & personarum quibus causæ instrui solent instrumentorum loco habentur, ut ff. eod. tit. l. 1. supra de testibus c. peruenit. ff. de uer. signi. l. notionem. §. instrumentorum. Sed & alias dicitur instrumentum apparatus fundi quopossessio exercetur. ut ff. de fun. instru. & instru. lega. l. quæsitum. §. 1. Hic autem ponitur instrumentum pro cartis uel scripturis. ¶ Instrumentorum duæ ¶ sunt species aliud publicum, aliud priuatum. Publicum quod fit per manum tabellionis cui si fuerit in prima figura hoc est non cancellatum, non abolicum, non uiciatum uel uituperatum. ut C. de edic. di. Adi. tol. l. 3. fides adhibetur sine alio adminiculo. ut in aut. eo. tit. §. si uerò moriantur, nisi is contra quem profertur fallum. ut C. eod. tit. l. si uteris. Priuatum aliud autenticum, aliud non autenticum. s. confectum a duobus loco tabellionis in iudicio as-

sumptis, ut supra de proba. quoniam contra falsam. ¶ Item instrumentum siue scriptum uel priuatum sed autenticum est cui appensum est sigillum autenticum ut infra. eod. tit. scriptura. Est autem autenticum sigillum scilicet episcopi. ut supra de testibus. cum a nobis. r. q. 3. cur. c. dicitur, & aliorum prælatorum. ut supra de do. & contu. ueritat. Item conuentus. ut supra de proba. tercio Capituli ut infra. de. appel. significauit. Vniuersitatis supra de procur. quia in causis. Cuiuslibet corporis uel collegij. ut infra de exce. præla. dicam. Itè autenticum est scriptum, & si priuata manu confectum quod habet subscriptionem trium uiuentium testium. ut C. qui pos. in pig. ha. l. scripturas. in fi. in aut. eo. tit. §. sed & is. & §. sed & si quis. ¶ Et si de subscriptionibus dubitetur fiet comparatio per instrumenta publica in quibus iisdem testes subscripserunt. ut in aut. eod. tit. §. his qui, uel per instrumenta priuata habentia subscriptionem testium eorūdem. ut C. eodem tit. l. comparationes. Si uerò testes inscripti decesserint scriptū non uideatur alicuius firmitatis robur habere. ut infra eodem tit. scripta. sed priuata scriptura subscriptionem non habens generaliter fidem non facit. ut C. de prob. l. instrumenta. & l. rationes. & l. exemplo. nisi contra illum qui scripsit & hoc in personalibus actionibus. secus in realibus ut in præall. scripturas. ¶ Publicum igitur instrumentum auctoritati tabellionis immititur ut dictum est & probatur. C. ad leg. Cor. de fal. l. si quis decurio. & in aut. eo. tit. §. si uerò moriantur. Sed fide scriptura tabellionis dubitetur fiet comparatio. ut in aut. eod. tit. §. quod freretiam. & §. sequentibus. ¶ Nunc de apochis & antipochis aliqua sub breuitate notemus. ¶ Est autem antipocha chirographum quod facit debitor creditori in quo debitor fatetur soluisse tantum. Et non dicitur ab anti quod est contra, sed ab ante. quia antapocha. fit antapocham prius ei fatetur se soluisse pensiones, usuras, uel census. quod fit in antapocha. & demum creditor fatetur in apocha de recepto. Et est igitur antapocha indu-

inducta ad securitatem creditoris. qui enim nomine possidet alieno & pensionem soluit, uel qui creditor suo præferat usuras, si quandoq; dicat se suo nomine possedisse uel se prescriptione liberatum contendat, obstat ei propria scriptura. Nam dominus siue creditor per antapocham de iure suo docebit. ut. C. eo. ti. l. plures. Vel secundum alios antapocha scriptura est quam facit debitor obligando se. tunc dicitur ab anti quod est contra.

6 † Sed apocha secundum omnes est scriptura creditoris profitentis sibi solum a debitore. & sic ponitur. ff. de administrat. u. l. Lucius. §. tutor. Et secundum hoc dicitur. apocha fit datis antapocha suscipiētis. i. apocha fit a creditore antapocha a debitore. † Multa uero sunt propter qui instrumentorum fidei derogatur, rasura literarum, immutatio primæ figuræ. ut infra eo. ti. inter dilectos. ff. de his quæ in testa. delentur. l. r. ff. de proba. l. si chirographum. C. de edi. di. Adri. tol. l. 3. Nam falsitas est immutatio ueritatis ut in aut. eo. ti. in prin. coll. 7. Literæ tamen uel syllabæ mutatio omiſsa uel subtractio uitium non inducit ut infra eo. ti. ex parte. ff. de manu. tel. l. qui habebat. nisi subtractio immutatio uel omiſso sensus uarietatem inducat. ut infra eo. ti. inter dilectos. unde auctorum uerba emendare tenore sententiæ perseuerante non est prohibitum ut. ff. de re iudi. l. auctorum. & rasura paucarum literarum quæ sapientis animum nequaquam indubitationem uertere debeat. permittitur in literis domini Papæ præter uitium falsitatis. ut infra de crimi. fal. c. ul. ¶ Vitium grammaticæ non uitiat instrumenta. nec enim error scripturæ, im-pedit causam iuris. ut. C. de testa. l. errore. & l. ambiguitas. ff. de leg. 2. l. cum pater. §. fidei tuæ. & l. unum. §. ult. ff. de hæredi. institu. l. r. Et est ratio in instrumentis, quia eorum fides auctoritatu tabellionis innititur. cuius fides magis inspicitur quam error scribentis: sicut in sacramentis ueritas substantialis formæ, attenditur non sanitas uerborum ut de cõ. dis. 4. retulerunt. & capit. si non sanctificatur.

¶ Aliud autem est in rescriptis domini Papæ, ut supra de rescriptis ad audientiam. Et est ratio quia per multorum officialium manus transeunt. & tandem purgatorium inducuntur, hoc est ad examen uicecancellarij & correctoris ut supra de rescriptis cum a deo. 35. q. 9. apostolica. Vnde non est uerisimile quod in huiusmodi literis uitia remaneant incorrecta. & si se-cus inuentum fuerit literæ sunt suspectæ & non creditur de cancellaria tales literas emanasse, aliud autem est in literis aliorum prælatorum qui non cum tanta angustia & deliberatione procedunt. Itē si uarietas manus notarij per alia instrumenta ab eodem confecta notetur derogatur fidei instrumenti. ut. C. eo. tit. l. cõparationes. & aut. eo. tit. §. sui uerò. eo tamen saluo quod ætas literarum dissimilitudinem sæpe facit. non ei ita scribit iuuenis & robustus sicut senex & tremens, lan-guor etiam sæpe dissimilitudinem facit callami & aramenti mutatio aufert per omnia similitudinis puritatem ut in aut. eo. tit. in prin. Item subscriptionum idempnitatis. qui singulæ debent singulorum subscriptorum manibus annotari. ut infra de priuic. olim propter quæstiones. Itē nominis Imperatoris uel indictionis omiſsio. ut in autenti. ut præpo. nomi. Imperato. pub. docu. in prin. Anni enim domini, nomen Imperatoris & cõsulis poni dicunt in publicis instrumentis ut 2. 3. di. In nomine domini. C. de apo. pub. l. r. & in præalle. autenti. ut proponatur nomē Impera. & c. Itē si repugnantia inter se in instrumento cõtrariæ inſtrumenta quis in iudicio pducatur fidei si bi ad inuicem derogat ut infra eo. ti. imputati. C. eo. ti. scripturæ. Sed aliud est in testibus cõtrarijs uel diuersis ab eadē parte pductis. quæ tunc iudex cõsiderare debet numerum & cõditionem illorum, quæ dicunt p pducete & illorum quæ dicunt contra. ut. no. supra de testi. §. nunc uidendum. Et est diuersitas ratio. quia instrumenta uideri possunt & apud le quis explorare debet an sibi expediat talia producere instrumenta, unde imputat cõtraria produceti. Quid autē

testes dicturi sunt ignoratur. & ideo non est quod imputetur producenti cōtrarios utis. l. diuersos. Item derogatur fidei instrumenti si est unus de testibus in instrumento subscriptis nō agnoscat suam subscriptionem ut. ff. quemadmo. tes. aper. l. r. in fin. Item derogatur fidei instrumenti si non habeat debitum numerum testium. quod in quolibet publico instrumento requiritur secundū Mar. secundum alios distinguitur. utrum in ciuitate contrahatur an in uilla à perito literarum uel imperito & librā contractus excedat auri uel non cōtrahatur in scriptis uel nō ut in aut. eo. ti. §. oportet. C. si cer. per. in autem. hodie & notauit Azo. in summa sua. si cert. per. §. item & mutui. Item derogatur si non contineatur in eo q̄ contractus habuit testium presentia. ut in aut. eo. ti. §. si quis iugur. & §. sed & si quis. Sed ob lex. C. de dona. l. in donationibus. sed illa excludit annotationem testium non presentiam. Vel dic quod nec presentia testium requiritur necessario nisi in scriptis agatur eo quod tota fides habetur notario. Nec ob. in aut. de hare. & fal. §. si uero absunt. ubi requiritur presentia testium & descriptio. nam illud speciale est in inuentario. Item derogatur fidei si non sit scriptū a tabellione & partibus si hoc actum est ut in scriptis contrahatur. ut. C. eo. ti. l. contractus & de conueniē. fisci. debito. l. 2. Itē derogatur si aliquid in eo inueniatur subsignatū uel subscriptū. ut. ff. ad le. Corne. de fal. l. Paulus. Itē si in aliqua parte sui sit incisum. ut ff. si tabulæ tes. extra. l. r. §. pe. Item derogatur fidei instrumenti ex archiuo producti si non fuerit manu cōmētariensis signatum. ff. de iure fisci. l. in fraude. §. quones. † Derogatur fidei instrumenti si non sit originale sed sumptū. Exēplū aut iudex & sumptum idē supponunt originale autenticū & exēplar idē significat. exēplum igitur iudex uel sumptum fidē non facit ut infra. eo. ti. c. 9. di. ut ueterū. 76. di. ieiunium. 2. §. q. 2. sancimus. C. de eden. in aut. si quis in aliquo documento. in aut. ut sponsa. largi. §. & hoc quoq; iubemus. col. 9. ff. famil. erc. l. si quæ sunt.

cautiones. ff. de actio. emp. & uen. l. Titius. C. de fideic. l. instr. C. de diuersis rescriptis. l. sancimus. & ff. eo. ti. l. 2. Quidā accidunt contrarium dicunt. s. quod standū sit sumptū uel exēplo & hoc dicebat dominus Albericus. Mouebatur autem quadratione & quadam lege ratione tali. sicut originale instrumentum dicitur autenticum & ei statur. quia confectum est à publica persona. id est à tabellione. sic & sumptū standum est si à tabellione fuerit exēplatum: quod enim præstat auctoritatem originali idem & sumptū. scilicet persona publica. inducitur legem pro se in autem. ut fratrum filii. §. illud. collatione. 9. Et hanc opinionem tenuit donec inconuenientiam suæ opinionis sine deprehendit occulta. cum enim in causa de facto in qua ipse patronus erat induceretur exēplum & pars altera fortiter allegaret exēplum non esse credendum ipso contrarium asserente. tandem deductum est originale in medium in quo quædam uicia sunt inuenta quæ in sumptū non erant & ex tunc uisum est sibi nō sufficere sumptum. quamuis per tabellionem sumatur & quāuis in sumptū tenor originalis contineatur de uerbo ad uerbum propter uicia. literas & correctiones quæ possunt esse in originali & non in sumptū. Autē illud ut fra. filij. non loquitur in simplici sumptū. sed loquitur in sumptū auctoritate iudiciali. cui etiam secundum Azo. standum est. ut. C. de testa. l. publicati. C. de re iudi. l. gesta. infra de confir. uti. uel in uti. cum dilecta. non enim uerisimile est iudicem auctoritatem præstitisse sumendi. si uicia in originali fuissent ut infra de priuile. cum olim essemus apud perusū. & infra eod. titu. c. ulti. Nec ob his decre. supra de probat. quoniam contra falsam. quæ dicit recurrendum fore ad originale si de gestis quæ remanserunt apud partes dubitari contingat. Nam illa sumpta non sumuntur auctoritate & presentia iudicis. & propterea recurritur ad originale. ut supra de prpbat. capitulo ulti. Hæc & alia sunt quæ debilitant instrumenta saluis his quæ de falso possunt.

possunt obijci instrumentis & per quæ de
 9 falsitate argui possunt. de quibus dice-
 mus. infra de crimi. fal. † Et notandum
 quod licet instrumenta cum die & consu-
 le edi non debeant ne fraudis fabrican-
 dæ materia detur. ut. ff. de eden. l. 1. §. edi-
 tiones. ff. quemadmo te aper. l. 2. §. si dubi-
 3 terur. C. eodem titu. l. eius. Si tamen de
 falso arguatur instrumentum ratio tem-
 poris in quo potest falsitas facilius depre-
 hendi. ut infra eodem titulo inter dile-
 ctos. necessarium est instrumentum edi-
 cum die & consule. ut. C. de contrahenda
 & committen. sti. l. optimam. Instrumen-
 tum autem non uisum non potest argui
 falsitate. ut infra eodem ti. accepimus.

Summarium

- 1 Præsumptio quid sit.
- 2 Præsumptionum species quot sunt.
- 3 Præsumptionum alia est iuris tantum, alia
 est iuris & de iure.
 Probatio an admittatur contra præsumptio-
 nem iuris & de iure.
- 4 Bonum esse rectè factum præsumitur.

¶ DE PRÆSUMPTIO- nibus. Rubrica.

Quia præsumptiones plerunq; se-
 miplenam probationem faciunt,
 plerunq; alias probationes ad-
 iuvant nonnunquam per se probant ut
 uiolentæ. Ideo subiicitur hic rubrica de
 præsumpt. tractati de probatio. de testi-
 bus. & de fide instrumento. inseritur.
 Videamus igitur quid sit præsumptio.
 quot sint præsumptionum species, quibus
 præsumptionibus stetur, & quibus non.

- 1 ¶ Præsumptio † est alicuius facti dubij
 aliquoties semiplena aliquoties plena
- 2 inuestigatio. ¶ † Tres sunt species præ-
 sumptionum alia temeraria. alia proba-
 bilis, alia uiolenta. temeraria reproba-
 tur. ut 2. quæst. 1. primo 6. quæstio 1. oues
 infra de sen. excomm. inquisitioni. Pro-
 babilis admittitur ad semiplenam pro-
 bationem, ut hic in multis decre. & infra
 de senten. excomm. inquisitioni supra de

refti. spol. solicite. & ad purgationem in-
 dicendam. ut 2. q. 5. præbyter infra de
 purga. ea. si quis de gradu. Violenta ad pro-
 nunciandum sufficiens reputatur. ut 32.
 q. 1. dixit dominus infra eod. titu. literis.
 ff. de his qui sui uel alie. iur. sunt. l. filii.
 † Sed circa uiolentas præsumptiones sub
 3 distinguitur quia alia iuris & de iure.
 Præsumptio iuris est cum ius præsumit
 aliquid sed non statuit super præsumpto.
 & hæc præsumptio recipit contrariam
 probationem. & exempla super hoc 35.
 quæst. 3. extraordinarie 33. q. 1. nec ali-
 qua. C. de episc. & cleri. in authen. licen-
 tiam 22. q. 5. nulli infra de testa. requisi-
 sti. ff. de dona. inter ui. & ux. l. Quintus.
 C. eo. ti. letiam. Præsumptio iuris ex de
 iure est cum ius fingit & statuit super fi-
 cto contra aquam fictionem non admit-
 titur contraria probatio exempla ad hoc
 infra de sponsa ad id. & c. is qui fidem in
 fra de cond. appo. per tuas & c. de illis in
 fra qui ma. accu. pos. insuper infra de spõ
 sa. commissum 54. distinct. fraternitatem
 27. distin. quod interrogasti 26. q. 2. uidua
 infra de regula. & transe. uidua. & genera-
 liter ubique ius statuit & fingit super
 ficto. Quandoque tamen ius fingit aliud
 esse quam sit fingit enim mulierem stipu-
 latam dotem quæ non est. ut. C. de rei u-
 xo. ac. l. 1. in prin. fingit natum quod non
 est. ut. ff. statu. ho. l. in utero, fingit uiue-
 re quod non uiuit ut. infti. de excu. tu. §. si
 lij aut fingit non esse natum quod est na-
 tum ut. ff. de libe. & postu. l. Titius testa-
 mento. §. Lucius, fingit non conceptum,
 quia nascitur mortuus ut. ff. de uerbo. sig-
 l. quæ mortui. istas & cõsimiles fisiones
 iuris inuenimus quos notat dominus
 meus in princ. summæ circa 10. prædica-
 menta. ¶ Et est notandum. quod si aliqua
 dõ lex fingit bonum. canon autem malũ,
 nam in libera mulieris coniunctione lex
 præsumit matrimonium. ff. de ritu nup. l.
 in libera canon præsumit cõtubernium
 nisi probetis matrimonium. ut 30. q. 5. c.
 1. & 2. Et hoc propter periculum quod ac-
 cedere potest ex clandestinitate. nam & si
 sunt aliqui uir. & uxor si tamen alter ab
 altero.

altero diuertat nec possit probare matrimonium ecclesie non eogit eos cohabitare ut 30. q. 5. §. Ius ita infra de clandestini. 4 despon. c. 1. ¶ In summa notandum est quod omne bonum factum recte presumitur actum. omne male factum praeiuratum actum ut infra eo. c. 1. & 6. quæst. 1. si omnia.

Summarium

- 1 Iuramentum quid sit, & quod iuramentum sit prohibitum.
- 2 Insurandi aliud assertorium aliud promissorium.
- 3 Iuramenti assertorij species quot sunt.
- 4 Iuramentum in quibus casibus non deferatur.
- 5 Insurandum deferre quis possit. & numero 6. & 7.
- 6 Iuramentum assertorium cui & quando deferri debeat.
- 8 Insurandi effectus qui sint.
- 9 Iuramentum tres comites habet.
- 10 Iuramenta illicita & temeraria seruari non debent.
- 11 Iuramentum quando dicatur illicitum.
- 12 Periuri poena que sit.
- 13 Periurus an sit infamis.
- 14 Periuirium quotuplex sit. & quod dicatur periuirium.
- 15 Iuramentum de quo in hoc titulo est de veritate.

¶ DE IUREIURANDO. Rubr.

Diximus supra de probationibus, sed quia ex inopia probationum recurritur ad iuramentum nam si nemo oium licitum est iuramentum ut e. infra ti. & si christus, circa medium. Et alibi dicitur maximum remedium expediendarum litium est iuramentum ut. ff. e. 1. l. 1. Ideo post tractatum de probationibus annectitur iste de iureiuran. ¶ Videndum est igitur quid sit iuramentum, unde dicatur, quot sint eius species, quis possit deferre, & cui, qualiter sit deferendum, qualiter iurandum & quid sit iuramenti effectus. & 1 quæ periurij poena. ¶ Iuramentum ¶ est affirmatio uel negatio sacre rei attestatio-

ne firmata. Sacre reideo dixi. quia licet non licet iurare per creaturas non sacras. ut in euangelio. Nolite oino iurare neq; per cœlum & c. & infra e. t. & si christus 22. q. 1. clericum & c. considera in autē. ut non luxurietur contra naturā col. 6. Sed licet per illas creaturas de quibus in iure permittitur. ut per crucē, per euangelium, per ordinē, per altare, per salutē principis, & per similia uerba. ut 22. q. 1. si aliqua. & q. 5. qui deierat. 1. q. 2. quoties 22. q. 1. habemus. ff. de iureiur. l. quæ salutē 22. q. 1. §. sicut etiam. Per numina improbara iurare non licet. ut. ff. eod. ti. l. non erit. §. 2. Per membrum autē dei prohibitum est. ut 22. q. 1. si quis per capillum, in autē. ut non luxurietur contra naturā circa medium col. 6. quod prohibitum est propter quosdā hæreticos qui dixerunt deum humano more membra habere distincta ut 24. q. 3. quidā in uel si antropomorphite. Potuit autē competentius appellari factum iuramentū eo quod super facto iuratur uel iusiuratum. quia super iure. quod iurati cōpetit iuratur quasi iusurā. placuit. tamē ut factum ius dicatur. quia super facto iure iuratur. Adijcitur uerō iurādum eo quod id debet esse iuratum quod anrea fuit iurādū relatione facta non ad id quod fit. sed ad id quod fieri conuenit ut. ff. de iustitia. & iure. l. ius. ¶ Insurandi ¶ dux sunt species aliud assertorium aliud promissorium. Assertorium quod fit de præterito uel præsentī in quo assentitur aliquid esse uel fuisse. Promissorium est quod concipitur super futuro in quo promittitur dandum uel faciendum uel non dandum seu non faciendum. ¶ Insurandi ¶ assertorij tres sunt species. aliud uoluntarium. aliud necessarium, aliud iudiciale. Voluntariū est quod pars parti defert extra iudicium ideo sic dictum, quia ex uoluntate deferretur & suscipitur uoluntariē, & delatum uel relatum uoluntariē suscipitur uel recusatutur ut. ff. eo. tit. l. iusur. Necessariū dicitur iusur. quod necessitate a iudice imposita deferretur uel suscipitur arg. ad hoc. ff. de iustitia iuran. l. ul. ¶ Et hoc sacramentū non potest referri uel recusari nisi prætendatur iusta

iusta causa reculationis, ut C. eo. tit. l. generaliter. §. si autē. Iudiciale. Et illud quod in iudicio defertur uel refert a parte parti quod non est necessarium subire immo delatum potest recusari, potest & referri. ut. C. eo. tit. l. delato. ff. eo. titu. generaliter. §. si autem is cui. & infra eo. u. c. ul. Olim autem non poterat recusari sed referri. ut. ff. eo. titu. l. manifeste. Vel loquitur lex illa cum iusur. delatum suscipitur ab eo cui defertur. ¶ In casibus tamen non defertur iusuran. ut in actione rerum amotarum. furti & alijs famosis actionibus, ut. ff. rerum amotarum. l. mar. §. ul. & l. non magis. & idem credo ubicunque lex defert. iusur. ut. C. de fideicom. l. quæstionem. C. de iure delib. l. scimus. §. licetiam. C. de iure domi. l. ul. §. ul. nisi eadē lege permittatur potestas deferendi. ut. C. de bonis aucto. iudi. poss. l. ul. ¶ Potest

5 † iusurādum deferre omnis ille ad quem spectat negocium proprio nomine. procurator uero non potest deferre nisi in tribus casibus si habeat speciale mandatum si sit datus in rem suam, uel habeat liberam & generalem administrationē, alias non ut. ff. eo. ti. l. iusurandum. §. ul. & se & ff. de procu. l. procurator, qui libera. & l. procurator tuorum. ¶ Quod de prælato agente pro ecclesia uel defendēte nunquid iuramentum deferre potest. Puto quod sic, nam & tutor & curator & defensor uniuersitatis deficientibus alijs probationibus possunt deferre iusurandum super re dubia, super certa non possunt facere gratiam ut. ff. eo. ti. l. tutor. & l. iusurandum quod. §. ul. & C. de transac. l. præses. ¶ Iusurandum necessarium defert iudex. ¶ Sed quando & cui deferri debet uideamus. Et est certum quod si actor nihil probat reus est absolueudus. ut. C. de eden. l. qui accusare. 6. q. ul. ca. actor. infra eo. ti. ca. ul. Hoc tamen fallit in quibusdam casibus in quibus defert lex iuramentū reo si actor nihil omnino probet. ut. C. de his qui ad ec. consu. l. ul. §. sanē C. de fide instr. l. ul. C. de iure delibe. l. ul. §. licentia. Et secundum hoc possit intelligi infra eo. ti. c. ul. & in auth. de instr.

cau. §. si tamen quisquā Si autē actor probauerit semiplenē, puta per scripturā domest. c. m. per collationem literarum. per unum testem, uel per fugam rei, qui finito officio debuit ibi respondere ubi gessit officium defertur iuramentum actori. qui nouit ueritatem rei maxime si res petita sic modica, & actor sit honestus ut i. auth. de instru. cau. §. si uero moriantur & de collatione. §. super. hoc. & §. si quis auth. col. 9. ff. de re mili. l. non omnis. §. ul. & ff. de legit. tu. l. legitimus. R. j. nam & unum testē dico inducere præsumptionē. ut. ff. de dote præle. l. Theopópus. & ff. quemadmodū tes. aperiatur. l. r. §. si unus. Item si duo faciunt plenam probationem ergo unus facit semiplenam. Nec obstat. ff. de quæstionibus. l. maritus. ibi enim non prohibuit quæstionem haberi de ancilla. quia non procederet iudicium, sed quia ancilla non debebat torqueri contra dominum suum in pecuniaria causa etiā præcedentibus indicijs. ut. C. de quæstionibus. l. r. Item propter enormitatem delicti a reo commissi defertur actori iuramentum si actor non possit quæ perdidit uel ablata singula cōprobaret. ut. C. unde ui. l. si quando supra quod metus causa ca. ul. 2. q. 1. in primis. Item propter enormitatem rei & improbitatem litigandi defertur actori iusurandum. ut. C. de iudi. l. properandū. §. si autē Alius autē ubi actor nō nouerit ueritatem rei, uel summa non est modica, & persona actoris est suspecta, uel nō suspecta, sed reus est ita honestus ut actor defert reo iusurandū ut absoluat in cōtractibus bonæ fidei uel stricti iuris, in delictis & quasi delictis propter regulam quæ est. ff. eo. ti. l. admonēdi. C. eo. ti. l. in bonæ fidei. ¶ Iusurandū uoluntariū deferendū est secundū uoluntatē partis deferentis. Necessariū uero defertur secundū arbitriū iudicantis. Debet autem iurare is cui delatum est iuramentum prout est delatum. ff. eo. tit. l. 4. §. ul. & l. 4. & l. 5. in prin. & l. qui per salutē. eo saluo quod per improbatas religiones iurari non debet ut in princ. dictū est. ¶ Esse

8 † iusurandi est ut ex eo detur actio

in factum si iurauerit quis sibi deberi, nō adiecta forma uel rem suam esse. ut C. eo. tit. l. actori. Si autem adiecta forma quis iurauerit, dabitur utilis actio ex eo contractu, & non tantum ei sed aduersario, ut ecce iurauit quis se emisse à Ticio Stichum. pro. 10. nam & agit ex empto ad stichum & tenetur ex uendito ad. 10. Vel iurauit me dedisse Stichū pignori pro. 10. quæ accepti mutuo, ago pignoratitia pro Stichō & teneor certi cōditiōne pro mutuo ad 10. uel iurauit mihi fundum in dotem datum. & ipsum possum prosequi & soluto matrimonio teneor ex stipulatu. ut ff. eod. tit. l. si duo. §. is qui iurauit. & §. Marcellus. Item ut seruetur quicquid per iusiurandum firmatum est. dummodo iuramentum seruatum non uergat in interitum salutis æternæ: ut infra eo. ti. si uerò. & si uergat in præiudicium temporale. ut infra eo. ti. debitores. etiam si præstetur super contractu non obligatorio de iure. ut infra eo. ti. cum contingat. ¶ In summa sciendum est † quòd iuramentum tres habet comites, ueritatem ut iurans sciat uel credat uerum quod iurat. Iudicium id est, discretionem, ut quis discrete iuret nō præcipitanter, & sine necessitate ad iurandum festinet. Item iusticiam, ut sit iustum & licitum quod iuratur. Sed si tres comites uel aliquod ex istis defuerit nequaquā iuramentum erit sed periurium id est, illicitum uel temerarium iuramentū ut 22. q. 2. animaduertendum. † Iuramenta autem illicita & temeraria seruanda nō sūt. ut infra eo. ti. quemadmodum. & ca. sicut nostris, cum quidem, sicut ex literis. Item illa quæ priorib. præiudicant ut infra eo. ti. tua. & c. intellectu & c. ea te. In his igitur seruabis q̄ si iuramentum fuerit euidēter illicitum potest quis contra illud propria auctoritate uenire. ut 22. q. 4. diffinitio. & ca. in malis. Et hoc ideo quia iuramentum non fuit inuentum ut ad inquitatem obliget. ut infra eo. ti. quanto 22. q. 4. † inter cetera. ¶ Ex his † autem causis redditur iuramentum illicitum quæ sequentibus uersiculis continentur. Sit iusiurandum licitum discerne notando. quis, cui

quid, per quid, ad quid, cur, quomodo quando. Quis, quia ex persona iurantis redditur iuramentum illicitum. ut cum paruulus iurat. ut 20. q. 5. paruuli. Quod intelligo in infante uel infantia. Proxi. ut ff. eo. ti. l. qui iurasse. nam doli capax iurat. ut ff. de lib. cau. l. ul. Cui, quia per sona eius cui iuratur censetur illicita. ut 22. q. 5. nullus. & infra eod. titu. nimis. Quid, nam ratione rei quæ iuratur censetur iuramentum illicitum ut sit iuretur id quod est mortale peccatum. ut infra eo. ti. si uerò aliquis. 22. q. 4. iurauit infra eo. ti. quemadmodum infra de homi. cum iuramento. Per quid. nam ratione eius per quod iuratur censetur illicitum, ut si iuretur per creaturas ut 22. q. 1. considera & dixi supra in prin. huius ti. Ad quid. quia finis ad quem tenditur reddit iuramentum illicitum, ut cum quis iurat ut eligatur ut 8. q. 3. artaldus supra de elec. per inquisitionem. Cur. quia causa propter quam iuratur reddit iuramentum illicitum ut saltatio puellæ iuramentum Herodis. ut 22. q. 4. unusquisque. Quomodo scilicet d. scire te uel indiscretè. Indiscretio enim & præcipitatio redit iuramentum illicitum. ut 22. q. 2. animaduertendum. Quādo. quia tempus reddit iuramentum illicitum, nō enim licet iurare in diebus dominicis, nisi pro pace. ut supra de fer. cap. 1. ¶ Pœna † periurij id est, fractionis liciti iuramenti est pœnitētia septennnis. ut 22. q. 1. prædicandum hoc enim imponitur pro quolibet mortali. ut 23. quæst. 2. hoc ipsum. Hoc in iudicio animæ, sed in iudicio corporum pœna periurij est depositio. ut 25. dist. §. criminis. Sed pœna periurij hoc est temerarij iuramenti est pœnitentia annalis in foro penitentiali. ut 22. q. 4. qui sacramento. In foro iudiciali est amotio a beneficijs ut infra. eo. ti. tua. §. cæterum. Sed secundum iura ciuilia iureiurandi cōtempta religio Deum habet ultorem. ut C. eo. ti. l. 2. nisi iuramentum in contractibus interponatur. ut ff. de crimine stellionatus. l. ult. C. de transac. l. si quis maior. C. de dig. l. quoties. lib. 12. ¶ Queritur † an periurus sit infamis. Et circa hoc distinguit

tinguit Azo. sic cum quis iurat de præfenti uel de præterito: putarem esse suam uel fuisse, nam si de præfenti notatur infamia. & sic intelligit. ff. de his qui no. inf. l. Lucius. ff. de cri. stel. l. 2. & ul. Ar. contra in auth. ut li. ma. & auit. §. quod autè à nobis. & in auth. ut litigan. iurent. §. si quis autem liti. Si autem iurat de futuro, non est infamis, nisi ueniat contra duo scilicet iuramentum & pactionem. ut. C. de transac. l. si quis maior. Magister Ray. in sùma sua distinxit inter assertoriù & promissorium iuramentum. Periurium in prima specie nõ dixit infamem & allegauit decre. infra de exce. denique. & supra de ordi. cog. cù dilectus, in fi. & facit ad hoc lex illa Lucius. Sed hæc omnia mihi, secù dum iura canonica non placent. nam dico periurium infamem, esse siue de præterito siue de præfenti, si scienter & prudenter falsum asserat sub iureiurando, siue iuramentum sponte præstitum de dâdo uel faciendo uolens uioler. ut 6. q. 1. infames. qui enim periuriù sponte committit mortaliter peccat. ut 22. q. 1. ca. ul. ergo est in famis infamia canonica. ut 6. q. 1. illi qui. Item periurius crimen est ut infra eo. ti. querelam supra de tempo. or. ca. ult. ergo est famosus. ut 25. di. §. nunc autem, in uer. in epistola uerò. Ad. l. autem Lucius, & ad decre. cum dilectus, respõdeo. testes quorum testimonium reprobatur inter infames haberi non debent, uerum est infamia legali quæ generaliter non ipso facto sed per sententiam irrogatur. Vel aliter possibile est quòd testimonium testiù reprobatur. Nec ex hoc solo de periurio conuincuntur, ut si negatio apta non proferat. ut 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. si testes nude deponat. ut 4. q. 3. §. item in criminali, in uer. solam, & causam sui testimonij nõ facit manifestam. ut in auth. de testi. §. & licet. uel quia per plures con-

14 trarium probatur. ¶ Periurius ¶ autem multiplex est, dicitur enim periurius falsa iuratio qui si ignoranter fuerit facta & adhibita omni diligentia nullum inducit peccatum. ut 12. q. 2. homines non adhibita omni diligentia est ueniale peccatum.

ut 25. dif. §. uerum, in fi. Dicitur periuriù trãsgressio liciti iuramèti. & hoc est mortale ut 6. q. 1. quicumque. Si uero illicitum sit iuramentum. scienter hoc iurare, peccatum est. sed contrauenire non est peccatum. ut dixi. supra proxi. §. dicitur periurius indilcretum iuramètum, & istud est ueniale peccatum. ut 25. di. §. criminis, in fi. dicitur periurius mendacium iuramèto firmatum, & istud semper est mortale ut 22. q. 2. homines. nisi si. t loco. ut 22. q. 2. quod ait. uel simulatorie. ut 22. q. 2. uti

15 lem. ¶ Ultimo notandum ¶ est quòd hoc iuramètum de quo hic tractatur est de ueritate. ut ff. eo. titu. l. quoties infra eo. titu. ex literis. & ideo si deferatur alicui qui non nouit ueritatem impetret sibi remitti uel dari sibi tẽpus ut certioreretur. ut ff. eo. titu. l. iusiuran. & ad pecunias. ff. rerũ amo. l. mar. §. qui rerum. Iuramentum de calum. est de opinione seu credentia: ut dixi. supra de iuramento calum. Iuramentũ uerò quod præstatur in litem est de affectu et assertione. de quo tractatur. C. et. ff. de in litem iurando.

Summarium

- 1 Exceptio quid sit.
- 2 Exceptio peremptoria que dicatur, quando et qualiter opponatur.
- 3 Exceptionem dilatoriarum diuisio, & multiplicitatis differentia.
Exceptiones tam dilatorie quàm peremptorie, seu anormali in qua parte iudicij proponantur.
- 5 Exceptionum alie perpetua, alie temporales, alie personales, alie reales.
Exceptiones predictæ qualiter opponuntur.
- 5 Exceptionis effectus quis sit.
- 6 Litis contestatio an fiat per exceptionem peremptoriam.
- 7 Excommunicatus an repellatur ab ageudo.
- 8 Exceptio excommunicationis non tollitur per replicationem excommunicationis, si de maiori excipiat & replicetur.

DE EXCEPTIONIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de prob. de testibus, de fid. instr. de præsump. & de iureiuran. ad quod recurritur in defectum probationis. ut supra in proxi. ti. dictum est. Sed quia is qui exceptio ne utitur onus probationis in se recipit. ut ff. eo. ti. nam per exceptionem quis defenditur & inuatur sicut per actionem. ut insti. eo. titu. in prin. Ideo subiicitur hic rubrica de exceptio. ¶ Videamus igitur quid sit exceptio, quæ sit exceptionum diuisio. quando, qualiter, & a quibus opponatur. & quis sit exceptionum effectus.

- ¶ Exceptio ¶ est aliquando actionis exclusio. plerumque enim competit actori actio. & eam per exceptionem excludi oportet. Nam si metu coactus, uel dolo inductus. aut errore lapsus tibi stipulanti promitto iure ciuili obligatus sum. si ex stipulatu agatur, rectè quidem agitur. sed iniquè & ideo per exceptionem quod metus causa uel doli mali. aut in factum excludendus est actor. Item si tibi pecuniam promisi spe futuræ, numerationis, & si non numeraueris teneor tibi ex stipulatu, & potes contra me agere sed te per exceptionem repellam. Item si pactum feceris mihi de non petendo nihilominus remaneo obligatus. quia pactum non tollit ciuilem obligationem sed elidit. unde exceptione opus est. Item si contra me egisti & per sententiam extiti absolutus. si uerus etiam debitor natura manes obligatus. ff. de condi. inde. l. ius. & propterea necessaria est exceptio. ut probantur hæc omnia. insti. de excep. Aliquando exceptio est non actionis, sed intentionis exclusio. ut si petas à me. i. o. & ego dico solui. si uerū est quod excipiendo dico scilicet soluerim. nulla competit tibi actio. quia solutione eius quod debetur tollitur omnis obligatio. ut insti. qui. mo. tol. ob. in prin. Et quod exceptio aliquando non actionem sed intentionem uel a storem excludat probatur. ff. de co. ti. l. 2. ¶ Exceptio ¶ alia dilatoria,

alia peremptoria, alia anormala. ¶ Peremptoria est quæ semper obstat agenti et quæ perimit actionem. si quā inuenit perimendam, uel saltem intentionem excludit ut superius dictum est. ut exceptio doli mali. rei iudicatæ, pacti conuenti perpetui. Nam si pactum de non petendo ad tempus iteruenerit exceptio quæ oris ex hoc pacto non est peremptoria, sed dilatoria, ut insti. eo. ti. §. appellatur. Regulariter aut peremptoriæ exceptiones opponi possunt usque ad sententiam. Hoc tamen fallit in quibusdam quæ etiam post sententiā proponuntur ut exceptio Macedoniani & Vel leiani. ut. ff. ad Mace. l. tamen si non opposita. immo solum per errorem ommissa exceptione Macedoniani repetitur. ut. ff. de condi. inde. l. qui exceptionem. Item fallit in qualibet peremptoria. à muliere per simpliciter ommissa. Nā ea post sententiā opponere potest. ut. C. de iur. & fac. igno. l. 1. Fallit in exceptione quæ competit donatori ut non condēnetur nisi in quatuor facere potest. quia & si in solidum condēnetur adhuc locum habet exceptio. ut. ff. de re iudi. l. Nescenius. §. ult. Item fideiussor in solidum condēmnatus etiam post sententiam implorare potest mandari sibi actiones contra fideiussores. ut. ff. de fideiuss. l. si fideiussores. §. idem respondit. Item fallit in quibusdam exceptionibus per quas contenditur iudicium retro nullum fuisse, ut no. supra de proba. §. actor.

3. ¶ Dilatoriæ exceptionum ¶ quædam sunt declinatoriæ iudicij, quædam dilatoriæ solutionis. Declinatoriæ iudicij ut exceptio contra rescriptum. contra libellū. Exceptio contra personam iudicis de suspecto. Exceptio de ferijs. Exceptio de loco non tuto. Exceptio procuratoria. Nā per tales exceptiones non litem inficior sed differo uel euito personas, ut ff. eo. ti. l. 2. in fi. Dilatoriæ solutionis. ut exceptio pacti conuenti temporalis, ut. ff. eo. ti. l. 3. §. 1. Item exceptiones quæ dantur quibusdam personis ut non conueniantur nisi in quantum facere possunt. ut. ff. de re iudi. l. sunt qui. Ideo autem dicuntur dilatoriæ solutionis. quia differunt integram

gram & totalem solutionem, donec debitor uel eius hæres ad pinguiorem fortunã deuenierit. & hoc respectu exceptiones prædictæ dicuntur temporales, nõ perpetuæ quia non est uerisimile quod nec debitor nec eius hæres uel hæredis hæres in infinitum non deueniant ad pinguiorem fortunã. nec enim pauperibus industria uel augmentum patrimonij, quod laboribus & multis casibus quaeritur interdicedum est. ut. C. ar. tutel. l. si defunctus. Alio tamen respectu dicuntur peremptoriae. quia possunt proponi ante litem & post litem contesta. impõ & post sententiam. secundum ne plus extorqueatur quàm condẽnatus facere possit. ut. ff. de re iudi. l. inter eos in fi. & l. cum ex causa. ff. de uer. sig. l. in condẽnatione. Et hac ratione anormalæ dici possunt, quia nec dilatoriarum nec peremptoriarum regulam imitantur. ¶ Quando autem proponendæ sunt & probandæ tam declinatoriæ quàm dilatorie dixi supra de proba. §. restat uidere. Sed hoc sciendũ est quod si dilatoriae non proponantur suo tempore quia competere ignorantur nihilominus & postea locum habent. ut infra eo. ti. pastoralis supra de testi. præsentium supra de offi. dele. infinuante infra qui ma. acc. pos. consuluit. ¶ Anormalæ sunt per quas contenditur nullum retro fuisse iudicium quæ ideo dicuntur anormale. quia non sequuntur regulam uel naturam aliarum exceptionũ. nam locum habent ante litem conte. & post litem conte. ante sententiam & post ut no. supra de proba. §. actor. Sed illæ exceptiones quæ datur certis personis ut non conueniantur nisi in quantum facere possunt anormalæ dici possunt. ut dixi supra. §. proxi. Item exceptio non numeratæ pecuniæ, & exceptio non solutæ dotis. quo ad quid anormalæ dici possunt. quia cum alias exceptiones. obijciens probare habeat quod opponit. ut. ff. eod. tit. l. in exceptionibus. In prædictis duabus secus est quia non is qui excipit probare debet sed qui petit probare habet. ut. C. de non nu. pecu. l. 3. Quod uerum est infra biennium. ut. C. eod. tit. l. in contra-

ctibus. Et idem dico in exceptione non solutæ dotis, cum secundum uaria tempora quæ circa hoc statuuntur in auth. de tẽpo. non solutæ dotis. coll. 7. contingit & aliud mirabile in prædictis exceptionibus. nam quia alteram ex illis proponit simul & litem contestatur & exceptionẽ opponit cum alias per peremptorias exceptiones contestatio litis non soleat fieri ut infra notabo. ¶ Fiunt ¶ & aliæ diuisiones exceptionum. quia aliæ perpetuæ aliæ temporales. ut. ff. eo. tit. l. 4. aliæ personales, aliæ reales. Personales non transgrediuntur personas earum quibus competunt. Rei cohærentes alicui competunt & omnibus qui ex persona illius conueniuntur. ut. ff. eodem tit. l. exceptiones. in prin. & §. rei. Opponuntur exceptiones peremptoriae, cum agitur unde si nunquam agatur nunquam excipietur. & hac ratione dicuntur exceptiones perpetuæ. ut. ff. de doli excep. l. pure. §. ul. & C. eo. tit. l. si pactum. ¶ In qua autem parte iudicij proponatur tam dilatoriae qua peremptoriae siue anormalæ dictum est. ¶ Exceptio datur reo. Replicatio actori: ut supra de renuncia. super hoc infra eodem. tit. à nobis. & cap. dilecti filij. institui. de replica. Aliquando largo sumpto uocabulo dicitur replicatio etiam exceptio quæ actori competit. ut. ff. eodem tit. l. 2. ¶ §. 1. ¶ Effectus exceptionis est ut per dilatoriam differatur iudicium, uel euertatur persona iudicis, uel procuratoris. per peremptoriam perimatur actio agẽtis uel intentionis excludatur. ut supra in prin. ¶ 6 no. Sed quaeritur an ¶ per exceptionem peremptoriam fiat contestatio lit. ut si uẽdicem à te fundum & tu excipias de præscriptione. Et uidetur quod non. Nam exceptio est actionis exclusio. ut superius dictum est. non autem opus est actionem excludi cui contradicium non est. Ante enim necessarium est ut contestatio præcedat & demum quandoque usque ad sententiam. locum habeant peremptoriae. ut C. eod. tit. l. si quidem. et. l. præscriptionem. et C. de lon. tempo. præscri. l. emptor. C. de sen. rescin. nõ

posse. l. peremptorias. Item oportet prius per contradictionem ordinarij iudicij, & demum ad defensiones accedi, ut not. supra de lris contesta. §. fit autem contestatio. Sed contra nam instituta actione & opposita exceptione peremptoria, uideatur esse iudicium. ut. ff. de inter. actio. l. si filius. §. exceptionibus. Item per exceptiones non numeratæ pecuniæ & non solutæ dotis fit contestatio lris ut dixi supra §. anormulæ. Item facit pro hac parte supra de dolo & contuma. prout ibi post exceptionem præscriptionis oppositam proceditur ad diffinitiuam, utpote lite quæ ingeritur contesta. & melius infra de app. cum causam. sumpto argumento à contrario sensu. quod est fortissimum. ut. ff. de offi. eius cui man. est iurisdictio. l. r. ¶ Solutio puto non fieri contestationem unde si peremptoria opponatur antequam respondeatur ad libellum erit tunc illa exceptio intentionis exclusio, & sic intelligo quod legitur. ff. de condit. inde. l. eleganter. §. si quis post transactionem. & ff. quod me. causa. l. metum. §. sed quod ait, in fi. ff. de nego. gest. l. si autē. §. si quocunque. Si uero postquam iam responsum est ad libellum & contestatio facta est opponatur exceptio peremptoria erit actionis exclusio. Ad decre. prout respondeas sicut respondi. supra de lris contestat. §. contestatio. Ad aliam cum causam respōdeas quod ibi cessat argumentum à contrario sensu. ut alibi. C. de episc. & cleri. l. conuenticulas infra de uerbo. sign. quod dicitur 24. q. 2. priusquam. Vel ibi papa magis inspexit opinionem iudicium uel ueritate. ¶ Queritur ¶ de excommunicato an repellatur ab agendo? Respondeo sic etiam si non opponatur exceptio scilicet officio iudicis. ut infra eo. exceptionem, in fi. Quod intelligo si nō solus nou. i. Nam si solus non posset eum uitare in publica comunione. ut 6. q. 2. si tantum & c. placuit. Reum autem excommunicatio non excludit, quia trahitur ad iudicium. Iudicium enim redditur in inuitum. ut. ff. de uerbo. oblig. l. inter stipulantem. & ideo omnis legitima defen-

sio reseruat reo excommunicato ut infra eo. tit. cum inter. Item à prosecutione appellationis non repellitur excommunicatus si originaliter fuerit reus ut infra eo. significauerunt, nec ab impetrando est si non faciat mentionem de excommunicatione in quo duo requiro quod excommunicatus reus fuerit in primo iudicio in quo appellauit & super quo impetrat. Itē quod excommunicatio non contingat id super quo impetrat. alioquin literæ impetratæ in forma cōmuni non facta mentione de excommunicatione elidi possent, ut not. supra de rescriptis dilectus. & secundum hoc intelligo. r. eod. titu. c. ulti. Actor uero excommunicatus impetrare non posset super quocunq; non facta mentione excommunicationis. ut infra de sentent. excommunicatio. per tuas supra de officio ordina. ex parte supra de officio delegati. cum contingat. ¶ Sed

8 ¶ Queritur an exceptio excommunicationis tollatur per replicationem excommunicationis si de maiori excipiat & replicetur. Et licet olim diceretur quod sic per decreta infra eodem à nobis, sumpto argumē. à contrario sensu. Hodie tamen dicendum est quod non. per aliam infra eodem ti. dilecti.

Summarium

- 1 Prescriptio quid sit. & in quibus locū habeat. Vt in quibus rebus locum obtineat.
- 2 Prescriptio canonica que requirat.
- 3 Prescriptio quibus modis interrumpatur.
- 4 Prescribi que non possint.
- 5 Prescriptionum species que sint.
- 6 Prescriptio que contra ecclesiam Romanam currat.
- 7 Vt in quibus rebus ecclesiasticis mobilibus & profanis locum habeat.
- 8 Prescriptionis qui sint effectus.
- 9 Prescribi an possit cum mala fide, etiam longissimo tempore.
- 10 Habens conscientiam rei alienæ post completam prescriptionem, an illam restituere tenentur.

DE EXCEPTIONIBUS. Rubr.

Vidimus de exceptionibus, sed quia frequenter ex præscriptionibus obijcitur exceptio ideo subijcitur hic Rubr. de præscript. ¶ Videamus igitur quid sit præscriptio, quæ exigantur in præscriptione: quot sint species præscriptionum. quæ secundum iura canonica præscribi non possunt. quibus modis interruptitur præscriptio. & quæ sit præscriptionis effectus. ¶ Præscriptio est ius quoddam substantiam ex tempore capiens id est, firmitatem. Habet autem locum præscriptio in rebus immobilibus usucapio uero in mobilibus rebus qui aliter describitur sic ualet. usucapio est acquisitio dominij per continuationem possessionis temporis lege diffinita ut. ff. de usuca. l. 3. ¶ Exiguntur in præscriptione canonica quatuor. Primum bona fides. quæ is qui possidet credat rem suam quam possidet. uel credat tradentem esse dominum & ius distrahendi habere licet erret in facto. ff. de uerbo. signi. l. bonæ fidei. Et hæc bona fides semper præsumitur, nisi probetur mala. cum lex dicat præsumi ignorantiam nisi probetur scientia. ut. ff. de proba. l. uerius. Præsumitur autem mala fides si denuntietur emptori ne emat. C. de rei uen. l. si fundum. uel quia quis contra legem mercatur. ut. C. de agri. & cen. l. quemadmodum, uel si emit a procuratore meo per collusionem. uel cum quis emit a luxurioso cum sciret Protinus eum scorto pecuniam daturum. ut. ff. de usucapio. pro empt. l. qui fundum. §. qui sciens. & l. si quis. Sed quando quis habet conscientiam rei alienæ & tamen usucapit, puta si decretum iudicis interueniat. ut. ff. de noxa. l. generaliter. 16. q. 3. placuit. ut quicumque infra eo. ti. c. 1. Illud autem non obest accipienti mala fides tradentis. ut. ff. de diuersis & tempo. præscri. l. an uitium. & argu. infra eo. ti. tu. de quarta. Sed argu. contra. ff. de præscri. 10. uel. 20. anno. a. u. hodie sed illud de præscri. 10. uel. 20. an. In præscriptio-

ne uero. 60. annorum non nocet dummodo nolit possessor uti accessione temporis illius. ut. ff. de acquir. poss. l. Pomponius. §. cum quis. ¶ Item dicitur bona fides licet erret in iure ut infra de iur. pa. cura pastoralis. ff. de peti. hære. l. sed & si. §. scire licet. secus sit in usucapione. ut. ff. de usuca. l. nunquam. Item bonæ fidei est quis licet conscientiam habeat dubiam. ut. ff. de usuca. l. quid sit. §. bonæ. Secundum iustus titulus. ut infra eo. ti. si diligenti Qui an probare habeat iudicio dubitatur. Et uerum quod sic. quia cum exigatur in præscribendo. ut dicitur est necesse est illum probari. ut supra de probat. licet infra de decimis. dudum. tempus enim solum non est modus inducendæ uel tollendæ obligationis. ut. ff. de act. & oblig. l. obligationum fere. §. placet. Et hoc uerum est si titulus pro non titulo habeatur. ut in prædicta decre. dudum Appello autem titulum possidendi causam, ut pote donationem, emptionem, permutacionem, & consimiles. Exigitur ergo in præscriptione causa uera non legitima. nam si legitima foret præscriptio locum non haberet. quia non potest eadem res ex duabus causis acquiri ut supra de fide instrum. inter dilectos. Nec posset titulus duplicari. ut. C. de contrahen. empr. & uen. l. cum res. ff. de acquir. poss. l. possideri. §. ex pluribus institui. de actioni. §. discretis. Inuenio tamen ex duplicato titulo excipi. ut infra de confes. præla. cap. post electionem. Sed illud ideo contingit. quia non prohibetur quis diuersis exceptionibus uti. ut. ff. de except. l. nemo. & ff. de inofficioso testamen. l. Pomponius. §. sed nec impuberis. Ex pluribus autem. causis nobis aliquid deberi potest ut. ff. de regu. iur. l. non ut ex pluribus. & solui. ut. ff. de solui. l. cum quis. §. de peculio. Non tamen ex pluribus causis aliquid nostrum fieri potest sed ex una ut in d. l. non ut ex pluribus. C. de iure do. l. 1. ff. ad l. fal. l. fundo. Item possumus ex pluribus causis rem possidere. ut in prædicto. §. ex pluribus. Nam quamuis una sit possessio tamen plura sunt genera possidendi. ut in l. prædicta possideri. §. generaliter.

neraliter. unde de cã præscribendi sic intellige ut uera causa interueniat non legitima. In hoc pono exemplum. In donatione quæ fit ab episcopo sine consensu capituli. hic est uerus titulus non legitimus, tamen nec sufficienter præstat causam possidendi & præscribendi. & secundum hoc potest intelligi infra eo. tit. de quarta infra de iure pa. cura pastoralis. Sic & erroneus titulus præstat causam scribendi ff. pro emptore. l. quod uulgo. ff. pro suo. l. ulti. Verius tamen puto non esse necessarium probari titulum possessionis nisi quis possideat pro hærede uel pro possessore ut. C. de peti. hære. l. cogi. & 2. q. 5. §. 1. uel nisi sit præsumptio contra possessorem. ut. C. de proba. l. siue possidetis, uel nisi quis sponte titulum al. eger. ut supra de proba. licet infra de deci. dudum, sufficit enim probari temporis continuationem. ut supra de proba. ex literis. 18. q. 2. seruitium. & 1. q. 3. quæsitum. & C. de præscri. 30. anno. an lex competit. Tertium continua possessio. si quod res sit possessa continue usq; ad finem præscriptionis sine interruptione ut infra eo. tit. illud. & c. auditis. ¶ Fit autem interruptio naturaliter ut cum prædium quod præscribitur inundatur. ut. ff. de bonis autem. iudic. poss. l. cum unus. §. ulti. Et hæc interruptio prodest omnibus habentibus ius in re. ut. ff. de usu ca. l. naturaliter Fit interruptio ciuilitate per synodalem proclamationem. ut infra eo. tit. sanctorum. Per quasi contestationem. ut. C. ubi in rem actio. l. 2. supra ut lite non contestata. quoniam frequenter, in fi. Per contestationem. ut. C. de lon. tẽpo. præscrip. l. nec bona. Per executoris conventionem. ut. C. de præscrip. 30. an. l. cum notissimi. in princ. quæ quasi contestatio dicitur. ut. ff. de actio. & obli. l. constitutionibus. Per debiti agnitionem uel fœnoris solutionem. ut in l. cum notissimi. §. sed & si quis per solam precum oblationem & ad rescriptionem, in annualibus & prætorijs actionibus. ut. C. quando li. princi. litis. conte. fa. l. 1. & 2. C. de anna. excep. l. ut perfectius Item fit interruptio si is contra quem præscri-

bitur nanciscatur possessionem rei quæ præscribitur. ut in l. cum notissimi. §. imo. Item fit interruptio per solã libelli oblationem furore, infantia, uel dignitate aduersarij impediende me agere. ut in l. ut perfectius. Item exigitur in præscriptione canonica quod res sit præscriptibilis.

4 ¶ Quædam enim sunt quæ præscribi non possunt. ut subiectio. infra eod. titu. cum non liceat. Sed contra infra eo. titu. auditis. infra de capel. monachorum. dilectus infra de priuile. cum olim propter quæstiones supra de excep. cum uenerabilis in fi. In omnibus illis innuitur quod contra subiectionem & obedientiam præscribatur. Ad quod respondeo subiectus per se tantum non præscribit libertatem contra subiectionem, sed si priuilegium libertatis concedatur a superiore in enormen læsionem illius cui subiectio debetur quamuis possit implorare ut priuilegium reuocetur. ut infra de deci. dilecti. suggestum infra de dona. apostolicæ huic iuri hoc implorandi præscribitur a subiecto. Ad hanc solutionem accedit C. de fundis patrimoniam. l. ulti. Vel subditus contra obedientiam in præscribit, dum eam illi debitam esse prætendit cui tanto tempore se præstitisse allegat. ut præscriptio sit inducta. & sic loquitur cum olim. Et licet sic dixerim potest tamen subiectus contra prælatum suum præscribere per seipsum quod pertinet ad prælatum. ut infra eod. titu. de quarta infra de iure pa. cura, uisitatio, & procuratio. ut infra eod. titu. cum ex officij. Item non præscribitur limes nec quæ limitibus ad hærent ut infra de parroch. super eos supra de proba. cum causam. 16. q. 3. licet. Sed contra infra eo. tit. quia iudicante. Ad quid ergo fines prædiorum præscribuntur. ut ibi. & 16. q. 4. nolimus. supra de prob. ex literis fines autem prouinciarum, parrochiarum & diocesium nõ in primis iuribus. Item publicæ functiones. ut. 16. q. 3. §. potest. circa finem. Item decimæ. a laico. ut infra eo. tit. causam. Item colonus non præscribit fundum quem colit. ut. C. de præscript. 30. uel 60. annorum l. malè agit. Item

Item uia publica non amittitur non uten do. ut. ff. de uia publica. l. uiam. Item aquæ ductus. ut. C. de aquæ ductu. l. diligenter, li. 1. r. & C. de fundis rei priuæ. & sal. diuinæ domus. l. usus aquæ lib. 1. r. Item quædam insignia Romanæ ecclesiæ. ut 93. dist. illud. ¶ Sunt etiam quædam quæ præscriptiones impediunt. uacatio ecclesiæ. ut infra eodem titulo. cap. 1. & c. de quarta. Hostilitas. ut infra eodem titu. ex transmissa. 16. q. 3. prima actione & c. porro. Hæresis prælati contra quem præscribere quis intendit. ut infra eod. titu. c. 1. in fi. Vita malè alienantis. ut 16. q. 3. si sacer dotes. Tempus schismatis. ut infra eo. cum nobis. Item minor ætas ut. C. in qui bus cau. non est neces. in integr. restitui. l. ulti. Patria potestas impedit ne filio currat præscrip. ut. C. de bo. quæ libe. l. quæcunq. Item matrimonium impedit ne contra uxorem præscriptio currat in rebus dotalibus. ut. C. de iure do. l. in rebus §. omnis. Item tempus absentia. ut cum is contra quem præscribitur profectus est in subsidium terræ sanctæ uel alias de mandato domini Papæ uel sine. cum forte occurrit saracenis uel alijs fidei hostibus christianos exterminare uolentibus impedit præscriptionem quo ad effectum. quia subducitur de tempore præscriptionis tempus illud quod in absentia effluxit per in integrum restitutionem. Primum fuit medium ultimum ue. & sic non profit nec obstat quod euenit. ut. ff. quibus ex causis. l. 1. in princ. & l. uidelicet. unde & si præscriptio sit completa in præsentia eius contra quem præscribitur adhuc postulari potest per integrum restitui. ut subducatur illud tempus quod lapsum est in absentia. Sed & si in pluribus uicibus quis abfuerit omnium absentiarum tempora subducentur. Hæc sententia æquitatem habet & inuatur legibus. C. de testa. mili. l. quod tempore militiæ ff. ex quibus cau. ma. l. nec non. §. si quis sæpius. C. de tempo. in integr. restitui. l. ulti. C. quibus non obstat. lon. temp. præferi. l. præscriptione. ¶ Nec mireris si dicam de præscriptione currere contra ecclesiam. sed

tempora de præscriptione subduci. nam contra ecclesiam currit præscriptio. ut supra de in integr. restitui. §. 2. Sed aliud est in minore ut ibidem notauimus. ¶ Alij uero dicunt tunc demum restitui aliquem & tempus de præscriptione subduci. cum in absentia eius contra quem præscribitur completa est præscriptio uel parum post reuersionem illius. Et hoc colligunt ex uerbis prætorij qui ait. Si quid ex bonis absentis causa rei publicæ præscriptum fuerit. cum is abisset postea uerestituam. quod post ea ad modicum tempus refertur scilicet. dum quis post reuersionem suam conducit hospitium cõponit sacrinulas. quærit aduocatum. hæc enim modica præsentia absentia reputatur. ut. ff. quibus ex causis. ma. l. ab hostibus. sed quod simpliciter. & si mile. ff. de uerb. sig. l. hæc adiectio. Qui hoc dicunt habent rationem talè. si præscriptio in absentia cõpletur uel parū post quod tempus pro absentia reputatur. ut dictum est. iustum est ut restituatur. quia legitur cum in absentia. Sed ubi in præsentia cõpletur. quauis contra quæ præscribitur alij quo tpe de præscriptione absens fuerit. nunc læditur cum cõpletur. & nõ tunc cõ abfuit. Ad quod tñ respondet dñs meus qd & si tunc nõ læditur lædebatur tamè. nã ex totali tpe præscriptionis intelligitur quis lædi. non tantū ex eo quo præscriptio cõplet. aliàs ultimo momento tps præscriptionis tantū deberet quis restitui. eo. n. tẽpore quo præscriptio cõsumatur. Et sic secundū eos eo tãtū tpe læditur effecti uè. Quod est satis absurdū. Dicit tamè dominus meus in summa quod si prima sententia sit æquior posterior tamen est securior secundū leges. ¶ Species præscriptionum multæ sunt. ¶ Est. n. præscriptio. 10. dierū quæ currit contra appellantem ut 2. q. 6. biduum. Est & sex mensium ut in redhibitoria actione. ut. ff. de redhibi. ac. si tantum. §. 2. Et in beneficiorum collatione. ut infra de concess. præben. ca. nulla Et in expectatione absentiu cum agitur de spūali coningio cõtrahèdo ut supra. ut lite nõ conte. quoniã. §. si uerò aliter. Itẽ est præ-

est præscriptio trium mensium quæ currit capitulo non eligenti. ut. l. di. post quã 63. di. obeuntibus supra de elec. c. ultimo. Et eiusdem tēporis præscriptio currit electo negligenti petere conservationem seu pallium ut c. di. quoniam supra trãsta. inter corporalia. Est & unius anni quæ obijcitur agenti iniuriarũ. ut. C. de iniur. l. si non conuicij. Et eadem opponitur nõ profrequenti appellationem. ut infra de appel. cum sic romana. Item non utenti rescripto. ut supra de præscrip. si autem. & c. plerumq; . Est & biennij quæ currit debitori. ut. C. de non nu. pe. l. in contractibus. Est & triennij. ut infra eo. ti. c. i. Est & quadriennij. ut. 16. q. 3. quas actiones. C. de quadriennij præscrip. & hæc competit fisco & contra fiscum. ut ibi. Est & decennij uel uicennij quæ requirit titulum & bonam fidem etiam secundum leges ut. 16. q. 3. §. potest. Est & præscriptio . 30. uel. 40. annorum de quibus præcipuè in canonicis tractatur. Et licet antiqui canones admittant contra ecclesiam præscriptionem. 30. annorum. ut. 16. q. 3. c. i. 2. & 3. hodie tamen. sola. 40. annorum præscriptio admittitur contra ecclesiam. ut infra eo. ti. de quarta. c. ad aures. illud auditis. .

6 † Sed contra romanam ecclesiam non nisi centenaria currit præscriptio ut infra eo. ti. ad audientiam & c. cum a nobis. 16. q. 3. quas actiones. ¶ Queritur de præscriptioe quadriennij quæ currit aduersus eum cuius rem Imperator donat. C. de quadriennij præscri. l. bene a Zenone. an contra ecclesiam locum habet? Respondeo non ar. 12. q. 2. quicunq; infra de reb.

7 ec. non alie. ca. 1. † Item queritur an usucapio triennij in rebus ecclesiasticis mobilibus & profanis locum habeat. Respõdeo sic ut i præalle. l. quas actiones, quidã ramen dixerunt quòd non, sicut nec in rebus fisci. ut in l. de usu. §. res fisci. ¶ Quæ autem sint quæ præscribi non possunt. dictum est supra eo. §. item exigitur. ¶ Itē quibus modis interruptitur præscriptio dictum est supra eo. §. si autem. ¶ Restat

8 quis sit effectus præscriptionis. † Effectus quadragenariæ præscriptiois est talis quæ

lis est effectus longæ præscriptionis secundum leges. quia quæ requiruntur in longa præscriptione eadem & in longissima secundum canones scilicet bona fides. & iustus titulus. & quòd res sit præscriptibilis. ut superius dictum est. Ex longa uerò præscriptione acquiritur exceptio contra dominum rei uel creditorem cui res sit obligata. ut. C. de præscrip. 30. uel. 40. annorum. l. si quis emptionis in prin. Sed cū exceptio sit actionis conclusio. ut. ff. de excep. l. 2. & no. supra de excep. patet quòd directum dominium remanet apud ueterè dominum unde & rem uendicare, potest à quolibet possessore præterquam à præscriptore uel ab illo quæ ab eo possidet. Præscriptor autem habet utile dominium ut. C. de bo. ma. l. j. in auten. nisi tricennale, quæ est in autentico de nup. §. si uerò expectet. col. 4. unde habet utilem rei uendicationem etiam contra ueterem dominum, cum lex dicat per usucaptionem mutari dominium. ut. ff. de usucap. l. eum qui ædes. Non mireris si per usucaptionē acquiratur directum dominium rerum mobilium. per præscriptionem utile in rebus immobilibus quia mobilia facilius trahuntur & mutantur quam immobilia, sicut ex ipso nomine patet, & probatur. ff. de acqui. pos. l. si rem mobilem. Et si quærat quæ sit ratio quare per præscriptionē tollatur hypothecaria actio. ut. l. si quis emptionis & non per usucaptionem triennij. ut. ff. de pigno. l. 1. §. cum prædium. & ff. de usuca. l. iusto. §. non mutat. C. de pigno. l. usucapio. Respondeo quia per præscriptionem acquiritur exceptio quæ omnē prorsus actionem excludit ut infra eo. ti. ad aures. Sed per usucaptionē triennij acquiritur solum dominium, quæstio autem pignoris ab intentione dominij separatur ut in prædicto. §. cum prædium. ¶ In summa queritur † an cum mala fide præscribi possit etiam longissimo tempore? Respondeo non, quia bona fides exigitur in præscriptione canonica. ut 34. quæ. 2. si uirgo infra eo. ti. uigilanti. & c. si diligenti. ita ut in nulla parte temporis præscriptionis possessor conscientiam rei habeat alienæ

alienæ, ut infra eo. ti. c. ult. In quo iuri civili derogatur expresse, sicut & in quibusdam alijs supra de dolo & contu. c. i. supra de offi. dele. super quæstionum supra de resti. spo. sæpe contingit infra de testa. relatum. ¶ Sed si quæretur qualiter ecclesia potuit hoc constituere in præiudicium laicorum. Respondeo bene ratione peccati ut supra de iudi. nouit. Sed pono quòd post completam præscriptionem incipiat quis habere conscientiam rei alienæ nunc quid tenetur rem restituere priori domino. Videtur quòd sic. Quia non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum ut 14. q. 6. si res aliena, & nullus numerus defendit annorum ut 33. q. 2. si uirgo. Sed contra. completa præscriptione tutus est quis secundum utrumq; ius. ut infra. eod. titu. de quarta. & c. ad aures. & 16. q. 3. c. 1. 2. & 3. & c. dilecto, ergo iure possidet. Si iure iustè, si iustè bene. ut 14. q. 4. quid dicam. Nec est iam alienum quod præscriptum est ut ibi dicit. Præterea iura faciunt hoc meum illud tuum, ut. 8. di. quo iure. Item conditor canonis & legis potest mihi dare rem alienam & tutus sum ut. ff. de euic. l. lucius. C. de quadrien. præscrip. l. bene ponit enim stare quòd qui per 40. annos rem possideret alienam eius efficeretur. In hac quæstione dicunt theologi. quòd quandocumq; quis habeat conscientiam rei alienæ. eam teneatur restituere aliàs peccat. Sed certè quod dicunt theologi puto consilium esse alias de iure non tenetur. quia iam res non est aliena & iuste possidetur, ut in c. quid dicam. & dominium mutatum est ut dixi in §. superiori. Alanus tamen dixit quòd si ex causa lucratua, quis rem possidet & præscripsit, debeat eam restituere ar. ff. de his quæ in frau. credi. l. quod autem. §. si quid cum pupillo. Si uerò ex causa non lucratua non tenetur eam reddere. Consilio ergo theologorum acquiescere arbitrium est non necessarium ut 14. q. 1. §. quod præcipitur. Si consilio ut uoueris minus boni adipisceris non mali, aliquid perpetrabis ut 14. q. 1. quisquis.

Summarium

- 1 Sententia que dicitur.
- 2 Sententia species duæ assignantur. & in. 5.
- 3 Interlocutoria an renouari possit infra decem dies postq; lata est, uel quandocumq;.
- 4 Appellari an possit a qualibet interlocutoria.
- 5 Sententia diffinitiuæ an per eandem iudicem renouari possit.
- 6 Iudex qui sententiam pronanciando errauit, an possit sententiam suam corrigere, exiterum iudicare.
- 7 Sententia diffinitiuæ qualiter proferri debeat.
- 8 Iudices plures cognoscentes, an simul in unam consonam sententiam conuenire debeant.
- 9 Cause matrimoniales a quibus iudicibus sint indicandæ.
- 10 Sententia diffinitiuæ qui sunt effectus.
- 11 Sententia an rescindatur prætextu nouorum instrumentorum.
- 12 Sententia quo remedio subleuetur.
- 13 Iudex in sententia omnia quæ ipsum mouent exprimere non debet.

DE SENTENTIA ET RE
iudicata. Rubrica.

SIC continua. diximus supra in ti. proximi. qualiter per præscriptionem res acquirantur. Nam uidendum est qualiter res alio modo ciuilitè acquirantur scilicet per sententias iudicum. Vel alias. Finito cursu de processu iudiciorum nunc quasi ad littus, id est, ad sententias ueniamus diligenter attendentes. quid hic sententia dicatur. quot sint eius species, a quo fit pronancianda. qualiter & quando, eius effectus, quo remedio sententia subleuetur.

¶ Sententia ¶ est diffinitio iudicialis controuersie finem imponens. ut. ff. eo. l. 1. De terminat enim iurgantiu controuersias. ut infra eo. ti. c. 2. Addunt quidam in descriptione diffinitio in qua indubitata & quæ nullo remedio appellationis attèrari possit per l. ff. de transac. l. eleganter. §. si post rem iudicatâ. sed aliud ibi adijciatur ad ostendendum quòd post talem sententiam transactio locum non habeat, aliàs bene

G g dicitur

dicitur res iudicata quæ attentari potest remedio appellationis. ut. C. de appel. l. i. rigatoribus. ¶ Species sententiæ þ duæ sunt. Nam alia interlocutoria alia diffinitiu. Interlocutoria est qui non super principali. sed super alijs quæstionibus fertur causa principali durante. Idem autem dicitur interlocutoria quia inter principiu & finem fertur principalis causæ. uel quia iudex inter partes loquendo sine solennitate scripturæ pronunciat. Hanc sententiam reuocare potest iudex siue sit ordinarius. ut. ff. eo. ti. l. quod iussit, siue delegatus. ut infra de ap. cum cessante. siue arbiter. ut. ff. de arb. l. dicere. Ferri tamen debet cum causæ cognitione & iudice confedente non procedente. ut 3. q. 3. §. spaciū, in uer. a iudice. ¶ Sed dubitatur

3 þ an reuocari possit infra 10. dies postquam lata est uel quandoquq;. Et uidetur quod sic per iura præalle. quod iussit & c. cum cessante. sed cōtra uidetur quod infra 10. dies tantum. Nam transit in rem iudicatam. & ideo infra decennium est appellandum. ut supra de elec. cum dilectus. in fi. supra de resti. significauerunt. Transit enim interlocutoria in rem iudicatam qui ad duo scilicet ut remedio appellationis attentari non possit. & ut excipiatur ex ea. ut in decre. cum dilectus, non autem ut ex ea agatur actione in factum, sicut agitur ex diffinitiu. ut. C. de rebus cre. & iureiuran. l. actori, delato.

4 ¶ Sed nunquid potest a qualibet interlocutoria appellari. sic secundum iura canonica non secundum leges ut infra de appel. eum si romana. 2. q. 6. non ita. sed contra 2. q. 6. ante sententiam. ff. de appel. non reci. l. 2. C. quorum ap. non reci. l. an. C. de episcopali iudi. l. 2. C. de iudi. l. apertissimi. C. de ap. l. si quis. prouocatione. Ad hoc quidam dixerunt generaliter obtinere ut secundum leges ab interlocutoria non appelletur. sed casualiter. fallit in casibus illis quos ponit lex illa. ff. de ap. non reci. l. 2. C. ut lite pe. l. 2. ff. de mino. l. ait prætor. §. permittitur. ff. qui satisda. co. l. arbitro. C. de ap. l. si quis prouocatione. Ad hoc dixerunt quidam ca-

sus illos genera exēpli productos esse. Nā idē dicunt & in alijs casibus in quibus maior grauamen incidere potest. Alij autem dicunt sic refert an interlocutoria sit talis qui absorbeat totum ius alicuius & instat habeat diffinitiuē ita ut post interlocutoriam non sit locus ad appellandum a diffinitiu. a tali interlocutoria appellatur. Verbi genera. Agitur ex re iudicata corā executore excipitur contra ius pronūciatum. uel iuris ordine prætermisso. uel contra absentem. pronūciatur secundum ius iudicatum fore uel ritē seu cōtra præsentē post talē interlocutoria non restat nisi sententiæ executioni mādari. A tali igitur interlocutoria pōt appellari. Secus si post interlocutoria saluū sit beneficium appellationis a diffinitiu arg. ad hoc. ff. de ap. l. 1. §. quæsitum. in fi. Sed tu teneas quod primo dixi. generale est quod secundum canones appellatur ab interlocutoria. Et è cōtrario generale esse quod nō appellatur ab interlocutoria secundū leges. quod tamē fallit in casibus specialibus ut dictū est. Diffinitiuā þ uerō est per quā principalis quæstio diffinitur. quam semel latam iudex reuocare non potest. ut in l. præalle. quod iussit. in fi. ff. eo. ti. l. Paulus postquam latam nihil queritur. ff. eo. ti. l. post rem iudicatam qua lata iudex esse de sijt. semel enim bene uel malē officio suo fungitur. ut. ff. eo. ti. l. iudex. Quod uerum est ut sententiā suam reuocare non possit uel amplius iudicare. Nā quo ad exequendum retinet iurisdictionē. ut supra de offi. deleg. ex literis. & c. quærenti. Et quod de eo iudicē iterum iudicare nō posse in delegato obtinet non in ordinario. qui potest pronūciare iterū si prima sententia quā tulit nulla sit ipso iure. ut. C. quomodo & quando iu. si præses. C. de accu. & in scrip. l. si accusatoribus. & ar. ff. de arbi. l. dicere & l. quid tamen. Sed si iudex delegatus semel pronūciauerit diffinitiuē & eius sententia nulla sit impetrabitur a superioriore ex integro iudicari. ut. C. de se. ex breuicu. reci. l. 1. & per alium iudicē ut. C. quomodo & qñ iudex. l. si ut proponis in prima si ut proponis. ¶ In causa uerō

matrimo-

matrimoniali dico eundem ordinarium qui primo malè pronunciauit uel delegatum non tamen eundem qui primo iudicauit sed alium posse iterum iudicare, siue prima sententia ipso iure sit nulla siue per errorem facti sit lata. Et hac ratione dicitur quod sententia in causa matrimoniali non transit in rem iudicatam. ut. infra. eo. la. for. reneor. eo sanguinei. infra. de spōsa. sicut 35. q. 9. §. quia ergo. † Quid si iudex in pronunciano errauerit ut cum uoluit dicere condēdo dixit absoluto uel è conuerſo. nunquid sententiam corrigere potest & iterū iudicare? Videtur quod sic: nihil enim dixisse uideatur arg. ff. de supp. leg. l. Labeo. ff. de reb. du. l. 3. Sed cōtra. ff. de arbi. l. qui arbiter. ff. de re iudi. l. cū que rebatur. Huic sententiæ addi non potest nisi circa accessiones, & eodem die. ut. ff. eo. ti. l. Paulus. ¶ Diffinitiuam † iudex recitare debet in scriptis alioquin recitata sine scriptis uel scripta & partibus edita non recitata non ualeat. ut. 2. q. 1. in primis. & c. staturis. & c. de sen. ex. breuicu. recil. l. 1. 2. & 3. Hoc tñ fallit in casibus illis in quibus agitur sine scriptis quos supra no. de libel. ob. §. libellus exigitur. Recitari in quam debet à iudice non ab alio ut. supra de consue. ad nostram. Nec etiam ab assessore. ut in auten. ut desunc. seu su. eorum. §. illud. coll. 5. Et à iudice sedente non stante. ut. ff. quis ordo in bo. pos. ser. l. 2. §. in bonorum. & §. nos, & in auten. ut ab illustribus & qui super illam dignunt. coll. v. Item ferenda est diffinitiuam præmissis ordine iuris aliter lata non tenet. ut. 2. q. 6. §. diffinitiuam in uer. sententiæ. C. de sen. & interlo. om. iudi. l. prolatam. Quod intelligi in ordine generali, secus in speciali, qui in aliqua sententia, requiritur nec seruatur tunc enim tenet sententia. & necesse est appellari ut. C. de ap. pel. l. 1. Vel distingui potest inter ordinem iudiciarium & ordinem iuris ut sententia lata contra ordinem iudiciarū non teneat & lata cōtra ordinem iuris teneat. Hoc tamē fallit in his in quibus nō requiritur ordo iudiciarius. ut supra de iureiurādo. ad nostram. Item ferenda est secūdam

iura. ut infra eo. ti. c. 1. C. de iud. l. rem nō nouam. in prin. in auten. de defenſo. ciui. §. ius iurā. col. 2. q. 9. q. 3. summo opere Alioquin sententia non tenet. ut. infra. eo. ti. c. 1. 2. q. 6. §. diffinitiuē. in uer. sententiæ. Et hoc cum expressè fertur sententia contra ius. ut. ff. de ap. si expressum. ff. quæ sententiæ sine app. rescin. l. 1. secus autē si nō expressè ut. ff. e. tit. l. cū prolatis, & tūc appellandum est. ut. infra. eodem ti. cum inter. in si. quādo autē expressim pronunciatu cōtra ius & quādo non expressim habes. 2. q. 6. §. Diffinitiuam, in uer. sententiæ. & ff. quæ sententiæ sine app. rescin. l. 1. Itē ferri debet diffinitiuam præsentibus partibus, uel per cōtumaciā absentibus, aliter non ualeat. C. quomodo & quando iudex. l. ea. quæ. & 3. q. 9. caueāt. Hoc tamen fallit in sententia arbitri. cum actum est in compromisso ut uel uno uel utroque absente sententia promatur ut. ff. de arbi. l. diē. §. si quis ¶ Item sententia diffinitiuam nō est ferenda contra res prius iudicatas quod si fiat nō tenet. ut. 2. q. 6. §. diffinitiuam, in uer. sententiæ. C. quādo prouo. nō est necesse. l. 1. Hoc tamē fallit in causa matrimoniali. ut superius dictū est. & probatur. 35. q. 9. §. quia ergo. In crimine falsi. ut. C. de cri. fal. l. querelā, & ubi negatur iudicatū ut. ff. quæ sētētiæ sine app. rescin. l. 1. in prin. Et cū dolo quis omisit exceptionem quæ cōpetebat ex prima sententiā. ut. infra c. ti. inter monasteriā. qui contraria est. l. præallegata. 2. q. 6. §. diffinitiuam. uer. sententiæ. C. quādo prouo. nō est neces. l. 1. Sed de cre. intelligo. cū qs ex certa scientia & ex dolo obmisit exceptionē uolens decipere aduersarium ar. ff. ad Velley. l. si decipiēdi lex autē, loquitur cū ex ignorācia omittitur exceptio rei iudicatæ uel ex certa scientia omittitur. sed ideo quis omisit quia nō poterat eā tūc tēporis pbare unde omisio nō preiudicat. ut. 2. q. 7. plerique. Omiti fallit. ff. de iureiur. l. amonendi ppter peccatum iurium prior sententiæ retractatur. Itē fertur sententia cōtra res prius iudicatæ, ut cū per nonas defensionis minori uel ecclesiæ subuenitur. ut. supra de in int. re. c. ul. & c. si sepius in int. re. postu. l. 2. Item iudicari

non debet diebus feriatis ut. ff. de arbitris l. si de meis. §. arbiter. Quod intelligo in ferijs solennibus ad honorem dei inuentis. secus in his, quæ facta uel statuta sunt ob commoditates hominum ut tempus messium & uindemiarum quando iudicari potest de consensu partium. ut. ff. de ferijs. l. si feriatis supra de ferijs. c. ul. & prætoris cogente. ut. ff. de arg. l. si feriatis. Et de materia no. supra de ferijs. §. ult. Item diffinitiva debet continere alterum ex duobus cōdēno uel absoluo. ut. C. de sen. & inter. om. iu. l. præses & 2. q. 6. §. diffinitiva, uel æquipollens. ut infra de uerb. sig. in his & de arbi. l. quid tamen, & ff. de re. iu. l. in summa. Itē sententia certam quantitatem continere debet si de certa quantitate agatur, sed & si nō contineat sufficit tamē certā contineri in aliqua parte actōrum. ut. C. de sen. quæ sine certā quantitate hæc sententia. Si autē de incerta quantitate agatur puta de indēnitate præstāda ualēt sententia. C. de sen. & interloc. om. iu. l. cū eorū & C. de sen. quæ sine certā quā
 8 l. 2. infra de fideius. peruenit. † Et nota qd si plures iudices cognoscant simul in unā consonā sententiā conuenire debent ut. 6. q. 3. si quis episcopus criminaliter accusatus. si autē in concipiēdo sententiā differunt, serua quod legitur. 6. q. 4. c. 1. 2. & 3. Sed si diuersas sententias duo iudices tulerint distingue. ut infra eo. c. ult. Si uero essent tres iudices tulerint distingue. ut infra eod. c. ult. Si uero essent tres iudices tunc ualeret sententia duorū cōtradictōe tertio, secus si absente. ut. ff. de re iu. l. duo ex tribus. ff. de arbi. l. in tres. Vbi de summis agit. & duo iudices diuersas tulerint sententiās, id est, unus cōdēnauerit in maiori summa alius in minori tenet sententia in summa minori. Nā uterq; conuenire uidetur in summa minori. ut. ff. de re iu. di. l. inter partes. ff. de re iudi. l. inter partes. ff. de arbi. l. diē. §. si plures. Erat autē index peritus in iure, cū secundum iura iudicare debeat ut superius dictum est, uel saltem experiētiā causarū habere debet per usum quōrdianū ut. C. de iudi. l. certi iuris est. In autē de iudi. §. nos igitur, coll.

6. ar. 2. q. 2. c. ult. Duo enim ad iudicandū sunt necessaria potestas & scientia ut 202
 9 di. §. 1. † Et hoc maxime in causis matrimonialibus quæ non sunt tractandæ per quoslibet, sed per iudices discretos qui potestatem habeant iudicandi & statuta canonum non ignorant ut infra de consang. & affi. ex literis. Vbi autem princeps ex certa scientia Imperito committi delegatus iudicare potest, quia princeps omnia dedit quæ iudicare iussit. ut. ff. de re iudi. l. quidam consulebat. Quæ autem ætas requiratur in iudice habes supra de offi. del. cum uicesim. Et sic tam uidiuimus quos sine species sententiæ, qualiter, quando & à quo debeat iudicari. ¶ Releat uidere de effectū † sententiæ. Et quidem uidimus de effectū interlocutoria supra eo. tit. §. species. Videamus de effectū diffinitiuæ. Effectus sententiæ, est confirmatio. ea. n. quæ iuxta ecclesiasticum morē iuste & rationabiliter fuerint diffinitiuæ nostra quæ sententia roborentur ut infra eo. c. ea quæ si tamē roborari petantur ut infra c. ti. causam in fi. Itē executio ut. 2. q. 1. sicut 30. q. 9. omnibus modis. Quæ quidem circa executionē sententiæ, debeant obseruari plene notauimus supra de iud. §. partibus autē in iudicio constituitur. Itē actio ex re iudicata. quæ quid datur ei pro quo sententia lata est. ut. C. de re. cre. & iur. l. actori, delato. ff. ut re iud. l. miles. §. ult. & alius eius nomine. ut. ff. de excep. rei iudi. l. rei iudicata. non autem ei contra quem lata est. ut. ff. de except. rei iudi. l. euidenter. ¶ Datur inquam actio aduersus illum contra quem lata est & in hæderum ipsius ut ff. eodem titulo. l. miles. §. ult. ¶ Reo autem absoluto, datur exceptio contra illum qui succubuit & alios eius nomine uenientes ut in prædicta. l. rei iudicata, secus si idem qui succubuit alterius nomine agat ut. C. de admini. tut. l. cum quædam. ff. de rei uend. l. inter officium. Sed reo absoluto nō tollitur actori actio ipso iure ut. ff. de condi. inde. l. Iulianus. Quod est mirabile, quia fortius & promptius deberet actio tolli propter rem iudicatam quam dari ex re iudicata. ff. de ac
 & ob. l.

& ob l. Arriatus. Sed forte hoc ideo est. quia lex non potuit alio modo subuenire actori uinceti nisi in indulgendo actionem reo. aut potuit subuenire & si ipso iure non extinguatur actio uel tollatur hoc est per remedium exceptionis. Auctoritas uero rei iudicate est ut ei stetur si non fuit appellatum. ut. C. eodem titulo had. solutionem aliquando tamen non statur propter subuenientem æquitatem. ut. C. eodem titulo. l. i. infra de purgat. uul. ga. significantibus. ff. de conditio. sine causa. l. 2. ff. de commodati. l. in commodato infra de frigi. & malef. impotentia coeundi fraternitatis. ff. quando de pecul. act. est an. l. i. §. ut l. ff. de conditio. sine causa. l. si filio. ff. de iure iur. l. admonendi. Item est auctoritas rei iudicate ut non rescindatur prætextu computationis uel calculi. ut. C. eo. ti. l. 2. nisi error calculi in sententia exprimat. ut. ff. quæ sententia sine
 1 appell. rescin. l. i. ¶ Item non rescinditur res iudicata prætextu nouorum instructorum. ut infra eod. titu. inter monasterium. C. eodem titulo. l. sub specie. Hoc tamen fallit in sententijs latis aduersus fiscum quæ infra triennium retractantur. ut. C. de senten. aduer. fis. la. retract. l. una. li. ro. Item si gesta sunt translata in publicam formam perpetuam obtineant firmitatem ut. C. eodem titulo. l. ult. etiam sine restitum præsentia confecta. ut. C. de dona. l. in donationibus. quod uerum est inter partes etiam in alio iudicio. ut. C. de liber. cau. l. iubemus. ¶ Suble
 2 natur uel releuatur ¶ sententia remedio appellationis infra decennium. ut 2. q. 6. biduum. ff. de uerbor. signific. l. si qua penna. ff. ad Turpil. l. i. §. ultimo. Vel per supplicationem faciendam eidem à quibus appellare non licet. ut. C. de senten. præse. l. una. & hoc infra 10. dies ut. C. quando libel. prin. da. in aut. quæ supplicatio. in aut. ut spon. largi. §. aliud. uel in pr. infra bienniu. ut. C. de sen. præse. Per in integ. res. ut supra de in integr. rest. auditis. rum ex literis & c. sciscitara. ff. de mino. l. in causa. §. ul. & l. perfe. Per querelam falsi. ut. C. ad le. Cor. de fall. l. querelam

ff. de re iudi. l. diuus. & C. si. ex fal. instru. l. i. & ul. ¶ In summa notandum est quod secundum plures in causa subreptionis. hoc est cum quis dicitur per subreptionem ascendisse ad apicem dignitatis quod esse non debet. ut supra de elec. cum dilectus filius archimorren. proceditur ad sententiam contra absentem lite non contesta. ut infra eod. titu. cum olim supra de dolo & contu. cum olim. ut sic casus iste sit unus de casibus specialibus quos ponit deus. illa supra ut lite non cont. c. quoniã frequenter. §. sunt & alij. ¶ Item iudex in sententia omnia quæ ipsum mouent exprimere non debet. ut infra eo. titu. sicut nobis. Item cæteri iudices iudicare tenentur in casibus similibus sicut Summus Pōrifex iudicat nisi forte causa necessitatis & utilitatis inspecta dispensatiue duxerint aliquid statuendum ut infra eod. titu. in causis.

Summarium

- 1 Appellatio quid sit.
- 2 Appellatio quare sit inducta.
- 3 Appellare quis possit.
- 4 Appellatio à quo & ad quem debeat fieri.
- 5 Appellari an debeat à delegato ad delegatum.
- 6 Appellatur à diffinitiuo non ab interlocutorio & quando ab interlocutorio appellatur.
- 7 Iudex litigatori conuertiari non debet.
- 8 Executio in leuioribus maleficijs retardatur propter appellationem ob grauiora factiora.
- 9 Appellatio locum non habet in disciplinis & correctionibus & quando.
- 10 Appellari an possit à momentanea possessione.
- 11 Appellatio non habet locum in causa decimarum.
- 12 Libellus appellationis qualiter concipiatur.
- 13 Forma dimissoriarum seu apostolorum.
- 14 Appellatur infra decennium à recitatione sententis.
- 15 Appellatur bis à diffinitiuo non tertio petitur tamen restitunt in integrum contra res bis iudicatas.
- 16 Appellare à quibus non liceat.

17. Ad prosequendum appellationem indulgetur annus a iure. & ex causa biennium.
18. Appellationis non prosequentis que pena sit.
19. Recusatio iudicis quibus ex causis fiat. & numero 2. 2. 1.
20. Familiares qui discantur remisiuè.
21. Consanguinitas qualibet testem non repellit.
22. Forma recusationis iudicis.
23. Causa recusationis iudicis coram quo allegari & probari debeat. & qui iudices recusari possint.
24. Recusatio iudicis infra quot dies fieri debeat.
25. Recusationis effectus.
26. Iudex recusatus an possit prænvenire recusationem. & causam alteri delegare.
27. Intellectus ad c. de quarta, de prescrip. & ad c. cura de iure patro.
28. Arbitrarius hodie eligitur qui cognoscit de causa suspicionis iudicis.
29. Appellans an eximatur à iurisdictione eius à quo appellat.
30. Relatio fit tribus de causis.

¶ DE APPELLATIONIBUS. Rubrica.

Distinctum est supra de his quæ in iudicijs sunt & tandem de sententijs. Nunc autem tractatur hic de quibusdam remedijs per quæ litigatores soliti sunt esse releuari, uidelicet de appellationibus, recusationibus & relationibus. ¶ Videamus igitur quid sit appellatio, quare inducta sit, quis possit appellare, à quo, ad quæ, quando, qualiter quociens, infra quod tempus. A cuius sententia non possit appellari, infra quæ tempora ualet exerceri. Itè ex quibus causis iudex possit recusari. Itè qualiter & quando relatio fit faciendâ.

¶ Appellatio fit per inuocationem maioris iudicis prætextu iniquitatis primæ sententiæ recisionis imploratio. ut ff. de mino. l. præfecti. Sed hæc definitio legalis est, quia secundum leges generaliter nõ appellatur nisi a sententia, ut nõ supra tit. prox. §. species. Sed secundum canones aliter appellatio diffinitur. Appellatio est à minore ad maiorem iudicem prouocatio. ut 2. q. 6. omnis oppressus & c. sequentibus.

& maximè in c. placuit, nõ secundum canones èt extra iudiciũ appellatur. & tunc passim. l. sine assignatione grauaminis permittitur appellare. ut infra eo. ti. c. sit romana. §. si uerò. secus cù in iudicio appellatur. ut eo. ti. ut debitus hono. ¶ Inducta est appellatio secundum leges ut iniquitas & imperitia iudicium corrigatur. licet nõ nunquam bene latas sententias superior in penis reformet neq; n. utiq; in melius pronunciat qui nouissimas sententias est laturus. ut ff. e. t. l. i. §. 1. Sed secundum canones èt ad hoc inducta est appellatio, ut liceat appellatori uitiatam causam appellationis remedio subleuare, ut 2. q. 6. c. 1. Et ad aliud ut omnes oppressi releuentur. ut 2. q. 6. ad romana. 2. ¶ Appellare potest omnis qui in causa interest, siue contra eam lata sit sententia. ut 2. q. 6. ideo, siue contra alium sua tamen in terit. ut 1. q. 7. nõ contra supra tit. prox. cù super. ff. e. t. l. tutor. & l. ab executore. §. alio. Itè potest quis appellare pro quale qualis præiudiciũ. ut in decre. præalle. cum super & ff. eo. tit. l. à sententia. Item & si nõ interest alicuius ex causa pecuniaria potest tamen pro alio appellare humanitatis causa. ut ff. eo. ti. l. non tantum & ff. quando ap. sit. l. 2. §. ult. Item potest quis pro alio dånato etiã sine mandato appellari. dummodo dannatus mox ratũ habeat. hoc est infra decennium. ut 2. q. 6. non solè ff. de ap. recipi. l. i. ff. rem ra. ha. l. i. ¶ Appellari potest & debet à minore iudice ad maiorem. ut 2. q. ul. anteriorum. §. illo uidelicet. & §. illud etiam, & c. placuit. Si quis appellauerit ad maiorem iudicem error ei nocebit. Nã sententia transibit in rem iudicatam. Sed si ad parem uel minorem alium tamen pro alio error non nocet, nihilominus tamen poterit appellans prosequi appellationem apud illum ad quem debuit appellare ut ff. de app. l. 2. §. si quis & §. si uero. Quibus autem obmissis appellatio facta est Papam ualet, ut 2. q. 6. si quis putauerit infra eo. ti. si duobus & c. sollicitudinem. ipse enim est ordinarius omnium ut infra de priuilegiis antiqua. Secundum leges si appellatio fiat ad principem omittis medijs. princeps remittit.

remittit ad eum ad quem debuit appellari. ut. ff. eo. ti. l. Imperatores. † A delegato autem appelladum est ad delegantē dummodo delegans in delegando aliquid sibi de iurisdictione reseruet. ut supra de offi. del. super questionum. C. qui pro sua iuris. l. una in fi. Sed obstat. ff. quis & a quo. l. r. in fi. Ad quam sic respōdeo. lex illa loquitur in ordinario delegante ad quem non appellatur. sed appellatur ad eum qui ordinarium dedit. Aliud in delegato delegante. Et est ratio. maior enim & dignor est iurisdictione delegata quā ordinaria. ut supra de offi. dele. significasti & c. sanē. Sed hæc ratio & si colorem habeat non tamē mihi placet. Vnde dic q̄ ibi dicit. non est appellandum ad secundo delegantem. subaudi tantum. Vel dic q̄ appellabitur ad primo delegantem sed ille remittet ad eum qui secundo delegauit ut. ff. de appel. l. r. §. si quis. Vel loquitur quando is qui secundo delegauit nihil sibi retinuit de iurisdictione. ut in præal. dec. prædicta. super questionum. & de hac materia plenius no. supra de offi. uicæ. circa princ. ¶ Appellatur † à diffinitiuā non ab interlocutoria secundum leges. nisi in casibus. ff. qui sacris. co. l. arbitrio. & ff. à quibus ap. non sit. l. vlti. & in alijs casibus quos no. supra ti. proxi. §. interlocutoria. Appellatur à grauamine illato in iudicio. ut infra eo. ti. cum cessante. Extra iudicium. sed tunc erit potius ad causam prouocatio ut infra eo. titu. cum sit romana. Item & ab iniuria iudicis. ut C. eo. ti. l. si quis prouocatione. Quod duobus modis potest intelligi. uno modo sic ut cum iudex litigatorē prorahit uel conuiciatur eidem † sicut enim litigator iudici conuiciari non debet sic econuerso. ff. eo. titu. l. illud. & C. eodem titu. l. & in maioribus. ff. de iniur. l. iudici. licet qualisqualis iniuria per appellationem iudici fieri uideatur. ut. C. de sum. tri. & fide catho. l. 3. & C. quando prouoca. non est ne. l. vlti. in fi. Alio modo sic cum iudex post sententiā in exequendo excedit. uel quia infra quadrimestre tempus exequitur. Sic & ab executore appellatur cum modum

in exequendo excedit id e si cum mandati fines excedit, ut supra de offi. dele. super questionum. §. nos autem. & §. porro. & sic intelligo. 2. q. 6. §. diffinitiuā. in uer. ab executore. & C. quorum ap. l. ab executione. Item potest appellari à tota sententiā & à certo capitulo ipsius, si diuersa capitula contineantur in ipsa, nec rescinduntur alia capitula super quibus non appellatur nisi essent connexa. ut. ff. de mino. l. etiam † Si uerò damnatus ex pluribus facinoribus ob grauiora appellet differtur executio in leuioribus, si autem ob leuiora. tunc non differtur executio in grauioribus. ut 2. quæ. 6. §. si quis ex pluribus. & ff. nihil innoua. ap. pen. l. r. §. vlti. Item appellatur à mala consultatione uel minus plena. ut. 2. q. 6. biduum. in fi. si. quando ap. sit l. r. in prin. & l. ult. Item ne fiat aliquid nisi canonice. ut de ele. cum nobis olim. Contingit autē aliquando quod ab eadem sententiā utraque pars appellat respectu diuersorum capitulorum ut infra eo. c. significauerunt infra de testa. Raynucius. & ea. Raynaldus. Appellari aut non potest ne id fiat quod per petuō edicto fieri mandatur. uel cum res dilationem non recipit. ut. ff. de app. reci. uel non. l. sciendum. & in alijs contractibus quos habes 2. q. 6. §. diffinitiuā. in uer. sunt etiam. C. quorum ap. non rec. ¶ In disciplinis † & correctionibus regularium non habet locum appellatio ut infra eod. ti. ad nostram. reprehensibilis cum speciali. Vnde in his remota appellatione procedebatur etiam secundum uetera iura. ut infra ne clerici. uel mona. relatum. Hoc tamen intelligo cum modus correctionis modum pacti non excedit, ut 33. quæ. 2. 4. quæ peccat, in fi. alias secus: quia nimix alperitatis, increpatio nec correctionem nec salutem recipit. ut 45. distin. cum beatus. † Item in momentanea possessione non appellatur. quia sententiā lata in ea interlocutoria secundum quosdam. Ego autē dico eā diffinitiuā. et tamē non appellatur ab ea secundū leges alia ratione scilicet quia de proprietate eiusdem rei plenius et principalius iudicium

ciū expectatur, ut. C. si de mo. pos. fuerit ap. l. una. Secundum canones tamen appellatur. ut supra de testi. significauerunt. † Item in causa decimarum non habet locum appellatio etiam secundum uetera iura. ut infra de deci. tua. in fi. Nam decimæ sunt tributa. ut 16. q. 1. decimæ. & in tributis non appellatur. ut 2. q. 6. quotiens. Vel potest dici quod in causa decimarum appellatur. Nec ob. illa decre. tua. nam ibi forte remota fuit appellatio specialiter in rescripto. Itē non obstat quod dixi decimas fore tributa. quia si uerè essent tributa. locum in eis præscriptio non haberet. ut. 16. q. 3. §. potest. i. uer. ad hæc in uerbo porro. & C. de præscrip. 30. anno. l. competit. Quod falsum est. ut no. supra de præscrip. de quarta. Item si uerè tributa essent. non haberet locum in eis compensatio. ut. C. de compen. l. in ea. In decimis uero potest interuenire amabilis compositio ut infra de confir. uti. uel inuti. uenerabilis infra de decimis. ex multiplici. suggestum. dilecti supra de trāfac. statuimus. Fiet aut appellatio apud acta. uiua uoce. ut sit quis dicat appello. si uerò non apud acta quis appeller. libellus appellationis est offerendus ei à quo appellatur si eius copia habetur. alioquin ei ad quem. appellatur. ut 2. q. 6. §. biduum. in uer. si quis ipfius. ff. eod. ti. l. 1. & 2. C. eo. ti. l. litigatoribus. & l. eos. ff. quando appel. sit. l. 1. §. dies. & §. si quis. ¶ Quali-

12 ter autem † concipiatur libellus appellationis. habes 2. quæ. 6. §. forma. Porrecto autē libello iudici à quo appellatur si qui dem receperit bene est. Et tūc ipse iudex debet dare apostolos id est literas dimissorias infra 30. dies. etiam non petente appellatore. sed & appellator cum instantia petere debet. ut. 2. q. 6. post appellationem. ff. de li. dimif. l. 1. Quod si non fecerit imputatur ei licet & iudex malè fecerit non dando ut 2. q. 6. post appellatio nem. & C. eodem ti. l. iudicibus. ¶ Forma

13 † uerò dimissoriarum seu apostolorum habetur in prædicto. c. post appellationem. & ff. de libe. dimif. l. 1. Olim appellabatur infra biduum in propria causa. uel tri-

dum in causa aliena. Currebat autē hoc tempus a diæ lata sententiæ siue sub conditione lata esset sinè purè quāuis sub conditione fieri non deberet. † Hodie uerò appellatur infra decēnium à recitatione sententiæ. & hoc tempus utile est. quia non cedit nisi à die scientiæ. & nisi iudex copiam sui fecerit in publico. ut 2. q. 6. biduum. & ff. quando ap. sit. l. 1. §. biduum. & §. dies. Vnde si pronunciatum sit contra absentem non per contumaciam. non currit decennium ignorantis nisi per procuratorem defensus fuerit. quia si procurator non appellauerit difficile est ut hic audiat. ut. C. quomodo & quando iu. l. ab eo & ff. quando ap. sit. l. 1. §. ul. & 2. q. 6. §. biduum. & §. si aduersus. ¶ Appellatur autē

15 † his à diffinitiuā. non tertio. C. ne in una eadem causa tertio prouo. l. una. 2. q. 6. si quis in quacunque infra eo. tir. sua. Sed quamuis tertio non appelletur. petitur tamen in integrum restitutio contra res his iudicatas. ut. ff. de mino. l. minor autem ingratus. Item admittitur supplicatio. ut in l. si quis in quacunque lite. & sic intelligi potest. supra ti. prox. c. cū causa. Nec ob. 2. q. 6. quotiens. & c. omnis oppressus. Quod enim ibi dicit totiens appellari posse quoties opus est. expone quoties id est. bis ut ff. de leg. 3. l. fideicommissa. §. si quis decem. Vel expone donec superior inuenitur & hoc locum habet cū appellatur ab ordinario. Vel illud i diuersis grauaminibus illatis circa diffinitiuā. Item non ob. 3. 1. q. 2. Lorhar. ius ibi enim ter appellauit Theberga. id est uxorem appellationis teremissit semel tamen appellando. ut infra eo. ti. bonæ. Et quod dixi in diffinitiuā. idem puto in interlocutoria.

16 ¶ A papa † uel principe non appellatur. eū ipse fit qui prouocatur. papa enim de alijs sententijs iudicat. nemo de suis. ut 9. q. 3. cuncta. Item à senatu non appellatur. ut. ff. à qui app. non licet. l. 1. Item nō appellatur a sententia præfecti prætorio. ut C. de senren. præfe. l. illa. Item ab arbitro non appellatur. quia nullam habet iurisdictionem. & cum ipso iure non teneat sententia ipfius sed ei stetur metu pœnæ & quod

quod non tenet rescindi non potest, quia nec gradus rumpitur qui nullus est. ut. ff. de rupt. iniusto uel ir. testa. l. nã & sub cõditione. & ideo a sententia arbitri non appellatur. ut. C. de arb. l. i. Quod uerum est in arbitro compromissario. fecus est in arbitris iuris de quibus legitur. r. r. q. r. peruenit. C. de iur. ult. supra de offi. deleg. suspicionis infra eo. ti. cum speciali. Est tamen quædam species appellandi ab arbitro, id est arbitrium rescindi. ut cum litigator qui suspectum habet arbitrum contestatur ne procedat. ille nihilominus pronunciat. ut. ff. de arb. l. non distingue mus. §. cum quidem, & simile. C. de his qui per me. iudic. no. ap. l. 2. Statut ergo sententiæ arbitratorum, ut dictum est metu pœnæ. Sed si arbiter per fortes pronunciauit datur contra sententiam exceptio. ut. C. de arb. l. arbitratorum. & ff. eod. ti. l. ita demum. Arbitrorum autem sententiæ si inique fuerint corriguntur. ut. ff. pro socio. l. societatem. ff. de operis libe. l. si libertus supra de iureiuran. Quinta uallis. & ca. uenientes. Item si ex cõsensu partium iudex detur poterit appellari ab eo. ut. ff. eodem titu. consensu. Nec obst. 2. q. 6. a iudicibus. natura ibi loquitur de arbitris non de iudicibus. Item ab executore appellari non potest nisi modum excedat. ut dixi supra. eo. ti. §. appellatur à diffinitiuâ. In quibus autem casibus non appellatur solet quibusdam uersibus notari. Appellari uentant scelus, excellentia pacta. Contemptus partis sed & interdictio facta. Arbitrium res quæ perit est si lógus acta. Scelus quia in notorio delicto non appellatur. ut infra eo. ti. cum sit romana. §. præterea. & c. consuluit. Excellentia iudicis uetat appellari quia a papa uel principe, a senatu, uel præfecto prætorio non appellatur: ut superius dictum est. Pacta si pacificant partes uel appellat, nõ poterit appellari. ut. ff. a quibus ap. non licet. l. r. Contemptus partis quia contumax non auditur appellans. ut 24. q. 3. de illicita. nisi ueniat iudice adhuc sedente pro tribunali. ut. ff. de integ. resti. l. ul. uel nisi essent contumax in exhibendo. ut. ff. eo.

titu. l. creditor. §. iussus. Sed & interdictio facta. quia inhibetur appellatio a papa, appellari non potest etiam à diffinitiuâ, nisi causa p̄babilis assignetur. Citra diffinitiuam autem appellari non potest coram eodem a quo appellatur, nisi expressa causa probabili & probata. Arbitriũ quia ab arbitro non appellatur ut superius dictum est. Res quæ perit est si lógus acta. quia si res ex dilatione patiatur detrimentum non appellatur. ut. 2. q. 6. §. à diffinitiuâ. in uerbo ab executore. ff. de appel. re
17. ci. l. ul. ¶ Ad ¶ prosequendum appellationem indulgetur annus a iure, & ex iusta causa biennium. ut infra eo. ti. cum sit Romana. Sed si per impotentiam partis omiffa sit prosecutio nullum appellanti præiudicium generatur ut infra eodem titu. ca. ex ratione. si uerò per iudicem steterit ipso iure. tempus appellationis non currit. ut in auth. ut sponsa. lar. §. hoc quoq; colla. 9. in authen. de appella. §. sancimus. colla. 8. 2. quæst. 6. anteriorum. §. sed lis. C. de temp. appel. in auth. sed lis. Sed si dolo aduersarij circumuentus appellator appellationem suam non fuerit prosecutus præiudicatur ei: quia post tempus non admittitur ad prosequendum sed ager aduersus dolum ad interesse. ut. ff. de dolo. l. arbitrio. §. dolo cuius. Sed si soluendo nõ fuerit restituetur appellans ad prosequendum. ff. de eo. per quem fac. est. l. ex hoc edicto. Infra tempus prædictum licet appellatori prosequi secundum se communitere, id est, solus uel cum aduersario. Tẽpore autem indulto transacto lite non cõpleta rata manet sententiã. ut 2. q. 6. si quis appellat. C. eo. ti. in auth. ei qui appellat. & in auth. de his qui ingre. ad ap. §. sancimus. coll. 5. Appellatore autem cessante cum unus mensis superest ex biennio. licet uictori ingredi ut quærat reus. quo siue inuento siue non, suas afferat allegationes. uel ut confirmetur, uel ut rescindatur sententiã omni casu absentem in expensis condemnando. neutro occurrente sententiã firma manet. ut in auth. præallegato. & sic intelligi potest infra eodem titu. oblatæ. Vel erit in arbitrio superioris

ris an appellans nimirum præcurret uel non. ¶ Et nota quòd tempora prædicta locum habent nisi iudex à quo fuerit appellatū tempus recipiatur moderetur. ut infra eo. ti. cum sit romana. In casu uerò cū de matrimonio spiritali agitur potest is ad quem fuerit appellatum tempus recipiatur moderari: ut infra. eo. ti. oblatæ. in fi. Et idem puto in matrimonio carnali. nā in utroq; periculum est in mora. ut supra ut lit. non conte. quoniam frequenter. & sic secundum præmissa patet quòd terminus appellacionis qui a iure præfigitur. præuenitur ab appellatore qui quocūq; que infra annum prosequi potest ut dictū est. Potest præueniri & ab appellato sed non nimirum ut dictum est. Et si quærat quæ sit diuersitatis ratio. Duplice rationem assigno terminus legis prolixior est. & ideo præuenitur. terminus autem hominis breuis. nam iudex restringere potest. ut in decre. oblatæ seu moderati terminum legis. ut in decre. cum sit romana uerbum autem moderandi ad restringendum se habet ut infra de uerbo. fig. c. ul. ti. & propterea terminus hominis nō præuenitur. Vel alias homo est magis indignantis naturæ quam lex. & ideo terminus hominis non præuenitur. terminus legis sic argu. ad hoc. ff. de arbi. l. si cum dies. §. ult. & l. Celsus. ¶ Si quæras quæ sit pœna non prosequentis appellacionē interpositam circa diffinitiuam distinguo sic. Aut appellat actor. aut reus. ante lit. conte. aut post. Item aut prosequitur appellator & non appellatus. aut appellatus & non appellator. an uterque. aut neuter. Si actor appellat ante lit. conte. & nō prosequatur prosequente appellato appellator condemnatur ad expensas. ut infra eod. ti. reprehensibilis. §. 1. Si uero actor qui appellauit prosequatur reo non prosequente proceditur in reum tanquam in contumacem ut infra eo. ti. sæpe contingit. secundum formam illius decreti. ut supra ut lite non conte. quoniam frequenter. Si uterque prosequatur. lis suo Marte procedat. Si neuter. prius iudex libere sua iurisdictione utatur. ut in decre. re-

prehensibilis in prin. Sed si post. li. conte. actor appellet & non prosequatur. prosequente appellato. actor iterum est citandus. ut. C. quomodo & quando iudex. in auth. qui semel. si non uenerit proceditur in principali si liquere poterit. ut. C. de iudi. l. properandum. §. fin autem ex gestis. uel saltem fiet absolutio ab obseruatione iudicij cum condonatione expensarum. ut in ea. l. §. & si quidem. Sed si prosequatur actor non prosequente reo appellato proceditur in principali si liquere potest. ut. 3. quæstio. 9. decernimus. & in præal. l. properandum. §. fin autem affuerit reus. si nō possit liquere fiet missio in possessionem irrecupabile. ut. C. quomodo & quando iudex. l. consentaneum. Sed si uterque prosequatur. uel neuter. repete quod dictum est in membris eisdem. Et eadem locum habent appellante reo quæ dixi cū appellat actor. ¶ Recusatur iudex multis
 19 ex causis. ¶ Sed de multis aliquas psequamur. ut si iudex suffraganeus multorum litigatorū. alteri. n. merito est tūc suspectus. ut. supra ut lite non conte. accedens in primo accedens. Item si sit dominus litigatoris. ut. supra de offi. delega. insinuante. & c. causamque. Item si iudex est de terra litigatoris. ut. supra ut lite non conte. accedens in secundo accedens. Item si à iudice appellatum sit. pendente appellacione etiam in aliis causis est suspectus. ut. in fra. eo. titu. ad hæc. & c. proposuit. Item si iudex habet familiaritatē cum litigatore: ut. 3. q. 4. accusatores. ut. supra de offi. de-
 20 le. insinuante. ¶ Qui autem sunt familiares legitur. ff. de fur. l. si libertus. ff. de pe. l. respiciendum. §. furta domestica. C. de quæstionibus. l. placuit pridem. ff. ad Syl la se con. l. 1. §. fin autem. ff. de ædil. edict. l. ædiles. §. familia. & C. de his qui ad ec. con. l. ul. §. & hoc quidem. ff. de uerbo. fig. l. pronuntiatio. §. familia. Item si est affinis. ut. 3. quæstio. 9. absens. & c. ff. de iniu. l. lex Cornelia. Item si litigator sit comes iudicis. ut. ff. de offi. præsi. l. senatus celsuit. Item si iudex aliqua consanguinitate coniungatur litigatori. ut infra eo. ti. postremo. Item si est conganonicus. ut supra de offi.

offi. deleg. cum. R. canonicus Ianuensis. Item si iudex habet consimilem causam. ut supra de iud. causam. & arg. ff. de execut. l. propter litem. Item propter dominum omnes de eius familia recusantur. C.

21 si quacunq; præditus po. l. unica † Istæ & consimiles causæ repellunt iudicem a iudicio. sed non testem a testimonio. licet enim quælibet consanguinitas repellat iudicem. non tamen testem. ut infra eodem titu. postremò. 4. q. 3. Item in criminali. in uer. item lege Iulia. Hoc ideo. quia facilius habentur iudices quàm testes. & propter hoc repellitur quis a iudicio ex defectu testium. ut supra de testib. dile

22 Et. ¶ Potest autem recusari iudex uerbo uel libello. Et erit forma recusationis hæc. quia periculosa res est & tristissimos solet habere euentus coram suspecto iudice litigare recuso te. uel sic. quia suspecti uel inimici iudices esse non debent. & quodammodo naturale est suspectorum iudicium insidias declinare. et inimicorum

23 uelle refugere ideo te recuso. ¶ Allegabitur causa suspicionis coram iudice. quæ si sufficiens uisa fuerit probabitur coram arbi. ut infra eo. titu. secundo requiris. & cap. cum speciali supra de offi. delega. suspicionis. Nec ob. 3. quæst. 5. quia suspecti ibi enim nec admissa fuit recusatio. et ideo nec probatio exacta. Secundum utrunque ius scilicet canonicum et ciuile potest recusari delegatus ut infra eod. titu. postremo supra de offi. deleg. suspicionis. et cap. insinuatione. et idem secundum leges. ut. C. de iud. l. cum specialis. et. l. apertissimi. Ordinarius autem recusatur secundum canones. ut. 3. quæst. 5. suspecti. supra de fo. competen. si quis clericus. et cap. licet. 2. quæst. 6. placuit. 11. q. 1. peruenit. Et idem secundum leges et secundum dominum. Mar. per. l. C. de iurisd. om. iudi. l. nemo. sumpto arg. a contrario sensu. ibi. n. sic dicitur nemo post lit. contes. ordinariæ iurisdictionis declinet examen. ergo ante lit. conte. declinet. Et ad idem inducebat autem. C. de senten. et interlo. om. iud. et consequenter. Sed dominus Io. B. contra. non enim ordinarius

recusatum secundum leges. sed si suspectus fuerit adijciendus est ei episcopus loci. ut. C. de iud. in auth. si uero contingit. & respondet ad legem illam nemo. sic dicit ipsæ. domine Mar. si uis sumere argumentum a contrario sensu legis illius nemo. sume a contrario sensu legis totius. sic nemo post litem cont. ordinariæ iurisdictionis declinet examen. ergo ante lit. contes. non ordinariæ iurisdictionis non declinet examen. & sic delegatus non ordinarium recusatur secundum leges. Autem uero & consequenter intelligebat in delegato. Sed quod dixi delegatū posse recusari uerum est non petitur. petitus enim recusari non potest ab eo qui petijt. ut 2. q. 3. in auth. offeratur. C. ut lit. contes. in eodem auth. supra de offic. dele. cum olim magister. nisi noua ex causa. ut supra de offi. deleg. insinuante. & arg. ff. de

24 arbi. l. licet. † Sed queritur de parte recusandi. Et dicit Io. teutoncius quod generaliter recusatio fieri habet infra 20. dies ut dicit auth. offeratur & aliud auth. et consequenter. & quoniam isti dies cedunt et post lapsum eorum non est locus recusationi. Ideo prouidit lex quod si copia iudicis recusandi haberi non potest recusatio coram præside proponatur ut. C. de iudic. l. apertissimi. T. dicit quod recusatio fieri potest quodcumq; dummodo ante lit. contes. cum sit dilatoria exceptio ut supra titu. proximi. inter monasterium. nisi terminus præfixus esset a iudice ad omnes dilatorias proponendas. ut supra de except. pastoralis. Sed de hoc plenius dicit no. supra de dilati. §. sunt et alie. ¶ Effectus

25 ¶ autem recusationis est. ut si probata fuerit suspicio iudex ordinarius recusatus committat negotium principale. ut supra de foro compe. si quis clericus infra eo. tit. ad hæc cum a te. 11. q. 1. peruenit. 2. quæst. 6. placuit. C. de iudi. l. cum speciali. et. l. apertissimi. hoc enim competit iure ordinariæ potestatis. Si sit delegatus. dixit. T. quod cum per recusationem probata suspicio definit esse iudex et iurisdictionem non habere. suspense debet causæ cognitioni et committere non potest iurisdictionem.

quam non habet quod enim quis non habet generaliter alteri dare non potest. ut. 1. q. 1. gratia, & 1. q. 7. c. Daibertum. & nemo inuitus cogitur ad arbitrium ire. ut. ff. de arbitr. l. 3. §. 1. quamuis iudicium red datur in inuitum ut. ff. de uerbo. obli. l. in- ter stipulantem. doc. autem illam. infra de cretal. secundo requiris. intellexit in de- legato. Illam autem cum speciali, & alias quæ dicunt recusatum posse committere negotium principale dixit in ordinario locum habere. puto tamen quod tam ordi- narius quam delegatus probata causa suspicionis possit committere negotium de recusatoris assensu. uel ad superiorem transferre. ut. infra eo. ti. cum speciali. Nec ob. decre. illa. secundo requiris. in eo quod dicit supersedere tenetur. Nam uerum est quod supersedebit iudex post probatâ suspicionem. scilicet, ut non cognoscat. non autem ut non committat causam. Nā & in delegato loquuntur leges quæ dicit expressè iudicem recusatum committere posse. C. de iudi. l. apertissimi & l. cum spe- ciali quas leges. T. correctas esse dicebat, cum aliter ad eas respondere non posset Ad hæc decre. autem illam ad hæc, cum à te, quæ dicit aut si alterutra partium te su- spectum habuerit, te insistentem iudicem eligant qui propositam inter eos dirime- re ualeat quæstionem. respondebat quæ- stionē. f. suspicionis. ego autem dico prin- cipalem. Nec ob. huic nostræ opinioni. supra de foro compe. licet, ubi dicitur pro- bata causa recusatōis ad te uel ad nos pro iusticia recurratur sicut superius est expressum. Nam intelligo. f. per appella- tionem si recusatō in causa procedat.

26 ¶ Dubitari autem consuevit an iudex suspectus & recusabilis possit præuenire recusationem & causam alteri delegare. Et uidetur quod non. Nam inefficax est iurisdicō penes eum. potest enim per excep- tionem elidi. & nihil interest utrū ali- quid sit ipso iure inefficax, an per excep- tionem ut. ff. de reg. iur. l. nihil interest. ff. quibus ex causis in pos. ea. l. Fulcinius. §. si in diem ff. de dolo. l. eleganter. §. ser- uus pactionis. Si igitur inefficax est iurisdicō

in delegante, inefficax est & in de- legato, qui pro non suo imperio agit. sed partibus fungitur delegantis. ff. de iurisd. om. iudi. l. si prætor. ff. de offi. eius cui mā. est iurisd. l. 1. §. qui mandata. Item pars iurisdicōis est delegare. ut. ff. de iurisd. om. iudi. l. 3. in fi. cum ergo alias partes iurisdicōis aggredi non potest delegatus ob- stante sibi exceptione recusationis oppo- nenda in personam ipsius. & istud aggredi non potest. In delegationibus enim con- sideratur an delegans cognoscere possit ut ita demum ualeat delegatio facta ab ip- so. ut. C. qui pro sua iurisdicō. l. 1. Et ideo si proconsulante quam ingrediatur prouin- ciam sibi decretam causam deleget. quia cognoscere non pesser, nec delegatus ab ipso potest, sed demum ingrediente lega- to efficax efficitur delegati iurisdicō. ut. ff. de offi. procon. l. obseruare. §. ulti. Item iudex non debuit præuenire diligentiam re recusare uolentis. arg. infra eo. tit. sæpe contingit. & c. oblatæ. 1. de confir. uti. uel in uti. bonæ. ¶ Sed contra causæ suspi- cionales personas iudicium afficiunt non iurisdicōnem. & ideo contra successorē. id est. contra delegatum non competit excep- tio. ff. de diuer. & tempo. præscript. l. an uitium. Nam personales exceptiones personas non egrediuntur. ut. ff. de excep. l. exceptiones. unde mutatione persona- rum uitium aboletur. ut. 2. q. 1. primis. 1. q. 1. cito. supra de filiis præsb. ex trans- missa. ff. uti. possi. l. si duo. §. non uideor Et secundum hoc intelliguntur decreta. illæ de præscrip. de quarta. infra de iurepa. cu- ra. ¶ Solutio puto iudicem suspectum ante recusationem committere posse. & com- missio uidelicet, quod ordinario indubi- tatum est ut ff. de iurisd. om. iudi. l. prætor. idem puto in delegato. ¶ Et no. quod se- cundum uetera iura arbitri eligendi sunt à partibus qui cognoscant de principali. ut. supra de fo. cōpe. si quis clericus. infra eo. ti. ad hæc, cum à te. Et hoc fiebat insi- stente iudice recusato. ut in illa & hæc co- gente infra triduum. ut. C. de iudi. l. ult.

28 ¶ Hodie eligitur arbiter qui cognoscat de causa suspicionis ut. infra eod. titul. cum speciali,

speciali, in prin. Sed principale negotiū non committetur nisi de reculatoris assensu. quod si non consentiat reculator ad superiorem transmittet negotium recusatus. ut. infra eod. cum speciali in fi. r. r.

- 29 ¶ Et notabis ¶ quod licet iudex recusatus iurisdictionem retineat. & cogere possit arbitros eligere, ut dictum est, & tertium si duo discordant. ut. supra de offi. de leg. suspicionis. & causam committere, uel ad superiorem transferre. secus tamen est in iudice à quo fuerit appellatum. Nam appellans eximitur à iurisdictione eius à quo appellat, si iudex fuerit delegatur. ut. infra eod. titul. directè. Si autem fuerit ordinarius eximitur appellans quo ad causam in qua appellat: in alijs non eximitur. sed pendente causa poterit ordinarium recusare. ut. infra. eod. titul. proposuit. & c. ad hoc. eo super. quo appellatum est prætermisso. ut. infra. eod. titul. re neamur. Hoc tamen fallit in delinquentem notoriè ut. infra. eod. titul. cum sit, in fi. & c. consuluit. ¶ Relatio ¶ fit tribus de causis. Aut ei iudex refert de iure consultens. quia in iure dubitat. Aut quia pronuntiare euitat. & idè refert ut se exone rēt. Aut consulit super facto. Primus modus approbatur. secundus & tertius reprobanur: ut probantur hæc. ff. de iudi. l. eum quem. §. iudicibus. & §. de facto & in aut. de iudi. §. ulti. in autem. ut iudices nō expectent sacras iussiones §. iubemus. Est & quartus referendi modus. scilicet cum superior ita committit: ut delegatus si de partium uoluntate fuerit pronuntiet. uel causam ad superiorem transmittat; ut. supra de rescript. ex parte. Sed cum relatio faciendā est: plena omnia notificanda sunt superiori & partibus consultationis edi debet exemplum, & si altera partium uiderit relationem minus plenam uel cōterariam ueritati. potest illic à consultatione appellari. & nihilominus à sententia. ut. C. de relat. l. r. & ff. quando ap. fit. l. r. r. & 2. q. 6. §. biduum, in fi. Adeò autem plenè in relatione omnes omnino causæ sunt comprehendendæ. ut. prope modum actorum recensione non sit opus.

acta tamen necessario sunt associanda. ut. C. de rela. l. ulti. ¶ Et nota quod referitur causa. referitur & electio seu postulatio. ut supra de offic. lega. licet Franen. & supra de postu. bonæ memo. in secunda bonæ. Et sicut electione seu postulatione relata ad superiorem non licet in ea aliquid innovari, ut in iuribus præalle. sic & in negotio per consultationem transacto. ut. C. de appel. l. ex illo. 2. q. r. nomen. 3. q. 6. multum. & C. de rela. l. 2. Sed in his omnibus expectari debet superioris responsum. ut 6. q. 3. denique.

Summarium

- 1 Peregrinantes qui dicantur, & quod subsidium eis indulgetur à iure, & nu. 2.

¶ DE CLERICIS PEREGRINANTIBUS. Rubrica.

- ¶ Via sicut appellantes ita & peregrinantes iura tuentur. Ideo post tractatū de appellationibus subijciuntur tractatus de peregrinantibus. ¶ Vi deamus igitur qui hic peregrinantes dicantur. & quod præsidium eis indulgetur à iure. ¶ Peregrinantes ¶ intelliguntur hic romipetæ, apostolorum limina & aliorum sanctorum oratoria uisitantes. ut 2. q. 3. si quis romipetas & c. paternarum & c. illi qui. & supra de treuga & pace, innouamus. Item illi qui accedunt ad præsentiam domini papæ. ut infra eo. tit. c. r. uno. 2. q. 6. arguta. Non autem intelligas de quolibet peregrinante. nam largo modo quicunque à loco domicilij proficiscitur peregrinari uidetur. ut. C. de incol. l. ci ues. lib. 1. o. ¶ Peregrinantes igitur de quibus superius dictum est ecclesia romana sub protectione recipit, & specialiter ad curiam uenientes, hij enim facto appella re. uel uerius prouocare uidentur. ut supra tit. proxi. cum sit romana. & c. dilecti. Et per hunc modum prouocandi receditur ab ordinario. & uocatur aduersarius prouocantis ad superiorem. Receditur etiam & à delegato dummodo ante notitiam literarum. ut supra tit. proxi. meminimus.

& c. suggestum. & ca. ad hæc sicut asseris. Quidam tamen dixerunt quod hodie pro uocatio facti locum non habet per decre. supra ti. prox. ut debitus honor. quæ sic dicit. cum autem ex rationabili causa putauerit appellandum, coram eodem iudice causa probabili appellationis exposita, tali ualet quæ si foret probata, deberet legitima reputari. Vnde decre. illas cû sit romana, & c. dilecti. abrogatas esse dixerunt. Sed errauerunt. nam illa ut debitus honor. loquitur in appellatione. Aliæ uerò loquuntur in prouocatione. Habent autem hoc præsidium a iure uenientes ad curiam romanam. ut si quid eis arreptum est uel subla si post inter arreptum eis restituitur ut infra eo. c. uno etiam si per iudicem sit subtractum & agatur cõditione ex hac decre. Idem præsidium habent appellantes. ut supra ti. prox. cum teneamur. 2. q. 6. arguta. & c. quoties. Sed & aliis iuxta ex causa absentibus seu peregrinantibus iuris præsidium indulgetur, nam si eorum turbata fuerit possessio per uim, & expulsis his qui eorû nomine detinebant, datur eis conditio ex lege, ad recuperandam possessionem absentium nomine siue fuerint serui siue fuerint extranei, etiam si mandatum non habeant. quod est speciale contra regulam generalem. ut. C. si per uim uel alio modo turbata. fue. absentis possessi. l. 1.

Summarium

- 1 Confirmatio quid sit, & quot modis fiat.
- 2 Confirmari quæ possunt.
- 3 Confirmationis effectus quis sit.
- 4 Sententia excommunicationis si lata est ab ordinario uel delegato, & à summo pontifice confirmata, an ille qui tulit possit ab ea absolueri.

DE CONFIRMATIONE utili uel inutili. Rubr.

TRactatum est supra de his quæ appellationis beneficio suspenduntur. Hic autem tractatur de his quæ confirmationis præsidio muniuntur. Videamus igitur quid sit confirmatio. qualiter fiat. à quo, de qua re fieri dea sit &

quid cõfirmationis effectus. ¶ Confirmatio ¶ est prioris iuris habiti corroboratio. Hæc descriptio colligitur supra de fide instrum. inter dilectos. ¶ Fit autem confirmatio pluribus modis temporis ex cursu ut si à sententia non fuerit infra de cendium appellatum. nam lapsu temporis rata manet. & ei standum est. ut no. supra de sent. & re iudi. §. auctoritas. Sic & sententia arbitri dicitur emologari. id est, silentio decendij confirmari. ut. supra de arbitris per tuas. C. de arb. l. cum antea. & not. supra de arbit. §. effectus. licet in casu per appellationem dicatur sententia cõfirmari. ut. ff. rem ra. ha. l. ulti. Confirmatur aliquid iuramento. ut si minor re alienet & iuret non contrauenire ut. C. si aduer. uendi. l. sacramenta puberum. Item cû mulieres consentiunt alienationi rerum dotalium & propter nuptias donatarum, & ne contraueniant firmant proprio iuramento. ut. supra de iureiur. cum cõtingat. Item cum debitor promittit usuras, & promissum suum firmat iuramento. Nã tunc etiam excipere non potest. ut. supra. de iureiur. debitores. Item cum quis transigit, & transactionem suam iuramento confirmet. Nam tunc punitur si contrauerit. ut. C. de transact. l. si quis maior. Item iureiurando firmatur statutum de certo numero canonicorum. supra de rescriptis. cõstitutus. Confirmatur etiã per literas superioris & maxime domini Papæ. qui plerunque cõfirmat sententias ut. supra de sent. & re iudi. ea quæ. & c. causam quæ in fi. in fra de testa Raynucius in fi. & c. Raynaldus, in fi. Statuta. supra de cõsti. cum accessissent. Beneficia. ut. infra. e. ti. ad nostrã & c. porrecta. Et cõtractus. ut. supra de pact. quoties. Arbitria ut infra eo. t. examinata. Cõpositiones. ut infra eo. tit. uenerabilis. Itẽ electiones ut supra de elec. postquã. Pofulationes uerò non confirmantur sed di iudicantur. ut supra de postul. bonæ in secunda bonæ. in 2. colu. & si inuenta fuerit canonica. admittatur ut. supra. de elec. scri ptu. uel non admittitur si minus canonica sit inuenta ut. supra. de postu. præla. bonæ in prima bonæ, uel etiã irritatur. ut. infra eo. ti.

eo. ti. & si unanimiter. ¶ Possunt confirmari ¶ quæ pacificè possidentur ut. infra eod. tit. c. 1. Res litigiosæ confirmari non possunt. ut infra. eod. tit. c. 1. & not. supra ut lite pen. §. lite igitur pendente. ¶ Effectus ¶ confirmationis est vires plenissimas dare ei rei cui fortè aliquid iniuria vel iniuria minus incertum est ut. supra de transac. c. 1. Personale facit reale. ut. supra de transac. ueniens. & hoc intellige de confirmatione domini papæ. Auctoritas enim principis non solenne facit solenne. ut. C. de testa. l. omnium. Nam facit ex nudo pacto dari actionem. ut. ff. de pactis. l. legitima principis enim auctoritas mutat substantialia. ut. C. communia de lega. l. 2. C. de rei ux. actio. l. una. Item operatur confirmatio domini papæ ut si noua quomodo oriatur super re illa super qua confirmatio est obtenta, ordinarius uel alius causam audire non potest sine speciali mandato domini papæ si res illa tempore confirmationis pacificè possidebatur. ut. infra. eo. ti. c. 1. Sed quo ad titulum possidendi confirmatio nihil addit. id enim confirmatur quod à principio firmum est. ut. supra de fide instrumen. inter dilectos. ¶ Vnde in confirmationibus rerum poni consueuerunt tales terminationes, si eut iniuste & pacificè possides. In sententijs autem confirmandis ponitur. sicut pro uide lata est ut. infra eo. ti. examinata. Papa enim non intèdit uni dare ut alius serupuloso corde moueatur. ut. 16. q. 7. c. 1. nec intendit uni conferre & alteri nocere ut. 14. q. 5. denique. nec uult alicui subtrahi per priuilegia sua. ut. 9. q. 3. nunc uero. 25. q. 2. de priuilegijs. Sed hoc uidetur absurdum quibusdam ut tantam immunitatem rerum quis fortiatur per huiusmodi simplices confirmationes, quæ leuiter in curia impetrantur. Nam & si super rebus singulis quis impetret confirmationes enervata erit iurisdictio ordinarii super illis, & propterea sic intellexerunt de cre. illas. infra eod. tit. c. 1. & 2. quod iudex non possit cognoscere de confirmatione an sit iusta uel iniusta. sed de re confirmata sic. Alij dixerunt has decre. lo-

cum habere cum papa cum causâ cognitione confirmat. ut. supra de of. deleg. quoniam abbas. supra de testi. ueniens. infra. eod. tit. uenerabilis. infra de tes. tamen. Raynucius. & c. Raynaldus in fi. Alij uerò intelligunt has decre. ad literam sicut sonare uidentur. per confirmationes simplices hæc immunitas rebus confirmatis accedat. ut si super eis noua quæstio oriatur, nullus eam audiat sine mandato domini papæ. & idem si quæstio oriatur super confirmatione. Hæc posterior sententia cum textu decretalis magis concordat. Verum tamen si confirmationi domini papæ obiciatur falsi suggestio, poterit de eam cognoscere & iudicari ut. infra eod. tit. de confirmationibus. & sic confirmatio non obstante poterit cognosci de re confirmata. cum certum sit confirmationem per falsi suggestionem illicitam fuisse. ¶ Vnde ¶ quæritur si sententia excommunicationis lata fuerit ab ordinario uel delegato, & à summo pontifice confirmata, an ille qui tulit possit ab ea absoluerè. Et uidetur quod non. nam papa confirmando sententiam suam facit. Omnia enim sua facit, quibus suam impartitur auctoritatem ut. C. de uere. iu. enu. l. 1. §. & ideò. contrarium tamen est uerius. ut. infra de insti. ex frequentibus. Hæc autem de literis confirmationis. Sed de literis inuouationis sciendum est quod per eas nihil iuris acquiritur. ut. infra de priu. ex parte & infra eodem. tit. cum dilectus. Per literas autem protectionis non eximitur quis à iurisdictione ordinarij ut. infra de priu. ex parte. in secunda & c. recepimus. Sed si aliquis se subiecit protectioni domini papæ & ex simplicitate appellare omittit eximitur. ut. supra ti. prox. c. uno. supra de app. ad audientiam. Quid ergo proficiunt literæ protectioni. Respondio maior honor ei debetur quem papa sua protectione honorat. ut. supra de ma. & obe. p. tuas. Vel solet plus timeri quod singulariter pollicetur quàm quod generali spõsione concluditur. 23. di. quæquã. 1. 1. di. quis nesciat. ¶ Explicit liber secundus.

Incipit liber tertius.

Summarium

- 1 Clericorum uita qualis esse debeat.
- 2 Clericorum honestas in quibus consistat.
- 3 Clerici in incessu, & societatibus qualiter debeant se habere.

DE VITA ET HONESTA-
te clericorum. Rubr.

Finito tractatu iudiciorum à quibus clerici abstinere debent in quantum possunt, cum seruos dei non oporteat litigare, ut 2. qu. 7. sicut sacerdotes. ideo subiicitur hæc rub. de uita & ho. cle.

- ¶ Videndum est igitur qualis debeat esse uita cleri. & in quibus consistat honestas eorum. ¶ Et quidem in ecclesijs collegiatis clerici debent uiuere in communi, in una domo uestantur atque sub uno tecto dormiant & requiescant. ut infra eod. c. quoniam 32. di. præter hæc de cõ. di. 5. in omnibus 12. q. 2. necessaria. Quidam tamen intellexerunt iura illa in ecclesijs regularibus locum habere, aliud in secularibus. ut. 12. q. 2. quia tua sanctitas. 32. di. si qui uerò. Sed puto iura priora continere ius commune in ecclesijs collegiatis. quamuis eis in multis ecclesijs sit per contrariam consuetudinem derogatum. Posteriora uerò loquuntur in clericis non ualentibus continere, qui fortiri possunt uxores ante sacros ordines secundum licentiã ab apostolo datam. ut 28. distin. de his. in fi. Et stipendia extra ecclesiam in domibus suis recipere ut pauperes non ut clerici, nec ratione canonici tituli: sed paupertatis contemplatione. & sic intelligi potest. 1. q. 2. sacerdos. Cõiugati enim canonicum titulum obtinere nõ possunt. ut infra de cle. coniuga. sanem. & c. diuersis fallacijs. ¶ Honestas ¶ clericorum consistit in multis. In tonsura capitis. ut infra eo. si quis ex clericis, clericus & c. clericis. Ita ut admodum spheræ caput habeat abrasum. ut 23. di. prohibere, & sic attonsis capitibus & patentibus auribus incedant. ut 22. dist. non liceat. Quod uerum nisi timor uel necessitas exigat habitum

transformari ut infra eo. c. clerici officia. Vnde quidam reprehensus de habitu diuisione sic se excusauit. Vnde uersus. Tutius ut peterem laici sub imagine Romanam. Fas fuit ut sine rem luxuriare eorum. Item in ornatu uestimentorum & aliorum. ut infra eo. clericus officia. 20. q. 4. per totum. ita ut nec fulgidis nec sordidis uestibus se ornent. ut ei ait Hiero. nec affectatæ sordes, nec exquisitæ deliciae laudes pariunt ut 41. dist. §. 1. Item ut moribus & uerbis pudorẽ indefinenter exhibeant. unde genæ sponsæ. 1. prædicatores turturi comparantur. ut 43. di. §. primo, quamuis laicis uerecundia indicatur. iuxta illud uerecundos & uerentes facite filios israel. ut 32. q. 4. in eo. ¶ Item in incessu dicunt clerici esse ornati ut grauitate itineris mentis maturitatem ostendant. In compositio enim corporis ut ait Grego. qualitatem indicat mentis. 41. dist. sicut. Item in societatibus ut non habitent cum malis hominibus. quia sæpe confortia malorum bonos etiam mores corrumpunt. ut 28. q. 1. sæpe. unaque spectatori liuorem ducit ab una. Item in modestia & sobrietate ut infra eo. ti. à crapula. & 35. dist. per totum. Item in mundicia uitæ ut infra eo. c. ut clericorum. & dicemus. infra tit. proximi. Item ut sint assidui in lectione & oratione. hæc enim esse dicunt opera clericorum: ut 36. dist. c. ulti. Hæc & alia à clericis exiguntur quorum uita, & conuersatio debet esse secreta & à laicorum actibus remota. ut 2. q. 8. laicus ut eorum qui in laicali ordine consistunt obseruantiam. sicut loco ita religione præcellant. ut 4. dist. denique in princ.

Summarium

- 1 Mulieres que permittantur cum clericis cohabitare, & que prohibeantur.
- 2 Pœna clericorum fornicatorum. & nu. 6.
- 3 Aequitas rigori præfertur.
- 4 Pœna mulierum cum clericis fornicantium.
- 5 Dissensio que adhibeatur circa clericos fornicarios.

- 6 *Oculus fornicatur suspensus est quo ad se. ita & oculus simoniacus.*
 7 *Notorium quotuplex sit.*

¶ DE COHABITATIONE
 clericorum & mulierum.
 Rubrica.

Quia frequenter uitam & honestatem clericorum suspectarum ex honestant mulierum cōsortia. Ideo post tractatum de uita & honestate clericorum subiicitur hic rubrica cohabitatio ne clericorum & mulierum. ¶ Videamus igitur quæ mulieres prohibentur habitare cum clericis, & quæ permittuntur. Itē quæ sit pœna clerici fornicantis & quæ mulieris se clerico commiscantis. Item quæ circa clericos fornicarios dispensatio ualeat adhiberi. ¶ Illæ t̄ autem mulieres clericis cohabitare permittuntur in quibus naturale foedus nihil permittit seui criminis suspicari aliæ prohibentur. ut infra eo. c. à nobis. Quæ autem sint personæ, quæ permittuntur legitur 32. dist. interdixit. 81. dist. cum omnibus & c. uolumus. C. de epis. & cle. eum qui. in authen. de sanctis episcopis. §. præbyteri. colu. 9. in authen. quomodo oportet. episcopos. §. quanta. Sed contra infra eodem titu. c. 1. Ad quod dico quod prima decre. huius titu. non tenet derogatur enim per posteriore infra eo. à nobis. Vel prima decreta loquitur in mulieribus quæ & si suspiciōnem effugiant, habent tamen secum pedissequas & ancillas in quibus & de quibus sinistra frequenter oritur suspicio. Et de talibus dicit Aug. Quæ cū sorore mea sunt meæ sorores non sunt. ut 81. dist. legitur. Iura autem superiora loquuntur de personis coniunctis quæ suspiciōnem effugiunt. nec secum habent mulieres suspectas. Episcopi uero & monachi omnino nullas secum mulieres habere debent ut in authen. de sanctis. epi. §. episcopum uerò. & 81. di. oportet & c. clerici & 18. q. 2. diffinimus. & in authen. de monachis §. cogitandum. ¶ Pœna t̄ clericorum fornicatorum est ut admoniti. non se corri-

gentes à beneficijs suspendantur. Et si suspensi fornicarias præsumperint detinere, perpetuò sunt remouendi ut infra eo. c. sicut & c. si autem. neque enim suspensi sunt ipso iure. nisi eorum fornicatio esset notoria ut 32. dist. nullus & c. præter hæc. & sic potest intelligi. infra eo. c. super eo. Tunc enim suspensi essent ab officio. & per consequentiã à beneficio. ut 81. dist. si quis ammōdo. & cap. si quis sacerdotum. Sed nonne fornicatio mortale peccatum est. Sic igitur pœna eius est depositio ut 35. dist. c. ul. 81. dist. præbyter. si quis episcopus & c. si qui sunt præbyteri. ¶ Ad hoc dicunt quidam quod canon ille rigorem contineat, alius autem circa idem contineat æquitatem. ut 34. dist. frater t̄ æquitas præferenda est rigori. ut 45. dist. licet. l. di. ponderet in fin. 81. dist. præbyter. C. de iudi. placuit. ff. de reg. iu. l. in omnibus. Melius est enim redere de misericordia rationem quam de crudelitate. ut 86. dist. non facis est. 26. q. ultima alligant. & 35. q. 9. ueniam 9. di. sana. l. dist. eos. Vel forte iura ideo minus procedunt in crimine fornicationis. quia pauci ab eo inueniuntur immunes. ut. l. dist. quia tua. Vel dicas de iure communi seruare posse rigorem. de dispensatione æquitatem. Nec ob. quod dicit illa decre. frater scilicet fragilitas nostri temporis talem non patitur manere censurã. Nam sic intelligendum est. frigidam & indispensabilem. t̄ Pœna mulierum fornicantium uer. in cenã. quidam tamen intelligunt cum muliere illa hoc peteret. Alioquin secus. ut 32. dist. seriatim & 32. quæ. 1. integritas. Si uero cum clericis matrimonialiter de facto contraxerint tunc ueniantur si filios non habet. sed si filios habent mulieres & filij suscepti ex clericis quos sua libidine in fecerunt in seruitutem redigantur ecclesie cuius sunt clerici. ut 81. dist. quidem 32. dist. eos 15. q. ulti. cum multe. ¶ Adhibetur t̄ circa clericos fornicarios dispensatio magna. ut non remouentur ab officijs uel beneficijs. ut infra eodem. c. sicut. & c. si autem sed ad altiora officia non ascendant ut

15. quæstio. 8. hij qui. Maior. ut ad maiores ordines promouentur ut 34. distinct. fra. Maxima. ut ad dignitates ascendant. ut 33. distinct. habuisse. ¶ In summa no. ¶ est quod ecculus fornicator suspensus est quo ad se, sicut & quilibet in mortali peccato constitutus. ut 1. qu. 1. sacerdotes non tamen quo ad alios antequam per sententiam præcindatur. ut 5. quæstio. ult. c. ulri. sed notorius fornicator est suspensus quo ad se & quo ad alios. ut infra eodem titulo c. ulri. 30. distinct. nullus. & c. præter hæc. Et id est in simoniaco etiam occulto qui suspensus est quo ad se & quo ad alios ut: 1. q. 1. reperiuntur. Quod intelligo uerum esse in simoniaco in ordine suscepto qui uitiosum habet characterem. ut 2. qu. 3. quibusdam narrantibus secus autem in simoniaco in ordine alteri collato. ut infra eod. de simon. per tuas. At tali ergo simoniaco in ordine suscepto non debes sacramenta suscipere ut 1. quæst. 1. si quis à simoniacis, sed à quolibet alio sic quam diu tolleratur. licet quo ad se sit suspensus non tamen quo ad alios ut superius dictum est. ¶ Notorium ¶ autem aliud iuris. Aliud facti tertium notorium præsumptum. Notorium iuris duplex. per confessionem factam in iure uel per sententiam. ut infra eodem c. uestra. Facti per euidenciam rei quæ tergiversatio aliqua celari non potest. ut infra eo. c. ult. infra de purga. c. cum dilectus in fin. 2. q. 1. in manifestis Notorium præsumptum est, ut si aliquis publicè habitus est per filio. ubi non requiritur alia probatio ut supra de filiis præsbite. quoniam, hoc enim quod aliquis sit filius non potest uerè probari ut. ff. de condit. & demon. l. Lucius. Item filius est quem nuptiæ demonstrant. ut. ff. de in ius uo. l. quia semper. Et idem dico in fornicatore. Si enim clericus iuuenis & cupidus secum habeat euidenter in domo iuuenulam & suspectam non notoria est fornicatio sed præsumpta a iuueni. & cupido credatur reddita. uirgo.

Summarium

- 1 Clericis quibus permittatur habere cōiuges.
- 2 Episcopus an dispensare possit in officio cum sacerdote, qui matrimonium de facto contraxit.
- 3 Clericus uxoratus an retineat privilegium clericale.

¶ DE CLERICIS CONIUGATIS. Rubr.

Dictum est supra de prohibita cohabitatione clericorum & mulierum. Hic agitur de permissa scilicet cōiugali. ¶ Videamus ergo quibus clericis permittitur habere coniuges. & an habentes coniuges possint simul & ecclesiastica beneficia retinere. ¶ Possunt clerici in minoribus ordinibus constituti uxores ducere. ut infra eo. c. 1. 28. di. de his, in fin. In sacris autem non. quia omnibus in sacris continentia est indicta. ut supra de tempo. ordi. à multis 32. dist. erubescant nemo si quis eorum & 31. distinct. ante triennium. & 83. dist. cum in præterito. Orientales autem clerici in minoribus ordinibus constituti ducunt uxores. & eis utuntur in sacris. sed post sacros ordines nec de nouo contrahunt nec mortuis uxoribus alias ducunt. ut 31. dist. Nicena. quoniam & e. aliter & infra e. c. cum olim. Olim in ecclesia primitiua clericis uxores habentes beneficia extra ecclesiam percipiebant. quia in ecclesijs seruibant. ut 32. di. si qui uero sunt clerici 12. qu. 1. quia tua sanctitas. uel ut stipendia tanquam pauperibus, non ut beneficia tanquam clericis præstarentur. Hodie autem beneficia ecclesiasticis excluduntur ut infra eo. r. per totum. ea ei facta proprio amiserunt. contrarium eligendo. & se ad uitam oppositam conferendo. ut. ff. de bo. lib. l. si patronus. C. de furtis. l. 1. ff. de tributo. l. qui in hæredem. §. ulri. 84. di. fin. quisquis, nam quasi in duo diuisi ecclesijs à quibus stipendia percipiunt famulari non possunt. cum eos oporteat cogitare qualiter uxoribus suis ualeant complacere ut infra eodem titu. diuersis sal-

fis fallacijs, ubi autem aliqui fornicationibus dediti ecclesias pœnitens delinquunt beneficia pro derelicto habere uidentur & eis sunt ipso iure priuari. ut 8. r. dist. eos. Si quis autem scienter beneficium conferat coniugato, non per ipsum qui contulit sed per superiorem potius est priuandus. ut infra eo. diuersis fallacijs. Sed quæritur ¶ an episcopi dispensare ualeant in officio cū clericis in sacris ordinibus constitutis qui de facto contrahunt matrimonia. uidentur quod sic ut infra eo. c. sanè sacerdotes. Sed contra clerici dū sacros ordines recipiunt uotum continentie solennizare uidentur ut 32. di. feriatim, in fi. un de postea contrahendo manus peccatum committunt quam sit adulterium. ut 27. q. 1. meliore. non ergo possunt episcopi dispensare quibus datur potestas dispensandi ab adulterio citra ut supra de iud. ad si clericis. ad quod respondeo. episcopi possunt dispensare in adulterio & in minoribus sed & in maioribus ubicunq; inuenitur à iure permissio: ut in casu præmissis & hæresi & sacrillegio. ut. l. di. præsb. & c. si quis præsbiter. Licet alij cōtrariā sūam asserant dicētes posse episcopos dispensare in adulterio & in maioribus criminibus. nisi inueniatur prohibitū ut in homicidio & in simonia. ut. l. di. miror. & infra de simo. nobis. ¶ Quæritur ¶ de clerico uxorato an retineat priuilegium clericale quod habetur. 17. q. 4. si quis suadente? Et uidentur quod non ut infra eo. c. Ioannes. Sed deest illa potest intelligi in eo qui cōtraxit cū uidua. qui irrecuperabiliter à clericatu recessit ita ut ulterius ad clericatū redire non possit. ut 34. di. feriatim. & propterea exiit omni priuilegio clericali. ut 82. di. quisquis. alias si clericus uxoratus seruaret tonsurā retinet priuilegiū clericale. sic intelligo. supra de uita & ho. cle. clericus alij & maximè se beneficiū retinet cuius gratia tonsurā seruare tenet. ut in prædicta de cr. Ioannes. Nā talis sub ecclesiastica regula est tenendus ut 32. dist. si quis uero 12. q. 1. quia tua. Vel potest dici quod illa decreta. Ioannes, non loquitur in priuilegio ipsius canonis. si quis suadente. il

lud. n. retinetur eo quod non tantū in fauorem clericorum inductum est, sed in odium laicorū ut infra de sen. ex. cōtingit. sed loquitur in priuilegio quod clerici habent in angarijs ut 16. q. 1. §. nouarum cū. l. sequen. illud retinent clerici uxorati & maximè si non seruauit tonsurā quā de positam si resumserit priuilegium non resumunt ut infra eo. c. ex parte.

Summarium

- 1 Residere quid sit, & qualiter clericus debeat residere nu. 2.
- 2 Pœna non residentis qua sit.

¶ DE CLERICIS NON RESIDENTIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de clericis qui priuantur à beneficijs propter consortia mulierum, hic autem tractatur de his qui à beneficijs excluduntur eo, quod non resident in ecclesijs in quibus beneficiati existunt. & ideo subiicitur hic rubrica de clericis non resi. in ec. uel præben. ¶ Videamus igitur quid sit residere, qualiter clericus debeat residere. & quod sit pœna non residentis. ¶ Residere est de seruire ut infra eod. c. conquerente. parum enim est residere nisi & residens curā ecclesie habeat in qua beneficiū habet uel personatū ut infra e. c. quia nonnulli. ¶ Debet autē quis residere per seipsum nō per uicariū ut infra. eo. c. qm̄. Per uicarium. n. de seruire nō licet nisi in casibus quos nos supra de of. uic. §. nunc uidentū. ¶ Aduersus non residentes sic iura procedunt. Si quis cā cupiditatis trāseat ad aliā ecclesiā quā ambit priuari debet utraq; habita & ambita ut 7. q. 1. si quis episcopus supra de trās. præla. c. pe. & ul. nisi ecclesia uelit eū repetere. ut 7. q. 1. nō oportet. ¶ Si autē cā utilitatis puta ad ecclesiā maiore & cū licentia prælati sui transeat. cū corporalē possessionē ecclesie, secunda tenuerit, & tēpus præterij. ista quæ oia p̄ agi possint, quæ pertinet ad plenā acquisitionē securā ecclesie tūc primū beneficiū quod ha

buit potuit alteri liberè conferri. ut supra de elec. cum in cunctis. §. cum uerò. Sed si causa necessitatis puta propter persecutio- nem tunc cessante persecutione redibit ad suam ecclesiã. ut 7. q. 1. pastoralis. Sed si causa humilitatis. puta si ad religionem transeat de iure non redibit ad primam. ut 7. q. 1. hic nequaquam supra de renunc. post translationem. ¶ Vbi autem leuitatis causa quis deserit suam ecclesiã. puta uagatur per mundum. tunc si habeat primam ecclesiã pro derelicta. ut quia recipit aliam ut infra de præben. de multa infra de concess. præben. uel ec. non ualiteras & c. cum nostris. uel ducit uxorem. ut supra ti. prox. diuersis fallacijs. Vel miles seu ioculator efficitur. tunc quia uitã assumit primæ professioni contrariam. ut C. de mune. patrimo. l. professio. libr. 10. poterit eius ecclesiã uel præbendam alteri conferri. Sed si non habeat ecclesiã pro derelicta trinæ citationis edictũ in absentis ecclesiã publicetur. & si nec sic curauerit obedire. & ultra sex menses ecclesiã suam deseruerit poterit ea priuari. & nihilominus suspendi & excommunicari. non tamen degradari. ut infra eodem capitulo ex tuã. Quod intelligo cũ nescitur ubi sit. & sic non potest ad eum citatio peruenire. Alioquin monendus est absens. nec aliter posset de iure priuari. ut infra eodem capitulo ex parte. & capitulo qualiter. & c. ultimo ad ipsius reditum congruo tempore per superioris arbitrium moderando. ut infra eodem capitulo inter quatuor. Tamen in hoc diuersa inueniõ à iure tempora constituta. inuenio enim duos menses. ut 7. q. præsentium. Tres septimanas. ut 7. quæstio. 1. si quis in clero. Annum ut in autem. de sancti. l. episcopis. §. interdicimus. Quatuor annos. ut infra eo. ti. qualiter quinq; an. ut infra eo. cap. ex gestis moderabitur autem superior secundum locorum distantiam. personarum absentiam. & negotiorum qualitatem. ut supra de lite non contest. quoniam. & supra de ap. cum sit Romana. Si quis autẽ licentiatũs à suo episcopo ad certum tempus ul-

tra tempus ab fuerit. statim post tempus priuari poterit nisi ex iniusta causa post tempus impediretur. ut. 7. q. 1. presentium. ubi enim dies apponitur pro homine interpellat ut C. de contrahen. & commit. sti. l. optimam. 1. de loc. & conduc. potuit. C. de iure emphi. l. pe. ¶ In sũma no. est quod residere intelliguntur quidam qui in ueritate non resident. ut is qui extra ecclesiã procurat utilitatem ipsius ut. infra. e. c. ex parte. Item qui seruit episcopo extra ecclesiã ut. infra e. c. ad audientiam. Item quæ seruit papæ. ut infra e. o. cum dilectus. Itẽ qui studet in theologia. ut. infra de magis. super specula. §. docentes. Isti omnes fructus præbendarum præcipient præter uictualia & quotidianas distributiones. quæ residentibus tantum debentur ut. infra. e. o. d. c. de cætero. infra tit. prox. licet. & c. dilectus.

Summarium

- 1 Præbenda quid sit. & quid sit Canonica.
- 2 Præbenda cui. sit conferenda.
- 3 Præbenda à quo conferri debeat.
- 4 Præbenda quomodo sint conferenda.
- 5 Præbenda infra quod tempus conferenda.
- 6 Episcopo negligente si ad eum spectat collatio. deuoluitur ad capitulum ius conferendi.
- 7 Præbenda quando nomine beneficij continentur.
- 8 Præbenda secunda recepta. an prima uacet ipso iure.
- 9 Beneficia duo curam habentia si quis habeat. an possit retinere quod malit.
- 10 Dispensare quis possit in pluralitate beneficiorum.
- 11 Clericus recipiens diuersa beneficia an peccet.
- 12 Episcopus an peccet conferendo beneficium scilicet ei. qui alias beneficiatus existit.
- 13 Clerico beneficiato potest aliud in beneficium uel stipendium sine titulo conferri.
- 14 Episcopus ordinans clericũ sine titulo uel præbenda. an ei prouidere teneatur.
- 15 Papa si alicui mandat conferri præbendam si quæ uacat. & episcopus uel canonici ad quos spectat collatio. de mandato scientes alteri conferunt. an ille pro quo scriptum est ius in illa præbenda habeat.

DE PRÆBENDIS.

Rubrica.

TRaſtauimus ſupra de uita & hone. clericorum nūc de rebus ad eos pertinentibus diſſeramus. & ideo ſubijcitur hic rub. de præben. ¶ Videamus igitur quid ſit præbenda. cui conferri debeat. à quo, qualiter, infra quod tempus. & ad quod deuoletur conferendi poteſtas ſi is ad quem collatio pertinet in mora fuerit conferendi. ¶ Prebenda ¶ eſt ius percipiendi prouentus in eccleſia competens alicui tāquam uni de collegio. quod ius ex canonia deſcendit, nō enim debet eſſe canonicus ſine præbenda. ut. infra eo. c. relatum, & capitulo dilectus. Canoniam uerò eſt quoddam ius quod ex electione receptione in canonicum & in fratrem oritur uel de nouo creatur ubi certus canonicorum numerus non haberentur. ut. infra eo. c. dilecto. §. procurator. uerſ. prætereā. Oritur inquam uel creatur in loco capitulo & in alijs quorum cōmunis eſt uſus. ut infra eodem capitulo relatum. & c. pro illorum. & in præbendæ petitione ut ſuperius dictum eſt. ¶ Eſt autem ¶ conferenda præbenda idoneæ perſonæ quæ reſideat in loco, & curam eius per ſe ualeat exercere. ut. ſupra titul. de proxi. relatum. ¶ ¶ Conferri debet regulariter à prælato ipſius eccleſiæ in qua conferenda eſt præbenda. ut. infra de inſti. ex frequentibus. & c. ad decorem. ſicut & collatio eccleſiarum pertinet ad prælatum de iure ordinario. ut. ſupra de offi. or. cum uos. r. q. 3. ſi quis episcopus. & c. peruenit. & r. 6. quæ. ul. c. nullus. licet in plerisque locis ſecus obrineat. de conſuetudine ſpeciali tam in collatione præbendarum. ut. ſupra de elec. cum eccleſia. Vulterana. infra de conceſ. præben. uel ec. non ua. c. nulla. quæ in ordinatione eccleſiarum. 63. di. ſi in plebibus §. 9. diſc. c. 2. Alicubi. ſpectat communiter ad prælatum & capitulum collatio præbendarum. ut. infra de con. præben. uel eccl. non ua. c. poſtulaſtis. Sed de iure communi ſicut dictum eſt prælatus una cum capitulo ſuo inſtitutiones &

conceſſiones facere debet. ut. infra de his quæ ſi. à prela. ſine con. ca. c. r. 2. & 3. & c. nouit Alicubi tamen obtinet ubi prælatus ſolus ſine capitulo conferre poſſet. ut. infra de his quæ ſi. à præl. ſine com. ca. ea noſcitur. Et e conuerſo. alicubi capitulum ſine prælato. ut in dec. cum eccleſia. Vulnerana. ¶ Plenè cum iuribus & pertinentijs ſuis ſine diminutione aliqua conferendæ ſunt præbendæ. ut. infra ut eccl. benefi. ſine domini. confe. ut noſtrum. & r. quæ. 3. ſi quis præbendas. ut quod præbendis annexum eſt non ſeparetur ab eis. ut. ſupra de conſtit. cum omnes. infra eod. expoſuiſti. Turonen. autem concilium præbendarum inhibet ſectiones ut. infra eo. c. maioribus. Vnde duo ad unam præbendam eligi non poſſunt. ita quod inter ſe fructus diuidant præbendæ uel quod unus ex ipſis præbendam uacantem habeat. alter uacaturam expectet ut. infra eo. c. tuæ fraternitatis. Aliquando tamen poteſt una præbenda diuidi in duas dummodo taliſit ut etiam diuiſa ſufficiat duobus. ut. infra eod. uacante. ¶ Item purè ſimpliciter ſine pacto & ſine modo conferri debent ut. infra. ut. eccl. benefi. ſine dimi. con. ut noſtrum. Spiritualia. enim talia nō patiuntur ut ſupra de pac. c. ul. r. q. r. quàm pio infra de ſimo. tu. & c. per tuas. Sed contra infra eo. c. ſignificatum. Ad quod reſpondeo. non fuit ibi pactio habita cum perſona ſed ſit canonici inter ſe ſtatuerunt. ut quicunque illam præbendam habet hoc onus agnoſcere ut miſſam de beata uirgine quotidie debeat celebrare. niſi eſſet corporis infirmitate grauatus. & hæc canonicorum diſpoſitio fuit à ſummo pontifice confirmata. unde præbenda illa tranſibat cum onere ſuo ut. ff. de pigno. ac. l. ſi conuenerit. §. 2. ff. de uſufr. l. uſu fructu lega. §. ul. & l. ſi pēdentes. §. ſi quid. infra de deci. cum non ſit in homine. uel ubi cōditio ſiue modus in eſt ex natura rei non facit rem conditionalem. ut. ff. de cōdi. & demon. l. condiciones. uel ſi conditio ſiue modus ſit ſpiritalis rei non afficit ut in illa. ſignificatum. & ſupra de ſeruis non ord. nullus. & c. eo liberius. ¶ Debet autem

5 autem ¶ conferri præbenda infra sex menses postquam uacauerit alioquin is ad quem spectat collatio priuatur potestate conferendi, ut infra de concess. præ. nulla. Ab hoc semestri deducitur tempus suspensionis illius ad quem spectat collatio. Et idem puto in excommunicatione, dummodo suspensus uel excommunicatus non sit in mora petendæ absolutionis ut infra de concess. præben. quia diuersitatem, & supra de elec. his quibus. Alioquin contra ar. ca. di. quoniam de re scrip. si autem. ff. de re iur. qui potest. ff. de re mili. l. omnes. §. qui præpositum. Nec obstat quod sua culpa in excommunicationem uel suspensionem quis incidat. nã & si hoc ei imputetur non, tamen imputanda sunt omnia quæ ex culpa illa procedunt. ut 15. q. 1. si concubina & c. inebriauerunt infra de sponsa. ueniens. ff. de furtis. l. uerum. & l. qui iniuriæ in prin. ff. de pu. & uec. l. sed & hi. §. sin autem, ar. l. di. sæpe. & c. fludeat. ff. quod metus causa. l. si mulier. Tempus illud semestre utile est nec currit eunti ad curiam Romanam manenti in ea. & dicens iam ipsa. Et idem in alio iusto & legitimo impedimento. Itē non currit nisi à die ratiōis ut in illa quia diuersitatem §. tēpus supra de

6 sup. neg. præ. licet. ¶ Negligentē ¶ episcopo si ad eū spectat collatio deuoluitur ad capitulum ius conferendi. Si autem ad capitulum spectat negligat, deuoluitur ad episcopū. Si cōmuniter pertineat ad utrunq; negligant deuoluitur ad superiorem ut infra de concess. præ. nulla & c. postulastis. Sed moriēte episcopo ad quē pertinet collatio, nō deuoluitur ius conferendi ad capitulum. ut infra ne sede uac. illa. ¶ In summa notādum est ¶ si scribitur pro aliquo ut in aliqua ecclesiarum ciuitatis uel diocesis prouideatur ei in beneficio cōpetenti. nomine beneficij præbenda continetur ut infra e. c. pro illorum infra de uerb. signi. tua. quamuis alias nomen beneficij latius pateat quā præbendæ. quia beneficiū distinctū uel indistinctū. præbenda uero nō nisi distincta. ut infra de cōcess. præ. bē. ex parte. ¶ Sed quæritur an ¶ recepta se

cunda præbenda prima uācet ipso iure? Et ut ¶ sic. ut infra de cōcess. præ. literas. Vnde quōd statutū est in beneficijs curā animarū habentibus. ut infra e. c. de multa. & in personatibus de quibus idē iudiciū est habendū ut supra de elec. dudū ēt si iura animarū non habeat ut in decre. de multa in fi. idē intelligo & in præbendis & accedit ad hoc. 21. q. 2. si quis iā translatus supra de elec. cunctis. ff. de regulis iuris. l. 3. §. si ex conuētionē. ff. de diuor. l. ult. in fine. Et intelligo hoc eū secunda præbenda recipitur ut titulum, non ut simplex beneficiū, uel ut stipēdium. Tan. tñ & quidā alij doctores nō cōpatientes pauperibus sed diuitibus blandiētes. dixerunt hoc locū habere tantum in beneficijs curam animarū habentibus, & in personatibus, de quibus loquitur hæc decre. de multa. non autem in præbendis. Respondentes ad decre. illam literas. quōd allegationem continet & non ius. cum per literam illius decre. contrarium pateat manifestè. non ergo palpanda sunt crimina ne uulnera incurata seruentur. ut. l. di. si quis diaconus. ne autem si nō sparserimus ue si tacuerimus. non enim leue discrimen incumbit filiusse quod congruit. ut 43. dist. dispensatio.

9 ¶ Item quæritur an is qui duas habet præbendas uel beneficia curam habentia seu personatus possit retinere quod malit. Et uidetur quōd non quia primum uacat ut superius dictum est. & si utrunque retinere contenderit carebit utrobique. ut infra de multa. & arg. 7. q. 1. si quis episcopus supra de transla. præ. quanto in fi. Item cum in culpa fuerit accipiēdo utrunque optionem habere non debet. ut. ff. de petie. hæred. l. si rem & precium. ff. de testatu. l. tutor, ita rectè. ¶ Sed contra infra eo. ca. referente. Ad quod respondeo decre. illa docet qualiter superior circa huiusmodi gratiōle procedere potest. Vel optio illa locum habet secundum uetera iura, hodie locum non habet, quia recepto secundo primum uacat ipso iure ut dictum est. ¶ Sed ¶ quæritur an alius a papa dispensare possit in pluralitate beneficiorum & scripsit Io. quōd sic in eadem dice.

10 ccs.

ref. ut. 70. di. finctorū. Sed i diuersis diocē-
 cibus nō. & hoc propter iuris impossibi-
 litatem qua ratione clericus habens bene-
 ficia in diuersis episcopatibus teneretur
 recipere ordines ab uno episcopo. & ab
 alio. & utriq̄ teneretur obedire. quod ef-
 se non posset si mandarent aduersa. quia
 nemo potest duobus dominis seruire. 26.
 di. eucius. hanc autem perplexitatem so-
 lus papa tollere potest. qui eo ipso quòd
 dispensat ut liceat alicui habere plura be-
 neficia in diuersis episcopatibus concede-
 re uidetur ut ei liceat ordines recipere à
 quo malit episcopo. & in cōtrarietate mā-
 datorum ei obediatur cui uult. Verius esse
 puto quòd siue in eodem episcopatu siue
 in diuersis nullius dispērare potest nisi pa-
 XI pa. Et sic curia tenet. ¶ Sed nunquid pec-
 cat clericus recipiendo diuersa beneficia,
 maximè in diuersis diocēsisbus Respōsio
 sic. Nam si sanctiā primum uacaturum re-
 cepto secundo. peccat tamē in cupiditate,
 dum deserit quod sortitus est & eligit ma-
 gis pingue. ut. 7. q. 1. si quis sup. & 5. si quis
 de ordine. Itē peccat contenendo suū epi-
 scopum, dū eo contēpto recipit beneficiū
 ab altero. Sed hoc mirū uidetur quòd pos-
 sit quis per receptionem secundi beneficij
 se liberare à suo episcopo cui forte iura-
 uit & à quo ordines suscepit. Ad quod di-
 co quòd hoc locum habet cū quis de licē-
 tia sui episcopi recipit secūdū beneficiū.
 alioquin & si primū beneficiū uacat titu-
 lus tamē prioris ecclesiæ durauit. poterit
 ab episcopo uel à sua ecclesia reuocari. ut.
 7. q. 1. nō oportet. & c. si uero. & erit in ex-
 pectatione beneficij uacaturi. & sic patet
 q̄ quāuis primū beneficiū uacat ipso iure
 prior tamē locus non uacat ipso iure, nisi
 uelis dicere quòd & prior locus & primū
 beneficiū uacat quo ad illum qui recipit
 secūdū. non tamen quo ad ecclesiam uel
 episcopum priorem. Item nunquid epi-
 scopus peccat conferendo beneficiū
 scienter ei qui alias beneficiatus existit?
 Videtur quòd non, scit enim uel scire de-
 bet quòd non duplicatur ei beneficiū
 sed primum uacat. sed per ea quæ prox-
 imè superius dicta sunt, patet ipsū delin-

quere, nisi de permisso primi episcopi fiat.
 quòd autem primum beneficiū uacat in
 pœnam recipientis secundum beneficiū
 est statutum. & ex hoc facti qualitas satis
 patet. Fuit enim commune uitium reci-
 piendis & conferentis. sicut commune ui-
 tium est malè ordinati, & malè ordinan-
 tis. ut. 81. di. tantis. & li. 10. dist. ordina-
 13 ros. ¶ Vnum tamen non omitto quòd
 clerico beneficiato potest aliud in bene-
 ficiū uel stipendium sine titulo confer-
 ri. ut. 16. quæ. 1. possessiones. & q. 7. illud.
 14 ¶ Hoc etiam in summa ¶ notandum est
 quòd quicumque episcopus ordinat cleri-
 cum sine titulo uel præbenda ei provide-
 re tenetur, quod in sacris ordinibus lo-
 cum habet sicut curia tenet & seruat, li-
 cet iura indistinctè loquantur de ordini-
 bus. ut infra eod. c. non liceat & c. cum se-
 cundum apostolum. Quod uerum est nisi
 quis ad titulum sui patrimonij fuerit ordi-
 natus & sic intelligo infra eod. episco-
 pis. & c. tuis. talis enim taliter ordinatus
 beneficiū aliud petere non potest. ut.
 12. q. 2. illi qui. 16. quæstio. 1. c.ulti. in fin.
 15 ¶ Sed etiam illud quæritur quòd frequēs
 est & assiduum. Ecce papa mandat alicui
 conferri præbendam uacantem uel uaca-
 turam episcopis seu canonicis ad quos spe-
 cta collatio conferunt. alteri in elusionē
 mandati apostolici. nunquid pro quo scri-
 ptum est ius habet in præbenda illa. Pu-
 to quod sic. ut infra eod. inter cetera. & c.
 dilectus filius. g. in ultima dilectus. & su-
 pra de rescrip. constitutus. Sed ad maio-
 rem pœnam statutum est ut collatio fa-
 cta ualeat. & ei pro quo scriptum est de
 redditibus ecclesiæ singulis annis prouide-
 deant conferentes donec ei fuerit in be-
 neficio præbendali prouisum. ut infra eo-
 dilectus filius. g. in penul. dilectus.

Summarium.

- 1 Clerici an propter morbum amouendi sint à beneficijs personalibus & prælaturis, & alij in locum eorum subrogandi.
- 2 Famuli an tempore infirmitatis sint ascendendi.

¶ DE CLERICO AEGRO-
tante. Rubrica.

Dictum est supra de cler. non resi. quòd præbenda uel aliud beneficium conferendum est residenti & deseruienti ecclesiæ. sed quia quidam infirmitate detenti deseruire non possunt de eis uideudum est, & ideo subiicitur hic rubrica de clerico egrorante uel debilitato. ¶ An igitur ¶ clerici amouendi propter morbum sint à suis beneficijs personalibus & prælaturis & alij in locum eorum subrogandi. diuersi diuersa senserunt. Hug. enim dixit quòd nunquam aliquis subrogandus est uiuio nisi renunciati uel remoto seu translato. nec prætextu morbi est aliquis amouendus. Ras. distinxit utrum morbus sit curabilis uel incurabilis ut si morbus sit incurabilis fiat amotio & subrogatio alias non. Sed hæc distinctio nõ procedit: ut infra eo. ti. ex parte. Vin. autem dixit quòd quadiu infirmus potest in collegio remanere nec amouetur nec ei alius subrogatur. sic enim mutatur iudex si operam iudicio dare non potest: ut ff. de iudi. l. si longius. Tan. autem dixit quòd si prælatus uel clericus non possit in collegio remanere. quod in morbo lepre contingit. amouendus est, & ei alius subrogandus. & hoc per quamdam decre. quæ erat in compilatione antiqua infra de concess. præben. ex transmissa. quæ tanquam iniquitatem continens est sublata. & per quamdam aliam infra eo. ti. tua. mihi placet sententia Hug. & confirmatur infra eo. ca. 6. & 7. q. 1. c. 1. 2. & c. qualiter & cap. quamuis triste. Quod autem dicit decre. illa tua. sic intelligo quod ab administratione debet officio remoueri suba-
dio non tamè a titulo prælationis uel suæ institutionis. ¶ seruire enim intelliguntur famuli quos curamus egroros. ut. ff. de statu. lib. l. 4. §. pe. & tempore infirmitatis passendi sunt. ut. ff. commo. l. in rebus commodatis. §. possunt iustæ causæ. ¶ Qui autem debiles & infirmi seu mutilati celebrare non possunt, no. supra de cor. uitia.

¶ Et si quæras quid, erit si quis propter morbum residere uel deseruire nõ possit. Respondeo si est prælatus. dabitur ei coram diuatore. ut infra eo. ca. de rectoribus. & c. ul. & 7. q. 1. c. 1. & c. quamuis triste. Si fuerit simplex clericus dabitur ei uicarius ut no. supra de offi. uic. §. nunc uideudum.

Summarium

- 1 *Institutio quid sit. & quid sit collatio & inuestitura.*
- 2 *Clauium assignatio signum est traditionis rei.*
- 3 *Instituire quis possit. & qui sint instituendi.*
- 4 *Inuestiri potest presens uel absens per alium. siue alius pro eo.*
- 5 *Ius quod instituto acquiratur.*
- 6 *Titulum quis non desinit habere in priori ecclesia, quo usque possessionem adeptus sit in secunda.*

¶ DE INSTITUTIONIBVS.
Rubrica.

SVperius tractatum est de collationibus præbendarum hic tractatur de institutionibus personarum. et ideo subiicitur hic rub. de insti. ¶ Videamus igitur quid sit institutio, quis possit instituire, et quos. Itè quod ius institutione quæ-
ratur. ¶ Institutio est propriè clericorum personarum, & prælatorum. Collatio uero beneficiorum ecclesiarum uel præbendarum. Inuestitura autem est traditio uel quasi traditio. Quasi traditio ideo dico quia plerumque fit per annum uel per librum. ut supra de sen. & re iud. cum olim infra de concess. præ. uel ec. non ut proposuit infra de his quæ fiunt a ma. par. ca. pi. ex ore. ¶ Sicut & clauium assignatio est signum traditionis rei. ut. ff. de contrah. emp. l. clauibus. & scotatio. ut supra de cõsue. ex literis. Item instrumentorum datio. ut. C. quæ res pign. ob. pos. l. 2. C. de do. si quis argentum. sicut & deportatio est intronizationis iudicium. ut supra de ele. ecclesia uestra. ¶ Quis autem instituire possit. ¶ Dicas ut alias dixi. quis conferre

ferre possit supra de præben. §. conferti.
 ¶ Instituti sunt uiri literati uel alias idonei ubicunque originem duxerunt ut infra eo. c. ad decorem. ¶ Potest quis inuestiri præbens uel absens per aliã siue alius pro eo. ut supra de præben. accedens. Sic & potest aliquis per alium inuestiri & cõferre. ut supra de præben. dilectio. infra de conce. præ. uel ec. non ua. constitutus. Et si is qui interponitur mandatum habeat ab illo qui instituitur quæret proprietatẽ & possessionem absenti. ut. C. de acqui. pos. l. r. si hoc gerat ille qui interponitur, & is qui mãdauit, uel saltem quæ mandauit. ut. ff. de dona. l. qui mihi. alioquin tũc demũ q̄ritur absenti possessio & proprietatẽ cũ ei possessio fuerit tradita ut. ff. de acqu. res do. l. res ex mandato, sed si is qui recipit nomine absentis mandatũ habeat tũc quæretur absenti possessio & proprietatẽ cum ratum habuit. ut. ff. de nego. ge. l. si ego. ¶ Nunc uidendum est t̄ quod ius ex institutione quærat. In quo distinguo. Refert an instituatur in canonicũ. & tunc id quæritur quod diximus queri ex canonica supra de præ. in prin. Si autem in prælatum acquiritur titulus prælaturæ. sed non possessio nisi institutus possessionem nactus fuerit corporalẽ ut supra de elec. cum in cunctis. §. cum uero 2 r. quæstio. 2. si quis iam translatus. & arg. ff. de acqui. pos. l. cum hæredes, in auten. ut or. præfec. colla. §. ff. de bono. pos. ex testamen. militis. l. ultima. in fi. Vnde t̄ non prius definit quis habere titulum in priori ecclesia nisi possessionem adeptus fuerit in secundatur 92. distinctione si qui episcopi.

Summarium.

- 1 Ecclesia uel præbenda que dicitur non uacare.
- 2 Papa solus potest concedere non uacantes ecclesias.
- 3 Beneficium non uacans an possit conferri uel promitti. ¶ nu. 4. §. ¶ 6
- 4 Recepto in canonicum & in fratrem ad primam uacantem acquiritur ius canonicum.

- 5 Promissiones uel concessiones de non uacantibus quare reprobenentur.
- 6 Recipientes an possint obycere recepto, quod contra concilium sit receptus. ¶ nu. 7.
- 7 Intellectus ad cap. cum ecclesiastica. supra de exceptioni.
- 8 Intellectus ad cap. ex tenere, infra eo. tit. ad cap. cum iam dudum, & cap. cum non ignores, supra de præbend.
- 9 Intellectus ad ca. significasti, infra de diuortii. ¶ ad c. intelleximus, infra de adulterijs.

¶ DE CONCESSIONE PRÆBENDÆ UEL ECCLESIAE NON UACANTIS. Rubrica.

Dictum est supra de præben. & instituti, sed quia plerũque conceditur seu promittitur præbende uel ecclesie non uacantes. Ideo subiicitur hic rubrica. de concess. præben. uel ec. non ua. ¶ Vi deamus igitur quæ præbenda uel ecclesia dicitur non uacare. Item quis possit concessionem uel promissionem facere de non uacanti, quod ius acquiratur si quis recipiatur ad primam uacantem. & quæ sit ratio quare cõcessionem & promissionem de non uacantibus reprobenentur. ¶ Non uacante dicitur ecclesia uel præbenda quæ utroque modo non uacat de iure scilicet & de facto. ut infra eo. cum nostris. Sed hoc uerum est in eo qui literas obtinet a superiore super ecclesia uel præbenda afferens eã uacare cum non utroque modo uacet: ut dictum est. Alias tamẽ conferri potest ecclesia uel præbenda uacans de iure non de facto. ut cum quis habens unam ecclesiam uel præbendam acquirat aliam. primã tñ de facto tenet. ut supra de præb. de multa. Et idem puto in omnibus beneficijs quæ de facto continentur a clericis coniugatis. & a clericis depositis uel remotis. & generaliter in omnibus quæ ab aliquibus occupata de facto tenentur. ¶ Potest solus t̄ Papa concedere nõ uacantes ut supra de off. deleg. ex parte infra eo. cap. proposuit. Et est ratio. quia ipse est supra ius, ut in prædicto. cap. proposuit. ipse constitutionibus non ligatur ut. C. de legi. & consti. l. di-

3 gna. † Legatus hic non potest ut supra de præben. dilectus filius quilibet tamē prælati promittere potest se prouisorum. cū potuerit ut infra eod. ca. accedens. ¶ Ratio autem quare ualeat hæc species promittēdi est quam assignat eadem decre. accedēs quia. in multis casibus se facultas offerre potest in quibus collatio non est in expectatione uacaturi beneficij differenda, & sic subtrahitur expectatio mortis. poterūt enim bona ecclesiæ super excrescere & de his in beneficio prouideri. ut supra de consti. cum. M. infra de uerbo. signi. cap. ult. Sed opponitur. Nam idem uidetur in promissione non uacantis. nam pluribus modis euenire potest ut aliter quam per mortem facultas se offerat prouidendi. ut cum unum beneficiū in duo diuiditur ex prouisione superioris. ut supra de præben. uacan. Item cum aliquis ex canonicis remouetur uel promouetur uel resignat uel pro derelicto habet beneficiū uel religionem ingreditur. Ad quod respondeo. Iura ista que prohibent promissionem uel cōcessionem de non uacante considerauerūt ea que frequentius accidunt, ad illa enim que frequentius accidunt iura aptantur ut. ff. de le. & sena l. nam ad ea, ff. ad Treb. l. postulantem. Frequentius enim accidit ut beneficia uacant per mortem quā per alios mouos, in promissione primæ uacaturæ hoc agi uidetur, & ideo nō ualeat promissio uerō cum potero. uel cum facultas se offerret. & generalior est & in ea non uidetur ad mortem respectus haberi. & ideo approbatur. ¶ † Recepto in canonicū & in fratrem ad primam uacantem acquiratur ius canonicæ ut supra de præben. dilectus filius. T. præbendam autem cū uacauerit nō potest petere promissione. Sed quia canonicus nō potest esse sine præbenda poterit communi iure scilicet canonicæ ut supra de præben. relatum. inter cætera. & ca. dilectus filius. T. ¶ Ratio autem quare promissiones uel concessionem de non uacantibus reprobantur est illa que continetur infra eo. c. nulla scilicet ne desiderare quis mortem alterius uideatur in cuius locum & beneficiū se credit successu-

rum. & eadem ratio est in pacto de futura successione, ut. C. de pact. l. ult. & C. de inut. stip. l. ex eo. & de his legibus fit mentio. infra eo. nulla. ¶ Et notandum quod † si contra concilium illud aliquis sit receptus recipientes contra eum excipere nō possunt ut infra eod. cum super. Sed cum promissio de non uacante comparetur pacto de futura successione dixerunt quidā quod sicut pactū de futura successione ualeat in genere non in specie. ut. ff. pro so. l. 3. §. de illo. Sic & promissio non uacantis. Quod non puto uerum ut infra eo. ca. constitutus. & ca. ex parte. Item dixerūt, quadam quod sicut pactum de futura hereditate ualeat si fiat de ratificatione illius cuius est hereditas. ut. C. de pac. l. ul. sic & promissio de non uacante. Quod non puto uerum nisi is de cuius beneficio agitur omnino renunciet. ut supra de offic. delega ex parte † Et quod dixi recipientes recepto obijcere non posse quod contra concilium receptus sit, ideo cōtingit, quia cū sit in possessione canonicæ in pari causa turpitudinis peior est cōditio agentis & melior possidentis. ut. ff. de condi. sine cau. l. auunculo. C. de condi. ob tur. cau. l. 2. & secundum hoc intelligendum est quod legitur supra de excep. cum ecclesiasticæ. † Si uerō in possessione non esset sed ageret ex promissione ut reciperetur tunc illi qui promisserunt cōtra concilium possunt excipere contra eum. & in hoc casu in pari causa melior est cōditio rei. ut. ff. de regu. iur. cum par delictum. & sic intelligo infra e.g. ex tenore supra de præben. cum iam dudum. & ca. cum non ignores. † Nec obstat infra de diuor. significasti infra de adul. intelleximus. ibi enim agenti datur replicatio in fauorem matrimonij uel ibi datur replicatio circa diuersa delicta. Sed circa idem daretur agentem licitum in hoc casu non daretur agenti replicatio contra doli exceptionem. ut. ff. de doli except. apud Celsum. §. Marcellus.

Summarium

- 1 Sedes quando dicatur uacare.
- 2 Episcopus malus non est episcopus.
- 3 Ecclesia uacante an innouari aliquid possit.
- 4 Facto minoris eo tempore quo non habet curam, iudex auctoritatem præstat.
- 5 Ecclesia uacans non agit nec conuenitur.
- 6 Donari uel legari an aliquid possit ecclesie uacanti.
- 7 Ecclesia uacans habens œconomum, syndicum uel actorem an per eum agere possit conueniri.

¶ NE SEDE VACANTE ALIQUID INNOUETUR. Rubrica

TRACTATUM est supra de institutionibus & concess. quæ de iure communi habent fieri ab episcopis cum suis capitulis. ut not. supra de præb. §. cōferri. Vacantibus autem episcopalibus ecclesijs capitula conferre non possunt. ut infra eo. c. illa. & ex hoc nacta occasione tractatur hic generaliter quæ sede uacante nihil innouetur. & ideo ponitur hic rub. ne sede ua. aliquid innouetur. ¶ Videamus igitur quæ ecclesia dicatur hic uacare. Item quæ sint illa quæ sede uacante innouari non possint & quare. ¶ Sedes dicitur hic ¶ uacare quæ non habet prælatum. ut infra eo. titu. per to. licet alias & quæ hæreticum habet nullum habere fingitur ut supra de præscrip. c. i. & qui non consecratum habet nullum habere uideatur. quantum ad ea quæ munus consecrationis exposcunt. ut supra de transf. præ. inter corporalia. nam & qui malus est uidetur non esse. ut de pœna. dif. i. scinditur. & qui in habilis est ad agendum necesse uidetur ut. ff. quod cuiusq; uniuers. no. l. i. §. pe. Nec cautū uidetur quod uitiose est sacerdos. ut. 40. di. multi. ¶ Et malus episcopus non est eps. ut. 2. q. 7. non omnes ¶ Ecclesia uacante aliquid circa statum ipsius innouari non debet ut infra e. c. i. uacantia beneficia cōferri nō possunt. ut. infra e. c. illa. Quod. n. obtinet in prælato negligente.

te. ut supra titu. l. nulli. & c. postulat. non obtinet in prælato moriente. ut dictum est. Item uacante ecclesia clerici non possunt disponere de reb. eccl. ut. 1. 2. q. 2. si quis episcopis. 76. di. quoniam. Hæ tamen dixit quod possint sicut instante necessitate. possunt clerici uacantis ecclesie aliqua alienare. ut 71. di. fraternitatem. dum tamen adfit auctoritas metropolitanæ ecclesie. nam ¶ & iudex præstat auctoritate facto minoris eo tempore quo non habet euratorem. ut C. qui admit. ab bo. pos. l. bonorum. Item in minoribus ecclesijs potest episcopus aliqua alienare mortuo sacerdote. ut. 10. quæ. 2. si quis episcopus. Item dicebat quod si canonici faciunt aliquem contractum mortuo episcopo tenet. sed si ab ecclesia sit rescinditur ut. 12. quæ. 2. si qua. ut uides in contractu minoris non habentis curatorem ut. C. de in inte. rest. si curatorem. sed hoc non placet. Nam hoc fieret uiuente prælato. unde dico quod non tenet contractus. ut infra eo. c. ul. sicut nec tenet iudicium. ff. de iudi. l. acta. §. ul. C. qui datur. pos. l. uniuersis. nam & iudicij quasi cōtrahere uideatur. ut. ff. de peculio. l. licet. ¶ Idem scribit. Item ¶ non agit uel conuenitur ecclesia uacans. ut infra eo. c. ult. Quod intelligo uerum esse in negotio quod ad solum episcopum pertinet uel ad episcopum cum capitulo. secus si ad solum capitulum. ut supra de rescrip. edoceri. Et idem dico in collatione beneficiorum ut capitulum ea conferre non possit si ad solum episcopum spectet. uel ad episcopum cum capitulo. Secus si ad solum capitulum. ut not. supra de præb. §. conferri ¶ donari aut uel legari ecclesie uacanti potest & alia bene possunt fieri quæ sunt ad utilitatem ipsius ecclesie uacantis. ne si aliter dicatur cedat in dānū quod fauore ecclesie est inductū. ut. C. de legi. & consti. l. quod fauore. C. de procu. l. non eo minus. C. de secun. nuptijs. l. generaliter. §. in his. & C. de rei uxor. actio. lege ua. §. accedit. ¶ Sed pone quod ¶ ecclesia uacans habeat œconomum, syndicum seu defensorem. uel actorem. nunquid per eum

agere potest & conueniri. Videtur quòd sic. ut 12. q. 2. nobis; & c. Vltèranæ. Et hoc idem innuit decre. infra eo. c. ult. cum dicit attestationes receptas uacante burgenſi eccleſia, & carente legitimo defenſore non ualere. innuit quòd ſi habuiſſet defenſorem attestationes ualuiſſent. Sed hoc non placet. Vnde ad canones reſpòdeo quòd nò loquuntur in œconomò, ſed in coadiutore qui plenam habet adminiſtrationem in temporalibus & ſpiritualibus. ut 7. q. 1. c. 1. & c. quamuis.

Summarium

- 1 Prelati eccleſiarum an & quando in earum negotijs requirere debeant conſilia & conſenſus ſuorum collegiorum, & num. 7. & 8.
- 2 Conſenſus qui requiratur in alienatione rerum ciuitatis.
- 3 Epifcopi dioceſani auctoritas quando ſufficiat ſine conſenſu ſui capituli.
- 4 Alienationis prohibitio facta à teſtatore, non extenditur ad eam que ſit in familiaribus.
- 5 Alienatio in fraudem facta eſt reuocabilis.
- 6 Clauſula que apponi debent per Romanam curiam, in literis impetratis per eccleſiã uolentem acquire à laico rem eccleſiaſticam malè detentam.
- 7 Prelati quando poſſint ſine conſilio clericorum donare.

¶ DE HIS QUÆ FIVNT A præla. ſine còſenſu capituli. Rub.

Quia ſuperius tractatum eſt de inſti. & conceſ. quæ ab epifcopis ſine conſenſu capitulorum fieri nò debet. ideo ſubiicitur hic rubrica his quæ ſin. à præla. ſine conſen. ca. ¶ Videamus igitur quæ ſint illa quæ ſine conſenſu clericorum fieri non debent. ¶ Et ¶ quidem prælati eccleſiarum in negocijs eccleſiarum ſuorum collegiorum conſilia & conſenſus requirere debent. ſcilicet in còtra ctibus. donationibus & conceſſionibus ut infra eo. c. 1. 2. & 3. In inſtitutionibus & deſtitutionibus & confirmationibus. ut infra. eo. c. nouit. & c. quanto. In ordina-

tionibus faciendis ut 24. di. epifcopus. In dignitatibus conferendis. ut 93. di. legimus. In diſpenſatione rerum eccleſiæ. ut 12. q. 2. ſi qua de rebus. In cauſis audiendis. ut 15. q. 7. felix. & c. ſi autem. In alienationibus ut 10. q. 2. in auth. hoc ius porrectum & 12. q. 2. ſine exceptione. ¶ Sic & in Alienatione rerum ciuitatis requiritur conſenſus ciuiũ. C. de uen. re. ci. l. ult. libr. 10. Et ſicut tunc iurant maiores ciuitatis. ſic & in hac alienatione iurat ordinator domus. ut in prædicta auten. hoc ius porrectum. Et notauit Lau. quòd in hoc caſu requiritur conſenſus omnium ſimul & còmunis. non ſeparatim & ſingulorum. non obſtante. l. ff. de ſerui. ut. præd. l. per fundũ quia loquitur in re communi quæ cuiuſlibet eſt ut. ff. de ritu nup. l. illud. Secus in re uniuerſitatis quæ nullius eſt. ut. ff. quod cuiuſque uniuer. l. ſicut municipum. §. 1. Sed certè hoc non placet. Nam ſi inueniã hoc in electione ut requiratur conſenſus còmunis non ſingularis. ut ſupra de elec. in geneſi. non tamen hoc requiritur in alienatione. nam alienatio quæ de iure nò ualet. conualeſcit per conſenſum ſequentem. ut 12. q. 2. ſi qua de rebus & infra eo. c. cum uos & c. cum apoſtolica & 16. q. 1. c. ul. Quod in electionibus non contingit. ut ſupra de elec. auditis. ſufficiunt. ergo in alienatione ſingulares conſenſus omniũ ſicut dictũ eſt. ¶ Sed quæritur an in rebus eccleſiæ malè à laicis detentis ad eccleſiam aliquam reducendis uel reuocandis ſufficiat auctoritas dioceſani epifcopi ſine conſenſu ſui capituli. Et certe ſic infra eo. cum apoſtolica & 16. quæſ. 1. c. ul. Ad quod opponitur per collationem laici & conſenſum epifcopi tranſfertur dominiũ rei in illam eccleſiam ad quã res tranſit. & ſic res illa alienatur quo ad priorẽ eccleſiam cuius fuit. Nam alienatio eſt ois actus per quẽ dominiũ tranſfertur ut. C. de ſun. dota. l. 1. nec in ſecundam eccleſiã propriè reſ dicitur reuocari ſed de nouo. acquire eo quòd prius nunquã eã habuit. Ad hoc reſpòdeo ſine dubio quædã ſpès alienãdi eſt quãtũ ad primã eccleſiã quæ per hunc modum rem perdit. ut dictum eſt &

est. & cum hæc species alienandi non est prohibita. sed illa cum res qui alienatur est in possessione ecclesiæ quæ alienat. & sic intelligo infra de rebus eccle. non alienati ¶ Et prohibitio alienationis quæ fit à testatore non extenditur ad eam quæ fit in familiam. ut. C. de fideic. l. uoluntas. Vel hæc alienatio toleratur. sicut alias deus magis uoluit immolari sibi hostias quam demonijs. ut. 22. quæ. 1. considera. Item res ista. quodammodo recuperatur. & si non ab illa ecclesiâ cuius fuit, ab alia tamen. unde facilius & favorabilius permittitur rei perditæ recuperatio quam habitæ & possessæ alienatio. nam & in rebus non habitis sed habendis potest fieri deterior conditio per seruum ut. C. de acqui. pos. l. per seruum ¶ Item si debitor alienat in fraudem creditoris res. quas habet reuocatur. ut. ff. de his quæ in fraude. l. 1. secus in his quæ non habet, ut si in fraudem creditoris non adit hæreditatē. ut. ff. eod. titul. l. qui autem. Item si liberus alienat aliquid in fraudem patroni reuocatur. Secus si in fraudem illius non adit hæreditatem. ut. ff. ne quid in frau. pa. l. 1. §. utrum. ¶ Sed sciendum est, quod si aliqua, ecclesiâ uult impetrare literas à curia. per quas liceat rem ecclesiasticam alicui ecclesiæ acquiri male à laico detentam quæ alteri ecclesiæ pertinet, Romana curia talem solet adjicere clausulam. priori ecclesiæ præstita cautione, ut si ad pinguiorem fortunam deuenit rem ei restituat prius sibi de præcio satisfacto.

7 ¶ In summa no. ¶ est quod licet prælati generaliter in omnibus negotijs ecclesiæ requirere debeant consilium clericorum. ut cum eis peragant & pertractent, & quæ statuenda fuerint statuunt, errata corrigant, & euellenda dissipent & euellant. ut. infra eod. c. quanto. & maxime super illis quæ clericos ipsos contingere dinoscuntur. ut infra eo. c. ultimo. Possunt tamen quædam modica donare sine consilio clericorum. ut. 12. q. 2. terrulas considerata tamen rei donatæ quantitate & loci consuetudine. ut infra de dona. ceterum. Item quinquagesimam & centesimam. ut

infra eod. c. pastoralis. Nullus enim accusare episcopum potest quod templa dei ædificat uel ædificata & indigentia ampliat. ut. 12. quæstio. 2. aurum. Unde non obstante iuramento de non alienando potest de nouo ecclesiâ construi. ut infra de ec. ædi. tua. ad hoc autem permisum est dari quinquagesimam uel centesimam. s. ad nouam ecclesiâ construendam. uel constructam ampliandam. ut. 12. q. 2. bonæ rei. Unde cum hoc semel sit à iure permisum non est necesse ut nouus requiratur assensus. ut. ff. de condi. insti. l. quæ sub cond. §. ulti. Sed contra. 12. q. 2. si episcopus unam. & infra. eo. c. cum uos & c. quanto. & infra de dona. pastoralis. Sed circa hoc scripsit Lau. quod talis donatio ualeat donatore uiuente. eo autem mortuo poterit reuocari. ut. 16. q. 3. sacerdos. Puto ex hac causâ donationem reuocari non posse ne iuris auctoritate donatarij decipiantur. ut. C. de his qui ue. eta. impet. l. 1. Sed ex alijs causis poterit reuocari siue uiuente siue mortuo donatore. ut infra de dona. si apostolicæ. ¶ Sed quæritur quid si episcopus plures donationes facit ita quod omnes aggregatæ excedant quinquagesimam uel centesimam. singulæ autem infra subsistant. nūquid omnes reuocari debent. uel illa quæ excedit. Respondeo illa quæ excedit ar. 12. q. 2. si quis de seruis ar. ff. de iuris. om. iu. l. si quis. id quod. 17. q. 4. quæstio. Sed quod omnes, est ar. ff. de ap. l. si quis separatim. §. 1. Vel est de qualibet detrahendum. ut. C. de dona. l. si toras & ff. ad le. fal. l. pœnales. §. annua. Verius tamen uidetur ut reuocetur extendens. ar. C. quādo & à quibus quarta pars decuri. l. 2. lib. 12. Illud ei reuocandum est quod detrimentum inducit ar. C. de dona. si quis argentum. & 12. q. 2. si quis.

Summarium

- 1 Maior pars. que dicatur, & quomodo preueniat quod à maiori parte capituli fit. nume. 2.

¶ DE HIS QUAE FIVNT A
maiori parte capituli. Rubrica.

Dictum est supra quod episcopi cū capitulorum suorum cōsilio quædam peragere debent. Item alia sunt negotia quæ tantum ad capitula spectant. ut supra de rescriptis edoceri, ut no. supra de præben. §. conferri. Sed quia plerunque fratrum vota discordant. & generaliter obtinet quod à maiori parte corporis uel collegij fuerit ordinatum ideo subiicitur hic rub. de his quæ fi. à ma. parte capituli. ¶ Videamus igitur quæ dicatur maior pars capituli. & in quibus præualeat factum seu uotum maioris partis, & in quibus factum minoris. ¶ Maior est pars quæ numerosior est. Sed sicut in electione non sufficit partem esse maiorem nisi sit sanior ut supra de elec. quia propter diuersas, sic & in cæteris agendis ecclesiæ requiritur maior pars quo ad numerum, sanior quo ad zelum supra de elec. ecclesia. Vel maior dici potest quæ maiori nititur ratione ut. 9. di. sana. & 40. di. multi. unde non tantum ad multitudinem respici oportet ut 4. qu. 3. §. item in criminali. ¶ Generaliter igitur præualeat quod à maiori parte capituli fit ut. 65. di. c. 1. 2. & 3. Præsumitur enim pro pluralitate, nisi ex parte altera præponderet auctoritas. ut supra de elec. dudum supra de testibus in præsentia. ff. de testi. l. ob eam. & 4. q. 3. item in criminali, in principi. Interdum præualet minor pars. ut infra eod. c. 1. 3. di. Nicena ff. de serui. ru. præ. l. per fundum. 12. q. 2. non liceat. & ff. de pac. l. maiores. Interdum non sufficit quod maior pars consentiat. sed requiruntur duæ partes. ut supra de ele. licet & c. scriptum est. Aliquando requiritur ut duæ partes adsint ut. ff. de dec. ab. or. fa. l. 3. ff. quod cuiusq; uniuers. no. l. nulli. ut. C. de decu. l. nominationum. Et nota quod licet generaliter non obicit contradictio paucorum, obest tamen absentia unde plus operatur contemptus paucorum quàm conditio multorum. ut supra de elec. quod

sicut, uenerabilem. & c. bonæ memoriæ Cremon. & supra de post. in secunda bonæ memoriæ.

Summarium

- 1 Beneficia ecclesiastica debent purè, palam, liberè, & sine diminutione conferri. Quod intelligit ut infra nu. 2. & 3.
- 3 Præsumitur contra occultè dantes, facientes, & indicantes.
- 4 Electiones clandestinæ non valent,
- 5 contractus de nocte celebratus an ualeat.
- 6 Dies quando incipiat & finiatur in contractibus.
- 7 Index ante noctis tenebras indicare debet.
- 8 Proventus beneficij uacantis an possint per prelatum uel capitulum in certos usus conuerti.
- 9 Prelatus cum capitulo potest ex causa supprimere personatum.

¶ UT ECCLESIASTICA BENEFICIA SINE DIMINUTIONE CONFERRANTUR. Rubrica.

Dictum est supra de beneficiis conferendis, sed quia cum integritate & sine diminutione aliqua conferenda sunt. ideo subiicitur hic rubr. ut beneficij. sine dimi. conse. ¶ In igitur quod dicendum est breuiter quod beneficia ecclesiastica debent purè, palam, liberè & sine diminutione conferri. ¶ Purè sine pacto & sine conditione: ut no. supra de præben. §. plenè. Et sine modo. nam sicut conditio simoniam inducit & rem spiritualem afficit, & ita modus. quia modus æquipollet conditioni. ut 27. q. 1. si in fidelis infra de condi. appo. uerum. C. dele. & fideicom. mis. quæ sub modo. l. 1. immo magis obligat modus quàm conditio. Nā is cui aliquid sub modo relinquitur statim petere potest si caueat de eo implendo. ut. ff. dele. 3. l. si tibi legatum est. Sed si sub conditione aliquid est relictum non plus illud præstabitur quam conditio impleatur licet paratus sit legatarius de adimplendo cauere. ut. ff. de conditio. & demonstratio. l. quæ hæredi. §. ult. & l. quibus diebus. l. ul. & ff. de fideic. l. l. cum in testamēto in

3° prin. & Palam. † Occultè enim collationes suspectæ sunt ut infra eo. c. 1. Præsumitur enim contra occultè dantes, ut dictum est. facientes & iudicantes ut. ff. de uen. fisci. l. ita. ff. de adm. tu. non existimo 18. q. 2. perniciosam supra de offi. dele. consuluit. 19. di. Anastasius. Nam tenebræ apertæ sunt ad fabricandum falsum. ut. ff. de uen. inspi. l. j. §. de inspiciendo. Veruntamen si ille cui datum est occulte sit capax non uitiatur occulta donatio. ut. C. de dela. l. 1. lib. 10. † Sed electiones clandestinæ nõ ualent. ut supra de elect. quia propter diuersa. §. ult. † Contractus autem non minus ualeat si celebretur de nocte. nullum enim tempus sanæ mentis maioris 25. ann. consensum repudiat. ut. C. de transac. l. non minorem. Et est ratio in contractibus. quia tñ in eis dies incipit à medietate unius noctis & finitur in medietate alterius. ut. ff. de ferijs. l. more romano † Iudex uerò iudicare debet ante noctis tenebras. ut in prædicta decre. consuluit. Et sic intelligo. quod dicitur sedebunt autem iudices matutino meridie ac uespere ut in auten. de iu. §. sedebunt. coll. 6. & quod dicit alia lex incongruum est magistratibus esse in publico uespertinis horis ut. ff. de orig. iul. 2. §. & quia. & facit ad hoc. 2. q. 6. biduum. & ff. quando app. sit. l. 1. §. biduum. Liberè. ut. l. quæ. 3. si quis præbendas. Sine diminutione ut hic & in prædicto ca. si quis præbendas. & simile alias. r6. quæ. 1. si monachus. & q. 7. quicumque infra de decimis commissum. ex parte. & c. tua. in fi. & c. ex transf. missa † Veruntamen. si prælatus cum suo capitulo ante collationem beneficij alicuius decernat fructus eiusdem beneficij retinendos ad tempus uel in usus certos conuertendos ex iusta & necessaria causa factis licet. ut infra eod. cap. uno. in fi. † Nam si prælatus cum capitulo potest ex causa suppressimere personarum ut supra de cõsti. cum accessissent. & possessiones alienare. ut infra titul. prox. ecclesias subijcere & unire. ut infra de exce. præla. sicut unire. multo fortius de prouentibus beneficij disponere potest ut. 12. q. 1. his ita responde

tur. Omnium autem beneficiorum prouentus in certos usus conuenerit non profert. & ideo hoc per indulgentiam obtinetur. ut infra de uer. signi. c. tua nobis.

Summarium

- 1 Alienatio propriè quid sit.
- 2 Alienari que res ecclesia prohibeantur, & que non.
- 3 Alienatio rerum ecclesiarum quam Solemnitatem requirat. & m. 4.
- 4 Solemnitas que requisita sit, in alienatione rerum monasteriorum.
- 5 Alienatio contra debitam formam nulla est ipso iure, licet facta fuerit in casu concesso.
- 6 Ecclesia quando in uenditione decipitur, quid agendum. & m. 7.
- 8 Vasa sacra an alteri ecclesie uel private persone uendi possunt.
- 9 Alienantes malè rem ecclesie qualiter puniuntur.
- 10 Ecclesia rem recipiens citra debitam formam qualiter puniatur.
- 11 Ecclesia qualiter possit agere alienata sua possessione præter formam iuris.
- 12 Ecclesia nunquid teneatur cedere actionem soluenti contra alium, scilicet alienantem contra possessorem uel e conuerso.
- 13 Episcopus an possit repetere rem quam iniuste alienauit.

DE REBUS ECCLESIAE alienandis uel non alie. Rubr.

TRACTAUIMUS supra de rebus spiritualibus clericorum scilicet beneficijs & præb. nunc autem de rebus temporalibus est tractandù. Et quia res temporales ecclesiarum nõnunquã à clericis distrahantur ideo de earum alienatione dicamus, & propterea subijcitur hic rub. de reb. ecclie. uel nõ. Videamus igitur quid sit alienatio, quæ res possint alienari, quibus ex causa quæ sit forma alienandi, quæ poena malè alienantis & recipientis, & quæ poena subscribentium illicitæ alienationi. Alienatio tñ strictè sumpto uocabulo est ois actus per què dñum transfertur. ut. C. de fun. data. l. 1. quam-

1. r. quamuis uerba illius legis conuertantur sic. omnis actus per quem dominium transfertur est alienatio. Hic autē ubi tractatur de rebus ecclesiæ alienandis uel nō laxatur uocabulum alienationis. ut cōprehendat quosdam contractus in quibus dominium non transfertur ut infra eo. ca. nulli & similit. C. de re ec. non alie. l. scimus in auten. de non alie. aut permut. re. ec. §. nos igitur. col. 2. Alibi alienare dicitur quæ ulucapi permittit & quæ non utendo seruitutē amittit ut ff. de uerb. signi. l. alienationis. ¶ Prohibetur ¶ res ecclesiæ alienari. ut 12. quæst. 2. sine exceptione. 10. q. 2. in auth. hoc ius porrectum. & 12. quæst. 2. per totum. & maximē in c. non liceat. & C. de sa. sanc. eccle. l. iubemus. sicut & res Cesaris. ut ff. de lega. 1. apud Iulianū §. ultimo. ¶ Excipiuntur quattuor casus. causa necessitatis. ut cum debitum urget ut in l. illa hoc ius porrectum. Causa pietatis. ut pro redemptione captiuorum uel alimonia pauperum. ut 12. quæstio. 2. aurum. Causa utilitatis ut in c. sine exceptione. Causa incommoditatis uel minoris utilitatis. ut 12. q. 2. terrulas. Possunt & aliæ causæ assignari. ut 7. quæ. 2. aurum sed fere omnes ad hos quattuor reducuntur. Mōbiles res ecclesiæ quæ seruandō seruari non possunt. circa solēnitatem aliquam alienantur ut res pupilli. ut. C. de admi. tu. l. lex quæ tutores. & l. ulti. & ea quæ magis expedit distrahi quam seruari. ut animalia. superuacua ut uestes attrite. ut. C. quando decreto opus non est. l. ul. ¶ Aliæ autē res alienantur cū solēnitatem. ut olim quidē maxima requirebatur solēnitas. nam duo de uicinis episcopis uocabantur qui de causa alienationis cognoscebant. & alienationis contractui scribebant. ut 10. q. 2. casellas in fi. & 12. q. 2. quicumque suffragio. 17. q. 4. nullus res. hodie sufficit consensus episcopi & capituli. ut in ca. sine exceptione. & si res modica sit & necessitas magna non requiritur consensus capituli. 4. ut 12. q. 2. terrulas. ¶ In rebus ¶ monasteriorum alienandis. secundum iura. requiritur consensus abbatis. conuentus episcopi diocesis. ut 12. q. 2. abbatibus. & 17. q. 4.

in uenditionibus. Sed istud non seruatur ubique. Et ideo puto sufficere solēnitates secundum locorum consuetudines approbatas. In uenditionibus uerō rerum ecclesiæ parrochialis requiritur consensus præbiteri & episcopi. ut 12. q. 2. placuit. Solutus autem episcopus sine sacerdote parrochiali non potest. ut 10. q. 2. c. ult. ¶ Et nota quōd solēnitas illa quæ statuitur 10. q. 2. hoc ius porrectum est. hodie non seruatur. ¶ Alienatio facta contra debitam formam nullam est ipso iure. licet facta fuerit in casu concesso. ut 12. q. 2. sine exceptione sed si facta fuerit forma seruata & in casu concesso tenet de iure ar. supra de his quæ fi. a præla. sine cō. ca. cū nos infra de emp. & uendi. cum dilectus. & ca. cum causa. sed si dānosa fuerit ecclesiæ rescinditur per beneficium restitutionis. ut supra de integ. rest. ca. 1. ¶ Sed si dolus det causam cōtractui puta dolo inducitur ecclesia ut uendat quod uēditura nō erat. tunc ipso iure non ualeat contractus. ut ff. de dolo. l. & eleganter. arg. 12. q. 2. quifquis episcopus. in fi. & infra de rerum permut. uniuersorum. Si uero dolus incidat in contractum. ut quia ecclesia sponte uendit. quod uenditura erat. sed circūuentio est in pretio. quia in minori pretio uendit quam res ualeret. & hoc per circūuentione actoris tenet contractus. sed agitur ut ecclesia nō decipiatur. ut ff. de aet. emp. 7 & uen. l. Iulianus. §. si uenditor. ¶ Vbi autem decipitur ecclesia in uenditione ultra dimidium iusti pretij agitur de iure communi. ut infra de emp. & uen. cum dilectus & c. cū causa. et. C. de rescin. uendi. l. rem maioris. Hæc omnia locum habent in rebus profanis nam res sacræ. et religiosæ uendi non possunt. ut ff. de contrahen. emp. l. et liberi licet transeant cum uniuersitate. ut infra de iure pa. ex lictis ¶ Vasa uero sacra uendi possunt alteri ecclesiæ in propria forma. priuatæ uero personæ nō nisi. conflatā. ut. 10. q. 2. hoc ius porrectum est. et. 12. q. 2. aurum. ¶ Pœna ¶ male alienantis rem ecclesiæ est depositio si super hoc accusatio instituatur. ut. 12. q. 2. monemus. et diaconi. nisi celeri restitutione sibi

sibi prospexerit alienator. ut infra eod. si quis præsbyterorum. Celerem restitutionem intelligo post appellationem ecclesie. si enim possessor qui facultatem habet rei restituendæ interpellatus congruo loco & tempore rem nõ restituit uidetur in mora. Et idem dico in alienatione si interpellatus ab ecclesia non componat eum possessore. ut rem recuperet & ecclesie restituat, uel nisi post interpellationem agat contra possessorem quod forte ei licet suo iure ar. de cre. si quis præsbyterorum. 35. q. 9. si quis supra de ele. nossi, uel cessã sibi actione ab ecclesia. uel nisi totum interesse præest ecclesie. semper uidetur in mora. si ergo alienator per celerem restitutionem moram præuenerit euitabit pœnam depositionis de qua dictum est. & excommunicationis de qua agitur infra eo. ca. si quis præsbyterorum. Nam si quis rem alienauerit & deinde receperit euitat pœnam edicti. ut. ff. de ali. iu. mu. causa facta. l. ex hoc. §. si quis alienauerit. Et licet hic dicatur de celeri restitutione alibi habes celeris satisfactione ut infra de loca, & condu. 10 propter. & c. potuit. ¶ Pœna uerò recipientis rem ecclesie citra præmissam formam est, ut rem cum fructibus restituat & actionem nullam habeat ad peredum aduersus ecclesiam. ut 12. quæst. 2. nõ liceat. & 10. q. 2. hoc ius porrestum. in uer. quæ uero. & in auten. de non ali. aut per mu. re. ec. §. nos igitur, cum sequentibus. §. sed aduersus alienantem sic. Guari. tamen adiecit uerba. sua. per quæ omnis omnino actio denegatur huiusmodi acceptori. Sic enim dixit. sed melius dicitur omnino de negãdas esse actiones huiusmodi acceptori. & assumpsit hæc uerba de lege quæ est C. de sa. san. ec. l. scimus nemini. Sed corrigitur in auten. de non ali. aut per mu. §. quia uerò leonis. & per canonem 12. q. 2. Vulturana. Vnde siue bona siue mala rem acceperit habet regressum ad auctorem suum. ut infra eo. ti. ad audientiam. Hæc opinio est Io. Tenton. Lau. autem & quidam alij dixerunt quod si mala fide quis ac cepit rem ecclesie. nec aduersus ecclesiam nec aduersus alienantem habet actionem.

ut 16. q. 3. ca. uniuersitas. nisi sibi per cautionem de euictione prospexerit. ut. C. de euic. l. si fundum. In casu tamen speciali malæ fidei agitur ad pretium ut. C. communia dele. l. ul. §. ul. Aequum tamen uidetur in casu præmissio ubi etiam malæ fidei acceptor agat ad pretium contra alienantem ut infra eod. tit. c. ad audientiam. ¶ In summa ¶ notandum est quod possessione ecclesie præter formam iuris alienata. ecclesia potest agere contra possessorem realiter contra alienantem personaliter ut. 12. q. 2. apostolicos. & C. si tutor uel cu. l. ultima. ¶ Sed pone quod ecclesia conueniat possessorem & consequitur rem & in teresse nunquid potest conuenire alienantem. Respondeo non ut. ff. eo per quem fact. est. l. 1. §. si plures. Quid si cepit unum conuenire. nunquid ex hoc solo fit præiudicium quo ad alterum. ut alterum conuenire non possit. Respondeo non. nam de mum per actionem tollitur actio. ut. ff. de po. l. 1. §. si apud. C. si tu. uel cu. l. ult. ¶ Quid si partem sui interesse consequatur ab uno. Respondeo tanto minus consequetur ab alio ut. ar. ff. de exercito l. 1. §. ult. 12 hæc actio. ¶ Sed nunquid ecclesia teneatur cedere actionem soluenti contra alium scilicet alienanti contra possessorem uel econuerso. Non cum enim conueniatur ex maleficio uel ex suo delicto non petere cessionem actionum. ut. ff. de admi. tu. l. si plures tutelam. ¶ Sed ¶ queritur an episcopus qui male alienauit possit repetere si in administratione toleretur? Videtur ¶ non. nam ipse de euictione teneretur. & quæ de euictione tenet actio eundem agerem repellit exceptio. ut. C. de euic. l. exceptiones. Sed contra hanc exceptionem replicabitur rem esse ecclesie. sicut & replicat mulier se mulierem esse & sibi competere Velleia. ut. ff. ad uell. si mulier. §. item si mulier. Nec est mirum si contingat in episcopo. nam & simile in priuato contingit. C. de ag. & cen. l. quemadmodum. libr. 11.

Summarium.

- 1 Precarium quid sit.
- 2 Precarij contractus gratuitus est, & similis commodato.
- 3 Precarium in quo consistat. & nu. 6.
- 4 Precarium unde dicitur.
- 5 Precaria quid sit.
- 7 Differentia inter precarium et donationem.
- 8 Precarij et commodati differentia.
- 9 Precarium recipiens non tenetur nisi de lata culpa.
- 10 Commodatarius tenetur de leui, et leuissima culpa.
- 11 Precarium pluribus modis soluitur.
- 12 Precarium per quam actionem reuocari possit.

DE PRÆCARIO. Rubr.

Diximus de alienationibus in genere sed quia præcarij cōcessio speciem alienationis habet ideò de præcario subiicitur hic rubrica. ¶ Videamus igitur quid sit præcarium. unde dicitur quid præcaria. quanto tempore durat. Quæ differentia sit inter præcarium & donationem. Quæ inter præcarium & commodatum. Item quot modis soluitur præcarium. Præcariū ¶ dicitur pignus obligatū creditori. & a creditore debitori cōcessum utendum quādiu patitur qui concessit ut infra eod. cap. ul. & ff. e. l. 1. ¶ Et ¶ est iste contractus gratuitus & similis cōmodato tantū ut quidam dicunt hos duos cōtractus non differre nisi uerbis, sed certe in re differunt ut infra notabo. ¶ ¶ Consi- sit autem præcariū in re propria, possessionis gratia quæ est apud creditorem nō gratia proprietatis. ut ff. eo. ti. l. certè. §. ul. ¶ ¶ Dicitur præcarium contractus ad præces. ¶ ¶ Precaria est cōtractus de quin quennio in quin quennio renouandus. ut infra. eo. c. 1. Item præcariā dicitur donatio ad preces facta usq; ad mortem accipietis. ut 12. q. 2. s. xpe. 16. q. 3. clerici. Item præcariā dicitur concessio, usufructus ad præces facta. cuius forma habetur. 10. q. 2.

6 præcariæ. ¶ Consistit autem præcarium in rebus mobilibus & immobilibus. uelut si me rogaueris ut per fundum meum tibi ire agere liceat, uel in tectum seu in arcæ ædium mearum stillicidium, uel in pariete meum tignum inimisium habere ut ff. e. l. 2. §. ul. i. & l. 3. & 4. in prin. ¶ Differentia præcarium & donatio inter se. ¶ Nam qui donat sic dat ut non recipiat quod dat. Sed is qui præcarium cōcedit sic concedit ut recuperet quodcumque placebit. nam tã diu durat quādiu ipse patitur ut superius dictum est ¶ Item præcarium & commodatum differunt, nam commodatum fit ad certum usum nec reuocari potest nisi usu expleto. ut ff. commodati. l. in commodato. §. sicut. Præcarium uero quodcumque ut infra eo. ca. præcarium. ff. eo. ti. l. 1. ¶ & l. cum præcarjo. ¶ Item is qui præcariū recipit non tenetur præstare nisi latā culpā. ut ff. eo. l. questum. §. & illud ¶ Sed commodatarius tenetur de leui & leuissima. ut infra ti. proxi. ca. uno. Et est ratio diuersitatis illa quam iam præmissi. quia commodatarius maiorem utilitatem consequitur de re commodata quàm præcarij rogator de re præcaria. & ideò magis tenetur. quod per se notare potest quilibet curiosus. nam fere ubique fit mentio de commodato subiicitur usus ad quē cōmodatur. ut cū dicitur commodauit, tibi equum ut ad uillam duceres pecuniam, ut dicitur apparet. ut ff. commodati. si 3. §. ul. i. & l. 4. & l. 50. ut. §. sed interdictum. & l. ul. sic dicitur commodauit scalas ut fenestras supponeres. ut insti. de ob. quæ ex de 11. l. i. na. §. ope & consilio. ¶ ¶ Soluitur præcarium quinque modis. quauis dec. infra eo. ponat tres. Soluitur enim contraria uoluntate eius qui concessit. ut ff. e. l. 1. & hic est primus casus siue modus. Secundus scilicet morte eius cui concessus est. non autem obitu concedentis. ut ff. e. l. cū præcario. §. præcarij. Et est ratio. quia præcarij cōcessio transit ad hæredem eius qui concessit non autem ad hæredem eius qui rogauit ut in l. prædicta. Tertius alienatione rei præcariæ si is cui alienatum est nolit præcarium ultra durare. ut ff. e. quæ-

frum. §. quod à Ticio. Et est ratio quia per conventionem huiusmodi non licet rem alienam invito domino possideri. ut. ff. e. l. cum præcario. i. B. Quartus finito tempore usque ad quod præcarium est obrentum. ut in l. cum præcario. Quintus cum debitor soluit creditori quod debet. tunc enim finitur præcarium pignoris quia desinit esse pignus ut. ff. e. l. si debitor. † Sed queritur per quam actionem possit quis præcarium reuocare. Ad quod respondeo per interdictum de præcario, est enim natura equum ut tam diu liberalitate ea utaris. quãdiu uelim. & ut possim reuocare. cū mutauero uoluntatem. ut. ff. eod. ti. l. 2. Sed hoc uerum est cū simpliciter facta est præcarij concessio. Nam tunc nulla ciuiliis cõ petit actio. Magis enim ad donationem & beneficij causam quam ad negocij contracti spectat præcarij condilio. & ideo necessarium est interdictum. Si uero in concessione præcarij specialiter actum est ut quancumque liceat reuocare, tunc competit & actio præscriptis uerbis. ut. ff. eod. l. 2. Cæterum si stipulatio interuenit cessat interdictum de præcario. ut. ff. eo. titu. l. & habet. §. cum quis

Summarium

- 1 Commodatum quid sit.
- 2 Commodatum unde dicitur.
- 3 Commodatum in quibus rebus consistat.
- 4 Commodare quis & cui possit.
- 5 Res quæ commodari possunt.
- 6 Commodati quæ sit natura.
- 7 Actiones quæ ex contractu commodati oriuntur, & quæ ueniunt in actione directa cõmodati, & quæ in contraria, & quibus et in quos dentur. & nu. 8. 9. & 10.
- 9 Contractus ex conventionione legem accipiunt.

DE COMMODATO. Rub.

TRactatum est supra de contractu præcarij qui sit gratia accipientis et quia cõmodatum sit plerumq; gratia recipientis ideo subsequenter subjicitur hic rub. de cõmodato. ¶ Videamus igitur quid sit cõmodatum, unde dicatur, in

quibus rebus consistat, quis possit commodare res, & cui, & quæ sit natura commodati, & quæ actiones oriuntur ex contractu commodati. ¶ Commodatum fessit alii cuius rei ad aliquem speciale usum gratuito facta concessio. Ideo autem dico concessio & non translatio, quia qui commodat retinet dominium & possessionem. ff. eo. tit. l. rei commodatæ. Gratuito non dixi, quia si interueniente mercede res transit in locationem uel in contractum innotatum, ut do ut facias. ut insti. man. §. ul. Ad aliquem specialem usum ideo adieci, ut notem differentiam inter commodatum & præcarium ut dixi de hoc supra ti. proxi. §. item præcarium & commodati.

- 2 ¶ Dicitur autem † commodatum quasi cõmodo utentis datum. ¶ Consistit commodatum in rebus mobilibus & se mouentibus & in immobilibus. Item in incorporalibus, puta in seruitute habitandi. ut. ff. eo. l. 1. Ea uero quæ usu consumuntur, ut pecunia cõmodari nõ possunt nisi ad pompam uel ostentationem, ut quis ditior uideatur ut. ff. eo. l. sed mihi. §. ul. sæpe etiã ad hoc commodantur pecuniæ ut dicitur gratia numerationis loco intercedant. ut. ff. eo. l. 4.
- 4 Potest autem † commodare & ei commodari qui potest contrahere, unde non solū prælati potest commodare & ei cõmodari sed & æconomus. nã & is contrahere potest ut 10. q. 2. in autē. hoc ius porrectū. ¶ Possumus commodare † quæ nostra sunt possumus et & res alienas quas possidemus. et si scientes aliena possidemus. ita ut si fur. uel præpo cõmodauerit, habeat actionem commodati. ut. ff. e. l. commodare. & l. ita ut si fur. ¶ Natura commodati est ut res ipsa restitatur. hoc enim est de iure naturali. ut. l. di. ius naturale. in uer. item depositi uel commodatæ rei restitutio. Nec potest prætextu debiti retineri. ut. C. eod. t. l. ul. Oriuntur ex † contractu cõmodati duæ actiones directa et contraria. Directa datur commodati et eius hæredi, cõtra cõmodatariū et hæredē eius. Contraria datur cõmodatario et eius hæredi contra cõmodantem et hæredes ipsius ut. ff. eo. l. in cõmodato. §. i. de ac. et obli. l. ex deposito.

fiti. & l. ex cōtractibus, & insti. de perpe.
& tem. ac. §. sed & haredibus. Venit autē
in directā actionem cōmodati & restitu-
tio. ut dixi supra §. natura. Rei inquā non
deterioratā nec enim uidetur res reddita
si deterior reddatur & ideo præstabitur in
teresse. ut. ff. eo. l. sed mihi. §. 1. Si uero res
non restituitur per contumaciam iuratur
in litē contra contumacē. Si autē non fue-
rit contumax. sed culpa cessat restituere
rē æstimatur quātū res sit à tpe more usq;
ad sententiā. Sed in stricti iuris iudicijs.
æstimantur à tempore more usq; ad tem-
pus contestatæ litis. ut. ff. eo. l. sed mihi. §.
in hac. Itē uenit in hac actione dolus. la-
ta culpa. leuis & leuissima ut hic & ff. e. r.
l. si ut certo. §. commodatum. Et hoc cum
gratia accipietis sit commodatum. quod
frequentius contingit. Cæterum si gratia
dantis quod ratio sit uerbi gratia cū quis
commodat sponſæ suæ ornamenta ut or-
natus uel ornator ad eum ducatur tñc præ-
statur dolus & lata culpa. ut. ff. eod. l. si ut
certo. §. sed interdū. Si uerō gratia utrius
que commodatum fiat, ut cum communē
amicum inuitamus. & tu curam eius rei
suscepisti, ego tibi argentum commoda-
ui, teneris mihi de dolo, culpa lata, leui
non leuissima. ut ff. eo. l. in rebus. §. primo.

¶ Casus ¶ autem fortuitus non uenit in
hanc actionem. ut hic. & ff. eodem titulo
l. in rebus. in princ. nisi in tribus casibus
qui hic ponuntur scilicet tibi culpa præce-
dit pactum. ut cum equum tibi commoda-
ui ut ad uillam duceres. duxisti ad bellum
teneris de casu. Cæterum si tibi commo-
dauit ut ad bellum duceres, meum erit pe-
riculum. ut. ff. eod. titu. l. si ut certā. §. sed
interdum. Item commodauit tibi seruū
ut de plano opus faceret. tu machinā
imposuisti, uel si commodauit ut in ma-
china operaretur, machina uerō culpa
tua male ligata est. & sic perit seruus. ut
in l. prædicta. In pacto pone exemplum
ff. eo. ti. l. si ut certā. §. 2. ¶ contractus enim
ex conuentione legem accipiunt. ut. ff. de
positi. l. 1. §. si conueniat. Pone etiam ex-
plum. C. eo. ti. l. 1. Item imputatur causas
ex mora præcedente. ut. ff. eo. l. si ut certo.

10 §. sed interdum. ¶ Contraria ¶ uerō datur
commodatario aduersus commodantem
ad impensas factas in re commodata. mo-
dica tamen impendia. sicut cibariorum
ad eum pertinent qui utēdum acceperit.
Item datur commodatario aduersus com-
modantē qui scienter cōmodauit uasa ui-
tiosa seu corrupta propter quod uinū uel
oleum est effusum ut. ff. eod. l. in rebus. §.
posunt & §. item qui sciens & l. pe. Item
contra eū qui intēpestiuē reuocat manda-
tum ut. ff. e. r. l. in commodato. Itē datur &
in alijs casibus ut ff. eo. l. rem mihi, & l. in
commodato. §. pe. & §. quicumque.

Summarium

- 1 Depositiū quid sit.
- 2 Depositiū unde dicitur.
- 3 Depositiū in quibus rebus consistat.
- 4 Depositiū qualiter fiat.
- 5 Depositi que sit natura.
- 6 Depositiū quando reperatur.
- 7 Actio depositi, qualis sit.
- 8 Actio depositi cui detur. & nu. 9.
- 9 Actio depositi an detur furi & predoni depo-
nenti.
- 10 Actio depositi contra quem detur.
- 11 Dolus uenit in actione depositi. & lata culpa.
- 12 Lata culpa qualiter præsumatur.
- 13 Depositarius an teneatur de casu fortuito.
- 14 Damnatus ex actione depositi an sit infamis.
Actiones que infamant.

¶ DE DEPOSITO. Rub.

Diximus supra de cōmodato quod
frequentius sit gratia recipientis, nunc
uideamus de deposito, quod
generaliter sit gratia deponentis. ¶ Videā
mus igitur quid sit depositum, unde dica-
tur, in quibus rebus consistit, qui sit natu-
ra depositi, cui detur actio depositi cōtra
quē, quādo, & in quātū, & qualis sit actio.
¶ Est ¶ autē depositū quod ad custodiendū
alicui traditū est. Contrahitur. n. re obli-
gatio in deposito. ut insti. quib. mo. re con-
trahitur ob. l. pen. Rei uerō depositæ sicut
& cōmodatæ, & possessionē & proprietā

te retinemus ut ff. e. l. lilius. §. rei. Quandoque tamen rei depositæ, domini transit in depositarium quod est contra nouissimos depositi & tamen depositi agitur, ut cū de pono apud te quod est in numero pondere uel mensura, & cōuenio, ut illud idē reddatur mihi uel tantumdem in eodē genere, quod obtinet siue id expressē cōueniā siue tacitē uidear, conuenire. ut cū prædicta, uel aliquid ex prædictis depono, non signata, nō clausa. nā si signata uel clausa uideo prohibere ne utaris eis nisi in contrariū agatur ut ff. co. l. Lucius. & l. die. §. qui pecuniā, & l. quintus. ¶ Est autē dicitur depositū quasi deorsum positum deorsum in quā à ponente positū ut ostēdatur totū fidei eius cōmissum apud quē ponitur, quod ad custodiā rei pertinet, & omnino uideatur separata custodia à deponente. Et ideo dicitur præpositio de auge depositum ut ff. eo. t. l. i. in prin. Et ex his uerbis diffinitionis dixerūt quidam quod ubiq; habet locū actio depositi & mandati, eo quod super custodia mādatur. ar. pro eis. ff. e. t. l. i. §. quod si rē. Alij etiā dicitur gūt utrū in ipsa rei de positione custodia committatur ut tunc non agatur mādati. sed depositi tantū. An ante & tunc posset agi & mandati propter omisam custodiā & depositi propter factam de positionem. Sed Azo sicut in summa sua notauit dixit indistincte agi depositi tantum. Et respōdet ad. inductam quod ibi præcesserat cōtractus mandati cuius forma & initiū est seruandum. ¶ Constatit t̄ depositum in rebus mobilibus & se mouentibus. Causali-ter autem deponitur res immobilis cum res in quæstione posita sequestratur. Et de sequestrationis natura non noto hic quia notauit supra de suo tractatu. t̄ ¶ Solet depositum fieri per chirographum uel cum chirographo. Huiusmodi uerō chirographum solet diuidi. una pars depositario alia remanet deponenti. ut ex iunctura partium probatio fiat. Sed hæc probatio nec iuris est nec de iure quia priuatæ personæ non creditur nisi habeat subscriptionem trium testium fide dignorum ut. C. qui potio. in pig. ha. scripturas, & in

5 athen. de fide instr. §. i. ¶ Natura depositi est ut res deposita reddatur. hoc enim de iure naturali procedit. ut dixi in commodato. ut i. distinct. ius naturale in uer. item depositæ. Redatur in quā deponenti. Quod fallit in quatuor casibus. Primus est cum, quis gladium deponit & furens repetit. 22. quæst. 2. ne quis. Secundus cum deponens fuerit deportatus. nam bona eius in publicum deferuntur. Tertius cum fur deponit & repetit. si repetitio ueri domini cum furis repetitione concurrat. Quartus cum fur rem furtiā deponit apud illum à quo surripuit ut ff. depositi. l. bona fides. ¶ Sed si res ecclesiæ comendetur seu apud ecclesiam deponatur quod fieri uidetur cum in thesaurariam uel sacristiam inferatur, tunc uidetur esse dicendum quod ecclesia teneatur sicut tenetur naua & caupo de rebus inuētis & illatis ut ff. nau. cau. sta. l. parui refert. §. recipit. C. de his qui latro. occul. l. i. & ff. furti aduer. na. l. i. Quæ tamen non intelligo fore uerum nisi præ sente prælato & capitulo deponatur. alias non ecclesia sed persona quæ depositum recipit obligatur sicut intelligo infra eod. c. i. Depositum t̄ repetitur quodcumque etiam si eo pacto depositum fuerit ut demum post mortem depositarij repetatur, poterit enim deponens mutata uoluntate repetere. ut ff. e. l. i. §. ulti. Nisi apud sequestrum res deposita fuerit, quæ non poterit repeti nisi lege sequestrationis impleta. ut dixi supra in sum. de sequestra. Item in repetitione depositi compensatio uel deductio locum non habet. ut infra eod. c. 2. §. sanē. nec exceptio ut. C. eod. l. pe. nec propter expensas peritio. licet quidam contrarij dixerunt per. l. ff. de acq. pos. l. si quis. rem. ff. de furtis. l. si is qui rem. sed leges illæ in commodato loquuntur. ¶ Hæc actio t̄ bonæ fin. est ut in sti. de actionibus. §. actionum. Item famosa, in tantum ut hæres suo nomine damnatus infamis fiat. ut ff. de his qui not. inf. l. furti. §. illud & C. eodem titulo. l. qui depositum. ¶ Datur ei actio hic qui deposuit. sed hoc fallit in casibus quos no-

tani supra eod. §. natura. Item datur domi
 no uel dominis deponentis. nam si seruus
 deponens plurium erat. unicuique domino
 rum in partes competit actio. ut. ff. eod. ti.
 l. i. §. si seruus meus & §. si seruus. & §. si
 duorum. † Datur hæc actio etiam furi &
 prædoni deponenti non obstante suo de
 licto agunt enim ex suo contractu. ut. ff.
 eo. l. si prædo. Sed furti agere non possunt.
 ne ex improbitate sua cōsequantur actio
 nem. ut. ff. de fur. l. itaque fullo. † Datur
 hæc actio cōtra eū apud quē depositū est
 uel contra hæredē depositarij ex dolo de
 functi. & multo magis ex suo. ut. ff. de acti.
 11 & ob. l. ex depositi. † Venit in hac actio
 nem dolus. & si conueniat ne de dolo aga
 tur. ut. ff. eo. l. i. §. si conueniat. Venit & la
 ta culpa quam Nerua dicit esse dolum quod
 sic exponitur. id est præsumitur dolum. ut. ff.
 eod. tit. l. quod Nerua. ff. mandati. l. si fide
 iussor. i. R. componatur enim dolo. ut. ff. si
 mes. fal. mo. dix. l. i. §. lata. & est proxima
 dolo. ut. ff. si quis test. lib. esse ius. l. i. §. nō
 12 autem. ff. de uer. sig. l. magna. † Qualiter
 autem lata culpa præsumatur dolus. sic po
 ne exemplum. ut cum quis non intelligit
 quod omnes intelligūt. ut. ff. de uerb. sig.
 l. latæ culpæ ut si apud sequestrum depo
 natur homo uictus ut de eo quæstio ha
 beatur. & sequester intēpestiue misericor
 diā exercet circa eū ipsum soluēdo ut. ff.
 eo. ti. l. si hominem. Quod ergo dicitur in
 fra eod. c. i. bona fides abesse præsumitur
 expone id est dolus adesse præsumitur si
 rebus tuis saluis depositas amissisti. in quo
 pone exemplum sic. propria reposuisti in
 archa. deposita reliquisti in banca. uenit
 leuis & leuissima si te deposito obtulisti.
 ut dicit hic. & ff. eo. tit. l. i. §. sæpe. In le
 ui sic pone exemplum. deposita in archa
 deposuisti. sed archam dimissisti apertam.
 In leuissima sic deposita reposuisti in ar
 cha & clausisti. sed clauē incautē dimissisti
 Itē uenit leuis & leuissima si aliquid pro
 custodia recepisti. sed tūc non ueniet per
 hanc actionem. sed per actionem ex con
 ducto si pecuniam accepisti. ut. ff. eod. l. i.
 §. si quis seruum, si speciem uel operas
 per actionem præscriptis uerbis. ut ibi &

insti. mandati. §. ulti. Item uenit per hæ
 actionem casus fortuitus pacto culpa uel
 mora præcedentibus. ut hic de pacto pro
 batur & ff. eod. tit. l. i. §. sæpe contractus
 enim ex conuentione legem accipiunt.
 ut. ff. eodem titulo. l. i. §. si conuenierit. sed
 tunc necessarium est omnes casus enume
 rari. ut. ff. si quis cau. l. sed & si quis. §. quæ
 situm. In culpa sic pone exemplum, de
 positarius uendit rem depositam & tra
 dit demum eam redimit. ut habeat in
 causam depositi, sed redemptam non ha
 bet in eam causam, tenetur de casu for
 tuito. cum semel dolo fecerit cum uen
 deret ut. ff. eod. l. i. §. si rem. Sed si pœni
 tentia ductus reclinat & in primo statu
 habeat purgatur uicium. ut. ff. de usucap.
 l. sequitur Labeo ait. item si depositarius
 sit in mora rei restituentæ tenetur de
 casu fortuito. Dixerunt tamen quidam
 si erat res eo modo peritura apud de
 ponentem, alias secus. ut. ff. eodem. l. si
 13 plures. §. scire. † Sed dominus Azo. dix
 it in summa depositarium & quemlibet
 debitorem teneri de casu fortuito
 ex mora quia satis est quod res potuit
 non perire pœnes actorem. ff. eodem ti
 tulo. l. si in asia. §. ulti. ff. de legatis primo
 l. cum res. §. ultimo. † Sunt & alij casus
 in quibus tenetur depositarius de casu
 si gratia sui fiat depositum. ut. ff. si cert.
 peratur. l. si quis nec causam. Item si do
 lum committat & non in alienando sed
 in utendo ut. ff. de condi. fur. l. qui furtum.
 14 † Damnatu in hac actione infamis ef
 ficitur, quatuor enim actiones ex contra
 ctibus descendentes & quatuor ex deli
 ctis infamant ut mandati depositi. tutelæ
 & pro socio. Iniuriarum, ui bo. rap. fur
 ti. dolij. ut probatur. ff. de his qui no. infa.
 l. furti. §. mandati. & §. sequentibus. & l.
 i. Vnde uer. Iudice damnatos infames
 reddit ubique. Quod ui diripitur. iniu
 ria furti. dolique. Actio mandati tute
 læ depositiq; Directo sed pro socio com
 munis utriusque.

Summarium

- 1 Emptio qualiter & quando contrahatur.
- 2 Arrharum datio quid operetur.
- 3 Emi & vendi que res possint.
- 4 Emptionis qua sit natura.
- 5 Venditor teneatur ita quod emptor habeat uamquam possessionem.
- 6 Res uendita an possit manu militari ab iniuito uenditore extorqueri.
- 7 Res iusto pondere & mensura uendi debet.
- 8 Falsis ponderibus & mensuris qui utitur, qualiter puniendus.
- 9 Emptor cogitur facere nummos uenditoris. Venditor an teneatur solum de euisione.
- 10 Contractus emptionis & uenditionis in quo quis decipitur, an teneat.
- 11 Emptor an & quando re euicta agat de euisione, & numero 12.

DE EMPTIONE ET
uenditione. Rubr.

Diximus de contractibus qui celebrantur gratia alterius contrahentium. Nunc uidendum est de his quæ sunt gratia utriusque. Et primo de uenditione & emptio. Ideo subiicitur hic rubrica de empta. & uenditio. ¶ Videamus igitur quando & qualiter contrahatur, de quibus rebus, quæ sit eius natura. ad quid emptor. ad quid uenditor teneatur. ¶ Contrahitur emptio postquã de pretio conuenitur ea mente ut pretium soluatur. Nam si imaginariè & per simulatione de pretio conueniret. tunc emptio nulla esset. ¶ Contrahitur autè solo consensu siue inter præsentis siue inter absentes per nuntiu uel epistolam. ut probantur hæc insti. eo. r. in prin. ff. e. ti. l. 1. §. ul. & l. 2. §. r. & l. cum in uenditione & l. nuda. ¶ Arrhe t autè datio non perficit emptione. sed est argumentu emp. & uen. contractæ. ut. ff. e. l. quod sæpe in pr. Arrhis autè iteruenientib. si quidẽ iterit per dante quo minus contractus perficiatur perdit id quod dedit. si uerò iterit per accipiẽtẽ, hoc est per uẽditore, duplũ restituere tenetur. ut insti. eodem. tit. §. in

his autè. Nec puto uenditorem teneri ad interesse cum satis sit eum puniri in arrhis. Nam hoc inter contrahentes agi uideatur ut arrharu amissione & dupli actione debeant esse contenti. Quidam tamen putauerunt uenditorem nihilominus ad interesse teneri. Arrha tamen computabitur ad interesse. Et quod dixi de pretio conuenire debere intelligendũ est in quantitate non in specie. Si enim emptor sic dicat, dabo pretium quod est in sacculo, tunc non est emptio nec uend. sed contractus in nominatus ut. ff. de condi. ob causam da. l. ul. & C. eo. tit. l. empti. & insti. eod. tit. l. item pretium. Quantitate autem intellige certa uel sermo uel re ipsa. ut si dicatur sit empta, emeris, uel quanti est in archa. ut. ff. eod. ti. l. hæc uenditio. §. huiusmodi. Secus si dixerit. sit empta pro eo quod in archa habeo, tunc enim quod in archa est uenit ut species non ut quantitas. ut. ff. de leg. r. l. planè. §. r. & l. sed & si certos. ¶ Vendit & emi potest omne id quod habet commerciu. Sunt enim quedam quæ in comẽrciu non ueniunt ut liber homo. res sacra & religiosa. ut. ff. eo. ti. l. si in emptione. §. r. & §. liberum. ff. de uer. obli. l. inter stipulatẽ. §. sacram. Res tamen sacra & religiosa transeunt cum uniuersitate, cum uniuersitas in profanis consistit. ut. infra de iurepatr. ex literis. nam tunc sacra accedunt emptioni maioris partis. ut. ff. eo. tit. l. in modicis. ¶ Natura t emptiois ut res sit. quæ uendantur ut precium intercedat. ut. ff. eod. l. 2. §. si ne & l. nec emptio. Item natura eius est ut rei emptæ lucrum & damnum pertineat ad emptorem, ut insti. eo. titu. §. cum autè. ff. de pericu. & commo. rei uend. l. id quod. Vnde proponitur regula talis. Si uenditio fiat purè sine scriptis certæ speciei quæ degustationem non exigit omne periculũ spectat ad emptore, excepto casu publicationis, nisi pactum culpa uel mora interueniat. Purè ideo dicitur, quia si conditionalis esset, uenditio ante euentum conditionis pertinet ad uenditorem. ut in illa. l. id quod. Ideo autem sine scriptis, quia si in scriptis fiat periculũ spectat ad uendit-

ad uenditorem antequam scriptura perficiatur ut. C. de fide instr. l. contractus. Certa speciei, ideo quia si sub alternatio fiat emptio diuersarum rerum, periculum primo pertinet ad uenditorem. ut. ff. eod. tit. l. si in emptione. § si emptio. Quæ degustationem non exigit. ideo dicitur quia in illis ante degustationes pertinet periculum ad uenditorem. ut. ff. de pericu. & commo. rei uen. l. si una. Item periculum publicationis pertinet ad uenditorem. ff. loca. & conduc. l. si fundum. ¶ Tenetur ¶ uenditor rem tradere ita quod emptor habeat uacua possessionem. Vacua autem possessionem habere, hoc est, ut emptor potior sit, ita quod ab eo auocari non possit. nam si quis eam auocauerit per id ac si tradita non fuisset. ¶ Quid enim si alius sit in possessione eiusdem rei causa rei seruanda uel legatorum uel mulier causa uentris. Tunc uacua possessio non est tradita. ut. ff. de act. emp. & uendi. l. 1. §. 1. & l. 3. & l. emptio. R. 1. & l. emptor. §. inde Neracius. Hæc autem traditio facit emptorem dominum si uenditor dominus erat. si non erat obligatur nomine euictionis. Si modo pretium sit solum aut eo nomine satisfactum ut. ff. de act. empt. l. excepto. si uenditor nolit rem tradere tenetur ad interesse ut. ff. de emp. & uendi. l. 1. ¶ Sed nunquid manu militari poterit ab inuito uenditore res uendita extorqueri. Quod uisum est domino Mar. per. l. ff. de rei uendic. l. qui restituere iussus. Sed Azo. contra per l. C. de act. emp. & uendi. si traditam. ff. eo. tit. l. emptio. §. idem ait. ¶ ¶ Vendi autem debent res iusto pondere & mensura. ut. infra eod. c. 2. 22. quæ. 3. si quis romipetas. 45. distin. omnis qui. ¶ Et si quis in falsis mensuris uel ponderibus fuerit interceptus extra ordinem puniatur. ut. ff. de extraor. crimi. l. annona. & ff. de pe. l. in dardarios. ¶ Emptor autem ¶ cogitur nummos facere uenditoris. ut de act. emp. & uendi. exemplo. R. 1. in fi. & est diuersitatis ratio. quia uenditor tenetur in specie. & ideo sufficit eum de euictione teneri. emptor uero in genere, & propterea cogitur nummos facere uendi-

toris. argu. ad hoc. ff. de lega. 1. l. si à substituto. §. heres quoque ¶ In summa notandum ¶ est quod si ecclesia decipiatur in contractu emptionis & uenditionis, aliquando non tenet contractus ipso iure. aliquando tenet de iure sed rescinditur beneficio communi. aliquando agitur ad decipiendum in pretio, aliquando subuenitur ecclesie uel minori per in integrum restitutionem. ¶ Vnde distinguendum est cum dolus dat causam contractui, puto dolo te induxi. ut uenderes quod uenditurus non eras. non tenet contractus. ut. ff. de dolo. l. eleganter. arg. 1. 2. q. 2. quisquis episcopus in fi. infra de rerum permu. cum uniuersorum. Si uero incidat in contractum. ut quia eras uenditurus. sed per ciruentionem te induxi ut minori pretio uenderes. tenet quidem contractus. sed agitur ad decipiendum. ut. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. si uenditor. Vbi uero nec dolus dat causam contractui, nec incidit in contractum. sed res uendita est minori pretio nec te in pretio circumueni. quamuis re ipsa sis deceptus in pretio ad nullum agere potes nisi pretium infra dimidiam iustitij subsistat. tunc enim obtinet quod legi. & no. infra eod. c. cum dilectus. & c. cum causam. & C. de rescin. uend. l. rem maioris. nisi sit ecclesia uel minor. 25. annis quibus subuenitur per in integrum restitutionem. Et hæc locum habent in contractibus bene, fidei. nam in contractibus stricti iuris etiam si dolus det causam contractui tenet contractus. sed excipitur contra agentem. ut. ff. de uerb. ob. l. si quis cum aliter. C. de pactis. l. cum postea quam. Et no. quod in contractibus bonæ fidei si dolus det causam contractui. non per contraheutes sed per mediam personam ideo est per mediatorem, non tenet contractus. ut. ff. de dolo. l. & eleganter. §. 1. In quolibet autem contractu exigitur bona fides. ut. C. de actio. & obliga. l. bonam. ¶ Et nota quod non tenet contractus. & tamen ex eo exigitur. ut. ff. de ac. emp. & uen. l. Iulianus. §. si quis colludente. ¶ Item re uendita euicta agit emptor de euictione quod fallit in multis casibus. si emptor super re uendita

DE LOCATO ET CON-
ducto. Rubrica.

uendita impetitus non nunciavit uenditori, uel si ab fuit tempore sententia. uel per iniuriam contra eum sententia lata fuerit. ut infra eod. c. ultimo. uel si non tempore denunciet sed iam propè sententiam. ut. ff. de euic. l. si rem quam. §. ul. nisi contractu remissa sit necessitas nunciandi. ut. ff. de euic. l. Herennius. uel ubi non potuit nunciari. ut. C. de euic. l. antepenul. ¶ Sūt

12 & ¶ alij casus in quibus emptor non agit de euictione si compromisit. & sententia contrariam reportauit. ut. ff. de euic. l. si dictum. §. si compromisso. Item si culpa sua possessionem amisit. ut. ff. de euic. l. si rem quam. §. si duple. Item si habuit rem pro de relicto. ut. ff. de euic. l. ul. Item si seruū emptum manumiserit. ff. de euic. l. si seruū. Item si ancillam emptam prostituat. ut. ff. de euic. l. si mancipium. Item si emptor usucepit rem emptam ut. ff. de euic. l. rem alienam. Item si uenditore absente emptor condemnatus non appellauerit. ut. ff. de euic. l. Herennius. §. r. ff. mandati. l. si procuratorē. §. si ignorantes.

Summarium

- 1 Locatio quid sit.
- 2 Locator quis dicatur.
- 3 Locatio & conductio qualiter contrahitur.
- 4 Locari militibus prædia non possunt, & quando monachis.
- 5 Locatio potest fieri in perpetuum & ad tempus.
- 6 Conductore mortuo infra tempus conductio- nis, eius heres in iure conductio- nis succedit.
- 7 Locari que possunt, & que non.
- 8 Actiones que nascantur ex contractu locatio- nis & conductio- nis.
- 9 Merces & pensio locationis quo tempore sit soluenda.
- 10 Inquilinus in quibus casibus possit expelli.
- 11 Inquilinus quando possit domum deserere.
- 12 Remissio quando fiat in contractu locationis. & num. 14.
- 13 Sterilitas quando esse dicatur.

A Vdiuimus de cōtractu emptionis & uenditionis. sed quia cōtractus locati & conducti nimiam cum ipso habet similitudinem. in tantum quod in quibusdam casibus inquiri solet utrum sit locatio an uenditio. ut. ff. eo. l. 1. & 2. ideo post tractatum de emptione & uenditione subiicitur iste de locato & conducto tanquam familiaris similis & affinis. ¶ Videamus igitur quid sit locatio & conductio, quis dicatur locator. qualiter contrahatur. & in quibus rebus. & quæ actiones ex locato & conducto nascantur. ¶ Locatio ¶ est personæ uel rei ad usum facti concessio mercede in pecunia numeranda conuenta. Alioquin si de alia re danda facienda ue conuenerit. non erit locatio sed cōtractus inominatus. & agerit præscriptis uerbis. ut. ff. communi diuidun. l. si conuenerit. & ff. de posi. l. 1. §. si quis seruum. ¶ Locator dicitur

2 ¶ qui re sua alium uti permittit mercede sibi conuenta. ut eū loco tibi domum meā ad inhabitandum. locator ego dicor & tu conductor. ut infra eod. c. propter. ff. eo. l. si tibi. & l. cum fundum. & C. eo. tit. l. nemo. & l. conductores. Aliquando locatio dicitur firma. ut. infra eod. c. uestra. & infra ne cle. uel mo. secundū dictum. Quod intelligo secundum uulgare prouinciæ alieuius. Aliquando locatio ponitur pro emptione & conuersio. ut. ff. de actio. emp. & uen. l. ueteres ¶ Contrahitur locatio & conductio quibuscunque modis contrahitur emptio & uenditio. Et ideo quæ in superiori tractatu dicta sunt de consensu rebus & pretio. hic intelligas repetita.

4 ¶ ¶ Militibus prædia locari non possunt. ne amisso armorum usu ad opus rurale se conferant. nec curialibus. ut infra eod. ti. l. milites. & l. ultima. & l. curialis. & ff. eo. ti. l. si ignorans. Sic nec monachis. ut infra ne cleri. uel mona. secundum nisi causa necessitatis faciant cum sufficiētia prædia non habent ut infra de deci. dilecti. & in auten. de sanctis. episco. §. ultimo. col.

5 9. ¶ Potest fieri locatio in perpetuum & ad tempus. ut. ff. si ager uectigalis. l. 1. & 2. ¶ Et si moriatur conductor infra tempus conductionis. succedit hæres in iure conductionis. secus in usufructu. quæ personalis est & extinguitur cum persona. ut. C. eodem tit. l. si unam. & C. de usufruct. l. si dominus. ¶ Locari possunt & omnia quæ & uendi possunt. quæ autem uendi non possunt. nec locari. quia titulus locationis non est gratuitus. & isti. duo contractus emptionis & locationis simillimi sunt ut superius dictum est. ¶ Nascuntur ex hoc contractu duæ actiones. ¶ actio & locato quæ datur locatori. & actio ex conductione quæ datur conductori. In actione ex locato ueniet & in primis merces soluenda de qua conueniet. ueniunt & alia de quibus actum est in contractu. ut. C. eodē tit. l. legem. & ff. eodem tit. l. si in lege.

6 ¶ Si domus. & l. dominus. §. ul. ¶ Quo autem tempore merces & pensio debeant solui dubitatur. Quædam enim leges uidentur uelle quod in principio sic soluenda. unde dicitur posse inquilinum expelli nisi soluerit pensionem. ut. C. eodem tit. l. 3. supra de iureiuram. querelam supra de dila. literæ. 10. q. 2. hoc ius porrectum. §. qui uero. ff. e. tit. l. quæro. §. inter quædam autem iura innuunt quod in medio tempore sicut dicitur in salario quod fiscus dar suo patrono. ut. C. de aduo. diuer. iudi. l. per hanc. Quidam dicunt quod in fine. ut cum quid debetur in diem. ut. ff. de uerborum obliga. l. quod hoc anno. ff. de migran. l. 1. §. pensio. Ego puto seruandum esse quod actum est. quod si id non appareat. seruabo morem regionis. quod si is non appareat. quia forte uarius inuenitur tunc. quod minus est obseruabo scilicet ut exigatur in fine anni. ut. ff. de regul. iur. l. semper in stipulationibus. licet ergo dominus non possit exigere actum si inquilinus ultro ei non satis faciat. dominus poterit eum impune expellere. maxime elapso tempore pensionis. unde si locator promiserit penam si expelleret conductorem intelligitur hæc conditio si conductor soluat pensionem. ut. ff. eodem ti-

10 tulo. l. quæro. §. inter locatorem. ¶ Potest autem dominus inquilinum expellere in quatuor casibus. Primus est si domus locata sit suæ habitationi necessaria. Quod intelligo cum aliam domum habuerit locator tempore locationis & illi casu perijt. nam si tunc nullam habuerit nisi illam quam locauit. etiam ad suam habitationem illam recuperare non potest. hoc enim à principio prospicere debuit. ut. ff. eodem tit. l. si quis domum. §. hinc subiungi. Secundus cum necessaria est domus resectio. Quod similiter intelligo cum tempore locationis resectio illa necessaria non erat. sed postea emerfit. alioquin secus ut in casu præmissio. Tertius si conductor peruersè in domo uerseur. Et in hoc casu non fiet remissio pensionis pro rata temporis secundum Azo. Sed dabitur domino domus actio legis Aquilæ. Quidam autem dixerunt quod & hic fiet remissio pensionis. In alijs uerò duobus casibus præmissis secundum omnes fit remissio pensionis pro rata temporis. uel providebit dominus inquilino de alia domo æque idonea ad inhabitandum. ut. ff. eod. tit. l. eum in plures. in princ. Quartus cum inquilinus canonem per biennium non soluit. ut infra eodem c. propter. & ff. eodem tit. l. quæro. §. inter locatorem. Sed secus est in re data in emphyteusim ubi secundum leges statuitur triennium inter priuatos. ut. C. de iure emphy. l. 2. Sed in re ecclesiastica biennium. ut infra eodem. c. potuit. & 10. qu. 2. in authen. hoc ius porrectam. in uersic. qui rem huius. Fiscus autem non uolentem statim expellere potest. ut. ff. de pub. & uectig. l. uectigalia. §. non solutis. Fuerunt autem aliqui qui dixerunt quod in omnibus præmissis casibus non potest dominus inquilinum expellere. nisi completo tempore locationis. ut sic dominus ex sua parte perficiat. ff. de actio. emptio. & uenditio. l. Iulianus. §. offerri. & ff. de migran. l. 1. §. 1. Sed hoc non placet. nam completo tempore locationis etiam præter illos casus potest inquilinus expelli. nisi per tacitum consensum

senfum conditio reuocetur. ut sic dominus ex parte sua perficiat contrarium. ut. ff. eodem titulo. l. item quaeritur. §. qui impleto. † Et sicut dominus potest in casibus expellere inquilinum ut superius dictum est. sic & inquilinus potest domum deferere casualiter inuito domino & pensione pro futuro tempore non soluta. ut. ff. eodem titulo. l. habitatores. §. uerum & l. dominus. §. ultimo.

12 ¶ Fit autem remissio † propter sterilitatem. sterilitas enim census & mercedis solutionem excusat. Item uis maior cui resisti non potest. Item quod praeter consuetudinem euenit. ut. ff. eodem titulo. l. ex producto. §. 1. & 2. & ff. de censu. l.

13 forma. † Sterilitas autem & ubertas intelliguntur secundum vulgi opinionem ff. de fun. instru. instumen. que le. l. cum de lanionis. §. asina. licet quidam dixerint sterilitatem esse cum semen non percipitur. ut. ff. eodem titulo. l. ex conducto. §. similis. & l. si labes. & l. si in uno. Et sic si sterilitas contingat ex casu fortuito. merces minuitur. ut dictum est. Si uero uitio, debilitate, uel uetustate rei non. ut in. l. ex conducto. §. 1. & l. si in uno. Ita & ubertas si casu fortuito contingat augenda est pensio non autem si diligentia possessoris. arg. earundem legum. & l. colonus. nam & colonus modicum damnum aequanimiter sustinere debet. & modicum lucrum non auferatur ei. ut. ff. eod. tit. l. si merces §. ius maior. Fit autem compensatio ubertatis & sterilitatis praecedentium nanorum cum sequentibus. ut. ff. eod. tit. l. si uno. Loquor autem de eo colono qui numis colit. nam partiaris quasi iure societatis & damnum & lucrum cum domino fundi paritur ut. ff. eod. tit. l. si merces §. apparet. Item sicut si mercedis remissio propter casum fortuitum. ut in. l. ex conducto. §. cum quidam. & l. qui insula. sic & propter necessariam refectionem. ut. ff. eod. tit. l. sed addes. §. si quis cum rei. Si tamen conductor aliqua parte praedij utatur non fit deductio mercedis. ut. ff. eodem titulo. l. habitaciones. §. si uicino. ¶ Haec omnia locum habent in locato

14 & conducto. † Sed est quidam contractus medius inter contractum locationis & uenditionis ut contractus emphyteuticus qui nec est emptio nec locatio. sed inter utrumque medium sicut dixi. de hoc loquitur infra eod. c. potuit. Contractus ille locum habet in rebus soli. uenditio & locatio in omnibus. In illo contractu requiritur scriptura. ut C. de iure emphyteut. l. 1. in istis non. In illo contractu non exigitur pecunia. in istis sic. In illo contractu non amittit dominus directum dominium per traditionem. secus in uenditore. Item locator ad modicum tempus non habet ius in re nec uendit. nec uendicat emphyteut. facit utrumque ut hic in. c. potuit. & C. de iure emphyteut. l. 2. & ff. si ager uec. l. 1.

Summarium

- 1 Permutatio quid sit, & qualiter contrahatur.
- 2 Permutationis natura qua sit.
- 3 Res quae permutari possunt.
- 4 Ecclesia an possit cum ecclesia permutare. & an possit permutare cum priuato.
- 5 Ex sola conuentione permutationis, re nulla hinc inde secuta, neutri aliqua competit actio.
- 6 Actiones quae dentur ex permutationibus, & quando competant.

¶ DE RERVM PERMUTATIONE. Rubr.

Diximus supra de emptione & uenditione. sed quoniam permutatio uicina est emptioni. ut. ff. eo. tit. l. quoniam. & C. eo. ti. l. permutatione. ideo subicitur hic rub. de rerum. per. ¶ Videmus igitur quid sit permutatio, qualiter contrahatur. quae sit eius natura, quae res ualeat permutari, & cum quibus ecclesia ualeat permutari. ¶ Permutatio est † uicinis rei cum altera uicaria praestatio. ¶ Contrahitur permutatio sicut ple-

risque placuit quando inter aliquos conuenitur ut certa species detur pro certa. *in C. eod. titu. l. quoniam asseris*. Si enim conueniret ut daretur certa pro incerta. uel in certa pro certa, non esset contractus permutationis, sed alius contractus innominatus do ut des. ¶ Est igitur

2 ¶ natura permutationis inter rerum interuē tu contrahatur, nō solo pacto sicut & emptio, in qua & si res & pretiū esse debeant ut. ff. de contrahen. emptio. & uen. l. nec emptio. & l. 2. §. sine. Contrahitur tamen postquā de pretio conuenitur ut notauī supra de emptio. & uendit. §. 1. Aliquando autem & sine re contrahitur emptio, ut in prædicta. l. nec emptio. §. aliquando.

3 ¶ Possunt permutari quæcunque possunt uendi. ¶ Sed & quædam permutantur quæ non uenduntur ut ecclesiæ. ut infra eo. c. ad quæstiones. & l. 6. q. ult. nemini. Sed op ponitur, cum permutationis contractus non sit gratuitus. ut. ff. eod. titu. l. 2. quomodo in specialibus interuenire potest quæ gratis sunt conferenda. ut. 1. quæstio ne. 1. gratia. & q. 7. Daibertum quæ abhorrent pactum modum & conditionem. ut. 1. quæstione. 1. quam pio. infra ut eccl. bene si. finem dis. conse. ut nostrum infra de simo. tua. & c. per tuas. Itē si ecclesiæ permutentur, & alter ex permutantibus agat ex permutatione petendo ecclesiam, petere uidebitur prælaturam sic. sed hoc fieri non debet. ut infra de iure patro. per nostras. Respondeo permutatio in spiritualibus non ex pacto partium nititur sed auctoritate superioris totum enim quod geritur in arbitrium superioris confertur. qui ex arbitrio suo de rebus permutandis disponit. & propterea omne uitium aboletur. ut. ff. de his qui no. in sim. l. furti. §. quæ iussu. & supra de præben. & supra de pac. cum pridem. superior enim potest commutationes rerum facere & personarum. ut infra eod. cap. quæstium. 7. quæ. 1. mutationes. scias, omnis quæ. 16. quæ. 1. temporis qualitas. 16. quæ. ulei. si quis uult. 74. distin. quorundam. Et hæc determinatio colligitur ex illa decre. quæstium. & infra eod. ca. cum

uniuersorum in uerbo. illo. licet ipsi per se de iure non possent ecclesiastica permutare. ¶ Potest ecclesia ¶ cum ecclesia permutare indēnitate utriusque seruata, potest, & cum principe. ut. 10. quæ. 2. hoc ius porrectum est. in uerbo sed & permutare. & infra eod. c. 1. Potest & cum priuato permutare. dummodo utilitas ecclesiæ hoc exposcat. ut infra eod. c. 2. Quod autem dicit. infra eod. c. mancipia. & c. iustum. s. quod mancipium ecclesiæ permutari non potest cum mancipio priuati nisi ad libertatem. intelligendum est de seruo ecclesiæ dato & conuerso. factio qui cū sit religiosa persona seculari homini seruire non debet. quod semel deo consecratum est ad humanos actus uel usus transferri non debet. ut in. c. mancipia. 12. q. 2. nulli liceat. 14. quæf. 6. comperimus. 19. quæf. 2. qui semel. 12. quæf. 2. aurum. 10. q. 2. hoc ius. uel intellige quod permutatio mancipiorum de facili fieri non debet. Et est ratio illa quæ assignantur in seruis minorum non uendendis. C. de adm. tur. l. lex quæ tutores & ff. de fideicommiss. lib. l. cum quæsi. §. furiosi. Vel forte loquitur ista dec. quando non expedit ecclesiæ mancipia permutare. Et notandum quod sicut spirituale cum temporali permutari nō potest. ut superius dictum est. sic nec temporale cum speciali, cum permutatio de spiritualibus ad temporalia improbetur. ut infra eo. c. ul. ¶ In summa permutandum est. ¶ quod ex sola conuentione permutationis. re nulla hincinde secuta neutri aliqua competit actio. ut. C. eod. titu. l. ex placito. ¶ Sed res secuta quæritur an ex placito. l. ex conuentione uel ex rei traditione actio detur. Ad quod respō deo. ex pacto ut ex. l. illa ex placito. colligitur manifeste & probatur hoc idē. ff. de pac. l. iuregentiū. §. 1. ff. de pecu. l. quæ situm. §. is qui. & l. quotiens. §. si semel. Datur igitur ex contractu actio. sed demum re secuta. Sicut aliter dicimus ex contractu nasci actionem sed non statim competere. ut in mutuo. ff. de fideiuf. l. si quis pro eod. §. si nummos. Sic dicimus in societate. sic in tutela, ut detur actio ex contra-

contractu. sed demum societate uel tutela finita ut. ff. de tute. & ratio. distra. l. si tutor reipublica. §. ulti. & l. sed non datur. Sic obtinet in mandato. ut. ff. de of. procon. & leg. l. obseruandum. §. ulti. Sic & actio de dote nascitur quidem ex contractu sed non datur nisi demum matrimonio soluto. ut. C. de repudi. l. 1. r. ¶ Sed quæritur quid si ex una parte. res si secuta. nunquid alteri parti quæ nesciunt pactum dabitur actio. Respondeo non ut probatur. C. de pac. l. si certis annis. Sed hæc quæstio uidetur inutilis. ad quid enim dabitur actio ei cui completum est quod conuenit. ipse tamen alteri non compleuit. Sed hæc legalia sunt nec ulterius profequor.

Summarium

- 1 Feudum quid sit.
- 2 Feudum unde dictum.
- 3 Res quæ in feudum concedi possunt.
- 4 Feudum iterato collatum non dicitur nouum.
- 5 Verbum reddendi. quid importet.
- 6 Decima an possint in feudari laicis.
- 7 Laici decimas possidere non possunt.
- 8 Feudum qualiter amittatur.
- 9 Filii an ex delicto patris perdat feudum.

DE FEVDIS. Rubr.

DICTUM est supra de quibusdã modis & contractibus per quos res ecclesiæ alienantur. Sed quia in feudatio est modus alienandi iudicio. interferitur iste tractatus de feudis. ¶ Videamus igitur quid sit feudum. unde dicatur. quæ res ualeant in feudari. quibus res ecclesiasticæ dari possunt in feudum. ex quibus causis feudatarij perdunt feudum.

- 1 ¶ Feudum ¶ est conceptio rei pro homagio facta. ut infra de simo. ex diligenti.
- 2 ¶ Dicitur ¶ autem feudum a fidelitate quam feudatarij seu uasalli dominis suis iurare & præstare tenentur. ut supra de iureiur. ueritatis. & infra eam te. ¶ Res feudales. id est. quæ consueuerunt dari in feudum. possunt concedi in feudum. quæ

autem non sunt feudales de nouo infeudari non ualent præter quam in quatuor casibus tres habentur infra eodem. c. ex parte. Quartus infra de donat. per tuas.

- 4 ¶ Non autem est nouum feudum quod iterato confertur. ut infra eo. ex parte. sicut non est nouum ædificium quod suscitatur. ut. ff. de noui oper. nunciat. l. 1. §. si quis ædificium infra de iudæis consuluit. Item aliud est infeudare quod non licet. aliud reinfeudare quod licet. sicut aliud est facere & aliud reficere ut. ff. de iti. actu. que priua. l. 3. §. reficere. ¶ quamuis uerbum reddendi & per se dandi significatio nem habeat. ut. ff. de uerbor. significatio. l. uerbum reddendi. ¶ Sed quæritur an de cimæ possint laicis in feudum cõcedi. Ad quod respondeo non in perpetuum. probatur hoc per multa iura. 10. q. 1. c. ult. infra de deci. prohibemus. 16. q. 7. c. 1. quoniam supra de his quæ si. à præla. sine consensu. cap. cum in apostolica infra de deci. ad & hoc. c. quamuis ad tempus autem non ut titulus sed ut stipendium decimarum perceptio laico possit concedi argum. 32. di. si uerò iure dominij & possessionis penes ecclesiam remanente ¶ quia laici decimas possidere non possunt. ut supra de præscript. causam. Ideo uero dixi perpetuum. quia feudatarius perpetuus habet utile dominium sicut emphyteuta. publicanus & is qui ad non modicum tempus conduxit. ut. ff. si ager uectigal. l. 1. r. & ff. de superficie. l. 1. r. §. quod ait. ¶ Amittitur ¶ feudum si uasallus illud alienauerit. uel maiorem partem ipsius. & dominus potest illud uendicare à quolibet possessore. Si uero minorem partem ipsius uasallus dederit ad libellum uel pignori obligauerit. dummodo in seruitio domini remaneat non perdit feudum. ut in lib. feudorum in titu. quibus mod. feud. amitt. §. 2. & 3.
- ¶ Sed quæritur an ex delicto patris filius perdat feudum. Videtur quod sic argum. ff. de bonis liber. l. quæritur. C. de quæstionibus. l. diuo. ff. de iure. patrona. l. iura. & l. quæ contra legem. sed argum. contra. ff. de in ius uo. l. adoptiuum. in fin. ff. de decu. l. 2. §. nullum. ff. de bonis dam. l. cum

l. cum ratio. §. 1. & 2. Sed circa hoc recur-
rendum est ad consuetudines & constitu-
tiones feudorum.

Summarium

- 1 Pignus quid sit.
- 2 Pignus unde dicitur.
- 3 Pignus an differat ab hypotheca.
- 4 Pignus quot modis contrahatur.
- 5 Pignus generaliter & specialiter contrahi-
tur.
- 6 Pignoris triplex diuisio.
- 7 Pignori quæ res obligari possunt, & quæ non.
& num. 10.
- 8 Rem alienam an quis uendere possit & an
sint in bonis.
- 9 Seruitutes an possit pignori obligari, & supra
num. 8.
- 10 Sacre res an obligari possint.
- 11 Pater ob necessitatem famis potest uendere
filium & obligare.
- 12 Amisio pignoris an liberet debitorem.
- 13 Dator pignoris an teneatur ad impensas in pi-
gnore per creditorem factas.
- 14 Res uni pignolata, alteri pignori non
potest.
- 15 Creditor integre soluto debito, pignus red-
dere tenetur.
- 16 Creditor tenetur reddere pignus, non alij obli-
gatum, nec deterioratum.
- 17 Poena adiecta in contractu pignoris, an fa-
ciat illum presumi usurarium.

DE PIGNORIBVS.

Rubrica.

- P**ost prædictas alienationis species
consequenter de pignoribus anne-
ramus. ¶ Videamus igitur quid sit
pignus. unde dicatur, qualiter pignoris
obligatio contrahatur quæ res pignori
obligari possit. ad quid dator. ad quid
acceptor pignoris teneatur. ¶ Pignus ¶ est
res obligata pro debito quod ad securita-
tem sit creditoris, quia tutius est pignori
incumbere. quam in personam agere: ut
instit. de obligatio. quæ ex delict. nascū-
tur. §. furti. ¶ ¶ Dicitur autem pignus res
proprie mobilis pignori obligata & tradi-

- ta. à pugno. s. quasi à pugno uel manu tra-
dita. ut. ff. de uerbo. signifi. l. plures. §. pi-
gnus. in prin. tamen in re immobili tradi-
tione rei pignoris obligatio contrahitur.
3 & pignoratitia actio nascitur. ¶ Vbi au-
tem res nõ transit in creditorem dicitur
hypotheca. ut. ff. de pig. act. l. si rem. ¶. pro-
prie, sed quantum ad hypothecariam ac-
tionem nihil refert inter pignus & hypo-
thecam. sono enim tantum differunt. ut.
ff. eod. titul. l. res hypothecæ. §. inter pi-
gnus. & inlit. de actioni. §. inter pignus.
4 ¶ ¶ Item contrahitur pignus duobus mo-
dis. tacite uel expresse. Tacite ut in rebus
ministri quæ tacite intelliguntur obliga-
tæ ecclesiæ pro administratione rerum.
ar. 13. q. 2. illud. si bona mariti tacite obli-
gantur ut. C. in quibus causis pig. tac. con-
l. 1. & 2. Sic, & bona tutoris tacite obliga-
tur pupillo, ut. C. in quibus cau. pig. taci.
con. l. si mater. & ff. eodem. titul. l. ulti. Sic,
& bona conductoris inuenta & illata ta-
cite pro pensionibus obligantur ut in
quibus causis pign. tacite con. l. si non in-
ducta. & l. ulti. & ff. eod. titul. l. est diffe-
rentia. ¶ Item contrahitur pignus genera-
liter & specialiter. Generaliter ut cum
quis omnia bona sua pignori obligauit,
quo casu obligata intelliguntur habita &
habenda. ut. C. quæ res pigno. obli. pos-
sunt l. ulti. Specialiter obligantur ut ager,
6 liber, uel æquus. ¶ Item triplex est diui-
sio pignoris, quia pignus. aliud conuen-
tionale. aliud prætorium. aliud iudiciale
Conuentionale ex ipso facto nomen sum-
psit. ut. ff. eod. titul. l. 1. Prætorium confi-
tuitur permissionem in possessionem. ut.
ff. de pigno. act. l. non est mirum. §. sciend-
um. Est autem prætorium pignus si
fiat ex ea causa quam prætor fieri iubet.
puta ut caueatur pro legatis, uel de dam-
no infecto, uel de opere demoliendo in
nouo operis nunciatione. Iudiciale pi-
gnus est ut cum iudex iubet mitti in pos-
sessionem. uel sententiam diffinitiuam
executioni mandat. tunc primò capiun-
tur mobilia post modum immobilia. de-
mum peruenit ad nomina. ut. ff. de re iudi-
l. à diuo Pio. Aliquando iudiciale dicitur
præto-

prætorium et econuerso prætorium iudiciale. quia utrumque a iudice constituitur. ut. C. de præto pig. l. 2. ¶ Pignori obligari possunt ¶ quæcumque uendi possunt quæ autem uendi non possunt nec pignori dari possunt. ut. ff. quæ res pigno. obliga. non poss. l. 1. r. s. ul. ¶ Quædam tamen nēdi possunt quæ pignori dari non possunt ¶ nam rem alienam quem uendere posse nulla dubitatio est. ut. ff. de cōtrahē. emp. et uen. l. rem alienam, sed obligare non possumus, nisi ea quæ de bonis nostris obnoxia facimus. ut. C. quæ res pigno. obliga. poss. l. qui filios. Ratio diuersitatis hæc est. quia in uenditione hoc agitur ut res tradatur, et uenditor de euietione obligetur. ut. ff. de act. emp. et uen. l. exempto. in 1. responso. §. inde Neracius. Sed in pignore hæc agitur ut ius in re constituat. unde pignoris uentio in rem parit actionem creditori. ut. ff. eodem titu. l. pignori. Et quod dixi rem alienam uendi posse uerum est immobile. Si enim mobilis res aliena uendatur furtum committitur. et ideo nec emptio nec uenditio contrahitur. ut. ff. de contrahen. emp. et uendi. l. si in emptione. et in fi. de uis. §. unde in rebus. Item obligari possunt, res præsentēs et futuræ. ut fructus pendentes, partus ancillæ. fetus pecorum, et ea quæ nascuntur. ff. eodē titu. l. & quæ nondum. Item res corporales & incorporales. ut cautiones & nomina. ut. ff. eo. titu. l. cum uenit. Item seruitutes personales & usus & fructus. ut. ff. eodem titu. l. si is. §. usufructus. Item seruitutes prædiales & rusticæ. ut. ff. eodem titu. l. sed an uia. Iura uero prædiorum urbanorum pignori dari non possunt in his. §. ul. Ratio diuersitatis est ne ex uarietate usus & utentium ædificia destruantur & inutilia fiant. ¶ Sed opponitur contra id quod dixi seruitutes rusticæ posse pignori obligari, nam seruitutes nec in bonis nostris sunt, nec extra bona. ut. ff. de usufruc. leg. l. 1. et ideo obligari non possunt. ut. C. quæ res pigno. obli. poss. l. qui filios. et. ff. de pigno. l. et quæ nondum sunt

§. quod dicitur. Ad quod respondeo. Seruitutes dicuntur nō esse in bonis. quia nō per se subsistunt. sed corporibus accedunt, unde dici possunt non per se in bonis esse sed cum his quibus accedunt. Vel dicuntur non esse in bonis, quia res sua nemini seruit. Vel dici posset quod obligatur cōmoditas seruitutum urbanorum, sicut in rusticis hoc contingit. secundum liceat creditori ire & agere. ut in. l. sed an uia. ¶ Res sacræ ¶ obligari non possunt ut uasa sacra & ornamenta. ut. C. de sacrosan. eccl. l. sancimus nemini nisi ecclesia super sua uasa habeat & debitum urgeat. ut. 10. q. 2. in auth. hoc ius. uel nisi in alijs causis necessarii in quibus res ecclesiæ alienari possunt. ut. 12. q. 2. aurum, & nota supra de rebus ecclē. non alienan. §. excipiuntur. Sed nec ecclesiæ possunt pignori obligari. ut in auten. de alie. emphyt. §. quoniam. Item liberi hominis obligatio nulla est, quia contraria est libertati & natura ut infra eo. ca. 2. C. de actio. & ob. l. ob es. C. quæ res pigno. obli. poss. l. qui filios in auth. ut nulli iudi. §. quia uero. In casibus tamen tenet obligatio liberi. hominis, ut in redempto ab hostibus ut. C. de capel. & postli. re. l. ul. & ff. de leg. 1. l. 1. ¶ senatus. §. ul. ¶ Item ob necessitatem famis pater filium obligare potest, nam & uendere potest. ut. C. de partibus qui fili. distra. l. 2. Item libera persona consentiens poni potest in obstagio. ut supra de iure iur. ex rescripto. 23. q. ul. ut pridem. ff. qui testa. fa. pos. l. obfides, ff. de iure fisci. l. diuus. Verè tamen non tenet obligatio pignoris in libero homine ut ius constituitur in rem præterquam in casibus præmissis sed detinetur homo qualitercumque ut fiat quod conuenit. Vel dicatur liber homo non potest obligari pro pecunia. sed pro pacto ineunda pacis uel con simili sic. Prima tamen responsio competit ad decre. illam ex rescripto. ¶ Tenetur ¶ dator pignoris ¶ nihilominus soluere de bitu. si pignus perijt absq; culpa creditoris. ut in i. quibus mo. re. con. ob. §. ul. nisi actū sit q; amissio pignoris liberet debitorē. ut. C. de pig. actio. l. qui fortuitis. Irē

- 13 † impensas in pignore à creditore bona fide factas reddere debet nisi fuerint immoderatae. ut. ff. de pigno. acti. l. si seruos.
- 14 † Sed & ré uni pignoratam alteri pignorare non debet. alioquin stellionatus crimine poterit acculari ut. C. de crimine stellionatus l. r. & ul. nisi res sit talis quod veri que sufficiat ut. ff. de pign. ac. l. si quis in pignore. §. ulri. Item si debitor scias ré alienam absque domini uoluntate obligauerit. uel obligatam subripuit crimini stellionatus subiectus erit. ut. C. de crimine stellio. l. 2. & ff. eo. ti. l. 3. † Creditor auté integrè soluto debito pignus reddere tenetur. ut. C. de iuitio pigno. l. ul. Ideo autem dixi integrè. quia debito pro parte soluto pro reliqua parte totum pignus remanet obligatum. ut. C. de distra. pign. l. quã diu. † Item tenetur reddere pignus non alij obligatum nec deterioratum. ut. ff. de pigno. actio. l. si cum. l. uenit. & l. creditor. ¶ Illud † in summa notandum est quod aliquando colore quæsitio in fraudem iuris canonici quod usuras reprobat & repetitioni fauet transitur de contractu pignoris ad cõtractum emptionis quod ex forma contractus & ex qualitate conuincitur creditoris. ut infra eo. titu. illud & supra de emp. & uen. ad nostram. sicut præsumitur contractus usurarius in quo pœna adijcitur quæ legitimum modum usurarum excedit. ut. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. ibidem. ff. de pig. act. l. uel uniuersorũ. ff. de usuris. l. qui semisses. ff. ad Macedo. l. sed Iulianus. §. quod dicitur. ff. de leg. 3. l. nummis. C. de episcop. audien. l. nemo deinceps.

Summarium

- 1 Fideiussor quis sit.
- 2 Fideiussor differt à constitutore & mandatore.
- 3 Fideiubere qui possint.
- 4 Fideiussor accedit omni obligationi civili & naturali.
- 5 Fideiussor ad quid teneatur.
- 6 Exceptiones quæcunque rei coherentes competentes principali competunt & fideiussori.

7 Fideiussor quibus modis agat contra principalem debitorem.

DE FIDEIUSSORIBVS.

Rubrica.

TRactauimus superiori titulo qualiter res pro debito pignorentur.

- Nunc uideamus de personis quæ pro alieno debito obligantur. unde subijcitur hic. Rubrica de fideiussoribus. ¶ Videamus igitur quid sit fideiussor, quis possit si de iubere. pro quo ad quid teneatur fideiussor, ad quid is pro quo fideiussor sit. ¶ Fideiussor † est qui alterius obligationem in suam fidem suscipit. ¶ Est autem fideiussoris nomen generale ut contineat mandatorem & constitutorem. ¶ Differt autem fideiussor a constitutore & mandatore, quia mandato præcedit. constitutor subsequitur obligationem. fideiussor & præcedere & subsequi potest ut in l. de fideiussore. & ff. de iudi. l. non quemadmodum. Vnde hic tractatur de fideiussore qui per stipulationem pro alio obligatur nihilominus ipso obligato remanente. ¶ Si enim pro titio debitore tuo apud te Respondeo. fideiussor ero. Si uero mandem tibi ut titio credas mandator ero. ¶ Sed si obligationem a te in me transferam et me pro te liberando constituo debitorem. constitutor ero. & actione de constituta potero conueniri. ut C. de consti. pecu. l.
- 3 1. Fideiubere † possunt omnes qui possunt obligari. Fallit in militibus ut. C. lo ca & conduc. l. milites. In clericis ut in auten. de sanctis. epif. §. alium. Et in mulieribus. ut. C. et. ff. ad Vell. per totum. 3. q. 5. mulier est. Quod autem de clericis dictum est per autem. idem obtinet et per canones. ut 1. q. 1. et quidem et c. sicut. Si tamen fideiusserint obligantur ut infra e. c. peruenit. et ca. constitutus. Monachus autem fideiubere non potest, nisi de mandato abbatis uel conuentus ut infra eo. c. quod quibusdam. et si fideiusserit nulla est obligatio. Clerici tamen uicario, modo inter se fideiubere debent desistendo in iudicio. ut. C. de epif. et cle. l. omnes. §. hoc

4 hoc nihilominus. ¶ Omni autem ꝑ obligationi fideiussor accedit civili, & naturali, ut. ff. eodem titulo l. fideiussor obligari. §. si fideiussor accipi potest. Vnde si quis pro pupillo sine tutoris auctoritate obligato prodigo, uel furioso fideiussor sit, efficaciter tenetur, ut ff. eo. tit. l. marcellus, & l. ubi cunque quamuis reus exigi non possit, qui naturaliter remanet obligatus. Nec obstat quod alibi dicitur fideiussorem non posse in plus obligari quam principalis sit obligatus. Est enim accessoria obligatio, & plus non debet esse in accessione quam in principali, ut in sti. eod. titu. §. fideiussores. Plus enim quatuor modis dicitur, ut supra de plus pen. c. uno. in sti. eo. titu. §. plus quorum nullus aptari potest ad id quod premisi. Et quod dixi fideiussorem obligatum pro pupillo sine tutoris auctoritate teneri locum habet ubi pupilli obligatio ex re uenit. puta impedi in rem communem mihi & pupillo. uel pupillus damnum dedit in re communi. ut. ff. de actio. & obli. l. furiosus. Alias contra. ut. ff. eodem tit. l. si a reo. §. si a furiosus. Si uero nulla sit obligatio principalis. nulla est accessoria. ut. ff. eo. tit. l. qui contra. & l. cum lex. & l. si quis postquam. ¶ Fideiussor ꝑ tenetur ad id quod tenetur principalis, nec enim fideiussor in duriorē causam obligari potest quam principalis. ut. ff. eo. l. obligari. §. qui certo loco. Et est sciendum quod secundum uetera iura in potestate creditoris erat a quo exigere mallet. a reo uel a fideiussore. ut. C. eo. tit. l. iure. Hodie autem non licet exigere a fideiussore præsentē reo & existēte soluendo in toto uel in parte. Sed & si absens fuerit dabitur certum tēpus infra quod fideiussor deducatur primo conueniendum ipso fideiussore in subsidium reseruato. ut. C. eo. tit. in autem. præsentē. Et si plures sint fideiussores quilibet tenetur in solidum. ut in sti. eod. tit. §. si plures. nisi actor diuidat actionem suam agēs contra unum pro parte. ut. C. eod. tit. l. liberum. Secus si eligat unum ex pluribus agendo contra eum & in solidum & non eximat. nam nihilomi-

nus alij in solidum tenentur ut. C. eo. tit. i. reos. Sed cum plures fideiussores in solidum tenentur habet beneficium nouæ constitutionis per quam diuidenda est actio inter eos, ut. C. de duobus reis. in autē. hoc ita, uel epistolæ diui Adriani qui est. C. de consti. pecunia l. ul. quod locū habet nisi beneficio diuidendæ actionis fuerit renunciatum, nam tunc pactum seruabitur. ut. C. de pac. l. pacta. & l. ultri. & supra de pac. c. i. Et quod dixi plures fideiussores teneri in solidum uidetur locum habere cum a principio specialiter hoc actum est, ut dicit autē. præalle. hoc ita. Vel forte autem. loquitur in duobus reis tantum. sicut & iure ueteri cautum erat. ut. ff. de duobus re. l. reos. §. ultri. non autem loquitur in fideiussoribus quorū qui libet debet in solidum teneri. sicut & principalis, pro quo quilibet intercedit etiam expresse hoc non agitur ut quilibet in solidum teneatur. Et tenetur fideiussor in omnem causam. siue hoc agatur expresse siue simpliciter fideiubeat ut cum unus dicit fideiubeo pro illo. nam in omnem causam fideiubere uidetur. ut. ff. e. ti. l. si quis pro. eo. §. si nummos. & l. amissi. §. fideiussores. & l. si ut proponis. & l. si ita stipulatus. & ff. ut leg. no. l. i. §. bellissime. & ff. loca. & condu. l. quæro. Caterum si expresse agatur de sorte de usuris autem nihil dicatur. non uidebitur fideiussor obligatus in usuris, quia in maiori quantitate quam actum sit obligari non debet. ut. ff. de fideiuf. l. si in pignore. sed & si fideiussor qui in omnem causam uel qui simpliciter fideiussit obligetur ut dictum est. habet tamen exceptionem quo ad usuras quæ indebitæ sunt de iure canonico ut supra de iure iuran. debitores ꝑ Et quæcunque exceptiones rei coherentes competunt principali & fideiussori competunt. ut. ff. de except. l. exceptiones. §. rei. ¶ In summa ꝑ notandum est quod fideiussor agit in quattuor casibus contra principalem debitorem. Primus est si diu fuerit in obligatione ut. ff. manda. l. Lucius. Secundus si reus dilapidat bona sua. Tertius si fideiussor condemnatus est debitori. Et

hij tres casus ponuntur infra eod. cap. ult. Quartus si hoc conuenit a principio. ut. C. mand. l. si pro ea. Sed contra fideiusforem fideiusfor agere non potest nisi ei a creditore actio cedatur. ut. ff. eodem. ti. ut. l. ut fideiusfor. Est autem faciēda cēssio ante solutionem postea enim cedi nō poterit nisi ante solutionem hoc actum fuerit ut cedatur. ut. ff. de solu. l. Modestinus.

Summarium

- 1 *Solutio quod sit.*
- 2 *Solutionis quot species sint.*
- 3 *Solutio cui fieri debeat.*
- 4 *Creditor inuitum, debitorem liberare potest.*
- 5 *Solutionis quis sit effectus.*

DE SOLUTIONIBVS.

Rubrica.

QU^{IA} solutione eius quod debetur tollitur obligatio. ut instruitur. qui mo. tol. obliga. Ideo post tractatum de obligationibus, competenter sequitur de solutionibus. & ideo ponitur hic rub. de sol. ¶ Videamus igitur quid sit solutio, quot eius species, quis soluere possit, & cui, & quis sit solutionis effectus.

- 1 ¶ Solutio est eius quod debetur redditio. ut colligitur hæc descriptio, instruitur. qui mo. tol. ob. in prin. Vel large sumptio uocabulo solutionis. Solutio est ab obligatione liberatio. Liberatio inquam quocunque modo facta magisque ad substantiam obligationis refertur quam ad nummorum solutionem. ut. ff. eo. ti. l. solutionis. ¶ Duæ sunt species solutionis, alia ciuiliſ alia naturalis. siue alia uera alia imaginaria. naturalis siue uera sit per redditionem eius quod debetur. Ciuiliſ siue imaginaria fit multis modis. per nouationem, delegationem, acceptilationem & compensationem. de quibus omnibus in suis specialibus rubricis tractatur & tangitur. C. eo. ti. l. si obligatum & l. eius quantitatis. Item per cō-

fusionem seu successionem, ut si creditor debitori succedat uel econuerso. ut. ff. ad le. Fal. l. i. §. si debitor. ff. de fideiusfor. Stichum. §. a Ticio. & l. Vianius. & ff. de solu. l. Stichum. §. a Ticio. Item per oblationem, depositionem & consignationem ut C. eo. ti. l. oblationem. & ff. de positi. ti. l. i. §. si pecuniam. in fi. Item per fructuum perceptionem. ut sup. de pig. cum contra g. & C. de pig. ac. l. i. & 2. & infra de usu. ca. 1. Item per pactum de non petendo. ¶ Soluere debet debitor principalis qui si fuerit coposus & maior tollitur omnis obligatio principalis & accessoria. nam si pupillus uel adulus tutorem uel curatorem habens sine tutoris uel curatoris auctoritate soluat, liberatio non contingit nisi pecunia sit consumpta. ut. ff. eod. ti. l. quod si forte. §. uia. Ideo autem dixi curatorem habens. quia si curatorem non habeat secus. ut. C. de in ince. resti. mi. l. si curator. Item hæres debitoris soluere debet. Item fideiusfor & eius hæres. ut. ff. de fideiusfor. l. potest. §. j. Sic & prælator soluere debet debitum sui prædecessoris pro ecclesiæ utilitate contracta ut infra eo. c. r. alias enim contractus esset inualidus ut 10. q. 2. in auten. hoc ius porrectum est. 12. q. 2. sine exceptione. qui rescindi possent per in te. resti. ut supra de in ince. resti. requi. Quippe prælati sui prædecessoris quasi hæres uidentur. ut 23. q. 8. conuenior. 40. di. c. 1. Ut tamen caueat prælati pro alienis debitis ecclesias obligare ut infra e. ca. si quorundā. Sed quilibet extraneus pro debitore soluere potest. & soluendo ignoratē liberat & inbitum. ut. ff. e. ti. l. soluere. ff. de nego. ge. l. soluendo. Sunt autem quidam qui soluere tenentur. nec sunt tamen quo ad debitum obligati. ut tutores, curatores, et alij administrationem habentes. ut. ff. de adm. tu. l. quoties. §. sicut autem. ¶ Soluendum est tunc cui debetur. uel adiecto in stipulatione. ut. ff. eo. ti. l. quod stipulatus. et. l. sequenti. Item seruo creditoris. ut. ff. eo. ti. l. si quis seruo. et. l. seruus pecuniam. et. l. quod seruus. Procuratori autem litis nō soluitur. ut. ff. eo. ti. l. hoc iure. Si uero inuito et ignorante creditore alteri soluat

non liberatur debitor ut supra de iureiu. causa te. C. de solu. l. inuito. & ff. eo. ti. l. si alieni. Nisi alter esset socius ut ff. de pac. l. si unus. Nisi sit procurator cuius ignoratur reuocatum esse mādatum. ut ff. si cerpe. l. eius. ff. de soluti. l. uero. Cuiunque autem solvatur uoluntate creditoris contingit liberatio. ut. C. eo. ti. l. nihil. ¶ Illud in summa norabitur. ¶ q̄ creditor inuitum debitorem liberare potest. ut. ff. eo. ti. l. si debitor. Sed instrumenti redditio uel cancellatio nisi de uoluntate creditoris fiat non liberat debitorem. ut. C. eod. ti. l. quod debitori. ff. de proba. l. si chirographum. Qui autem solutionem allegat probare debet. quo facto chirographum condicere potest ut. C. eo. ti. l. ul. Item omnis satisfactio pro solutione habetur ut. ff. eod. tit. l. satisfactio. dummodo uoluntas creditoris accedat. ut. ff. de pig. ac. l. si quis rem alienam. §. omnis. Aliquando tamen cogitur creditor aliquid pro alio recipere. ut. C. eo. ti. in autem. nisi debitor. ff. de le. r. l. si domus. §. qui cōfiteretur. ff. de au. & arg. le. r. in fi. Item in noxali actione. ut. ff. de re iudi. l. miles. §. r. & 2. ¶ Effectus solutio nis ¶ est ut omnis obligatio tollatur principalis & fideiusoria. ut in l. qui mo. tol. ob. in prin. Item naturalis obligatio ut. ff. eodem. ti. l. si pupillus.

Summarium

- 1 Donatio quid sit.
- 2 Actio de emptione locum non habet in donatione.
- 3 Donatio unde dicatur.
- 4 Donationum quot species sint.
- 5 Donare qui prohibeantur.
- 6 Donari quæ res possint.
- 7 Donatio an scripturam requirat seu insinuationem.
- 8 Donatio qualiter perficiatur.
- 9 Donator ad quid teneatur.
- 10 Donatio quibus ex causis reuocetur & quæ donationes reuocari possint numero 11. & 12.

DE DONATIONIBVS.

Rubrica.

TRactauimus supra de his quæ alienantur non gratuito titulo. Nunc uideamus de his quæ gratis in aliu transferuntur. unde ponitur hic rubrica de donationibus. ¶ Videamus igitur quid sit donatio. unde dicatur. quot eius species. quis donare possit. & quid quæ donatio requirat scripturam qualiter perficiatur ad quid teneatur donator. & ex quibus causis donatio reuocetur. ¶ Donatio ¶ est mera liberalitas quæ nullo cogente conceditur ut. ff. eo. ti. l. donari. sola autem ciuilis obligatio præcedens non impedit donatione eo quod illa non est efficax ad agendum uel retinendum seu etiam constituendum ut. ff. de constitu. pecu. l. 3. §. 1. sed naturalis sic quæ sufficit ad constituendum. ut. ff. de cōsti. pe. l. 1. §. debitum. & probatur. ff. de dona. l. hoc iure. §. ul. Mera ideo dicitur quia si ex necessitate. nō est donatio. in necessitatibus enim nemo liberalis existit. ut. ff. de admi. le. l. rem legatā. Et propterea beneficiorum cōcessionis qui a prælatis fiūt nō sunt donationes. quia potius ex necessitate quā ex uoluntate procedūt. Nā tales donatores de emptione tenentur. ut si conulerint quod non possint. cōferant quod colatum teneat ut supra de præben. inter cætera 7. q. 1. præsentiu. ¶ In meris autem donationibus actio de emptione locū non habet ut. ff. de ædi. edi. l. ad res donatas

- 3 ¶ Dicitur autem donatio a dono quasi doni datio. ut. ff. de dona. causa mortis.
- 4 l. senatus. §. 1. ¶ Donationum ¶ autem duæ sunt species. alia simplex. alia ob causam. Simplex quæ causam non habet. Ob causam ut pote donatio causa mortis. donatio propter nuptias. Item donatio alia inter uiuos. alia cā mortis. Donatio inter uiuos quando re quā dono malo illū habere cui dono quam me. Donatio causa mortis est quando rem quam dono malo me habere quod illū cui dono. sed magis illū quā heredem meum. ut. ff. de do. cā mor. l. 5. 1. ¶ Donare ¶ non potest monachus uel

Nū 2 conuen-

conuersus quia nihil habet ut 54. dist. ab
 bati. nec abbas seruum ecclesie quia in il
 la donationis spem necessaria est com
 pensatio scilicet ut dentur ecclesie duo
 serui eiusdem meriti & peculij ut 12. q. 2.
 episcopus qui mancipium. Alias autem res
 cum consensu capituli uel solus donare
 potest sed cum solus donat donatæ rei
 quantitas & illius terræ consuetudo dili
 gentius est attendenda, & secundum hoc
 donum est ratum uel irritum iudicandum
 ut infra eo. cæterum. Item donare non po
 test minor 25. annis ut. C. si maior fac. a
 lie. ra. ha. l. ulti. furiosus prodigus & is cui
 bonis interdictum est. ut. ff. eo. tit. l. Mode
 stinus. ff. de cu. fu. l. Iulianus. ff. de uer. obl.
 l. is cui. Itē is cui interdicta est alienatio
 ut quia commisit crimen læsæ maiestatis
 uel est hæreticus. C. ad le. Tul. ma. l. ult. &
 C. de hære. & mani. l. manicheus. 6. q. 1. §.
 uerum infra de hære. ad abolendam. & c.
 uergentis. In alijs criminibus donare non
 potest quis post sententiam. ut. ff. eo. tit. l.
 post tractatum & l. donationes. §. ul. Item
 donare non potest seruus nec filius fami
 lias. ut. ff. eo. tit. l. filius. Nec pupillus sine
 auctoritate tutoris. ut. ff. de acqu. re. do. l.
 pupillus. ¶ Donari non potest quod in al
 terius dominium transferri non ualet ut
 ff. eo. tit. l. in ædibus. §. ult. Donari non po
 test à prælato sine consensu capituli. ut
 infra eod. c. fraternitatem. & c. pastor
 alis. nisi sit res modica ut superius dictū est
 & præter quinquagesimam & centesimā.
 ut supra de his quæ sunt à præla. sine cō
 sensu cap. c. pastoralis. & de hoc plenius
 nota. eod. ti. §. in summa. Item nō possunt
 donari aliqua in enormem ecclesie læsio
 nem. ut infra eo. c. fraternitatem. Sed quid
 si plures & modicas donationes grauius
 lædatur ecclesia tamen nulla illarum per
 se allatura sit detrimentum. Dixerunt qui
 dam omnes donationes reuocari debere
 ar. ff. de iure pa. l. si libertus. Sed circa hanc
 quæstionem dicas quod nor. supra de his
 quæ sunt à præla. sine con. ca. in fi. ¶ Re
 quirat scripturam illa donatio quæ ex
 cedit summam quingentorum aureorum.
 ut. C. de dona. l. pe. & ul. Vocatur autem

hæc scriptura insinuatio. quæ si fiat in a
 ctis non est necessarium adhibere testes.
 Nam superfluum est adhibere testes cum
 publica munimenta sufficiant. ut. C. eo. ti
 tu. l. in donationibus. Aliæ uerò donatio
 nes quæ infra prædicta quantitatem sub
 sistunt sine scriptura fieri possunt. ut. C.
 eodem. tit. l. i. in extraneos. Sed donatio
 nes quæ sunt à principe in priuatu cuius
 cunque sint quantitatis ualent sine scri
 ptura. ut. C. eo. tit. l. sancimus. .i. Et è con
 uerso quæ sunt à priuato in principem
 ut. C. eod. titu. in auct. ibi signato quod in
 cipit. item & à priuatis. Itē cum donatur
 pijs locis in quibus optima mensura est
 rerum donatarum immensitas ut in auc.
 de. non alien. aut permu. re. eccle. §. si ni
 mis col. 2. Item sponsalitia largitas insi
 nuationem non desiderat. ut. C. de dona.
 ante nup. in auc. eo decursum. Item & cū
 creditor futuri temporis remittit usuras.
 ut. C. eod. titu. l. Modestinus. ¶ Perficitur
 8 donatio ¶ nudis uerbis. ut instituit. eodem
 titu. §. perficiuntur. consensu tamen do
 natoris & donatarij interueniente. alias
 secus ut. ff. de actio. & obligatio. l. obliga
 tionum substantia. quia nuda ratio scilicet
 non concurrente consensu alterius
 non facit aliquem debitorem. ut. ff. eod.
 9 titu. l. nuda. ¶ Teneatur donator ad rem
 tradendam. ut insti. eo. tit. §. perficiuntur.
 C. eo. tit. l. si quis argentum. §. ult. Et si re
 euincantur non teneatur donator de eui
 ctione. ut. ff. eod. tit. l. Aristo. nisi ex pacto
 conuenerit. ut. C. eo. t. l. 2. uel nisi donatio
 à promissione incepit. ut. ff. de uerb. obl. l.
 ubi autē non apparet. §. ulti. Item teneatur
 donator in quantum facere possit. id est
 habita ratione sui ne egeat ut. ff. de re. iu.
 l. sunt qui & l. inter eos & l. Nefenius. &
 ne liberalitate. & ff. de re. iur. l. in condē
 10 natione. ¶ Reuocantur ¶ donationes nul
 tis ex causis propter conditionem in do
 natione adiectam. ut infra de conditio.
 ap. uerum. Propter pactiturditudinem.
 ut infra de fimo. de hoc autē. & c. audi
 uimus & c. ueniens. Propter dati enor
 mitatem ut 12. quæstio. 2. si quis irascitur.
 Propter suscipientium fraudem. ut 16.
 quæst.

quæstio.ulti. constituit. Propter superuenientem filiorum natiuitatem. ut 17. q. ulti. quicunque. Propter, dantis impotentiam. ut 17. q. ult. quæsti. Propter causam fecerunt. ut & de cle. coniuga. quod te cū inimicis. Item reuocatur aliquando donatio quatenus excessit. ut 12. quæst 2. si quos de seruis. ut. C. eod. titu. l. lancimus. Item propter ingratitudinem. ut infra eodem c. ult. Item si quis impugnet eum à quo beneficium habet perdit beneficiū. ut supra de postu. c. ulti. infra de reuo. dona. l. generaliter. Sic perditur feudum. ut 96. dist. si imperator. & legatum. ut. ff. de in offi. testam. l. Papinianus. §. meminisse.

Sic reuocatur in seruitutem qui patronū impugnat. ut. C. de obse. patro. præf. l. si manumissori. r. 2. q. 2. liberti. & c. o. sta. uo.

- 11 ¶ Sunt & ¶ quædam causæ ciuiles propter quas donatio reuocatur. ut donatio facta liberto quæ sola ratione non præstiti obsequij reuocatur. Et quod magis est mirabile etiam res empta ex pecunia donata. ut. C. de reuo. do. l. r. ex hac tamen causa non reuocatur libertas ut. C. de libe. causa. l. solo. Item reuocatur donatio facta libertis tota propter liberos postea à patrono susceptos. ut. C. de reuo. do. l. si unquam. aliàs non reuocatur tota. ut. C. de in offic. do. l. si totas. ¶ Donationes
- 12 ¶ uero in filium emancipatum factæ reuocantur ex quinque causis ingratitudinis. Quatuor continentur infra eod. c. ulti. adde & quintam per. l. C. reuocan. do. l. ul. ti. scilicet si non compleantur conuentiones adiecto. Sed mater quæ filio donauit & post modum ad secundas nuptias transiit. ex his quinque causis donationem reuocare non potest. ut. C. de reuo. do. l. his quæ. Sed ex tribus. si filius uitæ matris infidietur. manum in eam inferat. totius substantiæ molliari iacturam. ut in autē. super. l. illa signato. quod incipit. sed postquam. Ceterum si in extraneum donatio conferatur poterit ex quinque causis superioribus reuocari. ut. C. de reuoc. dona. l. ulti. insti. eod. ti. §. aliæ.

Summarium

- 1 Peculium quid sit. & unde dicatur.
- 2 Peculij duæ sint species.
- 3 Clerici an possit habere peculium.
- 4 Clerici an de peculio testari possint.
- 5 Clerico relictum an presumatur intuitu ecclesie uel personæ.
- 6 Clericus qui in terra ecclesia vineam fecit uel agellum. illud pretium in suo peculio usque ad suum obitum retinet.

¶ DE PECULIO CLERICORUM. Rubrica.

- D**iximus in superiori titulo de donationibus. Sed quoniam clerici ex suo peculio donationes facere possunt. ideo subsequenter subiicitur hic rubr. de peculio clericorum. ¶ Videamus igitur quid sit peculium unde dicatur. quæ sit eius species. quibus clericis liceat habere peculium. & quid de ipso facere possunt. ¶ Peculium ¶ clericorum est patrimonium clericorum. Nam peculium patrimonium appellatur. ut. ff. ad Trebel. l. cogi. in prin. Stricto tamen modo & usualiter peculium dici solet filiorum. & seruorum quod pater filio & dominus seruo cōcedit. ut. ff. de pecu. per totū. ¶ Dicitur autē peculium à pecunia totum. n. quod hoies habet pecunia appellatur pecunia uero à pecoribus. quia quicquid antiqui habebat in pecoribus cōsistebat. ut. r. q. 3. per totum. ¶ Peculij duæ sunt species. ¶ aliud enim profecticiū aliud aduentitium. Profecticiū quod proficiscitur ex bonis patris. Aduentitium quod quæritur aliunde. Sic & in clericis dici potest ut peculium profecticiū sit quod de bonis ecclesiæ procedit. uel quod ecclesiæ contemplatione acquiritur. Aduentitium quod acquiritur ex opera. uel alias prouenit intuitu personæ nec distinguitur ut in tit. prox. requisisti. ¶ Possunt habere ¶ clerici propriam paternam uel maternam successiōnem uel iure cognitionis usque ad quartum gradum. ut. C. de episc. & cle. in autē. licentiam & in autē. de ecclesiasti

clericali ritu. §. interdicimus, col. 9. Vel ex artificio suo, ut infra ti. prox. quia uos. & c. relatum, in fi. 91. di. clericus. nā & apostolus arte & manibus uictum querebat. ut. 10. q. 3. cauendum in fi. Vnde idem dixit. ad ea quæ mihi opus erant & his qui mecum sunt ministrauerunt manus istæ. ut. 21. q. 1. c. 1. in fi. Et hoc uerum est nisi aliqui renunciauerunt proprijs ut monachi. canonici regulares & conuersi professi. ut infra de statu mo. monachi. & c. cū ad monasterium subiacen. 12. q. 1. nolo. & c. non dicatis. infra de priuile. cum & plantare. §. de confratribus & c. cū priuilegia. & 27. q. 1. ut lex. & d. m. dico in omnibus religiosis qui se ad abdicacionē proprietatis astringunt. possunt tamen religiosi habere peculium quibus fuerit ab abbatibus seu prioribus permisso ut in decre. cum ad monasterium. §. qui uero. ¶ Clerici de peculio aduenticio testari possunt ut in fra ti. prox. quia uos, & si in parentum potestate fuerint possunt testari de peculio castrensi uel quasi. ut. C. de epif. & cle. l. sacrosanc. C. de asser. l. uelut. Sed & si ab intestato decedant succedunt cognati in his bonis. ut. 12. q. 1. sicut manifeste. & c. episcopus qui filios. & q. 3. c. uel. sed & uiuentes possunt de eis facere quidquid uelint. ut infra de succes. ab intest. c. 1. 12. q. 3. fixum. De peculio autem profecticio testari non possunt. Quod in immobilibus uerum est nam de mobilibus bonis ecclesiæ potest clericus cognatis amicis & familiaribus & pauperibus erogare. ut. 86. dist. non satis. & si sit sanus ut ibi. Itē infirmus & compos mentis. ut infra eod. c. ad hoc. Item in morte. ut infra eod. c. relatum. §. licet. ¶ Illud in summa ¶ notandum est quod si clerico prælaturam uel administrationem aliquam non habenti aliquid datum fuerit uel relictum à cognato uel extraneo. eius peculium est, intelligitur enim relictum non intuitu ecclesiæ sed persone. ut infra titul. prox. requisisti. §. illud. ¶ Item si clericus in terra ecclesiæ uineam fuerit uel agellum illud precium in suo peculio usque ad summum obitum retinebit. ut infra eod. ca. si quis,

nam huiusmodi præcari à possessio quæ ad præces clerico ut stipendium datur cum uita finitur. ut. 12. q. 2. sæpe.

Summarium

- 1 Testamentum quid sit.
- 2 Testamentum uiuos dicitur.
- 3 Testamenti uoluntas est ambulatoria usque ad mortem.
- 4 Testamentorum quot species sint.
- 5 Testamentum quas solemnitates requirat. & nume. 6.
- 7 Testamentum minus sollempne quando ualeat.
- 8 Testamentum quis facere possit. & nu. 9.
- 10 Testamentum qualiter infirmetur. & numero 11.
- 11 Testamentum non legitime factum an sit ipso iure irritum.
- 12 Ultima uoluntatis quis sit effectus.
- 13 Testamentorum defensio ad ecclesiam pertinet.
- 14 Intestatus quando quis decedat.

¶ DE TESTAMENTIS.

Rubrica.

TRactauimus supra de donationibus inter uiuos & causa mortis. Sed quia donationes causa mortis in testamentis fieri solent. Ideo dicamus de testamentis. Vel alias. Supra dictum est in prox. titul. de peculio tam profecticio quam aduenticio. sed quia clerici de aduenticio testari possunt. idē de testamentis subiiciamus. ¶ Videamus igitur quid sit testamentum. unde dicatur. qualiter conficiatur. quot sint eius species. quot testes requiruntur in eod. quis possit facere testamentum qualiter confirmetur uel infirmetur & quis ultimæ uoluntatis effectus. ¶ Testamentum ¶ est uoluntatis nostræ iusta sententia, de eo quod post mortem suam quis fieri uoluit. ut. ff. eo. tit. l. 1. Et intellige cum quis in testamento de toto suo patrimonio disponit ut excludatur codicillus & speciale relictum. Ut tñ hoc scias q̄ si quis hæredē instituat in re certa uel in parte & de reliquo nō disponit. & de toto disposuisse uideatur unde scriptus

scripse hæres totum capiet. quia & in parte totus as continetur. ut. ff. de hære. in sti. l. si quis ita scripserit. & C. eo. ti. l. quod rics. ¶ Dicitur autem testamentum quasi testatio mentis, non tamen quilibet sed illa quæ de hæreditate disponit. † Et est uoluntas testatoris ambulatoria usq; ad summum uitæ exitum. ut. ff. de adimen. le. l. 4. ff. de dona. inter uir. & uxor. l. cum hic status. §. præsentiam. C. de codicillis. l. 3. infra. eo. c. cum Marthæ. Vnde apofolus. testamentum in morte confirmatur. & in tantum ut ante mortem quodcumque mutari possit. etiam in pacto conuenire ne mutetur. ut. C. de pac. l. pactum dotali. si etiam quod testamentum fit per principem confirmatum. ar. C. de teste. l. omnium. ¶ Testamentorum duæ sunt species 4. scilicet nuncupatiuum, aliud in scriptis. Nuncupatiuum in sola nuncupatione consistit testatoris non solennitate scripturæ. 5. septem tamen testes necessarium sunt. & hæredis nominatio. ut in sti. eo. ti. §. ul. C. e. ti. hac consultißima. §. per nuncupationem. Item est necessarium quod fiat uno contextu. idest, nullo alio actu interpositio, nisi forte actu naturæ. ut cum necessitate succedat ad depositionem super flui ponderis. uel cum forte interponitur datio medicinæ uel breuis languor interuenit. ut. C. e. ti. l. cum antiquitas. ff. eo. ti. l. heredes. §. ul. ¶ Quod autem fit in scriptis † exigit numerum subscriptiones & signacula. 7. testium. Et si testator uelut oculta esse testibus quæ testatur. chartæ sui testamēti clausam & inuoluta testibus reppretat. Et dicat eis. hoc est testamentum meum rogo ut subscribatis & eis subscribentibus subscribat & ipse testator uel alius loco octaui testis. ut. C. eod. tit. l. hac consultißima. Subscriptio autem testatoris continebit nomen eius & nomen hæredis. ut. C. eod. tit. l. iubemus. Sed si testator propria manu scripserit testamentum, & hoc specialiter in scriptura posuerit quod manu fecerit. non requiritur alia subscriptio ut. C. eo. ti. cum antiquitas. §. 7. ul. † Ab his solennitatibus excluditur testamentum militis. ut. C. de mili. test. l. quan-

quam. Testamentum rusticum in quo sufficiunt quinque testes. ut. C. eo. ti. l. ult. Testamentum coram principe cōfectum. cuius præsentia sufficit pro solennitatibus omnibus. ut. C. eo. tit. l. omnium. Excipitur testamentum quod fit inter liberos. ut. C. e. ti. l. hac consultißima. §. ex imperfecto. & in authorib; significato hoc inter liberos & C. fa. ercisc. l. ult. Item in his quæ relinquuntur ecclesijs sufficit minus solennis uoluntas. ut infra. eo. c. cum esses & c. relatū. Quidam tamen dixerunt per decr. illas derogatū legibus loquentibus de solennitatibus testamentorum. Tertij dicunt uerū esse quod de rogatur dū agitur in foro ecclesiæ secus si agatur in foro seculari. Item uidelicet testamentum minus solenne si speciali priuilegio principis solennitas sit remissa. ut C. eod. tit. l. sine speciali. ¶ Nunc dicamus quis testamentum facere possit. † Quod satis apparebit si dixerimus quis facere non possit ut ar. ff. de his qui sunt sui uel alie. iuris. l. r. in pri. & ff. de procu. l. Pōponius. §. si stipulerit. ¶ Nō potest facere testamentum seruus. Itē filiusfam. nisi sit miles qui de peculio castræ uel quasi potest testari. ut in sti. quibus non est permis. fa. testa. & C. de adu. diuerso. iudi. l. fori. & in sti. de mili. testa. §. ult. Item impubes furiosus non habens dilucidum interuallū. Prodigus cui bonorum administratio est interdicta. Murus qui nihil loquitur. Surdus qui omnino non exaudit. ut in sti. quibus non permis. fa. testamentum. Cæcus autem potest cum solennitate quæ habetur. C. quibus non est permis. facere test. l. hac consultißima. Item illi qui proprijs renunciauerunt qui nihil habent. totum. n. dedit qui se Deo obtulit. Vnde ingressi monasteria se & sua dedicant Deo. non ergo testari possunt. ut pote nec dominorum. ut in autē. de monachis. §. illud. C. de sacrosan. eccl. l. ingressi 19. q. 3. §. quia ingredientibus. Sed si filios habens monasterium ingreditur nullo condito testamento permittitur eis diuidere. ut in autē. de sanct. episcop. §. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. in autē. si qua mulier. ¶ Sed nunquid eximitur † & alij solitaria

solitariam vitam agentes. qui nulli se ecclesie tradiderunt testamēta condere possunt. Respondeo sic. ut. 19. q. 3. §. eod. contra paulus. ¶ De quibus autem rebus clerici testari possunt & de quibus non possunt dixi. §. ti. proximi. §. clerici. ¶ Confirmatur autem testamentum morte testatoris ut superius dictum est. ¶ Infirmatur uoluntas primi testamenti per secundum ut insti. quibus mo. testa. infr. §. sed si quis. Infirmantur autē testamēta per agnationē posthumi. ut. C. de posthu. l. 1. Per secundum testamenti confessionem quod iure perfectum est quantum ad solennitatem iuras. & quia in eo instituti sunt illi qui preteriti dicerent testamentum ipso iure nullum. Nam in secundo testamento preteriti sunt filii in potestate testatoris constituti. cum ipso iure non teneat secundum. non rumpitur primum. ut insti. quibus mo. test. infr. §. 1. & 2. ff. de uul. substi. l. si quis. §. ul. Item per capitis diminutionē ipsius testatoris ut insti. eod. titul. §. alio quoque. Item si testator mortem sibi constituerit. ut. C. de bo. eo. qui mor. sibi confeci. l. 1. Item rumpitur per bonorum confessionem contra tabulas & per querelam in officiosi. ¶ Est tamen irritum testamentum ipso iure si non legitime factum est. ut. C. eod. titu. lex imperfecto. Item si filius in patria potestate constitutus pretereatur. ff. de iniusto rup. test. l. 1. Vnde tunc dicit testamentum ipso iure nullum uel impugnat per querelam in officiosi. ut. ff. de inof. testa. l. 3. Sed emancipatus expugnat de iure pratorio. s. per bonorum confessionem contra tabulas. Nec mireris si dicam aliud in suo & aliud in emancipato. nam licet dicatur alias sublatam esse differentiam emancipationis & patrie potestatis ut insti. de habere. ab intesta. §. nullam uero. & insti. de ex hære. lib. eod. §. nostra autem. uerum est quo ad hoc ut tam ista quam ille admittatur contra patris. ¶ testamentum sed quilibet suo iure. ¶ Effectus ultimæ uoluntatis est ut ei omnino stetur. ut. 13. qu. 2. ultimæ infra eod. nos quidē. Vnde uoluntas testatoris est lex. ¶ ut in aut. de nup. §. disponat. ¶ In summa

notandum est quod testamentorum defensio ad ecclesiam pertinet. ut infra eod. si hæredes. tua nos quidem & c. executores. ff. de pe. hære. l. si hæreditas. §. si defuncto. non autem eorum publicatio. ut. C. 14. de testa. l. consulta diuina. ¶ Item non uidetur decedere intestatus qui extremam uoluntatem alterius dispositioni committit. ut infra eodem cum tibi. secus si committatur uoluntati. ut si dicat. instituo Titium hæredem si seius uoluerit hæc enim institutio captatoria est. ut. C. de testamē. mili. l. captatorias. Et est quia in hoc casu testamentum expressè committitur arbitrio alieno. sed in primo tacitè. & ideo ius diuersum. ut. ff. de hære. insti. l. illa institutio & l. si quis Sempronium & ff. de condi. & demon. l. nonnunquam. ff. de le. 2. l. 1. & ff. de le. 1. l. captatoria. An autem prælato & ecclesie coniunctum. uel prælato tantum. uel ecclesie tantum. relictū aliquid in testamento uideatur attendere distinctionem quam facit infra eod. c. requisisti. De quartis autem hoc non dico quia materia legalis est tota. sed recurras ad ea quæ nota. supra eodem capitulo. Raynucius & epi. Raynaldus.

Summarium

- 1 Intestatus decedere quot modis quis dicatur.
- 2 Laico decedente ab intestato quis succedat.
- 3 Clerico intestato morienti qui succedant. & m. 4. 5. & 6.
- 7 Intestatus non uidetur decedere qui monasterium reliquit heredem.

¶ DE SVCCSSIONIBVS AB INTEST.

Rub.

Egimus de successione ex testamento. nunc agendum est de successione ab intestato. & ideo subiicietur hic rubri. de success. ab intesta. ¶ Videamus igitur quot modis dicatur quis intestatus decedere. & in quibus rebus. ¶ morienti succedat. & in quibus rebus.

- ¶ Quatuor modis tamen dicitur quis intestatus. s. si omnino non fecit testamentum uel si fecit & non iure, uel fecit iure, sed postea ru-

stea ruptum est aliqua de causis quas notari supra titul. proxi. §. infirmantur. uel si ex illo testamento nemo sit hæres. ut in
 2 autem. de hære. ab intesta. in prin. ¶ Lai-
 co decedenti ab intestato, succedunt cognati primò descendentes post modum ascendentes deinde collaterales. ut in prædicto autem. de hære. ab intesta. His autem omnibus deficientibus succedit uir uxori. & uxor uiro. ut. C. unde uir & uxor. l. r. ultimo succedit si fuis. ut. C. de bo. uacant. l. r. li. 10. ¶ Clerico intestato moriente succedunt cognati secundum ordinem prænotatum. Et hoc uerum est in his bonis quæ sibi personæ intuitu obueniunt. ut. 12. q. ulti. c. ulti. & ut no. supra titu. procedi. §. clerici. omnibus deficientibus succedit ecclesia quasi fiscus. ut infra eod. c. 1. 12. q. 2. c. ulti. Et hoc intelligo ubi res clerici decedentis sunt manifestæ à rebus ecclesiæ. 12. q. j. sint manifestæ. Nam si fuerint res confusæ ut dubitetur an habuerit aliquid proprium uel certum sed nescitur quid uel quantum. In primo casu præsumitur pro ecclesia & totum sibi uendicat. ar. 12. quæst. 3. quicumque. ff. de reb. dubijs. l. ciuibus. Si uerò certum sit quòd habuerit. sed nescitur quid uel quantum, locum habet distinctio decre. infra eod. c. 2. ut sumatur tantum de bonis ecclesiæ quæ cum creditur habuisse defunctum. & illud in partes quatuor diuidatur. nec indigne. nullus enim nobis proximior hæres quæ nos deo proximis facit. ut infra de præ. præbyter. Vel loquitur decre. illa in illis præbyteris qui ex seruis facti sunt præbyteri. Et hunc intellectum innuit illud uerbum præbyteros suos. f. seruos olim & illud sicut liberti facti sunt. & illud peculium. f. respectu prioris status. ¶ Sed
 4 quid si clericus ab intestato decedens in pluribus ecclesijs intitulatus fuerat. Dico bona illius si cognatos non habeat debere distribui inter illas pro rata beneficiorum quæ obtinuit in eisdem. ut supra titi. proxi. relatum. §. ulti. ¶ Item quid si clericus habens cognatos decedat ab intestato relictis bonis de quibus dubitatur an quæ sita sint intuitu ecclesiæ uel personæ.

Respondeo si fuerit prælatus præsumo quod intuitu ecclesiæ quæ sita. si priuatus præsumo quæ sita gratia personæ. arg. supra titi. proxi. requisisti. §. ult. & C. episco. & cler. in autem. licentiam. Vel dico quod si ecclesia possideat bona de quibus agitur. cognati agentes probare debent quæ sita fuisse contemplatione personæ. Vel è contra si possideant cognati, & ecclesia uendicet, ipsa probabit bona quæ sita fuisse intuitu ecclesiæ, non enim sine causâ cognitione talia auferenda sunt possessori. ut. 12. quæstione. 5. nulli. ¶ In summa notandum est. ¶ quod si clericus uxoratus non habens cognatos ab intestato decedat. uxor ei succedit in proprijs bonis & ecclesiæ præfertur. ut. C. de episco. & clericis. si quis præbyter. ¶ Item nota quod non uidetur decedere intestatus qui monasterium reliquit hæredem. ut supra de probatio. in præsentia.

Summarium

- 1 Sepultura quid sit.
- 2 Ius funerandi quotuplex.
- 3 Sepelieri apud quam ecclesiam quis debeat.
- 4 Portio legitima que sit.
- 5 Ecclesiastica sepultura quibus interdicitur.
- 6 Portio canonica in quibus non habeat locum.
- 7 Canonica portio cui ecclesia spectat.
- 8 Peregrinus uiator decedens in qua ecclesia habent sepulturam.
- 9 Defunctus si reliquit in testamento parum ecclesia parochiali. & multum ecclesie in qua sepulturam elegit, an parochialis ecclesia illo modico contenta esse debeat.
- 10 Cui communicamus uiuo, communicamus mortuo.

DE SEPULTVRIS. Rubrica.

DICTUM est supra de successione in bonis defunctorum siue ex testamento siue ab intestato. sed quia moriente sepelluntur. Ideo subsequenter ponitur hic rub. de sepul. ¶ Videamus igitur quid sit sepultura. quid ius funerari

di, quæ ecclesia habeat ius sepulturæ, & apud quam ecclesiam debeat quis sepeliri. & quibus interdicitur ecclesiastica sepultura. ¶ Sepultura quidem multas habet acceptiones. † Quandoque dicitur officium quod impenditur sepeliendis & secundum hoc intelligitur quod alias dicitur sepultura uendi non posse, ut infra de simo. non satis. l. 3. q. 2. præcipiendum. & l. q. 1. dictum. Quandoque dicitur ipsa terra. Et tunc si est de cœmiterio siue fuit aliquis ibi sepultus siue non uendi non potest. ut ff. de rei uen. l. quæ religiosis. Quandoque tumba marmorea uel lapidea dicitur sepultura. & hæc uendi potest si sit pura id est, si nullus in ea sit sepultus. Si autem aliquis sit in ea sepultus, quia per hoc locus factus est religiosus. ut ff. de relig. & sumpt. fu. l. 2. l. 3. q. 2. quæsti. & c. postquã, uendi non potest. Quandoque dicitur terra deputanda ad usum sepulturæ, & hæc uendi non potest. ut l. 2. q. 2. aurum. ¶ Ius funerandi est duplex. † Vnum quod competit ecclesijs. Secundum quod dicitur potestas sepeliendi in cœmiterio proueniens ecclesijs ex concessione pontificis. Teneatur enim episcopus assignare maioribus ecclesijs cœmiterium. 40. pedum. minoribus, 30. ut l. 7. q. 4. sicut antiquitus. & debet cœmiterium tale assignari quando locus ecclesiæ consecratur. ut de conse. distinc. 1. nemo. Quædam autem sunt ecclesie quæ non habent ius funerandi, ut capellæ quæ sunt in castris, uel in ciuitatibus in locis strictis. ut l. 7. q. 4. quisquis. in fi. & quibus episcopi cœmiteria non concesserunt. ¶ Est & ius funerandi quod his competit quibus ius est mortuos inferendi. ut ff. de mor. inferen. per totum. ¶ Apud quã ecclesiam quis debeat sepeliri † diuersi diuersa scripserunt. Hug. enim dixit ibi aliquem sepeliendum ubi audiuit diuina & recipit sacramenta. ut infra eodem c. 1. nisi in tribus casibus. cum quis uult sepeliri in ecclesia episcopali. ut l. 3. q. 2. ubique. Vel nisi eligat sepulturam in loco magi religioso. ut infra eod. fraternitatem. Vel nisi uelit sepeliri in sepulchro patrum suorum. ut infra c. 1. & l. 3. q. secun-

da placuit. Mihi autem uidetur ut quis possit sibi eligere sepulturam ubicunque uelit. dum tamen ecclesiæ parochiali legitima portio relinquatur. ut infra eodem c. 1. & c. de his. & c. cum super. Et hoc uerum est etiam si sepultura eligatur in loco minus religioso. ut infra eodem ca. in nostra. Iura uerò contrarium inuentia in telligo quando sepultura eligitur ex electione alterius aut ex odio uel contemptu proprii sacerdotis, uel quando moriens non relinquit ecclesiæ parochiali legitimam portionem. Si uero aliqua ecclesia receperit corpus alicuius in casu non concessio. reddet corpus cum omnibus quæ, obuenerunt ei ratione corporis. ut infra eod. c. fraternitatem, in fi. & c. ex parte. & c. in nostra. ¶ † Legitima portio dicitur tertia iudicij. ut infra c. 1. uel dimidia. ut in fra eodem. c. relatum, uel quarta. ut infra eod. cum super. Sed hæc uarietas determinatur secundum locorum consuetudinem. ut infra eod. c. certificari. ¶ Sed quid si nulla appareat consuetudo. Quarta debetur. ut infra eod. in nostra. In hoc enim prædicta iura conuenire uidentur. ut arg. ff. de arbi. l. diem. §. si plures. ¶ Quid si sit consuetudo quod aliquid detur. Puto quod non ualeat cum non sit rationalis ut supra de consue. c. ulti. & sit contra ius. ut in fra eod. c. 1. Portionem istam intelligunt quidam de toto iudicio uel testamento. & hoc inuunt dux decre. infra eod. c. 1. & c. cum super. Alij dicunt quod illa portio debetur de his quæ defunctus iudicauit uel reliquit gratia sepulturæ illi ecclesiæ in qua eligitur sepultura. ¶ Inter dicitur ecclesiastica † sepultura hæreticis & paganis. Et eodem modo iudicis. ut de condist. 1. ecclesiam. & c. seq. Item eodem modo excommunicato. infra de hære. sicut. etiam excommunicatione minori. ut l. 24. q. 2. sane quod super. ¶ Quid si excommunicatus sepultus in cœmiterio fuerit. Extumulari poterit nisi ossa ipsius eum ossibus non excommunicatori ita permixta fuerit & confusa ut nequeant separari. ut infra e. c. sacris. Itē decedenti in peccato mortali manifesto sine penitentia ut l. 3. q. ulti. quæst. tum. &

um. & c. quibus. & c. pro obeuntibus. 23. q. 5. placuit. & q. 7. quicunq; clericus. Itē ulurarius manifestus. ut infra de usu. quia. Sed si confiteatur sicut corpus Christi ei cōceditur. ita & sepultura. ut in c. quæsitū. & 95. di. illud. & idem est si in morte signa confessionis & pœnitentiæ appareant. ut infra de senten. excom. à nobis. in fi. Fallit hoc in quibusdam casibus in quibus ad terrorem inducitur ut concedatur corpus christi & sepultura negetur. ut infra de tormentis. ca. 1. de rap. super eo. Vel hoc inductum est in confusionem hæredum. ut facilius satisfacere compellantur. Iure tamen nouo statuitur. ut si quis pro crimine fuerit excommunicatus & in extremis agens fuerit secundum formam ecclesiæ absolutus. ne cœmeterium ei. nec ecclesiæ suffragia denegentur. Sed hæredes & propinqui. ad quos bona peruenerint. satisfacere compelluntur. ut infra eodem. c. parochiano. ¶ In summa notandum est quod canonica portio de qua superius dictum est locum non habet in his qui saui per ingressum religionis se dedicant deo. ut infra eo. c. de his. Itē in armis & æquis templaris & hospitalarijs gratia sepulture relicti. ipsi enim deputati sunt in subsidij terræ sanctæ. & hæc tanquam ad usum subsidij necessaria per priuilegiū sunt excepta ut non subiaceant canonice portioni. ut infra eo. c. in nostra. Sunt & quædam alia quæ in hanc non ueniunt portionem. ut supra de testa. c. ulti. ¶ Sed quæritur ¶ quid si quis in una ecclesia habeat sepulturam. in alia præcipiat sacramenta in tertia eligat sepeliri. cui ecclesiæ competit canonica portio. Respondeo. diuidetur inter duas primas. Vel obseruabitur loci consuetudo. argu. infra de deci. apostolicæ. Item quid si quis assumatur in contratem alicuius loci religiosi. bonis suis retentis nec oblati & ibi sepeliatur. Respondeo non liberatur à canonica portione sicut nec eximitur ab episcopali iurisdictione. ut infra de priuilegiis. c. ut plantare. §. de contractibus. & c. ut priuilegia. ¶ Item quid si quis intrat religionem. Puto non debere ecclesiæ parochiali cano-

nicam portionem. quamuis exire poterit tamē nō exiuit sed religiosus & in religione decessit. & si non monachus. quia non professus. & hoc sufficit ad quartæ retentionem. ut infra eo. c. de his. & c. nostra. ¶ Item quid si peregrinus uiator de cedat in loco in quo parochiam non habeat nec sepulturam. Dico ipsum sepeliendum apud maiorem ecclesiam uel apud ecclesiam in cuius parochia mortuus est. ut. 13. q. 1. ecclesias. ¶ Item pone quod de functus ¶ reliquit in testamento parum ecclesiæ parochiali. multum autem ecclesiæ in qua sepulturam elegit nunquid ecclesia parochialis erit contenta illo modico. quodius non attingat ad canonicam portionem. uel petet nihilominus integram portionem uel aget ad supplementum computato eo quod relictum est in legitima portione. Respondeo si non recipit illud modicum quod sibi relictum exitit salua manet petitio ad integram portionem. Si autem accipit legatum agere potest ad supplementum. computato in canonica portione quod legatum est & acceptum. ad similitudinem filij cui minus legitima portione relictum est. ut. C. de inoffic. testamen. l. omnimodo. & l. si quando. §. illud. Quod uerum est nisi testator tali modo illud modicum reliquisset ut eo contenta esset. tunc enim recipiendo illud modicum & scienter. debita portioni renunciare uiderur. ut supra de testa. officij. Vel dici potest quod ubi absolute & sine conditione modicum est legatum ecclesiæ parochialis & illud habebit. & nihilominus integram portionem canonicam. argum. illud decre. officij. & c. requisisti. quasi testator uelle uiderur ut utrunque habeat. argum. C. de rei ux. ac. l. una. §. sciendum. ¶ In summa notandum est ¶ quod cui communicamus uiuo & mortuo communicare debemus. ut in fra. eo. ti. ex parte. & 24. q. 2. sane quod si per. nisi post mortem appareat quare non fuerat communicandum in uita. ut si probetur defunctum fuisse hæreticum. ut 24. quæstio. 2. sane profertur. Est & alia regula contraria cui nō communicamus uiuo

nec mortuo communicare debemus. ut in fra eo. c. sacris & 24. q. 2. ca. 1. Et in hac regula excipiendum est nisi post mortem appareat quare communicandum erat uiuo. ut infra de sentent. excommunicata nobis.

Summarium

- 1 Parochia quid sit.
- 2 Ius parochiale in quibus consistat.
- 3 Oblationes an necessario sint soluenda parochiali sacerdoti.
- 3 Parochianus transferens domiciliū ad aliam parochiam cui subijci debeat.
- 4 Domiciliū ibi est, ubi quis habitat.
- 5 Fines parochiarum an possint prescribi.

¶ DE PAROCHIIS ET ALIENIS PAROCHIANIS. Rubr.

IN superiori rubrica tractatū est aliquid de iure funerandi habetur, nunc subiicitur rubrica de parochijs & alienis parochianis in qua generaliter agitur de iure parochiali. ¶ Videamus igitur quid sit parochia. in quibus ius parochiæ consistat. & an fines parochiæ prescribantur. ¶ Parochia est locus in quo degit populus alicui ecclesiæ deputatus. Diuisio autem parochiarum à Dionysio inceptit. ut 13. quæstione 1. cap. 1. ¶ Ius parochiæ consistit in hoc ut omnes parochiani in diebus dominicis & festiuis missas audiant in ecclesia in quarum parochijs habitant. ut infra eodem c. 2. de con. distinct. 1. si quis etiam extra. Consistit in decimis personalibus quæ ecclesiæ parochiali debentur. ut 16. q. 1. si quis laicus ecclesiæ. quicumque. de decimis. & c. statuimus infra titu. proximi. ad apostolicæ. Consistit in oblationibus quæ dandæ sunt sacerdoti parochiali. qui & pro populo orare debet. ut 10. quæstione 1. q. 1. a sacerdotibus sanctorum. Hanc consuetudinem de his oblationibus quæ in manu sacerdotis uel altari ponuntur dixit Hug. quod necessario sunt soluendæ. & nisi soluantur potest sacerdos parochialis excommunicare non soluentes.

ut de consecra. dist. 1. omnis christianus. 16. quæstione 1. statuimus 32. distinctio-
ne præter hæc 12. quæst. 2. duo. Alij autem intelligunt illud. c. omnis. de oblatione interiori. uel bonorum operum uel consilium est quod ibi dicitur. Alia uerò duo ca. superius allegata intelliguntur de oblationibus & donationibus factis ecclesiæ inter uiuos uel causa mortis. quæ postquam factæ sunt necessario sunt soluendæ. In hoc tamen concordant omnes. quod si sacerdos pauper est potest cogere parochianos ad offerendum per subtractionem diuini officij. Nam ut ait apostolus. Nemo cogitur suis stipendijs militare infra de simo. cum sit. Ar. tamen contra 91. distinct. clericum uictum. Si tamen parochiani alicuius ecclesiæ consueuerint in certis festiuitatibus certa ferre. agere potest sacerdos per superiorem eos compelli ad obseruandam laudabilem consuetudinem. ut infra de simo. ad apostolicam. Ecclesia tamen aliquorum oblationes respuit in detestationem criminum ut puta notorie dissidentium. Item eorum qui opprimunt pauperes. ut 90. distinct. oblationes. Item raptorum. ut infra de rap. super eo. Item usurariorum. ut infra de usu. quia in omnibus. Item meretricis ut in deuteronomio non accipias mercedem prostibuli. Et Isa. Non accipias mercedem meretricis. Itē immunitatem ecclesiæ uiolantis. ut 17. q. 4. miror. Item consistit ius parochiale in eo ut parochiani penitentiam à suo præbytero parochiali percipiant. nisi ab eo licentiam habeant ut ab alio recipere possint de pœ. dist. 6. placuit infra de pœ. & remi. omnis utriusque sexus. Item consistit in cœmiterio. & in his sacramentis conferendis. & officijs celebrandis suis parochianis quæ simplici competunt sacerdoti. ¶ Et est sciendum quod si parochianus transferat domicilium suū ad aliam parochiam illi sacerdoti subiectus erit quo ad ius parochiale in cuius parochia habitat in omnibus præterquam in decimis prædialibus quæ illi ecclesiæ sunt soluendæ in cuius parochia
sita

stra sunt prædia . ut infra eod. significauit 16. quæst. 1. si quis laicus . In personaliibus uero per translationem domicilij subtrahitur à iurisdictione illius , in cuius parochia erat ante translationem . ut 4 13. q. 2. §. quia ergo . Ibi tamen uidetur quis domicilium habere ubi manet . ut ff. ad municip. l. municeps , §. miles . Quædam tamen lex contrarium dicere uideatur . dicit enim quòd licet senatores domicilium habeant in urbe , retinent in prouincij unde sunt oriundi . ut ff. de sena. l. senatores . Sed illud uerum est quoad honores non quoad onera . ut in prædicta . l. municeps . in prin. & de hac materia plenius dic. ut not. supra de foro competen. §. item sortitur . ¶ Fines parochiarum non præscribuntur . quòd enim de finibus prouincialibus statutum est non præscribendis . ut 16. q. 3. quæcunque . & de episcopalibus intelligendum est . ut 16 q. 3. inter memoratos . locum habet & in finibus parochiarum . ut infra eo. ti. super eo . & ea quæ finibus eorum coherent eiufdem sunt naturæ cum finibus . ut ar. ff. de rei uen. l. quæ religiosis & ff. de contrah. empt. & uen. l. in modicum . Cætera de hac materia dicas ut notauimus supra de præscrip. §. item exigitur .

Summarium

- 1 Decima quid sit .
- 2 Decimarum quot species sint .
- 3 Decime animalium an inter prædiales uel personales numerare debeant .
Boues intelliguntur de eo fundo in quo laborant , non in quo morantur .
Arbor cuius soli esse censeatur .
- 4 Decime personales cui dande .
- 5 Clerici an teneantur ad decimas .
Argumentum à contrario sensu est fortissimum .
- 6 Religiosi an ad decimas teneantur .
- 7 Leprosi an teneantur dare decimas .
- 8 Decime de quibus rebus dari debeant .
- 9 Decime an dari debeant deductis expensis .
Decime qualiter sint dande .
- 10 Decime an sint diuidende .
- 11 Decima an sit soluenda de illicitè acquisitis .

¶ numero 12.

- 12 Semen an sit deducendum in solutione decime .
- 13 Laici an possint sine peccato decimas percipere .
- 14 Laicus an per priuilegium Romane sedis possit percipere decimas , uel eximi à solutione ipsarum .
- 15 Clerici habentes sufficiens patrimonium an possint habere decimas .
- 16 Decimas si detinet laicus nec ecclesia potest ab eo renocare , nunquid redimere possit sine periculo simonie .
Decime cum rebus temporalibus permutari non possunt .
- 17 Longa consuetudo an excuset decimas non soluentes .
- 18 Pœnitentia que in ponenda sit non soluentis decimas ad pœnitentiam reuerso .
- 19 Decime omnes an debeantur de mandato Domini .
- 20 Decime an de omnibus fructibus dari debeant , si in eadem terra , eodem anno diuersa semina sparguntur .
- 21 Debens decimam si æceruum frumenti indecimatam alienat , an ecclesia uendicare possit partem sibi debitam ab emptore .
- 22 Ecclesia an teneatur cedere actionem suam uenditori contra emptorem .
- 23 Mala que proueniant ex subtractione decimarum .
- 24 Decimas dantes quadrupliciter remunerantur .
- 25 Primitiæ debentur de iure diuino .
- 26 Oblationes que dicuntur & qualiter diuidende sint .

DE DECIMIS PRIMITIIS & oblationibus. Rubr.

DICTUM est supra dixi proximo tit. de parochijs & parochianis . Sed quia parochiani tenentur ad decimas primitiæ & oblationes . Ideo subsequenter ponitur hic rubr. de decimis primitiis & oblationibus . ¶ Videamus igitur de prima parte rubricæ , uidelicet de decimis & primò quid sit decima , quibus & a quibus . & qualiter danda sit , & qualiter

- 2 qualiter diuidenda. ¶ Decima est omnium iuste quaeritur pars Deo debita, ut infra eod. ca. tua in secunda tua Deus enim qui dignatus est totum dare. decimam dignatur recipere. non sibi sed clericis profuturam. ut 16. q. 1. decimam. ¶ Decimarum
- 3 duae sunt species. ¶ Quaedam enim sunt personales quaedam praediales. Personales sunt quae debentur ex his quae proueniunt ex opera personali. Praediales uero quae debentur ex his quae proueniunt ex fructibus praediorum. Nec in hoc distinguo an praedicta sunt rustica uel urbana, ut infra eodem ca. ad apostolicam & supra titu. proximi. c. ultimo. ¶ Sed dubitatur de decimis animalium ¶ an inter praediales uel personales debeant numerari. Et uidetur quod inter praediales. Nam ibi decimae soluentur animalium ubi ipsa pascuntur. ut 13. q. 1. §. 1. in uerbo qui pascit gregem & de lacte eius non edit. Item seruitus pascendi pecora praedialis est. ut. ff. de serui. ru. pra. l. pecoris. & boues de eo fundo intelliguntur in quo laborant, non in quo morantur ut. ff. de fundo instrui. instrui. quae legal. l. cum quidam Sic & arbor illius soli censetur in quo uiuit & in quo radices habet non ex illo in quo uidetur existere & in quo truncus sustinetur ipsius. ut. ff. de arb. ca. l. si plures. §. si radicibus. & facit ad hoc infra eo. c. commissum. Licet sit ar. cota alias. Nam is qui natus est ex mancipijs urbanis & missus in uillam nutriendus. inter urbana non inter rustica mancipia numeratur. ut. ff. de uer. signi. l. is qui natus.
- 4 ¶ Dandae ¶ sunt decimae personales clericis a quibus laici audiunt diuina, & recipiunt sacramenta. ut infra eo. c. ad apostolicam. 16. q. 1. quae. 13. q. 1. §. 1. praediales uero debentur illis clericis in quorum parochijs praedia sunt constituta ut supra tit. proximi. c. ul. infra eo. quoniam 16. q. 1. si laicus. 13. q. 1. §. 1. Nec ob. his, infra eo. ad apostolicam ubi circa hoc dubie respondetur, illa enim dubitationem non iuris perplexitas sed diuersarum consuetudinum inducit uarietas. ¶ Dandae sunt
- 5 ¶ decimae laicis. ut 16. q. 7. decimas quas. Sed nunquid a clericis uel religiosis. Vi-

detur quod non ut infra eo. c. nouum genus. quamuis in ueteri testamento leuitae darent sacerdotibus decimas ut infra eo. ca. 1. in prin. Sed uidetur quod & hodie clerici teneantur ut 16. q. 1. si quis laicus. Ad quod respondeo decre. illa loquitur in clericis coniugatis qui ab alijs non coniugatis accipiunt ministeriorum labores. ut in illa nouum genus, in fi. Vel locum habet in decimis patrimonialium praediorum. Item adhuc uidetur quod clerici teneantur sumpto ar. a contrario sensu ex illa decre. 16. q. 1. decimas. Ibi enim dicitur quod clerici communiter uiuentes non tenentur. ergo a sensu contrario communiter non uiuentes tenentur. tale autem ar. fortissimum est. ut. ff. de offi. eius cui man. est iuris. l. 1. 15. q. 3. ex eo. ff. de testi. l. ex eo. 25. dist. qualis 32. di. hospitium supra de his quae si. a praela. sine consensu ca. cu in apostolica in fi. Ad quod ego communiter uiuentes. subaudio maxime. nam & in alijs idem obtinet. ¶ Quid de religiosis. Respondeo. Monachi alibi. templarij & hospitalarij Hierosolimitani non tenentur dare decimas de, possessionibus suis quas proprijs manibus uel sumptibus excolunt. Secus si eas tradunt alijs excolendas. ut infra eo. ex parte, in 1. Monachi uero nigri. canonici regulares & seculares tenentur dare decimas de omnibus possessionibus suis exceptis noualibus, ortis & nutrimentis animalium. ut probantur haec infra eo. c. ex parte. in prima. & c. licet. & c. ad audientiam. Et hoc uerum est nisi aliqui ex his amplius essent priuilegiati a papa. ¶ Item quod dictum est a monachis albis templarijs & hospitalarijs intelligendum est de possessionibus quas habebant ante concilium generale. de illis autem possessionibus quae gratis postea sunt collatae uel quas emerunt pro monasterijs de nouo fundandis. Nam aliter emere non liceret. & de quibus ante decimae soluebantur soluere tenentur illis ecclesijs quibus solui soluebant priusquam possessiones peruenirent ad ipsos quamuis possessiones easdem proprijs manibus uel sumptibus excolant. ut infra eodem cap.

nuper abbates. Scripsit autem Ray. in summa sua quod tunc demum monachi nigri decimas soluere debent cum populum non habent. nam si habeant tunc recipient, tam personales quam prædiales ut infra eo. c. dilecti. & c. suggestum. Sed non bene excipit. quia & si populum habeant. & ab eo decimas de iure percipere debeant personales & prædiales de prædiis infra limites eorum parochiæ constitutis & nihilominus soluent decimas ecclesiæ secularibus in quorum parochiis habent prædia sicut superius dictum est, nisi possint privilegio uel legitima præscriptione defendi. ut supra de præscri. ueniens infra eo. c. a nobis. Cessat autem privilegium tam nigrorum quam aliorum si enormem læsionem inducat ut infra eod. cap. suggestum infra de uer. signi. quid per nouale. Cessat per pactionem seu per transactionem ut infra eodem ex multiplici. Cessat cum per solutionem renunciant privilegio. ut infra de privilegijs. si de terra supra de consti. cum accessissent. Cessat aliorum templariorum, & hospitaliorum immunitas in prædijs alienis conductis. ut infra eo. dilecti. Cessat in suis alijs locis ut infra eodem cap. licet. ¶ Item leprosi tenentur dare decimas præterquam de ortis & nutrimentis animalium ut infra de eccle. ædi. cum dicat apostolus. Dandæ sunt decimæ de omnibus fructibus terrarum. pontis arborum, herbis ortorum, de apibus. nutrimentis animalium, lana, lacte. feno. lignis, piscationibus, uenationibus, siccis pensionibus, molendinis, furnis. balneis fullonicis, argentarijs. metallarijs, lapidinis de negocijs artificijs & de omnibus bonis ut infra eodem cap. nuncios ex parte, non est in potestate & cap. pastoralis 16. quæstio. 1. decimæ sunt tributa. & quæstio. 7. quicumque omnes decimæ & etiam de tempore. ut de conse. disti. 5. quadragesima. ¶ Dandæ sunt decimæ prædiales non deductis expensis. censu. tributo. seu partiarj fortione. ut infra eod. cum homines. & cap. tua nobis. Nam dandæ sunt statim antequam separatio fiat. Cæterum si pri-

ma separatio facta fuerit. tunc sicut rusticus decimare tenetur quod apud ipsum remanet, sic & dominus quidem quod ad ipsum peruenit. ut infra eodem tua nobis, & cap. cum non sint in homine. In personalibus autem quæ, ex negotiatione, uel artificio, proueniunt distinguitur. an surgant, ex pecunia decimata uel non. In primo casu deducuntur expensæ. in secundo non. ut infra eod. pastoralis. Personales dandæ sunt in fine anni. inter est enim ecclesiæ simul recipere totum in fine anni potius quam primitias singulariter de quolibet quæstu. ar. ad hoc. ff. fa. erciscun. l. plane. supra de pigno. ex literis. C. quomodo & quando quarta pars debetur. l. 2. in prin. li. 10. De animalibus uero meliora nec deteriora sed mediocria pro decima solui dicunt. ut. 10. q. 2. hoc ius porrectum est. & ff. est ædil. ed. l. si quis uenditor. §. ulti. Deteriora autem dari non dicunt. nam indignum est dare Deo quod dedignatur homo. ut. 49. di. cap. ulti. 16. q. 7. omnes decimæ. Et est notandum quod quicumque tenetur ad decimas per censuram ecclesiasticam compelli potest ad solutionem. ut infra eod. cap. tua nobis. & c. cum non sit in homine. ¶ Diuidendæ sunt decimæ diuisione canonica quæ habetur. 12. quæstio. 2. Sed quia illa in paucis ecclesijs obseruatur standum est in hoc consuetudini loci ut supra de sepul. certificari. Quæritur ¶ an decimæ dari debeant de iniuste quæstis. puta ex malicia iniusta, uenatione prohibita, furto, rapina, simonia, usura. meretricio. histrionatu. item de his quæ per concussionem extorquentur. Et de his quæ dantur iudici, uel testi corruptionis causa. ¶ Et uidetur quod non ut infra eodem cap. ex transmissa 1. quæstio. 1. non est putanda. Sed contra dandæ sunt decimæ de omnibus fructibus. Solutio decimæ aliarum prædialibus planum est. quia quocumque, possident prædia clandestino nel uolento, iudeo, heretico seu pagano decima dari debetur. ¶ Et est ratio quia non

nō intuitu personæ sed gratia prædij. prædialis decima datur. Et idem in tributo contingit. ut. ff. de pactis. l. inter debitore C. sine cen. uel reli. l. 1. delictum autem in talibus priuilegium non indiget. ut 16. q. 1. legi. nec pœna habet immunitatem. ut. ff. de minoribus. l. Papinianus exuli re

12 uerso. † In personalibus uerò destinguo. aut trāsferatur dominium ut in his quæ acquiruntur ex meretricio uel hisstronatu. Et tūc decima dari debet. Meretrix enim turpiter facit, quia meretrix. non turpiter accipit cum sit meretrix. ut. ff. de condi. ob tur. ca. l. item si. §. quoties. Sed ecclesia remipere non debet. ne per hoc uideatur crimina approbare. sicut plerumque in destinationem criminum ecclesia respuit aliquorum oblationes. ut no. supra tit. proxi. §. 2. Aut non transferatur ut in furto & rapina & præda. Et tunc nec dari potest decima, nec recipi debet. Prædam uoco ex iniusto bello. ut 13. q. 1. militare supra de iureiur. sicut. Secus si ex iusto. ut 13. q. 9. dicat. Et idem est in his quæ turpiter quærentur. & dominium transferatur. sed competit repetitio ut in his quæ ex usura. simonia. ex concussione uel correptione quærentur. quamuis magister Raym. scripsit in summa sua in e. ti. quod non transferatur dominium in usuris. Quod non admitto cum usura à uolente & ex conventionem soluatur. ¶ Sed quæritur an semē sit deducendum. Videtur q̄ sic. Nam primum semē dominus ministravit & illius usumfructum agricolæ constituit. unde saluum de fructu debet esse semen ad instar pecuniæ in usumfructum datæ ut. ff. de usu fru. ea. re. quæ usu. consul. 2. supra de pigno. c. ultimo. & ad instar gregis in usum fructum concessi. ut. ff. de usufru. l. uetus fuit. & sicut in negotiatione deducitur capitale decimatum ut infra eo. c. pastoralis. sic uidetur quod deducendum sit semen decimatum. Sed cōtra infra eodem c. tua nobis in princi. & c. non est in potestate. Solutio. puto semen non debere deduci. Et ad superiora respondeo. Primum semen non fuit a domine in usumfructum datum. Item non obstat quod opponitur de ne-

gotiatione in qua solum lucrum decimatum decimatur. at in satis decimatum quid nascatur. Dominus enim qui totum largitur. decimam recipere dignatur. ut. 16. q. 1. decimæ. Est & alia ratio. quia semen mortificatur & ideo non deducitur. sed pecunia i merce data salua manet. Itē decima prædialis est tributum, ut in decre. tua nobis & 16. q. 1. decimæ sunt tributa egentium animarum. Sicut ergo tributum soluitur nulla facta deductione, sic & decima. ut in eadem decreta. tua nobis.

13 ¶ Item quæritur † an laici sine peccato decimas percipere possint. Et uidetur quod non Dominus enim præcipit in Leuitico eas dari leuitis ut. sic cibus in domo domini. ut 16. q. 1. reuertimini. Et iura prohibet laicis percipere decimas uel detinere infra eod. ca. prohibemus. Ad hoc & ca. quoniam supra de præscrip. causam supra de his quæ si. a præla. sine con. ca. cum in apostolica in fi. 16. q. 1. quoniam. et. q. 7. decimas. 10. q. 1. quia sacerdos et. c. hanc. consuetudinem. et facit ad hoc supra de arbi. peruenit. Contra hæc iura consuetudo generalis obstat uidetur. Solutio ad tempus ut stipedium non ut titulus. nec in perpetuum. nec trāsitoria ad hæredes decima laico dari potest. sicut et aliud beneficium in stipedium nō in titulū datur eidem. ut 32. dist. nct. si quis uero. et 12. q. 2. quia tua sanctitas. dominio ac possessione penes ecclesiam remanente. quia laicus decimam possidere non potest ut supra de præscrip. causam. Iura uero superioris inducta sic intelligo. laicus decimam retinere non potest. seu possidere. uerum est pro suo. quasi habeat ius in re. Item in perpetuum et trāsitoriam ad hæredes sed ad tempus in eleemosynam uel aliqua iusta causa nomine et iure ecclesiæ percipere potest. ¶ Sed his omnibus obstat uidetur infra eo. c. tua. in prima tua. quæ dicit quod decimatione antiqua laico in feudū concessa decima noualium usurpari non debet. Sed illam intelligo sicut et alia. supra de his quæ si. a præla. sine consensu c. cum in apostolica, scilicet in decima male in feudū concessa. et quia illicita et in-

ualida

valida erat con.ideo tanquam te proba & odiosa restringitur ut eam decima noualium non sequatur. alias autem cui conceditur decimas, de laboribus & de noualibus concessa uidetur ut infra eod. cap.

14 ex parte. ¶ Item queritur an per f. priuilegium Romanæ sedis possit laicus percipere decimas. uel eximi a solutione ipsarum. Et puto quod sic siue in perpetuum siue ad tempus priuilegium sit indultum. nam alias papa ius spirituale laico concedit. ut infra de iurepa. nobis. 63. dist. Adrianus & c. in synodo. Sed in hoc casu concessionem ueteris decimæ decima noualium non sequetur. quia in talibus odiosis restringenda est licentia potius quàm laxanda ut infra eo. tua. in prima tua.

15 f. ¶ Item quid de clericis habentibus sufficientem patrimonium qui decimas percipiunt. Respondeo si ecclesijs non seruiunt quarum contemplatione percipiunt. & ad hoc recipiunt ut in malos usus conuertant & sua seruent. sacrilegium profecto committunt ut 1. q. 2. clericos 16. q. 1. quoniam in fin. tunc enim sine peccato unde pauperes uicturi sunt non accipiunt. ut 1. q. 1. pastor. Tunc locum habet quod Augu. dicit. Panis egentium uita pauperis est. qui defraudat illum homo sanguinis est. ut 1. q. 5. immolans. Et quod dicit Ambrosi. Esurientium panis est quem tu decines nudorum indumentum est quod recludis ut 47. dist. sicut hij. Cæterum si deseruiunt ecclesiæ debentur eis decimæ & stipendia ecclesiastica quamuis habeant sufficientia bona paterna uel materna uel aliuende iustè quæ sita. ut 12. q. 1. illi autem 12. q. 2. charitatem. l. de re. iuris. l. secundum naturam. Quod uerum est nisi ad suorum patrimoniorum titulos sint promoti. quod fieri potest. ut supra de

16 præben. episcopus & c. uis. f. Item queritur si laicus detinet decimas nec ecclesia potest ab eo recuperare nunquid redimere potest sine periculo simoniæ. Videtur quod non. Sicut enim spiritualia non possunt emi. sic nec redimi. ut infra de simo. querelam. & expressius ad hoc 16. q. 7. decimas quas populus 1. q. 3. altare.

Item decimæ cum rebus temporalibus permutari non possunt. ut supra de re. permu. exhibita. quia spiritualia cum temporalibus non permutantur. ut supra de re. permu. ad quæstiones. Puto tamen posse redimi si hoc fiat auctoritate episcopi. nam in talibus auctoritas superioris titium abolet supra de præben. nisi supra de re. permu. quæstium. ff. de his qui no. infra. l. furti. §. qui iussu. Possent etiam ecclesia suas decimas à laico male detentis recipere in pignore nec computare fructus in sortem ut supra de feu. c. 1. & infra de usuris. c. 1. & c. conquestus. Suas ideo dixi. quia alienas in pignore recipere non possent. ut infra eod. c. ulti. ¶ Item nunquid

17 longa f. cōsuetudo excusat non solventes? Respondeo non. cum enim ex mandato domini decimæ sunt soluendæ. ut 16. q. 1. reuertimini. non dare pactum est. imò minus dare uel tardius dare. ut 16. q. 1. decimæ. & propterea consuetudo non excusat. & si in tota prouincia obseruaretur ut. 32. q. 7. flagicia. in talibus diuturnitas non minuit pactum sed auget. ut infra de simo. non satis. nec crimen leuigat qui diu resistit. ut 24. q. 1. schisma. ¶ Sed his obstarè uidetur infra eod. titu. in aliquibus. quæ dicit illæ quippe decimæ necessariò sunt soluendæ quæ debentur ex lege diuina. uel loci cōsuetudine approbata. Ad quod respondeo. illud intelligo de consuetudine approbata per Papam. alias non excusaret quantumcunque longa consuetudine. quæ sine mortali peccato seruari non possent ut supra de consuetu. ca. ulti. Vel illa consuetudo attenditur circa minutas decimas. quamuis & illæ sint soluendæ iuris rigoræ. ut infra eod. ex multiplici. & c. cum in tua. Vel illa consuetudo locum habet in decimis prædialibus. cum prædia sita sunt in una parochia. & domini prædiorum sunt in alia constituit. ut infra eodem. cap. cum sint homines. &

18 c. da apostolice. ¶ Item quid si is qui longo tempore non soluit decimas uel minus soluit. ueniat ad penitentiam. Respondeo. imponatur ei quod minus plene dedit modo emendet ut 16. q. 6. quicumque.

proiſo enim ut ei remaneat unde uiuere poſſit quoniã quidquid habet clerici pau perũ eſt. ut. 16. q. 1. quoniã quidquid. Et res clericorum pauperũ ſunt. ut. 23. quaſtio. 7. quod autem. nam & ſecundum leges à quibuſdam debitoribus exigitur. proiſo tamen ne egeant. ut. ff. de re iudi. ſunt quæ in id. & legibus ſequentibus. & ff. de reg. iur. l. in. condemnatione. imponetur etiam ei ut in totum ſatisfaciatur ſi ad fortunam deuenit pinguiorem. ut ſupra de ſolu. Odoardus. & ff. de ceſſio bono. l. 4. ¶ Itẽ
 19 ¶ quaeritur nunquid omnes decimæ debeã tur de mandato domini. Dicunt theolo gi quod prædiales tantum non perſona les. ut patet per textum Leuitici perſoua les autem ex conſtitutione eccleſiæ. Et ſi hoc uerum eſt ſatis dici poſſet. ſaluo ta men iudicio meliori ut in ceſſatione ſolu tionis perſonalium decimarum excuſare poſſit conſuetudo contraria talis quæ ius obrogat poſitiuum. ut no. ſupra de con ſuetudi. ¶ Item excuſare poſſet fortẽ pa ctio tranſactio ſeu remiſſio. Item in tali bus fortẽ decimis locum habet decre. illa infra eod. c. in aliquibus. §. ille. Quippe de cimæ neceſſariõ ſunt ſoluendæ quæ debẽ tur ex lege diuina ut prædiales. uel loci conſuetudine approbatæ ut perſonales. li cet & alijs modis intellexerim decre. il lam ſupra eodem §. 2. Hoc ideo dixi quia in paucis locis ſoluuntur decimæ perſona
 20 les. ¶ ¶ Item quid ſi in eadem terra eo dem anno diuerſa ſemina ſpargantur. nun quid de omnibus fructibus decimæ dari debent. Sic. ut infra eodem. ca. ex parte. non enim eccleſia diuerſo iure cenſeri de bet. ut in quibuſdam fructibus ſit decima lis. & in quibuſdam non ut infra eodem c. cum in tua. & ſimile 12. qu. 2. cognoui mus infra de priuil. quia & ff. de ulucap. eum qui quamuis contrarium. ar. ſit. ff. de peculio. l. huic. §. 1. ubi dicitur quod pecu
 21 lium duplici iure cenſetur. ¶ ¶ Item quid ſi is qui tenetur ad decimam acerum fru menti indecimarum alienet. nunquid ec cleſia poteſt uendicare partem ſibi debi tam ab emptore? Reſpondeo ſic. quoniã tranſiit ad eum aceruus cum onere deci

marum. ut infra eodem. c. cum non ſit. & ſi ab eo exegerit non patet à uenditore hoc enim non patitur bona fides. ut bis idem exigatur. ut. ff. de regu. iur. l. bona fi des. & abſit ut eccleſia petat aliquid cum augmento. ut 12. q. 2. fraternitas. Sed ſi egerit & non exegerit quia emptor in uentus eſt non ſoluendo. nunquid redire poteſt eccleſia contra uenditorem. Sic. ut
 22 C. ſitu. uel cu. l. ultima. ¶ ¶ Sed nunquid eccleſia tenetur cedere actionem ſuam uenditori ſoluenti contra emptorem? Re ſpondeo non. quia enim fronte hoc petet qui ex ſua nequitia condemnatur. ut. ff. de adminiſtratio. tuto. l. ſi plures. ff. de in. & ra. di. l. 1. §. nunc tractemus. Et idem di co emptore malæ fidei ſecus autem ſi eme
 23 rit bona ſi. ¶ ¶ Item in ſumma ¶ notandum eſt quod ex ſubtractione decimarum hæc mala proueniunt quatuor. Primum ſcilicet præuicatio diuini mandati. Secun dum quia cum olim homines ſoluentes decimas bonis omnibus abundarent. ut 16. q. 7. maiores. nunc quia decimam non ſoluunt ad decimam conuertuntur. 16. q. 1. decimæ. Tertium quia dominus nos in crepat locuſta nec plagas amouit. ut 16. q. 1. reuertimini. Quartum quia quod non accipit tempus hoc tollit ſiſcus ut in præ
 24 dicto. c. maiores. ¶ Decimas uero dantes qua dupliciter remunerantur. Prima re muneratio eſt abundantia fructuum. Secunda corporum ſanitas. Tertia indulgen tia peccatorum. Quarta præmium ætern um. ut probantur hæc. 16. q. 1. decimæ. ¶ Nunc uideamus de ſecunda parte rub. l.
 25 de primitijs. ¶ Et ſciendum quod primitiæ ſunt ex præcepto domini dicentis in exo do. Decimas & primitias non tardabis do mino offerre. Et alibi. Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum domini dei tui. Item ex conſtitutione canonica. ut 16. q. 1. reuertimini. 32. diſt. præter hoc Quãtitas autem primitiarum libris Moy ſi non inuenitur expreſſa. Dicit. n. Hiero. maiorũ traditione inductũ eſſe qui pluri mum dabant quadrageſimã partẽ dabant qui autẽ minimũ ſexageſimã. & ſic 40. & 60. licebat offerri pro uoluntate ſoluẽtis. ut infra

ut infra eodem ca. 1. Et hæc uerum est in aridis & liquidis i pecudibus uero primogenitum datur. Sed Hug. putans hoc esse durum dixit quoddam ducētis dandum est unum. Et si quis tot capita nō habeat proportionabiliter dabitur æstimatio. Lau. & Io. dixerūt centesimum esse dandum. Melius autem uidetur ut sterit circa hoc consuetudini. ut ar. supra ti. 2. c. certificari. uel recurratur ad consuetudinem uicinarū ecclesiarum. ut supra de cōsue. cum olim. Ita ut ex multis mediocritas obseruetur ar. 10. q. 2. hoc ius uel quod minimum est detur ut infra de censibus ex parte. & ff. de leg. 2. l. minimis. ¶ Oblationes ¶ uero dicuntur quecunque de proprijs & licitis rebus ecclesie a fidelibus offeruntur infra de uer. sig. ca. Et sunt diuidendæ oblationes et primitiæ sicut et decimæ. ut 12. quæstio. 2. quatuor 10. quæ. 1. antiquis. 12. quæst. 2. concessio.

Summarium

- 1 Regulares qui dicantur.
- 2 Religiosi qui sint.
- 3 Regulares tria profiteri debent.
- 4 Professio quid sit.
- 5 Tempora probationum.
- 6 Cause propter quas egressi pueri excusantur.
- 7 Filius oblatus a parentibus religioni an exire possit.
- 8 Anni discretionis qui dicantur.
- 9 Filius infra annum discretionis per se ingredientem religionem reuocat pater, reuocatur.
- 10 Annus probationis a quo tempore currat.
- 11 Monachalem habitum per annum gestans compellitur monasterio profiteri.
- 12 Egressus a religione a qua egredi de iure competit, qui alium laxiorem compellitur ingredi, an post egressum assumptæ & ante ingressum assumenda corrahere ma trimonium.
- 13 Habitus probationis qualis esse debeat. Habitus non facit monachum.
- 14 Professionis præsumptio quando oritur.
- 15 Votum quot modis solennizetur.
- 16 Episcopus si uult ad religionem transire non

sufficit licentia posita. sed requisita & obtempta.

¶ DE REGVLARIBVS. Rubrica.

TRactauimus supra de clericis & regulis eorum, nunc dicamus de regularibus & his quæ pertinent ad regulares. ¶ Videamus igitur qui dicuntur regulares, qui religiosi, qui profiteri debeant regulares, & quibus uerbis, & in cuius manibus, quato tempore nouicij sunt probandi, in qua ætate religionem ingrediēdi obligetur & ex quibus causis nō professus pro professo habeatur ¶ Regulares ¶ sunt qui ad uiuendū regulariter se astringunt. siue sint monachi: siue canonici regulares qui & si a sanctorum monachorū consortio non computentur ieiuncti, regulæ. tamen inferuiunt laxiori. ut infra de statu regula. quod Dei timorem. In multis autem eorum conditio concordat. ut infra ne clerici uel monachi. ex parte. 20. qu. 3. præsens infra ne cle. uel mona. super specula. Et conuersi professi ut 27. q. 1. ut lex. Secus est in conuersis non professis qui se & sua non dedicarunt Deo. ut infra de priu. cum & plantare. §. de confratribus. & ca. ut priuilegia. ¶ Religiosi ¶ autem largo modo dicuntur qui in proprijs domibus religiosè uiuunt, quamuis non professi. ut. 32. q. 5. quod Deo patri. ¶ Tria profiteri debet regularis obediētiam, castitatis custodiam. abdicationem proprietatis. hæc enim sunt substantialia uitæ regularis, nam cum regularis hominem Dei uice supra caput suum constituit 19. q. 3. statuimus. renunciat propriæ uoluntati ut 12. quæstione. 1. non dicatis. similiter cū quis religionem ingreditur se & sua dedicat Deo ut C. de episco. & cleri. in auten. ingressi. 19. quæstione 3. quia ingredientibus. si qua mulier. & ca. tunc autem. & ideo post ingressum potestatem in corpore & in rebus amittit. In his autem substantialibus, dispensari non potest. ut infra de statu regu. cum ad monasterium. in fi. ¶ Professio autem

nihil aliud est quam solemnis religionis promissio in qua promissione hæc tria conueniunt quæ prædixi. Fit promissio in manu, prælati, ut infra eodem, c. porrecti. & c. ad apostolicam. Fit & in manu priuati. 17. q. 1. uidua infra qui cleri. uel uo. ueniens. & c. insinuante. ¶ Probationis tempora sunt diuersa. ¶ Nam clericus notus probat & probatur per annum, ut 17. quæstione 2. Confaldus. clericus ignotus & laicus notus per biennium, ut 19. q. 3. monasterium. laicus ignotus per triennium, ut 17. q. 2. si quis incognitus. 53. distinct. legem. Hodie autem hæc diuersitas temporum reducitur ad annum, ut infra eodem titu. ad apostolicam. postulasti. & c. ex parte. ¶ De ætate ingredientium religionem hoc seruandum est ut si post 14. annum qui intrauerit religionem. exire non possit. Nec obstat infra eodem, c. ad nostram. ¶ Quinque enim causæ considerantur in illa propter quas egressi pueri exculantur. Prima quia impetuosè & sine deliberatione intrauit, ideo ingressus non fuerit obligatorius apud deum, qui animum considerat & non opus. cor interrogat & non manum, ut 14. qu. 5. si quid inuenisti. 15. qu. 6. c. 1. Licet sit argu. contra 17. qu. 4. sunt qui opes. Secunda quia intellectus. Tertia quia sine probatione habitum suscepit. Quarta quia prope pueritiam intrauit. Quinta quia infra triduum exiit. Si uerò minor quatuordecim annis intrauerit, poterit egredi cum uenerit ad 15. annum, ut 20. quæstione. 1. illud Hug. autem dicebat discretum ingredientem religionem obligari etiam ante. 14. annum quia sicut ante annos illos potest quis obligari diabolo, ita & deo ut infra de delic. pue. pueris. ¶ Sed quid si filius à parentibus sit obligatus? Respondendo si fuerit in annis discretionis & non contradicat, exire non potest, ut infra eodem, ca. cum uirum. Si ante annos illos adhuc exire non potest, ut infra eodem, tit. significatum. Sed ueniens ad 16. annū inqueretur, & tunc si ratum habet quod factum est non exibat, ut in prædictis decreta. Si autem dissentiat potest exire.

ut 20. quæst. 2. illud. & infra eodem, c. cum finus. Nec obstat his 20. q. 2. monachum, ubi dicitur monachum autem paterna oblatio aut propria facit deuotio. Nam illud sic intelligo. Monachum facit paterna oblatio occasionaliter ut cum filius paternæ oblationis ex debito honestatis non necessitatis obtemperans cum potest contradicere non reclamatur, uel paterna oblatio facit monachum ut cum filius habens discretionis annos oblati à parentibus non contradicit tunc uere facit monachum, secus si contradicat, ut 10. qu. 3. præsens. Vel tertio modo paterna oblatio facit monachum, ut si filius infra discretionis annos oblati fuerit, ante discretam ætatem exire non possit ut superius dictum est. & secundum hoc intelligenda sunt omnia capitula 20. quæstione prima usque ad §. cum ergo.

8 ¶ Anni uero discretionis sunt anni ad uotum emittendum, & matrimonium contrahendum qui sunt. 12. in muliere. & 14. in masculo ut 20. quæstione. 1. c. 1. & 2. quæst. 2. capitulo 1. & 2. Illa enim ætas soluit ius patriæ potestatis, per ingressum religionis. ¶ Filium autem infra annos discretionis per se ingredientem reuocat pater, reuocat tutor, ut 20. quæstio. 2. si puella usque ad annum, ut infra eodem titulo si quis ante, ut in prædicto capitulo si puella. Quod intelligo uerum esse nisi monasterium sit, ualde remotum ut per tantum temporis ad illud, peruenire non possit, quia tunc maius indulgetur tempus arg. 12. q. 2. si quis incognitus.

10 ¶ Sed queritur à quo tempore currat annus iste. Videtur quòd à tpe scientiæ, ut ar. 2. q. 7. biduū. uel à tpe amonitionis: ut ar. supra de cõces. præb. quoniã diuersi tarè. Vel dicemus illud tempus esse continuum ita ut cedat ignorantia, ut ff. de his qui no. infa. l. genero. Credo quod annus iste incipiat cedere à tempore scientiæ, ar. 11. 17. q. 2. si quis incognitus. ¶ Non professus compellitur profiteri qui monasterium ingrediens per annum gestauit habitum monachalem, ut infra eo, c. ex parte. Item ingressus religionem non professus ad

sus ad priorem statum redire non potest
 si tempore ingressus euidenter in eo signa
 appareant quod absolute uoluerit uitam
 mutare, ut infra eod. c. statuimus. Intelli-
 go autem hæc signa apparere si is qui in-
 greditur testamentum facit & transfert om-
 nia bona sua in hæredes & legatarios uel
 distribuit omnia bona sua ecclesijs & pau-
 peribus erogauit omnia bona sua. Item si
 in monasterio distinctus sit habitus noui-
 ciorum ab habitu professorum, & ingre-
 diens hoc sciens assumptis habitum pro-
 fessorum, similiter ad priorem statum re-
 dire non potest, ut in prædicta decre. sta-
 tuimus. Additur & quartus casus, si cum is
 qui ingreditur proponit absolute uitam
 mutare & si de hoc non appareant eiden-
 tia signa, ut infra eod. consulti sumus. Vel
 possit suppleri in eo quod d. signis addi-
 22 tur in decre. statuimus. ¶ S. d. quæritur
 quid si ingressus cui egressi de iure compe-
 tit religionem assumptam sed reingredi
 compellitur laxiorem nunquid si post e-
 gressum assumptæ & ante regressum assu-
 mendæ, contrahat matrimonium tenet.
 Et uidetur quod sic, na. habitus solus quæ
 assumpsit non solemnizauit uotum, ut in-
 fra eod. c. porrectum, & simplex uotum
 non dirimit matrimonium, ut infra qui
 cle. uel uo. consuluit, & c. rursus, 27. di. c.
 1. & 2. §. hinc distingendum est. Puto ta-
 men contrarium quod si habitus solus nõ
 solemnizat quantum religiorum assum-
 ptam solemnizat tamen in genere quan-
 tum ad religionem quam generaliter con-
 sentit intendens absolute uitam mutare
 cum habitum assumpsit. Et si obijcias est
 monachus, cuius ergo monasterij. Respo-
 deo hæc obiectio non procedit. Nam po-
 test quis esse professus in propria domo.
 potest quis esse etiam monachus nullius
 tamē monasterij, ut, 33. q. 5. quod deo, 27.
 q. 1. de uiduis & c. de epif. & cle. 1. r. pro-
 13 res. ¶ Quæritur in quo habitu debeat
 quis probari & probare. Et uidetur quod
 in seculari, ut infra eo. tit. super eo, 53. di. le-
 gem, 54. di. multos, & arg. 17. q. 2. si quis
 incognitus. Lau. dixit quod in monacha-
 li habitu est probandus, ar. in prædicta de

cre. super eo, & 19. q. 3. in monasterijs, a-
 lias non posset probare austeritatem re-
 gulæ monachalis, cum magna pars auste-
 ritatis in habitu consistat. Solutio in hu-
 iusmodi puto standum consuetudini &
 & statutis monasteriorum magisquam iu-
 ri scripto. Sed secundum iura moderna
 habitus probationis religiosus esse debet.
 Vnde in quibusdam locis distinguitur
 habitus nouiciorum ab habitu professorum
 uterque tamen est religiosus: sed si non di-
 stinguatur nihilominus ad aliquam differ-
 rentiam denotandum benedicendæ sunt
 uestes professorum ut, infra eo. tit. statui-
 mus in fi. Sed obijcitur, habitus non facit
 monachum, ut, infra eo. c. porrectum su-
 pra de transac. ex transmissa infra qui cle.
 uel uo. consuluit infra e. c. ut clerici. Quæ-
 dam tamen iura uel euidentur quod habi-
 tus faciat monachum, ut infra eodem titu-
 lo, uidua, 27. dist. quod interrogasti. Ad
 hoc dico, quod est professio uera & ex-
 pressa, præsumpta & occulta. Vera est &
 expressa quæ fit uerbis, ut, 20. quæstio, 1.
 uidua, infra titulo proximo dudum. Præ-
 sumpta & occulta, ut infra eodem statui-
 mus. Priora igitur iura sic determinanda
 sunt habitus non facit monachum profes-
 sione uera & expressa. Posteriora uero
 quæ dicunt quod habitus facit monachum,
 sic intelligenda sunt uerum est professio-
 ne præsumpta. Oritur autem professio-
 14 nis præsumptio ex nimia mora in mona-
 sterio, uel ex mora per annum uel per eui-
 dentiam signa, uel per assumptionem ha-
 bitus professorum, ut, 27. quæst. 1. uidua in
 fra eod. titulo uidua, 27. dist. quod interro-
 gasti infra eod. c. ex parte, & c. statuimus.
 ¶ Sed quæritur quot modis solemniza-
 15 tur uotum. Et certe tribus. Per professio-
 nem ueram & expressam, præsumptam &
 occultam ut superius dictum est. Item per
 ordinis susceptionem solemnizatur uotum
 continentia, ut, 28. di. diaconi, & 84. di.
 cum in pratorio. Item & per habitus sus-
 ceptionem, ut, infra titulo proximo, ex parte in
 fra qui cle. uel uouē, insinuante, 27. q. 1. c.
 1. Sed in hoc ultimo membo iura illa ob-
 uia uidentur quæ superius allegaui &
 quæ dicunt

quæ dicunt quod habitus non facit monachum. Ad quæ responderi potest. iura illa locum habent cum habitum non præcedit uotum, secus si uotum præcedat & habitus subsequatur. ut dictum est. ¶ In summa notandum est quod licitum est religionis ad artiore[m] uitam per religionem se transferre. petita à prælatis licentia quamuis non obtenta. ut infra eo. c. licet quibusdã. Et si nec èt peti a transeat quis ad maiorem religionem uideatur quod ualeat trunsi us. ut infra eo. c. sane. Quidam tamen dicunt illam de permissione loqui ex eo quod dicit permittas. Vbi autem episcopus uult ad religionem transire non sufficit licentia petita sed requisita & obtenta. ut in decre. licet & hoc siue sit consecretus siue non ut supra de transla. præla. inter corporalia. Et est ratio nimia utilitas quæ provenit potest ex officio pastoralis. ut supra de renunc. nisi cum pridem. §. ulti. ¶ Si eo modo militetur quomodo noster iubet imperator. ut 40. di. ante omnia. Item cum quis leuitatis causa transiretiam ad maiorem. non sufficit licentia petita ut 19. q. 3. statuimus. ¶ De fugitiuis autem requirendis excommunicandis uel retrudendis seruatur quod legitur infra eod. tit. ne religionis.

Summarium

- 1 Coniugum alter. an ante consummatum matrimonium altero inuito. possit ad religionem transire.
- 2 Monasterium intrare an possit alter coniugum post copulam carnalem altero inuito.
- 3 Matrimonium contractum per reuocatum à religione. post mortem reuocantis an ualeat.
- 4 Alter coniugum qui altero absente & ignorante religione intrauit. et in ea professus fuit reuocatus. an mortuo reuocante. teneatur resumere religionem dimissam.
- 5 Coniugatus qui consentiente uxore ingressus est monasterium. & postea ad uxorem rediit. an mortua uxore reintrare teneatur.
- 6 Uxor illius qui ea inuita et ignorante religionem intrauit. an similiter eo inuito monasterium intrare possit.
- 7 Uxor adulteri an eo inuito possit intrare re-

ligionem.

- 8 Adulter an possit intrare religionem innocente inuito.
- 9 Coniugum unum simpliciter consentire an sufficiat. ut alter ad religionem transeat. uel necesse sit remaneri in seculo & uitam mutare.

DE CONVERSIONE CONIUGATORUM. Rubrica.

Superius dictum est in genere de transeuntibus ad religionem. hic autem tractatur in specie de transitu coniugatorum. ¶ Videndum est igitur quando alter coniugum altero inuito possit religionem intrare. ut infra eo. titu. c. 2. uel sacros ordines promoueri. Item an sufficiat alterum ex coniugibus simpliciter consentire. ut alter ad religionem transeat. uel oporteat illum qui remanet uitam mutare. & quid iuris sit si alter transeat altero inuito. ¶ Est igitur sciendum. ¶ quod ante consummatum matrimonium potest alter coniugum altero inuito ad religionem transire infra e. c. 2. & c. ex publico. ita ut infra duorum mensium spacium alterum faciat. uel religionem assumat. uel ad coniugem reuertatur. Sane quod dominus in euangelio dicit. non licere uiro nisi ob causam fornicationis uxorem suam dimittere. intelligendum est secundum interpretationem sacri eloquij de his quorum est matrimonium carnali copula consummatum. ut in illa ex publico. in fine Sed si alter istorum uel & inuito altero in domo propria remanere quasi propositum castitatis in seculo seruaturus nihilominus consummandum est matrimonium iam contractum. nisi uoto se astrixerit ad obseruantiam regularem. in quo casu compelli potest ut relicto seculo religionis propositum exequatur. ut infra eod. c. ex parte. in fine. ¶ Post consummatum autem matrimonium non licet alteri coniugum altero in seculo remanente religionem assumere. & si is quæ remanet hoc promittat nisi esset senex & de incôinectia nõ su spectus infra e. c. præditus. & c. uxoratus tunc enim sufficit si is qui remanet continentiam promittat. ut ibidẽ quã perpetuò obseruabit etiã altero in religione defuncto & intan-

& intantum ut si post mortē ingreſſi is qui remāſit & cōtinētiā promiſſi cōtrahat matrimonium. non teneat: & hoc ad ſimilitudinem coniugis illius quæ permittente uxore & continentiam permittēte ordinatur. ut 33. di. ſeriatim & 28. diſt. quia ſunt culpæ. nam uotum uxoris quod intelligo ſimpliciter fieri in promiſſione continentię ſolemnizatur in ordinatione uel profeſſione mariti. uir enim & uxor ſibi communicant actiones. ut 30. q. 4. ſi quibus uiuis.

¶ Si uero alter coniugum ingreditur religionem altero inuito. non ualet ingreſſus. & is qui remanſerit poterit reuocare ingreſſum reuocatus autem uiuo reuocante nō exigit debitum. ſed reddet exactus. potuit enim permittere id quod in ipſius erat poteſtate ſcilicet non exigere. Non reddere autem nō potuit promittere. quoniam hoc non erat in eius ſed in mulieris poteſtate. Vnde apoſtolus. Vir non habet poteſtatem ſui corporis ſed mulier. ut infra eo. c. quidam intrauit. 27. q. 2. ſunt qui.

3 ¶ Sed quæritur an ſi poſt morrem reuocantis cōtrahat reuocatus matrimonium ualet uel non. Et puto matrimonium tenere. quia is qui intrauit potuit ſimpliciter uouere & ſe in eo quod in ipſo eſt obligare ut ſuperius dictum eſt. Sed uotum illud ſolemnizare nequit inuita uxore. nam ſolemnitas noti tollit utrunque ſi poteſtatem exigendi & redendi debitum coniugale. ſolemnizatio enim uoti ſi rite fiat continentiam perpetuam inducit. que eſt eſſentiale profeſſionis. ut infra de ſtatuto. cum ad monaſterium in ſi. ¶ Item

4 quid ¶ ſi alter coniugum altero abſente & ignorante religione aſſumat. & profiteatur in ea. demum ab altero reuocetur. nūquid reuocatus mortuo reuocare tenetur reſumere religionem diſmiſſam. Reſpondeo conſultius eſt ei & congruentius ad ſalutem ut ad monaſterium redeat ubi bona ductus intentione profeſſionem fecit & habitum religionis accepit. Si uero ad hoc induci non poterit. ipſum inuitum credimus non cogendum. ut infra eo. placet.

5 ¶ Sed ſi alter coniugum altero ſciente & conſentiēte. cuius cōſenſus non ſufficit

etiā ſi cōtinētiā promittat. ſed requiritur ut & ipſe ſimiliter cōuertatur. ut. 23. q. 5. qui uxore. monaſterium ingreditur & demum ad uxore de monaſterio reducatur. nūquid mortua uxore reintrare tenetur. Reſpondeo ſic etiā ſi poſt mortē primæ aliam duxit. nam & tunc per excōmunicationem cōpellitur ut muliere diſmiſſa ad ſuum monaſterium reuertatur ſub regulari habitu de cætero domino ſeruitutus ut infra eo. ex pre. Et eſt rō diuerſitatis iter illā decreti. & aliā ex parte abbatis. quia in illa placet. is qui intrauit non habuit conſenſum cōiugis. & iō ſimplex uotū nō potuit ſolemnizare altero ignorate uel inuito ut ſuperius dictū eſt. Sed in illa ex parte. is qui intrauit habuit conſenſum uxoris. unde ingreſſui mariti nō in fuit alius defectus niſi ſuſpicio de incontinentia uxoris quæ per mortē ipſius aboletur. unde mortua uxore religio uiri inuenitur ex omni parte ſuſſulta. & quia profeſſio interuenit. nec deſuit conſenſus uxoris. & ſuſpicio in cōtinētiā ceſſat. & propterea cōpellitur reintrare ut dictum eſt. ¶ Sed nunquid uxor illius qui intrauit ea inuita uel ignorante poterit intrare eo ſimiliter inuito. In hoc diſtinguo. Reſert an maritus ſit de monaſterio eductus & reconciliatus uxori. Et tūc eo uiuente & inuito non poteſt intrare. An non ſit eductus. & tūc poteſt uxor intrare inuito. marito ut uigeſimaſeptima quæſtione ſecunda. Agathoſa. ¶ Item quid ſi maritus ad alterum commiſſit nunquid liceat uxori eo inuito intrare religionem. Reſpondeo ſic ſi fuerit per ſniam ſeparata 35. q. 6. multorum & 33. q. 2. ſeculares. quia poſt ſniam nō poſſet de monaſterio reuocari argu. ad hoc optimū infra eo. c. ult. ubi alter coniugū religionē ingreſſus nō reuocatur ab altero qui ſpiritualiter fuerit fornicatus. cū iam ſententia diuortij lata eſt inter eos. Sed ante ſententiam non poſſet irrevocabiliter intrare. quia ſi fornicator peteret reſtitutionem ingreſſi indulgeretur. eidem nec obſtaret fornicationis obiectus. ut ſupra de reſtitu. ſpol. item cum quia argum. C. de dona. inter uirum & uxorem. l. ſi maritus. ¶ Non obſtat hiſ

27. q. 2. Agathosa. ubi non reuocetur ingressus a fornicatione. nam illud intelligo cum sententia diuortij lata est. Vel loquitur canon ille cum adulter agit contra ingressum petitorio. secus si agat restitutorio sicut dictum est. Adducunt quidam & alium casum in quo licet alteri coniugum altero inuito religionem intrare scilicet cum alter notorie fornicaret ut infra de diuor. significasti. Sed decre. illum intelligo cum spoliatus post spoliationem adulterium committit & sic petitioni restitutionis qui sibi iam competit præiudicium parat. præcedens autem adulterium non ei obstat. ut dictum est. & sic intelligo infra eo. cōstitutus. ¶ Sed quæro ꝑ an adulter intrare posset religionem innocente inuito? Respondeo non. Pœna enim ex adulterio meretur hanc immunitatem non inducit ut a nexu coniugis liberentur. ut. ff. de interdic. & rele. l. relegatorum. §. ul. ti. nec ex delicto debet consequi actionē. ut. ff. de fur. l. itaque fullo. & supra de suetudine ex parte. ¶ Item quid si sententia diuortij lata esset, nunquid adulter intrare posset innocente inuito respondeo nō. quia innocens posset adulterium inuium sibi reconciliare uolet. ut 32. q. 1. non erit & ca. quod autem in auten. ut nulli iudi. §. manifesta. colla. 9. & signatur illud autē. C. de adulterijs & incipit. sed hodie. Et quæ dicta sunt supra de religione assumēda ab uno coniugum altero inuito. sed in casibus idem puto in sacris ordinibus recipiendis. ¶ Nunc uideamus an ꝑ sufficiat ex coniugibus simpliciter consentire ut alter ad religionem transeat uel necesse sit ipsum qui remanet in seculo uitam mutare. Et in hoc dicit Hugo. quod uno intrante monasterium & proficēte de consensu alterius. is qui remanet intelligitur proficere & ammodo contrahere non potest ut 28. di. quia sunt culpæ. 32. dif. seriatim & 33. q. 5. qui uxorem 27. q. 2. agathosa. Sed obstat ei infra de eo qui duxit in mat. quā pol. per adulte. ex literarum. Posset tamē ad illam Hug. respondere. quod ibi non habentur quod interuenerit cōsensu eius qui remansit. Alij dicunt quod si alter cō-

iugum permittat alterum intrare nec cōeineretur in seculo remanere & simpliciter permittat. nec tenetur intrare nisi esset iuuenis & suspectus. Puto autem uiam mediam eligendam ut coniunx qui permiserit alterum intrare. si suspectus est is qui permiserit compellatur intrare & proficere. Si uero non est suspectus continentia promissa poterit in seculo remanere. ut infra eo. ca. cum sis prædictus. & ca. uxoratus. Et secundum hoc intelligo primam decretalem huius ti. Nec ob. his infra eo. tit. ca. ueniens. ubi uir intrauit uxore permittente iuuenis & suspecta. nec cogitur ipsa intrare. ¶ Sed hoc ideo. quia licentia illa fuit per fraudem elicitā & per captione extorta. ut ex illa littera colligitur manifestē. Et si hoc est uerum quare nō fuit maritus de monasterio reuocatus. Respondeo deo propter fornicationem uxoris post ingressum mariti commissam. ut ibi patet. alias licuisset reuocari maritum. ut 33. q. 5. notificasti. In eo autem quod dixi. supra quod si maritus intret religionem permittente uxore & proficet. quod uxor intelligitur uouere & uotum suum solemnizare solemnizante marito. quia uir & uxor sibi communicant actiones. Adieciat Io. & cauta est adiectio scilicet si mulier hoc sciret & intelligeret hunc esse effectum suæ permissionis. Tunc enim post mortem uiri contrahere non posset. nec contractum tenere. Cæterum si mulier simplex & iuris ignara hoc non intelligeret neque sciret nec intēderet sic se ad perpetuam continentiam obligare. quamuis uotum simplex quod intelligitur emisisse permitteō maritum intrare perpetuo debeat obseruare & sic etiam post uiri obitū continere. si tamē contraxit matrimonium tenet ar. ad præmissa infra eo. ueniens.

Summarium

- I Coniugum alter infidelium si conuertitur ad fidem. uel unus ex coniugatis fidelium. in heresim labitur. an eorum matrimonium dissoluatur.
- I Sacramentum fidei & baptismi primum est et fundamentum ac ianua om̄nium sacramentorum.

- 3 Differentia inter fornicationē carnalem & spiritualem.
- 4 Unus ex duobus fidelibus coniugibus si labatur in hæresim & demum ad fidem reuertitur, is qui ad fidem remansit compellitur ei uolenti cohabitare.
- 5 Diuortio facto apud quem filij remanere debeant.

¶ DE CONVERSIONE INFIDELIUM. Rubrica.

IN superiori rubrica tractatum est de conuersione coniugatorum ad religionem hic autem tractatur de conuersione infidelium ad fidem. ¶ Est ergo uidentium quid iuris sit. si alter coniugatorum infidelium conuertitur ad fidem, & è conuerso si unus ex coniugatis, fidelium labatur in gentilitatis errorem. ¶ Sit itaque in hac materia distinguendum. Quia si matrimonium contrahatur, inter duos fideles, matrimonium ratum est, id est, indissolubile nisi morte quo ad substantiam matrimonij. Nam & si diuortium intercedat non aboletur confederatio nuptialis. ut. 32. q. 7. licite. & c. interueniente. Si ergo alter illorum labatur in hæresim potest alter qui remansit in fide agere ad diuortium propter fornicationem spiritualem. & tunc sententia necessaria est quæ separer quo ad thori cohabitationem & mutua seruitutem uinculo matrimonij perdurante. ¶ Et est ratio quia sacramentum fidei quod semel admissum nunquam admittitur ratum efficit coniugij sacramentum ut ipsum in coniugibus illo durante perduret. ut infra de diuor. quanto, sacramentum enim fidei & baptismi primum est & quasi fundamentum & ianua omnium sacramentorum. ut. 32. dist. 5. porro. in fi. & infra de prisby. nō bap. m. ueniēs. unde posito fundamento quod semel positum non amittitur ut dictum est. & probatur in eadem decre. quanto. & de cons. di. 4. ostenditur, super ædificatio aliorum sacramentorum firma est. Sed si illud fundamentum non sit positum aliorum. sacramentorum super ædificatio ualida non cō-

sistit. Et in casu præmissō eum diuertitur non habet locum illa consideratio an uelit lapsus cohabitare uel non. Vnde mirabili iter & enormiter errauit Vincen. in hoc quia ipse in glo. suis quas scripsit super illa deere. supra titul. proxij. mulier hæc considerasse uidetur quod in hoc casu quem præmissi locum nō habet in alio ut iam dicam. Vbi uerō matrimonium contrahitur inter duos infideles & unus ad fidem cōuertitur. monet apostolus fidelem ut cohabitet infideli. Ideo autem monet, quia hoc potest esse molorum occasio lucrandorum ut fideles coniuges in reliquēdis infidelibus permilla licentia non uertur ut. 28. q. 1. iā nunc. sed si infidelis nolit cohabitare fideli. uel uelit sed cum blasphemia, saluatoris uel ut trahat fidelem ad mortale pactum in his casibus sine iudicio & præter sententiam soluitur uinculum matrimonij. Contumelia enim creatoris soluit ius matrimonij. ut in illa deere. quanto. Ideo autem soluitur quia cū contractum fuit hoc matrimonium non inuenit fidei firmitatem super qua stabili ri possit coniugij sacramentum. Et hæc eadem ratio est quare in diuortijs superioris matrimonij requiratur sententia non autem in hoc matrimonio dissoluo. Item nota quod in casu primo post diuortium separatus altero uiuente non contrahit. in secundo contrahit. & ideo fidelis ut hic licenter & libere faciat testes adhibeat cum in fidelis reuinit. cohabitare uel cum cohabitans blasphemat uel trahit ad mortale peccatū ut de his uel eorū alio quo fides fiat. Item nota. differentiam inter fornicationem carnalem & spiritualem, quia propter unicam fornicationem carnalem potest maritus diuertere ab uxore. ut. 32. q. 1. dicit. & c. inconiugio. & infra de diuor. gaudemus. in fin. Sed propter unicam spiritualement non nisi perseueretur in ea. ut. 28. q. 1. non solum. In alio autem conuenientia est inter utranque fornicationem. Sicut enim maritus uxorem fornicantem carnaliter excludere à sua cohabitatione tenetur ut. 32. q. 1. c. si quis uxorem. sic & fornicantem spiritua-

liter si in hoc perseveret. ut 28. q. 1. non solum. Sed cum inter duos iudæos contra hitur matrimonium. & alter ad fidem conuertitur. quamuis is qui remansit in iudæismo habitare consensit & sine blasphemia uel contumelia creatoris. fidelis tamē ei cohabitare non potest, ut 28. quæstio. 1. iudæi. Et est ratio quia iudæi habent leges & prophetas & domestici sunt fidei nostræ. Et ideo timetur ne iudæus Christianum subuertat. ¶ In summa norandum est. † quod si unus ex duobus fidelibus coniugibus labatur in hæresim. & demum reuertatur ad fidem is qui in fide remansit compellitur ei uolenti cohabitare. nisi ante conuersionem fuissent per sententiã separati ut infra de diuor. de illa hodie tamen uidetur correctã illa distinctio infra de diuor. quanto in si. ubi uidetur quod indistincte cohabitare cogatur. ¶ Diuortio tãtẽ factõ si quærat apud quẽ filij debeat remanere. Dicendum est quod secundum uetera iura infantes usque ad triennium apud matrem sunt alendi. nam usq; ad tempus illud magis indigent lacte quã esca. Post triennium uerõ apud patrem ut. C. de patria po. l. nec filium. eo saluo quod si iudex decerneret etiam tales apud matrem nutriendos. ipsa æstimabit an apud patrem uel apud matrem filii nutriantur. ut C. de diuor. l. una. Sed iure auctenticorum aliud consideratur an pater dederit causam diuortio uel mater. ut si pater. tunc filij alantur apud matrem expensis patris. si mater filij nutriaantur apud patrem expensis matris. ut in authenti. ut hec. ma. & auic. §. illud quoque. & signatur. C. de diuor. fac. & incipit. si præstiterit & hoc idem consideratur infra eodem ex literis. Et alia duo. patria potestas. & fauor fidei Christianæ: ut ibi colligitur. & 28. quæstio. 1. iudæi. Patræ uerõ defuncto præses determinet ubi pupilli debeant educari ut. C. ubi pu. debe. edu. l. 1. & 2.

Summarium

1. Votum quid sit.
2. Votorum species quot sunt.

3. Votum uoluntarium subdistinguitur.
4. Votum simplex impedit matrimonium contrahendum; & dirimit iam contractum.
5. Votum frangens an peccet; & supra m. 3.
6. Votum quod quis ante monachatu emisit, an possit per abbatem renouari.
7. Vota omnia an possint redimi & commutari & m. 9.
8. Anima pratiofior est cunctis rebus.
10. Dispensare quis possit super uoto.
11. A uoto quot modis discedi possit.
12. Vovens an possit differre uotum exequi.

DE VOTO ET VOTI redemptione. Rub.

Dictum est supra de transitu ad religionem. Sed quia postquam transitur ad religionem uotum emittitur. uel prius emissum solemnizatur. Ideo subsequenter tractatur hic de uoto & uoti redemptione. ¶ Videamus igitur quid sit uotum. quot sint species uerorum quæ uouere possunt. in quibus casibus. & qualiter possit redimi. & qualiter possit a uoto discedi. & an in uotis ualeat dispensari. & per quem. ¶ Votum † est alicuius boni cum deliberatione Deo facta pollicitatio alicuius boni. ideo dixi. quia si de malo quis uoueat non obligatur. quia in malis promissis rescinde finem. in tarpi uoto muta decretum ut 22. q. 4. in malis. Cum deliberatione ideo adieci. quia uotum quod & facilitate animi magis quam ex arbitrio discretionis emittitur non est usquequaque obligatorium ut infra eodẽ cap. uenientis supra de reg. ad nostram. ¶ Votorum due sunt species necessitatis & uoluntatis. Vota necessitatis sunt illa quæ quis necessario in baptismo promittit. ut abrenunciare dyabolo. & pompis eius. tenere fidem. seruare decalogum. de conse. distin. 4. prima. Vnde cum homo peccat post baptismum dupliciter reus est. & quia peccat in eo quod committit. & quia uotum præuicatur non tamen tãquam pro duobus mortalibus peccatis penitentia indicitur. sed tãquam pro una circumstantia transgressio-

nis grauato. Uota uoluntatis sunt illa quæ quis uoluntariè emittit super his ad quæ ante uotum quis non tenetur. sed post uotum sic. ut sunt uota continentia. abstinentia peregrinationis & similia. Et de his dicitur uouete & reddite domino Deo hæstro. ut primum ad consilium. secundum ad imperium referatur. ut infra eodem cap. magna. Et de utraque specie uotorum dicit Augu. Sunt quedam quæ etiam non uiuentes debemus. quedam etiam quæ nisi uouerimus non debemus. sed postquã ea Deo promittimus necessario Deo reddere astringimur. ut 17. quæst. 1. cap. 1. Ea autem sunt in nostris officijs grauiora. quæ cum liceret nobis non impendere tamen causa dilectionis impendimus. ut 28. quæstione 1. Idolatria.

3 ¶ Uotum uoluntarium, subdistinguitur. quia aliud simplex, aliud solenne. Simplex est omne illud cui nulla solennitas adhibetur. Solum autem continentia uotum solennizatur. Sed quomodo solennizatur uotum notauit supra de regul. §. sed quare. Tutamen scias quod quantum ad Deum non minus obligat simplex uotum quam solenne. Nam ex sui natura eandem obseruantiam habet utrunque. in perpetuum est seruandum. utriusque fractio inducit mortale. utrunque prohibet. contrarium actum. Sed quia ecclesia considerat circumstantias. ut 40. distin. homo Christianus. & de præ. distin. 5. cap. 1. & solennitates uerborum attendit ut infra qui cleri. uel uo. rursus. 22. quæstio. 5. iuramentum huius Idcirco diuersum statum in utroque. ¶ ut simplex impedit matrimonium. contrahendum solenne dirimat iam contractum. ut in prædicta decreta. rursus 27. distin. per totum. 27. quæstio. 1. per totum. Item maiorem penam statuitur in fractione solennis quam simplicis. ut 27. distin. si uir. & 27. quæstio. 1. uirginibus. & cap. deuotum. Et ex hoc satis apparet grauius delinqui in fractione solennis quam simplicis uoti. Quis enim dubitet seuerius esse commissum quod grauius uindictatur ut 24. quæstio. 1. non asseramus. Et

hæc omnia quæ dico in uoto simplici & solenni locum habent in promisso simplici & iuramento ut 22. quæst. 5. iuramenti. Et est ratio quare magis peccatur in fractione solennis. quam simplicis quia qui frangit solenne peccat in Deum. offendit constitutionem ecclesie & homines conscios scandalizat quod in simplici non contingit. ¶ Potest uouere quilibet. quia illud consilium uouere & c. cõmune est omnibus. qui enim uouet opera pietatis spiritu dei ducitur. & ideo non est sub lege. ubi enim spiritus Dei ibi libertas ut 19. q. 1. dux supra de regul. licet. Excipiuntur quedã personæ quæ sine cõsensu aliorum religionem uouere nõ possunt. ut episcopus sine licetia papæ. ut in prædicta licet & infra eo. ti. magna. Impubes sine patris uel tutoris auctoritate ut 20. q. 1. c. 1. & 2. Et seruus absq; domini uoluntate ut 17. q. 2. si quis incognitus. Vxor sine licentia uiri. ut supra de conuersione coniugatorum. per totum. Sed nec monacho licet uouere finelicetia abbatis. ut 20. q. 4. monachis. Quod intelligi in uoto abstinentia per quod alij fratres scandalizantur. ¶ Sed nunquid ¶ uotum quod quis ante monachatum emisit potest abbas reuocare. Videtur quod sic. ar. 33. quæstione. 5. noluit. ¶ Omnia uota uoluntatis redimi possunt & commutari auctoritate superioris. ex cuius arbitrio dependebit considerare qualitatem personæ & causam commutationis ut ex hoc colligat an recompensatio melior sit. et Deo magis accepta ut infra eodem cap. 1. Præter uotum continentia in quo dispensari non potest ut infra de statu regul. ad monasterium in fi. Quod ideo contingit. quia uix posset aliquid inueniri quod deberet castitas commutari. ar. 32. quæstione pri. nuptia. 33. quæstio. 5. tunc saluabitur. ¶ Et castitas sola est. quæ potest cum fiducia Deo animas presentare. ut in autentico de leno. §. sanctissimus. colla. 2. Nulla autem commutationem potest homo dare pro anima sua. ¶ cum anima sit præciosior omnibus rebus. ut 24. quæ-

ffione. 3 si habes. Ideo autem dixi. uota uoluntatis commutari non possunt quæ in baptismo promittuntur. Hoc enim esset dispensare contra deum uel contra fidem. quod non licet. ut. 25. q. 1. sunt quidam. r. 5. diff. sicut. r. 1. q. 3. qui resistit. ¶ Sed uota uoluntatis. ut dictum est commutari possunt. quia in ueteri lege in qua non minus obligat præceptum domini quam hoc die uotum obliget in ecclesia primogenita quæ domino mandabantur offerri quædam domino redebantur. ut primogenita leuitarum. quædam redimebantur ut aliarum tribuum. quædam commutabatur in aliud. sicut primogenitum asini. quod commutabatur pro oue. ut infra eod. c. r. magne. ¶ Sed nunquid quilibet prælatus potest præstare auctoritatem commutationi uoti. Dicunt quidam quod nullus nisi is cui permittitur hoc à papa specialiter. ut infra eodem titu. ex multa. Credo tamen quod cuilibet episcopo permittatur commutatio uoti. ut infra eodem. c. r. Et quod dicit illa decre. ex multa. speciale est in uoto ultramarino. quod statutum est ob fauorem subsidij terræ sanctæ. Sed is cui uoti illius fuerit dispensatio specialiter delegata in commutatione uoti illius habet attendere ea quæ continentur infra eod. c. quod super his. & c. ex multa. ¶ Potest à uoto discedi quatuor modis. Primo si auctoritati superioris fuerit commutatum uel dilatatum. ut infra eo. c. 1. & c. non est. Secundo cum uouens uotum suum quod in temporali obsequio consistit in perpetuam religionis obseruantiam propria auctoritate commutat. ut infra eod. tit. scripturæ. Et sic potest intelligi quod supra de iureiur. peruenit. Si tamen quis uotum temporale perficeret & demum ad religionem migraret. tutius uideretur argui. infra de spon. commissum. Tertio propter defectum conditionis ut supra de iureiur. peruenit 2. Secus si absolute quis uoueat. nulla. n. conditione rûpenda sunt quæ sine ulla conditione uouentur. ut 32. q. ult. c. ult. Quarto propter defectum cause propter quam uouetur. ut infra eodem titu. magne in fine. Secus tamen est in uo-

to religionis. quod ex falsa causa non uitiatur supra de conuersi. coniuga. ex parte. Et quod dixi à uoto conditionali posse recedi intelligo siue conditio sit specialis & expressa. ut infra de condi. appouertu. de illis. & c. super eo. & supra de restitutiono. spolia. olim causam. siue sit tacita. sed talis quæ ex sui natura insit uoto. ut si potero. si uiuero. si deus uoluerit. nisi deus aliter reuelauerit ut probantur hæc 16. quæstione 1. in parochia 22. qu. 2. Beatus 27. q. 1. Beata Maria. ¶ In summa ¶ notandum est quod si uouens impediatur exequi uotum in potentia facti. expectandus est donec cesset impedimentum ut infra eodem titu. quod super his. ff. de uaca. mune. lultima infra de sentent. excommu. de cetero. Nec interim habendus est uoti transgressor. arg. ff. qui satis. co. l. ultri. uoti obligatione in sui robore per durante. quia difficultatis causa ad incommodum promissionis non ad impedimentum stipulationis pertinet. ut. ff. de uer. obl. l. con-
tinuus. §. est autem

Summarium

- 1 Monachi & canonici regulares qualiter debeant uiuere.
- 2 Monachi an possint profici ecclesijs. parochialibus.
- 3 Monachi transuentes ad prelaturas secularis à quibus absoluantur.
- 4 Monachus cui commissa est cura ecclesie secularis an absoluantur ab obedientie abbatibus.
- 5 Monachi in quo continentur cum canonicis regularibus. & in quo differant.
- 6 Monachorum uisitatio qualiter fieri debeat.
- 7 Priores per electionem canonicam instituti an possint remoueri.
- 8 Episcopus de eo quod monachis offertur nihil potest uendicare.

DE STATV MONACHORVM & CANONICORVM REGVLARIVM. Rubrica.

Dictum est supra de conuersione ad religionem. Sed quia qui conuertuntur frequentius monachi fiunt uel

uel canonici regulares. Ideo subiiciuntur tractatus de statu monachorum & canonicorum regularium. ¶ Videndum est igitur qualem vitam debeant ducere monachi & canonici regulares. Item in quo conueniant & in quo differant monachi & canonici regulares. qualem habitum gerere debeant & quæ sint necessaria ad vitam regularem obseruandam. ¶ De uita quorundam monachorum & habitu tractatur infra eo. c. ad monasteriū. Sed quia circa hoc diuersæ inueniuntur obseruationes & statuta magis hoc per institutiones eorum instruitur quam per iura. Ut tamē sciamus quod monachi peculium habere non possunt nisi ab abbate fuerit per iniuncta administratione permissum. ut infra eo. c. 2. in prin. & §. quia uero. Nam & in regula Beati Benedicti præcipitur prouideri per quorum manus negocia monasterij procurarentur. ut infra ne cleric. uel mona. c. 1. Singuli per uillas & oppida nō ponantur. ut infra eo. c. 2. infra de c. mona. c. ulti. & pe. ¶ An autem in ecclesijs parochialibus possint præfici & eis animarum cura committi. dubitari solet. Dicunt enim quoddam olim ex dispensatione poterat 77. dist. p. r. Hodie de iure communi potest. ut 16. q. 1. in parochia. cum pro utilitate doctos & c. si monachus. Tertij dicunt quod nec hodie possunt præfici secularibus & parochialibus ecclesijs sine dispensatione ut infra de cap. mo. c. 1. Sed in hoc dici potest quod olim non poterāt præfici nisi ex necessitate ut in prædicto c. p. r. hodie uero possunt etiam utilitatis causa. ut in præalle. c. cum pro utilitate. Et hoc locum habet in ecclesijs in quibus plures monachi esse possunt. Seu si ecclesia talis sit in qua monachum oporteat solum esse. ut infra eod. ca. 2. in prin. & infra eo. c. quod dei timorem. Puto autem quod episcopi monachos possunt præficere secularibus ecclesijs cum abbatum consensu. ut 63. dist. c. 1. Et hoc uerum est in ecclesijs quæ non spectant ad monachos pleno iure. ut supra de sup. negli. prela. sicut supra de præben. de monachis. & infra de priuile. cum &

plantare. §. in ecclesijs 16. quæst. 1. sane & c. statuendum. In his autem quæ ad eos pertinent pleno iure. sufficit abbas consensus. ut 16. quæst. 2. uis. & si sic fuerint instituti possunt prædicare, baptizare, missam ad populum celebrare. & certa officia sacerdotalia ministrare. ut. 16. q. 1. §. ecce. in hoc cum omnibus sequentibus. cuiusque ad §. his omnibus. Aliter non habent huius officia. ut. 16. q. 1. per totum uel que ad prædictum. §. ecce in hoc capitulo. ¶ Et sciendum quod cum monachi ad prælaturas transeunt seculares absoluntur à quibusdam obseruantijs. ut à ieiunio silentio & uigilijs. Et est ratio quia ut dicit canon. nemo potest ecclesiasticis obsequijs deseruire & in monastica regula ordinatè persistere, ut distinctionem monasterij. teneat qui quotidie in monasterio ecclesiastico cogitur permanere. ut 16. quæstio. 1. nemo. In alijs autem non absoluitur ut habitu obseruando continentiam & de proprio non habendo. ¶ Sed nunquid absoluitur ab obedientia abbatum. In hoc distinguitur. Quia aut transferuntur ad ecclesiam episcopalem. aut ad aliam minorem. si ad episcopalem omnino absoluitur à iurisdictione & obedientia abbatum. ut. 18. q. 1. c. 1. si ad aliam minorem subdistinguitur. aut illa ecclesia est subiecta abbati suo aut non. si est subiecta abbati suo quo ad temporalia tunc eximitur ab obedientia illius quo ad spiritualia. ut. 16. q. 2. sane infra de cap. mona. c. 1. si uero ecclesia sit subiecta abbati suo in spiritualibus & temporalibus, tunc translatus remanet subiectus abbati in omnibus, & seruabit omnia sicuti prius præter tria. ieiunia. silentium & uigilias. quæ in ecclesia seculari seruari non possunt, ut superior dictum est si autem ecclesia in nullo sit abbati subiecta tunc monachus translatus in nullo teneat abbati. ut. 16. q. 1. in parochia. nec ecclesiam suam reget secundum officium monachale. quia ad quam eunq; ecclesiam uenerit illius consuetudinem seruabis. ut. 12. dist. 47. dist. quisquis. sed nunquid ab esu carnium eximitur à regula monachali. Videtur quod

quod non quia canon causam infirmitatis tantum excipit in monacho. de conse. dist. 5. carnē. satis tamen diuī possit quod sic. ne alijs cum quibus uiuī hoc scandalum inducatur. ut. 41. distinct. quisquis. sed ubi alijs non est scandalum uel ubi monachus commonachum habet cū quo uiuī ut infra titu. quod dei timorem seruabit regulam quo ad esum. ¶ Monachi & canonici regulares conueniunt inter se in his quæ sunt substantialia religionis ut in abdicatione proprietatis; obedientia. & continentia. ut infra eodem titu. cum ad monasterium; in fin. 12. quæst. 1. non dicatis. ut infra eod. super quodam. Et secundum hoc dicit Nicolaus Papa. Non enim putamus quod ab sit religiosus canonicos a sanctorum monachorum consortio seiunctos. ut 20. quæst. 3. præfens in fi. & infra eodem titulo quod dei timorem. Item sicut isti sic nec illi claustrum exire debent. ut infra ne cle. uel mona. non magnopere. & c. super specula. Item ut communiter dormiant & uescantur. ut supra de uita & hone. cleri. quoniam 32. distinct. præter hæc. de conse. distinct. 5. in omnibus. 12. quæst. 2. necessario. Item & in alio ut infra eod. in singula. ¶ Differunt autem in quibusdam. quia quod statutum est de monachis ut singuli per uillas & oppida non ponantur. ut infra. c. 2. de canonicis regularibus specialiter non cauetur. Item quo ad habitum. & quo ad esum regulæ seruiunt laxiori. ut infra eodem. c. quod dei timorem. ¶ Ad obseruantiam regularem necessarium est ut in singulis regnis siue prouincijs fiat de triennio in triennium commune capitulum. Abbatum atq; priorum abbates proprios non habentium qui non consueuerunt capitulum tale exercere in quo diligens habeatur tractatus de reformatione ordinis & obseruantia regulari & hij qui capitulo præfunt corrigant & reforment quæ correctionis & reformationis officio nouerint indigere. ut infra eodem titulo in singulis. Item ut in correctionibus & reformationibus & disciplinis regularibus non appellentur. ut supra de appella. ad

nostram. & c. repræhensibilis. infra ne clerici. uel mona. relatum supra de appel. cum speciali. Quod intelligo cum modus correctionis qualitate peccati nõ excedat. ut 23. q. 3. qui peccant. in fi. Nam nimia asperitatis increpatio nec correctionem recipit nec salutem ut 45. distinct. cum beatus. Item ut mittantur uisitatores per prouincias qui de statu monasteriorum & obseruancijs regularibus diligenter inquirent. & tam in spiritualibus quam in temporalibus corrigant & reforment quæ uiderint corrigenda monachos corrigi faciant per abbates. nihilominus & ipsi corrigent quos contumaces inueniunt & rebelles. Quod si abbates in hoc fuerint negligentes. proclamentur & puniantur in capitulo generali. Si uero uisitatores alium quem abbatem dignum inuenierint admotione. denuncient episcopo loci. Quod si episcopus implere neglexerit uisitatores uel præfidentes capitulo generali. hoc referant apostolicæ cedi. Si uero abbas a mouendus fuerit exemptus. potest suspendi ab administratione per uisitatores uel præfidentes in capitulo generali. amotione illius summo pontifici reseruata. ut infra eod. c. ea qui. Et hoc locum habet in monasterijs monialium quo ad articulos corrigendi reformandi. suspendendi & amouendi. ut infra eo. decreta. ea quæ in fi. ¶ In summa notandum est quod si priores alij qui per electionem canonicam fuerint instituti sine causa & sine iuris ordine remoueri non possunt. ut infra e. c. 2. §. priores & accedunt ad hoc. 56. di. satis peruersum 16. q. ulti. inuentum. 15. q. 5. c. 2. supra de iudi. c. 1. Alij aut priores qui non sic eliguntur sed eos abbates instituunt & sicut uolunt de facili remouentur ut infra de simo. per tuas. in fi. In primis confirmari possunt priores. ut supra de præb. In posterioribus nõ. ut infra e. t. cū ad monasteriū. §. in rectorio. in fi. supra de confir. uti. uel inu. ad nostram & c. portectū. ¶ Itē notandum quod de oblationibus quotidianis de his quæ conferuntur in uita cōferentiæ ecclesie cathedralis non habeat aliquam portionem. ut infra e. c. 1. & 16. q. 1. cū pro utilitate. Cr-

re. Cæterum si mortis uel sepulturæ causa aliquid monasterio conferatur maior ecclesia habebit portionem canonicam, ut supra de sepul. de his. c. relatum & supra de testa. requisisti. Item in cathedrali cum soluunt monachi. ut 10. quæst. 3. inter cætera. nisi ne hoc a fundatione ecclesiæ conuenisset. ut 18. q. 2. Eleutherius. Et quo ad hæc monasteria dicuntur non subesse legi diocesana & 18. quæstio. 2. quam sic supra de offic. ord. dilectus. Capellæ tamen monachorum subsunt supra de offic. ord. conuerentem. con. de præben. de monachis. Nec obstat. canon ille. 10. q. 3. inter cætera ubi dicitur monasteriorum basilicis ab hac solutionis expressione se iunctis. Illud enim sic exponitur basilicis monasteriorum idest basilicæ quæ sunt monasteria. Et hæc uera sunt nisi monasteria cum capellis liberati donentur tunc enim ea lege qua monasteria. & capellæ censentur. ut infra de priuilegiis. quoniam. & c. cum capella. & ar. 16. q. 2. uisus & de hac materia not. supra de offi. or. §. quæ autem.

Summarium

- 1 Religiosæ domus quæ dicantur.
- 2 Oratorium quid sit. & an oratoria dicantur loca religiosa.
- 3 Domus religiosæ qua auctoritate construere debent. & cui subsunt.
- 4 Domus religiosæ ad usus seculares reduci non possunt.
- 5 Abbas an possit præiudicare monasterio.
- 6 Monasterium si alteri monasterio uniuersitatis episcopo ignorante. cui ualeat uniuersitatis.
- 7 Religiosis licitum est ad artiores se transferre religionem. petita licentiâ quemuis non obienta.
- 8 Ecclesia una tribus modis uniuersitatis alteri.
- 9 Ecclesiarum unio ex quibus causis fieri possit.

¶ DE RELIGIOSIS DOMIBUS.

TRactatum est supra de conuersione & statu religiosorum. hic subiicitur tractatus de domibus eorundem. Et ideo ponitur hic rubr. de religio-

sis domibus ut episcopis sint subiectæ. ¶ Videndum est igitur quæ dicantur religiosæ domus, cuius auctoritate sint construendæ cui subiectæ sunt. & in quibus. an ad seculares usus conuerti ualeant. quæ religio sit assumenda postquam domus fuerit constituta. ¶ Religiosæ domus dicuntur monasteria. templa. hospitalia & alia loca similia. ad pios & religiosos usus deputata quocumque nomine censeantur. ut infra eod. c. de zenedochijs. & c. de episco. & cleri. orphanotrophos. & l. omnia. Oratoria etiam quæ aliqui ex de uorione in propriis domibus auctoritate episcopi constituerint loca religiosa sunt. ut 42. di. oratorium. 19. q. 2. quidam. de conse. dist. 1. uniuersique. & c. clericos. & c. si quis. Oratorium autem idem est quod ecclesia seu capella. ut infra de eccle. ædific. c. ult. ¶ Construendæ sunt domus religiosæ auctoritate episcopali. ut 16. q. 1. quicumque. cum solemnitate illa quæ habetur de consef. di. r. nemo. in auten. de eccl. titul. §. si quis autem uoluerit col. 9. Subsunt autem tam ecclesiæ quam domus religiosæ illi episcopo in cuius diocesi coniungunt. ut 16. q. 7. basilicæ. & 18. q. 2. monasteria. & r. eod. ca. de zenedochijs. nisi priuilegio sint munitæ. ut infra eod. cap. constitutus. uel præscriptio ne. ut supra de præscript. auditis. Subsunt autem inquam duabus legibus lege diocesana & iurisdictionis ut dixi supra de off. or. §. quæ autem. sed utranque legem diocesana & iurisdictionis episcopus recensere potest. ut infra e. c. constitutus. & infra de censu. cum uenerabilis. in fi. & 16. q. 2. uisus. Licet uideatur quod iurisdictionem remittere non possit. quia sicut subiectus seipsum eximere à iurisdictione prælati non potest. ut supra de foro cõpe. si diligenti. 1. q. 3. si clericus cuiuslibet. & c. clericus nullus. sic nec prælatus potest à se excutere iurisdictionem ordinariam quâ habet in subiectis ar. ff. de offi. præ. l. legatus. Verius est tamè quod prius dixi. Nam episcopus potest dare decimas extra ecclesiam baptismalem. ut 16. q. 1. statutum. potest uis ecclesiæ detrahere & dare al-

dare alteri ut infra de excep. præ. sicut uenire 12. q. 2. bonæ. dummodo cum consensu sui capituli. ut supra de dona. pastoralis. ¶ Domus religiosa ad usus seculares reduci non possunt. ut infra eod. titu. inter quattuor. Et est hoc generale in omnibus consecratis. uel Deo dedicatis. ut 19. q. 2. quæ semel supra de re. permu. mancipia. de conse. di. 1. ligna & ca. uasa. & ff. de reli. & sumpti. fune. l. si quis sepultura. Vnde si monasterium aliquod fuerit deformatum per monachos eiusdem ordinis si potest fieri reformetur alioquin per monachos alterius ordinis. ut infra ne cle. uel mona. relatum. non autem per clericos seculares ut infra eodem tit. per. quattuor. & accedit ad hoc 18. q. 2. peruenit dum. & supra titu. proximo. c. ultimo. §. ultri. postquam autem domus aliqua fuerit constructa assumenda est religio una de approbata ut infra eod. titu. ne nimia. noua enim sine licentia domini Papæ assumi non possent. sicut nec nouum institui collegium sine principe ut. ff. de coll. l. 3. ¶ In summa notandum est quod si abbas uel prior alicuius monasterij præter assensum fratrum obedientiam promittat episcopo loci. si monasterium sit exemplum uel legitima præscriptione munitum non præiudicatur eidem. ut infra eo. c. cum dilectus si lius. ¶ Item quid monasterium aliquod alteri monasterio uniatur episcopo ignorante nunquid unio ualeat. Videtur quod sic maxime si uniatur monasterio regulæ artioris. ¶ Nam licitum est cuilibet ad artiore transire religioem petita licentia & si non est obtenta. ut supra de regu. licet. & ca. sane. Item per unionem huiusmodi non eximitur monasterium a iurisdictione diocesanæ episcopi. ut infra eod. titu. quia monasterium. unde episcopus raturum debet habere quod alteri prodest & sibi nociturum non est. ut. ff. de aqua pluuiæ arcenda. l. in summa. §. item uarijs. Sed contra hæc sic allegatur. ad ipsum spectat unire ecclesias infra de excessi. prælati. sicut unire. prudentiæ enim ipsius committitur qualiter ecclesiæ suæ diocesis consistere debeant. ut 70. distinctione sancto-

rum. Item per unionem præiudicium. sic episcopo. quia monasterium quod unitur gaudebit priuilegijs & immunitatibus illius cui unitur. quod enim alteri aggregatur eius debet imitari naturam. ut infra de statu. regulari recolentes. C. de rei uxo. actio. l. una. C. communia de leg. l. 1. Puto sine consensu episcopi hoc fieri non debere & intelligo quod in decreta supra de his quæ ui met. ue causa fiunt cum dilect. habitus fuit consensu episcopi. ¶ Tribus autem modis unum monasterium uel una ecclesia unitur alteri uno modo fit ut cum una alteri subijcitur. Et tunc subiecta uniet secundum obseruantias eius cui subijcitur & priuilegijs eius utetur ut in præallegata decre. recolentes. circa si. & ideo necessarius est episcopi consensus ut prædixi. & secundum hoc dicitur una. ecclesia de pendere ab altera ut supra de æta. & qua. in or. præsi. eam te. Secundo modo fit ut cum duæ ecclesiæ uniantur ita & neutra subijciatur alteri. nec est scire quæ sit illa quæ unitur quæ sit illa cui uniantur altera. sed ambæ ecclesiæ sic conueniunt ut canonici unius uel monachi sint canonici uel monachi alterius. & sint omnia communia. & tunc erunt quasi una ecclesia et quæ si unum collegium. et uiuent secundum meliores obseruantias et consuetudines qui habitus in utraque uigebant et responderent episcopis diuersarum diocesium uel eiusdem sicut prius. ut illi qui uiuunt in illo loco respondeant suo diocesano. in his in quibus debent. et isti qui uiuunt in isto respondeant suo si diuersos habeant diocesanos ut unio non nocent diocesanis. ut infra eodem capitulo quia monasterium. Tertio modo fit unio duarum ecclesiarum ut duæ remaneant. et possessiones diuisæ sint sicut prius et collegia duo. sed in hoc tantummodo unum habeat prælatum qui præsit utrique. Sic et Imperator duas dignitates coniungit in unum. ut in autent. ut iudices sine quoquo supra. §. illud. col. 2. De iure autem episcopi erit quod dixi in modo secundo. ¶ Quattuor autem sunt causæ propter quas unio ecclesiarum fieri potest. Propter temporis qualitatem seu

feu turbationem. ut. 21. q. 1. & temporis qualitas. Item duarum ecclesiarum uicinitas. ut ibidem. Item ecclesie paupertas. ut. 10. q. 3. unio circa finē. Item a clericis uel monachis desolatio uel destitutio. ut infra eodem. quia monasterium.

Summarium

- 1 Monachi & alij religiosi quid iuris habeant in capellis monachorum.
- 2 Intellectus ad c. tributum. 23. q. 8.
- 3 Religiosi si acquirunt capellas ex donatione episcopi, quod ius in illis habeant, & num. 4.
- 4 Actio de subiectione capelle, an contra ipsam uel possidentem competat.

DE CAPELLIS MONACHORUM. Rubrica.

IN superioribus rubricis tractatum est de monachis & alijs religiosis. hic tractatur de eorum locis & capellis. & ideo subiecitur hic rub. de locis uel capellis monachorum seu aliorum religiosorum. ¶ Est igitur uidentium quid iuris habeant monachi & alij religiosi in suis capellis. Et in hoc distinguendum est. quia aut monachi ius habent in capella ex fundatione aut ex donatione laici. Si monachi capellam in proprio solo expensis proprijs fundauerint. habent in ea omnia temporalia & episcopus omnia spiritualia. Et hoc est quod alibi dicitur sacerdotes de populi quidam cura episcopus reddant rationem. abbati uero pro rebus temporalibus ad monasterium pertinentibus debitam subiectionem exhibeant & sic sua cuique iura seruentur. ut. 16. q. 2. sane. & c. statuendum. infra de priuile. cum & plātare. §. in ecclesijs. infra eod. c. infra supra de præben. in lateran. & c. de monachis. Habent & nihilominus ius præsentandi. ut supra de supplen. neg. præ. sicut. ¶ Et per hoc notare potes quod cum collegium regularium. & idem in secularibus puto fundat aliquam ecclesiam, pinguius ius habet ex fundatione quam laicus. qui

& si ius habeat præsentandi. ut infra titul. proximi. in possessionib. tamē ecclesie quas etiam ipse confert nullam retinet potestatem. ut. 10. q. 1. nouerint. possunt tamē laico patrono statui aliqui prouentus in ecclesia percipiendi. ut infra titu. proximi. præterea. Et sic intelligo. 23. q. 8. tributum. quod intelligo ante consecrationem ecclesie. ar. C. de dona. quæ sub modo l. perfecta. & 16. quæstio. uel. filijs possunt autem ante consecrationem uel post possessiones aliquæ beneficij uice concedi & maxime patrono. ut. 16. q. 6. illud. & 16. q. 1. possessiones. Si uero ex donatione episcopi monachi ius habeant. ut in capella tunc si certo modo donauit eis episcopus ius illud habebit quod expressum est. ar. ff. de pac. l. in traditionibus. Si uero episcopus contulit pleno iure. tunc monachi habebunt temporalia & spiritualia & institutiones ut. 16. q. 2. uisus. Quod si episcopus simpliciter donet. tunc illam portionem contulisse uideatur quam episcopus temporaliter in eandem percipere consuevit. forte aliquid tempore dedicationis impositum. Sed si episcopus nihil tale percipiebat in ipsa tunc donasse uideatur omne id quod spirituali iure percipiebat in ea. ut tertiam uel quartam de obligationibus uiuorum & mortuorum. præter cathedraticum. Ut autem hæc donatio sit legitima consensus est capituli requirendus. ut infra de dona. pastoralis. Vbi uero ex donatione laicis ius sibi uendicant religiosi in ecclesia tunc tantum modo ius obtinent patronatus ut. infra e. c. cum seculum. & si quid aliud percipiebat laicus temporaliter in eadem ut superius dictū est. non enim potuit laicus plus iuris in ecclesia conferre laico quam sibi competeret. ut infra de dote post diuor. res. c. nuper. 1. q. 1. & 1. q. 7. Daibertum. ff. de re. iur. l. nemo plus. & ff. de contrahen. emp. & uen. l. alienatio. Quauis casualiter & specialiter hoc generale fallat ut supra de ele. suffraganeis. ff. de usufru. l. quod nostrum. ff. de acqui. re. do. in. l. nō est nouū. & ff. de acqui. pos. l. in rerum. ¶ Sed quid si in ecclesia malē à laico detenta ex do-

natione ipsius in usus transferit monachorum, episcopo loci præbente consensum. Constat hæc donatio perpetua firmitate subnixæ ut. r. 6. q. 1. c. ult. ut si laicus erat patronus ius patronatus transeat in eodem & nihilominus quod temporaliter episcopus abtinebat. si uero laicus patronus non erat saltem ius episcopi transit supra de do. pasto. infra de iure patro. illud. Eohæc omnia locum habent monasterijs quæ non sunt exempta cum suis capellis. aliqui diocesanus nihil iuris habet in capellis sicut nec in monasterijs ex quibus capellæ dependet. ut notauit supra de sta. mona. in fi. ¶ In summa notandum est quod si agatur de subiectione capellæ nõ est agendum contra ipsam. sed contra superiorum qui est in possessione uel quasi subiectionis ipsius ut supra. tit. prox. cum uenerabilis supra de elec. querelam r. 6. q. 3. inter memoratos. supra de rescript. ex parte. ff. de lib. exhi. l. ul. ff. de feru. ul. & ff. si ser. uen. l. is cuius & nihilominus agi potest contra rectorem capellæ ut supra de appe. ad audientiam supra ut lite non contesta. quoniam r. 2. q. 2. quicumque. & in prædicta decre. ex parte.

Summarium

- 1 Ius patronatus quid sit. & ex quibus prononiat.
- 2 Patrono quæ comperant.
- 3 Institutus non debent sine presentatione in ecclesia que patronum habet.
- 4 Patronus qui presentauit unum, an possit uariare & alterum presentare.
- 5 Clericus plus peccare dicitur quam laicus in eodem genere delicti.
- 6 Intellectus ad c. cum Bertoldus. de re iudica. c. & decreuimus. r. 6. q. 7.
- 7 Ius patronatus qualiter in alium transferatur.
- 8 Ius patronatus an transferatur in alium sine auctoritate.
- 9 Plures quando sunt patroni, et in presentatione episcopi discordant, quid sit agendum.
- 10 Episcopus quid agere debeat quando inter presentatores est contentio quis eorum sit patronus.

- 11 Ius patronatus an sit apud quemlibet heredem insoludum quo ad omnes effectus. & quomodo intelligatur. & num. 12.
- 12 Ius patronatus ex gratia cadit in laico.
- 13 Episcopus in aliena diocesi ecclesiam adificans potest quemcumque clericum presentare.
- 14 Differentia utrum ius patronatus spectat ad clericum iure ecclesie, uel patrimonij ratione.
- 15 Vnus si construit ecclesiam & ei plures succedunt heredes omnes sunt patroni.
- 16 Plures si ecclesiam construant uel dotent, an omnes habeant unum ius, an pro beneficij portione.
- 17 Clericus habens ius patronatus, nunquid possit seipsum presentare.
- 18 Excluditur ab officio procuratoris qui se ingerit.
- 19 Patronus potest eligere filium.
- 20 Patronus donando, tradendo & concedendo ecclesiam, uel instituendo in ea, quo ad ecclesiam nihil agit.

¶ DE IURE PATRONATUS. Rubrica.

Erimus supra de iure patronatus in specie. s. quid competit monachis & alijs religionis. Nunc communiter & generaliter de iure patronatus agamus unde subiicitur hic rub. de iure patronatus. ¶ Videamus igitur quid sit ius patronatus. ex quibus proueniat quæ competunt patrono. an sine presentatione ualeat institutio. qualiter ius patronatus in alium transferatur. Itē quid si plures sint patroni & discordant in presentando. Item infra quod tempus patronus debeat presentare. ¶ Ius patronatus est auctoritas seu potestas proueniens ex beneficijs ante consecrationem ecclesie collatis. ¶ Patronatus autem ius prouenit ex fundatione donatione soli collatione. r. 6. q. 7. filius. & c. quicumque. r. 8. q. 2. abbatem. Et hoc uno uer. continentur. Patronum. 2. faciunt dos edificatio fundus. ¶ Competit patrono aliquid honoris. aliquid oneris. aliquid utilitatis. Aliquid honoris ut

eis ut si ecclesia nō fuerit collegiata. præ-
 sentet. ut infra fere per totum. si fuerit col-
 legiata. tunc non electioni faciendæ. sed
 iam factæ honesti patroni postulaturus
 assensus. nisi ex speciali concessione
 trineat ut partes suas interponere de-
 beat electioni tractandæ. ut infra eod. c.
 nobis. Item habet aliquid honoris. quia
 primus in processione incedit. ut. 16. q. 7.
 piæ mētis. & c. Frigentius. Habet aliquid
 oneris. quia tenetur defendere ecclesiam
 ab oībus oppressionib. ut. 16. q. 7. filijs. Ha-
 bet aliquid utilitatis. quia si uergat ad ino-
 piā alendus est de bonis ecclesiæ. ut. 16. q.
 7. filius & c. quicunq;. Et notatur duobus
 uersibus. Patrono debetur honor onus.
 utilitasq;. Præsentet præc. defendat. ala-
 ture genus. Potest etiam patronus præter
 egeatatem aliquos redditus habere moder-
 atos ab ecclesia cuius patronus existit ut
 hic notauī supra titul. proxi. circa princi.
 3 ¶ Sine præsentatione institui non debent
 in ea. ecclesia quæ patronum habet & si
 spræcis patronis hoc factum fuerit secun-
 dum rigorem iuris est institutio irritanda
 ut infra eo. c. illud in si. uel. irrita nuncian-
 da. & ad instituentis uerecundiam institu-
 tus amouendus est. & alius quem patro-
 nus condignum elegerit ordinandus. ut
 4 16. q. 7. decreuimus. ¶ Sed si laicus repræ-
 sentet unum & postea uariat alium præ-
 sentando uidetur à primo discedere pos-
 sibilem præsentando. ut. ff. de procur.
 l. si cum. §. ul. & supra de procura. non in
 iuste. & tunc uidetur arbitrio episcopi.
 relinq. quendum quis eorum alteri præse-
 rat ut infra eo. c. cum autem aduocatus
 ut in casu isto sit locus gratificationi si-
 cut alias. ff. de reli. & sump. fu. l. ult. ff. de
 donat. l. stichum. §. si decem. ff. de pecu-
 lio. l. summa. ff. de pos. l. ei apud quem
 §. 1. ff. loca. & conducl. in nauē Saupheli.
 in fin. Licet sitis argu. contra quod non
 sit locus gratificationi. ff. quæ in fraudem
 ere. l. pupillus. Admittitur hæc uariatio
 patroni laici duplici ratione. Vna quia
 in casu isto locus est penitentiæ. sicut &
 alias 2. quæstio. 3. si quis iratus. & c. si quæ
 pœnituerit & quæstio. 6. si uero & l. si quis

libellos. Alia ratione. quia præsentato ex
 præsentatione non acquiritur ius in re.
 unde alio præsentatio & institutio po-
 tior est conditio possessoris. quoniam au-
 tequam præsentato per diocesanum e-
 piscopum approbetur ratum nō est quod
 à patrono fuerit inchoatum. ut infra eo-
 dem c. quod autem consulis. Et propte-
 rea sicut dixi. superior uariantem admit-
 tit. quia nonnunquam prætor uariatio-
 nem admittit & consilium mutantis non
 aspernat. ut ff. de col. l. nonnunquam.
 Quamuis alter inconstantia arguatur. ut.
 ff. de procur. l. in causæ. ¶ Variatio autem
 non admittitur in persona ecclesiastica
 uariante. ut in prædicta dec. cum autem
 aduocatus. in fin. Et est ratio quia quæ-
 dam res prohibentur in clericis quæ in lai-
 cis tolerantur. ¶ & in eodem genere delicti
 5 plus dicitur peccare clericus quam lai-
 cus. ut. 15. distinet. nulli fas. 1. quæstio. 3.
 saluator. 11. quæstio. 3. præcipue. 32. quæstio.
 5. qui uidetur. 19. distinet. nulli infra de hæ-
 re. excommunicamus. §. præterea. ff. de re.
 mil. l. omne delictum. §. augetur. ¶ Et quod
 6 dixi præsentatum à laico non habere ius
 in re eo quod ratum non est à patrono
 quod fuerit inchoatum priusquam à præ-
 lato fuerit approbatum recipit contra su-
 pra de re iudi. cum bertoldus. ubi primo
 præsentatus & non admissus agit contra
 secundum præsentatum & institutum ut
 amoueat. In quo sic dicendum si quis
 præsentetur ab eo qui ius habet præsen-
 tandi. & cum sit idoneus non admittitur
 à prælato. & patronus non uariat. ius
 habet in re & agere potest contra insti-
 tutum à nemine uel à falso patrono præ-
 sentatum. Et sic loquitur. c. cum Bertol-
 dus. sic loquitur. 16. quæstio. 7. decreuimus.
 ubi autem uerus patronus aliquem repræ-
 sentat & uariat alium repræsentando lo-
 cum habet. c. cū autē aduocatus. & c. quod
 autem consulis. ut primo præsentatus ius
 non habet in ecclesia ad quem primo
 fuerit præsentatus ut possit agere aduer-
 sus secundo præsentatum & institutum.
 Sed poterit agere contra prælatum qui
 eum præsentatum & idoneum mali-

ciosè non admittit fortè differendo insti-
tuere & difficultates. aliquas ingerendo
ut uariet patronos & alterum præsentet.
& aget ut prouideat ei in beneficio com-
petenti. ut infra eo. ti. pastoralis. Et quia
prælatus non admittens præsentatum ido-
neum sic punitur. dixerunt quidam non
esse loci gratificationi & correctam esse
illam decre. cum autè aduocatus. per illà
pastoralis. Sed uerius est quod primo dixi.
ut gratificationi sit locus. & qui gratifican-
do prælatus ecclesiam cõtulerit eius erit
& alius nullū ius in ecclesia habebit quā-
uis primo præsentato & idoneus subuenia-
tur. ut superius dictum est. Admittenda est
igitur præsentatio patroni uel eius qui è
in quali possessione iuris patronatus ut in-
fra e. consultationibus. infra sex menses à
tèpore uacationis. ut e. e. eam te. uel infra
quatuor à tpe motæ litis. ut infra eo. quo-
niã in quibusdã infra e. c. c. c. propter discor-
diã. Quidã autè dicunt correctã esse illã dec.
eam te per posteriore cū propter discor-
dia & tēpus semestre reductū est ad tēpus
7 quadrimestræ. ¶ Transfertur in aliū ius
patronatus gratuito titu. ut infra eo. c. ex
insinuatione & c. illud. & c. cura pastorali-
s. Non gratuito autem titulo non tran-
sit cum sit spirituale uel spirituali annexū
ut infra eo. c. de iure. quia clerici. & c. præ-
terea. Cum uniuersitate autem transit ius
patronatus etiam non gratuito titu. ut in-
fra eo. ti. cum seculum. ut fundus dotalis
qui per se generaliter non transit. sed cū
uniuersitate transfertur. ut. ff. de fun. do. l.
1. quædam enim sunt per se sola non tran-
seunt sed cum alijs transferuntur. ut. ff. de
acquir. re. do. l. quædam. ff. de contrahen.
empr. uend. l. in modicum. Vnde uersus.
Iura patronatus transire facit nouus hæ-
res. Res permutata donatio uenditioq;
Nam ex successione transit in hæredem.
ut infra capitu. 1. Et permutatur cum alio
spirituali ut. 16. quæstione. 7. nemini. Et
uenditur cum uniuersitate ut in decre. cū
8 seculum. † Sed nunquid sine auctoritate
episcopi trãsfertur. & uidetur quod in sin-
gularem personam non. sed in collegium
sic. & hoc innuitur manifeste infra eod. il-

lud ubi dicit licet religioso loco patrona-
tus ius conferendi liberam habeat pote-
statem. Et est ratio quia ius canonicum li-
benter amplectitur ut id quod est spiritua-
le uel spirituali annexum à laico ad eccle-
siam reuertatur. ut alias uideo. 16. qu. 1.
culti. supra de his quæ fi. à præla. sine cõ-
ca. cum in apostolica. tunc enim ius red-
dit ad suam naturam ut. ff. de pac. l. si unus
§. idem dicemus. Non ob. infra eodem
titu. ex insinuatione. nam illam intelligo
cum consensus capituli interuenit. Sed
obstat infra eodem. cap. nullus quæ dicit
quicquid ecclesiastici iuris est non posse
monasteriis conferri sine concessionè epi-
scopi. Sed ibi excipi potest ius patrona-
tus. Vel si uelis stabis ei quod dicit illa
decr. nullis. sine aliqua exceptione. Et re-
spondebis ad illam decretalem illud quia
quod dicit licet religiosæ domui & c. non
determinat proximam clausulam præce-
dentem illam scilicet tum quia laicus. sed
aliam scilicet tum quia de re non uacante
& c. ut sit sensus laicus ecclesia non uacan-
te ius patronatus quod habet in ea etiam
cum consensu episcopi priuato conferre
non potest licet religioso loco conferre
possit subaudi non tamen sine consensu
9 episcopi. ¶ Si plures sint patroni & dis-
cordant. quidam enim representat unū
quidam alium. si constat eos esse patronos
stabit episcopus maiori & saniori parti il-
lorum si partes præsentati non uideantur
æquales tunc attendantur merita eorum
quæ præsentantur. ut supra eo. c. quoniã
in quibusdã 62. dist. si forte. Sed si præ-
sentati pares in meritis uideantur tunc est
locus gratificationi de qua superius dictū
est. uel dicit episcopus patronis. iterū præ-
sentate. ar. 79. di. si duo. Nec puto quod in
casu isto alter eorum habebit contra epi-
scopum aliquam actionē. quia episcopi
sele impediunt in concursu sicut duo fru-
ctuarj. ut. ff. quibus mo. usu. amit. l. si duo
bus. §. cū singulis. ff. de usus. l. quories sicut
duo hæredes sub cõditione instituti ut. ff.
de condi. & isti. l. si titius hæres erit. Sed si
patroni nolint quæ præsentare. episcopus
reliquias de illa ecclesia si fieri potest sine
scandalo.

scandalo. & seruet usque ad diem concordia. atq; eiusdem ecclesie claudat hostia. ut nullus in ea sacrum ministerium celebret antequam unum eligant presbyterum qui sacrosancta idoneus sit procurator. ut infra e.c. quicumque. ¶ Cū autem inter presentantes sit contentio quis eorum sit patronus expectet episcopus ad sex menses. & si usq; tunc non fuerit diffinitū provideat episcopus ecclesie de pastore. saluo in posterū iure eius qui euicerit. ut infra. ex. si uero. & si noluerit episcopus tantō tēpore spectare. faciat hoc in fine quatuor mensū. ut infra. e.c. quoniam in quibusdā. Si autē inter episcopū & presentantes sit quō. forte episcopo ignorante eos fore patronos tūc donec quæstio sopiatur episcopus ponat in ecclesia œconomum pro redditibus conseruandis qui aut eos in utilitatē ecclesie conuertat. aut fideliter futura persona reseruet. ut supra de offi. ord.

11 cū nos plerūq; ¶ In summa notandū est quod ius patronatus apud quēlibet hæredē est in solidum quo ad oēs effectus præter sacerdotis præsentationē quę est apud omnes ita quod apud nullū. ut infra e.c. r. & 2. Et hoc ideo quia cum sit res simplex perueniens ad quēlibet hæredum in solidum. etiam si ex diuersis & inæqualibus partibus sint hæredes ut. ff. de seru. l. uia ff. ad. l. Fal. l. 1. §. si usufructus. quia spiritalia non diuiduntur. ut 7. q. 1. nihil. Vnde alia in corporalia ut nomina. & si non ueniant diuidenda. ut. ff. famil. ercif. l. 2. §. uti. & l. hæredes. §. 1. C. eo. tit. l. ea quę ueniunt tamen adiudicanda & assignanda. ut. ff. fam. ercif. l. 3. non sic in iure patronatus. quod nec uni assignatur nec diuidatur inter omnes sed consistit in solidum apud

12 omnes ut superius dictum est. ¶ Item notandum est quod ius patronatus. quādoq; stat in suo nomine quādoq; dicitur aduocatus. ut infra e. t. quia clerici. quādoq; uicēdinatorus. quādoq; custodia. quādoq; guardia appellatur ut infra. eo. ti. præterea. quādoq; ius frequētationis seu processio. ut 16. q. 7. piæ mētis. & c. Tringentius. ¶ Item nota quod ius patronatus de gratia dicitur obtineri. ut 16. q. 5. si quis epi-

scoporū ecclesia enim sustinet patronos in hac parte. ut infra. e. ti. quoniam in quibusdam. Et hoc ideo quia cum ius patronatus sit spirituale uel spirituali annexum ut supra de iudi. quāto. infra. eo. ti. de iure. & laici de rigore iuris non debeant ecclesiastica & maxime spiritalia tractare nec gociā ut supra de iudi. decernimus. & cū ecclesie cum suis dotibus ad ordinationes episcoporū pertineant. ut 10. q. 1. decretū. & c. nouerit ex permissione iuris procedit ut hoc ius cadat in laicum. & actus presentandi qui merē est spiritalia. hæc tamen permissio siue gratia conuersa est in ius commune. & ob hoc dicitur ius patronatus annexum spirituali cum tamen sit spirituale. quia cum laicus nullum spirituale ualeat possidere. possidet tamē uel quasi possidet ius patronatus. Item ius seruandi ut. ff. de mortuo inferē. l. 1. & præterea ius eligendi. si ex privilegio competat. ut infra eo. r. nobis. ¶ Item notandū est quod si episcopus in alia diocesi ecclesia ædificauerit hæc gratia sit ei ut liceat ipsi quemcumq; clericum presentare undecunque sit. ut 16. q. 3. si quis episcoporū. contra illud. 7. 1. di. hortamur. quasi sufficiat testimonium episcopi presentantis. ar ad hoc. 7. quæstio. 1. episcopus. de loco sicut & monacho sufficit testimonium ab

14 batis. ut. 16. monachi uagantes. ¶ Et est sciendum differentia est utrum ius patronatus spectat ad clericū iure ecclesie. uel patrimonij ratione. Nam in primo casu potest legatus ratione ecclesie conferre ecclesiam spreto tali patrono. ut infra eo. c. cum dilectus. Et est ratio. quia cum legatus cōferat ecclesias & alia beneficia quę inuenit uacantia. & qua uacare incipiunt post suum ingressum. non obstantē iure institutionis quod ordinario competit. multominus obstat ius patronatus quod clerico competit beneficij ratione. quia plus iuris habet prælati in conferendo quam patronus in presentando. & nihilominus illud quod plurius est absorbetur prærogatiua legati. ut supra de offi.

15 ord. dilectus. ¶ Sed quid si unus construat ecclesiam & ei plures succedunt hæredes

nunquid omnes erunt patroni. Sic ut infra. c. 1. Sed nonne grauior conditio ecclesiam multiplicatis patronis. Non quia multiplicantur defensores. ut 16. qu. 7. filius ac nepotibus. Idem ius competit omnibus & insolidum quod competebat defuncto. non secundum diuisiones hæreditatis. ¶ Item ¶ quod si plures construant ecclesiam uel doerent. nunquid omnes habent unum ius an pro beneficij portione. Respondeo unum & æquale. quia sicut superius dixi ius patronatus est simplex & indiuisibile. f. teor tamen quod in alédo & in honoribus qui debentur patronis habebitur respectus ad eum qui plus donauit & si gratificationi locum adesse conringat concurrentibus magis debet prælatus gratificari præsentato ab illo qui plus cõtulit quam ab illo qui minus.

17 ¶ Sed ¶ quid si clericus ius habeat ius patronatus. nunquid seipsum præsentare potest. Non ut infra eodem titu. per nostra & simile. 8. qu. 1. in scripturis. In multis enim iuris articulis hoc reprobatur. ut

18 quis se ingerat ad aliquod officium. ¶ Nã qui ad officium procuracionis se ingerit seipsum excludit, suspectus enim habetur. ut. ff. de procu. l. quæ omnia. & qui si bi tutelam ascribit. ut. ff. ad leg. Cor. de fal. l. uxori. §. qui se. nec potest quis sibi autoritatem præstare ut. ff. ad Treb. l. 1. §. fuit & accedunt ad hæc. ff. de testa. tu. l. ex

19 sententia. ff. de aucto. prætt. l. 1. ¶ ¶ Sed opponitur. pater & filius eadem persona censeantur. ut. C. de impube & alijs substitu. l. ult. & tamẽ pater eligi filium. ut. ff. quod cuiusque uniuers. l. illud. Ad quod respondeo. pater & filius censentur una & eadem persona fictione iuris non secundum ueritatem. Item opponitur. tutor sibi ipsi possessionem tradit ut. ff. de contrahen. empt. & uen. l. fistulas §. fundum. Et ad hoc respondeo. non simpliciter sibi tradit sed ægrediente pupilli familia ipse in

20 greditur. ¶ ¶ Ultimo notandum est quod patronus donando tradendo & concedendo ecclesiam uel instituendo in ea quod ad ecclesiam nihil agit ut infra eo. ti. c. ul. Veruntamen si quis utatur tali simplicitate

uerborum. dono tibi ecclesiam & concedo, donare intelligitur quod habet in ea ius, uidelicet patronatus ut infra eod. ca. quod autem. Nam plerunque hoc nomen ecclesia pro iure patronatus supponit. ut. 16. qu. l. si plures. &. 15. q. 3. nemini.

Summarium

- 1 Censur quid sit. & an per censuram fiat pro-batio subiectiois.
- 2 Censur a quo imponatur. & quando. & numero 3.
- 4 Censur nouus imponi non debet nec antiquus augeri.
- 5 Nouus censur quis dicatur.
- 6 Censur an possit remitti.
- 7 Censur si fuit tanto tempore solutus quod non extet memoria quando fuerit impositus nel quando primo solutus an pro in-re constituto habeatur.
- 8 Quid si per quadraginta annos censur soluitur & causa impositionis nel solutionis ignoretur.
- 9 Episcopatus quid exigere debeat ab ecclesijs.
- 10 Procurator quare debeat. & qualiter in procuracionibus se habere debeant, & considerare habeant superiores.
- 11 Procuratio an a pauperibus ecclesijs exigatur.
- 12 Visitator ecclesie nunquid quod domi solet expendere expendere debeat in uia dum uisitat. ut saltem in eo ecclesia releuentur.
- 13 Procuratio non uenit in generalem remissionem iuris episcopalis. quia nec uisitatio nec correctio remitti potest.
- 14 Visitatio ecclesiarum quando fieri debeat. & quoties.

¶ DE CENSIBVS. Rubrica.

DICTUM est supra de quodam onere ecclesiarum. scilicet de iure patronatus. nunc autem subsequenter & de quibusdam alijs oneribus tractatur. Ideo subiicitur hic Rubrica de censibus & actionibus & procuracionibus. ¶ Videamus igitur quid sit census

sus. quis censum imponere potest. Item
 an possit augeri, & an possit remitti. Item
 ex quibus causis fieri potest exactio ab eccle-
 sijs. Itē ex qua causa debeat procuratio, &
 cui & a quibus. ¶ Censum est annua pensio.
 quæ episcopo de proveniunt ecclesiæ de-
 betur ut 1. q. 3. quæsitum in fi. Per censum
 fit probatio subiectionis ut infra eo. c. om-
 nis anima. Aliquando census præstat in-
 dicium præstati libertatis aliquando per-
 ceptæ protectionis ut infra de priuile. re-
 cepimus. unde census in positio non sem-
 per probat exemptionem. Nam ex dupli-
 ci causa imponitur ut superior dictum est.
 & ideo non probat hoc esse quod ad hoc
 contingit ab esse. Protectio autem non in-
 ducit exemptionem ut infra de priuile. ex
 parte tua. licet aliquando superpositio sub
 protectione domini papæ instar appella-
 tionis habeat. & sic super re certa eximat
 & ad tempus ut supra de ap. ad audientiam.
 Nam appellans quodammodo eximitur a
 iurisdictione illius a quo appellat. ut su-
 pra de appel. directe & in hoc distinguo.
 refert an census imponatur ab episcopo
 uel a papa imponatur. Si ab episcopo tunc
 census impositio subiectionis est signum.
 ex hoc enim apparet quod ecclesia censua-
 lis existit de iure communi subdita. si pri-
 uilegio est munita ar. ad hoc. ca. di. contra
 morem & supra de transf. prætere. Si uero
 census imponatur a papa. ex hoc appa-
 ret quod ecclesia illa quæ censum soluit
 specialis beati Petri existit & ad iudicium
 perceptæ libertatis impositus est census. ut
 illa. recipimus & sic probatur exempta.
 ¶ Imponitur census & papa ut dictum est.
 Imponitur & ab episcopo cum episcopi
 concedunt aliquas ecclesias pijs locis ali-
 quid sibi referuant in eis nomine pensio-
 nis ut supra de reli. do. constitutus. Et hoc
 est cum consensu suorum capitulorum ut su-
 pra de his quæ fi. a præla. sine con. cap. pa-
 storalis. ¶ Imponitur & ab alijs qui-
 bus ecclesiæ subsunt. ut infra eo. ti. præte-
 rea. forte archidiaconis quibus ecclesiæ
 sunt subiectæ. ut supra de offi. archi. dile-
 cto supra de insti. cum uenissent. uel ab ab-
 batibus quibus ecclesiæ seculares aliquan-

do subsunt in temporalibus ut dixi. supra
 de locis monachorum in prin. Aliquam
 archipræbiteris sunt subiectæ ecclesiæ
 in iure inlittuendi. ut supra de offi. dele-
 super eo. Aliter census impositus uitam
 eius qui soluerit non excedit. ut supra de
 transac. de cætero. rectores enim eccle-
 siarum non possunt ecclesiæ quibus præ-
 sunt auctoritate sua præsertim post deces-
 sum suum efficere censuales ut infra eo. ti.
 tu. prætere. ¶ Apparet igitur ex præ-
 missis quod census imponitur. cum exem-
 ptio conceditur uel immunitas indulget.
 Itē imponitur tpe fundationis uel dona-
 tionis census uel tributum soluendum uel sol-
 uendum patrono ut supra ti. proxi. præte-
 rea. Item tempore dedicationis imponi-
 tur census anreus episcopo soluendus. ut
 1. q. 2. Eleutherius. ¶ Nouus census im-
 poni debet nec antiquus augeri ut infra
 e. ti. prohibemus supra de his quæ fi. a præ-
 la. sine con. ca. pastoralis infra eo. ti. signi-
 ficauit. & c. cum clerici. supra de transf. de
 cætero supra de præb. extirpandæ in fi. &
 c. auaritiæ & accedunt. 1. 6. q. 2. seruitium.
 et. c. hoc tantum. C. noua uecti. impo. non
 poss. 1. 3. infra eo. ti. ecclesijs et. c. innoua-
 mus. Sed procuratio augetur ex incrementi-
 bus rebus ut infra e. ti. quanto supra de cõ-
 sti. cum. M. ff. de fidei cõ. lib. l. generaliter §.
 si alienum. ff. qui et a quibus ma. lib. nõ ff.
 c. si mortis. Sic est in pensione rerum lo-
 catarum quæ crescit in ubertate et decre-
 scit in sterilitate. ut. ff. loc. et condu. l. si
 uno et supra de loca. et con. propter ster-
 rilitatem. Sed contra. C. de allu. l. 3. in
 uerbo illo doleant. Ad quod dico. quod
 priora iura locum. habent cum ubertas
 procedit ex gratia diuina. poste-
 riora cum studio et diligentia colentium.
 Quamuis hoc ultimum recipiat contra-
 rium ar. de consti. cum. M. Sed de hac ma-
 teria plenius noui. supra de lo. et condu. §.
 fit autē remissio. ¶ Nouum autem censum
 intelligo. illum. qui non fuerit impositus
 tempore fundationis. donationis. con-
 secrationis. exemptionis seu immuni-
 tatis indultæ. his enim temporibus uel
 imponitur uel offertur. sed quamuis tunc

cum offertur sit uoluntarius. postmodum tñ trāsīt in necessitatem & debitum sicut alias hoc contingit supra de cummo. ca. uno. ff. commodati. l. in commodato. §. si-
 6 eut. C. de ac. & ob. l. sicut initio. ut supra de uo. re. magne. ¶ Potest census remitti. ut infra eod. ti. cum uenerabilis ita tamen ut episcopus remittat cum consensu capituli ut supra de do. pastoralis. & supra de his quæ si. a præla. pastoralis. ¶ Sed
 7 quid si census fuerit tanto tempore solutus. quod non extet memoria quādo fuerit impositus uel quando primo solutus. uidetur quod pro iure constituto debeat haberi. ut. ff. de aqua plu. ar. l. 1. §. ulti. & ff. de aqua quo. & æst. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ut tum is qui censum petit nō innitatur tempore quod non est modus in ducendæ obligationis. ut. ff. de ac. & obli. obligationū. §. placet. C. de pac. l. si certis annis. C. de usu. l. creditor. sed innitatur impositioni quæ ex tempore præsumitur ut. ff. de usuf. l. cū de in rem uerso. ¶ Sed
 8 nunquid si per. 40. an. census soluitur & causa impositionis uel solutionis ignoretur. uidetur. quòd a quo exigatur non teneatur ad solutionem. census enim ignorantio id est. cuius causa ignoratur. nec diuinis nec humanis legibus inuenitur. ut infra eo. tit. peruenit Item quia tempus non est modus & c. ut superius dictum est & accedunt ad hoc r. q. 1. nullus episcopus grauamen 10. q. 3. c. quia cognouimus infra de exc. es. præla. sane. & cap. cum ad quorundam. & C. ne ux. pro ma. in ul. Sed contra 18. q. 2. seruitium. 1. q. 3. quæ situm ff. si seruitus uendi. l. si quis dicitur no supra de elec. cum ana supra de causa pos. & proprie. cum ecclesia Sutrina. C. de serui. & aqua. l. 1. & 2. et de seruitijs tempore acquirendis loquitur expresse lex. C. de agri. & cen. l. litibus. dico autē in hac quæstione sicut & in præmissa ut is qui censum petit dicat impositum si tamē nō credit contrarium & probet per tanti temporis solutionem. ¶ Nunc uideamus de secūda parte rubricæ scilicet de exactionibus. ¶ Et est sciendum quod episcopus nihil debet ab ecclesijs exigere nisi canoni

ca & consueta. cathedraticum quod erit duorum solidorum ut. 10. q. 3. placuit. pri scis. c. illud. & supra de officii. ordi. con-
 querente ad plus minoris enim quantitas esse potest. ut infra eodem titulo olim 10. q. 3. numerus. Et forte hic solidus appellatur aureus. ut C. de sportul. l. 2. in fi. de pœna te. liti. in fine. uel erunt solidi usuales & cōmunis monetæ regionis. ut. ff. de le. 3. l. nummis. et si plures sint mouetæ in regione forte dabūtur meliores. ut. ff. de iureiur. l. quanto. in si. uel medio cres argumen. 10. q. 2. hoc ius porreclū. ff. de au. et argen. legat. l. qui lancem uel minores. ut. ff. de le. pri. l. nummis. ff. de re. iuris. l. semper. ff. de legatis primo apud Iulianum. §. scio. infra eodem titu. ex parte. Alibi appellat synodaticum. ut infra eodem titulo olim. Cathraticum dicitur quod ad honorem cathedræ soluitur synodaticum quia frequēter in synodo datur. Item exiget tertiam uel quartam partem oblationum. ut 10. quæ. 3. unio. et ab his duobus monasteria erunt libera. ut not. supra de statut. mo. circa fi. Item census ut superius dictum est. Item aliquid impositum soluendum in die dedicationis. ut 10. quæstio. tertia nec numerus. ut 18. q. secūda Eleutherius. Canoniam portionem de his quæ offerūt gratia sepulturæ. ut no. supra in summa de sepul. Item procuracionem de qua inferius dicam. Sustinetur etiam pro multis necessitatibus quæ aliquotiens superueniunt ut si manifesta rationabilis causa extiterit: cū charitate moderatum ab eis auxilium valeant postulare ut infra eo. ti. cum apostolus. §. prohibemus. Sed si in dubium reuocetur. an sit rationabilis causa an non quare exigitur superioris arbitrio decidatur. ut 10. q. 3. quia cognouimus. et 11. q. 1. si clericus aduersus. Talias uero et exactiones prælati ecclesijs imponere nō debent ut in prædicta cum apostolus. §. prohibemus. et ca. ecclesijs. 1. q. 1. nullus episcopus grauamen. ab alijs tamen inditio nibus et necessitatibus ecclesiæ et clerici sint immunes. ut. 16. q. 1. §. nouarum cum. sequenti placet. Et de hac materia dicam

dicam plenius infra de immu. eccle. ¶ Re-
stat dicendum de tertia parte rubricæ sci
10 licet de procuracionibus. † Procuratio
quidem debetur ratione uisitacionis. ut su-
pra de præscrip. cum ex officij. & infra
eo. ti. procuracionis. & ideo redimi non
potest. secundum ut detur non uisitanti.
ut 10. quæ. 1. relata. Sed taxari potest
danda cum uisitauerit 10. q. 3. relatum.
¶ In procuracionibus exigendis utetur su-
periores illo moderamine quod statuitur
infra eo. c. cum secundum apostolum. Itē
considerabunt facultates ecclesiarum. ut
infra eo. ti. hospitiæ & c. quanto. & cap. cū
instantia 10. q. 3. cauendum supra de offi.
ordi. conquerente & infra eo. cum nuper.
¶ Sed nunquid a pauperibus ecclesijs pro-
curatio exigetur. Et uidetur quod non. ne
supra uires sit ut 10. q. 3. illud & longi tē-
poris quæstum hora breuis consummat.
ut infra eod. cum apostolus. & accedunt
ad hoc. 1. q. 2. placuit 10. q. 3. cauendum.
Sed uerius est quod pauperes ecclesiæ cō-
ferent & alijs coniunguntur ut infra eod.
c. cum instantia. & c. procuraciones & su-
22 pra de rescrip. accedentes. ¶ Sed † nun-
quid quod domi solet expēdere uisitor
ecclesiæ expendit in uia dum uisitat ut sal-
tem in eo. ecclesiæ releuentur uidetur q̄
sic ar. in auten. de manda. prin. §. illud col.
3. & in auten. ut iudices sine quoquo suff.
§. nulli. col. 2. sed puto contrarium. quia
in ciuitate manens & uisitans nihilomi-
nus procuraciones exigere potest ut in-
fra eo. ti. uenerabili. non obstante cano-
næ antiquo qui contrarium innuere uide-
batur. ut tūc demum procuracionem pos-
sit prælati exigere. cum non per suæ ciui-
tatis parochias fatigatur ut 11. q. 2. chari-
tatem. sed si modum excedat superior in
exigendo poterit inferior denegare. ut
infra de exc. præla. sane. & c. cum ad quo-
rundam. ff. de aqua quoti. & æsti. l. 1. §.
Tribarius. Tenuis enim uite homines
suppellectili ad eorū usum translata inui-
3 tas. §. 2. ¶ In summa notandum est quod
in generalem remissionem iuris episco-

palis non uenit procuratio. quia nec uisita-
tio nec correctio remitti potest. ut infra
eod. ti. cum uenerabilis. 16. q. 2. uisus in fi.
sicut nec cathedraticum. ut supra de do-
na. pastoralis. Nec ob supra de relig. do.
constitutus. ubi uidetur quod generali-
bus uerbis ecclesia generaliter eximitur.
sed ibi hoc operatur confirmatio domini
papæ sicut enim subditus à se non potest
reicere iurisdictionem episcopalem ut su-
pra de renunci. admonet supra de foro
compe. si diligenti. & ca. significasti. sic
nec prælatus iugum sui officij a se execu-
tere potest ar. ff. de offi. præto. l. legatus
Celsaris. sic patronus quantumcunque ge-
neralibus uerbis utatur in remissionem
iuris patronatus. aliqua iura tamen reti-
net in liberto. ut. C. de bonis liber. l. 3.
14 ¶ De uisitacionibus autem propter quas
procuraciones exiguntur sic summarie
tango. Dixerunt enim quidam quod si ne-
cessitas fuerit tunc potest episcopus singu-
lis annis diocēsim uisitare 10. q. 1. relata.
& q. 3. cauendum. sed si non est necessi-
tas: tunc de triennio in triennio uisita-
bit. ut supra de offi. archi. archidiaconus.
Verius puto quod siue necessitas fuerit si-
ue non annua uisitatio fiet. ut 10. q. 1. de
cernimus. sed si necessitas fuerit tunc uisi-
tabitur quoties opus erit ut supra de offi.
archi. mandamus infra de hæreti. ad abo-
lendam. 18. q. 2. nō semel 10. q. 1. regen-
da. Nec obstat infra eo. titu. cum uenera-
bilis. ubi dicitur procuracionem accipiat
his in anno. illam enim intelligo cum a
fundationis onus bine procuracionis erat
impositum. Vel forte monasterium illud
consequit uisitare a fauentimis episcopis
bis in anno.

Summarium

- 1 Ecclesia uel altaria à quo consecranda.
 - 2 Ecclesia qualiter consecranda.
 - 3 Consecraciones quando fieri possunt.
 - 4 Episcopus nec primarium lapidem ecclesiæ po-
nere potest nisi prius dote constituta &
assignata a fundatore.
 - 5 Ecclesiam a quo debeat dotari.
- ¶ quando

quando tenentur perficere.

- 6 Ecclesie in quibus casibus reconsecrari ualeant.
- 7 Ecclesia quando consecrari non debeat.
- 8 Infideles uinentes ab ecclesia repellendi sunt.
- 9 Ecclesia quibus uiuentibus non communicat, et mortuis communicare non debet.
- 10 Mulier pregnans si est sepulta in ecclesia, numquid possit consecrari ea non abiecta.
- 11 Altaria quæ & quomodo consecrentur.

¶ DE CONSECRATIONE
ecclesiæ uel altaris. Rub.

IN tractatu superiori dictum est de cælibus, sed quia in consecrationibus solent immunitates ecclesijs indulgeri & census ab indulgentibus retineri uel imponi, ut no. supra tit. prox. §. apparet. ideo subsequenter ponitur rubrica de cõ. ec. uel. al. ¶ Videndum est igitur à quo, qualiter, & cuius auctoritate ecclesiæ uel altaria ualeant consecrari, & in quibus casibus possint reconsecrari. † Et quidè per episcopos consecrandæ sunt ecclesiæ uel altaria, ut de con. di. 1. c. 1. Per simplices autem sacerdotes nec consecrationes nec ecclesiarum reconciliações fieri possunt, etiam ex commissione episcoporum ut infra eod. ti. à qua. Pœnitentia tamen quibus ab episcopo iniuncta est pœnitentia & excommunicatorum reconciliatio potest simplici sacerdoti committi, ut. 26. quæstione. 6. præbyter. & ca. aurelius.

2 ¶ Debet autem consecrari ecclesiæ eum missa, ut de con. dist. 1. omnes basilicæ. quam Ber. dicebat fore de substantia consecrationis. Hugo uero dicit quod non. Item dixit quod si episcopus consecret & præbyter cantet missam quod ecclesia consecrata est, licet aliud sit in ordinatio ne clericorum, ut. 2. 3. dist. quorundam.

¶ Olim consecrationes fieri non poterat nisi de mandato summi pontificis, ut de con. di. 1. de locorum. cum quatuor. seq. capitulis. Sed contra. 22. quæst. 2. bonæ rei. & de con. dist. 1. nemo. &. infra eo. ti. c. 2. & 3. Et ideo illis. 5. canonibus est hodie derogatum. ¶ † Et est sciendum quod

consecrationes possunt fieri tam diebus solennibus quam priuatis, ut infra eo. tit. tua licet in pluribus secus obtineat quia nec clerici ordinantur nec uirgines aut episcopi consecrantur nec chrismata conficitur nisi certis diebus, ut supra de tempo. ord. san. 20. q. 2. deuotis. 75. dist. c. 1. de con. di. 4. omni tempore. ¶ † Item notandum est quod episcopus nec etiam primum lapidem ecclesiæ ponere potest nisi prius dote constituta & assignata à fundatore, ut de con. di. 1. nemo. in aut. ut determinatus sit numerus clericorum. §. 1. & tanta debet esse dos quæ sufficiat ad luminaria & ad uitam ministrorum, ut. 16. quæst. 7. piæ mentis. & in prædicto. c. nemo duorum ad minus supra de fil. præby. proposuit, uel trium, ut de con. dist. 1. hoc quoque. Item ad hospitalitatem exercendam & ad respondendum episcopo de episcopalibus, ut supra de sup. neg. præla. si cut supra de præben. de monachis. Sed si hoc omisum est tempore primarij lapidis ponendi restauret tempore consecrandi, ut infra e. ti. cum sicut. &. 1. q. 2. placuit. Sed quid si hoc utroque tempore sit omisum, Dixit Hug. quod episcopus dotare tenetur sicut & cum ordinat clericum sine titulo, ut supra de præben. episcopus. Sed melius dicitur quod fundatores teneantur ad hoc, ut. 16. 7. piæ mentis. & argu. ff. de ritu nup. l. qui liberas. & lex dicit quod hæres fundatoris tenetur, ut in auten. de eccle. titulo. §. sin autem. & §. si quis ædificationem. Sicut & successor episcopi prouidet illi quem prædecessor sine titulo ordinauit, ut supra de præben. cum secundum apostolum. Sed illis existentibus non soluendo dicerem actione dandam in episcopum, ut ff. si mesor fal. mo. dix. l. 3. §. 1. & ff. de eo per quem fact. erit. l. vlti. ¶ † Item si quis inceperit ædificare ecclesiam & nõ consumauerit. Respondeo tenetur perficere usque ad. 5. annos si est oratorium. Si autem est thochiu uel zenodochium usque ad annum, ut in aut. de ecc. ti. §. si quis ædificatione. ¶ In quibus † autè casibus ecclesiæ reconsecrari ualeant uideamus. Et assignauerit in hoc antiqui

antiqui doct. sex casus. Primus cum dubi-
ratur an ecclesia sit conferata. ut de con.
di. 1. ecclesiæ. Secundus cum mouetur al-
tare maius. Tertius cum ecclesia est exu-
sta. Quartus cum parietes sunt de nouo
funditus reparati. Quintus propter adulte-
rium. Sextus propter homicidium. ut de
coo. di. 1. si motum. & c. seq. & c. de fabri-
ca. Vnde uersus. Alraris morus. dubitatio
femen & ignis. Effusus sanguinis paries si
corruat ipse. Hæc sunt quæ faciunt itera
to templa secrari. sed hodie secus est.
Nam alia est consecratio ecclesiæ alia al-
taris. unde si tabula altaris moueatur uel
enormiter frangatur seu diminuat, re-
consecratur altare & non ecclesia. ut infra
eo. ti. c. 1. & è conuerso. Si ecclesia destrua-
tur & non altare reconsecratur ecclesia &
non altare. Ideo propter adulterium uel
homicidium non reconsecratur ecclesia.
ut infra de adulterijs significasti. & infra
eodem. c. proposuisti. Quod autem dictum
est ecclesiam diruptam uel exustam iterum
consecrandam. intelligendum est quan-
do parietes penitus sunt destructi uel de-
crustrati uel maior pars ipsorum. alias se-
cus. argu. ff. de contrahen. emp. & uendi.
l. domum. Item hoc intelligebat Hug. nõ
succesiuè. Nam si succesiuè cum parie-
tes simul destructi sint & succesiuè repa-
rati. tunc eadem intelligitur ecclesia. argu-
men. ff. de legatis primo. l. quod in re-
rum natura. ff. de iudicis. l. proponebatur.
Et nota quod licet tectum uel alia pars ec-
clesiæ comburatur dummodo parietes in
tegrum maneant. non reconsecratur ecclesia
7 ut infra eodem. capi. ligneis. ¶ In sum-
ma sciendum est quod ecclesia consecrari
non debet ubi paganus sepultus est ante
eiectionem ipsius, ut de consecratio. di-
stinctio. 1. ecclesia. & idem est in hæreti-
co uel iudeo. ut in eadè distinctio. in alio.
c. ecclesiam. Idem intelligo & in excom-
municato si tamen ossa infidelium discer-
ni possunt ab ossibus fidelium. Alioquin
neutri sunt eiciendi. ut supra de sepul-
t. sacris. Sed si discerni possunt. tunc euul-
sis corporibus infidelium sed auctoritate
episcopi uel principis. ut de consecratio-

ne distinctione. 1. corpora. ff. de religio. &
sump. fu. l. ossa. Huius rei ratio hæc est
8 ¶ quia infideles uiuentes ab ecclesia ex-
pellendi sunt. ut 21. distinctio. clericos. 25.
9 distinctio. perlectis. ergo & mortui. ¶ quia
quibus uiuentibus ecclesia non communi-
cat & mortuis communicare non de-
bet. ut 24. quest. 2. c. 1. & c. sane. Licet hoc
casualiter fallat infra de senten. excom-
10 municata. à nobis. Sed ¶ quid si in ecclesia
non consecrata sepulta sit mulier pregnans
nunquid poterit ecclesia consecrari ea
non eiecta? Respondeo sic. quia foetus pars
uiscerum est. ut de conse. distinctio. 3. si quid.
11 ¶ ff. de uentre in spi. l. 1. §. 1. ¶ Item al-
taria dedicanda seu consecranda non sunt
sine reliquijs. ut de consecratione distin-
1. placuit. Dicunt tamen doctores. suffice-
re corpus christi. Item altaria si non sint
lapidea non consecrantur. ut de con. di-
stinctio. 1. altaria. Nec obstat quod dominus
præcepit in exodo fieri altaria de lignis
Cethin quæ sunt imputribilia & Salomõ
fecit altare aureum. nam illa facta sunt in
figura.

Summarium

- 1 Missam solus sacerdos cantare potest, & que
seruari debeant in missa celebratione.
- 2 Missa quando celebrari possit.
- 3 Intellectus. c. nocte. dist. 1.
- 4 Missam una tantum cantare debet sacerdos.
- 5 Missam celebrans debet habere socium qui ei
respondeat.
- 6 Sacerdos ieiunus missam celebrare debet.
- 7 Sacerdos nunquid post medicinam sumptam
possit celebrare.
- 8 Sacerdos an celebrare possit post petum aqua
calida uel frigida.
- 9 sacerdos pransus an conficiat sacramen-
tum.
- 10 In missa decem sunt prefationes.
- 11 Sacramentum conficiendum est de azymis non
de fermentato.
- 12 Sacramentum an conficiatur de pane ex lo-
lio facto.
- 13 Frumento si admisceatur piper uel exi-
mum,

mium, & fiat inde panis, nunquid totum convertetur in corpus Christi virtute verborum. & quid si admisceatur aliquid de formento.

- 14 Corporis Christi tres sunt opiniones.
 15 Eucharistie in sacramento tria intelliguntur esse discreta.
 16 Consuetudo ecclesie in quibus locum obtineat.
 17 Officia divina qualiter dici debeant, & quis modus in eis sit seruandus.
 18 Clerici diuinis officijs interesse debent.
 19 Clerici qui sunt in scholis an teneantur dicere diuinum officium.
 20 Vir tenetur ministrare necessaria uxori, quae debitum reddere non valet.
 21 Intellectus ad c. omnes de consec. dist. 1. & ad c. episcopus. 16. q. 6.

¶ DE CELEBRATIONE MISSARUM sacramento eucharistiae & diuinis officijs. Rub.

Dictum est supra de conse. eccl. uel alta, sed quia consecrationes fieri solent & debent cum missa secundum illos qui dicunt missam esse de substantia consecrationis, ut no. supra titul. prox. in princ. Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de celebratione missarum & additur de sacramento Eucharistiae & diuinis officijs. ¶ Videamus igitur quae seruari dicunt in celebratione missae ut dignè celebretur demum de alijs partibus rubricae. ¶ Missam quidem cantare potest solus sacerdos. Nemo enim consecrari potest nisi sacerdos qui ritè fuerit ordinatus ut supra de sum. Tri. firmiter. §. una. de cõ. dist. 1. c. 1. & c. licet & 1. q. 1. dictum. ¶ Omnis autem sacerdos non præcisus, ut tollatur obiectio de suspensis & de excommunicatis missam cantare potest præter simoniacum, ut infra de simo. tanta & præter enormiter delinquentes seu mediocriter quorum crimina sunt notoria de iure uel facto. ut supra de tempo. ordi. c. ulti. supra de renuncia. nisi cum pridem in princ. hij enim sunt suspensi & quo ad se & quo ad alios. Vel dici potest solum simoniacum & occultum suspensum esse quo ad se &

quo ad alios. & hoc in detestationem criminis. & notorium fornicatorem. ut 32. distinctione nullus & c. præter hæc. Ceterum sacerdotes in alijs mortalibus constituti & si suspensi sint quo ad se non tamen quo ad alios. ut 1. quæst. 1. sacerdotibus. Vnde quod dicitur omnis peccator missam cantare potest. intellige de officij potestate. non de merito uite. ¶ Missa celebranda est diuersis horis secundum diuersitatem dierum. Nam in diebus ieiuniorum celebrari debet in hora nona. ut de con. dist. 1. solent. In quatuor temporibus circa horam uesperinam cū ordines celebrantur. ut 75. dist. quod à patribus & c. ordinationes & 76. dist. dilectionis. In diebus autem dominicis & priuatis siue festiuis possunt prima parte diei missarum solennia celebrari. ut de con. dist. 1. §. 1. & c. necesse. sed si sacerdos solus erit in ecclesia non celebrabit usque ad tertiam horam sed usque tunc seruabit ieiunium, ut necessitatibus peregrinorum & hospitum siue diuersorum commenantium infirmorum atque defunctorum succurrere possit infra e. t. c. 1. accedit. 43. di. c. non licet. ¶ In conuentalibus autem ecclesijs siue collegiatis. & si missa cantetur prima hora diei ut dictū est. nihilominus & in tertia cantari debet solennis. & sic intelligo de con. di. 1. nocte. Vbi dicit reliquis uero temporibus missarum celebrationes ante horam diei tertiam minime celebrentur subaudi solenes ¶ Vnam autem missam cantabit sacerdos in die & de die. Felis enim est qui unā digne celebrare potest, & aliam si necesse fuerit cantare poterit pro defunctis. ut de con. di. 1. sufficit infra eodem titulo referente. De die igitur dixi. quia quidam postposito officio feriali missam celebrant de sanctis quorum festiuitatis. tunc non suut. ut infra eod. ti. quidam. Nam secundum congruentiam dierum missarū sunt solennia celebranda. ut infra e. t. cum creatura. ¶ Cū autē celebrat sacerdos non erit solus. sed sociū habebit qui ei respondeat. ut 7. q. 1. illud. 8. di. in omnibus. de con. di. 1. c. hoc quoque statutum. & 1. q. 2. placuit. Item ieiunius celebr-

- celebrare debet. Nam potus uel cibus quā
 tumlibet minimus impedit celebratio-
 nem. ut. 7. q. 1. nihil quod ob reuerentiam
 sacramenti inductum est. ut de conse. di-
 stinc. 2. liquido. & idem in alijs sacra-
 mentis. ut de consecra. distinc. 5. ut ieiuni. 75.
 dist. quod à patribus supra de tempo. ord.
 literas. 22. q. 5. honestum. Vnde uinum
 perfusionis assumptum impedit aliam ce-
 lebrationem. ut infra eodem titul. ex par-
 te. ¶ Sed † nunquid post medicinam sum-
 ptam potest celebrare sacerdos. Dixit
 Ioan. quod sic. quia medicina inter ali-
 menta non continetur. ut. ff. de pe. leg. 1.
 non omne. sed tutius puto contrarium.
 Nam medicina abhominacionem solet
 inducere & timendum est ne post conse-
 crationem inducat uomitum. Et hæc ratio
 attenditur. alias dum quæritur quare non
 conficitur in calice de ere aut de aurical-
 co. ut de con. dist. 1. calix. ¶ † Sed nun-
 quid post potum aquæ calidæ uel frigidæ
 debet celebrare sacerdos. Respondeo nō.
 quia ut dicit Io. aqua potus est. & canon
 præallegatus. 7. quæst. 1. nihil. dicit quōd
 post potum uel cibum quemlibet mini-
 mum alias litera quodlibet minimum mis-
 sam celebrare non debet. ¶ † Sed quæri-
 tur an pransus conficiat. Ad quod respon-
 deo. & si malè faciat pransus celebrando
 in contemptum prohibitionis canonicæ.
 conficit tamen quia quōd à ieiunio confi-
 citur non est de substantia sacramenti.
 10 ut de con. di. 2. liquido. ¶ † Decem sunt
 præfationes in missa. nouem habentur de
 con. dist. 1. inuenimus. & decima. 70. dist.
 sanctorum. Et uariantur secundum uarie-
 tatem temporum & festiuitatum. Sunt au-
 tem in missa & in canone quedam addi-
 ta quæ in textu euangelij non continen-
 tur. sed ea credimus ab apostolis & san-
 ctis patribus esse adiecta. ut infra eo. tit.
 cum Marthæ in. 1. responso. & 11. di. eccle-
 11 siasticarū. ¶ † Consciendū est de azimis.
 nō de fermentato. ut infra e. ii. literas. unde
 si quis de fermentato conficeret secundū
 Hug. nihil conficeret. per id quod le. de
 con. dist. 2. in sacramento. & per illam au-
 thoritatem. non in fermento ueteri sed in
- 12 azimis sinceritatis &c. ¶ Sed scum de fru-
 mento nascatur lolium. ut dicunt rustici. &
 ut innuit canon. 56. di. nasci. nunquid si de
 lolio fiat panis transubstantiabitur in al-
 13 tari uirtute uerborum. non. ¶ Item quid
 si fermento admisceatur piper uel cymi-
 num. & fiat inde panis. nunquid totum cō-
 uertetur in corpus christi uirtute uerbo-
 rum. Non sed reliquunt quod de fermento
 est. Quid si admisceatur aliquid de fermento.
 Tūc nihil cōuertitur in corpus christi
 quia nihil azimini est cuius cōsecratio sic
 14 ri possit. ¶ De corpore autem christi tres
 sunt opinioniones. Vna dicit quod illa substā-
 tia quæ prius fuit panis & uinū postea sit
 corpus & sanguis. ut de con. di. 2. panis est
 in altari. eod. c. quia corpus. Alia tenet quod
 substantia panis & uini desinat ibi esse &
 tantū accidētia ipsorum ibi remanent. s. sa-
 por color. & pōdus. & sub illis accidētibus
 est corpus christi. Et hoc uidetur uelle cō-
 ciliū supra de sum. Tri. & si. catho. c. mo.
 Tertia uerò asserit quod remanet ibi substā-
 tia panis & uini. & in eod. loco. & sub
 eadem specie est corpus & sanguis christi.
 arg. de con. dist. 2. ego. Et quælibet harum
 opinionum fateatur uerū corpus christi es-
 se in altari. Quarta opinio dicit non esse
 in altari corporis & sanguinis ueritatem.
 sed imaginem tantum speciem & figu-
 ram. Et ista reprobatu r infra eodem cum
 15 Marthæ. §. ex eod. ¶ In hoc sacramento
 tria intelliguntur esse discreta. uidelicet
 forma uisibilis. ueritas corporis. & uir-
 tus spiritualis. forma est panis & uini. ueritas
 carnis & sanguinis. uirtus unitatis &
 charitatis. Sed primum. s. forma panis &
 uini est sacramentū geminæ rei. id est. cor-
 poris christi & unitatis. & ita est signās tā-
 tum. Secundum id est. corpus christi est sa-
 cramentum. s. unitatis & res sacramenti.
 id est. specierum panis & uini. & sic est si-
 gnans & signatum. Tertiu uero. s. unitas.
 est res duorum sacramētorum. s. corporis
 christi. & specierum panis & uini. & ita est
 tantum signatum. quia significatur per il-
 la duo sacramenta. s. per species panis &
 uini & per corpus christi. Et ita primum
 est sacramentum tantum signans. secundū
 signans

signans & signatum. tertium tantum signatum ut probantur hæc infra eod. cum
 16 Marthæ. §. ex eo in fi. ¶ In calice utrum
 miscendum est uinum & aqua. ut de con.
 dist. 2. c. 1. & 2. Sed plus in eo de uino quã
 de aqua ponendum est. ut infra e. ti. pernicio-
 sulus. Sed quare respondeo. ex consuetu-
 dine ecclesiæ hoc inoleuit. quæ locum ha-
 bet in sacramentis altaris ut 1. dist. eccle-
 siasticarum locum habet in sacramento
 baptismi. ut de con. di. 4. de trina. locum
 habet in diuinis officijs ut de con. dist. 2.
 institutis. & 12. d. c. ultimo. Hæc duo ui-
 num & aqua in sanguinem transmutantur.
 ut infra eo. cum Marthæ. §. quæsiuisti.
 17 ¶ Restat uidere de ultimâ parte rubricæ
 scilicet de diuinis officijs. Et est sciendũ
 quod diuina officia dici debent cum dili-
 gentia explicatè & intelligibiliter non
 cum sincopa. ut infra eo. ti. dolentes. Me-
 lior est enim paucorum psalmorum decan-
 tatio cum cordis puritate ac serenitate
 ac spiritali hylaritate quam psalmorum
 modulatio cum anxietate cordis atq; tri-
 stitia. ut de con. distin. 7. non mediocriter.
 Et quod dixi paucorum. sanè intellige. s.
 ut tamen debitum officium non omitta-
 tur. ¶ In officijs diuinis rectores eccle-
 siarum unum eundemq; modum teneant,
 quem in metropolitana sede nouerint in-
 stitutum. nec aliqua diuersitatis cuiuscun-
 que ordinis uel officij à metropolitana
 se patiantur sede disungi. ut 12. distin. de
 his de con. distin. 2. in omnibus & distinc.
 18 §. conuenit. ¶ Clerici diuinis officijs in-
 teresse debent. & qui absque sui corporu-
 sculi inæqualitate defuerit excommuni-
 cetur ut 91. distinct. c. 1. & 2. uel excludat-
 ur à clero siue moueatur ab ecclesia. ut
 92. distinct. cap. ultimo. & maximè si hoc
 fecerit solennibus diebus. ut 7. quæstio-
 ne 1. si quis in clero. ¶ Sed quid de cle-
 ricis qui sunt in scholis. nunquid tenentur
 dicere diuinum officium. Dixerunt
 quidam quod illi tantum tenentur dicere
 diuinum officium qui ad titulum certæ
 ecclesiæ sunt promoti per illud quod le-
 gitur. 92. distinct. si quis presbyter secus
 si ad titulum suæ possessionis uel sui pa-

trimonii sit promotus. ut supra de præ-
 bend. episcopus. sed puto omnes clericos
 ad hoc teneri etiam si non percipiant ne-
 cessaria ab ecclesia quia tenuis est. sibi e-
 nim imputare debet qui ad tenuem eccle-
 siam se promoueri. fecerit. argum. ad hoc
 20 32. quæstione 2. horrendus. Vnde ¶ sicut
 uir tenetur ministrare necessaria uxori.
 quæ tamen debitum reddere non ualet.
 ut 32. quæstione 7. quod proposuisti. ita
 & clericus qui non percipit necessaria ab
 ecclesia. quia pauper est nihilominus te-
 netur eam officiare. & dicit cum aposto-
 lo. Scio satiari & esurire abundare & penu-
 riam pati. omnia possum in eo qui me cõ-
 fortat. ut 41. distinct. quod dicit domi-
 nus. manus autem suæ ministrabunt ei.
 ut 21. quæstione 1. clericus. in fin. & 91.
 21 distinctione. clericus. ¶ Et idem dico si
 ecclesia à principio fuit diues & postmo-
 dum deducta est ad paupertatem. Sed in
 utroque casu debet unire episcopus eam
 alteri ecclesiæ. ut 10. qu. 3. unio. sic intel-
 ligo de con. distinctione 1. omnes 16. q. 6.
 episcopus.

Summarium

- 1 Baptismus quid sit.
- 2 Baptismus quando institutus.
- 3 Baptismi genera quot sint.
- 4 Baptismi effectus quid sit.
- 5 Pronomen ego an sit de substantia forma baptismi.
- 6 Baptismi substantialia.
- 7 Verba que requirantur in forma baptismi.
- 8 Ordo uerborum an sit de substantia baptismi.
- 9 Actus qui interponitur uel mora que interponit nitiet id. quod in contextu & continemè fieri debet.
- 10 Paruulus baptizatur licet ab infideli offeratur.
- 11 Intellectus c. quos à paganis. de consecra. distinct. 4.
- 12 Baptizatus an intelligatur ille. in cuius parte corporis sacerdos aquam profundit.

Baptismus

- 13 *Baptismus an in omni tempore possit conferri.*
 14 *Baptizari an possit in nomine Trinitatis implicite.*
 15 *Baptizatus in nomine Christi, an sit bene baptizatus.*
 16 *Furioso perpetuo an valeat baptizatus.*
 17 *Baptizatus an valeat ei qui incidit in furorē.*
 18 *Baptizatus coactus an sit baptizatus.*
 19 *Baptizatus sicte an recipiat sacramentum.*
 20 *Baptizatus an sit is qui baptizatur & baptizari intendit, & baptizans non intendit baptizare.*
 21 *Baptizare seipsum nemo potest.*
 22 *Baptizatus an quis sit si aque alius sit liquor admixtus.*
 23 *Parvuli an obligentur in baptismo.*
 24 *Baptismus dicitur sacramentum fidei.*
 25 *Baptismus an valeat si latinus proferat verba in lingua greca uel alia.*
 26 *Baptizatus in nomine genitoris & nati & sancti flamines, an sit baptizatus.*
 27 *Baptizari non potest in nomine paternitatis & spiritualis sanctificatis.*
 28 *Baptizatus an quis sit, statur unius testimonio.*
 29 *Unius testimonio standum est, de consecratione ecclesie.*

¶ DE BAPTISMO ET EIUS effectu. Rubrica.

IN superiori rubrica dictum est de corpore Christi, quo nihil in sacrificiis maius esse potest, ut de con. distinct. 2. nihil. Sed quia baptizatus inter alia sacramenta maius est necessarius & maius efficax ut 32. dist. §. porro cum omnium sacramentorum sit ianua & fundamentum, ut infra de presbytero non baptizatus ueniens. Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de baptismo & eius effectu. ¶ Videamus igitur quid sit baptizatus, quando instituitur, quot sunt baptizati genera & quis eius effectus. ¶ Baptizatus est exterior hominis abluitur cum certa forma uerborum. Est & caracter infixus anime accedente uerbo ad elementum, unde est

ista tanta uirtus aque ut corpus tangat & cor abluit nisi faciente uerbo, non quia dicitur sed quia creditur. Nam in ipso uerbo aliud est sonus transiens aliud uirtus manens ut 1. q. 1. detrahe. ¶ Fuit autem institutus secundum quosdam quando dictum est Nicodemo, nisi quis renatus fuerit &c. ut de cond. di. 4. filius. Secundum alios cum dominus dixit discipulis. Item baptizate omnes gentes &c. ut infra eod. tit. debitum. de con. dist. 4. proprie in uerbo euntes. Secundum tertios cum misit Iudam cum aliis ut 1. q. 1. dedit Io. uerò putat tunc fuisse institutum cum dominus à Ioanne baptizatus est ut de con. dist. 4. per aquam. Posset tamen responderi ad illud quia tunc dedit formam baptizati facti & exemplo, sed postea dedit uerbo & præcepto, cum dixit apostolis euntes &c. ut dictum est. ¶ Genera baptizati sunt tria fluminis, sanguinis, & flaminis, ut de con. dist. 4. baptizati uicem. ¶ Effectus baptizati est, quia si digne quis baptizetur delectur in eo tam actualē quam originale peccatum sine omni poenitentia, quia sine poenitentia sunt dona, & uocatio dei, quia gratia dei in baptismo non querit gemitum non querit platum uel opus aliud, sed solam fidem & omnia gratis condonat, ut de con. distinct. 4. sine poenitentia. ¶ Sed queritur an pronomen ego sit de substantia formæ, Et creditur quod non, nam plenum sensum habet hæc uox, baptizo te in nomine patris &c. unde alibi pronomen dicitur abundare, ut ff. de hæredibus institu. l. 1. §. qui neque sic & in stipulatione non interest utrum stipulator habere licere, an mihi licere habere, ut ff. de uerbo. obliga. l. stipulatio ista. Cætera uerba quæ sunt in forma necessaria sunt & substantialia. ¶ Sed queritur quid si uerba substantialia dicantur sed corrupte & contra regulam donati. Respondeo non minus efficax est baptizatus cum enim uirtus illorum uerborum excludat demonium excludit & precis uirtutem ut de con. dist. 4. si non sanctificatur & retulerunt. ¶ Sed queritur quid si aliquid aliud in forma dicatur. Ad hoc dixerunt

dixerunt quidam ut si aliquid præmittatur ut si dicatur arma utrunque cano. Ego te baptizo in nomine patris &c. uel post formam adijciatur sic. Ego baptizo te in no. pa. & fi. & spiritus sancti & dyaboli. efficax est baptismus. quia cum extrinseca & impertinentia adijciuntur nõ uiciant. ut. ff. de uer. ob. l. quæ extrinsecus secus autẽ si aliquid interponatur ut si dicatur. Ego baptizo arma utrunque cano. In nomine pa. & fi. & spiritus sancti. Nã tunc non conferitur baptismus. nam & si ordinationi testamenti aliquid alienum immisceatur uiciat ut. ff. de testa. l. hæredes. §. ul. ¶ In forma autem baptismi omne uerbum aliud a uerbis domini alieni: censetur. sed putant doctores nostri contrarium. dicunt enim quod siue adijciatur formæ sine interponatur. uiciatur baptismus. Quid sic dicatur non ego baptizo te &c. Absurdum putant dici tunc baptizatum. Et idem si dicatur. Ego te baptizo in nomine pa. & fi. & spi. san. & omnium sanctorum. Et idem est ubi aliquid interponitur. in quo consentiunt omnes.

8 ¶ Sed quid si ordo mutetur & uerba transponantur. ut si dicatur. Ego te baptizo in no. pa. & fi. spiritus sancti. nunquid est baptizatum. Dicunt quod sic. ar. C. de testa. l. præpositi & supra de rescriptis. causam. nec enim ordo scripturæ seruandus est. ut. ff. de solu. l. nec enim. Alij autẽ contrarium ar. pro eis. C. de sen. & interlo. om. iu. l. prolatam. Dicunt enim ipsum ordinem uerborum esse de forma. Et hoc securius esse uidetur. si autem in prolatione uerborum interponatur mora naturalis & compendiosa. ut de respirando tussiendo & excreando non uiciat. ut. C. de testa. l. cum antiquitas. ¶ An autem actus qui interponitur uel mora quæ interuenit uitiet. id quod in contextu & continue fieri debet. Determinabis per iura illa. ff. de duobus reis. l. duos reos. §. ul. & pe. ff. de uer. ob. l. continuus. in principio. ff. de testa. l. hæredes. §. festum. nec enim omne quod differendi causa fit mora annumerari potest. ut. ff. de usuris. l. sciendum. Item nec moratoria cunctatio-

ne nec præcipiti festinatione faciendum est aliquid. Quantum uero interuallum si ne uitin ualeat in talibus interponi. intel lectu magis quam locutione exprimi potest ut. ff. de solu. ratum. Et hoc totum lo cum habet si quæretur de mora interposita inter uerba quæ dicuntur in consecratione Eucharistiæ. & uerba quæ dicuntur in consecratione calicis. Quæ quæstio lo cum habet secundum illos qui dicunt unã esse formã in uerbis illis. hoc est corpus meum hic est sanguis noui testamẽti etc. Sed nostri docto. magis approbant quod sint duæ formæ una in uerbis illis. hoc est corpus meum. alia autem in illis. hic est calix noni testamẽti etc. et ad prolationem priorum transubstantiatur panis in corpus Christi et ad prolationem subsequentiũ conuertitur uinum in sanguinem. Sed obijcitur nonne prolatis primis uerbis est ibi sanguinis ex quo est ibi corpus. Certè sic. quia ubicunque est corpus ibi et sanguis. Ad hoc respondetur est ibi sanguis nõ per trãslationẽ sed per cõmixtionem. ¶ Sed quæritur cum paruuli intelligantur baptizari in fide parentũ. ut de con. di. 4. quæris. et eorum a quibus paruulus consecrandus offertur. ut de cõ. di. 4. illud quid si offerentes sint infideles. Respondeo baptizari intelligitur in fide ecclesiæ et in uerbo Christi. nec ob erit infidelitas offerentis dũmodo in forma ecclesiæ baptizetur. ut de con. dist. 4.

11 Romanus. ¶ Nec obstat. de con. dist. 4. quos a paganis. quia illud loquitur cum non in forma ecclesiæ baptizat. ¶ Item

12 quæritur ¶ quid si nõ habeat aquæ copia et sic sacerdos perfundat aqua illum quẽ baptizat sic ut partem corporis non totũ corpus contingat aqua. In hac quæstio. di xit hug. quod si caput perfundatur. uel præter caput maxima pars corporis. esset baptizatum. alias non. Alij autem dicunt baptizari etiam si aqua cadat in quancun que corporis partem ar. ad hoc de con. di. 4. hoc nequaquam. sicut sufficiat possideri partem ad hoc ut quis totum possideat dum tamen eius sit animi ut totum possideri intencat. ut. ff. de acqui. pos. l. possi-

possideri. §. 1. & de pe. distin. 1. uulgaris.

13 ¶ Item queritur nunquid baptismus potest omni tempore conferri. Non nisi necessitate imminente, ut pote periculo mortis uel languoris in cursu. ut de con. dist. 4. uenerabilis & ca. baptizandi. Sed puto in adultis illud locum habere, nō in paruulis quibus nulla præter baptismum salus promittitur. ut de con. di. 4. nulla. timendum est enim ne propter naturæ imbecillitatem morte perueniente qui baptizantur inueniri nō possunt ut 5. di. baptizari. In adultis autem hæc non timeatur. quia in eis conuersio mentis ad Deū baptismi uicem supplere non dubitatur. ut

14 de cō. di. 4. baptismi uicem. ¶ Item queritur an baptizari possit in nomine Trinitatis implicite. Et uidetur quod sic. ut de con. di. 4. a quodam. Sed illud exponitur id est explicite per id quod legitur in eadem di. sanctum. si non sanctificatur

15 si re uera. & in cap. in synodo. ¶ Item nunquid baptizatur in nomine Christi. Respondeo sic. ut de con. di. 4. a quodā. sed quare potius in nomine Christi quā in nomine Trinitatis. Respondeo. quia in nomine Trinitatis non intelligitur nisi trium personarum essentia unitas. Sed in hoc nomine Christi intelligitur unctus ungens & à quo ungitur Basi. tamen dixit concessum fuisse apostolis baptizare in nomine Christi propter nomen Christi ampliandum. sed ille canon est hodie à quodam abrogatus per id quod legitur in ea. di. in synodo. Sed non sic putamus. nam ille canon est à quodam Nicolao & posterior illo in synodo quæ fuit Zachariæ ut patet in chronicis. Dico ergo quod non baptizabitur in nomine Christi sed

16 si fuerit baptizatus ualet baptismus. ¶ Itē queritur quid si quis perpetuò furiosus & qui nunquam sine furore fuit baptizetur. nunquid ualet ei baptismus. Videtur quod sic ar. ff. de le. 2. l. cum pater. §. furdo. ubi dicitur acquiri furioso emolumentum. tales enim pro infantibus habendi sunt. nec grauantur aliquo peccato actuali. ut 3. q. 9. iudicas. unde & si nunquā uoluerunt baptizari nunquam tamen nolue-

runt, unde sufficit hoc quo ad baptismi characterem imprimendum. tunc enim characterem sacramentalem imprimit operatio cum obicem uoluntatis contrariæ nō inuenit resistentem ut infra e. ti. cum Marthæ in fi. & hoc idem consideratur in par

17 uulis de con. dist. 4. quæris ¶ In eo autem incidit in furorem & in amente & dormientem consideratur uoluntas præcedens furorem amētiām uel dormitionem ut supra ti. proxi. cum Marthæ. §. item quæ-

18 ritur. ¶ Item queritur de coactio. ad quod dico quod absolute coactus nō recipit characterem ut ea. dec. §. e. sed conditionaliter coactus sic. quia coacta uoluntas, uoluntas est. ut 15. q. 1. merito. quia nec impedit sacramentum ordinis. ut 74. di. ubi ista. non impedit sacramentum matrimonij. ut 22. q. 4. inter cætera infra de sponsa. ueniens. & si taliter coactus baptismum recipit compellitur seruare fidē

19 ut 40. di. de iudeis. ¶ Item quid si ficte baptizatur. respondeo recipit sacramentum sed non rem sacramenti nisi recedat

20 fictio ut de con. di. 4. tunc ualere. ¶ Itē quid si is qui baptizatur baptizari intendat. baptizans autem non intendit. Respondeo non esse baptismum ut. 1. q. 1. §. ecce. & de. cō. di. 4. solet queri. Nam & cum per locum dicuntur hæc uerba. spondeo respondeo. non inducitur obligatio. ut. ff. de

21 ac. & ob. l. 3. §. uerborum. ¶ Item queritur. an in necessitate possit quis seipsum baptizare. ad quod respondeo non ut infra eod. ti. debitum. sicut nec potest quis seipsum reconciliare. ut de con. di. 4. sanctum est.

22 ¶ Item quid si aquæ alius sit liquor admixtus. num quid baptizabitur. Respondeo sic si aquæ præualerit aliter nō

23 ¶ Item cum is qui nihil intelligit non obligetur. ut. C. de fal. mo. l. 1. quomodo paruuli obligantur in illis spōsionibus quæ pro eis fiūt ante baptismū. credis in Deū etc. ut de con. dist. 4. 1. respon. speciale est in baptismo ubi quis ignorans per alium obligetur. immo uerius est in baptismo quis per alium liberatur scilicet a potestate dyaboli ut de con. di. 4. postquam potest autem quis ignorans per alium libe-

rari. ut. ff. de sol. l. soluere. & ff. de nego.
 24 gest. l. soluendo. ¶ In summa sciendum q̄
 baptismus dicitur sacramentum fidei. ut
 de cō. di. 4. nihil aliud. Hoc ideo quia in
 fide Christi cōsecratur & in fide ecclesiæ
 confertur, uel quia confertur in nomine
 Trinitatis explicitè quam & offerentes &
 oblati tenentur credere. uel quia signū est
 q̄ suspiciens fidē habeat. & si non habeat
 25 aliqui impediunt. ¶ Sed queritur quid
 si latinus baptizaret & proferat uerba ne
 cessaria non tamen regulariter nec in sua
 lingua. sed in græca uel alia. respōdeo ba-
 ptizatum esse. Nam & apostoli loqueban-
 tur uarijs linguis & forma realis attenden-
 da est non uerbalis. ut con. dist. 4. retule-
 26 runt. ¶ Itē pone quòd nō dicantur uer-
 ba. In no. pa. & fi. & spi. san. sed similia. In
 nomine genitoris & nati & sancti flami-
 nis nunquid erit baptizatum. Respondeo
 quòd sic quia non refert ex æquipollen-
 tibus quid dicatur. ut. ff. de uer. obl. l. quæ
 extrinsecus, & l. si in nomine. & infra de
 uer. sign. in his. Et satis puto credendum
 esse posse fieri baptismum sub uerbis syno-
 27 nimis. ¶ Sed ¶ nūquid possit baptizari sic.
 In nomine paternitatis & filiationis & spi-
 28 ritualis sanctitatis. Respondeo non. ¶ ¶ Vlti-
 mo notabis eū dubitatur an aliquis sit ba-
 ptizatus. statut testimonio unius de con.
 29 di. 4. placuit. ¶ Et idē in consecratione ec-
 clesiæ ut de cō. di. l. ecclesiæ secus in ordi-
 ne ut 98. di. afros. & supra de cle. peregrini-
 ca. r. Rationem diuersitatis collige. ex. §.
 gratia. 3. q. 1. §. ecce. cum honores.

Summarium

- 1 Ordinum collatio facta non baptizato an ualeat.
- 2 Non baptizatus credens se baptizatus an saluetur.
- 3 Ordinatus comperiens se non baptizatum an debeat baptizari & iterum ordinari. et. num. 3.
- 4 Baptismi et ordinum reiteratio an fieri debeat. quando de baptismo et ordine dubitatur.
- 5 Matrimonium an in dubio presumatur & stetur sacramento uiri.

DE PRAESBITERO NON BAPTIZATO. Rub.

DICTUM est supra quòd baptismus sit
 ianua & fundamentū omniū sa-
 cramentorū aliorū. Sed quia du-
 bitari posset an nō posito fundamēto ædi-
 ficatio alio sacramētorū subsistat. Ideo tra-
 ctatur hic de collatione ordinū facta non
 baptizato. & ideo ponitur hic rub. de præ-
 sbytero non bap. ministrante. ¶ ¶ Videamus
 igitur an collatio ordinum facta nō
 baptizato ualeat, & quid iuris sit eū quis
 credit se baptizatum cum in ueritate nō
 sit. Item an ordinatus comperiens se nō
 baptizatum debeat iterum ordinari. ¶ Ad
 primum itaque sic dico cum Paulus dicat
 fundamētum aliud nemo pōt ponere præ-
 ter id quod positum est, quod est Christus
 Iesus. consequenter probatur quòd ubi
 Christus non est fundamētum nullius ope-
 ris boni est super ædificium. ut 1. q. 1. cum
 Paulus propterea nulla est collatio ordi-
 2 num ut infra e. ti. c. 1. & 1. q. 1. si quis con-
 fugerit. & c. si quis per ignorātiā. ¶ Ad
 secundum dico quòd si quis baptizatus nō
 sit credat tamen se baptizatū fore & alia
 sit bonæ uitæ & conuersationis honestæ.
 liber ab originali peccatō cœlestis patriæ gau-
 dium adipiscitur incunctanter ut infra eo.
 ti. c. 2. Nec obstant iura illa quæ dicūt nul-
 lum posse sine baptismo saluari. ut de cō.
 di. 4. cathecuminum, firmissime & 15. q.
 1. §. ut itaque componat istud cancellatū
 de generante. & c. nulla. quia illa locutos
 habent in his qui sciunt se non baptizatos
 & cum baptizari possint negligāt, uel cō-
 tenent ipsi seu parentes ipsorū. hic enim
 de quo. supra præmissi intelligitur bap-
 tismus in fide Christi & ecclesiæ. Nam ba-
 ptismus inuisibiliter ministratur. quem
 non contemptus religionis sed articulus
 necessitatis excludit. ut infra eo. ti. c. 2. &
 3. Vnde quidam ante baptismum spiritu
 sancto impleti creduntur ut Centurio. ut
 de con. di. 4. non dubito. & 2. q. 7. nō om-
 nes. Et Valentinianus qui cum ueniret ad
 baptismū & in uia decesserit, dicitur Am-
 brosiū de eo dixisse, uentrem meū doleo.
 quia

quia quæ regeneraturus erã perdidit. ille ta-
 3 men gratiam quam poposcerat non ami-
 fit. ¶ In tertio autẽ membro dico bapti-
 zari & iterum ordinari debere quia nõ in-
 telligitur iteratũ quod ambigitur esse fa-
 ctum. ut infra eo. titu. ueniens. ¶ Sed op-
 ponitur qui se credit baptizatũ baptismõ
 flaminis & si non sit in fide tamen Christi
 & ecclesiæ intelligitur baptizatus ut supe-
 rius dixi. Vnde si in tali statu positus ordi-
 netur sacramentum ordinis inuenit funda-
 mentum sacramentorum scilicet fidem. &
 ideo firmũ est ædificium. & sic iterari non
 debet ordo, & si iteretur fit iniuria sacra-
 mento. ut 1. q. 1. quod quidam de con. dif.
 4. ostenditur. Ad quod Respondeo. tam-
 diu intelligitur baptizatus in fide quan-
 diu ignorat se baptizatum uerbo & elemẽ-
 to. Et tũc ordo iterari non posset, se cum
 post incipit scire uel credere se non bap-
 tizatum fuisse uerbo & elemento nisi bap-
 tizetur in aqua cum possit incipi contem-
 nere. & sic perdit baptismum flaminis. &
 sic sine fundamento ædificium ordinis in-
 uenitur & propterea ponendus est prima-
 rius lapsus scilicet baptismus & demum su-
 perædificabitur ordo nec iteratus intelli-
 3 getur. ¶ Et est sciendum quod ibi scitur
 aliquem baptizatum non esse, baptizabi-
 tur & seruabitur forma communis. ut su-
 pra ti. proximi. non ut apponens. ubi autẽ du-
 bitatur, tunc seruabitur illa forma quæ ha-
 betur supra ti. proximi. c. 1. de con. dif. 3. si
 nulla. & idem seruatur in consecratione
 ecclesiæ. ut de conse. di. 1. solennitates. &
 c. ecclesia. Item in ordine ut 68. di. præ-
 4 sbyteri quos. 5. quod autẽ. ¶ Et no. quod
 quidam dixerunt quod ubi dubitatur de or-
 dine uel baptismõ & iterũ ordinari seu
 baptizatur, idẽ character confertur qui fuit
 primo collatus. dicentes quod hic articu-
 lus necessitatem inducit. & allegantes si-
 mile. ff. de acqui. post. l. possiden. §. ex plu-
 ribus. Sed hoc non est uerum, quia si prius
 fuit character ordinis uel baptismi collatus
 secundo nihil additur. sed totum ad uocem
 referunt & ad uisibilem unctionem. ut 68.
 di. 5. quod ergo nihil enim addit uel de-
 trahit iteratio unctionis. sicut nec iteratio

manumissionis. ut C. de indi. libe. l. nihil
 ¶ Sed quid de his quæ præbyter iste ges-
 sit qui se comperit non baptizatum fuisse
 nõquid deceptis animas ut supra de ele. du-
 dum Rochomag. Respondeo non imo
 dum bona fide credit se baptizatum & ri-
 te ordinatum rata sunt omnia quæ gessit
 ar. ff. de offi. præto. l. Barbarius. ¶ In sum-
 ma sciendum est. in dubio potius præsumi
 non baptizatum quam baptizatum potius
 non ordinatum quã ordinatũ. ut de cõ. di.
 5 4 paruulos & hic in c. ueniens. ¶ Sed cũ
 ita præsumatur in his sacramentis quare in
 sacramento matrimonij contraria assuma-
 tur præsumptio. ut testetur tantum uerbo
 uiri ut 23. q. 1. si quis acceperit. ff. de ritu
 nup. l. in libero. Respondeo sine omni pe-
 riculo est si sacramenta illa iterentur. sed
 ualde periculosum esset si iudicaretur nõ
 esse matrimonium ubi est. Licet alibi ca-
 non præsumat non esse matrimonium ubi
 tamen est & si solennia desint ut 30. q. 5.
 aliter & ca. nostrates.

Summarium

- 1 Eucharistia qualiter custodiatur.
- 2 Eucharistia desert sacerdos infirmis cum solẽ-
nitare & reuerentia.
- 3 Res sacratæ & diuinis dicatæ qualiter ser-
uentur.
- 4 Palle altarium & uestimenta clericorum sor-
dida qualiter lauari debeant.
- 5 Vestimenta sacra uetustate consumpta incen-
di debent.
- 6 Deo dicata ad profanos usus conuerti non de-
beant.

DE CVSTODIA EVCHA- RISTIAE. Rubrica.

SUPERIUS tractatum est qualiter Eu-
 charistia consecratur. hic tractatur
 qualiter custodiatur. & ideo ponitur
 hic Rub. de custodia Eucharistiæ crisma-
 tis et aliorum sacramentorum. ¶ Est igit sciẽ-
 1 dũ quod Eucharistia est in loco singulari mũ-
 do et signato semper honorificẽ collocata
 deuotẽ ac fideliter seruanda ut supra de
 Tr 2 cele.

- cele. mis. sanè. ciaibus adhibitis. ut infra eo. tit. ca. 1. ¶ Sacerdos per seipsum deferat illam infirmis cum sollicitate & reuerentia illa quæ statuta est in concilio generali supra de cele. mis. sane. §. sacerdos. Non autem per laicum uel mulierem transmittat ut de con. di. 2. peruenit quod fieri per diaconum licet si necesse fuerit. ut. 93. di. diaconum. & ca. præsentè. Crisma etiam sub eadem custodia seruetur ut infra eo. tit. ca. 1. Ipsa quoque oratoria uasa corporalia, pallex altaris & uestimenta clericorum munda & nitida conseruetur. ut infra eo. ca. 2. Quibus in alijs usibus utendum non est nisi in ecclesiasticis & deo dignis officijs ut de con. di. 1. uestimenta. & c. ad nuptiarum. quæ ab alijs quam à sacris hominibus non debent contingi ut in prædicto. ca. uestimenta. & 23. distin. §. uasa. & c. sacra. & de con. di. 1. in sancta. Item pallas altarium & c. sacra. & de con. di. 1. in sancta. ¶ Item pallas altarium & uestimenta clericorum cū sordida fuerint diaconi cum humilibus ministris intra sanctuarium lauent. ut de con. dist. 1. nemo ¶ & si fuerint uetustate consumpta incendio dentur. ut de con. di. 1. altaris. Et est ratio quia ¶ deo dicata ad profanos usus conuerti non dicunt. ut. 19. q. 1. quæ semel. 14. q. ult. comperimus. 12. q. 2. nulli 54. distin. ex antiquis. 17. q. ult. quæst. de conse. distin. 1. ligna.

Summarium

- 1 Reliquie que & qualiter uenerari debeant. Reliquie approbate non debent uenales exponi.
- 2 Canonizatio Sanctorum quomodo debeat fieri.
- 3 Miraculum ad hoc ut dicatur, quæ requirantur.

¶ DE RELIQUIIS ET VENERATIONE SANCTORUM. Rub.

Distum est supra de custodi & reuerenti sacramentorum. nunc autem tractatur de reuerentia sanctorum. & ideo subijcitur hic rubrica de

- reliquijs & ueneratione sanctorum.
- 1 ¶ Sciendum est igitur quod reliquie in ueneratione sanctorum habedæ non sunt nisi auctoritate summi pontificis fuerint approbatæ ut infra eo. ti. c. 2. quæ postquæ fuerint approbatæ extra capsam ostendi non dicunt. nec uenales exponi. ut infra eo. c. 2. C. de sacrosanc. ec. l. nemo. Nam sancta estimationem non capiunt. ut. ff. de rerum di. l. sacra. loca. §. ul. & propterea uendi non possunt cum uenditio siue pretio non consistat. ut insti. de emp. & uen. §. pretium. & ff. eod. ti. l. 2. §. sine pretio. & qui spiritalia uendit capitale crimen cum simonia committit. ut. 1. q. 1. l. det. ¶ Ad canonizandos sanctos & in sanctorum cathalogo conscribendos. de quo legitur. 19. q. 3. quoniam taliter peruenitur. Inquirendum est enim in illi de quo canonizandum agitur prior uita testimonium præbeat pro laboribus multis, pro motibus castis, pro actibus strenuis, ut 61. miramur. oportet enim præsentitæ stificatione prædicari & bonæ fame præconijs non taceri. ut. 12. quæstione. 2. quatuor. Et quæri debet maxime de simplicitate & humilitate. ut supra de præsup. ex studijs, simplicibus enim deus dat gratiam. Item quæri solet an in uita pallus fuit persecutiones. ut. 7. quæstio. 1. omnis qui genebat. & c. ibi adunati. Et an fuerit passus ex charitate. ut. 1. q. 1. uide quantum bonum est charitas. Quærundum est etiam de miraculis factis in uita & post mortem. ¶ Et no. quia quantum ad hoc ut sit miraculum quatuor requiruntur. Vt ex deo contingat non ex arte. ut. 1. q. 1. teneamus. 2. quæst. 6. §. item cum Balaam. 1. q. 1. prophetauit. Item ut sit contra naturam. Item quod nõ ex ui uerborum sed ex merito hominis hoc contingat. Hoc ideo dico. quia panis miraculose transubstantiatur in corpus Christi non merito hominis: sed uirtute uerborum. ut de conse. di. 2. quia corpus Christi. & ca. in quibusdam Item ut sit ad cotroborationem fidei. herba enim transit in uitrum hominis ministerio. sed hoc nihil ad fidei corroboratio nem. & ideo non sunt hæc talia miracula quam-

la. quamvis hominum ministerio fiant, ut propterea debeat quis canonizari.

Summarium

- 1 Ieiunium quid, & quotuplex sit.
- 2 Ieiunans à quibus abstinere debeat.
- 3 Gula vitium quibus modis temptat.
- 4 Ieiunandum quando sit. Et m. 5. & 6.
- 7 Vigilia occurrens in dominica ieiunari debet in sabbato.
- 8 Carnes licite comeduntur sexta feria in die Natalis Domini.

DE OBSERVATIONE IEIUNIORUM. Rub.

Dictum est supra de veneratione sanctorum. Sed quia ob reverentiam sanctorum ieiunia celebrantur. Ideo subsequenter de ieiunijs tractatur. & propterea ponitur hic rubrica de observantia ieiuniorum. ¶ Videamus igitur quid sit ieiunium, & quibus diebus ieiunia sint indicta. ¶ Ieiunium triplex est. Ieiunium magnū & generale est, ad quod omnes tenentur, abstinere ab iniquitatibus & illicitis voluptatibus seculi quod est perfectum ieiunium ut de conse. dist. 5. ieiunium. Secundo modo dicitur ieiunium discreta & moderata refectio ut singulos dies absque ciborum luxuria transigamus. ut de conse. dist. 5. sint tibi. & c. non dico Et hæc duo ieiunia omni tempore & diebus singulis sunt servanda. Tertio modo dicitur ieiunium subtractio prandij & post cenam cuiuslibet cibi privatio usque ad diem sequentem. Item abstinentiæ indictio à carnibus & ab omnibus quæ sementiam trahunt originem. à carnibus. à lacte videlicet caseo & ovis ut probantur hæc de conse. dist. 3. de esu. & 4. dist. denique Vbi etiam adijcitur. cæterum piscium esus ita relinquatur ut hoc infirmitatis solacium non luxuriæ patriat incendium. hoc tamen salvo ut non cogantur divites pauperum cibis vesci. utantur consuetudine infirmitatis suæ sed doleant se non posse aliter sustentari. ut. 41. dist. non cogantur. Vnde nec in

qualitate cibi nec in quantitate est vitium dummodo quis utatur secundum exigentiam suæ naturæ sed in appetitus excessu ut probantur hæc. 41. dist. quisquis delicia. & c. quod dicitur ¶ Item cum abstinemus à cibis ab omnibus dissolutionibus abstinere debemus Quid enim prodest ieiunare uisceribus. & luxuriari uenatibus. abstinere à cibis & errare peccatis. ut. 86. dist. quid prodest. Item alibi. nihil prodest homini ieiunare & orare & alia religionis opera agere nisi mens ab iniquitate, & ab obreccationibus lingua cohibeatur ut de con. dist. 5. nihil prodest. ¶ ¶ Quinque autem modis gula uictum nos temptat aliquandoque nam indigentia tempora præuenit. aliquando non præuenit sed cibos lautiores quærit. aliquando quæ summenda sunt procurare ac curatius expetit aliquando autem & quantitas ciborum & tempus congruit sed in ipsa quantitate summandi, mensuram excedit. nonnunquam & abiectius quod desiderat & cum ipso esu immensi desiderij deteriorius peccat ut de cō. dist. 5. quinque modis. Vnde uersus. Et certum quod quinque modis gula dannat edacem. Cum nimium comedit uel edendi præuenit horā. Quærit delicias uel parat deliciosas. Vel sumit cupide quod non est deliciosum. ¶ ¶ Nunc uideamus in quibus diebus & temporibus ieiunia tertij generis indicantur. Et est sciendum quod. 40. summa observantia est obseruanda quæ continet. 40. & duos dies diebus dominicis computatis è quibus dum sex dies dominicæ abstinentiæ subtrahuntur remanent. 36. dies in abstinentia. quæ sunt decima totius anni Annus enim habet. 365. dies quorum. 36. sunt decima. Sed his diebus adduntur quatuor dies primæ septimanæ. scilicet dies Mercurij dies iouis, dies ueneris & dies sabbati. ut sacer numerus. 40. dierum impleatur. quem saluator sacro suo ieiunio consecrauit. ut de con. dist. 5. quadragesima. ¶ ¶ Item ieiunandum est in uigijs apostolorum. Et quamvis in uersibus contineantur nomina certorum. Petrus & Andræas, Paulus cum Simone

Simone Iudas, ut ieiunemus nos ad monet atque Mathæus. Puto tamen in omnium apostolorum uigilijs ieiunandum, ut infra eo. ca. consilium, præter uigiliam Philippi & Iacobi & beati Ioannis euangelistæ quoniam illorum festiuitas infra solennitatem paschalem, istius autem infra natalem domini celebratur & dicitur in eadem dec. in. 1. Respon. de festiuitate beati Bartholomæi de cuius celebratione dubietas oritur apud quosdam consuetudo regionis est obseruanda, ut in ea. decreta. §. sanctorum, sicut & alias in ieiunijs consuetudo attenditur, ut. 12. distin. illa in fi. 76. distin. utinam. & in decre. eod. §.

6 item de illis. ¶ Item constitutum est ut quatuor anni tempora ab omnibus hominibus, communi ieiunio obseruentur, ut. 85. distin. constitutum. Hoc autem ordine ieiunia illa celebrentur. Primum ieiunium in inicio quadragesimæ. Secundum in hebdomada penthecostes. Tertium uero & quartum in septembri & decembri more solito fiat, ut. 76. distin. statuimus. Vnde uersus. Prima quadragesena seruat ieiunia ueris. Puematis ebdomada seruare secunda teneris. Tertia septembris fert cultum mercuris istum. Sabbata ieiuent uigile. præsentia christum. Et cum quatuor sint anni tempora. uer æstas autumnus & hyems. prædicta quatuor ieiunia ex doctrina sanctispiritus ita sunt per totius anni circulum distributa. ut lex abstinentiæ omnibus sit à scripta temporibus, ut. 76. distin. huius. ¶ In quatuor temporibus Penthecostes hæc ratio redditur, ut si quis forte inter paschalis festiuitatis gaudia negligens libertas & licentia immoderata præsumpserit. hoc religiosæ abstinentiæ censura castiget. ut. 76. distin. igitur. Est & alia ratio quare ieiunium illius temporis differtur post Penthecostem & non inducitur ante post resurrectionem. quia illo tempore fuit sponsus cum sponsa. ideo non fuit tunc sponsæ ali qua indicenda asperitas. cum sponsum haberet secum & eius delectaretur amplexibus. Vnde in ecclesia tunc cantatur quasi modo geniti infantes. & hæc ratio red-

ditur. 76. distin. ieiunium. §. non autem cum sequem. §. & licet dicam illos quin quaginta dies qui sunt à pascha usque ad Penthecostem à ieiunio exepro eo quod iugi leticia peragendi sunt dies illi. si tamen aliquis ex deuotione ieiunet. prohibendus non est. Nam utinam omni tempore ieiunare possemus. ut probantur hæc in. c. ieiunium. §. ulti. & c. utinam. ¶ Obseruantur & alia ieiunia ab ecclesia constituta. quæ sine necessitate rationabili non seruantur. ut 76. distin. ieiunia. ¶ Quædam etiam ieiunia obseruantur in una prouincia. quæ non seruantur in alia; & in hoc unaqueque prouincia in suo sensu abundet. ut. 76. distin. utinam. Nam præter festa præcipua & communia singuli episcopi in suis ecclesijs speciales obseruant festiuitates ut de con. distin. 3. pronunciandum. ¶ Item ieiunandum est tempore rogationum ut de con. distin. 3. rogationes. ¶ Ieiunandum est sexta feria & die sabbati. Sexta feria propter domini passionem. Die sabbati, quia dies ille inter tristitiam passionis. & leticiam dominicæ resurrectionis includitur. ut de conse. distin. 3. sabbato ut saltem ab esu carniū die sabbati abstinemus, quicumque enim christianæ religionis se participem esse desiderat ab esu carniū eadem die nisi maiori festiuitate interueniente uel infirmitate ablineat. ut de cons. distin. 5. quia dies sabbati. ¶ In summa notandum est quod si festum habens uigiliam incidat in diem lunæ die sabbati ieiunandum est ut infra eodem titulo. c. r. ¶ Sed opponitur argumento legali sic. dies medius. s. dies dominicus debet impedire ieiunium cum sit à ieiunio liber. Nam sacer locus interueniens inter duo prædia seruitutem impedit extremorum. ut. ff. de serui. l. seruitutes. §. sacer. Et lex illa dicit. medium prædium quod non seruit impedit seruitutem. ut. ff. de ser. ur. præ. l. quæ sella. §. in rusticis. Ad quod respondeo. Ieiunare nõ est seruitus prædialis debitu psonale. quod cũ solui non possit sua die. soluatur alia. nam ad duo tenetur. s. ieiunare & in uigilia ieiunare & ideo si nõ possumus

possimus die dominica propter eius excellentiam ieiunare ieiunandum est die sabbati. ar. ad hoc supra de dolo & contum cum dilecti. ff. de arbit. l. Celsus. † Nam & excellentia natiuitatis inducit ut in sexta feria carnibus uesci possimus secundum consuetudinem ecclesie generalis. ut infra eod. c. explicari.

Summarium

Purificatio qualiter olim fiebat, & an hodie sit seruanda. & m. 2.

DE PURIFICATIONE post partum. Rubrica.

IN superiori rubrica tractauimus de ieiunijs celebrandis ob reuerentiam sanctorum, sed quia ex reuerentis & deuotione procedit quod mulieres post partum cessant ab ingressu ecclesiarum usque ad tempus purificationes. subsequenter interponitur hic rubrica de purificatione post partum. ¶ Quid igitur circa hoc olim seruabatur in lege ueteri & quid hodie seruandum sit breuiter uideamus. ¶ Et est sciendum quod secundum legem moysaica mulier immunda reputabatur post partum. & ideo si masculum peperit cessabat a repli ingressu 40. diebus. si feminam. 80. diebus. ut 5. di. §. 1. ¶ Sed contra in quadam palea qua in quibusdam libris in eadem di. habetur & incipit. cum enixa. ibi. n. dicitur quod per masculo cessabatur ab ingressu templi. 3. diebus pro femina 66. diebus. Sed ibi masculo non attenditur dies natiuitatis, sed circuncisionis. circuncidebatur puer in 7. die suae natiuitatis. In femina autem attenditur ibi dies impositionis nominis cum imponebatur nomen in 14. die natiuitatis. Sed in §. 1. in utroque consideratur tempus natiuitatis. Sed si queras quare tot diebus cessabatur ab ingressu templi pro masculo & tot pro femina. Respondeo quia sicut phisici dicunt tot diebus fetus masculinus & tot femininus est mortificatus sine anime infusione.

2 † Sed hodie quando iam legis umbra euauit & illuxit ueritas euangelij. si mulieres post prolem emissam acturae gratias ecclesiam intrare uoluerint nulla proinde peccati mole grauantur nec ecclesiarum aditus de negandus est. ne poena illius uideatur in culpam conuerti. Si tamen ex ueneratione uoluerint aliquandiu abstinere deuotione earum non credimus proroganda. ut infra e. t. c. uno. & simile supra ti. proxi. Aliquando. n. bonum est abstinere ab eo quod tamen licite fit. ut de consue. di. 2. quotidie. r. r. q. 1. aliud quia bonarum mentium est ibi culpas agnoscere ubi culpa non est ut supra ti. proxi. consilium. §. sanctorum & 5. di. ad eius uero concubitum.

Summarium

- 1 Ecclesia a quibus debeat reparari.
- 2 Fructuaris tenetur ad sarta tecta reparanda.
- 3 Ecclesie quomodo construenda uel reparanda.
- 4 Ecclesie noue ex quibus causis sint faciendae.
- 5 Auctoritas que intervenire debent in construenda ecclesia.
- 6 Ecclesiam edificare si quis inceperit. an & quando teneatur perficere.
- 7 Facere aliud est quam reficere.
- 8 Nouum opus quando fieri dicatur.
- 9 Domus ecclesie. uel naues quando dicantur refici. & eadem sint.

DE ECCLESIIS AEDIFICANDIS. Rubr.

DICTUM est supra de ecclesijs consecrandis. sed quia plerumque ecclesie consecratae corrunt & reparatione egent. Ideo subijcitur hic rubr. de ecclesijs aedificandis. uel reparandis uel de nouo construendis. ¶ Videamus igitur a quibus sit ecclesia reparanda. & cuius auctoritate de nouo sit aedificanda. Ex quibus ex causis nouae sint ecclesie faciendae. ¶ Et est autem sciendum quod si portio fabricae deputata sufficiat ad reparationem ecclesiae. si quicquam percipit reparare tenetur. ut 10. q. 3. unio & q. 1. decernimus infra eod. titul. de his.

his. Si uero non sufficiat. tunc rector & quæ beneficium habet ab illa ecclesia quæ reparanda est conferent & ecclesiam reparabunt. ut in prædicta decre. de his. ut infra e. c. r. & 16. q. 1. si monachus supra de his quæ fi. à ma. per. ca. c. ult. Nec mireris si conferat beneficiati. Nam cum emolumentum sentiant: & onus sentire iuxta illud. Commoda quæ sentis iungas onus emolumentum. ut arg. C. de cadu. tol. l. una. §. pro secundo. in fi. & §. ne autem. C. de fur. l. manifestissimi. §. pe. in fi. supra de his quæ fi. à ma. par. ca. c. ult. Debent inquam beneficiati agnoscere onus fabricæ

2 pro rata beneficiorum. † nam & fructuaris reficit sartatecta. ut ff. de usufr. l. usufru. Et legato. §. hæcenus. C. e. tit. l. eum ad

3 quem ¶ † Ecclesiæ faciendæ sunt per congrua loca. ut de cons. di. 1. ecclesias. Si uero superflua inueniatur uel destruetur pro uidentia episcopi modus inueniatur qualiter consistere possint. ut de conse. di. 1. c. 2. ut reperientur. ut dictum est uel ut destruantur. ut de conse. di. 1. ecclesiæ uel altaria. uel si per se subsistere non possunt alijs ecclesijs uniantur. ut. 10. q. 3. unio circa fi. & ut notauit supra de reli. do. §. tribus. & §. ulti. & secundum hoc intelligo. 70. di. sanctorum in fi. Si autem faciendæ sunt nouæ ecclesiæ ut per eas ueteribus præiudicium non fiat. ut. 16. q. 1. ecclesiæ & c. quicumq;. Item plures baptismales ecclesiæ in una terminatione fieri non possunt. ut. 16. q. 1. plures. posset tamē episcopus ex causa de una terminatione facere duas. nam & diuidere potest unam in duas & duas unire ad unā. ut infra de excessi. præla. sicut unire. sicut & prouincia una diuiditur in duas. ut ff. de officio accessio. l. si eadem. 10. di. imperiali. sic & una præbenda diuiditur in duas. ut supra de præben. uacante. nam & auferre potest uni ecclesiæ & dare alteri. ut infra eo. tit. c. ad audientiam. 12. q. 2. bonæ rei supra de donat. apostolice supra de his quæ fiunt a præla. sine consensu ca. pastoralis. non tamen hoc licet passim & sine causa. & sic intelligo supra de rebus ecc. non alienan. c. 1. † Tres autem sunt causæ propter quas nouæ ec-

clesiæ possunt construi. quamuis in præiudicium antiquarum. Temporis qualitas. ut 7. q. 1. temporis. Incrementum populi. ut 16. q. 1. felix. & ca. multis. & c. præcipimus. Ecclesiæ distantia uel difficultas accessus. ut infra eod. titu. ad audientiam. Sine præiudicio alterius ecclesiæ. licet episcopo pro sua sepultura ecclesiam construere ut 12. q. 2. bonæ rei supra de donatio apostolicæ. Et quilibet priuatus masculus uel fœmina potest sibi construere. ecclesiam siue oratorium. ut de conse. di. 1. unicuique clericis. & c. si quis etiam 18.

5 q. 2. quidam 12. q. 2. religiosam. ¶ In construenda debet interuenire auctoritas episcopi. qui primarium lapidem ponere debet. dote tamen ab ædificatore prius assignata ut notauit supra de consec. ecc.

6 §. item notandum. ¶ Et no. quod postquam quis incepit ædificare compellitur consummare ut no. supra de conse. ecc. §.

7 item quid si quis incepit ædificare. ¶ In summa notabis longe aliud est facere quæ reficere. ut ff. de itinere actiue priuato. l. 1. supra si quis edificium. Reficere enim est ad pristinam formam reducere. ut in præalle. l. 3. de itinere actiue priuato.

8 † Nouum autem opus fit cum rei facies immutatur. ut ff. de no. ope. nun. l. 1. §.

9 opus nouum. † unde si domum uel ecclesiam diruas etiam ea mente ut de eisdem sementis & lapidibus eam redifices non est eadem domus uel ecclesia si usque ad fundamentum fuerit dirupta secus tamen est in naue. Nam si nauis reficiendæ causa omnes tabulæ refixæ sint nondum intercidisse nauis uideatur & compositis rursus eadem nauis esse incepit. ut ff. de uerborū obligationibus. l. inter stipulantem §. sacram. & §. & nauis unde si tota ecclesia deijciatur usq; ad fundamentum. ut dictum est in reädificando auctoritas episcopi necessaria est. ut decimasexta quaestione ultima si quis uult. ¶ Sed secus in reficendo. ut infra de iudeis consuluit. & cap. iudæi. C. de operibus publicis. l. ultima. Alias tamen lex dicit qui prohibet reficere prohibet ædificare. ut ff. de mor. inferen. l. 1. §. edificator.

Summarium

- 1 Immunitas quid sit & unde dicatur. num. 2. Immunitatibus ecclesiarum qui gaudeant.
- 2 Ecclesia an teneatur ad munera. & nu. 3. 4.
- 3 Onera que imposta sunt rebus ante, quam res ad ecclesiam perueniat, subit ecclesia.
- 5 Pater occidens filium pro defensione patrie an excusetur.
- 6 Placita secularia in ecclesia audiri non debent.
- 7 Laicus non debet in domibus ecclesiarum hospicia pro iure & debito uendicare.
- 8 Immunitas ecclesie uel cimiterij per quot passus extendatur.
- 9 Immunitate ecclesie qui non gaudeant.
- 10 Publici latrones, & nocturni depopulatores agrorum an possint impune occidi.
- 11 Furtum uel sacrilegium omittens in ecclesia an ab ecclesia defendatur.
- 12 Frustra inuocat auxilium ecclesie qui in eam committit.
- 13 Immunitate ecclesiarum an gaudeant oratoria que in domibus habeantur.
- 14 Ecclesia interdicta an suis priuilegijs & immunitatibus gaudeat. & n. 15. 16. et 17.
- 15 Clericus interdictus durante interdicto perdit ea que ad suum beneficium spectant. & idem est in suspensio.
- 16 Clericus suspensus non exequitur ea que sunt officij.
- 18 Immunitatem ecclesia uiolantes qua poena plechantur.

DE IMMUNITATE ECCLESIA-
RUM. Rubrica.

Dictum est supra de ecclesijs edificandis que quide domus dei sunt & oneribus opprimi non debent. Quibus domus priuatae praemuntur & propterea de immu. ec. uel coe. & rerum ad eas pertinentium differendum est. Vnde ponitur hic rubr. de immu. ec. uel cimiterio. & rerum ad eas pertinentium. ¶ Videamus igitur quid sit immunitas, quam immunitatem habeat ecclesia. res & homines eius, quam cimiterium, & quam mansus. Et que sit poena uiolantium ce-

miterium & immunitatem. ¶ Immunitas est libertas que competit ecclesiasticis personis & rebus ad eas spectantibus.

- 2 ¶ Dicitur autem immunitas quasi extra munia idest, extra munera. non enim ecclesia subit sordida munera ut calcis coquendae arenae fodiendae. sed ab his tam ecclesiae quam ipsarum praedia & mancipia siue rustici ipsarum exempta sunt. ut. 16. q. 1. §. nouarum. Clerici uxores & filij clericorum similiter ab huiusmodi liberi & exempti sunt. ut. C. de epis. & cle. l. 2. Eorumque coloni. ut. 89. distin. iudicatu.
- ¶ Item extraordinaria munera que subito imponuntur similiter ecclesia non agnoscit. & si sint onera realia seu praedialia ut sunt superindicta. ut. 16. q. placet. & C. de epi. & cle. l. placet. & C. de superindictis. l. una. li. 10. Ab his extraordinarijs muneribus excipitur. nisi forte episcopus & clerus tantam necessitatem aut utilitatem inspexerint ut absque ulla coactione ad releuandas communes utilitates ubi laicorum non suppetunt facultates subsidia per ecclesias astitiment conferenda. ut infra eod. titul. c. non minus. prius tamen romano pontifice consulto. ut infra eod. ti. aduersus. & hoc possumus appellare canonicam illationem quam aduenticiae necessitatis sarcina repentina poposcerit ut dicit lex illa placet. ¶ Onera autem que imposta erant rebus antequam res ad ecclesiam peruenissent subit ecclesia. ut tributum canonem siue censum. & sic intelligo. 1. r. q. j. c. tributum. & c. magnu. & 22. quaestio. 8. si tributum. haec onera ordinaria sunt & praedialia. & uocantur indicta. ut. C. de indictis. l. 1. lib. 10. Veruntamen si cesset in solutione canonis uel tributis res non transfertur in eum cui tributum uel canon debetur & hoc est quod lex praelegata placet. dicit nulla translationis sollicitudo signetur. Nec obstat lex. C. de exac. tribu. l. si diuina. quia aut lex illa non tenet secundum canones aut exponi debet diuina domus. idest imperialis. Secus est in ecclesiastica ut dictum est.
- ¶ Onera personalia non subit ecclesia. ut. C. de epis. & cle. omnes que ubique

que. Sed hoc fallit in casu. nullus enim a murorum uigilijs excusatur. ut infra eo. tit. peruenit. nisi sit senex. ut. C. de decu. l. ul. lib. ro. expedit enim rei publice plures habere defensores ut. ff. de no. ope. nun. l. nam rei publicæ & quilibet debet defendere patriam. ut 23. q. 8. omni tempore.

5 † P. o cuius defensione pater occidens filium excusatur. ut. ff. de relig. & sump. fu. l. minime. † In ecclesia placita secularia audiri non debent. ut infra eod. tit. c. r. & maximè iudicia sanguinis. ut infra eo. ti. cum ecclesiæ. † Item nec seculares homines debent in domibus ecclesiarum hospicia pro iure & debito uendicare. ut infra eod. ti. c. r. & simile 42. dist. quiescamus. Cæterum si charitatiue petatur nulli negari debet. ut in. c. quiescamus 42. dist. i. supra de præben. de monachis supra de sup. neg. præ sicut. 85. dist. i. ar. chidiaconum. † Item immunitatem habet ecclesia & cimiterium usque ad 40. passus si maior fuerit ecclesia. uel 30. si minor. ut 17. q. 4. sicut. ut fugientes ad eam ob maleficia uiolenter non extrahantur. ut infra eo. c. inter. & c. immunitatem. Sed prælati debent eis obtinere iuram & mēbra super eo tamen quod inique fecerint sunt alias legitime puniendi. ut in illa. inter alia. † Et quamuis ab hoc priuilegio lex plures personas excipiat in auten. de man. prin. coll. 3. scilicet homicidas, adultero & raptos uirginum. decre. tamen præallegata duo genera hominum excipit publicos latrones & nocturnos populatores agrorum. raptos etiam uirginum ad ecclesias fugientes immunitatem ab ecclesia consequuntur 36. q. 1. de raptoribus. unde non obstante exceptione legali. cui derogatum est in hac parte standum est distinctioni decre. † Nec mireris si hæc duo genera hominum ecclesia non defendit hos enim cuiuslibet licet impune occidere. ut. C. quando licet. uni. l. 1. & 2. & sine peccato ut canon ille uelle uidetur. 23. q. 5. cum homo. Quod tamē intelligo si fuerit nocturnus. sed si diurnus. tunc sine peccato occiditur cum se reلودendit. ut infra de homici. si profodres.

¶ Item excipiuntur & illi qui sperantes per defensionem ecclesiæ impunitatem suorum excessuum obtinere homicidia uel mutilationes in ecclesijs uel earum cœmiterijs committere non uerentur. ut infra eodem titulo immunitatem. † Sed quæritur. nunquid is qui furtum uel sacrilegium committit in ecclesia defendetur. Videtur quod non. nam Aug. dicit de iure ad supplicandum admitti non debet ibi ubi sacrilegium commisit. ut 17. q. 4.

12 frater & cœpiscopus. † Et frustra inuocat auxilium ecclesiæ qui in eam committit. ut infra eodem c. ult. infra de usur. quia frustra. in auten ut liceat matri & auie. §. quia uero. Puto tamen contrarium. quia iura canonica certas personas ab hoc priuilegio excludunt. ut superius dictum est. Et quia ecclesijs & ecclesiasticis personis sanctitas ignoscendi gloriam relinquunt. ut. C. de episcop. & cleri. l. si quis in hoc genus. Hoc priuilegium immunitatis habent ecclesiæ consecratæ & non consecratæ. ut infra eodem tit. ecclesiæ. † Sed nunquid priuata oratoria quæ homines in suis domibus habent hæc immunitate gaudent. ut in auten. de eccle. titu. §. si quis in sua domo & §. si uero. col. 9. supra de cens. c. ulti. de con. dist. 1. unicuique & c. sequen. Puto quod non. † Item quæritur an ecclesia interdicta retineat hoc priuilegium. Et uidetur quod non. Nam decre. dicit in qua diuina ministeria celebrantur. ut infra eodem titulo ecclesiæ. † Item clericus interdictus durante interdicto perdit ea quæ ad sum. beneficium spectant. ut supra de elect. cum in cunctis supra de elect. cum dilecti supra de concess. præben. uel ecc. non ua. quia diuersitatem supra de postu. c. 1. Et idem est in suspenso. ut supra de ara. & qual. ord. cum bonæ memoriæ.

16 supra de ap. pastoralis. in si † Item suspensus non exequitur ea quæ sunt officij. ut 32. dist. i. nullus. & c. præter hæc infra 17. de simo. tanta. † Credo quod ecclesia interdicta retinet priuilegium immunitatis sicut & clericus interdictus uel suspensus retinet priuilegium suæ immunitatis

quo ad iniectionem manuum uolentam. Nam & depositus habet hoc privilegium quia characterem retinet, ut 81. distinct. dictum. ¶ In summa notandum est quod ecclesia defendit ad se fugientes quantum ad mortem & mutilationem unde recepta idonea cautione super uita & membris reddet eos puniendos pecunialiter uel in rebus. Seruus autem redditur domino iuramento prestito de impunitate
 18 ipsius, ut infra eo. tit. inter alias. ¶ Pœnia uero uolantium immunitatem ecclesiasticam est duplex excommunicatio hominis siue iuris. Nam uiolator est excommunicandus, ut 17. quæstione. 4. nullus & c. si quis deinceps. eo saluo quod causa liter sacrilegus est excommunicatus ipso iure ut incendiarius ecclesiæ & effractor, ut 40. q. 3. canonica 17. q. 4. omnes ecclesiæ infra de raptio. in literis infra de sen. excomm. conquesti. Alii autem sacrilegi, qui alio modo ecclesias uiolant seu personas uel res ab ipsis rapiunt uiolenter uel bona ipsorum usurpant & per hoc sacrilegium incurrunt non sunt ipso iure excommunicati, ut supra de foro comp. conquestus.

Summarium

- 1 Negocia secularia que dicantur. & unde dicatur negocium in. 2. 4. & 5.
- Clerici & monachi que negocia interdiciantur.
- 3 Monachis que negocia non sunt interdicta.
- 6 Sacri sacerdotes Deo uacare tenentur.
- 7 Clerici uel monachi non suo nomine, sed ecclesie uel monasterij, predia laicorum ad firmas conducere possunt.
- 8 Laici peccant sacerdotes à diuinis officijs auocando.
- 9 Clerici an possint esse notarij.
- 10 Clerici audire leges & physicam qui prohibeantur.

¶ NE CLERICI VEL MONACHI secularibus negocijs se immisceant. Rubr.

Superius in plerisque titulis tractatum est de his que competunt clericis & monachis. nunc autem tractatur de prohibitis. & ideo ponitur hic rubrica ne clerici uel monachi secularibus negocijs se immisceant. ¶ Videndum est igitur que secularia negocia permilla sint clericis & monachis, & que non. ¶ Negocia secularia dicuntur de secularibus rebus emendis acquirendis uel distrahendis. Et hæc sunt prohibita clericis & monachis, ut in fra eodem titulo c. 1. & 81. distinct. fornicari. quia inter ementes & uendentes commercium difficile est non interuenire peccatum, ut de pœnit. distinct. 5. qualitas. ¶ Dicitur autem negocium quasi negans ocium. Proprie uero in causis negocium, in commercijs negociatio locum habet, ut infra de uerb. significatio. forus. §. constat. De his igitur officijs & commercijs secularibus dicitur clerici officia uel commercia secularia non exerceant. maxime inhonesta ut supra de ui. & hon. cle. clerici. Nam honesto artificio sibi querere possunt uictum, ut 91. distinct. clericus uictum & de consec. distin. 5. nunquam exemplo pauli, ut 10. quæstione. 3. caueudum. ¶ Monachis etiam iustum negocium non est interdictum propter diuersas necessitates quia legitime sanctos apostolos negociatos fuisse. & in regula beati Benedicti precipitur prouideri per quorum manus negocia monasterij procurantur, ut infra eod. titul. cap. 1. Et ideo canon dicit ad uitæ huius necessitati studia sunt diuersa.

ut supra de ui. & hon. cle. clerici. Nam honesto artificio sibi querere possunt uictum, ut 91. distinct. clericus uictum & de consec. distin. 5. nunquam exemplo pauli, ut 10. quæstione. 3. caueudum. ¶ Monachis etiam iustum negocium non est interdictum propter diuersas necessitates quia legitime sanctos apostolos negociatos fuisse. & in regula beati Benedicti precipitur prouideri per quorum manus negocia monasterij procurantur, ut infra eod. titul. cap. 1. Et ideo canon dicit ad uitæ huius necessitati studia sunt diuersa.
 4 ut. 2. r. q. 1. clericus ¶ Item dicuntur negocia secularia quæstiones que mouentur in iudicio seculari, & hæc similiter interdiciuntur clericis in maioribus ordinibus constitutis etiam si beneficia ecclesiastica non habeant, quia episcopus tenetur eis prouidere, ut supra de præben. episcopus. & c. cum secundum apostolum. Item & in minoribus ordinibus constituti si stipendijs ecclesiasticis sustententur nisi pro se & miserabilibus personis, ut supra de postula. cap. 1. & 36. di. peruenit. uel nisi suam uel suorum iniuriam proficiantur, ut 4. quæstio. 6. omnibus. Et secundum hoc intellige quod hic ratur de
 Vu 2 hac

hac materia contentiones uel lites uel ri-
 5 xas amare & c. ut infra eo. ti. ca. 1. † Ter-
 tio modo dicuntur negocia secularia pro-
 curatorum prædiorum uel secularium per-
 sonarum quibus est penitus abstinendum
 ut infra c. 1. & 2. in auten. de sanct. epi. §.
 6 alium. † Sacris enim sacerdotes dei uaca-
 re oportet. ut 31. dist. sacerdotibus & ff.
 de arbi. l. non distinguemus. §. sacerdotio.
 7 † Possunt tamen clerici uel monachi non
 suo nomine sed ecclesiæ uel monasterij
 prædia laicorum ad firmas conducere. ut
 infra eo. t. secundum & hoc si ecclesia uel
 monasterium sufficientia prædia non ha-
 bet alias secus. ut supra de deci. dilecti. in
 aut. de sanctis. §. aliter. col. 9. imo secun-
 dum quosdam si clericus secularis perso-
 næ procurator seu ministrator assistit oc-
 casione administrationis impune poterit
 deprehendi nec defendetur priuilegio cle-
 ricali. & sic intellexerunt decre. infra eo-
 dem titu. sacerdotibus. Quod mihi non
 8 placet. † Cum enim laici peccent cleri-
 cos à diuinis officijs aduocando. ut 21. qu.
 3. Cyprianus. & 89. distinct. c. ultimo ex
 hoc delicto tale priuilegium sortiri non
 debent. argumen. ad hoc 16. qu. 1. legi.
 ff. de donat. inter uirum & uxorem. l. 3.
 ff. de regul. iur. l. non fraudantur. §. ne-
 mo. ff. de fur. l. itaque fullo. ff. de mino. l.
 Papinianus exuli reuerso. Vnde enim
 puniendi sunt. priuilegium habere non
 debent. ut 24. quæst. 1. didicimus. Intel-
 ligo igitur decre. illam quando clericus
 administrator personæ secularis tertio
 monitus non desistit. & ideo excommu-
 nicatur. ut infra eodem titulo sed nec pro-
 curatores. Vel dic quod ecclesiæ non sub-
 uenit tali clerico pecuniaria subuentio-
 ne. sed tamen priuilegio non destituit
 clericali. Vel intelligo sic literam illius
 decre. deprehendantur idest intercipientur
 scilicet in fraude commissa. non autem
 in persona. Sic & aliter dicitur quod
 summam sapientiam præparabunt capere
 suis incidijs. scilicet captione uerba-
 li. ut de penitent. distinct. 6. c. 1. ultra
 medium & simile. ff. de pigno. act. l. ulti-
 9 ma. ¶ Sed quaeritur. an clerici possint

esse notarij. Et certe possunt domini Pa-
 pæ. ut. quæst. 1. quidem. ut possunt archie-
 piscoporum & episcoporum argum. supra
 de proba. quoniam contra falsam. 77.
 distinct. monachus uero nouitius. ita ut
 inter clericos scribant non inter laicos.
 eo quod conuersatio nostra secreta de-
 bet esse & remota ab actibus laicorum.
 ut 2. qu. 7. laicos. Quod etiam in ciuili-
 bus locum habet nedum in criminali-
 bus. Nam si in eis clericus scriberet in-
 curreret irregularitatem. ut 51. distinct.
 aliquantulos. & arg. 23. q. 1. c. 1. & 3. Pos-
 sunt autem clerici familiares principum
 esse & baronum & eis seruire in diuinis
 officijs. ut supra de ser. non or. nullus &
 eorum consilij interesse. Ut tamen ca-
 ueant ab his consilijs propter quæ irregu-
 laritas possit incurri. possunt tamen cle-
 rici & etiam prælati consilium dare regi-
 bus & principibus super iustitia facienda
 ut 23. quæst. 8. pessimam. in fi. & clericus
 dare potest consilium iudici seculari in
 genere sic dicendo. fures taliter sunt puni-
 endi de iure. ut 5. q. 5. delatori. ut tam-
 en potius consulenti quam suggerenti
 opera fungatur. ut. ff. de quaestioni. l. 1.
 §. qui quaestioni. Item nec descendat ad
 speciem uel personam. Item licite po-
 test conueniri clericus iudici seculari de
 fure. ut infra de homi. postulasti ciuili-
 ter & modeste non proacaciter & infru-
 nite. ut sua tantum recuperet. non ut fur
 in corpore puniatur. ut 23. quæst. 5. unum
 solum. & dum sic agit clericus licite fu-
 rem conuenit nec imputatur clerico si iu-
 dex secularis ulterius procedit in pena
 quam interemptio & actio exigit conuen-
 tentis. ut in prædicta decr. postulasti. &
 arg. ad idem 23. quæst. 5. c. 1. & c. unum so-
 lum. & c. pæna. & c. non uos. ff. de bo. lib.
 l. qui cum maior. §. 1. & de eui. l. si per
 imprudentiam. dum tamen iudicio san-
 guinis non interfit. nec aliquod officium
 præster. ut infra eodem tit. sententiam.

10 ¶ Item notandum est. quod id quod sta-
 tutum est cõtra religiosas personas exeun-
 tes ad audiendum physicam siue sues. uel
 nisi infra duorum mensium spacium ad
 claustra

claustra redierint sicut excommunicati ab omnibus euitentur: in nulla causa parrocinium præsentent. in choro & in mensa & in capitulo ultimi fratrum existant. & nisi forte ex minima sedis apostolicæ spem totius promotionis amittant: extenditur ad archidiaconos decanos plebanos præpositos cantores & alios clericos personatus habentes ut primiceriatum. ut supra de consi. cum accessissent. Thesaurariam ut supra de concessi. præ. uel ecc. non ua. cum nostris. Cancellariatum. ut supra. ut ecc. benefi. sine di. conse. ut nostru. Succentoriam. ut infra de excessi. præla. inter dilectos magisterium scholarium. ut infra ne præla. 6. suas. quanto. Et idem intelligo in alijs personatibus. qui personatus habentur secundum consuetudines diuersarum ecclesiarum. nec non extenditur ad præbyteros. nisi omnes hi à studio legali seu physicali destiterint infra spacium duorum mensium: ut infra eo. c. non magno & c. super specula. ¶ Sed quid si quis non habeat personatum. sed habeat beneficium quod habet curam animarum annexam puta habet ecclesiam parochialem. Videtur idem fore dictum de personatibus & beneficijs cura animarum habentibus idem iudicium est habendum. ut supra de elect. dudum ecclesia. Rothoma supra de præbend. de multa. Curia tamen contrarium tenet in merito cum enim hæc constitutio super specula sit pœnalis ad alios quam exprimat extendi non debet.

Explicit liber tertius.

Summarium

- 1 Sponsalia quid sint. & unde dicantur.
- 2 Stipulatio an in contractu sponsalium requiratur.
- 3 Matrimonium inter absentes contrahi potest.
- 4 species sponsaliorum quot sint.
Sponsalia de futuro quot modis contrahantur.
- 5 Sponsalia de presenti que sunt. & qualiter

- 6 Sponsalia de presenti an differant à matrimonio non consumato.
- 7 Affinitas ex nuptijs consumatis oritur.
- 8 Sponsalia quando contrahi possunt. & quando matrimonium.
- 9 Sponsalia quando dissoluantur.
- 10 Sponsus uel sponsa de futuro compellitur contrahere matrimonium & consummare contractum per censuram ecclesiasticam.
- 11 Iustitia publica honestati an ex sponsalibus oriatur. & quid operetur. & quare sic uocetur.
- 12 Affinitas non contrahitur ex nuptijs interdictis.
- 13 De similibus idem est iudicium.
- 14 Matrimonium quid sit.
Nuptie que dicantur.
- 15 Matrimonium non potest ad tempus contrahi.
- 16 Matrimonium dicitur matris officium. & quare magis à matre quam à patre denominetur.
- 17 Matrimonium in quo loco. & quando fuit institutum.
- 18 Matrimonij cause principales que sint.
- 19 Matrimonium ex inhonesta causa contractum an teneat.
- 20 Matrimonij substantialia que sunt.
- 21 Matrimonij que sunt impedimenta.
- 22 Matrimonium qualiter contrahatur. & num. 23. & per quos.
- 24 Attinentia inter quos oriatur ex matrimonio.
- 25 Matrimonium non consumatum quando possit separari.
- 26 Matrimonium aliud uerum aliud presumpsum.

Incipit liber quartus.

DE SPONSALIBVS. Rubrica.

Postquam de his que ad clericos pertinent superius satis tractauimus. ad spectant ad laicos stilum uertamus. igitur de sponsalibus & matrimonio uideamus. ¶ Et primo quid sint sponsalia. unde

unde dicantur. quot sunt sponsalium species. In qua ætate contrahantur, qualiter dissoluantur. an contrahentes sponsalia ad contrahendum matrimonium compellantur. quæ attinentia ex sponsalibus oriatur.

¶ Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio. ut. ff. eo. titu. l. 1. et 30. quæst. 5. nostrates Dicuntur autem sponsalis ab spondeo. Nam mox fuit ueteribus stipulari et respondere sibi uxores. ut. ff. eodem titu. l. 2. † Sed non est necessaria stipulatio in sponsalibus. quia cõrahuntur inter absentes ut ff. eo. ti. l. 4. 5. et ul. † nã et matrimoniu inter absentes contrahi potest per internuncios. ut supra de conuer. coniuga. ex parte. 32. q. 2. honorantur 30. q. 5. nec illico infra de matri. contrac. contra interdum ecc. ex literis. ff. de riu nup. l. mulierem. alias si stipulatio in contractu sponsalium exigeretur, inter absentes contrahi non possent ut insti. de inuti. stipu. §. item uerborum. Vel oporteret dici speciale esse in hac stipulatione sponsalium ut inter absentes contrahi possent. † Species sponsalium duæ sunt. alia de futuro alia de presenti, sponsalia de futuro contrahuntur quinque modis. Simplicis sponsione ut accipiam te in meum & accipiam te in meam. ut infra eod. tit. si inter. Fidei datione ut infra eod. tit. ca. 2. & c. is qui fidẽ de iuramento interposito. ut infra eod. ti. de illis & c. ex literis siluan. infra de con. appo. de illis. Item datis arrhis sponsalicijs scilicet pecunia uel alijs rebus & C. de sponsa. l. arrhis. Item annulli sub aratione ut infra de despo. impub. tue. † Sponsalia de presenti sunt illa quæ contrahuntur per uerba presentis temporis ut cum dicitur. Accipio te in meum. accipio te in meam. uel cum dicitur alia uerba consensum exprimentia de presenti. ut infra eodem ti. si inter uirum. & infra de spons. duo licet præter solitum. Aliquaudo uerba interueniunt de presenti. nec tamen consensus habendus est de presenti. ut cum consensus contrahentium transferatur in arbitrium alienum ut infra de cõd. appo. super eo. cum enim substantia contractus ponitur in arbitrio alterius nomi-

natae personæ. nisi ille fuerit arbitratu contractus redditur nullus. ut C. de contrahen. emp. & uen. l. ulti. ¶ Similiter si inter aliquos innubiles aptos tamen ad sponsalia contrahenda. consensus interueniat mutus de presenti. non matrimonium sed sponsalia fore contracta dicuntur ut infra de despon. impu. a nobis. & cap. ul. In his enim non uim uerborum sed iuris attendimus potestatem. Sed opponitur. Videtur quod in casu præmisso nec, matrimonium nec sponsalia contrahantur. Matrimonium non quia contrahi non potest in ætate matura ut infra de despon. impube. ex literis. Sponsalia non. quia hoc non intendebant contrahentes. ut. ff. de spon. l. quæsitum. & ideo potestate ac uoluntate sibi mutuo aduersantibus. neutrum contractum esse uidetur. ut ar. supra de offic. deleg. cum super abbatia. C. si quis alteri uel sibi. l. multum interest. ¶ Puto sponsalia fore contracta non intentione non uerborum. sed iuris potestate ut superius dictum est & probatur per iura præalle. ut infra de despon. impu. a nobis & cap. tua. Et idem lex probat aperte. ff. eodem titu. quæsitum. & si taliter contrahentes in eadem uoluntate usque ad nubilem ætatem utriusque perdurent, matrimonium inducetur, siue excessus interueniat consensus siue tacitus argu. ad hoc infra de despon. impu. de illis. ff. de ritu. nup. l. minorem tacitum consensum intelligo per cohabitationem ut infra eodem cap. ad id. & in prædicta. l. minorẽ. Item ex carnali commixtione ut infra eodem titu. is qui fidem infra qui ma. ac. poss. in sup. infra de eo quiduxit in ma. quã pol. per adul. significasti infra de condi. ap. super eodem. ¶ Sponsalia de presenti sunt idem quod matrimonium non consummatum. ¶ Inter matrimonium autem consummatum & non consummatum quo ad essentiam matrimonij nihil interest. quia consensus eorum de quorum quarũque coniunctionibus agitur sufficit ad matrimonium inducendum qui solus si defuerit. cætera etiam cum ipso

ipso coitu celebrata frustrantur. ut 27. quæstio. 2. sufficiat. ¶ Differunt autem in quatuor. quo ad significationem ut. C. de biga. debitum. quo ad religionis ingressum ut supra de conuersatione coniuga. ex publico circa fi. Quoad bigamiam contrahendam uel non contrahendam. ut 33. di. Valentinianus & in prædicta decre. debitum in fi. Item quo ad affinitatem contrahendam inter uirum & cognatos uxoris & inter uxorem & cognatos uiri ut infra de cōsan. & affi. quod super his. ¶ Hæc autem affinitas oritur ex nuptijs consummatis. ut infra de cōsan. & affi. c. 1. ff. de gradibus. l. non facile. §. affines, & dicemus in summa de cōsanqui. & affi. Contrahuntur ¶ autem sponsalia de futuro in septennio ut infra de despon. impu. literas. Matrimonium uero potest contrahi in annis discretiohis ut infra de despon. impub. e. duo pueri scilicet in duodecimo anno mulieris & quartodecimo uiri. ut infra de despon. impu. ex literis. Sed possunt hæc tempora præueniri ut dicimus infra tit. proximo. ¶ ¶ Dissoluitur sponsalia communi consensu sicut communi consensu contrahuntur ut infra eo. titi. præterea. Nihil enim tam naturale est sicut unumquodque dissolui genere quo colligatum est. ff. de regu. iu. l. nihil infra de regu. iur. omnes res. Quod intelligo cum uerque sponсорum in diuertendo consentit. ceterum si alter eorum hoc cōsentiat alter uero dissentiat tunc is qui ad diuorcium tendit compelli debet contrahere matrimonium & consummare. ut in sequentibus dicam. Hugo tamen & quidam alij intellexerunt decre. illam præterea. loqui de comparatiua permissione. ut permittat minus peccatum committi ut euitetur maior. minus peccatum est sponsi se dimittant uolenta sde sponsalium quam si sponsus inuitus. & coactus ducat illam quam odit & decider uel eam abhominans cum alijs adulterium committat. Et hunc intellectum colligunt ex illis. ne forte deterius inde contingat & simile. 33. quæstio. 2. si quod uerius. Item ex illis. hoc possit in patientia tollerari quod enim toleramus uel permitti-

timus inuiti permittimus. ut 31. quæstio. 1. hac ratione. Verius tamen est quod prius dixi. ¶ ¶ Sponsus uel sponsa de futuro compellitur contrahere matrimonium & consummare contractum compellitur per censuram ecclesiasticam. ut infra eodem cap. ex literis Siluaniani & ca. sicut. Nec obstat infra eodem titulo requisit. ubi dicitur monenda est potius quam cogenda. nam exponitur potius id est prius, & similis expositio 23. quæst. 4. non inuenitur. Et nota quod Hugo dicebat in hoc casu non finaliter compelli inuitum. unde si semper nolitis qui cogitur per censuram ecclesiasticam absoluetur. Nos autem dicimus quod inuitus finaliter compelletur. & excommunicatus non absoluetur nisi pareat. Quod uerum est eodem statu durante nam si statum eius mutetur puta quia cum altera matrimonium contraxit. cum iam primum uinculum expirauit superueniente maior absoluetur & imponetur ei poenitentia de fide merita. & idem fiet si sponsa moriatur. uel si cum altero matrimonium contrahat ut infra eodem titi. de illis. Puto tamen quod si ecclesia credat ex coniunctione futurum uxoricidium & guerram restringet censuram alias non erit medicinalis ut 2. q. 1. multi. nam sine plectendo siue ignoscendo hoc solum bene agitur & c. ut 23. quæstio. 5. prodest. ¶ ¶ Ex sponsalibus oritur publicæ honestatis iustitia quæ prohibet cognatum sponsi contrahere cum sponsa & cognatam sponse cum sponso ut infra eodem titi. ad audienciam & cap. sponsam. Hæc prohibitio non surgit ex consanguinitatem uel ex affinitate quæ contrahitur ex nuptijs consummatis ut superius dixi. sed surgit ex quadam publica iustitia. uel publica æquitate. publicè enim uidetur iustum & æquum ut cognatus sponsi sponsam eius non ducat uxorem. Vbi ergo inhonestum est aliquos matrimonialiter coniungi nec impedit consanguinitas nec affinitas nec aliud subest legitimum impedimentum. fuit inductum hoc ius prohibes. matrimonium contrahi et contractum dissolues ut infra titi. proximo. e. duo puer. Et uocatur.

catur publicæ honestatis iustitia, quia in matrimonijs non solum quod liceat. sed & quod honestum est consideratur. ut. ff. de ritu nup. l. semper. Et nota quod publicæ honestatis iustitia oritur etiam ex spō salibus quæ de iure non fortiuntur effectum. ut infra eo. titu. ad audientiam. dū modo cōtrahentes sint septennes uel septennio proximi ut infra proxi. titu. duo pueri. ut sic intelligant quid agatur, alioqui contra ut infra de despons. impu. c. literas. & c. accessit. † Quod in matrimonio non contingit, nam affinitas non contrahitur ex nuptijs interdictis, ut. ff. de gradibus. l. non facile. §. sciendum. Et cum in uno casu inueniam sublatam hodie publicæ honestatis iustitiam scilicet in sobole suscepta ex secūdis nuptijs cognationi uiri non copulanda prioris. ut infra de consan. & affini. non debet, uidetur quod in alijs casibus duret. ut 35. q. 3. c. porro. ff. de adop. l. qui in adoptionem. ff. de ritu nup. l. si qua. §. si uxor. Et generaliter ut nullus de consanguinitate sponsi præmortui ducat sponsam, & è conuerso nulla de cōsanguinitate sponsæ præmortuæ ducat sponsum ut infra tit. prox. continebatur. §. si uero. & infra eo. tit. sponsam. Quod enim non mutatur quare stare prohibetur ut. C. de testa. l. sancimus. C. de ap. l. præcipimus. 2. q. 6. anteriorum. §. illo. uidelicet in fi. Alij autem dicunt quod ex quo sublata est in eo casu in quo de maiori æquitate quàm in alijs locum habebat & in alijs reuocata uidetur † nam de similibus idem est iudiciū. ut supra de rescriptis inter cætera supra de transla. præla. inter corporalia supra de confir. uti uel inuti. cū dilecta. ff. ad le. A qui. l. illud. ff. ne quis eū qui in ius uo. sue. ui. eximat. l. 2. C. de legibus. l. leges. & ff. eo. tit. l. non possunt. Et sic secūdum quosdam in nullo casu locum habet hodie publicæ honestatis iustitia nisi in sponsa fratris, de qua in ueteri & in nouo testa. prohibuit esse uidetur. Iuxta illud Io. Non licet tibi habere sponsum fratris tui. Item reuocata est hodie prohibitio quæ olim erat in secūdo & in tercio genere affinitatis. ut infra de cō-

langu. & affinitate non debet. Durat ergo primi generis prohibitio usq; ad quartum gradum. de his tamen generibus affinitatis & de sobole suscepta ex secū. nup. dicit Grego. qui hoc dissoluit negat uerbū dei. ut 35. q. 10. fraternitatis. Sed intelligendum qui hoc dissoluit alius a Papa.

Sequitur uidere de secunda parte rubricæ hoc est de matrimonio. ¶ Videamus igitur quid sit matrimonium. unde dicatur. quando fuit institutū ubi & quibus uerbis. & quæ sint causæ matrimonij. quot sint bona matrimonij. quot sint impedimenta ipsius qualiter contrahatur. quæ attinentia ex matrimonio nascatur & ex quibus causis separetur.

14 ¶ Matrimonium est maris & fœminæ cōiunctio. indiuiduam uitæ consuetudinem retinens. ut 27. q. 2. §. 1. Et alibi. Nuptiæ sunt coniunctio maris & fœminæ & consortium omnis uitæ. diuini & humani iuris communicatio. ff. de ritu nup. l. 1. Dicitur autem indiuiduam uitæ cōsuetudinem retinens uel consortium omnis uitæ quātum ad propositum eorum. qui matrimonialiter coniunguntur. quia hac intentione coniungi dicunt ut perpetuo simul maneant quamuis post contractum matrimonium & ante carnalem copulam possit alter inuito altero religionem ingredi. sed post consummatū non nisi uolente & perunque non nisi se similiter conuertente. ut supra de conuersi. coniuga. cum sis prædictus. & c. uxoratus. ut notatur in summa illius tit. Sed ad hoc opponitur de Beata Virgine quæ contraxit matrimonium cū Ioseph. & nihilominus proponebat in uirginitate manere. unde dixit. Quomodo fiet istud quoniam uirum non cognosco. Ad quod respondeo. Beata Virgo Maria proposuit se seruaturam uotum uirginitatis in corde. sed ipsum uotum uirginitatis non expressit in ore. subiecit se dispositio ni diuinæ cum proposuit se perseueraturā uirginem. nisi Deus alter reuelaret. committens ergo uirginitatem suā diuinæ dispositioni consentit in carnalem copulam non illam amplectendo. sed diuinæ inspirationi in utroq; obediendo. ut 27. q. 2. §.

eum ergo & ideo exponitur in eod. §. uirum non cognosco. i. me non cognituram proposui. Item opponitur ex illa decreta. commissum infra eo. tit. ibi enim quod iurauerat se contracturum cum quadam postmodum ad religionis aspirabat ingressum. datur ei consilium ut prius contrahat ut iurauit & postmodum intret. Ad quod respondeo. ille non uouerat. & ideo contrahendo non efficitur reus uoti. Datur igitur ei pro cōsilio ut adimpleat quod iurauit. nec est contrarium proposito religionis. quia etiam post contractum non tamen consummatum liberè & de licentia iuris alter coniugum intrat religionē. ut supra de conuersione coniugatorum. ex publico Et in consilium hoc credendū est deuenisse ut in indiuiduam uitæ consuetudinem consentiret in contrahendo:

15 † quia matrimonium contrahi nō potest ad tempus. ut. 32. q. 2. solet quæri & aliquando. & postea dominus de nouo ei in spiret licenter intrare poterit ut prædixi. & hoc innuitur in litera. & post ea si elegerit. ¶ † Matrimonium dicitur matrimonium. id est officium. In autenti. magis à matre de nominatur matrimonium. quam à patre. quia licet pater sit generationis auctor & pœnæ uxoris dominus. ut. 33. quæstione. 5. hæc imago. matris tamen officium circa filios apparet magis. Et filij dum infantes fuerint materno magis indigent solatio quam paterno. Vnde mater ante partum est onerosa. dolorosa in partu. ac post partum laboriosa. ut supra de conuer. in fi. ex literis ¶ † Fuit autem institutum in paradiso & ante peccatum. ut. 32. q. 2. §. his ita. Quibus uerbis. Quidam dicunt quod illis. Crescite & multiplicamini &c. Sed illa uerba fuerunt potius benedictionis quam institutionis. unde dicendum est quod institutum fuit uerbis Adæ ore prophetico dicentis. hoc nūc os ex ossibus meis. & caro de carne mea &c. ut infra de diuor. gaudemus. Post peccatū uerò & extra paradysum fuit institutum ad remedium. ut carnis uitium cohiberetur. Vnde apostolis unusquisque habebat suam propter fornicationē. ¶ † Cau

sæ matrimonij dux sunt principales. susceptio sobolis & uira conformationis ut. 32. q. 2. §. his ita. Propter primam instituit dominus propter secundam. Apostolus ut dictum est. † Sed nunquid tenet matrimonium ex inhonesta causa contractū puta propter pulchritudinem diuitias uel potentiam. Respondeo sic. ut. 32. qu. 2. solet quæri. Vnde Jacob uidens quod Rachel esset decora & uenusta facie dixit labau. septem annis seruiā tibi pro Rachae

20 le. ¶ † Tria sunt bona matrimonij. ut. 27. q. 2. omne itaque. quæ alibi appellantur substantialia matrimonij. ut infra de con. app. c. ultimo. Et sunt illa hæc. Fides. proles & sacramentum. Fides. f. coniugalis. quam sibi nupti adinuicem debent. ne cū alijs adulterentur fide coniugij uiolata. Proles propter quam multiplicandam matrimonium est à domino institutum. in paradiso ut. 35. q. 1. cum igitur in prin. & 26. distin. deinde. licet quibusdam non ualentibus generare matrimonia sint ad solatiū ut. 27. quæstio. 2. nuptiarum. Sacramentū id est. inseparabilitas uel in diuiduitas quo ad perpetuam seruitutem. nisi religio ne uel fornicatione separatio fiat. ut supra de conuer. coniuga. in plerisque de

21 creta. & .33. quæstio. 1. dixit. † Impedimenta matrimonij his uersis. continentur. Error. conditio. uotum cognatio. crimen. Cultus disparitas uis ordo. ligamen honestas. Si sis affinis uel quodque coire nequebis. Error personæ impedit matrimonium ut si credam contrahere cum Ticia contraho cum Soia Error autem qualitatis & fortunæ non impedit. ut si illa cum qua contrahitur credatur esse uirgo & non sit. diues & sit pauper. ut. 29. quæstio. 1. Conditio ut si credam illam cum qua contraho fore liberam. & sit ancilla. tunc enim nullum esse matrimonium nisi postquam sciuerō eius conditionem consensero in eam. ut infra de coniu. seruo. proposuit. Votum solenne impedit matrimonium & dirimit. simplex impedit sed non dirimit. ut infra qui cle. uel uo. rursus. Cognatio carnalis impedit matrimonium. ut infra de consan. & affi. per totum. 35. q. 1. per

totum. Item cognatio spiritualis. ut. infra de cognat. spi. per totum. Crimen. quia propter homicidium inhihetur matrimonium. ut. 33. q. 1. ammonere. & in alijs criminibus idem. ut infra de eo qui cog. confan. uxo. suæ. c. 1. & 2. Cultus disparitas. ut in hominibus diuersarum sectarum. ut si unus sit Christianus alter iudæus. ut. 28. q. 1. per totum. Vis idest uolentia. ut infra eod. cum locum. Sacæ ordo similiter impedit & dirimit matrimonium. ut. 2. r. distin. seratim. Ligamen impedit & dirimit matrimonium. ut. 33. q. 1. si per fortia rias. Quod intelligo cum ligamen matrimonium præcedit. cæterum si subsequitur non rescindit matrimonium quod semel tenuit. nulla enim infirmitas uel causa superueniens præter fornicationem corporalem & spirituales rescindit matrimonium quod semel tenuit. ut. 3. a. q. 7. illi qui. & q. 5. horrendus. & c. si quis uxorem. & infra de eo qui cog. confang. uxo. suæ discretionē. Honestas. idest publicæ honestatis iusticia impedit. ut. 37. quæst. 2. si quis uxorem. & dirimit. ut not. supra eodem titulo. §. ex sponsalibus. Si sis affinis. de hoc dicemus infra de confang. & affinit. Quodque contra nequibus & de hoc notabimus infra de frigidis & male. Addit magister Ray. in summa sua quartum uersiculum. Hæc socianda uertant connubia iuncta retractant. Sed istū uersiculum non approbo propter crimen. crimen enim adulterij non dirimit. & licet ipse hoc assignet crimine adulterij non tamen est simpliciter uerum quia crimen adulterij per se non dirimit sed cum adiūctio. scilicet fidei donatione uel machinatione uel contractu de facto. ut no. infra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul.

22. † Qualiter contrahatur matrimonium. Contrahitur matrimonium corde & ore dum aliqui corde & ore consentiunt in matrimonium & mutuo se concedunt unus alii. & mutuo se suspiciunt. ut infra de spon. duo. c. 1. in si. utroq; dicente alteri. accipio te in meum. accipio te in meam. ut infra eo. ti. si inter. & infra de spon. du. licet. uel similia uerba. ut si quis dicat mu-

pieri. Iuro uel promitto tibi quod ab hæc die. in antea te habebō pro legitima uxore. ut infra e. r. ex parte. Corde ideo dixi quia & si uerba interueniunt apta ad matrimonium contrahendum animus tamē non consentiat. non contrahitur matrimonium. ut infra eo. c. tua. & c. tue. Sed ē conuerso plerunq; animus sufficit sine uerbis. ut in tuto. in quo natus & indicia suppleunt uicem uerborum. ut infra eo. c. cum apud. Nam & nutu legatur. ut. ff. de le. 3. l. nutu. Ad nutum recōcialiatur & baptizatur. ut. 26. q. 6. qui recedunt. Et quod dixi sine uerbis contrahi matrimonium locum habet in his qui loqui nō possunt. alias necessaria sunt quantum ad ecclesiā uerba consensum exprimentia de præsen

23. ti. ut infra eod. tit. tue. † Potest contrahi matrimonium per principales. Potest & per parentes. ut. 26. q. 2. honorantur. & per extraneos. nam per nuncios potest contrahi ut no. supra eo. §. 2. † Contrahitur cum solennitate quæ habetur infra de clandest. despon. cum inhihitio. † Oritur attententia ex matrimonio inter uirum & cognatos uxoris & inter uxorem & cognatos uiri. non autem inter cognatos utriusque. ut infra de confan. & affi. quod super his. aequaliter enim debet. quis absolvere à consanguineis uxoris sicut à proprijs. ut infra de confang. & affi. c. r. & no

25. tabo plenius in summa ti. illius. † Matrimonium non consummatū separatur propter religionem ut supra de conuer. coniu. ex publico. consummatum separatur propter fornicationem spirituales & carnalem. ut infra de diuor. quanto. & c. gaudemus. 27. q. 1. non solum & c. se & infra de diuor. ijs significasti & 32. quæstione 1. di

26. cit dominus. † In summa notā. est quod matrimonium. aliud uerum aliud præsumptum. Verum quod contrahitur inter personas legitimas per uerba apta ad matrimonium contrahendum & nullum subest impedimentum. Præsumptum est matrimonium ut cum inter personas legitimas interuenit tractatus de contrahendo fidei datio uel iuramentum. uel promissio. uel & si interueniunt uerba apta ad matrimonium

erimonium contrahendum. habent tamen tractatum in euentum conditionis uel arbitrij alieni. & succedit copula carnalis in quo casu præsumitur recessum ab omni conditione uel modo & generaliter ab omni eo quod matrimonium suspendebat seu differabat. ut infra eo. c. cōmissum. & c. ad id infra de condi. appo. de illis infra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. significauit. Et sic contractus de futuro præcedens cum copula carnali sequente inducit matrimonium præsumptum & si deficient uerba solita & statuta ad matrimonium contrahendum. ut infra eo. is qui fidem & c. adolefcens. & est in his casibus præsumptio iuris & de iure. imo fictio quæ non admittit probationem contrariam. ut no. de hac materia de præsump. §. 2.

Summarium

- 1 Impuberes qui dicantur.
 - 2 Pubertas qualiter probetur.
 - 3 Aetas legitima in contrahendo matrimonio que sit. & que in sponsalibus.
 - 4 Impuberes que possint sponsalia contrahere. Malitia supplet etatem.
 - 5 Aetas quanto tempore præuenitur.
 - 6 Pubes si contrahit cum impubere non potest se parari donec perueniat ad annos legitimos.
 - 7 Impubes ad pubertatē ueniens liberum habet consentire in matrimonium, uel dissentire.
 - 8 Intellectus ad. c. de illis & c. à nobis infra eo.
 - 9 Sponsalia de futuro in quibus casibus soluantur.
 - 10 Pubes se contrahit cum impubere nec expectat, sed cum alia contrahit per uerba de presenti, an matrimonium teneat.
 - 11 Sponsalia an contracta dicantur, si quis iurat uel promittit ducere in uxorem unam de filiabus suis.
 - 12 Pater an possit cogere filium uel filiam in potestate constitutum uel constitutam ad sponsalia uel matrimonium contrahendum.
- Filii pater sponsum querere debet.

- 13 Filia an cogatur inuita illum in uirum ducere, cum quo pater ipsius nomine sponsalia contraxit seu promissionem fecit.
- 14 Pater si promittit alicui dare in uxorem unam filiabus suis, an electio sit sponsi, uel ipsius patris.
- 15 Iurans dare unam ex filiabus suis in uxorem alicui, si omnes moriantur præter unam, an illam solam dare tenentur.
- 16 Pater qui iurauit unam ex filiabus suis dare in uxorem & unam obtulit sponso, qui eam non acceptauit sed aliam præoptauit, an liberetur.
- 17 Quid si sponsus unam ex illis cognouit.
- 18 Subarratio an inducat matrimonium uel sponsalia.

DE DESPONSATIONE IMPUBERUM. Rubrica.

- D**ictum est supra de sponsa. in genere. nunc subiicitur tractatus in specie de despon. impube. & ideo sequitur rubrica de despon. impu. ¶ Videamus igitur qui sint impuberes. qui sponsalia contrahere possunt. An tempus pubertatis ualeat præueniri. Et quid iuris sit si pubes contrahat cum impubere.
- 1 ¶ Impuberes sunt illi qui ex habitu sui corporis impubertatem ostendunt ut generat & concipere nõdum possunt. quo probato qui sint puberes euidenter appareat: ut infra eo. c. puberes. uno. n. ex contrarijs probato reliquum uidetur esse probatū. ut. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. l. 1. & ff. de procu. l. Pomponius. §. si stipuler. ¶ Vnde si de pubertate dubitari contingat per aspectum & qualitatem corporis probari oportet ut in prædicta decre. puberes. ff. de mino. l. minor ex aspectu. Sed contra. C. quando tutor uel cura. esse desie. l. in decora. Ad quod dico. cum agitur de tutela uel cura non inspicuntur loca secreta. ut dicit lex. Sed cum dubitatur de matrimonio consummato uel non consummato inspicitur in regione priuata ut 27. qu. 1. nec aliqua & supra de proba. proposuisti. ¶ Quod ergo alibi dicitur quod matrimonium contrahi non potest

test ante ætatem legibus & canonibus de terminatam. ut infra eo. titul. ubi non est consensus. hoc est ante. 14. annos in uiro. 12. in muliere. ut infra eodem titul. & ex literis. ff. de ritu nup. l. minorem. Hij enim anni dicuntur discretionis ut supra de reg. cum te. & c. significatum. & infra eodem titulo duo pueri. Et excipiendum est nisi hos annos quandoque pubertas præueniat, ut hij de quorum matrimonio agitur ante hoc tempus per qualitatem & dispositionem suorum corporum pubertatem ostendant ut genere & concipere possunt, ut superius dictum est. Fit autem hæc præuentio per maliciam. ut infra eodem titul. de illis. C. si minor se maior. dix. l. 3. Fit per prudentiam & industriam. ut infra eod. tit. tuæ. Et licet diuersa tempora statuatur in iure in uiro & muliere quo ad matrimonium contrahendum ut dictum est supra & quo ad religionis ingressum, ut in prædicta decre. cum te. & 10. quæst. 2. puella In sponsalibus tamen de futuro idem tempus est in utroque. s. septennium. ut infra eodem tit. accessit. Sed lex obstare uidetur quæ dicit. in sponsalibus contrahendis ætas contrahentium diffinita non est ut in matrimonijs. ut. ff. de sponsa. l. in sponsalibus. Ad quod respondeo. diffinita non est in sponsalibus sicut in matrimonijs. id est non tanta & talis in sponsalibus sicut & in matrimonijs, quia in sponsalibus septem. in matrimonijs. 12. & 14. annorum. Vel non est diffinita in sponsalibus uarie in masculo & femina sicut in matrimonijs. Vel aliter in matrimonijs sufficit ætas. 12. uel. 14. annorum. Nam illa ætas est discretio ut superius dixi. & tunc pueri satis intelligunt quid agunt nisi furiosi. sed septennium non sic sufficit ad sponsalia imò requiritur ut sponsi intelligant quid agant. plerumque ante adultam ætatem uoluntas alicuius circa talia discerni non potest. ut infra eodem cap. 1. ¶ Possunt impuberes sponsalia contrahere de futuro, de præsentis nisi essent proximi pubertati. ut infra eodem titulo de illis & c. tuæ. & c. continebatur. & malicia si-

ue prudentia suppleat defectum ætatis alias non. ut in prædicta decre. tue. Duo tantum requiruntur ut suppleatur defectus. proximitas & malitia siue prudentia. ¶ Sed ¶ quæritur. quanto tempore præuenitur ætas. Respondeo per annum. ut infra eodem titulo continebatur. Quidam tamen dicunt quod non præuenitur nisi per sex menses ar. C. de iu. l. properandū §. & si quidam & ff. de excu. tu. l. non tantum in prin. Sed hoc puto superioris arbitrio relinquendum ut ipse qualitatem personæ & prudentiam siue malitiam metiatur. & idem in pubertate obtinet. nam & pubertas plerumque annos anticipat. ut infra eod. puberes. & potentia coeundi interdum anticipat pubertatem ut infra eo. c. a nobis. ¶ Si pubes contrahat cum impubere tenetur expectare donec impubes perueniat ad annos legitimos. ut infra eodem titulo de illis. & c. a nobis ¶ & si minor ueniens ad legitimos annos non consenserit in matrimonium poterit resilire. maior autem non potest sed expectare tenetur. ut dixi. Et si minor factus maior consentiat maior dissentire non potest. Et ex eo quod in casu præmisso impubes ueniens ad pubertatem potest resilire moti fuerunt quidam magnæ auctoritatis doctores ut dicerent & scriberent sponsum uel sponsam non esse cogendum uel cogendam ad matrimonium contrahendum. contra id quod notauimus. supra titu. proxi. §. sponsus. ¶ Lau. & Vin. & alij dixerunt quod illa decre. de illis, & a nobis. locum habent cum sponsalia contrahuntur inter minores septennio. Sed hæc sententia nulla est. nam litera illius decre. de illis, contrarium dicit in uer. illo. si uero alteruter istorum ad annos pubertatis peruenit infra eosdem annos altero existente cum spōsalia contrahuntur. Et illa a nobis loquitur in sponsalibus contractis infra nubes annos. Alii autem dixerunt quod in decr. de illis, contrahentes erant septēnes, sed intendebant contrahere matrimonium. unde uere matrimonium non tenuit impediende ætate. nec sponsalia. quia contrahen-

contrahentes de his non agebant. & ideo adueniente pubertate liberum erat eis consentire uel dissentire. Nec istud placeat per ea quæ notauimus. supra tit. prox. §. 1. Sed nos dicimus cum puberes uel maiores contrahunt sponsalia. si alter consentiat in matrimonium alter dissentiat. is qui dissentit compellitur inuitus. Et sic locum habet nostra sententia de sponsis cogendis ad matrimonia contrahenda & consumanda. Si uero unus contrahentium sit impubes & alter pubes tum locum habent ille decre. de illis. & à nobis. ut impubes ad pubertatem ueniens liberum habeat consentire in matrimonium uel dissentire. & si dissentit sponsalia dissoluantur. † Et idem est si inter duos impuberes sponsalia contrahuntur. Nam eis ueniens ad pubertatem liberum est eis consentire in matrimonium uel dissentire. nec cogendus est alter eorum. Et iste est casus unus de octo casibus in quibus sponsalia de futuro soluuntur. Secundus cum alter sponsum transfert se ad aliam prouinciam & longo tempore expectatus non redit. ut supra titu. prox. de illis. Tertius si alter sponsum incurrat lepram uel aliam infirmitatem enormem. ut infra de coniugio leproforum. literas infra de iureiur. quemadmodum. Quartus cum sponsi se mutuo absoluunt. ut infra tit. prox. præterea. Quintus si superueniat affinitas altero fornicante ut in prædicta decre. quemadmodum 27. q. 2. quadam desponsauit. Sextus cum alter sponsum incidit in hæresim. Nam & illud mechatio est. ut 28. q. 1. non solum. Septimus est cum alter sponsum per uerba de præsentibus contrahit cum tertio. ut supra titu. prox. sicut. Octauus cum alter sponsum religionem ingreditur. quia soluuntur sponsalia de præsentibus ut supra de conuer. coniu. ex publica. Secundum in his duobus ultimis casibus soluuntur sponsalia ipso iure uel ipso facto in alijs superioribus per sententiam arg. 33. q. 2. secularæ 35. q. 6. mulorum. Nec mireris si dicam quòd im puberes contrahentes sponsalia demum

ad pubertatem ueniens nõ coguntur ad matrimonium contrahenda quamuis. enim ante pubertatem sponsalia contracta teneant. non tamen sunt ad hoc efficacia ut coactionem inducant. & alias hoc contingat ut cum minor religionem ingreditur demum ad annos discretionis ueniens requiritur utrum in religionem consentiat. & si consenserit professionem faciat. alioqui ad secularem habitum redeundi licentia non negatur. ut 20. q. 1. illud. Simile accidit cum inquiritur à clericis in minoribus constitutis an in clericatum consentiant. quibus si gratia sanctitatis deo inspirante placuerit & promissionē castimonie suæ absque coniugali necessitate se sponderint seruaturus. ad sacros ordines ascendant. Alioqui licentiam datam ab apostolo auferre non possumus. ut 28. dist. de his in præmissis igitur casu cū pubes contrahit sponsalia cum impubere aliter compellitur ad matrimonium alter non. Contingit idem & alibi. ut infra de eo qui duxit immatrem. quam pol. per adulte. propositum & infra & non impubes

10. de adult. c. 1. & 2. ¶ Ideo autem compellitur pubes quia firmior est in persona sua promissio quam in perfoda impuberis. sed queritur quid si pubes qui puberem expectare tenetur nec expectet. sed medio tempore contrahat cum alia per uerba de præsentibus. nunquid tenet matrimonium. Respondeo sic. Et idem puto si pubes. matrimonium contrahat cum impubere. matrimonium enim non tenet impediens ætate. quia ex una parte tenere non potest cum sit relatuum est enim coniunctio maris & fœminæ. ut dixi in descriptione matrimonij quamuis pubes fortius obligetur quam impubes in hoc scilicet ut si impubes factus pubes consentiat pubes

11. cogitur recõsentire ut dictum est. ¶ Sed queritur pone † quòd iurati uel promissu ducere in uxorem unam de filiabus tuis nunquid dicemus sponsalia fore contracta. Respondeo. non sicut. enim matrimonium sic nec sponsalia in uno consistit. sed duo requirit. † Nec ob. si dicas poter potest cogere filium uel filiam in potestate

- state constitutam uel constitutum ad sponsalia uel matrimonium contrahendum ut ff. de ritu nup. l. si pater cogente. Intelligo enim quod pater filium cogere potest modica coactione. si inreparatione paterna. præcise autem cogere non potest ut C. de nup. l. nec filium. ff. de ri. nup. l. nec cogitur. Filix uero pater sponsum quaerere debet. ut. 3. quæst. 2. honoratur. nec extra uoluntatem patris filia nubere debet. ut. 3. quæstio. 2. hoc secundum. &
- 13 idem in auo. ut. 3. quæst. 3. patrè. ¶ Sed nunquid filia cogetur inuita illum in uirum ducere cum quo pater ipsius nomine sponsalia contraxit uel uerius iurauit seu promissionem fecit. Seruius. Respondit quod sic. quia filia in hoc patri contradicere non potest. nisi pater dederit ei turpem sponsum uel moribus suis indignum. ut. ff. de sponsa. l. si quæ patris. Sed certæ puto contrarium. Et iura canonica non ex necessitate sed honestate loquuntur. Ad. l. autem respondeo uerum est quod filia patri danti sibi uirum contradicere non potest. subaudio sine uitio in gratitudinis. Incurrit enim in gratitudinem & poterit ex hæ redari. ut in autem. ut cum de ap. cog. §. alii coll. 8. Sed matrimonium uel sponsalia non tenebunt. nisi consensus filij uel filix accedat. ut infra eodem. c. 1. Dico igitur in quæstione præmissa quod illa erit sponsa siue uxor quæ factum approbabit. quasi nomine suo gestum. & consentiet in illum cui pater iurauit uel promisit. ¶ Sed
- 14 ¶ cuius erit electio sponsi uel patris. Respondeo promissoris hoc enim est generale in promissionibus generalibus uel alterius. ut in l. de ac. §. præterea. & ff. de iur. do. l. plerique. & ff. de contrahen. emp. &
- 15 uen. l. si ita. ¶ Quid ¶ si omnes moriantur præter unam. Respondeo pater qui iurauit dare unam ex filiabus illam solam dare tenetur. ff. de eo quod certo lo. l. 2. §. qui stichum. contrahen. em. & uen. l. si in
- 16 emptione. ¶ Quid ¶ si pater unam ex pluribus obtulit sponso sed sponsum non acceptauit illam sed aliam præoptauit. Respondeo pater absolutus est à iuramento uel promisso. ut. ff. de condi. inde. l. cum his
- 17 & de uer. ob. l. stipulatus. ¶ ¶ Item quid si sponsum cognouerit unam ex illis. Respondeo aliam habere non potest. & ideo illam solam habebit. ar. ff. de solu. l. Stichus aut Pamphilium. Quod intellige uerum esse si illa contemplatione tractatus præcedentis consentit ei in copulam carnalem. inò uideretur. quod statim post carnalem copulam præcedente desponsatione matrimonium sit inductum. arg. infra de eo quæ dux. in ma. quam pol. per adul. significauit. & infra de coniu. lepro. proposuit. Vel si non est matrimonium saltem cogendus est in eam matrimonialiter consentire. ut infra de eo quæ dux. in ma. quam pol. per adul. propositum. ¶ In summa
- 18 ¶ quaeritur an per subarrationem matrimonium uel sponsalia inducantur. Solent enim mulieres per anulos subarrare. Circa has arrhas dixerunt quidam doctores. quod subarratio facta à sponso sponsam inducat matrimonium. Si autem à parentibus sponsi fiat sponsa tunc sponsalia inducantur. Sed hæc distinctio non placet. Ad hoc dico quod si sponsum ante fores ecclesie in die benedictionis sicut alibi fieri consuevit donet anulum sponsæ sacerdote benedicente & dicente. benedic domine has arrhas & c. tunc anuli datio matrimonium inducit. Et sic loquitur illa. 27. quæstio. 2. si quis uxorem. & si quis desponsauerit. & 30. quæstio. 5. nostrates. & ca. femina. Et idem dico si alias sponsum det anulum sponsæ sic dicens. duco te in uxorem. uel accipio te in meam. uel similia uerba importantia consensum matrimoniale tunc matrimonium inducetur. non tam per anuli datio quam consensum in uerbis expressum. Si uero tempore sponsaliorum de futuro anulus detur non potest aliud significare anuli datio quam contractus celebratus expressim. nam & alias arrha datio signum est futuræ uenditionis non factæ. ut in l. de emp. & uendi. in prin. unde arrha est contractus per se. ut. ff. de acti. emp. & uen. l. exemplo. §. is qui uina.

Summarium

- 1 Clandestina matrimonia dicuntur duobus modis.
Matrimonia clandestina an teneant.
- 2 Clam facere quis dicatur.
- 3 Matrimonia clandestina quare prohibeantur.
- 4 Matrimonium . an sine dote valeat.
- 5 Instrumenta nuptialia sine nuptijs non probant matrimonium.
- 6 Matrimonium an sit ualidum, si quis dicat, mulieri, iuro tibi, uel promitto, quod habeo te pro legitima uxore.
- 7 Clam qui matrimonium contraxerunt, si postea palam, in facie ecclesie, confitentur se contraxisse, an eorum confessioni sit standum.
- 8 Ratio que sit, quare sit uir & uxor confiteatur se adulterium commississe statur ipsius confessioni, non autem statur si confiteatur consanguinitatem uel affinitatem.
- 9 Manifestum coniugium prædicat clandestino.
- 10 Pœna clam contrahentium matrimonia.

DE CLANDESTINA DESPONSATIONE. Rubrica.

Dictum est supra desponsalibus, sed quia sponsalia plerunque palam plerunque occulte contrahuntur, Ideo subiicitur hic rub. de clandest. desp.

- ¶ Videamus igitur quot modis dicatur clandestinum matrimonium. Item manifestum matrimonium præiudicat clandestino, & quæ sit pœna clam contrahentium.
- 1 † Clandestina matrimonia dicuntur duobus modis. Vno modo cum occultè & sine præsentia testium contrahuntur, ita ut exinde legitima probatio non appareat. ut infra eod. c. 2. Alio modo dicuntur clandestina cum sine solemnitatibus contrahuntur ut. 30. quæst. 5. aliter. & infra eod. cum inhibito. In utroque tamen casu matrimonium tenet aliud legitimum non subit impedimentum. ut infra eod. c. 1. & 2. & 30. quæstio. 5. nosstrates, in fi.
 - 2 † alias autem clam facere uidetur qui celauit aduersario neque ei denunciauit si

modo timuit eius controuersiam, aut debuit timere. Item Aristo putat eum quod clam facere qui celandi animum habet eum quem si prohibendum intellexerit. & id æstimat aut existimare debet se prohibendum. Seruius putat clam facere eum qui existimare debet sibi controuersiam futuram opinione eius & respiciam æstimationem exequi oportet. ne melioris conditionis sint stulti quam pariri. ff. quod ut aut clam. l. 3. §. ulti. & l. feruja. ¶ Ideo autem clandestina coniugia prohibentur, quia si clam contrahentes discordes fuerint & cohabitare nolint ecclesia eos compellere nequit ut infra eodem titul. c. 2. ecclesia quæ quando fallit & fallit. ut infra de sen. ex. à nobis. quia diuina re non potest. ut supra ut ec. bene. sine distin. confe. ut nostrum. & ff. ad le. A qui. l. si putator. sicut audit. & sic & iudicat secū dum probata ut de con. distin. 5. c. ulti. r. 5. q. 5. præbyter. 2. q. 1. deus oipotens. 3. q. 7. iudicet. r. 1. q. 3. eorum & c. quamuis & c. graue & c. summopere. Et propterea & si clandestinum matrimonium sit uerū ut. 30. q. 5. §. his ira, quia tamen non ius deficit sed probatio. ut ff. de test. ru. l. duo sunt Ticij. pro matrimonio iudicare non potest dissentientibus coniugatis ut. dictum est in d. præsumit ecclesia contubernium & separat sic coniunctos ut. 30. q. 5. cap. 1. Sed nunquid requiruntur omnia illa solennia de quibus loquuntur illi canones, 30. q. 5. & c. nosstrates. Respondeo non. si enim omitantur modica uel leuia non nocet. ff. de uen. in sp. l. 1. in fi. ¶ Sed quid si dos non interueniat. nihilominus matrimonium tenet ut. 30. quæstio 5. in autem. si quis diuinis, & in autem. quibus modis natura effi. legi. §. quoniam. Sed contra. 3. quæst. 4. consanguineorum. Ad quod respondeo. ille canon loquitur sicut & ille. 30. quæst. 1. c. r. f. in matrimonio occulto quod probari non potest. unde cum de dote nihil appareat nec de nuptiali benedictione nec de alijs solemnitatibus in obscuro pro non matrimonio habetur. & propterea alius canon dicit nullum sine dote fiat coniugium

ut 30. q. 5. nullum. Vere tamen matrimonium tenet, quia matrimonium sine dote. dos autem sine matrimonio non consistit. ut. C. de dona. ante nup. l. cum multe. Lex autem in personas impares requirit dotalia. hoc est nuptialia instrumentalia ut. C. de nupt. l. imperialis. §. presentis. & §. imo. Sed illud intelligo similiter cum matrimonio dubitatur. hæc enim circumstantia seu solennitas requiritur inter personas in pares. circa pares autem requiritur an maritalis affectio præcesserit comparatis personis utæque coniunctione considerata. ut. ff. de dona. l. donationes. Item attenditur fama loci. ut supra de præsump. illud.

5 ¶ Illud non omitto quod sine nuptijs instrumenta nuptialia ad probationem matrimonij non sint idonea. ut. C. de nupt. l. neq; sine nuptijs. sicut nec probatur per instrumenta possessio. ut supra de fide instr. inter dilectos. nec uolentia ut supra de resti. spo. cum ad sedem. Sed quo ad essentia matrimonij & quo ad ueritatem. sufficiat solus consensus eorum de quorū coniunctione agatur. qui solus si defuerit cætera etiam cum ipso coitu celebrata frustrantur. ut 27. q. 2. sufficiat. ¶ Sed ¶ quæritur pone quod aliquis ita dicit mulieri. iuro tibi uel promitto quod habeo te pro legitima uxore mea. nūquid est matrimonium. Videtur quod non. quia hoc uerbum habeo futuri temporis est. & ideo tractatum habet & sic contractus de futuro habendus est non de presenti. & si uerbum iuro uel promitto quod ibi ponitur sit temporis presentis. ut infra de condi. appo. super eo. Sed contrarium uerum est. nam matrimonium uerum censetur. ut 30. q. 5. si diuinis. quia licet uerbum illud habeo futurum designet. præsens tamen non excludit. Vnde in uerbis illis subaudiendum uel subintelligendum est ab hodie in antea uel ab hac die. siue ab hoc tempore & taliter contractum matrimonium legitimum est ut supra de despon. ex parte.

7 ¶ Sed pone quod illi qui clā contraxerūt nunc palam in facie ecclesiæ confiteatur se matrimonium contraxisse. nunquid eorum confessioni stabitur. Respondeo Gra-

tianus aperte dicit quod sic ut 30. q. 5. his ita. & sic potest intelligi finis illius decre. 30. q. 5. aliter. ubi dicitur nisi uoluntas propria suffragauerit. & uota propria succurrerint. quod de plano est admittendum si per confessionem illā alteri matrimonio præiudicium non fiat. tunc enim non staretur confessioni in præiudicium alienum. ut infra de eo qui cog. con. ux. suæ. ca. super eo. sed infra de rap. cum causa ubi statur confessionem alteris in præiudicium monasterij & matrimonij spiritualis. sed ibi ex ponitur uel pro. & secundum hoc idem est in matrimonio carnali & spirituali. ad hoc supra de re. & transf. ad re. u. dua. & 27. di. quod interrogasti. cur enim inferior erit lex diuina. ut 12. q. 2. cum de uotissima. Vel dic aliud esse in matrimonio carnali & aliud in spirituali. Nam in carnali siue alter coniugum siue uterque cōfiteatur in præiudicium matrimonij non statur eorum confessioni. timendum enim est ne colludant ut infra de eo qui cognouit consanguin. uxor. suæ. c. super eo. Sed ubi alter coniugum. uel uterque confertur in præiudicium spiritualis matrimonij pro carnali admittitur confessio. ut in illa cum causa. Cum uero agitur ad dissoluedum matrimonium ratione consanguinitatis uel affinitatis. non statur confessioni coniugum. nisi & fama concurrat ut 35. q. 6. si duo. 33. quæ. 1. requisisti. Sed si agatur ad separationem mutæ seruitutis adulterij ratione. tunc statur confessioni alterius contra se confitenti ut infra de diuor. ex litteris. Nec ob. in hoc casu turpitudopro propria contentis propter periculum animæ ut supra de sponsa. prætere supra de sen. & re iudi. lator. ¶ Sed quæritur quæ sit ratio quare si uir uel uxor confiteatur se adulterium commisisse statur ipsius confessioni non autem statur si confiteatur consanguinitatem uel affinitatem ut probantur hæc 31. q. 2. Lotharius infra de adul. intelleximus. 35. q. 6. si duo. Respondeo cum agitur de consanguinitate uel affinitate seu alio legitimo impedimento. si separatio fiat licet separatistis cum alijs contrahere. ut in. cap. si duo

Summarium

in fi. & 30. quæ. 6. ab isto. Et ideo timendum est ne ob hanc causam colludant. ut infra de eo qui cog. confan. uxo. suæ super eo. infra de diuor. ex literis. cum uero ratione adulterij sit diuortium neuter altero uiuente contrahere potest. ut 32. q. 1. dixit. ideo minus hic timetur. & propterea magis creditur. Item quæritur, po-
ne quod petam diuortium ab uxore dicēs me aliam uxorem habere cum qua prius legitime contraxi non probo, nunquid uxore cōtra quā egi mortua possum cum tertia contrahere. Vel pone quod uendicē aliquam in uxorem non probo. uel iuro aliquam mihi fore legitimam. nihilominus absoluitur illa à mea petitione nunquid ea uiuente possum cum alia contrahere. Respondeo. In his omnibus hoc proprie meæ conscientie relinquendum ut supra de iureiu. mulieri. ¶ Per hæc autem quæ superius dicta sunt satis apparet quod manifestum coniugium præiudicium clandestino. cum de clandestino probari non possit. & oporteat ecclesiam secundum al legata nunciare ut superius dictum est. §. ideo. Et hæc etiam est. causa quare prohibentur clādestina matrimonia. ut 30. q. 5. §. his ita. sic prohibentur electiones clādestinæ ut supra de electio. quia propter diuersas. §. ulti. ¶ Poena illorum qui clā matrimonia contrahunt hæc est quia si cōtraxerint matrimonium quod iure stare non potest. quia noluerunt seruare formā statutam. infra eodem cum in ihibitio. uidentur ignorantiam affectasse. & ideo eos ignorantia non excusat. sed filij qui nascuntur illegitimi censentur de ignorantia parentum nullum subsidium habituri ut in decretali. cum in ihibitio. Nec ob. infra qui fil. sint legi. cum inter Ioannem veterem. ubi filios excusat ignorantia paterna & legitimos facit. nam illa loquitur cum non clam. sed publicè est matrimonium contractum. unde errauerunt quidam dicentes derogatum esse hodie illi dec. cum inter. per hanc cum in ihibitio. sed non est uerum. hæc enim loquitur in clandestino matrimonio. illa in publico.

- 1 Sponsalia de presenti non soluntur per sponsalia de futuro prius contrata. etiam si sint iuramento ualata.
- 2 Sponsalia de presenti non soluntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum.
- 3 Secunda sponsalia contracta uiuente prima uxore per uerba de presenti non tenent.
- 4 Sponsalia cum duabus per uerba de futuro contracta an teneant.
- 5 Sponsalia si quis contrahat simul cum duabus dicens iure nel promicto quod contraham cum utraque nihil agit.
- 6 Quid si una illarum apta sit ad matrimonium & alia illegitima & inepta.
- 7 Sponsalia de futuro sequentia non tollunt præcedentia eiusdem nature.

DE SPONSA DUORUM. Rubri.

TRactatum est supra de duabus speciebus sponsalium scilicet de manifesta & clādestina. Nunc autem tractatur hic de duabus speciebus sponsalium scilicet manifestè & successiue contractis, ut cum duo diuersis temporibus contrahunt sponsalia cum eadem. unius de futuro & alius de presenti. Et ideo subiicitur hic rub. de spon. duorum. ¶ Et idē intelligo in sponso duarum qui cum una contraxit de futuro & alia de presenti. Vnde sicut intitularur rubrica de spō. duorum ita possit intitulari de sponsa duarū. ¶ Circa quam materiam breuiter est dicendum si cum eadem sponsa contrahat duo successiue unus de futuro alius de presenti siue cum eodem sponso duæ contrahant mulieres. tenent sponsalia de presenti. & si sponsalia de futuro ualata fuerint iuramento. sed agerit pænitentia de fide mentita ut infra eo. ca. 1. supra de spō. sicut. & cap. de illis ¶ Si autem sponsam Ticiij de præseti Scius ducat similiter per uerba de presenti priora sponsalia tenent

ut infra eod. tit. c. 2. etiam si posteriora fuerint carnali copula consummata. ut infra eod. c. licet. non obstante contraria consuetudine alicuius loci. ut infra eod. tit. c. ult. Non obstante. quod obtinet in pignore conuentionali in quo is potior est qui prius hypothecam accepit & si posterus de pignore conuenit. ut. ff. qui po. in pig. habe. l. potior. §. 1. Non ob. quod obtinet in re uendita uel donata successiue duobus in qua potior est is cui prius fuerit assignata ut. C. de rei uen. l. quoties. ff. de publicat. l. sine autem. §. si duobus. ff. de rei uen. l. si à Ticio. ff. de except. rei uen. & tradit. l. 2. ¶ Item si quis contrahat cum una per uerba de presenti & de demum cum alia similiter prima uiuente priora sponsalia ualent non secunda. ut infra eodem. c. tua fraternitas. ¶ Sed quæritur quis si quis contrahat sponsalia de futuro cum duobus sic dicens iuro uel promitto quod contraham cum altera ex uobis. Respondeo hæc quæstio similis est illi cum quis contrahit cum una de filiabus Ticij quam no. supra de despons. impu. §. sed quæritur. ¶ Item quid si quis sponsalia simul contrahat cum duabus sic dicens. iuro uel promitto quod contraham cum utraque. Respondeo. nihil agitur. quia si sic contrahet aliquis matrimonium nihil ageret. hoc enim esset contra substantiam matrimonij. ut infra de diuor. gandumus. §. quia uero: & ideo nihil agitur. ut. 32. quæst. 2. solet quæri. & c. aliquid quando infra de condi. appo. ca. ulti. ubi cunque autem prohibetur matrimonium & sponsalia. ut. ff. de sponsa. l. oratio.

¶ Sed ¶ quid si una illarum apta sit & legitima ad matrimonium alia illegitima & inepta. Videtur quod ualeat id quod actum est cum apta nec uiciat quod adiectum est de inepta. ut. ff. de reg. iur. l. non solent. ff. de dona. l. sancimus. de con. distin. 4. si non sanctificatur. Puto tamen contrarium. quia qui sic contrahit sicut superius est expressum non intendit contrahere cum una sed cum utraque. quod non potest. & ideo nihil agit. nec id quod uult. quia non potest. nec

id quod potest. quia non uult. ut supra de offi. del. c. si super abbata. C. si quis alteri uel sibi. l. multum interest. ff. de ar. l. pedius

¶ In summa notandum est. quod sponsalia de futuro sequentia non tollunt præcedentia eiusdem naturæ sed sponsalia de presenti sequentia tollunt. Sponsalia de futuro præcedentia tanquam minus uinculum. ut infra e. c. 1. qui cle. uel uo. rursus.

Summarium

1. *Conditio tribus modis dicitur.*
2. *Conditionum plures species.*
3. *Conditio que dicitur impossibilis. Et an nitiatur contractum.*
4. *Conditio in alijs contractibus à matrimonio quandoque apponi potest contractum constituens. quandoque perimens.*
5. *Res donata ecclesie sub conditione si non alienetur. ut ecclesia alienante renouetur donatio.*
6. *Res donata ecclesie ex quibus causis alienari ualeat. Et donatio renouari non possit.*
7. *Conditio apposita in donatione facta ecclesie. ne res donata alienetur in casibus à iure permisis. non tenet.*

DE CONDITIONIBVS APPOSITIS IN DESPONSATIONE UEL ALIJS CONTRACTIBVS. Rubrica.

TRactauimus supra de desponsatione. quæ sit pure. Nunc dicendum est de ea quæ sit sub conditione.

¶ Videamus igitur quot modis conditio recipiatur. quot sint conditionum species. quæ conditiones suspendant matrimonium. uel sponsalia. quæ uitiuent. & quæ habeantur pro non adiectis. ¶ Conditio dicitur tribus modis. scilicet status personæ. ut cum dicitur quis seruilis conditionis uel liberæ. ut supra de ser. non. or. c. ulti. 32. q. 4. liberi. Et eodem respectu dicitur conditio in rebus. quædam enim res dicuntur seruilis conditionis & quædam liberæ. ut ff. de seruitu. & C. eodem titulo. Tertio modo dicitur conditio promissionis suspensio per conditionis eventum. nam donationes & promissiones recipiunt modum. con

dum, conditionem, causam, demonstra-
 tionem. Modum ut do tibi 10. ut facias
 mihi hoc. Conditionem dabo tibi 10.
 si feceris hoc. Causam. ut promitto ti-
 bi decem quia mihi hoc fecisti. Demon-
 strationem ut promitto tibi seruum quē
 emi à Titio. uel cum demonstro ser-
 uum per adiectiua sic dicens. seruum
 meum Stichum cocum do lego. Vnde
 uersus. Scito quòd ut modus est si con-
 ditio. quia causa. Demonstratio quem
 sed & adiectiua subacta, idest substanti-
 uis adiuncta. argu. ff. de conditio. & de-
 monstratio. l. demonstratio. In hoc au-
 tem titulo conditio sumitur pro tertia
 significatione scilicet promissionis su-
 spensio per conditionalem coniunctio-
 nem. ¶ Species conditionum plures
 sunt. Nam alia possibilis. alia impos-
 sibilis. alia potestatiua. alia causalis.
 alia honesta. alia inhonesta. alia uolun-
 taria. alia necessaria. Nos ergo de his
 omnibus illas quæ ad præsentem ma-
 teriam pertinent prosequamur. Est ita-
 que in sponsalibus uel matrimonio con-
 ditio honesta & inhonesta honestarum
 alia uoluntaria. alia necessaria. Inho-
 nestarum alia repugnat naturæ sponsa-
 lium seu matrimonij. alia non. Hone-
 sta & uoluntaria est quæ potest apponi
 & non apponi. puta contraham tecum
 si dederis mihi centum. hæc si appo-
 natur suspendit sponsalia quandiu non
 fuerit adimplata nisi interueniat. con-
 sensus de præsentem uel copula carnalis
 ut infra eodem titulo de illis. Honestas
 necessaria est quæ si non apponatur ni-
 hil agit. ut cum christianus dicit iu-
 dex contraham tecum si facta fueris chri-
 stiana ut 28. quæst. 1. non oportet. Inho-
 nesta quæ repugnat naturæ matrimonij
 est illa. contraham tecum ad tempus
 uel si procuraueris uenena sterilitatis.
 hæc si apponitur contractum uiciat. ut
 nec sponsalia teneant nec matrimoniū.
 ut 32. q. 2. solet quæri. Et idem est si sic
 dicatur. contraham tecum si pro quæ-
 stu adulterandam te tradas. ut infra eo-
 dem. c. ult. Inhonesta quæ non repugnat

naturæ matrimonij est illa. contraham
 tecum si furtum feceris. si hominem oc-
 cideris. hæc si apponatur pro non adie-
 cta habetur & nihilominus sponsalia
 uel matrimonium tenent. ut infra eodem
 titulo c. 1. & ultimo. ¶ Sed opponitur
 nonne qualibet inhonesta conditio est
 impossibilis. Sic ut. ff. de condi. & insti.
 l. filius. argum. 22. q. 2. faciat sed impos-
 sibilis conditio uiciat contractum. ff. de
 uerbo. oblig. l. impossibilis. ff. de regu. iur.
 l. impossibilium. & ff. de actio. & obliga.
 l. non solum. insti. de hære. insti. §. impos-
 sibilis. & supra de pac. c. ult. Et sic uidetur
 quod matrimonium contractum sub conditio-
 ne illa. si furtum uel homicidium feceris.
 quasi sub impossibili conditione contractū
 non ualeat. Respondeo matrimonium sub
 quacumque conditione contractū quantum
 eumque turpi dummodo non sit contra sub-
 stantiā matrimonij. ut superius dictum est
 ualeat & tenet. ut infra eo. c. ult. Et respon-
 deo ad obiecta. speciale est in matrimo-
 nio. ut contractum sub impossibili condi-
 tione teneat ut est in institutionibus. le-
 gatis. & fideicommissis. in quibus turpis
 conditio pro non adiecta habetur si appo-
 natur ei cui aliquid relinquatur. ceterum
 si ei à quo relinquatur. uel cui iubet de-
 dando uel restituendo ualeat legatum. ut in
 fi. de lega. §. ulti. & sic. notauit dominus
 Azo in summa de conditio. & insti. §. &
 quod dixi. Ut igitur ex præmissis apparet
 contrahitur matrimonium sub conditio-
 ne & maxime honesta. ut infra. e. ti. de il-
 lis. & cum sic dicitur. contraham tecum si
 talis uoluerit. ut infra eo. ti. super eo. sicur
 & alius contractus. ut. ff. de cōrah. em. &
 uen. l. hæc uenditio. Nec obstat. ff. de reg. iur.
 l. actus. actus. n. non sunt cōtractus. Quidē
 tamē dixerunt quod tunc conditio in matrimo-
 nio transferri potest in arbitriū alienum
 cum transferatur in arbitriū illorū in quo-
 rū potestate sunt cōrahentes. & sic loqui-
 tur infra eo. super. e. & hoc per. l. ff. de rit.
 nup. l. nuptiæ. Sed certe idē puto & in alijs
 personis. ut infra. e. r. per tuas. Restat uide-
 re de secūda parte rubricæ. s. uel alijs con-
 tractibus. ¶ Et est sciendū quod in alijs cō-

tractibus apponi potest conditio quandoque contractum constituens. quandoque perimens. Vnde conditio quædam est constituens. uerbigratia do tibi hoc si tu feceris uel dederis. hoc te enim dante uel faciente constituitur donatio ut. ff. de condi. & demon. l. qui hæred. §. ultimo. Et est conditio adimens sic. dono tibi fundum uel lego si nõ manumiseris seruum talem. statim ualet donatio uel legatum. sed si manumiseris utrũque adimitur. ff. de conditio. & demon. l. cum sub hac conditio. ¶ Sed ¶ nunquid si res. uel possessio ecclesie donetur sub hac conditione. si non alienetur. ecclesia alienante adimitur donatio uel reuocatur. Videtur quod sic ut infra eo. uerum. ¶ Sed ¶ quid si res illa alienetur in casu permisso à iure. puta ob redemptionem captiuorum, ecclesie reparacionem cœmiterij ampliationem. Videtur quod in his casibus non reuocetur donatio. hi enim casu sunt excepti, ut quamuis alienatio generaliter sit prohibita, in illis casibus est permissa. ut l. 2. q. 2. aurum. & ideo licita uidetur alienatio. ut. C. de re. ec. alie. uel non alie. l. ul. in fi. Præterea hæc conditio liceat mihi rem meam alienare reprobatur a iure. ut. ff. de pac. l. pen. Sed expresse contradicit autem. quod in hoc casu loquitur. in autem. de aliena. & emp. §. sanctissimas. col. 9. C. de pac. in ter emp. & uen. cum te fundum. & l. ul. C. de con. ob causam dat. l. ea lege. & l. distam. Ad hoc quidam domini legum dixerunt quod in re priuati non potest apponi tale pactum ne alienetur propter legem illam. ff. de pac. l. pen. Sed in rebus donatis ecclesie sic & seruandum est. ut dicit autem. illud sanctissimas. Et hæc est causa quare ualet pactum quia tunc ius ecclesie reddit ad suum statutum & suam naturam ar. ff. de pac. l. si unus ex argentarijs. §. sed si. Verius puto ut distinguatur. an ecclesia cui possessio sub conditione donata est ne alienetur habeat, alias possessiones uel non, ut si alias habeat, pactum ualeat & in habeat alienationem, rei illius. & sic intel ligi potest autem. illud sanctissimas. si autem non habeat alias tunc alienari potest res

illa uel possessio non obstante pacto uel conditione. Nam casus superioris in quibus alienandæ sunt possessiones ecclesie sicut à iure inueniuntur excepti, sic & à patris & conditionibus specialibus. ¶ Sed si in donatione hoc dicatur expresse ne liceat alienare etiam in casibus illis. Puto donationem tenere & conditionem tanquam turpem & pro non adiectam haberi. ut infra eo. c. ult.

Summarium

- 1 Clerici qui possint contrahere matrimonium & qui non.
- 2 Clericus in maioribus ordinibus constitutus, et postea depositus an possit contrahere.
- 3 Clericus depositus eximitur priuilegio clericali
- 4 Clericũ depositũ clericaliter uiuere oportet.
- 5 Ordinarius per simoniam an possit contrahere.
- 6 Volentes an impediuntur contrahere matrimonium.
- 7 Votum solene dirimit matrimonium iam contractum.
- 8 Votum seruandum est.
- 9 Iurans aliquam ducere in uxorem, si postea moueat simpliciter se perpetuam continentiam seruaturum, quo astringetur, iuramento an voto.
- 10 Volens simpliciter continentiam, qui postea iurauit de contrahendo, ad quid teneatur.

¶ QVI CLERICI VEL VOLENTES MATRIMONIUM CONTRAHERE POSSUNT. Rubr.

Diximus supra de sponsa. & matrimonio nunc tractemus de impedimentis illorum. Impediuntur enim per sacrum ordinem & per uotum. & ideo subijcitur hie rubr. qui cle. uel uo. matrimo. contrahere possunt. ¶ Videndum est igitur qui clerici possunt contrahere matrimonium & qui prohibeantur. Est autem sciendum quod clerici in minoribus ordinibus constituti contrahere possunt secundum licentiam ab apostolo da-

gam. ut 28. distin. de his & 32. dist. seriatim. In sacris autem ordinibus constituti prohibentur ut 32. di. erubescat & c. nemo. & ca. si quis eorum 31. di. ante trinitatem. & supra de æta. & quali. præsi. à multis & infra eo. ti. ex literarum. ¶ Sed si nūquid clericus in maioribus ordinibus constitutus & tandem depositus potest cōtra here. Et uidetur quod sic nomen enim depositi deletum est de matricula clericorū

3 ut 2. q. 1. nomen ¶ clericus depositi ex uirur privilegio clericali. ut 4. distin. ex antiquis 17. q. 4. si quis deinceps. Puto tamen contrarium. quia depositus nihilominus characterem retinet quia animæ infligitur ¶ & ideo per depositionem non tollitur cuius ratione clericum depositū clericaliter uiuere oportet. ut 81. dist. dictum. characteri autem annexum est uorum continentia ut 80. 4. dist. cum in præterito.

5 ¶ Itē quid si quis per simoniam fuerit ordinatus. cum characterem habeat uiciatū ut 1. q. 1. quibusdam narrantibus. Respondeo nihilominus contrahere prohibetur. nō enim delictum hanc ei immunitatem inducit. ut. ff. de mino. l. Papinianus. &

6 ut not. supra ne cle. uel mo. §. 3. ¶ Nunc uidendum est de secunda parte rubr. scilicet uel uouentes. Et est sciendum quod omnes uouentes continentiam siue simpliciter siue solēniter uoueant contrahere prohibetur. quod enim uouetur domino reddendum est. Vnde uouere consilij est. reddere imperij. ut supra de uo. & uo. re. magne. Et si simpliciter uouens contraxerit tenet matrimonium. sed pœnitentiam aget de fractione uoti. ut 2. 2. dist. 1. & 2. ¶ Si autem solēniter uouens contraxerit non tenet matrimonium ut 27. di. c. 3. & 4. & infra eo. ti. rursus & 27. di. §. hinc distinguendum. Et sicut nos distinguimus inter uotum simplex & solenne. sic Hug. distinquit inter uotū de futuro & de presenti. Sed eius distinctio nullo iure iuuatur. & si habeat similitudinem contractus sponsalium de futuro & de presenti. unde distinctio illius in uoto nō seruamus. ¶ Sed opponitur. utrumque uotum simplex & solenne seruandum est utriusque uolatio

inducit mortale peccatum utrumque prohibet contrarium actum quid. ergo fines fecerit esse diuersos. ut primum impediatur matrimonium contrahendum. secundum dirimat iam contractum infra eodem titulo. rursus. et 26. quæ. 1. per totum. Respondeo ecclesia considerat circumstantias ut 40. distin. homo christianus. & de penitent. distin. §. c. 1. & uerborum solemnitates attendit. ut in uoto & in iuramento. ut. 22. quæstione. §. iuramenti. & diuersum statuit in utroq; diuersā ēt pœnā statuit in fractione unius & in fractione alterius. ut 27. dist. si uir. & 27. q. 1. uirginibus. & c. deuotam. Et ex hoc probatur grauius de linqui in fractione solēnis quam simplicis uoti. quis enim dubitet sceleratius esse commissum quod grauius uindicitur. ut 24. q. 1. non afferamus. Et hæc omnia quæ notauimus in uoto simplici & solenni locum habent in iuramento & simplici loquela.

9 ¶ Sed quid si inter se configant iuramentum & uotum simplex. quod illorum præualebit. Verbigraria. Iurauimus me ducturam Ticiam in uxorem postea uouimus simpliciter me perpetuam continentiam seruaturum. Respondeo præualet iuramentum. quia præcedit. sicut in duobus iuramentis contrarijs contingit quorum primum est obligatorium. secundum uero temerariū reputatur. ut supra de iureiuram. ueniens. Quod intelligo cum utrumque iuramentum est licitum. alias si primum est illicitum præualet secundum. ut supra de iureiuram. ea. re. & c. tua. Et ad hanc responsionem accedit. ut infra eo. ti. ueniens. ubi uotum non fuit usquequaque obligatorium. quia emissum post fidem datam de contrahendo. & ideo primo uiro matrimonium contrahente datur mulieri licentia contrahendi post uotum quamuis & alio modo intelligatur decre. illa. si ueretur licentia contrahendi post uotum. ex permissione communitatis. ¶ Item ¶ quid dicemus in casu conuerso uouimus simpliciter continentiam. postea iurauimus de contrahendo. Respondeo uotum seruabitur pœnitentia imposta de temerario iuramento. ut infra eodem ut. rursus. ¶ Quibus autem modis profiteatur quis.

quis uel profiteri intelligatur no. supra de reg. S. sed queritur. Vbi autem quis prius iurat de matrimonio contrahendo & postmodum ad religionem suspirat locum habet consilium decre. supra de spon. commissum.

Summarium

- 1 Matrimonium an teneat cum ea, quam quis cognouit uiuente legitima uxore. Et e' o' uerso, et quando nu. 2.
3 Matrimonia contrahi que crimina impediunt.

DE EO QUI DVXIT IN MATRIMONIUM QUAM POLLUIT PER ADULTERIUM. Rubr.

Dictum est supra in proximi. de duobus impedimentis matrimonij scilicet de ordine & de uoto. Nunc autem tractatur de tertio scilicet enormitate delicti. Et prosequitur iste tractatus hoc impedimentum de una specie scilicet in illo qui mortua uxore sua contrahit cum illa, quam illa adhuc uiuente cognouit. uel econuerso in illo qui uxorem alterius cognoscens, eo mortuo contrahit cum eadem. & ideo ponitur hic rubrica de eo qui duxit in ma. quam pol. per adul. Est igitur sciendum quod quamuis generaliter & indistincte canon prohibeat contrahi matrimonium. cum illa quam quis per adulterium polluit uxore sua uiuente. ut 31. q. 1. nullus. uel cum qua quis per adulterium commisit uiuente marito illius. ut 31. q. 1. illud. hoc tamen ad duos casus restringitur scilicet cum adultera machinatur in mortem legitimæ seu adulter in mortem legitimi. uel cum uiuente legitima uel legitimo fides datur inter adulteros de contrahendo post mortem legitimæ uel legitimi ut infra eod. c. 1. 2. & 3. 31. q. 1. relatum. Et quod dico si adultera machinatur in mortem legitimæ. idem est & si adulter. ut infra eo. ti. significasti. ¶ Est & tertius casus in quo prohibitio locum habet scilicet cum adulter contrahit de facto cum

adultera legitima uxore uiuente. quia plus est de facto contrahere quam fidem dare de contrahendo ut infra eodem titu. cum haberet. & ca. ex literarum. Ceterum si coniugatus aliquam polluat per adulterium & unum ex tribus non interueniat. scilicet quia neuter in mortem legitimæ machinetur. nec fides interuenit de contrahendo, nec de facto contrahitur. potest adulter post mortem legitimæ contrahere matrimonium cum adultera, ut infra eod. ti. ueniens. Sed & si quis coniugatus de facto matrimonium contrahat cum aliqua huius rei inscia. mortua legitima potest consistere matrimonium inter eos. et hoc in fauorem inscie. & in odium adulteri. ut supra de spon. cum in apostolica imo si ignorans uoluerit adulter ad hoc cogetur. ut infra eo. ti. ca. 1. Et est ratio. quia inscia adulterium non commisit ut in prædicta decre. cum in apostolica 34. q. 2. in lectum. ff. ad le. Iul. de adul. l. ul. Sed nunc quid mortua legitima confirmatur eo ipso matrimonium inter adulterum. & insciam. Respondeo non. nam primus consensus uiri fuit illegitimus tanquam adulterimus. consensus autem mulieris ignorantis impedimentum fuit erroneus. Et for autem ille error fuit conditionis. nam quasi seruus est qui est alligatus legi & seruituti uxoris. ut 32. quæstio. 5. apud uos unde uir non habet potestatem sui corporis sed uxor ut 27. quæ. 2. sunt qui dicunt unde idem seruadum est in hoc casu quod ad hoc ut non teneat matrimonium quod obseruatur cum libera inscia contrahit cum seruo. unde nouum requiro consensum. ut infra eodem titu. ueniens infra de coniugio. seruo proposuit. & ff. de iure. do. l. Proculus. & ualebit matrimonium non ut a tempore contractus. sed ut a tempore noui consensus. Est igitur in potestate mulieris errantis separari a uiro putatiuo uel implorare ipsum compelli si sponte noluerit. ¶ Sed quid si adulter nouum consensum præueniens cum alia contrahat. Puto matrimonium tenere. ¶ Et nota quod hodie non sufficit fidei datio uel contractus de facto nisi

Et nisi adulterium interueniat. ut infra eod. c. ult. & idem puto in machinatione. quamuis de ea nihil exprimat decre. eadem exprimitur tamen infra eodem. c. 1. & c. super hoc & c. ueniens. quod enim non mutatur quis stare prohibebit. ut. C. de testamen. l. fancimus. Credendum est enim quod dominus papa considerauit quod omnia iura de hac materia loquentia tractant de adulterijs. & ideo uoluit quantum ad matrimonium impediendum & prohibendum ut adulterium præcederet omnem causam fidei dationem. machinationem. contractum de facto. uel etiam sequeretur legitima cum superstite. ut infra eodem cap. ultimo. Et per hoc sublata est hodie opi. Hug. qui dicebat unum sufficere ex tribus prædictis sine adulterio Et reddebat rationem sui dicti sic. In his casibus agitur de re non uacante. scilicet de muliere ab alio possessa. & idem in uiro ab alia possessa. unde iura noluerunt matrimonium consistere inter tales etiam sublato impedimento per mortem legitimi uel legitima. sicut alias contingit. simile in pacto de futura successione. quod non ualeat etiam defuncto domino de cuius hæreditate pacifiscitur. ut. C. de pac. l. ultimo. Et simile in promissione præbendæ non uacantis quæ non ualeat etiam quando uacat. ut supra de concess. præben. nulla. Sed ut dictum est obtinet quod præmissi.

¶ Sunt & alia crimina quæ impediunt & prohibent contrahi matrimonia. ut est raptus. ut. 27. quæst. 2. raptor. & c. statutum. Item incestus ut. 32. quæstio. 7. si quis uiduam. & c. si quis cum nouerca. Item uolatio publicæ honestatis iusticiæ ut. 27. quæstio. 2. si quis sponsam. Item cum alter coniugium uel uterque per industriam & maliciam proprium filium eleuat de fonte sacro. 30. quæstio. 1. de eo. Item si quis sanctimonialia cognoscat ut. 27. q. 2. hi ergo Item si quis uxorem occidat. ut. 23. quæst. 2. ammonere. nisi sit adolescens & de eius incontinentia timeatur. ut. 33. quæst. 2. in adolescentia. Item qui præbyterum occiderit. ut infra de pæ. & re. qui præbyterum. Item dicunt

quidam quod solemniter pœnitentes contrahere prohibentur ut. 23. q. 2. de his. & c. antiqui. Et in his delictis dicunt quidam ita prohiberi contrahi matrimonium ut & contractum non teneat. quasi sufficiat legillatorem prohibuisse. & si non adiecerit factum contrarium non ualere. ut. C. de legi. & consti. l. non dubium. quos enim prætor prohibet omnino prohibet. ut. ff. de postu l. quos prohibet. & quod contra leges uel canones sit rescindi oportet. ut. 10. distinctione. uides. Verius tamen puto quod teneat matrimonium & si contrahi prohibeatur. nam inuenio quod cum incestuosus contrahat matrimonium tenet. ut infra de eo qui cog. consangui. uxo. suæ. transmissæ.

¶ Excipiuntur tamen tria crimina quæ præmissi adulterium cum fidei datione cum machinatione. uel cum contractu de facto. Quod autem de solemniter pœnitentibus dixi. ideo uerum est secundum quosdam. quia uouere intelliguntur. pœnitentes enim sub regula ecclesiæ uiuere debent. ut de pœni. distinctio. 5. contrarium. Item intelliguntur ecclesiasticæ personæ ut. 11. quæstio. 1. aliud. Hug. uero dixit quod quilibet pœnitens matrimonium contrahere potest nisi sit alicui iunctum nomine pœnitentiæ ne contrahat. hoc tamen fallit in tribus casibus ut dicebat in uxoricida. in raptu sponsæ alterius & incestu. Ideo autem in his matrimonium prohibetur. quia in his matrimonium contaminatur. Sed & ab his casibus excipiebant adolescentes quos dicebat de iure contrahere posse non obstante aliquo ex criminibus supra dictis.

Summarium

- 1 Matrimonium non dissoluitur per superuenientem lepram. uel infirmitatem. uel affirmitatem
- 2 Uxor an teneatur sequi maritum leprosum.

¶ DE CONIUGIO LEPRO-
forum. Rubrica.

IN presenti rubrica tractatur de alio impedimento matrimonij. s. de impedimento lepræ. morbus enim lepræ sponsalia de futuro dissoluit. ut infra eo. tit. literas supra de iureiur. quemadmodum unde impedit matrimonium contrahendum. & ideo ponitur hic rub. de coniu. lepro. ¶ Est igitur sciendum quod neque lepra superueniens neque infirmitas uel afinitas dissoluit matrimonium legitime contractum infra eod. c. 1. & 2. 3. 2. quæst. 5. horrendus. & c. si uxorem. & q. 7. illi qui. & c. neque furiosus ut infra de eo qui co. confan. uxo. suæ discretioni. & c. tuæ. unum solum casum intuenio in quo matrimonium non consumatum dissoluitur. s. per ingressum religionis ut supra de conuer. coniu. uerum. & c. ex publico. Sed nūquid sanus teuetur cohabitare infirmo. Dixit alanus quod non. quia de consuetudine approbata per canones obtinent uel leprosi separantur à sanis. ut infra eod. c. 1. supra de ec. ædi. cum apostolus. 33. q. 2. hoc ipsam. & idem statuitur in ueteri testamen. Sed erit sanus ita uicinus infirmo. ut possit ei ministrare & debitum reddere coniugale. Sed certe quamuis leprosi separandi sunt à sanis ut superius dictum est. nam tamen uxores à uiris uel uiri ab uxoribus sunt separandi uel etiam dimittendi. ut infra eodem. c. quoniam. unde cum sanus teneatur infirmo reddere debitum coniugale. & cohabitare tenetur. Nec obstat decre. infra eod. c. 1. quæ dicit uxores sollicitis exhortationibus inducendas ut uiris leprosis coniugali affectione ministrent. ideo illa monitoriè loquitur non præceptiue ut leprosi inducantur ad continendum & non fiant improbi ad executionem debiti. alias decre. illa corrigetur per sequentem. ¶ Sed quid si quis grediatu domum leproforū in qua multi leprosi sub magistro uiuunt. ut supra de ec. ædi. cum dicat. nunquid uxor sana teneatur sequi. Non credo cum in communi dormiant & in communi uescantur. sed

si cella aliqua daretur uel domus proxima in qua possent cohabitare uir & uxor tunc uideretur contrarium esse dicendum ¶ Quid de filiis. puto quod cum sano debeant remanere. ne inficiantur. cum sit morbus contagiosus.

Summarium

- 1 Seruus an possit contrahere matrimonium. & cum qua.
- 2 Seruus cui obedire teneatur. si eo tempore quo dominus seruitium exigit. uxor petit de bitum.
- 3 Domini seruorum an & quando cogantur eos uendere ne eorum matrimonium sit separatum
- 4 Dominorum uenter si uult curere seruum qui matrimonium contraxit. quid sit agendum.
- 5 Matrimonium an separatur si liber ignoranter cum ancilla contraxerit. Errantis consensus nullus est.
- 6 Matrimonium contractum per seruum cum libera. qui putabat eam esse seruam. an teneat.
- 7 Matrimonium an sit Separandum si seruus intendens contrahere cum libera. cum ancilla contrahit.
- 8 Matrimonium an separatur. si seruus contraxit cum ancilla ignoranter. & ex quo sciuit. consensus.
- 9 Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter qua tandem manumittitur uiro ignorante mutationem status mulieris. an teneat.

¶ DE CONIUGIO SERVO-
rum. Rubrica.

Sequitur de alio impedimento matrimonij. s. de impedimento conditionis seruilis. & ideo ponitur hic rub. de coniugio seruorum. ¶ Videamus igitur an seruus possit contrahere matrimonium. & cum qua. Item an consensu domini sit requirendus. Et quid iuris sit de matrimonio contracto inter liberum & ancillam & inter seruum & liberam. ¶ Potest seruus contrahere cum ancilla. ut infra eo. c. 1. & 39. q. 2. c. ul. potest etiam cum ingenua. dum-

ana. dummodo non ignoret conditionem ipsius. ut. 29. qu. 1. c. 1. 2. & 3. & c. si quis ingenuus. non enim uideret celatus qui sciuit. nec certiorari debuit qui non ignorauit ut. ff. de ac. emp. & uen. l. 1. in fi. Sed si dominus uideat seruum suum cum libera contrahentem & dissimulet. seruus eripitur in libertatem. ut. C. de lat. libe. tol. l. una. §. sed & si quis. & in auc. ibi signata. & in auc. de nup. §. si uero ab initio. col. 4. in auc. ut libe. de cætero. §. sed & si quis. coll. 6. Potest seruus contrahere cum ancilla innito domino. & si dominis contra dicentibus inter seruos & ancillas contra etiam sint matrimonia, non sunt propterea dissoluenda. ut infra eod. c. 1. & si diuersi sint domini non dicunt debitis seruitijs defraudari ut infra eodem c. 1. & 29. quef. 2. dictum. nec sunt ita detrahendi ut uiri & uxoris separatio fat. ut. C. communia utriusque iudi. l. possessionum. ¶ Sed quæritur quid si dominus exigat seruitium à seruo & eodem tempore uxor petat debitum. Dicitur potest quod se impediunt in concursu. ff. de usufr. l. quotiens. Vel uerius est domino obediendum, quia uir cum onere suo transit ad uxorem Et quia hæc decre. dicit consuera seruitia non minus debent dominis exhiberi. Quod intelligo uerum nisi periculum fornicationis timendum sit in uxore. ¶ Sed quid si diuersi domini diuersarum sint regionum. ita ut uir & uxor mutuo conuenire non possint ad coniugale officium exercendum. Respondeo. ut euitetur fornicationis materia cogantur per ecclesiam alter dominorum uendere alteri uolenti emere. ut. C. de communi seruo. manual. l. una. §. & generaliter. ¶ Sed quid se neuter dominorum emere uelit. cogatur alter dominorum cuiuslibet extraneo uendere in provincia serui uel uenalem exponat. & si nullus appareat emptor emat ecclesia ut arg. 54. di. fraternitatis. uiri enim & uxores separandi non sunt ut. 33. quaestio. 2. quos deus. 29. quaestio. 2. c. uti. & ff. de ædi. ed. l. plerumque. ¶ Si liber contrahat cum ancilla ignorans eius conditionem. nullum est matrimonium. pro

pter conditionis errorem nisi comparata conditione in eam consentiat uerbo uel facto. ut infra eodem titul. proposuit. & c. ul. & 29. q. 2. si quis ingenuus. errantis enim consensus nullus est ut. 29. q. 1. §. 1. & ff. de iurisd. om. iudi. l. si per errorem. C. de iuris & fac. ig. non. idcirco Et quod dixi de errore conditionis intelligo deterioris. id est seruilis. ¶ Nā si seruus contrahat cum libera errans in eius conditione cum eam putaret ancillam quamuis erret. quia error nihil aliud est quam aliud pro alio putare. ut. 22. quaest. 2. in quibus. 28. distin. quamuis. hic tamen errans non decipitur cum eius conditio melioretur unde prætextu talis erroris non possit diuortium postulare uxore in matrimonium consentiente & si nouerit uirum conditionis esse seruilis. ¶ Item quid si seruus credit & intendit contrahere cum libera & contrahit cum ancilla nunquid quia errauit in conditione etiam deteriori, creditur enim eam cum qua contraxit melioris conditionis & reperit deterioris dirimitur matrimonium. Respondeo non. quia consensit in hominem suæ conditionis. Vnde quod dixi prætextu conditionis deterioris posse dirimi matrimonium intellige respectu errantis. tunc enim neuter alteri conditionem opponere potest. hæc fuit opi. Hug. & mihi placet. Alij tamen dixerunt quod siue erret in conditione meliori siue deteriori, non tenet matrimonium. ut ar. ff. de arbi. l. sed & si in seruum. Vnde secundum eos si seruus credat contrahere cum ancilla & constabit cum libera. uel si liber cum libera & contrahit cum ancilla non tenet matrimonium. Tertij dicunt quod error disparis conditionis dirimit matrimonium. non autem paris unde secundum illos si seruus credit contrahere cum ancilla & contrahit cum meliori hoc est cum libera non tenet matrimonium. Item si liber credat contrahere cum libera & contrahat cum deteriori. similiter non tenet matrimonium. sed in hoc ultimo exemplo omnes conueniunt. Vbi autem error interuenit in pari conditione non dirimitur.

tur. ut si seruus credat contrahere cum libera & contrahat cum ancilla. uel liber credit contrahere cum ancilla & contrahit cum libera. ¶ Item quid si aliquis contrahit cum ancilla ignoranter & tandem dominus manumittit ancillam nunquid hoc ipso matrimonium confirmatur, maxime si post manumissionem interueniat copula carnalis. uiro tamen ignorante mutationem status mulieris? Respondeo nō, quia ad hoc intelliguntur commiseri ex consequentia prioris consensus qui nullus fuit. ar. ad hoc. C. ad uel. l. quamuis. & l. si mulier. & ff. de mino. l. 3. §. scio. ¶ Sed pone quod seruus contrahit cum ancilla ignorans eius conditionem. deinde detecta conditione illius consensus in matrimonium uerbo uel facto. ut infra eod. c. ulci. illa tamen non consentit nunquid est matrimonium inter eos. Dicunt quidam quod matrimonium est ex una parte. s. ex parte illius qui consentit. Sed hoc non placet. quia matrimonium non claudicat nec ex. una parte tantum consistit est enim duorum coniunctio. s. maris & foeminae ut. 27. quest. 2. §. 1. in prin. ut no. supra de spon. in prin. Sed fateor quod mulier compelleretur ad consensum matrimoniale. ratione fidei datae. ut dixi supra de despon. impu. scum maior contrahit cum minore. & quia mulier maliciose dissentire uidetur. ar. ad hoc supra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. cap. 1. ¶ Item quid si inter aliquos coniugatos moueatur quæstio super alterius conditio ne seruili. nūquid is qui matrimonium ac cusat pendente lite exigit debitum uel saltem reddat. Videtur quod saltem reddere debet exactus. alter enim interim possessionem maritali destitui non debet ut supra ut lit. pē. laudabilem. 16. q. 4. uoluntus. 9. quæstio. 4. nonne. Dixerunt quidam quod is qui ad diuortium agit exigere non debet ne sibi præiudicium pareat sed exactus soluat quia exigere est in eo. soluere non est in ipso, sed in altero ut supra de conuer. coniu. quidam intrauit. Mihi autem uidetur quod nec exire debet nec reddere exigenti. alias quodcum

que istorum fecerit præiudicabitur sibi ut infra eodem titu. proposuit. & si ob hoc excommunicaretur. quia non redderet. defferet excommunicationem patienter tolerare priusquam obedire. quia si naturali affectione cognosceret induceretur matrimonium. si fornicatio peccatum mortale. & ideo in tali casu expedit non parere ut supra de re. spo. literas infra de sent. ex com. inquisitioni.

Summarium

- 1 Liberi unde dicantur. & quid sit libertas.
- 2 Liberi qui sunt.
- 3 Partus quo ad libertatem & seruitutem sequitur uentrem, in honoribus uero & ius ad alia sequitur patrem.
- 4 Ecclesia libertates tueri debet.
- 5 Filiatio qualiter probetur.

¶ DE NATIS EX LIBERO uentre. Rubrica.

TRactatum est supra de conditione coniugatorum. nunc tractatur de conditione natorum. & ideo supponitur hic rubrica de natis ex libe. uen. ¶ Videndum est igitur qui sint liberi, cuius conditionem patris an matris filius se qui debeat, & in quibus. Item in quibus casibus nati ex libero uentre deducantur in seruitutem. ¶ Liberi dicuntur à libertate. Libertas autem est naturalis facultas eius quod cuique facere libet ut in sti. de iure perso. in princ. ¶ Liberi sunt qui ex ingenuis nascuntur sunt autem liberi qui manumittuntur. ut insti. de inge. ¶ Partus quo ad libertatem & seruitutem sequitur conditionem matris. ut. C. de rei uend. partus. ff. de sta. ho. l. lex natura & l. cum legitima. supra de seruis non or. c. ult. 32. q. 4. liberi. Et in tantum hoc uerum est ut sufficiat aliquo momento fuisse in libero uentre. ut quis liber nascatur. ut ff. de sta. ho. l. seruorum. ¶ In honoribus autem muneribus & municipijs partus sequitur partem. C. de decu. leos. l. exemplo & l. nullius solius. & ff. de statu. ho. l. libertos. Et in tantum hoc uerum

rum est . ut sufficiat conceptum esse ex de-
 curione quantum ad hoc . ut patris condi-
 tionem sequatur . quamuis ante ipsius na-
 tiuitatem pater desinat esse decurio . ut . ff .
 de decur . l . 2 . § . in filijs . ¶ Et si quærat in
 quibus filius patris iam a senatu remoti
 sequatur conditionem . Respondeo in
 multis . ut . ff . de decur . l . 2 . § . in filijs . ff . de
 pœnis . l . mortis . § . ille forte . C . de decur .
 l . decuriorem . & l . decurionum filij . ¶ Cau-
 saliter uero contingit ut liber natus effi-
 ciatur seruus ut si sacerdos de facto in-
 genuum mulierem sibi copulet uxorem ,
 filij nati ex tali contubernio fiunt serui
 illius ecclesiæ in cuius iniuriam sacerdos
 contraxit . ut 15 . quæst . vlti . cum mulie-
 re . Item illi qui sarracenis arma , ferrum ,
 lignamina subministrant . ut infra deinde ,
 ita quorundam . Item illi qui sarracenis
 galeas uendunt uel naues quæ in pyra-
 ticis sarracenorum nauibus curam guber-
 nationis exercent uel machinis aut qui-
 busdam alijs aliquid eis impendunt cum
 filium uel auxilium in dispendium terræ
 sanctæ eodem titu deinde & c . ad liberan-
 dum . Item si liber homo maior 20 . an
 sciens permittit se uendi ad participan-
 dum pretium & in ueritate participet .
 seruus efficitur . ut insti . de iure perso . § .
 penult . & . ff . de libe . causa . l . liberis . r . res-
 ponsio & § . si quis sciens . Sed & liberi fa-
 cti ex ingratitude reuocantur in serui-
 tatem . & ex omnibus alijs causis ex qui-
 bus reuocatur donatio . in ut auc . ut lib . de
 ce . § . illud col . 6 . ut de hac materia no . su-
 pra de seruis non ordinan . § . nunc uiden-
 dum . ¶ In summa notandum est . quod
 ecclesia libertates tueri debet . ut infra
 eodem . c . r . ¶ Sed si dubitetur de filiatio-
 ne poterit probare quis se filium . ut su-
 pra de filijs pres . Michael . ff . de li . & po . l .
 posthumus § . vlti . Licet sit contra ar . ff .
 de conditio . & demonstratio . l . Lucius .
 probabit inquam eum natum ex his qui
 matrimonialiter iuncti sunt . uam filius
 est is quem nuptiæ demonstrant . ut . ff . de in-
 ius ue . l . quia mater . uel per confessionem
 patris & matris . ut infra qui si . sunt legi .
 transmissæ . uel per affectum . ut supra de

presump . afferre . 2 . q . 6 . ad Romanam . C .
 de inoffi . testamen . l . si mater . & statur his
 coniecturis donec probetur contrarium .
 ut . C . de probatlo . l . non nudis . C . de testi-
 bus . l . neque professio . ff . de inoffic . testa-
 ment . l . si instituta . § . 1 . & . C . de hæredi .
 insti . l . si pater .

Summarium

- 1 Cognatio spiritualis quid sit .
- 2 Propinquitates . orta & cognatione spiri-
 tuali . que contrahitur in baptismo quot
 sint .
- 3 Vir & uxor an sibi communicent actionem
 & passionem in materia prædicta .
- 4 Comaternitas in baptismo contrahitur . &
 an contrahitur in his quæ baptismum
 præcedunt .
- 5 Filij duarum commatrum uel compatrum an
 possint inter se contrahere matrimo-
 nium .
- 6 Cognatio spiritualis & legalis quas perso-
 nas non excedat .

¶ DE COGNATIONE SPI- rituali . Rubrica .

TRactauimus supra de quibusdam
 impedimentis matrimonij . nunc
 autem tractaturi de cognatione le-
 gali . Item de consanguinitate & affini-
 tate . præmittamus de digniori scilicet
 de cognatione spirituali & ideo ponit
 hic rubr . de cognatione spirituali . ¶ Vi-
 dendum est igitur quid sit cognatio spi-
 ritualis . quot sint eius species , in quibus
 sacramentis hæc cognatio contrahitur . &
 an filij ante comaternitatem uel post
 geniti possint matrimonio copulari .

- 1 ¶ Cognatio spiritualis est propinquitatis
 seu attinentia proueniens ex sacramenti
 datione . ¶ Ex cognatione spirituali quæ
 contrahitur in baptismo nouem propin-
 quitates nascuntur . † Prima inter sacerdo-
 tem baptizantem & baptizatum quæ est
 filiatio . Secunda inter sacerdotem & pa-
 trem baptizati , & hæc est comaterni-

tas. Tertia inter eundem & matrem pueri, & hæc est commaternitas. Quarta inter filios sacerdotis & baptizatum & hæc est fraternitas ut 30. q. 1. omnes. & q. 3. ita. Quinta inter baptizatum & suscipientem de baptismo. & hæc est filiatio. Sexta inter baptizatum & uxorem suscipientis, & hæc similiter est filiatio. Septima inter baptizatum & filios suscipientis. & hæc est fraternitas. Octaua inter suscipiẽtem & patrem suscepti, & hæc est commaternitas. Nona inter suscipientem & matrem suscepti. & hæc est commaternitas, ut hæc omnia probantur. 30. q. 3. per totum. & q. 4. si quis unus. & c. qui spiritua-lem. & c. post uxoris. & infra eodem titulo. c. 1. & c. Martinus & c. ueniens & c. tua.

3 ¶ Circa hanc materiam quaeri consueuit. an uir & uxor sibi communicent actionem & passionem. In actione dico quod sic. ut si suscipio filium tuum de sacro fonte compaternitas contracta inter te & me mediante actu meo communicatur uxori meæ. ut infra eod. tit. Martinus. & 30. q. 4. si quis unus. Sed nunquid communicant sibi passiones. Verbi gratia. habeo filium ex prima uxore hunc suscipis de sacro fonte. & per hoc quod patior te agere contrahitur inter te & me compaternitas. quæ uidetur me mediante communi-
cari uxori meæ secundæ unde efficieris mihi & uxori meæ compater cum qua prius contraxeram & consumaueram matrimonium. Nam si antequam cum secunda contraham. uel si post contractum & antequam consumaretur filius meus genitus ex prima uxore de sacro fonte leuetur. si postea contraham uel saltem postea consumem hæc compaternitas non communicatur uxori. neque enim cognatio carnis cognationi spiritus comparatur. ut 30. q. 4. post uxoris. ut sicut omnes consanguinei mei efficiuntur affines uxoris meæ. sic omnes compateres & comatres meæ efficiuntur. compateres & comatres uxoris meæ quam postea duco. uel cum qua postea saltem matrimonium consummo. quia per unionem carnis sequentem ad unionem spiritus præceden-

tem, id est, ad cognationem spiritualement. hoc est ad compaternitatem uel commaternitatem non transitur, ut in præalleg. c. post uxoris & secundum hoc intellige. e. qui spiritualement. Vel dicas cum Hugo. Lau. & Io. quod uir & uxor communicant sibi actionem consummato matrimonio per carnis copulam. ut cum alter coniugum suscipit filium extranei de sacro fonte. sed non communicant sibi passionem, ut cum filius alterius tantum coniugum suscipitur de sacro fonte. nec refert siue ante siue post matrimonium consummatum. Et est diuersitatis ratio. quia quod agit pars corporis æquum est ut alteri parti communicetur. sed non sic communicabitur alteri quod in persona filij u-nius tantum agitur, qui alteri coniugum nec carnalis nec spiritualis filius inuenitur & si sit filiafter in primo gradu affinitatis. Iuxta posteriorem sententiam locū habent. unde uer. Quæ mihi uel cuius natum mea fonte leuauit. Heu mihi commater fieri mea nõ ualet uxor. Si qua meæ natam non ex me fonte leuauit. Hanc post fata meæ non inde uetabor habere. Ambos compateres facit actio. passionum quam Respo. quæ meum. cuiusue leuat mea natum. Ut mea dicatur quæ carne mihi sociatur. ¶ Contrahitur compaternitas in baptismo ut superius dictum est. Sed nunquid in his quæ præcedunt baptismum. Videtur quod non, quia baptismus est ianua omnium sacramentorum. ut. 32. distin. §. uerum. & supra de præsbite. non bapti. mini. ueniens. unde antequam ponatur fundamentum sacramentorum non uidetur quod contrahi possit cognatio spiritualis. argum. 1. q. 1. cum Paulus. & ad hoc accedit decre. infra eodem. c. contra cto secundum unam lecturam. Sed secundum hoc signatur contrarium. 30. q. 1. per uenit. & de com. dis. 4. in cathecismo. Circa hoc dicit Hug. quod in omnibus præludis baptismi contrahitur compaternitas. & talis quæ impedit & dirimit matrimonium. Et respondebat ad decre. illam contractionem. quod puer in cathecismo retentus non fuit filius communis concubinarij

& concubinarie, sed tantummodo concubinae, & ideo concubinaris potest contra here matrimonium cum illa quae puerum illum tenuerat in cathecismo. nam hoc nec etiam contrahendum matrimonium impediret. ut 30. q. 4. qui spiritualement. Et quod dicit litera illius decre. contracto. quae res uix contrahendo matrimonium impedimentum afferre, exponebat ipse uix, id est. nullo modo. Basianus autem dicebat in tribus contrahi compaternitatem quae impedit & dirimit. in baptismo. cathecismo & in confirmatione. ut de conse. dist. 4. in cathecismo. Sed uerius uideatur sententia Lau. & aliorum dicentium quod in praesidijs baptismi contrahatur compaternitas. sed non adeo ualida ut matrimonia contracta dissoluat sed impediatur contrahenda. Et hoc inuit uerbum decre. uix contrahendo matrimonio impedimentum afferret. quia quod uix fit tamen fit. ut ff. de iudi. l. uix certis exteausis ff. ad uell. l. ulti. r. 3. in sti. de usu. & ha. circa princ. Quamuis sit argum. contra. ff. ad uell. l. tutor. in. r. responso. Et secundum hanc sententiam determinanda sunt illa capitula peruenit. & c. in cathecismo. ¶ Restat uidere an filij duarum commatrum uel compatrum inter se. contrahere possunt. Et est sciendum quod circa hoc canones diuersimode loquuntur. Quidam enim dicunt quod post compaternitatem contractam filij qui nascuntur in se contrahere non possunt. ut 30. q. 3. post susceptum. Sed alius canon posterius editus primum corrigens dicit quod filij duorum compatrum siue ante siue post compaternitatem geniti contrahere possunt. excepta illa sponsa dum taxat per quam uentum est ad compaternitatem. ut 30. q. 3. super quibus. & hic canon confirmatur. infra eod. ca. r. Sed uidetur quod in his consuetudo sit obseruanda. ut infra eodem c. r. & c. super eo. Quod satis admitto circa matrimonia contrahenda. nam etiam illos filios per quos non est peruenitum ad compaternitatem potest impedire consuetudo contraria scilicet in contrahendo. Et sic intelligo illas decre.

sed non posset dissoluere iam contracta. ut supra de spon. duo licet & c. tuas dudum. ¶ In summa notandum est quod cognatio spiritualis sicut & legalis sicut & publicae honestatis iustitia ramos non habent. unde personas cum quibus contracta sunt non aegrediuntur haec uincula. unde cum filia filii mei spiritualis contrahere possum. quia hoc nusquam prohibetur & edictum de matrimonio prohibitorium est. ut supra de spon. cum apud Item cum filia comitris meae non tamen mea spirituali filia. ut 30. q. 3. illud.

Summarium

- 1 Cognatio legalis quid sit.
- 2 Adoptionis quot species sint.
- 3 Adoptari quis possit.
- 4 Legalis cognatio quotplex.
- 5 Cognatio legalis an impediatur matrimonium contrahendum uel dirimat contractum.

DE COGNATIONE LEGALI. Rubrica.

DICTUM est supra de cognatione spirituali. sequitur de cognatione legali. Videndum est igitur quid sit cognatio legalis. quot sunt eius species qualiter dissoluatur & qualiter impediatur matrimonium. ¶ Cognatio legalis est quae provenit ex adoptione. Adoptio autem est legitimus actus per quem qui filius non est pro filio habetur uel nepote uel ulteriore secundum uoluntatem adoptantis. ¶ Adoptio duae sunt species. una qua stat in suo nomine & dicitur adoptio. Alia quae transit in aliud nomen & dicitur arrogatio. Adoptio fit imperio magistratus. Arrogatio auctoritate principis. Dicitur autem arrogatio, quia is quae arrogat rogatur hoc est interrogatur an uelit eum quem arrogat iustum filium sibi esse. & is qui arrogatur interrogatur an id fieri patiat. ¶ Adoptatur is qui est in potestate aliena. arrogatur is qui sui iuris existit. Vnde uersus Arrogatio qui suus est & habet meus esse necesse. patris adoptio suum nec patris definit esse. ut probatur haec. ff.

hæc. ff. de adop. l. generalis. Adoptivus enim non transit in potestatem adoptantis, sed habet ius succedendi ab intestato. ut insti. de adop. §. 1. ¶ Triplex est legalis cognatio. Vnâ superiori & inferioris lineæ inter adoptantem & adoptatum & hæc perpetuam habet prohibitionem. ut. ff. de ritu nup. l. quin etiam. Et alia collateralis quæ tandiu impedit quandiu durati ut. ff. de ri. nup. l. per adoptionem. & hic in c. uno. Tertia est prohibitio quæ surgit ex cognatione legali & illa perpetua est inter adoptatum & uxorem adoptatis. ut ff. de ritu nup. l. adoptivus. 1. Respon. Dicunt tamen quidam quod hodie collateralis cognatio locum non habet cum hodie adoptatus non transeat in potestatem extranei adoptantis. ut. C. de adop. l. ult. Sed puto contra. quia etiam hodie acquiritur per adoptionem ius succedendi. ut in l. prædicta. ¶ Hæc cognatio legalis neque impedit matrimonium contrahendum sed etiam dirimit iam contractum ut 30. q. 3. ita diligere.

Summarium

- 1 Consanguineam sponse si quis cognoscit an contrahatur affinitas.
- 2 Affinitas an per coitum incestuosum. uel fornicarium contrahatur.
- 3 Affinitas, consanguinitas & publice honestatis iustitia prohibitionem suam produciunt usque ad quartum gradum.

¶ DE EO QUI COGNOUIT
consanguineam uxoris suæ.
Rubrica.

SVperius diximus de cognatione spiritali & legali. Nunc dicamus de consanguinitate & affinitate carnali. Sed quia plerumque post matrimonium contractum, superuenit affinitas inique contracta. ut infra eodem cap. discretionem circa si. Ideo prius de ipsa uidendum est. & propterea ponitur hic rubrica de eo qui cog. consanguini-

1 uxo. suæ. ¶ Est igitur sciendum quod si quis post contractum matrimonium cognoscit consanguineam uxoris suæ oritur inter ipsum & uxorem quædam affinitas uel publicæ honestatis iustitia per fornicarium coitum contracta. Sed quia nihil superueniens præter ingressum religionis rescindere potest matrimonium legitimè contractum. ut no. supra de coniu. lepro. in prin. Ideo non sufficiat ad matrimonium dirimendum & si ex actionem coniugalis debiti interdicit. ut infra eodem titulo discretionem. & capitulo tue. & c. iordane. si uero matrimonium præcedat quamnis sequantur sponsalia de futuro impedit matrimonium contrahendum. ut infra eo. c. 1. & 2. ¶ Sed queritur an per coitum incestuosum uel fornicarium contrahatur affinitas. Respondeo sic ut infra e. discretionem. & c. tue & 35. q. 3. nec eam. Quidam tamen absurdum reputant quod affinitas quæ est legitimè uinculum oriatur ex dånato coitu. Vnde si uelles probabiliter dicere posses quod si ex huiusmodi coitum non oriatur affinitas, nam affinitas est quædam proximitas ex nuptijs proueniens. ut. ff. de gradi. l. non facile. §. affines. & §. sciendum. oritur tamen publicæ honestatis iustitia. Sed si quis aliquam extraordinaria pollutione polluat nunquid cum consanguinea ipsius poterit contrahere. Respondeo si citra maritalem affectionem ipsam polluit non impedit contrahere cum cognata. ut 35. q. 3. extraordinaria. sed si maritalis affectio interuenit ut pote cum sponsalia de futuro præcedunt & postmodum sequitur extraordinaria pollutio, ex hac oritur publicæ, honestatis iustitia quæ prohibet matrimonium contrahi cum cognata pollutæ & contractum dissoluit ut infra eodem. titu. fraternitati. Et est duplex causa diuortij publicæ honestatis iustitia quæ surgit ex sponsalibus. & eadem siue affinitas de quartum altera dubitatur an nata sit ex pollutione uel pollutionis temptatione quæ compelli non potuit ætatis impediendo defectu. ut supra de spon. iuuenis. quamuis cum prima

ma nec uerum fuerit matrimoniu ex forma contractus. nec presumptum cum contractus non habuisset effectum. ut supra de spon. ca. ulti. ¶ In summa notandum est quod istud quod hic dicitur in plerisque decre. ut si quis aliquam consanguineam uxoris suæ cognouerit perdat ius exigendi. locum habet in consanguinea usque ad quartum gradum. Et idem est si queratur an is qui cognouit aliquam fornicario coitu possit contrahere cum cognata ipsius. Quia dicendum est quod non usque ad quartum gradum. hodie enim consanguinitas effinitas & publice honestatis iustitia prohibitionem suam producit usque ad quartum gradum ut infra titu. proximi non debet.

Summarium

- 1 Probatio per inspectionem oculorum quando fieri debeat.
- 2 Regula assignantur quarum instructione genealogia arboris consanguinitatis exemplatur.
- 3 Matrimonium olim in septimo gradu contra etum an legitime hodie per iura consanguinitatis generalis. secundum que licet contrahere in quarto gradu.
- 4 Leges & constitutiones futuris dant formam negotijs. non ad praterita renouantur.
- 5 Matrimonium inter superscriptos separatim an possit denovo contrahi.
- 6 Consanguinitas an sit in quinto. sexto & septimo gradu.
- 7 Incestus an in quinto gradu committatur.
- 8 In gradu qua persona esse dicantur. & gradus faciant.
- 9 Linea quid sit. & quid sit gradus.
- 10 Affinitas quid sit. & nu. 20.
- 11 Regula assignata i arbore affinitatis per quas affinitatis gradus & genera discernuntur.
- 12 Arbor affinitatis qualiter componatur.
- 13 Matrimonium contractum in secundo genere affinitatis. nunquid stare uel separari debeat. & an isti separati possint iterum

matrimonialiter copulari. nu. 14.

- 16 Publice honestatis iustitia que olim ex secundis nuptijs nascebatur an sit sublata.
- 17 An hodie sola publice honestatis iustitia locum habeat. qua oritur de sponsalibus de futuro.
- 18 Affinitatis genera qualiter contrahantur. & nu. 19.
- 21 Affinitas ex nuptijs interdicti. non oritur.

DE CONSANGVINITATE & affinitate. Rubr.

Dici tum est supra de cognata. spi. & lega. nunc agendum est de carnali qua in consanguinitate & affinitate consistit. unde ponitur hic rub. de consan. & assi. ¶ Videndum est igitur de prima parte rubricæ quid sit consanguinitas quid linea. quid gradus. quot sint linee quot gradus. & qualiter computandi. ¶ De secunda parte rubricæ uidendum est quid sit affinitas. quot sint affinitatis genera. quot gradus in singulis generationibus & qualiter sint computandi. ¶ Sed quoniam quedam sunt que inspectioni subiicienda sunt oculorum ut agrorum dimensio. ut. C. fini regun. l. 2. ff. eodem titu. l. si irruptio. 16. quaestio. 3. inter memoratores. Ventris inspectio ut uideatur an mulier sit pregnans uel no ut. ff. de uen. inspi. l. 1. in prin. Locorum pudicitia occulta inuestigatio. dum queritur an mulier uirgo sit uel corrupta. ut supra de probati. proposuisti. 27. quaestio. 1. nec aliqua. Item cum queritur an mulier arca sit uel non arca ut infra de frigi. & male. fraternitatis. Idem est & si queratur de alia instrumenti infirmitate a natura contracta ut infra eodem titu. ex literis. Et idem crederem si queratur an uir sit secutus uel eunuchus. Item inspicitur quis in partibus. inferioribus dum queritur de ætate ut supra de despon. impubè. puberes. ff. de mino. l. minor ex aspectu. Nec ob his. C. quando tutor uel cura. esse desinat. l. in decorum. Nam uerum est quod illa inspectio reprobatum cum. agitur de tutela. uel

la uel cura. Item non obs. quod dicitur quod oculus fallitur ut 27. q. 1. nec aliqua quia si plerunq; fallatur sepius tamen non fallitur. Et propterea utile æstimauit ponere utranq; arborem & oculara fide instruere de utraque sicut in subsequenti bus apparebit.

Lectio arboris uacaturum prius nosse oportet quare arbor fuit sic depincta. Et certe ideo quia utile usum est & expediens gradus & attinentias consanguinitatis oculorū inspectioni subijci. quia sepius irritant animos diuina per aures. quāsi quæ sunt oculis fidelibus ut infra gradibus. §. ul. Huius arboris pictura autē. est ut. 35. q. 5. ad sedem circa finem tertiæ columnæ. Et licet hæc pictura ascripta sit in decretis. non tamen hic esset superflua. ut cum ibi & hic de consanguinitate tractetur. neuter librorū picture doctrina decet. cum nemini dubiū ueniat quod repetita lectio probat hoc satis ualidum satisque esse formosum. ut. C. de emendatione iustiniani cod. l. una. Sed quia oculus plerunq; fallitur. ut 27. q. 1. nec aliqua. & ff. de uentre in sp. l. 1. r. respon. Idcirco super ipsius arboris expositione doctores inuigilant & scholares circa intellectum eorum quæ uident & audiunt aliquantulum elaborant. Et quia in qualibet arbore fructifera & naturali. quattuor attenduntur. truncus rami. Fructus frondes. Et in hac arbore scripta eadem cōsiderari oportet. ¶ Appellamus ergo truncum Ioachim sicut enim arbor naturalis producit palmites sursum ex lateribus. Ramos extendit. deorsum autem continet pedamenta. sic & Ioachim sursum lineam erigit ascendentem & utroq; latere ramos collaterales emittit. deorsum uero subdit lineā descendentem. Ioachim itaque truncum. & lineas collaterales ramos fructus attinentias. frondes quas dā dicimus quæstiones uel auriculas quæ in antiqua arbore ponebantur. Hac itaque similitudinē denotata quæ etiam auctoritate canonis comprobatur. ut 34. q. 5. tunc saluabimur. in prin. ad lectionem ipsius arboris accedamus. In qua doctrina

alia sunt obseruanda. Primo assignentur regulæ quarum breui instructione generalia totius arboris explanatur. Secundo arbor ipsa legenda est. & gradus sunt secundū regulas computandi. Tertio quædam obiectiones discutientur. Quarto quæ tabilia assignentur. Et sic quaternario numero arboris expositio terminet. ¶ Quinta que sunt regulæ. † Et prima talis est. Persona adiecta personæ per carnis propagationem gradum adjicit. Et hæc regula locum habet in linea ascendenti & descendenti. Secunda talis. ¶ Quot sunt personæ de quibus quæritur computatis intermedijs una minus. tot sunt gradus. Verbigratia. si sunt quattuor personæ dicas ibi tertium esse gradum inter extremos. si sunt quinque dic quartum esse gradum ut semper una persona subducatur. Et hæc regula locum habet in his personis quarū una descendit ab altera ut est uidere in linea ascendenti & descendenti. ¶ Tertia regula talis est. Si personæ de quibus quæritur non descendant una ab altera. sed collateraliter a communi stipite procedant & sint in linea æquali. quoto gradu quæuis istarum distat a communi stipite toto gradu different inter se. ¶ Quarta regula est talis. Si persone. de quibus quæritur non descendant una ab altera. sed collateraliter a stipite communi procedant & sint in linea inæquali. quoto gradu distat persona remotior ab ipso trunco. toto gradu distat inter se ut semper computatio fiat ab eo magis est. remotus ab ipso trunco ad ipsum truncum. Et hæc duæ regulæ locum habent in collateralibus. ¶ Quinta regula est talis. Quoto gradu distat aliqua persona a cōmuni stipite toto gradu distat a quolibet descendentium ab eo. Et hæc regula locum habet usque ad lineam æqualitatis. & de hac facit mentionem decre. infra ti. ca. ulti. ¶ Præmissis itaque regulis istis faciendā est computatio graduum & uidendum qualiter & quoto gradu distet inter se omnes personæ in arbore constitutæ. His ita dispositis & gradibus in ipso arbore tam animo quam oculo ac digito computatis uidendum est de obiectionibus & responsis

responsis ad eas. ¶ Quæritur igitur quare cellula in qua est ioachim dicatur uacua. Et redditur illa ratio. quia pro truncato ponitur, à quo truncato ceteri ramusculi producuntur. & ideo truncus appellatur. Inde est quòd in illa cellula non ponuntur duæ persone sicut in alijs cellulis, cum respectu diuersorum diuersa nomina sortiatur. nam quandoque uocatur pater, quandoque filius, quandoque nepos, quandoque auus. non potuit ei congruè nomen imponi sed dicitur cellula uacua dicitur truncus. ut. 35. q. 5. series. Dicitur etiam protheus propter diuersitatem nominum & proprietatum quæ illi attribuitur, unde illud. Quo teneam nodo mutante prothea uultum. Item quæritur quare ioachim non possit contrahere cum filia abauis ex linea transversali secundum regulam illam. persona addita personæ per carnis propagationem mutat uel adjicit gradum. Ad hoc dici consuevit. Quærite quos agit mundi laborat mihi semper. Tu quicumque tam moues crebros causa meatus. ut superius uoluit late. Posses tamen dici, quia hoc ideo contingit, quia gradus canonicis compositus est unde quamuis plures sint distantie in personis, eadem tamen uidetur attinentia inter Ioachim & sobolem abauis ex parte transversali quæ est inter Ioachim & ipsum abauum, considerato gradu in quo attingit Ioachim ipsi abauo. sicut est uideri in banca. si enim plures sedemus in una banca licet unus altius & alter planius, in una tamen banca sedemus. Vel planius dicere potest cum quæritur de attinentia inferioris ad superiorem non computatur ascendendo ab inferiori usque ad summum ut sic postea à summo fiat descensus ad inferiores. quia secundum hoc fieret multiplicatio graduum sed ascenditur usque ad collateralem ipsius de quo quæritur. Vnde in questione præmissa computandum. est à Ioachim usque ad proauum & proauiam. & sic perueniendum est ad collaterales qui gradum adijciunt. ¶ Item quæritur an matrimonium olim in septimo gradu contractum legitimeur hodie

per iura consilij generalis. secundum quæ licet contrahere in quarto gradu. ut infra eod. titul. non debet. Ita tamen si non per tantum tempus ante noua iura durauerit quod per noua iura sit quidam dissimulata dispensatio. ut infra qui mat. accu. poss. per tuas. Respondeo matrimonium istud iudicandum est secundum antiqua iura & per hoc dirimendum, ut probatur in autè. ut cum app. cognos. in primæ colla. 9. ¶ leges enim & constitutiones futuris dant formam negotijs non ad præterita reuocantur. ut supra de consti. cognoscentes. & C. delegi. & constitutionibus. l. leges. ¶ Item quæritur an isti de quibus proxime quæsitum est separati. possint inter se contrahere matrimonium. Et uidetur quòd non ut probatur. 35. q. 6. ab isto. Posses tamen satis tolerari ut si denuo & de nouo consentiant ualeat matrimonium ut ex nunc non ut ex tunc. ut infra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. c. 1. & c. ueniens. ¶ Item quæritur an hodie in quinto gradu sexto & septimo sit consanguinitas. Respondeo est quantum ad ius succedendi, non quantum ad ius matrimonij contrahendi. imò est ius succedendi usque ad decimum gradum legalem. ut. 35. q. 5. ad sedem, circa principi. Nec obstat quod in eod. c. dicitur in fine. ultra septimum non est gradus. sic & hodie dici potest ultra quartum gradum non est gradus. ut infra eodem capi. non debet. Sed ad utrunque simul respondeo. non est gradus impediens matrimonium. sed est gradus inducens successionem. ut superius dictum est. Item quæritur. pone quod dilectam à communi stipite. quinto gradu aliqua distat ab eodem ex alio latere per lineam transversalem tertio. nunquid possim cum illa contrahere. Respondeo hæc quæstio uidetur expedita per quartam regulam superius positam nam quoto gradu ego remotior disto à communi stipite toto gradu ab illa minus remota. Nec obstat. decre. infra eod. titul. quod dilecto ubi igitur quod uterque contrahentium distat à communi stipite pari gradu. Quia hic circa dispensationem interpretatio artatur. Vel

ibi papa multitudini & obseruatæ consuetudini illius prouinciæ consulus defert quam aliud in dissensionem & scandalum populi. statuat quadam adhibita nouitate. ut ibi in fin. ¶ Item quæritur an committatur incestus in quinto gradu. Et certè non. quia quod incestus committatur. hoc non procedit ex natura coitus. sed potius ex constitutione ecclesiæ quæ statuit certos gradus & constituit in eis fore coitum incestuosum. Sicut & prohibitio matrimonij non ex natura matrimonij sed ex constitutione procedit ecclesiæ. ut. 35. quæst. 1. cum igitur. ¶ Item quæritur cum proauus proauunculus & propatruus sint in eadem linea & in eodem gradu. quare Ioachim magis distet à pro patruo & pro auunculo quod proauo. Respondeo illi dicuntur esse in eodem gradu respectu superioris non inferioris. Item quæritur quantum pretendatur consanguinitas in linea ascendenti & descendenti. Et uidetur quod in infinitum. ut. ff. de ritu nup. l. nuptiæ. 35. quæst. 1. progeniem. & c. de affinitate. & c. in copulatione. Hodie autem indistincte tam in ascendentibus & descendentibus quam in collateralibus quartum gradum prohibitio non excedit. ut infra eodem titu. non debet. Hæc notabilia notabiliter sunt notanda. quia Ioachim cum nulla persona posita in arbore contrahere potest. ¶ Item positi in una parte arboris inter se contrahere non possunt. quia sibi adinuicem attinent. Et hoc uerum est usque ad ultimam lineam æqualitatis quæ per filium coniungitur Ioachim. Nam sex ultimæ cellulæ ex una parte arboris non attinent omnibus superioribus sicut oculata fide uideri potest. Item illi qui sunt positi in una parte arboris possunt contrahere cum illis qui sunt ex alia parte exceptis tribus lineis descendentibus ex illa cellula in qua continentur pater. mater. nam illi inter se contrahere non possunt præter ab nepotem qui cum illis qui sunt in linea sororis & fratris Ioachim contrahere potest. ¶ Item nota quod non fuit necessarium arborem ex utraque parte depigi. sed ex una ad-

modum uexili. sed forte factum est ex causa uenustatis. uel ut sciamus nomina generis utriusque sexus. quia ex una parte arboris ponuntur nomina descendentium per masculinum sexum & ex alia descendentium per foemininum. Item nota quod quædam sunt lineæ ligatæ filo per transuersum ut denotetur quod illæ sunt lineæ æqualitatis. Itè nota quod licet Ioachim sicut & quilibet alius habeat quatuor auos duos paternos & duos maternos. & sic si ascenderit in quolibet gradu. duplicabis numerum superiorum. non tamen omnes illæ personæ hic ponuntur. ¶ Item nota quod personæ quæ distant æqualiter à communi stipite dicuntur esse in gradu & facere gradum. quæ autem inæqualiter dicuntur distare gradu. ut. 35. quæstione. 5. porro. & c. parentele. ¶ Item no. quid sit linea. quid sit gradus. ¶ Linea est ordinata collectio personarum consanguinitate coniunctarum diuersos gradus continens. & eos à stipite secundum numeros distinguens. Gradus est quidam habitudo siue distantia personarum adinuicem facta collatione ad communem parentem. Item nota quod puncta rubea designant gradus canonicorum propter excellentiam quandam. Nigra uerò gradus legales. De quibus breuiter est notandum. quia in ascendentibus & descendentibus gradibus legalibus locum habent duæ primæ regulæ superius positæ in collateralibus uero talis est regula. Quot sunt personæ collateraliter à communi stipite descendentes præter ipsum stipitem. tot sunt gradus inter extremos de quorum attinentia quæritur. Computationem gradum hic non pono. quia sicut à principio præmissi melius secundum regulas sit computatio ad oculum & ad digitum quam ad intellectum. *Sequitur* uidere de secunda parte rub. l. de affinitate. ¶ Et est sciendum quod affinitas est attinentia unius personæ ad aliam proueniens ex copula carnali quando enim uir coniungitur carnaliter uxori omnes consanguinei uxoris efficiuntur affines uiro. & econuerso. omnes consanguinei uiri efficiuntur affines

fines uxori. & in eisdem gradibus affinitatis in quibus gradibus consanguinitatis alteri attinent. Sed inter cognatos uiri & cognatos uxoris nulla ex illo matrimonio nascitur attinentia. ut infra eo. titul. quod super his. Dicuntur autem affines quasi ad alterius fines accedentes. Et ut melius ac utilius ea quæ ad instructionem huiusmodi arboris pertinent ad oculum ostendatur arborem ipsam depictam inserui ipsam per regulas artificiose diuidens ac distinguens gradibus secundum regulas computandis.

In arbore affinitatis doctrina ista seruetur. Prius ponantur regulæ quarum artificio genera & gradus affinitatis inueniantur. Secundo, arbor componenda est ut tam gradus quam genera secundum regulas computentur. Tertio, quæstiones quædam notentur & solutiones adhibeantur. Quarto quædam notabilia assignantur & sic quaternario numero huiusmodi arboris instructio terminetur. ¶ Quatuor regulæ in hac arbore sunt ponendæ quarum prima talis est. Persona de qua queritur matrimonium contrahente ac consummate oritur primum genus & gradus affinitatis iuxta gradum consanguinitatis inter uirum & consanguineos uxoris & inter uxorem & consanguineos uiri. Hæc regula comprobatur infra eod. titul. quod super his. ¶ Secunda regula talis est. Quoto gradu consanguinitatis distat quis à consanguineo suo uel consanguinea. toto gradu affinitatis distat ab eius uxore marito ipsius. Et hæc regula comprobatur. 35. q. 3. de propinquis & c. æqualiter. ¶ Tertia regula talis est. Persona addita personæ per carnis copulam. mutat genus & non gradum. Et hæc regula comprobatur. 35. q. 3. §. aucto-ritate. & c. seq. ¶ Quarta regula talis est. Persona addita personæ per carnis propagationem mutat gradum: & non genus. & hæc regula comprobatur. 35. q. 3. porro. Has duas posteriores regulas breui uersiculo comprehendere. Mutat nupta genus. sed generata gradum. ¶ Positis regulis &

iure probatis componenda est arbor & exponenda & secundum artificium regularum gradus affinitatis sunt ex utroque latere arboris computandi ut per eorum breuem instructionem sciatur quoto gradu affinitatis uir in sororis & suarum descendentiæ attineat consanguineis suarum uxorum. s. fratri & suæ posteritati usque ad quartum gradum. & è conuerso. quoto gradu affinitatis attineat uxores fratris & descendentiæ ab eo usque ad quartum gradum consanguinitatis suorum uirorum. s. sorori & descendentiæ

12 ab ea. ¶ Arborem sic componas. in medio arboris ponatur linea continens quatuor cellulas. In cellulis illis hæc scripta sunt. Primus gradus. Secundus gradus. Tertius gradus. Quartus gradus. Ponitur autem in medio scilicet inter fratrem & sororem propter tria. ut detur intelligi quod à consanguinitate ortum habet affinitas & quod ex utroque sexu uiri & femineo affinitas contrahatur. & quod gradus affinitatis contrahantur secundum gradus consanguinitatis sicut inferius explanabo. Ab uno latere ipsius lineæ ponitur alia linea continens quatuor cellulas. in prima scribitur frater. in secunda fratris filius. in tertia fratris nepos. in quarta fratris pronepos. Ex altero ponetur alia linea continens quatuor cellulas. in prima scribitur soror. in secunda sororis filia. in tertia sororis neptis in quarta sororis proneptis. Frater igitur uxorem ducente contrahitur primum genus affinitatis. & primum gradus inter uxorem fratris & sororem. detur sorori filia oritur secundus gradus. Addatur filia filię erit tertius gradus. Nascitur filię sororis filia. gradus quartus addetur. Et quod dico in filiabus idem est & in filiis sed ex uno latere arboris ponitur consanguinei feminei sexus & ex altero uiriliter. Item filio fratris matrimonii contrahente oritur inter eius uxorem & sororem fratris cum suis posterius primum genus affinitatis & talis gradus in quali gradu consanguinitatis inuenitur maritus cum illis personis. Et idem om-

nino si nepos fratris uxorem duxerit idē in pronepte. Horum igitur uxores continentur in linea illa quæ est iuxta frater. quæ linea quatuor habet cellulas. in prima scribitur uxor fratris olim relicta. in secunda uxor filij fratris. in tertia uxor nepotis fratris. in quarta uxor pronepotis fratris. Nec mireris si in tot narrationibus graduum non dicam mutari genus affinitatis. sed gradus. quia genus non mutatur per carnis propagationem sed gradus: ut supra in regulis est præmissum. Et eodem modo ex alio latere arborem explanabis. Nam sorore matrimonium contrahente oritur primum genus affinitatis inter uirum uxoris & fratrem cum posteris suis. similiter sororis filia contrahente. oritur primum genus affinitatis inter uirum uxoris. & fratrem sororis cum descendens suis. Idem in sororis nepte idem in sororis pronepte affinitatis genere non mutato in uariatione successionis. sed gradibus uariatis sicut uariatur gradus consanguinitatis cum illa persona qua mediante affinitas est contracta. Viros istarum continet illa linea quæ est iuxta sororem quæ quatuor habet cellulas. in prima scribitur uir sororis olim relictus. in secunda uir filix sororis. in tertia uir neptis sororis. in quarta uir proneptis sororis sunt. & duæ auriculæ siue cellulæ ex utroque latere arboris posite. In una continetur relictus relicta fratris. in altera relicta relicti sororis. quæ cellulæ solæ sunt & lineas non habent. & ponuntur causa uenustatis uel ornatus ut in sequentibus dicam. Exposita arbore. & affinitatis gradibus assignatis. restat discuti quæstiones &

13 solui. ¶ **Pone** quod hodie inueniatur aliquod matrimonium olim contractum ante constitutionem illam infra eodem titulo non debet in secundo genere affinitatis. nunquid stare uel separari deberet. Ad quod respondeo matrimonium istud iudicari deberet secundum iura temporis illius in quo contractum est. ut in authen. ut cum de app. cog. §. 1. coll

8. Cætera in hac quæstione dicas sicut dixi in consimili quæstione quam no. supra in arbore consanguinitatis. ¶ **Item** quæritur an isti de quibus proxime quæsitum est separati possint iterum matrimonialiter copulari. Et uidetur quod nō. ut 35. q. 6. ab isto. Ad quod respondeo. Cansō iste loquitur in impedimento quod fuit & durat. Sed nos loquimur in impedimento quod fuit. sed esse desijt per constitutionem illam. non debet quæ tollit secundum & tertium genus affinitatis & ideo contrahi denuo potest. ut supra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. c. 1.

15 & c. ueniens. ¶ **Item** quæritur. duo olim impedimenta ex secundo genere affinitatis surgebant. affinitatis & publicæ honestatis iustitia. ut 35. quæstio. 3. porro. sed affinitas est sublata ut superius dictū est nunquid & publicæ honestatis iustitia. Videtur quod non. quia de ea non fit mentio in constitutione illa. non debet. sed tantum de illa publicæ honestatis iustitia quæ olim ex secundis nuptijs nascebatur quod ergo non mutatur quis stare prohibet. ut. C. de testa. l. scimus. Sed dico quod illa publicæ honestatis iustitia quæ olim ex secundo genere affinitatis oriebatur sublata est per constitutionem eandem. non debet. nam ibi dicit prohibitionem de cōiugio in secundo & tertio affinitatis genere minime contrahendo sacri approbatione concilij reuocantes. unde reuocata est quælibet prohibitio quæ olim ex secundo genere procedebat. propterea in constitutione sequitur. ut sic contrahentes hoc est in secundo affinitatis genere de cætero liberè copulentur. Patet igitur ex præmissis quod hodie uxores duorum fratrum uel duorum consobrinorum non sunt affines. unde mortuis ipsarum maritis potest aliquis utranque ducere successive. non obstante canone cui est hodie derogatum. 35. quæstione 3. porro. Item reuocata est prohibitio de sobole suscepta ex secundis nuptijs cognationi uiri non copulanda prioris. ut in dicta constitutione. non debet.

16 ¶ **Itē** quæritur ¶ an hodie sola publicæ honestatis

nestatis iustitia locū habet quę oritur de sponſalibus de futuro uel de pręſenti. dūmodo non consumatur. quia illa etiam ex diuina pagina ortum habuit. ut ibi nō licet tibi sponſam fratris. tui uel & alieni. nihilominus locum habent quę per illam constitutionem. non debet. non inueniuntur sublata. Hanc quęſtionem no. supra de sponſa. §. ex sponſalibus. ¶ Vltimo notabilia uideamus. Et primō uidentur est qualiter affinitatis genera 17 contrahantur †. Et est sciendum quōd aliquo contrahente matrimonio & cōsumante per carnis copulam oritur primū genus affinitatis inter uirum & cognatos uxoris & inter uxorem & cognatos uiri infra eod. c. quod super his. Secundum genus fit fratre matrimonio contrahente ut dictum est & moriente. demum relicta ipsius cum alio contrahente oritur secundum genus affinitatis inter secundum uirum & cognatos prioris & cōuerso. aliqua matrimonium contrahente & consummante. demum moriente & relicto ipsius cum alia contrahente oritur secundum genus affinitatis inter secundam uxorem & cognatos prioris. & ad hoc denotandum ponitur in quibusdam cellulis olim relicta. olim relicta. quasi dicat in arbore antiqua ponebantur hęc uerba. relicta relicta. quibus contrahentibus oriebatur secundum genus affinitatis. quod hodie locum non habet. Vel forte locum habet quia contrahitur secundum & tertium genus affinitatis. sed prohibitio est sublata. ut infra eod. titu. non debet. Item fratre contrahente oritur primū genus affinitatis inter eius uxorem & sororem fratris cum sua posteritate. fratre moriente & uxore fratris olim relicta cum alio contrahente oritur secundum genus affinitatis inter secundum uirum & uxorem. cum posteris suis mortua uxore & relicto illius cum alia contrahente oritur inter illam & sorore cum sua prole tertium genus affinitatis. & hoc designat. auricula illa relicta relicta fratris. Idem dicas in alio latere arboris. nam sorore contrahente. oritur pri-

18 mum genus affinitatis inter uirum sororis & fratris & fratrem cum sua posteritate. mortua sorore & relicto ipsius cum alia contrahente. oritur inter illam & fratrem cum suis descendens secundum genus affinitatis. mortuo relicto sororis & relicta ipsius cum alio contrahente. oritur inter illum & fratrem cum sua prole tertium genus affinitatis. & hoc significat illa auricula in qua scribitur relicta relicta sororis. ¶ Secundo notabis quōd super cellula illa in qua scribitur uxor fratris olim relicta protenditur filium supra in quo scriptum est primū genus affinitatis. & reflectitur ad cellulam illam in qua scribitur soror & ab illa cellula soror producitur filium cum eisdem uerbis & reducit ad eandem cellulam uxor fratris ut denotetur quōd isti inter se sunt affines. Et eodem modo super cellulam illā frater exigitur aliud filium habens eadem uerba scilicet primū genus affinitatis & retorquetur ad illam cellulam uir sororis. Item ab illa cellula uir sororis sumitur filium cum uerbis eisdem & reuoluitur ad illam cellulam frater. ad ostendendum quōd inter se sunt affines. ¶ Tertio notabis quōd affinitas est proximitas per sonarum ex carnali commixtione proueniens omni carens parentela. ¶ Quarto not quōd affinitas non oritur ex nuptijs interdictis. ut. ff. de gradibus. l. non facile. §. sciendum est. Et in quatuor regulis quatuor quęſtionibus & quatuor notabilibus exposita est arbor.

Summarium

- 1 Species quot sunt impossibilitatis coeundi.
- 2 Impedimenta perpetua coeundi & que matrimonium dirimunt que sunt. & num. 5. 6. & 7.
- 3 Senex an possit contrahere matrimonium.
- 4 Matrimonium quod semel tenuit. nulla infirmitate uel maleficio. uel impedimento superueniente rescinditur.
- 5 Castrati matrimonium an sit nullum.
- 6 Tria bona matrimonij que alibi appellantur substantia.

- 8 Impotentia coeundi qualiter probetur.
- 9 Vir si proclamat ad iudicium dicendo se frigidum & maleficiatum res mulier dicit eum esse potentem an iuramento uiri cre datur.
- 10 Muliere ad iudicium reclamante & dicente uirum frigidum & maleficiatum, & uiro hoc consistente, an sit dissoluendum matrimonium.
- 11 Matrimonium propter artationem separatū, an sit reintegrandum, si alter seras res erat.

DE FRIGIDIS ET MALE-
ficiatis. Rubrica.

TRactauimus supra de quibusdam impedimētis matrimonij, sed quia impossibilitas coeundi impedit ma trimonium, ideo subiicitur hic rubr. de frigidis & maleficiatis & in potentia coeundi. ¶ Videamus igitur quot sunt species impossibilitatis, quæ impediāt matri moniū & quæ non. Item quæ sint impedi menta ex parte uiri & quæ ex parte mu lieris, & qualiter probetur impossibili tas coeundi. ¶ Species impossibilitatis duæ sunt. Impossibilitas enim coeundi alia naturalis alia accidentalis. Sed & hæc subdividitur. Nam impotentia siue sit naturalis siue accidentalis, aut est perpetua, aut temporalis. Naturalis impotentia coeundi triplex est, in uiro frigiditas, artatio in muliere uel aliud instrumenti impedimentum à natura contractum, ut infra eodem titu. ex literis defectus ætatis in utroque, ut est in pueris. Accidentalis impotentia prouenit propter duo, propter maleficiam. Item propter sectio nem seu castrationem, quæ impedimen ta in uiris non in fœminis locum habent.

2 ¶ Perpetua impedimenta sunt frigiditas. Item artatio cui ope medicorum sub ueniri non potest. ut infra eo. ti. ex literis. & c. fraternitatis. Sectio seu castratio, maleficiam quod deleri non potest. Temporalis impedimentum præstant pueritia, ut infra eodem c. quod sedem. & supra de despon. impu. quasi per. to. & 30. q. 2. c. 1.

Item artatio cui subueniri potest ope medicorum. Item maleficiam temporalis. ¶ Impediunt & dirimunt matrimonium ut impedimentis perpetua. Frigiditas enim naturalis contrahere non potest & si contraxerit non tenet matrimonium. ut infra eod. c. 1. c. laudabilem. & c. literæ. & 33. q. 1. c. 1. & 2. Et in hoc casu non dicitur ma trimonium contractum dissolui, sed à principio fuisse. ut in auten. de nup. §. si uerò col. 4. Cum enim duæ sunt causæ ma trimonij propter quas extitit institutum, ut not. supra de sponsa. §. fuit. & nulla illarum subit in frigido, meritò matrimonium est nullum. ¶ Et per hoc uidetur quoddam nex non possit contrahere matrimonium; Sed contra. C. de nup. l. sancimus. 27. q. 1. nuptiarum bonum, in prin. Nec ob, infra eo. c. quod sedem. ibi. n. loquitur de his impotentibus qui perpetuo impedimento laborant. Senex autem si naturali calore deficiat, ope tamen medicorum & uirtute medicinarum poterit eius debilitas subleuari & ad coitum roborari. ¶ De maleficiam autem sic teneas quoddam matrimonium præueniat & si perpetuum impedit contrahendum & dirimit iam contractum, ut 33. q. 1. in pri. & c. si per fortitias. Quidam tamen dicunt illud. c. non tenere, quia si non sit aliquod maleficiam perpetuum quod saltem per eum qui fecit deleri non possit. & ita cum per opus humanum subueniri possit non dirimit matrimonium eo quod non sit perpetuum ut infra eod. titulo fraternitatis; quicquid enim ligatur solubile est; in auten. de nup. §. nuptias. Sed contrarium est uerum; potest enim aliquod maleficiam esse perpetuum, ut deleri non possit; puta aliquid datum est edendum uel bibendum, uel mortuus est maleficius, uel perditus est maleficius, uel maleficius nescit delere in his igitur potest locum habere. c. si per fortitias, unde stabunt simul uir & mulier per triennium & operam dabunt ad carnalem copulam, quæ si interuenire non possit separari debent, ut infra eodem titu. laudabilem. & in auten. de nup. §. per occasionem; Sed si uir post diuortium

cognoscat carnaliter aliam non reconciliantur. priora concubina. ut in prædicto. c. si fortitarias. in fi. nā potest quis esse maleficiatus quo ad unam. non tamē quo ad alias. secus in frigido naturali. Et hæc omnia habent locum cum maleficia præcedunt matrimonium. Cæterum si subsequatur non rescindunt matrimonium siue ante maleficium fuerit consummatū siue potuerit consummari † nulla enim infirmitate uel maleficio uel impedimento superueniente rescinditur matrimonium. quod semel tenuit. ut 3. q. 7. illi qui. & q. 5. horrendus. & c. si quis uxorem. nisi religione præueniente copulam carnalem ut supra de conuers. coniuga. ex publico. ¶ De castratis autem dicit quidam quod castrati hoc est casti nati id est. frigidi contrahere non possunt & si contraxerint non tenent matrimonium ut superius dictum est. Si uero fuerint spadones id est. spata secti possunt contrahere. in quibusdam enim matrimonium est humanitas solaciū. ut 27. q. 1. nuptiarum. & ar. ad idem. 33. 5. q. 5. quod dens. Sed uerius est quod secti matrimonium. contrahere non possunt. nec ualet contractum quia ex quo cognosceret uxores non possunt pueris assimilantur. 6 ut infra eo. quod sedem. ¶ Præterea tria sunt bona matrimonij. proles. fides & sacramētum quæ in matrimonio castrari locum non habent. ut 27. q. 1. omne. Item duæ sunt causæ principales matrimonij. ut not. supra de sponsis. §. causæ quarū neutra in castratis. inuenitur. Et quod castrati matrimonium nullum sic probatur. ff. de iure do. l. si serua. §. si spadoni. Secus ubi aliquis habet unum testiculum. huiusmodi matrimonium tenet. & sic uidetur posse intelligi lex. ff. de libe. & posthu. l. sed est quæsitum. §. spadonem. & ff. de ædi. edic. l. ædiles. §. offilius. nam & hic militat. ff. de re. mili. l. qui cum uno. & propterea dicit lex. spadonum multa sunt genera. ut ff. de uer. signi. l. spadonum. ¶ De artatione uero teneas & obserues quod legitur infra e. ca. fraternitatis. Quidam tamen dicunt quod artatio matrimonium non dissoluit ut infra eo. titu. consultationi. Sed

quod ibi dicit. Romana ecclesia tamen cōsuevit in similibus iudicare ut quas tantum uxores habere nō possunt habeant ut sorores. subaudi consuevit iudicare cōsulendo & mouendo. non diffiniendo uel sententiando. ¶ Quid si uir generare non possit uel muliere concipere nunquid matrimonium contrahere possunt. Respondeo sic. nam quamuis in matrimonio talium utraque causa matrimonij locum nō habeat de quibus not. supra de spon. c. cau. §. sufficit tamē alterā non deesse ¶ Nūc uidentum est de modo probationis. qualiter probetur impotentia coeundi. Et est sciendum quod si mulier dixerit uirū suū frigidæ naturæ esse ut coire non possit. & se matrem fieri uelle adiecerit. stabit cum illo usque ad triennium. ut in auten. de nup. §. si per occasionem infra eo. titu. laudabilem. & si per tantum temporis data ad hoc opera coire non possit fiet diuortium. si tamen uterq; iurauerit cum septi manu propinquorum. ut 34. q. 1. requisit & hoc appellatur uerum & iustum iudiciū. ut infra eo. ti. r. c. laudabilem. Sed si post diuortium contingerit cum alia contrahere reintegranda essent priora concubina. ut in c. requisit. conuitio de periuorio uiro per contrarium factum. ut infra eo. c. 1. Et idem tempus seruabitur in maleficiato ad probandū impotētiam coeuntis nisi per minus temporis constare possit. ut infra e. ti. laudabilem eo saluo quod si propter maleficium separaretur matrimoniu. si separatus cum alia contraheret non reparetur primum matrimonium. ut in c. si per fortitarias in fine. Sed si mulier dicat uirū coire non posse. uir autem dicat contrariū uiri standum est ueritati. ut 33. quæst. 1. si quis acceperit. nisi mulier uelit se probare uirginem per aspectum corporis. ut supra de proba. proposuisti. Sed quid si dubitetur an. præcedat maleficium uel subsequatur matrimonium præsumetur subsecutū esse ut ar. C. de ed. l. acti. l. 3. de artatione. & sectioe probabitur per aspectum. ¶ Sed pone quod uir proclameret ad iudiciū. dicit se frigidum uel maleficiatum. mulier è conuerso dicit eum potenter

tētem & se ab eo cognitā. nunquid in hoc casu standum est iuramento uiri eo quod caput est mulieris. Respondeo non quia actor est & actore non probante &c. ut. 6. q. 5. actor supra de causa possessioni. cū ecclesia supra de iureiu. ca. ulti. & ei qui dicit incumbit probatio. ff. de probati. ei qui. Item timendum est ne multi sic dicerent si est proprium iuramentum se crederent ab uxoribus separandos. Item fauor matrimonij repugnat. ¶ Item muliere ad iudicium proclamante & dicente uirum frigidum & maleficiatum & sic impotētem & uirō hoc confitēte timetur de colludio. ut supra de eo qui cognō. consan. ux. sue super eo. & ideo is tantum non creditur. sed adiecitur septima manus propinquo. ut supra dictum est. nihilominus ergo creditur soli uirō in quæstione præmissa cōtradicente uxorem. ¶ Item quid si propter artationem separatum sit matrimonium & tandem mulier nubat alteri qui referat seras eius nūquid reintegrabitur matrimonium primum. Et quod breuiter respondeo. si mulier non erat cognoscibilis primo sicut secundo. puta quia diuersæ naturæ & cōditionis homines erāt tunc non integratur. sed si cognoscibilis erat primo. cuius simili commiscetur. apparet sententiam diuortij per errorem latam & ideo reintegrabitur matrimonium primum. ut infra eo. c. fraternitatis.

Summarium

- 1 Interdictum quid sit, & à quo fieri possit. & an matrimonium impediatur.
- 2 Matrimonium quando interdicat ecclesia & quare. & nu. 3.
- 4 Matrimonium clandestinum interdicatur. sed contractum tenet.
- 5 Viri uel uxores nunquid peccent exigendo debitum, uel reddendo in diebus solemnibus uel in locis sacris.

DE MATRIMONIO CONTRACTO CONTRA INTERDICTUM ECCLESIAE. Rubrica.

POSIT impedimenta matrimonij quæ & contrahendum impediunt. & dirimunt iam contractum agitur hic de quodam impedimento. quod & si impediatur contrahendum, non tamen dirimit iam contractum. & ideo subiicitur hic rubrica de matrimonio contracto contra interdictum ecclesiae. ¶ Videndum est igitur quid sit interdictum ecclesiae. quibus modis fiat & quis sit interdicti effectus. ¶ Interdictum ecclesiae in hoc casu est prohibitio contractus matrimonialis. ¶ Tale autem interdictum potest episcopus facere ad quæ spectat cognitio causarum matrimonialium ut infra de excess. præla. accedentes. quia cum matrimonium sit magnum sacramentum in ecclesia dei ut supra de biga. c. debitum. quæstiones quæ super matrimonio mouentur sunt ad episcopum deferendæ. ut 25. di. perlectis. si tamen de consuetudine approbata archidiaconi cognoscant de casibus matrimonialibus ut supra de resti. spo. literas. uel archipræsbyteri ut supra de consangu. & affi. ex literis possunt & ipsi prohibere aliquibus ne simul matrimonialiter copulentur. ¶ Aliquando interdicat ecclesia generaliter matrimonium contrahi ex causa tale interdictum impedit contrahendum & dirimit iam contractum. ut 35. q. 3. contradicimus. Aliquando interuenit ecclesiae prohibitio simpliciter & sine constitutione. & illud interdictum non sufficit ad irritationem matrimonij & si contra interdictum facientibus pœnitentia imponatur ut infra eo. c. 1. & 2. nisi subsit causa perpetua. & tunc matrimonium irritabitur nõ propter interdictum. sed propter causam. quæ si non subsit & si contra interdictum contrahi non debeat. non tamen est conueniens ut ob id solum sacramentum conjugij dissoluatur. ut infra eo. tit. ex literis in fin. ¶ In summa notandum est quod

tempore feriarum non interdicitur contractus matrimonij quod solo consensu contrahitur. ut 37. q. 2. sufficit. quocumque enim tempore potest matrimonium contrahi. ut supra de ferijs capellanus. Sed interdicitur solennitas nuptialis ut ibid. & 33. q. 4. non oportet, cum sequentibus ca. ¶ Interdicitur & tractus solennis ut infra eodem titulo. & q. ea. nec uxore ducere. Addit frater Ray. in summa sua de copula carnali. forte inheres canonibus dicentibus quòd tempore orationis non debet quis cognoscere uxorem suam. ut 33. q. 4. per totum. † Sed tu dicas quòd illud quandoque est præceptum. quandoque consilium. Præceptum est quòd illis diebus non cognoscatur uxorem suam causa exercendæ libidinis. nam cum priuatis diebus uenialiter peccaret uir secundum nos taliter cognoscendo diebus solennibus peccaret mortaliter. Consiliu uero est ubi uult cognoscere causa prolis uel causa uitandæ fornicationis. Et hæc omnia intelligas in exigente. nam exactus quocumque tempore reddere debet. 4 ut 27. q. 2. si tu abstines 33. q. 1. c. 2. ¶ Interdicitur & matrimonium clandestinu. sed contractum tenet. saluis pœnis quæ imponuntur contractantibus & proli. ut supra de clandestina despon. cum in ihibitio. 5 ¶ Sed nunquid † peccat uiri uel uxores exigendo debitum uel reddendo in diebus solennibus uel in locis sacris. Ad quod respondeo quòd exactus semper reddere debet. nisi cautæ & sine periculo adulterij possit differre exigere autē non debet. Vnde dicit apostolus. Nolite fraudari inuicem. nisi forte ex consensu ad tempus ut uaceret orationi. Et iterum. Reuertimini in idipsum ne temptat uos sathanas propter incontinentiam uestra. Hoc autem dico secundum indulgentiã. non secundum imperium. Et Augu. christiano cum uxore sua aliquando licet conuenire. aliquando non licet propter dies processionis & ieiuniorum. aliquando conuenire non licet. quia etiam à licitis abstinentium est ut facilius impetrari possit quod postulatur. Item quotienscun-

que aut dies natalis domini aut reliquæ festiuitates aduenient. non solum concubinarum consortio sed à proprijs uxoribus abstinere. ut probantur hæc 34. q. 4. apostolus christiano. & c. quotienscun-

Summarium

- 1 Filiorum genera quot sunt. & numero. 2. 3. & 4.
- 2 Filij legitimi qui sunt.
- 3 Filij legitimati qui dicuntur.
- 4 Filij naturales qui censentur.
- 5 Filij naturales quibus modis legitimentur.
- 6 Legitimus à Papa an admittatur ad omnia. ad quæ admittuntur alij legitimi.
- 7 Legitimare non est contentiose iurisdictionis sed uoluntaria. sicut manumittere. ad optari. & emancipare.
- 8 Legitimus simpliciter à Papa & informis communi. an uideatur legitimus ad dignitates.
- 9 Legitimus à Papa ad dignitates. an de episcopi scapali intelligatur.
- 10 Filiationis probatio.
- 11 Filij ut legitimi nascantur. sufficit bona fides utriusque coniugum uel saltem alteris.

¶ QVI FILII SINT LEGITIMI. Rubr.

TRactauimus supra de matrimonio & eius impedimento. sed quia proles est unum de bonis matrimonij ut 27. q. 1. omne. & una de causis propter quas matrimonium est institutum ut no. supra de sponsa. §. causa. Vnde subsequenter & de filijs tractatur. & ideo ponitur hic rub. qui fil. sint legitimi. ¶ Videamus itaque quot sunt genera filiorum. qui filij sint legitimi. & qui non. & qualiter illegitimi legitimentur secundum ius
 1 canonicu & ciuile. ¶ Filiorum quinque sunt genera. alij legitimi. alij legitimati. alij
 2 adoptiui. alij arrogati. alij naturales. ¶ Legitimi filij sint qui ex legitimis matrimonijs procreantur ut instit. de patria po. in princip. ff. de his qui sui uel alie. iur. sunt. l. item in potestate. & l. filium.

Hij etiam dicuntur liberi. ut. 32. quæst. 4. liberi. Et hoc puto uerum siue matrimonium sit uerum siue putatiuum dummodo contrahentes sollemniter contrahant. & impedimentum ignorent. ut infra eodem

3 c. cum inter Iohannem. † Legitimati sunt illi qui illegitimi nascuntur sed aliquo su perueniente beneficio pro legitimis reputantur. ut infra eod. titulo. tanta. & ut in sequentibus dicam de adoptiuis & arrogatis dixi. supra de cognat. legali. † Naturales sunt qui ex concubinis nascuntur. ut. 32. quæst. 4. liberi. Vel subdistingue. melius. Filiorum alij sunt legitimi non naturales ut adoptiui & arrogati. alij sum legitimi & naturales. ut ex legitimis matrimonij procreati siue ueris siue putatiuis. ut superius dictum est. alij sunt naturales & non legitimi. ut nati ex concubinis indubitato affectu retentis. hij abintestato succedunt parentibus una cum matribus in duabus uncijis. ut. C. de naturali in authent. licet patri. Alij spurii ut nati ex damnato coitu. hij in nullo succedunt imò nec palci a parentibus dicunt. ut in authent. quibus mod. na. eff. sui. §. antepenult. infra eodem titulo per uenerabilem in fin. 32. quæst. 4. dicat. Sunt & alia genera filiorum. nam sunt alij spirituales ut 30. q. 1. omnes. & q. 3. c. 1. & 2. Dicuntur etiam filij secundum legem ueris testamenti qui ex ancillis & paronis de uoluntate uxoris nascuntur. ut 56. distinct. Ismahel & 32. quæst. 4. recurat. Et quod dixi. supra quòd filij nati ex legitimis matrimonij dicuntur liberi fallit. quia natus ex ancilla & seruo. uel ex ancilla & libero quamuis matrimonialiter coniunctis. non tamen est liber. ut 32. quæstio. 4. liberi. & nihilominus uerum est matrimonium inter seruos. ut supra de coniugio seruo cap. 1. Item contingit quòd nati ex iustis nuptijs liberi non sunt ut cum aliqui casualiter in seruitutem rediguntur. ut nos. supra de natis ex libero uentre. §. casualiter. ¶ Octo modis legitimantur filij naturales. Primo si quis concubinam suam duxerit in uxorem, legitimatur filius natura-

lis non spurius. ut infra eodem titulo. tanta. & c. gaudemus. Secundo si pater tradat filium naturale seruitio curiæ ciuitatis de qua ipse oriundus existit. uel curiæ ciuitatis metropolitanæ ut institu. de nup. §. ultimo. Tertio si pater naturalis filiam suam copulauit in matrimonio officiali curiæ ciuitatis. de qua ipse oriundus est uel ciuitatis metropolitane. ut. C. de naturali. li. l. 4. Quarto si ipse naturalis se ipsum offerat. cum non superest legitima proles. nam alias non liceret ei se offerre & sic liceret patri seipsum offerre. ut in auren. qui. mo. na. eff. sui. §. & iste modus. col. 7. Quinto si patre deficiente legitima prole & matrimonio quo impedimento cum concubina offerat præcepti principi & princeps eas admittit. ut in aut. qui. mo. na. eff. sui. §. illud. col. 7. Sexto si pater in suo testamento dixerit naturales legitimos ut in aut. quib. mo. na. ef. sui. §. si uero nec coll. 7. Septimo si pater in instrumento publico uel propria manu confecto habente subscriptionem trium ueracium testiu dixerit naturales legitimos. Octauo si uni ex filiis perhibuerit hic testimonium. nam hoc sufficit alijs ad legitimationem ut in authent. ut liceat matri & auix. §. ad hoc col. 8. Est & nouus casus legitimandi cum papa legitimat aliquem. ¶ Sed † cum per superiores modos legitimati admittantur ad actus legitimos & successionem nunquid legitimatus à papa. admitteretur ad prædicta. Ad hoc dixerunt quidam quòd papa non habet potestatem legitimandi quo ad actus seculares & successionem. sed eo ipso quòd quis legitimatur ab eo in spiritualibus legitimari uideatur in temporalibus. ne sit absurdum quòd legitimatus ad spiritualia illegitimatus ad temporalia censeatur arg. ad hoc. ff. de interd. & relega. l. relocatorum. §. ulti. ff. de senato. l. qui indignus. ff. de ser. expor. l. cui pacto. Is igitur quem papa legitimat. intelligitur legitimatus ad temporalia per consequentiam quandam. ut infra eodem titulo per uenerabilem. quædam enim per consequentiam obtine-

emus. ut. ff. de pœ. l. moris in princip. C. si aduersus trans. l. 2. C. de dil. l. si quando. C. de tempo. in integ. restitut. l. pendæ. Nec mireris. nam quãuis papa non exerceat iurisdictionem contentiosam in temporalibus præterquam in casibus. ut supra de app. cap. si duobus. supra de iudi. nouit. infra eodem c. causamque. † Legitimare tamen non est contentiosæ iurisdictionis sed uoluntarie sicut manumittere. adoptare & emancipare. ut. ff. de offi. procons. l. 2. & 3. ¶ Sed quæritur an uideatur legitimatus ad dignitates is quem papa simpliciter legitimat & in forma communi. respondeo non. ¶ Item quid si ad dignitatem legitime nunquid de episcopali intelligitur. Videtur quod non hæc enim indulgentia ad episcopatus uel archiepiscopatus non solet extendi. sed ad personatus alios & dignitates minores ut arg. supra de concess. præbend. uel ec. dilectus filius. nam & citra episcopatum sunt aliquæ dignitates. ut supra de si. præsbeytero. nimis. ad quas intelligo per indulgentiam huiusmodi dispensatum. quia hæc indulgentia odiosa est cum deroget iuri communi. & ideo restringenda. ut ff. de libe. & posthu. l. cum quidam. & supra de consanguinitate & affinita. quod dilecto & supra de translat. præla. licet.

10 ¶ In summa notandum est quod ad probandam filiationem prodest parentum professio. ut. ff. de probat. l. etiam matris. ff. de libe. agno. l. j. §. Iulianus infra eod. c. per tuas. ff. de probat. l. ultri. Item affectio. ut supra de præsump. asserit. C. de rei ux. ac. l. 1. §. si uero 33. quæstione 3. ea uindicta. C. de inoffic. testa. l. si mater. ff. de ritu nup. l. non solum. Hæc præsumptionem inducunt pro filio. nec tamen ad successionem sufficiunt. ut. C. de testamen. l. neque professio. & l. si pater & C. de probat. l. non nudus. Sicut & è conuerso si pater filium negat patris negatio præsumptionem inducit contra filium. non probationem. Vnde negationi non statuitur ut. ff. de carboni. l. 1. §. si quis. ff. de lib. ag. l. 3. ff. de inoff. testamen. l. si. instituta. §. 1. ¶ Item nota

11 quod quæcum ad hoc ut filij legitimi nascantur sufficit bona fides utriusque coniugum. uel saltem alterius. ut scilicet credatur matrimonium fore legitimum. ut infra eod. ti. ex tenore. Quidam tamen dixerunt quod si alter parentum sciat impedimentum matrimonij & alter ignoret filius natus ex his legitimus erit quo ad ignorantem illegitimus quo ad successionem scientis impedimentum arg. ad hoc 32. q. 2. solet quæri & c. aliquando. C. sol. ma. l. si ignorans. C. de incestis nup. l. qui contra. ff. de tributo. l. 3. Sed hoc non placet. nam hoc monstruosum esset aliquem pro parte fore legitimum. pro parte illegitimum. ut infra eodem titulo uenerabiliem. Sicut alibi lex dicit absurdum esse si aliquis dicatur parum liber & partim seruus. ut. ff. de liber. causa. l. si duobus. Sed uerius est ut dicat quod si ambo parentes ignorant uicium uel alter locum habet quod primo dixi. sed si ambo scient impedimentum matrimonij uel ignorarent & clam contraherent non facta denunciatione in ecclesia. tunc affectatores ignorantie uidentur & eorum ignorantia filios non excusat ut supra de clandest. despon. cum inhibicio. Quod intelligas esse uerum cum matrimonio interest impedimentum cognationis uel alicuius proximitatis. ea quod illa cum inhibicio dicit. si quis uero huiusmodi clandestina uel interdicta coniugia inire præsumpserit in gradu prohibito etiam ignoranter proles de tali coniunctione suscepta prorsus illegitima censeatur. ¶ Cæterum si alter contrahentium sciat impedimentum alterius quo ad matrimonium contrahendum. & nihilominus cum eo solenniter contrahat. solennitas uicium abolet. unde matrimonium erit legitimum & proles legitima & libera. dummodo mater non sit ancilla. ut supra de coniugio seruo proposuit ut supra de natis ex libero uen. c. uno ut supra de seruis non ordi. dilectus. Sed si alter conditione alterius ignoraret & clã contraheret. adhuc puto prolem nasci legitimam ar. ff. so. ma. l. si cum dotē. §. ul. nō obstatē prædicta constitutio

ne. cum inhibito. quæ loquitur ut in impedimento cognationis ut dictum est.

Summarium

- 1 Querela in officio testamenti dicitur mixta inter civilem & criminalem.
- 2 Matrimonium accusare qui possunt.
- 3 Extranei an admittantur ad accusandum matrimonium.
- 4 Repulsus ab accusando matrimonium an admittatur ad denunciandum.
- 5 Parentes admittantur ad testificandum in questione matrimoniali.
- 6 Maritus de accusando adulterium in quibus consistat.
- 7 Absens per scripturam matrimonium accusare non potest.
- 8 Accusare matrimonium ex quibus causis repellatur.
- 9 Accusatio non habet locum in contrahendo matrimonium.

¶ QVI MATRIMONIUM ACCUSARE POSSUNT. Rubr.

HActenus tractauimus de matrimonijs & eorum impedimentis. nunc de diuortijs tractaturi. quia diuorcium accusato solet præcedere de accusatione matrimonij præmittamus. & ideo subiicitur hic rub. qui matrimonium accusare pot. uel in ipsum testificari. ¶ Videndum est igitur qui matrimonium accusare possint. & qui in ipsum testificari ualeant. & qualiter accusatio sit facienda. ¶ Vnum tamen præmitto quod secundum iura canonica & in foro ecclesiastico improprie dicitur accusatio. quoniam huiusmodi petitio uel actio etsi de crimine fiat, non tamen est criminalis, sed quasi mixta inter civilem & criminalem. ut supra de procu. tuæ. ¶ Sic & querela in officio testamento dicitur mixta inter civilem & criminalem. unde plerumque uocatur querela. ut ff. de inof. te. l. i. eo quod querelam proponit petitionem hereditatis exercet. ut ff. de inoffic. testa. l. quæ de inofficioso. Aliquando dicitur accusatio ut. C. e. ti. l. eum qui. Sit & contra consecrandum excipitur. &

si de crimine excipiat non est tamen querelatio criminalis. unde in his casibus interuenit procurator. etsi per principales securius procedatur. ut supra de procuratu. infra de accu. super his. & de hac materia plenius tractaui supra de procu. §. datur. ¶ Possunt accusare matrimonium soli uiri & non alij. ut cum agitur de aliquo perpetuo impedimento quod peccato subiectum non est, puta de frigiditate naturali, maleficio uel arctatione. non enim interest aliorum hoc agere, nisi eorum. qui cum aliquo ex impedimentis superioribus sunt coniuncti. & in tali coniunctione constituti non peccant, unde consulitur ut si quis non possit habere coniugem ut uxorem. saltem habeat ut sororem. ut. 3. q. 2. requisisti. supra de frigidis & male. consultationi. Et idem puto ubi error conditionis alterius effectum matrimonij impediuit. Nam & tunc nullus impetere potest matrimonium tale. nisi is qui deceptus existit uel alius ipsius nomine, qui si sciens conditionem alterius semel consenserit tollitur actio. ut supra de coniugio seruorum proposuit. Item ubi agitur ad separationem mutue seruitutis propter adulterium ab altero commissum solus maritus uel sola uxor agere potest, nullius alterius interest nisi illius thorus maculatus est, nam uiri adulterium etiam uxorem inquinat & è conuerso ut 32. q. 1. in coniugio. Potest & dissimulare si uelit dummodo coniux in adulterio non persistat, quia tunc secus ut 32. q. 1. si quis & in alio. si quis uxorem. Potest & remittere adulterium iam commissum. ut supra de iureiur. quemadmodum imò & post diuortium potest sibi adulterum reconciliare. ut 32. q. 1. quod autem supra de conuer. coniuga. gaudemus. C. ad leg. Iulia. de adul. in auten. sed hodie. Sed si agatur de consanguinitate uel affinitate seu de cognatione spiritali uel publicæ honestatis iustitia. quia huiusmodi coniunctiones nephariæ sunt & coitum incestuosum inducunt. licet uiro uel uxori matrimonium accusare. licet & parentibus. qui si defuerint proximiores admittuntur.

3 tuntur. Et est ratio quare isti extraneis præferantur quoniam parentes & proximi suam genealogiã cum testibus & charitis. tum ex recitatione maiorum scire laborent. ut infra eodem titul. uidentur. Et quod parentes præferantur extraneis in hoc casu probantur leges. ff. ad l. Iul. de adul. l. 1. §. ulci. & l. si maritus. quibus celsantibus accusare extranei admittuntur. alias non. ut. C. ad leg. Iul. de adul. l. quam uis. licet enim hæc actio uel accusatio sit popularis. ut infra eodem. c. cum in tua. tamen repellitur quis ab accusando propter turpitudinem quæstus. ut infra eod. c. significante Item & si suspectus habeatur eo quod præfens fuit tempore denunciationis & cum sciret impedimentum tacuit. ut infra eodem tit. cum in tua. olim præscriptio. 20. uel. 18. annorum repellentur accusatores matrimonij hodie uero coniuncti taliter nulla longinquitate defenduntur annorum. ut supra de consang. & affinita. non debet in fi. † Sed nunquid repellitur ab accusando matrimonio admittetur ad denunciandum Respondeo uidentur quod sic ad denunciationem canonicam quæ attenditur circa peccatum committendum. nam ad illam quilibet ut supra de cog. spiri. tua. ad quam admittitur etiam is qui accusare non potest supra de iureiur. quemadmodum. in fi. In qua qualiscunque noticia sufficit. ut. 2. 2. q. 5. hoc uidentur. in qua turpitudine propria non obstat ut supra de spon. præterea. quam iuramentum præcedens non impedit. ut. 1. 3. distinctione. nerui. Ad quam si quis se iuramento altrinxerit non faciendum iuramentum temerarium reputatur. ut in prædicta decretali. quemadmodum. Hæc in denunciatione euangelica quæ circa peccatum commissum attenditur non contingunt. ut notabo de ea infra de accu. inquisitioni. Puto tamen quod is qui ab accusando repellitur ad denunciandum non admittatur. ne per unam uiam expulsi ingrediatur per aliam quod esse non debet. ut supra de procu. tuæ. ff. pro socio. l. ideoque. ff. de cõditioni. institui. l. quæ sub

4 conditione. ¶ Item quæritur an in quæ-

sione matrimoniali admittantur parentes ad testificandum. Respondeo si quæritur an matrimonium cõtractum stare possit uel non ratione consanguinitatis uel affinitatis admittantur. ut infra e. ti. uidentur. 35. q. 6. c. 1. Idem si agatur de contrahendo & ad impediendum ne contrahatur opponatur cognatio in casu quem habes infra eo. ti. cum in tua. Si uero agatur an matrimonium sit cõtractum an non tunc locum habet di. dec. supra de testi. super eo. Probatio autem eorum qui super consanguinitate uel affi. testificatur fieri debet cum iuramento duos articulos continente ut dicant ita se à maioribus accepisse. & crederem ita esse. ut supra de testi. quotiens. Hodie tamen necessarium est quod is testificatur super gradibus parentelæ uiderit aliquos in aliquo gradu cõstitutos. ut supra de testi. licet ex quadam in fi. ¶ Cũ igitur ad diuortium propter adulterium & si forsan oporteat agentem inscribere ut designet in scriptis nomen locum & tempus & omnia quæ comprehenduntur. 2. q. ul. libellorum. ad rationem tamen non debet se aliquatenus obligare. ne forte cum in probatione defecerit intentionis suæ consequatur effectum. ut supra de procu. tue. Potest tamen maritus accusare uxorem de adulterio iure cum marito infra. 60. dies computandos à tempore diuorcij. ut. ff. de adul. is cuius. Sed iure extranei etiam post hos dies tamen non exceßerit quinquennium. ut. ff. ad. l. Iulij. de adul. l. mariti. §. præterea. sed ad thori separationem etiam post illud tempus audiatur. ut. 33. q. 2. admonere. ¶ † Ius autem mariti seu priuilegium infra. 60. dies in quatuor cõsistit. Primo quia ex sola suspicionem adulterij ream facit uxorem ut. 4. §. aliquando. C. de adul. l. quamuis infra de adul. mariti. Quod intelligo in suspicionem uel præsumptionem uolentem. ut. 32. q. 1. dixit supra de præsumpto. literis. Secundo. quia præfertur alijs uolentibus accusare. ut in l. prædicta quamuis. & ff. eo. tit. l. si maritus. Tertio quia non inscribit. saluo eo quod dicit illa decre. tuæ supra de procu. Nouo tamen iure cum maritus

agit ad pœnam legalem in foro seculari cōtra uxore inscribere tenetur. ut in autē. ut liceat magri & auix. §. causas. Quarto quia de calumnia non punitur. nisi euidēs sit calumnia. ut. C. de adul. l. iure mariti. ff. e. ti. l. is cuius. §. ult. sed secundum canones non uidetur quod pœna talionis locū habeat siue criminaliter agatur. ut 33. q. 5. hæc imago. siue ciuilitur. ut supra de procu. tuæ. Vbi autem de perpetuo impedimento agitur siue a coniugibus siue ab extraneis. simpliciter petitio formāda est uel petitio faciēda. ut denunciatur matri monium nullum coniuncti nepharie. sepa-
 7 reuter. † Per scripturam autem absens ma-
 trimonium accusare nō potest ut infra e. ti. à nobis 2. q. ult. per scripturam nec de-
 8 nūciare ut infra de ac. inquisitioni. ¶ Re-
 pellitur autē ab accusatione qui pns fuit tempore denunciationis. & sciens impe-
 dimentum tacuit. præterquam sit ex legiti-
 ma causa ad eum non potuit denuncia-
 tio peruenire. ut infra eod. ti. cum in tua. uel si timens probatione destitui non ac-
 cusauit ut 2. q. 7. plerique. uel nisi ideo ta-
 cuit. quia uidit alium accusantem quē uult docere præuaticatum fuisse. ut. ff. de præ-
 uari. l. 2. Sunt & alie causæ propter quas repellitur quis ab accusatione matrimo-
 nij quæ sunt generales & omnes in omni-
 bus accusatoribus. & prosequuntur hæc in-
 fra de accusa. ¶ In summa notandum est quod in matrimonio contrahēdo non ha-
 ber locum accusatio. non enim accusari potest quod nondum existit. ut supra de respon. impu. ad dissoluendum. sed habet locum denunciatio. Item sponsalia de fu-
 turo contrahenda leuiter impediuntur. ut si dicatur illam de cuius sponsalibus agi-
 tur a cognato futuri sponsi fuisse præco-
 gnitam. nam stabitur in hoc simplici as-
 sertioni sic dicentis. Sed post sponsalia cō-
 tracta per hoc non impeditur matrimo-
 nium contrahendum. nisi probetur saltem per famam loci. ut supra de consangu. & aff. super eo. Sed ad separandum matrimo-
 nium iam cōtractum necessarium esse hoc legitime probari: ut supra de eod. qui cog-
 ni. consangu. uxor. suæ de illo.

Summarium

- 1 Diuortium quid sit & unde dicitur.
- 2 Diuortium ex quibus causis fiat.
- 3 Matrimonium quod semel tenuit cōsumatum, non dirimitur nisi morte.
- 4 Diuortium in quibus casibus non est permis-
sum.
- 5 Maritus an teneatur reddere debitum uxori
pendente accusatione de adulterio.
- 6 Maritus an post sententiā diuortij possit adul-
teram sibi reconciliare inuisum.
- 7 Differentia fornicatione carnalis a spirituali.
- 8 Diuortium fit propter contumeliam creatoris.
& nu 11.
- 9 Matrimonium quando dicitur claudicare.
- 10 Probatio quando fiendo quod infidelis nō uult
cohabitare fidelem, uel cohabitans blasphem-
mat uel trahit fidelem ad mortale pecca-
tum.
- 12 Matrimonium aliud iniunctum. aliud ratum,
aliud consummatum.
- 13 Vxor separata per sententiā à uiro propter
fornicationem an si uir fornicatur, possit
illum repetere.
- 14 Coniuges si fornicantur unus spiritualiter et al-
ter carnaliter nunquid hinc inde compen-
satio fiat.
- 15 Vir qui occulte adulteratur an possit uxorem
manifeste adulteram accusare, & di-
mittere sine peccato.
- 16 Adulter uel adultera dignè de adulterio pœni-
tens an possit accusantem repellere.
- 17 Diuortij sententiā quis ferre possit.

¶ De diuortijs.

Rub.

DISTŪ est supra de accusatione ma-
trimonij. sed quia accusatione p-
cedente & legitima causa proba-
ta solet fieri diuortium idcirco post tracta-
tum de accusatione matrimonij subiicitur
hic rubr. de diuor. ¶ Videamus igitur quid
sit diuortij, quis possit ferre sententiā di-
uortij. ¶ Diuortium est uiri a muliere
uel mulieris a uiro legitima separatio. Le-
gitima ideo dico, quia quos Deus coniun-
xit homo non sepatet scilicet uiolenter
sine

sine lege absq; ratione. Non enim homo separatur quos damnat. quos reatus accusat. quos maleficium coartat ut 32. q. 2. quos deus. ¶ Dicitur aut diuortium a diuersitate mentium, quia hij qui matrimonium distrahunt in diuersas partes eunt. ut ff. diuor. l. 1. ¶ Plures sunt causae diuortij secundum iura ciuilia. ut in auten. de nup. §. per occasionem. & in auten. de li. ma. & auia §. quia uero. sed dicimus iura illa non tenere. & idem dico in omnibus alijs legibus ex quibus habentur diuortia seu repudia fieri posse praeter causas, canonicas quas inferius prosequemur. Nam matrimonia iure poli non iure fori reguntur. ut 2. q. 3. §. hinc distinguendum. ¶ Duae uero sunt causae legitimae propter quas fit diuortium quo ad thorum & mutuum seruitutem. non quo ad fœdus seu uinculum matrimoniale ¶ quia si semel teneat & matrimonium fuerit consummatum. non dirimitur nisi morte ut 32. q. 7. interuente diuortio & ca. licite. in auten. de nup. §. deinceps. scilicet religio & fornicatio. De religione diximus latis supra de conuer. cō iu. Fornicatio autem propter quam potest fieri diuortium duplex est. corporalis & 4 spiritualis. ¶ Ob fornicationem corporalem licite dimittitur uxor uel uir. ut 32. q. 1. dixit dominus. & q. 7. licite. Hoc tamen fallit in 7. casibus. Primus est si & is qui agit de fornicatione conuincitur. ut 32. q. 6. per totum infra eo. titu. significasti. tunc enim mutua crimina pari compensatione delentur. ut in praerallegatis. iuribus ut infra de adul. intelleximus. ut ff. fo. matri. l. uiro atque uxore. ff. de adul. l. si uxor. §. si iudex. Secundus si uir uxorem prostituat. ut supra de eo qui cog. confan. qui. ux. suæ. discretionem. Tertius si mulier credens maritum mortuum nubat alteri. quam maritus rediens tenetur recipere sine fornicationis exceptione ut 34. q. 3. cum per bellicam. Quartus si quis falso simulans se maritum lectum illius intrauit & cognouit uxorem. ut 34. q. 2. in lectum. Quintus si mulier fuerit ui oppressa. ut 32. q. 5. proposito quod intelligo in ui absoluta non in conditionali. omnes

enim causationes apostolus amputauit. ut 32. q. 7. omnes causationes. Sextus quando maritus reconcillat sibi uxorem adulteram. uel eam publice adulterantem retinet nihilominus in consortio maritali. ut 32. q. 1. ca. 1. & 2. & 3. & C. ad l. Iul. de adul. l. crimen adulterij. Septimus licet raro occurrat est ille quem ponit finis decre. infra eodem gaudemus. ¶ Sed quæritur si maritus accusat uxorem de adulterio. durante accusatione uxor petit debitum. nunquid uir tenetur reddere. & si uoluntarius reddet nunquid sibi præiudicium parat & irregularis efficitur? Ad quod respondeo. si notorium est mulierem adulterium commississe. uir nec exigere debet debitum nec reddere nec mulieri restitui. ut infra eod. significasti. nisi uir fuerit fornicatus ut ibidem. & ut superius dictum est §. primus. Si autem uoluntarius exigat uel reddat debitum & sibi præiudicium parat. ut ar. supra de coniu. seruo. propositum. & irregularitatem incurrit. ut 34. di. si cuius uxorem. & 32. q. 1. cap. 1. & cap. si quis uxorem. Si uero adul. mulieris non sit non notorium uir non exiget sed reddet exactus. quia ante sententiam non debet uir priuare uxorem suam iure suo ut infra eodem titu. porro & supra ut lit. pen. laudabilem. & 8. 6 quæstio. 4. non ne. ¶ Item quæritur an maritus post sententiam diuortij possit adulteram sibi reconciliare inuitam? Videtur quod sic. arg. C. de legi. & consti. l. quod fauore. Item innocens non priuatur iure quod habet in persona nocentis. sed è conuerso ut. C. ad. l. Iul. de adul. in auten. sed hodie. nec sententia prodierit mulieri contra quam lata est. ut ff. de excep. rei iudi. l. euidenter. nec poena præstabit immunitatem. ut ff. de interd. & relega. l. relegatorum. §. ult. Contingit & alias quod unus coniugum habet seruitutem in altero. altero ammittente. ut supra de conuer. coniug. quidam intrauit. 27. quæst. 2. qui dormierit. Item nisi uir possit reconciliare inuitam uxorem daretur mulieribus occasio fornicandi. Nam aliqui hodie habent

bentes maritos fornicarentur ut sic separate à uiris nunquam cohabitarent eisdē. sed tollenda est materia fornicandi. ut infra eod. tit. quanto in fi. Pro muliere autem facit sententia cui standum est nisi per superiorem fuerit reuocata. ut 6. q. 4. quod semel. contingit autem casualiter quòd sententia quodammodo prodest ei cōtra quē lata est. ut si plures sint rei debendi in solidum fertur sententia contra omnes. iam ex re iudicata non potest in solidum agi aduersus singulos unde si unus partem soluit liberatur. ut ff. de re iudi. l. Paulus 2. Puto in. q. prēmīssā uirum posse reconciliare uxorem etiam inuitam. ¶ Est & chatio spiritualis. quia non solum mechatio est illius qui carnem suam coinquinat. sed etiam qui simulachrū facit. ut 28. q. 1. non solum. Differt autem fornicatio spiritualis à carnali in quattuor. Nam carnalis semel commissa sufficit ad diuortij inducendum. spiritualis non. nisi is qui fornicatur in fornicatione persistat & non pœniteat ut in prædicto. c. nō solum. Item propter fornicationem spiritualem aliquādo soluitur matrimonium ipso iure ut cum contractum est matrimonium inter duos in fideles. unus conuertitur. alter persistit in fornicatione spirituali. nec uult cohabitare. uel uult. sed cum cōtumelia creatoris uel saluatoris. uel ut coniugem trahat ad mortale peccatum ut infra e. c. quāto. 28. q. 2. si in fidelis. Item consulitur innocenti cohabitare fornicanti spiritualiter ut 28. q. 1. iam nunc & ca. sic enim. sed in fornicatione carnali prohibetur. ut 32. q. 1. c. 1. 2. & 3. Item si is qui spiritualiter fornicatur ad fidem redeat. alter compellitur conuersum recipere & sibi reconciliare in casu quem habes infra eo. tit. gaudemus. in fi. quod in fornicatione carnali non contingit. potest. enim innocens si uult sibi reconciliare fornicantem carnaliter. sed non cogitur. ut 32. q. 1. de benedicto. Et quòd proximè dixi fidelem cogi reconciliare conuersum. intellige uerū esse. si fidelis ab infideli non recessit iudicio ecclesie alioquin secus ut infra eo. tit. de illa. secūdam quam intelligi potest si-

nis illius decre. gaudemus. Vel dicas in distinte compelli. ut dicit illa gaudemus. ad quam trahitur hodie decret. illa. Et intelligo quòd matrimonium reconciliatum erit nouum matrimonium ut probatur infra eo. gaudemus. §. quod si conuersum. Nec mireris quod quis ad nouum matrimonium compellatur. hæc enim contingit fauore religionis contingit hoc idem & alias supra de eo qui du. in ma. quā pol. per adul. propositum infra de adul. cap. 1. 36. q. 2. tria. Et in casu præmissis is qui reconciliat sibi conuersum non contrahet bigamiam. quia & si secundo contrahat. non tamen contrahit cum duabus nec diuidet carnem suam in plures. ¶ Fit igitur diuortium propter contumeliam creatoris. quia contumelia creatoris soluit ius matrimonij in eo quod relinquitur. ut infra eo. tit. quanto. & 28. q. 2. infidelis. Sed & nihilominus in eo qui relinquit matrimonium enim quò ad substantiam claudicare non potest. nam si est matrimonium oportet ut sit inter duos. ut ex diffinitione matrimonij probatur ut notauī supra de spon. §. sequitur. Quamuis uideatur quibusdam respectibus claudicare. quia quando unus tenetur ad seruitutem alter non supra de conuersi. coniu. quidam intrauit supra de eo qui cog. cōsangu. ux. suæ trāmissæ. ¶ Item & alio respectu dicitur matrimonium claudicare quia unus tenetur ad matrimonium contrahendum alter nō ut supra de eo qui duxit in ma. quā pol. per adul. propositum supra de despon. impube. continebatur. & ca. de illis & infra de adul. ca. 1. 36. quæ. 2. tria. Sed quo ad essentiam sicut dixi claudicare non potest. Dicitur autem matrimonium solui circa eum qui relinquitur. hoc est circa fidelem quia ille solus contrahit sine peccato in tribus casibus. scilicet cum infidelis qui in infidelitate remansit & non uult cohabitare conuerso ad fidem uel uult non tamen sine contumelia creatoris. uel ut trahat fidelem ad mortale peccatum. Alter autem qui in matrimonio peccat odio nominis christiani sine peccato non contrahit uel ecclesia nō curauit dicere de infideli. quid enim

enim ad nos de his qui foris. sunt ut 2. q. 1. multi. & ideo dixi tantummodo de fidei. Sed qualiter de hoc fiet fides quod infidelis nolit cohabitare fidei. uel cohabitans blasphemet uel trahat, fidelem ad mortale peccatum. Respondeo per testes & propterea ut de secundo matrimonio dubitari nõ possit laudo fidei ut testes adhibeat cum infidelis requisitus cohabitare recusat. uel cum cohabitans blasphematur uel trahit ad mortale peccatum. Alio qui si de secundo matrimonio contingeret dubitari. deficeret non ius sed probatio. ut ff. de testa. tu. l. duo sunt Ticij. & probatione deficiente ecclesia militans quæ quædoq; fallit & fallitur ut infra de sententia excom. à nobis iudicaret secundum probata. ut no. simile supra de clandestini.

11 desponsa. §. ideo autem ¶ Quod autem dixi matrimonium solui contumelia saluatoris, locum habet in matrimonio contracto inter duos infideles. quod & si fuerum non tamen est ratum. uerum ideo est quia matrimonium est apud omnes gentes, in Christo Iesu neq; liber neque seruus est a sacramentis ecclesie remouendus ut supra de coniugio seruorum ca. 1. Ratum, idcirco non est. quia dissolubile in tribus superioribus casibus. ¶ Vnde de matrimonium aliud inicitum, aliud ratum, aliud consummatum. Inicitum per consensum, Ratum hoc respectu, quia in dissolubile. quia contractum inter fideles quod non soluitur nisi in casu religionis ut supra de conuer. coniugati. ex publico. Et dicitur ratum, ad differentiam illius matrimonij quod inter in fideles contrahitur. ut superius dictum est. Aliud consummatum scilicet per carnis copulam. Dicitur autem consummatum id est perfectum & completum quibusdam respectibus, quia non licet alteri intrare religionem altero inuito. & propter quibusdam significationes matrimonij consummati ut not. de hoc supra de biga. §. quatuor.

12 tuor. ¶ Sed ¶ quæritur pone quod uxor separatur per sententiam a uiro propter fornicationem spiritualem uel carnalem potest uir similiter fornicatur, nunquid mu-

lier potest uirum repetere cum effectu. sententia non obstante. Videtur quod sic. supra de iureiu. tua nos, in 2. tua infra de adulter. intelleximus & quia mutua crimina &c. ut no. supra eodem. §. primus. Sed contra sententia bene lata non retractatur ut 6. q. 4. quod bene semel diffinitum est. Item mulier per sententiam seruitutem amittit quam habebat in uiro. unde seruitus amissa non renascitur. ut ff. de solu. l. Stichum. §. aream. Item & si exceptio criminis tollatur per replicationem criminis ut infra eo. significasti. & in prædicta decre. intelleximus. & 32. quæst. 6. per totum exceptio tamen rei iudicæ per subsequens crimen non tollitur. In hac questione scriptus frater Ray. in summa sua fecit credere quod ecclesia ex officio suo compellere debeat uirum ad uxorem redire. arg. infra eo. titu. ex literis. Puto tamen contrarium ut infra eod. ti. de illa supra de conuer. coniug. c. ultimo. Nec ob illa ex literis. nam ibi non fuit facta segregatio per sententiam sed per prouidentiam ad tempus ut interim episcopus inuestigare an ex colludio mulier confiteretur adulterium. unde postea detecto colludio segregatio reuocatur seu finitur.

14 ¶ Sed pone quod unus coniugum fornicatur carnaliter. alter spiritualiter & ante sententiam nunquid fiet compensatio carnalis & spiritualis fornicationis. Videtur quod sic. nam istæ fornicationes & similes sunt & idem operantur quo ad diuortium. ut 2. q. 1. idolatria & cap. i. nunc. & multo fortius idem operari debent quo ad reconciliandum, quia prouiores debemus esse ad coniugendum quæ ad separandum. ar. supra ut lite non contest. c. 1. in fi. Sed contra. istæ fornicationes diuersarum specierum sunt. & res diuersarum specierum in compensationem non ueniunt. quia species cum quantitate non compensatur. ut ff. de pigno. act. l. si conuenerit. Puto quod compensatio fiat. ¶ Itē ¶ pone quod uir adulteretur occultè. uxor autem manifestè nunquid uir potest eam accusare de adulterio ac diuortere sine peccato? Respondeo non quia

uxori non deficit ius excipiendi sed probatio ut ff. de testamen. tu. l. duo sunt. Ticij. argu. ad hoc 32. quæst. 5. per totum. Si autem uir egisset pœnitentiam, uxor autem impenitens in adulterio perseveraret secus esset. ut 32. quæstione. l. cap. 1. 2. & 4. ¶ Sed pone quod adulter uel adultera digne de adulterio pœnituit nunquid ex hoc poterit repellere accusantem. Videtur quod sic. quia ut ait Grego. iam nõ debet in eo uel ea despici quod fuit. quia incipit esse quod non fuit ut. l. distin. ferru. imo post Christi consortium adultera nõ uocetur. ut 31. q. prima non erit. Putoramen contrarium eò quod pœnitentia nõ tollit accusationem. ut 33. quæst. 2. amouere. & multominus exceptionem. quia facilius tollitur actio quam exceptio argumen ff. de superficie. l. 1. §. quod autem. & ff. de regu. iuris. l. & inuito. §. cui damus. Præterea quod uir dimittat uxorem adulteram lex est. ut. 2. quæstione 1. dicit dominus. & quod legis est in pœnitentia non deletur sicut nec in baptismo. ut 26. distinctione una tantum. Quod enim peccatum nõ est solui inter peccata credi nõ debet. ut 26. distinctione deinde. in fin.

17 ¶ Item episcopus ferre debet sententiã diuortij, cum matrimonium sit magnum sacramentum in Christo & ecclesia. ut supra de biga. debitum. & ad episcopum maiores causæ sunt referendæ ut 25. dist. perlectis. ad eum spectat cognoscere de matrimonio & iudicare: ut dictum est Si tamen archidiaconi, uel archipresbyteri hoc habeant ex consuetudine uel priuilegio poterunt & ipsi uel alij de matrimonio iudicare. ut supra de restitu. spoliato. literas supra de consanguinitate & affini. ex literis.

Summarium

- 1 Donatio propter nuptias quid sit.
- 2 Donatio propter nuptias que fit uxori à marito non indiget insinuatione.
- 3 Donatio propter nuptias a quo, & cui fiat.
- 4 Donatio propter nuptias quare inducitur.

- 5 Donatio ante nuptias in quo differat a donatione propter nuptias.
- 6 Fructus donationis propter nuptias an spectent marito uel uxori.
- 7 Donatio inter uirum & uxorem cõstante matrimonio an sit prohibita.
- 8 Donatio inter uirum & uxorem quot modis reuocetur.
- 9 Dos quid sit.
- 10 Dotis species quot sunt.
- 11 Dos profectitia reddit ad patrem mortua in matrimonio filia liberi non existentibus.
- 12 Liberorum est prima successio.
- 13 Dotis lucrum uel damnum ad quem pertineat.
- 14 Aestimatio facit uenditionem.
- 14 Dotem lucratur maritus, et uxor donationem inter propter nuptias ex pacto conuenito.
- 15 Pactum de lucrando dotem quando locum habeat.
- 16 Parapherna quid sit & unde dicatur.
- 17 Paraphernalia privilegium habet sicut dos.
- 17 Dos an exigi possit cõstante matrimonio.
- 18 Uxor tenetur alere uirum egentem.
- 19 Dos cui restituenta.
- 20 Dos quando restituenta sit.
- 21 Maritus an impensas in rebus dotalibus factas repetat.
- 22 Maritus in dote reddende non condemnatur nisi in quantum facere potest.
- 23 Inter dotem & donationem propter nuptia in quibus aequalitas seruet.

DE DONATIONIBVS INTER UIRUM & UXOREM. Rubrica.

Dictum est supra de matrimonio & de impedimentis eorum & diuortijs. sed quia post diuortiu sequitur dotis & donationis restitutio uel amissio. ideo post tractatum de diuortijs sequitur hic rubric. de dona. inter ui. & uxo. & de dote post diuor. resti. ¶ Videamus igitur quid sit donatio propter nuptias, quid donatio ante nuptias, quid donatio post nuptias, quid dos quot sint species dotis, in quibus casibus uir dotem &

uxor lucret donationem propter nuptias, & quando dos constantem matrimonio reperatur, cui & quando sit restituenda.

¶ Est autem sciendum quoddam olim dicebatur donatio ante nuptias, eo quod ante nuptias fiebat. hodie uero dicitur propter nuptias quia fit hodie ante uuptias & post, & ideo merito propter nuptias nuncupatur ut nomen consonet rei. ut in titu. de donatio. §. est & aliud. Vocatur & antiferna id est donatio contra donationem ab anti. quod est contra, & foris quod est donatio. Mulier enim facit primo donationem propter nuptias id est, dotem constituit. Vir autem facit aliam donationem uxori. ut. C. de dona. ante nupt. l. cum muliere. Vocatur & sponsalicia largitas. ut in auten. ut spon. largi. in rubri. & C. de dona. ante nup. in auten. eo decursum. Vocatur & dotalicium ut infra eo. titu. plenius. ¶ Hæc donatio quæ fit uxori à marito non indiget institutione quamuis excedat quingentos aureos. ut. C. de dona. ante nup. in auten. eo decursum. quod proderit mulieri non uiro. quia si pactum factum sit de dote & donatione lucrandis mulier in donatione lucrabitur ultra quingentos aureos. uir autem non lucrabitur in dote ultra quingentos. ut in prædicto auten. eo decursum, in auten. ut spon. largi. responso primo, & in auten. ut fratrum filij. §. illud quoque. ¶ Donatio propter nuptias fit a sponso uel alio eius nomine sponsæ uel alij pro ea. ff. de iur. dot. l. perfectissimi responso. i. & §. quod si quis patri. & §. quod si quis curator. & §. sed si patri. & sic intelligo infra eod. titu. & si necesse & c. nuper. ¶ Inducta est donatio propter nuptias. ut per eam in dote consulum sit mulieri, quia soluto matrimonio. per donationem id est, per res donatas quæ alienari non possunt. providebitur mulieri ut salua sit ei dos. quia & de ea poterit satisfieri mulieri. soluto autem matrimonio sicut dos ad mulierem sic & donatio propter nuptias redit ad uirum. ut infra eodem titu. donatio. §. sane in. auten. de æquali dot. ¶ Errorum quod licet dixerim idem esse donationem ante nuptias

& post nuptias, est tamen inter utranque differentia. quia si donatio fiat ante nuptias potest excedere quantitatem dotis & infra subsistere. ut C. de pac. conuen. super dote. l. ex morte. sed tibi iam contracto matrimonio fit donatio non debet excedere quantitatem dotis ut. C. de dona. ante nuptias. lege cum multa. §. si igitur dote iam præstita. ¶ Illud autem non omitto quoddam si mulieri tradatur donatio. & ipsa in possessionem inducatur eiusdem. non tamen fructus ipsa percipiet. sed uir ad sustentationem suæ uxoris & familiæ. alias si maritus perciperet fructus dotis & uxor fructus donationis iam non diceretur quod maritus dotem recipiat ad sustentanda onera matrimonij cum tantum ei ab esse quantum ad esse ut infra eodem cap. per uestras, & fra de usu. salubriter. ¶ Aliæ autem donationes præter istas de quibus superius dictum est prohibita sunt inter uirum & uxorem. ne mutuo amore se spolient. ut. ff. de donatione inter uirum & uxorem. l. i. Sed hoc in ea donatione obtinet & donatarius locupletior & donator efficitur pauperior. ut infra eodem titu. donatio. Sed si donator non fiat pauperior. donatarius uero constituatur locupletior ut si maritus hæres ab aliquo institutus non adeat ut uxori substituta locum faciat. & idem in legato relicto marito postmodum restituendo uxori. Nam si maritus statim uxori restituit animo donandi ualeat donatio. ut. ff. de dona. inter uir. & uxo. l. si sponfus. §. si maritus. & §. similiter. Item & si maritus rogatus sit restituere hereditatem uxori certa quantitate deducta, si restituat nulla facta deductione & hoc animo donandi ualeat donatio. ut. ea. l. §. si quis rogatus. Item si maritus uxori donet rem alienam non efficitur pauperior. sed uxor efficitur locupletior quia incipit usucapere ualeat donatio. ut. ff. eo. ti. l. si constante. Et de conuerso si donator efficiat pauperior donatarius aut non fiat locupletior ualeat donatio. ut habes de hoc multa exempla. ff. eod. titu. l. si sponfus. §. concessa. & l. quod autem.

§. si maritus. Quamuis autem donatio inter uirum & uxorem facta constante matrimonio non ualeat. tamen si talis donatio maneat. in uita donatoris. eius obitu confirmatur. ut infra eodem titulo. donatio. & C. eod. titulo. l. 1. & 3. siue fiat donatio causa mortis eo animo ut non statim efficiatur donatarij. sed demum moruo donatore. siue eo animo fiat ut statim fiat eius cui donatur. ut ff. eodem titulo. si interrim. §. 1. & 2. & l. si si seruus. ¶ Hæc donatio quæ fit inter uirum & uxorem tribus modis reuocatur. tacite & expressè & si præmoriatur is qui donatum recepit. ut infra eodem titulo. donatio. Tacite reuocatur donatio si diuortium fiat. ut ff. eodem titulo. l. cum hic status. §. si diuortium. & cum focer nuncium repudij mittit nuri cui donauerat. ut in eod. l. cum hic status. §. si focer. Expressè reuocatur donatio per pœnitentiam quam supremam accipere debemus. ut in l. cum hic status. §. primo. Item si res donata alienetur. ut C. eod. titulo. l. si maritus tuus. ¶ Nunc uidentur est de secunda parte rubri. Dos est quædam donatio facta à parte mulieris parti uiri pro oneribus matrimonij sustinendis. & quasi est patrimonium mulieris. ut ff. de mino. l. denique. §. proinde.

10 ¶ Species dotis sunt duæ. alia profecticia. alia aduenticia. Profecticia est quæ à patre pro filia. ab auo pronepte. uel de bonis eorum proficiscitur. uel quam alius de mandato ipsorum constituit. ut ff. eod. titulo. l. profecticia. Aduenticia est quam mulier dat pro seipsa. uel alius à patre uel aliquo ascendente. siue frater siue auunculus. uel quilibet alius ¶ Profecticia redit ad patrem mortua in matrimonio filia. ut C. de fo. matrimonio. l. dos quam legem intellexit. Martinus scilicet liberis non exstantibus qui si extarent in dote succederent. Nam dos est proprium patrimonium mulieris. ut dictum est per l. illam

12 denique ¶ & liberorum est prima successio. ut insti. de hære. quæ ab intesta. def. §. si autem. Sed Bulg. intellexit legem illam dos indistinctè. siue extent liberi. siue non. sicut enim ob liberos do-

tis retentio. ut C. de rei uxore. §. si. l. una. §. sicut. facit pro ipso. ff. de iur. dot. l. iure successi. Item alia. C. de bonis que lib. l. 2. Item & alia. ff. de pac. dota. l. si pater. r. respon. Nam ibi dos retinetur ex pacto liberis extantibus. quod superuacuum esset si uera esset sententia Mar. ut ff. man. l. 2. respon. r. Ad l. illam quæ dicit primam esse causam successionis liberorum taliter respondetur. Pater non repetit dotem iure successionis. quia tunc filij præferentur sed petit iure potestatis uel ex pacto fingitur enim stipulatum esse. ut probantur hæc. C. de rei uxore. act. l. una. & in auten. ibi signato. Sed licet secundum iura obtineat sententia Bulg. tamen secundum consuetudinem præualeat sententia Mar.

13 ¶ Fit & alia distinctio dotis. Dos alia æstimata. & alia in æstimata. Si æstimata detur. tam lucrum quod damnum pertinet ad maritum sicut ad rei emptorem. Nam æstimatio uenditionem facit. ut ff. de iur. do. l. plerunque. & l. seq. ff. pro empt. l. litis. Et hoc uerum est quod æstimatio uenditionem facit. nisi æstimatio fiat ut scitur tempore repetitionis in quantum res fuerint dimisuræ. ut C. de iur. do. l. si inter. Si autem in æstimata detur. tunc damnum & emolumentum rerum ad mulierem spectant. præter fructus qui cedunt marito pro oneribus matrimonij sustinendis. ut C. de iure dot. l. pro oneribus ¶ L.

14 cratur ¶ maritus dotem. & uxor donationem propter nuptias ex pacto conueno. ut C. de pac. conuen. l. ex morte. & in auten. ibi signato. quod incipit. æquitas. & in auten. de æqualitate dotis. §. hoc igitur. colla. 7. C. de dona. ante nup. l. ult. §. pactis. Item ex consuetudine. ut infra

15 eo. tit. §. sane. ¶ Et no. quod ubi pactum interuenit de lucrando. locum obtinet pactum siue alter moriatur siue monasterium ingrediatur. ut C. de episc. & cle. l. deo nobis. Item de delicto adulterij. ut infra eodem cap. plerunque. in auten. ut lice. ma. & auic. §. quia uerò. colla. 8. saluo eo quod in casu unus succedit alij. C. unde uir &

16 uxo. l. prima. ¶ Diximus supra quid si dos nunc dicamus quid sit parapherna. & unde dicatur.

dicatur. Paraferna, id est quod habet mulier præter dotem dicta à para, quod est iuxta & pherna quod est dos. Unde dicitur parapherna hoc est iuxta dotem, habet enim parapherna priuilegiū sicut dos, quia sicut bona mariti obligata sunt mulieri pro dote sic. & pro rebus parafernalibus. ut. C. de pac. conuen. super dote.

17 l. ultima. ¶ Dos constante matrimonio in casu repetitur. l. cum maritus ad inopiam uergit secundum quosdam ut. C. de iur. do. l. ubi. & in auten. de æqualita. do. §. ultimo. colla. 7. uel est sequestranda cum uir suspectus habetur quod sit eam dissipaturus. ut. ff. de soluto. matrimo. l. si cum dorem. §. si maritus. in fine infra eo. ti. per uestras supra de sequestra. pos. c. ult. ff. de

18 appell. l. Imperator. in fi. ¶ Sed hæc sententia non placet. nam & uxor tenetur alere uirum egentem. ut. ff. de iure dotum. l. mutus. §. manente. Nec obstant leges superius allegatæ quæ dicunt uxorem posse repetere dotem uiro ad inopiam uergente, quia uel sunt correctæ per auten. de æquali. do. §. illud colla. 7. uel oportet illas intelligi & determinari per illud. ut dicamus uxorem posse repetere dotem constante matrimonio uiro uergente ad inopiam, ut dicunt leges ueteres & malè gubernante res suas ac malè utente, substantia sua. ut dicit autenti. ut sic non sufficiat uirum ad inopiam uergere quo ad dotem repetenda constante matrimonio, sed requiratur & aliud. s. quod & dilapidet bona sua. Hæc fuit sententia Albe. & Azo. & hanc sequi uidetur de re. infra eo. titu. per uestras. Nam & si maritus ille ad inopiam uergeret non tamen bona sua dilapidabat. unde si dotem habuisset repeti non debuisset. & agens pro dote non debuit exceptione repelli. Et propterea sententia consulum reuocatur. Nec obstat quod dicitur in eadem decreta. per uestras. de cautione præstanda ut dos salua esset, quia hoc fiebat ex prouidentia superioris. non secundum legem quæ dicit satis posse credi marito dotem. cui creditur & committitur corpus uxoris. ut. C. de pac. conuen. l. hac lege. Unde pro do-

te soluenda fideiussores uel mandatores dari non debent. ut. C. ne fideius. uel man.

19 l. 1. & 2. ¶ Si uxor uiro præmoriatur dos restituenda est patri scilicet profecticia. uel à liberis est retinenda. ut no. supra eodem titulu. §. aduenticia. Si uero diuortium fiat uiuente patre & filia. dos restituenda est patri & filia. ut. ff. so. matri. l. 2. & l. post dorem uel saltem filia. ut infra eod. c. 1. & supra de coniug. seruo. propofuit. & supra de pigno. ex literis. Si uero dos esset aduenticia. esset tantum mulieri reddenda. ut. ff. solu. matri. l. quories. §. 1. & in tali dote possunt intelligi decre.

20 præallegate. ¶ Nunc restat uidere quando dos restituenda sit. Et est sciendum quod si dos in possessionibus. hoc est in rebus immobilibus consistat, statim debet restitui matrimonio soluto. Si uero in rebus mobilibus. puta pecunia, uestibus, uel animalibus, tunc infra annum. ut. C. de rei ux. acti. l. una. §. cum autem. fructus autem si ante matrimonium sint percepti augent dotem. si post uiro cedunt.

21 ut. ff. de iure doti. l. dotis fructus ¶ & si maritus impensis fecerit in rebus dotalibus necessarias imputabit & dotem minuet. utiles repetet actione mandati uel negociorum gestorum uoluntarias tollet absque immutatione prioris status rerum. ut. ff. de impensis in re. dota. fac. l. prima secunda & tertia cum alijs sequentibus.

22 ¶ In summa notandum est quod maritus in dote reddenda non condemnatur nisi in quantum facere potest. id est, habita ratione ne eget. ut. ff. de regu. iuri. l. in condemnatione. & ff. de re iudi. l.

23 sunt qui. & legibus sequen. ¶ Item ¶ inter dotem & donationem propter nuptias æqualitas in quatuor obseruatur. in constituendo. in pacto lucrando. in augendo & in quantitate. sed in hoc ultimo membro æqualitas secundum consuetudinem non seruatur. hæc probantur infra eodem cap. ultimo. §. sanè. C. de pac. conuen. super dorem. l. ex morte. & in autenti. super ea signatis. quarum una incipit. æqualitas altera augumentum.

Summarium

- 1 Contrahere secundas nuptias an sit licitum.
- 2 Secundo nubentes an sint benedicendi.
- 3 Pœne legales quæ inferuntur nubentibus infra annum. ut. l. n. non tenent de iure canonico.
- 4 Peccans legis auctoritate non peccat.
- 5 Matrimonia reguntur iura poli, non iura fori.
- 6 Bigamia an sit peccatum, & pœna.
- 7 Secundæ nuptiæ contrahi non debent nisi certum sit de morte primi mariti, uel primæ uxoris.
- 8 Mulier quæ cum alio nupsit putans uirum suum mortuum esse, illo redeunte ad priorem redire tenetur.
- 9 Dispositio l. uxores. ff. de diuortijs non habet locum de iure canonico.

DE SECUNDIS NUP-
TIJS. Rubr.

TRactatum est supra in genere de matrimonio. Nunc tractatur in specie scilicet de secundo matrimonio. & ideo subijcitur hic rubri. de secundis nupt. ¶ Videamus igitur an secundæ nuptiæ permittantur. & an secundo nubentes benedicendi sint. Et an nubentibus infra tempus luctus pœna uel infamia introgetur. ¶ ¶ Est autem sciendum quod secundæ nuptiæ & tertix & ulterius permittuntur dummodo nullum legitimum subsit impedimētum. Vnde Hiero. Non damno bigamos nec trigamos & si dici potest octogamos. ut 31. quæstio. 1. aperiant. Et dominus septemuirum non dampnauit. ut 31. q. 1. quod si dormierit. undæ secundæ nuptiæ utroque testamento permittuntur. ut supra eodem c. & q. 1. deus. ¶ ¶ Secundo nubentes non sunt benedicendi. ut infra eo. c. 1. & c. uir autem. Quod ideo prohibitum est ne sacramentum iteretur. ut in decre. uir autē & 1. quæstio. 1. quod quidam de con. dist. 4. ostenditur. & 32. qu. 7. quemadmodum. Vel

forte hoc statutum est ad exhortationem continentix. alias quare non possit iterari benedictio nuptialis cum alia sacramenta iterentur. scilicet pœnitentia extrema unctio. manus impositio. ordinatio uel reconciliatio ut. c. q. 1. manus. ¶ ¶ Infamix & alix pœnæ legales quæ inferuntur nubentibus infra tempus luctus. & quæ continentur. C. de secun. nupt. l. 1. & in auct. ibi positus. quarum una incipit. hisdem pœnis. & alia incipit item ea. locum secundum iura canonica non habent. licentia enim Apostoli indistincta est & absoluta quæ dicit. Mulier mortuo uiro soluta est à lege uiri. nubat cui uult tantum in domino. ut infra eodem titul. super illa. & c. cum secundum apostolum id est nubat secundum domini uoluntatem homini sed fidei christianæ. ut. 28. q. 1. caue. & c. non oportet nubat secundum statuta ecclesiæ cui dominus locum dedit statuendi de his ut. 28. q. 2. sic enim neque. Vnde per licentiam apostoli infamia aboletur. ut infra eod. titul. super illa. & contrahens eius auctoritate pœnam non meretur. ut. C. ad leg. Jul. de adul. l. gratis. ¶ Qui enim peccat non peccat legis auctoritate. ut. 23. quæstio. 4. qui peccat. 23. quæstio. 5. noluit & 26. distinctione deinde. Leges autem contrariæ præsertim in his hoc est matrimonijs non dedignantur sacros canones imitari. ut infra eo. ca. ul. supra de iur. clerici in auct. ut clerici apud proprios. §. penul. col. 6. ¶ Matrimonia enim reguntur iure poli. nō iure fori. 7. q. 3. §. hinc distinguendum. Et propterea dici potest quod omnes prohibitiones quæ sunt ex aliqua causa spiritali præter causas canonicas de matrimonio non contrahendo infra tempus luctus propter sanguinis turbationē. ut ff. de his qui no. inf. l. liberorū. §. 1. uel ne maligna suspicio præstetur & festinantia nubēdi. ut in autē. de restit. & ea quæ pat. §. unum si quidem. coll. 4. uel ne dubitetur de prole. an sit primi uel secundi mariti. ut. C. de diuor. & repudi. l. in consensu. §. si uero. Item de matrimonio non contrahendo inter tutorē & pupillum propter administrationis subuersionem. C. de interdicit.

reddicta ma. inter tu. & pu. per totum. Itē de matrimonio inter rectorem provincie & provincialem propter timorem impressionis. ut. Csi rector provin. l. unam. per canones corriguntur. Vel dici potest quod si prohibeantur matrimonia in casibus illis contrahi ex causis superius assignatis. contracta tamen tenent cum legitimum interuenerit consensus uel nullum canonicum subit impedimentum. ¶ Sed opponitur ꝑ dictum est supra quod ex secundis nuptijs nulla pœna uel infamia irrogatur. sed nonne contrahitur bigamia quæ hominem ad ordines & ecclesiasticas dignitates reddit indignum. Respondeo sic. Sed certe bigamia non est peccatum. ut 2 l. q. 1. aperiant. & c. sequen. & 26. distinct. deinde nec ex pœna prouenit aliquem promoueri non posse sed ex defectu & ex alijs causis quas no. supra de tēpo. ordin. §. monogamij. Item non est pœna non ordinari. quia non sublimitate graduum sed in amplitudine charitatis acquiritur regnum dei. ut supra de tēpo. ordi. ad aures. in fi. ¶ In summa notandum est quod non debet aliquis uel aliqua secundo contrahere nisi certum sit de morte primi mariti uel primæ uxoris. ut supra de spon. in presentia infra eod. tit. dominus in auten. ut liceat ma. & auar. §. quod autem. coll. 8. quod signatur. C. de repudial. uxor. uel nisi constet uerisimiliter. ut supra ut lite non contestata. quoniam frequenter. §. si uero. ꝑ Vnde si mulier credens uirum mortuum cum alio contrahat. ab adulterio excusatur. dummodo uiro redeunte. confessum ad ipsum redeat. ut 34. quæstio. 1. cum per bellicam. ꝑ Lex autem quæ dicit uirum in quinquennio expectandum. ut ff. de diuor. l. uxores. secundum iura canonica non tenet.

¶ Finitur liber quartus.

Summarium

- 1 Accusatio quid sit.
- 2 Accusare qui possunt, & in quibus casibus sit

- 3 Intellect. ad. l. si femina. C. ad S. C. Turpillianum.
- 4 Accusari qui non possunt.
Papa & Imperator sunt supra ius, & legibus sunt soluti.
Papa superiorem non habet nisi solum Deum.
- 5 Accusationis forma.
- 6 Accusator an debeat se inscribere & ad pœnam talionis obligare.
- 7 Libellus an semper sit necessarius in accusationibus.
- 8 In notorijs nec accusator requiritur, nec ordo iudiciarius obseruatur.
- 9 Ordo est ordinem non seruare in notorijs.
- 10 Agitur quatuor modis de crimine.
- 11 Accusationis quis sit effectus.
- 12 Accusatus de crimine & absolutus, non potest super eodem iterum accusari.
- 13 Accusatio quando reficari possit.
- 14 Procurator quando admittatur in criminalibus.
- 15 Inquisitio quid sit, & qua sit eius natura, & qualiter in ea, procedatur. & num. 17. cum seq.
Ea quæ domi sunt per domesticos probari oportet.
- 16 Differentia an index ex officio descendat ad inquirendum, an aliquo procurante inquisitionem.
- 17 Inquisitio ubi fieri debeat.
- 18 Inquirendus an sit citandus in formanda inquisitione.
- 19 Testis esse non potest qui semel inter accusatores apparuit.
- 20 Forma iuramenti testium in causa inquisitioni.
- 21 Inquisitus comiectus qualiter puniendus.
- 22 Index inquirens qualiter procedere debeat, sibi lib probatum sit aduersus eum contra quem inquiretur nisi de sola fama.
- 23 Inquirere si uelit superior, reus autem dicit nolo ut inquiras, sed presigas terminum accusare uolentibus, & accusatore deficiente paratus sum me purgare, an sit audiendus reus, an uero index.
- 24 Reus an possit probare innocentiam & excusationem per familiares & cubicularios.
- 25 Adulter in inquisitionis repulso, an alius sit admittendus.

mittendus, uel index ex officio procedat.

- 26 *Crimina semel audita indiscussa prateriri non debent.*
 27 *Infamia ortum habens ab inquisitione, an in ducat inquisitionem. Et nu. 29.*
 28 *Descendere debet superior ad inquirendum canonicus ecclesie sue.*
 30 *Denunciare quis debeat.*
 31 *Denunciare qui admittantur, Et num. 33.*
 32 *Disputare de apicibus iuris non conuenit, ubi de bona fide agitur.*

¶ Incipit liber quintus.

¶ DE ACCUSATIONIBVS
 inquisitionibus & deuunciatio
 nibus. Rubrica.

Proxime tractauimus de accusatio-
 ne matrimonij & de diuortijs quæ
 frequenter fiunt adulterij ratione.
 & ex hoc facta oportuna occasione de ac-
 cusationibus in genere nunc tractemus.
 Ideo subiicitur hic rubrica de accusatio-
 nibus inquisitionibus & denunciatio. ¶ Un-
 de uidendum est quid sit accusatio. quis
 possit accusare. quis possit accusari. quæ
 sit forma accusandi. an accusator inscri-
 bere teneatur. an sine accusatione quis
 ualeat condemnari. Et an semel absolu-
 tus possit iterum accusari. ¶ Accusatio est
 1 alicuius criminis delatio. ¶ Potest autē
 2 accusare quicumque non prohibetur. sicut
 dicimus in testibus. ut. ff. de testi. l. 1. in
 procuratoribus. ut. ff. de procura. l. mutus.
 Et in matrimonijs. ut supra de sponsa. cū
 apud. ¶ Prohibentur accusare aliqui pro-
 pter sextum. ut mulieres ut. 2. q. 1. prohi-
 bentur. & ff. eodem titulo. l. ultri. Hoc fal-
 lit in quibusdam casibus. ff. eod. ti. l. 2. ff. ad
 leg. Jul. ma. l. in quæstionibus. in st. de su-
 spe. tu. §. consequens. Item cum prosequū-
 tur iniuriam suam uel suorum semper ad-
 mittuntur. qui autem suorum nomine in-
 telligantur habes. ff. eodem titulo. l. 1. & 2.
 Item admittitur mulier secundum iura ca-
 nonica. ut 2. q. 1. prohibentur. §. mulierem.
 scilicet in crimine fraudatæ annonæ. Itē
 in crimine symonie ut infra eod. ti. tanta.

Et idem dici potest in alijs criminibus ex-
 ceptis. & idem in crimine dilapidationis.
 Et quia exceptum est ut uideatur. ut 2. quæ-
 stio. 7. quapropter. quia æquiparantur cri-
 mini fraudatæ annonæ. ad cuius accusa-
 tionem admittitur scæmina. ut superius di-
 ctum est. Et in his casibus in quibus ad-
 mittitur mulier ad accusandum nec in-
 scribit ad pœnam nec incidit in Turpillia-
 num. ut. ff. ad Turpil. l. 1. §. accusationem
 3 & l. mulier. † Nec obstat. lex. C. eod. titu.
 si scæmina. nam ibi loquitur de scæmina
 quæ destitit ab accusatione pacto corrupta.
 Item prohibetur accusare pupillus
 propter ætatem. ut 2. q. 1. prohibentur. &
 ff. eodem titulo. l. qui accusare. in fi. in qui-
 busdam casibus. ut. ff. eodem titu. l. 2. §. pu-
 pillus. Adultus autem potest accusare cura-
 torem. ut. ff. de aucto. præstan. l. datur. Itē
 alij propter magistratum ut cōsules. ut
 2. q. 1. prohibentur. ff. eodem titu. l. qui ac-
 cusare. quia nec ipsi in ius uocari possunt.
 ut. ff. ad lege. Iul. de adul. l. si maritus. Quod
 de hijs magistratibus intelligi qui merū
 habent imperium secus in modicis. ut. ff.
 de iniurijs. l. nec magistratibus. Alij pro-
 pter sacramentum. ut milites qui iurant
 non se euituros mortem propter rem
 publicam. ut. 2. q. 1. prohibentur. nisi suam
 uel suorum iniuriam prosequantur. ut. C.
 qui accu. non pos. l. non prohibentur. & l.
 si crimen. Alij propter delictum ut crimi-
 nosi & infames qui tamen admittuntur
 in exceptis criminibus contra infames.
 ut. 2. q. 1. in primis circa fi. ad accusandum
 non ad testificandum. nisi illa adminicu-
 la interueniant de quibus infra de simo-
 licet Hely. & c. per tuas. Alij. propter su-
 spitionem turpis quæstus. ut qui duos reos
 in diuersis iudicijs habet iudicio nondum
 finito. ut. C. qui accu. non pos. l. cum ratio-
 nibus. tertium enim accusare non potest.
 nisi suam uel suorum iniuriam prosequa-
 tur. ut. ff. ad leg. Iul. de apul. l. inter liberos.
 §. ultri. & ff. eodem. titu. l. hos accusare. §.
 lege Iulia. Item qui ob accusandum uel
 non accusandum nummos accepit. qui in-
 cidit in legem Iuliam repetundarum ut.
 ff. ad legem Iul. repe. l. eadem. §. ultimo &
 in le-

in legem Corneliam. ut. 1. q. 1. concussio nis. ¶ Alij propter conditionem suam. ut liberi contra patronos. Alij propter paupertatem. ut qui minus quam quinquaginta aureos habent in bonis. ut. 2. q. 1. prohibentur. & ff. eod. titu. l. qui accusare. & l. alij. & l. nonnulli. Item illi non admittuntur ad accusandum qui ad sortilegos magosque concurrunt. ut. 2. q. 3. quisquis. Hij tamen omnes si suam uel suorum injuriã prosequantur admittuntur. ut in. l. multoties. allegata prohibentur. ut. ff. eo. titu. l. hij tamen. & 4. q. ulti. omnibus. & in criminibus exceptis ut in crimine læsæ maiestatis. hæresis. simoniæ. fraudati census. fraudatæ annonæ dilapidationis. ut in. l. prohibentur. 15. q. 3. sanè. & c. nemini infra de simo. tanta. & in his admittuntur contra clericos infamatos. ut. 2. q. 1. in primis circa si. uel si suam aut suorum injuriã prosequantur. ut supra de testi. de cætero. alias non admitterentur etiam in exceptis criminibus cum generaliter prohibeantur laici etiam bonæ famæ & clerici infames clericos accusare. ut. 2. q. 7. per totum & maximè in. c. ipsi apostoli. & c. testes. sed infabis. In quo ergo sunt crimina excepte. Respondeo. quia infames de quibus superius dictum est admittuntur contra laicos infames & contra clericos infamatos. ut dixi per. c. in primis. & hoc in accusatione. Item quia admittuntur in testimonium contra clericos interuenientibus illis administrulis de quibus ponunt decre. ille infra de simo. licet He ly. & c. per tuas. Si ergo legitimus nõ fuerit accusator non fatigetur reus. ut infra eod. c. 1. Nisi forte ut ei purgatio indicatur propter infamiam ut infra eo. ti. ueniens. in si. supra de confessis. c. 1. in fi. 2. q. 6. præ sbyter. uel saltem superior ex officio suo inquirat ut infra de collu. crimina infra e. ti. qualiter. ¶ Item sunt & alij qui ob reuerentiam personarum illos quibus reuerentiam debent non accusant. ut liberi liberti. beneficiati. serui. familiares. quibus si hoc fecerint imponuntur uariæ pœnæ. ut. ff. eod. ti. l. qui accusare in fi. & l. hij tamè. §. 1. C. eod. ti. l. iniquum. & l. si quis ex fa-

miliaribus. & l. contra ecclesiam. ut. 12. q. 2. liberti. & c. octaua. Idem in clerico beneficiato. ut supra de postu. c. ul. Item socij & participes criminum non admittuntur. ut supra de testi. ueniens. C. de libertali causa. l. si filium. nisi forte denunciati uel uel excepti uel agatur. ut supra de testi. quoniam infra de adul. significasti. ¶ Item ab alio delatus alium accusare nõ potest. ut. 2. quæstio. 1. prohibentur supra de testibus. c. ultimo. ita ut nec etiam suum accusatorem accuset de pari uel minore. secus in crimine maiori. ut. 3. q. 1. neganda. Condemnatus autem in crimine cum sit infamis alium accusare non poterit nisi suam injuriã prosequatur. ut. ff. eo. l. qui iudicio. Quod uerum est quod accusare non potest si nouam uelit accusationem in extraneum inchoare. secus si in suum accusatorem. nam potest si per sententiã non amiserit libertatem & ciuitatem. ut. ff. de pub. iud. l. is qui. parcendũ est enim ei qui prouocatus uoluit se ulcisci. ut. ff. de bo. liber. qui cum maior. §. si libertus.

4 ¶ Accusari autem non possunt aliqui propter excellentiam dignitatis. ut Papa & Imperator. ipsi enim supra sunt & legibus soluti sunt. ut supra de concessio. præben. proposuit. C. de legibus & cõsti. l. digna uox. papa enim superiore non habet nisi solum deum. ut. 9. q. 3. nemo aliorum. nisi in crimine hæresis. ut. 40. di. stin. si papa. Item magistratus non accusatur. ut no. supra eo. titu. §. item alij propter magistratum. ¶ Forma accusationis hæc est. concipitur libellus accusationis continens ea quæ leguntur. 2. q. ul. libello rum. in prin. & in auc. de exhibe. re. §. suscepro. & de hoc no. supra de libel. ob. in fi. ¶ Debet autem accusator inscribere & se ad pœnam talionis obligare. id est. ad talem pœna qualem accusando inferri intendit. quia calumniantes ad uindictam poscit similitudo supplicij. ut. 2. q. ul. quisquis. & q. 3. calumniator. & c. qui non probat. Quidam excipiunt quosdam casus. scilicet cum quis accusat de leui crimine. ut. ff. eo. ti. l. leuia. Item cum mulier accusat. ut dixi supra eod. titu. §. 3. Item in cri-

mine apostasie, ut. C. de apo. l. apostatum. Item cum accusatur christianus quod iudæam duxerit in uxore, ut. C. de de iudæ. l. ne quis. Item cum maritus accusat mulierem de adulterio iure mariti, ut. 4. quæstione. 4. §. aliquando. C. ad leg. Iul. de adul. l. quamuis. & l. iure mariti. Item in accusatione falsæ monetæ, ut. C. de fal. mo. l. 1. Item si tutor accusat, ut. C. qui accu. non pos. l. 2. Item cum quis ex necessitate accusat, ut hæres uolens uindicare necem defuncti, ut. ff. qui. ut. indig. l. tutor. Item in crimine abigeatus, ut. C. de abige. l. una. Item cum per officiales crimina nunciatur, ut. C. qui accu. non pos. l. ea quæ. Sed est sciendum quod si accusator non inscriba ex natura tamen accusationis pœna calumniæ uenit, ut. C. eodem titulo. l. uleima. ¶ Item est sciendum quod in accusationibus non semper necessaria est libelli conceptio, ut in leui crimine, ut. ff. de accusa. l. leuia. Item in notorio, ut. C. eodem titulo. ea quæ. 4. quæstione. 4. §. aliquando ¶ In notorijs enim nec accusator requiritur nec ordo iudicialis obseruatur ut supra de fil. præsb. quoniam infra eodem titulo. euidencia infra de purga. ca. cum dilectus. 2. quæst. 1. scelus. 9. & c. qui lotharius. ¶ Nam in talibus ordo est ordinem non seruare, ut supra de iur. iuran. ad nostram, secus in manifestis & non nototis, ut. 11. quæstione. 3. eorum supra de diuor. porro. Item plerumque de crimine agitur, nec est necessaria libelli conceptio, sed sine accusatore ad pœnam proceditur, ut. ff. ad. l. Iul. de adul. l. 1. §. si publico. ff. de proba. l. pe. C. de testi. l. nullum. instit. de suspec. tu. in. §. præterea. Item in calumniatore, tempore sententiæ postea non, ut. C. de calum. l. 1. 2. quæst. 4. §. notandum. ff. de bo. liber. l. qui cum maior. §. si libertus. Et idem dicunt quidam in falso, ut. C. ad le. Cor. de fal. l. ubi. Sed nos intelligimus legem illam cum principaliter de falso agitur non in eidenter, alias autem generaliter ad pœnam ordinariam de crimine agi non potest sine accusatore & sine libello, ut. de mun. & ho. l. rescripto. §. si quis accusato-

rem. 2. q. 1. nihil. Ordinariam ideo dixi, quia plerumque agitur secundum iura canonica de crimine ceter non ad pœnam ordinariam. & tunc nec accusator nec libello bellus est necessarius. ¶ Unde notandum est quod in foro ecclesiæ quatuor modis agitur de crimine, per accusationem, inquisitionem, deunciationem, exceptionem. Nec obstat infra eodem titulo. super his. nam uerum est quod crimen tribus modis ualet opponi, ut ibi dicit, sed quatuor modis agitur, ut dictum est nam per inquisitionem agitur de crimine, nec tamen tunc crimen opponitur. In primo ergo modo & accusator & libellus est necessarius nisi in casibus ut superius dictum est, in tribus casibus sequentibus non, unde accusationem præcedere debet inscriptio, ut infra eodem titulo. super his. Quod fallit casualiter ut superius dictum est. Inquisitionem clamorosa insinatio, ut infra eodem titulo qualiter infra de simo. licet Hely. & c. per tuas. Denunciationem charitatiua monitio, ut infra eodem. ca. 2. & in decreta. licet Hely. & c. per tuas. 2. quæstione. 7. accusatio. & c. si quis erga. Exceptione ad extraordinariam pœnam obligatio, sed contra electum confirmatum excipitur, ut infra eodem titulo. super his. ¶ Effectus accusationis est depositio, inquisitionis ab admistratione remotio, denunciationis penitentia uel correctio, exceptionis contrahendi exclusio, ut infra eodem titulo. super his. In casibus tamen ex denunciatione sequitur amotio, ut cum quis agere non potest penitentiam, eo retento quod uitiöse quæsiuit, & super quo denunciatus est, ut in simonia in ordine, ut. 1. quæst. 1. si quis. & quæst. 7. requiris. Item in dignitate & beneficio simoniaci, ut. 13. distinctio. nerui. In re furtiua uel uolenta, ut. 14. quæstio. 6. si res aliena. Idem in re per dolum quæsiua quam reddere quis tenetur ut uolenta, ut supra de resti. spo. l. 2. ¶ Si quis autem accusatus de crimine fuerit absolutus non potest super eodem iterum accusari, ut infra eodem titulo. de his, siue enim crimen remissum sit à par-

fit a parte reciduo dolore iterari non debet. 2. 3. q. 4. si illic. siue per abolitionem nomē rei deletum sit, alius accusationem repetere non potest. ut 2. quæstione. ultima. in fin. siue crimen remissum sit per in integrum restitutionem. ut 2. quæ. 3. §. notandum siue accusator nō probante reus sit absolutus non potest accusatio reficari. ut. ff. naute caupo. stat. l. licet. §. ultima.

3. mo nisi in duobus casibus cū posterior accusator docere paratus est priorem accusatorem præuaricatum fuisse. ut. ff. de præuarica. leg. 3. uel cum posterior primam accusationem se docet ignorasse. ut 4. ff. de accusa. l. si cui. §. hīdem. ¶ In summa sciendum est quod in causis criminalibus principales requiruntur personæ. nec interuenit procurator ut. 5. quæstione. 3. in criminalibus. & ff. de publi. iu. l. penul. §. ad crimen. Fallit hoc in quibusdam casibus. In crimine iniuriarum ut 3. quæstione. 9. §. nisi. Item admittitur procurator ad excusandum. ut infra eo. tit. ueniēs & 2. q. 5. reos. Item cum de crimine agitur non criminaliter ut supra de procura. turæ infra eodem titu. super his. de sen. & re. iu. cum l. & A. Item in leuibus criminibus. ut. ff. e. l. leuia. Item si si crimen nō excedit pœnam relegationis. ut. ff. an per alium causa appella. exer. ua. l. unam. Itē in crimine suspecti tutoris. ff. de procura. l. non solum. §. ult. Item cum quis accusat alium de ingratitude. ut. ff. de procura. sed hæ personæ. §. patronus. Item in popularibus actionibus interuenit procurator ad agendum. ut. ff. de procura. l. licet in popularibus. sed non ad defendendum. ut. ff. de popula. actio. l. qui populari. Item dominus defendit seruum in crimine. ut. ff. de accusatio. l. si cui. §. ultima. Quidam tamen dixerunt quod semper in crimine potest interuenire procurator ex parte rei. post litem contestatam ut 5. quæstione 3. reos. Sed illud locum habet in procuratore dato ad allegandas causas absentiæ. non causas causæ. ut. ff. de procura. l. seruum. §. publicè. ¶ Videamus de secunda parte rubricæ scilicet de natura inquisitionis. & qualiter procedatur in ea. In

primis nō. est differentia inter inquisitionem quæ fit contra singularem personam. & illam quæ fit tam in capite quam in membris; quia in prima requiritur ordo ille quam infra eodem titu. qualiter. In secundo casu de plano & sine strepitu fieri habet ut infra eo. titu. olim. Vbi autem agitur de statu ecclesiæ. requiruntur testes tales quales in ecclesia inueniuntur. Et est ratio quia ea quæ domi sunt per domesticos probari oportet. ut C. de repul. consensu. supra de testi. ueniēs. ubi uerò contra singularem personam. tūc legitimi adhibentur. ut supra de senten. & re. iudi. cum

16. I. & A. ¶ Item nota differentiam an iudex ex officio suo descendat ad inquirendum. an aliquo procurante inquisitionē. Nam in primo casu inquisitor facit iurare illum contra quem inquitur. ut super eo de quo inquitur ad interrogata respondeat ut infra eo. tit. cum dilectus. In secundo casu non facit illum iurare. sed promotor inquisitionis probabit illud super quo literæ sunt obtentæ si ex delegatione inquitur. uel coram ordinario si ordinarius inquitur. & si non probauerit tunc promotor uel adiutor inquisitionis punietur ut infra titu. proximi. cū dilectus. Item & aliam differentiam notabis quia cum inquisitor ex officio suo procedit publicatis attestationibus. denotio ab alijs testibus inquitur. ut 2. quæstio. 1. notum 2. quæ. 5. habet hoc proprium. & cap. Mennam. Cum autem aliquo adiuuante inquisitionem non sic. timentur enim de subornatione. ¶ Fieri autē

17. ¶ debet inquisitio in loco in quo persona de qua inquitur est conuersatur. ut 22. quæstio. 1. paratus. 24. quæst. 1. pudenda. supra de electio. postquam supra de præsumpti. quosdam. ¶ Citabitur is contra quem inquirendum est & significabuntur ei crimina de quibus est inquirendum ut 5. quæstio. 2. si primates. & infra eodem titu. qualiter. §. debet. Is autem contra quem inquitur poterit opponere contra inquisitionem de suspecto. ut infra eodem titu. ad petitionem. Item poterit opponere quod sit criminofus. ut secunda quæst. septima iudicet. Po-

terit opponere contra testes. ut infra eodem titulo. cum oporteat. & c. qualiter infra de simo. licet Hely. & c. per tuas. nam sibi cum de crimine excepto inquiritur. est speciale ut criminosi admittantur. Si ergo inquiratur de non excepto. non admittentur. ut. 2. q. 1. deus supra de testi. cogen. præterea 3. q. 6. episcopo. Poterit obijcere ad dicta testium. ut infra eod. tit. qualiter. §. debet. poterit excusationes suas proponere. ut infra eodem. ca. cum dilectus. Poterit opponere in personam denunciantis & literas impetrantis. ut infra eodem titulo. cum oporteat. & ca. dilectus. Inquisitor faciet iurare illos qui denunciaverunt. ut in decre. licet Hely.

19 † Secus est cum agitur per modum accusationis, quia qui semel apparuit inter accusatores testis esse non potest. ut infra

20 eo. cum. P. q. Forma † iuramenti testium in causa inquisitionis diuersa est a forma illa quæ in causis aliis obseruatur. Nam in alijs causis testis iurat dicere ueritatem de his quæ uidit & quæ in præsentia eius dicta sunt. ut 3. quæstione 9. testes. §. de his quæ & c. cohortamur. Sed in causa matrimoniali cum de consanguinitate agitur forma iuramenti testis est. quia iurabit testis de his quæ nouit circa parentelam uel credit & quod à maioribus accepit. ut supra de testibus. licet. & in his casibus in quibus agitur in figura iudicij & sunt partes testis dicet tam pro una parte quam pro altera. nam communis est. ut. 1. q. 4. quæst. 6. non sane. In inquisitione uero forma iuramenti testis est. ut super crimine dicat plenam ueritatem. ut in decre. licet Hely. Si uero super statu ecclesiæ inquiratur, tunc forma iuramenti testium duplex est. nam aut iurat ueritatem dicere de his quæ scit uel credit in ecclesia reformanda exceptis occultis. ut infra eodem titulo. olim. uel quod respondebit ad interrogata. ut infra eod. titulo. cum dilectus. † Sed si is contra quem inquiratur conuincatur qualiter puniendus sit à nonnullis in dubiū reuocatur eo quod circa hoc diuersi mode loqui uidentur. Ad hoc dico q. si contra prælatū inquiritur admi-

nistrationem habentem. certa est pœna scilicet ab administratione remotio exépulo uicilli. ut infra eod. tit. qualiter. tunc ergo non erit arbitraria. Nam facti quidem quæstio in arbitrio est iudicantis. pœnæ uero persecutio non eius uoluntati mandatur sed legis arbitrio referatur. ut 2. q. 3. §. notandum. & accedunt ad idem fide uerbo. signific. l. si qua pœna. & ff. ad Turpil. l. 1. §. primo. Si uero fiat inquisitio contra prælatum non habentem administrationem. tunc est arbitraria pœna. Nam tunc secundum merita personæ & qualitatem excessus pœnam poterit iudicantis discretio moderari. ut infra eo. tit. inquisitionis. in fi. r. responso. & arg. 1. de simo. de regula. & c. dilectus. Sed hæc salunt in criminalibus enormibus. quæ ordinis executionem suscepti aut retentionem beneficij etiam post peccatam penitentiam impediunt. ut est uidere in homicidio & simonia. in ordine & beneficio. ut infra eod. inquisitionis. In his. & consimilibus sic esset sicut in accusationis iudicio procedendum. ut dicit illa decre. inquisitioni. Quæ autem sint enormia delicta & de effectu ipsorum no. supra de tem

22 po. or. & qual. or. §. circa. ¶ Sed † quid si nihil probatum sit aduersus eum cõtra quæ inquiratur nisi de sola fama. Si crimen de quo inquisitum est perseverantiam habet facti. admoneat eum ordinarius primo seorsum. postea coram testibus. & si infamia perduret suspendet eum usque ad satisfactionem condignam ut infra de purga. cano. si quis præsbyster. Et in eo casu intelligo quod præsbyster infamatus debet suspens. non enim dico quod statim propter infamiam debet suspendi nisi enormitas delicti uel scādali hoc exposcatur infra de purga. cano. inter sollicitudines. Cæterum si omnes testes dicunt eum innocentem non suspendetur nec onerabitur purgatione nisi ex abundanti hoc fiat ad tollendam infamationem facti. ut. 2. q. 5. habet. & c. mennam. ¶ Itē quid si superior uelit inquirere, reus autē dicat nolo. ut inquiras sed præfigas terminū accusare uolētibus. & accusatore deficiēte paratus sum me

- sum me purgare. nunquid audietur reus an iudex. Videtur quod reus quia quod reus petit ordinarium est. quod dicit iudex est extraordinarium & iudex potius ordinario quam extraordinario iure procedere debet. ut. 2. quæ. 1. multi. in fi. & ff. de mino. l. in casu. Puto potius inquirendū quia purgatio sequitur inquisitionem. ar. infra de purga. cano. inter sollicitudines.
- 24 ¶ Sed queritur an reus possit probare innocentiam suam & excusationem per familiares & cubicularios. Respondeo sic ut 1. r. q. 2. manifestæ & 2. q. 7. cū pastoris. Item quid si alienus qui non est de diocesi si impetret inquisitionem hoc supprimēs in impetrando potest præsumi ipsum non charitatiue moueri cū non interfit ipsius.
- 25 ¶ Item ¶ quid si repellatur adiutor inquisitionis. nūquid alius admittetur uel iudex ex officio suo procedet. Respondeo admittetur alius. ut infra eodem tit. cum oporteat. & argu. ff. de inoffi. testa. l. posthumus. §. primo. ¶ Crimina enim semel audita indiscussa præteriri non debent. ut infra de collu. dete. crimina. nec refert undecūque claruerint. ut 24. q. 3. ecce. Item inquisitio nititur ex officio superioris. & ideo iterari potest. ut 2. quæst. 5. habeat
- 26 hoc proprium. & ca. ménam. ¶ Itē quid si infamia ortum habeat ab inimicis: nunquid inducet inquisitionem. Respondeo non. ut infra eodem titu. qualiter. & c. inquisitionem. in fin. 11. quæstione 3. in cūctis. & 2. quæstione 4. omnibus infra de purgatio. canonica cum in iuuentute. Sed cum difficile sit ortum infamiae probare. cum ipsa fama a certo auctore procedat. ut de cond. 4. sanctum est. Satis dici potest quod & si esset inquisitio. non tamen cessabit purgationis iudicium ut infra e. c. in
- 28 quistionis in fi. ¶ Debet autem ¶ descendere superior ad inquirendum cum canonicis ecclesie sue. ut 86. dif. si quid uero. 15. quæ. 7. si quid. Intelligo hic ecclesiam suam scilicet maiorem. hoc est cathedralem ut infra de uerbo. sign. c. cum clericis. Sed si abbas uel alius prælatus inferior ab episcopo sit infamatus. puto in inquisitione & alios prælatos diocesis conuocatis ad
- 29 ¶ In summa notandum est. ¶ quod infamia orta ad denunciationem paucorum. non inducit inquisitionem ut infra eo. tit. inquisitionis in fi. Vnde is contra quem mādatur inquisitio fieri poterit excipere ut dicat inimicos esse denunciatores. Item ipsum denunciasse super eo de quo ante fuerat infamatus ut infra eo. tit. cum oporteat multa enim falsa principi referuntur. ut. 2. q. 5. biduum. in fi. sub tali enim conditione. commissio facta uidetur. ut si infamia & clamor præceserint unde. de hoc est primitus inquirendum. ut in illa decr. cū oporteat. Nec obstat infra eo. c. ubi ad denunciationem quandoq; mandat inquireri quia. si superior mandat inquireri exceptio prædicta nihilominus salua manet. ¶ Nunc restat uidere de tertia & ultima parte rubricæ scilicet denunciationibus.
- 30 ¶ Et igitur sciendum quod ad denunciandum tenentur omnes secundum quosdam ut 2. q. 1. si peccauerit. & q. 7. qua propter 11. q. 3. tam sacerdotes. 45. dist. sed illud quod & Hug. concedit. Sed dura est hæc opinio & multos constituit transgressores. Et præterea alij benignus dicunt quod illud mandatum euangelicum si peccauerit & c. non extenditur nisi ad illos qui in magistratu sunt positi. siue sint clerici siue laici. argu. ad hoc 33. q. 4. duo ista nomina 17. q. 4. præbyterorum. quo ad alios autem est consilium. Et hoc uerum est in peccato commissio secus in committendo nā quo ad illud omnibus est præceptū ut 22. q. 5. hoc uidetur qui cunque ergo habet familiarē tenetur corrigere. ut 33. q. 4. duo ista nomina. 23. q. 5. non putes. Et quæstio intelligatur præceptiue quo ad prælatos. consultiuē quo ad priuatos est arg. 13. q. 4. ca. 1. ¶ Sed dubitatur an infames & criminosi admittantur ad denunciandum. Et uidetur quod sic. quia omnes ad hoc excepto tenentur secundum unam opinionem. Et quod infames admittantur arguitur ex multis iuribus. 24. quæst. 1. quisquis supra desponsa. præterea. & ubi ad correctionem agitur non requiritur tantus rigor ut in prædicto. cap. hoc uidetur

2 uidetur † ubi de bona fide agitur non conuenit de iuris apicibus disputare ut. ff. manda. l. si fideiussor. §. quedam. Sed è contra uidetur quia tantum honestiores personæ admittantur. ut 35. q. 6. episcopo sinodo. & non infames. ut supra de testi. co. præterea. Nam & ad populares accusationes nõ admittuntur nisi personæ integri status ut. ff. de popula. ac. l. popularis. Scripserunt Io. & Tan. quod quilibet admittitur ad denunciandum. dummodo bono zelo denunciaret supra de sentent. & re iudica. cum I. & A. Sed licet admittantur infames & irregulares non tamen criminosi cum enim criminosi nõ correxerint sua criminia præsumitur quòd

33 zelo denunciant aliena. † Has summas aporrobo ut tamen inter denunciationem & denunciationem distinguas. quia denunciatio quæ sit de peccato commisso est euangelica. sed illa quæ sit de committendo est canonica. Ad hanc canonicam quilibet admittitur ut supra de cogn. spi. tua. ad hanc qualiscunque noticia sufficit. ut in capitu. hoc uidetur in qua turpitudine propria non obstat. ut supra de spoli. præterea. quam non impedit iuramentum præcedens. ut 14. distin. 8. io. nerui. Ad quam non faciendam si quis se iuramento astrinxerit iuramentum non tenet. supra de iure iuran. quemadmodum quæ omnia in denunciatione euangelica non contingunt. ut superius dictum est. Quamuis autem possit quilibet dummodo non criminosis ut superius notandum est peccatum denunciare commissum. ut in aut. quomodo oportet. episc. §. licentiam. colla. 1. & in autent. de non alie. aut permu. §. ul. coll. 2. & circa accusationem solennia. ut 4. q. 4. §. aliquando. & C. de accu. & inscript. l. ea quæ tamen nunciatores his quæ nunciant assistere debent. ut ff. ad Turpill. lab accusatione §. nunciatores & C. de accu. & inscript. l. singuli. & si non probauerint quod denunciant punientur. ut infra titu. proximi cum dilectus.

Summarium

- 1 Accusatorum temeritas tribus modis detegitur. & tribus poenis subijcitur.
- 2 Calumniari quid sit. & quid præuicari. & quid tergiversari.
- 3 De calumnia qualiter qui committatur.
- 4 Præuicator quis dicatur.
- 5 Tergiversator quis sit. & qualiter puniatur.

DE CALUMNIATORIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de accusationibus & accusatoribus. sed quia plerunq; accusatores calumniatur. Idecirco subiicitur hic rubrica de calum. ¶ Videamus igitur quid sit calumniari. qualiter quis de calumnia committatur. & qualiter puniatur. ¶ Est autem sciendum quòd accusatorum temeritas tribus modis detegitur & in tribus poenis subijcitur. Aut enim calumniatur aut præuicantur. aut tergiversantur. ¶ Calumniari est falsa crimina intendere. Præuicari uera crimina abscondere. Tergiversari in uniuersum ab accusatione desistere. ut 2. q. 3. §. notandum. ff. ad senatus. consult. Turpill. l. 1. §. 1. Et quòd dixi calumnia est falsa crimina intendere. subaudi scienter & animo calumniandi. ut infra eodem titu. c. 2. ¶ Calumniatoribus poena lege remia irrogatur. ut ff. eod. titu. l. 1. §. 1. Nam calumniantes ad uindictam poscit similitudo supplicij. ut not. supra titu. proximi. §. debet autem accusator inscribere. ¶ Conuincitur quis de calumnia secundum quosdam eo ipso quod non probat quod intendit. ut 2. q. 3. calumniator. & c. qui non probat. C. de aduo. diuer. iud. l. 1. ff. de testi. l. 3. §. idem diuus Adrianus. C. de famo. libel. l. 1. in fin. C. ad leg. Julia. de ui publi. l. si quis ad se. & C. de fruct. & lit. ex. l. non ignoret. Sed non est ita. quia non protinus calumniari uidetur qui non probat quod intendit. unde eius rei inquisitio spectat ad iudicem qui reo absoluto animi de-

mi destinatione . argumentum . ff . de uerborum significatione . l . fugitiuus . quia post sententiam absolutionis hoc non liceret . ut . C . de cal . l . i . de accusatoris incipit consilio querere qua mente ductus ad accusationem processit & tunc conde mnat eum uel absoluet quorum alteru ex forma sententia apparet . ut . 2 . q . 3 . § . notandum . ff . eodem titulo . l . i . § . 1 . potest enim esse quoddam accusator qui non probat iustam habuit causam ueniendi ad crimen . ut . C . eodem titulo . l . qui non probasse . Si uero iudex de hoc non acquisierit durante adhuc primo iudicio . potest non potest . ut . C . eodem titulo . l . i . nisi noua contra accusatorem eundemque calumniatorem accusatio instituitur . ut . C . de adu . diuer . iudi . l . i . Vel potest in continenti reo absoluto condemnare calumniatorem . præhabita tamen inquisitione . quia quæ incontinenti sunt inesse uidentur . ut . C . de pac . l . petens . ff . si cer . pet . l . lecta . Et nota . quod ubi certa est poena imponenda accusato si conuincatur certa est & imponenda accusatori calumnioso quia eadem . sed ubi incerta esset illa . quæ imponenda esset accusato tunc accusatori in calumnia comprehenso imponetur tanta & talis poena quantum & qualis pro crimine obiecto ab accusatore solet imponi . ut . C . eod . titu . l . ul . ti . ff . ad senat . consul . Turpil . l . & in priuatis . ¶ Præuaricator autem dicitur quasi uariator qui diuersam partem adiuuat prodita causa sua . quod nomen La beo à uaria concertatione tractum ait . nam qui præuaricatur ex utraque parte consistit . quinimo ex altera . Hic autem extra ordinem solet puniri . ut . 2 . qu . 3 . § . notandum in uerbo præuaricator . & ff . de præuarica . l . 1 . & 2 . ¶ Hic autem tergiversatur qui terga uertit accusato . & circa abolitionem ab accusatione desistit . Hic incidit in Turpill . l . & extra ordinem punitur . ut . 2 . qu . 3 . § . notandum . in uerbo . si quis . & ff . ad Turpill . l . i . § . si quis autera .

Summarium

- 1 Simonia quid sit .
- 2 Simonia unde dicta .
- 3 Simonia committitur tribus speciebus muneris .
Munus aliud ab obsequio ; aliud à manugue .
aliud a lingua .
- 4 Simonia uoluntate sola committitur . & nume . 9 .
- 5 Casus in quibus munus à manu in spiritualibus licite intercedit .
- 6 Obsequium spirituale an possit sine uitio præstari & pacto .
- 7 Exennia an inducant simoniam .
- 8 Modica quantitas pro re spirituali ex pacto data an inducat simoniam .
- 9 Simoniacus furi comparatur .
Vsuram que inducant .
- 10 Simonia an committatur si aliquid detur pro calice seu uestibus benedicendis .
- 11 Simonia in quolibet ecclesiastico ministerio exercendo committi potest .
- 12 Causa an ante promotionem alicuius exigi possit sine uitio simonia .
- 13 Superioris auctoritas uitium tollit .
- 14 Dare intelligitur qui quod sibi debetur re-mittit .
- 15 Simonia est crimen enorme .
- 16 Simoniacus à quolibet accusari potest .
- 17 Missam cantare potest quilibet peccator præter simoniacum .
- 18 Iura canonica quare simoniam & fornicationem prosequantur .
- 19 Suspensi & excommunicati excluduntur à participationem sacramentorum .
- 20 Simoniacus qualiter debeat puniri .
- 21 Accusatus de simonia . pendente accusatione . officium suum exequi prohibetur .
- 22 Beneficium simoniace adeptus tenetur ad omnes fructus perceptos & percipiendos .
Fur semper est in mora & ad damna tenetur .
Possidens sine titulo tenetur ad damna & iura percepta & percipienda .
- 23 Pecunia simoniace data cui sit restituenda .
- 24 Prælatus aliquid ab ecclesia per simoniam extorquens duplicatum restituit .
- 25 Simoniam an inducat omnis pactio in re spirituali

spirituali internueniente.

Pactum in traditione rei propriae apponere licet.

- 26 *Simoniam an committat exigens aliquid in exequijs mortuorum. uel in benedictione nubentium. & in consecrationibus episcoporum.*
- 27 *Dispensare cum simoniaci an quis possit.*
- 28 *Episcopus an possit cum simoniaci dispensare. & num. 35.*
- 29 *Simoniaci ordinatus quis dicatur.*
- 30 *Damni nihil sentire, qui prohibuit.*
- 31 *Prohibitio in casibus nihil operatur.*
- 32 *Tacens plerumque presumitur consentire.*
- 33 *Absentia aliquando plus operatur, quam contradictio.*
- 34 *Dispensatio quando dicatur fieri semiplene, quando plene & quando plenissime.*
- 36 *Intellectus ad c. erga. i. q. i.*
- 37 *Sacerdos an peccet uel simoniam committat missam pro denarijs celebrando, uel alia officia exequendo.*
- 38 *Laici an compelli possint ad praestandum oblationes.*
- 39 *Simoniacus an efficiatur qui se cum bonis suis ecclesiae confert.*
- 40 *Paupertas delinquenti non ignoscit.*
- 41 *Famis necessitas excusat a furto.*
- 42 *Mediatores simoniae, simoniaci sunt & infames, nec ad testimonium admittuntur.*

¶ DE SIMONIA. Rubr.

INter cetera crimina ecclesiastica simonia primum obtinet locum. Nam simoniaci uelut primi & praecipui haereticus ab omnibus fidelibus sunt respuedi. & omnia crimina ad comparisonem simoniaci haeresis quasi pro nihilo reputantur. ut. i. q. ult. patet. & quia usitatum est tantum malum. ut. i. q. i. reperiuntur. & ideo exaggerandum. ut. ff. de poe. l. aut facta. §. ulti. Idcirco praemisso de accusatore & eius calumnia. statim ante alia crimina ponit de simonia. unde subijcitur hic rubrica de simo. & ne aliquid pro spiritu exigatur uel promittatur. ¶ Videndum est igitur quid sit simonia unde dicitur quibus modis contrahatur. quia poena si-

moniacus puniatur. & quae contra eum possit dispensatio adhiberi. ¶ Simonia est studiosa cupiditas uel uoluntas emendi. uel uendendi spirituale uel spirituali annexum quod spirituale censetur. Ius enim percipiendi prouentus praebendales spirituale non est sed dicitur annexum spirituali. hoc est canonice propter res temporales quae ex illo iure proueniunt scilicet fructus. Sic & ius percipiendi prouentus ratione praeturae spirituale non est, sed dicitur annexum spirituali propter temporalitatem quae inest ipsi perceptioni. Et ideo si quis emat uel uendat spirituale propter annexum spirituali. neutrum in emptum uel in uenditum derelinquit. ut. i. q. 2. si quis obiecerit. Sic & ius patronatus uendi non potest. ut supra de iure pa. de iure & .c. quia clerici, tamen dicitur spirituali annexum ut in decreta de iure & supra de iudi. quanto. propter quandam considerationem, quia cadit in laicum & a laico possideretur uel quasi. cum nullum ius spirituale a laico possideatur praeter illud & praeter ius funerandi. ut. ff. ius funerandi. ut. ff. de mortuo inse. l. i. & praeter ius eligendi si ex privilegio competat. ut supra de iure patro. nobis. & propterea non dicitur ius spirituale sed annexum spirituali. accedit ad ista supra de rerum. permu. quaesitum. Praemissa autem definitio uel descriptio simoniae probatur. i. q. 2. qui studet. ¶ Dicitur simonia a Simone mago primo in nouo testamento sceleris huius auctore. ipse enim uoluit emere gratiam sancti spiritus a beato Petro. sicut & Gyese in ueteri testamento uoluit uendere gratiam sanitatis Naaman Fyro. Vnde de proprie loquendo emptor spiritualium dicitur simoniacus uenditor gyziacus uel gyziacus. Sed usus hominum habet ut uterque simoniacus appelletur & de utroque legitur. i. q. uesti. i. qui studet. ¶ Committitur autem simonia tribus speciebus muneris. Vnde beatus qui excutit manus suas ab omni munere. non dixit solummodo a munere. sed ab omni munere, quia munus aliud ab obsequio. aliud a manu aliud a lingua. Munus ab obsequio est ser-

uitus indebite impesa munus a manu pecunia est minus à lingua fauor est. ut. 1. q. 1. r. 1. q. 1. nonnulli. ¶ Item committitur simonia sola uoluntate uel intentione, sicut & ut usura ut infra de usu, consuluit. 1. 4. q. 3. si feneraueris. In hoc tamen distinguendum est sicut distinxerunt doctores antiqui. quædam sunt prohibita, quia simoniaci. ut uendere uel emere sacramenta hæc. n. ideo hodie prohibentur, quia in ueteri testamento erant prohibita & simonica emi uel uendi dona sancti spiritus. ut. 1. q. 1. qui studeo. unde uendentes columbarum eieci sunt a domino de templo. ut 1. q. 3. ex multis. Quædam autem sunt quæ in ueteri testamento nec erant prohibita nec simonica. quia prohibita per constitutiones ut uendere uicariam castaldionatû, œconomatum, aduocatum & huiusmodi. ut infra eo. tit. ad nostram. 1. q. 1. si quis episcopus. & q. 3. saluator. hæc emi uel uendi est simonia cum quia prohibitum. Et in his non sufficit sola uoluntas sed requiritur ut interueniat actus. Et nota quod in his quibus simonia committitur sola uoluntate nullo pacto sed effectu animi præcedente non est necessaria resignatio spiritualium quæ conferuntur & temporalium quæ præstantur sed sufficit delinquentibus per solam poenitentiam suo satisfacere creatori & eos per simonia huiusmodi non teneri. ut infra eo. ti. c. ulti. & secundum hoc intelligo decre. infra eod. tit. tua nos. ¶ Sunt autem casus in quibus munus a manu licite intercedit in spiritualibus. Primus est cum quid spõte datur & gratis offertur ut 1. q. 1. quidquid inuisibilis. & c. quam pio, in si. & ca. placuit. & infra eod. tit. dilectus filius. A. in si. Secundum cum omnia illa concurrunt, quæ distinguuntur infra e. & si quæstiones. Tertius pro operibus spiritualibus ab eo collatis qui ad hoc ex officio non tenetur. ut 12. q. 2. charitatem. Quartus pro operibus spiritualibus ad quas qui confert ex officio tenetur ut cum episcopus consecrat ecclesiam uel uisitat, quia tunc potest exigere moderatam procuracionem ut infra e. cum sit Romana supra de rescrip. c. cum ex officij. 1. o. q.

3. relatum. Sed quamuis sic dixerint antiqui & sic scripserit frater Raymun. in summa sua tamen non audeo dicere quod pro actu uisitandi uel consecrandi episcopus exigat & hoc propter canonem. 1. q. 1. Ita tuimus sed pro labore uie. 12. q. 2. charitatem. Sed oppones. canon ille loquitur cum episcopus non per suam ciuitatis parochias fatigatur. si ergo in sua ciuitate uisitat uel consecrat. uidetur quod non debeat exigere procuracionem cum non laboret. & tamen contrarium est ut supra de censibus exac. & procura. uenerabili. Ad quod respondeo, & si minus laboret eundo ad ecclesiam ciuitatis causa uisitandi uel consecrandi quam eundo ad ecclesiam in diocesi constituta laborat tamen, & ideo cessat obiectio. Quintus cum elemosyna datur pro uita æterna & peccatorum remissione unde peccata tua elemosynis redime. Sextus pro redimenda uexatione quæ in rebus spiritualibus iniuste inferitur ut infra eo. ti. dilectus. Et concordat redimere tempus carissimi quoniam dies mali sunt. Sed uidetur ob stare infra eo. tit. que relami. ibi enim utrunque prohibetur emi redimi ecclesiam. Sed ibi exponitur redimi. id est pro pecunia resignari, item non obstat infra eo. titu. nemo quia ibi non redimitur uexatio sed emitur absolutio. Vel potest sic dici quod redemptio rei spiritualis si mittitur uexatio iniuste & redimenti prohibetur uexanti & pro uexationis cessatione recipi. ¶ In munere ab obsequio distinguit. quia aut obsequium est corporale aut spirituale. Si corporale sit obsequium & honestum uitium non inducit, ut cum quis seruit suo episcopo corporaliter in rebus licitis & honestis puta eundo. Romam pro ipso aduocando uel procuratoris officium gerendo pro negotijs eius uel ecclesie sue. ubi ergo dignus dignum & honestum præstat obsequium pro beneficio uel ordine cessat uicium simoniae. & hoc innuit a contrario sensu canon ille. 1. q. 1. sunt nonnulli. in uerbo. munus ab obsequio est seruitus indebite impensa. Si uero indignum dignum uel dignum indignum præster obsequium. non caret uitio simoniae.

nix. Sed quauis honestum obsequium liberaher prætium uitium non inducat: ut dictum est. in pactum tamen dici non potest. Hug. tamen dixit de indistinctè quòd si quis directè habeat intentionem suam ad ordinem uel beneficium cum seruit. simoniacus est ar. pro eo. infra eo. tit. cum essent. Sed nunquid obsequium spirituale potest sine uitio prætari ex pacto. Respondeo non nisi beneficio uel personatui sit annexum. ut supra de præben. significatum. ¶ In munere autem a lingua sic dico licet super hoc diuersi diuersa scribant. porriguntur preces aut ab ipso ordinando seu promouendo. aut ab alio pro ipso. Et in utroque casu dicunt quidam preces huiusmodi esse illicitas. & si ad eas fiat ordinatio uitiosa est & speciem continet simoniæ arg. 1. q. 1. ordinationes & c. nullus itaque. & 7. q. 1. in scripturis supra de iure patro. per tuas. Quod tolerabile putò si pro indigno fiant. secus si pro digno ut supra de xra. & quali. tuam. 1. q. 1. filii infra de simo. tua. alias multi hodie dānantur cum plures ordinentur & beneficiantur interuenientibus proprijs præcibus uel aliorum. Sed si aliquis pro prælatura preces porrigat pro se ipso hoc ambiciosum est ut. 1. q. 1. nullus itaque si uero interpositis præcibus alienis ad prælaturam aliquis assumatur. tunc distinguo. aut preces sunt carnales aut spirituales fiat carnales & fiant pro indigno. committitur simonia. ut 1. q. 1. de ordinationibus. Nam preces loco precij succedunt. ut. 1. q. 1. sunt nonnulli. Sed si sint carnales & fiant pro digno licite sunt dummodo is qui ordinat uel instituit respectum nō habeat ad preces. sed ad utilitatē ecclesie uel meritum promouendi. Spirituales autē preces uitium non inducunt ut. 1. q. 1. latorè. 63. dist. principali. ¶ Queritur de exenijis an simoniam inducant. Videtur quòd non dum tamen non producantur ad munera quantitatē. ut. ff. de offi. proconi. l. solent. §. non autē. & §. ultri. licet enim recipitur esculentum & poculētum quod intra dies proximos prodigatur. ut. ff. de offi. præsi. l. plebiscito. sicut & quæ pro-

phetæ offerebantur si pires magis æstima-
bantur tabernaculi quam munera prophete
tæ ut 1. q. 1. indices. ¶ Sed quid si corrupta
intentione dentur uel recipiatur exennia
Respondeo simonia committitur quæ: si-
ne resignatione ordinis uel beneficij col-
lati pœnitentia sola purgatur ut infra eo.
culti. & secundum hoc intelligi potest in
8 fra eo. nemo. ¶ Sed nunquid ¶ modica quā-
titas pro re spiritali ex pacto data simo-
niam inducit. Respondeo sic. Nam inue-
nio quòd sex solidi faciunt simoniam ut
infra eo. titu. tua. Item 30. ut infra eo. no-
niens. Item quinque oboli. ut 1. q. 1. iudi-
ces. Item tremissis ut 1. q. 1. placuit ut nul-
lus episcoporum id est. tertia pars solidi.
9 ¶ Item simoniacus furi comparatur. ut. 1.
q. 1. ordinationes. & in furto non distin-
guitur quantitas ut 14. q. 6. cul. Item simo-
nia comparatur crimini usurarum utrun-
que enim sola uoluntate committitur. ut
supra eo. §. item committitur. Et in usuri-
s non distinguitur inter modicum & mul-
tum. Item cupella uini. Item uerba: po-
ma & quicquid sit quod forti accedit uli-
ram inducit ut 14. q. 3. pleriq;. Ad hoc au-
tem dico quòd ubi ex pacto aliquid dat-
tur non distinguo quantitatē & opus est
resignatione eius quòd taliter questum.
ubi autem aliquid quantuncunque corru-
pta intentione datur sine pacto simonia
committitur quæ absque renunciatione per
pœnitentiam deletur ut infra eo. ca. uis-
mo. Sed si non constet de mente corrup-
ta tunc considerantur circūstantiæ illæ de
quibus habes infra eo. ti. & si quæstiones.
10 ¶ Sed nunquid simonia committitur si
aliquid detur pro calice seu uestibus bene-
dicendis. Dixerunt quidam quòd non nisi
inueniretur hoc in iure prohibitum. tunc
enim esset simoniacum. quia prohibitum.
ut est uidere in chrismate. baptismo. com-
munionē. balsamo. sepultura. basilicis de-
dicandis. ut 1. q. 1. dictum. & ca. placuit ut
unusquisque. & infra eo. ti. cum in eccle-
siaz. Et his consentit frater Raymū. in sum-
ma sua. ¶ Puto tamen uerius quòd in quo
libet ecclesiastico ministerio exercendo si
monia committi potest ut infra eodem ti-
tulo.

12 tul. ad nostram. ¶ Sed nunquid ante pro-
 motionem alicuius potest ab eo cautio
 exigi sine uitio simoniæ. Respondeo non
 sed postea sic. ut. 8. q. 3. talia. 1. q. 1. quam
 pio. dum modo pactum non præcedat. ut
 8. q. 3. Artaldus. postea uero præstabitur
 cautio quæ ex antiqua consuetudine ap-
 probatur. ut. 63. dist. quia sancta. sed à su-
 periori potest exigì & recipi cautio siue
 ante siue post ordinationem subiecti. ut
 supra de electio. significasti. 2. dist. quan-
 13 tum. & supra de iure in. nullus ¶ auctoritas
 enim superioris uitium tollit. ut supra de
 pact. cum pridem. supra de præben. nisi su-
 pra de translatio. ff. de his qui not.
 infra. l. furti. accipe. §. qui iussu. Item nota
 quod sicut simoniacum est mediante pec-
 unia uel pacto rem spiritualem acquiri:
 sic & resignari ut infra eo. ti. quærelam su-
 14 pra de testi. ueniens ¶ dare enim intelligi-
 tur qui quod sibi debetur remittit. ut. 8. q.
 3. talia. ff. de calu. l. quin etiam. ff. de cond.
 causa da. l. si mulier. licet sit arg. contra. ff.
 qui. mo. pig. uel hypo. sol. l. 1. §. cum debitor
 C. ad uelle. l. 1. ff. que in frau. cre. si pignus
 Et eodem modo simoniacum est ob pecu-
 niam reconciliare uel non reconciliare.
 ut infra eo. ti. nemo. & c. ad aures. Nec mi-
 reris si duo contraria in idem recidunt.
 Nam hoc contingit alias ut cum recipi-
 tur præcium ad accusandum uel non accu-
 sandum. deouciandum uel non denun-
 ciandum testificandum uel non testifican-
 dum. eligendum uel non eligendum. hæc
 enim omnia eadem lege puniuntur. ut. 1.
 q. 1. qui cum & leadem. §. lex Iulia. & c. 2.
 q. 1. prohibentur. accedit ad ista. 1. q. 1. §.
 qui autem pecuniam. Sed obstat canon 1.
 q. 1. sunt quidam ibi dicitur sunt quidam
 qui uolentia uel favore non permittunt
 ecclesias ordinari. hos etiam decernimus
 ut sacrilegos iudicandos. Sed ibi subau-
 15 dio. nihilominus simoniacos. ¶ Est au-
 tem sciendum quod simonia est crimen
 enorme. ut supra. de accu. & in qui. crimen
 exceptum. ut. C. de epis. & cle. l. si quen-
 16 quam. 1. 5. q. 3. sane. ¶ Ad accusationem
 simoniaci quilibet admittitur ad accusan-

dum. ut infra eo. tit. tanta. dummodo is
 qui accusatur sit malæ famæ. ut. 2. q. 1. in
 primis & de hoc plenius not. supra de ac-
 cusatio. §. item illi non admittuntur.
 17 ¶ Quilibet peccator missam cantare po-
 test præter simoniacum. ut infra eo. tit. tan-
 ta. & præter alios enormiter delinquentes
 uel mediocriter dummodo eorum crimi-
 na notoria non sint de iure uel de facto.
 ut supra de tempo. ordi. c. ultimo. & supra
 de renuncia. nisi cum pridem. in princip.
 hij enim omnes sunt suspensi quo ad se &
 quo ad alios. Vel dic solum simoniacum
 etiam occultum suspensum esse quo ad se
 & quo ad alios & notoriū fornicatorem.
 ut. 3. 2. dist. nullus. & c. præter hæc. & §. ue-
 18 rum. ¶ Et si quærat quare iura canonica
 sic præsequantur hæc duo. scilicet simo-
 niam & fornicationem? Respondeo simo-
 nia est morbus cancerosus. & ideo ferro
 ignito opus est. etiam ualua ulitatum. ut
 1. q. 1. reperiuntur. Item fornicatio est cõ-
 mune uitium ut. l. dist. quia tua sanctitas.
 in si. & ideo pæna exacerbari debuit in
 utroque. ut. ff. de pæ. l. aut facta. §. ultimo.
 Et quod proximè dixi quilibet peccator
 potest missam cantare præter simoniacum
 sic intellige quilibet non præcisus quili-
 19 bet toleratus. ¶ Et sic tollitur obiectio de
 suspensis & excommunicatis qui exclu-
 duntur à participatione sacramentorum.
 ut. 3. q. 4. engeltrudam supra de excep. à
 nobis infra de cle. ex mi. si celebrat. Item
 omnis peccator penitens. & sic non ob-
 quod dici solet. quod constitutus in mor-
 tali peccato suspensus est quo ad se. ut. 1. q.
 1. sacerdos. quod locum habet nõ enormi-
 bus etiam occultis & non mediocribus
 etiam occultis & non mediocribus noto-
 riis. nam enormia occulta. & mediocria
 notoria & post peractam penitentiam exe-
 cutionem ordinis detinent impediam. ut
 supra de renun. nisi cum pridem. l. dist. de
 20 his supra de tempo. ordi. c. ult. ¶ De pæna
 simoniaci sic dicendum est. Aut quis est
 simoniacum in ordine. aut in beneficio su-
 scepto. Si in ordine. suspensus est ipso iu-
 re. ut proximè dictum est. habet enim cha-
 racterem furtiuum. ut. 1. q. 1. ordinatio-

nes. habet characterem uitiosum: unde ordo intus ortus cecidit. ut 1. q. 1. quibusdam narrantibus infra eo. ti. accusatum. & c. quotiens. Qualitercunque de hoc crimine constiterit siue per modum accusationis siue per modum inquisitionis siue denun. sequitur poena depositionis. primum probatur supra de accu. inq. & denun. super his. Secundum supra de accu. inq. de tertio no. de accus. §. effectus. Symoniacus autem in dignitate uel beneficio conuictus per accusationem deponitur, per inquisitionem amouetur. ut supra de elec. per inquisitionem & idem per denunciationem. Et est ratio, quia non posset agi poenitentia illa uel illo retento. ut 13. distin. nerui & ut in praedicto. §. effectus. Et quod dixi in simoniaco in ordine quod suspensus est ipso iure puto locum habere in simoniaco in dignitate qui executione dignitatis retinet impeditam. unde quidquid facit gerendo officium dignitatis suspensus agit & decipit animas subiectorum. ut supra de elect. dudum, Rothomag. & idem dico in beneficio curam animarum habente. quia de his duobus idem iudicium est habendum ut continetur in praedicta decre. & argu. supra de filiis presby. c. ult. ¶ Si uero aliquis sit simoniacus in receptione simplicis beneficii uel in collatione beneficii cuiuscumque aut eius delictum est occultum aut notorium de iure uel de facto. In primo casu simoniacus est ipso iure suspensus sicut & quilibet in mortali peccato constitutus. ut 1. quaestione 1. sacerdotum. In secundo quo ad se & quo ad

21 alios. ut supra de temp. or. quaesitum. ¶ Nam & accusatus de simonia prohibetur exequi officium suum accusatione pendente. ut infra eod. tit. accusatum. Item quid de his qui per simoniam recipiunt uel recipiuntur ad monachatum. Respondeo si per modum accusationis deuicti fuerint deponuntur tam recipientes quamquam recepti. sed si per inquisitionem de his constiterit recepti amouentur a locis & in monasteriis actoribus collocantur ad poenitentiam peragendam. recipientibus autem in iungitur poenitentia & donec eam pere-

gerint ab executione ordinum suspendantur. ut infra eodem titu. dilectus filius A. Sed instabis quare priores isti uel abbates non remouentur ab administratione etiam per modum inquisitionis, cum haec sit poena ordinaria simoniacorum pralatorum. ut not. supra eod. titu. §. de poena. Respondeo illud locum habere in simonia commissa in dignitate in qua administrant secus in simonia commissa in beneficijs conferendis uel monachis recipiendis in quo casu locum habet decre. dilectus. Vel ibi multitudo erat in causa & utile non erat monasterijs ueteres amoueri pra-

22 latos. ut supra de renun. c. 1. ¶ Sed quaeritur an is qui beneficium simoniace acquisiuit teneatur ad omnes fructus quos recepit & quae recipi potuerunt? Respondeo sic est enim fur & latro. ut 1. q. 1. ordinationes. & ideo sicut fur semper est in mora & ad damna tenetur. C. quod met. causa. l. 1. C. de condi. furt. l. ulti. 2. C. de furt. l. subtracto. & ad omnes fructus ut uiolentus. ut supra de rest. spol. grauis. Generaliter enim sine titulo possidens tenetur ad omnia damna. & lucra & percipienda & percipienda. ut ff. de rei uen. l. si nauis. §. generaliter. Et idem est si habeat titulum sed talem qui pro non titulo sit habendus. ut. C. de agrico. & cen. quemadmodum. ff. quod met. caus. l. sed par-

23 tus. ¶ Sed quaeritur cui restituetur pecunia simoniace data? Respondeo ei in cuius iniuriam data est hoc est ecclesiae. ut infra eodem titulo consulere. & c. audiui mus & c. de hoc autem. & ar. ad idem 17. q. 4. si quis in atrio. 27. quaest. 1. si quis rapuerit. in autem. de sanctis. episcopo. §. sed neque coll. 9. Et uero qui pecuniam dedit inuenitur ex misericordia restitui. ut infra eodem titu. ueniens. sed forte illud locum habet cum redditur ei qui monasterium est ingressus per simoniam, consideratur enim ne alteri monasterio ad quod transferendus est fiat onerosus. ut. 16. quaestio. 6. de lapsis. 27. quaestio. 1. si

24 quis rapuerit. ¶ Praelatus autem aliquid ab ecclesia per simoniam extorquens duplicatum restituit. ut in praedicta decre. audiui.

audiuimus secus si per impressionem quia tunc reddet quadruplicatum. ut. 1. 8. distin. quoniam quidam. 1. questio. 1. concussionis. Dicitur autem concutere qui prætextu officij comminando aliquid ab inuito extorquet. ut. ff. de concus. l. 1. & 25 2. 2. 4. quæst. 1. militare. ¶ Sed sciendum est quod non omnis pactio quæ iure spirituali interuenit simoniam inducit. & ideo penam non meretur. Nam si possessio detur ecclesiæ ut in ea oratorium constituitur. non committitur simonia. ut supra de restit. spolia. olim. quia in traditione rei propriæ licet pactum apponere. ut. ff. de pactis. l. 1. in traditionibus supra de condi. apposi. uerum. Item non committitur simonia si detur licentia constrendi oratorium sub pacto census. ut. 1. 8. q. 2. Eleutherius supra de religiosis domi. constitutus accedit infra eodem titul. ex. insinuatione. talia enim pacta spiritualia repetuntur sicut & illud supra de præben. si significauit supra de ser. non ordi. nullus. 26 de elec. significasti. 1. 5. q. 1. c. 2. ¶ Quid si quid exigatur secundum loci consuetudinem in exequijs mortuorum. puta cerei & denarij uel in benedictione nubentiũ. puta panis & uini cerei & mactile. sicut in plerisque locis hoc de more seruatur. Itē in conseruationibus episcoporum manutergium aqua & mantile? Respondeo exactiōnem in talibus reprobendam esse. sed nihilominus debitam fore solutionē. unde superior ex officio suo cogere potest ad solutionem. nam compescendi sunt. qui maliciose nituntur laudabilem consuetudinem immutare. ut infra eodem titu. ad apostolicam. Quædam enim ex debito præstanda sunt ad quæ actio non datur. ut no. supra de postulan. §. restat. sic & prandij exactio iuxta morem reprobatur. ut infra eodem titulo. Iacobus sic & in multis alijs actibus spiritualibus cōsuetudo non excusat exactiōnem pro intronizandis episcopis uel abbatibus seu abbatissis in sede ponendis. uel pro quibusdam alijs personis inuestiendis. Item pro dan. la absolutione uel pro quibusdam alijs sicut quilibet studiosus per

se notare potest. ut 1. q. 1. saluator. si quis præbendas uendentes infra eod. tit. cum in ecclesiæ ad aures suas. in tantum. audiuius. ad apostolicā. ¶ Vltimo uidentū est an in simonia ualeat dispensari. in quo distinguo. quidam sunt simoniaci. quidam simoniacē promoti uel ordinati non tamen sunt simoniaci. Cū simoniaci alius a papa dispensare non pōt. ut 1. q. infra et ga simoniacos ut infra eo. t. nobis in fi. pa pauero ex plenitudine potestatis dispēsa re pōt. ut infra eo. t. dilectus filius A. & 1. q. 5. quicunq;. Cū simoniace promotis & nō simoniaciis pōt episcopus dispēsa re. ut infra eo. ti. nobis primo. R. & c. ex insinuatione supra de elect. si alicuius. 1. q. 5. præsentium infra eod. tit. de simoniace & . c. de regularibus. Et quod dixi posse dispensari cum simoniacē promotu eo ordinato. uerum intelligo resignato. uel quod si moniace est quæsitum ut in decre. si alicuius & 1. q. 5. quicunque in prin. Et quod dicunt iura illa in beneficio & dignitate. pu to & in ordine locum habere ut resignetur executio characteri enim renunciari non potest eo animæ est infixus. Quidam tamen dixerunt papam non posse dispensare cum simoniaco in ordine. & hoc tali ratione quia necessaria est renūciatio. sed simoniacus in ordine characteri renunciare non potest executioni non quia illam non habet. Ad quod respondeo potest renunciare quantum in eo est offerendo se perpetuæ depositioni. ut 2. 1. distin. nunc 28 autem. ¶ Item quod dici posse episcopū dispensare intelligo. si non episcopo sed alicui de suis comitibus pecunia data fuerit. quia si sibi simonia sua eum indignū reddere & dispensare non posset & hoc innuit canon ille 1. q. 5. præsentium in prin. ubi dicit per pecuniam non episcopo sed cuidam principum eius datam. Sed uidetur quod episcopus etiam cum simoniacē promotis qui simoniaci non sunt dispensare non possit. ut infra eod. tit. nobis ibi enim in principio ponitur quæstio de promotu. simoniacē non simoniaco. & in fi. respondetur quod cū ipso non ualeat episcopus dispensare. Ad quod respon deo quod

- deo quòd in fine illius decre. dicitur. non referas ad principium & ad primum casum. in quo certum est posse episcopatum dispensare. ut superius dictum est. sed referas ad casum qui ponebatur in decret. secundum ueterem compilationem quæ est hodie interca in qua tractabatur de uere simoniaco. Et quod dicitur ibi & quòd dictum est per simoniacã prauitatem &c. sic expone ut dictum est in princ. decre.
- 29 sed in parte decisa. ¶ Est autem sciendum quod his dicitur simoniace ordinatus uel promotus non tamen est simoniacus. quo ignorante & ratum non habente à consanguineis familiaribus & amicis commissa est simonia. ut probatur per iura inducta super eo. §. ult. uidendum est. & probatur infra eo. sicut. Vbi uero pecunia datur in dispensium promoti ab his qui nocere potius quam conferre interdunt prorsus ignorante promoti & ratum cum ad eius noticiam uenerit penitus nõ habente. promotio ipsius nequaquam afficitur. ut infra eod. ti. nobis. & multominus afficitur si eo prohibente pecunia detur. ut infra eo. tit. sicut. ¶ Nihil enim damni: sentire debuit qui prohibuit. ut. ff. de nego. gestis. l. si duobus in fi. ff. de procu. l. Pomponius. §. ulti. ff. man. l. si pro te.
- 31 C. de nego. gest. l. ulti. ¶ In casibus tamẽ nihil operatur prohibitio. ut. ff. de reli. & sumpti. l. si quis. §. si me prohibente. ff. de libe. causa. l. 2. ff. de appell. l. non tantum aliquando plus operatur expressa contradictio quam tacitus discensus.
- 32 ¶ Et est ratio. quia plerumque qui tacet præsumitur consentire. ut §. 4. dist. si seruus. C. de nup. l. siue proponis. ff. solut. ma. l. 2. supra qui clerici uel. uo. in fine. supra de spon. ad id supra de despon. impube. literas supra qui ma. accu. possunt in super. Quamuis regula iuris contrarium dicat qui tacet non consentit nec &c. ff. de reg.
- 33 iur. qui tacet. ¶ Aliquando plus operatur absentia quam contradictio. ut est uidere in sententia. ut. ff. de re iudi. l. duo ex tribus. ff. de arbi. l. si in tres Item in electione. ut supra de electi. quod sicut uenerabilis bonæ. memo. supra Cremonen. supra de pesthu. in secunda bonæ. ¶ Et not.
- 34 ¶ quod dispensatio fit aliquando semiplenè ut cum dispensatur cum aliquo ut in minoribus tantum ualeat ministrare. ut supra qui cle. uel uo. c. 2. &. i. q. 1. si quis hæreticæ. Plenè ut cum permittitur ad sacerdotium & non ulterius promoueri. ut supra qui cleri. uel uouen. c. 1. q. 7. conuenientibus. Et plenius. ut cum permittitur alicui ut fiat episcopus & non primas. 2. 2. distinc. nos consuetudinem. Plenissime. ut cum ad omnia dispensatur ut. i. 3. di.
- 35 4. ipsa pietas. ¶ Item queritur ¶ nunquid potest episcopus dispensare in simonia commissa in exequijs mortuorum. in benedictionis nubentium. in cœmiterij concessione. in crismate recipiendo. in sacrorum uasorum uestimentorum benedictione. & consimilibus minoribus speciebus simoniæ. Creditur quod sic post peractam pœnitentiã. eo quòd non prohibetur argu. ad hoc infra de senten. excommunicacionis nuper. ¶ Nec ob. i. q. 1. erga quia loquitur in simoniaca dignitate. sic loquitur de re. infra eo. ti. nobis in fin. ¶ Quæritur an sacerdos peccet uel simoniam committat missam pro denarijs celebrando uel alia officia exequendo? Ad quod respondeo si sacerdos non teneatur ad illud pro quo pecuniã recipit & sumptus ei de sunt nec peccat nec simoniam committit ut. i. q. 1. duces uel iudices. Nam & operas suas locare potest ad tempus. ut infra e. ti. proxi. c. ul. dũ tamen in celebratione missæ uel aliorum officiorum principalè intentionem suam ad remissionem dirigat obtinendam. secundario autem habere potest respectum ad denarios quos percipit. Illa autem officia ad quæ tenetur pro pecunia celebrare non debet sine pecunia non celebraturus. alioqui simoniam committit. ut. i. q. 3. uendentes. sed & si non tenetur ad illa habet tamẽ alias sumptus suos pro denarijs illa exequi aut simoniacum est aut auarum ¶ ueruntamen si laici consueuerunt dare oblationes & subtrahant puto laicos cõpelli posse laudabilè cõsuetudinem conseruare. ut infra. e. ti. ad apostolicam in fi. Et sic ad dadas oblationes.

riones. ut. 26. q. 1. statumimus & 32. distinct.
 39 præter hæc in fin. ¶ Item quæritur ¶ ali-
 quis confert bona sua ecclesiæ purè sim-
 pliciter sine pacto hac tamen intentione
 ut per bona temporalia quæ offert spiri-
 tualia ualeat adipisci & clerici qui eum
 in fratrem admittunt non essent eum nisi
 comoda temporalia perciperent admittu-
 ri. an simoniaci reputentur. Ad hanc quæ-
 sitionem respondet decre. dicens. quod
 tam illi quam isti apud districtum iudicé.
 qui scrutator est cordium & cognitor se-
 cretorum. culpabiles iudicantur. ut in-
 fra eodem titulo tua. §. licet autem. Vnde
 cum non dicat simoniaci iudicantur. dix-
 runt quidam quam non sunt tanquam si-
 moniaci puniendi propter uoluntatem
 cum operæ subsecuto. argu. ff. de big. nu-
 per & c. à nobis. Alij dicunt quod uerius
 sicut puto. quòd simoniaci sunt quia sola
 uoluntate committitur simonia. ut dixi.
 supra eo. §. committitur. Satis tamen pu-
 to quòd si ecclesia sit tenuis facultatibus
 & paupertate depræssa & aliquis rogat
 admitti. clerici uel monachi dicere pos-
 sunt. nos libenter admittimus te ad spiri-
 tualia. sed cum bona nostra nobis suffi-
 ciant. & tibi adducas unde uiuere possis.
 uel sic prouideas tibi unde uiuere possis.
 Et tunc ingrediens aliqua temporalia cõ-
 ferat non erit uitium simonie. Nec ob de-
 cre. infra eo. quoniam. ubi dicit paupertatis
 prætextu uolentes huiusmodi uitium
 palliare. nam illa loquitur cum non sit cau-
 tè proceditur sicut dictum est. sed recipi-
 tes comiter improuide simoniam &
 postquam commiserint prætextu pauper-
 40 tatis palliare nituntur. ¶ Paupertatis. n.
 prætextu non ignoscitur delinquenti. ut
 ff. de ritu nupria. l. palam. §. non est igno-
 scendum supra de diuor. ex literis potius
 enim debent recipientes mori fame quã
 simoniaci uesci. ut 32. q. 4. sicut sanctus.
 & omnia mala tolerare quam simoniæ
 41 consentire. ut 32. q. 5. ita ne. ¶ Quamuis
 à furto excusat nimix famis necessitas. ut
 de consec. dist. 5. discipulos. hoc ideo quia
 tempore nimix necessitatis omnia sunt
 communia. ut. ff. ad legem. d. de iac. l. 1. §.

in eadem nau. sed si non fuerit antea ne-
 cessitas non omnino excusat. ut infra de
 42 furtis. si quis per necessitatem. ¶ In sum-
 ma notabis quòd mediatores simoniæ si-
 moniaci sunt. ut 1. q. si quis episcopus &
 nota infamiæ procelluntur. ut 1. q. 3. ca.
 ultimo. Vnde non admittuntur ad testi-
 monium etiam contra illum qui simoniã
 illam principaliter dicitur commississe
 quamuis crimen simoniæ sit exceptum ¶
 ut nota. supra eod. titu. §. est autem scien-
 dum. quamuis admittantur ad accusan-
 dum. ut. 71. distinctione si quis papa cum
 hoc fama meruerit accusari. ut 2. quæ-
 sitione 1. in primis.

Summarium

- 1 Prelatus an possit uices suas concedere sub pretio. & ad locationem & conductio- nem deducere. & in 2.
- 3 Vicarius potest gratis constitui. & constituto prouidendum est unde uiuat.
- 4 Ecclesia uel præbenda potest conducì & locari fructuum causa.
- 5 Ecclesia præbenda. uel beneficium. an possit in perpetuum locari. uel ultra tempus uita locantis.

¶ NE PRÆLATI VICES SVAS
 sub annuo censu concedant. Rub.

IN proxima rubrica dictum est de si-
 monia in genere. nunc subiicitur tra-
 ctatus de simonia in specie. scilicet
 cum prælati uices suas uel ecclesias sub
 annuo censu concedunt. & ideo ponit-
 ur hic rubrica ne prælati uices suas uel
 ecclesias sub annuo censu concedant.

- 1 ¶ Et est igitur sciendum quòd præ-
 latus aliquis prælationem suam iurisdic-
 tionem officium uices suas circa ea quæ
 spiritualia sunt sub pretio concedere non
 debet ad locationem & conductioem
 deducere. Huiusmodi prohibitionis tri-
 plex est ratio. Prima quia dum iurisdic-
 tio & officium prælaturæ conducitur in
 grauamen subiectorum. & subuersioem
 iudi-

iudiciorum, non est dubium redundare. ut infra eod. c. 2. quia dum sumptus quæritur prædo crassatur. ut. 2. 3. q. 1. militare. Secunda quia qui uicarium constituit curam tradit. ut supra de offi. uic. c. ulti. & ideo pro uicaria dare uel excipere pecuniam simoniacum est. ut supra titu. proxi. ad nostram. nec mirum. nam uendere castaldionatum uel œconomatum simoniacum est. ut. 1. q. 1. si quis episcopus.

2. & q. 3. saluator. † Tertia est ratio. quia cū prælatus gratis debeat iudicare. ut. 14. q. 5. non sane. & mundas seruare manus nullumque coningere lucrum constituit iudicia uenalia in quo Deum & legem offendit. ut in auten. de manda. prin. §. oportet. col. 3. & 10. quæstio. 3. qui recte. † Sed opponitur. hæc duo paria sunt quo ad simoniam committendam remittere spirituale pro pecunia uel conferre. ut supra titu. proxi. querelam supra de testi. ueniens & tamen uideo quod episcopus potest iurisdictionem remittere sub annuo censu. ut supra de resi. domi. constitutus. Ad quod respondeo. prælatus priuilegiū libertatis indulgens censum sibi retinet pro temporibus quæ remittit. ut supra de censu. cum uenerabile. Vel census impositio uitium non inducit. quia imponitur ut sit probatio subiectionis antiquæ. ut supra de censu. omnis omnia. & ad iudicium præbitæ libertatis. ut infra de præuile. recepimus. † Potest autem gratis uicarius constitui. & constituto prouidentum est unde uiuat. ut supra de offi. ordi. inter cætera supra de appella. peruenit. Nam cum uicarius teneatur ad uices alias gerendas. non debet suis stipendijs militare. ut. 12. quæstio. 2. charitatem.

4. † Item potest ecclesia uel præbenda conducī & locari fructuum causa. ut infra eod. titu. querelam. quia & fructus. & si proueniunt ex spiritualibus beneficijs non sunt spirituales unde uendi possunt ut tamen in hac locatione nihil spirituale admisceatur ut supra de renū. permu. ad quæstiones. His quæ superius dicta sunt non ob. decre. 1. cod. titu. quoniam enormis. Nam illa loquitur in regimine animarū.

hoc est in prælatura quæ scilicet locationem & conditionem deduci non potest ut superius dictum est. Item non obstat canon qui prohibet ne conductijs præbyteris ecclesiæ committantur. ut. 2. 1. q. 1. præcipimus. quia & illum intelligo ut ecclesiæ non committantur id est ecclesiarum prælaturæ. & secundum hoc expono uerba illius decre. quoniam enormis. quia dum sacerdotium. hoc est prælatura sub huiusmodi mercede uenale disponatur. ad æternæ retributionis præmiū consideratio non habetur. quasi dicat dum pro pretio cura committitur & recipitur animarum. non ad ipsarum ædificationem respectus habetur sed ad lucrum. † Sed nunquid potest ecclesia præbenda uel beneficium aliquod in perpetuum locari uel ultra tempus uitæ locantis. Respondeo non. quia cum beneficia sint personalia. contractus circa illa habiti personas concedentium non excedunt. arg. supra de præbend. nisi in supra de transactio. de cætero. & c. ueniens supra de usu pallij. ad hæc clericus enim in beneficio usufructuario comparatur. ut. 16. q. 6. illū & usufructuarius rem in qua usufructum habet ultra tempus suæ uitæ locare non potest. & si locauerit successor in beneficio fructu conductorem prætere non tenetur imò si conductor expensas fecerit quare ultra uitam clerici fruiturus non eas recipiet. quia hoc euenire posse prospicere debuit ut. ff. loca. & cōdu. l. si quis domum §. hic subiungi potest. Nisi forte dicere uelis ab hærede illius qui sic locauit conductori restituendas esse ei expensas. argumen. supra de re. eccle. non alienam. ad audientiam. † His autem quæ dicta sunt non obstant iura illa quæ dicunt illum qui in perpetuum conduxit uel ad non modicum tempus ius habere in re ut restituere possit. & etiam ab eo utiliter uendicare. ut. ff. si ager uestig. uel emphyl. l. 1. §. qui in perpetuum. & ff. de superficie. l. 1. §. quod ait. Nam illa loquuntur in priuatis locantibus res proprias & in conductoribus qui a dominis conducunt.

Summarium

- 1 Simoniam an committant illi qui habent examinare doctores, & licentiam dare doct di. si obtentu pecunie licentiam præstant alias non datur. & num. 2.
- 2 Venditores columbarum sunt qui gradū uel gratiam spiritualem gratia humane contributionis exercent.
- 3 Docentes Parisius & alijs in locis an licite col lectas exigant à scholaribus.
Socrates ut liberius philosopharetur abiectis magnum auri pondus.
- 4 Præstans pro tempore obsequium, debet consequi beneficium.

DE MAGISTRIS. Rubr.

Diximus supra de spiritualib. qualiter prohibeantur concedi uel recipi pecunia mediante. Nunc tractatur de his quæ instar spirituales habent uidelicet de magistro & licentia docendi. Et ideo ponitur hic rubrica de magistris & ne aliquid exigatur pro licentia docendi. ¶ Est igitur sciendum quod statutum fuit antiquitus. deinde ab Alexandro Papa in Lateranensi concil. innovatum. & postmodum ab Innocentio in concilio generali. quòd singulæ ecclesiæ cathedrales singulos magistros liberarium artium haberent, per eundem. Innocentium est adiectum ut non solum in qualibet cathedrali ecclesia. sed in alijs quarum sufficere poterunt facultates constituantur magister idoneus à prælato cum capitulo seu maiori & saniori parte capituli eligendus, qui clericos ipsarum ecclesiarum gratis in grammatica facultate & alios instruat iuxta posse. Sane metropolit. ecclesia theologum nihilominus habeat qui sacerdotes & alios in sacra pagina doceat. & in his præsertim informet quæ ad curiam animarum spectare noscuntur. Assignetur autem cuilibet magistrorum à capitulo unius præbendæ prouentus. & pro theologo à metropolit. tantundem. non quòd propter hoc efficiatur canonicus. sed tandiu reddi-

tus ipsos percipiat quandiu persliterit in docendo. ut probantur hæc 38 di de qui busdam infra cod. c. 1. & c. quia nonnulli.

¶ ¶ Nunc autem quaeritur de cancellario Parisien. & de archidiacono Bonon. & de magistro scholarium qui uel ex priuilegio uel ex iure consuetudinario habent examinare doctores & licentiam dare docendi, nunquid simoniam committunt si obtentu pecunie licentiam præstant alias non daturi. Respondeo non. neque enim uenditur uel emitur spirituale uel spirituali annexum. sed committitur crimen concussionis. cum prætextu officij per impressionem exigitur, quod non debet. ut. C. quod mer. causa. l. si per impressionem. 2. 3. q. 1. militare. ff. de concussionio. l. 1. & 2. & 1. q. 1. concussionis. unde qui exegerit dignitate officio ac beneficio ecclesiastico spoliatur. infra eod. c. 1. & c. 5. in fi. Et licet ex parte dantis & exigentis uideatur turpitudine uersari, & sic potior sit conditio possidentis & deterior repetentis. ut ff. de condit. ob. turpem cau. l. 3. 14. q. 5. non sane. tamen in hoc casu promittenti succurritur & soluenti ut remittatur promissum & solutum reddatur. ut infra eod. tit. prouideas. non in fauorem promittentis uel soluentis sed in odium petentis. Vel posset dici quòd non uersatur turpitudine ex parte promittentis quia enim sit idoneus quod requiritur. ut infra. c. 1. & impediatur uel non permittatur facere quod a iure permittatur. licet ei uexatio nem suam redimere. ut supra de simo. dilectus. ¶ Sed ¶ quaeritur de magistris talibus quibus de beneficijs est prouisum an simoniam committant exigendo à clericis ecclesiarum à quibus percipiunt beneficia & ab alijs clericis pauperibus. Respondeo sic. Nam in templo uendentes sunt qui hoc quod quibusdam iure competit ad primum largiuntur. ut. 1. q. 1. in templo. ¶ Item ¶ non solum uenditores sunt columbarum & domum dei faciunt domum negotiationis qui sacros ordines largiendo pretium pecunie uel laudis uel honoris inquirunt. ut. rum hi quo que qui gradum uel gratiam in ecclesia

fia spiritualem quam domino largiente
 perceperunt non simplici intentione sed
 cuiuslibet humanæ retributionis causa
 4 exerceant. ut. 1. q. 3. non solum. ¶ Quæ-
 ritur autem de magistris alijs regibus
 Parisiis uel Bononie uel Neapoli uel a-
 lijs locis an licite collectam exigant à
 scholaribus. Et uidetur prima facie quod
 non quia scientia donum dei est. ut. 16.
 q. 1. reuertimini circa. si. unde uendi non
 debet. ut. 1. q. 3. non solum. Item projice-
 re debent pecuniam exemplo. Socratis
 qui magnum pondus auri abiecit uidens
 se non posse uirtutes & diuitias simul pos-
 sidere ut. 12. q. 2. Socrates. Item professo-
 res iuris & si honestè recipiant sponte ob-
 lata in honestè tamen exigunt. ut. ff. de
 u. & extra ordi. cogni. l. 1. §. est quidam.
 Item doctores philosophæ inter quos
 Iuris ciuiliis numero professores ut. ff. de
 iusti. & iu. e. l. 1. si pecuniam exigerint
 contraria erit professioni eorum exactio.
 5 ut. C. de mune. primo. l. professio. ¶ Sed
 contra qui pro tempore præstat obse-
 quium debet consequi beneficium. ut. 12.
 q. 2. charitatem. Item potest magister uen-
 dere doctrinam sicut & iuriconsultus cõ-
 filium. ut. 14. quæst. 5. non sane. & 1. q. 1. quæ-
 stio. 3. non licet. Gratis enim intelligitur
 docere & si collectam recipiat pro expen-
 sis sicut episcopus gratis intelligitur con-
 secrare uel uisitare & tamen recipit pro-
 curationem. ut supra de simo. cum sit su-
 pra de præscrip. cum ex officio. sic & re-
 litis intelligitur gratis testificari & tamen
 habet expensas. ut. 4. quæst. 4. uenturis.
 Scholares etiam quas minimas possunt.
 sed pro facultatibus & dignitate nataliũ
 mercedes præceptoribus suis constituant
 ut. ff. de admini. tu. l. cum plures §. cum
 tutor. & eos munificentijs suis ditare de-
 bent. ut. ff. de dona. l. Attilius. Utiliter qui-
 dem sunt expensæ in mercedibus magi-
 strorum ut. C. de neg. ge. l. si patrono. Si-
 binus à suis scholaribus sustentatus fuit.
 ut. ff. de orig. iur. l. 2. circa fi. Iudices expen-
 sas recipiunt. ut supra de uita & ho. cle.
 cum ab omni eulentum & poculètum.
 ut. ff. de offi. præf. plebiscito ut. ff. de offi.

procõ. l. solent. §. ult. sacerdotes qui erant
 in tẽplo recipiebant aliqua pro sumptu.
 ut. 1. quæst. 1. iudices. Circa hoc dico quod
 si doctores sui non sufficiunt. licitè & hone-
 stè potest à scholaribus exigere pro expen-
 sis. Si uerò sufficiunt non exiget sed spon-
 te oblata recipere potest. ut. 10. q. 3. pri-
 scis. 12. q. 1. ecclesiasticarum. 18. di. de eu-
 logijs. 1. q. 1. quicquid inuisibilis. & ca. pla-
 cuit. Et hoc intelligo in his qui apti sunt
 & idonei ad docendum. cæterum si qui
 tempus præueniant & ad cathedrã nimis
 acceleret magistralẽ intèdentes magis
 discere quam docere suum negotium ge-
 runt non alienum. ut. ff. de nego. gest. l. si
 pupilli. §. in talibus & si sua non sufficiunt
 non est prouidendum ex debito in expen-
 sis imputaturus sibi qui suam infirmita-
 tem uel imperitiam non aduertunt. ut. ff.
 ad leg. Aquil. l. idem.

Summarium

- 1 *Iudei qui & unde dicantur.*
- 2 *Hebrei unde dicantur.*
- 3 *Saraceni quare sic appellantur.*
- 4 *Iudei & saraceni auctoritatibus & rationibus ac blandimentis potius quam asperitatibus debent ad fidem de nouo suscipiendam prouocari, non compelli.*
- 5 *Christiani qualiter se debeant habere cum iudeis uel saracenis.*
- 6 *Intellectus. c. ad mensam 11. q. 3.*
- 7 *Christiani iudeos nocere non debent in uisitibus nec medicinam ab eis recipere. nec cum eis in balneis se balneare.*
- 8 *Iudeis non permittitur nouas sinagogas erigere.*
- 9 *Iudeis non licet in die Veneris Sancta Ostia uel fenestras tenere apertas.*
- 10 *Iudei christiana mancipia habere non debent.*
- 11 *Christianus non potest in testamento aliquid relinquere pagano.*
- 12 *Iudei & saraceni debent in terris christiano rum uti habitu per quem à christianis discernantur.*
- 13 *Christiani an pro mercede in seruitio iudeo rum esse debeant.*
- 14 *Iudei tenentur ad decimas prædiales.*
- 15 *Iudei qualiter pro excessibus puniantur.*

- 16 Ecclesia an peccet permettendo iudæos ritus iudaicos obseruare.
- 17 Serui iudeorum qualiter liberentur. & redimantur.
- 18 Seruus in deorum à christiano redemptus an fiat seruus redimentis.
- 19 Christianus an paganus mancipium uel iudæum emere possit.
- 20 Iudæus uel paganus baptizatus an remaneat seruus.
- 21 Merces que prohibita sunt, que ad saracenos nullo tempore deferri possunt.

¶ DE IUDÆIS ET SARRACENIS. Rubrica.

EGimus de his qui spiritum sanctum per simoniam blasphemant. Nunc de his agamus qui deum male colendo inhonorant ut sunt iudæi & sarraceni. ¶ Videamus qui dicantur iudæi & unde, qui saraceni & unde. & qualiter sint inuitandi ad fidem, qualiter sint christiani tractandi. Et quid iuris sit de seruis eorum. ¶ Iudæi dicuntur qui Mosaicam legem ad litteram tenent circumcidendo & alia legalia faciendo. ¶ Dicti sunt iudæi à nomine dignioris tribus. scilicet à tribu. Iudæi, qui inter alias tribus bellicosior & in belis primam aciem & regni priuilegium obtinuit. scilicet ut ex ea sola rex crearetur. sicut ex tribu Leui sacerdotes. ¶ Hebrei uero dicuntur ab Heber cuius familia cultum tenuit unus dei ceteris doliaria sedatis. ¶ Sarraceni dicuntur qui nec nouum nec uetus recipiunt testamentum qui non ab Ager ancilla Abraham de qua eorum fuit origo Agarenos se uocari uolunt. sed potius à sara uxore eius & libera se sarracenos uocauerunt. Sunt inter sarracenos quidam qui receperunt quinque libros Moysi. sed prophetas respuerunt. Et dicuntur Samaritani à Samaria ciuitate. Et ideo quia prophetas respuerunt. dicuntur in euangelio. non continentur iudæi samaritanis. ¶ Debent tamen tam iudæi quam saraceni auctoritatibus rationibus & blandimentis potius quam asperitatibus ad fidem de nouo sus-

sciendam prouocari non compelli. ut. 45. distin. qui sincera. & c. de iudæis infra eodem titulo. sicut. Debet autem homo diligere proximum suum sicut seipsum. ut quem putauerit hominem beneficentem consolatione uel informatione doctrinæ uel disciplinæ. coheritione adducat ad colendum deum. ut 23. quæstio. 4. c. ultimo. Si tamen aliquis conditionaliter coactus puta per minas, per rerum oblationem, uel aliam similem coactionem baptismi recipere sacramentum & postmodum a fide recesserit. compelli debet redire ad fidem & seruare ne nomen domini blasphemetur. & fides quam suscepit uilis ac contemptibilis habeatur. ut. 45. distin. de iudæis. & supra de bapt. & eius esse maiores. ¶ Sic circa iudæos christiani se debent habere. non committentur eis neque habitabunt. neque recipient eos ad conuiuia sua. ut. 28. quæst. 1. nullus. & c. omnes. Cum saraceni autem postsumus manducare. ut. 11. quæstio. 3. ad mensam. Huiusmodi diuersitatis illa est ratio. quia iudæi per abusionem scripturarum & contemptum ciborum nostrorum magis fidem nostram impugnant. Alij tamen ut Lau. & Io. dicunt & melius quod sicut christianus cum iudæo non debet facere supradicta. ita nec cum sarraceno. quia & sarraceni hodie iudæizant. unde eadem causa prohibitionis & idem periculum est in utroque. ¶ Excipitur tamen casus in quo possumus uti cibis appositis a paganis cum modestia & gratiarum actione seruata temporum qualitate iuxta canonicas sanctiones cum ad prædicandum christi fidem ad eos christiani accedant. ut infra eod. tit. quam sit laudabile. & sic intelligendum est. 11. quæstio. 3. ad mensam dummodo quod apponitur non sit idolis immolatum. quia tunc sanctius est mori fame quam idolatrico uestigi. ut. 32. quæst. 2. sicut sanctius. quod quidam intellexerunt cum quis ad uenerationem idoli uestitur. alias in summa necessitate famis cum horrore & execratione possit aliquis idolatrico uestigi ad uitæ tantummodo sustentationem.

necessitas enim non habet legē. ut de con-
se. dist. 1. sicut infra de reg. iu. quod nō est
licitum. Nam necessitas est contraria uo-
luntati. ut. ff. quod met. causa. l. 1. & nullū
peccatum nisi uoluntarium. ut. ff. 15. q. 1.
7 & c. illa. ¶ Item christiani non debent in
suis necessitatibus uocare iudæos, nec ab
eis accipere medicinam, nec se cum eis in
eisdem balneis balneare. ut 28. q. 1. nullus
& c. omnes. Item permitti non debent
iudæi ut inter Christianos publicis offici-
ciis præferantur quoniam sub tali prætex-
tu Christianis nimium sunt infesti. ut in-
fra eod. titu. cum sit. & 54. distinctio. nulla
8 17. q. 4. constituit. ¶ Item non permittun-
tur nouas erigere synagogas sed si uete-
res corruerint uel ruinam minantur pos-
sint eas reedificare non autem ut eas exal-
tent ut ampliores uel præciosiores fa-
ciant. ut infra eod. titu. iudæi. & c. consu-
luit longe enim aliud est reficere & aliud
facere. ut. ff. de iunere actuque priua. l. 3.
§. reficere. & ff. de nou. oper. nunci. l. 1. §. si
9 quis. Licet contrarium. argumen. sit. ff. de
mor. inferen. l. 1. §. edificare. ¶ Item non
permittitur iudæo ostia uel fenestras aper-
tas habere in die pascheus. ut infra eod.
quia, eo quod nonnulli ex ipsis Christia-
nis affictis solent illudere illo die ut infra
eodem titu. in nonnullis. §. in diebus. Sic
& alias abhominaciones & abusus face-
re prohibentur. ut infra eod. titu. & si iu-
10 dæos. ¶ Item ¶ non permittitur iudæis uel
sarracenis Christiana mancipia in domi-
bus suis habere. ut infra eod. c. iudæi.
11 ¶ Item ¶ nullus Christianus aliquid in re-
stamento pagano relinquit alioquin etiā
post mortem iudicabitur anathema. ut in
12 fra de hæc. si quis episcopus. ¶ Item ¶ com-
pellendi sunt ut in omni Christianorum
prouincia & in omni tempore qualitate
habitus publicè à personis aliis distinguā-
13 tur. ut infra eo. ti. in nonnullis. ¶ Item ¶ Chri-
stiani iudæorum seruitio se pro mercede
aliqua non exponant. ut infra e. c. ad hæc
omnibus, quod uerum est in domibus iu-
dæorum sed in agris possunt ut infra eod.
14 ti multorum. ¶ Item iudæi cogendi sunt
soluere decimas prædiales ut supra de de

ci. de terris Christiani aut iudæos graua-
re non debent. ut infra eo. ti. sicut, nisi for-
te circa pensionum exactiōnes ut per hoc
compellantur ad rectitudinem festinare,
15 ut. 23. q. 6. iam uero ¶ si iudæi excesserint
in prædictis uel aliis ueniendo contra ca-
nonicas sanctiones. puniuntur quandoq;
in personis ut infra eod. ti. nonnullis infra
de rap. in archiepiscopatu. & 18. dist. sape.
quandoque pecunialiter. ut infra eod. c. cū
fit in fine. & in prædicta decre. in archie-
piscopatu Quandoq; per pœnam spiritua-
lem, scilicet per pœnam excommunica-
tionis indirectè. quia Christianis in inhi-
beretur sub pœna excommunicationis necū
eis aliquid commercium audeant exerce-
re. ut infra. eo. c. & si iudæos in fi. supra de
deci. in terris. infra de usu. cum tu. Sed op-
ponitur quid ad ecclesiam de his qui for-
ris sunt ut. 2. q. 1. multi. 45. di. qui sincera.
Respondeo nihil attinet ecclesie iudica-
re de his seis religionis regulas imponen-
do uel eos spiritualiter puniendo nisi indi-
rectè, sicut superius dictum est. sed perti-
net ad ecclesiam alias eos punire excessi-
16 bus supradictis. ¶ Item non admittit eos
ad actus legitimos ut. 2. q. 7. alieni. Sed
nonne ecclesia peccat dum sinit iudæos
ritus iudæicos obseruare. ut infra eo. ti. si-
cut. Ad quod respondeo ecclesia non ap-
probat sed permittit quod autem permit-
timus nolentes permittimus, quia mali
hominum uoluntates ad plenum prohibe-
re non possumus ut. 3. q. 1. hac aucto. præ-
terea si hoc ecclesia non tolleraret uide-
ret eos ad fidem cogeretur quod fieri non
debet ut superius dixi in. §. debet autem.
¶ Nunc de seruis iudæorum uideamus. Ad
17 quod notandum est. ¶ quod seruis iudæi,
aut est uernaculus, id est de propria ancil-
la natus aut empticius. Si uernaculus. si sit
uel uelit fieri Christianus statim eripitur
in libertatem nullo præcio dato. ut. C. de
episco. & cle. l. deo nobis. §. his itaque, &
at. l. 4. dist. fraternitatē. Si uero empticius
subditingue, quia aut erat Christianus,
quando fuit emptus aut paganus. Si Chri-
thianus indirectè in libertatem eripitur
nullo præcio dato, quia Christiani com-
mercium

mercium est iudæo pænitus interdictum. ut. 54. di. mancipia similiter serui hæreticorum impune possunt & dominos relinquere & ad ecclesias confugere ut. C. de hære. & ma. l. manicheos. Si autem sit emptus dum erat paganus aut causa seruitij aut causa commercij. In primo casu si uult effici Christianus liber efficitur sine prælio. ut. 54. di. fraternitatem. In secundo uero casu si infra tres menses non exposuit eum uenalem postea si uult fieri Christianus liberatur sine prælio. quia præsumitur quod ad seruiendum emerit. Si autem exposuit eum uenalem infra tres menses & iste uult fieri Christianus infra illud spacium uel etiam post. dum tamen non iterit per dominum quo minus uendiderit eum infra illud tempus liberatur reddito prælio. 12. solidorum. ut. l. 4. fraternitatē. & infra. eo. ti. c. 1. & 2. & c. ult. Sed queritur cuius monetæ erunt solidi illi. Respondeo dicunt quidam quod erunt aurei ut ff. de mino. l. si mulier. in fi. de pe. re. liti. in fi. C. de spor. l. omnibus. C. de falsa mo. l. si quis nummos. unde in simili casu lex una dicit. 20. soli. dandos. ne libertas præstita reuocetur ut. ff. de ma. test. l. cum ex falsis. Alia dicit. 20. aureos. ut. ff. de inof. testa. l. Papinianus. §. ultimo. Dabuntur autem 20. solidi à quocunque Christiano emptore. ut. 54. dist. fraternitatem. ¶ Sed nunquid redemptus fiet seruus redimentis. Non sed restituet ei pretium & erit liber. ut arg. in fi. de noxa. actio. §. dominus uel si non potest illud dare seruiat suo redemptori aliquo tempore. ut. C. de capti. & postli. reuersus. l. ult. 36. q. 1. de raptoribus uel querat hostiatim præcium suæ redemptionis. ut. ff. de ma. l. 4. Sed hæc uera sunt nisi præcium datum fuerit causa pietatis animo non repetendi. quia tunc nec pro præcio seruitur nec præcium reddetur. Quia quod pietate datur prohibet ius ne repetatur. Sed quid si plures emptores uel redemptores simul ad redimendum concurrant. Respondeo. episcopus loci eligat magis idoneum. argum. ad hoc. ff. de accu. l. si plures. & ff. de pupilaria. c. l. si plures. uel si sint partes gratificetur episcopus

cui uelit arg. supra de iure pa. cum autem aduocatus. & ff. de religio. & sumpt. fu. l. 19 sunt plures. ¶ Nunquid Christianus potest paganus mancipium uel iudæum emere. Respondeo sic. ut. infra eo. tit. fraternitatem. & si iudæos. 23. q. 8. dispar. sed iudæum secum in familia non habebit. ut 18. q. 1. sæpe. & c. nullus. Sed si uoluerit effici Christianus sibi prohibere non potest nec debet. quia ubi spiritus ibi libertas ut 19. q. 2. due supra de renunc. nisi cum priorem §. sed dices. ¶ Sed nunquid iudæus uel paganus baptizatus remanebit seruus. Respondeo sic. Nam seruitus introducta est de iure diuino. ut. 36. dist. seruo. Confirmata de iure gentium. ut prima dist. ius gentium. & de iure canonico approbata. ut 12. q. 2. c. illo si quos de seruis. usque ad. c. ecclesiarum seruis. eo saluo quod in quibusdam casibus seruitus est per ecclesiam introducta. ut. 32. dist. eos. & 81. dist. quidam. 15. qui. ulti. cum mulie. infra eod. c. 21 iudæi. & c. ad liberandam. ¶ In summa sciendum est quod quedam merces prohibita sunt quæ ad sarracenos nullo tempore deferri possint ut arma ferrum & lignamina ut infra. eod. c. ita quorundam infra eo. ti. ad liberandam. Nam & secundum leges hæc ad hostes transferri non debent. ut. C. quæ res exporta. non de. l. 2. C. de comer. & merca. l. mercatores. ff. de publ. & uect. l. eodem. sed aliæ merces non sunt prohibita tempore treugæ. ut infra eo. c. significauit. Qui autem eis galeas uendunt uel naueas. aut in piraticis sarracenorum nauis curam gubernationis exercent. uel machinis quibuscunque alijs aliquid eius impendunt consilium uel auxilium in dispendium terræ sanctæ qualiter puniatur legitur infra eodem titu. ad liberandum.

Summarium

1. Hæreticus quis dicatur.
2. Hæreticus quibus modis puniatur. Intellectus. c. cum ab homine. de iudi. c. ad falsiorum. de cri. falsi. & c. nominus. de uerbo.

- verbo significat.
- 3 Ecclesia contra suos rebelles brachium seculari re invocat.
 - 4 Catholici an possint propria autoritate hæreticos spoliare.
 - 5 Hæreticos exterminantes priuilegium habet quod omnibus in terre sanctæ subsidium est concessum.
 - 6 Hæreticis ad fidem conuersis an eis ablata restituantur.
 - 7 Hæreticorum filij orthodoxi an iure hereditario bona paterna capiant.
 - 8 Aequitas iuri scripto & stricto est præferenda.
 - 9 Filius pro parte puniri non debet.
 - 10 Ecclesia punit temporaliter filius pro delicto patris.
 - 11 Vassalli hæreticorum ipso iure à fidelitate sunt liberatur.
 - 12 Principes seculi & domini temporales non solum propter suam hæresim, sed propter hæresim aliorum, quos negligunt exterminare, qualiter puniuntur.
 - 13 Ludouicus rex Francorum prædecessor Pipini patris Caroli quare fuerit depositus.
 - 14 Recipiendi an sint, ab hæresi redire volentes.
 - 15 Pœna prælatorum negligentium punire hæreticos.
 - 16 Dispensari an valeat cum reuersis ab hæresi ad fidem catholicam, ut promouere possint.

D E H A E R E T I -
cis. Rubric.

IN superiori rubrica dictum est iudæis, & sarracenis qui per infidelitatem deum in honorant. Nunc dicendum est de hæreticis qui deuiant es à uia fidei in Deum multipliciter peccant. ¶ Videmus igitur quot modis dicitur hæreticus. quia pœna ferriatur. qualiter ab hæresi redies recipiatur. ¶ Hæreticus dicitur sex modis. † Hæreticus dicitur qui falsam de fide opinionem uel gignit ut hæresiarcha sicut Arrius Sabellius, & Maced. uel sequitur uel qui hæresiarcham imitatur sicut & Arriani, Sabelliani, & Macedoniani, ut probantur hæc. 2. 4. q. 3. hæreticus. & c. quid. §. Sabelliani, & §. Arria-

ni. §. Macedoniani. Secundo modo potest hæreticus appellari quicumque aliter scripturam intelligit quam sensus spiritus sancti flagitat à quo scripta est. licet ab ecclesia non recesserit. ut. 2. 4. q. 3. hæresis. Tertio modo dicitur hæreticus qui à sacramentis ecclesiæ & communione fidelium est diuisus. ut. 4. q. 1. quod aut. Quarto modo dicitur hæreticus sacramentorum peruersor. ut simoniacus qui emit & uendit sacramenta ecclesiastica. ut. 1. q. 1. daret. Quinto modo dicitur hæreticus dubius in fide. ut infra eo. c. 1. Nam firmiter debemus credere ut supra de summa Trinitatis. & si. ca. firmiter. 2. 3. di. quando episcopus. 2. 4. q. 1. à parte. unde leui argumento a fide deuians hæreticus censetur ut. C. eo. ti. l. 2. Sexto modo dicitur hæreticus qui Romanæ ecclesiæ priuilegiū ab ipso summo ecclesiarum capite traditum auferre conatur. ut. 2. 2. di. c. primo. ¶ Est autem fides de re non uisa ut de pœ. di. 4. in domino. de con. dist. 4. uenit. Et est sciendum quod omnes hæreses sunt hodie damnatæ. ut infra eo. ti. ad abolendam. ¶ Punitur hæreticus secundum iura canonica quattuor modis. excommunicatione. de positione. rerum omnium ablatione. & militari persecutione. excommunicatione quia omnis hæreticus siue magnus siue paruus siue manifestus siue occultus et communicatus est ipso iure maiori excommunicatione. ut infra. eo. ti. ad abolendam. non obstantè disti. legali que inter maiores & minores hæreticos uidetur distinguere. C. e. l. quonia. Item de positione. quia siue sit clericus siue laicus Papa uel Imperator uel quilibet inferior deponi debet ab omni dignitate. ut. 4. di. si Papa. 2. 4. q. 1. qui contra pacem. infra eo. ti. ad abolendam. §. 1. & 2. Clerici prius ab ordinibus de gradat. secularis. relinquuntur arbitrio prætatis animaduersione debita puniendi. & sic ecclesia tradit clericum depositum curiæ seculari, scilicet relinquendo ipsum ut infra ad abolendam. §. 1. & sic intellige supra de iud. cum ab homine. infra de crimine falsi. ad falsariorū infra de uerb. signi. nouimus non autem debet

- debet ecclesia tradere depositum sicut quidam male intelligentes dicunt quod ecclesia manualiter & corporaliter tradere debet depositum iudici seculari. ecclesia enim pro dannatis corporaliter supplicat. ut 23. q. 5. reos. C. de epi. audi. l. adiecto. Quomodo ergo traderet puniendos quos supplicando debet a pœna eximere. † aliquando enim ecclesia inuocat brachiumulare contra suos rebelles. ut 11. q. 3. si quis sacerdotum. & c. petimus infra eod. c. excommunicamus. Qui uero inuenti fuerunt de hæresi sola suspiratione notabiles. nisi ad arbitrium episcopi se purgauerint simili sententiæ subiacent ut infra eod. tit. ad abolendam. §. laicus infra de sent. excomm. ut famæ in si. militari persecutione. quia si aliter fieri nõ potest manu armata & militari sunt ab eis omnia bona quæ iniuste occupata detinent auferenda. quia sicut probat Isidorus & alii sancti & præcipue Augu. Nulla iure possunt hæretici possidere. iure naturali non. quia secundum illud omnia sunt communia. ut. 1. dist. ius naturale nec iure diuino. unde ipsa dominus. Auferetur à uobis regnum & dabitur genti facienti fructus eius. Item labores in piorum iusti edent. Item omnia sunt iustorum. ut 8. d. quo iure 23. quaestio. 7. c. 1. & 3. & supra ne clerici. uel monach. relatum. † Sed
- 4 † nuquid catholici possunt hæreticos propria auctoritate spoliare? Videtur quod sic. ecclesia. enim generalem auctoritatem eis præstitit ut eos exterminet † concedit etiam idem privilegium eos exterminantibus quod euntibus in terræ sanctæ subsidium est concessum. ut 23. qu. 5. si hos infra eod. tit. excommunicamus. §. catholici uero 23. q. 5. si audieris. & quæstio. 8. legi & occidit fines. Veruntamen satis uidetur tutum ut semper fiat specialiter edito principis uel ecclesiæ ne alias ex cupiditate uel ultione potius quam ex iustitia uel obedientia pugnare uideantur ut 23. quaestio. 1. quid culpatur. & q. 2. c. 1.
- 6 & 2. q. 3. lex differentiar. † Sed quid si conuertuntur ad fidem nunquid eis ablata restituentur? Respondeo non nisi de gratia. ut infra eodem tit. uergentis. † Sed quid si hæretici habeant filios orthodoxos nunquid iure hæreditario capient bona paterna. Videtur quod non. ut infra eod. c. uergentis. sed contradicunt leges. C. eodem tit. l. manicheos. & l. cognouimus. & in aut. ibi signata. Item de Nestorianis. ubi dicitur quod bona hæreticorum deuoluuntur ad filios orthodoxos si hæretici habeant filios orthodoxos alio qui ad agnatos uel cognatos orthodoxos deuoluuntur. circa hoc dixerunt Lau. & Io. quod decre. illa uergentis. corrigit leges illas. & ius illud antiquum trahitur ad hoc nouum. argu. ff. de legi. & consti. l. non est nouum supra de cog. spi. c. 1. Puto autem uerius cum Tã. q. decr. præualeat legibus in terris qui sunt Romanæ ecclesiæ tẽporali iurisdictione subiectæ sicut in principio decr. inuitur manifeste. leges uero præualent decr. in terris quæ non sunt tẽporaliter ecclesiæ subiectæ. cum maiori æquitate nitantur quæ decr. imo decretalis rigorẽ continet
- 8 leges autem æquitate. † Aequitas præferenda est iuri scripto & stricto. ut. C. de iudi. placuit. ca. di. eos. ff. de pœ. l. plures. & uerẽ decretalis sæueritate cõtinet leges. enim quæ puniunt filios eorum qui committunt crimen læsæ maiestatis timuerunt ne filij essent imitantes paterna iniquitatis ut 1. q. 1. quisquis cum militibus. Sed si ecclesia uideat per certa indicia fidem & deuotionem filiorum hæreticorum quomodo debet eos cum pœna suos auctores debeat tenere. ut supra de his quæ si. a. ma. par. ca. c. quæsiuit † cum filius non debeat puniri pro patre. ut. C. ne filius pro patre cum ecclesia omnes debeat iuuare. omnes amare. ut 8. q. 1. clemens. nulli uolenti uenire claudere gremium. ut. C. de sa. san. eccle. l. ultimo. Credo quod Inno. in pœna filiorum considerauit parentes. an parentes intelliguntur puniri pœnis filiorum. ut. ff. quod met. causa. l. isti quidem † & frequenter ecclesia punit temporaliter filium pro delicto patris. ut. 1. 5. q. ulci. cum multa. 1. quæstio. 4. Sic tẽ peccato. & 1. q. 1. cito. & supra de sa.

de si. præbyter. per totum infra de penis. in quibusdam. Alias autem generaliter bona damnatorum deuoluuntur ad hæredes. ut. C. de bo. damna. in auten. bona.

11 † Vasalli absoluuntur ipso iure à fidelitate & omni pacto quacunque firmitate ualato quo hæreticis tenebantur astricti. ut infra eod. c. ult. imò etiam uasalli dominorum temporalium qui requisiti & moniti terram suam purgare neglexerint ab hæretica fidelitate post eorum excommunicationem & contemptum denunciandi sunt absoluti. ut infra eo. c. excommunicamus uer. si uero dominus tempo-

12 ralis. † un. te diligenter attendens quod principes seculi & domini temporales non solum propter suam hæresim, sed propter hæresim aliorum quos dum possunt exterminare neglexerit, sunt excommunicandi ab ecclesia & expellendi à terris & terra ipsorum exponi possunt catholicis occupandæ. Et idem est si principes contra regnum & iusticiam faciendam negligēs inuentus fuerit insufficientis & ineptus. ut.

17. quæstio. 4. si quis deinceps. 11. q. 1. nullus, in primo nullus. 32. quæstio. 5. præce

13 ptū. † Vnde & Zacharias Papa deposuit Ludouicum regem Francorum prædecessorem Pipini patris. Caroli. ut. 25. q. 6. 2. alius. quilibet enim nullo excepto contrahit forum ecclesiæ ex peccato ut supra de iudi. nouit. hoc autem indubitatum est quod deus præponitur omnibus potestatibus. ut. 3. di. quæ contra mores. in fi. ergo & eius uicarius qui uices eius gerit in terris. ut supra ut. ec. bene sine dif. confe. ut nostrum supra de transla. epif. inter corporales. Vnde dominus ad Hyeremiam. ecce constituite super gentes & regna. ut. 36. distin. §. ecce. Et hæc maxime locum habent cum princeps de cuius præna quæritur alium secularem superiorem non habet. ¶ De pœna credentiū, receptorum, defensorum & fautorum hæreticorum teneas quod dicitur infra e. c. excommunicamus. §. præterea. ¶ Qui

14 uero † ab hæresi redire uoluit recipiantur secundum formam quæ habetur infra eod. titul. ad abolendam. §. 1. & c. excom

municamus. §. si quis autem de prædictis, 15 de conse. distin. 2. ego Belengarius. † De pœna uerò prælatorum circa hoc negligentium legitur infra eo. c. excommunicamus in fi. ¶ Sed quæritur. an cum reuersis ab hæresi ad fidem catholicam ualeat dispensari ut promoueri possint & per quos dispenseretur. Est sciendum quod tales de iure communi suscipiendi sunt ad laicam communionem. ut. 1. q. 7. c. 1. adhibetur autem circa eos quadrupliciter dispensatio, semiplena, plena, plenior plenissima. semiplena ut recipiuntur in ordinibus iam receptis sublata eis omni spe promotionis. ut. 1. q. 1. si quis hæreticæ. Plena ut possint sacerdotes fieri & non ultra ut. 1. q. 7. conuenientibus. Plenior ut possint esse episcopi & non primates ut. 12. nos consuetudinem. Plenissima ut ad omnes dignitates & ordines ualeant promoueri. ut. 23. q. 4. ipsa pietas. Et similem distinctionem no. supra de simo. §. & nota quod plus. Cætera quæ ad fidem catholicam pertinent no. supra de summa Trini. & fide catholi.

Summarium

- 1 Schisma quid sit.
- 1 Schisma in quo ab hæresi differat.
- 3 Schismatici à quo puniantur.
- 4 Alienationes rerum ecclesiasticarum factæ per prælatos schismaticos non ualent.
- 5 Schismaticus uolens redire ad un. tatem ecclesiæ quid peragere debeat.

¶ DE SCHISMATICIS. Rubrica.

Dictum est supra de hæreticis. sed quia schisma inducit hæresim. quia omne schisma intendit sibi constituere ecclesiam & uniuersalem ecclesiã impugnare quæ una est. ut 33. quæ. 1. loquitur. unde schismatici uolentes ecclesiam dei scindere. peccant in fide quo ad articulum illum. & unam sanctam ecclesiam catholicam. & ideo subsequenter ponitur hic rubrica de schismaticis. ¶ Videamus igitur quid sit schisma. unde dicatur

dicatur, in quo ab hæresi differat. qua poena schismatici feriantur. deinde uideamus de alienationibus & ordina. schisma

1 **Schisma** est illicita discessio eorum inter quos unitas esse debet. Vel schisma est illicitum ab unitate uel uniuersitatis discessus. Dicitur autem schisma a scissura. quia per schisma fit ab unitate uel uniuersitate scissura. ut. 24. quæstio.

2 **Schisma**. ¶ Differt schisma ab hæresi. quia hæresis in principio sui habet peruersum dogma. quod non habet schisma. sed in fine contingit aliquam hæresim ut rectè uideatur ab ecclesia recessisse. ut dicit Hieronymus. 24. q. 3. inter hæresim & schisma. Vel est talis differentia inter hæresim & schisma. qualis est inter genus & speciem quia omnis hæreticus est schismaticus, sed non conuertitur nisi si schisma durauerit. nam tunc in hæresim incidit sicut dictum est. ¶ Puniuntur schismatici à deo & ab homine. unde ut scirent homines quam graue & quàm deestabile crimen est schisma ostendit in Chore Dathan & Abiron quos terra uiuos absorbit. Apparet & alio exemplo. Nam cum decem tribus scisse fuisset a tribu Iuda & Beniamin. & relicto rege suo alterum sibi foris constituisent. & tandè iret ad eos Ieroboam ut peccata sua exprobarer & ut uulionem futuram prædiceret panem apud illos edere & aquam bibere ueritus est. quod cum non custodisset statim diuina censura percussus est & inde regrediens imperu & morsu leonis necatus est in itinere. ut. 7. quæstio. 1. denique. Vnde indubitatum est sceleratius esse delictum quod grauius uindicatum. est ut. 24. quæstio. 1. non afferamus. Nec ob. quod alibi dicitur hæresim maius esse inter cætera crimina. eo quod primum locum tenet in pœnis. ut. 32. quæstio. 7. quod in omnibus. Nam hoc locum habet cum nouum est schisma cæterum si fuerit radicatum & firmatum tunc idem est crimen & pœna æqualis ut superius dictum est. ¶ Quid autè iuris sit de ordinatis a prælatu schismaticis. Non repeto hic quia materiam illam plenè no. supra de tēpo.

4 or. §. ordines cōferri possunt. ¶ Item alienationes rerum ecclesiasticarum factæ per prælatos schismaticos non ualent. ut infra eo. c. 1. siue enim schismatici pro intrusis habeantur nõ ualent alienationes. 12. quæstio. 2. alienationes. Siue pro nullis habeantur ecclesiæ sub talibus prælati. uacare intelligantur. ut supra de præscript. c. 1. & supra de transla. præ. inter corporalia. similiter alienationes taliũ nullæ sūt. ut. 12. q. 2. si quæ de rebus. ¶ In sūma sciendū est quod si schismaticus uolens redire ad unitatē ecclesiæ ad mandatum ipsius satisfacere debet & recipi cū impositione manus ut accipiat spiritū qui extra ecclesiā non est necesse potest. ut. 24. q. 1. dicitur pudēda. capi. schisma. Item quid si quis recōciliatus dicat secū circa ordinē misericorditer dispensatū. Probare habet & ab eo qui potest dispēlare. ut infra. e. c. ul.

Summarium

- 1 *Apostasia quid sit, & unde dicatur.*
- 2 *Apostasia quonotplex sit, & qualiter committatur.*
- 3 *Apostasis que pœna imponatur.*
- 4 *Character an recipiatur per reiterationem baptisimi.*
- 5 *Clericus qui primam tonsuram dimisit, an ad eam deferendam possit compelli.*
- 6 *Clericus uxoratus, uel ad militiam conuersus, an compelli possit ad deferendam tonsuram.*
- 7 *Clericus uxoratus retinet priuslegium canonis. 17. q. 4.*
- 8 *Episcopus an possit dispēlare cum clerico uxorato ad clericatum redeunte.*
- 9 *Monachus in fuga constitutus cui acquirit.*
- 10 *Monachus fugitiuus si secundum ingrediat in monasterium quæsitæ uacationis tempore, cui acquirit.*
- 11 *Monachus fugitiuus quando monasterium teneatur recipere.*
- 12 *Monachus fugitiuus in monasterio deductus, habitum abiectum reassumere uolens, qualiter puniatur.*
- 13 *Monachus uel monacha licet si pluries delinquat, eius abbas cōpellitur ipsum recipere*

DE APOSTATIS.

Rubrica.

Egimus de hæreticis & schismaticis . sed quia uter quoddam cadunt in apostasiam . Ideo subicitur hic rubrica de apostatis . ¶ Est igitur sciendum quid sit apostasia quæ sint eius species . qua pœna apostatæ feriantur . & qualiter reuertentes recipiantur . ¶ Apostasia est ¶ te-
 1 merarius recessus a statu fidei obedientie uel religionis . Et dicitur apostasia quasi post statio id est retro statio uel retrogratio . ut 26. q. 7. non obseruetis . ¶ Est autem triplex apostasia perfidiæ inobedientiæ & irregularitatis . Perfidiæ qua quis recedit a fide . ut Iulianus apostata . de hoc habetur . 2. q. 7. non potest . Inobedientiæ qua quis transgreditur spontanea uoluntate præceptum . Adam & Aeuæ . & qui saceris canonibus obedire contemnunt . de hac habetur . 3. q. 4. alieni supra de maiori & obe . si quis . Irregularitatis qua quis a statu religionis assumptæ recedit ut cū apostatatar clericus . monachus religiosus aliquis uel conuersus : & de hac habetur . l. dist. c. ultimo 44. distin. quantumlibet 16. q. 1. legi . hæc fit multis modis abijciendo tonsuram uel coronam ut 20. q. 3. eo . infra eo . c. 1. conuertendo se ad negocia secularia supra de ui . & ho . cle . c. ex literis infra de senten . excom . in audientia & ca . perpendimus . uxorem ducendo ut supra de cle . coniuga . ex parte habitū religionis abijciendo . ut 20. q. 3. ca . 1. & 2. 27. q. 1. omnes . & infra eo . ti . fere per totum .
 3 ¶ Imponitur ¶ pœna apostatis secundum diuersitatem apostasiarum . nam apostata a fide hæreticus est & sicut hæreticus punietur . De pœna hæreticorum dic . ut supra de hære . § . puniuntur . Pro apostasia inobedientiæ excommunicatur quis & efficitur infamis . ut 3. q. 3. si quis a suo . & . 1. 1. quæstio . 4. si autem uobis supra de maiori . & obe . si quis uenerit . c. cum in ecclesijs . Pro apostasia a religione efficitur quis infamis . ut 2. quæstio . 7. alieni . 3. quæstio .

4. beatus . Interim ad ordinem uel dignitatem promoueri non debet ut 16. q. 1. legi . & l. di . cap . ul . & si sacrum ordinem in apostasia receperit & si suo fuerit reconciliatus abbati & pœnitentiam receperit tamen abque dispensatione summi pontificis ministrare non poterit in ordine sic suscepto ut infra eo . c. ul . Et est iste unus casus in quo prohibetur episcopis dispensare cum reuersis & reconciliatis . Alius cum quis iterata unctioe fuerit maculatus . ut 1. q. ult. saluberrimum in fi . Tertius cum quis scienter iterato recipit sacrum baptismum . ut de condi . 4. qui bis . & ca . eos . Quartus cum ad subuersionem fidei ordinem ab hæretico recipit maximè cum præsens habetur episcopus orthodoxus . ut . 1. quæstio . ulti . conuenientibus . in fi .
 4 ¶ Sequitur in rubrica & reiterantibus baptismum . circa quod quæritur . an in reiteratione baptismi character recipiatur . Ad hoc dicunt quidam quod sic . & idem dicunt in reiteratione ordinis . alias qualiter per reiterationem fieret iniuria sacramento ut infra eodem titulo . ex literarum 1. quæstio . 1. quod quidam . de con . distin . 4. ostenditur . Item qualiter actusque non habet effectum . induceret irregularitatem indispensabilem non uidetur . quia alibi quod de iure non sortitur effectum non inducit impedimentum . ut supra de despon . impub . literas & c. accessit . Puro uerius quod character non iterum conicitur . ut 68. distin . § . quod ergo consecratur licet casualiter quod de iure non sortitur effectum inducat impedimentum . ut supra de biga . nuper . & cap . ul . supra de sponsa . ad audientiam . Quod autem dicitur iniuriam fieri sacramento per iterationem uerum est quo ad intentionem
 5 iterantium non quo ad ueritatem . ¶ Circa apostantes a clericatu quæritur an is qui primam tantum tonsuram accepit & dimisit . ad eam deserendam possit compelli ? Respondeo sic . Nam per primam tonsuram iuxta formam ecclesiæ datam clericalis ordo cõfertur ut supra de xta . & quali . cum contingat . tonsuratus igitur
 in

in clericum & sic ordinatus clericus est ut 2. r. di. cler. & 54. di. ex antiquis, unde compellendus est ad habitum deferendum, ut supra de ui. & ho. cle. si quis ex clericis 20. quæ. 3. eos. † Sed quid si ducat uxore dicunt quidam quòd si uxorem ducat corruptam uel fecundam tunc quia irreuocabiler a clericatu recessit. ut 32. di. seriatim omne priuilegium amisit ut 54. di. si quisquis. & idem dicunt si ad militiam se conuertit quasi ad uitam contrariâ clericatui & in militia sæua exercuit. tunc nõ compellitur portare tonsuram. Cæterum si clericus dimisso habitu clericali simpliciter uiuit & uxorem uirginem ducit compelli debet ut dicit Hug. & idem dicit frater Ra. in summa sua. præterquam in tribus casibus. unus est sicut ipse dicit cû clericus nullo modo uult retinere priuilegiû clericale. Alius si non potest clericalem ferre tonsuram sine scandalo uxoris. Tertius cum iusta causa timoris exigat tonsuram uel habitum transformari. ut supra quod me. cau. prælatum. Quod mihi non placet. Sed dico generaliter clericum uxoratum nõ teneri nec compelli deferre habitum clericalem. cum enim uxoratum oporteat secularibus negocijs se immisceri. tonsura ipsius secularia exercentis uideretur profectè in clericali ministerij uituperium redundare ut supra de cle. cõ iug. Ioannes in fi. Quod uerum est nisi beneficium habeat. ut ibi dicit. si tamẽ sua sponte tonsuram uxoratus deferat retinet priuilegium clericale. Nec ob. quòd in eadem decre. dicitur quòd igitur idem tonsuratus priuilegio nõ potest clericali gaudere. Sed illud uerum est quo ad quædam de quibus loquitur illa decre. infra eo. ti.

7 ex parte † retinet autem priuilegium illius canonis. 17. q. 4. si quis suadente. Nã illud priuilegium indultum est non tã in fauorem clericorum quam in odium laicorum ut infra de sen. ex. contingit.

8 † Sed quid si clericus in sacris ordinibus constitutus uxorem ducat de facto. demũ ad clericatum redeat nunquid potest cum eo episcopus dispensare. Respondeo sic. ut. de cle. coniu. sane. quamuis in contra-

rium moueat. quia clericus assumendo sacrum ordinem uotum continentie solennizare uideatur ut 32. dist. seriatim. unde postea contrahendo maius peccatum comittit uiolando uotum solenne quam sit adulterium ut 27. quæstio. meliore. Sed episcopus non potest dispensare supra adulterium ut supra de iudi. ac si clerici.

9 Verius est quod primo dixi. † Quid de monacho fugitiuo cui acquirit in fuga constitutus. Respondeo suo monasterio sicut & seruus ut 18. q. 2. abbates. ff. de acq. 10 qui. pos. l. 1. §. per seruum. † Sed quid si monachus secundum ingrediatur monasterium de licetia abbatis sui uel iuris auctoritate quaesita uacationis tempore cui monasterio cedent primo uel secundo. Respondeo secundum. ut 16. q. 6. de lapsis in auten. de san. epi. §. si monachus coll. 9. 18. q. 1. c. uno. Sed quid si sine licentia abbatis & absque iuris auctoritate monachus uagabundus secundum monasterium intrauit bona quaesita uagationis tempore cui cedent. Respondeo si monasterium primum uidit uagabundum & neglexerit bona cedent monasterio secundo sicut & seruus pro derelicto habitus priori domo non acquirit. ut. C. de lati. lib. col. una. §. sed scimus. sed acquirit apprehendentium. ut. ff. de stip. seruo. l. quòd seruus. Cæterum si primum monasterium non neglexit uagabundum sed repetit & reuocauit errantem tunc bona cedent monasterio priori. ut in auten. de san. epi. §. si monachus col. 9. † Sed quaeritur an monasterium compellatur recipere monachum fugitiuum. Respondeo sic. ut 27. quæst. 1. peruenit. & cap. & quia 16. quæstio. 1. quidam monachi. nisi primum monasterium sit de dissolutione suspectum. tunc enim truderet in monasterio cautiore & strictiori cum omnibus bonis quæ obtulerat primo ut 17. quæstio. 1. quæ si monacharum. & cap. si quis rapuerit. & in auten. de san. epi. §. si quis rapuerit. Sed obiectum delictum persone non debet redundare in damnum ecclesie. ut 16. q. 6. si episcopum. Ad quod respondeo non uideatur redundare. quia primum

monasteriū liberatur a monacho nec ei tenetur ulterius providere. ut 16. q. 6. de lapsis supra de cle. coniu. quod te. nec di eo res dādas secūdo monasterio nisi quo ad usum fructum in uita detrusi. ut 11. q. 6. de lapsis. quæ mortuo ad primum monasterium bona redibunt. ut ar. ad idem. C. 12 de episco. & cle. raptors. ¶ Sed ¶ quid si monachus fugitiuus in monasterio reditus habitum abiectum reassumere nolit. Respondeo sub graui custodia carceretur 13 ut infra eo. ti. a nobis. ¶ In summa notandum est quodd monachus uel monacha & si pluries delinquat abbas eius compellitur ipsum recipere ut 27. q. 1. peruenit. quod in seculari clerico non contingit. ut 48. distin. quoniam multa.

Summarium

- 1 *Pœna legis Pompeiæ de parricidijs in quibus locum habeat. & quæ sit eius pœna. num. 2.*
 3 *Parentes ad quorum latus filij reperiuntur oppressi qualiter & quando puniantur. & num. 4.*

DE HIS QUI FILIOS OCCIDERUNT. Rubr.

Postquam tractauimus de his quæ circa fidem committuntur in Deū: ut de iudæis & sarracenis de hæreticis & apostatis. Nunc uideamus de his quæ in homines delinquantur & nihilominus in Deum. & ideo de homicidio tractemus. Sed quia inter alia genera homicidij parricidiū grauius reputatur. de parricidio uideamus. unde ponitur hic rubr. de his qui filios occide. Sed aliter intitularur hæc rubr. in. ff. scilicet ad legē Pœpe. de pari. Et aliter in. C. scilicet de his qui pat. uel si. occi. ¶ Est igitur uidentum quando hoc particulare flagitium locum habet. & quæ sit pœna ipsius. & quæ circa delinquentes huiusmodi d. spēratio fiat. ¶ Secundum quodd hic intitularur locū habet tum pater uel mater occidit filium. sic enim loquuntur decreta. postea sub hac rubrica sed secundum rubricam. C. locum

habet cū quis aliquem de parentibus uel aliquem de liberis occidit ¶ ut parētum nomine omnes ascendētes liberorum uero omnes descendentes in infinitum intelligantur. ut. ff. de in ius uo. l. quicunq; §. ut. & l. sed si hac lege. §. liberos. loquor etiam habet in collateralibus. ut. ff. eo. titu. l. 1. & in quibusdam personis alijs ut in ea. l. & l. sed sciendum sed & qui opem præstiterit ita tenetur sicut ipse qui occiderit. ut. ff. eo. ti. l. utrum. & l. si sciens te. Item qui uenenum emit ut prin. daret quamuis dare non potuerit lege pompeiana tenetur. ut. ff. eo. ti. l. 1. in fi. ¶ Huiusmodi sceleris pœna secundum leges hæc est ut parricidia uergis sanguineis uerberatus deinde in culleo insuatur cum cane & gallo gallinacio & uipera & sinea, deinde in mare profunde iacet. culleus uel in amnem. ut. ff. eo. titu. l. pœna. ut & cœlum superstiti & terra mortuo auferatur. ut. C. eo. ti. l. 1. Secundum canones non sic sed imobitur pœna intrusionis in monasterium. ut infra eo. ti. c. 1. & hoc uerū est si is qui filium occidit coniugem & filios non habet alias secus. ut infra eo. ti. intelleximus. ¶ Cum uerò in lectis parētum filij inueniuntur oppressi distinguitur utrum parētibus procurantibus aut negligentibus hoc euenierit. In primo casu si parentes clerici fuerint ab officio altaris debent perpetuo abstinere & eis grauior quam laicis non tamen publica nō in publicum ueniat pœnitentia debet imponi. uerum si ex incuria parentum, filij mortui inueniantur in cuius & illud occultum fuerit pœnitentia eis pro arbitrio pœnitentiarij imponatur ut infra de pœnitent. & re. quæsitum. In dubio autē præsumitur quod ex in curia hoc prouenit. arg. supra de præsump. afferre. Vnde etiā lex dicit quod repentini casus iniquitas. per coniecturā materni pietatis est emendanda ut. C. de inoff. testa. l. si mater. Nā quomodo mater pōt obliuisci filium. ut. 2. q. 6. ad romanam. Item omnem affectū uincit paternus. ut. C. de procu. su. l. 1. in pri. Sed si dubitet an ex in curia parentum pcesserit nō inde debet esse securi nec et sine

sine pœna. sed tamen consideratio debet esse pietatis infra eo. tit. c. 1. aliqua enim pœna debet eis imponi propter dupliciter ambiguitatem. ut 2. q. 5. excommunicatorum. In his enim in quibus periculum animæ vertitur. in securiorem partem est declinandū. ut s. dist. ad eius supra de spō. iuuenis. l. dist. n. si qua fœmina & c. si quis uoluntate. ¶ Dispensatio igitur adhibetur circa pœnitentiæ impositionem quæ arbitraria est. ut infra de pœni. & re. quæ situm. non ut cum homicida quo ad ordines dispenseretur. quia homicidium enorme delictum est & indispensabile. ut supra de temp. ordi. quæ situm.

Summarium

- 1 Exponere quid sit. & qui exponi dicuntur.
- 2 Exponentes infantes & languidos quibus pœnis puniantur & m. 3.
- 4 Expositos qui colligunt. an aliquid iuris in eorum personas habeant.
- 5 Colligentes expositos quas expensas repetant a res colligentibus.

DE INFANTIBVS ET LANGUIDIS EXPOSITIS. Rubrica.

IN superiori rubrica tractauimus de his qui si. occi. sed quia necare uidentur qui filium non alit. ut. ff. de libe. agno. l. necare. & 8 r. dist. pasce. & expositi languinolenti dicuntur. ut in rubr. C. ubi sic adiciitur & de his qui languinolentos nutriendos acceperunt. Ideo subiicitur hic rubr. de infantibus & lang. expositis. ¶ Videamus igitur quid sit exponere. qui dicantur exponi. quæ sit pœna exponendum & an exponens recolligere ualeat quem exponit & infra quot dies.

- 1 ¶ Exponere est extra se ponere. solent enim aliqui relato pietatis officio infantes uel languidos ante ecclesiam ponere ut eos aliqui moti miseratione colligant. ut 87. dist. n. si expositus. ¶ Dicuntur autē exponi filij serui & liberi. ut infra eo. tit. c. uno. ¶ Circa materiā expositionis sic distinguendum est. exponitur aliquis à

patre uel domino uel ab extraneo. si a patre uel a domino aut necessitate aut sponte. Si sponte nunquā poterit eum postea recolligere. nec enim suum dicere poterit quem pereuntem contempsit. C. eod. tit. l. 1. & 2. Si necessitate repetit quando cunque quia inuitus exposuisse uidetur. ut. C. eod. tit. l. 1. & hoc innuit hæc decret. ubi dicit relato pietatis officio. & in fin. ubi dicit alimenta impie negari contingit. Et in his casibus ubi quis inuitus exponitur locum habet contestatio illa de qua loquitur canon Ille 87. dist. n. si expositus. Quod autem dixi. de necessitate uidetur malè dictum. Nam lex dicit quod si quis non potest alere seruum debet eum in zenonem hoc est in hospitale mittere. ut. C. de lati. lib. toll. l. una. §. sed scimus Sed tu dicas quod illud membrum distinctionis aut. necessitate locum habet cum nullus talis locus inuenitur & hoc in filijs locum habet. nam in seruo uidetur quod potius debeat eum uendere quam exponere. Vbi autem exponitur infans ab extraneo distinguitur utrum domino patre uel patrono ignorante uel sciente uel postea ratum habente. In primo casu non præiudicatur ei a iure suo sed repetit infantem restitutis expensis. nisi a fure repetat in quo casu non restituuntur expensæ. C. eodem titul. l. 1. Item si expensæ factæ fuerint pietatis. causa non restituuntur. ut. ff. de relig. & sumpt. fu. l. & si quis. §. interdum. In secundo casu serui ascripti efficiuntur liberi liberti ingenui. filij familias sui iuris. ut. C. eo. tit. l. 2. & 3. ¶ Imò in hoc casu pater patitur pœnam secundum leges capitalem. quia necare uidetur filium qui nō alit. ut in principio dictum est. C. eodem tit. l. ulti. Et hæc locum habent. ubi infans exponitur. Si autem maior exponatur. non eripitur in libertatem nisi languidus exponatur. ut. C. de lau. lib. toll. l. una. §. sed scimus & in languido attenditur autem. in aut. de nup. §. si uero. & §. seq. coll. 4. licet quidam uelint ut quod ibi dicitur obtinet in non languido. sed in languido maxime. Item ubi infans uel maior non exponitur. sed

tur. sed ei alimenta negantur non eripitur in libertatem sed pro derelicto habetur. ut. ff. pro derelict. l. ult. & ideo conceditur occupant ut ibi & ff. de stipula. seruo. l. quod seruus & ff. de noxa. l. si seruus. Sed certe quamuis sic uideatur fore dicendum secundum legem præallegatam ff. pro derelict. & sic notet Azo. in summa sua. ut. C. eodem titulo. Decr. tamen in hoc tit. posita contrarium dicit expresse. Nam eripitur quis in libertatem cum ei alimenta denegantur. ut hic. Vnde Vincen. super hac decre. non bene aduertit. posuit enim super ea glosam suam & prosecutus sententiam Azonis & distinctionem legalem textum illius decreta. non attendit. litera enim huius decre. tres casus enumerat & æquiparat scilicet cum infans exponitur cum longuidus cuiuslibet ætatis. & cum alicui illorum infanti uel maiori alimenta negantur. In his tribus casibus filiusfamilias liberatur à patria potestate. liberus eripitur in ingenuitatem. seruus in libertatem. ¶ In summa notandum est quod illi qui expositos colligunt nihil iuris in personis eorum quos ex miseratione suscipiunt uel recipiunt acquirunt. ut infra eod. c. uno in fin. ¶ Item notandum quod ubi quis exponitur ignorante eo quod quis ius habet in exposito is qui eum recipit contestationis epistolam ponet in loco publico continentem ut quicumque ius habet in puero exeat & proberet & recuperet puerum aliter non crederetur ei. argumen. ad hoc 5. quæstione 1. quidã. Sed argumen. contra supra qui fil. sint legit. transmissæ ubi creditur patri & matri dicentibus filium non esse suum. Post talem uero epistolam dantur decem dies ei qui ius habet in puero. ut in præall. c. 77. di. si expositus. Cedent autem dies illi à tempore scientiæ. & si in tali loco sit quod uenire non possit restitueretur per clausulam generalem quæ habetur. ff. ex quibus causis ma. l. r. Alii autem dicunt quod sunt utiles scilicet cum experiri potest. ut. ff. de ædi. edi. l. cum sex. ff. de diuer. & tem. præscrip. l. r. ¶ Si quid autem ex-

pendit is qui colligit in puero erudiendo in aliqua arte reperet à recolligente. ut C. eodem titulo. l. r. Alimenta non repetit nisi fuerit procreatus. ut ff. de neg. gest. l. segnius. ut nisi collectus nolit filiam recolligentis ducere in uxorem. ut. C. de nupt. l. patrem.

Summarium

- 1 Homicidium quid sit, & unde dicatur.
- 2 Homicidij species, & quot modis committatur.
- 3 Homicidium lingua committitur tribus modis.
- 4 Pœna homicidij spiritualis est pœnitentia. Pœna homicidij corporalis que sit.
- 5 Præuenire in ictu occidere uolentem an liceat.
- 6 Percusso an liceat in continenti insequi percutientem fugientem.
- 7 Vim ui quod repellere liceat quomodo intelligatur.
- 8 Bellum dicitur iniustum quinque modis.
- 9 Præstans ministerium iudicio seu iudiciale sanguinis irregularis efficitur.
- 10 Clericus an in causa sanguinis possit dare consilium iudici seculari.
- 11 Clericus an de suis malefactoribus conquiri ualeat iudicio seculari.
- 12 Clericus potest malefactorem suum carcerari petere.
- 13 Item fugari.
- 14 Item ut quis in seruitutem redigatur.
- 15 Item ut quis suspendatur.
- 16 Item ut de capietur spiritualiter.
- 17 Abortum procurantes an repententur homicide.
- 18 Phisici & chirurgici an possint promoueri.
- 19 Plures an & quando teneantur de uulnere uel de occiso.
- 20 Alium à morte defendere quando quilibet teneatur.
- 21 Dispensatio que adhibeatur circa homicidas.

DE HOMICIDIO. Rubr.

Dictum est supra de homicidio in
spem nunc subijcitur in genere.
sed quia homicidium fit aliquan-
do casualiter. Ideo intulatur hic ru-
brica de homicidio uoluntario uel casua-
li. ¶ Videndum est igitur quid sit homici-
dium. unde dicatur. quot sint eius spe-
cies, quæ poena & quæ dispensatio fiat cir-
ca clericum homicidam. ¶ Homicidium
est hominis occisio intelligo ab homine
facta. nam homicidium sonat in actum
hominis. ¶ Est autem homicidium di-
ctum ab homine & cedere quasi homi-
nis cediū. ¶ Species homicidij sunt duæ.
aliud spirituale aliud corporale. Spiritua-
le homicidium spiritualiter & quadam fi-
ctione iuris committitur octo modis. Ho-
micidæ enim reputantur detractores fra-
trum & odientes eos. Item iniquitatem
oppressionem. & iniustitiam facientes.
Item fratribus malè persuadentes. hæc
probantur de poeni. dist. 1. homicidiorum
omnis iniquitas. & c. noli. & generaliter
omnis iniquus motus ad nocendum fra-
tri in homicidij genere deputatur. ut de
poeniten. distinctio. 1. homicidium. Item
homicida censetur qui tempore necessi-
tatis proximis alimenta negat 86. distin-
pasce. ¶ Corporale homicidium est ho-
minis peremptio cum homo corporaliter
occiditur. & hoc committitur dupli-
citer lingua uel facto. lingua tribus mo-
dis præcepto. consilio. & defensione. ut
l. dist. si quis uiduam. de poeni. dist. 1. pe-
riculosa. Facto committitur quatuor mo-
dis iustitia necessitate casu uoluntate. Iu-
stitia ut cum miles iusto imperio potesta-
tis executor uel minister æquo iudicio
condemnatum occidit. ut 23. q. 5. miles
cum minister. cum homo & c. si homici-
dium. Quod intelligo cum non ex odio
persona. Odio ei habeantur peccata nõ
homines. ut 86. dist. odio non ex delecta-
tione fundendi humanum sanguinè. non
amore spoliorem non pro pretio sed ex
sola obedientia cum dolore cordis hoc
feci & compassione. Nam uera iustitia

compassionem habet. probantur hæc 23.
q. 5. in præallega. iuri. & in c. lex æterna
& c. officia. nec est crudelis qui malos per-
cutit ut 45. distinctio. uera ultitia. Necessi-
tate. hoc distinguendum est. quia aut il-
la necessitas fuit euitabilis. potuit enim
sine occasione euadere. tunc reus est ho-
micidij & tanquam homicida poeniten-
tiam ager. Aut fuit ineuitabilis & occi-
dit hominem sine odij meditatione imo
cum dolore ut se & sua liberaret. tunc nõ
peccat nec ad poenitentiam arctatur nisi
propter duplicitatis ambiguum. ut 23.
quæstio. 5. excommunicatorum. Inte-
riorem autem poenitentiam & dolo-
rem ager & peccatis suis imputabit quod
ad tantam necessitatem induci meruit ut
sine hominis peremptione liberari non
posset. quia bonarum merentium est ibi
culpas agnoscere ubi culpa non est. ut in
fra eodem titulo interfecisti & 5. dist. ad
eius in fin. ¶ Casu ut cum quis lapidem
proicit ad aues uel alias non animo ho-
minem lædendi uel occidendi & aliquis
transiens ictu lapidis percussus moritur
hoc distinguendum est an quis det ope-
ram illicitam uel licitam. Si licite ut cum
quis proijcit porcos uel alias bestias de
sua segete uel de arboribus aues circun-
spicit & neminem uidentem funda uel ma-
nu lapidem facit. & cum locus non esset
hominibus præuius aliquis casualiter in
ictu lapidis occurens percutitur & mo-
ritur. & alia exempla per se ponere
potest quilibet studiosus. ut infra eod.
titulo. lator. dilectus. ex literis in alia ex
literis significasti. Io. & c. quædam. ut
asseris. l. dist. hi qui arborem. sæpe con-
tingit & c. si duo. In his igitur & con-
similibus casibus opera datur rei licitæ.
sicut dictum est. & adhibetur omnis dili-
gentia quæ potest adhiberi & debet inno-
cius est is qui occasione mortis præstat &
probant iura prædicta. Si autem rei illicitæ
opera detur uel si non adhibeatur. dili-
gentia & cautela quæ pōt & debet. mors
imputatur. exempla pone in hoc infra eo-
dem ti. continebatur. ad audientiam. tua
sicut. l. di. clerico iacente. quia te eos & c.
si qua

si qua femina. De uoluntario homicidio pone exempla infra eod.c. i. l. dist. si quis uoluntate. Vnum autem non omittit notare quia frater Ray. in sum. sua duo scripfit quæ nisi ad iuris intellectum redacta fuerint simplicium animos subuertere possunt. ¶ Dixit enim quod homicidium lingua committitur tribus modis præcepto, consilio & defensione & quodlibet istorum mortale est. Hoc sic intelligendum est scilicet in præcepto iniusto uel eius qui præcipiendi auctoritatem non habet. Item in consilio iniusto & corrupto & in defensione ut ponemus inferius. Alias si iusto præcepto iudicis uel potestatis. iusto consilio assessoris. legitima defensione in teruentur homicidium. nullum peccatum committitur. primus probatur. 23. q. 4. quæ situm. secundus. 23. q. 4. illud. tertium. 23. q. 8. a. §. his ita. usque ad §. in registro. & C. unde ui. l. r. C. ad le. Cor. de sic. l. r. Itē & aliud scripsit frater Ray. quod homicidium uoluntarium semper mortale peccatum est & enorme. Et hoc intelligendum est generaliter esse uerum. Fallit tamen in exceptis. ut per inferiora patebit.

¶ Poena homicidij spiritualis est pœnitentia. Et ideo uidendum est de poena homicidij corporalis circa quam taliter est distinguendum. Committit homicidium aut promotus aut promouendus. Item aut sponte aut necessitate aut casu. Si promotus & sponte homicidium sit commissum. contrahit clericus irregularitatem in dispensabilem. ut etiam remanere non possit in executione ordinum susceptorum. ut. l. di. minor. & l. q. 7. si quis omnem. & de cond. dist. i. §. r. sed deponatur. ut l. dist. si quis uiduam. Sed si laicus fuerit ad ianuam ecclesiæ semper iaceat & communionem in exitu uitæ suæ recipiat. ut l. dist. si quis uoluntate. Sed secundum leges laici honestior loco positi deportari solent. qui secundo gradu sunt capite puniuntur. ut. ff. ad le. Corn. de sic. l. qui cedē. & l. 3. §. leges. Et in hoc casu fateor me errasse in quadam glo. quam posui. infra eod. titu. lateor & incipit quamuis magna sit materia de homicidio. quod enim ibi

dixi in homicidio occulto dispensari posse post peractam pœnitentiam in ordinibus iam susceptis & suscipiendis in ord. ca. l. dist. de his uero. in mediocribus criminibus locum habet. & de talibus loquitur canon non autem habet locum in homicidio & in alijs enormibus. ut supra de tempo. ord. quæsitum. Et hæc locum habent in homicidio uoluntate commisso. ¶ Sed si necessitate homicidium committatur aut euitabili. aut inuitabili. si inuitabili. & tunc nullum est peccatum nec contrahitur aliqua irregularitas quo ad ordines iam susceptos. ut infra eod. ca. in terfecisti. ad superiorem autem non poterit promoueri. eo quod & si in necessitate uoluntariè tamen occidit. & lex promotionis in facto consistit. ut 15. q. r. c. ulti. Cæterum si necessitate euitabili post peractam pœnitentiam remanet in executione ordinis iam suscepti iure communi. non autē ad superiora conscendit. ut l. di. de his clericis. Vbi autem casu si datur opera rei licitæ & omnis diligentia fuit adhibita. nec peccatum committitur nec irregularitas contrahitur in susceptis uel suscipiendis. ut infra eod. titu. lator. & in alijs iuribus quæ not. supra eod. titu. §. casu. si uero rei illicitæ. tunc non promouetur & promotus de iure non administrat. ut. l. dist. clerico. & infra eod. si. sicut. In promouendo autem dicunt quidam qualitercunque quis homicidium committat. promoueri non potest. quia sicut superius dixi lex promotionis in facto consistit. Et intelligunt decre. illam. lator. de dispensatione loqui. Verius autē puto quod loquatur de iure communi. Aliquando tamen committitur homicidium uoluntariè. nec delinquitur & tamen irregularitas contrahitur. ut li. dist. aliquantos. & hoc secundum Basianum etiam si ante baptismum homicidium sit commissum quia secundum eum in baptismō deletur omnis irregularitas ex peccato contra facta sed illa quæ sine peccato prouenit non deletur. quia baptismus tollit peccata & sequelas eorum & quod peccatum non est inter peccata solui non debet.

bet. Item in baptismo culpa dimittitur sed non aboletur ut. 26. dit. deinde. & c. una tantum. Alij autem dicunt & uerius si cur puto. quod si homicidium fiat sine peccato uel cū peccato ut cum iudex assessor uel executor occidit ante baptismū non impediatur post baptismū & pro hac sententia sunt duo canones. li. distin. aliquantos. & c. si quis post acceptum. ¶ Sed cum quis furem nocturnum & diurnum si sete lo defendit sine peccato occidat se & sua liberando. ut infra eod. c. interfecisti & c. perfodiens. ff. ad le. Aquil. l. itaque. §. lex. & ff. ad legem. Cor. de sic. l. furem.

- 5 ¶ Queritur ¶ an permittatur præuenire in ictu occidere uolentem. Respondeo sic. licet enim repellere iniuriam uel propulsare. ut ff. ad leg. Aquil. l. sententiam. C. unde ui. l. i. ff. de iusti. & in. l. ut. uim. & l. distin. ius naturale. in uerbo uolentis per uim repulsi sufficit autem terror armorum. ut ff. de ui. & ui. arma. l. 3. §. si autem. ¶ Sed nunquid si me percussas & fugias audeo te incontinenti insequi & repercutere fugientem. Respondeo non. quia hoc non fieret ad propulsationem sed ad ultionem quæ ad solum iudicē spectat. Nam uigor iudiciarius & tutela iuris publici est in medio constituta. ut nullus sibi sumere audeat ultionem ut. C. de iudicis & cæli. l. nullus. Et hoc commune est clericis & laicis scilicet iniuriam propulsare rerum & personarum. ut supra de appel. significauerūt infra de sen. excom. si uerō. & c. ex tenore. Contrarium autē uidetur per id quod legitur. infra eod. tit. suscepimus. 46. distin. seditionarios. 2. 3. q. 8. c. 1. & c. conuenior. Ad hoc dicunt quidam quod licet laicis. clericis uerō non. Ego credo quod clericis & laicis licet iniuriam propulsare & repercutere. Distinguitur tamen quod aut uis infertur persone aut rebus. Si personæ tunc est uis propellanda antequam fiat. Nam & infideli autem uis licet occidere. ff. ad leg. Aquil. l. 4. & 5. & ut dixi in prox. §. superiori. si tamen aliquis ui factam repellat potius præsumi debet quod causa defendendi fecerit quam ulciscendi. ut ff. ad le. Aquil.

- si ex plagis. §. tabernarius. & hoc si percussor uoluit denuo percute re alioquin si nolebat & alter nihilominus reperculerit potius præsumitur quod hoc fecit animo ulciscendi quam animo propulsandi. Sed si iniuria inferatur rebus licitum est illatam repellere. & propulsare inferendā.
- 7 ¶ Quod ergo dicitur uim ui repellere licet. sic intelligendum est. ut si tria in hoc requirantur ut hoc fiat de defendendo non ulciscendo. ut. 23. q. 1. quid culpatur. ff. ad legem Aquil. l. scientiam. & cum modera mine fiat defensio. ut supra de restitutio. spo. olim causam in si. si quis tamen moderamen excedat & non ex proposito uidetur non teneri. ut ff. ad leg. Aquil. l. si ex plagis. §. tabernarius. Sed contrarium uelle uidetur decre. illa olim causam infra eod. c. significasti nobis. in si. Item in continenti debet quis uim repellere. ut si pra de appel. significauerunt. Et hæc tria membra intelliguntur ex l. una. C. unde ui. l. 1. ¶ Vnde subsequēter notabis quod bellum est iniustum quinque modis. Ratione personæ ut si fuerit persona ecclesiastica cui nō est licitum sanguinem fundere. ut. 23. q. 8. clerici & c. his a quibus. Ratione rei. ut si non est pro repetendis rebus uel pro defensione patriæ ut. 23. q. 2. c. 1. & ea. causa. q. 8. si nulla. Ratione causæ ut si non propter necessitatem sed propter uoluntatem pugnatur. ut. 23. q. 1. no li. Item ex animo est iniustum ut si fiat animo ulciscendi. ut superius dictum est. Itē si non fiat auctoritate principis. ut. 23. q. 1. quid culpatur. & q. 2. c. 1. ¶ Notabis igitur quod quicumque post baptismum in causa sanguinis iudex fuerit assessor. notarius. executor. aduocatus. siue pro ætore siue pro reo. licet alioqui distinxerint inter istos. & generaliter qui aliquod ministerium iudicio seu iudicis sanguinis præstiterit irregularitatem incurrit ut. li. dist. aliquantos. & c. si quis post acceptū supra ne cle. uel mo. sententiam sanguinis infra de excess. præ. ex literis. ¶ Sed si
- 10 quid iudex secularis consilium quærat à clerico perito. uel princeps à præbore. Respondeo potest clericus generaliter conse

- rendo cum iudice seculari dicere fures latrones incendarij homicidæ sic sunt puniendi de iure ciuili. ut. 5. quæst. 5. delatori. non descendendo ad aliquod factum uel casum aliquem speciale. ut sic potius consulentis quam suggerentis opera fungatur. ut. ff. de quæstio. l. 1. §. qui quæstionem. Si tamen clericus sciat uel credit iudicem habere coram se causam criminis de quo quærit responsonem honestè declinet præterquam si clericus possit pœnam criminis recta conscientia reducere ad ciuilem. & sic intelligi potest.
- 11 23. quæst. ultima. pessimam. in fi. ¶ Item quæritur an clericus de suis malefactoribus conqueri ualeat iudici seculari. Respondeo sic ciuilitè petens sua sibi restitui & damna rescirci. non ut malefactores in corpore puniantur. & si index acrius in puniendo procedat quam clerici quarela requirat. non est clerico imputandum. ut infra eodem titul. postulasti. & c. tua. & 23. quæst. 5. c. 1. & c. unum. & c. pœna. & c. ea. non nos. ff. de bo. lib. l. qui
- 12 cum maior. §. 1. ¶ Potest tamen clericus malefactorem suum carcerari petere. ut supra de aposta. a nobis supra de depo.
- 13 grauis ¶ Item fustigari. ut. 14. quæst. 6. si res aliena. 12. quæstio. 2. fraternitas. 23. quæst. 5. circuncelliones. 5. quæstio. 5. il li qui. 6. quæstio. 1. §. uerum in fi. 3. quæst. 4. §. Item in criminali in uer. ea rei condi
- 14 tio. ¶ Item ut quis in seruitutem redigatur ut supra de iud. ita quorundam. 15. quæstio. ultima cum multe 36. quæst. 1. de raptoribus supra de iud. & sarrace.
- 15 ad liberandam. ¶ Item ut quis mutiletur spirituali mutilatione. hoc est ut fustendatur. 5. q. 5. delatori. ¶ Item ut decapitetur sed spiritualiter. i. excôicetur unde excôicatio dicitur mucro episcopi ut. 16 q. 2. uis. in fi. decapitari. u. intelligitur qui a christo qui caput est ecclesiæ se paratur. ut. 2. quæstio. 7. §. quia ergo supra de hære. uergentis unde qui excommuniatur mori creditur. ut supra qu. fil. fiat
- 17 legi. per uenerabilem in fi. ¶ Quæritur de his qui procurant abortus an reputentur homicide? Respondeo sic quantum ad

pœnam legalem. ut. ff. de pœ. l. si quis alios quos. §. qui abortionibus. ff. ad leg. Cor. de sic. l. mulierem. Item quantum ad pœnam spiritualem. ut infra eodem titul. si aliquis. & quantum ad irregularitatem qui contrahitur ex delicto mortali. ut. 25. distin. §. nunc autem. Sed quantum ad illam enormem & indispensabilem irregularitatem quæ contrahitur ex homicidio corporali de qua iura illa loquuntur. l. dist. in miror. 1. quæst. 7. si quis omnem de com. dist. 1. §. 1. secus est. quia illa non contrahitur nisi cum perimitur homo gradus super terram uel pauperium iam formatum. ut infra eodem titul. sicut. 32. quæstio. 2. quod uero. & c. Moyses. ¶ Num

18 quid ¶ phisici & circurgici poterunt promoueri. Respondeo si in arte phisicæ & circurgicæ sunt eruditi & in curis secundum artem processerint nihil de contingentibus omittentes, licet aliquibus contrarium cefferint medicinæ si eos conscientia non remordet poterunt promoueri. ut supra de ætate. & quali. ad aures & promoti ordines exequantur. ut infra eod. tit. tua. Consulo tamen ut promoti & maxime promouendi abstineant ab opere practicali. & maxime ab his qui secundum circurgiam aduersionem uel in incissionem requirunt ut supra ne cle. uel mo. sententiam sanguinis infra eo. tua nos. cū in nullo uacillare debeat conscientia promoti

19 di. ut. 33. dist. laici. ¶ Quid si plures uicti fuerint & unus occisus fuerit nescitur tamen à quo uel cuius uulnere. Numquid omnes iudicabuntur homicidæ uel irregulares an nullus? Respondeo quatum ad peccatum omnes dicuntur homicidæ qui perculserint, & qui uoluntate occidendi uenerunt, licet non perculserint Item & illi qui non occiderunt nec uoluntate occidendi habuerunt. sed uenerunt præstare auxilium occidētibus si forte is aliquod impedimentum præstaretur. discretus tamen iudex maiorem pœnitentiā dabit primis quā secundis. & secundis quā tertijs. Illi et non sunt immunes a culpa nec debent esse immunes a pœna qui nō eripiunt homicinē a morte. cum possint. ut. 23. q. 9. ul. si quatuor

quatuor infra e. ti. sicut dignū. 2. 3. q. 3. nō inferenda & c. ult. Sed si ageretur ex lege Cornelia uel Aquilia ictus uniuscuiusq; contemplari oportet. ut. ff. ad leg. Corn. de sic. l. ult. is autem lege Aquilia de occiso tenetur ex cuius ictu apparet occisum & qui mortiferum uulnus infixit. uel qui hominē interemit. Alij qui non letaliter percusserunt de uulnato tenentur. ut. ff. ad leg. Aquilia. l. huic scripturā. §. 1. sed si dubiū sit ex cuius ictu quis perierit oēs de occiso tenentur. ut. ff. ad le. Aquil. l. ita uulneratus. & concordat infra e. t. signifi casti. sed si clericus feriat nō letaliter nec animo occidendi nec alios prouocet. alij tamen feriunt & occidūt sed discerni possit ictus clerici non tenetur de occiso nec irregularitate contrahit homicidij. ut in 20 fra e. t. significasti nobis. ¶ In summa non tantum est qd nō est immunis ab homicidij culpa qui potuit hominē a morte sed noluit liberare ut infra e. ti. sicut dignū. §. illi autē. arg. 76. di. facientis. 2. 3. q. 3. nō in ferēda & c. qui potest & q. 5. reos. & hoc cū constat illū iniuste occidi. ut de pœn. di. 1. periculolæ 2. 3. q. 3. c. ult. infra e. ti. sicut dignum. Quidā tamen intelligūt hoc in iudice qui auctoritate ordinaria defendere potest. ille. n. solus ut dicunt ex præcepto ad hoc tenetur. ut 2. 3. q. 5. qui malos & q. 4. forte in fi. Consulo. tamen cui cūq; priuato ut si potest sine periculo sui eripiat hominē à morte propter iura præmissa. ¶ Nunc uidendū est de dispensatione quæ circa homicidas huiusmodi adhibetur. Cum homicida iustitiæ. s. iudice, assessorē, executore qui iuste homicidium commiserunt non dispensatur in ordinibus suscipiendis sed in susceptis tolleratur ex causa. ut. li. distin. aliquantos. Circa homicidium necessitatis euitabilis non facile dispensatur. sed in homicidio necessitatis ineuitabilis datur consilium ut homicidia non minister etiam in ordinibus iā susceptis. ut. li. dist. de his clericis. non tamen quis deponitur. sed in suo ordine tolleratur de iure & absq; dispensatione secundum au. & loquitur infra e. t. c. 2. Circa homicidiū casuale. quod nulla cul-

pa præcessit nō est necessaria dispensatio. Circa homicidiū casuale quod culpa præcessit. fit dispensatio magna maior & maxima. Magna ut promotus ad sacros ordines non in eis. sed in minoribus tolleretur. ut infra eo. t. contrinebatur. Maior ut etiam in maioribus tolleretur. ut. li. dist. clericos. Maxima ut promoueantur. ut infra eo. ti. lator. Circa homicidium uoluntarium non iuste non necessarium nec uel la cogente necessitate non dispensatur. ut dixi supra eo. §. committit.

Summarium

- 1 Torneamenta quæ sint.
 - 2 Torneamenta quare fieri prohibeantur.
 - 3 Pœna concertantium in torneamentis quæ sit.
 - 4 Mortuo in torneamentis an sit neganda pœnitentia & ecclesiastica sepultura.
 - 5 Ecclesiastica sepultura ex quibus causis denegetur.
 - 6 Milites euntes ad torneamenta animo pugnandi, qui non occidunt nec percutiunt, an promoueri possint.
- Quid de his qui alyz bellis intersunt. nec tamen occidunt uel mulant.

DE TORNEAMENTIS.

Rubrica.

QVia in torneamentis homicidia fiunt Idcirco post tractatum de homicidio sequitur rubrica de torneamentis. ¶ Videndum est igitur quæ sint torneamenta. quare fieri prohibentur. & quæ sit pœna pugnantium in torneamentis. ¶ Torneamenta ¶ dicuntur quædam nundinæ uel feræ in quibus milites ex edicto conuenire solent & ad ostentationem uirium suarum & audaciæ temere congregari. ut infra eod. c. 1. ¶ Causa prohibitionis sunt mortes hominum & animarum pericula quæ inde proueniunt ut infra eodem c. 1. & licet alias possit fieri gratia ostendendæ uirtutis & causa experiendarum uirum. ut. ff. de postu. l. 1. §. item senatus. & ff. de præscript. uer. l. solent. & si in collatione dam-

num datum sit non agitur lege Aquila .
 nam uirtutis exercendæ & gloriæ causa
 non causa iniuriæ damnum datum est. ut
 ff. ad legem Aquil. l. qua actione. §. si quis
 in colluctatione. In hoc tamen casu se-
 cuse est. quia pugnantibus & concertanti-
 bus pœna infigitur. ludus enim ille no-
 xius est. & ideo reprobatus. ut. ff. ad leg.
 Aquil. l. nam ludus quis autem ludos ap-
 pellar ex quibus crimina oriuntur. ut in
 3 confitu. ff. circa finem. ¶ Pœna concer-
 tantium in torneamentis hæc est. quia si
 quis alium occidat siue in sistendo siue in
 resistendo. homicida est uoluntarie enim
 occidit. & ideo punitur. pœna uoluntarij
 homicidij saltem quo ad canones. & si nõ
 quo ad pœnam legalem excusante edicto
 de pœna uoluntarij homicidij dixi. supra
 titul. proximi. §. committit. Sed si diceres quod
 resistente excusabit defensio & necessi-
 tas. Ad quod respondeo ad hanc necessi-
 tatem ultro & ex proposito quis se. inge-
 rit. & ideo non minus homicidia cense-
 tur. ut dixi supra titu. proximi. §. necessitate
 4 ¶ Si uero quis in torneamento fuerit oc-
 cusus. quamuis morienti & poscenti pœ-
 nitentia non negetur. ecclesiastica tamẽ
 careat sepultura. ut infra eodem. c. 1. in fi.
 si tamen ad torneamentum uenerit ani-
 mo concertandi. nam si uenerit causa de-
 bita exigendi uel alia sua negotia exercẽ-
 di secus erit. ut infra eod. titu. ad audien-
 tiam. Et nota quod hic concedetur quod
 maius est. pœnitentia. s. & denegatur quod
 minus est. ecclesiastica sepultura. quod
 fit ad terrorem & correctionis exemplũ.
 & simile infra de rap. super eo. Leuiter
 autem interdicitur ecclesiastica sepul-
 tura. Et ratio est quia sicut impio non pro-
 dest sepultura preciosa. ita non obest pio
 sepultura uilis aut nulla. ut. r. 3. q. 2. ani-
 5 me defunctorum. ¶ Sunt & alia quæ inhi-
 bent ecclesiasticam sepulturam. morien-
 tis infidelitas. ut de conse. distin. 1. eccle-
 siam. Item ob. uentis manifesta iniquitas.
 ut. 88. distin. c. ul. Vsurarum exactio. ut in
 fra de usu. quia in omnibus. imò hoc ge-
 nerale est in quolibet decedente in pec-
 cato mortali ut supra de fur. c. 2. 23. q. 5.

placuit. r. 3. q. 2. pro obeuntibus. 21. q. 3.
 Cyprianus supra de sta. mo. monachi. §.
 qui uero. Item inhihet ecclesiasticam se-
 pulturam interdictum ecclesiæ. ut infra
 de sen. ex com. à nobis supra de sepul. sa-
 6 cris. ¶ Quod de militibus qui ad torne-
 amentum iuerunt animo pugnantium non ta-
 men occiderunt nec percusserunt. Itẽ quid
 de his qui alijs bellis interfuerunt nec tamẽ
 occidunt nec mutilant. nunquid pote-
 runt promoueri si in torneamentis uel
 bellis aliqui sunt occisi. Ad primum re-
 spondeo quod non eo quod ad rem dam-
 natam & prohibitam accesserunt. Ad se-
 cundum sic dico. quod si quis interfuit bel-
 lo licito nec occidat nec mutilet nec cau-
 sam mortis præstat si alias sic idoneus po-
 terit promoueri nihil enim interest qui
 occidat uel causam mortis præbeat. ut. ff.
 ad l. cor. de sicca. l. nihil. Si uero in bello
 illicito. tunc impenditur propter culpam
 præcedentem. r. 5. q. 1. c. ul. & de pœ. di. r.
 si quis cum telo ar. ad hoc infra de cle-
 percul. præsentium. & c. continebatur.

Summarium

- 1 Duellum quid sit. & unde dicatur.
- 2 Duellum an sit prohibitum.
- 3 Crimen lese maiestatis uocatur crimen per
duellionis.
- 4 Pugnantium in duello pœna qua sit.

¶ DE CLERICIS PUGNAN- tibus in duello. Rub.

Quia sepe prouenit homicidium
 ex duello. subsequenter ponitur
 hic rub. de cleri. pug. in duello.
 ¶ Videndum est igitur quid sit duellum.
 unde dicatur. an laici licet faciant duel-
 lum. Et quæ pœna imponenda sit cleri-
 1 cis pugnantibus in duello. ¶ Duellum
 est singularis pugna quæ fit ad probatio-
 nem rei alicuius. ita ut per hunc modum
 se probaturum offert si uicerit probasse
 credatur. si non uicerit defecisse in pro-
 batione putetur. ¶ Dicitur autem duellũ
 quasi duorum bellum. Dicitur & mono-
 machia quasi unica & singularis pugna à
 monos

monos quod est unus & machia quod est pugna. ¶ Duellum etiam inter laicos prohibetur. quia in duellis deus temptatur. ut. 2. q. 5. monomachiam. & scriptum est. non temptabis dominum deum tuum. ut. 22. q. 2. quaritur. Nec obstat exemplum David pugnantis cum Golia. ut. 2. q. 5. monochiam; quia privilegia paucorum non faciunt communem legem. ut. 26. q. 2. non exemplo. In his enim quae perraro. sunt miraculum est. ut in auten. de consu. §. 1. circa medium colla. 4. ¶ Item non ob. quod crimen maiestatis dicitur crimē per duellionis. ut. ff. ad legem. Iulij. ma. l. ult. non enim idcirco uocatur crimen perduellionis. quia probari potest per duellū sicut quidam intellexerunt & male sed dicitur crimen perduellionis. id est crimen hostis uel hostile ut. ff. de uerborum sign. l. quos nos hostes. Item dixerunt quidam licere hoc laicis per. l. ff. ad legē Aquil. l. qua actione. §. si quis in collocatione. Sed ne illud placet per. l. r. C. de gladiato. l. una. lib. 10. Item quidam dicunt hoc licere in locis in quibus talis uiget consuetudo inducens illud pro se quando mos erat crimen non erat. ut. 33. qui. 4. obijciuntur. Sed illud fuit diuina reuelatione concessum quae mos quandoque fas censetur. per quam sicut Iacob a mendatio. israelitae a furto. & Sampson ab homicidio. sic & patriarchae & alij uiri iusti qui plures simul leguntur habuisse uxores ab adulterio excusantur. ut supra de diuor gaudemus. §. quia uero pagani. Alij autē distinguunt utrum quis offerat an suscipiat duellum. & si suscipit utrum sponte. an à iudice delatum. Si enim quis offerat uel oblatum sponte recipiat. mortaliter peccat si uero iudice cogente delatum cum aliter periculum corporis uel rerum non possit euadere excusatur. ut supra de homi. interdicti. Verius autem puro quod etiam offerens & oblatum sponte suscipiens siue iudice insistente mortaliter peccet. quamuis is qui iudicē deferente inuitus suscipit & committit excusetur non a toto sed à quanto. metus enim ille peccatum attenuat non prorsus excludit. ut su-

pra quod mer causa sacris. potius enim deberet omnia mala pari quam malo consentire. ut. 32. q. 5. ita ne. & si homicidium in duello contingat fieri. omnes irregularitatem puto contrahere. scilicet differentem. suscipientem. iudicem. deferentem. seu auctoritatem praestantem. duelli commissio nem. & assessorem ad hunc modum probandi consilium dantem. ut no. supra de homi. §. notabis. ¶ Poena pugnantium in duello si sint clerici est depositio. si tamē neq; mors neq; mutilatio interuenerit poterit dispensari. ut infra eo. c. 1. Sed si homicidium interuenerit adhuc potest in beneficio dispensari ut infra eod. c. 1. & 2. in fi. Quod ergo alibi dicitur cū homicidia dispensari non posse. ut. l. di. miror. 1. q. 7. si quis omnem traditionem de conse. dist. 1. §. 1. supra de tem. or. c. ul. in officio locū habet alias etiam dispensatur in beneficio & non in officio ut. 28. dist. praesbyterum. l. distin. studeat. Sed nunquid talis homicida habebit ex dispensatione beneficium ut titulum aut stipendium. Vide tur quod stipendium ut sic quasi laicus habeat & extra ecclesiam ut. 32. distinctio. si qui uero. Verius puro quod habeat ut clericus & sicut. beneficium titulum eo quod decreta. dicitur potuit tamen cum eo circa habendum beneficium misericorditer dispensari.

Summarium

- 1 Christiani contra christianos non permittuntur ars sagittariorum.
- 2 Poena exercentium officium sagittariorum contra christianos.

DE SAGITARIIS.

Rubrica.

Datum est supra de homicidijs in genere. sed quia sagittarijs & ballistarij plerunq; homicidia committunt. Ideo hic de sagittarijs rubri. subiicitur specialis. ¶ Videamus igitur utrum quādo hoc officium sit prohibitum exerceri & qua poena tales puniantur. ¶ Christiani aduersus christianos non possunt hoc offi-

hoc officium exercere. ut infra eod. c. uno
 Quod uerū est si bellum fuerit in iustū nā
 si iustū quolibet genere armorū est uten-
 dum inō ut uincatur dolis est & insidijs
 insistendum. ut. 2. 3. qu. 2. dominus. &. qu.
 8. ut pridem. iuxta illud. Nihil refert ar-
 mis contingat palma dolisue. Et alibi. Do-
 lus uirtus quis in honeste requirat. Sed
 contra paganos & persecutores fidei chri-
 stianæ potest hoc officium exerceri.

- 2 ¶ Pœna autem exercentium hoc genus
 armorum contra christianos est anathe-
 ma. ut infra eo. c. uno. præter communem
 pœnam homicidij de qua dixi. supra ut ti-
 tulo proximo. §. pœna ut de homici. §. no-
 tabis igitur. Sed an sit ea. non latæ senten-
 tiæ contra facientes statim ligentur. du-
 bitatur. Dicunt enim quidam quod ubi
 sub interminatione anathematis aliquid
 prohibetur non incurritur excommunicatio
 si fiat prohibitum. ut supra de iure pa-
 relatum secus ubi sub distinctione. quia
 tunc statim incurritur. ut supra de enu. ec.
 non eo minus in fi. & idem dicunt ubi mā-
 datur aliquid sub pœna excommunicatio-
 nis. ut. 63. distin. Salonitanæ. Sed aliud est
 ubi à iure sic mandatur aliquid uel pro-
 hibetur ut. 30. distin. per totum. Et est ra-
 tio quia ius magis irascitur in contem-
 ptu ministri iuris quam in contemptu sui
 ipsius. ut. ff. de arbi. l. si cum dies. §. ulti-
 mo &. l. celsus. Alij autem indistincte di-
 cunt quod illa uerba siue dicantur sub
 pœna siue sub interminatione siue sub di-
 strictione non habent uim sententiæ uel
 comminationis. ut. C. communia. & e-
 pistolas per totum. Et in hoc plures con-
 cordant. Vnde hæc decre. non est canon
 latæ sententiæ sed ferendæ. & sim. de. su-
 pra de magistris quanto.

Summarium

- 1 Adulteriū quid sit. & qualiter committatur.
- 2 Stuprum quid.
- 3 Accusante adulterium quibus sit permissum.
- 4 Intellectus ad c. tue. in prim. de procurato.
- 5 Practica procedendi in accusatione adulterij.
- 6 Uxor an possit obycere fornicationem spiri-
 tualem marito accusanti de carnali.

- 7 Mulier an possit marito obycere lenocinatio.
- 8 Lenio quis dicatur.
- 9 Pœna qua sit pro adulterio imponenda.
- 10 Maritus in accusatione adulterij uxoris defi-
 ciens in probandi. tenetur ad talionem.
- 11 Mulier ab alio quàm à uiro suo cognita. in
 quibus casibus non committat adulteriū.
- 12 Incestus cum quibus committatur.

¶ DE ADULTERIIS ET STU- pro. Rubrica.

- Q**Via in decalogo statim post ho-
 micidium prohibetur mechia dū
 dicitur non occides non mecha-
 beris. idcirco post tractatum de homici-
 dio sequitur tractatus de adulterio. unde
 ponitur rubrica dei adulte. & stupro. ¶ Vi-
 deamus igitur quid sit adulterium. unde
 dicatur quid sit stuprum. qui admittantur
 ad accusationem adulterij. & intra quæ
 tempera. exqui. cau. quis ab accusatione
 adulterij repellatur. Item quæ sit pœna
 adulterij. & quæ stupri. ¶ Adulterium est
 alieni thori uiolatio. ut. 32. q. 5. non me-
 chaberis. uel deturpatio sui. Nam quan-
 doque dicitur committi adulterium respe-
 ctu utriusque. s. cognoscentis & cognitæ
 ut cum uterque coniugatus existit. quan-
 doque respectu cognoscentis ut cum uxo-
 ratus ad solutam accedit. quia tunc uxo-
 rem suam coinquinat. ut. 32. q. 1. in coniu-
 gio. quandoque respectu cognitæ ut cum
 solus ad coniugatam accedit. Nam & il-
 la similiter coinquinat uirum suum. quia
 uir & uxor non ad imparia iudicantur ut
 supra de diuor. gaudemus. §. quia uero &
 32. q. 1. si quis uxorem. propriè tamen lo-
 quendo adulterium in nupta committi-
 tur. ut. ff. eo. ti. l. inter liberas. §. lex julia.
- 2 ¶ Stuprum est illicita uirginis defloratio
 quamuis ex individua stuprum cōmit-
 ti dicatur ut in. l. prædicta probatur. ¶ Ad
 huiusmodi criminis accusationem admit-
 titur primo loco maritus ut præferatur.
 etiam patri adulteræ si simul ad accusa-
 tionē ueniant. Nam & propensiore iure
 & maiori dolo uirum executurum ac-
 culationem credendum est. ut. ff. eod. ti. l.
 2. §. si similis. quod uerū est nisi pater ma-
 ritum

ritum aut infamem arguat aut doceat col-
 ludere magis cum uxore quam ex animo
 a accusare ut ff. eo. ti. l. 3. Præfertur mari-
 tus omnibus extraneis imo & si extra-
 neus prius accusationem instituit præfer-
 tur maritus dummodo non ex negligencia
 sit præuentus. ut ff. eo. ti. l. si maritus.
 §. si autem. ¶ Potest autem agi de adul-
 terio siue sit uxor legitima siue non. hoc
 enim an omnia matrimonia pertinet.
 nec enim soli atrides uxores amant & ut
 dicit Virgilius coniuge præcepta non so-
 lostangit atrides. sed in ea uxore potest
 maritus adulterium uindicare quæ uulga-
 ris sit. ut ff. eod. ti. l. si uxor. Nec ob. C.
 eo. l. si ea quæ & l. si adulterium. Leges
 enim illæ non loquuntur in uxore, & ex-
 pone ibi adulterium id est, stuprum. his
 enim promiscuè utimur. ut ff. eo. ti. l. in-
 ter. §. 1. Sed si cum sponsa de præsentia a-
 dulterium commissum sit agit sponsus.
 quia nec qualecunque matrimonium nec
 speciem matrimonij uolare permittitur
 ut ff. eo. ti. l. si uxor. §. diuus. 27. q. 2. qui
 de sponsatam. in primis igitur maritum
 genitalis thori uindicem esse oportet. ut
 C. eo. ti. l. quamuis qui potest duplci tu-
 re accusare speciali & communi id est, iu-
 re mariti scilicet sine inscriptione. ¶ Nec
 ob. supra de procu. tua. in prim. quia lo-
 quitur cum accusat post dies nō iure ma-
 riti siue metu calūniæ & ex sola suspicio-
 ne ut 4. q. 4. §. aliquando. C. eo. ti. l. quam-
 uis & infra eo. ti. maritus infra 60. dies &
 tempore diuorij numerandos. ut ff. eo.
 ti. l. pater. §. sexaginta. Et quod dixi sine
 metu calūniæ uerum est nisi sit euidēs
 ut ff. eod. titu. l. is cuius. §. ulti. Et quod
 dixi ex sola suspicione ream uxorem fa-
 cere licet. uerū est quod ex sola suspicio-
 ne ream uxore facere licet. uerum est qd
 ex sola suspicione accusabitur non tamē
 condēnabitur. ut 2. q. 1. ca. r. semper. ff. de
 pœ. l. absentē. responso. 1. nisi suspicio sit
 iure. ut C. e. in aut. si quis ei quem su-
 spectum. ff. de his qui sui uel ali. iu. sunt. l.
 filium supra de præsump. literis. 2. q. 1. si
 peccauerit. & sic intelligo 32. q. 1. dicit do-
 minus. Post maritum admittitur propin-

qui. ut C. eo. l. quāuis demū extranei. Sed
 hæc locū habet secundum iura ciuilia cū
 agitur ad pœnam legalem. seus cū agi-
 tur ad thori separationem. quia tunc so-
 li uiro licet accusare uxorem de adulte-
 rio. & e conuerso ut no. supra qui ma. ac-
 cusa. pos. §. possunt. Et nota quod mari-
 tus admittitur ad accusationem adulterij
 et si fuerit filiusfamilias ut ff. eo. ti. l. inter
 §. filius. Nā & inuito patre hoc potest filius
 familias. ut ff. eo. ti. l. filij. Nec ob. ei si sit
 minor. 25. annis si matrimonij sui iniuriā
 prosequatur. ut ff. eo. ti. l. si maritus. §. lex
 Julia. & ar. supra de resti. spo. ex parte. cu-
 5 ratore actore ut C. eo. ti. l. propter. ¶ In
 adulterij accusatione sic proceditur quia
 præsentem accusatorem & accusatum cū ad pœ-
 nam legalem agitur porrigitur libellus
 quo porrecto proponi poterūt exceptio-
 nes dilatoriæ antequam accusatus recipi-
 atur inter nomina reorū. ut ff. e. ti. l. ma-
 ritus. §. præscriptiōes. & §. 1. ut si dicat nu-
 pta quæ impeditur a se non esse incipien-
 dum cū nuptias nō præcesserit nunciatio
 ut ff. eo. l. qui uxori. & l. denūciatse. Resp.
 1. & §. 1. & 2. Et hoc fallit in crimine in-
 cestus quod contra utrūq; scilicet adulte-
 rū & adulterā simul interpretari potest. ut
 ff. eo. ti. l. uim passam. §. ul. possunt opponi
 6 & peremptoriē ut de lapsu quinquenij. ut
 C. e. ti. l. adulter. post quinquenniū & sex
 menses. ut ff. e. ti. l. si maritus præuenerit
 uel si dicatur accusatorem destitisse ut ff.
 e. ti. l. 1. §. 1. potest mulier accusata excipere
 contra maritum quod & ipso similiter a-
 dulterium committit ut infra eo. ti. intelle-
 ximus. & c. tua. & supra de diuor. significa-
 sti. 32. q. 6. per totū supra de iureiu. tua. ff.
 so. ma. l. uiro atq; uxore. ff. e. ti. l. si uxor.
 §. iudex. Item excipere potest quod accu-
 sationem remisit. ut 23. q. 4. si illic. uel
 quod eam sibi reconciliauerit supra de cō-
 uer. coniga. gaudemus. & ut de hoc ple-
 nius. no. supra qui ma. ae. pos. §. possunt.
 ¶ Sed nunquid uxor obijcere poterit for-
 nicationem spirituales marito accusan-
 ti de carnali. Videt quod sic. Nā fornicatio
 carnalis & spiritualis similes sunt. &
 idem operantur quo ad matrimonij se-
 parandum

parandum ut 28. q. 1. idolatria. & c. iam
 nunc. & multo fortius similes sunt ad cō
 pensandum & operandum ut matrimo
 nium duret. Sed contra. Iste fornicatio
 nes diuersarum specierum sunt & res di
 uersarum specierum non ueniunt in com
 pensationem. quia species cum quantita
 te non compensatur. ut. ff. de pig. acti. l.
 si conuenerit. Verius puto quod compen
 7 satio fiat. ¶ Item excipitur contra mari
 tum accusantem uxorem de adulterio si
 eam talem sciuit. & mores eius eam uxo
 rem ducendo probauit. ut in eadem. l. si
 uxor. §. ul. Item potest uxor opponere
 marito accusanti quod eam adulterandā
 tradidit ut. supra de eo qui cogn. consang.
 uxo. suæ discretionem. Item quod
 lenocinium fecerit. Sed hæc exceptio si
 ante litem cōies. opponatur accusantem
 repellit si postea instaraccusationis habet.
 & accusatori poenam iuducit. quia
 hæc exceptio a muliere proposita uirum
 onerat. non mulierem excusat. ut. ff. eo.
 8 ti. l. 1. §. sed publice. ¶ Est autē leno qui
 adulterium subijcit uel pretium pro com
 perto stupro accepit. uel dānatam de a
 dulterio ducit uel scēs. Adulterium celat
 uxoris. ut 32. q. 1. ca. 1. ¶ Nunc restat uide
 9 re de pœna adulterij uel stupri. ¶ Pœna
 quidem pro adulterio secundum leges im
 ponitur mortis. quasi pro sacrilegio. nam
 sacrilegos nuptiarum gladio puniri oportet
 ut. C. eo. titu. l. quamuis. foemina autem
 iure auctentiorum uerberata in monasterium
 recluditur. quam intra biennium uiro
 recipere licet biennio translato uel uiro
 mortuo antequam uxorem de monasterio
 educat adultera tonsa. monastico habitu
 suscepto ibi dum uiuit per maneat. duabus
 partibus propriæ substantiæ liberis applicandis.
 tertia eius monasterio. si liberis non habeat.
 parentibus extantibus huiusmodi iniquitati
 non consentientibus tertia pars applicatur
 duæ monasterio. quibus prædictis non extan
 tibus tota substantia monasterio quaeritur
 pactis dotalium instrumentorum omni
 ni casu seruandis ut in aut. ut nulli iudi. §.
 manifesta. col. 9. & ponitur. C. de adulte.

10 sed hodie ¶ & si maritus in accusatione
 uxoris deficiat in probando renetur ad ta
 lionem. ut in auten. ut liceat matri & a
 uiæ. §. quia uero plurimas. §. & causas
 col. 8. in auten. ut nulli iudi. §. adulteram
 col. 9. sed secundum hoc uir uolens sepa
 rari ab uxore indirectè consequi poterit
 quod directe non potest. accusabit uxorem
 de adulterio calumniosè si deficiat in
 probatione detrudetur in monasterio.
 & sic indirectè separabitur ab uxo. Ad
 quod respondeo nō consequitur quia nō
 solum hoc fiet secundum iura auten. sed
 alias uir punietur in bonis. uel non con
 sequitur. quia erit in uoluntate mulieris
 sibi reconciliare maritum inuitum. ut dixi
 in hoc eodem. §. secundum uetus testa
 mentum mulier de adulterio conuicta la
 pidabatur non autem uir ut 33. q. 5. hæc
 imago. sed secundum iura canonica in fo
 ro ecclesiastico agitur ad separationem.
 ut supra de procur. tuæ. uel ad dotis uel
 donationis amissionem. ut supra de dote
 11 post diuor. rest. plerunque. ¶ In summa
 sciendum est quod in quibusdam casibus
 & si mulier uiuente marito alteri carnali
 ter commisceatur. adulterium non committit.
 ut si uiolenter fuerit oppressa. ut. ff. ad. l. Iul. de adul. l. uim passa 32. q. 5.
 proposito. Item si ignoranter cognita est
 ab aliquo quem uirum suum esse crede
 bat. ut 34. q. 2. in lectum. Item cum
 uis. uirum suum mortuum alteri publicè
 ut 34. q. 2. cum per bellicum. Item con
 tringit. quod aliquæ mulieres adulterium
 committunt. & de adulterio accusari nō
 possunt. ut sunt illæ quæ in caupona mi
 nistrant. quas uitæ utilitas dignas obser
 uatione legum non credidit. ut. C. eo. titu.
 l. qui adulterium commisit. quod secū
 12 dum canones non procedit. ¶ De ince
 stu autem summatim & breuiter disseramus.
 Incestus committitur cum cognata
 & affine aliquando per se solus aliquan
 do coniungitur adulterio. ut in nupta. ut.
 ff. eod. titu. l. si adulterium cum incestu. r.
 R. & §. 1. In quo grauius crimen com
 mittitur quam in adulterio secundum le
 ges. Si uero incestus per matrimonium
 illicitum

illicitum contractus sit. ut in præallega. si adulterium. §. 1. sed secundum canones simpliciter & indistinctè incestus uincit adulterium. ut. 2. q. 7. §. 5. sunt enim. & c. adulterij malum.

Summarium

- 1 Raptor duobus modis dicitur. & quid proprie sit rapina.
- 2 Rapina qualiter fiat.
- 3 Fornicatio aliud à stupro, aliud est adulterij, aliud incestus. & aliud raptus.
- 4 Incestus quando committatur.
- 5 Pœna raptorum. & m. 6. 7. 8. & 9.
- 6 Raptori contrito quare sepultura negatur.
- 7 Rapina an possit muliere raptori.
- 10 Pædo quis, & quot modi dicatur.
- 11 Incendiarius quis appelletur. & qua pœna plectatur.

DE RAPTORIBVS INCENDIARIJS & c. Rubrica.

DICTUM est supra de adulterijs & stupro. sed quia raptus aliquando committitur in rebus ut infra eo. c. 1. & 2. & 3. aliquando in hominibus. ut infra eod. c. in archiepiscopatu. & c. cum causa. & c. accedens. & per hoc ad stuprum uel adulterium peruenitur. ¶ Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de raptoribus & adiectur incendiarijs & uiolatoribus ecclesiæ. ¶ Videamus igitur quis sit raptor. quis incendiarius & uiolator ecclesiæ. & de pœna ipsorum. ¶ Raptor dicitur duobus modis. rerum & hominum & maxime fœminarum. Proprie autem dicitur rapina rerum. & raptus mulierum. Rapinæ crimen committitur cum aliquis per uolentiam & apertè res caput alienas non tamen ecclesiasticas nec ab ecclesia. quia tunc committeretur sacrilegium de quo inferius dicam. ¶ Fit autem rapina cum armis aliquando. aliquando sine armis. & diuersa est pœna ut iam notabo. ¶ Et est sciendum quod omnis raptor est fur sed non conuertitur quia nullus improbius fur quam qui rapit. ut insti. ui. bo. rap. in prin. Raptus mulieris non solum

committitur in uirgine. sed etiam in uida & sanctimoniali. ut. 36. q. 2. raptores. & si. quis non dicam rapere. Isidorus tamen generalius accipit raptum. s. pro quolibet illicito coitu ut. 2. 8. q. 2. raptus est illicitus coitus à corrupendo dictus. unde qui rapit potitur stupro fruitor. ¶ Et ut plenius intelligas notabis quod aliud est fornicatio. aliud stuprum. aliud adulterium. aliud incestus. aliud raptus. Sed horum omnium pessimum est quod contra naturam fit. usus quidam contra naturam execrabiliter fit in meretrice. sed execrabilius in uxore. ut. 3. 2. q. 7. adulterij. sed excedit hæc omnia cum uir nubit in fœminat ut. C. eod. tit. l. cum uir. Fornicatio licet uideatur esse genus cuiuslibet illiciti coitus qui fit extra uxorem legitimam tamen specialiter committi dicitur in usu uiduarum & meretricum seu cœcubinarum. Stuprum est illicita uirginis uolatio. Adulterium est alieni thori defloratio. ut no. supra de his duobus supra tit. l. prox. §. adulterium. & §. stuprum. ¶ Incestus est cum consanguinea uel affine. unde incestuosi dicuntur qui affinibus uel consanguineis abutuntur. Raptus admittitur cum puella de domo patris abducitur ut corruptus in uxorem habeatur. siue puellæ solummodo. siue parentibus tantum. siue utriusque uis illata cõstitit. ut probantur hæc omnia. 36. q. 1. §. cum ergo. ¶ Puniantur raptores rerum infra annum in quadruplum. post annum in simplum re ipsa in quadruplum computata. ut. ff. ui. bo. rap. l. 1. & 2. Et hoc si civiliter agatur. Si autem criminaliter tunc distinguitur inter uim illatam. cum armis & sine armis. prima inducit deportationem. secunda tertiarum partium bonorum amissionem ut insti. de publi. iudi. §. item lex Julia de ui. pub. uel priua. Unde uersus. Vis priuata rerum depunit ab ordine rerum. Sed de portatur si uis armata probatur. Pœna uero canonica hæc est ut raptor excommunicetur ab illo episcopo in cuius dioc. rapina committitur ut infra e. c. 1. 6. q. 3 placuit. Nā cõtrahitur forū ratione delicti. ut supra de fo. cõpe. licet infra de sent. ex. a. nobis. C. ubi de ciu.

ni agi oportet. in autem. qua in provincia.
 nec absoluetur nisi prius emendet. ut infra
 c. r. infra de uerbo. sig. ex parte. Sed
 si satisfacere nolit cum possit uel emendā
 di plenam securitatem præstare denegatur
 ei beneficium pœnitentiæ. Si uero usque
 ad obitum in obstinatione durauerit.
 & tunc emendationem uel emendandi se-
 curitatem præstiterit, pœnitentia & sepul-
 tura ecclesiastica cōceduntur. sed si in mor-
 te satisfacere non possit. contrito uiati-
 cum conceditur. sed sepultura negetur.
 ut infra eo. titu. super eo. Si uero in mor-
 te constitutus satisfacere promiserit si cō-
 ualesceret. & ante satisfactionem decel-
 sit non negabitur. sed ad satisfactionem
 compellentur hæredes. ut infra eo. titu. in
 6 literis. † Et si queratur quare contrito se-
 pultura negatur. cum uiaticum quod ma-
 ius est omnibus sacrificijs concedatur. ut
 de conse. distin. 2. nihil. Respondeo hoc
 fit ad terrorem & simile supra de tornea.
 c. 1. Vel sit ad conclusionem cognatorū
 ut per hoc ad satisfaciendum inducatur.
 7 † Raptus mulieris secundum leges capi
 re puniuntur & eius substantiam raptæ ap-
 plicatur si tamen rapiat mulierem hone-
 stam. secus si rapiat meretricem. ut. C. de
 rap. uirgi. l. una in princ. & ff. de fur. l. ue-
 rum. Nec distinguitur an uolentem mu-
 lierem quis rapiat. an inuitam. sponsam
 propriam uel alienam. cōiugatam uel nō
 conjugatam quamuis acrius puniri oportet
 pro adulterio cum adiectione raptus
 tamen non patitur diminutionem substā-
 tiæ si ancillam rapuerit uel libertam ut
 hic & alia multa leguntur in. l. præalleg.
 de raptu uirgi. Hac pœna puniuntur rap-
 tores & eorum comites & qui eis auxi-
 lium præbuerunt. nec potest rapta elige-
 re consortium raptoris. & si hoc fecerit
 perdit substantiam raptoris sibi datam a
 lege. ut in aut. de rap. nu. quæ raptu. nu-
 8 bunt. coll. 9. † Sed secundum canones rap-
 tor efficitur seruus raptæ nisi uelit se re-
 dimere ut 36. quæstio. 1. de raptoribus.
 Item debet cum suis fautoribus excom-
 municari. ut 36. q. 2. §. 1. & 4. sed si rapta
 uelit cum rapto matrimonio contra-

here potest infra eod. titu. accedens. Sed
 nunquid ex hoc incurret pœnam legalē
 scilicet ut perdat dominum rerum raptō-
 res. ut dicit autem. puo quod non. nam
 legem illam abrogatam esse dico & quo
 ad pœnam interdicti matrimonij. & quo
 ad pœnam contracti. ut supra de secun-
 9 nup. dominus. † Raptōres autem puero-
 rum abusionis causa exquisitis pœnis ca-
 pitalibus puniuntur secundum leges. ut. C.
 ad le. Iul. de adult. l. cū uir. ff. ad le. Cor.
 de sicca. l. 3. §. libidinis. Sed ubi hoc sce-
 lus prælato committitur uindicandū quia
 pœnam sanguis infligere non potest. ut.
 23. q. 8. quis & a quibus supra ne cleri. uel
 mo. sententiam in flagella commutat. ut
 infra eod. in archiepiscopatu & simile 14.
 q. 6. ca. 1. 12. quæst. 2. fraternitas supra de
 iudæis postulasti. habent quidam in rub.
 10 de prædonibus. † Et est sciendum quod
 prædo dicitur tribus modis prædo est.
 qui alios prædat & spoliat. ut qui itine
 rarijs & uiatoribus auferunt bona sua. Di-
 citur etiam prædo miles qui ultra stipen-
 dium sibi taxatum quærit. idcirco enim
 militibus stipendia sunt taxata ne dū sum-
 ptus quæritur prædo crassetur. ut 23. q. 1.
 militare. Item prædones dicuntur præla-
 ti qui ut procuracionem aut seruicium ali-
 quod impendant legato uel alij plus ex-
 torquent a subditis quam soluant. & eo-
 rum dānis lucrum sectantes quærunz præ-
 dam potius quam subsidium in subiectis.
 ut supra de censu. quia plerique. † Ince-
 diarius est qui domos alienas arbores uel
 segetes incēdit igne appposito ex odio uel
 uindicta. ut 12. q. 2. cum deuotissimam. &
 23. q. 8. pessimam. qui secundum cano-
 nes est excōmunicatus ipso iure si eccle-
 siam uel locum religiosum uel cæmite-
 rium. uel ea quæ sunt in spacio priuile-
 giato. ut 17. quæstio. 4. sicut antiquitus.
 incēderit uel effregerit. & de talibus in-
 cendiarijs & effractoribus loquatur iu-
 ra illa infra de sen. excom. conquesti.
 11. quæstio. 3. canonica. postquam autem
 tales incēdarij fuerint per ecclesiæ sen-
 tentiam publicati pro absolucionis bene-
 ficio ad sedem apostolicam sunt miren-
 di. ut

di. ut infra de sen. ex tua. Alij incendiarij non sunt excōmunicati ipso iure sed sunt excōmunicandi per sententiam. ut 13. q. 8. pessimam. & ca. si quis membrorum. Nec ob. 17. q. 4. oēs. ibi enim Lucius excōmunicauit incendiarios sui temporis. Sed secundum leges incendiarius si dolo ignē apposuit. & ipse ignē crematur aut capite punitur. ut. ff. de incen. naufr. l. qui aedes. & l. ul. & pe. ff. de pæ. l. capitalium. §. qui ob inimicitias. fortuita tamen incendia si tamen euitari non possent cum per negligētiam eorum apud quos ortæ sunt dāno uicinis fuerunt ciuilit̄ excommunicentur: ut qui iactura affectus est damni disceptet uel modice uindictetur ut ibi. & ff. ad legem Aquil. l. si seruus seruum. §. si quis insulam, cum tribus. seq. §.

Summarium

- 1 Furtum quid sit, & in quibus rebus committatur, & qualiter a furto quis excusetur.
- 2 Furtum unde dicitur.
- 3 Furtorum species.
- 4 Abigei qui dicantur.
- 5 Pœna furti.
- 6 Agere contra furem quot modis quis possit.
- 7 Orandum non est pro occisis in furto.
- 8 Furti quis teneatur.
- 9 Necessitas an excuset a furto.
- 10 Mulier an excusetur a fornicatione necessitate famis commissa.
- 11 Homicida ad sui defensionem an sit excusabilis.
- 12 Fur semper est in mora, & interitu rei non liberatur.
- 13 Fur rem cum fructibus perceptis & qui percipi possunt restituere teneatur.
- 14 Fur an repetat expensas in melioratione rei furtiue factas.
- 15 Fur restituens rem deteriore non liberatur etiam si res perit, estimatio debetur.
- 16 Furti actio datur, contra heredes proportionem.
- 17 Vxor an in rebus mariti furtum committat, & qualiter maritus contra eam agat.

- 19 Prestans uxori opem ad furandum mariti furti tenetur.
- 20 Serui & filij an furtum committant in rebus dominorum & parentum.
- 21 Actio furti est famosa.
- 22 Praes provincie nō potest efficere ut furti dānatus non sequatur infamia.

¶ De furtis.

Rubr.

Dictum est supra de rapto. sed quia omnis raptor fur. est. ideo recte dictum est raptorem improbum furem esse. ut insti. ut bo. rap. in prin. & quia dominus in lege sub eadem prohibitionē rapinam & furtum prohibuit ut 14. q. 5. pœnale. Ideo hic consequēter de furtis agitur. ¶ Videamus igitur quid sit furtum. unde dicatur. de qua re fiat quæ furti species, & quæ pœna. ¶ Furtum est cōtractatio fraudulosa inuito domino alienæ rei mobilis & corporalis quæ sit animo lucrādi, gratia rei uel possessionis uel usus. ut. ff. eo. ti. l. i. Ideo autem ponitur in diffinitione contractatio. quia sine ea furtum non fit. licet uoluntas uel uerbum in terueniat uel scriptura. sola enim cogitatio furti faciendi non facit furē. ut. ff. eod. tit. l. i. neque uerbum seu scriptura. ut. ff. eo. ti. l. si quis uxori. §. in uerbo. & l. inficiendo. & l. falsus. §. si qui sui. Ideo autē dicitur fraudulosa. nam si quis aliquo errore ductus suam rem esse æstimans & imprudens iure eo animo rapuit quasi domino liceat rem suam etiam per uim auferre a possessore furti non tenetur. ut in stitu. ut bo. rapt. §. quia tamen. Inuito domino ideo dicitur. quia si credit dominū permissurum & subest iusta causa credendi etiam si non erat concessurum. non tenetur. Si autē non subest iusta cā credendi hic tenetur. ut. ff. eo. ti. l. si quis qui rē. Si tamē putat facere domino inuito & faciat eo uolente peccat mortaliter & facit furtum nec agitur furti. ut. ff. eodem tit. l. inter omnes. §. pe. Rei alienæ ideo ponitur quia rei quæ plenissimè mea est non factio furtum, nec teneor furti actione. secus si alius habet rem, necum com-

rationem. ut. ff. eod. tit. l. si socius. Si uero
 alius in re mea ius habeat, puta quia
 creditor uel bonæ fidei emptor, facio
 quidem furtum & teneor actione furti
 sed res non est furtiua, ut. ff. eodem tit.
 h. eum res. §. r. & l. si is qui rem pignori.
 in princip. & ff. de usucap. l. sequitur. §. si
 rem. Mobiles & corporalis ideo dicitur.
 quia in rebus immobilibus & in rebus
 incorporalibus furtum committi non po-
 test. quia propter sui immensitatem & in
 corporalitatem contractari non possunt
 ut insti. de usucapio. §. quod autem. quia
 incorporalia tradi uel tractari non pos-
 sunt. & ideo nec contractari ut. ff. de ac.
 re. do. l. seruus. §. incorporalis. Apponi-
 tur autem lucrandi animo. quia si quis
 alienam ancillam meretricem rapuerit
 uel celauerit non lucri sed libidinis cau-
 sa non committit furtum: ut. ff. eodem
 titulo. l. uerum. Item ponitur in defini-
 tione gratia rei possessionis uel usus: &
 ponit hæc tria lex. ff. eodem titulo. l. r.
 quia quandoque non ratione rei uel pos-
 sessionis sed solius usus causa rem alie-
 nam contrahat quis. ut. l. dist. qui sacrum
 2 & ff. eod. tit. l. qui iuramenta. ¶ Dicitur
 autem furtū à furno, idest nigro. eo quod
 clam & obscurè & plerūq; de nocte fiat.
 uel a fraude, uel a ferendo, idest auferen-
 do. ut. ff. eod. ti. l. pri. ¶ De qua re fiat fur-
 tum satis patet per ea quæ in definitione
 3 dicta sunt. ¶ Furtorum duæ sunt species.
 nam aliud manifestum. aliud non ma-
 nifestum. Manifestum cum quo depræ-
 henditur fur antequam ueniat ad locum
 destinatum. Non manifestum cum quo
 fur non apprehenditur. ut. ff. eod. l. 2. & 3.
 ¶ Item furtorum quædam remanent in
 nomine generali. quædam transeunt in
 nomen speciale. uerbi gratia. Furtum rei
 sacræ dicitur sacrilegium. furtum repu-
 blicæ dicitur peculatus. scilicet cum quis de pe-
 cunia sacræ. religiosa publica uel aufert.
 4 intercipit. uel in rem suam uertit. ut. ff.
 ad le. l. u. pec. l. prima. ¶ Sed & qui pecora
 ex pascuis uel ex armentis subtrahunt fu-
 res sunt. sed abigei uocantur. ff. de abige.
 l. 1. §. 1. Item qui liberum hominē sciens

uendit uel emit uel donat furtum committit.
 ut. infra eod. c. r. & tamen dicitur com-
 mittere plagium. ut. ff. ad le. fauiri de pla-
 5 gia. l. r. & l. lege fauia. ¶ Poena furti du-
 plex est cum ciuilitur agitur. Nam furti
 6 manifesti poena est in quadruplum. non
 manifesti in duplum ut insti. de obli. quæ
 ex delic. naf. §. poena. Sed si criminaliter
 agatur pro furto quis non moriatur. nec
 aliquid abscindatur. sed aliter castigetur
 ut in autē. ut nul. iud. §. ul. coll. 9. & C. de
 furt. & seruo. cor. in autē. sed nouo iure.
 Quod uerum est si occultè & sine armis
 commissum sit crimen. Nam uolenter ag-
 gredientes aut cum armis aut sine armis.
 aut in domibus. aut in itineribus aut in
 mari. legalibus poenis subiiciuntur. ut
 in eodem autē. ut nul. iudi. Legales sunt
 poenæ quæ habentur. ff. de poen. l. capita-
 6 lium. §. crassatores. & §. famosus. ¶ Et
 est sciendum quòd tribus modis agitur
 contra furem. ciuilitur ad poenam pec-
 cuniariam. criminaliter ad poenam le-
 galem ut dictum est. & conditione furti
 ua ad rem subreptam. nam furti actio
 poenam petit legitimam conditio rem
 ipsam ea res facit ut neque furti actio
 per conditionem neque conditio per fur-
 ti actionem consumatur. ut. ff. de con-
 fur. l. si pro fure. §. furti. Et eodem modo
 si quis agit criminaliter pro furto poterit
 iterum agere ciuilitur. & de conuerso.
 ut. C. quando ciui. actio præiud. tit. l. 1.
 7 & ff. de furti. l. ulti. ¶ Et notandum quòd
 si fures occiduntur in furando uel præ-
 dando. non est pro eis orandum. ut. infra
 eod. ti. fures. Et est ratio quia præsumitur
 quòd decedant in peccato mortali. ut 23.
 q. 5. placuit 88. di. neque 13. q. 2. pro obeu-
 8 ritibus. ¶ Tenetur autem furti non solum
 is qui furatur. sed & is qui opem furi uel
 consilium dedit. Consilium dat qui per-
 suader. impellit. & instruit aliquem ad
 furtum faciendum. opem fert qui ministe-
 rium & adiutorium præbet ad surripien-
 das res. ut insti. eodem titulo. §. interdum
 ff. eod. ti. l. in furti actione. §. recte. & te-
 netur furti non manifesti. ut. ff. eod. tit. l.
 is qui opem. non tamen de consilio quis
 tenetur

teneatur nisi furtum secutum sit. ut. ff. eod. tit. l. is qui. §. si tu. Item qui cum fure parti-
 tur fur est. Sed & ille reus est qui furti cō-
 scius domino querenti non indicat. ut in
 fra eod. qui cum fure. Quod uerum intel-
 ligo quo ad deum & quo ad peccatum.
 non quo ad legem humanam. secundum
 quam potest quis accipere pecuniam pro
 iudicio nec turpiter accipit. ut. ff. de condi.
 di. ob. tur. cau. l. 3. §. ulti. quod si debitum
 esset indicare. repeteretur quod pro in-
 ditio datum esset. ut. ff. de condi. ob. turp.
 9 cau. l. ulti. ¶ Excusatur autem fur si pro ne-
 cessitate famis fuerit cibaria uel uinum uel
 pecus. ut de condi. di. §. discipulos. secus si
 non esset extrema necessitas. tunc enim
 attenuaretur delictum non tamen excu-
 saretur omnino. ut infra eod. ritu. l. si quis
 per necessitatem. Quidam tamen dicunt
 quod nulla necessitas excusat omnino.
 arg. 12. q. 2. fraternitas. Sed puto probabi-
 lius quod omnimoda excusatio sit si ex-
 tremam necessitatem furari compellat. quia
 tempore necessitatis omnia sunt commu-
 nia. ut 42. di. c. 1. 12. q. 1. dilectissimus 23.
 q. 7. quod autem. ff. ad. le. Ro. de. iact. l. 1.
 §. idem. & 47. dist. sicut hi qui per infamiam.
 Qui autem in tali statu furatur de-
 bet credere dominum permittiturum quan-
 do furtum non committitur. ut in fr. de
 10 ob. quæ ex deli. na. §. furtum. ¶ Sed quæ-
 ritur quare quis excusetur a furto ratione
 necessitatis. & mulier non excusatur a
 fornicatione quam famis necessitate cō-
 mittit. ut. ff. de ritu nup. l. palam. §. nō est
 ignoscendum communes ut dictum est.
 11 quod in mulieribus non contingit. ¶ Itē
 queritur quare quis excusetur ab homici-
 dio in necessitate. hoc est in sui defen-
 sione commissio. non autem mulier a for-
 nicatione. ut dixi. Respondeo qui alium ag-
 greditur animo occidendi si occiditur. ip-
 se quodammodo se occidit. & ideo alius
 excusatur. an. ad hoc. ff. si quadr. pau. fe. di.
 13 ca. l. 1. §. cum arietes. ¶ Est autem sciendum
 quod fur semper est in mora. & ideo
 non liberatur interitum rei. sic nec uiolentus.
 ut C. de furt. l. subtracto. C. quod me-
 caula. l. 1. Quod uerū est nisi res intereat

postquam fur eam restituendam domino
 obulit congruo tempore & loco. ut. C.
 de condi. fur. l. ulti. & ff. eo. tit. in re furti-
 ua. 2. §. ff. de solu. l. si solutus. & ff. de
 14 usufruct. l. mora. ¶ Restituit autem fur
 rem furtiuam cum fructibus perceptis &
 qui percipi potuissent a possessore priore
 ut supra de restit. spo. grauis. ff. de rei ue-
 15 di. l. si nauis. §. generaliter. ¶ Sed quid
 si fur rem furtiuam suis sumptibus me-
 liorauit nunquid expensas reperet. Re-
 spondeo non. imò nec eis qui a fure ma-
 la fide emit. ut supra de reb. ecci. non a-
 lie. ad audientiam 16. q. 3. uniuersos. 10.
 q. 2. hoc ius porrectum in fia. nisi sibi de
 euictione prospexit. ut tunc contra suum
 actorem possit habere regressum. ut. C.
 de euit. l. si fundum bonæ fidei. aut re-
 perit expensas. ut supra de integr. restit.
 requisit. 12. qu. 2. uulterane. in auten.
 de non alien. aut permur. rebus eccl. §. si
 16 quis igitur. colla. 2. ¶ Item fur. non li-
 beratur si rem reddat deteriorem. & si res
 perijt fiet æstimatio eius temporis in
 quo plus ualuit a tempore furci. ut. ff. de
 condit. fur. l. in re furtiua. §. si ex causa.
 17 ¶ Item hæres furis insolidum tenetur
 nisi quatenus ad eum peruenit si solus fue-
 rit hæres si autem fuerint cohæres qui
 libet tenetur pro ea parte pro qua hæ-
 res existit. ut. ff. de condi. fur. l. in condi-
 tione. dum tamen intelligas quod si res
 furtiua ad unum peruenit tota. tūc non
 tenebitur restituere pro parte sed totam.
 18 ut. ff. commo. l. 3. §. hæres. ¶ In summa
 notandum est quod uxor in rebus mariti
 furtum committit. sed uir contra eam
 non agit actione furti sed actione in fa-
 19 ctum qui tamen uxori opem præstat ad
 furandum marito furti tenetur. ut. ff. eo-
 dem tit. l. si quis uxori. & C. rerum a-
 20 mo. l. 2. ¶ Item serui & filij furtum com-
 mittunt in rebus dominorum & paren-
 tum. sed contra eos furti non agatur nisi
 seruus post manumissionem rem contra-
 cter. ut. ff. eodem tit. l. serui & filij. & in
 fr. de obli. quæ ex deli. na. §. hi autem
 Furtū autem non solum in maioribus sed
 etiam in minoribus iudicatur. non enim
 quod

quod furto sublatum est sed mens furantis attenditur. ut. 24. q. 6. c. ulti. § Famofa est actio furti. ut inlitit. de pœna te. liti. §. 2. sed furri. §. & in tantum ut præes prouincie non possit facere ut damnatum furti non sequatur infamia. ut. ff. eodem titu. l. non potest.

Summarium

- 1 Usura quid sit.
- 2 Mutuum quid sit.
- 3 Differentia inter usuram & pœnam promissam.
- 4 Usura unde dicitur.
Pecunie nomine totum continetur quod homines habent.
- 5 Usura in quibus rebus committatur,
Mutuum in quibus contrahatur.
- 6 Usurarum species quot sint.
- 7 Facinus exercens an infamia notetur.
- 8 Usura ueniunt ex mora.
- 9 Usura in quibus casibus petatur de iure canonico.
- 10 Usurarij à quibus compellantur usuras restituere.
- 11 Iudex contra usurarium manifestum quamuis non accusetur, procedere debet.
- 12 Clericus ab usuris non desistens, ab officio & beneficio suspenditur.
- 13 Usura centesima, & usura sextupla.
- 14 Usura omni iure sunt prohibita.
- 15 Usurarius quilibet uel eius heres in iudicio anime tenetur totum restituere quod exactum est.
- 16 Actione qua agi possit contra usurarium uel eius heredes si fenebris pecunia conuersa est in prediorum emptionem.
- 17 Creditor si de pecunia fenebri emit possessiones & neuidit, & ex illa pecunia alias emit, an idem iuris erit in istis secundis rebus quod in primis.
- 18 Possessio est empti de fenebri pecunia si transeat in alium nunquid is qui pecuniam soluit habeat, idem beneficium contra alium extraneum possessorem, quod habet contra usurarium uel eius heredem.
- 19 Res empti & fenebri pecunia si perueniat ex titulo lucratiuo ad eum qui soluit u-

- suras, an is ad quem prius ex simili causa peruenit res eadem, liberetur, ut contra eum agi non possit.
- 20 Usura an committatur si qui mutuatur cum pacto quod sibi alia uice mutuo detur.
 - 21 Usurarius restituens partem fenebris pecunie an liberetur, si debitor à quo exegit, aliam partem sibi remittat.
 - 22 Pœna adiecta in contractu mutui, quando presumatur in fraudem usurarum.
 - 23 Repetens usuras an sit audiendus nisi restituat per se extortas, & quid in hoc casu iudex facere debeat, si dicat separatim esse restituere si quis petat.
 - 24 Pecunie usuraria cum non inuenitur is à quo exacta est, uel eius heres, quid sit agendum.
 - 25 Literæ si obtentæ sunt contra usurarium, & is reintegra moritur, an possit eius heres per eas literas conueniri.
 - 26 Iurans se soluturum usuras potest soluere & solum repetere.
 - 27 Iurans non repetere usuras nec denanciare, an teneatur iuramentum obseruare.
 - 28 Exigens alieno nomine usuras, an illas restituere teneatur.
 - 29 Usuras committere quando quis dicatur, & num. 30. 31. 32. 33. & 34.
 - 30 Prelati subscribentes se contractibus, usurariorum an peccet & intelligantur illos approbare.
 - 31 Sigilla prelatorum faciunt instrumenta autentica.
 - 32 Pecunia traiecitia qua dicatur.

¶ DE VSVRIS. Rub.

Datum est supra de rapinis & fur-
tis, sed quia parum uel nihil inter-
est quo ad restitutionis legem in-
ter furtum & rapinam & usuram, ut. 14. q.
4. si quis usuram, quia sicut unum subiaceret
restitutioni. sic & reliquum, sicut nõ mul-
tum interest quo ad periculum anime in-
iuste detinere ac inuadere alienum, ut su-
pra de resti. s. p. s. p. cõtingit, Ideo post
tractatus illos subijcitur hic rubrica de u-
suris. ¶ Videamus igitur quid sit usura, unde
dicatur, quæ sint eius species. in qui-
bus

bus casibus permittantur usura. qualiter
 usurarii etiam hæredes eorum compellā-
 tur ad restitutionem usurarum. ¶ Usura
 est quicquid sorti accedit. ut. i. q. 4. ple-
 rique. In hæc descriptione addo intentio-
 ne præcedente uel pacto. sola enim spe
 uel expectatione uitium contrahitur usur-
 arum. ut infra eodem. c. i. & c. consuluit.
 r. 4. quæst. 3. si feneratorius. Quod intelligo
 uerum esse cum causa mutuandi principa-
 liter ponitur in spe uel expectatione lucri
 siue emolumentum. aliter si non principa-
 liter propter hoc moueatur mutuator ad
 mutuandum sed ob charitatem & dilectio-
 nem. secundario autem sperat de aliqua
 retributione. non puto hoc uitiosum ar.
 ad hoc. 76. dist. in singularis. § 8. di. si officia.
 6r. distin. quod perderit cum enim quis
 mutuum dat liberaliter scit uel scire de-
 beret debitorem sibi naturaliter obligari
 ad antidota. ut. ff. de peti. hære. l. sed & si.
 lege commissoria. § consuluit supra de te-
 sta. cum in officijs. & ideo de retributione
 sperare potest & non sperare non po-
 test. & simile. r. q. r. quam pio. & supra de
 simo. r. a. Vel si dicatur simpliciter & indi-
 stinctè sola spe committi uitium usurariū
 dico quod ad purgationem delicti non est
 opus restitutione eius quod sic sorti ac-
 cedit. sed sufficit pœnitentia. sicut pœniten-
 tia sola purgatur simonia tantum animo
 commissa. ut supra de simo. c. ulti. Pacto
 facto præcedente ideo in descriptione adie-
 ci. quia si sine pacto gratis & liberaliter.
 maximè post debitum solum debitor
 quondam offerat creditori uitium non in-
 ducit. nullam enim oblatio suscipienti
 culpæ machulam ingerit quæ non ex am-
 biensis peritione processit. ut. r. q. 2. sicut.
 Sorti ideo dixi ut notem contractum mu-
 tui. nam & si ex re locata aliquid detur
 uel accipiatur non dicitur usura. nec est
 usura. sed merces quæ rei locatæ accedit.
 nam rei locatæ dominium retineatur. ita
 quod conductor quæstionem de proprie-
 tate referre non potest. ut. C. de pig. ac. l.
 nec creditores. sed in mutuo dominium
 trāsfit in debitorem. ¶ nam mutuum est de
 meo fit tuum. ut. ff. de reb. credi. & si cer-

tum petatur. l. mutuum. §. appellata est. Et
 ideo quia periculum rei locatæ ad locato-
 rem spectat periculum autem mutui ad
 debitorem pertinet conuenitur merces &
 exigitur non usura. ut. ff. de rei uen. l. si na-
 nis. ¶ Sed quæritur quicquid sorti ac-
 3 cedit est usura ut in descriptione dictum est.
 quæ ergo erit differentia inter usuram &
 pœnam cum pœna conventionalis. pœna
 canonica & illa quæ uenit loco interesse
 possit exigi secundum canonicas sanctio-
 nes. ut dicam infra de pœ. Respondeo usu-
 ra datur per menses nel annos. ut. C. eod.
 tit. in autem. ad hoc. pœna si non fiat quod
 conuenit. ut infra de pœ. constitutus. Vel
 aliter pœna soluitur. quia non fit quod cō-
 uenit. nel quia non soluitur quod debetur
 Usura uerò præstat ut fors nō soluator.
 sed fortis solutio differatur. ut infra eod. ti.
 consuluit. Vnde usura cum pœna aliquan-
 do contrariæ uidentur imo aliquando usu-
 ra excludit pœnam ut. C. de iure do. im-
 pe. l. 2. quandoque excludit ipsum debitū.
 ut. ff. depositi. l. si homine. §. quoties.
 4 ¶ Dicitur autē usura quasi usui rei. quia
 ob usum rei datur. id est pecuniæ. Vel dici-
 tur usura. quasi usu rea id est usus eris id est
 pecuniæ & hæc expositio ad idem recidit
 cum priori. Pœniæ uerò nomine con-
 tinetur totum quod homines habent. ut. r.
 5 q. r. totum. ¶ sed usura non committitur ni-
 si in contractu mutui de quo hic agitur.
 Mutuum autem contrahitur in his rebus
 quæ consistunt in numero pondere & mē-
 sura. id est in his quæ numerari solent &
 ad numerum dantur ut moneta. & quæ so-
 lent ad pondus dari. ut as. argentum &
 aurum. uel quæ ad mensuram ut frumen-
 tum uinum & oleum. sed nihilominus
 præter has res committitur usura. nam
 si tibi mutuem aliquid ex his quæ consi-
 stunt in numero. pondere uel mensura.
 & tu mihi conuenias pro usura equum ue-
 stem uel prædium uel quicquid aliud quo-
 cunque nomen ei imponens usura est. ut.
 14. quæstio 3. plerique. unde non pla-
 cet quod not. frater Ray. in summa sua
 in eodem titulo qui dixit. non dicitur
 fieri usura nisi in his rebus in quibus fit
 mutuum

mutuum scilicet quæ consistunt in numero pondere uel mensura insti, qui mo. re
 6 contra. ob. in princ. ¶ Duæ sunt species usura. una est spiritualis & æqua. altera corporalis & iniqua. Primum fœnus aspicere & exercere debemus ut quod hic misericorditer tribuimus à domino multipliciter & imperpetuum tributa mansura recipere ualeamus. ut 46. dist. sicut non suo. ¶ Sed secunda species subdiuiditur. Est enim fœnus fortis. & fœnus fœnoris. qui secunda speciem exercet etiam secundum leges ipso iure notantur infamia ut. 3. q. 7. §. tria. Sed secundum iura canonica in utraque specie ipso iure infamia irrogatur. cum in utraque committatur peccatum mortale. ut 6. q. 1. infames. Veniunt usuræ ex pacto ut superius dixi. ueniunt & ex mora uel quasi mora secundum leges. ¶ Mora fit iure communi uel speciali. Fit mora iure communi cum quis maior. 14. annis. ut ff. de uer. oblig. l. si pupillus. interpellatus congruo loco & tempore. ut ff. de solu. l. soluturus. uel per diei appositæ lapsus. ut ff. de uer. oblig. l. si fundum. C. de contrahen. uel commit. si. l. magna. & §. de loca. & conduc. potuit. uel per lit. conte. ut ff. de uerbo. oblig. l. si ex legati causa. cum intelligat se debere uel intelligere debuit ut ff. de reb. credi. & si certum peta. l. quod te. nec ommissa sit repetendo rei instantia siue causa distulit rei solutionem uel præstationem. ut ff. de usuris. l. mora. & l. sciendum. Hæc mora facit currere usuras in contractibus bonæ fidei uel legatis & bonæ fidei commissis. ut ff. de usu. l. mora. §. in bonæ fidei. & ff. de leg. 2. l. si quis seruo. & l. solidum. 1. R. quia licet legata sint stricti iuris. in hoc tamen casu æquiparantur bonæ fidei contractibus. ut C. in quibus causis non est necessaria in inte. resti. l. minorum. Sed nunquid secundum iura canonica hæc procedunt. Respondeo non nisi usura pro interesse petatur ¶ Et ideo sciendum est. quam in 7. casibus usura secundum iura canonica licite petitur. Primus est cum laico beneficiu assignatur & laicus male tenet. potest enim ecclesia uel

persona ecclesiastica in pignore illud recipere nec fructus computabit in sortem. ut saltem hoc modo res ecclesiastica de manu laici redimatur ut 1. e. c. 1. & c. con questus. Secundus casus cum fideiusor soluit debitum & usuras forte quia iurauit tunc exigere a debitore ut supra de fideiusso. c. stitutus. Tertius cum petitur usura canonica hoc est poena canonis quæ potest exigi ultra sortem ut 1. 2. q. 2. in legibus. Quartus cum petitur usura non tanquam usura sed tanquam interesse. ut in contractibus bonæ fidei de quibus superius dictum est & tunc non petetur quasi usura sed quod interfit moram adhibitam non fuisse. ut ff. pro socio. l. socium. Sed hoc intelligo cum interesse est intra rem uel cum petitur causa damni uitandi non lucri captandi. ut ff. de ac. emp. & uen. l. si sterilis. §. cum per uenditorem. Et ideo caute dixit canon incrementa suscepit. ut 14. q. 4. si quis oblitus. Quintus in contractu locationis in quo licite recipitur aliquid ultra sortem id est. ultra id quod datur. ut dixi. supra. §. 2. Sextus ratione incertitudinis. ut infra eo. titu. cum in ciuitate. Septimus cum possessiones a sacro uel genero sunt pro numerata dote pignori obligata. nam tunc fructus non computantur in sortem ut infra eo. tit. salubriter. Et huius ultimi casus est ratio. quia dos ad hoc constituitur ut onera matrimonij sustentetur. ut supra de dote post diuor. resti. per uestras. Vnde cum pro pecunia dotali prædium obligetur sicut ex aliquo honesto lucro pecuniæ sustentarentur onera matrimonij ut dicit illa per uestras. sic & ex fructibus prædij quod in locum pecuniæ succedit. ut infra eo. c. cum tu in si. & ff. de leg. 2. l. Imperator. in si. & l. sequenti. ¶ Compelluntur usurarij restituere usuras à iure & à iudice. A iure sic quia si fuerunt usurarij manifesti. ius eos excommunicat quo ad tria. quia nec ad communionem admittuntur altaris. nec eorum oblationes dicuntur recipi. & si decesserint eis non dabitur ecclesiastica sepultura. ut infra eod. titu. quia in omnibus. & de his omnibus agitur in literis domini

domini papæ. cum dicat eos ad restituendum quicquid ultra sortem perceperunt per pœnam in Lateranen. consilio contra usurarios editam compellatis. De hac triplici pœna iuris intelligendum est, de qua superius dixi. Vnde iudex cui sic scribitur, compellatis usurarios ad restitutionem usurarum per obsurationem constitutionis illius pœnas in ea editas exequendo. Compelluntur & à iudice, quia si hoc meruerit proternitas contumacis ad aliam pœnam procedet, ut supra ut lite non contesta, quoniam frequenter, in summam excommunicabit excommunicacione maiori, ut infra eodem titulo, quoniam, non solum, præterea, ut supra de iureiur. ad nostram. Item compelluntur & alio modo licet indirectè, quia si ipsi ab alijs usuras reperant quas soluerint, repellentur nisi & ipsi restituant quas ab alijs exigerunt, ut infra eodem titulo, quia frustra. Item compelluntur & hæredes usurario- rum restituere usuras quas exigerunt defuncti, siue sint filij siue extranei, ut infra eodem titulo qua nos. & c. michael.

11 ¶ Item quid si certum est & notorium aliquem fenebrem pecuniam exegisse, & constat quod debitores qui persoluerunt non remittunt, sed repetere non audent propter potentiam exactorum Respondet aliquo denuntiante uel nullo, ecclesia ex officio suo procedet & ad restitutionem compeller, ut, r. eodem titulo, cum

12 in diocesi. ¶ Clericus autem compellitur cessare ab actione usurarum per suspensionem ab officio & beneficio, ut infra eod. titulo, præterea, & si cessauerit poterit dispensari cum eo ut non deponatur & sic intelligo 67. distin. episcopus. 14. q. 4. c. 1. Nam de rigore iuris poterit deponi, ut 47. dist. quoniam. 14. quest. 4. canonum si

13 quis oblitus, & c. quenquam. ¶ Est autem sciendum quod quædam usura uocatur centesima, illa scilicet quæ infra annum fortiter equiparatur, quædam uocatur sexdupla à sex quod est totum & plica quod est pars siue medietas, quæ etiam alio modo dicitur ximilia ab emi quod est medium & olon quod est totum, & est illa usura quæ

totum continet & medietatem totius ut, 14 47. dist. quoniam. ¶ Queritur an usure possunt peti de iure civili. Et uidetur quod sic, ut, C. & ff. de usuris. Sed contrarium putaueris per autem, de eccl. titulo, col. 8. quæ lex posterior est prædictis, & in eadem dicit Iustinianus se quatuor generales synodos in omnibus seruare, scilicet Nicenam & Constantinopolitanam, Ephesinam & Calcedonen. Nicena prohibet usuras, ut, 47. distin., quoniam multi. Sed ad illum canonem & alium similem, 47. quoniam multi, respondent quidam legistæ quod canones prohibent usuras clericis non laicis. Sed certe quamuis de clericis loquantur, autoritas tamen quæ ex sacra scriptura inducit generalis est & locum habet tam in laicis quam in clericis. ¶ Item in iudicio animæ tenetur quilibet usurarius uel eius hæres totum restituere quod exactum est, sed si non sit soluendo nihilominus remanere obligatus & promittet confessori suo soluere cum ad pinguiorem fortunam deuenierit, nam hoc commune est in quolibet debitore qui soluendo non est, ut supra de solutione. Odoardus, eo tamen saluo quod is qui cessit bonis si postea aliquid acquisuerit condannatur in iudicio corporum in quantum facere potest, ut, ff. de cessio, bo. l. 4. id est habita ratione sui ne egeat, ut ff. de re. iur. l. in condemnatione, sed in iudicio animæ totum restituet & si nihil ei remaneat, quia nec dimittuntur peccata nisi restituantur ablata, ut, 24. questio, 6. si res aliena. Ablatum dico siue per usuram siue per rapinam, quia hæc similia sunt, ut dixi supra eodem titulo in principi. & probatur, 14. questio, 4. si quis usur

16 ras. ¶ Quid si fenebris pecunia conuersa sit in emptionem prædiorum, nunquid is a quo usura est exacta poterit agere contra usurarium uel eius hæredes actione reali. Dixit Alanus quod sic, & est hoc speciale ut detur actio in rem ad res emptas de pecunia actoris, sicut & alias si alius de pecunia emerit res meo nomine, ut, C. de rei uen. l. si de pecunia. C. de rei uen. l. si ut proponis. Et

- alibi contingit illud speciale. C. arbitrium tu. l. 2. Sed hoc non puto uerum in dō is qui usurās soluit aget personali actione contra usurarium uel hāredem eius ad pecuniam. & iudex ex officio suo compellet usurarium usurās soluere si habeat unde soluat alioqui compellet uenditi possessiones illas & satisfacere creditori ut infra eodem titul. cum tu. §. possessio
17. nes. ¶ Item quid si creditor de pecunia fenebri emat possessiones & demum uendat & ex pecunia redacta ex uenditione illarum emat alias nunquid idem iuris erit in his secundis rebus quod in primis. Respondeo sic quasi res secundo loco emptæ succedant in locum priorum arg. ad hoc supra ut lit. pen. ec. & supra de Ic. 2. l.
18. imperator. & l. actor. ¶ Sed quid si possessio emptæ ex fenebri pecunia transeat in alium nunquid is qui pecuniam soluit habebit idem beneficium contra alium extraneum possessorem quod habet contra usurarium uel eius hāredem. ut cogatur uendere & satisfacere agenti. Respondeo non puto nisi extraneus possideat ex causa lucratina & usurarius uel eius hāres conuentus & excusius inuentus. si non soluendo. argumen. in situ. de le. §. si aliena. & ff. de eo per quem factum est.
19. l. ex hoc edicto. l. Responso. ¶ Sed quid si res emptæ ex fenebri pecunia petueniat ex titulo lucratino ad eum qui soluit usurās. nunquid is ad quem prius ex simili causa peruenerit res eadem liberetur ut contra eum agi non possit. Respondeo sic. ut ff. de ac. & ob. l. omnes
20. debitorum. ¶ Quid si mutuo tibi tali pacto. ut tu mihi re mutues alia uice. nunquid usura committitur in hoc pacto. Respondeo sic quamuis enim dum tibi mutuo. obligaris mihi ad antidota. & teneris mihi retribuere de eo quod tibi feci. ut ff. de peti. hāre. l. sed & si lege commissoria. §. consuluit. supra de testa. cum in officijs charitatis. illam tamen naturalem obligationem reducere in ciuilem species lucri est. & ideo usura licet alias hāre deducantur in factum speciale id ad quod aliquis sine pacto obligatur. ut
- supra de præben. significauit supra de elec. significasti. ¶ Quid si usurarius partem fenebris pecunia restituat ei a quo exegit. an aliam partem debitor sibi remittat. Respondeo si ex pacto facta est remissio. ut per hoc debitor partem aliam reheat. non reputo usurarium liberatum quo ad deum & quo ad ecclesiam. quia uitiōsa est huiusmodi remissio. & simile supra de simoi ueniens. si autem debitor liberaliter remittat liberatus est creditor. sicut & non tenetur cum debitor liberaliter & sponte aliquid ultra sortem dat creditor. ut not.
22. supra eodem titu. §. i. ¶ Item quid si pœna sit adiectiua in contractu mutui. nunquid præsumemus fraudem usurarum adiectam. Respondeo non nisi ex qualitate personæ creditoris ut si consueuerit fenerari. & sic intellige. ff. de actio. empt. & uenditio. l. Iulianus. §. ibidem & supra
23. de pign. illo in fin. ¶ Quid si aliquis repetat usurās & excipiat contra eum quod ipse repetere non potest. nisi restituat quas extorsit ipse uel is cui successit. ut infra eodem titul. michael. ipse autem replicet paratus sum restituere si sit qui petat. quid faciet iudex ecclesiasticus. Respondeo præconizari uel banniri faciet ut quicumque tali soluit usurās ueniet & probet & reheat. & simile sit alias. §. qu. i. quidam maligni spiritus. & supra de clandest. despon. cum in tua. Sed si illi negligent aut contemnant uenire uel actiones suas remittant. Respondeo procedet petitio istius sine impedimento exceptionis illius. sed si ueniant & probent se soluisse. usuras fiet eis restitutio nec in hoc casu sufficit eis pignora dare uel cautiones supra de sentent. & re iudic. cum aliquibus ff. de pigno. acti. l. quod si
24. non soluere. ¶ Sed ¶ quid si is a quo exactum est uel eius hāres non sit superstes. nunquid impediatur actoris petitio. an procedet. Respondeo iudex ecclesiasticus pecuniam fenebram debet pauperibus erogare. ut infra eodem titulo cum tu. & cum hoc factum fuerint petitio procedet alias non. Et idem puto si uiuat & nescitur

nescitur ubi scit. uel scitur. sed ad eum mitti non potest. tunc enim propter impossibilitatem uel difficultatem restituendi ei a quo exactum est distribuetur pauperibus. ut supra de iud. cum sit. Ceterum si de illius aduentu speretur. tunc pecunia deponetur & consignabitur ut alias. C. de usu. accepta. Et sic pecunia usuraria inter pauperes distributa uel disposita uel consignata seu ei a quo exacta est restituta uel eius heredi siue procuratori quem absens dimisit procedetur in petitione actoris. alioqui eadem repellitur ut dictum est. ¶ Quid si literæ obtentæ fuerint contra aliquem usurarium & is re integra moriatur. nunquid poterit eius hæres per easdē literas conueniri. Videtur quod sic. quia hæredes ea districtione sunt cogendi ad restituendas usuras qua parentes si uiuerent cogentur. ut infra eodē. tua nos. ar. ad idem supra de iu. quia. v. Sed puto contrarium per decre. supra de rescri. significauit. Nec obstat illa decre. tua. quia quod ibi dicit in ordinario locū habet. Nec obstat alia quia v. nam illud est auctoritate secundum rescriptum. ¶ Quid si debitor iurat soluturum usuras. Potest si uult soluere & solutum repetere. ut supra de iureiuran. debitores. potest si uult implorare se absolui. ut supra de iureiur. ¶ Quid si iurauit nō repetere nec denunciare. Dico iuramentum temerarium esse. quia per hoc præcluditur uia ad pœnitentiam ut supra de iureiur. quemadmodum. in fine. ¶ Item quid si quis alieno nomine usuras exegit. utpote. tutor. curator. procurator. Respondeo sicut nō suo. ita nec alieno nomine debet quis sœnus exercere 46. dist. c. ult. Sed nunquid restituere tenetur. Respondeo sic si is pro quo exactum est si non soluendo. ¶ In summa nota quod usuras committit quis siue cum ex pacto recipit ultra sortem siue sine ex intentione ad hoc principali & directa siue pro parabola iuramenti danda. siue quis merces suas maiori pretio uendat ut ad solutionem prolixi temporis dilatio detur. ut infra eod. ti. consult. & c. in ciuitate. Item quid si quis cun-

ti uel nauiganti uel eunti ad nūdinas certam mutuam pecuniæ quantitatem recepturus aliquid ultra sortem pro eo quod in se suscipit periculum pecuniæ quamuis in hoc casu contrarium uideatur sicut uideo in eo qui prædium locat. uel equum uel aliud simile. qui mercedem recipit. nec usuraria perceptio reputatur periculo ratione. sicut nec dominus usuras suæ pecuniæ exigat quas procurator sub periculo mutuauit. ut ff. mandati. l. idemque. §. si mandauero. nec socius à socio si communi pecuniam proprio periculo mutuauit ut ff. pro socio. l. si unus. Sed aliud est creditore mutuante pecuniato sub suo periculo. ut infra eodem titu. nauiganti. r. responso. Et est aliud in isto quam in locatore. creditor transfert dominium. locator retinet res locata usu deterior redditur. quod in mutuo non contingit ubi eadem pecunia quæ mutuo accipitur redditur sed alia eiusdem generis. ut ff. de reb. credit. & iureiur. l. cum quid. Vbi ergo pecunia sic nauiganti datur contrahitur nauticum sœnus. & sic intritulatur rubri. C. & ff. de nautico fenore. Est & alia ratio quare in nautica pecunia contrahitur usura. quia & si is pecuniam dat recipiat in se periculum. pecuniam tamen salua manente habiturus est dominus ultra sortem. quemcunque exitum commercium habeat siue debitor lucreur in mercibus siue perdat. & ideo usurarius est contractus. Is autem qui pecuniam sibi dat ut tot sibi mensuræ grani. uel olei. uel vini tempore messum collectionis oliuarum uindemiarum. excusatur à sœnore si probabiliter dubitet an merces sint plus uel minus eo tempore ualituræ. Et idem ex parte uenditoris cum quis principaliter uendit merces & tradidit pecuniæ solutione dilata. ut in eadem decre. nauiganti. §. r. & 2. Sed caueat sibi quilibet ne magis declinet in extimatione lucri quā dāni ex dilatione. deus enim cor interrogat & non manū. ut 14. q. 5. si quid inuenisti. cogitationes respicit magis quā actus. ut 15. q. 6. si sacerdotibus in si. ¶ Vis autem dare pecuniam nauiganti uel eunti ad nū-

- 1) dinas seu alij mercatori sine peccato ponere tu pecuniam & alius operam personalem & pecuniam tantam uel minorem. plerunque enim quod pecuniæ deest opera suppletur. ut ff. pro socio. l. 5. §. 1. & cō-
- 30) nicetis pericula lucra & damna. ¶ Quid de quibusdam qui dant pecuniam ecclesijs & ab eis recipiunt certas possessiones tenendas toto tempore uitæ suæ quibus utantur & fruatur in uita sua & post mortem ipsorum ad ecclesias redeant pecunia apud ecclesiam remanente. nunquid licitus est contractus. uidetur quod sic propter conditionis incertum. ut. C. de pac. l. 1. & dubium mortalitatis euentum. Nam & aliter propter dubium excusatur usura. ut infra eodem titulo. in ciuitate. & c. nauiganti. Sed puto contrarium. eo quod homines sperant uiuere & sic rali-ter contrahentes credunt se amplius percepturos de possessionum prouentibus quam sit pecunia quam dederunt. Et sic ut in principio dictum est sola spe con-
- 31) trahitur uitium usurarum. ¶ Sed si quis dederit unam possessionem ecclesiæ & receperit aliam æquiualentem usuris & fructibus utraq; in uita sua. deinde post mortem suam ambæ ad ecclesiam cum pleno dominio reuertantur contractus iste iustus est. est enim contractus precarij in hoc casu licet recipere ab ecclesia possessionem in duplo ualentem plusquam sua quam confert. Sed si suam uel in omnino in ecclesiam à præsentibus transferre ut ipse non utatur. uel fruatur ea. poterit ab ecclesia possessionem in triplo ualentem recipere. ut 10. quæstione 2. precarie. ¶ Quid si quis mutuatur ueterem annonam. ut reciperet nouam. Respondeo si ideo facit ut meliorem recipiat. usuram committit. si autem ideo ne sua sibi pereat uel forte ut recipienti gratiam faciat mutuando. usuram non committit.
- 32) ¶ Quid si quis pecuniam mutuatur recepturus in termino aurum uel argentum uel alterius generis monetam. Respondeo si ideo facit ut in æstimatione lucratur usurarius est. ¶ Quid de his qui tempore uindemiarum & messium emunt

uilius frumenta & uina uendant carius. Respondeo non committunt usuram sed turpe lucrum nec tenentur aliquibus ad restitutionem. sed in iudicio animam tanquam male quæsitam quæ ex hoc quæserunt debet pauperibus erogare. Ad quod non puto illum teneri qui non hac intentione emit. sed ut domui suæ prouideat. & tandem ex aliqua causa partem uendat & carius. Nam quidquid agant homines intentio iudicat omnes. Sola uoluntatis forma monetat opus. ¶ Quid de prælati qui contractibus usurariorum subscribunt & apponunt sigilla. Respondeo particeps sunt criminis usurarum & si non commodi. nam subscriptio in multis iuris articulis consensum & approbationem inducit ut supra de re iud. cum inter uos. C. si cer. pe. l. mutua. C. ad mit. l. si non subscripsisti. C. de dona. l. non ignorans. C. de fideiuss. l. si pater. C. de reb. alie. uel non. l. 2. Sed fateor quod si quis in strumento subscribat non lecto & eius tenorem ignoret non approbat nec consentit. ut. C. plus ualere quod agitur. l. ul. & ff. de pign. actio. l. gajus. Sigilla enim prælatorum faciunt instrumenta autentica. supra de fide instrum. scriptura. Per hoc igitur laici credentes contractus huiusmodi per ecclesiam approbati securius peccant. & ideo de talibus dici potest. laqueus iuuenum omnes uos. ut 2. q. 7. paulus. ¶ De nautico fenore ad doctrinam eorum maxime qui circa leges non studens aliqua sub breuitate dicamus. Pecunia quæ nautis datur traicienda uel transuehenda dicitur nauica. quia nautis datur. uel traiecitia. quia traiecitur. Datur autem periculo creditoris. ut ff. de nautico fenore. l. 1. & l. periculi. Sed hoc locum habet nauigio suscepto. uel postquam nauem nauigare conuenerit. ut ff. de nau. fe. l. 3. Quod uerum est nisi aliquid possit imputari debitori ut quia non serua-uit locum nauigij uel quia merces prohibitas transportauit tunc enim quia non ex maritime tempestatis discrimine. sed ex magna auaritia uel audacia debitoris periculum accidit. imputatur debitori.

ut ff. de nau. se. l. cum proponas. Sed quā-
uis in hoc contractu nautico periculum
pecunie generaliter respiciat creditorē
ut dictum est. a peccato tamen usurarum
creditor ex hoc non excusatur. ut dixi su-
pra eo. §. in lumina.

Summarium

- 1 Falsitas quid sit.
- 2 Falsum quibus modis committatur. & um-
bræ. §. 6. de iur. test. et rescriptis. c. 1. r.
- 3 Falsi pœna que sit. c. 1. r. §. 6. de iur. test. et rescriptis. c. 1. r.
- 4 Aduocatus & procurator an teneantur de
iure falso.
- 5 Falsum non committitur sine dolo.
- 6 Falsarij literarum Papæ & aliorum prelato-
rum vel publicorum instrumentorum
pœna qualiter puniantur.
- 7 Pœna falsi qualiter enititur.
- 8 Rasure an inducat falsitatem.
- 9 Instrumento quando dicuntur suspectu de fal-
sitate.
- 10 Instrumenta quibus modis probentur falsa.
- 11 Falsi suspicio quando pro falsitate habeat
locum.
- 12 Libere que dicantur false & que falsate.
d.
- 13 Sententia lata per falsas literas non debet
executioni mandari.
- 14 Executor inueniens sententiam latam con-
tra ius litigatoris an eam exequi de-
beat.
- 15 Sententia ex falsis literis lata sine temporis
prescriptione est retractanda.

DE CRIMINE FALSI.

Egitur supra de crimine usurarum
quo sua tollit manifeste creditor
debitori. Nunc agendum est de
crimine falsi quo falsarius occulte diripit
aliena. ¶ Videndum est igitur quid sit fal-
sitas. qualiter committatur. & qualiter
punitur. ¶ Falsitas est mutatio verita-
tis: ut in auct. de instrum. cau. §. 1. & si in
princi. col. 6. ff. eodem tit. l. quid sit fal-
sum. Vel dicitur imitatio veritatis. eo qd
falsatores student imitari ea quæ sunt ve-
ra ut sic falsa verisimilia uideantur. ut in

auct. prædicta. Duplex ex litera. imitatio
& mutatio veritatis. ¶ Pluribus modis
committitur falsum scribendo & delen-
do. scribendo falsum & delendo uerum.
ut supra de fide instrument. inter dilectos.
Nec refert utrum hoc fiat in testamento
uel alio instrumento publico uel privato.
tabulis uel rationibus. ut ff. eodem titu.
l. 1. §. qui in rationibus & l. nullus. Item
qui signum adulterium fecerit uel scul-
pserit. ut ff. eodem titu. l. lege Cornelia
& l. qui testamentum. Item qui absentes
ueluti præsentēs scribit. ut supra de his
quæ sunt a præla. quanto. & C. ad legem
Corneliam. de fal. l. qui ueluti. & supra
de testibus. cum ex literis. Item qui su-
per linearem scripturam apponit. ut su-
pra de religio. domi. cum uenerabilis.
Item aliter transcribendo quam sit in ori-
ginali. ut supra de except. cum uenera-
bilis. Item sunt quidam alij modi falsita-
tis circa literas domini papæ qui expri-
muntur infra eo. r. licet. de quibus differre
re non est utile. ne forte magis instruere
quam deterere uideat falsatores. Item
committitur falsum dicto ut in teste quæ
scienter falsum asserit uel suppressit ue-
rum. ut infra eo. c. 1. ut in iudice qui cōtra
leges & iura pronunciat. ut ff. eod. tit. l. 1.
§. sed si iudex. Corruptor testium aduoca-
torum & iudicium. ut ff. eod. tit. l. 1. & fal-
sarium constitutionum allegator falsum
committit. ut ff. eod. tit. l.ulti. ¶ Item nō
omnis qui mentitur de falso poterit accu-
sari sed qui mentitur prædici ut principi-
papæ uel episcopo seu alteri iudici. ut ff.
eod. tit. l. si quis obrepserit. nam mendax
præcator carere debet pœnitus impetra-
tis. & si nimia mentientis improbitas in-
teruenerit. seueritati subiaceat iudican-
tis. ut supra de rescriptis. super literis.
2. §. qu. 2. & si legibus. C. si contra ius uel
utilitatem publicam. l. & si legibus. unde
punienti sunt iudices qui uenerunt præ-
cum argui falsitatem ut. C. si contra-
rius uel utilitatem publi. puniri. ¶ Fal-
sum committitur factio: ut cum quis ue-
ra sigilla corumpit. ut supra de fin. in-
strumen. inter dilectos. Item cum falsate
mone-

monetam. ut supra de iureiuran. quanto. ff. eodem. titul. l. quicumque. & l. seq. Item cum falsat pondera uel mensuras. ut. ff. eodem titul. l. hodie. §. 1. quæ à legitimo suo statu diminui uel mutari non debent. ut supra de emptione & uen. ut mensuræ & pondera iusta fiant. ¶ Potest autem accusari talis falsarius de falso ad poenam relegationis. ut in l. prædicta hodie. & ff. de extraor. crimi. l. annona. §. honorant. Aliquando poena extraordinaria puniunt. ut. ff. de pe. l. in dardarios. In iudicio uero animæ imponitur poenitentia. 30. dierum in pane & aqua. ut dicit illa. decre. ut mensuræ. ¶ Teneatur de falso aduocatus procurator qui secreta cause aperuit aduersario. uel qui instrumenta prodidit. ut. ff. eodem titulo. l. 1. §. is qui deposita. ff. de poen. l. si quid aliquid. §. si quis instrumentum. & §. instrumenta. alias condemnatur ad interesse. ut. 12. quæstio. 2. si quis de clericis. alias teneatur iniuriarum. ut. ff. de positi. l. 1. §. si quis tabulas. & ff. ad le. Aquil. l. si quis testamentum. §. sed & si quis tabulas. & talis proditor dici potest. ut. 47. distin. clericus. sic & falsum committit qui aperit secretum iudicis. ut supra de offi. de leg. cum olim. Falsum committitur usu. sed in hoc distinguuntur. nam si quis falsum fabricat non utendo. non releuatur à poena falsi. secus si alius fabricat & alius non utatur. ut. C. eodem titulo. l. si quis falsos. qui autem decipitur sit per alium si suam innocentiam probet & eum à quo accepit exhibet se liberat. ut. C. eodem titulo. l. maiorem & concordat infra de excess. præla. inter dilectos. §. præterea. ¶ Falsum enim non committitur nisi dolo. ut. C. eod. titulo. nec exemplum. ff. eod. titulo. diuus. Sed contra infra eod. titulo. ad falsariorum. Ad quod respondeo. specialem est in literis domini papæ ut si quis falsis literis utatur & ignoranter. non excusetur. ut ibi. Et est ratio. quia literæ domini papæ cum nimia diligentia & exquisita curiositate sunt. ut supra de rescrip. cū adeo & expressi sunt in iure falsitatis modo. ut infra eod. titulo. licet. Vel dic quod il-

la ad falsariorum. loquitur cum quis utitur falsis literis à seipso obtentis ubi nulla est excusatio. ut in l. all. si quis falsos. quia tunc uitium rei propriæ non excusat. ut. C. de rescin. uen. l. quisquis. ¶ Item qui se pro milite gessit uel illicitis in signiis usus est. tanquam falsarius puniendus est. ut. ff. eodem titulo. l. eos. §. qui se. Et idem dico in non ordinato qui gerit officium ordinari. ut infra de cle. non or. mi. c. 1. & 2. Idem in eo qui sub prætextu clerici. cum id munus non impleat. alijs se muneribus subtrahere cognatur. ut. C. de sacrosan. ec. l. qui. sub prætextu. Idem in eo qui tanquam clericus obtinet beneficium cum non sit clericus nec etiam tonsuratus ut supra de transac. ex literis supra de rescrip. cum adeo. quator igitur modis ut superius dictum est committitur falsum scripto. dicto. facto & usu. ¶ Est etiam quasi falsum cum tutor uel curator finita tutela uel cura non eam restituunt sed se ingerunt & administrant. ut. ff. eodem titulo. l. 1. §. tutores. ¶ Poena falsi secundum leges est deportatio & omnium bonorum publicatio & hoc in libero homine. in seruo ultimum supplicium. ut. ff. eodem titulo. l. 1. §. ul. Secundum canones autem multiplex ex poena falsi secundum diuersitates falsitarum. Vnde distinguitur. Dicitur enim charta falsa ex dicto uel tacito & in tali falso qua sit poena legitur supra de rescrip. super literis. ¶ Item dicitur charta falsa ex scripto. ut cum quis scribit omnes uel maiorem partem præsentem fuisse quæ non fuit in tali falso suspenditur quis ab officio & beneficio. ut supra de testi. tam literis in fin. ¶ Falsarij autem literarum domini papæ ipso iure excommunicati. nem. incutunt cum fautoribus & defensoribus suis. siue per se siue per alios uitium falsitatis exercent. qui si clerici fuerint officijs & beneficijs ecclesiasticis perpetuo sunt priuati. ita quod qui per se falsitatis officium exercent postquam per ecclesiasticum iudicem fuerint degradati seculari potestati tradantur secundum constitutiones. legitimas

rimas puniendi, per quas & laici qui fuerint de falsitate conuicti legitimè puniantur, qui autem literis falsis utuntur. Laici rancidiam maneat excommunicationi subiecti donec satisfaciant competenter. Itata men ut in laicis & in clericis malicia grauius quam negligentia puniatur, ut probantur hæc infra de crimine fal. dura, & ea. ad falsariorum. ¶ Et quod dixi tradatur curia seculari intelligi tradit dum capi soluitur, uel dum degradatio clerici de nunciatur iudici seculari ut infra de uer. sig. nouimus, & de hoc no. supra de hære. §. puniatur. Vbi autem dubitatur de falsitate circa literas domini papæ commissas, suspectus capitur & detruditur, & papa consuluit super pœna. ut 19. di. in memoriam supra de rescript. ex parte. ¶ Falsificatores literarum aliorum prælatorum, uel publicorum instrumentorum deponuntur & detruduntur sed seculari curia non traduntur. ut. l. di. si episcopus. Euitat enim pœnam falsi is qui cum falsas literas se habere cognoscit infra 20. dies illas destruit aut resignat, ut infra eo. ti. dura circa si. Quod intelligo uerum in literis quas quis per alium impetrauit, secus si per seipsum & conscius fuit falsi, uel esse debuit ut infra e. ad falsariorum. Itē euitat quis pœnam si dum cognoscit literas de simplici iusticia falsas esse siue per seipsum impetrauerat uel per alium usus eis non est ut infra eo. ti. accedens, non est enim uerofimile quod falsum commiserit in literis talibus quæ in curia de facili obtinentur, sicut nec præsumitur dolus in re modica, ut. ff. de dolo. l. si oleum. §. ult. nec præsumitur corruptio in re modica, ut. ff. de off. præsi. l. plebiscita. & offi. procon. & le. l. solent. §. penult. & ult. Vnde in hoc casu præsumptio quæ oritur ex qualitate literarum tollit præsumptionē falsi quæ oritur ex illa decre. ad falsariorum. sic & alias una præsumptio tollit aliam, ut. ff. de in inte. resti. minor. l. diuus. & l. 7. di. si quis in egritudine. ¶ Est autē sciendum quod rasura, paucarum literarum quæ nequaquam animum sapientis in dubitationem uertere debet suspicionem,

falsitatis non inducit ut infra eod. ca. ult. quia nec uicium sillabæ nocet. ut. ff. de manu. resta. l. quia habebat. dummodo rasura paucarum literarum uel sillabæ immutatio sensus non inducat uarietatem alias secus, ut supra de fide instr. inter dilectos. Rasura uero linearum suspicionem falsitatis inducit ut infra de priuileg. cum olim propter quæstiones & supra de rescript. cum olim. Quod uerum est si inueniatur in narratione iuris secus in narratione facti ut supra de fi. instr. ex literis. ¶ De rasura autem paucarum literarum non distinguo aut appareat in narratione iuris uel facti in literis clausis uel apertis uel publicis instrumentis. Ut tamen scias quod in literis domini papæ nullus audeat manum apponere ad aliquid contingendum præter quosdam officiales alias incurritur excommunicatione in curia facta. ¶ Sunt tamen instrumenta de falsitate suspecta ex quibusdam alijs causis, ut si instrumentum non habeat subscriptiones uarijs manibus notatas uel si non sit eadē manu completum ut infra de priuileg. cum olim propter quæstiones nisi manus inducat mutationem calami & atramenti mutatio, ut in auten. de instr. cau. & fin. in princ. Item suspecta habetur litera si fuerit alieno sigillo signata, dum is qui alieno signauit habeat proprium, ut supra de ap. significauit. Item si religioso prioratus uel administratio confirmatur, ut supra de confir. uel in ueni. porrecto. Item repellitur instrumentum ut suspectum si fuerit alteri instrumento ab eodem producto contrarium ut supra de fide instrum. imputari. ut. C. de fid. instr. l. scripture. Item litera domini papæ suspecta redditur per falsam grammaticam ut supra de rescriptis, ad audientiam. ¶ Item si sine mandato domini impetretur, ut supra de rescriptis nonnulli. & cap. ex parte. Item suspecta sunt instrumenta quorum sigilla apparent fracta ut supra de fide instrum. inter dilectos. Item suspectum est instrumentum publicum si non sit in eo nomen Imperatoris. annus Imperij

perij uel consulis uel potestatis anni illius & si desit mensis dies uel iudicatio. alias instrumenta dicuntur adulterina ut in auten. ut præpo. not. impèra. pu. do. §. 1. & 2. & C. de apo. pu. l. 1. lib. 10. locus est in quo celebratus est contractus debet apponi. arg. ff. de accu. l. libellorum. & 2. q. ul. in fi. & C. de contrahen. uel commit. stipu. l. optinam in fi. Et hæc locum habent in priuilegijs apostolicis. ¶ Multis modis probatur falsa instrumenta ut si probet rem esse aliter gestam quàm contineat instrumentum ut. ff. de pact. l. iurisdictionum. §. quod fere agitur. C. de proba. l. cū precibus. C. plus ualere quod agitur quàm quod simu. concil. l. ult. supra de fide instru. cum. Ioannes. Item improbantur instrumenta per indirectam negationem ut supra de proba. tertio. C. de contrahen. & commit. stipu. l. optinam. Per hæc igitur & similia quæ superius notata sunt instrumenta redduntur aut suspecta aut falsa. Et circa primum articulum. no. plura supra de fide instru. §. multa. ¶ In quæstione falsi quædam singularia & specialia obseruantur. ¶ Nam suspicio de falso pro falsitate habetur nisi pro parte producente ueritas comprobetur. & proceditur ad pœnam. C. de proba. l. iubemus quod generaliter non contingit. ut. 2. q. 1. primo & ff. de pœ. l. absentem. Item condemnatur quis sine accusatore quod alias non contingit ut. 2. q. 1. nihil. ut. ff. de mu. & ho. l. munerum. §. defensores. & in euangelio. Mulier ubi sunt qui te accusant. nemo domine nec ego te condemnabo. ¶ Item & si in crimine falsi incidit pronunciat in eo. ut. C. eod. tit. l. ubi. quod aliter non seruatur secundum leges ut pronuncietur in incidenti. ut. C. de ordi. iudi. l. adire. Item in hoc crimine deuietus deponitur & statim traditur curie seculari ut infra eo. ad falsariorum. quod generaliter non seruatur ut supra de iudi. cum non ab homine. ¶ In summa notabis quoddam quædam literæ dicuntur falsæ quædam falsitate. Falsæ quæ per falsi suggestionem & ueri suppressionem impetrantur. quæ largo modo dicuntur falsæ. ut. ff. eo. ti. l. si quis

obpreperit. Item falsæ sunt literæ quæ & si similitudinem aliquam uerarum prætentant. nihil tamen ueritatis habent. quia nec ueram bullam nec ueram scripturam. & istæ literæ quæ nullæ sunt falsæ dicuntur. sicut & is qui non est tutor dicitur falsus tutor & falsum testamentum quod non est testamentum & iniquus modus qui non est modus. ut. ff. de uerb. sig. l. paulus. Quædam uero literæ dicuntur falsatæ. quæ & si aliquid ueritatis habent. puta ueram bullam uel ueram scripturam uel uerum utrumque aliquid tamen mutatum est de primordio ueritatis. Literæ falsæ secundum primam speciem falsitatis conferunt iurisdictionem. & si contra eos non excipitur ualeat & teneret quod sit earum auctoritate ut supra no. de rescrip. §. colligitur. Literæ falsæ iuxta secundam speciem falsitatis non conferunt iurisdictionem. nec ualeat quod sit auctoritate illarum literarum. Et idem dico in falsatis de quibus ultimo dixi. ¶ Vnde sententia lata auctoritate talium literarum non est executio nisi mandanda ut infra eo. tit. super eo. imo contra talem sententiam & exceptio competit & restitutio datur cui libet maiori. ut. ff. de iudi. l. si prætor. & idem si per falsos testes sententia lata sit. ut. ff. de re iudi. l. diuus. Et lex dicit. iudicati executio sollet suspendi & soluti dari repetitio si falsis instrumentis circumuentam esse religionem iudicantis crimine postea falsi illata manifestis probationibus fuerit ostesum. ut. C. si ex falsis instru. l. ult. Quod uerum est si iudex fuerit falsa secutus. ut. C. eod. tit. l. falsam. & l. 1. & supra de sen. & re iudi. cum. l. & A. ¶ Sed si executor inuenit sententiam latam contra ius litigatoris. eam exequi debet. ut supra de offi. dele. pastoralis. §. quia uero. nisi apud delegatum posset efficere ut ab hoc onere ipsum absoluat ut ibi. ¶ Hoc etiam notabis quoddam ubi auctoritate falsarum literarum sententia lata est reuocanda est sine temporis præscriptione. Vbi autem à iudice lata est. sed prætextu falsi. si civiliter agatur per actionem in factum reuocatur usque ad 30. annos. ut. ff. de re iudi. l. diuus

diuus. Si uero agatur criminaliter per modum accusandi. tunc reuocatur usque ad 20. annos ut. C. eodem tit. l. quærelâ. Sed si per modum exceptionis impugnetur licetibit perpetuo quia exceptiones perpetuæ sunt. ut. ff. de exceptio. l. pure. §. ult. in titu. de excep. & C. eo. tit. l. si pactum.

Summarium

1. *Sors quid sit. Diuinitio proprie quid sit. & que sine species diuinationis. nu. 3.*
2. *Sortilegi qui dicantur.*
3. *Diuinitio quocumque modo fiat. & qualitercumque uocetur prohibita est & dånata.*
4. *Præuilegia singulorum non faciunt communem legem.*
5. *Sortilegiorum pœna.*
6. *Ad sortes an licite recurratur.*

¶ De sortilegijs. Rubr.

Dictum est supra de crimine falsi. sed quia sortes & diuines in falsitate consistunt dum sortilegi & diuinatores quod dei est proprium uidelicet futura prædicere sibi falso assumunt. & cum non sint se prophete as esse ostendunt. Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de sortilegijs. ¶ Videndum est igitur quid sit fors. quot species diuinationis. quæ diuinitio prohibita. quæ permissa. quæ pœna puniantur sortilegi & diuinatores. ¶ Sors est ars diuinandi. ¶ Diuinitio proprie in malo accipitur. propheta uero in bono unde canon dicit. nunquam diuinitio in bonam partem accipitur. Videbantur quidam sibi esse prophete. sed quia pœnam accipiebant propheta eorum facta est diuinitio. & diuinitio eorum quæ uidebatur propheta de clarata est diuinitio ut. l. q. 1. nunquam.

2. Sortilegi autem sunt qui sub nomine fidei religionis per quosdam quas sanctorum seu apostolorum uocant sortes diuinationis sententiam profitentur. Aut quancumq; scripturarum inspectione futura
3. promittunt. ut 26. q. 1. c. 1. ¶ Species diuinationis multæ sunt. quæ enumerantur. 26. q. 3. igitur. & q. 5. episcopi. & cap. nec

mirum. Omnis autem diuinitio quocumque modo fiat & qualitercumque uocetur prohibita est & dånata. ut. 26. q. 5. per totum & infra eo. titu. per totum. ¶ Sed obijcitur ex eo quod legitur. 26. q. 2. fors non est aliquid mali. sed est res in humana dubietate diuinam iudicans uoluntate ut 26. q. 3. fors. Itē opponitur ex eo quod legitur 26. q. 5. non licet ubi dicitur nec in collectionis herbarum quæ medicinales sunt aliquas obseruationes aut incantationes liceat attendere nisi rätum cum symbolo diuino aut oratione dominica. ut tantum deus creator omnium & dominus honoretur. ¶ Item opponitur exēplo Matthiæ apostoli ut 26. q. 2. non exemplo. Nam quamuis nõ statim. debeamus recurrere ad sortes. ut 26. q. 2. non statim cum tamen non super est humanum auxilium recurrere possumus ad diuinum. ut 22. q. 2. quæritur. & in dubijs secundum leges ad sortes recurritur ut. ff. de iudi. l. sed tamen ambo. C. communia dele. l. si duobus. ¶ Item obijcitur quod Iosue præcepto domini per sortes exquisiuit peccatum Achor quod commiserat sumens furtiuè regulam auri & clamidem cocci. de anathemate iherico quæ historia tangitur. l. q. 4. §. item peccato Achor. ¶ Item opponitur quod Saul sorte deprehendit Ionatham filium suum comedisse fauum mellis contra editum quod posuerat. ut tangitur hoc 22. q. 2. §. item opponitur. Ad quæ respondeo. exempla ueteris testamenti non obstant. quia hæc alia permittebantur ante euangelium quæ tempore perfectionis disciplinæ penitus sunt eliminata ut 26. q. 2. §. his ita. Exemplū de beato Matthiæ nõ obstat. ¶ quia præuilegia singulorum nõ faciunt communem legem. ut præ alleg. c. non exemplo quod autem dicit Aug. fors non est aliquid mali. uerū est in sui natura. prohibentur tamen quia propter assiduitatem utendi labuntur homines in idolatriam. sicut de iuramento dicitur & de iuni potatione. ut supra de iureiu. & si Christus. unde si esset causa honestatis & subesset necessitas ut si esset contentio de electione aliquorū & esset

paritas utrobique in omnibus. Scripsit Lau. & Ray. quod exēplo Matthiæ possunt fieri sortes. & hoc agit Beda dicens. si qui necessitate aliqua compulsi deum putant fortibus exēplo apostolorum esse consulendum. uideant hoc ipsos apostolos non nisi collecto fraterum cetu & præcibus ad deum susul egisse. ut 26. q. 2. non exemplo. sed & si ita scripserint doctor. illi decre. tamen hoc reprobatur quæ dicit licet nota nõ careat quinimo iusta reprehensione fit dignum quòd fors in talibus interuenit ut infra eod. c. ecclesia uestra. unde in casu præmissio potius putarè gratificandum per superioreum uel iterum eligendum. ut no. supra de elec. §. sed uideatur. ¶ Poena sortilegiorum secundum leges capituli est ut. C. de mali. & mathe. l. nemo. Poena uerò canonica est multiplex. Nam in talibus si peccatum est notorio eorum eucharistia denegatur. ut de con. distin. pro dilectione. Item infames suat non solum ipsi sed & qui ad eos concurrunt. ut 2. quæstione. 8. quisquis sunt. & alix pœnæ quæ continentur 26. q. 5. in multis capitulis ibi positis & maxime in 6. c. contra idolorum. ¶ Sed nunquid licitè recurritur ad sortes & ad inspectionē astrolabij. uel alias inspectiones pro rebus perditis recuperandis. Dicunt quidā quod si non fiant inspectiones huiusmodi cum inuocatione demonum uel alicuius superstitionibus licitè fiat aliter secus. Sed puto contrarium ut infra eo. c. ex tua rum. Non ob. 26. q. 2. hi qui. Nam cano ille loquitur de comparatiua permissioe. Item non ob. 37. di. si quis grammaticam. Nam licet dicatur ibi quòd arismetria & geometria habeant in sua scientia ueritatem subdit tamen quod nõ sunt scientiæ pietatis.

Summarium

- 1 Collusio quid sit, & quādo dicatur fieri in criminalibus.
- 2 Descendere a lite quot, modis quis possit.

- 3 Colludens cum inquisitore absolutus, an possit iterum inquiri.
- 4 Sententia per collusionem lata est nulla.
- 5 Poena colludentis quæ sit.

DE COLLUSIONE DETEGENDA. Rubr.

QUIA is qui colludit in falsitate consistit. nam aliud agit & aliud simulat dum accusat. & cum accusato colludit. ideo post tractatū de falsis & sortilegijs sequitur rub. de collusione. ¶ Videamus igitur quid sit collusio. & quæ colludētium poena. ¶ Collusio est inter actorem & reum latens & fraudulenta conuentio. Fit autem collusio in criminali in causa plerunque scilicet quādo accusator ueras criminum probationes abscondit seu dissimulat. Falsas uero accusationes admittit & per hoc incidit in uirtium præuicationis & extraordinariè punitur ut 2. quæst. 3. §. item præuicator in uer. sciendum. & §. præuicatorem. Vel quādo accusator in uniuersum ab accusatione desistit. & per hoc incidit in uirtium tergiuersationis. Is in quinq; libris auri punitur & infamatur. ut. ff. de præu. l. præuicationis in fi. Vnde circa hoc distinguendum est. Nam causarum tria sunt genera. Alia ciuili. alia criminalis. 2. alia spiritalis. ¶ Item à lite duobus modis receditur. Per gratiam & per transactionem. In causa ciuili quādoque quomodocunque & etiam sine iudicis auctoritate licet a causa desistere præterquam in actione famosa in qua sine auctoritate iudicis transigi non potest. ut. ff. de his qui nor. infra. l. furti §. pactus. In causa uero criminali ante inchoatam accusationem per gratiam licet desistere ut ff. ad Turpil. l. mulier. & l. quæsitum post inchoatam nõ licet citra auctoritatem iudicis & etiam rei consensum si tormenta uel uincula passus sit. ut. C. de aboli. l. 2. uel propter accusationem infamatus ar. 5. quæstio. 1. quiddam. & si desisterit incidit in Turpil. si publicum fuerit crimen quod

quod intendit. ut. C. ad turpil. l. 1. Si priuatum extra ordinem punietur ut. ff. eodem titulo. l. si quis repetere. Cum autem secundum iura canonica omne crimen sit publicum uideatur quod in nullo possit interueniri transactio posset tamen dici quod in omni crimine in quo potest iudex ecclesiasticus dispensare potest & transactio & simplici renunciationi auctoritatem prestare. ar. 5. q. 2. si primates. & 90. distin. diffidentes. In causa spirituali licet quandoque per gratiam a lite discedere sed qui sine iusta causa discedit punitur. ut. 2. quæst. 7. quapropter supra de simo. nemo Per transactionem uero a causa spirituali recedere non licet. ut supra de transac. super eo. & c. præterea. Vbi autem in causa criminali uel spirituali a lite quis desistit aliter quam debeat. ad iudicem pertinet ex officio suo inquirere. ut infra eod. c. 1. & 2. & C. de abo. l. 1. & l. fallaciter. Sed ubi ex iusta causa uult desistere iudex abolitionem indulgere debet. ut. C. de abo. l. 1. & 2. q. 4. Si abolitio. In causa uero mixta inter civilem & criminalem. ut cū quis accusat uxorem de adulterio in foro ecclesiastico ad thori separationem. potest maritus quando uult ab accusatione desistere tum etiam de adulterio condemnatam sibi reconciliare possit. ut. C. de adulte. in aut. sed hodie supra de conuersio. coniu. gaudemus & de donatio. inter uirum & uxo. plerunque. & 32. quæstio. 1. de benedicto. sed inquisitor colludere dicitur cum eo de quo inquit. ut infra eodem titulo in tantum clamor. † Vnde si inquisitor eum de quo inquit per collusionem absoluat talis absolutio non impedit quo minus iterum inquirat. ut infra eodem. c. 1. & 2. & ulti. † Nec enim tenet sententia per collusionem lata. ut. 2. quæstio. 3. si quem penitet. ut. ff. eodem titul. l. cum non iusto. & l. collusionem. & l. sententiam. unde sicut probata præuacatione denouo accusatur absolutus. ut. ff. de præuacica. l. 3. si & probata collusionem. ut dictum est. † Poena colludentis hæc est. si quis colludat in causa super beneficio. priuetur

beneficio. ut infra eod. adiuimus. si super crimine punietur in quinque libris auri. ut. ff. de præuacica. l. 3. & hanc poenam nemo præstat nisi qui desistit a publico crimine. ut. ff. ad Turpil. l. si quis. §. stellionatus. Sed qui desistit ab accusatione priuati criminis est infamis & extra ordinem punitur. ut. ff. ad Turpil. l. priuatis. C. eod. titul. l. 2. sed si absens est accusator & citatus noluit in accusatione procedere tunc grauius punietur quam poena. 5. librarum auri. ut. ff. de poenis. l. absentem. §. 2. In causa status is qui colludit perdit ius quod habebat in persona illius. de cuius statu agebatur & applicabitur illi qui collusionem detexit. ut. ff. de collu. l. 1. & C. eodem titul. l. ult. & ff. de in ius uo. l. adoptiuum. §. patronum. In alijs autem civilibus causis punietur colludens pro motu iudicis quem delusit. ¶ In summa sciendum est quod colludunt principales & colludunt aduocati qui si in causa criminali colluserint extra ordinem puniuntur. ut. 2. q. 3. §. notandum. in uer. præuacicator. colludunt & procuratores qui se dolo patiuntur superari in lite contra quos agitur de dolo sed si non sint soluendo tunc agitur contra illos cum quibus collusum est nisi parati sint in se transferre iudicia. ut. ff. de dolo. lege eleganter. supra si dolo.

Summarium

- 1 Pueri septennes doli capaces an ex delicto obligentur.
- 2 Pueris delinquentibus qualiter subueniuntur.
- 3 Peccata que membris genitalibus committuntur in pueris locum non habent.
- 4 Pueri an deierent.

DE DELICTIS PVERO rum. Rubrica.

Dictum est supra de quibusdam criminibus. sed quia dubitari possit an pueri huiusmodi

- criminibus inuoluantur. Ideo subiicitur hic rubrica de delictis puerorum. ¶ Est igitur uidendum qui pueri teneantur ex delicto. & qui non. & quæ delicta in puerum cadunt & quæ non & qualiter pueri delinquentes sunt puniendi. ¶ Pueri septuagesimæ doli capaces obligantur ex delicto. Sicut dicit Augu. in quadam glo. posita super. c. de conse. dist. 4. paruuli septennis ætatis pueri mentiri & uerum loqui & confiteri & negare iam possunt. & ideo cum baptizantur & symposium reddunt & ipsi per se ad interrogata respondent. seculi si non essent doli capaces. ut. ff. de regu. iur. l. pupillus. & ff. ad leg. Aquil. l. sed & si quæcunque. §. 1. & ff. de dona. l. hæredibus. §. 1. ¶ sed quæuis ex delictis pueri teneantur ut dictum est. nec eis subueniatur per in integ. restit. ut C. si aduersus delict. l. 1. interdum tamen miseratio ætatis ad mitiorem pœnam iudicem producit. ff. de minori. l. auxilium. §. in delictis de con. di. 4. eos. sed si ex delictis conuictus minor potuit confiteri & uitare pœnam inficiationis & negauit uel si potuit transigere & non fecit sed se in pœnam inuoluit subuenitur ei per beneficium restitutionis. ut. ff. de minori. l. si ex causa. §. nunc uidendum. sed quamuis subueniatur minoribus sicut dixi tamen impunitas delicti propter ætatem non præstatur. ut. C. de pœnis. l. impunitas. quod tamen fallit ut. C. de fal. mo. l. 1. in fi. ¶ Peccata ¶ quæ membris genitalibus committuntur in pueris locum non habent ut infra eod. c. 1. hoc enim ante puberes annos præsumitur non committi solet tamen in quibusdam malicia anticipare tempus pubertatis ut supra de despon. impub. a nobis. & aliquando temptant quod implere non possunt. ut supra de sponsa. iuuenis. & ca. adolescens. & in hoc quod ex malicia sup. plente defectum ætatis temptant. intelligo eas peccare si non cum proprijs sponsis temptant sceminae etiam ante tempus pubertatis cognosci se faciunt ut supra de eo qui cog. con. san. uxo. suæ iordane.
- ¶ Sed quæritur de periurio an pueri dixeret & uideretur quod sic. nam mendacijs

plena est puerilis ætas. ut hic. c. 1. & ualeat pupilli iuramentum. ut. ff. de libero. cau. l. ulti. unde sic pupillus potest iurare & de iurare. sed contra. ff. de iureiuran. l. qui iurare. ubi dicit quamuis non uideatur de iurare pupillus quia sciens fallere non uidetur sed lex illa loquitur in infante uel infanti proximo qui nec scire nec dicere potest. ut. ff. de acquir. hære. l. pupillus.

Summarium

- 1 Venatio quotuplex sit & quibus ac quando permittitur.
- 2 Venori quare clerico prohibeatur & non piscari.

¶ De clerico uenatore. Rubr.

HActenus tractatum est communiter de delictis clericorum & laicorum. Nunc autem tractatur de quibusdam excessibus clericorum. unde subiicitur rubrica de clerici uenatore. ¶ Videamus ergo quot modis sit uenatio. quibus sit licita & quibus non. & quæ pœna imponatur clerico uenatori. ¶ Triplex est uenatio. oppressiua scilicet hominum arenaria & saltuosa. ¶ Oppressiua est hominum & semper est illicita. de qua dicitur cepit Nemroth esse robustus uenator coram domino. id est hominum extintor & oppressor ut. 11. distinctio. his itaq;. Arenaria est quæ fit in arena. ut cum quis locat operas suas ut pugnet in arena cum aliqua bestia dentata. hanc qui exercet peccat grauiter nisi eam exerceat gratia uirium experiendarum. ut. ff. de postu. l. 1. §. item senatus 3. quæst. 7. §. tria. in uer. infames circa prin. & de hac loquitur canon ille. 86. dist. qui uenatoribus. cum duobus sequenti ca. Saltuosa est quæ fit in syluis & saltibus. & hæc est illicita ex tempore & persona. In tempore ut in quadragesima ut. 86. distinctio. 21. putatis. Ex persona. ut in clerico. in quo tamen distinguendum est. quoniam episcopo semper est illicita ut. 33. distinctio. quorum.

quorundam. Alijs clericis est licita causa necessitatis, utilitatis, & recreationis cum reibus & laqueis & canibus dummodo cum silentio & modestia fiat. Nam & monacho licet texere lina pro piscibus capiendis, de conse. distin. 5. nunquam licet etiam tempore ferato. ut pote diebus dominicis & festiuis præterquã in maioribus solennitatibus ingruente necessitate intendere piscium captioni, ut supra de ferijs. licet. & idem puto in captione ferarum. eo tamen modo quo prædixi. Illa uero uenatio quæ fit cum clamore, cursu uel armis. clericis est illicita. & in hoc etiam excipio casum necessitatis. Quid enim si apri uel ursi uenirent destruere clericorum uel monachorum segetes & uineas. satis credo quod possent uenari. hoc est feras illas excludere cum clamoribus canibus & armis. quia quod non est licitum necessitas facit licitum. ut infra de regu. iuris, quod non est licitum. hoc excusat à furto homicidio. ut in rubricis illis de furto & homi. nota tum inuenies. hæc saluosa licita est laicis pro carnibus & propellibus alias non.

2. ¶ Sed quæritur quare clericus prohibetur uenari & non piscari. Respondeo quia uenatio fit cum clamore. piscatio non uel quia maior delectatio est in uenatione quam in piscatione & maior dissolutio. Vel ideo quia uenator discurret per uia & inuia sicut diabolus cum ducit animam captiuam.

Summarium

- 1 Percussor quot modis quis dicatur. & nu. 2. Prælati in predicando qualis esse debeat.
- 2 Percussio quando sit peccatum.
- 3 Episcopus neminẽ suis manibus uerberare pot.
- 4 Clericus an & quando licite percussatur.
- 5 Pœna percussoris qua sit.

DE CLERICO PERCVSSORE. Rubrica.

Superius tractatum est de quodam excessu clericorum qui uenando committitur. Nunc tractatur de quodam

alio qui committitur feriendo & ideo ponitur hic rubrica de cleri. percussore. ¶ Videndum est igitur qui dicantur percussores & in quibus casibus liceat clericis percutere. & quæ sit pœna temerarij percussoris. ¶ Percussor duobus modis dicitur spiritualis & corporalis. Spiritualis qui inutilis sermone corda audientium ferit. ut. 45. distin. sane. Discretus debet esse prælati in predicando. ut non multum taceat. nec uerba superflua dicat. ut. 43. distin. sit rector. Et sicut non leue discrimen incumbit pontificibus siluisse quod congruit. sic obseruare debet ne indignis & nõ intelligētibus secreta mysteria sua prædicatione referare incipiat. Vitium enim animæ est indignis secreta uulgare. quod uel loquacitate incauta cum sine iudicio uolat irreuocabile uerbum uel adulatione ut ei placeat cui secreta reuelat. uel iactatione scienciæ ut plura scire uideatur. ut probantur hæc. 43. distinctione. dispensatio. & sequen. & 8. quæstio. 1. oportet. Item non debet populis grammaticam exponere. ut. 86. distin. cum multi. sed consilium domini annunciare. ut. 43. distin. eph. 5. ponere autem ante oculos hominum dei iudicia. terre cruentas conscientias persuadere poenitentiam. ut. 2. qu. 1. si peccauerit. Et sic dicit Aug. turba iniquorum cum facultas est in populis promendi sermone generali ob iurgatione ferienda est & maxime si occasionem atque importunitatem aliquod flagellum domini desuper quouis apparet pro suis meritis uapulare. ut. 23. quæstio. 4. non potest. neminem autem nominabit. ut. 8. quæstio. 2. quid autem. in quibus omnibus profectio datur intelligi quanta debet esse discretio in prædicatione sacerdotis qua si forte caruerit quasi torto naso sacerdotalis officij iudicatur indignus. ut. 43. distin. in fine.

2. ¶ Est & percussio corporalis & hæc fit manu pede uel capite uel cubito uel pectoris & humeri impulsu. Fit cum baculo uel alio genere armorum. ¶ Corporalis percussio si fiat maliciose uel ex odio peccatum est. ut. 45. distinc. cum beatus

Sed & si quis pugno percuciat impiè & dicit ludens feci non excusatur. ut supra de præsump. sicut. Nam ludus noxius est in culpa. ut ff. ad le. Aquil. l. nam ludus. quis enim ludos appellat ex quibus crimina oriuntur. ut in præmio digestorum. sed si quis plane socialiter & ex ludo percuciat non delinquit. ut ff. de iniurijs. l. illud. & i. 5. q. 1. illud. Si uero fiat causa correctionis licita est ei qui habet potestatem in eum quem percucit. ut 45. distin. cum beatis. 35. distinctio. ante omnia. ¶ Hoc tamen scias quod neminem suis manibus episcopus uerberare potest. sic. 86. distin. non liceat. sed per alium sic. ut. quæst. 5. ille qui. & si clericum faciat percuci non facit hoc per laicum sed per clericum. ut infra de sentent. excomm. uniuersitatis. nisi clericus sit omnino incorrigibilis nec comprehendi patitur ut tunc per laicum capi possit. dum tamen non amplius laici uolentia se extendat quam exigat rebellio uel defensio clerici. ut infra de sentent. excomm. ut fame.

4 ¶ Item distinguendum est circa qualitatem personarum quæ corrigende sunt & etiam circa criminum quantitatem, nam qui sunt in minoribus ordinibus constituti licite uerberantur etiam pro minoribus criminibus. 45. distinct. §. salomon. & 35. distinct. ante omnia. qui uero sunt in maioribus non sunt pro leuibus uerberandi. ut 45. distinct. cum beatus hi sunt casus speciales in quibus licite percucitur clericus quos notabo infra de sentent. excommunica. Abbas autem uel prior potest licite monachum uel cõuerlum uerberare causa disciplinæ, unde beatus Gregorius scribit beatum Benedictum quandam monachum uirga percuciendo sanasse quem crebra monitione curare non poterat. ut 45. distinct. §. salomon. hoc tamen sic facere debet ut subditis pietas matrem disciplina uero patrem exhibeat. ut 44. distinct. §. hoc etiam alibi. ¶ Poena percussoris est hæc, quia prohibetur per apostolum ordinari. ut 45. distinct. in principio. si fuerit promotus & non habens respectum ad

sum ordinem & incaute & temerarie percuciat suspenditur. ut infra eodem. ca. præterea. & si se non emendauerit depouatur ut infra eodem capitulo 1. & saluo quod si ex incauta percussione mors interueniat etiam si causa disciplinæ fiat irregularitas contrahitur. ut supra de honore præbyterum & de hac. materia in rubrica illa notauimus.

Summarium

- 1 Maledicus quis dicatur.
 - 2 Actio iniuriarum datur contra maledicum.
 - 3 DetraCTOR qualiter puniatur.
 - 4 Clericus maledicus quomodo puniatur.
 - 5 Conuicator qua poena feriatur.
- Pœna blasphemantium quare potius imponitur pecuniaria quam corporalis, & cui applicetur. num. 7.

DE CLERICO MALEDICO. Rubrica.

DICTUM est supra de clerico percussus, & ibi distinctum extitit quod percussio alia fit alia lingua. In hoc ergo tractatu insistitur circa illam speciem scilicet percussione linguæ, & ideo subijcitur hic rubr. de cleric. maledico. & quæ sit poena maledici.

1 ¶ Maledicus est is qui obloquitur de homine detrahendo ei & eum obloquens deprinendo. ut infra eodem. c. 1. Summa enim iniquitas est detrahere. Omnis. n. qui detrahit fratri suo homicida est. ut 6. qu. 1. summa & alibi dicitur detractores fratrum homicidæ sunt. ut de con. di. 1. homicidiorum unde nec tui commendandi causa aliquid dicas quo minor alius fiat ut 11. q. 4. si quis uero 98. distinct. nullus uero & c. ecce. si quis autem uerbum iniuriosum dixerit proximo delinquit in deum. & peccat in proximum ¶ unde datur proximo actio iniuriarum. ut in l. de iniur. §. 1. ff. de iniur. lita apud Labeonem. §. cõuitium & C. eod. tit. l. si non conuictij quæ famosa existit. ut ff. de his qui not. infam. l. Athleras. §. ultri. & C. ex quib. cau. infam. irro. l.

irro. In iur' arum supra de sent. & re iudi- cum te. Est etiam maledicus blasphemus dei & sanctorum. ut infra eodem. c. statui- mus. ¶ ¶ Lunitur detractor quod fit infa- mus & ab ecclesia extorris. ut 6. quæstio. 1. deterioris. Item punitur ut homicida ut in præalleg. c. homicidiorum. non quia ita graue sit crimen detrudere sicut occi- dere. sed quia sicut homicida punitur pœ- na æterna quo ad deum sic & detractor. sicut in euangelio dicitur qui dixerit fra- tri suo racha reus erit gehenne. ¶ Item clericus maledicus si in iudicio de hoc fuerit conuictus degradatur. ut 46. distin- ctio. clericus maledicus. ¶ ¶ Conuiciator fratris punitur pœna pecuniaria facta æ- stimatione iniurie arbitrio iudicis secun- dum qualitatem & quantitatem iniuriæ. ut insti. de iniur. §. in summa. & hoc si ciui- liter agatur. Si autem criminaliter aga- tur extraordinaria pena officio iudicis reo irrogatur. ut ibidem. Si quis autem contumeliam uel conuicta episcopo intu- lerit mox depositus curiæ tradetur. ut 11. quæst. 1. si quis sacerdotum. & ma- xime si in depressionem domini papæ aliqua protulerit ut infra eod. c. 1. Verum tamen in hoc sanctæ ac religiôsæ dicere posset summus pontifex sicut dicit domi- nus imperator. Si quis modestus nescius & pudoris ignarus improbo petulanti- que maledico nostra crediderit lascescen- da ac temulentia turbulentus. obtrator ipsorum fuerit. pœnæ nolimus subiugari. neque durum neque asperum aliquid sustinere quoniam si ex leuitate proces- sit contemnendum est. nec lubricum lin- guæ ad pœnam facile trahendum. est. ut ff. ad leg. Iul. ma. l. famosi. Si ex infamia miseratione dignissimum. si ob iniuriam remittendum. i. ad principem transferen- dum. ut. C. si quis impera. male. l. una. ¶ Si quis autem contra deum uel aliquem san- ctorum suorum & maxime beatam uirgi- nem linguam in blasphemiam publicè re- laxare præsumpserit. per suum episco- pum pœnæ subdatur annorata infra eod. c. statuius. quæ pœna locum habet cum blasphemiam non calore iracundie.

non æbrietate uel dementia ptolata est. alius cū blasphemate benignus ageretur. ut. 2. q. 3. si quis iratus. & §. notādū. C. de reb. credi. & iureiuran. l. 2. C. de iniur. l. si nō conuictij. & ut supra. dixi. cum quis ma- ledicit impetatori. ¶ ¶ Sed quæritur de pœ- na pecuniaria quæ in fine illius decreta. statuius adijcitur quare sit adiecta. Re- spondeo ideo. quia plures magis timent pœnam pecuniariam quam etiam cor- poralem. & propterea imponitur illa quæ magis timetur. ut supra ut lite non contestata. quoniam frequenter. ¶ Sed quæ- ritur. cui hæc pœna pecuniaria solua- tur. Et uidetur quod potestati seculari ex eo quod dicit in fine. quod etiam in- ter alia communiatum statuta ponatur. Vel dic quod hoc crimen ecclesiasticum est a quocunque commissum. & ideo pœ- na illa soluetur episcopo in usus paupe- rum conuertenda. ut supra de foro com- peten. cum sit supra de uiu. cum tu. Vel si uis distingue personas & ditribue pœ- nas. ut pœna clerici blasphemii soluetur episcopo. & pœna laici soluetur potesta- ti. Et nota quod hæc pœna pecuniaria est irremissibilis. ut in fi. illius decre. sta- tuimus continetur. ubi dicit nullam in hoc misericordiam habiturus. Illā enim clausulam ad pœnam pecuniariam refe- ro. non ad superiores. Et intelligo si bla- sphemus habeat unde soluat. cæterum si paupertas impossibilitatem inducat iu- dex ecclesiasticus in flagella commutet. ut supra de raptu. in archiepiscopatu 12. q. 2. fraternitas 14. quæstio. 6. si res aliena supra de iudæ. postulasti & c. ad liberan- dam. Sed hæc omnia pro tribunali sunt sed in iudicio animæ sacerdos discretus moliet hunc rigorem & misericordiam non negabit quia misericordiæ dei nec mensuras possumus ponere nec tempo- ra diffinire apud quem nullus patitur ue- niæ moras conuersio. ut 26. 1. o. 6. hi qui.

Summarium

1. Excommunicatio quid sit. & quot sunt spe- cies excommunicationis.

Clerici

- Clerici excommunicati qualiter puniantur.
- 2 Clericus excommunicatus quare teneatur dicere horas canonicas.
 - 3 Excommunicatus excommunicatione durante fructus beneficij non percipit.
 - 4 Regresso iure postliminiy non restituuntur stipendia eius temporis quo fuit apud hostes.
 - 5 Excommunicatus excommunicatione minori exercere potest ea que sunt iurisdictionis. sed non que sunt officij.
 - 6 Excommunicatus excommunicatione minori an celebrando graviter peccet.
 - 7 Depositus uel degradatus celebrans an conficiat.

¶ DE CLERICO EXCOMMUNICATO ministrante. Rub.

Dictum est supra de quibusdam excessibus prælatorum. sed quoniam clerici delinquentes plerunque excommunicantur plerunque interduntur aliquoties deponuntur & nihilominus claves ecclesiæ contemnentes irreuerenter ingerunt se diuinis. Idcirco subijcitur hic rub. de cle. ex interdic. uel. de po. mi. ¶ Videndum est igitur de pœna istorum qui quantum in eis est misteria sacra profanant & an cum eis naleat dispensari. ¶ Est autem sciendum quod excommunicatio. alia maior. alia minor.

- 1 † Maior excludit sacramentis & a communione fidelium. Minor autem tantum a sacramentis excludit. ut supra de excep. à nobis infra de sent. excomm. c. penulti. sed totum contrarium dicit canon. 3. q. 4. Engeltrudā. Ibi n. dicit quod Engeltruda non solum fuit excoicata minori excoicacione quæ a fraterna societate separat. sed etiam maiori quæ a corpore Christi rescindit. Sed exponenda sunt uerba illa sic ut intelligamus fraternam societatem quam contrahimus in communione sacramentorum. corpus autem Christi ecclesiam ut ibi dicit. per ecclesiam uero intelligas collegium fidelium. ut de con. distin. 1. ecclesia. Item sciendum est quod duæ sunt species minoris excommunica-

tionis. una est quæ excludit a sacramentis & hæc quandoque contrahitur a iure utpote per participium excommunicati excommunicatione maiori. ut infra de sentent. excomm. nuper. Quandoque ab homine per sententiam. ut 5. qu. 1. c. 2. Alia species excommunicationis minoris separat a comunione fidelium & non sacramentorum. ut. 5. q. 2. præsent. & q. 4. in loco 18. dist. placuit 34. dist. quorundam 58. dist. si quis de alterius. excommunicati igitur maiori excommunicatione & minori secundum primam speciem diuina officia celebrare non debent. & si hoc fecerit alter deponetur. ut infra eodem. c. latores. alter graviter peccat nullus tamen notam irregularitatis incurrit ut infra eod. c. si celebrat. quod intelligo si sollemniter celebrat iuxta præcedentem consuetudinem & ut prius. ut hæc probatur infra eo. c. illud. & 11. q. 3. si quis damnatur & c. seq. si quis episcopus. secreto tamen non officando ecclesiam sed solus legendo non cantando & sic plane ut a nemine audiat dicere horas potest & debet. missam autem celebrare non potest quomodocunque nec sacramenta ecclesiastica per tractare ut 28. dist. præsbiterum. ¶ Si tu quæras quæ est ratio quare excommunicatus teneatur dicere canonicas horas. Respondeo quia oneris est. & ideo non tollitur. alias ei sententia prodesset quod esset iniquum. nam euidenter iniquum est ei prodesse sententiã contra quem lata est. ut. ff. de except. rei iudi. l. euidenter. & pœna non habet immunitatem. ut. ff. de interdic. & releg. l. relegatorum. §. ult. nec aliquid esse habet delictum cum uenia. ut. ff. de mino. l. Papi nia. † & propterea quia excommunicatus diuina non potest celebrare officiendo ecclesiam ut prius. fructus beneficij non percipit excommunicatione durante. ut supra de appell. pastoralis in fin. & 32. dist. præter hoc. & si reconciliatus fuerit fructus illius temporis non recuperat

- 2 † sicut regresso iure postliminiy non restituntur stipendia eius temporis quo fuit apud hostes. ut. C. de re milit. l. stipendia.

hæc

hæc est etiam causa quare excommunicatio non confertur beneficium, ut supra de æta. & qualita. præsi. cum bonæ memoriæ. Nam beneficium datur ratione officij ut. 81. distin. si quis sacerdotum & c. eos. hæc omnia quæ dicta sunt in excommunicatio locum habent & in interdictione nam uterque ingerens se divinis est in causa depositionis, ut infra eodem ca. clerici. Nec ob. quod ibi dicit nisi moniti sine dilatione redierint quia nihilominus & si redierint possunt deponi, sed si redierint ad statum & obseruantiam interdictionis potest dispensationem obtinere. Nec ob. infra eodem. c. postulasti. §. præterea, ubi dicitur quod clerici qui talia præsumpserint beneficijs sunt ecclesiasticis spoliandi. Nam ibi suppleo & officijs. uel ibi agitur de clericis celebrantibus in locis interdictionis non de clericis interdictionis. Et quod dixi in clerico interdictione dico in clerico suspensio dummodo ab officio sic suspensus hæc enim duo æquipollentia sunt & eundem habent effectum. clericum interdici & suspendi. † Vnum tamen non omitto notare quod excommunicatus ex communicatione minori potest exercere ea quæ sunt iurisdictionis & eligere potest & non eligi & sacramenta ab eo collata non carent uirtutis effectu. cum non uideatur à collatione sed à perceptione sacramentorum quæ in sola consistit perceptione remorsus peccat tamen conferendo sacramenta sed leuiter, quia ut predicti non est exclusus à conferendo sed à percipiendo, sed celebrando peccat grauius ut hæc omnia colliguntur infra eodem si celebrat. † Sed mirum est quod excommunicatus excommunicatione minori celebrando peccat grauius non tamen irregularitatem incurrit cum ex omni mortalibus constituitur irregularis irregularitate canonica ut promoueri nõ potest ut. 25. distin. §. nunc autem. & c. primum. & promotus sit suspensus quo ad se ut. 1. q. 1. sacerdotes. Ad quod respondeo quod dicit illa decre. si celebrat nullius notam & c. sic intelligo quantum ad id quod ibi sequitur. s. quo minus eligat & quo minus

exequatur quæ iurisdictionis sunt secus quæ sunt officij. † Sed queritur de deposito seu degradato an conficiat Et uidetur quod sic quia ordinem non amittit. ut. 20. q. 3. eos. 1. quæst. 1. quoddam quidem. de con. dist. 4. ostenditur. 32. q. 7. licite. ar. contra. 1. distin. accidens. 11. quæst. 3. episcopus. 81. distin. dictum. 23. quæst. 8. clericis. 54. distin. ex antiquis. Ad hoc respondeo. potuit ipsum non conficere. potuit enim ecclesia auferre potestatem conficiendi quæ contulit ordinando. quamuis character qui animæ insigitur non possit auferri. Cum eo qui excommunicatus se sciens in contemptum clauium præsumpserit celebrare diuina non potest alius à papa dispensare nec etiam synodus. ut. 11. quæstio. 3. si quis episcopus damnatur. & cap. si quis in consilio.

Summarium

- 1 Non ordinatus celebrans an conficiat.
- 2 Non ordinare an possit non ordinatus.

DE CLERICO NON ORDINATO MINISTRANTE. Rub.

IN superiori rubrica dictum est tractatum de his qui excommunicati interdictioni depositi administrant hic tractatur de his qui non ordinati hoc faciunt, & ideo subiicitur hic rub. de cle. non ord. mi. ¶ Videamus igitur an talis celebrando conficiat. & an cum eo ualeat dispensari & in quo. ¶ Est autem sciendum quod talis si celebrat non conficit. nullus enim celebrat nisi sacerdos qui rite fuerit ordinatus. ut supra de sum. Trini. & si. ca. c. firmiter. de con. distin. 1. c. 1. & c. sicur. 81. dist. 2. dictum. ¶ Nunquid autem non ordinatus baptizare potest. Respondeo non ex officio. sed sicut laicus in necessitate absente sacerdote potest. ut. 20. q. 1. ad limina. 93. di. diaconus. de con. di. 4. constat. Talis autem abijciatur ab ecclesia & nunquam ordinetur. ut infra. e. c. 1. ¶ In exequendo ordinem quæ iam habet & in beneficio pote-

rit cum eo per episcopum misericorditer dispensari ne sustentatione priuatus ad seculi negocia reuertatur. ut infra eod. c. 2. Sic plerunque dispensatur in beneficio & non officio. ut. l. di. studeat. 28. di. præsbyterum. & hoc ideo ne in uituperium clerici mendicet miser clericus in plateis ut. 93. distinctione diaconi.

Summarium

- 1 Desponsari an possit cum clerico per saltum promotio & conferatur & ordo pratermissus.
- 2 Intellectus ad. c. sicut. 11. distin. & ad. c. ueniens. supra de cleri. non baptiza. ministran.
- 3 Episcopus sine sacerdotio quis esse non potest.

DE CLERICO PER SALTUM promotio. Rub.

Dictum est supra de clericis non ordinatis ministran. hic tractatur de ordinatis inordinate hoc est præpostere & per saltum. & ideo subiicitur hic rubri. de cle. per sal. pro. de hoc autem quid iuris sit breuiter uideamus. ¶ Et est sciendum quod gradatim & per ordinem est ascendendum. ut. ff. de mu. & ho. l. gradatim. & l. honor. §. gerendorum. C. ut dignitatum ordo ser. l. 1. & 2. li. 12. Et ascendendum est de minori ad maius. Nam qui prouehitur de minori ad maius prouehitur ut. 93. distinct. legimus in fi. & per certas interstitias temporum. ut. 77. di. in singulis. & c. quicumque. & in sequentibus. c. ¶ si quis ergo per saltum promotus sit in aliquo ordine pratermissio misericorditer agi potest ut conferatur ei ordo pratermissus. ut infra eo. ti. c. uno. 52. dist. sollicitudo. caute enim supplendum est quod omittitur. ut supra de sacramen. non iteran. c. pastoralis. Et secundum hoc uidetur quod aliquis nullum ordinem habens potest esse sacerdos. Sed oblat. 11. distinctione. sicut. & supra de cleri. non bapt. mi. ueniens. sed ad canonem ¶ Respondeo clericatus & sacerdotium faciunt sacerdotem. uerū rectè & ordinate. Sed quamuis

inordinate nihilominus ordo sacerdotalis secundū formam ecclesiæ collaris efficit sacerdotem ad aliud autem respondeo speciale est in non baptizato ut nullum recipiat sacramentum. quia baptismus est in noua omnium sacramentorum. ut. 32. di. §. uerum. ¶ ubi enim non sit positum fundamentum nihil superedificari potest. ut. 1. q. 1. cum Paulus. ut not. supra de præsbytero non bapt. mi. Episcopus autem sine sacerdotio quis esse non potest. ut infra titul. proxi. ex literis.

Summarium

- 1 Furtiue ordinari qualiter quis dicatur.
- 2 Furtiue promotus an possit in ordine ministrare & an cum tali ualeat dispensari & per quem.
- 3 Ordines omnes an quis possit eodem tempore suscipere.

DE EO QUI FURTIVE ORDINEM suscipit. Rubrica.

Dictum est supra de his qui ascendunt ad ordines per saltum. Nunc tractemus de his qui ascendunt per furtum. ¶ Per furtum autem intelliguntur ascendere qui clandestinè promouentur. ut in infra eo. c. innotui. hoc est contra conscientiam superioris. ut. 64. di. extra conscientiam. Et ideo subiicitur hic rubri. de eo qui fur. or. susce. ¶ Videamus igitur an quis possit ministrare in ordine quem furtiue recepit. & an cum tali ualeat dispensari & per quem. ¶ Et est sciendum quod si quis promouetur ad ordines eodem die minores & ad sacrum in sacro non poterit ministrare. nec etiam in minoribus nisi ex permissione. ut in infra eod. c. cum h. lator. si uerò promouetur ad duos sacros in neutro poterit ministrare. ut in infra eo. innotuit. ¶ Sed opponitur primum ordinè bene recipit quia de conscientia. Sed cūdum autem male quia furtiue quare ergo punitur in executione prioris. Respondeo cum is qui ordinatur recipit primū ordinem gerit in animo ut illo nō contentus eodem die recipiat secundum. & ideo ani mi deliti-

mi destinatione peccat in receptione primi. In secundi uero receptione peccat re ipsa idest ipsa receptione. & simile ad illud supra de tempo. ordi. literas. ¶ An autem quis posset omnes ordines recipere. dic ut not. supra de temp. or. §. ordines minores. Circa hæc poterit quilibet dispensare si prohibitio facta non sit sub in terminatione excommunicationis uel poena ne quis ad omnes ordines eodem die ascendat. ut infra eodem. c. primo. imò uidetur quod hoc liceat abbati in suo monasterio. ut infra eod. cum. h. in fi. licet quidam uelint intelligere illud in episcopo qui uicem episcopi gerebat in ecclesia cui præerat quæ regularis erat & episcopalis. ut supra de iudi. causam. sed si interminatio facta sit tunc dispensatio fieri non potest siue auctoritate & licentia papæ ut infra in. c. innotuit. in fine.

Summarium

- 1 Prelati quando dicuntur excedere.
- 2 Episcopum non dominum sed recolligam præbyterorum cognoscere debet.
- 3 Abbates quando dicantur excedere.

DE EXCESSIBVS PRAELATORUM. Rubrica.

TRactauimus supra de quibusdam excessibus subditorum in prælatos ut de his qui per saltum uel per furtum ad ordines ascendunt. sed ne ex hoc aliqua prælatis obrepat elatio subijcitur hic rubrica de excessibus præla. in subditos. Nos autem de multis excessibus aliquos prosequamur. nec prælati hoc ad animam reuocet. currunt enim inter infamiam & bonam famam ut seductores & ueraces. ut 6. q. 1. sunt plurimi. ¶ Excedunt prælati in exigendo dum imponunt talias & collectas. ut infra. e. c. 1. & ut no. de hoc supra de celi. & ex ac. §. nunc uideamus. Excedunt ut dicitur ecclesie Romanæ uel eius legatus in aliquo subueniunt. querunt prædâ potius quàm subsidium in subiectis ut no. supra de rap. §. habet quidam. cū deberet manus suas seruare innoxias deo legi & principi. nul-

lūque contingere lucrū ut in autē. de mās. princi. §. 1. col. 3. C. de super. indic. l. 1. l. 10. ff. de dā. infec. l. ex damno §. 1. in autē. de col. §. hoc quoq. coll. 6. nisi ex magna causa. & specialibus casibus. ut. 1. 6. q. 1. §. nouarū supra de celi. cū apostolus supra de iure pa. præterea. Excedunt quia de facili sine causa & sine ordine iuris excommunicant & suspēdunt. cū excoicatio quæ est æternæ mortis dānatio sine certa & manifesta causa ferri non debeat. nec pro paruis & leuibus causis ut. 1. 1. q. 4. nemo. & c. nullus. 2. q. 1. nemo. & c. deus omnipotēs supra de appel. rephēbilis. 12. q. 1. indigne infra de sen. ex cō. sacro. Excedunt quia in iudicijs clericorū suorum consilijs non utuntur. cōtra id quod legitur. 15. q. 7. c. pe. & ul. sicut præsens & præsentibus officialibus suis iudicare debet. ut. C. de sen. & interlo. om. iu. l. cū sententiā. ¶ Excedunt quidam in nimio rigore. quidam in omnimoda relaxatione rigoris cū ex utroque unū sit faciendū tēperamentū. ut nec rigor iusticiæ sit rigidus. nec māfuetudo dissoluta sit. ut. 45. di. disciplina Excedunt qui superbe prædicat & sine cōpassione cōdēnant. ut. 45. di. habet hoc propriam. & ca. uera iusticia. Excedunt dum malos clericos ordinant de quibus canon loquitur. facit hoc nimia remissio sacerdotum nostrorum qui pompam multitudinis quærunt. & putant ex hac turba aliquid sibi dignitatis acquiri. Hinc passim numerosa pluralitas etiam in his locis ubi solitudo est talium reperitur dum per parochias extrê di cupiunt aut quibus aliud præstare non possunt diuinos ordines largiuntur. ut. 59. dist. si officia. ¶ Excedunt dum exquisita & singularia quærunt. quos increpat Hierony. dicens natus in paupere domo & in tugurio rusticano qui uis milio & cibario pane uetere rugietē saturare poterat. nunc similia & mella fastidio. ut. 12. q. 2. gloria. Excedunt qui circa diuitias & ornatum ecclesiarum omne suū studium appointunt & de ministris nulla est cura. contra quos inuehitur Hiero. in prælle. c. dicens. Marmora nitent auro. splendent laquearia gēmis. altare distinguitur. & ministrorum

nistrorum Christi nulla est dilectio. ¶ Excedunt in superbis gestis & claris dum se inter sacerdotes gerunt damnabiliter. canone dicente †. Episcopus in ecclesia in consensu præsbyterorum se collegam esse cognoscat. ut 95. distin. episcopus excedunt in procuracionibus. ut not. supra de cen. & exac. ¶ Excedunt dum inferiorum honoribus derogant. ut infra eo. c. ad hoc. quia sicut non uult grauis oneris sarcinas ferre. ita non audeat alij imponere importabile pondus. ut 2. q. 6. qui scit. Excedunt dum beneficia uacantia clericis conferenda sibi retinent. ut infra eod. c. ad aures. Quod nõ licet nisi ex causa cũ suo capitulo prælatus statueret de aliquo personatu uel beneficio supprimendo. ut eccle. benef. sine dimi. conse. ut nostrum ut supra de constit. cum accessissent. uel nisi hoc per priuilegium seu indulgentiã aliquis obtineret. ut infra de uerbo. sign. tua nobis. Excedunt episcopi dum ab abbatibus & monachis aliqua exigunt cõtra ordinis instituta. ut infra eo. c. sane supra de simo. ne dei ecclesiam. cum ea. ad quæ tenentur abbates episcopi scripta sunt. ut 18. q. 2. hæc tantum & c. abbates supra de offi. ord. conquereute. Unde si episcopi indebita & insolita exigat. possunt abbates iure proprio denegare. ut infra eod. c. sane & c. cum ad quorundam 10. q. 1. quia cognouimus. nisi prælatus esset in possessione uel quasi eius quod exigit. tunc enim illud subtrahere subdito non liceret. ut supra ut lite pen. a memoria 16. q. 2. uolumus & 17. dist. S. hinc distinguendum. ¶ Excedunt dum religiosos contra indulgentias & priuilegia sua molestant. ut infr. e. c. nimis & c. tâta. Sed & religiosi caueant ne priuilegijs abutantur & ne propter indulgentias insolentescant. sed in humilitate regulari sic degant ut ecclesiarum prælati efficaciores & promptiores existant & ad exhibendum eis de suis malefactoribus iustitiæ complementum eorumq; priuilegia diligentius & perfectius studeant obseruare ut supra de deci. nuper in fin. Ceterum si cum alijs similem uitam susceperit si-

milem cum eis in legibus sentient disciplinam. ut supra de sta. regu. recolentes. ¶ Excedunt etiam & abbates qui suis finibus non contenti manus ad ea quæ sunt episcopalis dignitatis extendunt cognoscendo de causis matrimonialibus & alia episcopalia exercendo. ut infra eo. c. accedentibus. Sed uidetur quòd de causis matrimonialibus cognoscere possit ut supra de consang. & aff. ex literis. Ad quod respondeo. illud competit abbati ex priuilegio speciali & in hoc concordat decr. infra eo. c. accedentibus. in fi. ubi dicit nisi forsã quisquam eorũ speciali concessio ne uel alia causa legitima super huiusmodi ualeat se tueri utpote præscriptione. nam potest abbas quædam iura episcopalia præscribere quæ episcopale officium non requirunt. ut supra de præscrip. auditis. & eodem modo ex consuetudine præscripta potest cognitio causarum matrimonialium ad archidiaconum pertinere. ut supra de rest. spol. literas.

Summarium

- 1 Nouum opus facere quid sit.
- 2 Nunciare quid sit.
- 3 Aedichum nunciacionis noui operis quid contineat.
- 4 Nunciatio noui operis cui fieri debeat.
- 5 Nunciatio facta ad locum uenire in adificiũ existente an teneat.
- 6 Nunciatio noui operis facta domino non tamen in opere an ualeat.
- 7 Iuramentum calumnie an exigatur in nunciacione noui operis.
- 8 Nuncians quid demonstrare habeat.
- 9 Nuncians nomine alieno ad quid teneatur.
- 10 Nunciatio quot modis fiat.
- 11 Nunciacionis effectus quis sit.

DE NOVI OPERIS NUNCIACIONE. Rubrica.

IN superiori rubrica diximus de prælati excedentibus in subiectos in præsentis autem rubrica agitur de subiectis excedentibus in contemptum iuris uel prio-

uel prioris seu prælati unde subiicitur hic rubrica de noui operis nuncia. ¶ Videndū est igitur quid sit nouum opus. quid nunciare nouum opus ad quæ noua opera pertineat nunciatio cui sit nunciandum. qualiter fiat nunciatio & quis sit nunciationis effectus. ¶ Opus nouum facere uidetur qui aut ædificando aut detrahendo aliquid pristinam faciem operis immutat. ut ff. eodem titulo. l. 1. §. opus nouum si quis autem uetus ædificium fulciat aut si unum uel alterum clementum imponat nouum opus facere non uidetur. ut ff. eodem tit. l. 1. si quis ædificium & l. stipulatio. §. opus. Longe enim aliud est facere aliud reficere. ut ff. de iti. actuque priua. l. 3. §. reficere supra de iudæ. consuluit. & c. iudæi. ar. tamen est. ff. de mor. inferen. l. 1. §. ædificare. ¶ Nunciare idem est quod prohibere. unde pro eodem habeo quod ad effectum siue quis dicat nuncio nouum opus uel prohibeo nouum opus. ut infra eod. c. significantibus. & ff. eo. tit. l. 1. §. nunciamus. ¶ hoc autem editū non omnia opera complectitur sed ea sola quæ solo coniuncta sunt quorum ædificatio uel demolitio uideatur nouum opus continere. ut ff. eodem tit. l. 1. §. hoc autem editum. ¶ Fit nunciatio omnibus existentibus in ædificio. ut ff. eodem tit. l. operis noui & l. ciuilibus & l. de pupillo. §. 2. & 3. ¶ Sed quid si fiat nunciatio ad ipsum locum nemine in ædificio existente nunquid tenet denunciatio sic. quia si nullus sit in ædificio potest aliquis esse præsens & audire denunciationem & domino operis indicare unde sufficit in præsentibus nunciari. ut ff. eod. tit. l. de pupillo. §. 3. Et propterea non obstat absentia domini operis. ut infra eod. c. cum ex iniuncto in prin. Et facit ad idem. C. de dam. infec. l. dies. §. totiens & ff. quod uel aut clam. l. autem. §. r. in fin. ¶ Quid si fiat nunciatio noui operis domino operis nõ tamen in opere uideretur quod nullus sit momenti quia in re præsentis fieri debet ut dictum est. & probatur ff. eod. tit. l. de pupillo. §. si quis sorte. Sed uerius est quod tenet nunciatio sicut & illa quæ fit in re

præsentis domino operis absente & nemine insistere ut superius dictum est. dicitur autem nullius esse momenti nunciatio quæ fit domino absente quantum ad ea quæ sunt in opere antequam ipse ad opus redeat. non enim omnia quæ facta sunt post talem denunciationem demolienda sunt sed tantum illa quæ post regressum eius edificantur. ¶ In nunciatione noui operis necessarium est iuramentum de calumnia. si tamen ab aduersario exigatur. ut ff. eodem tit. l. de pupillo. §. qui opus nouum. Quidam tamen dicunt. l. ilam hodie non tenere per authem. de his qui ingre. ad ap. §. ulti. coll. 5. & signatur. C. de iureiuran. propter calum. in authem. hoc sacramentum. & in alio authem. hoc in sacramento. Ibi enim dicitur in initio litis. hoc est in contestatione litis de calumnia iurandum esse ne sæpius iuretur. Alij autem dicunt quod illud autem loquitur de iuramento quod in contestatione litis præstatur uel post. unde quod dicit ne sæpius iuretur supplet post litis contestationem. unde leges quæ dicunt de iuramento præstando autem litem contest. non reuocantur per authem. præal. ff. de no. pe. nun. l. de pupillo. ff. de dā. infec. l. qui bona. §. qui dāni. & §. si quis stipulaturus. & ff. qui satis. da. co. l. de die. §. iubetur. Quod tamen intelligendum est post nunciationem cum is cui nunciatio est adit prætorem uel prælatum postulans sibi remitti nunciationem nisi ille de calumnia iuret qui denunciavit. à principio enim non exigitur prætoris autoritas. ut ff. eodem tit. l. 1. §. nunciatio. & §. ex hoc edito. ¶ Item qui nunciat necesse habet demonstrare in quo loco opus nouum nunciat ut sciat ædificator ubi possit ædificare & ubi interim abstinendum est. ut ff. eodem tit. l. pupillo. §. qui nunciat. ¶ Item qui opus nouum nunciat si quid iam operis factum est iustificationes referre debet ut sciatur postea quid factum sit. ut ff. eod. tit. l. non solum. Item modulus debet sumere is qui nunciat. ut probari possit quid postea ædificatum sit. ut ea. l. §. sciendū. ¶ Itē qui nomine alieno

ne alieno nunciat, necesse habet satisfacere rem ratam dominum habiturum. ut. ff. eod. tit. l. qui in re. §. quæ procuratorio. quod locum habet secundum quosdam cum de mandato dubitatur secundum alios etiam si de mādato constet & est ibi speciale sicut & alibi. ff. ad. trebel. l. quidam ¶ Tribus modis fit nunciatio. per uerba, per prætoris interdictum. & per iactum lapilli. & in hoc ultimo modo dicunt quidam uerba non debere interuenire. Alij dicunt uerba posse interuenire ut nuncians sic dicat nuncio uobis nouum opus per iactum lapilli. ¶ Effectus nunciationis est ut quicquid postea ædificatū fuerit iure uel iniuria destruat. ut. ff. eod. tit. l. i. in princ. & l. prætor. §. i. & infra per totum. unde similia sunt hæc quo ad hoc noui operis nunciatio & excommunicatio. quia utraque tenet siue fiat iure siue iniuria ut r. q. 3. sent. ntia. In nunciatione est ratio sprete prætoris auctoritas. in excommunicatione contemptus clauium. ¶ Est & alius effectus denunciationis. nam si quis uerbis nunciat facit aduersarium possessorem. ut. ff. eod. tit. l. i. §. in operis. & l. de pupillo. §. meminisse. secus si per prætorum siue per iactum lapilli ut ibidem. Ratio diuersitatis hæc est. quia possessio solo animo amittitur ut cū quis suspiciatur se posse repelli. ut. ff. de acqui. pos. l. possideri. §. in amittenda. & l. si id quod. §. ulti. Sed qui lapillum projicit & sic nunciat non prændit signum timidi & fugientis. sed audacis & punatur ac possessionem defendere uolentis. & ideo non amitti possessionem & idem est cum quis prætorum adit uel prælatum loquens eis in audacia mentis suæ domine talis ædificat in meo faciatis eum incontinenti exire alioquin iam uidebitis quid fiet. ubi uero quis in humilitate uerborū & arenga proponit ædificatorum succedēs in ornatu & expoliatione uerborum uel sermonis per hoc ipsum mouere intendens ut de possessione exeat uel in miseria & depressione quadam supplicans & exorans ut exeat perdit possessionem. ut dictum est. Tertius effectus est ut si is cui

est nouum opus nunciatum nolit se defendere transferatur in eum onus probationis ut. ff. eo. l. si prius. quod uerum est si nolit defendere infra tres menses quod speciale est in hac causa ut infra eo. c. ulti. C. de edi. priua. l. ulti. primus & tertius effectus nunciationis tolluntur per remissionem ut infra eo. c. cum ex iniuncto siue sit expressa remissio ut infra eo. c. si nouum. & ff. de remissi. l. i. siue tacita ut. ff. eod. tit. l. i. C. & post operis. l. non solū. §. morte.

Summarium

- 1 Privilegium quid sit, & nu. 2.
- 2 Privilegium non est nisi indulgeat speciale.
- 3 Species privilegiorum quot sint.
- 4 Privilegium concedere qui possint.
- 5 Privilegium quibus modis tollatur.
- 6 Ins publicum auctoritate & utilitate pactis priuatorum tolli non potest.
- 7 Macedoniani & Velleiani privilegium, an per pactum tollatur.
- 8 Privilegy uerba obscura à quo sint interpretanda.
- 9 Tēplary & hospitalary ac Cisterienses, nec non alij monachi, an aliquod privilegium habeat, & nu. 10. & 11.
- 12 Privilegium concessum aliquibus quod non possint suspendi interdici, uel excommunicari ab alio archiepiscopo uel episcopo, quomodo intelligatur.
- 13 Interdicti tēpore uel excommunicationis alius cuius terre an aliqui religiosi possint celebrare, & quomodo.
- 14 Predicatore & minores an possint ubique celebrare.
- 15 Confratres religiosorum quibus privilegijs uti debeant.
- 16 Consulis Romane ecclesie an sit exemptus.

DE PRIVILEGIIS ET EXCESSIBUS PRAELATORUM.

Rubrica.

Dictū est supra titulo secūdo de excessibus prælatorum nunc agitur de excessibus subditorū qui privilegij

ullegijs & indulgentijs abutuntur. unde subicitur hic rubrica de priuilegijs & excessibus priuilegiatorum. ¶ Videamus itaque quid sit priuilegium. unde dicitur: quot sunt species priuilegijs quibus quis possit concedere priuilegia. quanto tempore durat priuilegium. quod priuilegium alteri præiudicet. & quibus modis priuilegia tollantur. ¶ Priuilegium est beneficium contra ius commune concessum. Non enim est priuilegium aliquid nisi indulgeat speciale ut infra de uerbo. signifi. abbate r. eo. in his. C. de thesau. l. una lib. 10. ff. ad municipa. l. r. ff. de lega. r. l. si quando 25. quæst. 1. §. ult. ff. de usu. & ha. l. diuus.

¶ Priuilegia dicuntur leges priuatorum a iure communi exceptorum ut 3. di. priuilegia enim singulorum ut ait Hiero. communem legem facere non possunt ut 26.

¶ non exemplo. ¶ Species priuilegijs sunt duæ priuilegijs enim aliud generale aliud speciale. Generale est quod corpori uel collegio conceditur ut infra e. c. cum & plantare. & c. si de terra. & c. porro. & c. in his. & in multis alijs decre. ibi positus uel uniuersitati. ut 17. q. 4. si quis suadente uel inferiori. Item illud quod concessum est minoribus & ecclesijs circa contractus uel quasi & circa iudicia ut supra de in inte. rest. ca. 1. & ff. eodem. titul. per totum. Item quod concessum est mulieribus circa fideiussores. Speciale est quod personæ conceditur & extinguitur cum persona. ut 7. q. 1. petisti ff. de re. iur. l. priuilegia. insti. de iure na. gen. & ci. §. sed quod principi in uer. plane. Alia sunt transitoria ad hæredes. ut. C. de decu. l. dorothem. & ff. de reg. iur. l. priuilegia & hæc realia uocantur ut supra de insti. cū uenissent. ¶ Potest concedere priuilegia. Papa uel Imperator qui sunt sui iuris & iuribus non ligantur. ut supra de concess. præben. c. proposuit. & C. de le. & consti. l. digna. Cōcedit priuilegia & episcopus. ut supra de religio. domi. constitutus. & supra de censibus cū uenerabilis. 17. q. 2. uis. supra de sen. & re

iudi. cum inter uos. dum tamen hoc faciat de sui capituli uoluntate. ut supra de dona. pastoralis infra eod. c. cum olim. Priuilegium datum ad eligendum tanto tempore durat quanto tempore durat actio super qua priuilegium indulgetur. Non enim uerisimile est Romanum pontificem naturam actionis uel immutare per priuilegium. ar. C. de in off. test. l. quando supra de ele. ecclesia uestra. Si uero priuilegium concedatur ad eligendum excipiendum si nunquam agatur nunquam excipietur & sic priuilegium semper durat quia quæ temporalia sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum. ut no supra de crimine fal. §. ult. sed si agatur & is cui cōpetit exceptio ex priuilegio non excipiat. fiet ei præiudicium quo ad illum actum de quo agatur. ut. C. de epif. & cle. in auth. præbyter. ff. de excu. tit. l. uoluntariæ. Sed si agatur de iure ipsius rei super qua priuilegium est concessum & excipiat de priuilegio ac in iudicio exhibeat iudex autem ferat sententiam contra illud. tunc priuilegium reprobasse uideatur. Si uero non fuerit exhibitum prætextu priuilegijs de nouo repeti non debet sententia retractari supra de sen. & re iud. suborta. in fi. Et tunc fit præiudicium imperpetuum in rem iudicatam sententia transeunte. Item si quis extra iudicium tanto tempore contra priuilegium ueniat non utens suo priuilegio ut uerisimile sit ipsum priuilegio suo renunciaisse pura spacio. 20. uel. 40. annorum uel ulteriori perijt priuilegium imperpetuum & sic intel ligo infra e. c. accedentibus. & c. si de terra. & hæc uera sunt in priuilegio ad ius concessio. 1. ad agendum uel excipiendum.

¶ Priuilegium concessum ad factum unico actu contrario tollitur. ut supra de const. cum accessissent supra de præben. pro illorum. 11. quæst. 3. priuilegium. ar. ad idem supra de his quæ fit à ma. par. c. ex ore. C. de iure do. impe. l. 2. C. de pac. inter emp. & uel. l. cōmissoria. sed si nō interueniat actus cōtrarius sed fieri obmutatur quod ex priuilegio competit nō tollitur

litur per decennium . ut . C. de num. l. si tollitur per sententiam ut supra de sen. & re iur. suborta . Item tollitur priuilegium primū per posterius si posteriori fiat mentio de priori alias non ut supra de præscrip. ueniens supra de offic. delega. ex parte. Quidam tamen dicunt non esse necessarium quod secundum priuilegium faciat mentionem de primo ad hoc ut primum tollatur , quia cum priuilegia sint leges priuatorum , ut dictum est supra eodem . §. 2. & lex posterior tollat priorem & si de ipsa non faciat mentionem . ut . ff. delegat. & sena. consul. l. non est nouum & ideo priuilegium posterius non tollit primum & si de eo nullam facit mentionem ut dicunt . ad quod respondeo . illud locum habet in legibus communibus & clausis in corpore iuris . secus in priuatis & non clausis . Item tollitur per abusum ut 11. q. 3. priuilegium . Item tollitur per propriam & expressam renunciationem . ut supra de deci. nuper . Item tollitur per superioris reuocationem . ut supra de deci. suggestum infra eo . c. ex dilecti . Eo tamen saluo quod priuilegio fori & tutelæ clericorum renunciari non potest . ut supra de foro compe. si diligenti . & infra de senten. ex. contingit quod est speciale in illis . alias autem priuilegio publico potest quilibet in suum præiudicium renunciare . ut supra de fo. compe. dilecti . Sed obijcitur . pactis priuatorum iuri publico derogari non posse . ut . ff. de pac. l. ius publicum . Ad quod respondeo . † Ius publicum auctoritate & utilitate pactis priuatorum tolli non potest ut si paciscar ne furti committendi uel iniuriarum faciendarum nomine agam . hoc enim ius scilicet ut maleficia puniantur publicum est auctoritate & utilitate . Nam publicè interest pœnam furti & iniuriarum timeri . & ideo hoc ius per pactum tolli non potest ut . ff. de pact. si unus . §. pacta . Similiter publicè interest ut magistratus nomine college conueniantur & hoc ius publicum est auctoritate & utilitate . & ideo per pactum non tollitur . ut . ff. de adm. rerum ad ciui. parti. l. 2. §. ius reipubli-

cæ . Cæterum si ius fuerit publicum auctoritate . priuatum utilitate ut munus tutelæ uel curæ remittendam uel tollendam locum habet renunciatio & pactum . ut . C. & . ff. de pac. & de transac. in plerisque . legibus ibi positis . Item ius publicum ex auctoritate ne quis trahatur ultra duas dietas ad iudicium . Item ne quis conueniatur tēpore messium uel uindemiarum . Item ne extraneus eligatur . quandiu idoneus in gremio inuenitur . & tamē his iuribus & consimilibus quæ quilibet studio suo excogitare poterit per seipsum locum habet pactum . ut supra de rescrip. non nulli in si. supra de dila. c. ult. in si. de elec. cum inter . In his ergo ius priuatum cōringens utilitatem constituitur deterius per pactum . ut . ff. de pact. pactum . Sed in alijs quæ publicam utilitatem cōtingunt non constituitur deterius . ut . ff. de pac. ius publicum . & l. ius gentium . §. si paciscar . Et propterea illud ius de quo agitur in illa decre. supra de fo. compe. dilecti . & si esset publicum auctoritate constitutis . erat tamen priuatum utilitate et ideo poterat constitui deterius per pactum .

7 ¶ An autem per pactum tollatur priuilegium Macedoniani & Velleyani not. supra de fo. compe. §. nunc restat . et supra de renuncia. §. renunciare . Sed pone quod in iudicio priuilegium exhibetur . nunquid de ipso poterit ordinarius uel de legatus iudicare . uidetur quod non ut supra de iudi. cum uenissent . quod sic intellico . ut cum dioecesanus agit contra aliquam ecclesiam iure communi . Ecclesia dicit se exemptam et domino papæ subesse immediate producit priuilegium . in tali priuilegio non poterit iudicari nisi per papam . Et si per alium fuerit iudicatum nullum præiudicium fiet in dominio papæ supra de in integ. resti. cum uenisset supra de senten. et re iudica. suborta supra de elec. constitutis . Tamen et si spōte uoluerit non potest priuilegiatus sine licentia romani pontificis renunciare priuilegijs et indulgentijs libertatis quæ monasterium uel ecclesia iudicant ad ius et proprietatē Romanæ ecclesiæ pertinere .
ut su-

8 ut supra de arb. cum tempore. † Sed dici potest quod uerba priuilegij sunt obscura uel ambigua ordinarij uel delegatus de ipso non potest iudicare. Is enim interpretari potest uel declarare debet priuilegium quæ concessit. ut infra eod. c. ut priuilegia & argu. supra de sequestratio. possessio. ad hoc infra de sent. excom. inter alia. C. de lega. t. l. quauis & legatus interpretatur rescriptum domini papæ supra de postul. ad hoc. Caterum si uerba sint clara & indubitata quæ indicant manifeste ecclesiam fore exemptam. Iudex poterit iudicare absoluendo. Vel si uerba priuilegij sunt protectionis & non exemptionis poterit condennare. ut infra de priuile. recipimus. fateor tamen quod papa poterit postea ius suum prosequi si uelit. ut dicit illa decre. suborta. in fi. Et nota quod ubi de priuilegio queritur uerba illius sunt suscipienda. ut infra eo. c. porro. & ca. recipimus. Sicut & cum queritur de his quæ ex testamento proficiunt. ut. ff. de transac. l. de his. Plus tamē mentem attendere debemus quam uerba. ut. t. q. t. marchion. 38. dist. sedulo. ff. de le. & sena. consul. l. scire. Non enim semper uerba sectari debemus. ut. ff. de fun. instrum. instructo mento que lega. l. cum delationis. §. asina. quia prior & potentior est mens quam uox. ut. ff. de super. leg. l. Labeo. ¶ Sed quia de priuilegij communibus religiosorum plerumque queritur & dubitatur aliqua de his tangamus. ¶ † Est igitur sciendum quod Templarij & hospitalarij & Cisterciens. & alij alibi monachi habent illud priuilegium ut non soluant decimas de his terris quas proprijs manibus & sumptibus excolunt. ut supra de deci. ex parte. Quod hodie est restrictum ut supra de deci. nuper. de hoc priuilegio & de materia decimarum dictum est supra de decimis.

10 † Alj uero monachi habent priuilegium in noualibus suis quæ proprijs manibus & sumptibus excolunt. ut in prædicta decre. ex parte. Leprosi habent hoc priuilegium ut ubicūque tot simul fuerunt sub communi uita segregati. quod ecclesiam

cum cœmeterio sibi construere & proprio gaudere ualeant presbytero sine contradictione aliqua permittitur habere. Item de ortis nutritentis animalium suorum hoc est de fetibus quos nutriunt decimas tribuere non tenentur. ut supra de ec. xdi. cum dicat. Item commune priuilegium est omnium monachorum. ut si quis manus uiolentas iniiciat in confratrem pro absoluteione ad curiam non mittatur. Et idem priuilegium habent canonici regulares. ut infra de sen. excom. monachi supra de uit. & ho. ele. quoniam. §. indulgemus. Idem priuilegium competit monialibus. ut infra. de sen. excom. de monialibus. Idem templarijs & hospitalarijs. ut infra de sen. excom. canonica. talibus igitur communiter uiuentibus si in canonem illum si quis suadente. incidant indultum est eorum abbatibus & prioribus absoluteionis beneficium impartiri nisi eorum excessus difficilis extiterit & enormis ut pote si ad mutilationem membri uel effusionem sanguinis est processum & in episcopum uel abbatem uel priorem manus iniecta sit uiolenta. Si uero claustralis aliquis in religiosam personam alterius claustrum manus iniecerit uiolentas per abbatem propriū & eius qui passus est iniuriam absoluatur. Quod si clericum secularem percusserit non nisi per se. ap. absoluatur. ut infra de sent. excom. cum illorū.

¶ Item habent priuilegium templarij & hospitalarij ut cum ad ecclesiam uenerint interdictionem nisi semel in anno ad officij ecclesiasticum admittantur infra eod. c. cum & plantare. §. quod si templarij. Quod in una tantum ecclesia ciuitatis uel castri fieri potest & si multas habeant in eodem loco. ¶ Sed nunquid hoc fiet in aduentu unius uel plurimum & si uniuscuiusque primi uel maioris. Respondeo fiat hoc in aduentu illius qui hoc priuilegio uti solet quo uente illo anno non erit priuilegio locus. Itē habent priuilegium religiosi & idē puto in quolibet collegio ecclesiastico quod si in proprio solo capellā cōstruxerint. nō solum ius patronatus acquirunt quod in præsentado consistit. sed ecclesia

est eis subiecta in omnibus temporalibus. ut not. supra de locis reli. in princ. Cum laici & clerici singulariter ecclesias construunt uel dotantes solum ius patronatus acquirunt. ut supra de iure patro. nobis. ¶ Item sunt quibusdam qui tale priuilegium obtinent ut non possunt suspendi. interdici uel excommunicari ab aliquo archiepiscopo uel episcopo quod priuilegium si ratione loci concessum est. clerici delinquentes in loco priuilegiato uel circa rem priuilegiatam puniri ab ordinario non possunt nisi notorium esset delictum in quo omne priuilegium cessat. ut infra eodem titu. parentibus. & c. tua. Nam cessat auxilium iuris communis. si appellatio supra de app. cum sit Romana & c. peruenit. C. quorum app. non re. l. 2. Ceterum si alia beneficia habeant uel alia loca in quibus uel circa quæ delinquent priuilegium non habet locum. ut infra eodem. c. cum capella. ¶ quoniam per confessionem. Item quidam habent priuilegium ut tempore generalis interdicti liceat suis confratribus non excommunicatis uel interdictis nominatim ecclesiasticam concedere sepulturam. quod de quibus confratribus intelligendum sit legitur infra eo. c. ut priuilegia. ¶ Item nonnullis religiosis est indultum. ut cū cōmunæ terræ fuerit interdictum. excōicatis & interdictis exclusis possunt ianuis clausis suppressa uoce & non pulsatis cāpanis diuina officia celebrare. quod ad episcopos hodie est extensum. Sed illa priuilegia tunc utentur cum causam aliquam non præstiterint interdicto uel aliquid fraudis ingesserint. ut infra eodem c. nonnullis cum enim causam non præstant cessant a diuinis sicut & cessant cū propter eorum excessus ponitur interdictum infra eo. c. petistis. Quærunter frequenter religiosi quomodo submissa uoce. Ad quod respondeo. s. legendo & non cantando. uel si cantando aut legendo ita plane. ut ab alijs qui sunt extra ecclesiam audiri non possint. ¶ Item prædicatoribus & minoribus est indultum ut ubicunque fuerint sine parrochialis ecclesiæ præiudicio

cum altari uatico ualeant celebrare. quod eis licet sine licentia prælatorum. ¶ Item infra eodem. c. in his. ¶ In summa sciendum est quod non omnes confratres religiosorum uti debent priuilegijs & libertatibus eorum. sed illi qui omnino se transferunt ad eosdem. ut infra eo. cum & plantare. §. de confratribus & infra eod. c. penult. sicut nec dicitur quis de numero militum priuilegium fuerit inter eos. ut. ff. de mili. testa. l. ex eo. Et miles si comitatu accepto remanet in domo sua. non habet priuilegium absentis causa rei publicæ. ut. ff. quibus ex cau. maio. l. miles. Illi tamen confratres adhuc in seculo remanentes. priuilegiorum ordini sunt oblati. ut qui eis sua dona. dederint inter uiuos retento sibi quādiu uixerint usu fructu. recipi possunt ad ecclesiasticam sepulturam apud religiosos tempore interdicti infra eod. tit. ut priuilegia. ¶ Item notabis quod omnis censualis romanæ ecclesiæ est exemptus. Nam aliquando census soluitur ad indicium libertatis aliquando ad indicium percepte protectionis. ut infra eod. accepimus. Item per inuouationem priuilegij nihil noui iuris acquiritur sed uetus tantummodo conseruatur. ut infra eo. ex parte. Et licet hoc per implorationem officij petatur & fiat si tamen pars contradicat aduersa inuouatio fieri non debet nisi causa cōtradictionis audita. ut supra de confirma. uti. uel inuti. cum dilecta & accedunt ad hoc similia bona. ff. de aboli. l. nam ita diuus. ff. de minor. l. causas. C. de auct. præstan. l. ultima. ff. de natu. restit. lege secunda. C. si minor se ab hæredi. absti. in authentica ad hoc.

Summarium

- 1 Purgatio quid sit. & quot sunt species purgationis.
- 2 Purgatio cui & quando sit indicenda.
- 3 Purgationis forma.
- 4 Purgatus an possit super eo de quo purgatus est accusari.

5 *Pœna que fit imponenda deficiente in purgatione.*

DE PURGATIONE CANONICA. Rubrica.

HAftenus tractatum est in hoc libro de delictis & excessibus. Sed quia in his sæpius ad purgationem peruenitur. ideo subiicitur hic rubrica de purgatione canonica. ¶ Videamus igitur quid sit purgatio. quot eius species. Quando indicenda sit purgatio. qualiter facienda. quis numerus purgatorum & an purgatus super eo de quo se purgauit ualeat accusari. & quæ sit pœna deficiente in purgatione. ¶ Purgatio est de obiecto crimine innocentie ostensio. ¶ Species purgationis sunt due canonica & uulgaris. Canonica per iuramentum. Vulgaris per ferrum candens. per duellum. per aquam frigidam siue bulientem. Canonica approbatur. uulgaris reprobat. ut 2. q. 4. monachia. infra eo. c. ex tuarum

2 infra eod. tit. proxim. per totum. ¶ Purgatio indicenda est infamato de crimine. dummodo infamatus sit apud bonos & graues & infamia non habuerit ortum ab inimicis. ut infra eod. cum in iuuentute. Sed quamuis generaliter ratione criminis purgatio indicatur indicitur. aliquando ratione defectus. ut infra eod. titu. c. accedens. Aliquando propter surreptionem. ut supra de off. ord. ex parte. aliquando in mere ciuilibus purgatio indicitur ut uidetur supra de sentent. & re iud. quod ad consultationem secundum unam lecturam.

3 ¶ Forma purgationis hæc est quia iurabit infamatus se immunem à crimine quo infamatur purgatores iurabunt se credere uerum illum iurasse. ut infra eodem quoties. & c. ultimo. Aliter autem deponere non debent ne sibirent anceps periculum. ut. ff. de in iurem iurando. l. uideamus. & ff. rerum amota. l. marcellus. Numerus autem purgatorum est ut episcopus se purget cum. 1. 2. ordinis sui sacer

dos cum sex. diaconus cum tribus. ut. 2. quæst. 5. omnibus simili. & c. presbyter si à plebe. Vnde uersus. Pontificem parium manus purgat duodena. sexta sacerdotem leuitem tertia purgat. Quem plebs infamat purgabitur in manifesto. Quem chorus ante chorum sua sit purgatio præsto. Vbi enim contingit malum ibi moriatur. ut. 2. quæst. 1. si peccauerit. hodie numerus compurgatorum arbitrarius est inspecta personæ qualitate & infamie quantitate ut infra eodem. c. cum in iuuentute supra de accu. cum. P. & 2. quæstio. 5. omnibus. in fi. & ideo adiunguntur alij uersus hic. Hoc hodie tamen iudicis arbitrio restat. Maior maiori minor est adhibenda minori. ¶ Nunc uideamus an purgatus possit super eo de quo purgatus est accusari. & in hoc dicunt quidam quod si accusationem præcedente purgatio indicatur purgatus iterum accusari non potest supra de accu. de his. 2. 3. quæstio. 3. si illic. ne de huius hominis facto sæpius quæatur. ff. nau. cau. sta. l. licet præterquam in casibus. ff. de præuarica. l. 3. de accu. sed cui. §. hijsdem. Secus si nulla accusatione præcedente. nam tunc post purgationem denuo poterit accusari. 2. q. 5. hoc habet proprium. & c. mentem. Ibi enim purgatus se purgat si tamen confessauerit accusator & si nullus eum accuset. innuit ergo quoddam post purgationem admittatur accusatio. argum. ad idem 33. q. 2. admonere. ubi quis post penitentiam accusatur. Item sicut post absolutionem indicitur purgatio ita post purgationem admittenda est accusatio. supra de accus. ueniens. Alij uero dicunt quod siue accusatione præcedente siue non purgatio indicatur. Purgatus de eodem non poterit iterum accusari quia sacramentum est maioris auctoritatis quam sententia. ut. ff. de iureiurand. l. 2. & iuramentum bona fide exactum. consumit actionem popularem. ut. ff. eodem titulo. l. eum qui. §. in popularibus. Puto quod purgatus non possit accusari super eo de quo se purgauit nisi ac-

cusans suum dolorem prosequatur doceat & suam purgationem indictam se ignorasse. argu. ad hoc. ff. de accu. si cui. §. hysdem & supra qui ma. accu. pos. cum in tua. Vel nisi uelit probare de ierasse purgatum. quod fieri potest cum iuramentum sit iudiciale. & contra iuramentum iudiciale probari possit. ut. ff. de iur. iur. l. admouendi. ¶ Restat uidere quæ pœna imponenda sit ei qui deficit in purgatione. in quo regulam trado. sicut quis puniretur de crimine de quo impetebatur considerato modo agendi sic puniretur si in purgatione deficiat. unde si per modum accusationis agebatur de crimine & deficiente accusatore purgatio indicatur si purgandus in purgatione deficiat deponetur. ut infra de simo. de hoc. & infra eod. ca. inter sollicitudines. in fi. Sed si uelis dicere quod illa decre. interloquatur in inquisitione non in accusatione. tunc dices quod ibi in inquisitum fuit de enormi crimine. scilicet de crimine hæresis. de quo etiam per modum inquisitionis facienda fuisset depositio propter solennem exautorizationem rei per modum illum conuicti. ut supra de accu. inquisitioni & supra de simo. per tuas. Ex propterea eadem pœna imponitur ex defectu purgationis quæ ex inquisitione descendit. Sed aliquantulum obstat supra de simo. insinuatum. ubi defectus purgationis descendens ex inquisitione super simonia quæ est enormis. ut supra de accu. inquisi. inducit tantummodo priuationem beneficij. Ad quod respondeo. Ibi pluri mi erant. & ideo graue erat deponi omnes ut supra de cle. ex. mi. latores. Si uero crimen proponatur in modum exceptio nis contra aliquem ut a beneficio excludat defectus purgationis descendens de crimine sic proposito exclusionem a beneficio inducit ut supra de accu. c. accedens.

Summarium

- 1 Purgatio uulgaris qui sit. & quare sit prohibita. num. 2.
- 2 Sententia insurgens ex purgatione uulgari an ualeat retractari.

¶ DE PURGATIONE VULGARI. Rubrica.

Dictum est supra de purgatione canonica. nunc dicamus de purgatione uulgari. ¶ Videndum est igitur quid sit uulgaris purgatio. quare sit prohibita. an huiusmodi purgationi stetur. ¶ Est igitur sciendum quod uulgaris purgatio dicitur quam sibi uulgas instituit. s. per duellum. aquam & ignem. ut infra eod. tit. per totum 2. q. 4. monarchiam 2 mennam consulisti. ¶ Triplex autem est ratio quare huiusmodi purgatio. prohibetur. Prima quia hæc facta fuit inuidia fabricante ut in. c. Mennam. Secunda. quia deus intemptari uidetur. ut infra eo. c. ulsi. Tertia quia plerunq; innocens condemnatur infra eo. c. significantibus. deus autem temptari non debet. ut 22. q. 2. quare. & officium athletarum hodie reprobat. etiam secundum leges. ut. C. de gladi. l. 1. lib. 1. licet sit arg. contra. ff. ad. l. Aquil. l. qua actione. §. si quis in colluctatione. ¶ Ultimo modo uidendum est an sententia quæ ex tali purgatione uel probatione consurgit detecto errore ualeat retractari. Ad quod dico quod sic quia talis sententia lata est contra ius scriptum. & ideo nulla 2. q. 6. §. definitiua. in uer. si sententia & C. de senten. interloc. om. iudicium. l. prolatam. Vel dico quod retractatur aliquando sententia ueritate compta. ut. ff. de condit. sine causa. l. si fullo. quandoque propter delictum aduersarij ut. ff. de iureiur. admonendi. Vel dic quod propter probabilem errorem sententia reuocatur ut supra de frigidis & maleficiatis fraternitatis in fi. & ff. quado actio. de pec. est an. l. 1. §. ult. 35. q. 9. sententiam & c. graue.

Summarium

- 1 Iniuria quid dicatur.
- 2 Iniuria qui facere possint.
- 3 Iniuria quot modis fiat.
- 4 Actio iniuriarum cui detur.
- 5 Actio iniuriarum est famosa.

- 6 *Dammum quid sit.*
 7 *Actio de damno dato cui competat. & quando locum habeat.*
 8 *Actio legis Aquiliae cui & quando deur.*
 9 *Aquiliae legis quot capita. & qualiter ex eis agatur.*
Pecudum nomine qua animalia veniant.
 10 *Ratio quare maior sit aestimatio in primo capite legis Aquiliae quam in secundo.*

¶ DE INIURIIS ET DAMNO DATO. Rubr.

TRactatum est supra de criminibus & excessibus. sed quia ex his iniuriarum proueniunt & damna frequentius inferuntur. ideo subsequitur hic rubrica de iniurijs & damno dato.

- ¶ Videndum est igitur quot modis dicitur iniuria. quis possit iniuriam facere, quibus modis fiat cui detur hæc actio & contra quos. in quantum detur. & qualis sit poena uidebimus de dano dato. ¶ Generaliter iniuria dicitur omne quod iure non fit. Specialiter autem dicitur iniuria iniquitas uel iustitia iudicantis quasi ius iniquum ex eo dicta quod iustitia & iure caret. dicitur & iniuria culpa. ut in .l. Aquilia dicitur iniuria contumelia. ut in .l. i. eod. tit. in princ. & ff. eod. tit. in princ. & .l. apud Labeonem. §. conuicium & .C. abduxisse. ¶ Possunt facere iniuriam qui & pati possunt. quod fallit in furiosis & pueris non doli capaces quibus iniuria fieri potest ipsi autem alij facere non possunt. ut ff. eod. tit. .l. id quod & 15. q. 1. .l. lud. ¶ Fit autem iniuria tribus modis. Re. uerbis & literis. Re cum manus inferuntur. ut ff. eod. tit. .l. 1. §. iniuriam. uerbis quoties manus non inferuntur sed conuicium fit ut eodem titulo. .l. 1. §. uerbis infra eodem. c. olim. Quid autem sit conuicium & quomodo uel qualiter fiat legitur. ff. eodem titulo. .l. item apud Labeonem. §. conuicium. Literis cum ad infamiam alicuius libellum uel carmen famosum quis conficit uel ascribit uel edit. ff. eodem titulo. .l. item apud Labeonem. §. item ait prætor. ne quid infaman-

di causa cum sequentibus. §. & .5. q. 1. quidam maligni spiritus, de quo agi, potest criminaliter secundum leges scilicet ad poenam capitis tam contra illum qui fecit quã contra ipsum qui inuenit nisi corruerit uel combusserit uel nulli reuelauerit inuentum ut. C. de famo. li. l. 1. & 5. q. 1. si quis famosum. Potest & ciuilitet agi iniuriarum sicut dictum est. Secundum canones qui libellum famosum conficit flagellatur & excommunicatur. ut. 5. q. qui in alterius & c. hi qui. sed si certum esset quis confecerit potest accusari & deponi cum sit graue peccatum & accusatione & damnatione dignissimum. 25. di. nunc autem. ¶ In iniuriarum actio datur iniuriarum passo. patitur autem quis iniuriam in seipso in filio quem habet in potestate in sti. eod. tit. §. patitur. & episcopus in clericis & abbas in monachis similitudinis ratione. Item patitur quis iniuriam in seruo si ad suggestionem domini eient leuis iniuria fiat uel non ad suggestionem domini atrox. ut in sti. eod. tit. §. seruus autem. ff. eodem tit. .l. apud Labeonem. §. prætor ait & §. si quis. ¶ Item patitur quis iniuriam in uxore quæ si sit filia fami. tribus personis datur actio, mulieri patris iniuriam, patri. & uiro, nec una actio consumitur per aliam. Sed si fiat iniuria uiro, actio non datur uxori quia uxores à uiris non uiri uxoribus defendi æquum est. ff. eodem tit. .l. 1. §. ult. & .l. 2. Et sponso datur iniuriarum actio si iniuria fiat sponsæ. ff. eodem titulo. .l. item apud Labeonem. §. sponsum quoq; quod intelligo in sponsa de præsentibus. Item datur iniuriarum actio hæredi propter iniuriam irrogatam cadaueri defuncti cuius hæres existit uel si fama defuncti fuerit lacesita. ut ff. eo. ti. .l. 1. §. per semetipsum ipsos. ¶ Non solum autem iniuriarum actio datur contra eum qui percussit sed etiam contra eum qui dolo fecit uel iurauit ut cui mala pugno percuteretur. ut in sti. eodem titulo §. non solum. §. si mandato. & §. proculus. Est autem sciendum quod cū in hoc actione facienda est condonatio pecuniaria sic peruenitur ad eam nam

eam nam postquam de iniuria fuerit in iudicio facta fides iudex deferet iuramentum iniuriam passio, ut iuret quantum uellet dedisse de suo priusquam talem iniuriam pateretur. & quia homines animo se iurarent prius iudex trahit certam quantitatem in fra quam iuretur in quo considerabit qualitate personæ iniuriam passæ. Nam secundum gradum dignitatis uitæque honestate crescit ac minuitur æstimatio iniuriæ, ut in iustit. eodem §. pœna. & similis taxatio fit alias. 3. q. 3. §. spacium uersific. quod fieri. C. unde ui. si quando supra quod metus causa. cap. ulti. sed postquam iuratum fuerit non licebit iudici in minori quantitate condennare. C. de iudi. autē. hodie & in aucten. de iud. §. oportet. col. 6. & sic intelligo infra eo. olim.

5 † Hæc actio famosa est ut. ff. de his qui notan. infra. l. Alhletas. §. ultimo. & C. ex quib. cau. infra. irro. l. iniuriarum. & supra de senten. & re iudi. cum te. ¶ Restat uidere de damno dato. † Videndum est igitur quid sit damnum. cui competat actio de dando & in quantum & qualiter. ¶ Damnum est diminutio uel ademptio patrimonij. ut. ff. de dano infecto. l. 3. ¶ Damnum autē datur aut in persona hominis aut in bestijs & alijs rebus. Si in homine aut in libero aut in seruo. si in libero ut quia percussus & in persona læsus agitur ad impensas factas in medicos infra eo. c. 1. Dabitur autem libero homini utilis actio legis Aquil. non directa. quia membrorum suorum nemo est dominus. ff. ad l. Aquil. l. liber homo. & de formatiis ratio. non habebitur quia liberum corpus non recipit æstimationem. ff. de his qui de. uel effu. l. 1. §. hoc infectum. ff. si quadru pau. fe. dica. l. ex hoc. ff. ad l. Rod. de iactu. l. 2. §. corporum. Si uero seruus fuerit uulneratus tenetur uulnerato domino serui in quantum seruum deteriorem fecit. ff. ad l. Aquil. l. si seruus. §. rupsit. † Potest & liber homo percussus agere iniuriarum ex l. Cor. quæ in tribus casibus locum habet cum quis dicit se pulsatum. uerberatum. domumue eius ui introitam. ff. de iure iuri. lex Cornel. Est autem differentia

inter pulsare. & uerberare. pulsamus sine dolore. uerberamus cum dolore. ut in ea. l. §. inter hæc actio legis ac hero datur directa id est domino rei in qua damnatum est. ff. ad le. Aquil. item mela. §. legis. Nomine uero domini continetur hæc reditas. ff. eo. titu. liber homo. §. si seruus. Utiles autem datur bonæ fidei possessori & fructuario. ut in l. prædicta item mela §. si seruus. & §. ulti. Item cum quis foueam uel cisternam apparuit in loco aliquo & animal uicini cecidit. qui foueam fecit reddet pretium animalis mortui & animal mortuum erit eius. ut infra eo. ca. 2. quod uerum si fouea in publico aperitur secus si in priuato. ff. eo. tit. qui foueas Quomodo autem animal alicuius damnatum dat si motum sit ad damnum datum contra naturam sui generis tenetur dominus uel dare quod nocuit pro noxa. uel restituere damnum ut infra e. si bos cornupeta. ff. si quadru. pau. fe. l. 1. §. & generaliter. contra naturam sui generis mouetur bos si cornupetat seruum meum. Boues enim præsertim domiti solent mansueti esse non cornupetæ. secus enim est in equo dolore concitato. uel ab aliquo stimulo calce feriente. nam tunc cessat actio de pauperie. contra dominum & agitur acione in factum contra illum qui concitauit. ut. ff. si quadru. pau. fe. l. 1. §. & generaliter. & ff. ad l. Aquil. l. si ex plagis. §. quidam. Sed aliud est si equus ab alio olfactus calcem reijciat & damnum det. quia tunc dominus equi tenetur de pauperie. ut. ff. si qua. pau. fe. l. agatosa. Actio legis acquilæ in simpli datur sed in hoc simpli non solum corporis in quo damnum datum est fit æstimatio. sed etiã computantur omnes utilitates corpori ad hærentes & etiam extrinsecæ ut probantur hæc in iustit. ad l. Aquil. §. illud. ff. eod. tit. ut ait lex. & l. proinde. & l. inde Neracius. R. 1. §. idem Iul. scribit. Crescit hæc actio per inficiationem. ut. ff. de pe. hære. item ueniunt. §. cum prædiximus. ff. ad l. Aquil. & l. inde Neracius. §. hæc actio. ff. de iure iuran. cum qui. ¶ In summa sciendum est quod olim erant tria capita uel

uel capitula legis Acquilæ. sed hodie sub lato secundo remanent duo tantum. & ex primo capite agitur de homine occiso uel quadrupede occisa quæ pecudum numero est & gregatim habentur ut sunt. oues. capræ. multi. equi. asini. & sues. Canis autem inter pecudes non est. sed nec bestia in numero pecudum sunt. ut leones pantheræ. Elephantes autem & cameli quasi mixta sunt nam iumentorum operam præstant. & natura eorum fera est sed quia in eis natura præualeat benignior in primo capite continentur. ut cum ex primo capite agitur æstimatur res quanti plurimi fuerit eo anno retro in quo uenient omnia commoda quæ rem faciunt præciosiorem ut probantur hæc omnia insti. ad. l. Aquil. r. responso. §. quod autem. & §. de his uerbis & ff. eodem titulo. l. 2. & l. inde Neratius. §. in summa. In tertio capite de omni damno cauetur quod hodie est secundum. siue damnum quis derit quia iusserit frerit uel ruperit & in hoc capite fit æstimatio quanti res plurimi fuerit infra. 30. dies retro. insti. eodem titulo. §. capitæ. & ff. eod. titulo. l. si seruus. §. tertio capite. & §. sequen. & §. inquit. lex. ¶ Sed si queras quare maior fit æstimatio in primo capite quam in secundo. quia in primo quanti res plurimi fuerit eo anno. In secundo quanti res plurimi fuerit infra. 30. dies retro. Respondeo quia in primo capite agitur de occiso. In secundo de rupto. & ideo quia magis peccatur in primo capitæ quam in secundo maior imponitur pœna. ut ff. de offic. præsid. diuus. quis enim dubitat sceleratius esse peccatum quod grauius iudicatur. ut. 34. quæst. 1. non afferamus hæc duæ actiones retrospectiunt sicut ianus de quo dicitur. Iane biceps anni tacite labentis origo. tu solus susceperit post tua terga uides.

Summarium

1. Pœna quid sit. & quot sint genera pœnarum.
2. Pœna pecuniaria non sunt pro criminibus imponenda.
- Pœna autem commutari possit.

3. Pœna que inferuntur personis de iure canonico que sint.
4. Pœna que in rebus inferuntur. sed personarum odio. que sint.
5. Pœnas pecuniarias quis possit imponere.
6. Pœna spirituales à quibus imponi possint.
7. Pœna quid differat a multa.
8. Pœna suos tenent auctores.
9. Pœnas an persone ecclesiastice exigere possint.
10. Crimina ex quibus excusentur.
11. Consideranda in pœnis infligendis.

¶ DE POENIS. Rub.

Dictum est supra de criminibus. sed quia pro criminibus pœnæ debentur. ideo subiicitur hic rubrica de pœnis. ¶ Videndum est igitur quid sit pœna. quot sint species pœnarum. quæ quibus inferri debeant. à quibus & ex quibus causis extenuentur. & qui delinquentes à pœna excusentur. ¶ Pœna est delictorum debita coertio. Duo sunt genera pœnarum. quædam enim pœnæ inferuntur personis quædam in rebus sed odio personarum. & quæ in personis inferendæ sunt commutari non debent in pœnas rerum. non enim res sunt quæ delinquant. sed qui res possident. sed quidam reciprocat ordinem cum eos quidam qui digni sunt pœna dimituntur illorum aut auferunt res. alios pro illis punientes quos lex forte ad successionem eorum uocauit. ut in auten. de man. prin. §. oportet. collum. 3. ¶ Unde pro criminibus non sunt pœnæ pecuniariæ imponendæ infra eodem. c. licet. r. 6. quæst. 6. illud nec obstat supra. ut lite non contest. quoniam frequenter. §. ulti. Vbi dicitur quod pœna quæ magis timetur imponenda est contumaci. scilicet missio in possessionem uel excommunicatio. Nam quælibet illarum debita est & ordinaria pro contumacia. quamuis ordinatum fit ut fiat missio si locum habeat supra ut lite non contestat. tuæ. casualiter tamen pœna in personam inferenda conuertitur in pœnam pecuniariam. ut supra de iudi. postulasti supra de rapto. in archiepiscopatu. sed è conuerso pœnæ pecuniariæ com-

tiaz commutantur in pœnas corporum si
 hi qui dandi sunt inueniuntur inopes ut .
 12. q. 2. fraternitas. 14. q. 6. si res aliena.
 ff. de iurisd. om. iur. si quid. §. si seruos. ff.
 3 de in ius uo. l. ul. §. libertus. ¶ Pœnæ
 quæ inferuntur personis secundum iura
 canonica sunt hæc suspensio excommuni-
 catio. depositio. intrusio. carceratio. &
 uerberatio. de quibus tribus primis pœ-
 nis legitur. 23. q. 4. forte de intrusione ha-
 bes 81. dist. deinde. si quis 16. q. 6. de la-
 psis. 27. q. 1. si qua monacharum. & ca. si
 quis rapuerit infra eo. tuxæ de incarceratione
 habes supra de depoli. grauis supra
 de apost. a nobis infra de uerbo. sign. c.
 nouit. de ultima legitur. 5. q. 5. illi qui. 6.
 q. 1. §. uerum in fi. 4. q. 3. item in crimina-
 li uerfi. si ea rei conditio. 23. q. 5. circum-
 4 celliones. ¶ Pœnæ quæ inferuntur in re-
 bus sed odio personarum sunt missio in
 possessionem rei petitæ pro modo debiti
 declarati supra ut lite non contes. quoniã
 supra de eo qui mit. in posses. causa rei ser-
 uan. per totum. Item priuatio a benefi-
 cio ut supra de clerici. coniu. per totum. re-
 rum omnium confiscatio supra de iudæis
 & sarra. ita quorundam. & ca. ad liberan-
 dam. & sic ecclesia habet præscriptionem
 exilium. relegationem & deportationem.
 l. di. accedens. 2. q. 6. biduum. 16. q. 1. §.
 nouatum & in c. placet. Sed differunt in-
 ter se ista sicut in istis uersibus cõtinetur.
 Exultabit sine spe patriæ reditusq; reiq;
 In scriptus manet in patria sed re spoliatur.
 Amittit præscriptus opes nec posse
 reuerti. Quisq; relegatus sua cum remea-
 bit habebit. Punit index ecclesiasticus in
 expensis siue in diffinitiuâ ut infra eo. c.
 calumniam. siue citra supra de ap. repre-
 hēnsibilis supra de sequestra. ad hoc supra
 de dolo. & contu. cum dilectos in fi. supra
 de procu. auditis. Item imponit multã
 pecuniariam contumaci infra e. dilectus.
 Nã omnibus magistratibus hoc permis-
 sum est iurisdictionem suam defendere
 pœnali iudicio. ff. si quis ius distin. nõ ob-
 5 ten. l. 1. ¶ Pœnas pecuniarias potest im-
 ponere ordinarius. ut. ff. de iur. l. 2. §. inter.
 Item delegatus. C. de spor. l. 2. Item arbi-

ter. ff. de arbi. l. non ex omnibus. Habet
 & alias pœnas ecclesia quas laicis impo-
 nit. nam aliquando terras nobilium subij-
 cit interdicto. ut supra de offi. dele. sane
 supra de spon. non est nobis. Absoluit ua-
 sallos a fidelitate aliquorũ ut 15. q. 7. nos
 sanctorum. & c. iuratos supra de hæredi-
 e. ul. priuat eos iure patronatus quod in
 ecclesijs habent infra eo. c. in quibusdam
 & c. grauem. saluis alijs pœnis quæ ra-
 proribus. hæreticis fautoribus. & creden-
 tibus eorum. & deferentibus merces sar-
 racenis prohibitas imponuntur. sicut de
 6 his in suis locis bene tractauimus. ¶ Pœ-
 nas spirituales quæ imponuntur personis
 imponere possunt tam ordinarij quã de-
 legati. excepta pœna depositionis quæ nõ
 imponitur nisi ab episcopo non tamen so-
 lo supra de transla. inter corporalia 15. q.
 6. episcopus solus. sed pœnas corporales
 imponere possunt ordinarij inferio-
 res ab episcopo. ut supra de appellatio. di-
 lectus. Pœnas uerò pecuniarias imponit
 tam ordinarius. ut. ff. de interdi. l. 2. §. ul-
 quam delegatus ut. C. de spor. l. 2. Item &
 7 arbi. ff. de arbi. l. non ex omnibus. ¶ Ut
 tamen notes differentiam inter pœnam
 & multam. quia pœna est certa & a iure
 inducta & multa quæ a iudice per senten-
 tiam irrogatur. Vnde a pœna non appel-
 latur. sed à multa appellatur. ut. ff. de uer-
 bo. signi. l. si qua pœna. Item nota quodd
 cum pœna siue multa fuerit exacta non
 cedit in utilitatem iudicis. sed in utilitatẽ
 publicam conuertitur uel in fiscum ut. C.
 de modo mul. l. multarum. & has pœnas
 imponere potest quilibet iudex ut super-
 rius dictum est. exceptis diuini iuris. ff. si
 quis ius di. non obtent. l. 1. in prin. & de-
 fensores ciuitatum ut. C. de defen. ciui. de
 fensores. sed quod proxime dixi in pecu-
 niarias pœnas exactas ad fiscum conuerti
 recipit obiectionem. quia ubi de morum
 correctione agitur fisci ratio non habe-
 tur. C. de secun. nup. l. 2. Vnde uerius pu-
 to quod pœnæ exacte per iudices eccle-
 siasticos ratione delicti damnũ uel iniuriã
 ecclesiæ contingenti debet ecclesiæ ap-
 plicari cui damnũ datũ est uel iniuria ir-
 rogata

rogata ut infra eod. ti. c. 2. supra de simo. audiuius. 27. q. 1. si quis rapuerit 18. di. quoniam quidam supra de censu. procuraciones in fi. in auten. de sancti. epif. §. si quis rapuerit. 17. quæ. 4. si quis deinceps. C. de rapta. uirgi. l. una si uero damnum uel iniuria respiciat priuatum ei applicabitur pœna siue fuerit a iure inducta supra ti. proximi. c. 1. 2. & 3. & ulti. siue sit a iudice irrogata, ut nota supra tit. proximi. §. est autem. siue sit conuentionalis ut supra de arbi. dilecti. & ar. infra eo. constitutus.

¶ Pœnæ delinquentibus sunt imponendæ quia pœna suos tenet auctores. nec pœna est ulterius trahenda quam delictum fuerit in excedere reperitum supra de his quæ si. a. ma. parte. c. quesuit. & C. de p. sancimus. C. ne uxor pro ma. l. ob maritorum 17. q. 6. illud. 1. q. 4. c. 1. Sed contra de con. di. r. in sancta. 15. q. ultima cum multæ 6. q. 1. quisquis supra de sponsa. nō est nobis supra de offi. deleg. sane. & c. p. & g. Sed iura priora locum habent in pœnis æternis in quibus generaliter uerum est quod peccata suos tenent auctores. & quod filius non portabit iniquitatem patris & c. Hoc tamen fallit in originali peccato quod inchoauit per Adam & intrauit mors & transit per omnes. sicut dicit Apostolus per unum hominem intrauit mors & per omnes transit. Iura uero posteriora loquuntur in pœnis temporalibus & sic loquitur. 27. q. 3. si habes & r. q. 3. peccator Achor. ¶ Sed ¶ transiit an personæ ecclesiasticæ pœnas exigere possunt ad quod respondeo possunt pœnas a iure inductas ut 12. q. 2. episcopus. 33. dist. quanquam in fi. 22. q. 2. cum deuotissimā in legibus 17. q. 4. si quis contumax & ca. qui subdiaconum & ad idem induci possunt iura supra in fi. proximi. §. allega. Quid de pœna conuentionali. respondeo. idem dico quod de canonica ut supra de arbi. dilecti infra eo. ti. ca. constitutus. sed contra hoc taliter allegatur absit. ut ecclesia augmento recipiat quod de rebus terrenis uidetur amittere & lucra pretijs quærere. ut 12. q. 2. fraternitas. Itē benignius est a iuris ecclesiasticis exigendū ne tan-

quam exactores uidentur lucri inhiare temporalibus ut supra de censu. ex parte. in fi. Nam in personis ecclesiasticis & negocijs rigor & districtio iuris non requiritur supra de dolo & contumacia. c. 1. Itē pro hac parte allegatur infra eod. titu. suam puto pœnas exigi posse siue sint canonicæ siue conuentionales. ut dictum est siue in pecunia existant siue in alio. ut. 1. q. 7. quoties supra de elec. cum dilectus. in fi. 2. quom est enim ut quis pœnam suæ contumaciæ reportet. ut. ff. de col. bo. l. 2. §. si cum duobus. ff. de tabu. exhi. l. locum. Quidam tamen dicunt quod tunc potest pœna conuentionalis cum loco interesse uenit secundum canones secundum supra de fideius. peruenit & c. constitutus ff. de act. empr. & uendi. l. prædia. ¶ Ad iura autem pro parte contraria allegata sic. Respondeo. canon ille fraternitas sic loquitur in foro pœnitentiæ de cr. illa ex parte loquitur in uotis quorum mensura erat in certa de cr. autem de dolo & contumacia. loquitur durante anno a tempore missionis in possessionem reus offert debitam cautionem. Item respondeo ad de cr. infra eo. suam ibi pro maiori parte satisfactum erat in sortem nihilominus pœna in solidum petebatur & propterea ibi dicitur pœna 30. librarum memoratos petores de cætero non molestes nec per hoc negat quin pro rata fortis insolute agi possit ad pœnam in quo tamen sic distinguo. refert an sub pœna promittatur id quod consistit in dando uel in faciēdo. si in dando sic committitur pœna in solidum solutione eius quod est promissum facta pro parte. sed obstat doli exceptio si solida pœna petatur. ff. de uer. obliga. l. 2. §. ult. ff. si quis cau. l. si seruus. §. si pluriū. si uere consistit in faciēdo tunc refert an id quod fieri conuenit sit indiuiduum. & tunc pœna committitur in solidum si nō fiat quod conuenit. ff. fami. ercis. l. hæredes. §. an ea. ff. de uer. obliga. l. stipulationum. §. ult. an diuiduum. & tunc pro parte committitur pœna. ff. rem. ra. ha. l. si procurator. Quidam tamen dicunt etiam in obligationibus quæ in faciēdo consistunt in-

solidum pœnam committi. sed æquitate fieri debet condemnatio pro parte. ut. ff. uer. obli. l. in executoribus. in prin. & §. ult. i. ti. & ff. depo. l. si. duo hæredes. ¶ Ex-
 cusat crimina etas supra de delic. pue. c. 1. in prin. Violentia absoluta supra quod. me. cau. sacramentis. l. distin. ponderet. 32. quæst. 5. propositio anim. Iusta igno-
 rantia. ut. 34. distin. 1. cum per bellicam. & c. in lectum. Extrema necessitas. ar. fu-
 pra de fur. si quis necessitatem supra de homini. interfecisti. & diuina reuelatio. ut supra de diuor. gaudemus Iusta causa. ut. ff. qui satisf. cog. l. ulti. supra de pig. si-
 gnificante. Furor. ut. ff. de offi. præsi. l. di-
 uis. 15. quæst. 1. §. ulti. Et ebrietas. ut. 15. quæstio. 2. sane. & c. inebriauerunt. ¶ In
 pœnis infligendis considerantur multa sci-
 licet dignitas supra de offi. dele. sane. 2. quæst. 7. quisquis. 45. distin. cum beatus. Nobilitas. ut. 24. quæst. 1. qui contra pa-
 cem. ff. de pœn. l. in seruorum. Ordo ut. 1. distin. contuinaces. Aetas supra de delic. pue. c. 1. in fi. & c. 2. metus causa ut supra quod metus. sacramentis. l. dist. præsbite-
 ros. Insania. ut. 15. q. 1. insaniens. Item qualitas delicti inspicienda est. aliter enim punitur uis publica quam priuata cū
 armis sine quam armis. surta manifesta quam occulta ut. ff. de ui & ui ar. l. pub. & ut supra diximus de fur. Item qualitas. tē-
 pus locus & euentus. ut. ff. de pœn. aut facta. Item consideratur multitudo delin-
 quentum. ut. l. distin. constitueretur supra de cle. excom. mi. c. latores. Aliquando tamen exaggregantur maleficiorum sup-
 plicia cum multis crassantibus opus est exemplo. ut in. l. aut facta. §. ulti. hæc igitur & alia sunt propter quæ peccata ex-
 tenuant & mitigant pœnas.

Summarium

- 1 Pœnitentia quid sit.
- 2 Pœnitentia undò dicta.
- 3 Pœnitentia actiones quot sint.
- 4 Pœnitentia quot sint species. & nu. 5. 6.
- 5 Publica pœnitentia que dicatur.
- 6 Pœnitentia priuata que appelletur.
Peccata in pœnitentia dimissa an redeant per

peccatorum recidiuam.

- 7 Eleemosyna quod à morte liberet. qualiter in-
telligatur.
- 8 In uera pœnitentia tria sunt necessaria.
- 9 Contritio cordis quid sit.
- 10 Cordis sola contritio an deleat peccatum.
- 11 Satisfieri qualiter debeat pro peccato.
- 12 Confesso de omnibus peccatis dicenti confesso-
ri. de qui busdam abstinere non posse. an
ualeat pœnitentia.
- 13 Quid si non pœniteat de alijs. an eius pœniten-
tia ualeat.
- 14 Ad pœnitentiam an quis sit compellendus.
- 15 Peccatum ueniale an debeat confiteri.
- 16 Sacerdoti est confitendum.
- 17 Sacerdoti proprio confiteri quando quis non
teneatur. & num. 18.
- 19 Confitens confiteri debet sacerdoti per semet-
ipsum. non per nuncium uel scriptum.
- 20 Circumstantie peccatorum sunt in confessione
exprimende.
- 21 Pœnitentie qui sint effectus.
- 22 Dei pietas quanta sit erga peccatores.
- 23 Remissiones priuatas quis potest facere. &
quis generales.
- 24 Indulgentie an indulgeant quod promittunt

DE POENITENTIIS ET remissionibus. Rubrica.

Dicendum est supra de pœnis quæ in
tribunali iudicio corpori inferun-
tur. nunc dicamus de pœnis quæ
in iudicio animarum imponuntur. & ideo
subijciuntur hic rubrica de pœni. & remis-
 ¶ Videndum est igitur quid pœnitentia.
unde dicatur. Item de tribus actionibus
pœnitentiæ. de tribus speciebus eiusdem.
an post pœnitentiam peccata redeant.
quæ sint necessaria in uera pœnitentia.
quis sit effectus pœnitentiæ & demû
 1 remissionibus. ¶ Pœnitentia diuersimo
dè describitur a sanctis. Nam Ambro.
sic describit. pœnitentia est peccata præ-
terita deplangere. & iterum plangenda
non committere. Augu. sic Pœnitentia
est quædam dolentis uindicta in se pu-
niens quod commisisse dolet. ut de pœ. di.
3. c. 1. & 4. Est autem pœnitentia secunda
post naufragium tabula ut de pœ. di. 1. ite
 Secunda

Secunda. Nam baptisus est prima tabula in qua uetus homo exiuit & induitur nouus homo. Secunda est pœnitentia qua resurgimus. post peccatum. per has tabulas naufragij periculum uitamus & ad portum ducimur salutare. ¶ Dicitur autem pœnitentia a penitendo. ut da pœnitentia. di. 3. derisor. ¶ Tres autem sunt pœnitentia actiones sicut dicit August. Vna est qua nouum hominem percudit donec per baptismum omnium præteritorum fiat ablutio peccatorum. omnis enim qui iâ uoluntatis suæ arbiter constituitur cum accedit ad sacramenta fidei nisi eum pœnitentia ueteris uitæ nouam inchoare uitâ non potest. Ab hac pœnitentia cum baptizantur soli paruuli sunt immunes. Nondum enim uti possunt proprio arbitrio Altera actio pœnitentia est qua post baptismum agenda est de uenialibus peccatis qua humanæ fragilitati quamuis parua tamen crebra surrepunt. qua si colata contra nos fuerint ita nos grauabunt & opprimunt sicut unum grande peccatum. Quid enim interest quantum ad naufragium utrum uno grandi fluctu nauis operiatur & obruatur an paulatim aqua subrepens in sentinam per negligentiam culpam derelicta atque contempta compleat nauem submergat propter hoc ieiunia elemosyne & orationes inuigilent in quibus tamen dicimus. dimitte nobis debita nostra sicut & nos te. Manifestamus nos habere quod nobis dimittatur atque in his uerbis humilantes animas nostras quotidianam quodammodo pœnitentiam agere non cessamus. Tertia actio pœnitentia est qua pro illis peccatis subeunda est qua liber decalogus continet. & de quibus apostulus ait. si nos enim iudicaremus. nõ utique à domino iudicaremur ut probantur hæc de pœ. di. 1. tres sunt actiones. ¶ Itẽ tres sunt species pœnitentia solennis publica. & priuata. Solennis pœnitentia est illa de qua agitur. l. di. in capite. hæc autem solennis imponitur ab episcopo tantũ uel ipsius mandato & imponenda est de crimine publico & uulgatissimo quod totũ commouet urbem.

ut. 26. q. 6. c. ul. Hæc pœnitentia non est reiterabilis. quia sacramentalis. ut. l. d. ff. confirmandum & c. alienum. Et nõ supra de hac materia de facta. non iterat. §. horum. Hæc pœnitentia non debet imponi clerico nisi deposito & qui eã egerit promoueri nõ debet ut in præalleg. iuribus. nec matrimoniũ cõtrahere. nec militiam assumere. ut. 33. q. 2. §. de pœnitentibus. & c. antiqui. & c. de his. & infra e. u. c. 2. Sed de hac materia nõ. pleuius supra de eo qui du. in ma. quã pol. per adul. §. sunt & alia crimina. Alia uero iteratur quotiens opus fuerit ut de pœ. di. 3. c. reperuntur septies. & c. ad hæc instant. Item post talẽ pœnitentiã non potest quis clericus fieri neque miles. ut. 33. q. 2. admonere. nec laicalem habitum deferre. l. dist. c. ul. tamen secundum regulam ecclesiasticam uiuere debet ut de pœ. di. 5. cõtrariũ. & c. fallas. & est cõueniendus sub iudice ecclesiastico. ¶ 1. r. q. aliud. de pœ. di. 1. aliud. ¶ Publica pœnitentia est cũ alicui imponitur peregrinatio cum baculo cubitali uel cũ aliquo genere uestis religiose ut de pœ. di. 6. sacerdos. Item cum quis propter delictum inuitus intrudatur in monasterium. ut. l. di. si ille. Qui ultro qui utriq. qui nil aliud dicendus est nisi penitens propter similitudinẽ in uigilijs & in ieiunijs. ne sit contrarium quod legitur 2. q. 1. in primis. ubi episcopi in monasteriũ intrusi ad agenda pœnitentiam post sex menses suo ordinẽ reuertuntur uel ubi agitur de temporaliter intrusis. Nos autem egimus de intrusis perpetuo & eadem similitudine dicitur quis agere publicam pœnitentiam in propria domo. ut 32. quæstio. 2. admonere. Dicitur aut publica uel quia publico crimine imponitur & hanc imponere potest simplex sacerdos. non enim inuenio prohiberem. & hæc imponi non debet nisi deposito & pro crimine publico & enormi. ut de pe. di. 6. sacerdos infra e. quæstum. ¶ Priuata pœnitentia est qua cotidie imponitur his qui secreta peccata confitentur. ¶ An autem peccata in pœnitentia dimissa redeant per peccatum recidiam. uariæ sunt opinioniones doc

juris. Quidam enim simpliciter dicunt quod redeant non solum quo ad reatum sed etiam quo ad essentiam & penam, & in hoc declinare uidetur Gra. de pœ. di. 4. c. ult. ubi dicit sicut ergo bona quæ peccato moriuntur per penitentiam reuiuiscunt ad præmium, sic & mala quæ per penitentiam delentur reuiuiscunt ad supplicium. unde propheta ex persona penitentis deplorat dicens, putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ id est, plagæ meæ sanatæ sunt per baptismum. Hinc etiam idem propheta. Quamuis in fide & sacramento circumcisionis ab originali peccato se mundatum cognosceret tamen adulterium & homicidium quod commiserat illud reuiuifce intelligens non sine causa inter cætera confiteretur. Et dicit. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum & in peccatis. & c. ut de pœ. di. 3. c. ultimo. & penul. & actio semel perempta restituitur. scilicet si ex noxia causa agitur. l. sed alio iure, in fi. Alij dicunt quod non redeunt illa sed alia eiusdem generis. cum enim similia forte prioribus committamus redeunt peccata non eadem sed alia eiusdem generis quadam similitudine, sicut & flores dicuntur redire in uere. Tertij dicunt quod peccata tantum redeunt propter aliquod ex his quattuor peccatis scilicet odium fraternum ut in euangelio Serue nequam & c. propter crimen apostasiæ quecunque enim post baptismum siue priuatas hæretica siue iudæana cupiditas arripiunt mox omnium prosterneunt in ima ultiorum. ut de pœ. dist. 3. quecunque. propter penitentiam penitentia ar. 18. q. 4. sunt qui opes. Item propter contemptum penitendi ut de pœ. dist. 3. apostolus. Quarti dicunt semel dimissa non redeunt semel enim in abolitionem missa punitio recidui dolore iterari non debet secundum imitationem diuinæ clementiæ quæ dimissa peccata in ultionem uenire non patitur ut 23. q. 4. si illic ¶ & alibi dicitur elemosina a morte liberat non utiq; a morte illa quæ semel sanguis Christi extrinxit & aqua nos salutaris baptismi. & redemptoris gratia liberauit sed ab ea quæ per delicta postmodum serpit ut de

pœ. dist. 1. c. miror. Idem dicunt quod non est idem in bonis & in malis ut sic mala redeant sicut & bona reuiuiscunt. sicut & alibi in consimili dicit Augustinus. non enim sic culpa communicatur per alterius uoluntatem quemadmodum gratia per spiritus sancti unitatem ut de cons. d. 4. quæris, circa prin. In hac autem ueritate sequor doctores meos dicentes non redire peccata. dicuntur autem redire quia remissionis beneficium sequenti culpa amittitur ob ingratitudinem, nam is qui post penitentiam deliquit. ita priuabitur gratia spiritus sancti propter sequens delictum ac si nulla peccata dimissa fuissent ut de pœ. di. 5. fratres, & omnes auctoritates quæ innuunt peccata redire hoc personare uidentur scilicet quod ita quis punitus est pro peccatis sequentibus ac si ei non fuissent dimissa priora. ¶ Tria sunt necessaria in uera penitentia cordis contritio. oris confessio & operis satisfactio. ut de pœ. di. 1. perfecta penitentia. quia enim tribus modis deum offendimus delectatione cogitationis. imprudentia locutionis. & in superbia operis. ut contraria contrarijs curentur. Et quia secundum regulam iuris omnis res per quascunq; causas nascitur per easdem dissoluitur infra de reg. iuris omnis. tribus modis oppositis satisfaciamus. Cordis contritio est opposita cogitationi malæ. oris confessio imprudenti locutioni. & satisfactio superbi operi. De his tribus gradibus & suo sibi deuenitur ad consumationem peccati dicit Hiero. Primum peccatum est cogitasse quæ mala sunt. Secundum acquiescisse cogitationibus peruersis. Tertium quod menti decreueris opere compleuisse. Atque & quartum scilicet post peccatum non agere penitentiam & suo sibi complatere delicto. Et sic exponit Hiero. uerba. Amos prophete comminantis Ezechieli regi Damasci & dicentis supra tribus sceleribus Damasci & super quartum non convertam eum ut de pœ. di. 1. super tribus. Hij sunt tres mortui quos dominus legitur suscitasse. Filia archimagogi. ut de pœ. di. 1. §. non sunt hæc. & c. quem

quem pœnitet in fi. Filius uiduæ ut de pœ. dist. 1. fleat. & de pœ. dist. 1. quantũ habet. Puellam suscitauit in domo & sic incus suscitauit quam inuenit. ecce pœccatum cogitationis. puerum suscitauit in porta ciuitatis. ecce peccatum locutionis Lazarum in sepulchro quatruiduanum & iam ferentem. ecce peccatum operationis. quos. enim extra inuenit extra suscitauit. huc duos suscitauit lachrymis flentium. flebat. enim turba post filium uiduæ flebat Martha & Maria supplicantes pro fratre. flebat & turba quæ Mariam fuerat secuta lachrymis. Mariæ admonica in quo docemur publice peccantibus non proprium. sed ecclesiæ sufficere meritum. hæc probantur de pœ. dist. 1. quem pœnitet circa fi. Et ideo dicit Ambro. flebat pro te mater. ecclesia & culpam tuam lachrymis lauet ut de pe. di. 1. fleat. ¶ Cor dis contritio est dolor de peccato eum proposito confitendi & satisfaciendi. & non sit satis quod doleat. sed ex fide doleat & non semper doluisse. doleat. ut de pœ. di. 3. si apostolus in fi. hæc contritio præcipitur per prophetam dicentem. scindite corda uestra ut de pœ. di. 1. scindite. Vel cordis contritio est conuersio cordis à malo ad bonum. a dyabolo ad Deum. iuxta illud. conuertimini ad me & ego conuertar ad uos. conuersio cordis est undi uersio ut de pœ. dist. 1. conuertimini. ¶ An autem ad delendum peccatum. contritio cordis sufficiat quæstio est & in hac doctores dissentiunt. Nam quidam dicunt quod sola contritio cordis non deleat ubi sacerdotis copia habetur. ut de pœ. di. 1. c. ulti. Gra. dixit hoc arbitrio leccoris reliquendum. ut de pœ. di. 1. §. quibus auctoritatibus. Alij dicunt sufficere cordis contritionem si facultas non suppetat pœnitendi argu. 65. di. due. Alij autem hoc negant & dicunt quod sicur tribus modis Deum offendimus. corde ore. & opere. sic & tribus modis satisfaciendum est. ut de pœ. dist. 3. perfecta. unde dicunt tria esse necessaria. cordis contritionem. oris confessionem & operis satisfactionem. ut de pœ. di. 3. perfecta. Auctoritates autem

illas quæ dicunt peccata dimitti sola contritione asserunt intelligendas esse cum oris confessionem articulus necessitatis excludit. scilicet cum quis uere conteritur. sed morte præuenitur. uel aliquo iusto impedimento confiteri uel satisfacere præpeditur. Quarti dicunt conditionalem fieri remissionem per cordis contritionem. si sequatur oris confessio & operis satisfactio. ut de pœ. dist. 3. sane. Sed Hug. dixit sola cordis contritione deleri peccatum in adulto. ut de pœ. di. 1. magna Si uere conteritur & proponit non peccare. & de commissis confiteri & satisfacere. sed si postea oris confessio & operis satisfactio non sequatur peccatũ iam dimissum non in contritione redit. sed peccat mortaliter is qui potest confiteri & satisfacere & omitti. Et auctoritates quæ dicunt peccata non dimitti sine oris confessione & operis satisfactione intelligit ipse de interiori confessione quæ est recognitio peccati uel propositum confitendi uel gratia quæ sic homo disponitur ut doleat de peccato & uelit confiteri si locus & tempus affuerit. & eodem modo intelligit de interiori satisfactione quæ est dolor interior & amaritudo animæ ut de pœ. di. 3. satisfactio. & c. si apostolus. & de pœ. di. 1. §. his uerbis. Sed si ei opponeretur sic cum sola contritione delentur peccata ad quid opus est oris confessio & operis satisfactio quare dicitur peccati mortaliter si hæc non interueniant cum oportunitas deur. respondebat ipse & dicit necessaria sunt ad humilitatem & iusticiam exercendam. ut de pœ. di. 3. proditor & ut satisfaciatur ecclesiæ quæ laesa est ex peccato. Verius tamẽ credo quod nec cordis cõtritio nec oris cõfessio nec satisfactio peccata dimittit sed sola gratia Dei. Vnde Ambro. uerbũ Dei tollit peccata mudi ut de pœ. di. 1. uerbũ. Augu. nemo tollit peccata mundi Christus solus qui est agnus tollens peccata mundi. de con. di. 4. nemo. sed cordis contritionem interior contritio gratia tamen in omnibus præueniẽte. Nam quicquid habes in riti præuentrix gratia donat. Nã Deus in præter

præter sua dona coronat ut de con. dist. 3. gratia . unde peccati remissio attribuenda est gratie Dei quæ est causa causa naturaliter gratia præcedit contritionem & sequitur dilectio. quoniam qui gratiâ habet diligit & dilectionem sequitur contritio qui enim diligit conteritur contritionem sequitur peccatorû remissio processus iuste colligitur de pœ. dist. 1. omnis qui non diligit. charitas autem est uia ad contritionem peccatorû remissionem sicut enim sine uia nullus peruenit quo tendit. ita sine charitate quæ dicta est uia nõ ambulare possunt homines. sed errare ut de pœ. dist. 1. charitas quòd autem proxime supra dixi. quòd solus Christus tollit peccata mûdi nõ excludit pater filius nec spiritus sanctus quia inseparabilia sunt opera dignitatis trinitatis . ut de con. di. 3. omnes. in fi. & di. 4. quomodo circa me. & quòd hæc opinio sit uera patet per exemplum Lazari quem Dominus prius suscitauit & uiuificauit dicens Lazare ueni foras & postmodum is qui uiuus fuerat egressus est a discipulis solutus . ut 11. q. 3. tunc uera est absolutio præsentis. patet hoc per decem leprosos qui in uia mundati sunt. antequam ad sacerdotes uenirét . Itē exemplo leprosi quem dominus mundauit & postea ut sacerdoti sacrificiû offerret ex lege præcepti. ut de pœ. di. 1. §. si autem cor nostrum. sacerdos igitur ei cui dominus iam propter contritionem peccatorum indulget imponit satisfactionem & pœnam temporalem remittit & sic intelligo de pœ. di. 1. multiplex. & c. quæ pœnitet in fi. & de pœ. di. 5. consideret in fi.

11 Qualiter autem satisfieri pro peccato de beat relinquitur arbitrio sacerdotis qui iudex est animarum constitutus ut de pœ. di. 1. uerbum. Igitur dominus remittit pœnam æternam. sacerdos autem temporalem. quia pro peccato duplex pœna debetur æterna & temporalis ut de pœn. dist. 1.

12 si peccatum & .ca. sicut primi. † Sciendû est autem quod & si pœnitentia illorum qui de peccatis quibusdam confitètur de quibusdam non & si confiteantur de omnibus dicunt tamen de quibusdam se ab-

stinere non posse nam non sic est eorum cõfessio admittenda & crebris ac salubribus monitis est pœnitentia inducenda ut infra e. quod quidam. & hoc ideo est quia sentiet fructus huiusmodi pœnitentiæ cû de alijs pœnitentiam egerint ut de pœ. di. 13 3. in fi. ¶ Sed quid si non pœniteat de alij nunquid ualebit eius pœnitentia alijs. Respondeo sic nam omnia bona quæ quis in hac uita facit proderunt ei ad uitã eter nam promerendam aut ad minus supplicium subeundum . ut de pœ. di. 3. si quis autem. Aut ad bona temporalia assequenda. ut 22. q. 2. si quilibet. aut ad hoc ut deus citius illustret cor ipsius ad uerã pœnitentiam ut de pœ. dist. 5. falsas. & di. 3. §. ul. in fi. talis aut pœnitentia particularis de qua superius dixi si de alijs pœnitentia non accedat non prodest ad uitã æternã ut de pœ. di. 4. pœnitentes. & c. irrisor 24.

14 q. 2. legatur. ¶ Sed nõ quid compellendus est quis ad pœnitentiam. Respondeo sic ut supra despon. ad audientiam. 23. q. 3. itaque. 6. q. 1. illi qui. 22. q. 1. prædicandû.

15 ¶ Sed nunquid ueniali cõfiteri teneretur. Videtur quòd non. nam illa delentur per orationẽ dominicam ut de pœ. dist. 1. tres aut sunt actiones & de pœ. di. 3. de quotidianis. quod uerum intelligo nisi ueniale aliquod foret in consuetudinem deductum. quia nullum est adeo ueniale quod non fiat mortale dum placet ut 25. di. §. criminis. unde ebrietas si assueta sit in numero mortalium computatur ut 25. dist. §. alias eadem. cum alias sit ueniale peccatû ut 15. q. 1. sane in finis data ad hoc opera fiat ut 35. di. ante omnia. Sed & sermo quotidie ociosus ut dicunt quidam mortale inducit peccatum. licet alias uenialiter peccet qui plus loquitur quã oportet. 25. di. §. qui autem sunt minuta puto tamen melius quã perfectius esse si tam de uenialibus quã de mortalibus quis confiteatur de mortalibus & uenialibus habes quidã

16 exempl 25. di. §. criminis. ¶ Facienda est peccatorû confessio sacerdoti cui data est hæc potestas mediator enim dei & hominû homo dñs noster Iesus Christus hanc potestatẽ præpositis ecclesiæ dedit cõfitentibus

fitentibus peccata pœnitenti satisfactio-
nem darent ut de pœ. di. 1. multiplex un-
de sacerdos est iudex ut ea. di. uerbum. hoc
tamen fallit in sacerdotibus religiosis quia
illi nec pœnitentias dare nec baptizare
nec prædicare possunt nec alia quæ ad cu-
ram animarum pertinent exercere nisi
fuerint à papa uel episcopo cum consensu
abbatis sui uel superioris constitui. ut. 16.
quest. 1. peruenit. & §. ecce. & §. idem.

- 17 ¶ Debeat autem confiteri quis proprio
sacerdoti. ut infra eo. c. omnis & de pœ. di.
6. placuit. Hoc tamen fallit in. 5. casibus.
Primus est cum quis habet indiscretū con-
fessorem, ut de pœ. di. 6. placuit. qui. e-
nim confiteri uult quærat sacerdotem sciē-
tem ligare & soluere ut de pœ. dist. 6. qui
uult. infra eo. c. omnis. §. sacerdos. Secun-
dus cum alienus parochianus transfert
domicilium in parochiam meam, sicut di-
cimus in foro conuentionali. ut. ff. de iu-
hæres supra de fo. compe. ca. ulti. Tertius
cum uagabundus existit. Quartus cum
quis derelicto domicilio nauigat uel inter-
facit quirēs quo se transferat & ubi se con-
stituat qui sine domicilio & sine paro-
chia est. ut. ff. ad municipa. l. Labeo in
princ. & l. eius. §. celsus. Quintus cum a-
lienus parochianus peccat in parochia
mea quantum ad peccatum illud contra-
hit forum animæ in parochia in qua
delinquit. ut. 6. quæstio. 3. placuit. Vnum
tamen non omitto quod magister Ray-
no. in summa sua. eodem titulo. quod præ-
byter parochialis non potest audire
confessiones nisi ei ab episcopo fuerit da-
ta potestas. quod mihi non placet. nam
parochiæ sunt distinctæ sicut & diocæ-
ses. ut. 13. quæstio. 1. ca. 1. Item unusquis-
que præbyter parochialis suis terminis
sibi contentus. & taliter sibi plebem com-
missam custodiat ut ante tribunal æterni
iudicis ex omnibus sibi commissis ra-
tionem reddat ut ibi dicitur. A iure igitur
data est hæc potestas sacerdotibus
ut de pœ. dist. 1. multiplex. c. uerbum. Et
ideo canones pœnitentiales scire debent.
ut. 38. dist. 1. nulli. & c. quæ sunt. & ideo
cum à iure habent licentiam audiendi cō-

- fessiones non egerent licentia episcopo-
rum uel papæ sicut frater Ray. dicit nisi
uelit illud quod dicit intelligere delicien-
tia generali quam sacerdotes & maximè
parochiales in sua ordinatione uel insti-
tutione sortiuntur. & est simile quod di-
citur alias ordinationes episcoporum au-
thoritate apostolica sunt celebrandæ. ut
64. dist. 1. ordinaciones. Itē notabis quod
episcopi nec non minores prælati exem-
pti præter sui superioris licentiam prouid-
unt & discretum possunt sibi eligere cō-
fessorem infra eodem titulo. c. ulti. Item &
aliud notabis quod si desit copia sacerdo-
tum potest quis clerico uel etiam laico cō-
fiteri ut de pe. dist. 1. quem pœnitent de cō.
18 dist. 4. sanctus est. ¶ Sed quid si quis a suo
sacerdote licentiam petat ut sibi liceat al-
teri confiteri nec causam assignet. Sacer-
dos si se reputet sufficientem licentiam
dare non debet. præsumere. enim debet
quod ideo hoc faciat ut confessionem eui-
tet, erubescit enim homo. eadem dicere
de quibus confessus fuerat. & ideo expedi-
t ut licentia denegetur. nam erubescen-
tia partem remissionis habet. multum. n.
satisfactionis obtulit qui erubescentiæ do-
minans nihil horum quæ commisit dei
nuncio denegauit & in hoc quod quis per
seipsum dicit sacerdoti & erubescentiam
uincit timore offensi sit uenia criminis
ut de pen. distinct. 1. quem pœnitent.
- 19 ¶ Constat quis sacerdoti per semet-
ipsum non per nuncium uel per scriptum
ut in prædicto canone quæ pertinet. Nec
obstat alius canon qui dicit pœnitentiam
per scripturam recipiendam ut 30. quæst.
5. qualis in fin. Illud enim intelligitur nō
de pœnitentijs in confessione sed de sacer-
dotis iniunctione quæ in scriptis redigi-
tur ne obliuioni detur, unde prophetia
non dicit scribe sed dictu iniquitates tuas
ut iustificeris ut de pœ. dist. 1. §. alij è cō-
tra. ¶ Debent autem non solum peccata
in confessione exprimi sed & circumstan-
tiæ peccatorum, ut de pœ. distinct. 5. con-
sideret. Dixerunt tamen quidam quod
circumstantiæ aggrauant peccatum, ita ut
in eodem genere delicti plus intelligat

cur peccare clericus quam laicus. sapiens quam ideota, prelatus quam priuatus. Item magis peccatur in loco sacro quam profano, in die festo quam pro festo. ut 25. q. 1. nulli fas. 1. quæstio. 3. saluator 11. q. 3. præcipue 32. q. 5. quæ uiderit. 19. dist. c. nulli 15. distinct. si papa homo christianus. ff. de re nulli. omne delictum. §. augetur. supra de hæreticis excommunicamus. §. præterea. uerius tamen puto ut peccat cum iudicetur leuius & grauius secundum qualitatem contemptus. ut 7. q. 1. §. cum uero, uoluntas enim & propositum distinguunt maleficia. ff. ad l. Cor. de sic. l. diuis infra titu. proxi. de uoluntate. Non enim quod tantum sint sed quo animo fiat attendendum. ut 15. q. 6. c. 1. in. fi. sed quia ecclesia militans ignorat quantitatem contemptus considerat exteriora. scilicet circumstantias. Deus autem considerat qualitatem & quantitatem contemptus. ut 34. qu. 4. Deus & propterea ecclesia militans iudicat peccatum grauius secundum circumstantias & pœnam duriores imponit. ut 23. q. 4. non affectamus. ubi autem æquales sunt personæ delinquentes & æquale delictum æqualis imponitur pœna. ut in

21 autem ut fratrum fi. §. ult. coll. 9. ¶ Effectus pœnitentiæ est ut per ipsius medicinam spes uitæ reparatur æternæ. ut qui re generationis dona uiolassent proprio se iudicio condemnantes ad remissionem peccatorum perueniant. ut de pœn. distin.

22 1. multiplex. ¶ In summa notandum est quod talis est erga homines Dei pietas ut nunquam spernat pœnitentiam si ei sincere & simpliciter offeratur etiam si ad summum perueniat quis malorum. ut de pœn. dist. 3. talis. unde Ambro. quantum libet mortui fetor sit aboletur omnis nisi sacrum redoleuerit unguentum surgit Lazarus & solui iubentur eius uinculam & tollitur uelamen de facie eius qui ueritatem gratiæ quam accepit obumbrabat resuscitatum iudæi uolebant occidere. Iesus non reuocat beneficia sed cumulo libertatis amplificat. reuiuiscit solitæ suscitatus & celebrata resurrectionis gratia letus ad cœnam uenit. ut de pœn. distin. 1.

quantumlibet. ¶ Restat uidere de secunda

23 parte rubricæ. scilicet de remissionibus. Et est sciendum quod remissiones priuatas iudicij animarum sacerdotibus facere possunt. ut superius dictum est. sed generales puta in ædificijs pontium & in dedicationibus ecclesiarum & in pijs locis episcopi & archiepiscopi facere possunt quæ solis subiectis faciendum profunt. ut infra e. r. quod autem sed metropolitano potest per totam provinciam suam concedere literas indulgentiæ seu remissionis. ut infra e. r. nemo quod est speciale cum alias subiectos suffraganeorum suorum iurisdictionem suam generaliter exercere non possit præterquam in 8. casibus quos not. supra de offi. ord. §. ordinariam. In his indulgentijs annuum in principio & 40. dies in anniuersario siue ab uno episcopo siue à pluribus fiant siue in dedicationibus ecclesiarum siue in alijs de iniunctis pœnitentijs remissio non excedat. ut infra e. o. ti. cum ex eo.

24 in fin. ¶ Sed de huiusmodi indulgentijs dubitatur an indulgeant quod promittunt. nam quibusdam uideretur absurdum. ut si tibi imposita fuerit pœnitentia. 7. anno, quod datis. 7. denarijs in 7. pontibus uel dedicationibus ecclesiarum uel in alijs in quibus remissio est indulta totius pœnitentiæ liberatio fiat. Et licet quidam ex hoc diuersimode sentiant & interpretentur indulgentias istas ego tamen simpliciter intelligo sicut sonat ut secundum quod promittunt indulgeant & remittatur. nam qualitercunq; satisfierit ecclesiæ nõ refert. & absolutus est quem ecclesia absoluit & ligatus quem ligat. ut 24. q. 2. quodcumque. Certum enim est quod ecclesiæ licet utrumq; ut de pœn. dist. 1. uerbum. qualitates autem & tempora pœnitentiarum committuntur arbitrio sacerdotum. ut de pœniten. distin. c. prima. §. non sunt hæc.

Summarium

- 1 Excommunicatio quid sit.
- 2 Excommunicationis quot species sint.
- 3 Excommunicatio maior, à iure contrahitur in 18. casibus:
- 4 Manus uolentas in iudicium, an semper

- per incidat in excommunicationem. & nume. 5. 6.
- 5 Excommunicatus propter iniectioem manuum violentarum in clericum, an & quando sit ad curiam. Romanam mittendus, & nu. 6. & 7.
- 8 Excommunicare qui possunt. & traduntur due regule in excommunicando, & tertia in absoluendo, nu. 9.
- 10 Papa si mandet alicui ut excommunicet, an & absolvere possit.
- 11 Prelatus an & quando excommunicare possit subditos suos.
- 12 Excommunicatio fieri debet duabus de causis.
- 13 Contumacia multiplex est.
- 14 Absolutio excommunicatorum in quibus casibus sedi Apostolica reservetur.
- 15 Episcopus an possit relaxare sententiam excommunicationis latam a suo archidiacono, decano seu plebano, vel alio iurisdictione habente.
- 16 Causa excommunicationis cum ad metropolitanum transfertur, an debeat remitti excommunicatus absoluendus ad episcopum qui excommunicavit.
- 17 Sententia excommunicationis quando liget.
- 18 Ecclesia Romana non habet maculam vel rugam.
- 19 Excommunicatio tollitur per absolutionem.
- 20 Doctrina que servanda sit in absolutione ab excommunicatione.
- 21 Peccatiaria satisfactio pro iniuria illata clericis cui applicetur.
- 22 Ligatus pro pluribus excessibus una sententia si in absolutione omnes excessus non exprimit, nunquid sit absolutus.
- 23 Absolutiones plures quando sunt necessariae.
- 24 Excommunicationis duplex effectus.
- 25 Poena non servantis excommunicationem.
- 26 Excommunicatus in una ecclesia in omnibus est vitandus.
- 27 Suspenso an proventus ecclesiastici subtrahantur.
- 28 Poena participantium excommunicatis.
- 29 Utilitatis communicantis cum excommunicato.
- 30 Vir communicans cum uxore excommunicata, an & ipse excommunicetur.
- 31 Parentes an possint licet participare filijs excommunicatis, & domini familiaribus suis.
- 32 Communicans in casu non concessio cum excommunicato an peccet.
- 33 Episcopus communicans cum excommunicato ab ipso, an venerit incurrat. & nu. 34.
- 34 Episcopus si aliquem excommunicavit cum fautoribus & communicatoribus suis, & illi postea ille communicat, an ligetur.
- 35 Episcopus si excommunicat subditum suum ratione criminis an subditus communicans ei in crimine ligetur & sententia.
- 36 Excommunicatus an possit intrare ecclesiam. & nu. 38. & 39.
- 37 Clericus minori excommunicatione ligatur an possit in choro cum alijs officium suum prosequi.
- 40 Clericus excommunicatus an teneatur dicere horas.
- 41 Clerici suspensi an horas dicere teneantur.
- 42 Clerici participantes excommunicatis, an eadem excommunicationis sententia inuoluantur.
- 43 Verba sufficientia ad excommunicandum.
- 44 Excommunicatio cum sit odiosa, restringi & non ampliari debet.
- 45 Vibrans baculum super caput clerici volens illum percutere & non percutiens, an incurrat poenam canonis si quis suadente 17. q. 4.
- 46 Mandans manus violenti: injici in clericum, si poenitet ante manus iniectioem, an secata manus iniectioem, incidat mandator in Canonem.
- 47 Quid si mandator moriatur ante manus iniectioem.
- 48 Ratam habens manum iniectioem in clericum, an incidat in canonem.
- 49 Manus violentas injiciens in clericum quos offendat, & quo laeso sati fieri debeat.
- 50 Requisita ad hoc ut quis incurrat canonem si quis suadenti.
- 51 Error intolerabilis quis dicatur.
- 52 Sententia excommunicationis quibus casibus non teneat ipso iure.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIONIS. Rubr.

DIctum est superius de poenis. sed quia excommunicatio est poena

contumacis. ut 12. quæstio. 3. nullus & c. certum est & sic est æterne mortis damnatio. ut 11. q. 3. nemo episcoporum. quâuis nondum mortalis sed medicinalis esse dicatur. ut 2. q. 1. multi. Ideo post tractatum de poenis & pœnitentijs subiicitur iste tractatus de sent. excommu. ¶ Videamus igitur quid sit excômmunicatio, quæ eius species à quo, & cui pro quibus causis fit infligenda, a quo & qualiter tollatur, & qua pœna feriatur participâtes excommunicatis. ¶ Excommunicatio est aliquando à sacramentis exclusio. Aliquando à communione fidelium separatio. ut 1. q. 3. §. euidenter. & 3. q. 4. Engeltrudam supra de exceptio. a nobis infra eodem. c. penult. Vel generaliter dici potest quod excômmunicatio est à quolibet licita communione uel legitimo actu separatio. unde Adam fuit excommunicatus ab esu ligni uitæ dicente domino uidete ne forte summatis de ligno uitæ. ut in prædicto. §. euidenter. ¶ Species autem excommunicationum infinitæ esse possunt. quia quot sunt species cõmunions tot sunt uel esse possunt species excommunicationis, sed de duabus frequentius ait ecclesia & nos in iure tractamus. ¶ Vna est quæ dicitur anathema quæ excludit ab ingressu ecclesiæ. à communione fidelium, & sacramentis, hæc dicitur maior excômmunicatio. alia quæ separat a sacramentis, & hæc dicitur minor excommunicatio ut superius dictum est. ¶ Et est sciendum quod quandoque excômmunicatio minor infligitur ab homine. quandoque à iure ut de hoc plenius nota supra de cler. excommu. mi. §. item sciendum. Quæ tamen a iure infligitur ut puta per participium excommunicati est a sacramentis exclusio. Cum uero ab homine infligitur, aliquando excludit à sacramentis, plerumque separat à communione fidelium, ut ibidem dixi. Maior autem excômmunicatio siue contrahatur ab homine siue a iure separat ab utroque. Sed quod dixi quod minor excômmunicatio cum a iure contrahitur per participium excômmunicati excludit tantû a sacra-

mentis. uerû est nisi participâs participet in crimine criminoso. Quia tunc contrahit eandem excômmunicationem qua ligatus est primus. ut infra e. c. nuper, & e. si cõcubine. An autè tunc contrahatur excômmunicatio ab homine uel a iure, quidam dubitauerunt, mihi autè uidebatur quod ab homine contrahatur. nam semper tale participium in eum delinquitur qui primus excommunicauit & ideo ab eodè est absolueendus. ut dicit decre. nuper. ¶ Contrahitur a iure excômmunicatio maior. in 18. casib. Primus est cum quis incidit in hæresim iam damnatam ut sunt illæ. 24. q. 1. c. 2. & 31. & 4. q. 3. quidam. uel nouam confingit & generaliter quemcunque & quoscunque romana ecclesia uel episcopi singuli per suas dioceses hæreticos iudicauerint. ut supra de hære. ad abolendam. Secundus cum quis recepat & defendit hæreticos. ut supra de hære. sicut ait. Tertius cum quis dixerit romanam ecclesiam non esse caput, & ei tanquam capiti noluerit obedire. ut. 19. distinct. nulli. Quartus cû quis in clericum, monachum uel monialem, uel conuersum, uel conuersam, uel in aliquam religiosam personam manus iniecerit. uolentis. quoniam 7. quæstio. 4. si quis suadente. Quintus cum quis potest clericum defendere a uiolenta manu iniectioe & non facit. ut infra eod. tit. quantè præsumptionis. Quod quidam intelligunt simplicitèr sicut litera sonat dicentes hoc in fauorem clericorum esse indudum, quorum defensio spectat ad ius publicum ut 1. distinct. ius publicum. Alij autem intelligunt de his qui possunt auctoritate iurisdictionis & officij ut 24. q. 3. forte est. Sextus cum potestas, consules, & rectores ciuitatum & locorum angarias, & exactiones indebitas imponunt clericis, iurisdictionem & auctoritatem prælatorum ita euacuant, ut nihil potestatis eis in subditis suis uideatur remansisse, & cõmoniti desistere noluerint, tam ipsi fautores eorum excômmunicationi se noverint subiaccere. ut supra de immu. ec. non eo minus. Septimus in incendiarijs & uiolatoribus ecclesiarum. ut infra eo. con-

eod. conquesti sunt 11. q. 3. canonica 17. quæstio. 3. omnes supra de rap. in literis. Alii autem qui aliter offendunt ecclesias uel bona ipsarum diripiunt, & si sacrilegi sunt, non tamen sunt ipso iure excommunicati. ut supra de fo. comp. conquestus. Item alij incendiarij non sunt excoicati ipso iure. ut 2. 3. q. 1. pessimam, sed postquã sunt per ecclesie sententiã publicati pro absolutionis beneficio sunt ad sedem Apostolicã mittendi. ut infra eo. tua. Octauus est cum quis à paucioribus quã a duabus partibus cardinaliũ in summi pontificis electus pro papa se gererit. si humiliter noluerit se abstinere. ut supra de elect. licet. Nonus est cum quis falsat literas domini Papæ uel sceleriter utitur illis, etiã ab alio falsatis. ut supra de crimi. fal. ad falsarium. Decimus est cum quis deserat arma, ferrum, lignamina, galeas uel nauas sarracenis, uel regimen exercet in eorum nauibus uel galeis. uel aliquod eis subsidium impendit, in dispendium terrarũ sanctarũ uel christianorum. ut supra de iudæi. quorũdam. significauit. quod olim ad liberandum. Undecimus cũ magister uel scholaris Bonon. tractat cum aliquo Ciue Bonon. de ipsius hospicio conducendo irrequisitis scholaribus inquilinis supra de loca. & cond. ex rescripto. Duodecimus cum canonicus uel monachus regularis leges uel physicam audierit, nisi infra duorum mensium spacium ad claustrũ redierint, & idem est in clericis habentibus personatus & in presbyteris. nisi infra prescriptũ tẽpus desiterint supra ne cle. uel mo. nõ magnopere & c. super specula. Tertiusdecimus est in sagitarijs & balistarijs cõtra christianos imbello iniusto supra de sagit. c. uno. Quartusdecimus est in his qui statuta cõtra ecclesiasticas cõsuetudines uel potius abusiones seruari faciunt, cõtra ecclesiasticã libertatẽ. Quintusdecimus in statutarijs & in scriptoribus statutorũ illorũ. Sextusdecimus potestatibus, cõsulis, rectoribus & cõsularijs locorũ in quibus huiusmodi statuta uel cõsuetudines editæ fuerit uel seruata. Septimusdecimus in his qui presüp-

ferũt secundũ ea iudicare. Decimusoctauus qui in publicã formã redegerint iudicata. hos casus homines infra. e. t. c. no. uerit. In caõne autẽ illo qui ad tutelam est editus clericorũ. ut. 17. q. 4. si quis sua dãte. duã regulã continẽtur. ¶ Prima est hæc, quicũq; manus temere iniecerit in clericũ incidit in excommunicationem. Secũda est quicũq; propter uiolentiã manus incidit in excommunicationem mittendus est ad curiã romanã pro absolutione. Prima regula fallit in. 14. casibus Primus est in apostata percussor qui clericus igno- ratur a percussore. ut infra e. si uerõ. Secũdus est in apostata admonito se non corrigere. ut infra e. in audientia. Tertius in eo qui gerit procurarionem & administracionem seculariũ personarũ. ut supra ne cle. uel mo. sacerdotibus. Quartus in eo qui ex causa iocimanus iniicit in clericum. Quintus in magistro qui hoc facit gratia disciplinæ. ut infra e. c. t. Sextus in eo qui uim sibi illatã a clerico ui repellit. Septimus in eo qui clericũ depræhẽdit in adulterio uel stupro cũ uxore, matre, sorore, uel filia. ut infra e. c. si uerõ. Octauus in eo qui auctoritate suã prælationis uel de mado prælati manus in clericum iniicitur. infra e. c. ex tenore. Nonus in senioribus ecclesie. Decimus in dominis. Undecimus in patribusfam. Duodecimus in propinquis. ut infra e. c. cũ uolũtate. Tredecimus in eo qui manus iniicit in clericũ depositũ & curiæ traditum. ut supra de iud. cum non ab homine. 17. q. 4. si quis deinceps. Quartusdecimus cũ clericus transfert se ad uitã profusũ clericatui contrariã uel quia facit se militẽ, uel cõtrahit bigamiam. ut. 84. di. quis quis Secũda regula simpliciter fallit in. 15. casibus. ¶ Primus cũ is qui in clericũ manus iniicit uolẽtas est in articulo mortis. ut. e. c. si quis suadente. Secũdus in eo q. habet inimicitias capitales uel alias uitias excusationes. ut infra eodem decetore. Tertius in hostiatio qui necessitate officij sui clericum non enormiter læsit. ut infra eodem. c. si uero aliquis. Quartus in infirmo. Quintus in paupere grauato. Sextus in sene-

tute depresso ita quod ad romanam curiam laborare non possit. ut infra. e. quod de his Septimus in claustrali qui non ad enormem processerit lesionem. ut infra eo dem. c. cum illorum. Octauus in muliere. Nonus in his qui sui iuris non sunt. Decimus in his qui magnæ sunt potentie. & ita delicati quod laborem ueniendi ad curiam sustinere non possunt. ut infra eod. mulieres. Undecimus in his qui clericis non enormem sed leuem uel modicam iniuriam irrogauerint. ut infra eo. peruenit. Duodecimus in pubere. ut infra eo. c. r. si uel ante siue post pubertatem se postulet absolui. ut infra eo. tit. c. ult. Tertiusdecimus in seruo cum dominus multum grauaretur in amissione operarum si seruus pro absolutione ad curiam mitteretur uel cum seruus in fraudem domini manus iniicit in clericum ut materiam habeat euagandi. ut infra eod. ti. c. relatum. Quartusdecimus in monialibus. ut infra & de monialibus. Quintusdecimus in omnibus communiter uiuentibus. ut supra de. ui. & ho. cle. quoniam. ¶ Circa hæc impedimenta notandum est quod quædam sunt temporalia & mutabilia. quædam perpetua & immutabilia. in primis hoc seruandum est. in absoluendo ut is qui absoluitur iuret. ut resumptis uiribus. oportunitate concessa uel impedimento cessante is qui absoluitur ad se. apo. acceptat mandatum eius humiliter suscepturus. ut infra eo. ti. quod de his. & c. quamais incidens. & sic cessante necessitate cessat immunitas. de non eundem ad curiam saltem pro mandato. ar. ad hoc. r. q. 1. quod pro necessitate. 26. q. qui credunt. In perpetuis & immutabilibus impedimentis hoc locum non habet ut in senectute & sexu. uerumtamen quamuis in puero status mutetur. & ita in successu temporum cessat impedimentum non tamen cessat immunitas de non eundo ad curiam pro absolutione uel mandato siue puer ante pubertatem uel post postulet se absolui cum propter defectus ætatis in qua fuit commissus excessus rigor sit à mansuetudine temperandus. ut infra eo. ti. pueris.

7 ¶ Sed quæritur de his qui temporali labo-

rant impedimento an cessante impedimento eis non euntibus ad curiam pro suscipiendo mandato sicut in absolutione. iuratur utrumque excommunicatio reuuiuat. Ad quod respondeo quidam de plano dicunt quod sic inducentes. r. q. 1. quod pro necessitate. 26. q. 6. qui recedunt & c. de his ueris. & c. qui bonis ce. pos. l. ul. quod mihi non placeat. nam obligatio semel extincta reuuiuat. ut ff. de solu. l. qui res. §. aream. & semel in abolitione missa punitio recidui dolore iterari non debet. ut. 24. q. 4. si illic. Et Ambrosius dicit. Iesus non reuocat beneficia. ut de pœ. di. 1. quantumlibet. & libertas indebite obtenta non retractatur. ut. C. si ad uer. lib. l. 1. mittentur igitur ad curiam non absoluendi cum sint absoluti sed puniendi pro periurio & contemptu. Puto etiam quod excommunicandi sunt quorum excommunicatio donec mandatum susceptum fuerint profectui debet firmiter obseruari. ut supra de ap. quæstionem. ¶ Possunt excommunicare episcopi & eorum superiores secundum quosdam quia ut dicunt mucro episcopi est excommunicatio. unde alibi dicitur felici mucrone episcopi sacerdotum piacula recensentur. ut. 16. q. 2. uisus. in fi. & alibi dicitur. quia & ipsa quæ donatio nominatur quam facit episcopale iudicium. quæ pœna in ecclesia nulla maior inuenitur. ut. 23. q. 4. corripiantur. Alij autem dicunt quod non solum episcopi. sed etiam alij prælati etiam omnes qui præsunt collegijs. ut abbates & priores etiam excommunicare possunt excommunicatione maiori ut supra de off. or. cum ab ecclesiarum prælatis. Tertij dicunt quod quilibet sacerdos habens ecclesiam parochialem potest hoc facere. ut. 2. q. 1. nemo. & supra de off. or. si sacerdos. quod prælati excommunicare possunt planum est. quia iurisdictionem habent. ut supra de iudi. decernimus. ergo excommunicare possunt. quia iurisd. nulla est sine coheretione ut supra de of. dele. ex literis. & ff. de off. eius cuius est iure. l. ul. quæ abbates excommunicare ualeant probatur supra de simo. sicut nam ad eos spectat monachorum correctio ut supra de off. ordi. quato. Possunt excommunicare

municare priores. ut supra de ma. & obe. cū in ecclesijs. Itē plebani. ut in decre. cū ab ecclesijs. Item archidiaconi, nā iurisdictionē ordinariam habēt. ut supra de offi. archid. dilecto. de prębē. referente. imō & de matrimonijs cognoscūt. ut supra de re. sti. literas. Itē decani iurisdictionē habent. ut supra de app. dilecto. sed & pręsbiteri parochiales ex cōdicare possūt. ut. 16. q. 1. alia 2. q. j. nemo. 11. q. 3. quō supra de eo q. fur. or. rece. c. 1. & 2. q. 7. itē cū dauid. supra qui filij sint legi. p. venerabilē. 16. q. 4. c. 1. supra de offi. ord. isī sacerdos. Ad hoc dico qđ soli episcopi ex cōdicare possunt cū illa solēntate quę habetur. 9. q. 3. dicunt. Alij uerō pręlati qui per electionem assumunt iurisdictionem habent de iure communi & ex cōdicare possunt. ar. in autē. de defen. ciui. §. nos igitur. coll. 3. & C. de iurisdic. om. iudi. l. ul. non tamē cum solēntate episcopali de qua superius dixi. in ceteris autem pręlatis qui non assumuntur per electionem. & in pręsbiteris parochialibus consuetudinem serua. quę dat iurisdictionem. ut. 9. q. 3. conquestus supra de offi. or. duo simul. & C. de emā. libe. l. r.

¶ Traduntur duę regulę in excommunicando & tertiā in aboluendo. prima minor maiorem non potest ligare uel absolue. secunda qui potest ligare & absolue. & tertiā qui potest absolue & ligare. Colliguntur istę regulę. 2. r. di. inferior. Prima regula recipit instantiam cum maior se subijcit arbitrio minoris. ut. 1. r. quęstione. 1. peruenit. Secunda regula fallit in incendiario quem episcopus uel alius pręlatus excommunicare potest sed absolue non potest postquam fuerit nunciatus. ut infra eodem tua. Item fallit. nā iudex delegatus post sententiā diffinitiuam exequi potest & excommunicare parere nolentem. sed excommunicatū absolue non potest post annum. ut supra de offic. dele. quęrenti. Tertiā regula fallit in episcopo quem accusatum metropolitano cum episcopis prouincialibus absolue potest. condēnare nō potest. ut. 3. q. 6. quānis. fallit in senatore uel clarissimo quos accusatos pręses absolue potest

test non condēnare. ut. C. ubi fena. uel cla. l. quotiens. §. sed hoc solummodo.

¶ Sed quid si papa mandet alicui ut excommunicet nūquid & absolue potest. uidetur quod sic. argu. illius canonis. 2. r. distin. inferior. ff. de regu. iur. nemo. Nam excommunicatio & absolutio pari conditione censentur. ut de pœ. distin. 1. uerbum quod intelligo uerum esse cū mandatur alicui cum causę cognitione excommunicare. Ceterum si iam papa cognouit uel forte ratione notorij excessus demandetur excommunicare. is enim cui sic committitur absolue non potest. non enim partes iudicis obtinet quia non ei iurisdic. sed ministerium potius committitur in hac parte. ut supra de offi. delega. c. ultimo. in fin. ¶ Potest autem pręlatus excommunicare subditos suos. ut. 9. quęstio. 2. per totum. subditos intelligo ratione domicilij. rei. contractus. & delicti. ut supra de fo. competen. licet. Et ut notauit. in summa illius ti. §. sortitur cum sequen. §. Quod generaliter uerum est nisi quis per priuilegium eximatur ut excommunicari non possit. ut. 1. 5. quęstio. 1. frater noster. & de hoc plenius dixi. supra de priuileg. item linc quidam. ¶ Excommunicatio fieri habet duabus de causis. ut uidetur dicere decre. infra de uer. significa. ex parte. in prima. f. pro contumacia uel offensa ualeat ut quia aliquis ius sus noluit maleficium emendare sed certē & hęc cōtumacia est. ut. ff. de rei uen. l. qui restituere. Vnde si rectē inspiciatur nō excommunicatur quis nisi pro contumacia.

¶ Sed multiplex est contumacia. Aliquando cōmittitur in non ueniendo. Aliquādo in nō respondēdo. Aliquādo in recedēdo ante tēpus. ut. 11. q. 3. certū. Aliquando in latendo uel absentando uel procurādo ne ad citatim citatio ualeat peruenire. ut si pra. ut lite non contes. quoniā frequenter. Aliquando in nō restituēdo. ut in. j. pręal. qui restituere. Aliquādo in non emēdādo delictū. ut in dicta decre. ex parte. Aliquādo in non exhibendo. ut. ff. de app. l. creditor. §. nullus. Vnde quōd dicit caon ille. 1. 1. q. 3. certum est. pro his tribus criminibus

nibus aliquem excommunicari debere & c. exponere id est pro his tribus speciebus contumaciæ in quibus magnum crimen committitur. est enim quasi peccatum ariolandi repugnare & quasi scelus idolatriæ nolere acquiescere ut 8. q. 1. sciendum. Plerumque tamen imponitur pro alijs culpis nomine pœnæ. ut 86. di. tanta de pœ. dist. 3. actione. Sic autem prælatus potest iure ordinario excommunicare subiectos sic & absoluerè quamuis hæc regula fallit ut no. supra eo. §. traduntur. potest inquam excommunicatos absoluerè a se. Item excommunicatos a suis inferioribus si ad eum per appellationem, excommunicationum negotia deferantur, quod uerum est nisi sit tale genus excommunicationis cuius absolutio sedi Apo. reseruatur ut supra de 4. of. deleg. prudentiam. §. sexta. ¶ In sex autem casibus excommunicatorum absolutio sedi Apo. reseruatur. Primus est cum quis manus injicit in clericum monachum monacham, conuersum, conuersam, ut infra eod. c. nuper. sed quamuis hæc sibi dominus Papa retineat indulget tamen hoc idem suis legatis qui de latere ipsius procedunt ut infra ad eminentiam. hoc enim ex ipso legationis officio capit iâ licere legatis ut supra de of. le. quod translationi. seruata tamen distinctione inter legatos quæ mittuntur ex latere domini Papæ & alios qui de ipsius latere non mittuntur & eos qui ecclesiarum suarum prætextu legationis sibi uendicant dignitatem ut supra de of. leg. excom. ut no. plenius de hoc de of. dele. §. officium.

15. ¶ Sed quaeritur an episcopus possit relaxare sententiam excommunicationis latam a suo archidiacono, decano, seu plebano, uel alio iurisdictionem habente? ad quod respondeo non sine congrua satisfactione & absque excommunicatoris conscientia ut supra de off. ord. cum ab ecclesiarum prælatis in fi. ¶ Sed quid si eo inconsulto absoluat. Respondeo absolutio tenet. nam episcopus ordinarius est iudex omnium qui in sua dioecesi sunt ut 1. r. q. 1. de persona. & ar. in auc. de defen. ciui. in prin. col. 3. ubi dicitur quod non pro-

hibetur defensor ciuitatis, cui episcopus comparatur, cognoscere de causis inferiorum municipalibus magistratibus pretermisissis. sed non idem in metropolitano & episcopis suffraganeis obseruatur. quia sententiam excommunicationis latam ab episcopo in suos subditos non potest metropolitanus reuocare, nisi causa excommunicationis ad eum delata fuerit per appellationem uel per querelam & hoc ideo quia subditi episcoporum non subsunt archiepiscopis nisi in casibus ut supra de of. ord. pastoralis. Sed hi duo casus sunt de specialibus scilicet cum negotium transfertur ad metropolitanum per appellationem ut supra de off. ord. duo. & c. pastoralis. & 9. q. 3. conquestus. uel per querelam quam quis de episcopo suo proponit ut supra de of. or. ad reprimendam. & 10. q. 3. quia cognouimus. Quare autem seruetur aliud in metropolitano & suis suffraganeis & aliud in episcopo & suis prælatis tetigi hic & supra de off. or. §. sed quaeritur. ¶ Sed quaeritur an cum causa excommunicationis ad metropolitanum transferretur teneatur remittere excommunicatum absoluerè ad episcopum qui excommunicauit in quo quidam differentiam notauerunt inter appellationem & querelam dicentes, quod si ab audientia episcopi transferatur causa excommunicationis ad metropolitanum per querelam necesse habet metropolitanus suffraganeo suo deferre & excommunicatum ad eum remittere soluendum ut supra de of. or. ad reprimendam infra eod. titu. sacro sed si per appellationem, tunc non habet necesse deferre sed potest si uult, ut infra eo. ca. per tuas, & post esse ratio directè, quia fortius transfertur iurisdictione in superiorem per appellationem quàm per querelam. nam appellans statim eximitur a iurisdictione eius a quo appellat. saltem quo ad negotium super quo appellat. ut supra de appe. directè. & c. pastoralis sed qui conqueritur non transfertur nisi litem contestetur. ante enim non dicitur agere sed agere uelie. ut. ff. rem. ra. ha. l. amplius & l. quo enim timore. Sed obijciunt non-

ne eundo ad superiorē causa querelæ ut-
 detur quis appellare factō ut supra de ap.
 dilecto. Respondeo. illud locum habet cū
 iur ad superiorē; antequam iudiciū or-
 dinetur, nam post necessariā est appella-
 tio uocis. uel illud uerum est cum iur ad
 papam. secus si ad metropolitanum. ue-
 rius tamen puto quōd siue per appella-
 tionem, siue per querelam transferatur. cau-
 sa excommunicationis ab episcopo ad
 metropolitanum deferre possit suo epi-
 scopo & excommunicatum ad eum remit-
 tere absolendum, sed in neutro casu te-
 netur. quāuis aut dixerim supra eod. ti. §.
 excommunicatio. si sine causa fiat uel ex
 falsa causa tenet & ligat, quia sententia
 excommunicationis fit iniusta ex causa si
 ue ex animo siue ex ordine tenet ut 11. q.
 3. calido. 1. §. ergo iniuste deiecti quod est
 speciale in hac sententia, & alias autē sen-
 tentia prolata iuris ordine non seruato
 non tenet ut. C. de sen. & in interlo. om.
 17 iudi. l. prolata. ¶ Vñ tamen nō. quōd
 si sententia excommunicationis fit iniu-
 sta ex causa quia causa non subest propter
 quam excommunicatur; & si liget quo ad
 ecclesiam militantem quæ fallit & falli-
 tur ut supra de sen. & re iudi. lator 24. q.
 2. si quis nō recto supra de frigidis & ma-
 le. fraternitatis supra de in inte. resti. ex
 literis. 35. q. 9. sententiam non tamē li-
 gat quo ad ecclesiam triumphantem cuius
 iudicium innititur ueritati, quæ nec
 fallit nec fallitur ut infra eo. ti. a nobis.
 24. q. 3. deus. de con. di. 2. panem quæ
 ita deum ligatum habet quem ligat ec-
 clesia militans si liget clauē non errante.
 & sic intellige. 11. q. 3. quomodo. cum se-
 c. quod uerum est nisi contemnat ut 24.
 q. 3. notandum. in si & 11. q. 3. §. cum er-
 go de sententia in si. ¶ Sed cū ecclesia Ro-
 mana non habeat maculam uel rugā uel
 aliquid huiusmodi. ut 21. di. quamuis. &
 de pæ. di. 1. ecclesia. Cum nihil iniustum
 ab eā procedere debeat quare statuit quod
 iniusta sententia ligaret, & quare dedit ma-
 teriam prelati seruiendi in subditos. Re-
 spondeo. ut clauē ecclesie in maiori re-
 uerentia habeantur. dum timent homi-

nes iniustas sententias. uel ut homo bene-
 conditus cresceret per obedientia meri-
 tum parens iniustæ sententiæ & se reco-
 gnoscens ligatum iniusta sententia ut 11.
 q. 3. quid ergo. Et eadem ratione statuit
 ecclesia Romana ut si ab ea iugum graue
 & iux ferendum imponatur pia deuotio-
 ne toleretur. 18. di. in memoriam. Est &
 aliud speciale in sententia excommuni-
 cationis ut non reueletur per appella-
 tionem. hoc idē contingit, quia excommu-
 nicatio secum trahit executionem ut su-
 pra de appe. pastoralis. quasi dicit aliud
 seruatur in alijs sententijs condemnatio-
 nis & aliud in sententia excommunicatio-
 nis, nam & alijs sententijs hoc obtinet
 ut post decennium executioni mandetur,
 nam quādiu appellari potest executio in-
 teruenire non potest. ut. ff. de uer. signi. l.
 si qua pœna. Sed aliud est in sententia ex-
 communicationis quæ cū a iudice fero-
 tur statim habet effectum. nec denuncia-
 tio quod ad effectum aliquid operatur sed
 quod factum est publicat & infinnat ut su-
 pra de ap. nouit 11. q. 3. curæ. & c. debet.
 supra de testi. co. præterea. ff. de testi. l. he-
 redes. & eadem ratio est in sententia in-
 terdicti scilicet ut ideo non suspendatur
 per appellationem quia illa secum trahit
 executionē ut supra de app. ad hæc. Sed
 opponitur quilibet sententia diffinitiuā
 secum trahit executionem. non enim indi-
 get alia executione & tamē appellatur ab
 ea ut supra de exceptio significauerunt in
 fra de testi. Ray. & c. Raynaldus unde quā-
 uis hoc uerum sit quod sententia excommu-
 nicationis secum trahit executionem
 & idem in sententia suspensionis & inter-
 dicti, non tamen est illa ratio quare sine
 huiusmodi non suspendatur per appella-
 tionem. sed est illa uerior ratio. quia sen-
 tentia excommunicationis est medica-
 lis ut 11. q. 1. multi. disciplina enim est ex-
 communicatio & non eradicatio ut 24.
 q. 3. notandum, excommunicatio enim
 est mucro episcopi. ut 16. q. 2. uilis. unde
 cum in huiusmodi sententijs censura ec-
 clesie consistat ut infra ti. proximi. quid per
 censuram specialiter indultum est. quia
 sententiæ

sententiæ huiusmodi nõ suspendatur per appellationem, ut magis celsura ecclesiæ timeatur, & hæc uera sunt in sententijs huiusmodi purè latis secus si sub conditione ferantur ut supra de appel. præterea, Itē secus cum sententia fertur & in ipsa sententia suspenditur eius effectus ut supra de app. dilectis. ¶ Tollitur excommunicatio per absolutionē, & quæ excoicatio in tulit absolutio reddit. ut 15. q. 6. nos sãctõ rû. ca. iuratos. & ar. 3. q. 4. beatus. & supra de elec. quia diligentia. non tamen omnia quia si iusta fuerit excoimicationis sententia proventus medio tempore percepti non repetuntur. ut. C. qui mili. nõ possunt. l. stipendia. & l. cum allegatur. nec enia pænæ repeti solent. ut. ff. de condi. inde. l. pænæ. ff. de procu. qui proprio S. ut in certis. ff. de tute. & con. distr. l. 20. 1. §. nunc tractemus. ¶ In absolutione autem hæc doctrina seruetur ut his qui absolueudus est iuret stare mandatis iudicis ut supra quod metus causa. ca. 1. infra eo. c. sacro circa h. & ca. nuper in fi. Alibi dicitur quòd quis iurare debeat stare mandatis ecclesiæ ut supra de appella. ad hoc & supra c. cum desideres. in princi. Puto tamen quòd excommunicatus iurare debeat stare mandatis excommunicatoris quem contempserit, & si alicubi inueneris uitandum sit quòd mandatis ecclesiæ stetur expone id est prælati uel iudicis. Ecclesia enim & prælatus sinonima sunt ut. 7. q. 1. scire. postet tamen notari differentia inter unam formam & reliquam. nam cum iurat aliquis stare mādatis ecclesiæ. stabitur mandatis excommunicatoris uel successoris eiusdem. rationale enim uidetur hoc iuramentum arg. supra de offi. de leg. quoniam abbas. Cū iurat aliquis stare mandatis certæ & nominatæ personæ ad personam successoris non extenditur iuramentum. nisi & de successore fuerit in iuramento adiectum. ut. ff. iudi. sol. cum apud. cum olim. Sed in primo casu si appareat iniustè excoimunicatus in hac forma iurabit quæ excoimunicatus est ratione contumaciæ quæ consistit in non ueniendo ad iudicium uel ad tempus re-

cedendo uel iudici non parendo. ut 11. q. 3. certum est. mandabitur autem ei ut pareat iuri ut infra eod. titul. per tuas. ¶ Si uerò aliquis pro offensa sit excoimunicatus, aut offensa illa sit manifesta scilicet per confessionem in iudicio factã uel probationem legitimam. aut euidētiam rei quæ nulla possit tergiuersione celari, & tunc non relaxabitur sententia nisi prius sufficiens præstetur emenda. si uerò dubia sit offensa. sufficit ad sententiã relaxandam si parendi mandato competēs cautio præbeatur ut infra eo. titu. ex parte. & cap. olim. sed in primo casu si appareat iniustè excoimunicatum nihil mādabitur absoluto ut supra de restitu. spo. literas in fi. infra eo. c. uenerabilis. & sic intelligo supra de offi. delega. cum contingat. & ca. prudentiam. §. ultimo. Item is qui excoimunicatio cōmunicat in crimine cum iuramento debet absolui. qui autem ei communicat sed non in crimine reconciliari poterit sine iuratoria cautione ut infra eodem nuper. §. is autē. ei qui pro offensa fuerit excoimunicatus mandabitur ut de cætero similia non committat ut 23. q. 1. §. pessimam. ¶ Absolutio autem debet fieri cum solēnitatē quæ habetur. 11. q. 3. cum aliquis. non tamen puto solēnitatem illam esse de substantia. & ideo sine illa solēnitatē sit absolutio cum miserere mei deus & cum aliquantis uirgarum percussionibus. similiter cautio iuratoria non est de substantia, quam hodie qui excoimunicati sunt præstant potius ad cautelam ex consuetudine ecclesiæ quam rigore canonis ut infra eo. ti. cū desideres. Cum uerò aliquis sit excoimunicatus propter iniectiōem manuum in clericum, hæc forma seruatur ut is qui ad absolutionem petit de parendo mandatis ecclesiæ & mādatur eidem ne de cætero in clericum, monachum uel alicuius religionis conuersum, manus injiciat uolentas, nisi se defendendo, aut de mandato suorum prælatorum faciat, uel nisi super eū prælationis ministerium aut magistratū habeat, aut cum ipso in eadem ecclesia solius esse noscatur ut infra eo. c. ex tenore

21 re. † Sed si satisfactio sit pecuniaria quaeritur cui debeat applicari. Ad quod respō. deo. si manus iniectio fuerit facta in monachū uel conuersum satisfactio praestita applicabitur monasterio ar. 12. q. 1. non dicitur in sti. de inu. §. seruis autem. Si clerico seculari tunc eidem applicabitur. nisi in contumeliam ecclesie sit pulsatus quia tunc actio iniuriarum ecclesie competit. ut. ff. de inu. l. 1. §. ul. Et ei debetur satisfactio in cuius ignominia dicitur facta pulsatio ut supra de simo. de hoc. & c. audiuimus 27. q. 1. si quis rapuerit. in autē. de sancti. episcopis. §. si quis rapuerit col.

22 q. ¶ Sed quid si quis pro pluribus excessibus una sententia sit ligatus. & in absolutione nō exprimit omnes excessus. sed quosdam nunquid est absolutus. Respondeo non ut supra de offi. ordina. ex parte. Absolutio enim surrepta non prodest. ut infra eodem. c. officij. Tan. autem scriptis contrarium quod non placet. Nō obstat infra eodem titu. cum per causa. ubi dicitur ipsum tanquam excommunicatū satisfacere ecclesie suae pro altera monitione praemissa cogatis. illud enim tanquam nō est similitudinariū sicut. Tan. dixit. sed ueritatis expressiuū. posset tamen eius sententia tolerari. cum ex ignorantia uel negligentia causa suprimitur. arg. supra de rescrip. super literis. secus cū occultatur ex fraude. ut de offi. ord. ex parte.

23 re. ¶ Item quaeritur quid si quis pluribus sententijs sit ligatus a pluribus praetatis habentibus iurisdictionem in eo. uel ab uno. Respondeo necesse est enim ut a quo liber absolutur. unde ultima absolutio confirmabit praecedentes ut. ff. ad Treb. l. 1. in fi. primi responsi. de pō. dist. 4. §. ul. supra de pō. & re. quod quidem. ff. de serui. rusti. praedio l. per fundum. Plures enim absolutiones necesse sunt ar. ff. de no. ope. nunci. l. de pupillo. §. si ex pluribus 2. q. 3. §. notandum in uer. si plura. Sed nūquid in hoc casu cum ab una sententia absolutus ab alia non dicemus eum partim absolutum partim excommunicatum. Respondeo in qualibet absolutus. sed in ultima est absolutus. sicut in eo diximus qui

de uno confitetur & poenitet. sed de alio non. quia tunc erit poenitentia fructuosa cum alio poenitebit ut supra de pō. & re. quod quidam possunt tamen excommunicatos uni committere absolutionem. & ille posset omnes excommunicationes in unam absolutionem reducere sicut. & plures obligationes acceptilatione tolluntur. ff. de accep. l. pluribus procedit ista secundum illam sententiam qua dicimus excommunicatum posse iterum excommunicari quo ad unum effectum excommunicationis. † Est autem duplex effectus excommunicationis scilicet deiectio & ligatio. secundum primum effectū excommunicatus amplius excommunicari non potest. quia qui foris est expelli non potest quid enim ad nos de his qui foris sunt 2. quaest. 1. cap. multi. 24. quaest. 1. cap. 1. 2. & 3. & supra de iud. cum non ab homine iuxta alium effectum potest excommunicatus iterum excommunicari ut 3. q. 4. Engeltrudam potest ligatus amplius ligari & foris positus diutius extra teneri. sicut uides in eo qui pluribus ligatur cathenis & secundum hoc intelligo geltrudam. 11. q. 3. excellentissimus. ¶ Poena

25 † non seruantis excommunicationem est ut tardius recipiatur ad ueniam ut 11. q. 3. qui iubente citius morte praenititur ut 11. quaest. 3. episcopi & si clericus excommunicatus ingerat se officijs diuinis exequendis incurrit irregularitatem indispensablem tanquam enormi delicto ut 11. q. 3. si quis episcopus. Item si credens se iniuste excommunicatum contemnat incipit ligari ex suo contemtu ut 11. q. 2. §. cum igitur. & 24. q. 3. notandum in fi. Item excommunicatus non suscipit partem in ecclesia ut. 32. di. praeter haec. Et non tantum in una ecclesia hoc contingit sed in pluribus ecclesijs locum habet.

26 † cur enim excommunicatus in una ecclesia in omnibus sit ut adus ut 11. q. 3. & 4. q. 5. c. 1. & 6. q. 1. si quis praesbyter. illi prouentus ecclesiastici merito subtrahuntur cui ecclesie communitio denegatur. ut

27 supra de app. pastoralis in fi. ¶ Sed quaeritur de suspensio an ei prouentus ecclesiastici

fustici subtrahuntur. Respondeo cū sus-
 pensio plerumque fieri solet ex leui causa
 utpote propter solam infamiam uel scā-
 dalum populi siue plebis ut. 2. q. 5. præs-
 byter. tali suspensio beneficium subtrahi
 non debet quod non subtrahitur nisi ex
 magna causa ut 16. q. 7. inuentum. Nam
 quandiu alijs remedijs locus nō est. sunt
 stipendia subtrahenda. ut. C. de excep. re-
 iud. l. stipendia. Si tamen ex magna cau-
 sa suspensio fieret secus esset ut supra de
 purg. ca. inter sollicitudines 2. q. 5. super
 causam. Itē si suspensus contemner suspē-
 sionem priuatus est interim beneficijs.
 ut supra de æta. & quali. or. cum bone.

28 ¶ Resat uidere de pœna illorū qui par-
 ticipant excommunicatis. In quo distin-
 guitur aut quis cōmunicet crimini & cri-
 minoso. aut criminoso tantum. In primo
 casu incurrit eandem excommunicationem
 in numero qua tenetur is cui commu-
 nicat. uidetur enim in eum deliquere
 qui damnāt. Vnde ab eo uel eius superio-
 re erit absolutio requirenda. ut infra e. nu-
 per. & c. si concubinæ. Si autem commu-
 nicat excommunicato non tamen in cri-
 mine subdistinguitur. quia aut erat excō-
 municatus cum suis fautoribus & commu-
 nicatoribus. aut non. In primo casu com-
 municans incurrit eandem & ab homine
 non a iure ut 11. q. 3. rogo. & c. excellen-
 tissimus & infra eo. quod in dubijs. In se-
 cundo communicans excommunicato in
 osculo. salutatione simplici loquela ora-
 tione uel mensa incurrit a iure excōmu-
 nicationem minorem ut 11. q. 3. sicut si ex-
 communicatus cum excommunicato cō-
 municauit. hæc autem excōmunicatio in
 tertiam personam non transit. ut 11. q. 3.
 quoniam multos. Excipiuntur quidam ca-
 sus in quibus communicantes, excommu-
 nicatis nullam incurrit excommunicationem.
 Vnde. Hæc anathema quidā faciūt
 ne possit obesse. Vtile lex humiles res i-
 gnorata necesse. ¶ Utilitas eius qui excō-
 municato communicat & sciēter facit ut
 nulla excommunicatio incurratur. ut cū
 quis ab excommunicato exigit quod sibi
 debet. ut infra eod. cap. finem. Item uti-

litas communicandi aliquando facit. ut
 cū quis cū excōmunicato loquitur de his
 quæ ad excommunicationem pertinēt &
 ad correctionem ipsius faciūt. ut 11. q. 3.
 cum excommunicato infra eod. ti. c. mo-
 do. & c. cum uoluntate. §. prædicatores.
 lex propter eandem. l. quæ est mulier cō-
 municans uiro excommunicato excom-
 municationem non incurrit ut 11. quæst.

30 3. quoniam multos. ¶ Sed nunquid
 idem est econuerso ut uir sciens uxorem
 excommunicatam & ei communicans ex-
 communicetur non puto. quia uiris scēmi-
 nas subditas, & pœnæ famulas lex esse
 uoluit. ut 33. q. 5. hæc imago. Vnde mari-
 tus potest uxore cogere satisfacere & ab-
 soluitur arg. 7. q. 1. sicut. & 33. q. 2. placuit.
 Humile sicut est in filijs. seruis ancillis.
 mancipijs rusticis & seruiensibus nec nō
 in omnibus alijs qui à Deo non curiales
 sunt ut eorum consilio scelera perpetren-
 tur ut in c. quoniam multos. Et quod dixi
 de filijs intellige de his qui in potesta-
 te patris sunt secus in emancipatis Res
 ignorata ut si quis alteri cōmunicat igno-
 rans eum excommunicatum dum tamen
 ignorantia nō sit crassa & supina. ut supra
 de cle. exc. de apostolice. Necessitate. ut
 cum quis transit per terram excommuni-
 catorum ut infra eod. ti. cum uoluntate.
 dummodo necessitas sit uera & non simu-
 lata. ut in ca. quoniam multos. Et nota q̄
 omnes personæ tenent in illo ca. quoniam
 usque ad illud uerbum. quicumque autem
 omnino & c. tenentur communicare suis
 superioribus excommunicatis propter ob-
 noxiam quæ illis tenentur astricti. sed
 aliæ personæ quæ in eo. c. subsequūt nō
 tenentur communicare imo debent eui-
 tare. nisi articulus necessitatis immineat.

31 ut infra eodem ca. inter alia. ¶ Sed nun-
 quid parentes possunt licenter communi-
 care filijs excommunicatis domini fami-
 liaribus suis. Dixerunt quidam quod sic.
 nam eadē fide sunt astricti superiores in-
 ferioribus qua, inferiores superioribus.
 ut 22. quæst. ul. de forma fidelitatis. Ver-
 rius tamen puto quod maiores excom-
 municantur communicantes suis inferio-
 ribus

ribus & hoc in pœnam maiorum qui corrigere debuerunt minores ne incideret in excommunicationem ar. ad hoc 27. quæ. 1. de filia parentes autem castigare & erudire filios debent alias digni sunt pœna

32 ut 37. di. legant. Erubescit lex. ¶ Quæritur an peccet mortaliter is qui in casu nõ concessio communicat cum aliquo excommunicato, Respondeo sic. ut colligitur ex illa decreta supra quod metus causa, sacris, & probatur. alias. nam talis est excommunicandus ut. 11. quæstio. 3. sicut. & cap. excommunicatos. & ca. quicumq; communicauerit. quod tamen intelligo sicut determinat decre. supra de cle. ex. mi. si celebrat in fi. non autem debet quis excommunicari nisi pro mortali. ut. 11. q. 1. nemo episcoporum. & c. nullus. ¶ Quod si episcopus excommunicet aliquem & postmodum communicet nunquid incurrit minorem. Respondeo sic nam illa a iure incurritur ut infra eo. c. nuper. & ideo non obstant iura quæ in cõtrarium possent induci quod nullus potest esse iudex sui ipsius. ut. ff. de arb. l. pe. ff. ad Treb. ille à quo. §. tempestiuum. Itẽ si quis episcopus communicet aliquem ratione criminis & ipse idem communicat

34 communicato in crimine. ¶ Item quid si excommunicet aliquẽ cum fautoribus & communicatoribus suis, & ipse postea illi communicat. In his duobus casibus scripsit frater Ray. in summa sua episcopum ligatum excommunicatione maiori non sua sententia sed iuris & absolui debere a suo superiori per decre. infra eo. nuper quod mihi non placet. Nam primo casu is qui in crimine non contrahit excommunicationem a iure sed a iudice. uidetur enim in eum delinquere qui dānauit. & ideo ab eo uel a suo superiore debet absolui ut dicit in illa decre. nuper. quod in casu præmissõ dici non potest ut episcopi sua sententia ligarentur & idem dico in casu secundo. nam cum quis excommunicatur cū communicatoribus suis pari anathematis uinculo constat principale excommunicatũ & fautores seu communicatores illius fore astricos. ut 11. q.

3. excellentissimus. unde & i hoc casu cū episcopus sua snia ligari non possit ut superius dictũ est contrahet minore excommunicationem a iure. ¶ Quæritur ponitũ quod episcopus excommunicet subditũ suum ratione criminis nunquid subditus cõmunicans ei in crimine ligatur ea sententia uidetur q̄ non ut infra e. a nobis in prima a nobis. immo nec remissio alicuius episcopi extenditur ad subditos alienos ut supra de pe. & remis. quod aut. puto tñ contrariũ eo quod ille qui cõicatur in crĩe uidet in eũ delinquere quæ dānauit. ut in decre. nuper unde contrahit forũ rone delicti & quo ad hoc efficit subditus

36 excõicantis. ¶ Quæritur de excõicato. An possit intrare ecclesiã. Respon. excõicatus minori excõicatione põt. audire diuina prætermissam eo quod a sacramentis est tantũmodo exclusus. ut dixi. supra eo. ti. circa prin. Securius tamen puto si ex deuotione abstinerit. ar. 5. di. ad eius ue-

37 ro. ¶ Sed nõ quid clericus minori excommunicatione ligatus potest in choro cum alijs officium suum prosequi. Respondeo non si scienter & in contemptu ecclesiasticæ disciplinæ communicauit excommunicato & sic contrahit minore. quia tunc est in mortali peccato & anathemate feriendus. ut supra de cle. ex. mi. si celebrat. in fin. Et ut not. supra eo. ti. §. quæritur an peccet. Cæterum si quis communiceetur excommunicato casualiter uel negligenter uel ex uerecũdia potius quã ex contẽptu poterit prosequi officii nõ tamen celebrare nec sacramenta recipere uel conferre. ut in illa decre. si celebrat. laudo tamẽ ut prius faciat se absolui quã suũ officium in choro cū alijs prosequat. ¶ Si uero quis sit excõicatus excõicatione maiori ecclesiã intrare non debet ut 33. q. 4. uir cum propria 21. di. clericos in fi. & si intraverit clerici exire debent officio dimisso. ut 11. q. 3. sicut apostoli. & c. excommunicatos. & c. qui excommunicauerit 24. q. 1. omnis qui resedit. quod intelligo faciendum cum notorium est de excommunicatione illius & alioquin publice non euitabunt ne prodere uideantur.

ut 6. q. 2. si tantum &c. placuit & 2. q. 1. si peccauerit monere debent tamen eundem in secreto ut exeat, nam ingerendo se communicationi aliorum peccat mortaliter ut in. c. tantum. & supra de cle. 90. c. illud circa si. Sed si monitus nolit exire. tunc si clerici possunt infra ab officio desistere ut per hoc occultus excommunicatus non publicetur si desistant uel exeant scientes uel remaneant ignorantes. si quidam sciunt & quidam ignorant caute tamen hoc fiat ut ille non prodatur. si enim occultum est ut dixi in priuato uitandus est ut saltem uerecundia rubore suffusus pro latenti excessu satisfacere compellatur. ut infra eodem titulo. cum non ab homine. ¶ Sed quid si publice aliquis excommunicatus intret ecclesiam Respondeo publice exire moneatur. si non exeat dimittatur officium nisi sacerdos canonem inceperit. quia tunc pericere debet. non enim interrupta uel non completa dimitti debent sacra mysteria. ut 7. q. 1. nihil perfecto autem canone & sumptis corpore & sanguine Iesu Christi amplius in missa non procedatur excommunicato presente. sed si ecclesia haberet iurisdictionem temporalem posset ipsam excludere uolenter. sed ubi non habet iurisdictionem & excommunicatus ammonitus non exiret sed si ingereret procaciter & proteruè inuocari posset brachium
 40 seculari. ¶ Sed nunquid clericus excommunicatus tenetur dicere horas Respondeo sic. cum enim ad pensum seruitutis clericus tenetur. ut supra de cele. mis. c. 1. ab hac seruitute per excommunicationem non liberabitur quia poena non habet immunitatem. ff. de interd. & releg. l. relocatorum. §. ult. ff. de nego. gest. l. siue hereditaria. & ff. ex quib. cau. ma. l. Papi. Dicit ergo horas suas non officinando ecclesiam sicut prius uel iusta consuetudine precedentem. ut 11. q. 3. si quis episcopus damnatur &c. si quis episcopus in concilio. ¶ Idem dico in suspensis poterunt
 41 bini uel trini excommunicati suspensi dicere horas suas sed excommunicati extra ecclesias suspensi uel interdicti in eccle-

sijs etiam interdictis ianuis clausis. Interdictis & excommunicatis exclusis uoce dimissa ita quod audiri non possint. ut
 42 supra de pe. & re. quod in re. ¶ Item no. quod si clerici scienter & sponte participant excommunicatis & ipsos in officijs recipiant eadem excommunicationis sententia inuoluuntur nec absolui possunt nisi a papa. ut infra eo. c. significauit. & huc rigorem inducit magnitudo excommunicationis scilicet propter excellentiam eorum in quibus communicatur. & cum sit poenalis hæc constitutio non extenditur eo quod poenæ moliendæ sunt non extendenda ut de pre. dist. 1. §. pene. ff. de poel. interpretatione. quod autem dicitur & in officijs receperunt. intelligo omnibus officijs quæ in ecclesia uel extra ecclesiam celebrantur ut de horis diurnis. & quod dicitur sponte intelligo excludi coactionem absolutam non conditionalem quæ non defendit ab excommunicatione. & si satisfaciendo in parte defendat ut supra quod metus causa sacris. ¶ Quæritur an hæc uerba sufficiant ad excommunicandum scias te excommunicatum esse uel te excommunicatum cognoscas. uel habeas te pro excommunicato. uel reputes te excommunicatum. & uidetur quod sic. ut supra de test. co. c. 2. supra de ap. præterea nam in sententia non refert an interueniant uerba directa uel æquipollentia. ut infra eo. ti. proximi. in hoc. unde si iudex dicit. uidetur titium nihil deberet scire. uidetur titium absoluerit supra de ar. l. qui tamen. §. 1. Item sola uoluntate aliquando excommunicatur ut 11. q. 3. si inimicus. sicut & uoluntate absoluitur. ut infra eo. tit. si aliquando ite si tastator dicat. sciant heredes mei me donasse liberto meo tales res inter uiuos. ex his uerbis domini si transit ad libertum quamuis donatio non præcessit. ut ff. de dona. ex hac scriptura. item si testator sic dicat. filiam meam ideo exhæredant. quia dote contentam esse uolui. ex his uerbis cum uoluntate exhæredare uidetur. ut ff. de hæredi. insti. qui uolebant. Sed contra. uerba illa de quibus in princ. dixi uerba denunciandi habent magis

gis quam ligandi sed Dei nunciatio non ligat. ut supra de app. pastoralis in fin. Item si testator dicat uolo & hæres meus manumittat seruum meū multorum seruorum capita sibi relinquerim. si non sit uerum seruos fuisse relictos. nec hæredi dabitur actio. nec compellitur manumittere seruum suum. ut. ff. de le. 2. l. titia. §. uerum. 1. Respon. ¶ Item nulla est substitutio. si non inueniatur institutus. ff. de heredi. insti. l. ex facto. etiam agitatum puto uerba illa non sufficere ad excommunicandum unde in decre. illa præterea subaudi te excommunico & excommunicatum te scias. & eodem modo subaudi in decre. de testi. co. ¶ nam excommunicatio odiosa est. & ideo restringenda non amplianda. ff. de liber. & posthu. l. cū quidam supra de consangu. & affi. quod dilecto. & ad superiores rationes pro prima parte inductas. Respondeo prima nõ ob. quia æquipollentia intelligo hæc excommunico uel a communionem ecclesiæ excludo. Non ob. lex illa ex hac scriptura. quia illud benigna interpretatione concludi ut in litera continetur. Item non ob. lex illa quæ uolebat quod illud ex uoluntate testatoris procedat & in ultimis uoluntatibus uolūas testatoris lex est ut in autem. de nup. §. disponat coll. 3. Item dicit cõsueuit quod si aliquid prohibetur sub interminatione excommunicationis non incurritur excommunicatio quāuis fuerit prohibitum. ut supra de iure pa. relatum. & quia excommunicationis uim sententiæ non habet secus sub diffinitione excommunicationis tunc enim statim incurritur excommunicatio cū sit prohibitū ut supra de immuni. ec. nõ. eo minus in fi. Et eodem modo cum mādatur aliquid sub pœna excommunicationis ut. 63. di. salonitane. nisi à iure mandetur ut. 30. di. per rotū & est ratio quia ius magis irascitur in contēptu ministri iure quā in contēptu sui ipsius. ut. ff. de arbi. l. si cum dies

45 §. dies. & l. celsus. ¶ Quæritur pone super caput clerici uibrem baculum uolens ipsum percutere non tamen percussio nunquid incido in canonem uideretur quod sic,

quia quæ manū eleuat uersus aliquē tenetur iniuriarum ut de pœ. di. r. si quis pulsatus & sine uolentia manus inciditur in excommunicationē. ut eo. r. nuper. in prin. 17. q. 4. sicut. & eadē cōmouetur de eo qui clericum sequitur ut uerberet licet nõ uerit quia non capit. ad utranq; quōnē sic dico quod neuter incidit in canonē quia canon ille si quis suadente. factū exigit. s. manus iniectioē dū dicit nem iniuriā dū dicit suadente diabolo. Itē uolentiā dū dicit uolentia manus quæ uerba cū effectu intelligo. ut de pœni. di. 1. hoc autem. Item cum illa constitutio sit pœnalis ipse

46 sam non extendo. ¶ Pone quod quis mandet manus uolentia injici in clericum & tandem ponit ante manus in eiectio-nem nunquid secuta manus iniectio in cidit mandator in canonem. ut infra eo. titu. mulieres. Respondeo sic. nisi mandatum reuocetur ita quod mandati reuocatio peruenit ad mandatarium. ut. ff. manda. l. si mandasse. ff. de procura. l. si procuratorem. C. de satisfando. l. una supra de

47 procura. auditis & c. mandato. ¶ Sed pone si mandator moriatur ante manus iniectio-nem. dicunt quidam eum non incidere in excommunicationem. iā mortuum. tum quia morte finitur mandatum si manda. l. inter causas. §. r. insti. manda. §. recte supra de offic. deleg. gratum. & c. licet nondum. tum quia ecclesiā sub terra non ligat. ut infra eodem titulo à nobis in secunda à nobis. & 24. qu. 3. ligantur. Sed uerius dicitur eum fore excommunicatum post mortem nisi mandatum reuocet ante mortem cum intelligatur decedere in eadem uoluntate. ut supra de bap. & eius effectu. maiores. ff. de mand. uind. l. si pater bene autem quis excommunicatur post mortem. ut 24. q. 2.

48 sane. ¶ Item quid si non mandet sed ratam habet iniectio-nem manus in clericum dicunt quidam quod incidit in canonem. nam rati habitio & in maleficijs locum habet. ut supra de simo. sicut. C. de incest. nupt. l. 3. ff. de i. & u. arg. l. 1. §. quod argum. contra. ff. de his qui not. infam. l. quis ergo. ff. manda. l. si uero. §. si potest

ut 6. q. 2. si tantum &c. placuit & 2. q. 1. si peccauerit monere debent tamen eundem in secreto ut exeat, nam ingerendo se communicationi aliorum peccat mortali-
 42 supra de pe. & re. quod in re. ¶ Itē no. quod si clerici scienter & sponte participent excommunicatis & ipsos in officijs recipiant eadem excommunicationis sententia inuoluuntur nec absolui possunt nisi a papa. ut infra eo. c. significauit. & hūc rigorem inducit magnitudo excommunicationis scilicet propter excellentiam eorum in quibus communicatur. & cum sit poenalis hæc constitutio non extenditur eo quod poenæ molientiæ sunt non extendendæ ut de poe. dist. 1. §. pene. ff. de poe. l. interpretatione. quod autem dicitur & in officijs receperunt intelligo omnibus officijs quæ in ecclesia uel extra ecclesiam celebrantur ut de horis diurnis. & quod dicitur sponte intelligo excludi coactionem absolutam non conditionalem quæ non defendit ab excommunicatione. & si satisfaciendo in parte defendat ut supra quod metus causa sacris. ¶ Quartum an hæc uerba sufficiant ad excommunicandum scias te excommunicatum esse uel te excommunicatum cognoscas. uel habeas te pro excommunicato. uel reputes te excommunicatum. & iudicetur quod sic. ut supra de test. co. c. 2. supra de ap. præterea. nam in sententia non refert an interueniant uerba directa uel æquipollentia. ut infra eo. tit. proximi. in hoc. unde si iudex dicat. uideatur titium nihil deberet seio. uideatur titium absoluerit supra de ar. l. qui tamen. §. 1. Item sola uoluntate aliquando excommunicatur ut 11. q. 3. si inimicus. sicut & uoluntate absoluitur. ut infra eo. tit. si aliquando itē si tastator dicat. sciant hæredes mei me donasse liberto meo tales res inter uiuos. ex his uerbis domini si transit ad libertum quatuor donatio non præcessit. ut ff. de dona. ex hac scriptura. item si testator sic dicat. filiam meam ideo exheredant. quia dote contentam esse uolui. ex his uerbis cum uoluntate exheredare uideatur. ut ff. de hæredi. insti. qui uolebant. Sed contra. uerba illa de quibus in princ. dixi uiri denunciandi habent ma-

ut 6. q. 2. si tantum &c. placuit & 2. q. 1. si peccauerit monere debent tamen eundem in secreto ut exeat, nam ingerendo se communicationi aliorum peccat mortali-
 illud circa si. Sed si monitus nolit exire. tunc si clerici possunt infra ab officio desistere. ut per hoc occultus excommunicatus non publicetur si desistant uel exeant scientes uel remaneant ignorantes. si qui-
 dam sciunt & quidam ignorant cautè tamen hoc fiat ut ille nõ prodatur. si enim occultum est ut dixi in priuato uitandus est ut saltem uerecundiæ rubore suffusus pro latenti excessu satisfacere compellatur. ut infra eodem titulo. cum non ab ho-
 mine. ¶ Sed quid si publicè aliquis excommunicatus intret ecclesiam Respondeo publice exire moneatur. si non exeat dimittatur officium nisi sacerdos eanonem inceperit. quia tunc perficere debet. non enim interrupta uel non completa dimitti debent sacra mysteria. ut. 7. q. 1. nihil perfecto autem canone & sumptis corpore & sanguine Iesu Christi amplius in missa non procedatur excommunicato præsentem. sed si ecclesia haberet iurisdictionem temporalem posset ipsam excludere uolèter. sed ubi nõ habet iurisdictionem & excommunicatus ammonitus non exiret sed si ingereret procaciter & proteruè inuocari posset brachium
 40 secularis. ¶ Sed nunquid clericus excommunicatus tenetur dicere horas Respondeo sic. cum enim ad pensum seruitutis clericus tenetur. ut supra de cele. mis. c. 1. ab hac seruitute per excommunicationem non liberabitur quia poena non habet immunitatē. ff. de interdi. & releg. l. relegatorum. §. ult. ff. de nego. gest. l. siue hæreditaria. & ff. ex quib. cau. ma. l. Papi. Dicet ergo horas suas non officiendo ecclesiam sicut prius uel iusta consuetudinē præcedentem. ut 11. q. 3. si quis episcopus damnatur &c. si quis episcopus in concilio. ¶ Idem dico in suspensis poterunt bini uel trini excommunicati suspensidicere horas suas sed excommunicati extra ecclesias suspensi uel interdicti in eccle-

sijs etiam interdictis ianuis clausis. Interdictis & excommunicatis exclusis uoce dimissa ita quod audiri non possint. ut
 42 supra de pe. & re. quod in re. ¶ Itē no. quod si clerici scienter & sponte participent excommunicatis & ipsos in officijs recipiant eadem excommunicationis sententia inuoluuntur nec absolui possunt nisi a papa. ut infra eo. c. significauit. & hūc rigorem inducit magnitudo excommunicationis scilicet propter excellentiam eorum in quibus communicatur. & cum sit poenalis hæc constitutio non extenditur eo quod poenæ molientiæ sunt non extendendæ ut de poe. dist. 1. §. pene. ff. de poe. l. interpretatione. quod autem dicitur & in officijs receperunt intelligo omnibus officijs quæ in ecclesia uel extra ecclesiam celebrantur ut de horis diurnis. & quod dicitur sponte intelligo excludi coactionem absolutam non conditionalem quæ non defendit ab excommunicatione. & si satisfaciendo in parte defendat ut supra quod metus causa sacris. ¶ Quartum an hæc uerba sufficiant ad excommunicandum scias te excommunicatum esse uel te excommunicatum cognoscas. uel habeas te pro excommunicato. uel reputes te excommunicatum. & iudicetur quod sic. ut supra de test. co. c. 2. supra de ap. præterea. nam in sententia non refert an interueniant uerba directa uel æquipollentia. ut infra eo. tit. proximi. in hoc. unde si iudex dicat. uideatur titium nihil deberet seio. uideatur titium absoluerit supra de ar. l. qui tamen. §. 1. Item sola uoluntate aliquando excommunicatur ut 11. q. 3. si inimicus. sicut & uoluntate absoluitur. ut infra eo. tit. si aliquando itē si tastator dicat. sciant hæredes mei me donasse liberto meo tales res inter uiuos. ex his uerbis domini si transit ad libertum quatuor donatio non præcessit. ut ff. de dona. ex hac scriptura. item si testator sic dicat. filiam meam ideo exheredant. quia dote contentam esse uolui. ex his uerbis cum uoluntate exheredare uideatur. ut ff. de hæredi. insti. qui uolebant. Sed contra. uerba illa de quibus in princ. dixi uiri denunciandi habent ma-

gis quam ligandi sed Dei nunciatio non ligat. ut supra de app. pastoralis in fin. Item si testator dicat uolo & haeres meus manumittat seruum meum multorum seruorum capita sibi relinquere, si non sic uerum seruos fuisse relictos. nec haeredi dabitur actio. nec compellitur manumittere seruum suum. ut ff. de le. 2. l. titia. §. uerum. r. Respon. ¶ Item nulla est substitutio. si non inueniatur institutus. ff. de heredi. insti. l. ex facto. etiam agitatum puto uerba illa non sufficere ad excommunicandum unde in decre. illa praterea subandi te excommunico & excommunicatum te scias. & eodem modo subandi 44 di in decre. de testi. co. ¶ nam excommunicatio odiosa est. & ideo restringenda non amplianda. ff. de liber. & posthu. l. cum quidam supra de consangu. & affi. quod dilecto. & ad superiores rationes pro prima parte inductas. Respondeo prima non ob. quia æquipollentia intelligo hæc excommunicatio uel a communione ecclesiarum excludo. Non ob lex illa ex hac scriptura. quia illud benigna interpretatio non concludi ut in litera continetur. Item non ob. lex illa quæ uolebat quod illud ex uoluntate testatoris procedit & in ultimis uoluntatibus uolens testatoris lex est ut in autem. de nup. §. disponat coll. 3. Item dicit cõsuevit quòd si aliquid prohibetur sub interminatione excommunicationis non incurritur excommunicatio quauis fuerit prohibitum. ut supra de iure pa. relatum. & quia excommunicationes uim sententiæ non habent secus sub diffinitione excommunicationis tunc enim statim incurritur excommunicatio cum sit prohibitum ut supra de immuni. ec. no. eo minus in fi. Et eodem modo cum mādatur aliquid sub pœna excommunicationis ut 63. di. salonitane. nisi à iure mandetur ut 30. di. per totum & est ratio quia ius magis irascitur in contemptu ministri iure quàm in contemptu sui ipsius. ut ff. de arbi. l. si cum dies 45 §. dies. & l. celsus. ¶ Quæritur pone super caput clerici uibrem baculum uolens ipsum percutere non tamen percussio nunquid incido in canonem uidetur quòd sic,

quia quæ manum eleuat uersus aliquem tenetur iniuriarum ut de pœ. di. r. si quis pulsatus & sine uolentia manus inciditur in excommunicationem. ut eo. ti. nuper. in prin. 17. q. 4. sicur. & eadem commouetur de eo qui clericum sequitur ut uerberet licet non uixerit quia non capit. ad utranque quoniam sic dico quòd neuter incidit in canonem quia canon ille si quis suadente. factum exigit. si manus iniectioe dicitur item iniuria dicitur suadente diabolo. Item uolentia dicitur dicitur uolentia manus quæ uerba cum effectu intelligi. ut de pœni. di. r. hoc autem. Item cum illa constitutio sit pœnalis ipse 46 sam non extendo. ¶ Pone quòd quis mandet manus uolentas iniectioe in clericum & tandem pœnitet ante manus iniectioem nunquid secuta manus iniectioe incidit mandator in canonem. ut infra eod. titu. mulieres. Respondeo sic. nisi mandatum reuocetur ita quòd mandati reuocatio peruenit ad mandatarium. ut ff. manda. l. si mandasse. ff. de procura. l. si procuratorem. C. de satisfando. l. una supra de 47 procura. auditis & c. mandata. ¶ Sed pone si mandator moriatur ante manus iniectioem. dicunt quidam eum non incidere in excommunicationem. iam mortuum. tum quia morte finitur mandatum si manda. l. inter causas. §. r. insti. manda. §. recte supra de offic. deleg. gratum. & c. licet nondum. tum quia ecclesia sub terra non ligat. ut infra eodem titulo à nobis in secunda à nobis. & 24. qu. 3. ligantur. Sed uerius dicitur eum fore excommunicatum post mortem nisi mandatum reuocet ante mortem cum intelligatur decedere in eadem uoluntate. ut supra de bap. & eius effectu. maiores. ff. de mand. uind. l. si pater bene autem quis excommunicatur post mortem. ut 24. q. 2. 48 sane. ¶ Item quid si non mandet sed ratam habet iniectioem manus in clericum dicunt quidam quòd incidit in canonem. nam ratihabitio & in maleficijs locum habet. ut supra de simo. sicur. C. de incest. nupt. l. 3. ff. de i. & ui arg. l. r. §. quòd argum. contra. ff. de his qui not. infam. l. quis ergo. ff. manda. l. si uero. §. si post

test. ff. de ui & ui. ar. l. i. §. qui igitur quod meo nomine gestum non est ratum habere non possum. ff. de nego. gesti. l. si pupilli. §. sed si pupilli. §. sed si ego. ff. de preca. 49 l. si seruus. ¶ In summa notandum quod qui manus inijcit in clericum uolentia duos offendit & illum quem lædit & ecclesiam. Læso satisfieri debet per humilitationem & dilectionem uel pecuniæ præstationem si damnum interuenit ut infra eo. c. ea noscitur. Ecclesiæ autem satisficit cum iuratur de parendo mandatis ipsius & mandatum illud suscipitur de quo habes infra eod. titulo ex tenore. sed si sine mandato & satisfaciendo huiusmodi absolutio fiat uidelicet & tenet ut infra eo. c. cum desideres. Sicut enim excommunicatio facta non seruata forma uidelicet & tenet. 11. q. 3. si episcopus. sic & absolutio & enim dominus ius esse uoluit utriusq; 50 ligandi & soluendi. ut de pe. dist. 1. ¶ Et nota quòd licet canon ad præsidium editus clericorum ille 17. q. 4. si quis suadente, tria requirit quantum ad hoc ut incidatur in ipsum. i. iniectionem dum dicit iniecerit. uolentiam dum dicit uolentia. & iniuriam dum dicit suadente diabolo. Fallit hoc casualiter. nam aliquando inciditur in illum canonem siue iniectione manus propter uolentiam. ut j. eo nuper in prin. aliquando siue uolentia propter iniuriam. ut infra eo. contingit. Aliquando sine uolentia & iniuria propter solam iniectionem. ut infra eo. tit. uniuersitas. Item no. quòd olim secundum antiquos canones quilibet audiebat uolens de iniusta excommunicatione docere. ut 11. q. 3. si episcopus. Hodie. n. non auditur nisi in duobus casibus. si dicat sententiam excommunicationis latam post appellationem legitime interiectam uel intolerabilem errorem in sententia fuisse expressum. ut infra eod. tit. per tuas. 51 ¶ Intolerabilis error potest dici quodlibet mortale peccatum ut si quis excommunicat aliquem quia non fornicat uel quia non fornicatur. Vel intolerabilis error dici potest cum exprime contra ius pronunciat ut 2. q. 6. §. Diffinita. ff. quæ sententiæ si

ne ap. te. l. i. §. i. & talis error facit exheredationem nullam. ff. de liber. & posthu. l. posthumus §. ult. & l. sequenti. sic nec uidelicet tutoris datio si error facti sit in datione expressus. ff. de tuto. & cura. l. seyx. sic & obligatio per errorem facta non tenet. ff. si quis cau. l. sed & si. §. ul. ff. de fidei. l. si postquam. uel error in sententia excommunicationis exprimitur. cum excommunicator dicit excommunico te quia credis in Deum uel quia caste uiuis. uel pone exemplum. ut si dicat excommunicator. excommunico nisi missam dixeris pro anima talis hæretici. ut 11. q. 3. si quis episcopus. Hug. tamen dixit tunc demum sententiam excommunicantis continere intolerabilem errorem cum fertur pro contrario eius pro quo ferri solet. n. ferri pro contumacia. ut 11. q. 3. nemo. c. certum. si ergo feratur pro obedientia ut si excommuniceretur quis quia obedit sententia continet intolerabile. uerius tamen puto quod 52 prius dixi. ¶ Et licet duo casus assignantur in quibus sententia excommunicationis non teneat ipso iure ut dictum est. ego a signo & alios tere ut si episcopus excedat in exactione procurationis & quia sibi non paretur excommunicet. ut supra de excess. præb. cum ad quorundam. Item cum quis supponit se protectioni Romanæ ecclesiæ, & ex simplicitate non appellat. sententia excommunicationis in eum lata non tenet. ut de ap. ad audientiam. Item si sententia excommunicationis feratur à prælato hæretico uel excommunicato. ut 24. q. 1. audiuius. Et nota quòd ubi iudex uel prælatus dicit excommunico intelligendum est de maiori excommunicatione non de minori. ut infra eod. tit. si quem non obstante. ff. de pœnis. l. si præles.

Summarium

- 1 Verbum quid sit.
- 2 Verba ad quid sint instituta.
- 3 Verbum quare dicatur filius Dei.
- 4 Verbum unde dictum. & qualiter uerba debeant interpretari.
- 5 Nomina quare sunt inuenta.
- 6 Rescriptorum uerba quis interpretatur.

- 5 Interpretatio iuris an & quando necessaria
& in scriptis redigenda sit.
- 6 Interpretationes à iure quibus per omnia
standum est.
- 7 Interpretatio iuris quando prorogetur.
- 8 Interpretatio iuris quando arctetur.

¶ DE VERBORVM SIGNI-
ficatione. Rubrica.

Dictum est de personis in primo li-
bro. in secundo de iudiciis. in ter-
tio de uita & rebus clericorum.
in quarto de sponsalibus & matrimonio
laicorum. in quinto de criminibus. Sed
quia circa uerbo. interpretationes & in-
tellectus oriuntur quæstiones frequētius
ita ut plerunq; nexam soluiimus modum
ligemus. ut infra eod. tit. cum olim. ideo
ponitur hic rubrica de uerbor. significa-
¶ Videamus quid sit uerbum. unde dica-
tur. qualiter hic sumatur. qualiter sit in-
terpretandum quis possit uerba dubia in-
terpretari. ultimo uidentur est quando
possit artari uel prorogari interpretatio.

¶ Verbum est pars orationis cum tem-
poribus & modis sine casu significatiuum
actionis & passionis. his autem ponitur
uerbum in larga significatione ut supponat
pro qualibet parte orationis per quā
is qui loquitur de animo gerit in notitiā
aliorum deducat uerba enim non propte-
rea instituta sunt ut per ea se inuicem ho-
mines fallant sed ut eis quisque in alte-
rius notitiam proferat. uerbis igitur uti
ad fallaciam non ad quod sunt instituta
peccatum est. Interest enim quemadmo-
dum uerbum procedat ex animo ream
linguam non facit nisi rea mens ut pro-
bantur hæc 23. quæstione 2. is autem. &
capitulo. homines in fi. Vnde uersus. Nō
nisi mente rea sit mea lingua rea. unde
qui contra mentem loquitur nihil dicit.
quia non dicit quod cogitat quia uox il-
lud non signat nec dicit quod uox signat
quia illud non intendit. igitur nihil di-
cit. ut ff. de rebus dub. l. in ambiguo. ¶ Ver-
bum autem dicitur filius Dei quia & sicut
per uerbum exprimitur uoluntas homi-

nis sic per filium Dei uoluntas patris. ut
de pœn. dist. 1. uerbum Dei dimittit pec-
cata. dicitur autem uerbum ab aeris uer-
beratu quod commune accidens est omni-
bus partibus orationis siue sumatur in pri-
ma significatione siue in secunda. In pri-
uilegijs siue in scriptis interpretabuntur
uerba ad id ad quod sunt instituta. ut 22.
q. 2. quod autem. non. n. sensum extrinse-
cum alienum & extraneum debitis quæ-
rere ut. 37. distin. relatum & ad commu-
nem intelligentiam uerba sunt refe-
renda. ut supra de spon. ex litteris. ff. de
leg. 3. l. non aliter. Sed contra plerunq;
dum proprietas uerborum attenditur sen-
sus ueritatis amittitur. ut infra eod. titul.
præterea, nam potius mens attenditur
quam uerba sint consideranda. ut 22. q. 5.
humanæ. aliquando contra communem
intellectum sit interpretatio. ut supra de
postulando ad hæc. & potius consideran-
dum est quod testator senserit quam ipsa
uocis significatio. ut ff. de fundo instructo
l. cum de lanionis. §. asinam. & hæc uera
sunt ubi interpretatio uerbi habetur à
iure sicut canon interpretatur statim. i.
deest usque ad annum & diem. ut. 20. quæ-
stio. 2. puella, puto quod in rescriptis &
priuilegijs magis mens & intentio supe-
rioris attendenda, sunt quam uerba con-
sideranda. ut supra de officio dele. super
eo. supra de decimis ex multiplici supra
de priuilegijs quanto. & c. in hijs. nā quā
uis uerba priuilegiorum inspicienda sunt
ut supra de priui. porro. plius tamen con-
sideranda est mens. ut ff. de le. & se. con-
l. seq. 1. q. 1. marchion. 12. q. 5. humane in
fra eo. ti. intelligentiam. & idē dico in te-
stamento quia mens prior & potētor est
quā uox. ut ff. de supel. l. Labeo, in fi. Vn-
de si testator mihi legauit seruum sub ap-
pellatione stichi cum uocaretur paphilus
non stichus qui ex uerbis significatur sed
3 paphilius debetur ¶ nomina enim si si-
gnificandorum hominum gratia reperta
sunt quod si quolibet a iō modo intelligā-
tur nihil inter est ut in l. de lega. §. si quis
in nomine & idē est si in fundi nomine
sit erratum. ut ff. de lega. 1. l. 3. Secus in
nominibus

nominibus rerum. rerum enim uocabula
 immutabilia sunt hominum mutabilia. ut
 4 in eal. in. si. r. r. ¶ Verba rescriptorum
 domini papæ interpretatur papa supra
 de sequest. c. r. Aliquando & legatus in-
 terpretatur. ut supra de postulando. c. r.
 5 ¶ Quis autem possit interpretari priuile-
 gia dixi. supra de priuile. §. sed pone. de in-
 terpretatione uero iuris distinctio est an-
 tiqua interpretatio generalis est necessa-
 ria & in scriptis redigenda interpretatio
 principalis. ut. C. de le. & se. con. l. non du-
 bium supra de senten. excom. inter alia.
 Generalis necessaria sed non in scriptis
 redigenda interpretatio cōsuetudinis ut.
 ff. de leg. & se. con. l. si de interpretatione
 supra de consue. cum dilectus. Non gene-
 ralis sed necessaria in scriptis redigenda
 interpretatio iudicis. ff. de le. & se. com. l.
 non possunt & l. nam ut ait. generaliter
 nec necessaria nec in scriptis redigenda
 interpretatio magistri. ut. C. de profes. l. r.
 bb. 12. quia nullius additus in uerba magi-
 6 stri. ¶ Sunt in interpretatione a iure qui-
 bus per omnia standum est ut in decre.
 hic postis & C. & ff. eo. ti. per totum. Sed
 præter his iuris interpretationes inueni-
 mus & alias nam nomine beneficij non
 continentur rectoria uel personatus. ut su-
 pra de præbendis cum olim. & hoc ne iu-
 riorum ad quos spectat electo detraha-
 tur & simile alias supra de offi. deleg. su-
 per eo. uer. uerba illa ordinetur ecclesia
 talem interpretationem recipiunt ordi-
 ner per alium instituentem ad quem in-
 titutio spectat sed nomine beneficij conti-
 nentur præbenda. ut supra de præben. pro-
 illorum. non obstat his infra eodem titu.
 tua. ubi præbende & maiora officia nomi-
 ne beneficij continentur. illud enim obti-
 net fauore ecclesiæ a debitis releuandis. &
 ideo dicit litera in hoc casu. ideo ius in-
 terpretatur constitutionem illam supra
 de concess. præben. uel ecc. non ua. c. nul-
 la quod ad archiepiscopatus uel episcopa-
 tus non solet extendi sed ad personatus
 alios & minora beneficia coartari. ut su-
 pra de concess. præben. uel ecc. dilectus. quam-
 uis hodie illi dilectus uideatur derogatū

per constitutionem illam supra de elect.
 ne pro defectu. sic interpretatur eadem de
 creta. nulla locum non habere nisi præ-
 bendæ fuerint distinctæ. ut supra de con-
 cess. præben. c. ex parte. Host. sic interpre-
 tatur eandem constitutionem nulla. ut in.
 6. mensibus de quibus loquitur tempus su-
 spensionis nullatenus computetur cum il-
 la Lateran. & concilij constitutio contra
 negligentes tantum fuerit promulgata. ut
 supra de concess. præben. quia diuersitatem.
 Interpretatur electio id est confirmatio.
 ut supra de consue. cum dilectus. Item ius
 interpretatur clausulam illam quæ inter-
 ponitur in rescriptis. quod si duo uel om-
 nes interesse nequiveritis & c. ut intelliga-
 tur de impossibilitate iuris uel facti. ut su-
 pra de rescrip. sciscitatus & illa decre. in-
 terpretatur illam sciscitatus. & illam su-
 pra de offi. delega. prudentiam dicens
 quod si clausula quod si omnes uel ambo
 ponitur in rescripto & unus interesse non
 potest. nec committere potest supra de of-
 fi. delega. coram. Item decre. illa per tuas
 interpretatur aliam eiusdem titu licet He-
 ly. de simo. Item decreta. illa supra de of-
 fi. delega. super quæstionum interpreta-
 tur illam cum te consulente. Item decre.
 illa. de consan. uir qui a stipite interpre-
 tatur aliam eiusdem titu. nõ debet. sic quod
 aliqui distantes inter se quarto gradu pos-
 sint contrahere nisi quamuis alter distat a
 communi stipite. 4. gradu. alter. 5. Item
 decre. illa supra qui fil. sunt legi. per tuas.
 in si. interpretatur aliam. eiusdem. r. trans-
 missæ. dum dicit qui in casu dissimili lo-
 quitur. Item quod dicit decre. illa qui fil.
 sunt leg. cum interio. ueterem quod filij
 nati ex illis parentibus qui ignorantes
 impedimentum in facie ecclesiæ contra-
 xerunt legitimi sunt interpretatur aliam
 in eodem titul. dicens idem esse si alter
 coniugum ignoret impedimentum. Item
 quod dicit decre. supra de ui. & ho. cler.
 quoniam. & alia supra de sen. excom. mo-
 nach. scilicet quod fil. aliquis de commu-
 niter uiuentibus manus in confratre inij-
 ciat uiolentas a suo abbate uel superiore po-
 terit absolui interpretatur decre. supra de
 sen. ex-

fen. ex com. cum illorum. dum dicit nisi excessus extiterit difficilis & enormis. ut si ad mutilationem membri uel effusionem sanguinis est. processum aut in episcopum uel abbatem uiolenter manus iniecta. Itē decre. illa supra de cogn. spic. r. interpretatur illos canones. 30. q. 3. super quibus, & post susceptum. hæc exempla & alia his similia de iuris interpretatione notare per se poterit quilibet studiosus. ¶ Itē prorogatur iuris interpretatio ratione fauoris ut si cui indulgum sit retinere beneficia uacantia in sua ecclesia & fructus eorum percipere. ac in solutionem debitorum eiusdem ecclesie conuertere per interpretationem extenditur nomen beneficij ad præbendas uel beneficia maiora. ut infra eodem. tua nobis. Item uerbum illud labores extenditur ad omnia quæ quidem religiosi proprijs manibus & sumptibus excolunt. ut supra de decimis ex parte. Item priuilegium indulgum de decimis non soluendis extenditur ad decimas per interpretationem possessio num quæ post modum acquiruntur. ut supra de priuile. quia circa. Item quod quibusdam religiosi indulgum est scilicet ut cum Romæ terre fuerit interdictum excommunicatis & interdictis exclusis possunt quandoque ianuis clausis suppressa uoce non pulsatis campanis diuina officia celebrare ad episcopos prorogatur. ut supra de priuile. quod nonnulli sic per interpretationes extendimus donationes. ut supra de dona. cum dilecti. unde si Imperator donet demum interpretatur cum omnibus iuribus & pertinentijs suis esse donatum. ut. C. de bonac. l. si quando lib. 10. Idem facimus in testamentis similiter ratione fauoris. Vnde si aliquis leget uina interpretatur & uasa uinaria legasse. ff. de ui. & tri. leg. l. si cui. §. si uinum. & ff. de penu. le. l. qui penum §. ultri. & l. namque. & auius legatis & auiaria debentur. ut ff. de leg. 3. l. auius. Non enim in causa testamentorum ad diffinitionem utriusque descendendum est cum plerunque abusive loquatur ho-

mines nec proprijs nominibus uel uerbis utantur. ut ff. de leg. 3. l. non aliter. §. titius. Ideoque cartarum appellatione libros intelligimus esse legatos cum uox restatoris uoluntas urgeat ut cum quis dixerit cartas meas uniuersas. qui nihil aliud quam libros habeat studiosus studio so relinquens. ut ff. de lega. 3. l. librorum §. quod tamen. Item prorogatur iuris interpretatio ratione generalitatis ut cum quis obligat bona sua & futura bona intelligatur obligare. ut. C. quæ res pigno. oblig. pos. l. ultima. Item cum quis fundum obligat nihil excipiens ius patronatus quod in ecclesia in fundo sita obtinet obligare uidetur. ut supra de iure patrona. ex literis. ¶ Aliquando interpretatio iuris artatur ut in procuratore exigenda ne subiecti grauentur. ut supra de cæ. quæto. Item artatur ut exactiois & auaritiæ nota uideatur ut supra de cen. ex parte. Itē interpretatio artatur odij ratione ut cum decimæ laico conceduntur in feudum quod male sit ut supra de his quæ fi. a præla. sine conca. c. cum apostolica. Item in hoc casu occasione decimationis antiquæ nõ sunt decimæ noualium usurpandæ in talibus non sit extendenda licentia sed potius restringenda. ut supra de decimis. tua odia enim per interpretationem restringenda sunt. ut ff. de liberis & posthu. l. cū quidam supra de consangu. & affini. quod delicto. Item artatur uenditio per interpretationem ut non uideatur episcopatum uel uenditum uel in uenditione exceptum quod uenditionis tempore nõ extabat ut ff. de contrahen. emp. & uen. l. Rut. lia. & hoc ideo quia in uenditione inspicitur tempus contractus. Item in fauorem rei fit restitutio per interpretationem. nam si quis legauerit nummos & nescimus de quibus senserit tunc sumitur coniectura ex pluribus. spectatur enim consuetudo patrisfamilias in primis deinde regionis in qua testator uersatus est. sed & mens patrisfamilias & legatarij dignitas uel charitas & necessitudo. In summa. quæ præcedit uel sequuntur scripta seruanda sunt. ut.

ff. de lega. r. l. filius familias. quia si nec ex illis coniectura capi possit, tunc locum habet quod dicitur nummis in distincte legis exiguiore debentur si neque ex consuetudine patrisfamil. neque ex regione unde fuit neque ex contextu testamenti possit apparere. ut. ff. de legatis tertio. l. nummis. quod ideo contingit quia cum haeres damnatus sit nummos dare in potestate eius est quos uelit dare & liberare. ut. ff. de legat. 3. l. qui concubina. §. primo.

Summarium

- 1 Regula quid sit. & unde dicatur.
- 2 Regula unde summantur.
- 3 Regula omnis res per quasunque causas nascitur, per easdem dissoluitur quomodo intelligatur.
- 4 Regula quod dubia in meliorem partem sunt interpretanda, qualiter sit intelligenda.
- 5 Regula quod utilis scandalum nasci permittitur quam ueritas relinquatur. sensus.
- 6 Regula quod est illicitum necessitas facit licitum. explanatio.
- 7 Regula quod latenter, aut per uim, uel alias illicite introductum est, nulla debet stabilitate subsistere, declaratio.
- 8 Regula quod iudex à tormentis incipere non debet intellecti.
- 9 Regula quid quid in sacratis Deo rebus & episcopis agitur pro sacrilegio reputatur quomodo sit intelligenda.
- 10 Regula qui ex timore facit praeceptum aliter quam debeat facit, qualiter intelligatur.
- 11 Regula offendens in uno factis est omnium reus intellectus.
- 12 Regula non potest esse pastoralis excusatio si lupus oves comedat, & ipse nescit declaratur.
- 13 Regula indignum est, & tam Romane ecclesie consuetudine alienum ut pro spiritalibus facere quis homagium compellatur declaratio.

DE REGVLIS IVRIS. Rub.

AD eximij operis consumationem & ministrorum iuris canonici instructionem perfectissimam doctrinam diffinitiones iuris siue regulae supponuntur unde intitularur rubrica de regulis iuris. ¶ Videndum est quid sit regula unde dicatur qualiter finiatur. ex quibus regula surgit. ¶ Regula ¶ quidem est quae rem breuiter enarrat non ut ex regula ius sumatur. sed ex iure quod est regula fiat. ut. ff. eod. titulo. l. r. Sed in grammatica regula est multorum consilium collectio. ¶ Regula dicta est ex eo quod recte ducit nec aliquando aborsum trahit. Alij dixerunt regulam dictam uel quod regat uel quod normam recte uiuendi praebat uel quod distortum prauum que corrigat. ut. 3. dist. regula. ¶ Sed obijcies si hoc facit regula ergo regula est ius sed contrarium dixi non ut ex ea ius fiat. Respondeo in decre. sumitur regula secundum quod canon graece latine regula nuncupatur. ut. 3. distin. canon. sumitur autem regula uel ex signo uniuersali. ut infra eodem titulo. omnes res. ff. eodem titulo. l. omnia. uel ex signo indistincto. ut. ff. eodem titulo. l. quicquid calore iracundiae. uel ex alio generaliter dicto. ut infra eodem titulo quod non est licitum. ¶ Sumuntur regulae ex iure constituto. ut. ff. eodem titulo. l. r. & ut superius dixi. quaedam tamen sunt in quibus regulae uel diffinitiones proditae non sunt. quia nec tradit possent. difficilis est enim aliquarum rerum diffinitio ut morae. ff. de usu. l. mora. in prin. sic & alibi lex dicit in impensis factis in rebus dotalibus. quae autem impendia ex rebus dotalibus deduci debeant non tam facile in uniuersum diffiniri quam singula ex genere & magnitudine impendiorum estimari possunt. ut. ff. de impen. in rebus dota. fac. l. quod dicitur, in fi. Item non potuit diffiniri quanta fides sit rebus adhibenda. & ideo hoc arbitrio iudicis reser-

natur dum dicitur. cum magis scire potes
quanta fides sit testibus adhibenda. ut ff. de
testi. l. testium fides. in uersi. uerba episto-
læ. sic quanti temporis pœnitentia sit pec-
catoribus imponenda canone non potuit
diffiniri. & ideo dictum est tempora pœ-
nitentiniis habita moderatione constituen-
da sunt. tuo iudicia prout conuersorum
animos prospexeris esse deuotos habito
respectu ad ætatis pericula & egritudi-
num necessitates. ut. 26. quæst. 7. tempora.
& capi. hæc sic. ¶ Item quatenus & cuius
interit non potuit diffiniri. eo quod non
in iure. sed in facto consistit. ut. ff. eodem
titulo. l. quatenus. ¶ His igitur præmissis
ad aliquam præsentis tractatus doctri-
nam. regulas sub hac rubrica positas ex-
ponamus. ¶ 1. Prima igitur regula. omnis
res per quasunque causas nascitur per
eandem dissoluitur. sub audi in contra-
ctum agentes. ut est uidere in emptione
& uenditione quæ consensu contrahun-
tur. & contrario consensu dissoluntur re-
bus integris existentibus. secus si ad solu-
tionem pretij uel rei traditionem peruen-
tum sit. ut. C. quando licet ab emp. re. l. 1.
Idem in alijs bonæ fidei contractibus. ut.
ff. de pact. l. si unus. §. idem. Idem in spon-
saliibus de futuro. ut supra de sponsali.
præterea. secus in matrimonio. ut supra
de iurand. tua. & ff. de eo qui cog. consan.
uxo. suæ super e. hoc ideo. quia matrimo-
nium non soluitur nisi morte. ut. 32. quæ-
stio. 7. licite. & in auten. de nup. §. deinceps.
column. 3. & simile ad. l. istam. ff. eo-
dem titulo. l. nihil. ¶ 2. Secunda regula di-
cit. quod ea facta quæ dubium est quo ani-
mo fiant in meliorem partem interprete-
mur. ut enim uir præditus scientia litera-
rum & maxime prælatus cum propria
consanguinea conuersatur credi debet
quod hoc faciat affectionis & non forni-
cationis causa. ut supra de præsum. cum
iniuente. Item cum legatus ecclesiæ
Romanæ & maxime cardinalis equum
uel aliud modicum recipiat ab eius co-
gnato cui confert aliquid spirituale. cre-
dendum est quod non simoniæ. sed ne-
cessitatis causa recipiat. ut supra de si-

moni. & si quæstiones. & hoc ideo contin-
git. quia quilibet præsumitur bonus do-
nec contrarium probetur. ut supra de serui-
ti. capitulo uno. supra de præsumptio.
dudum. & nullum. suæ salutis immem-
orem. ut. 1. quæstione. ultima sancimus.
Alia iura dicunt in humaniorem
partem in dubijs declinandum. ut de trans-
factio. capitulo ultimo. l. distinct. eos.
Alia in dubijs quod tutius est tenere de-
bemus. ut supra de præsb. non bapt.
mi. ueniens. supra de bapt. & eius effec.
de quibusdam. de constit. distinctione.
4. si nulla & distinctione prima præsb. y-
teri. Alia in dubijs suis conscientijs ho-
mines relinquuntur supra de iureiurand.
mulieri. 33. distinctione. habuisse.
5. ¶ Tertia regula est. ¶ utilius scandalum
nasci. permittitur quam ueritas relin-
quatur. scilicet fidei. uel ueritas bonæ
uitæ. Triplex est. enim ueritas bonæ
uitæ. & hæc nunquam dimittitur pro-
pter aliquod scandalum. quia pro nullo
scandalo debet committi morale pec-
catum. ut supra de noui ope. nunc. cum
ex iniuncto circa fin. Item iusticiæ res-
pectu iudicis. & disciplinæ respectu præla-
ti. Et in his aliquando ueritas dimitti-
tur propter scandalum. ut. 23. quæstio-
ne quarta non potest. Vnde uersus.
Est uerum uitæ. doctrinæ iusticiæque.
Vnum semper habe. duo propter scan-
dala linqui. ¶ 4. Quarta regula est quod
non est licium necessitas facit licitum.
simile ad hanc regulam de conse. distin-
ctione prima sicut. & distinctione ter-
tia peruenit. & distinctione. 5. dispulo.
supra de fur. qui per necessitatem. Et
est ratio. quia necessitas est contraria
uoluntati. ff. quod met. causa. l. 1. & nul-
lum peccatum nisi uoluntarium. ut. 15.
quæstione. prima §. 1. & capitulo illa.
7. ¶ Quinta quod latenter aut per uim
uel alias illicitum introductum est nul-
la debet stabilitate subsistere. in hac
potest poni exemplum in exactis la-
tenter aut per impressionem aut per
dolum à prælatis introductum quæ sub-
sistere de iure non debent. ut. 10. quæ-

stio. tertia quia cognouimus, supra de ex
 cessu præla. sane. uel potest poni exem-
 plum in consuetudine irrationabili introdu-
 cta latenter uel per uim quæ subsistere
 non debet. ff. delegatis. & se. consu. l.
 quod non ratione. supra de consuetudi.
 8 capitulo ultimo. ¶ Sexta in ipso causæ
 initio non est à quæstionibus inchoan-
 dum contingit hoc ideo quia ad quæstio-
 nes non peruenitur nisi per præsumptio-
 nes. & iudicia & propterea non est à quæ-
 stionibus inchoandum. ut dicit hic & ff.
 eod. titulo. l. prima Respon. 1. & C. eo-
 dem titulo. l. miles. ¶ Septima quicquid
 in sacris Deo rebus & episcopis agitur
 pro sacrilegio reputatur quia sacra sunt
 & à quocumque uiolari non debent. sacri-
 legium enim committitur si res ecclesiæ
 diripiantur ut. l. quæst. 3. peruenit. 16. quæ-
 stio. 7. c. 2. 17. quæst. 4. si quis domum su-
 pra de fo. compe. conquestus supra de sen-
 ten. excom. conquesti. & quod dicit sacra-
 tis supple maxime nam & non sacratæ pri-
 uilegium habent & serui ecclesiarum. ut.
 12. quæst. 3. ecclesiarum seruos. sic & cum in
 iuria infertur personis ecclesiasticis. ut.
 17. quæst. 4. si quis suadente. & quod hic
 dicit de episcopis subaudi maxime. 17. q.
 10. si quis deinceps. ¶ Octaua ¶ qui ex ti-
 more facit præceptum aliter quam de-
 beat facit. & ideo iam facit intelligendum
 est de præcepto diuino & de eo qui illud
 facit timore seruili. qui non potest esse si-
 mul cum charitate, unde talem timorem
 habens non potest mandata domini ad-
 implere. cum non sit in charitate quæ est
 summa omnium bonorum operum. ut de
 pœni. distin. 2. charitas secus est de timo-
 re filiali qui simul habetur cum charitate
 unde qui timet Deum facit bonum. Item
 timor seruilis introduxit filialem sicut se-
 ta filium uel lignum ut de pœni. distin. 2.
 sicut seta. unde dicitur cressit charitas &
 minuitur timor ut de pœni. distin. 2. for-
 renata. perfecta uero charitas foras emit-
 tit timorem. ut. 33. quæstio. 6 schisma-
 tici. qui igitur timore seruili facit præcep-
 tum Dei nec facere intelligitur ut di-
 11 cum est. ¶ Nona offendens in uno factus

est omnium reus. quod sic intelligo ut
 offendens in uno peccato mortali fiat
 reus omnium. quo ad sufficientiam dam-
 nationis idest ita sufficiat unum ad æter-
 nam damnationem sicut omnia uel offen-
 dens in uno. idest in una uirtute. nam
 statim subintrat uitium uirtutis opposi-
 tum cum excluditur uirtus. ut. 32. quæst.
 1. cum denunciatur improbitati. & sic cum
 habeat unum uitium mortalis peccati om-
 nium uirtutum factus est reus. quia nul-
 lam habet uirtutem uel uno idest in cha-
 ritate sine qua nemo potest saluari ac si
 omnium peccatorum reus esset & simile
 12 ad istud de pœni. distin. 6. ca. 1. ¶ De-
 cima non potest esse pastoralis excusatio
 si lupus oues comedat & ipse nescit. hoc
 ideo contingit quia de custodia tenetur.
 ff. loca. & condu. qui mercedem. pastor
 enim uigilare debet & animam suam po-
 nere pro ouibus. ut. 23. quæstio. 4. tres
 persone. & ideo tenetur de culpa sicut
 custos carceris. ut. ff. de custo. & ex. re. l.
 ulti. non igitur excusatur pastor ignoran-
 tia quia de negligentia tenetur ut præla-
 tus. 81. distin. dictum. sicut nec excusa-
 tur custos fornacis si obdormit uel ne-
 gligenter custodit & ignis euagatus uil-
 lam incendit. ut. ff. ad. l. aquil. l. si ser-
 13 uus. ¶ ¶ Vltima regula est indignum est
 & à Romanæ ecclesiæ consuetudine alie-
 num ut pro spiritualibus facere quis ho-
 magium compellatur. hoc ideo quia si
 monia committitur. ut supra de simo. l.
 diligenti. Sed sacramentum de fidelitate
 & si clericus priuatus non debeat suo
 prælato præstare. ut supra de maio. & obe-
 legebatur. si tamen hæc consuetudo de-
 poscat præstabitur. ut supra de verb. sig.
 cum clerici supra de elec. qualiter sed à
 prælato de iure præstatur suo superiori.
 ut supra de iureiur. nullus. 23. distin. quan-
 quam. Sed quamuis pro spiritualibus tem-
 poralia non præstantur affectio tamen &
 charitas indebite non censentur. ¶ Solent
 enim homines quadam prærogatiua amo-
 ris diligere illos à quibus se percepisse
 beneficia recognoscunt. ut supra de re-
 sta. cum in officijs. Cum igitur doctrina
 na iu-

na iuris canonici spirituale sit obsequium potes olector mihi retribuere spiritua-liter in effectu, sed sufficit si non detrahas si hoc opus laudibus attollendum lingua non carpa uenenata. Sunt enim quidam qui in primo se estimant ut bona quæ uiderint discere contemnunt. & quod grauius est aliorum opuscula quanquam ultima dente lineam ultro suffundunt, sicubi uero reperiris quod aliorum dicta corri-

piant. non turberis nec enim conscientie quædam exegit temeritas: quæ in offensam incidere timuit omitendo hæc cui utilitas suasit & indixerit. si fortasse legis quod in apparatu meo memineris te uidisse considera quod non omnes qui summam habituri sunt habeant apparatus. & propterea malui reperere quam deesse.

F I N I S.

INDEX IN SVMMAM

D. GOFFREDI TRANENSIS

Iureconsulti Clarissimi.

OMNIA SPARSIM DICTA

COMPLECTENS VIRIVSQUE IVRIS

professoribus utilis.

PER D. IO. BAPT. ZILET. VENETVM

Noviter editus feliciter exorditur.

- B** B A S ius episcopale
prescribere potest. de
offic. archipresbyt. nu-
me. 6 car. 87
Abbas an possit praedi-
cari monasterio. de re-
ligio. domi. nu. 4. c. 311
Abbatibus quando dican-
tur excedere. de excessi. pralato. nu-
mero. 3 car. 459
¶ Abigei qui dicantur. de furt. nu. 4. c. 435
¶ Aborsum procurantes an reputentur ho-
micidae. de homici. nu. 17 car. 426
¶ Absens per scripturam matrimonium
accusare non potest. qui matrimo. accu-
sata. poss. nu. 7 car. 381
Absentes qui vocari debent, ad electio-
nem vocati non venientes, an per ali-
quod tempus sint expectandi. de ele-
ctio. nu. 19 car. 28
¶ Absentia aliquando plus operatur quam
contradictio. de simoni. nu. 33 car. 406
¶ Absolutio ab excommunicatione propter
injectionem manuum in clericos,
competens ordinario, quando possit
alteri delegari. de offic. ordina. nu-
mero. 18 car. 112
¶ Absolutio excommunicatorum in qui-
bus casibus sedi Apostolicae reservetur
de senten. excom. nu. 14 car. 485
Absolutiones plures quando sint neces-
sariae. ibi. nu. 23 car. 487
Cetera vide infra in ver. Doctrina.
- ¶ Accusare unum an plures possint. de or-
di. cogni. nu. 2 car. 180
Accusare matrimonium in quibus cau-
sis quis repellatur qui matrimo. accu-
sata. poss. nu. 8 car. 382
Accusare qui possint, de accusatio. nu-
mero. 2 car. 392
Accusari qui non possint. ibi. nu. 4. c. 393
¶ Accusario quid sit. ibi. nu. 1 car. 392
Accusatio in quibus casibus sit permissa.
ibid. nu. 2 car. ea.
Accusatio quando refricari possit. ibid.
nume. 13 car. 395
Accusatio non habet locum in contra-
hendo matrimonio. qui matri. accusa-
ta. poss. nu. 9 car. 382
Accusationis forma. de accusatio. nu-
mero. 5 car. 393
Accusationis quis sit effectus. ibid. nu-
mero. 11 car. 394
¶ Accusator an debeat se inscribere, &
ad poenam talionis obligare. de accu-
sata. nume. 6 car. 393
Accusator in notoriis non requiritur. nec
ordo iudiciarius observatur. ibidem
nume. 8 car. 394
Accusatorum temeritas tribus modis de-
tegitur, & tribus poenis subiicitur. de
calumniato. nu. 1 car. 398
¶ Accusatus de crimine & absolutus non
potest super eodem iterum accusari. de
accusatio. nu. 12 car. 394
Accusatus de simonia, pendente accusa-
a tione

In dex

- tione, officium suum exequi prohibetur. de simo. nu. 21 car. 404
 ¶ Actio an sit exprimenda in libello. de libelli obla. nu. 4 car. 162
 Actio si peritura est, in temporibus quibus agi non potest, an possit procedi. de feriis. nu. 4 car. 179
 Actio de violentia prius expediri debet quam de proprietate. de restitu. spo. liato. nu. 10 car. 192
 Actio de dolo qualiter & cōtra quos datur. de dolo & contu. nu. 6. car. 193
 Actio de dolo est biennalis secus est in exceptione doli. ibi. nu. 7 car. 194
 Actio depositi qualis sit, de deposito. numero 7 car. 269
 Actio depositi cui detur. ibi. nu. 8. c. 269. & nume. 9 car. 270
 Actio depositi an detur furi & prædoni deponenti. ibi. nn. 9 car. 270
 Actio depositi contra quem detur. ibid. nume. 10. car. ea.
 Actio, ex sola conuentione permutationis, re nulla hincinde secuta, neutri aliqua competit. de ver. permutatio. numero 5. car. 276
 Actio de euictione locum nō habet in donatione. de donatio. nu. 2 car. 283
 Actio de subiectione capellæ, an contra ipsam vel possidentem competat. de capellis monacho. nu. 4. & 5 car. 313
 Actio furti datur contra hæredes proportionē. de furtis nu. 17 car. 437
 Actio furti est famosa. ibi. nu. 21 c. ea.
 Actio iniuriarum datur contra maledicū. de cleri. maledi. nu. 2 car. 454
 Actio iniuriarum cui detur. de iniuriis nume. 4 car. 469
 Actio iniuriarum est famosa. ibid. numero 5 car. 470
 Actio de damno dato cui competat, & quando locum habeat. ibi. nu. 7. c. 470
 Actio legis Aquiliæ cui & quando detur. ibi. nu. 8 car. ea.
 Actio ex edicto de aliena. iudi. mutan. ca. & c. cui & contra quem, & in quem datur. de aliena. iudi. vin. cau. fa. numero 3 car. 144
 Actio qua agi possit contra vsurarium vel eius hæredes, si senebris pecunia conuersa est in prædiorum eruptionem de vsuris nu. 16 car. 441
 Actiones mixte quæ dicantur, & quæ in eis seruari debeant, vt lite non contestata. nume. 6 car. 171
 Actiones quæ ex contractu commodati oriuntur, & quæ veniant in actione directa commodati, & quæ in contraria, & quibus & in quos datur. de commo. nume. 7. car. 267. & nume. 8. 9. & 10 car. 268
 Actiones quæ infament, de deposito. nume. 14 car. 270
 Actiones quæ nascantur ex contractu locationis & conductionis. de loca. nume. 8 car. 274
 Actiones quæ datur ex permutationibus, & quando competant. de rerum permutatio. nu. 6 car. 276
 ¶ Actus contrarius cū intercedit, vitiat id quod in contextu fieri debet. de electio. nu. 12 car. 26
 Actus qui interponitur, vel mora quæ interuenit, an vitiet id, quod in contextu vel continuè fieri debet, de baptismo nu. 9 car. 328
 ¶ Adiutore inquisitionis repulso, an alius sit admittendus, vel iudex ex officio procedat. de accusationib. numero. 25 car. 397
 ¶ Adoprari quis possit. de cognatio. lega. nume. 3 car. 369
 Adoptionis quot species sint. ibidem numero 2 car. ea.
 ¶ Adulter an possit intrare religionem innocente inuito. de conuersio. conu. gato. nu. 8 car. 304
 Adulter vel adultera dignè de adulterio pœnitens, an possit accusantem repellere. de diuortiiis nu. 16 car. 386
 ¶ Adulterium quid sit, & qualiter committatur, de adulter. & stupro. numero 1 car. 430
 Adulterium accusare quibus sit permilsum. ibi. nu. 3 car. ea.
 Cætera vide infra in ver. Fornicatio.
 ¶ Aduocatus non cogitur exercere officium suum alibi quam in foro suo. de offi. de lega. nu. 40 car. 104
 Aduocatus quādo teneatur si causam amiserit.

Summæ Goffredi.

- ferit. de postulan. nu. 7. & 8 car. 127
- Aduocatus quæ in suis aduocationibus obferuare teneatur. ibi. nu. 8 car. ea.
- Aduocatus & procurator an teneatur de falso. de cri. fal. nu. 4 car. 446
- Aduocari licet vendere iustum patrociniū, & affessori iustum consiliū. de offi. ordina. nu. 9 car. 110
- Aduocati nō debent assumere causas desperatas. de postulando nu. 6 c. 126
- ¶ Aequitas rigori præfertur, de cohabita. clerico. & mu. nu. 3 car. 249
- Aequitas iuri scripto & stricto quod præferenda. de hereti. nu. 8 car. 415
- ¶ Aestimatio facit venditionem, de dona. inter vir. & vxor. nn. 13 car. 388
- ¶ Aetas legitima in contrahendo matrimonio quæ sit, & quæ in sponsalibus, de desponsa. impub. nu. 3 car. 347
- Aetas quanto tempore præuenitur. ibid. nume. 5 car. 345
- Aetas ordinandorum & qualitas. de ætate & quali. nu. 1 car. 58
- Ætatis defectus repellit ab ordinationi. ibi. nu. 2 car. 59
- ¶ Affinitas ex nuptiis consumatis oritur. de sponsali. nu. 7 car. 343
- Affinitas non contrahitur ex nuptiis interdictis. ibi. nu. 1. 2. car. 344. & de consangu. & affi. nu. 21 car. 373
- Affinitas an per coitum incestuosum, vel fornicarium contrahatur, de eo qui cognō. consangu. vxor. nu. 2 c. 366
- Affinitas, consanguinitas, & publicæ honestatis iustitia prohibitionem suam producant vsque ad quartum gradum. ibi. nu. 3 car. 367
- Affinitas quid sit. de consangu. & affi. nu. 10. c. 370. & nu. 20 c. 373
- Affinitatis arbor qualiter componatur. ibi. nu. 12 car. 371
- Affinitatis genera qualiter cōtrahantur. ibi. nu. 18. & 19 car. 373
- Affinitatis in arbore regulæ assignatæ per quas affinitatis gradus & genera dignoscuntur. ibi. nu. 12 car. 370
- Cætera vide infra in ver. Cōsanguinea.
- ¶ Agens contra aliquem de violenta spoliatione, nunquid teneatur aliis respondere. de ordin. cogni. nu. 6 car. 182
- Agere & replicare an quis possit ex eodem actu. ibi. nu. 8 car. 183
- Agere contra furē quot modis quis possit. de furtis. nu. 6 car. 436
- ¶ Agrorum nocturni depopulatores an possint impunè occidi. de immu. ecclesie. nu. 10 car. 338
- ¶ Alienantes malè rem ecclesiæ qualiter puniantur. de reb. ecclesie. alienan. numero 9 car. 264
- Alienari quæ res prohibeantur & quæ non. ibi. nu. 2 car. ea.
- Alienatio propriè quid sit. ibidem numero 1 car. 263
- Alienatio rerum ecclesiarum quam foelennitatem requirat. ibidem numero 3. & 4 car. 264
- Alienatio contra debitam formam nulla est ipso iure, licet facta fuerit in casu concesso. ibid. nu. 5 car. ea.
- Alienatio in fraudem facta est reuocabilis. de his quæ fiunt à præla. sine consens. capi. nu. 5 car. 261
- Alienationis prohibitio facta à testatore, non extenditur ad eam quæ fit in familiam. ibi. nu. 4 car. ea.
- Alienationes rerum ecclesiasticarum factæ per prelatos schismaticos nō valēt. de schismati. nu. 4 car. 417
- ¶ Altaria quæ & quomodo consecrentur. de consecra. ecclesie. nu. 11 c. 323
- Altaria à quo cōsecranda. ibi. nu. 1. c. 322
- ¶ Amissio pignoris an liberet debitorem. de pignori. nu. 12 car. 279
- ¶ Anima pretiosior est cunctis rebus. de voto. nu. 8 car. 307
- ¶ Animalia quæ veniam pecudum nomine. de iniuriis & damno dato numero. 9 car. 471
- ¶ Animo repentino quæ accidunt de facili veniam merentur. de iudiciis. numero 7 car. 154
- ¶ Annus probationis a quo tempore currat. de regularibus. nu. 10 car. 300
- Anni discretionis qui dicantur. ibidem nume. 8 car. ea.
- ¶ Anulus, vide infra in ver. Mitram.
- ¶ Antapocha quid sit de fide instru. numero 5 car. 218
- ¶ Apocha quid sit. ibi. nu. 6 car. 219

- ¶ Apostasia quid sit, & unde dicatur. de apostatis. nu. 1 car. 418
 Apostasia quotuplex sit & qualiter committatur. ibi. nu. 2 car. ea.
 Apostatis quæ poena imponatur. ibid. nume. 3 car. ea.
 ¶ Appellans ab ordinario in vna causa, an in aliis coram eo respondere teneatur. vt lite penden. nu. 3 car. 199
 Appellans an eximatur à iurisdictione eius à quo appellat, de appellationi. nume. 29 car. 245
 ¶ Appellare quis possit. de appellatio. nume. 3 car. 248
 Appellare à quibus non liceat. ibidem nume. 16 car. 240
 Appellari ad quem debeat ab officiali episcopi. de offi. vicarii. nu. 3 car. 90
 Appellari an possit à qualibet interlocutoria, de senten. & re iu. nu. 4. c. 234
 Appellari an debeat à delegato ad delegantem. de appella. nu. 5 car. 239
 Appellari an possit à momentanea possessione. ibi. nu. 10 car. ea.
 Appellatur à diffinitiva non ab interlocutoria, & quando ab interlocutoria appelletur. ibi. nu. 6 car. 239
 Appellatur infra decendum à recitatione sententiæ. ibi. nu. 14 car. 240
 Appellatur bis à diffinitiva, non tertio, peritur tamen restitutio in integrum contra res bis iudicatas. ibidem numero. 15 car. ea.
 Appellatur ad episcopum à delegato officialis, de offi. vicarii. nu. 5 car. 91
 ¶ Appellatio quid sit. de appella. numero. 1 car. 238
 Appellatio quare sit inducta. ibidem numero. 2 car. ea.
 Appellatio à quo, & ad quem debeat fieri. ibi. nu. 4 car. ea.
 Appellatio locum non habet in disciplinis, & correctionibus, & quando. ibid. nume. 9 car. 239
 Appellatio non habet locum in causa decimarum. ibi. nu. 11 car. 240
 Appellatio vt prosequatur indulgetur annis à iure, & ex causa biennium. ibi. nume. 17 car. 241
 Appellationis libellus qualiter concipiatur. ibi. nu. 12 car. 240
 Appellationem non prosequentis quæ poena sit. ibi. nu. 18 car. 242
 Appellatione interposita ab executoria sententiæ, quid de fructibus fieri debeat, de offi. delega. nu. 2 car. 93
 ¶ Aquilæ legis quot capita & qualiter ex eis agatur. de iniuriis & dam. da. numero. 9 car. 470
 ¶ Arbitrari esse quis possit, & qui prohibeatur. de arbit. nu. 2 car. 145
 Arbitrari an diebus feriatis pronuntiare possit. ibidem nume. 8. car. 147. & numero. 11 car. 148
 Arbitrari hodie eligitur qui cognoscit de causa suspicionis iudicis de appellatione. nu. 28 car. 244
 Arbitrari an causas restitutionis audire possit. de restitu. in integ. nu. 11. c. 142
 ¶ Arbitrium quid sit. de arbit. nu. 1. c. 145
 Arbitrorum effectus qui sint. ibidem numero. 9 car. 147
 ¶ Arbor cuius soli esse censeatur. de decimis nu. 3 car. 294
 Arbor affinitatis supra in ver. Affinitas.
 ¶ Archidiaconus an primus præ sit in ecclesia post episcopum de offi. archidiacono. nu. 1 car. 85
 Archidiaconus an præesse debeat archipresbytero. ibi. nu. 2 car. ea.
 Archidiaconus an iurisdictione ordinariæ vel delegatæ habeat. ibi. nu. 8. c. 86
 Archidiaconus an habeat ius visitandi. ibi. nu. 9 car. ea.
 Archidiaconus an in diocæcesibus suorum suffraganeorum visitationem faciat. ibi. nu. 10 car. ea.
 Archidiaconus an possit visitare. ibidem nume. 12 car. 87
 Archidiaconus an habeat concedere ordinandis literas commendatitias. ibi. nume. 14 car. ea.
 Archidiaconus, archipresbyter, & cultos, & meliores & sanctiores sunt assumendi. de offi. sacristæ. nu. 5 car. 89
 Archidiaconi officium quod sit. de offic. archidiacono. nu. 4. car. 86
 Archidiaconi ad iurisdictionem pertinentia quæ sint. ibi. nu. 5 car. ea.
 ¶ Archiepiscoporum confirmatio ad quæ spectet

Summæ Goffredi.

- spectet. de electio. nu. 24 car. 29
 ¶ Archipresbyter an de causis matrimonialibus cognoscere possit. de offi. archipresby. nu. 5 car. 88
 Archipresbyteri officium, & in quibus spiritualibus sit vicarius episcopi. ibi. nu. 1. 2. & 4 car. 87. & car. 88
 Cætera vide supra in ver. Archidiaconus. vers. viii.
 ¶ Argumentum à contrario sensu est fortissimum de decimis. nu. 5 c. 294
 ¶ Arrharum datio quid operetur. de emptio. & venditio. nu. 2 car. 271
 ¶ Articuli noui ex veteribus articulis dependentes qui sint de testib. n. 25. c. 214
 ¶ Assertionones nouæ ex veteribus dependentes quæ sint. ibidem.
 ¶ Assessor. habes supra in ver. Aduocato.
 ¶ Attinentia inter quos oriatur ex matrimonio, de sponsali. nu. 24 car. 346
 ¶ Auditores curiæ qui dicantur. de offi. de lega. nu. 35 car. 102
 ¶ Auth. de his qui ingredi. ad appellan. §. quia igitur. col. v. an sit derogatum. de testibus. nu. 18 c. 212
 Authoritas quæ interuenire debeat in cõstruenda ecclesia. de eccle. adifican. nume. 5 car. 336
- B
- B**APTISMVS quid sit, de baptismo. nu. 1 car. 327
 Baptismus quando institutus, ibi. nume. 2 car. ea.
 Baptismus an in omni tempore possit cõferri. ibi. nu. 13 car. 329
 Baptismus an valeat furioso perpetuo. ibi. nu. 16 car. ea.
 Baptismus an valeat ei qui incidit in furorem. ibi. nu. 17 car. ea.
 Baptismus dicitur sacramentum fidei. ibi. nume. 24 car. 230
 Baptismus an valeat si latinus proferat verba in lingua græca, vel alia. ibi. numero 25 car. ea.
 Baptismi genera quot sint, ibi. n. 3. c. 327
 Baptismi effectus qui sint. ibi. nu. 4 c. ea.
 Baptismi substantialia, ibi. nu. 6 car. ea.
 Baptismi in forma quæ verba requirantur. ibi. nu. 7 car. 328
 Baptismi de substantia an sit ordo verborum. ibi. nume. 8 car. ea.
 Baptismi & ordinis reiteratio an fieri debeat, quando de baptismo & ordine dubitatur. de presbyte. non baptiza. nume. 4 car. 331
 Baptismus reiteras qua pœna puniri debeat. de sacramēt. non iteran. n. 6. c. 67
 ¶ Baptizare an possit non ordinatus. de cleri. non ordi. nu. 2 car. 457
 Baptizare seipsum nemo pot. de baptismo. nu. 21 car. 321
 Baptizari an possit in nomine Trinitatis implicite. ibi. nu. 14 car. 329
 Baptizari non potest in nomine paternitatis, & spiritalis sanctitatis. ibi. numero 27 car. 330
 ¶ Baptizatus an intelligatur ille, in cuius parte corporis sacerdos aquam profundit. de baptismo. nu. 12 car. 328
 Baptizatus in nomine Christi, an sit bene baptizatus ibi. nu. 15 car. 329
 Baptizatus coactus an sit baptizatus. ibi. nume. 18 car. ea.
 Baptizatus sicte an recipiat sacramentum. ibi. nume. 19 car. ea.
 Baptizatus an sit is qui baptizatur, & baptizari intendit, & baptizans non intendit baptizare. ibi. nu. 20 car. ea.
 Baptizatus an quis sit si aqua alius sit liquor admixtus. ibi. nu. 21 car. ea.
 Baptizatus in nomine genitoris & nati, & sancti flaminis, an sit baptizatus, ibi. nume. 26 car. 330
 Baptizatus an quis sit, statur vnus testimonio. ibi. nu. 28 car. ea.
 Baptizatum se credens, qui non est baptizatus, an saluetur, de presbyte. non bapti. nume. 2 car. 330
 ¶ Bellum dicitur iniustum quinque modis. de homici. nu. 8 car. 425
 ¶ Beneficium non vacans an possit conferri vel promitti, de concessio. præbē. nu. 3. 4. 5. & 6 car. 258
 Beneficium simoniace adeptus tenetur ad omnes fructus perceptos & percipientes, de simo. nu. 22 car. 404
 Beneficium an possit in perpetuum locari, vel ultra tempus vitæ locantis, ne prela. vices suas, & c. nu. 5 car. 408
 Beneficia quæ dicuntur habere curam. de fili.

- fili. presbyte. numero 12 car. 73
- Beneficia duo curam habentia si quis habeat, an possit retinere quod malit. de præben. nu. 9 car. 254
- Beneficia ecclesiastica debent purè, palam, liberè, & sine diminutione conferri. vt eccle. benefi. & c. nu. r. c. 262. Quod intellige vt ibi. numero 2. cum sequen. car. ea.
- ¶ Bigamia quid sit, & qualiter contrahatur, & quot sunt species bigamiæ. de bigamia. nu. 1 car. 80
- Bigamia an sit peccatum & poena. de secund. nupt. nu. 6 car. 391
- ¶ Bigamus an promoueri possit, de rescrip. nu. 8 car. 9
- Bigami quare non possent. promoueri. de biga. nu. 2 car. 81
- ¶ Bonum esse rectè factum præsumitur. de præsumptio. nu. 4 car. 221
- ¶ Boues intelliguntur de eo fundo in quo laborant, non in quo morantur. de deci. nume. 3 car. 294
- C
- C**ALVMNIA, De calumnia qualiter quis conuincatur. de Calumniatori. nu. 3 car. 398
- Calumniari quid sit, & quid præuaricari, & quid tergiuersari. ibi. nu. 2 car. ea.
- ¶ Canon posterior ordine corrigitur, per priorem. de constitutio. nu. 17 car. 7
- ¶ Canonica quid sit. de præben. nu. i. c. 153
- Canonici ius an acquiratur recepto in canonicum & in fratrem ad primam vacantem. de concessio. præbend. numero 4 car. 258
- Canonem si quis suadente, vt quis incidat, quæ requiratur, de senten. excom. nu. 50 car. 494
- ¶ Canonica portio cui ecclesiæ spectet, de sepultur. nu. 7 car. 291
- ¶ Canonicus an possit sine mandato pro ecclesia sua impetrare rescriptum. de constitu. nu. 45 car. 14
- Canonici regulares qualiter debeant viuere. de statu monacho. nu. 1 c. 308
- Cætera vide infra in ver. Monachus.
- ¶ Canonizatio sanctorum quomodo debeat fieri. de reliquiis. & veneratio. sancto. nu. 2 car. 332
- ¶ Capitulum cõmune quando debeat fieri ad obseruantiam regularem. de statu monacho. nu. 6 car. 310
- ¶ Character an recipiatur per reiterationè baptismi. de apostatis. nu. 4 c. 418
- ¶ Carnes licitè comeduntur sexta feria in die Natalis Domini, de obserua. ieiunio. car. 335
- ¶ Castitas quare maior exigatur in foemina quàm in masculo, de biga. nu. 3. c. 81
- ¶ Castrati matrimonium an sit nullum. de frigi. & malef. nu. 1 car. 375
- ¶ Casus in quibus transactio locum non habet. de transactio. nu. 9 car. 124
- Casus in quibus munus à manu in spiritualibus licitè intercedit, de simo. numero 5 car. 401
- ¶ Catholici an possint propria autoritate hæreticos spoliare. de hæreti. numero 4 car. 415
- ¶ Causa si committatur alicui expresso dignitatis nomine, & is qui præest deponatur, transferatur suspendatur, ab administratione amoueat, vel excõmunicatur, an finita sit iurisdicctio. de delega. nu. 33 car. 102
- Causa excommunicationis cùm ad metropolitanum transfertur, an debeat remitti excommunicatus absoluendus ad episcopum qui excõmunicauit. de senten. excomunica. nu. 16 c. 486
- Causa possessionis prius & postea proprietatis terminari debet. de restit. spoliato, nu. 11 car. 192
- Causa decisa de proprietate, an possit agi. de possessione. de cau. possessio. & propria. nu. 8 car. 186
- Causæ transferendi quæ sint. de translatio. prælato. nu. 5 car. 32
- Causæ criminales terminari debent benigno, cæteræ verò triennio, de iudici. nu. 14. car. 155. & nu. 15 car. 156
- Causæ in quibus iurisdicctio pertinet ad iudicem ecclesiasticum, etiam si inter seculares vertantur, vel quauis seculares conueniantur. de foro compet. numero 7 car. 158
- Causæ quæ agi possunt tempore feriarum. de feriis. nu. 3 car. 179
- Causæ matrimoniales à quibus iudicibus sint

Summæ Goffredi.

- sint iudicandæ. de senten. & re iudi. numero 9 car. 236
 Causæ recusationis iudicis coram quo al legari & pbari debeant & qui iudices recusari possint. de appell. n. 23. c. 243
 Causæ propter quas egressi pueri excusantur. de regulari. nu. 6 car. 300
 Causas absentis procurator & quilibet alius inhabilis potest allegare in criminalibus. de procuratori. nu. 23. c. 134
 ¶ Cautio quæ & quæ à procuratore exigatur. de procurato. nu. 14. & 16 c. 131
 Cautio an ante promotionem alicuius exigi possit sine vitio simoniæ. de simo. numero 12 car. 403
 ¶ Censualis Romanæ ecclesiæ an sit exemptus. de priuileg. nu. 16 car. 466
 Censuræ qualiter probetur. de probationi. nu. 15 car. 207
 Censuræ quid sit, & an per censuram fiat probatio subiectionis. de censib. nu. 1. c. 319
 Censuræ à quo imponatur & quando. ibi. numero 2. & 3 car. ea.
 Censuræ nouis imponi non debet. nec antiquis augeri. ibi. nu. 4 car. ea.
 Censuræ nouis quis dicatur. ibi. nu. 5. c. ea.
 Censuræ an possit remitti. ibi. nu. 6. c. 320
 Censuræ si fuit tanto tempore solutus quod non extat memoria quando fuerit impositus, vel quando primo solutus, an pro iure constituto habeatur. ibi. numero 7 car. 320
 Quid si per quadraginta annos censuræ soluat, & causa solutionis vel impositionis ignoretur. ibi. nu. 8 car. ea.
 ¶ Christianus quilibet bis vngitur ante baptismum. de sacra vnctio. nu. 3. c. 65
 Christianus non potest in testamento aliquid relinquere pagano. de iudæis. numero 11 car. 412
 Christianus an paganum mancipium vel iudæum emere possit. ibi. nu. 19. c. 413
 Christiani qualiter se debeant habere cum iudæis vel saracenis. ibi. nu. 5 c. 411
 Christiani iudæos vocare non debent in necessitatibus, nec medicinam ab eis recipere, nec cum eis in balneis se balneare. ibi. nu. 7 car. 412
 Christiani an pro mercede in seruitio iudæorum esse debeant. ibi. n. 13 car. ea.
- Christianis contra Christianos non permittitur ars sagitariorum. de sagit. numero 1 car. 429
 ¶ Circumstantiæ peccatorum sunt in confessione exprimentæ. de pœni. n. 20. c. 479
 ¶ Chirurgici an possint promoueri. de homici. nu. 18 car. 426
 ¶ Cisterienses, vide infra in ver. Tēplarii.
 ¶ Citatus ad cuius notitiam citatio non peruenit, non comparens, an pro contumace habeatur, & possit contra eum sententia ferri. vt lite non contestata. numero 8 car. 171
 ¶ Clam facere quis dicatur, de clande. desponsa. nu. 2 car. 351
 Clam qui matrimonium contraxerunt, si postea palam in facie ecclesiæ confitentur se contraxisse, an eorum confessioni sit standum. ibi. nu. 7 car. 352
 ¶ Clandestina matrimonia dicuntur duobus modis. ibi. nu. 1 car. 351
 ¶ Clauis potestatis Apostolis tradita fuit. de ætate & qualita. nu. 9 car. 61
 Clauium assignatio signum est traditionis rei, de institutio. nu. 2 car. 256
 ¶ Clausula quæ apponi debet per Romanam curiam, in literis impetratis per ecclesiasticum volentem acquirere à laico, re ecclesiasticam male detentam. de his quæ sunt à præla. sine cōsen. cap. n. 6. c. 261
 ¶ Clericalis triplex dignitas & excellentia, quæ turpibus & infamibus committi non debet. de filiis presbytero. nu. 1 c. 68
 ¶ Clericus an fori priuilegio renūtiare valeat. de renunciatio. nu. 3. & 5 c. 36
 Clericus à quo ordinem recipit, & iudicium recipere debet. ibi. nu. 4 car. ea.
 Clericus hospitalis esse debet. de temporari. ordina. nu. 33 car. 48
 Clericus secularis quare possit esse episcopus regularium, non tamen eorum ppositus, prior vel abbas. ibi. n. 55. c. 53
 Clericus an plures ecclesias habere possit. de æta. & qualita. ordina. n. 15. c. 64
 Clericus peregrinus asserens literas testimoniales suæ ordinationis amissas, & probans per testes, ipsam ordinationem, an sit admissibilis, de cleri. peregrin. nu. 6 car. 85
 Clericus an foro ecclesiastico nūciare valeat

- leat, & adire secularem, de foro compe
ten. nu. 11. car. 160. & nu. 15 c. 161
- Clericus vt iurisdictionem non sui iudi
cis prorogare possit, quæ requirantur.
ibid. nu. 16 car. 161
- Clericus ob crimen falsi degradatus, fla
tim seculari foro applicatur. de testi.
cogen. nu. 2 car. 216
- Clericus vxoratus an retineat priuilegiũ
clericale, de cleri. coniugat. nu. 3. c. 251
- Clericus recipiens diuersa beneficia an
peccet, de præben. nu. 11 car. 255
- Clericus qui in terra ecclesiæ vineam fe
cit, vel agellum, illud præterium in suo
peculio vsq; ad suum obitum retinet,
de peculio clerico. nu. 6 car. 286
- Clericus plus peccare dicitur quàm lai
cus in eodem genere delicti, de iure pa
tron. nume. 5 car. 315
- Clericus habens ius patronatus nõquid
possit seipsum p̄sentare. ibi. nu. 17. c. 318
- Clericus interdictus durante interdicto,
perdit ea quæ ad suum beneficium spe
ctant, & idem est in suspenso. de immu
ni. eccle. nume. 15 car. 338
- Clericus suspensus non exequitur ea quæ
sunt officii. ibi. nu. 16 car. ea.
- Clericus in minoribus ordinibus consti
tutus, & postea depositus an possit con
trahere. qui cleri. vel vouët. n. 2. c. 357
- Clericus depositus exiuit priuilegio cle
ricali. ibi. nu. 3 car. ea.
- Clericus qui primam tonsuram dimisit,
an ad eam deferendam possit compelli
de aposta. nume. 5 car. 418
- Clericus vxoratus, vel ad militiam con
uerfus, an compelli possit ad deferen
dam tonsuram. ibi. nu. 6 car. 419
- Clericus vxoratus retinet priuilegiũ ca
nonis xvii. q. iiii. ibi. nu. 7 car. ea.
- Clericus an in causa sanguinis possit da
re consilium iudici seculari, de homi
ci. nume. 10 car. 425
- Clericus an de suis malefactoribus con
queri valeat iudicio seculari. ibidem
numero 11 car. 426
- Clericus potest malefactorem suum car
cerari peten. ibi. nu. 12 car. ea.
- Item sustigari. ibi. nu. 13 car. ea.
- Item vt quis in seruitutem redigatur.
ibid. numero 14 car. ea.
- Item vt quis suspendatur. ibi. n. 15. c. ea.
- Item vt decapitetur spiritualiter. ibid.
numero 16 car. ea.
- Clericus ab vsuris non desistens, ab offi
cio & beneficio suspenditur, de vsuris
numero 12 car. 441
- Clericus an & quando licitè percutiatur.
de cleri. percussio. nu. 4 car. 454
- Clericus maledicus quomodo puniatur.
de cleri. maledi. nu. 4 car. 455
- Clericus excommunicatus qualiter pun
niatur. de cleri. excom. nu. 1 c. 456
- Clericus excommunicatus an teneatur di
cere horas canonicas. ibi. nu. 2. car. ea.
& de senten. excommu. nu. 40 c. 492
- Clericus minori excommunicatione li
gatus, an possit in choro cum aliis of
ficium suum prosequi, de senten. excõ
muni. nume. 37 car. 491
- Clerico beneficiato potest aliud benefi
cium vel stipendium sine titulo confer
ri. de præben. nu. 13 car. 255
- Clerico relictum an præsumatur intuitu
ecclesiæ vel personæ. de pecu. clerico.
numero 5 car. 286
- Clerico intestato morienti qui succedat,
de successioni. ab intesta. numero 3. 4.
5. & 6 car. 289
- Clericum depositum clericaliter viuere
oportet. qui cleri. vel vouët. ma. contra.
posl. nu. 4 car. 357
- Clerici in vestibus debent se conformare
consuetudini regionis, & illis cum qui
bus viuunt, & quare, de tempo. ordina.
numero 31 car. 48
- Clerici in quibus casibus, & per quos ver
berandi. ibi. nu. 46 car. 51
- Clerici peregrini permittuntur suos ord
ines exequi in diocesi aliena, si habet
literas testimoniales, de cleri. peregri.
numero 4 car. 84
- Clerici an possint postulare coram iudi
ce seculari, de postulan. nu. 2. car. 126.
& numero 9 car. 127
- Clerici an propter morbum amouendi
sint a beneficiis personalibus & præla
turis, & alii in locũ eorum subrogan
di. de clerico ægrotante. nu. 1 car. 256
- Clerici an possint habere peculium. de
pecu.

Summæ Goffredi.

- pecu. clerico. nume. 3 car. 285
 Clerici an de peculio testari possint. ibi. nume. 4 car. 286
 Clerici an teneantur ad decimas, de deci. nume. 5 car. 294
 Clerici habentes sufficiens patrimonium an possint habere decimas. ibidem nume. 15 car. 297
 Clerici diuinis officiis interesse debent. de celebra. missa. nu. 18 car. 326
 Clerici qui sunt in scholis an teneantur dicere diuinum officium. ibidem numero. 19. car. ea.
 Clerici vel monachi uon suo nomine sed ecclesiæ vel monasterii, prædia laicorum ad firmas conducere possunt, ne cleri. vel mona. secula. nego. nume. 7 car. 340
 Clerici an possint esse notarii. ibidem nume. 9 car. ea.
 Clerici audire leges & phisicam qui prohibeantur. ibi. nu. 10 car. ea.
 Clerici qui possint contrahere matrimonium, & qui non. qui cleri. vel uouent. nume. 1 car. 386
 Clerici suspensi an horas dicere teneantur. de senten. excom. nu. 41 car. 492
 Clerici participantis excommunicationis, an eadem excommunicationis sententia inuoluantur. ibi. nu. 42 car. ea.
 Clerici in incessu & societatibus qualiter debeant se habere. de vi. & honesta. clerico. nu. 3 car. 248
 Clericorum incessus debet esse grauis. de tempori. ordi. nu. 32 car. 48
 Clericorum uita qualis esse debeat, de uita & honesta. cleri. nu. 1 car. 248
 Clericorum honestas in quibus consistat. ibi. nu. 2 car. ea.
 Clericis quibus permittatur habere coniuges, de cleri. coniu. nu. 1 car. 250
 Clericis & monachis quæ negotia interdicanur, ne cleri. vel mona. secula. nego. nu. 1 car. 339
 ¶ Cognatio spiritualis quid sit, & ex cognatione spirituali quæ contrahitur in baptismo nouem propinquitates nascuntur de cognatio. spiritua. numero 1. & 2 car. 363
 Cognatio spiritualis & legalis quas per-
 sonas non excedat. ibi. nu. 6 car. 365
 Cognatio legalis quid sit. de cognat. lega. nume. 1 car. ea.
 Cognatio legalis quotuplex. ibidem nume. 4 car. 366
 Cognatio legalis an impediatur matrimonium contrahendum, vel dirimat iam contractum. ibi. nu. 5 car. ea.
 ¶ Collatio quid sit, & quid sit institutio, & quid inuestitura, de institutio. numero 1 car. 256
 ¶ Colligentes expositos quas expensas petant à recolligentibus, de infanti, & langui. exposit. nu. 5 car. 422
 ¶ Colludens cum inquisitore absolutus an possit iterum inquiri, de collusio. de- tege. nu. 3 car. 451
 Colludentis quæ pœna sit. ibidem numero 5 car. 451
 ¶ Collusio quid sit, & quando dicatur fieri in criminalibus. ibi. nu. 1 car. 450
 ¶ Comminatio excommunicationis an ex- culationem inducat, de his quæ vi, me- tusue cau. si. nu. 4 car. 136
 ¶ Commodare quis & cui possit. de com- moda. nu. 4 car. 267
 Commodari quæ res possunt. ibidem numero 5 car. ea.
 ¶ Commodatarius tenetur de leui & le- uissima culpa. de preca. nu. 10 c. 266
 ¶ Commodatum quid sit. de commoda. nu- mero 1 car. 267
 Commodatū unde dicitur. ibi. nu. 2. c. ea.
 Commodatum in quibus rebus consistat. ibi. nu. 3 car. ea.
 Commodati quæ sit natura. ibi. nu. 6. c. ea.
 Commodati & precarii differentia. de pre- cario. nu. 8 car. 266
 ¶ Communicans in casu non concessio cū excommunicato an peccet. de senten. excommunicat. nu. 32 car. 491
 ¶ Communicare & mortuo an debeamus, cui communicamus uiuo. de sepultu. nume. 10 car. 291
 ¶ Compaternitas in baptismo contrahitur. & an contrahatur in his quæ baptis- mum præcedunt. de cognatio. spiritua. nume. 4 car. 364
 Compaternitas quando impediatur matri- monium contrahere, ibi. & nu. 5. c. 365
 b ¶ Compen-

- ¶ **Compensatio carnalis & spiritualis an fiet, si vnus coniugum fornicatur carnaliter alter spiritualiter, de diuor. nume. 14** car. 385
- ¶ **Compromissum Ad cōpromissum nullus inuitus compellitur, de electio. numero. 8** car. 25
- Compromissum factum in duos an valeat de arbitris. nu. 5** car. 146
- Compromissum an valeat si duobus arbitris potestas assumendi tertium incertum tribuatur. ibi. nu. 6** car. ea.
- Compromissum & iudicium in quibus cōueniant, & in quibus differant. ibi d. nu. 11. & 12** car. 148
- Compromissum qualiter finiatur. ibidem nume. 13** car. 149
- Compromitti an possit in causa matrimoniali. ibi. nu. 3** car. 145
- Compromitti debet in parem numerum & quare. ibi. nu. 4** car. 146
- Compromitti super quibus causis possit. ibi. nu. 7** car. 147
- ¶ **Conditio tribus modis dicitur, de conditio. apposi. nu. 1** car. 354
- Conditio quæ dicatur impossibilis, & an vitiet contractum. ibi. nu. 3** car. 355
- Conditio in aliis contractibus, à matrimonio quandoque apponi potest. contractum constitutus, quandoque perimēs. ibid. nu. 4** car. ea.
- Conditio apposita in donatione facta ecclesiæ ne res donata alienetur in casibus à iure permisis, non tenet, ibid. nume. 7** car. 356
- Conditionum plures species. ibidem nume. 2** car. 355
- ¶ **Conductore mortuo infra tempus conductionis, eius hæres in iure conductionis succedit. de loca. nu. 6** car. 273
- ¶ **Confessio quæ & cui præiudicat, de cōfessio nu. 1. c. 201. & nu. 3** car. 202
- Confessio quæ dicatur fieri in iure. ibid. nume. 1** car. 201
- Confessio vt valida sit quæ requirantur. ibi. nu. 2** car. ea.
- Confessio procuratoris quando noceat domino. ibi. nu. 4** car. 202
- Confessio aduocati præiudicat parti. ibi. nume. 5** car. 202
- Item cōfessio syndici & cœonomi. ibi.**
- Confessio an reuocari possit. ibidem. numero. 6** car. 203
- Confessio reuocata non nocet. ibid. numero 7** car. ea.
- ¶ **Confessus pro iudicato habetur. de confessionis nu. 8** car. 203
- Confessio de omnibus peccatis dicenti cōfessori, de quibusdam abstinere non posse, an valeat pœnitentia. de pœnitent. nu. 12** car. 478
- Quid si pœniteat de aliis, an eius pœnitentia valeat. ibi. nu. 13** car. ea.
- ¶ **Confitens confiteri debet sacerdoti per semetipsum, non per nūtiū vel referiptum. ibi. nu. 19** car. 479
- Confiteri peccatum veniale an quis teneatur. ibi. nu. 15** car. 478
- Confiteri debet proprio sacerdoti. ibid. nume. 16** car. ea.
- ¶ **Confirmari quæ possint, de confirmati. vel inuti. nu. 2** car. 247
- ¶ **Confirmatio. Is ad quem spectat confirmatio, spectat & electionis, spectat & electionis & electi examinatio. de electio. nu. 27** car. 29
- Confirmatio prælati infra episcopatum ad episcopū spectat. ibi. nu. 22** c. 28
- Cōfirmatio patriarcharum spectat ad Papam. ibi. nu. 25** car. 29
- Cōfirmatio quid sit, & quot modis fiat. de confirmati. vel inuti. nu. 1.** car. 246
- Confirmationis effectus quis sit. ibid. numero 3** car. 247
- ¶ **Confratres religiosorum quibus priuilegiis vti debeant, de priuilegiis. priuilegiato. nu. 15** car. 466
- ¶ **Coniugatus qui consentiente vxore ingressus est monasteriū, & postea ad vxorē reductus, an mortua vxore, reintrare teneatur, de conuersio. coniugato. nume. 5** car. 303
- ¶ **Coniugem vnum simpliciter consentire an sufficiat, vt alter ad religionem transeat, vel necesse sit remanere in seculo & vitam mutare. ibi. nn. 9** car. 304
- Coniuges si fornicantur vnus spiritualiter & alter carnaliter nunquid hinc inde compensatio fiat. de diuortis numero. 14** car. 384
- Coniugum

Summæ Goffredi.

- Coniugum alter, an ante cōsumatum matrimonio altero inuito, possit ad religionem transire, de conuersio. coniugato. nu. 1. car. 302
- Coniugū alter, qui altero absente & ignorante religionem intrauit, & in ea professus fuit reuocatus, an mortuo reuocante, teneatur resumere religionem dimissam, ibi. nu. 4. car. 303
- Coniugum alter infidelium si cōuertitur ad fidem, vel vnus ex coniugatis fidelium, in hæresim labitur, an eorum matrimonium dissoluatur, de cōuersio. in fideli. nu. 1. car. 305
- Coniugatorum fidelium si alter labatur in hæresim, & demum ad fidem reuertitur, is qui ad fidem remansit compellitur ei volenti cohabitare. ibidem numero 4. car. 306
- ¶ Coniugium manifestum præiudicat clā destino de clandest. desponsatio. numero 9. car. 353
- ¶ Coniugum in eorum sponsæ si quis cognoscit, an contrahatur affinitas, de eo qui cognoscit. consangu. vxor. suæ nu. 1. c. 366
- ¶ Consanguinitas quid sit. Item quinque regulæ assignantur, quarum breui instructio genealogia totius arboris consanguinitatis explanatur. de consangu. & affinita. nume. 1. cum sequen. car. 367
- Consanguinitas an sit in quinto, sexto ac septimo gradu. ibi. nu. 6. car. 369
- Consanguinitas quælibet testem non repellit. de appella. nu. 21. car. 243
- Reliqua habes supra in ver. Affinitas.
- ¶ Consuetudo. Omne quod fit contra conscientiam adificat ad gehenam, & quo modo intelligatur. de tempo. ordi. numero 13. car. 44
- ¶ Consecratio a quo, qualiter & cuius auctoritate possint ecclesiæ & altaria, de consecra. eccle. vel alta. nume. 1. cum sequen. car. 322
- ¶ Consecratio episcopi cum sit maior & dignior quam consecratio virginum, quare potest consecrari in episcopum, qui non solum vxorem habuit, sed etiā post vxorem habuit concubinam, de bigamis. nu. 4. car. 82
- Consecratio virginum quā fieri possit, de tempore. ordinatio. nu. 2. car. 41
- Consecratio ecclesiæ per vnus testimonium probatur. de baptis. nu. 29. c. 330
- Consecrationes quando fieri possint, de consecra. eccle. vel alta. nu. 3. c. 322
- ¶ Consensus qui requiratur in alienatione rerum ciuitatis, de his quæ fiunt à præla. sine consen. capi. nu. 2. car. 260
- ¶ Conservatores qui dicantur, & quid habeant facere, & an iudices sint. de offi. delega. nu. 34. car. 102
- ¶ Consideranda circa actum prædicationis, de tempore. ordi. nu. 42. c. 50
- Considerand in pœnis insignendis. de pœnis. nu. 11. car. 474
- Considerari quæ in testibus debeant, de testi. nu. 2. & 8. car. 209
- ¶ Constitutio verbum, quid propriè dicatur. de constitu. nu. 5. car. 5
- Constitutio qualis esse debeat. ibidem nume. 6. car. ea.
- Constitutio quid sit, & quid consuetudo. ibi. nu. 7. car. ea.
- Constitutio à quibus fieri possit. ibi. nu. 8. car. ea. & nu. 9. cum seq. car. 6
- Constitutio quando liget. ibidem numero 19. car. 7
- Constitutiones futuris dant formam negotiis, non ad præterita reuocantem. de consanguini. & affini. numero. 4. car. 369
- Constitutionum causa quæ sit. de constitutioni. nu. 12. car. 6
- Constitutionum quatuor sunt virtutes. ibi. nu. 13. car. ea.
- Constitutionibus qualiter derogetur, & quando constitutio incipiat arare. ibi. nume. 14. car. ea.
- Constitutiones canonicas interpretantur qui eas faciunt. ibi. nu. 21. car. 7
- ¶ Consuetudo quid sit. de consuetu. numero 1. car. 17
- Consuetudo ibi. nu. 2. car. ea.
- Consuetudo qualiter, & quot actibus inducatur. ibi. nu. 3. & 4. car. 18
- Consuetudo tollit ius in quo ea viget, dummodo sit rationabilis. ibi. nume. 7. car. ea.
- Consuetudo in contradictorio iudicio

- non inducitur, sed firmatur. ibidem
nume. 8 car. ea.
- Consuetudo quando vincat legem. ibid.
nume. 9 car. ea.
- Consuetudo specialis quæ sit. ibidem. nu
mero 11 car. ea.
- Consuetudo quæ generalis dicatur. ibi.
nume. 12 car. ea.
- Consuetudo quando aliam tollat. ibid.
nume. 13 car. ea.
- Consuetudo contra ius naturale nullo tē
pore conualefcit. ibi. nu. 14 car. ea.
- Consuetudo iuri & priuilegio contraria
ad cōcordiam reducitur. ibi. nu. 17. c. 19
- Consuetudo inducit iurisdictionem, de
offi. archidia. nu. 7. & 11 car. 86
- Consuetudo lōga an excuset decimas nō
soluentes, de deci. nu. 17 car. 297
- Consuetudo ecclesiæ in quibus locū ob
tineat, de celebra. missa. nu. 16 c. 3 26
- Consuetudines malè adiuuentæ nullo
tempore confirmantur, de consuetu.
nume. 15 car. 19
- Consuetudines in grauamen ecclesiarū
inductæ, non sunt feruandæ, sed reuo
candæ. ibi. nu. 17 car. ea.
- Reliqua vide supra in ver. Constitutio.
versicu. iiii.
- ¶ Contractus & crimen in quo parificen
tur. de foro compe. nu. 3 car. 157
- Contractus de nocte. celebratus an va
leat, vt ecclesia. benefi. nu. 5 car. 263
- Contractus ex conuentione legem acci
piunt, de commoda. nu. 9 car. 268
- Contractus emptionis & venditionis in
quo quis decipitur an teneat, de em
ptio. & vendi. nu. 10 car. 272
- ¶ Contrahens matrimonium cum vidua,
nudatur omni priuilegio ecclesiasticæ
dignitatis. de bigamis. nu. 10 car. 83
- Cotrarehe secundas nuptias an sit licitū,
de secun. nupti. nu. 1 car. 390
- ¶ Remissio cordis quid sit de pœniten. &
remissio. nu. 9 car. 477
- ¶ Contumacia quot modis committatur,
vt lit. non contesta. nu. 3 car. 170
- Contumacia vera quæ sit, & quæ presum
pta. ibi. nu. 4 car. ea.
- Contumacia quid sit, de dolo & cōtuma.
numero 5 car. 193
- Contumacio multiplex est, de senten. ex
communica. nu. 13 car. 485
- ¶ Contumax an & quando puniatur in ex
pensis. de iudici. nu. 5 car. 152
- Contumax in iudicio sed in executione
si quis fuerit quid iuris. vt lit. non con
testa. nu. 11 car. 172
- Contumax à diffinitiuā nō auditur appel
lans, de dolo & contuma. nu. 9. c. 195
- Contumax qualiter quis constituatur.
ibi. nu. 11 car. 196
- ¶ Cōueniens aliquem vna actione, an pos
sit reconueniri pluribus, de mutuis pe
titio. nu. 6 car. 166
- ¶ Conuicator fratris qua pœna feriat.
de clerico maledico. nu. 5 car. 455
- ¶ Cordis sola contritio an deleat peccatū
de pœniten. & remissio. nu. 10 c. 477
- ¶ Corporis Christi tres sunt opiniones.
de celebratio. missa. nn. 14 car. 325
- Reliqua vide infra in ver. Frumento.
- Corpore vitiat qui dicantur. de corpo
re vitiat. nu. 1 car. 79
- ¶ Creditor integrè soluto debito, pignus
reddere tenetur. de pignori. nu. 15. c. 280
- Creditor tenetur reddere pignus, non alii
obligatū nec deterioratū. ibi. n. 16. c. 280
- Creditor inuitum debitorem liberare po
test. de solutioni. nu. 4 car. 283
- Creditor si de pecunia fanebri emit pos
sessiones & vendidit, & ex illa pecunia
alias emit, an idem iuris erit in istis se
cundis rebus, quod in primis. de vsur.
nume. 17 car. 443
- ¶ Crimen. Agitur quatuor modis de cri
mine. de accusa. nu. 10 car. 394
- Crimen & contractus in quo parificen
tur, de foro compe. nu. 3 car. 157
- Crimen læsæ maiestatis vocatur crimen
perduellionis, de cleri. pugnan. in duel
lo. nume. 3 car. 439
- Crimina quæ sint ecclesiastica, de quibus
index ecclesiasticus tam clericos quàm
laicos punire potest, de foro compe.
nume. 8 car. 158
- Crimina semel audita indiseussa præteri
ri non debent, de accusa. & inquisitio.
nume. 26 car. 397
- Crimina ex quibus excusentur. de pœnis
nume. 10 car. 474
- ¶ Cupiditas

Summæ Goffredi.

- ¶** Cupiditas est omnium malorum radix. de tempori. ordina. nu. 49 car. 51
¶ Custodis officio quæ pertineant. de offi. sacri. nu. 4 car. 89
 Reliqua vide supra in ver. Archidiano. D
- D**AMNATUS ex actione depositi an sit infamis. de deposti. numero 14 car. 270
¶ Damnum graue quod dicatur. de his q. ui. & c. nu. 3 car. 136
 Damni nihil sentire qui prohibuit. de simo. nu. 30 car. 406
 Damna modica tolerantur. de referip. numero 21 car. 10
¶ Dare intelligitur, qui quod sibi debetur remittit. de simo. nu. 14 car. 403
¶ Dator pignori an teneatur ad impensas in pignore per creditorem factas. de pignori. nu. 13 car. 280
¶ Debens decimam si acerrimum frumenti indecimarum alienat, an ecclesia vindicare possit partem sibi debitam ab emptore. de deci. nu. 21 car. 298
¶ Debilitas quis dicatur, & quis mutilatus. de corpo. vitia. nu. 1. & 2 c. 79
¶ Deceptio modica est tolerabilis. de referip. nu. 21 car. 10
¶ Decima quid sit. de deci. nu. 1 c. 294
 Decima an sit soluenda de illicitè acquisitis. ibi. nu. 11. c. 295. & nu. 12 c. 296
 Decimæ an possint infudari laicis. de feudis. nu. 6 car. 277
 Decimæ animalium an inter prædiales vel personales numerari debeant. de deci. numero 3 car. 294
 Decimæ personales cui dandæ. ibi. n. 4. c. ea. c. ea.
 Decimæ a quibus debeant dari. ibi. n. 5. c. ea. c. ea.
 Decimæ an debeant dari a clericis vel religiosis, & quid de templariis. ibi. numero 5. & 6 c. ea.
 Decimæ de quibus rebus dari debeant. ibi. nu. 8 car. 295
 Decimæ an dari debeant deductis expensis. ibi. nu. 9 c. ea.
 Decimæ qualiter sint dandæ. ibidem. c. ea.
 Decimæ in sine diuidendæ. ibi. n. 10. c. ea. c. ea.
 Decimæ cum rebus temporalibus permittari non possunt. ibi. nu. 6 car. 297
 Decimæ omnes an debeantur de manda-
- to Domini, & quæ mala proueniant ex subtractione decimarum. ibi. numero. 19. cum seq. car. 298
 Decimæ an de omnibus fructibus dari debeant, si in eadem terra eodem anno diuersa semine sparguntur. ibidem numero 20 car. ea.
 Decimarum quot species sint. ibidem numero 2 car. 294
 Decimas dare an teneantur leprosi. ibid. numero 7 car. 295
 Decimas percipere an possint laici sine peccato. ibid. numero 13. car. 296. & numero 14 car. 297
 Decimas si detinet laicus nec ecclesia potest ab eo reuocare, nunquid redimere possit siue periculo simoniæ. ibid. numero 16 car. 297
 Decimas non soluentes an longa consuetudo excuset. ibi. nu. 17 car. ea.
 Decimas dantes quadrupliciter remunerantur. ibi. numero 24 car. 298
¶ Decretalium noua constitutio quare, & à quo facta fuerit. de sum. Trini. numero 1 car. 4
¶ Decretum primum in quibus differat à secundo, de eo qui mitti. in possessio. cau. rei seruau. nu. 1. & 2. cū seq. c. 196
 Decreta & constitutiones quis ediderit. de constitutio. nu. 3 car. 5
¶ Deditiorum differentia an hodie sit sublata, & latinorum, de seruis non ordinan. numero 11 car. 76
¶ Defenderè alium à morte quando quilibet teneatur, de homici. nu. 20 c. 427
¶ Defunctus si reliquit in testamento paruum ecclesiæ parochiali, & multum ecclesiæ in qua sepulturam elegit, an parochialis ecclesia illo modico contenta esse debeat. de sepultur. nu. 9. c. 291
¶ Degradatus. vide infra in ver. depositus.
¶ Delegatus ab alio quam à principe, qualiter potest alteri delegare. de offi. vica. nu. 4 car. 91
 Delegatus an possit delegatum constituerè. ibid. numero. 11 car. 92
 Delegatus quis sit. de offic. delega. numero 1 car. 93
 Delegatus quam potestatem habeat. ibi. numero 6 car. 94
Delegatus

- Delegatus committens simpliciter an totum committere videatur, ibidem numero 8 car. 95
- Delegatus an vices suas committere possit, ibid. nume. 10. & 12 car. 96
- Delegatus quando possit abesse, ibidem numero 11 car. ea.
- Delegatus vel ordinarius si commiserit cum illa clausula, quod si non ambo &c. vel alia, quod si non omnes, &c. an valeat commissio, ibi. nume. 16 car. 97
- Delegatus à Papa potest id committere, quod iurisdictionis est, & quod est mixti imperii, ibi. nu. 18 car. 97
- Delegatus Papæ potest sententiam suam exequi, ibi. nu. 20 car. 98
- Delegatus non debet iurisdictionem arctare, & quomodo hoc intelligatur, ibi. nu. 30 car. 101
- Delegatus an debeat habere expensas, de officio ordinarii, nume. 10 car. 110
- Delegatus an causas restitutionis audire possit, & quid de arbitro, de restitutione in integrum, nu. 11 car. 142
- Delegati officium quid sit, de officio delegati, nume. 5 car. 94
- Delegati iurisdictione quæ sit, ex forma commissionis apparet, ibi. nu. 19 car. 97
- Delegatis pluribus si causa committatur cum illa clausula quod si non ambo &c. vel quod si non omnes &c. vno se excusante, an alius vel alii procedere possint, ibid. nu. 13 car. 97
- Etiam omnes iudicare debeant, ibid. numero 14 car. ea.
- Et quid si duo pronuntient tertio absentem ratum habente, ibi. nu. 15 car. ea.
- Et quid si duo pronuntient tertio presentem, & non contradicentem, an valeat sententia, ibi. nu. 17 car. ea.
- Cætera vide infra in ver. Iurisdictione.
- Delicta quæ non sinunt aliquem promoueri quæ sint, de tempore ordi. n. 19. c. 45
- Denuntiare an admittatur ille, qui repellitur ab accusando matrimonium, qui matrimonio accusa. poss. nu. 4. c. 38. r.
- Denuntiare quis debeat, de accusatio. numero 30 car. 397
- Denuntiare qui admittantur, ibi. nu. 31. car. ea. & nume. 33 car. 398
- Depositarius an teneatur de casu fortuito, de deposito nume. 13 car. 270
- Depositum quid sit, de deposi. nu. 1. c. 268
- Depositum unde dicitur, ibi. nu. 2. c. 69
- Depositum in quibus rebus consistat, ibi. numero 3 car. ea.
- Depositum qualiter fiat, ibi. nu. 4 c. ea.
- Depositum quando repetatur, ibi. n. 6. c. ea.
- Depositi quæ sit natura, ibi. nu. 5 car. ea.
- Depositus vel degradatus celebrans an consecratur, de cleri. excom. ministran. numero 7 car. 457
- Detractor qualiter puniatur, de cleri. maledi. nu. 3 car. 455
- Deus quos coniunxit homo non separet, quomodo intelligatur, de rescrip. nu. 7. car. 9
- Dei pietas quanta sit erga peccatores, de poeniten. & remissio. nu. 2. car. 480
- Deo dicata ad profanos vsus conuerti non debent, de custo. euchar. nu. 6. car. 332
- Dictio constitutio, quid proprie dicatur, de constitutio. numero 5 car. 5
- Dies quando incipiat & finiatur, de feriis, numero 5 car. 179
- Et quando in contractibus, vt eccle. benefi. nume. 6. car. 263
- Differentia quæ sit inter procuratorem ad iudicia, & procuratorem ad negotia, de procuratori. nu. 2. car. 128
- Differentia inter precarium & donationem, de precari. nu. 7. car. 266
- Differentia inter fornicationem carnalem & spiritualement, de conuer. infideli. numero 3 car. 305
- Differentia vtrum ius patronatus spectat ad clericum iure ecclesie, vel patrimonio ratione, de iure patrona. numero 14 car. 316
- Differentia fornicationis carnalis à spirituali, de distorti. nu. 7. car. 384
- Differentia an iudex ex officio descendat ad inquirendum, an aliquo procurante inquisitionem, de accusatio. numero 16 car. 395
- Differentia inter vsuram & poenam promissam, de vsur. nume. 3 car. 439
- Differentia inter compromissum & iudicium, de arbit. nume. 11. & 12. car. 148
- Digitus sex habens in manu non implet ordinari, de corpore vitiat. n. 5. c. 79

Summæ Goffredi .

- ¶ Dignitates ecclesiasticæ an spurios admittant. de filiis præbytero. nume. 2. car. 68. & nume. 4. & 5 car. 70
- Dignitates melioribus dandæ sunt. de offi. sacri. nu. 6 car. 89
- ¶ Dignus quilibet præsumitur nisi contrarium probetur. de scruti. in ordi. facien. nu. 4 car. 56
- ¶ Dilatio in civilibus, de dilatio. numero 10 car. 177
- Dilatio in criminalibus. ibi. nu. 11. car. ea.
- Dilationes in civilibus quæ dantur, & quæ in criminalibus. ibid. numero 12. car. 177. & numero 13 car. 178
- Dilationes quare dantur. ibi. nu. 1. c. 176
- Dilationes quæ dantur ad probandum. ibi. nume. 2 car. ea.
- Dilationes quæ dantur ante litis contestationem. ibid. nu. 3 car. ea.
- Dilationes quæ dantur post litis contestationem. ibi. nu. 6 car. 177
- Dilationes restitutoriarum. ibi. nu. 8. car. ea.
- Dilationes præparatoriarum. ibi. nu. 9. c. ea.
- Dilationes dantur à iudice sedente pro tribunali, & qualiter. ibi. nu. 14. c. 178
- ¶ Diocesani annuis vicibus suas dioceses visitare debent, & pluries si necessitas vel utilitas exigit. de offi. ordinari. nume. 17 car. 112
- ¶ Discedere à communi quæ faciunt, de re script. nu. 61 car. 17
- Discedere à lite quot modis quis possit. de colusio. detegen. nu. 2 car. 450
- ¶ Dispensare quis possit in pluralitate beneficiorum, de præben. nu. 10 car. 254
- Dispensare quis possit super voto. de voto. nu. 10 car. 308
- Dispensari cum simoniaco an possit. de simo. nu. 27 car. 405
- Dispensari an possit cum bigamo, de bigamis. nu. 11 car. 83
- Dispensari an valeat cum reuersis ab hæresi ad fidem catholicam, vt promoueri possint. & per quos dispensentur. de hæreti. nu. 16 car. 416
- Dispensari an possit cum clerico per saltum promotus, & conferatur & ordo prætermisus. de cleri. per salt. promo. nume. 1 car. 458
- ¶ Dispensatio quando petatur per nominationem. de postula. præla. nu. 12. c. 21
- Dispensatio fit circa filios sacerdotum, & circa illegitimè natos, aliquando ipso iure, aliquando per hominem. de fili. presbyte. ordi. nu. 3 car. 69
- Dispensatio de filiis præbyterorum an & quando sit admissibilis. ibi. nu. 5. c. 70
- Dispensatio cum illegitimè nato facta, vt ad clericatum promoueri valeat, an in solis minoribus ordinibus facta videatur. ibi. nu. 8 car. 72
- Dispensatio facta cum aliquo vt promoueat ad omnes ordines, an extendatur ad dignitates. & prælaturas. ibid. numero 9 car. 73
- Dispensatio facta cum illegitimè nato quo ad ordines & beneficium, an extendatur ad personatum, vel regimen ecclesie parochialis. ibi. nu. 10 car. 73
- Dispensatio quæ adhibeatur circa clericos fornicarios, de cohabita. clerico. & mulier. nu. 5 car. 249
- Dispensatio quando dicatur fieri semiplenè, quando plenè, & quando plenissimè, de simo. nu. 34 car. 406
- Dispensatio quæ adhibeatur circa homicidas. de homici. nu. 21 car. 427
- ¶ Dispositio auct. habita. C. ne fili. pro par. in quibus scholaribus locum habeat. de foro competen. nu. 12 car. 160
- Dispositio l. vxoris, ff. de diuorti. non habet locum de iure Canonico, de secundis nupt. nu. 9 car. 391
- ¶ Disputare publicè non licet de fide catholica, cum hominibus alienæ communionis, de sum. Trini. nu. 6 car. 4
- Disputare de apicibus iuris non conuenit, vbi de bona fide agitur. de accusationi. & inquisitioni. nu. 32 car. 398
- ¶ Diuinitio proprie quid sit, & quæ sint species diuinationis, de sortilegi. numero 1. & 3 car. 449
- Diuinitio quocumque modo fiat, & qualitercunque vocetur prohibita est, & damnata, ibid. nu. 3 car. ea.
- ¶ Diuortium quid sit, & vnde dicatur, de diuorti. nu. 1 car. 382
- Diuortium ex quibus causis fiat, ibidem numero 2 car. 383
- Diuortium quibus in casibus non est permisum

- missum. *ibi. nu. 4* car. 383
- Diuortiu fit propter contumeliã creato-
ris. *ibi. nu. 8. car. 384. & nu. 11* c. 385
- Diuortii, sententiam quis ferre possit.
ibi. nu. 17 car. 86
- Diuortio facto apud quem filii remane-
re debeant. de conuersio. infideli. nu-
mero 5 car. 306
- ¶ Docentes Parisius & aliis in locis an li-
citè collectas exigant à scholaribus.
de magist. nu. 4 car. 410
- ¶ Doctrina quæ seruanda fit in absolutio-
ne ab excommunicatione de senten-
excommunica. nu. 20 car. 488
- ¶ Dolus malus quid sit, & quare subau-
diatur de dolo malo, in rub. de dolo.
& contuma. nu. 1. & 4 car. 193
- Dolus bonus quid sit *ibi. nu. 4* car. ea.
- Dolus venit in actione depositi, & lata
culpa. de deposito. nu. 11 car. 270
- ¶ Domestici probant ea quæ domi fiunt.
de accusa. nu. 15 car. 395
- ¶ Domicilium quid sit, & quot modis ha-
beri possit, de foro cõp. n. 4. & 5. c. 157
- Domicilium clerici in quo loco existat.
ibi. nu. 17 car. 161.
- Domicilium *ibi* est, vbi quis habitat. de
parochi. nu. 4 car. 293
- ¶ Dominus an in seruum quem manumit-
tit, possit spirituales operas retinere,
& si ipse manumissus non facit degra-
dari possit. de seruis non ordinan. nu-
mero 5 car. 75
- Dominus quando seruum suum ordina-
tum vendicat, vbi causa sit tractanda.
ibi. numero 6 car. ea.
- Domini temporales non solum propter
suã hæresim, sed propter hæresim alio-
rum, quos negligunt exterminare, qua-
liter puniãtur, de hereticis. n. 2. c. 4 16
- Domini seruatorum an & quando cogan-
tur eos vendere, ne eorum matrimo-
nium sit separatum. de coniugio ser-
uo. nume. 3 car. 361
- Dominorum neuter si vult emere seruum
qui matrimonium contraxit, quid sit
agendum. *ibi. nu. 4* car. ea.
- Cætera vide infra in ver. Parentes.
- ¶ Domus religiosæ quæ dicantur. de reli-
gio. nume. 1 car. 311
- Domus religiosæ quæ auctoritate cõstrui
debeant, & cui subsint. *ibi. nu. 2. car. ea.*
- Domus religiosæ ad vsus seculares redu-
ci non possunt. *ibi. nu. 3* car. 312
- Domus ecclesiæ, vel naues quando dican-
tur refici, & eadem sint. de eccle. ædifi-
can. nu. 9 car. 336
- Cætera vide supra in ver. Domesticus.
- ¶ Donare qui prohibeantur. de donatio.
nume. 5 car. 283
- Donari quæ res possint. *ibi. nu. 6.* c. 284
- Donari an aliquid possit ecclesiæ vacan-
ti, ne sede vacan. aliquid inno. nu-
mero 6 car. 259
- ¶ Donatio quid sit, de donatio. n. 1. c. 283
- Donatio vnde dicatur. *ibi. nu. 3* car. ea.
- Donatio an scripturam requirat. seu in-
sinuationem. *ibi. nu. 7* car. 284
- Donatio qualiter perficiatur. *ibid. nu-
mero 8* car. ea.
- Donatio quibus ex causis reuocetur, &
quæ donationes reuocari possunt. *ibi.
nu. 10. car. 284. & nu. 11. & 12* c. 285
- Donatio propter nuptias quid sit, de do-
natio. inter vir. & vxor. nu. 1. c. 387
- Donatio propter nuptias quæ fit vxori
à marito, non indiget insinuatione.
ibi. nu. 2 car. ea.
- Donatio propter nuptias à quo, & cui
fiat. *ibi. nu. 3* car. 387
- Donatio propter nuptias quare inducta.
ibi. nu. 4 car. ea.
- Donatio ante nuptias in quo differat à
donatione propter nuptias. *ibid. nu-
mero 5.* car. ea.
- Donatio inter virum & vxorem constan-
te matrimonio an sit prohibita. *ibid.
numero 7* car. ea.
- Donatio inter virum & vxorem quot mo-
dis reuocetur. *ibi. nu. 8* car. 388
- Donationum quot species sint. de dona-
tioni. nu. 4 car. 283
- Reliqua require infra in versu. Dos. ver-
si. vltimo.
- ¶ Donator ad qd teneatur. *ibi. n. 9.* c. 284
- ¶ Dos quid sit. de donatio. inter vir. &
vxor. nu. 9 car. 388
- Dos profectitia reddit. ad patrem mor-
tua in matrimonio filia, liberis nõ exi-
stentibus. *ibi. nu. 11* car. ea.

Summæ Goffredi.

- Dos alia estimata, alia inestimata. ibidem
 nume. 13 car. ea.
- Dos an exigi possit constante matrimo-
 nio. ibi. nu. 17 car. 389
- Dos cui restituenda. ibi. nu. 19 car. ea.
- Dos qñ restituenda sit. ibi. nu. 20. c. ea.
- Dotis species quot sunt. ibi. nu. 10. c. 338
- Dotis lucrum vel damnum ad quem per-
 tineat. ibi. nu. 13 car. ea.
- Dotem lucratur maritus, & vxor dona-
 tionem propter nuptias ex pacto con-
 uento. ibi. nu. 14 car. ea.
- In dote reddenda qualiter condemnatur
 maritus. ibi. nu. 22 car. 289
- Inter dotem & donationem propter nup-
 tias in quibus æqualitas seruetur. ibi.
 nume. 23 car. ea.
- ¶ Duellū quid sit, & vnde dicatur: de clē-
 ri. pugnan. in duello nu. 1 car. 428
- Duellum an sit prohibitum. ibidem nu-
 mero 2 car. 429
- E**
- E**A QUAE domi sunt per domesti-
 cos probari oportet. de accusa.
 nume. 15 car. 395
- ¶ Ebrietas vitanda est. de tempor. ordi-
 natio. nu. 22 car. 46
- Ebrietas quid faciat. ibid.
- Ebrietas tribus modis dicitur. ibid. nu-
 me. 23 car. ea.
- Ebrietas quando sit peccatum morta-
 le. ibidem.
- ¶ Ecclesia læsa an possit restitui sicut mi-
 nor. de restitutio. in integ. nu. 3. c. 138.
 & nume. 4 car. 139
- Ecclesia vel minor an restitutionem à sen-
 tentia petere possit. ibi. nu. 5 car. 140
- Ecclesia vel præbenda quādo dicatur nō
 vacare, de concessio. præben. vel eccle.
 non vacant. nu. 1 car. 257
- Ecclesia vacāte an aliquid innouari pos-
 sit, ne sede vacan. nu. 3 car. 259
- Ecclesia vacans non agit nec conuenitur.
 ibi. nume. 5 car. ea.
- Ecclesia vacans habens æconomum, syn-
 dicum vel actorem, an per eū agere pos-
 sit, & conueniri. ibid. nu. 7 car. ea.
- Ecclesia quando in venditione decipitur
 quid agendū, de reb. eccle. nō alienan.
 nume. 6. & 7 car. 264
- Ecclesia qualiter possit agere alienata
 sua possessione præter formam iuris.
 ibi. nume. 11 car. 265
- Ecclesia nunquid teneatur cedere actio-
 nem soluenti contra aliū, scilicet aliē-
 nanti contra possessorem, vel è conuer-
 so. ibid. nu. 12 car. ea.
- Ecclesia an possit cum ecclesia permuta-
 re, & an possit permutari cum priuato,
 de rer. permuta. nu. 4 car. 276
- Ecclesia an teneatur cedere actiōē suā
 venditori contra emptorem. de deci.
 nume. 22 car. 298
- Ecclesia cathedralis an habere debeat por-
 tionem de oblationibus quotidianis,
 & de his quæ conferuntur inuita con-
 ferentium, de statu monacho. nume-
 ro. 8. car. 310
- Ecclesia vna tribus modis vnitur alteri.
 de religio. domi. nu. 7 car. 312
- Ecclesia vel altaria à quo consecranda. de
 consecra. eccle. nu. 1 car. 322
- Ecclesia qualiter cōsecrāda. ibi. n. 2. c. ea.
- Ecclesia à quo debeat dotari. ibidem nu-
 mero 4 car. ea.
- Ecclesia quando consecrari non debeat.
 ibi. nume. 7 car. 323
- Ecclesia quibus viuentibus non commu-
 nicat, & mortuis communicare nō de-
 bet. ibi. nu. 9 car. ea.
- Ecclesia à quibus debeat reparari, de eccle-
 cle. ædifi. nume. 1 car. 335
- Ecclesia qua auctoritate cōsecrari debeat.
 ibi. nu. 5 car. 336
- Ecclesia an teneatur ad munera, de immu-
 nita. eccle. nu. 1. 3. & 4 car. 337
- Ecclesia interdicta an suis priuilegiis &
 immunitatibus gaudeat. ibi. nume. 14.
 car. 338. & nu. 15. 16. & 17 car. 338
- Ecclesia libertates tueri debet, de natis ex
 libero ven. nu. 4 car. 363
- Ecclesia vel præbenda potest conduci &
 locari fructuum causa. ne præla. vices
 suas & c. nume. 4 car. 408
- Ecclesia, præbenda vel beneficiū an pos-
 sit in perpetuum locari, vel vltra tēpus
 vitæ locantis. ibi. nume. 5 car. ea.
- Ecclesia an peccet permitendo iudæos
 ritus iudaicos obseruare. de iudæis &
 sarracen. nume. 16 car. 412

Index

- Ecclesia contra suos rebelles brachiū se-
 culare inuocat, de hæreti. nu. 3 c. 415
 Ecclesia punit temporaliter filiū pro de-
 licto patris. ibi. nu. 10 car. ea.
 Ecclesia Romana nō habet maculam nec
 rugam, de senten. excom. nu. 18. c. 487
 Ecclesiæ parochialis cura vel regimē cui
 committi debeat, de æta. & qualita.
 ordinando. nu. 14 car. 64
 Ecclesiæ rem recipiens vltra debitam for-
 mam qualiter puniatur. de reb. eccle.
 alienan. vel non. nu. 10 car. 265
 Ecclesiæ cōsecratio vnus testimonio pro-
 batur. de baptismo. nu. 29 car. 330
 Ecclesiæ auxilium frustra inuocat, qui in
 eam committit. de immunita. ecclesia.
 nume. 12 car. 338
 Ecclesiam ædificare si quis inceperit, an
 & quando teneatur perficere. de conse-
 cra. eccle. vel altar. nume. 5. c. 322. & de
 eccle. ædifican. nu. 6 car. 336
 Ecclesiæ in quibus casibus recōsecrari va-
 leant. de consecra. eccle. nu. 6 c. 322
 Ecclesiæ quomodo construendæ vel repa-
 randæ. de eccle. ædifi. nu. 3 car. 336
 Ecclesiæ nouæ ex quibus causis sint facien-
 dæ. ibi. nu. 4 car. ea.
 Ecclesiæ quando dicantur refici & eadem
 sint. ibi. nu. 9 car. ea.
 Ecclesiarum rectores qualiter debeant se
 habere. de tempori. ordina. nu. 47. c. 51
 Ecclesiarum vnio ex quibus causis fieri
 possit. de religio. domi. nu. 12. c. 312
 Cætera vide supra in ver. donari. & in-
 fra in ver. Immunitas. in ver. Matrimo-
 nium. & in ver. Res.
 ¶ Ecclesiastica sepultura quibus interdica-
 tur. de sepultur. nu. 5 car. 290
 Ecclesiastica sepultura ex quibus causis
 denegatur. de corneamen. nu. 5 c. 428
 ¶ Edictum de alienatione iudicii murandi
 causa facta quando locum habeat. de
 aliena. iudi. mutā. cau. facta nu. 1. c. 143
 Edictum de litigiosis contractibus, & edi-
 ctum prædictum non concurrunt, sed
 diuersis respectibus locum habet. ibid.
 nú. 2 car. ea.
 Edictum nunciationis noui operis quid
 contineat, de noui operis nunciatio.
 nume. 3 car. 461
 Edicta qualiter olim fiebant, & nunc fiāt,
 de offi. & potesta. iudi. delega. nu. 36.
 37. & 38 car. 103
 ¶ Egressus à religione à qua egredi de iu-
 re competit, qui aliam laxiorem com-
 pellitur ingredi, an possit post egres-
 sum assumptæ, & ante ingressum as-
 sumendæ cōtrahere matrimonium. de re-
 gulari. nu. 12 car. 301
 Eleemosina etiam ex communicatis dan-
 da est. de tempori. ordi. nu. 34. c. 48
 Eleemosina cordis etiam sine terrena sub-
 stantia sufficit. ibi. nu. 36 car. 49
 Eleemosina quod à morte liberet, quali-
 ter intelligatur. de pœni. nu. 7. c. 476
 In eleemosina corporali quæ sint conside-
 randa. de tempori. ordi. nu. 37. c. 49
 ¶ Electio quid sit, & quid hæc dictio signi-
 ficet, de electio. nu. 1 car. 22
 Electio per scrutinium qualiter fiat. ibi.
 nume. 9 car. 25
 Electio per quotam degentium partē fieri
 debeat. ibi. nu. 14 car. 27
 Electio prima an & quando præster impe-
 dimentum secundæ ibi. nu. 16 car. ea.
 Electio Papæ qualiter debeat fieri. ibid.
 nume. 13 car. ea.
 Electionis duæ sunt formæ. ibidem nu-
 mero 6 car. 24
 Electioni qui sint vocandi & quomodo,
 ibi. nu. 10 car. 26
 Electione facta quid fieri debeat, ibidem
 nume. 20 car. 28
 Electiones episcoporum vbi fieri debeat.
 ibid. nu. 15 car. 27
 Electiones clandestinæ non valent, vt ec-
 clesiasti. benefi. nu. 4 car. 263
 ¶ Electores quando ab electione reslire
 possint. electio. nu. 17. car. 27. & nu. 31.
 & 32. car. 29. & nu. 33. & 34 car. 30
 ¶ Electus quid acquirat per confirmatio-
 nem. ibi. nu. 29 car. 29
 Electo confirmato & consecrato exigitur
 sacramentum fidelitatis. & quæ sit for-
 ma. ibi. nu. 37 car. 31
 ¶ Eligetes indignum qualiter puniantur.
 ibid. nu. 36 car. 30
 ¶ Eligendi dignitas vel indignitas quādo
 inspicienda. ibi. nu. 18 car. 28
 ¶ Eligere qui possint. de electio. n. 2. c. 22
 ¶ Eligi

Summæ Goffredi.

- ¶ Eligi qui possint. ibi. nu. 4 car. 23
- ¶ Eligi infra quod tempus debeat. ibidem nume. 5 car. ea.
- ¶ Emens bona fide abiiciente aliquem violentens, an præscribat. de restitutio. spoliato. nu. 8 car. 192
- ¶ Emi & vendi quæ res possint. de emptio. & vendi. nu. 3 car. 271
- ¶ Emptio qualiter & quando contrahatur. ibi. nu. 1 car. ea.
- ¶ Emptionis quæ sit natura. ibi. nu. 4. c. ea.
- ¶ Emptor cogitur facere nummos venditoris. ibi. nu. 9 car. 272
- ¶ Emptor an & quâdo re euicta agat de euictione. ibi. nu. 11. c. ea. & nu. 12. c. 273
- ¶ Episcopus sacram scripturam scire debet ad subditorum animas informandas, de tempor. ordina. nu. 26 c. 46
- ¶ Episcopus neminem debet suis manibus verberare. ibi. nu. 45. car. 51. & de cleri. percusso. nu. 3 car. 454
- ¶ Episcopus à quo consecrari debeat, de tempo. ordi. nu. 61 car. 56
- ¶ Episcopus renuntians episcopatu an & quando possit conferre ordines, de ordina. ab episco. qui episcopa. resignavit. nu. 1 car. 57
- ¶ Episcopus quare dispensat cum committentibus crimina ab adulterio & c. non autem cum patietibus defectum. de filii. presbytero. ordi. nu. 11 car. 73
- ¶ Episcopus omni anno suam diocesi suam visitare tenetur. de offi. archid. n. 11. c. 86
- ¶ Episcopus an inter subditos suorum prælatorum in sua diocesi sit ordinarius iudex. de offi. ordina. nu. 7 car. 109
- ¶ Episcopus propriam iniuriam non vindicat. de treuga & pa. nu. 6 car. 119
- ¶ Episcopus an possit iniuriam ecclesiæ remittere. ibi. nu. 7 car. ea.
- ¶ Episcopus an dispensare possit in officio cum sacerdote, qui matrimonium de facto cõtraxit. de cleri. cõiuga. n. 2. c. 251
- ¶ Episcopus an peccet conferendo beneficium scienter ei, qui alias beneficiatus existit. de præben. nu. 12 car. 255
- ¶ Episcopus ordinans clericum sine titulo vel præbenda, an ei providere teneatur. ibi. nu. 14 car. ea.
- ¶ Episcopus malus non est episcopus, ne se-
- de vacante & c. nu. 2 car. 259
- ¶ Episcopus an possit repetere rem, quam iniuste alienavit, de rebus eccle. alienan. vel non al. de reb. eccle. non alienan. nu. 13 car. 265
- ¶ Episcopus si vult ad religionem transire non sufficit licentia petita, sed requisita & obtrepta. de regulari. nu. 16. c. 303
- ¶ Episcopus de eo quod monachis offerunt, nihil potest vendicare. de statu. monacho. nu. 8 car. 310
- ¶ Episcopus quid agere debeat, quando inter presentiores est contentio quis eorum sit patronus. de iure patro. numero 10 car. 317
- ¶ Episcopus in aliena diocesi ecclesiã edificans, potest quemcunque clericum præsentare. ibi. nu. 13 car. 317
- ¶ Episcopus quid exigere debeat ab ecclesiis. de censib. nu. 9 car. 320
- ¶ Episcopus ne primarium lapidem ecclesiæ ponere potest, nisi prius dote constituta & designata à fundatore. de consecra. eccle. nu. 4 car. 322
- ¶ Episcopus an possit cum simoniaco dispensare. de simo. nume. 28. car. 405, & nume. 35 car. 406
- ¶ Episcopus an dispensare possit cum clerico vxorato ad clericatum redeunte. de apostatis. nu. 8 car. 419
- ¶ Episcopus non dominum se se collegam. presbyterorum cognoscere debet. de excessi. prælato. nu. 2 car. 459
- ¶ Episcopus sine sacerdotio quis quis esse non potest. de cleri. per saltum promo. nume. 3 car. 458
- ¶ Episcopus an possit relaxare sententiam excommunicationis latam à suo archidiacono, decano, seu plebano, vel alio iurisdictionem habente. de senten. excommunicata. nu. 15 car. 486
- ¶ Episcopus communicans cum excommunicato ab ipso, an minorem incurrat. ibi. nu. 33. & 34 car. 491
- ¶ Episcopus si aliquem excommunicavit cum fautoribus & communicatoribus suis, & illi postea ille communicat. an ligetur. ibi. nu. 34 car. ea.
- ¶ Episcopus si excoicat subditum suum rone criminis, an subditus cõicans ei in crimine

Index

- mine ligetur ea sententia. ibi. nu. 35. c. e.
- Episcopi diocesani auctoritas quando
sufficiat sine consensu si capituli. de
his quæ si. a. præla. sine consen. capi. nu
mero 3. car. 260
- Episcopo negligente si ad eum spectat col
latio, deuoluitur ad capitulum ius cõ
ferendi. de præben. nu. 6 car. 254
- Episcopi ubi debeant consecrari. de æta.
& quali. ordi. nu. 3 car. 59
- Episcopi an sint ordinarii iudices mona
chorum, de offi. ordi. nu. 5 car. 109
- Episcopi an possint aduocare, de postula.
nume. 4 car. 126
- Episcopi sub qua forma ordinandi sint,
de æta. & qualita. nu. 4 car. 60
- Episcoporum confirmatio spectat ad me
tropolitanum. de electio. nu. 23. car. 28
- Episcoporum translatio ad solum Papam
spectat. de transla. prælaro. nu. 3. c. 32
Reliqua vide infra in ver. Prælati.
- ¶ Errantis consensus nullus est. de coniu
gio seruo. nu. 5 car. 361
- ¶ Error intolerabilis quis dicatur, de sen
ten. excom. nu. 51 car. 494
- ¶ Eucharistia qualiter custodiatur, de cus
todia Eucharistiæ. nu. 1 car. 331
- Eucharistiæ in sacramento tria intelligi
tur esse discreta. de celebratio. missa.
nume. 15 car. 325
- Eucharistiam desert sacerdos infirmis cõ
solennitate & reuerentia. de custo. eu
charistiæ. nn. 2 car. 332
- ¶ Exceptio quid sit de exceptio. n. 1. c. 226
- Exceptio peremptoria quæ dicatur, quan
do & qualiter opponatur. ibi. nu. 2. c. e.
- Exceptio est potentior quam actio, de or
dinum cogni. nu. 8 car. 183
- Exceptio contra procuratorẽ quod nõ ha
beat mandatum pot. quodocũque pro
poni. de procuratori. nu. 17 car. 132
- Exceptio recusationis iudicis an sit dila
toria, & ante lit. contestatio. proponen
da. de dilationi. nu. 4 car. 176
- Exceptio recusatoria prima eẽ debet inter
dilatatorias, & ea omissa pponens alias,
ad eam redire nõ potest. ibi. nu. 5. c. 177
- Exceptio excommunicationis non tolli
tur per replicationem excommunica
tionis si de maiori excipiatur & repli
cetur. de exceptioni. nu. 8 car. 228
- Exceptio sicut se habet ad accusationem,
sic se habet replicatio ad exceptionẽ &
quõ intelligatur. de proba. nu. 14. c. 207
- Exceptionis effectus quis sit. de exceptio.
nume. 5 car. 227
- Exceptiones quæcunque rei coherentes
competentes principali, competunt &
fideiussori. de fideiussori. nu. 6 c. 281
- Exceptiones tam dilatorie quam perem
ptorie, seu anormale in qua parte iudi
cii proponantur. de exceptio. n. 3. c. 226
- Exceptiones alię sunt perpetue, alię tẽpo
rales, alię personales, & alię reales, ibi.
nume. 5 car. 227
- Exceptiones p̄dictę q̄liter opponuntur. ibi.
- Exceptionũ dilatariorum diuisio, & mul
tiplicis differentia. ibi. nu. 3 c. 226
- ¶ Excluditur ab officio procuratoris qui
se ingerit. de iure patrona. n. 18. c. 318
- ¶ Excõicare qui possint, & traduntur duæ
regule in excommunicando, & tertia in
absoluendo. de senten. excom. nume. 8.
car. 484. & nu. 9 car. 485
- ¶ Excõicatio quid. sit de clerico, excom.
ministran. nu. 1. car. 456. & de senten.
excom. nu. 1 car. 481
- Excõicatio maior à iure contrahitur in
18. casibus de sentẽ. excõ. ibi. n. 3. c. 482
- Excommunicatio fieri debet duabus de
causis. ibi. nu. 12 car. 485
- Excõicatio tollitur p̄ absolutionẽ. ibi. nu.
19. c. 488. & q̄ doctrina sit seruanda in ab
solute ab excõicatione. ibi. n. 20. c. e.
- Excommunicatio cum sit odiosa restringi
& nõ ampliari debet. ibi. n. 44. c. 493
- Excommunicationis quot species sunt. de
cleri. excommu. ministran. nu. 1. c. 456.
& de senten. excõica. nu. 2 car. 482
- Excommunicationis duplex effectus. de
senten. excom. nu. 24 car. 489
- Excommunicationis sententia quando li
get. ibi. nu. 17 car. 487
- Excõicationis sententia quibus casibus
non teneat ipso iure. ibi. nu. 52. c. 494
- Excõicationis sententia latam à suo ar
chidiacono, decano, seu plebano, vel
alio iurisdictionẽ habente, an possit re
laxare episcopus. ibi. nu. 15 c. 486
- Excõicationis sententia si lata est ab
ordinario

Summæ Goffredi.

- ordinario vel delegato & à summo Pontifice confirmata, an ille qui tulit possit ab ea absoluerè, de confirma. vtili vel inuti. nu. 4 car. 247
- Excommunicationis vel interdicti tempore, alicuius ecclesiæ, an aliqui religiosi possint celebrare & quomodo, de priuili. & excessi. priuile. nu. 13 car. 366
- Excommunicatus quis in dubio presumitur. de scrutinio in ordi. facien. numero 5 car. 57
- Excommunicatus an repellatur ab agendo. de exceptio. nu. 7 car. 228
- Excommunicatus excommunicatione durante, fructus beneficii non percipit. de cleri. excommunic. nu. 3 car. 456
- Excommunicatus excommunicatione minori, exercere potest ea, quæ sunt iurisdictionis, sed non quæ sunt officii. ibid. nume. 5 car. 457
- Excommunicatus excommunicatione minori, an celebrando grauius peccet. ibi. nu. 6 car. ea.
- Excommunicatus propter iniectioem manuum violentarum in clericum, an & quando sit ad curiam Romanam mittendus, de senten. excommu. numero 5 car. 483. & numero 6. & 7 car. 484
- Excommunicatus in vna ecclesia in omnibus est vitandus. ibi. nu. 26 car. 489
- Excommunicatus an possit intrare ecclesiam. ibi. nume. 36. & 38. car. 491. & numero 39 car. 492
- Excommunicato participans in causa nõ concessio an peccet nam incurrat. ibid. numero 32 car. 491
- Excommunicati excluduntur à participatione sacramentorum. de simo. numero 19 car. 403
- Excommunicatorum absolutio in quibus casibus sedi Apostolicæ reseruetur. de senten. excommunic. nu. 14. car. 486
- Excommunicatis participantes qua pena puniantur. ibi. nu. 25. cū seq. c. 489
- Excommunicatis qui licite possint cõica re. ibi. nu. 29. cum seq. car. 490
- Executio in leuioribus maleficiis retardatur propter appellationem ob grauiora facinora. de appella. nu. 8. c. 239
- Executor falsi exceptionemmittere debet, de offi. delega. nu. 4 car. 94
- Executor inueniens sententiam latam contra ius litigatoris, an eam exequi debeat, de crimi. falsi. nu. 15 car. 448
- Exennia an inducant simoniam. de simo. nume. 7 car. 402
- Exigens alieno nomine vsuras an illas restituere teneatur, de vsur. n. 28. c. 443
- Exponentes infantes & languidos quibus pœnis puniatur, de infanti. & langui. nu. 2. & 3 car. 421
- Exponere quid sit, & qui exponi dicuntur. ibi. nu. 1 car. ea.
- Expositos qui colligunt, an aliquid iuris in eorum personas habeant. ibid. nume. 4 car. 422
- Reliqua vide supra in ver. Colligentes.
- Extranei an admittantur ad accusandum matrimonium. qui matrimonio. accusa. possi. nu. 3 car. 381

F

- F**ACTERE aliud est quàm rescicere, de eccle. ædifi. nu. 7 car. 336
- Facto minoris eo tempore quo non habet curatorem, iudex auctoritatem præstat. ne sede vacan. nu. 4 car. 259
- Factorum omnium habere memoriam, & in nullo peccare, diuinitatis est potius quam humanitatis. de constitutio. nu. 16. c. 7. & de rescrip. nu. 39. c. 13
- Fallacia. vide infra in ver. Mendacium.
- Falsarii literarum Papæ & aliorum prælatorum, vel publicorum instrumentorum, qualiter puniatur de cri. fal. numero 7 car. 446
- Falsitas quid sit. ibi. nu. 1 car. 445
- Falsum quibus modis committatur. ibi. nu. 2. car. ea. & nu. 5. & 6. c. 446
- Falsum non committitur sine dolo. ibid. nume. 5 car. 446
- Falsi pœna quæ sit. ibi. nu. 3. & 6. c. ea.
- Falsi pœna qualiter euitetur. ibidem numero 8 car. 447
- Falsi an teneantur aduocatus & procurator. ibi. nu. 4 car. 446
- Falsi suspicio quando pro falsitate habeatur. ibi. nu. 12 car. 448
- Falsis ponderibus & mensuris qui vitur, qualiter puniendus. de emptio. & venditio. nu. 8 car. 272
- ¶ Familia-

Index

- ¶ Familiares qui dicantur, remissiuè, de appella. nume. 20 car. 242
- ¶ Famis necessitas excusat à furto. de simo. nu. 41 car. 407
- ¶ Famuli an tempore infirmitatis sint Pa scendi. de clerico agrotan. nu. 2. c. 256
- ¶ Femina quâdo à testimonio repellatur. de testi. numero 3 car. 209
- ¶ Feriæ quare sic dicantur, & quæ feriarû tempore cessare debeant, de feriis. numero 1 car. 178
- Feriæ qualiter distinguantur. ibidem numero 2 car. ea.
- Feriarû tempore quæ causæ agi possunt. ibi. nu. 3 car. 179
- ¶ Feudalis quæstio coram quo agitari debeat, de fo. competen. nu. 3 car. 160
- Feudum quid sit. de feu. nume. 1 car. 277
- Feudum vnde dictum. ibid. nu. 2 car. ea.
- Feudum iterato collatum non dicitur nouum. ibi. nu. 4 car. ea.
- Feudû qualiter amittatur. ibid. n. 8. c. ea. In feudum quæ res cõcedi possunt. ibi. numero 3 car. ea.
- ¶ Fideiubere qui possint. de fideiussori. numero 3 car. 280
- Fideiussor quis sit. ibi. nu. 1 car. ea.
- Fideiussor differt à constitutore, & mandatore. ibid. nume. 2 car. ea.
- Fideiussor accedit omni obligationi ciuili & naturali. ibi. nu. 4. car. 281
- Fideiussor ad qd teneatur. ibi. nu. 5. c. ea.
- Fideiussor quibus modis agat contra principalem debitorem. ibi. nu. 7 car. ea.
- ¶ Fides catholica quæ sit, & quando de ea disputandum non sit. de sum. Trini. numero 5. & 6 car. 4
- Fides an sit seruanda eo tempore, quo treuga conuentionalis finitur, de treuga & pa. nume. 2 car. 118
- ¶ Filia an cogatur inuita illum in virum ducere, cum quo pater ipsius nomine sponsalia contraxit, seu promissionem fecit, de spõsalib. impuber. n. 13. c. 350
- Filiæ pater sponsum quærere debet. ibid. nume. 12 car. 349
- Cætèra vide infra in xer. Pater.
- ¶ Filiatio qualiter pberetur si quis neget se filium sacerdotis. de fili. presbytero. numero 6 car. 71
- Filiatio qualiter probetur. de natis ex libe. vent. nu. 5. car. 363. & qui filii sint legi. nu. 10 car. 379
- ¶ Filius an potius subuenire debeat patri infideli in extrema necessitate, quàm extraneo fideli. de tempori. ordi. numero 35 car. 48
- Filius an possit habere ecclesiam quam pater habuit. de filiis presbitero ordi. nu. numero 4 car. 70
- Filius an ex delicto patris perdat feudû. de feud. nu. 9 car. 277
- Filius oblati à parentibus religioni an exire possit. de regulari. nu. 7 car. 300
- Filius pro patre puniri non debet. de hæreti. nume. 9 car. 415
- Filium infra annum discretionis per se ingredientem religionem reuocat pater, reuocat tutor, de regulari. numero 9 car. 300
- Filii si in lectis parentum reperiuntur oppressi, an ipsi parentes puniantur. de his qui filios occide. nume. 3. car. 420. & nume. 4 car. 421
- Filii an furtum committunt in rebus parentum de fur. nume. 20 car. 437
- Filii apud quem remanere debeant facti diuortio. de conuersio. infideli. numero 5 car. 306
- Filii duarum commatrum vel compatiû an possint inter se contrahere matrimonium. de cognatio. spiritua. numero 5 car. 365
- Filii legitimi qui sunt, qui filii sint legitimi. nu. 2 car. 377
- Filii legitimated qui dicantur. ibidem numero 3 car. 378
- Filii naturales qui censeantur. ibid. numero 4 car. ea.
- Filii naturales quibus modis legitimantur. ibi. nu. 5 car. ea.
- Filii vt legitimi censeantur, sufficit bona fides vriusque coniugum, vel saltem alterius. ibi. nu. 11 car. 379
- Filiorum genera quot sunt. ibi. nu. 1. & 2. car. 377. & nu. 3. & 4 car. 378
- Reliqua vide infra in ver. Hæreticus.
- ¶ Fines parochiarum an possint prescribi. de parochi. nume. 5 car. 293
- ¶ Fœnus exercens an infamia notetur. de vsuris.

Summæ Goffredi.

vfuris, nu. 7 ¶ Forma ordinandi episcopos. de æta. & quali. ordi. nu. 4 Forma dimissioriarum seu apostolorum, de appellatio. nume. 13 Forma recusationis iudicis. ibidem numero 22. Forma iuramenti testium in causa inquisitionis. de accusa. nume. 20 ¶ Fornicatio potius præsumitur quam matrimonium. de scruti. nu. 6 Fornicatio aliud à stupro, aliud est adulterium; aliud incestus, & aliud raptus. de raptori. & incendiari. nu. 3 Fornicatio spiritualis differt in quatuor à fornicatione carnali. de diuorti. numero 7 Fornicator occultus suspensus est quo ad se, ita & occultus simoniacus. de cohabitatio. clericali. & mulier. nu. 6. car. 250 Fornicator carnalis quid differat à spirituali. de conuer. infideli. nu. 3 ¶ Forum quid sit, & quid forus, & vnde dicatur, ac ex quibus constet. de foro cõpe. nu. 1 Forum quot modis quis sortiatur, & de iurisdictione alterius quis efficiatur. ibi. nu. 2, 3, 4. & 5. car. 157. & nume. 6. car. 158. & nu. 9 Fratribus prædicatoribus & minoribus est indultum vbicunq; fuerint sine parochialis ecclesiæ præiudicio cum altari viatico valeant celebrare, quod eis licet sine licentiâ prælatorum. de priuilegi. & excessi. priuilegia. n. 14. c. 466 ¶ Fructuarius tenetur ad sancta recta reparanda. de eccle. ædifi. nu. 2 ¶ Fructus donationis propter nuptias an spectent marito vel vxori. de donatio. inter vir. & vxor. nu. 6 Reliqua vide supra in ver. Appellatione. ¶ Frumento si admisceatur piper, vel eximium, & fiat inde panis, nunquid totum conuertetur in corpus Christi virtute verborum, & quid si admisceatur aliquid de fermento. de celebratio. missa. nu. 13 ¶ Fundamentum vbi non est positum nihil superædificari potest. de cleri. per sal.	car. 441 car. 59 car. 240 car. 243 car. 396 car. 57 car. 433 car. 384 car. 250 car. 305 car. 157 car. 159 car. 159 car. 336 car. 387 car. 387 car. 325 car. 387	promo. nu. 3 ¶ Fur furis vitium non purgat, licet rem restituat. de tempo. ordi. nu. 18. c. 45 Fur semper est in mora & ad damna tenetur. de simo. nu. 22 Fur semper est in mora, & interitu rei nõ liberatur. de fur. nu. 13 Fur rem cum fructibus perceptis & qui percipi possunt restituere tenetur. ibi. nume. 14 Fur an repetat expensas in melioratione rei furtiue factas. ibi. nu. 15 Fur restituens rem deteriore non liberatur etiam si res perit, æstimatio debetur. ibi. nu. 16 ¶ Furtiud ordinari qualiter quis dicatur, de eo qui furti. ordi. susce. nu. 1. c. 458 Furtiue promotus an possit in ordine ministrari, & an cum tali valeat dispensari, & per quem. ibi. nu. 2 ¶ Furtum quid sit, & in quibus rebus committatur, & qualiter à furto quis excusetur, de furt. nu. 1 Furtum vnde dicitur. ibi. nu. 2 Furtum vel sacrilegium committens in ecclesia, an ab ecclesia defendatur. de immunita. ecclesia. nu. 11 Furti pœna. de furt. nu. 5 Furti quis teneatur. ibi. nu. 8 Furti actio datur contra hæredes proportionem. ibi. nu. 17 Furti actio est famosa. ibi. nu. 21 Furtorum species. ibi. nu. 3 Cætera vide infra in ver. Necessitas, Orandum, Pœna, Præses, Præstans, Serui, & in ver. Vxor. ¶ Furiosus & mentecaptus testimonio repellitur. de testibus. nu. 5 Furioso perpetuo an valeat baptismus. de baptis. nu. 16	car. 458 c. 45 car. 404 car. 437 ibi. car. ea. c. ea. car. ea. c. 458 car. ea. car. 435 car. 436 car. 338 car. 436 car. ea. car. 437 c. 438 car. 434 car. 209 car. 329

G

- G**ENERALI in remissione, quæ non veniant, & quæ veniant. de transactio. nu. 5
- Gradus. In gradu quæ personæ esse dicantur, & gradu in faciant. de consanguini. & affinita. nu. 8
- Gradus quid sit. ibi. nu. 9
- ¶ Grammatica in prædicatione exponi nõ debet, de tempori. ordi. nu. 43
- ¶ Gula

- ¶ Gulæ vitium quibus modis temptat, de obserua. ieiunio. nu. 3 car. 333
- H** ABENS duos iudices quorū vnus præcipit vnum, & alter contrarium, cui magis obedire teneatur, de maiorita. & obedi. nu. 5 c. 116
- Habens conscientiam rei alienæ, post cōpletam præscriptionem an illam restituere teneat, de exceptio. n. 10. c. 233
- ¶ Habitus probationis qualis esse debeat, de regulari. nu. 13 car. 301
- Habitus non facit monachum. ibidem.
- ¶ Hæres de iure ciuili, & bonorum possessor de iure prætorio, quomodo intelligatur, de cau. possessio. & proprie. numero 2 car. 184
- ¶ Hæreticus quis dicatur, de hæreti. numero 1 car. 414
- Hæreticus quibus modis puniatur. ibid. numero 2 car. ea.
- Hæreticorum filii orthodoxi an iure hæreditario bona paterna capiant, ibid. numero 7 car. 415
- Hæreticis ad fidem conuersis an eis ablata restituantur. ibi. nu. 6 car. ea.
- Hæreticis secreta fidei reuelari non debent, de tempori. ordina. nu. 43. c. 50
- Hæreticos exterminantes priuilegium habent, quod euntibus in terræ sanctæ subsidium est concessum, de hereti. numero 5 car. 415
- ¶ Hebraei vnde dicantur, de iudæis. numero 2 car. 410
- ¶ Homicida ad sui defensionem an sit excusabilis, de furt. nu. 12 car. 437
- Homicidæ vel irregulares, si plures rixati fuerint, & vnus occisus fuerit, nescitur tamen à quo, vel cuius vulnere nunquid omnes iudicabuntur homicidæ, vel irregulares, vel nullus. de homici. numero 19 car. 426
- ¶ Homicidium quid sit, & vnde dicatur, de homici. nu. 1 car. 423
- Homicidium lingua committitur tribus modis. ibi. nu. 3 car. ea.
- Homicidii species, & quot modis committatur. ibi. nu. 2 car. ea.
- Homicidii spiritualis pœna est pœnitentia. ibi. nu. 4 car. ea.
- Homicidii corporalis pœna quæ sit. ibid.
- ¶ Hospitalarii. vide infra in ver. Templarii.
- I** EI VNVM quid sit, & quotuplex, de obserua. ieiunii. nu. 1 car. 333
- Ieiunans à quibus abstinere debeat. ibi. nu. 2 car. ea.
- Ieiunandum quā sit. ibi. nu. 4. 5. & 6. c. ea.
- ¶ Immunitas quid sit, & vnde dicatur, de immunita. ecclesia. nu. 1. & 2 c. 337
- Immunitas ecclesiæ vel cœmeterii p quorū passus extendatur. ibi. nu. 9 c. 338
- Immunitatem ecclesiæ violantes quā pœna plectantur. ibi. nu. 18 car. 339
- Immunitate ecclesiæ qui gaudeant, & qui non gaudeant. ibi. nu. 1. & 9 c. 338
- Immunitate ecclesiarū an gaudeant oratoria, quæ in domibus habentur. ibid. numero 13 car. ea.
- ¶ Impediens ne ad eum citatio veniat, pro citato haberi debet, vt lite non contestata. nume. 4 car. 170
- ¶ Impedimenta perpetua coeundi, & quæ matrimonium dirimunt quæ sint. de frigi. & maleficia. nu. 2. car. 174. & numero 5. 6. & 7 car. 175
- ¶ Imperator est supra ius, & legibus est solutus. de accusatio. nu. 4 car. 397
- ¶ Impetrantes rescripta per suggestionē falsitatis, & veritatis suppressionē, quibus pœnis sint puniendi. de rescript. numero 62 car. 17
- ¶ Impossibilitatis coeundi quot sint species. de frigi. & maleficia. nu. 1 c. 374
- Impotentia coeundi qualiter probetur. ibi. nume. 8 car. 375
- ¶ Impubes ad pubertatem veniens liberū habet consentire in matrimonium vel dissentire. de desponsatio. impuber. numero 7 car. 348
- Impuberes qui dicantur. ibi. nu. 1. c. 347
- Impuberes quæ possint sponsalia contrahere. ibi. nu. 4 car. 348
- ¶ Incendiarius quis appelletur, & quā pœna plectatur. de raptori. nu. 11. c. 434
- Cætera vide supra in ver. Fornicatio.
- ¶ Incestus an in quinto gradu committatur. de consanguini. & affini. n. 7. c. 370
- Incestus cum quibus committatur. de adult. nu. 12. c. 432. & de rapto. nu. 4. c. 433
- Reliquæ

Summæ Goffredi.

- Reliqua habes supra in ver. Fornicatio.
- ¶ Induciæ indicatoriæ quæ sint, & quibus dentur, de dilationi. nu. 7 car. 177
- ¶ Indulgentiæ an inducant quod promittunt, de pœnitentiis nu. 24 car. 480
- ¶ Infamia ortum habens ab inquisitione, an inducat inquisitionē de accusatio. nume. 27 car. 397
- ¶ Inferior ab episcopo ius habens instituendi in aliqua ecclesia, peregrinum & ignorum instituere non debet. de cleri. peregrin. nu. 7 car. 85
- ¶ Infidelis contra fidelem testificari non permittitur, de testi. nu. 7 car. 209
- ¶ In fides viuentes ab ecclesia repellendi sunt, de consecra. eccle. nu. 8 car. 313
- ¶ Infinitas est euitanda. de testib. numero. 19 car. 219
- ¶ Iniuria quid dicatur, de iniuriis numero 1 car. 469
- ¶ Iniuria quot modis fiat. ibi. nu. 3 car. ea.
- ¶ Iniuriam qui facere possint. ibidem numero 4 car. ea.
- ¶ Inquilinus in quibus casibus possit expelli, de locato. nu. 10 car. 274
- ¶ Inquilinus quando possit domum deserere. ibi. nu. 11 car. 275
- ¶ Inquirendus an sit citandus informanda inquisitione, de accusa. nu. 18. c. 395
- ¶ Inquirere si velit superior, reus autem dicit volo vt inquirat, sed præfigas terminum accusare volentibus, & accusatore deficiente paratus sum me purgare, an sit audiendus reus, an verò iudex. de accusatio. nu. 23 car. 396
- ¶ Inquisitio quid sit, & quæ sit eius natura, & qualiter in ea procedatur. de accusatio. nu. 15. & 17. cū seq. c. 395
- ¶ Inquisitio vbi fieri debeat. ibi. nu. 17. c. ea.
- ¶ Inquisitus conuictus qualiter puniendus. ibi. nume. 71 car. 396
- ¶ Inquisitus qualiter possit probare innocentiam suam. ibi. nu. 24. car. 397
- ¶ Instituire quis possit, & qui sint instituedi. de instit. nu. 3 car. 256
- ¶ Institutum non debent sine præsentatione in ea ecclesia quæ patronum habet, de iure patrona. nu. 3 car. 315
- ¶ Institutio quid sit, & quid sit collatio & inuestitura. de institutio. nu. 2. c. 256
- ¶ Instituto quod ius acquiratur. ibi. numero 5 car. 257
- ¶ Instrumentum quid sit, & qualiter concipiatur, de fide instrumen. numero. 1. & 2 car. 218
- ¶ Instrumento principis creditur in provincia aliena, si hoc habet consuetudo, de probationi. nu. 17 car. 208
- ¶ Instrumēta an & quando improbari possunt per testes. ibi. nu. 9. 10. & 11. c. 206
- ¶ Instrumenta & testes an parem vim habeant. ibi. nu. 11 car. ea.
- ¶ Instrumenta an cum die & consule ediddeant. de fide instrumen. numero. 1. 9. car. 221
- ¶ Instrumēta nuptialia siue nuptiis, nō probant matrimonium. de clandest. despōsa. nume. 5 car. 352
- ¶ Instrumenta quando dicantur suspecta de falsitate, de crimi. fal. nu. 10 c. 447
- ¶ Instrumenta quibus modis probentur falsa. ibi. nu. 11 car. 448
- ¶ Instrumentorum duæ species, de fide instr. nu. 2 car. 218
- ¶ Instrumentis quando fides non adhibeatur. ibi. nu. 7 car. 219
- ¶ Intellectus l. si prætor. ff. de iudici. de rescrip. nu. 58 car. 16
- ¶ Intellectus l. iii. §. Diuus. ff. de sepulch. vio. nu. 10 car. 18
- ¶ Intellectus l. si vt proponis. C. de executio. rei iudica. de rescrip. nu. 58. c. 16
- ¶ Intellectus l. si femina. C. ad S. C. Turpiliana. de accusa. nu. 3 car. 392
- ¶ Intellectus c. nocte. 1. dist. de celebra. missa. nume. 3 car. 324
- ¶ Intellectus c. sicut. xi. dist. de cleri. per fal. promo. nu. 2 car. 458
- ¶ Intellectus c. erga. i. quæst. i. de simo. nume. 36 car. 406
- ¶ Intellectus c. reintegranda. iii. q. i. de restitutio. spoliato. nu. 6 car. 191
- ¶ Intellectus c. ad mensam. xi. q. iii. de iudæis & sarra. nu. 6 car. 411
- ¶ Intellectus c. episcopus. xvi. q. vi. de celebra. missa. nu. 21 car. 326
- ¶ Intellectus c. & decreuimus. xvi. q. vii. de iure patrona. nu. 6 car. 315
- ¶ Intellectus c. tributum. xxviii. q. viii. de capell. monacho. nu. 2 car. 323
- d Intellectus

Index

- Intellectus c. omnes de consecra. dist. iiii.**
 de bap. nu. 11 car. 328
Intellectus c. quos à paganis, de cōsecra.
 dist. iiii. de bap. nu. 11 c. 328
Intellectus c. ceterum, de rescrip. de re-
 scrip. nu. 26 car. 11
Intellectus c. ex parte, de rescrip. ibi.
Intellectus c. per vestras, de donario. inter
 vir. & vxor. ibi. nu. 42 car. 13
Intellectus c. de terra, de priuilegi. de re-
 scrip. nu. 51 car. 15
Intellectus c. accedentibus, de priuile-
 gi. ibidem.
Intellectus c. literis, de supplen. negli.
 prelato. eo. tit. nu. 4 car. 39
Intellectus c. coram, de offi. delega. eod.
 tit. nu. 12 car. 96
Intellectus c. cum specialis, de appella. tio.
 ibid. nu. 28 car. 100
Intellectus c. bonæ memoriæ, de appella-
 tio. de resti. spolia. nu. 7 car. 191
Intellectus c. cum super, de confessi. eod.
 tit. nume. 1 car. 201
Intellectus c. de quarta, de præscrip. de
 appella. nu. 27 car. 244
Intellectus c. cura, de iure patro. ibid.
Intellectus c. cum ecclesiasticæ, de exce-
 ptio. de cōsecsi. præben. nu. 7. car. 258
Intellectus cap. ex tenore, de concessiō.
 præben. ibid.
Intellectus c. cum iam dudum, de præ-
 ben. ibidem
Intellectus c. cū nō ignores, de præbē. ibi.
Intellectus c. significasti, de diuorti. ibid.
 nume. 9 car. ea.
Intellectus c. intelleximus, de adult. ibi.
Intellectus c. cum Bertholdus, de re iudi-
 ca. de iure patro. nu. 6 car. 315
Intellectus c. de illis, de desponsa. impu-
 ber. eo. ti. nu. 8 car. 348
Intellectus c. à nobis, de desponsa. impu-
 ber. ibidem.
Intellectus c. cum nō ab homine, de iudi.
 de hæreti. nu. 2 car. 414
Intellectus c. ad falsariorū, de cri. fal. ibid.
Intellectus cap. nouimus, de verbo, signi-
 ficatio. ibid.
Intellectus c. tutæ, in prin. de procura. de
 adulter. nu. 4 car. 431
Intellectus c. veniens, de cleri. baptiza.
 ministran. de clerico per salt. promot.
 nume. 2 car. 458
¶ Interdictum quid sit, & vnde dicitur. de
 cau. possessio. & proprietate. nu. 4. c. 185.
 & de matrimo. contract. contra interdi.
 nume. 1 car. 376
Interdictum & actio an differant, de cau.
 possessio. & proprie. nu. 5 car. 185
Interdictum à quo fieri possit, & an ma-
 trimonium impediatur, de matrimo. con-
 tra. contra interdict. nu. 1 car. 376
Interdicti tempore vel excommunicatio-
 nis alicuius terræ, an aliqui religiosi
 possint celebrare, & quomodo de pri-
 uilegi. & excessi. priuilegiato, nu-
 mero. 13 car. 466
Interdicta possessoria quæ sint, & quibus
 & contra quos dentur, de causa posses-
 sio & pprieta. nu. 1. c. 184. & n. 3. c. 185
Interdictorum quædam sunt simplicia,
 quædam duplicia. ibi. nu. 6 car. ea.
In interdictis quid sit seruandum, vt lite
 non contesta. non proce. nu. 7. car. 171
¶ Interlocutoria an reuocari possit infra
 decem dies postquã lata est, vel quan-
 docunque, de senten. & re iudica. nu-
 mero. 3 car. 234
¶ Interpretatio iuris an & quando neces-
 saria, & inscripti redigenda sit. de ver-
 bo. significa. nu. 5 car. 496
Interpretatio iuris quando prorogetur.
 ibi. nume. 7 car. 497
Interpretatio iuris quando arctetur. ibi.
 nume. 8 car. ea.
Interpretationes à iure quibus per om-
 nia standum est. ibi. nu. 6 car. 496
¶ Interrogationes iudiciales quando fieri
 debeant. de iudici. nu. 11 car. 154
¶ Intestatus quando quis decedat. de testa-
 men. nu. 14 car. 288
Intestatus decedere quot modis quæ dica-
 tur, de successiō. abintesta. n. 1. c. 288
Intestatus nō videtur decedere, qui mo-
 nasterium reliquit heredem. ibid. nu-
 mero 7 car. 289
¶ Inuestiri potest præsens vel absens per
 alium, siue alius pro eo, de institutio.
 nume. 4 car. 257
Inuestitura quid sit. ibi. nu. 1 car. 256
¶ Iudæus vel paganus baptizatus an rema-
 neat

Summæ Goffredi.

- neat feruus, de iudæis, nu. 20. c. 413
- Iudæū emere vel paganū an possit Christianus, ibi, nu. 19. car. 413
- Iudæi qui, & vnde dicantur, ibi, n. 1, c. 411
- Iudæi & sarraceni auctoritatibus & rationibus ac blandimētis potius quā asperitatibus debent ad fidem de nouo suscipiendam prouocari, non compelli, ibid, nu. 4. car. 411
- Iudæi Christiana mancipia habere non debent, ibi, nu. 10. car. 412
- Iudæi & saraceni debent in terris Christianorum vti habitu per quem à Christianis discernantur, ibi, nu. 12. c. ea.
- Iudæi tenentur ad decimas prædiales, ibi, nume. 14. car. ea.
- Iudæi qualiter pro excessibus puniantur, ibi, nu. 15. car. ea.
- Iudæis non permittitur nouas sinagogas erigere, de iudæis, nu. 8. car. 412
- Iudæis nō licet in die veneris sancta ostia vel fenestras tenere apertas, ibi, n. 9, c. e.
- Iudex exceptionem peremptoriam aptā ad litem contestandam cōuersam ad dilatoriam contra rescriptum admittere non debet in vim dilatoriæ, de rescrip. nume. 41. car. 13
- Iudex à superiore delegatus, nisi fuerit per titus recusari potest, ibi, nu. 55. c. 16
- Iudex recusatus licet iurisdictionem retineat, vt cogere possit arbitros eligere secus tamen in iudice à quo fuerit appellatus & quomodo intelligatur, de appella. nu. 23. car. 243
- Iudex quibus modis recusari possit, ibid, nu. 19, cum seq. car. 242
- Iudex impetratus an ab imperrante recusari possit, de offi. delega. nu. 31. c. 101
- Iudex recusari potest in causa cōsimili cū litigatore, de testibus, nu. 11. c. 209
- Iudex recusatus an possit præuenire recusationem, & causam alteri delegari, de appellationi, nu. 26. car. 244
- Iudex ordinarius non potest cogere hominem non suæ iurisdictionis recipere suam commissionem, de offic. delega. nume. 30. car. 101
- Iudex ordinarius quis sit, de offi. ordin. nume. 1. car. 108
- Iudex expensas habere debet, ibid, nu. me. 10, & 11. car. 110
- Iudex ecclesiasticus supplet defectum iudicis laici, sed non econtra, de iudici. nume. 16. car. 156
- Iudex cōtra contumacem qui ex eius mandato certo die adesse debet, nullo emissio edicto procedere potest, vt lite non contesta, nu. 9. car. 172
- Iudex qui sententiam pronunciando errauit, an possit sententiam suam corrigere, & iterum iudicare, de senten. & re iudi, nu. 6. car. 235
- Iudex in sententiā omnia ipsum mouentia exprimere non debet, ibi, nu. 13. c. 237
- Iudex litigatori conuictiari non debet, de appellatio, nu. 7. car. 239
- Iudex auctoritatem præstare debet factō minoris eo tēpore quo non habet curatōrē, ne sede vacan, nu. 4. car. 259
- Iudex ante noctis tenebras iudicare tenetur, vt ecclesiasti. benefi. sine dimi. conf. nu. 7. car. 263
- Iudex an ex officio descendat ad inquirendum, an aliquo procurante inquisitionem, an sit differentia, de accusa. numero 16. car. 395
- Iudex inquirens qualiter procedere debeat si nihil probatum sit aduersus eū contra quem inquiritur nisi de sola fama, ibi, nu. 22. car. 396
- Iudex contra vsurarium manifestū, quāuis non accusetur, procedere debet, de vsuris, nu. 11. car. 441
- Iudicis ordinarii iurisdictionio circa quæ versetur, de offi. ordi. nu. 2. car. 108
- Iudicis officii quid sit, & in quibus locū habeat, de officio iudicis, nu. 1. c. 112
- Iudicis officium quādo actioni deseruiat & loco actionis intenetur, ibidem numero 1, 2, & 3. car. ea.
- Iudicis officium latissimum est, ibidem nume. 4. car. 115
- Iudicis officium quale esse debeat, de iudici, nu. 12. car. 154
- Iudici ordinario si superior mandet id faciat, quod alias ex officio suo facere posset, quando illud exequitur vt delegatus, de offi. ordi. nu. 15. car. 111
- Iudices plures cognoscentes an simul in vnam consonam sententiam conueni-

- re debeant. de senten. & re iudica. numero 8 car. 226
- ¶ Iudicium vnde dicitur, & quæ sint iudicii partes, de iudici. nu. 2 car. 150
- Iudicium quibus requisitis constituatur. ibi. nume. 3 car. ea.
- Iudicium qualiter finiatur. ibidem. numero 24 car. 155
- Iudiciū vniuersale quid sit, & quid generale de libelli. obla. nu. 6 car. 163
- Iudicium de similibus ad similia idem est de sponsali. nu. 13 car. 344
- Iudiciorum species quot sunt. de iudici. nume. 1 car. 149
- ¶ Iuramentum calumniæ quid sit. de iura. cal. nume. 1 car. 173
- Iuramentum calumniæ quid continere debeat. ibi. nu. 2 car. ea.
- Iuramentum calumniæ quando fit præstā dum. ibi. nu. 3 car. ea.
- Iuramentum de calumnia & iuramentum de malicia, quot modis inter se differunt. ibi. nu. 4 car. ea.
- Iuramentum calumniæ in quibus causis præstetur. de iudici. nu. 8. car. 174
- Iuramentum calumniæ an præstari debeat in causis ciuilibus & criminalibus de iuramen calumniæ nu. 9 car. 175
- Iuramentum calumniæ ad quid fuit introductum. ibi. nu. 10 car. 175
- Iuramentum calumniæ quare in spiri- tualibus non præstetur. ibidem. numero. 12 car. ea.
- Iuramentum calumniæ an exigatur in nū- ciatione noui operis. de noui oper. nū- ciatio. nu. 7 car. 461
- Iuramentum de veritate dicenda in quo differat à iuramento de calumnia. de iura. calum. nu. 5 car. 173
- Iuramentum decisorium quando defera- tur. ibi. nu. 6 car. 174
- Iuramentum præstare qui debeant. ibid. nume. 7 car. ea.
- Iuramentum non validat qui in melius il- lud mutat, de obligatis ad ratiocinia. nume. 4 car. 78
- Iuramentum quid sit, & quod iuramentū sit prohibitū de iure iur. nu. 1 c. 222
- Iuramentum in quibus casibus non defe- ratur. ibi. nu. 4 car. ea.
- Iuramentū assertoriū cui & quā deferri de- beat. ibi. nu. 6 car. 223
- Iuramentum tres comites, habet. ibidem nume. 9 car. 224
- Iuramentum quando dicatur illicitum. ibi. nu. 11 car. ea.
- Iuramentum de quo in eodem titulo, est de veritate. ibi. nu. 15 car. 225
- Iuramenti testium forma in causa inquisi- tionis. de accusa. nu. 20 car. 396
- Iuramenti assertorii species quot sunt, de iuramen. nu. 3 car. 222
- Iuramenta illicita & temeraria seruari nō debent. ibi. nu. 10 car. 224
- Cætera vide infra in ver. Iusiurandū.
- ¶ Iurans soluere ad certum tempus, scribe re, vel aliud honestum opus facere, an antequam faciat quod iurauit, possit assumere ordinem sacrum, vel reli- gionem intrare. de obligatis ad ratio- cinia nu. 3 car. 78
- Iurans dare vnam ex filiabus suis in vxor- em alicui, si omnes moriantur præter vnam, an illam solum dare teneatur. de desponsatio. impube. nu. 15 car. 350
- Iurans aliquam ducere in vxorem, si pos- tea voueat simpliciter se perpetuum continentiam seruaturum, quo astrin- getur iuramento an voto. qui cleri. vel vouent. nu. 9 car. 357
- Iurās se soluturū vsuras pōt soluere & sol- lutum reperere de vsuris. nu. 26. c. 443
- Iurans non repetere vsuras, nec denuncia- re, an teneatur iuramentum obserua- re. ibi. nu. 27 car. ea.
- ¶ Iurare debent testes dicere veritatē quā nouerunt. de testib. nu. 15 car. 211
- ¶ Iurisdicctio delegata an extendatur ad alias personas. de offic. delega. nu- mero. 7. car. 94
- Iurisdicctio an possit reuocari ante, quam eam subdelegatus admittat. ibidem nume. 9 car. 95
- Iurisdicctio delegati vsque ad quod tem- pus duret. ibid. nu. 22 car. 98
- Iurisdicctio delegati quot modis proroge- tur. ibi. nu. 23. c. 99. & nu. 32 car. 101
- Iurisdicctio delegati quando finiatur. ibi. nu. 24. car. 99. & nu. 27 car. 100
- Iurisdicctio prorogata an sit ordinaria vel delegata

Summæ Goffredi.

- delegata. ibidem numero 32 car. 101
 Iurisdicção delegati quot modis finiatur,
 de offi. lega. nu. 8 car. 107
 Iurisdicção ordinariã quibus conferatur.
 de restitutio. in integrũ. nu. 10 car. 142
 Iurisdicção iudicis ordinarij qualiter impediatur. de offi. ordi. nu. 13 car. 111
 Iurisdicção prædicta qualiter finiatur. ibi.
 numero 14 car. ea.
 Iurisdicção ordinariæ quæ pertineant.
 ibid. nu. 16 car. ea.
 Iurisdiccionem ordinariam confert consuetudo. ibi. nu. 2 car. 108
 Iurisdiccionem ordinariam confert Papa vel Princeps. ibi. nu. 3 car. ea.
 Iurisdiccionem quæ literæ conferant. de rescrip. nu. 54 car. 16
 Iurisiurandum deferre quis possit, de iure iuran. nu. 5. 6. & 7 car. 223
 Iurisiurandi aliud assertorium, aliud promissorium. ibi. nu. 2 car. 222
 Iurisiurandi effectus quis sit. ibidem numero 8 c. 223
 Cætera vide supra in ver. Iuramentum.
 Ius patronatus quid sit, & ex quibus pueniat. de iure patro. nu. 1 car. 314
 Ius patronatus qualiter in alium transferatur. ibi. nu. 7 car. 316
 Ius patronatus an transferatur in alium sine auctoritate. ibi. nu. 8 car. ea.
 Ius patronatus an sit apud quemlibet herede in solidum quoad omnes effectus, & quomodo intelligatur. ibi. n. 11. & 12. c. ea.
 Ius patronatus ex gratia cadit in laico. ibi. nu. 12 c. ea.
 Ius patronatus utrum spectet ad clericum iure ecclesiæ, vel patrimonii ratione, differentia. ibi. nu. 14 car. 317
 Ius naturale quando proditum, de constitutio. numero 1 car. 5
 Ius quod per postulationem acquiratur. de postula. prælato. numero 7. car. 20. & numero 10 car. 21
 Ius conferendi deuoluitur ad capitulum, episcopo negligente, si ad eum spectat collatio. de præben. nu. 6 car. 254
 Ius quod institutio acquiratur. de institutio. numero 5 car. 257
 Ius funerandi quotuplex. de sepultura. numero 2 car. 289
 Ius parochiale in quibus consistat. de parochi. nu. 2 car. 292
 Ius publicum auctoritate & utilitate patris priuatorum tolli non potest. de priuilegiis & excessi. priuilegiato. nu. 6 car. 464
 Ius succedendi extenditur vsque ad decimum gradum legalem. de consanguinitate & affinitate. nu. 6 car. 368
 Iuris præcepta quæ sint. de constitutio. numero 4 car. 5
 Iuri introducta in fauorem alicuius an possit renunciari, de foro competentium. numero 10 car. 159
 Iura omnia sunt in pectore Papæ vel principis, de constitutio. numero 15 car. 6
 Iura canonica quare simoniam & fornicationem prosequantur. de simonia. numero 18 car. 403
 Iustitia publicæ honestatis an ex sponsalibus oriatur, & quomodo operetur, & quare sic vocetur. de sponsali. nu. 11. c. 343
 Iustitia publicæ honestatis, quæ olim ex secundis nuptiis nascebatur an sit sublatam. de consanguinitate & affinitate. nu. 6. c. 372
 Iustitia sola publicæ honestatis, quæ oritur de sponsalibus de futuro, an hodie locum habeat. ibi. nu. 17 car. 373
 Cætera vide supra in ver. Affinitas.

L

- L**AICYS qui omnino ignorat literas, an recipiat characterem, si eum contingerit ordinari. de tempore ordinandi. numero 28 car. 47
 Laicus decimas possidere non potest. de feudis. nu. 7 car. 277
 Laicus an possit sine peccato decimas percipere. de decimis. nu. 13 car. 296
 Laicus an per priuilegium Romanæ sedis possit percipere decimas, vel eximi a solutione ipsarum. ibi. nu. 14 car. 297
 Laicus si detinet decimas nec ecclesiæ potest ab eo reuocare, nunquid redimere possit sine periculo simoniarum. ibi. n. 16. c. ea.
 Laicus non debet in domibus ecclesiarum hospicia percipere & debito vindicare de immunitate ecclesiarum. nu. 7 car. 338
 Laico decedenti ab intestato quis succedat de successione. ab intestato. nu. 2 car. 289
 Laici peccant sacerdotes a diuinis officiis auocando. ne clerici. vel monachi. secula. nego.

- nego. numero 8 car. 340
 Laici an compelli possint ad præstandū oblationes, de simo. nume. 38. car. 406
 ¶ Lapsus anni an per se tantū efficiat possessorem verum, aut necessarium est secundum decretum, de eo qui mittit, in possessio. cau. rei seruan. nu. 4. c. 197
 ¶ Lata culpa qualiter præsumatur, de deposti. nu. 12 car. 270
 ¶ Latiorum & deditiorum differentia an hodie sit sublata, de seruis non ordinā. nume. 11 car. 76
 ¶ Latrones publici, & nocturni depopulatores agrorum an possint impunè occidi de immu. ecclesia. nu. 10 car. 338
 ¶ Legalis cognatio quotuplex, de cognatio. lega. numero 4 car. 366
 ¶ Legari an aliquid possit ecclesia vacanti, ne sede vacan. nume. 6 car. 259
 ¶ Legatus quis sit, de offi. lega. n. 1. c. 104
 Legatus an possit facere concilium. ibid. nume. 5 car. 106
 Legatus qualiter se habere debeat in legatione. ibid. nume. 9 car. 107
 Legatus transmissus ex latere Papæ in quibus excedat legatum, qui priuilegio ecclesie sue fungitur legatione. ibid. numero 10 car. ea.
 Legatus de latere Papæ transmissus quā prærogatiuā habeat respectu alterius legati transmissi, sed nō de latere transmittentis. ibi. nu. 11 car. ea.
 Legati officium quid sit. ibi. nu. 4. c. 105
 Legati iurisdictio quandiu duret. ibid. nume. 7 car. 107
 Legati iurisdictio quot modis finiatur. ibi. nu. 8 car. ea.
 Legati qui de latere Papæ mittuntur, vbi & quando possunt absoluere, & quid de legatis qui de ipsius latere non mittuntur. ibi. nu. 3 car. 103
 Legati quæ beneficia conferre possunt. ibid. nu. 6 car. 106
 Legatorū triplex genus. ibi. nu. 2. c. 104
 Reliqua inuenies infra in ver. Procōsul.
 ¶ Legitimare non est contentiosæ iurisditionis sed voluntariæ, sicut manumittere, adoptari, & emancipare, qui filii sint legi. nu. 7 car. 379
 ¶ Legitimus à Papa an admittatur ad omnia, ad quæ admittuntur alii legitimi. ibid. nu. 6 car. 378
 Legitimus simpliciter à Papa & in forma communi, an videatur legitimus ad dignitates. ibi. nu. 8 car. 379
 Legitimus à Papa ad dignitates, an de episcopali intelligatur. ibi. nu. 9 c. ea.
 ¶ Leno quis dicatur, de adulter. n. 8. c. 432
 ¶ Leprosi an teneantur dare decimas. de decimis. nu. 7 car. 295
 ¶ Legis Aquiliæ in primo capite quare maior fit æstimatio quam in secundo, de iniuriis nume. 10 car. 471
 Leges & constitutiones futuris dant formam negotiis, non ad præterita reuocantur, de consangu. & affi. nu. 4. c. 369
 ¶ Libellus quid sit, & quotuplex, de libelli obla. nume. 1 car. 162
 Libellus an in omnibus causis requiratur. ibi. nu. 2 c. ea.
 Libellus conuentionalis quid continere debeat. ibid. nu. 3 car. ea.
 Libellus diem dati libelli continere debet, ibi. nu. 9 car. ea.
 Libellus accusatoris reuocari potest. ibi. numero 8 car. 164
 Libellus accusationis qualiter debeat concipi. ibi. nu. 10 car. ea.
 Libellus an semper sit necessarius in accusationibus, de accusatio. nu. 7. c. 394
 Libellus appellationis qualiter concipitur, de appella. nu. 12 car. 240
 Libelli effectus, libelli oblatio. n. 7. c. 163
 Libellū qs porrigere dēt. ibi. nu. 7. c. 162
 Cætera vide infra in ver. Plura.
 ¶ Liberi vnde dicantur, de natis & libero Vent. nume. 1 car. 364
 Liberi qui sint. ibi. nu. 2 car. ea.
 Liberos est prima successio, de dona. inter vir. & vxor. nu. 12 car. 388
 Liberos nomine omnes descendentes & parentes nomine omnes ascendentes in infinitum intelliguntur, de his qui filios occi. nu. 1 car. 420
 ¶ Libertas quid sit, de natis & libero Vent. nume. 1 car. 364
 ¶ Liberti ecclesie propter operas non præstitas in seruitutem reuocantur, de seruis non ordinan. nu. 3, car. 74
 ¶ Ligatus p pluribus excessibus vna sententia

Index

- dat mandator in Canonan. Et quid si mandator moriatur ante manus iniectionem. de senten. excommunic. nu. 46^l. & 47 car. 493
- ¶ Mandator. vide supra in ver. Mandans.
- ¶ Mandatum quibus modis expiret, de of. fi. delega. nu. 25 car. 99
- Mandatum quare dicatur reale, & quando in successore transferatur. ibidem numero 29 car. 101
- Mandatum procuratoriū vt legaliter fiat q̄ requiratur, de pcuratori. n. 4. c. 129
- Mandatum procuratorium quando finitur. ibi. nume. 20 car. 133
- Mandatum speciale in quibus negotiis requiritur. ibi. nu. 10 car. 130
- Mandati fines quando dicantur excedi, de rescrip. nu. 57 car. 16
- Mandato oneroso superioris an sit parendum, de maio. & obediē. nu. 7. c. 117
- ¶ Manifestum coniugium præiudicat clandestino. de clandest. desponsatio. numero 9 car. 353
- ¶ Manumissio quid sit, & vnde originem habuit, de ser. non ordi. nu. 8 car. 76
- Manumissio quot modis fiat. ibidem numero 10 car. ea.
- Manumittere quis possit. ibi. nu. 9. c. ea.
- ¶ Manus violentas qui sibi intulit, promoti non potest, & promotus deicitur, de corpore vitiat. nu. 7 car. 79
- Manus violētās iniiciens in clericum an semper incidat in excommunicationē, de senten. excommunic. nume. 4. & 5. car. 483. & nu. 6 car. 484
- Manus violētās iniiciens in clericū quot offendat, & quomodo læso satisfieri debeat, ibi. nu. 49 car. 494
- Manuum infectionem in clericum ratam habens an incidat in Canonem. ibid. numero 48 car. 493
- ¶ Maria virgo Beatissima licet dignior & excellentior fuerit omnibus apostolis, non tamen illi dominus claves regni cælorum commisit. de eta. & quali. ordinan. nu. 9 car. 61
- ¶ Maritus dotem lucratur, & vxor donationem propter nuptias ex pacto conuenit. de donatio. inter vir. & vxor. nume. 14 car. 388
- Maritus an impensas in rebus dotalibus factas repetat. ibi. nu. 21 car. 389
- Maritus in dote reddenda non condemnatur nisi in quantum facere potest, ibi. nume. 22 car. ea.
- Maritus qui vxorem de adulterio accusauit, & pendente accusatione, illi perēti reddit debitum, an promoueri prohibetur. de biga. nu. 9 car. 82
- Maritus an teneatur reddere debitū vxori pendente accusatione de adulterio. de diuorti. nu. 5 car. 383
- Maritus an post sententiam diuortii possit adulteram sibi reconciliare in uitā. ibi. nu. 6 car. ea.
- Maritus in accusatione adulterii vxoris deficiens in probando, tenetur ad ralionem. de adulter. nu. 10 car. 432
- Mariti ius de accusando de adulterio in quibus consistat, qui matrimo. accusa. possi. nu. 6 car. 381
- Mater an & quando sit idonea testis pro filio, vel è contra. de testi. nu. 12. c. 209
- ¶ Matrimonium spirituale fortior est carnali. de electio. nu. 3 car. 23
- Matrimonium spirituale est inchoatum ante confirmationem, non tamen est ratum. ibi. nu. 21 car. 28
- Matrimonium quod in eo attendatur duplex sacramentum, & quomodo intelligatur. de bigamis. nu. 2 car. 81
- Matrimonium contrahens cum vidua, nunc datur omni priuilegio ecclesiasticæ dignitatis, de bigamis. nu. 10 car. 83
- Matrimonium contractum per reuocatum à religione post mortē reuocatis an valeat. de cōuersio. coniugato. n. 3. c. 303
- Matrimonium an in dubio præsumatur, & stetur sacramento viri. de presbytero non baptiza. nu. 5 car. 331
- Matrimonium inter absentes cōtrahi potest. de sponsali. nu. 3 car. 342
- Matrimonium quando contrahi possit. ibi. nu. 8 car. 343
- Matrimonium quid sit. ibi. nu. 14. car. 344
- Matrimonium non potest ad tempus cōtrahi. ibi. nu. 15 car. 345
- Matrimonium dicitur matris officium, & quare magis à matre quàm à patre denominetur. ibi. nu. 16 car. ea.

Summæ Goffredi.

- Matrimonium ex inhonestâ causa cōtractum an teneat. ibi. nu. 19 car. ea.
- Matrimonium qualiter contrahatur, & per quos. ibi. nu. 22. & 23 car. 346
- Matrimonium non consummatum quando possit separari. ibi. nu. 25 car. ea.
- Matrimonium aliud verū aliud præsumptum. ibi. nu. 26 car. ea.
- Matrimonium an sine dote valeat. de clādesti. desponsa. nu. 4 car. 351
- Matrimonium an sit validum, si quis dicat mulieri, iuro tibi, vel promitto, q̄ habeo te pro legitima vxore. ibidem nume. 6 car. 352
- Matrimonium an teneat cum ea, quā quis cognouit viuente legitima vxore, & è conuerso, & quando, de eo qui duxit in matris. quam polluit per adult. numero. 1 car. 358
- Matrimonium non dissoluitur per superuenientem lepram, vel infirmitatem, vel affinitatem. de coniu. lepro. numero. 1 car. 360
- Matrimonium an per seruum cōtrahi possit, & cum qua. de coniugio serui. numero. 1 car. 360
- Matrimonium à separetur si liber ignoranter cū ancilla cōtraxerit. ibi. n. 5. c. 361
- Matrimonium contractū per seruū cū libera, qui putabat tam esse seruatur, an teneat. ibi. nu. 6 car. ea.
- Matrimonium an sit separandum si seruus intendens contrahere cum libera, cum ancilla contrahit. ibi. nu. 7 car. ea.
- Matrimonium an separetur, si seruus cōtraxit cū ancilla ignoranter, & ex quo sciuit, consensit. ibi. nu. 8 car. 362
- Matrimonium contractū cū ancilla ignoranter, quæ tandē manumittitur viro ignorante mutationem status mulieris an teneat. ibi. nu. 9 car. ea.
- Matrimonium olim in septimo gradu contractū, an legitimetur hodie p̄ iura cōsili generalis secundū quæ licet cōtrahere in quarto gradu de consangu. & affinita. nu. 3 car. 369
- Matrimonium inter suprascriptos separatum an possit denuo contrahi. ibidem nume. 5 car. ea.
- Matrimonium potest cōtrahi ultra quatum gradum, ultra quem nō est gradus quo ad ius matrimonii, secus quo ad ius successione. ibi. nu. 6 car. 369
- Matrimonium contractum in secundo genere affinitatis, nunquid stare vel separari debeat, & an isti separati possint iterum matrimonialiter copulari. ibi. nume. 13 car. 372
- Matrimonium quod semel tenuit, nulla infirmitate vel maleficio vel impedimento superueniente rescinditur. de frigi. & malef. nu. 4 car. 375
- Matrimonium propter artationē separatū, an sit reintegrandum, si alter seras referat. ibi. nu. 11 car. 376
- Matrimonium quando interdicat ecclesia, & quare. de matris. contra. conu. interdicti. eccle. nu. 2. c. 376. & nu. 3 c. 377
- Matrimonium accusare qui possunt. qui matrimo. accu. po. nu. 2 car. 380
- Matrimonium quod semel tenuit, consummatum non dirimitur nisi morte, de diuorti. nu. 3 car. 383
- Matrimonium quando dicatur claudicare. ibi. nu. 9 car. 384
- Matrimonium aliud initiatum, aliud ratum, aliud consummatum. ibidem numero. 12 car. 385
- Matrimonium contrahere non debet aliquis vel aliqua, nisi certum sit de morte primi mariti. de secun. nupti. numero 7 car. 391
- Matrimonium vel spōsalia an inducatur per subarrationem. de desponsa. impuber. nu. 6. cum seq. car. 348
- Matrimonii causæ principales quæ sint. de sponsali. nu. 18 car. 345
- Matrimonii tria sunt bona. quæ alibi appellantur substantialia. ibi. nu. 20. c. ea. & de frigi. & maleficio. nu. 6 car. 375
- Matrimonii quæ sunt impedimenta. de desponsatio. impuber. numero. 21. car. 345. & de frigi. & malef. numero. 1 car. 374
- Matrimonia reguntur iure poli, non iure fori. de secun. d. nuptiis. numero. 5 car. 390
- Matrimonia contrahi quæ crimina impediant, de eo qui dux in matris. quā polluit per adulter. nu. 3 car. 359

Index

- Matrimonium clandestinum interdicitur sed contractum tenet, de matrimo. contra interdi. eccle. nu. 4** car. 377
- Matrimonia clandestina dicuntur duobus modis, de clandest. despon. numero. 1** car. 351
- Matrimonia clandestina an teneant. ibi.**
- Matrimonia clandestina quare prohibeantur, & quæ solennitates requirantur. ibi. nume. 3** car. ea.
- Cætera vide infra in ver. Sponsalia. & in ver. sponfus.**
- ¶ **Mediatores simoniæ, simoniaci sunt & infames, nec ad testimonium admittuntur. de simo. nu. 42** car. 407
- ¶ **Membrum magnū quod dicatur, de corpo. vii. tit. nu. 3** car. 79
- ¶ **Mendacium quid sit, & quomodo committatur fallacia, de dolo & contu. numero. 2** car. 193
- ¶ **Mentecaptus à testimonio repellitur. de testib. nu. 5** car. 209
- ¶ **Mercēs & pensio locationis quo tempore sit soluenda. de loca. nu. 9** car. 274
- Mercēs quæ prohibite sunt, quæ ad sarracenos nullo tempore deferri possunt, de iudæis & sarracen. nu. 21** car. 413
- ¶ **Metropolitanus quilibet defert mitram & anulū pastorale de vsu pallii. n. 6. c. 35**
- Metropolitanus an sit iudex ordinarius in tota sua prouincia. de offi. ordi. numero 6** car. 109
- Metropolitani vbi consecrari debeant. de æta. & quali. ordi. nu. 3** car. 59
- ¶ **Metus quid sit, & qualiter distinguatur, de his quævi metusve causa. n. 2. c. 135**
- Metus an & quando excuset. ibidem. numero 3** car. 136
- Mentum passio quæ actio detur pro rebus traditis ibi. nu. 6** car. 137
- Metu gesta quæ fiunt, quæ ipso iure nõ valent. ibi. nu. 5** car. ea.
- ¶ **Miles delinquens an ad magistrū suū remitti debeat. de foro cõpe. nu. 18. c. 161**
- Milites euntes ad torneamenta animo pugnandi, qui non occidunt nec percutiunt, an promoueri possint, de torneament. nu. 6** car. 428
- Quid his qui aliis bellis interfunt, nec tamea occidunt vel mutilant. ibid.**
- ¶ **Minor vel ecclesia an possit petere restitutionem à sententia, de restitutio. in integ. nume. 5** car. 140
- Minor an ad testimonium admittatur. de testib. nu. 4** car. 209
- ¶ **Minores an possint vbiq̃ celebrare, de priuilegi. & excessi. priuilegiato. numero 14** car. 466
- ¶ **Miraculum ad hoc vt dicatur, quæ requirantur, de reliq. & venera. sancto. numero 3** car. 332
- ¶ **Missa an sit de substantia ordinum, de æta. & qualita. ordinan. nu. 6** car. 60
- Missa quando celebrari possit, de celebra. missa. nu. 2** car. 324
- Missam solus sacerdos cantare potest, & quæ seruari debeant in missæ celebratione. ibi. nu. 1** car. ea.
- Missam vnā tantum cantare debet sacerdos. ibi. nu. 4** car. ea.
- Missam cantare potest quilibet peccator præter simoniacum. de simo. n. 17. c. 403**
- Missam celebrans debet habere socium qui ei respondeat. de celebra. missa. nume. 5** car. 324
- Missam celebrans non ieiuno stomacho conficit. ibi. nu. 9** car. 325
- In missa decem sunt præfationes. ibid. nume. 10** car. ea.
- ¶ **Missio in possessionem non fit cum agitur inter duos de prælatura, licet contra electum contumacem procedatur, & quare. de iudi. nu. 4** car. 151
- ¶ **Missus in possessionem quid iuris consequatur tam in personali quã in reali. de iudi. nu. 5. & 6. c. 152. & de eo qui mittit. in possessio. cau. rei seruau. numero 1** car. 196
- Missio in possessionem qualiter succuratur si non possit nasci possessionem propter dolum vel potentiam partis aduersæ. de dolo & contu. nu. 10. c. 195**
- ¶ **Mitram & anulum pastorem vbiq̃ defert quilibet metropolitanus. de vsu pallii. nu. 6** car. 35
- ¶ **Modica quantitas pro re spirituali ex parte data, an inducat simoniam, de simonia. nu. 8** car. 402
- ¶ **Modus in exequendo quomodo excedatur. de offi. delega. nu. 3** car. 94
- ¶ **Monacha**

Summæ Goffredi.

- ¶ Monacha. Vide infra in versu. Monachus ver. vi.
- ¶ Monachalem habitū per annum gestās, compellitur monasterio profiteri. de regulari. nu. 11 car. 300
- Monachus an potius abbati quā episcopo obedire debeat. de maiorita. & obedient. nu. 6. car. 116. & nu. 9 car. 117
- Monachus cui commissa est cura ecclesie secularis an absoluat ab obedientia abbatis. de statu monacho. nu. 4. c. 309
- Monachus in fuga constitutus cui acquirat, de apostatis nu. 9 car. 419
- Monachus fugitiuus si secundo ingrediat monasterium quæ sit vacationis tēpore cui acquirat. ibi. nu. 10. car. ea.
- Monachus fugitiuus in monasterio deductus, habitum abiectum reassumere volens, qualiter puniatur. ibi. n. 12. c. 420
- Monachus vel monacha licet pluries delinquat, eius ablat compellitur ipsum recipere. ibi. nu. 13 car. ea.
- Monachū fugitiuum quando monasteriū teneatur recipere. ibi. nu. 11 car. 419
- Monachi & regulares magis sunt astricti obedire suo abbati vel priori, quam clerici seculares suo episcopo. de maio. & obedi. nu. 10 car. 117
- Monachi quando possint aduocare, & canonici regulares, de postulā. n. 3. c. 126
- Monachi & canonici regulares qualiter debeant viuere. de statu monacho. numero 1 car. 309
- Monachi an possint habere peculiū. ibi.
- Monachi an possint præfici ecclesiis parochialibus. ibi. nu. 2 car. ea.
- Monachi transeuntes ad prælaturas seculares a quibus absoluantur. ibidem numero 3. & 4 car. ea.
- Monachi in quo conueniant cum canonicis regularibus, & in quo differant. ibi. nume. 5 car. 310
- Monachi & alii religiosi quid iuris habeant in capellis monachorum. de capell. monacho. nu. 1 car. 313
- Monachi non suo nomine sed ecclesie vel monasterii, prædia laicorum ad firmam conducere possunt, ne cleri. vel mona. secula. nego. & immisce. numero. 7 car. 340
- Monachorum visitatio qualiter fieri debeat. de sta. monacho. nu. 6 car. 308
- Monachis vel mona. seculari. nego. se immisce. nu. 1 car. 339
- Monachis quæ negotia non sint interdicta. ibi. nu. 3 car. ea.
- Cætera vide infra in ver. Templarii.
- ¶ Monasterium intrare an possit alter coniugum post copulam carnalem altero inuito. de conuersio. coniugato. numero 2 car. 302
- Monasterium si alteri monasterio vnitur episcopo ignoranter, an valeat vnio. de religio. domi. nu. 5 car. 312
- ¶ Mora in iudiciis & compromisis purgatur, vt lite non contestata. nu. 5 car. 171
- ¶ Mortuo in tormentis an sit deneganda penitentia, vel ecclesiastica sepultura. de torneamen. nu. 4 car. 428
- ¶ Mox fieri quādo quis dicatur. de electio. nume. 11 car. 26
- ¶ Mulier ordinata cara æterem non recipit. de æta. & quali. ordi. nu. 8 car. 61
- Mulier prægnans si est sepulta in ecclesia, nunquid possit consecrari ea non abiecta. de consecra. eccle. nu. 10 car. 323
- Mulier quæ cum alto nupsit putans virum suum mortuum esse, illo redeunte, ad priorem redire tenetur. de secun. nupti. nume. 8 car. 391
- Mulier an possit marito obiicere lenocinium de adulter. nu. 7 car. 432
- Mulier ab alio quā a viro suo cognita, in quibus casibus non committat adulterium. ibi. nu. 11 car. ea.
- Mulier an excusetur à fornicatione necessitate famis commissa de furr. numero. 10 car. 437
- Muliere ad iudicium reclamante, & dicente virum frigidum & maleficium, & viro hoc confitente, an sit dissoluendum matrimonium de frigi. & maleficia. numero. 10 car. 276
- Mulieres quæ permittantur cū clericis cohabitare, & quæ prohibentur, de cohabita. clerico. & mulie. nu. 1 car. 249
- Mulieres post partum an hodie debeant cessare ab ingressu ecclesiarum usque ad tempus purificationis. de purifica. c. 2 post.

- post. par. nume. 1 car. 335
 Mulieribus quæ sint prohibita. de æta. & qualita. ordinar. nu. 8 car. 61
 ¶ Munus aliud ab ofeq̄uo, aliud à manu, aliud à lingua, de simonia. nu. 3. c. 400
 Cætera vide supra in ver. Casus.
 ¶ Mutilatus quis dicatur, & quis debilitatus, de corpo. vitia. nu. 2 car. 79
 Mutilatus in membris an valeat ad cleru admitti, ibi. nu. 4 car. ea.
 ¶ Mutuum quid sit. de vsuris. nu. 2. c. 439
 Mutuum in quibus contrahatur. ibidem nume. 5 car. ea.
- N
- N**A VES quomodo dicantur refici & eadem sint, de eccle. ædifi. nume. 9 car. 336
 ¶ Necesitas an excuset à furto. de furt. nume. 9 car. 437
 ¶ Negatiua an & quãdo, & à quo probari possit. de proba. nu. 3. & 4 car. 204
 ¶ Negligentia quid sit, & qualiter puniatur, de supplen. negli. prælato. numero 1 car. 38
 Negligentia per quæ suppleri possit. ibi. nume. 2 car. 39
 Negligentia siue mora an purgetur. ibi. nume. 3 car. ea.
 ¶ Negotia secularia quæ dicantur, & vnde dicatur negotium, ne clerici vel mona. seculari. negoci. nume. 1. & 2. cum sequen. car. 339
 Negotiorum merita partium assertione panduntur, de restitutio. in integ. numero. 7 car. 141
 ¶ Neophiti qui dicantur, & quare prohibeantur ordinari. de reampo. ordinar. numero. 53 car. 52
 Neophiti possunt & debent recipere minores ordines. Sed non sacros. ibidem numero. 54 car. ea.
 ¶ Nocturni depopulatores agrorum & publici latrones an possint impunè occidi. de immu. ecclesia. nu. 10. c. 338
 ¶ Nomina quare sunt inuenta. de verbo. signifi. np. 3 car. 495
 ¶ Nominatio in scrutinio nullum ius acquiritur ante publicationem de postulatione. prælato. nu. 11 car. 21
 ¶ Non ordinatus celebrans an conficiat de cleri. non ordi. nu. 1 car. 457
 Non ordinatus an possit baptizare. ibid. nume. 2 car. ea.
 ¶ Notorium iuris quotuplex sit. de cohabitata. clerico. & mulie. nu. 7 car. 249
 Cætera inuenies infra in ver. Ordo.
 ¶ Nouum opus quãdo fieri dicatur. de eccle. ædifi. nu. 8 car. 336
 Nouu opus facere quid sit de noui oper. nunciata. nu. 1 car. 461
 ¶ Nunciants quid demonstrare habeat. ibi. nume. 8 car. 461
 Nunciants nomine alieno ad quid teneatur. ibi. nu. 9 car. ea.
 Nunciare nouum opus quid sit. ibidem nume. 2 car. ea.
 Nunciatio noui operis an fieri debeat. ibi. nume. 4 car. 461
 Nunciatio facta ad locum nomine in ædificio existente, an teneat. ibidem numero. 5 car. ea.
 Nunciatio noui operis facta domino non tamen in opere an valeat, ibidem numero 6 car. ea.
 Nunciatio quot modis fiat. ibidem numero 10 car. 462
 Nunciationis effectus quis sit. ibidem. nume. 11 car. ea.
 ¶ Nuptiæ quæ dicantur. de sponsalib. numero 14 car. 344
 Nuptiæ secundæ an licitè contrahantur, de secun. nupti. nu. 1 car. 390
 Nuptiæ secundæ contrahi nõ debent, nisi certum sit de morte primi mariti, vel prime vxoris. ibi. nu. 7 car. 391
- O
- O**BEDIENTIA in quibus consistat. de maiorita. & obedi. numero 2 car. 115
 Obedire superiori quando liceat. ibidem nume. 3 car. ea.
 Et quid si subditus dubitet an sit licitum vel non, quod à superiore mandatur. ibi. nu. 4 car. ea.
 Et quid si vnus habeat duos iudices, & vnus præcipiat vnum, & alter contrarium cui magis obedire teneatur, ibid. nume. 5 car. ea.
 ¶ Oblationes an necessario sint soluendæ parochiali sacerdoti. de parochi. & alie. parochi.

Summæ Goffredi.

- parochi. numero 2 car. 292
 Oblationes quæ dicantur, & qualiter di-
 uidendæ sint. de deci. nu. 26 car. 299
 ¶ Obsequium spirituale an possit sine vi-
 tio præstari. & pacto. de simonia. nu-
 mero 6 car. 401
 ¶ Occultus fornicator suspensus est quo
 ad se, ita & occultus simoniacus. de co-
 habita. clerico. & mulie. nu. 6 c. 250
 ¶ Oculum vnum alio habes grossiorem,
 vel vtrunq; eminentem, promoueri po-
 test. de corpore vitiat. nu. 6 car. 79
 ¶ Oeconomi confessio an præiudicet. de
 confessis. nu. 5 car. 201
 ¶ Cætera vide infra in ver. Procurator.
 ¶ Offerens se probaturum per testes vel
 instrumeta, an ad positiones redire pos-
 sit. de iudici. nu. 10 car. 154
 ¶ Officiales episcoporum an sint ordina-
 rii vel delegati. de offi. vica. n. 2. c. 90
 ¶ Officium archidiaconi quod sit de offi.
 archidia. nu. 4 car. 86
 Officium prælati vel ordinarii iudicis
 quale sit. de offi. ordi. nu. 8 car. 110
 Officium iudicis in contumacem ante li-
 tis contestationem, & post litis conte-
 stationem, vt lite nõ conte. n. 3. c. 170
 Cætera vide supra in ver. Iudicis of-
 ficium.
 Officio sacristæ quæ competant. de offi.
 sacri. nu. 3 car. 89
 Officia & dignitates melioribus dandæ
 sunt. ibi. nu. 6 car. ea.
 Officia diuina qualiter dici debeant, &
 quis modus in eis sit seruandus, de ce-
 lebra. missa. nu. 17 car. 326
 ¶ Onera quæ imposta sunt rebus ante,
 quæ res ad ecclesiã perueniant, subit ec-
 clesia. de immuni. eccle. nu. 3 car. 337
 ¶ Orandum non est pro occisis. in furto.
 de furt. nu. 7 car. 436
 ¶ Oratorium quid sit, & an oratoria dicã-
 tur loca religiosa, de religio. domi. nu-
 mero 1 car. 311
 ¶ Ordinandus sine crimine esse debet. de
 rescript. nu. 9 car. 10
 Ordinandus qualis esse debeat, de tempo-
 ri. ordina. nu. 16. car. 44. & nu. 20. c.
 45. nu. 21. & 26. car. 46. nu. 27. 29. &
 30. c. 47. n. 33. car. 48. nu. 38. c. 49. nu.
44. c. 50. & nu. 48. 42. & 50. car. 51. &
 numero 51 car. 52
 Ordinandus si tempore suæ ordinationis
 suû prodat impedimentû, & nihilomi-
 nus ordinator non intendens dispensa-
 re ipsum ordinet, an detecto postea im-
 pedimeto, ipse ordinandus sit deponẽ-
 dus. ibi. nu. 60 car. 55
 Ordinandum examinatio per quos fiẽ-
 da. sit. ibi. nu. 56 car. 53
 Ordinandum ætas & qualitas. de æta.
 & qualita. ordina. nu. 1 car. 58
 ¶ Ordinari an possit seruus, de ser. non or-
 dinan. nu. 1 car. 74
 Ordinari an possit quilibet manumif-
 sus. ibi. nu. 3 car. ea.
 Ordinari an possint filii præbyterorû,
 & causa prohibitionis est triplex, de fi-
 liis præbyte. ordi. nu. 1. c. 68
 Ordinari quis non debet sine examina-
 tione. de confessis. nu. 3 car. 202
 Ordinari furtiuè qualiter qs dicatur. de
 eo qui furtiuè ordi. susce. nu. 1. c. 458
 Cætera habes infra in ver. Subditus.
 Ordinarius an possit cogere hominẽ nõ
 suæ iurisdictionis recipere suã comif-
 sionẽ, de offi. deleg. nu. 39 car. 104
 Ordinarii administrationẽ nõ habent q;
 dicantur, de resti. in integ. n. 8. c. 141
 ¶ Ordinatus sine examinatione an sit de-
 ponendus, de tẽpo. ordi. nu. 59. car. 54
 Ordinatus cõperies se nõ baptizatur, an
 debeat baptizari, & iterû ordinari. de
 presby. non baptiza. nu. 3 car. 321
 Ordinatus p simoniã an possit contrahe-
 re qui cleri. vel vo. nu. 5 car. 357
 Ordinati ab episcopo alieno sine licetia
 pprii episcopi, an recipiã ordinis exe-
 cutionẽ, de æta. & quali. ordi. n. 13. c. 63
 Reliqua vide supra in ver. Nõ ordinatus
 ¶ Ordo verborum an sit de substantia ba-
 ptismi. de baptis. nu. 8 car. 328
 Ordo est ordinẽ non seruare in notoriis
 de accusa. nu. 9 car. 394
 Ordo iudiciarius nõ seruatur nec accusa-
 tor requiritur i notoriis. ibi. n. 8. c. ea.
 ¶ Ordinẽ an recipiat qui coactus ordina-
 tur. de æta. & quali. nu. 11 car. 62
 Quid si clericus vult pmoueri, & petit se
 ordinari, plato at renuẽte. ibi. n. 2. c. 63
 Ordinem

Index

- Ordinem si quis furtiuè susceperit, an in tali ordine ministrare possit, & quid si quis promoueatur eodem die, ad minores & ad sacrum, de eo qui furti. ordi. susce. nu. 1. & 2 car. 458
- Ordines omnes an quis possit eodem tēpore suscipere. ibi. nu. 3 car. 459
- Ordines sacri quando conferri possint. & debent. de tempo. ord. nu. 1 c. 41
- Ordines sacros conferre qui possint. ibi. nume. 7 car. 42
- Ordines minores omnes an & quando possunt simul conferri eidem. ibid. numero 57 car. 54
- Ordines sacri quare die Sabati tantum conferantur. ibi. nu. 58 car. ea.
- Ordines minores à quibus conferantur. de ordi. ab episco. qui episco. resigna. nume. 2 car. 57
- Ordines quot sunt. ibi. nu. 3 car. ea.
- Ordines qui recipiunt ignorerant ab excommunicatis cum talibus potest dispēfari p suos episcopos. ibi. n. 4. c. 54
- Ordinum collatio facta non baptizato an valeat. de præsbyt. non bapti. numero 1 car. 330
- Et quid iuris cum quid credit se baptizatum, cum in veritate non sit. ibid. nume. 2 car. ea.
- Ordinum & baptismi reiteratio an fieri debeat, quando de ordine & baptismo dubitatur. ibi. nu. 4 car. 331
- Cætera vide infra in ver. Sciens, & in ver. Subditus.
- P
- P**ACTUM quid sit de pactis. numero 1. car. 120
- Pactum unde dicitur. ibi. nu. 2. c. ea.
- Pactum nudum quid sit. & quot modis ve fiat. ibi. nu. 7 car. 121
- Pactū non seruantis pœna. ibi. nu. 8. c. 122
- Pactū omne an sit seruadū. ibi. nu. 9. c. ea.
- Pactum de lucrando dotem quando locū habeat, de dona. inter vir. & vxor. numero 15 car. 388
- Pactū in traditione rei. proprię apponere licet, de hmo. numero 25 car. 405
- Pastorum quot species sunt. de pact. numero 3 car. 120
- Pastorū diuisiones duæ sunt. ibi. n. 4. c. e.
- Pastorum vires an porrigantur ad alias personas. ibi. nume. 5 car. 121
- Pastorum effectus quis sit. ibi. nu. 6. c. ea.
- ¶ Paganus baptizatus an remaneat seruus, de iudgis. nu. 20 car. 413
- ¶ Pallæ altarium & vestimenta clericorū sordida qualiter lauari debeant, de custo. Euchari. numero 4 car. 332
- ¶ Pallium quid sit. de vsu pallii. nu. 1. c. 34
- Pallium cui, & sub qua forma verborum concedatur. ibid. numero 2. car. ea. & nume. 4 car. 35
- Pallio quibus in locis & temporibus vtedum sit. ibi. nu. 4 car. 35
- ¶ Papa an sit maior Paulo in administratione, de rescrip. nu. 10 car. 10
- Papa est loco Petri & Christi vicarius. ibi. nu. 11 car. ea.
- Papa an possit dispensare de dandis tēporalibus pro spiritualibus. ibi. n. 12. c. 10
- Papa qñ sit consulendus. ibi. nu. 16. car. 10
- Papa qualiter eligatur. de electio. numero 13. car. 27
- Papa ab episcopo Hostiense consecratur. ibi. nu. 26. car. 29. & de æta. & quali. ordinan. nu. 3 car. 59
- Papa si alicui mandat conferri præbenda si qua vacat, & episcopus vel canonici ad quos spectat collatio, de mandato scientes alteri conferunt, an illa pro quo scriptum est, ius in illa præbenda habeat, de præbend. nu. 15 car. 255
- Papa solus potest concedere non vacantes ecclesias. de concessio. præben. numero 2 car. 257
- Papa accusari non potest. de accusa. numero 4 car. 393
- Papa & Imperator sunt supra ius & legibus sunt soluti. de accusa. nu. 4 car. ea.
- Papa superiorem non habet nisi solum Deum. ibidem.
- Papa si mandat alicui vt excommunicet, an & absoluere possit. de senten. exco. munica. nu. 10 car. 485
- ¶ Parapherna quid sit, & unde dicatur, de dona. inter virum & vxor. nu. 16. c. 388
- Paraphernalia priuilegium habet sicut dos. ibidem.
- ¶ Parentes an admittantur ad testificandum in quæstione matrimoniali. qui matrimo.

Summæ Goffredi.

- matrimo. accusa. possi. nu. 5 car. 381
- Parentes ad quorū latus filii reperiuntur oppressi, qualiter & quando puniatur. de his qui filii. occi. nu. 3. car. 420. & nume. 4 car. 421
- Parentes an possint licite participare filiis excōmunicatis, & domini familiaribus suis. de senten. excō. n. 31. c. 490
- Parentum nomine omnes descendentes, liberorum verò omnes descēdentes in infinitum intelliguntur. de his qui filii. occi. nu. 1 car. 420
- ¶ Parochia quid sit, & in quibus ius parochiale cōsistat, de parochi. nu. 1. c. 292
- ¶ Parochianus trāsferens domicilium ad aliam parochiam cui subiici debeat. ibi. nu. 3 car. ea. 2
- ¶ Pars maior, vide supra in ver. maior pars.
- ¶ Partus sequitur vētrem quo ad statū & libertatem ac seruitutem non quo ad honores & familiam. de seruis non ordi. nu. 12. car. 77. & de natis & libe. vēt. numero 3 car. 362
- ¶ Parum est iura esse, nisi sint qui iura regant. de postu. ptāla. nu. 1 car. 19
- ¶ Paruulus baptizatur licet ab infideli offeratur, de baptif. nu. 10 car. 328
- ¶ Paruuli an obligentur in baptismo. ibid. nume. 23 car. 329
- ¶ Pater iniuriam illatā filio remittere potest, de treu. & pa. nu. 8 car. 119
- ¶ Pater & mater an & quando sint idonei testes pro filiis vel e contra. de testib. nume. 12 car. 209
- ¶ Pater ob necessitatem famis potest vendere filium & obligare, de pignori. numero 11 car. 279
- ¶ Pater occidens filium pro defensione patriæ an excusetur, de immu. ecclesia. numero 5 car. 338
- ¶ Pater an possit cogere filium vel filiam in potestate constitutum vel constitutam ad sponsalia vel matrimonium cōtrahendum de desponsatio. impube. numero 12 car. 349
- ¶ Pater si promittit alicui dare in vxorem vnam ex filiabus suis. an electio sit sponsi, vel ipsius patris. ibi. n. 14. c. 350
- ¶ Pater qui iurauit vnam ex filiabus suis dare in vxorem, & vnam obtulis sponso, qui eam non acceptauit, sed aliam præoptauit, an liberetur, & quid si sponso vnam ex illis cognouit. ibid. numero 16. & 17 car. 350
- ¶ Patri infideli in extrema necessitate an potius debeat subuenire filius quā extraneo fideli. de tempor. ordina. numero 35 car. 48
- ¶ Patriarchæ ubi debeant consecrari. de ata. & quali. ordi. nu. 3 car. 59
- ¶ Patronus qui præsentauit vnum, an possit variare, & alterum præsentare. de iure pa. nu. 4 car. 315
- ¶ Patronus potest eligere filium. ibidem numero 19 car. 318
- ¶ Patronus donando, tradendo, & concedendo ecclesiam, vel instituendo in ea. quō ad ecclesiam nihil agit. ibi. nu. 5. c. ea.
- ¶ Patrono quæ competant. ibi. nn. 2. c. 314
- ¶ Cætera vide infra in ver. Plures, & in ver. Vnus.
- ¶ Paupertas delinquenti non ignoscit. de simo. nu. 40 car. 407
- ¶ Pax quid sit, & quibus temporibus pax & treuga debeāt potissime obseruari, de treuga & pa. nu. 1. 2. & 3 car. 118
- ¶ Peccans legis auctoritate non peccat. de secun. nupti. nu. 4 car. 390
- ¶ Peccatum veniale an debeat confiteri, de pœnitent. & remissio. nu. 15. c. 478
- ¶ Peccata in pœnitentia dimissa an redeāt p̄ peccatorū reciduiam, ibi. n. 6. c. 475
- ¶ Peccata quæ membris genitalibus committuntur, in pueris locum non habent. de delict. puero. nu. 3 car. 452
- ¶ Pecudum nomine quæ animalia veniāt, de iniuriis. nu. 9 car. 470
- ¶ Peculium quid sit & vnde dicatur. de peculio. nu. 1 car. 285
- ¶ Peculii duæ sunt species. ibi. nu. 2. car. ea.
- ¶ Pecunia data testi vt verum testimoniū ferat, an repeti possit, de resti. cogen. numero 7 car. 217
- ¶ Pecunia simoniacè data cui sit restituentda, de simo. nu. 23 car. 404
- ¶ Pecunia traiectitia quæ dicatur, de vsur. nume. 37 car. 444
- ¶ Pecuniæ nomine totum continetur quod homines habent. ibi. nu. 4 car. 439
- Pecuniæ

Index

- Pecuniæ vsurariæ cum non inuenitur is à quo exacta est, vel eius hæres quid sit agendum.** ibi. nu. 24 car. 442
¶ Pecuniaria satisfactio pro iniuria illata clerico, cui applicetur. de senten. excõmunica. nu. 21 car. 489
¶ Pensio locationis quo tempore fit soluéda. de loca. nu. 9 car. 274
¶ Percussio quâdo sit peccatum. de cleri. percusso. nu. 2 car. 453
¶ Percussor an sit ordinandus. de tempo. ordina. nu. 44 car. 50
Percussor quos modis quis dicatur, de cleri. percusso. nu. 1. & 2 car. 453
¶ Percussoris pœna quæ sit. ibi. nu. 5. c. 454
¶ Percusso an liceat in continenti insequi percutientem fugientem, de homici. numero 6 car. 425
¶ Peregrinantes qui dicantur, & quod subsidiû eis indulgeatur à iure, de cleri. peregrinatio. nu. 1. & 2 car. 245
¶ Peregrinus viator decedens in qua ecclesia habeat sepulturâ. de sepulturis. nume. 8 car. 291
Peregrini qui dicantur. de cleri. peregrinatio. nu. 1 car. 84
Peregrini an repellantur à sacramentis. ibi. nu. 2 car. ea.
Peregrini quare & quando repellantur à promotione. ibi. nu. 3 car. ea.
Peregrini clerici. vide supra in ver. Clericus.
¶ Periturium quotuplex sit, & quod dicatur periturium, de iureiur. n. 1 4. c. 225
Periurii pœna quæ sit ibi. nu. 12. c. 224
Periurus an sit infamis. ibi. n. 13 car. ea.
¶ Permutari an possit ecclesia & an possit permutare cum priuato. de rerum permuta. nu. 3. & 4 car. 276
Permutatio quid sit, & qualiter contrahatur. ibi. nume. 1 car. 175
Permutationis natura, & quæ res possunt permutari. ibi. nu. 2. & 3 car. 176
¶ Perpetua ad excipiendum temporalia sunt ad agendum. de dolo. & contu. numero 7 car. 194
¶ Perpetuatio jurisdictionis sit per citationem, de offi. delega. nu. 38 car. 103
¶ Pertinentia ad iurisdictionem archidiaconi quæ sint. de offi. archidia. nu. 6. c. 86
¶ Phisici & chirurgici an possint promoueri, de homici. nu. 18 car. 426
¶ Pignus quid sit, de pigno. nu. 1. car. 278
Pignus vnde dicitur. ibi. nu. 2 car. ea.
Pignus an differat ab hypotheca. ibi. numero 3 car. ea.
Pignus quot modis contrahatur. ibidem numero 4 car. ea.
Pignus generaliter & specialiter cõtrahitur. ibi. nu. 5 car. ea.
Pignoris triplex diuisio. ibi. nu. 6 c. ea.
Pignoris datur teneatur nihilominus soluere debitum si pignus perit absque culpa creditoris, & ad quæ teneatur dator pignoris. ibid. nume. 12. car. 279. & numero 13 car. 280
Pignori quæ res obligari possunt, & quæ non. ibi. nu. 7. & 10 car. 279
Cætera vide supra in ver. Creditor.
¶ Placita secularia in ecclesia audiri non debêt. de immuni. ecclesia. nu. 6. c. 338
¶ Plebanus an excommunicare possit, de offi. archi. nu. 13 car. 87
¶ Plura si in libello ponuntur, ad omnia respondendum est, vt sit plena litis contestatio. de lit. contesta. nu. 3 car. 167
Plures quando sunt patroni, & in presentatione episcopi discordant, quid sit agendum, de iure patro. nu. 9 car. 316
Plures si ecclesiam construant vel dotent an omnes habeant vnum ius, an pro beneficij portione. ibi. nu. 16 car. 318
Plures an & quando teneantur de vulnere vel occiso. de homici. nu. 19 c. 426
¶ Plus petitur quatuor modis. de plus peti. nume. 1 car. 83
¶ Pœna non seruantium cõstitutiones canonicas quæ sit. de constitu. nu. 20. c. 7
Pœna non canonicè eligentium quæ sit. de electio. nu. 36 car. 30
Pœna deseruentis ebrietati quæ sit de tēpori. ordi. nu. 24 car. 46
Pœna nõ seruantis pactum quæ sit, de pactis. nu. 8 car. 122
**Pœna in cõpromisso apposita, an possit contra partem non stantem arbitrio peti, de arbit. nu. 10 car. 148
Pœna soluta ab eo qui non paret an peti possit & iudicatum. de arbitris. numero 14. car. 149
Pœna**

Summæ Goffredi.

Pœna iurare nolentis quæ fit, de iura. calumnix. nu. 1	car. 175	Pœna quæ fit imponēda deficienti in purgatione. de purga. cano. nu. 5	car. 468
Pœna clericorum fornicatorum, de cohabit. clerico. & mulie. nu. 2. car. 249. & nume. 6	car. 250	Pœna quid fit, & quot stat genera pœnarum. de pœnis. nu. 1	car. 471
Pœna mulierum cum clericis fornicantium. ibi. nu. 4	car. 249	Pœna an commutari possit. ibid. numero. 2	car. ea.
Pœna non residentis quæ fit, de clerici. non resi. nu. 2	car. 251	Pœna quid differat à multa. ibidem. numero. 7	car. 472
Pœna adiecta in contractu pignoris an faciat illum præsumi vsurarium, de pignori. nu. 17	car. 280	Pœna non seruantis excommunicationē. de senten. excom. nu. 25	car. 489
Pœna prælatorum negligentium punire hæreticos. de hæreti. nu. 15	car. 416	Pœna participantium excommunicatis. ibi. nu. 28	car. 490
Pœna legis Pompeiæ de parricidiis, in quibus locum habeat, & quæ fit eius pœna. de his qui filios occi. nume. 1. & 2	car. 420	Pœnæ plus petentium quæ sint, de plus peti. nu. 2	car. 183
Pœna homicidii spiritualis est pœnitentia. de homici. nu. 4	car. 424	Pœnæ legales quæ inferuntur nubentibus infra annum luctus, non tenent de iure canonico, de secun. nupti. nu. 3.	c. 396
Pœna homicidii corporalis quæ fit. ibi.		Pœnæ pecuniariæ nõ sunt pro criminibus imponendæ, de pœnis. nu. 2	car. 471
Pœna concertantium in tormentis quæ fit de torneamen. nu. 3	car. 428	Pœnæ quæ inferuntur personis de iure canonico quæ sint. ibi. nu. 3	car. 472
Pœna exercentium officium sagitariorū contra Christianos. de sagitariis. numero 2	car. 430	Pœnæ quæ in rebus inferuntur sed personarum odio quæ sint. ibi. nu. 4	car. ea.
Pœna clam contrahentium matrimonia. de clandestina despõsatio. nu. 10. c. 353		Pœnæ spirituales à quibus imponi possunt. ibi. nu. 6	car. ea.
Pœna quæ fit pro adulterio imponenda. de adulter. nu. 9	car. 432	Pœnæ suos tenent auctores. ibidem. numero. 8	car. 473
Pœna raptorū. de raptori. nu. 5. car. 433. & nu. 6. 7. 8. & 9	car. 434	Pœnas pecuniarias quis possit imponere. ibid. nu. 5	car. 472
Pœna furti, de furt. nu. 5	car. 436	Pœnas an personæ ecclesiasticæ exigere possint. ibi. nu. 9	car. ea.
Pœna promissa & vsura differūt, de vsur. nume. 3	car. 439	Pœnitentia quæ imponenda sit non soluenti decimas ad pœnitentiam reuersi. de deci. nu. 18	car. 297
Pœna adiecta in contractu mutui quado præsumatur in fraudem vsurarum de vsur. nu. 22	car. 442	Pœnitentia an sit deneganda mortuo in tormentis, & an ecclesiastica sepultura. de torneament. nu. 4	car. 428
Pœna falsi quæ fit, de crimi. fal. nume. 3. & 6.	car. 446	Pœnitentia quid sit. de pœnitent. numero 1	car. 474
Pœna falsi qualiter euitetur, de cri. fal. nume. 8	car. 447	Pœnitentia vnde dicta. ibi. nu. 2	car. 475
Pœna caducitatis quæ fit, de collusio. detegen. nu. 5	car. 451	Pœnitentia publica quæ dicatur. ibid. nume. 5	car. 475
Pœna percussoris quæ fit, de clerici. percussio. nu. 5	car. 454	Pœnitentia priuata quæ appelletur. ibid. nume. 6	car. ea.
Pœna blasphemantium quare potius imponitur pecuniaria quam corporalis, & cui applicetur. de clerico male. nu. me. 6	car. 455	Pœnitentia vera tria habet necessaria. ibi. nu. 8	car. 476
		Pœnitentiæ actiones quot sint. ibidem nume. 3	car. 475
		Pœnitentiæ quot sint species. ibid. nume. 4. 5. & 6	car. ea.

Index

- Pœnitentiæ qui sint effectus. ibidem numero 21 car. 480
- Ad pœnitentiam an quis sit compellendus. ibi. nu. 14 car. 478
- ¶ Pontificis summi auctoritas in conciliis excepta intelligitur de constitutioni. nume. 11 car. 6
- Pontificem vna epistola multa tollere iura non est verisimile. de rescript. nume. 16 car. 10
- Pontificibus infirmantibus, & simplicibus sacerdotes quæ licita sunt explere possunt. de offi. archipresbyte. nu. 4 c. 88
- ¶ Populus Romanus an possit hodie legem condere, de consti. nu. 9 car. 6
- ¶ Portio legitima quæ sit. de sepulchris nume. 4 car. 290
- Portio canonica in quibus non habeat locum. ibi. nu. 6 car. 291
- Portio canonica cui ecclesiæ spectet. ibi. nume. 7 car. ea.
- Portionem an ecclesia cathedralis debeat habere de oblationibus quotidianis, & de his quæ conferuntur in vita conferentium. de sta. monacho. nu. 8 c. 310
- Cætera vide supra in ver. Defunctus.
- ¶ Positiones quando & à quo fieri debent. de iudici. nu. 9 car. 154
- ¶ Possessio vel quasi per binum actum inducitur, de consuetu. nu. 5. car. 18. & de cau. possessio. & proprie. nu. 10. c. 188
- Possessio vel quasi vnicò actu acquiritur vel perditur de consuetu. nume. 6. car. 18. & de cau. possessio. & proprie. nume. 8 car. 187
- Prius de possessione quàm de violentia cognoscendum est. de restitu. spoliato. nume. 9 car. 192
- Possessio de iure naturali est inducta, sed de iure ciuili approbata, & habes etiã aliqua de natura possessionis. de restit. spoliato. nu. 12 car. 192
- Possessio empta de scœnebre pecunia, si transeat in alium, nunquid is qui pecuniam soluit habeat idem beneficiũ contra alium extraneum possessorem, quod habet contra vsuariũ vel eius heredem. de vsuris nu. 18 car. 442
- ¶ Possessorium & petitorium an & quãdo possit simul intentari. de cau. possessio. & propria. nume. 7. car. 185. & nume. 9 car. 188
- ¶ Possidens sine titulo tenetur ad damna & lucra percepta & percipienda. de summo. nu. 22 car. 404
- ¶ Postulantes indignum quando priuentur potestate postulandi. de postulario. prælato. nu. 13 car. 21
- Postulare quid sit, & qui postulare possint. de postulan. nu. 1. car. 125. & qui à postulando repellantur. ibidem numero 5 car. 126
- Postulare an possint clerici coram iudice seculari. ibidem nume. 2. car. 126 & nume. 9 car. 127
- Postulare an possint monachi. ibidem numero 3 car. 126
- Postulare non possunt episcopi. ibid. numero 4 car. ea.
- Postulari quis debeat, & qualiter, & per quos postulatio fiat, de postulatio. prælato. nu. 3. & 4. car. 19. & nu. 5 car. 20
- Postulatio quid sit. de postula. prælato. nume. 2 car. 19
- Postulatio si de aliquo fuerit facta & non admissa, iterum in ecclesia eadem & eadem ordinatione postulari non debet. de electio. nu. 34 car. 30
- Postulationis effectus quis sit. de postula. prælato. nu. 6 car. 19
- Postulationem debet admittere superior, & si non admiserit iniuria fit postularo. de postula. prælato. nu. 9 car. 21
- Postulatione quod ius acquiratur. ibid. nu. 7. car. 20. & nu. 10 car. 21
- ¶ Practica procedendi in accusatione adulteri. de adulter. nu. 5 car. 431
- ¶ Præbenda quid sit, & quid sit canonica. de præben. nu. 1 car. 253
- Præbenda cui sit conferenda. ibidem numero 2 car. ea.
- Præbenda à quo conferri debeat. ibidem nume. 3 car. ea.
- Præbenda quomodo sit conferenda. ibid. nume. 4 car. ea.
- Præbenda infra quod tempus conferenda. ibid. nu. 5 car. ea.
- Præbenda quando nomine beneficii contineatur. ibi. nu. 7 car. 254
- Præbenda secunda recepta an prima vacet

Summæ Goffredi.

- cet ipso iure. ibi. nu. 8 car. ea.
 Præbenda quæ dicitur non vacare. de con
 cessio. præben. nu. 1 car. 257
 Præbenda an possit in perpetuum locari;
 vel ultra tempus vitæ locantis. ne præ
 lati vices suas. nu. 5 car. 408
 ¶ Predicationis sermo in quibus consistat;
 de tempor. ordina. nu. 41 car. 50
 ¶ Predicatores & minores an possint ubi
 que celebrare, de priuilegi. & excessi.
 priuilegiato. nu. 14 car. 466
 ¶ Prætor quis, & quot modis dicatur. de ra
 ptori. nu. 10 car. 434
 ¶ Prælati an inuitus cogi possint transire
 ad dignitatem maiorem. de transla. præ
 lato. nu. 4 car. 32
 Prælati in ecclesia sublimior aliis se
 deat, intra domum verò collegæ pres
 byterorum se aliis agnoscat, de tempo.
 ordi. nu. 52 car. 52
 Prælati an possint cogere clericos inui
 tos ad ordines recipiendos. de æta. &
 qualita. ordina. nu. 10 car. 61
 Prælati an possint seruum ecclesiæ suæ
 manumittere. de seruis non ordina.
 nume. 4 car. 75
 Prælati an transigere valeat in causa ec
 clesiæ sine consensu capituli, de tran
 sactio. nu. 6. & 7 car. 124
 Prælati cum capitulo potest ex causa
 suppressimæ personatum. vt eccle. be
 nef. siue dimi. conferan. nu. 9 c. 263
 Prælati aliquid ab ecclesia per simoniã
 extorquens duplicatum restituit. de si
 mo. nu. 24 car. 404
 Prælati an possint vices suas concedere
 sub pretio, & ad locationem & condu
 ctionem deducere. ne prælati vices suas
 sub annuo causa conce. nu. 1 car. 407
 Prælati in prædicatõ qualis esse debeat
 de cleri. percussio. nu. 1 car. 453
 Prælati an & quando excõicare possint
 subditos suos. de senten. excommuni
 ca. nu. 11 car. 485
 Prælati notatus de aliquo crimine, & si
 audiantur mala de eo, non facile cre
 dendum est. de tempor. ordi. nume
 ro 14 car. 44
 Prælati vel ordinarii iudicis officium qua
 le sit, & qualiter se habere debeat præ
 latus erga subditos. de offic. ordin. nu
 mero 8 car. 110
 Prælati & ecclesiarum rectores qualiter de
 beant se habere. de tempor. ordina.
 nume. 47. car. 51. & nu. 51 car. 52
 Prælati & maxime episcopi tenentur dis
 cordantes ad concordiam. de treuga &
 pace nu. 5 car. 119
 Prælati & ecclesiarum an & quãdo in ea
 rum negotiis requirere debeant consi
 lia & consensus quorum collegiorum.
 de his quæ fi. à præla. sine consen. capi.
 nu. 1. car. 260. & nu. 7. & 8 car. 261
 Prælati quando possint sine consilio cleri
 corum donare. ibi. nu. 7 car. 261
 Prælati quando dicantur excedere. de ex
 cessi. prælato. nu. 1 car. 459
 Prælati subscribentes se contractibus vsu
 rariorum an peccent. & intelligantur
 illos approbare. de vsur. nu. 35. c. 444
 Prælatorum sigilla faciunt instrumenta
 authentica. ibi. nu. 36 car. ea.
 ¶ Prescribi quæ possint, de prescriptio.
 nume. 4 car. 230
 Prescribi an possit cum mala fide, etiam
 longissimo tempore. ibi. nu. 9 c. 232
 Prescriptio quid sit, & in quibus locum
 habeat. ibi. nu. 1 car. 229
 Prescriptio canonica quæ requirat. ibid.
 nume. 2 car. ea.
 Prescriptio quibus modis interrumpatur.
 ibi. nu. 3 car. 230
 Prescriptio quæ contra ecclesiam Roma
 nam currat. ibi. nu. 6 car. 232
 Prescriptio qui sint effectus. ibid. nu.
 me. 8 car. 232
 Prescriptionum species quæ sint. ibidem
 nume. 5 car. 231
 ¶ Presentia testium facit vt instrumento cre
 datur. de proba. nu. 10 car. 206
 ¶ Preses prouinciæ non potest efficere vt
 furti damnatum non sequatur infam
 ia. de furt. nn. 22 car. 438
 ¶ Presumitur contra occultè dantes, faciè
 tes, & iudicantes, vt eccle. beneficia si
 ne dimi. confe. nu. 2 car. 263
 ¶ Presumptio quid sit de presump. io. nu
 mero 1 car. 221
 Presumptionum species quot sunt. ibid.
 nume. 2 car. ea.

Index

- Præsumptionum alia est iuris tantum, alia est iuris & de iure. ibi. nu. 3. c. ea.
- ¶ Præstans pro tempore obsequium, debet consequi beneficium, de magistris. nume. 5. car. 410
- Præstans ministerium iudicio seu vindictæ sanguinis irregularis efficitur. de homici. nu. 9. car. 425
- Præstans vxori opem ad furandum marito furti tenetur. de furt. nu. 19. c. 437
- Præuaricari quid sit. de calumniatori. nume. 2. car. 398
- Præuaricator quis dicatur. ibi. n. 4. c. 399
- ¶ Præuenire in actu occidere volentem an liceat. de homici. nu. 5. car. 425
- ¶ Precaria quid sit. de precario. n. 2. c. 266
- Precarium quid sit. de precario numero. 1. car. 266
- Precarium in quo consistat. ibidem numero. 3. car. ea.
- Precarium vnde dicitur. ibi. nu. 4. car. ea.
- Precarium & donatio quid differunt. inter se. ibi. nu. 5. car. ea.
- Precarium recipiens non tenetur nisi de lata culpa. ibi. nu. 9. car. ea.
- Precarium pluribus modis soluitur. ibid. nume. 11. car. ea.
- Precarium per quam actionem reuocari possit. ibi. nu. 11. car. 267
- Precarii contractus gratuitus, & similis commodato. ibi. nu. 2. car. 266
- Precarii & commodati differentia. ibid. nume. 8. car. ea.
- ¶ Primate vbi debeant consecrari. de eta. & quali. ordi. nu. 3. car. 59
- ¶ Primicerius quibus præsit. de offi. primice. nu. 1. car. 82
- Primicerio absente, ea, quæ officio ipsius incumbunt is exequitur, qui ei aut ordine aut eruditione proximus est. ibi. nume. 2. car. 89
- ¶ Primitiæ debentur ex præcepto domini. Item ex constitutione canonica. de deci. nu. 25. car. 298
- ¶ Princeps omnia iura in pectore habet. de rescrip. nu. 38. car. 13
- Principis auctoritas testamentum non solenne validat. ibi. nu. 13. car. 10
- Et facit ex nudo pacto dari actionem. ibi. nu. 14. car. ea.
- Princeps seculi & domini temporales non solū propter suā hæresim, sed propter hæresim aliorū, quos negligūt exterminare, qualiter puniantur. de hæreti. nume. 12. car. 416
- ¶ Priores per electionem canonicam instituti, an possint remoueri, de statu monacho. nu. 7. car. 310
- ¶ Priuilegiatus quando extimatur à foro, & quā non obstāte suo priuilegio possit cōueniri. de foro cōpeten. nu. 14. c. 160
- ¶ Priuilegiū quid sit. nu. 1. & 2. car. 463
- Priuilegium non est nisi indulgēt speciale. ibidem.
- Priuilegiū cōcedereq̄ possint. ibi. n. 4. c. e.
- Priuilegium datū ad eligendum tātō tempore durat, quātō tempore durat actio super qua priuilegium indulgetur. ibi.
- Priuilegium quibus modis tollatur. ibid. nume. 5. car. ea.
- Priuilegium an tollatur per pactum. ibi. nu. 6. & 7. car. 464
- Priuilegium concessum aliquibus quod non possint suspendi interdici vel excommunicari ab alio archiepiscopo vel episcopo, quō intelligat. ibi. nu. 12. c. 466
- Priuilegia verba obscura à quo sint interpretanda. ibi. nu. 8. car. 465
- Priuilegia an sint perpetua. de rescript. nume. 50. car. 15
- Priuilegia singulorum non faciunt communem legem. de sortilegi. nu. 4. c. 449
- Priuilegiorum species quot sint de priuilegiis. nu. 3. car. 463
- ¶ Probati quid debeat. de probatio. numero 7. car. 207
- Probant vterq̄ actor & reus in duplicibus iudiciis. ibi. nu. 14. car. 207
- Probatio quid sit, de probatio. n. 1. c. 204
- Probatio vnde dicatur, & cui incumbat. ibi. nu. 2. car. ea.
- Probatio negatiuæ an & quando, & à quo fieri possit. ibi. nu. 3. & 4. car. ea.
- Probatio an & quando reo incumbat. ibi. nume. 5. car. 205
- Probatio iudici fieri debet. ibi. nu. 6. c. ea.
- Probatio quā facienda. ibi. nu. 13. c. 207
- Probatio an admittatur contra præsumptionem iuris & de iure, de præsumptioni. nu. 3. car. 221
- Probatio

Summæ Goffredi.

- Probatio per inspectionem oculorum. qñ fieri debeat. de consangu. & affinita. numero 1** car. 367
Probatio quomodo fienda quòd infidelis non vult cohabitare fideli, vel cohabitans blasphematur, vel trahit fidelem ad mortale peccatum. de diuorciis. numero 10 car. 385
Probationum quot species sunt. de probatio. nu. 8 car. 205
Probationu tēpora. de regula. n. 5. c. 300
¶ Proconsul ubiq; proconsulariis insigniis utitur, & voluntariam iurisdictionem exercet. Item & legatum de latere Pape. de vsu pallii. nu. 5 car. 35
¶ Procurans vel impediens ne ad eum citatio veniat, p citato haberi debet. vt lite non contest. nō proceda. n. 4. c. 170
¶ Procuratio quare debeatur, & qualiter in probationibus se habere debeant & considerare habeant superiores, de censib. nu. 10 car. 321
Procuratio an à pauperibus ecclesiis exigatur. ibi. num. 11 car. ea.
Procuratio non venit in generalē remissionem iuris episcopalis, quia nec visitatio nec correctio remitti potest. ibi. nume. 13 car. ea.
Procuratoris effectus quis sit. de procurato. nu. 21 car. 133
¶ Procurator quis dicatur, de procuratori. nu. 1 car. 128
Procurator ad iudicia, & procurator ad negotia qualiter differat. ibi. n. 2. c. ea.
Procurator qualiter constituatur. ibi. nume. 3 car. ea.
Procurator quando non admittatur. ibi. nume. 9 car. 130
Procurator an in cā denuntiationis, vel in causa inquisitionis interuenire possit. ibi. nu. 12 car. ea.
Procurator appellans an teneatur prosequi appellacionem. nu. 19 car. 133
Procurator & minor, & fœmina, & quilibet alius inhabilis potest causas absentis allegare in criminalibus. ibi. numero 22 car. 134
Procurator syndicus, œconomus, actor, defensor, & vice dominus in quo interesse differant. de syndico. nu. 5 car. 134
Procurator quando admittatur in criminalibus. de accusa. nu. 14 car. 395
Procurator ad negotia, ante lites contestationem potest alium procuratorē substituere, procurator verò ad lites nō, nisi post lites contestationem, de offi. archipresbyte. nu. 3 car. 88
Procuratoris officium quale sit. de procuratori. nu. 18 car. 133
Procuratoris ab officio excluditur, qui se ingerit. de iure patrona. nu. 18. car. 318
Procuratoris contumacia an & qñ domino noceat, vt lite non conte. non proceda. ad testi. exceptio. nu. 10. car. 172
Procuratoris confessio quādo noceat domino. de confessis. nu. 4 car. 202
Procuratorē quis cōstituere possit, & q non. de procuratori. nu. 5. & 6. car. 129. & nu. 7. & 8 car. 130
Procuratorem constituere an. quis cōpelatur in causis grauib; & quæ causæ graues sint, in quibus quis si vult potest constituere procuratorem. ibidem nume. 3. car. 131
Procuratores dantur in causis ciuilibus, & quando in criminalibus. ibid. nu. 11. car. 130. & num. 22 car. 134
Procuratores an & qñ possint constitui præsente vel absente aduersario, & qui constitui possint. ibi. nu. 14. car. 131
¶ Procuratorium mandatū quando finitur. ibi. nu. 20 car. 133
¶ Professio quid sit. de regulari. numero 4. car. 299
Professionis præsumptio quando oriatur ibi. nu. 14 car. 301
¶ Prohibitio in casibus nihil operatur. de fimo. num. 31 car. 406
¶ Promissiones vel concessiones de non vacantibus quare reprobentur. de concessio. præben. nume. 5 car. 258
¶ Promotus aliquo ordine prætermisso ordinans alios, an ordines conferat, de æta. & qualita. ordinar. nu. 7. car. 60
Promotus furtiuè an possit in ordine ministrare, & an cum tali valeat dispensari, & per quem. de eo qui furti. ordi. susce. nume. 2 car. 458
Promouendus an sit, credens contrahere cum virgine, qui eam corruptam inuenit.

Index

- nit. de bigamis. nu. 6 car. 82
- Promoueri an possit mutilatus in magnis & apparentibus membris, de cor-
po. viciat. nu. 3 car. 79
- Promoueri potest, oculū vnum alio habens
grōsiorem, vel vtrunque eminētē. ibi. nu. 6 car. ea.
- Promoueri non potest, & promotus deicitur,
qui sibi manus violeutas intulit. ibi. nu. 7 car. ea.
- Et quid de eo qui sibi virilia amputat vt
sit castratus. ibi. num. 8 car. 80
- Promoueri an possit ille, qui aliquā fornicarie
deslorauit, & illam postea in vxorem duxit.
de biga. nu. 5 car. 82
- Promoueri an possit habens vnam vxorē
quam non cognouit, & illa mortua duxit
aliam virginem, & cognoscit, vel è cōuerso,
primam cognoscit secundam non. ibi. nu. 7 car. ea.
- Promoueri an possit ille qui contraxit cum
virgine, & cognouit eam, illa post modum
cognoscitur ab alio, deinde maritus ignorans
hoc, cognoscit illā, & an efficiatur irregularis.
ibi. n. 8. c. e.
- Promoueri an possit qui matrimonium cum
vidua contrahit. ibi. nu. 10 c. 83
- Cætera vide supra in ver. Maritus.
- ¶ Pronomen ego an sit de substantia forme
baptismi. de baptis. nu. 5 car. 327
- ¶ Propinquitates ortæ ex cognatione spiri-
rituali, q̄ cōtrahitur in baptismo quot sint.
de cognatio. spiritua. nu. 2. c. 363
- ¶ Proventus beneficii vacantis an possint
per prælatum vel capitulum in certos vsus
conuerui. vt eccle. benefi. sine dimi. conseran.
nu. 8 car. 263
- ¶ Pubertas qualiter proberur. de desponsa.
impube. nu. 2 car. 347
- Pubes si contrahit cum impubere non potest
separari donec perueniat ad annos legitimos.
ibi. nu. 16 car. 348
- Pubes factus liberum habet consentit in
matrimonium, vel dissentire. ibid. numero 7
car. 347
- Pubes si contrahit cū impubere nec expectat,
sed cū ali. contrahit p verba de p̄senti,
an matrimonium teneat. ibid. numero 10
car. 349
- ¶ Publici latrones & nocturni de popula-
- tores agrorū an possint impune occidi.
de immunita. eccle. nu. 10 c. 338
- ¶ Pueri egressi ex quibus causis excusentur.
de regulari. nu. 6 car. 300
- Pueri septennes doli capaces an ex delicto
obligētur. de delict. pue. n. 1. c. 452
- Pueri an deierent. ibi. nu. 4 car. ea.
- Pueris delinquentibus qualiter subueniatur.
ibi. nu. 2 car. ea.
- ¶ Pugnantium in duello poena quæ sit. de cleri.
pugnan. in duello. nu. 4 c. 429
- ¶ Purgatio qd sit, & quot sint species purgationis.
de purga. cano. nu. 1. c. 467
- Purgatio cui & quando sit indicenda. ibi. nume. 2 car. ea.
- Purgatio vulgaris quid sit, & quare sit
prohibita. de purgatio. vulga. num. 1. & 2.
car. 468
- Purgationis forma. de purga. cano. numero 3
car. 467
- Purgatus an possit super eo de quo purgatus
est accusari. ibi. nu. 4 car. ea.
- ¶ Purificatio qualiter olim fiebat, & an
hodie sit seruanda, de purificatione post partum.
nu. 1 car. 335

Q

VADRAGESIMAE tēpore in criminalibus causis sunt ferie
de feriis. nu. 2 car. 178

¶ Quæstiones restitutoria priuilegia. de ordine
cognitio. nu. 7 car. 182

Quæstiones diuersæ in idem iudicium ductæ,
qualiter debeant ordinari. de ordine cognitionum.
nu. 1 car. 180

Quæstiones incidentes quæ dicantur, & quæ
emergentes. ibi. nu. 3. & 4. c. 181

Quæstiones præiudiciales quæ dicantur. ibi.
nu. 5 car. ea.

Quæstiones possessoriae tot sunt, quot sunt
interdicta possessoria. de cau. possessio. & proprietat.
nu. 1 car. 184

¶ Qualitates in iudice ordinario considerande,
de offi. ordina. nu. 4. c. 109

¶ Quærela inofficium testamenti dicitur mixta
inter ciuilem & criminalem. q̄ matrimo. accusa. poss.
nu. 1 c. 380

Querelam proponens petitionem hæreditatis
exercet. ibidem.

Quos Deus coniunxit homo non separet, & quō
intelligatur, de rescrip. n. 7. c. 9

Summæ Goffredi.

R

- R**APINA qualiter fiat. de raptoribus. nu. 2 car. 433
 Rapina quid proprie sit. ibid. numero 2 car. ea.
 Rapta an possit nubere raptori. ibid. numero 8 car. 434
 Raptor vitium rapinæ non purgat licet rem restituat. de tempori. ordinatio. & c. nu. 18. car. 45
 Raptor duobus modis dicitur. de raptori. nu. 1 car. 433
 Raptori contriçto quare sepultur negatur. ibi. nu. 6 car. 434
 Raptores qualiter puniantur. ibi. nu. 5. c. 433. & nu. 6. 7. 8. & 9 car. 434
 Raptus, vide supra in ver. Fornicatio.
 ¶ Ratura an & quando inducat falsitatē. de cri. falsi. nu. 9 car. 447
 ¶ Ratum habens manus iniectionem in clericum, an incidat in canonem. de senten. excommunicata. nu. 48 c. 493
 ¶ Ratio quare in rescriptis requiritur mētio in secundo vt primum tollatur, nō autem requiritur in legibus vel testamentis, de rescrip. nu. 37. & 40 c. 13
 Ratio quæ sit, quare si vir & vxor confiteatur se adulterium commisisse statur ipsius confessioni, non autem statur si confiteantur consanguinitatem vel affinitatem. de clandestini. desponsal. numero 8 car. 352
 ¶ Ratiocinia quæ dicantur de obligat. ad ratiocini. nu. 1 car. 77
 Ratiocinia quæ impediunt promoueri. ibi. nu. 2 car. ea.
 ¶ Recepto in canonicum & in fratrem ad primam vacantem acquiritur ius canonicæ. de concessio. præben. nu. 4. c. 258
 ¶ Recipiendi an sint ab hæresi redire volētes, de hæreticis. nu. 14 car. 416
 Recipiens aliquid pro testimonio ferendo qualiter puniatur. de testi. cogen. numero 6 car. 217
 Recipientes an possint obicere recepto, quod contra concilium sit receptus. de concessio. præben. nu. 6. & 7 c. 258
 ¶ Reconuenienti nolens respondere quādo puniatur. de mutuis petitiō. n. 5. c. 166
 Reconuentio apud quem, & quando fieri debeat. de mutuis peti. nu. 1. car. 164. & nu. 2. & 3 car. 165
 Reconuentio quando cesset, & quotam quo iudice fiat. ibi. nu. 4. & 5 c. 166
 ¶ Rectores ecclesiarum qualiter debeant se habere, de tempori. ordina. num. 47. car. 51. & nu. 51 car. 52
 ¶ Recusatio quando habeat locum in criminalibus. vr lite pen. nihil innouet. nume. 3 car. 199
 Recusatio iudicis quibus ex causis fiat. de appellatio. num. 19. car. 242. & numero 23. car. 243
 Recusatio iudicis infra quot dies fieri debeat. ibi. nu. 24 car. 243
 Recusationis effectus. ibi. nu. 45. c. ea.
 ¶ Regressio iure postliminii non restituuntur stipendia eius temporis quo fuit apud hostes. de clerico excō. ministrā. nume. 4 car. 456
 ¶ Regula quid sit, & vnde dicatur. de regul. iur. nu. 1 car. 498
 Regula omnis res per quasq; causas nascitur, per easdem dissoluitur, quomodo intelligatur. ibi. nu. 3 c. 499
 Regula quod dubia in meliorem partem sunt interpretanda, qualiter sit intelligenda. ibi. nu. 4 car. ea.
 Regula quicquid in sacratis Deo rebus & episcopis agitur, pro sacrilegio reputatur, quomodo sit intelligenda. ibid. nume. 9 car. 500
 Regula qui ex timore facit præceptum aliter quā debeat facit, qualiter intelligatur. ibi. nu. 10 car. ea.
 Regula non potest esse pastoralis excusatio, si lupus oves comedat, & ipse nescit. declaratur. ibi. nu. 12 car. ea.
 Regulæ quod vitilius scandalū nasci permittitur quā veritas relinquatur, sensus. ibi. nu. 5 car. 499
 Regulæ quod est illicitum necessitas facit licitum, explanatio. ibi. nu. 6. c. ea.
 Regulæ quod latenter, aut per vim, vel aliās illicite introductum est, nulla debet stabilitate subsistere, declaratio. ibi. nu. 7 car. ea.
 Regulæ quod index a tormentis incipere non debet intellectus. ibi. nu. 8 c. 500
 Regulæ offendens, in vno factus est oīum reus.

- rens intellectus. ibi. nu. 11. car. ea.
- Regulæ indignum est, & à Romanæ ecclesie consuetudine alienum, vt pro spiritualibus facere quis homagiū cōpellatur, declaratio. ibi. nu. 13. c. ea.
- Regulæ vndæ summatur. ibi. nu. 2. c. 498
- Regulæ assignantur quarum instructio- nis geneologia arboris consanguinitatis explanatur. de consanguini. & affini. nume. 2. car. 368
- Regulæ assignata in arbore affinitatis p quas affinitatis gradus & genera digno scuntur. ibi. nu. 11. car. 371
- ¶ Regulares qui dicantur. de regulari. nume. 1. car. 299
- Regulares tria profiteri debent. ibid. numero 3. car. ea.
- Regulares magis sunt astricti obedire suo priori, quàm clerici seculares suo episcopo. de maiorita. & obediens. numero 10. car. 117
- ¶ Relatio fit tribus de causis. de appella. nume. 30. car. 245
- ¶ Religionem ingredi quando possit alter coniugum altero inuito. de conuersio. coniugato. nu. 1. & 2. car. 302
- Et quid si altero absente & ignorante. ibi. nu. 3. car. 303
- Religionem intrare nunquid adulter possit innocente inuito. ibi. nu. 8. car. 304
- Et an sufficiat vnum ex coniugibus simpliciter consentire, vt alter ad religionem transeat, vel necesse sit ipsum qui remanet in seculo vitam mutare. ibid. nume. 9. car. ea.
- Religionem intrare, vel ordinem sacrum assumere an possit ille qui iurat solvere ad certum tempus, scribere, vel aliud honestum opus facere, ante quàm faciat quod iurauit. de obligatis ad ratiocin. nu. 3. car. 78
- ¶ Religiose domus quæ dicantur. de religio. domi. nu. 1. car. 311
- Cætera vide supra in ver. Domus religiose.
- ¶ Religiosi an ad decimas teneantur. de deci. nu. 6. car. 294
- Religiosi qui sint. de regulari. nu. 2. c. 299
- Religiosi si acquiruntur capellas ex donatione episcopi, quid in illis habeant.
- de capell. monacho. nu. 3. c. 313
- Religiosis licitum est ad artiorem se transferre religionem petita licentia, quantum non obtenta. de religiosis domibus numero 6. car. 312
- ¶ Reliquiæ quæ, & qualiter venerari debeant. de reliqui. & veneratio. sancto. numero 1. car. 332
- Reliquiæ approbatæ non debent venales exponi. ibidem.
- ¶ Remedia quæ prodita sint contra contumaces. de dolo. nu. 8. car. 195
- ¶ Remissio quando fiat in contractu locationis. de loca. nu. 12, & 14. c. 275
- Remissio si fit generalis non venit iurisdictionis, nec visitatio, nec procuratio, nec cathedralicæ. de transactio. nu. 5. c. 123
- Remissione in generali, seu concessione siue exemptione, quæ veniant. ibidem.
- Remissiones priuatas quis possit facere, & quis generales. de pœnitens. & remissio. nu. 23. car. 480
- ¶ Remittens dare intelligitur. de renunciatio. nu. 8. car. 37
- ¶ Renunciando beneficio in quo casu quis efficiatur simoniacus, de renuntia. numero 9. car. 37
- Renunciare priuilegio fori an possit clericus. ibi. nu. 3. & 5. car. ea.
- Renunciare non compellitur quis inuitus. ibi. nu. 7. car. 37
- Renunciare quis possit. ibi. nu. 1. c. 35
- Renuntjari quibus possit. ibi. nu. 2. c. ea.
- Renuntians an possit pœnitere post renuntiationem. ibi. nu. 6. car. 37
- Renuntiatio quid sit. ibi. nu. 1. car. 35
- Renuntiationis effectus q fit. ibi. n. 6. c. 37
- ¶ Repetens vsuras an sit audiendus nisi restituat per se extortas, & quid in hoc casu iudex facere debeat, si dicat se paratum esse restituere, si quis petat. de vsur. nu. 23. car. 442
- ¶ Repulsus ab accusando matrimonio an admittatur ad denunciandum, qui matrimonio. accusa. poss. nu. 4. car. 385
- ¶ Requisita ad hoc vt quis incurrat canonem, si quis suadente, de sentent. exco- mu. nu. 50. car. 494
- ¶ Res inter quosdã iudicata aliis non puidat. de constitutio. nu. 22. c. 7

Summæ Goffredi.

- Res ecclesiæ an in iudiciū deduci possint per prelatū electū sed non confirmatū de electio. nu. 30 car. 29
- Res quæ commodari possunt. de commoda. nu. 5 car. 267
- Res vendita an possit manu militari ab invito venditore extorqueri. de emptio. nu. 6 car. 272
- Res iusto pondere & mensura vendi debet. ibi. nu. 7 car. ea.
- Res quæ permulari possunt. de rer. permulari. nu. 3 car. 276
- Res quæ in feudum concedi possunt. de feudo. nu. 3 car. 277
- Res vni pignorata alteri pignori non potest. de pignori. nu. 14 car. 280
- Res sacratæ & diuinis dicatæ qualiter seruentur, de custo. Eucharistia. numero. 3 car. 331
- Res donata ecclesiæ sub conditione si nō alienetur, an ecclesiā alienatē reuocetur donatio. de condi. appositis & c. nume. 5 car. 356
- Res donata ecclesiæ ex quibus causis alienari valeat, & donatio reuocari non possit. ibi. nu. 6 car. ea.
- Res empta ex scænebra pecunia si perueniat ex titulo lucratiuo ad eum qui soluit vsuras, an is ad quem prius ex simili causa peruenerit res eadem libere retur, vt contra eum agi non possit. de vsur. nu. 20 car. 442
- Rem alienam an quis vendere possit, & an sit in bonis. de pignori. nu. 8. c. 279
- Rescriptum quid sit. de rescrip. nu. 2. c. 9
- Rescriptum quis possit concedere. ibid. nume. 4 car. ea.
- Rescriptum à quo possit impetrari. ibi. nume. 5 car. ea.
- Rescriptum contra consuetudinem non valet. ibi. nu. 18 car. 10
- Rescriptum modicam vel leuem læsionē continens valet. ibi. nu. 20 car. ea.
- Rescriptum enormem læsionem inducēs, & in totum alterius ius absorbens, non valet. ibi. nu. 23 car. 10
- Rescriptum denegandum est vbicunq; denegatur petitio. ibi. nu. 24 c. 11
- Rescriptum qualiter tollatur. ibid. numero. 25 car. ea.
- Rescriptum primum generale quādo elidatur per posterius speciale. & quid si vtrunq; est speciale. ibidem nume. 28. & 29 car. 12
- Rescriptum ab appellato impetratū infra tempus appellationi præfixum nō tenet. ibi. nu. 31 car. ea.
- Rescriptum ab excommunicato impetratum eliditur. ibi. nu. 32 car. 13
- Rescriptum lite pendente obtentum nō valet. ibi. nu. 33 car. ea.
- Rescriptum tollitur ex vitio visibili & inuisibili. ibi. nu. 34 car. ea.
- Rescriptum an & quādo elidat suggestio falsitatis, vel suppressio veritatis. ibi. nume. 43 car. ea.
- Rescriptum impetratum per alium sine mandato domini, an elidatur. ibidem nume. 44 car. 14
- Rescriptum à quo interpretetur de dubio super eo cōtingente. ibi. nu. 47. c. e.
- Rescriptū speciale quid sit. ibi. nu. 53. c. 15
- Rescriptum secundū impetratum, non faciens mentionem de primo, non valet, de offic. & potesta. iudi. delega. nume. 26 car. 100
- Rescriptum incitatoriis literis insertum quō ad inducias denegādas pro libello habetur. de libelli obla. nu. 11. c. 164
- Rescripta quādo vim constitutionis habeant. de rescript. nu. 1 car. 9
- Rescripta an faciant ius ibi. nu. 3. c. ea.
- Rescripta iuri contraria sunt abiiciēda. ibi. nu. 15 car. 10
- Rescripta damnosa fisco, vel vtilitati publicæ sunt abiiciēda. ibi. nu. 19. c. ea.
- Rescripta an sint stricti iuris, vt ad alias res vel personas non extendantur. de rescript. nu. 46 car. 14
- Rescripta generalia quæ sint. ibidem nume. 52 car. 15
- Rescripta quæ conferant meram executionem. ibid. nu. 56 car. 16
- Rescripta quare contineant ius commune. ibi. nu. 59 car. ea.
- Rescripta quæ gratiam specialem contineant. ibi. nu. 60 car. ea.
- Rescripta quare stricti iuris dicantur. de offi. delega. nu. 6 car. 94
- Rescriptorium verba quis interpretetur. de verbo.

- de verbo. signi. nu. 4 car. 496
- Rescriptorum vis atq; potestas quæ sit. de rescrip. nu. 6 car. 9
- Rescriptorum vitia quædam visibilia & quædam inuisibilia. ibi. nu. 34. c. 13
- Rescriptorum auctoritas per quantum tempus duret. ibi. nume. 48. car. 14. & nume. 49 car. 15
- Rescriptis duobus impetratis, cum dubitatur de prioritate & posterioritate, quid sit agendum. ibi. nu. 27 car. 12
- Cætera vide supra in ver. Ratio.
- Residere quid sit, & qualiter clericus de beat residere, de cleri. non resident. in eccle. nu. 1. & 2 car. 251
- Restituenda quæ sint, de restituito. spoliato. nu. 4 car. 190
- Restituendus regulariter est quilibet ab alio quam a suo iudice spoliatus. ibid. nume. 2 car. 189
- Restituere qui possint. de restitui. in integ. nu. 8 car. 141
- Restitutio in integrum quibus & quando cõpetat, de restituito. in integ. nu. 1. 2. & 3. c. 138. & nu. 4 car. 139
- Restitutio a sententiã an alia sit, quam restitutio ad appellandum. ibi. nu. 6. c. 141
- Restitutio qualiter fieri debeat. ibidem nume. 7 car. 141
- Restitutio in integrum quid sit. ibidem nume. 12 car. 142
- Restitutio quando fieri debeat. de restituito. spoliato. nu. 3 car. 190
- Restitutio vt peti possit quatuor sunt prædita remedia. ibi. nu. 5 car. 191
- Reus ab instantia iudicii absoluitur, si actio inepta proponitur, de libelli oblatio. nu. 5 car. 163
- Reus non reconueniens congruo tempore an saluam habeat quæstionẽ in alio iudicio, de mutuis petitiõ. nu. 3. c. 165
- Reus an possit probare innocentiam & excusationem per familiares & cubicularios. de accusatiõ. nu. 24 c. 397
- Reo quando incumbat probatio. de probatio. nu. 5 car. 205
- Rex Francorum Ludouicus prædecessor Pipini patris Caroli quare fuerit depositus a Zacaria Papa. de hæreti. nume. 13 car. 416
- Rigor iustitiæ quando temperandus, de tempore. ordina. nu. 39 car. 49
- Rubrica prima in hoc opere ponitur de sum. Trinita. & fide Catholica, & quare. de summa Trini. nu. 2 car. 4

S

- Sacerdos non fit cuius uxorem constat adulterium commississe, de bigamis nu. 8 car. 82
- Sacerdos ieiunium missam celebrare debet de celebra. missa. nu. 6 car. 324
- Sacerdos nunquid post medicinam sumptã possit celebrare. ibi. nu. 7 car. 325
- Sacerdos an celebrare possit post potum aquæ calide vel frigidæ. ibi. nu. 8. c. ea.
- Sacerdos pransus an conficiat sacramentum. ibid. nu. 9 car. ea.
- Sacerdos an peccet vel simoniã committat missam pro denariis celebrãdo, vel alia officia exequendo. de simo. nume. 37. car. 406
- Sacerdos si generat filiũ de vxore legitima, cũ qua matrimoniũ cõtraxit in laicatu, vel cõstitutus in minoribus ordinibus, an sit ille filius legitimus, de filiis presbyte. ordi. nu. 7 car. 72
- Sacerdoti est confitendum de poenitenti. & remissio. nu. 16 car. 478
- Sacerdoti proprio confiteri quando quis non teneatur. ibi. nu. 17. & 18. c. 479
- Sacerdotẽ an faciat clericatus & sacerdotium de cleri. per sal. pro. nu. 2. c. 458
- Sacerdotes an postulare possint. de postulan. nu. 4 car. 126
- Sacerdotes sacri Deo vacare tenentur. nec cleri. vel mo. secu. nego. nu. 6. car. 340
- Sacerdotio translato, necesse est vt legis translatio fiat. de constitu. nu. 2 c. 5
- Sacramentum fidelitatis exigitur ab electo confirmato & consecrato & quæ sit forma. de electio. nu. 37 car. 31
- Sacramentum quid sit, quid signum, sacrificium & misterium, de sacrament. non iteran. nu. 1 car. 66
- Sacramentum fidei & baptismi primum est, & fundamentum ac ianua omnium sacramentorum. de conuersio. infideli. nume. 2 car. 305
- Sacramentũ cõficiendũ est de azimis, nõ de fermentato, de celebra. missa. n. 11. c. 325

Summæ Goffredi

- Sacramentum an conficiatur ex pane de lolio facto. ibi. nu. 12 car. ea.
- Sacramenta vera cōferūt. & verum corpus Christi conficiunt hæretici, excōicari, simoniaci in ordine, schismatici, depositi, suspensū. vel interdicti. & quando. de tempo. ordinā. nu. 8 car. 43
- Sacramenta ecclesiastica vnitatis sunt, & diuidi non debent. de æra. & qualita. ordinan. nu. 4 car. 59
- Sacramenta quare instituta fuere. de sacramen. non iteran. nu. 5 car. 67
- Sacramentorum quot species sint. ibid. nume. 2 car. 66
- Sacramentorū effectus q̄s sit. ibi. n. 3. c. ea
- Sacramentorum quæ sint reiterabilia. & quæ non. ibi. nu. 4 car. 67
- ¶ Sacre res an obligari possint. de pignori. nu. 10 car. 279
- ¶ Sacrificium vide, supra in ver. Sacramentum, vers. ii.
- ¶ Sacrilegium committens in ecclesia, an ab ecclesia defendatur, de immu. eccle. fia. nu. 11. car. 338
- ¶ Sacrifista idem est quod thesaurarius, & ad ipsum q̄n pertineat thesauri custodia. & quæ alia cōpetāt officio sacrifici. de offi. sacrifici. n. 1. cū seq. c. 88
- ¶ Sarraceni q̄ dicātur de iudeis. n. 3. c. 411
- Sarraceni debent in terris Christianorū vti habitu per quē à Christianis discernantur. ibi. nu. 12 car. 412
- Cætera vide supra in ver. Iudæi.
- ¶ Satisfactio pecuniaria pro iniuria illata clerico, cui applicetur. de senten. ex communica. nu. 21 car. 489
- Satisfieri qualiter debeat pro peccato de pœnitē. & remissio. nu. 11. c. 478
- ¶ Schisma qd̄ sit, de schismati. n. 1. c. 417
- Schisma in quo ab hæresi differat. ibi. nu. 2 car. ea.
- Schismaticus volēs redire ad vnitatē ecclesie qd̄ peragere debeat. ibi. n. 5. c. e.
- Schismatici à quo puniātur. ibi. n. 3. c. e.
- ¶ Scholares. clerici & ciues an habeāt priuilegiū autenc. habita. C. ne filius pro pat. de foro competen. nū. 12. c. 160
- ¶ Sciēs episcopū suū notoriū fornicatorē, vel occultū simoniacū, nunq̄d à tali ordinē recipiat. de tēpo. ord. n. 10 c. 43
- ¶ Scriptum authenticum quod dicatur. de fide instr. nu. 3 car. 218
- Scriptura priuata an fidem faciat. ibi. nu. 4 car. ea.
- ¶ Scrutiniū in electione per quot fieri de beat. de electio. nu. 7 car. 24
- Scrutiniū quotuplex sit. ibi. nu. 28 c. 29
- Scrutiniū qd̄ sit, de scruti. nu. 1 car. 56
- Scrutinium quando, & per quos fieri de beat. ibi. nu. 2 car. 56
- Scrutiniū forma quæ sit. ibi. nu. 3 c. 56
- ¶ Secundæ nuptiæ contrahi non debent nisi certū sit de morte primi mariti, vel primæ vxoris, de secun. nupti. numero 7 car. 391
- Secundas nuptias contrahere an sit licitum. ibi. nu. 1 car. 390
- Secundo nubentes an sint benedicendi. ibi. nu. 2 car. ea.
- ¶ Secularis clericus quare possit esse episcopus regularium, non tamen eorum prepositus, prior, vel abbas. de tempo. ri. ordina. nu. 5 car. 42
- ¶ Sedes quando dicatur vocare. ne sede vacan. nu. 1 car. 259
- ¶ Semen an sit deducendum in solutione decimæ. de deci. nu. 12 car. 296
- ¶ Senatus an legem condere possit. de cōstitutio. nu. 10 car. 6
- ¶ Senes an possit contrahere matrimonium de frigi. & malef. nu. 3 car. 374
- ¶ Sententia quid sit, & sententiæ species duæ assignantur, de senten. & re iudica. n. 1. c. 233. & nu. 2. & 5 car. 234
- Sententia diffinitiuā an per eundem iudicem reuocari possit. ibi. nu. 5 car. ea.
- Sententia diffinitiuā qualiter proferri de beat. ibi. nu. 7 car. 235
- Sententia an rescindatur prætextu nouorum instrumentorū. ibi. nu. 11 c. 237
- Sententia quo remedio subleuetur. ibi. nume. 12 car. ea.
- Sētētia q̄n nō sit statim executioni mittēda. de iudi. nu. 13 car. 155
- Sētētia excōmunicationis si lata est ab ordinario, vel delegato, & à summo Pontifice cōfirmata, an ille qui tulit possit ab ea absolueri de cōfirma. vti. vel inuti. nume. 4 car. 247
- Sētētia excommunicationis q̄n liget. de senten

- senten. ex com. nu. 17 car. 487
 Sententia lata per falsas literas non debet
 executioni mandari. de cri. fal. nu-
 me. 14. car. 448
 Sententia ex falsis literis lata sine t'p'is pra-
 finitione est retractanda. ibi. n. 16. c. e.
 Sententia per collusionem lata est nulla.
 de collusio. detegen. nu. 4 car. 451
 Sententia insurgens ex purgatione vulga-
 ri an valeat retractari, de purgatio.
 vulga. nu. 3 car. 468
 Sententia executio in quibus casibus fit
 differenda. de offi. deleg. nu. 21. c. 98
 Sententia diffinitiva qui sint effectus. de
 senten. & re iu. nu. 10 car. 236
 Sententiam interlocutoriam iudex pot
 reuocare. ibi. nu. 2. & 3 car. 234
 ¶ Sepeliri apud quam ecclesiam quis de-
 beat, de sepulch. nu. 3 car. 290
 Sepultura quid sit. ibi. nu. 1 car. ea.
 Sepultura ecclesiastica quibus interdica-
 tur. ibi. nu. 5 car. ea.
 Sepultura ecclesiastica an sit deneganda
 mortuo i tormentis. de tornea. n. 4. c. 428
 Sepultura ecclesiastica ex quibus causis
 denegatur. ibi. nu. 5 car. ea.
 ¶ Sequestratio quid sit. & quid sit seque-
 ster. de seque. possessio. nu. 1 car. 200
 Sequestratio quor modis fiat. ibi. n. 2. c. e.
 Sequestratio regulariter est prohibita.
 ibi. nu. 3 car. ea.
 Sequestratio quibus modis permittatur.
 ibi. nu. 4. & 5 car. ea.
 ¶ Seruitutes an possint pignori obligari
 de pignori. nu. 8. & 9 car. 279
 ¶ Seruus fugitiuus quis dicatur. de tem-
 po. ordinatio. nu. 17 car. 45
 Seruus an possit ordinari. de ser. non or-
 dinan. nu. 1 car. 74
 Quid si fuerit ordinatus sine manumissio-
 ne, an in seruitute reuocet. ibi. n. 2. c. e.
 Seruus ecclesie an possit a praelato manu-
 mitti. ibi. nu. 4 car. 75
 Seruus manumissus & ordinatus in eccle-
 sia a qua extiterit manumissus, an pos-
 sit ecclesiam illam deserere, ibi. remissiuè.
 Seruus alienus consecratus quare red-
 ditur domino, & non res aliena & con-
 secrata. ibi. nu. 7 car. 76
 Seruum suum ordinandum in clericum
 si quis manumittat an possit ei impo-
 nere vt sibi dicat horas. ibi. nu. 5. c. 75
 Et quid si dominus seruum vendiderit,
 quem dicit se inuito & ignoranter or-
 dinatum fuisse, vbi haec causa status
 agatur. ibi. nu. 6 car. ea.
 Seruus an testificari possit. de testib. nu-
 mero. 2 car. 209
 Seruus an possit contrahere matrimonium
 & cum qua, de con. seruo. nu. 1. c. 360
 Seruus cui obedire teneatur, si eo tempo-
 re quo dominus seruitium exegit, vxor
 petit debitum. ibi. nu. 2 car. 361
 Seruus iudeorum a Christiano redemptus
 an fiat seruus redimentis de iudeis.
 nume. 18 car. 413
 Serui iudeorum qualiter liberentur & re-
 dimantur. ibi. nu. 17 car. 412
 Serui & filii. an furtum committant in
 rebus dominorum & paratum. de furt.
 nume. 20 car. 437
 ¶ Sigillum capituli vel conuentus fidem
 facit. de cleri. peregrin. nu. 5 c. 84
 Sigillum authenticum qui habere dicantur.
 de fide. instru. nu. 3 car. 218
 Sigillo episcopi creditur. de proba. nu-
 mero 16 car. 208
 Sigilla praetorum faciunt instrumenta
 authentica. de vsur. nu. 36. car. 444
 ¶ Signum, vide supra in vers. Sacramen-
 tum. ver. ii.
 ¶ Simonia quid sit. de simo. nu. 1. c. 400
 Simonia vnde dicta. ibidem. nume-
 ro. 2. car. ea.
 Simonia committitur tribus speciebus nu-
 meris. ibi. nu. 3 car. ea.
 Simonia voluntate sola committitur. ibi.
 nu. 4. car. 401. & nu. 9 car. 402
 Simonia an committatur si aliquid detur
 pro calice seu vestibus benedicendis.
 ibi. nu. 10 car. 402
 Simonia in quolibet ecclesiastico mini-
 sterio exercendo committi potest. ibid.
 nume. 11. car. ea.
 Simonia est crimen enorme. ibid. nu-
 me. 15 car. 403
 Simonia in beneficiis inter enormia co-
 putatur de tempori. ordi. nu. 15. c. 44
 Simonia an inducat exenia. ib. n. 7. c. 402
 Simonia an inducat omnis pactio in spiri-
 tuali

Summæ Goffredi

- tuali interueniente. de simo. numero 25 car. 405
 Simoniam au cōmittat exigens aliquid in exequiis mortuorum, vel in benedictionibus nubentium, & in consecrationibus episcoporum. ibi. nu. 26. c. 405
 Simonia an committat sacerdos, vel peccet celebrando, vel alia officia exequendo pro denariis. ibid. nu. 37 c. 406
 Simoniam an committant illi qui habent examinare doctores, & licentiam dare docendi, si obtentu pecuniæ licentiam præstant, aliàs non datur. de magist. nu. 1 car. 409
 In simonia quā possit dispensari. de simo. nu. 27. car. 405. & an per episcopum. ibi. nu. 28. car. ea. & nu. 35 car. 406
 ¶ Simonia cō ordinatus quis dicatur. de simo. nu. 29 car. 406
 Simoniacè adeptus beneficiū an teneatur ad omnes fructus perceptos & percipiendos. ibi. nu. 22 car. 404
 ¶ Simoniacus in quo casu quis efficiatur renunciando beneficio. de renuncia. nume. 9 car. 37
 Simoniacus occultus suspensus est quo ad se, ita & occultus fornicator. de cohabita. clerico. & mulie. nu. 6. c. 250
 Simoniacus furi comparatur de simo. nu. me. 9 car. 402
 Simoniacus à quolibet accusari potest. ibi. nu. 16 car. 403
 Simoniacus qualiter debeat puniri. ibi. nume. 20 car. ea.
 Simoniacus an efficiatur qui se cum bonis suis ecclesiæ confert. ibi. nu. 39. c. 407
 Simoniaci sunt mediatores simoniæ, & infames, nec admittuntur ad reftificandum. ibi. nu. 42 car. 407
 ¶ Socrates vt liberius philosopharetur abiecit magnum auri pondus, de magist. nu. 4 car. 410
 ¶ Solennitas quæ requisita sit, in alienatione rerum monasteriorum. de reb. eccle. non alienan. nu. 4 car. 264
 ¶ Solutio quid sit. de solutio. nu. 1. c. 282
 Solutio cui fieri debeat, ibi. nu. 3. c. ea.
 Solutionis quot species sint. ibi. n. 2. c. ea.
 Solutionis quis sit effectus. ibi. n. 5. c. 283
 ¶ Sors quid sit. Diuinitio propriæ quid sit. & quæ sint species diuinationis de sortilegi. nu. 1 car. 449
 Ad sortes an licitè recurrat. ibi. n. 6. c. 450
 ¶ Sortilegi qui dicantur. ibi. nu. 2. c. 449
 Sortilegorum pœna. ibi. nu. 5 c. 450
 ¶ Spoliatio quid sit. de restitu. spoliato. nume. 1 car. 189
 Spoliatus si de violentia criminaliter, de possessione ciuilitè potest in terdictū agat, an prius de possessione quam de violentia cognoscendū sit. ibi. n. 9. c. 192
 Cetera vide supra in ver. Restituendus.
 ¶ Sponsa. vide infra in ver. sponsus.
 ¶ Sponsalia quid sint, & nude dicantur. de sponsali. nu. 1 car. 342
 Sponsalia de futuro quot modis contrahantur. ibi. nu. 4 car. ea.
 Sponsalia de præsentī quæ sint, & qualiter contrahantur. ibi. nu. 5. & 6. c. ea.
 Sponsalia de præsentī an differant à matrimonio non consumato. ibi. n. 6. c. ea.
 Sponsalia quādo contrahi possunt, & quādo matrimonium. ibi. nu. 8 car. 343
 Sponsalia quādo dissoluantur. ibi. n. 9. c. e.
 Sponsalia de futuro in quibus casibus soluantur. de despōsa. impuber. n. 9. c. 349
 Sponsalia an cōtracta dicantur, si quis iurat vel promittit ducere in vxorē vnā de filiabus suis. ibi. nu. 11 car. 349
 Sponsalia de præsentī nō soluuntur per sponsalia de futuro prius cōtracta et si sint iuramento valata. de spōsa duo. n. 1. c. 353
 Sponsalia de præsentī non soluuntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consumatum. ibi. nu. 2. c. ea.
 Sponsalia secunda cōtracta viuente prima vxore per verba de præsentī non tenent. ibi. nu. 3 car. 354
 Sponsalia cum duabus per verba de futuro non cōtracta an teneant. ibi. nu. 4. c. ea.
 Sponsalia si quis contrahat simul cū duabus dicēs, iuro vel promitto quod cōtrahā vtraq; nihil agitur. ibi. nu. 5. c. ea.
 Quid si vna illarum apta sit ad matrimonium, & alia illegitima & inepta. ibi. nume. 6 car. ea.
 Sponsalia de futuro sequentia non tollunt præcedētia eiusdē nature. ibi. n. 7. c. e.
 Sponsaliorum species quo sint. de sponsa li. nu. 4 car. 342

- Ex sponsalibus oritur publice honestatis iustitia. ibi. nu. 11 car. 343
- ¶ Sponsus vel sponsa de futuro cōpellitur contrahere matrimoniū & consummare contractū per censuram ecclesiasticā. ibid. nu. 10. car. ea.
- ¶ Spurii an possint admitti ad dignitates ecclesiasticas, de filiis presbytero. numero 2 car. 68
- Sterilitas qñ eē dicat. de loca. n. 13. c. 275
- ¶ Stipulatio an in contractu sponsaliū requiratur. de sponsali. nu. 2 car. 342
- ¶ Stuprum quid. de adulteri. nu. 2. c. 430
Cætera vide supra in ver. Fornicatio.
- ¶ Subarratio an inducat matrimoniū vel sponsalia. de despōsa. impu. n. 18. c. 350
- ¶ Subditus sciens episcopū suū hæreticū, vel schismaticū occultū nō præcisum non debet permittere se ab eo ordinari. de tempo. ordina. nu. 9 car. 43
- Subditus ignorās episcopū suum esse simoniacū, si ab eo ordinetur, an ordinū executionem recipiat. ibi. nu. 11. c. ea.
- Quid si sciat vel credat episcopū suū simoniacum non suo ordine, sed in collatione ordinum seu beneficiorū. ibi. nu. 12 car. 44
- Subditus an in dubio teneatur obedire superiori mandato. de maiori. & obediē. nu. 4 car. 116
- ¶ Substantialia ordinum quæ sint. de æta. & qualita. ordina. nu. 5 car. 60
- ¶ Sumpto an sit præstanda fides. de fi. instru. nu. 8 car. 220
- ¶ Superior ad concedendum an dispensationem tenetur ex causa, de postula. prælato. nu. 8 car. 20
- Superior admittere debet postulationē, & si non admiserit iniuria fit postulato. ibi. nu. 9 car. 21
- Superior excedens modum in corrigendo, & si peccet, tamē non cogitur à subditis veniam postulare. de tempori. ordina. nu. 40 car. 50
- Superior descendere debet ad inquirendum cum canonicis ecclesiæ suæ. de accusa. nu. 28 car. 396
- Superioris autoritas vitiū tollit. de simo. nu. 13 car. 403
- Superiori quando & à quibus sit obediendum. de maio. & obe. nu. 3 car. 116
- ¶ Suspendio an proventus ecclesiastici subtrahantur. de senten. excō. n. 27. c. 489
- Suspēsi & excōicati excluduntur à participatione sacramentorum. de simo. nu. mero 19 car. 403
- ¶ Syndicus quis sit. de sydi. nu. 1. c. 134
- Syndicus vnde dicitur. ibi. nu. 2. c. ea.
- Syndicus quis possit cōstrui. ibi. n. 3. c. e.
- Syndici officiū quid sit. ibi. nu. 4. c. ea.
- Syndici confessio an præiudicet. de confessis. nu. 5 car. 202
- Reliqua vide supra in ver. Procurator.

T

- T**A CE N S plerūq; præsumitur sentire. de simo. nu. 32 c. 406
- ¶ Templarii & hospitalarii ac Cisterienses, necnon alii monachi, an ali quod priuilegium habeāt, de priuilegi. & excessi. priuile. n. 9. 10. & 11. c. 465
- ¶ Temporale quando pro spirituale dari possit. de rescrip. nu. 12 car. 10
- Tempus an sit de substantia ordinum, de tempori. ordi. nu. 6 car. 42
- Tempora in quibus a nuptiis abstinetur. de feriis nu. 4. in fi. car. 179
- Tēpora p̄bationū. de regulari. n. 5. c. 300
- Temporū successus nō ordo scripturę in legibus & decretalibus attenditur. de constituto. nu. 18 car. 7
- ¶ Tergiuersari quid sit. de calumniatoribus. nu. 2 car. 398
- Tergiuersator quis sit, & qualiter puniatur. ibi. nu. 5 car. 399
- ¶ Testamētum quid sit de testa. n. 1. c. 286
- Testamentum vnde dicitur. ibidem. numero 2 car. 287
- Testamentum quas solēnitates requirat. ibi. nu. 5. & 6 car. ea.
- Testamentum minus solenne quando valeat. ibi. nu. 7 car. ea.
- Testamentum quis facere possit. ibid. nu. me. 8. & 9 car. ea.
- Testamentum qualiter infirmetur. ibid. nu. 10. & 11 car. 288
- Testamentum non legitimè factum an sit ipso iure irritum. ibi. nu. 11 c. ea.
- Testamentum non solenne principis auctoritate validatur de rescript. nu. me. 13 car. 10
- Testa-

Summæ Goffredi.

- Testamentorum quot species sunt. de testa. nu. 4 car. 287
- Testamentorum defensio ad ecclesiã pertinet. ibi. nu. 13 car. 288
- Testatoris voluntas est deãbulatoria vsq; ad mortem. de testa. nu. 3 car. 287
- ¶ Testimonium an & quã quis ferre possit in causa sua principaliter vel secundario. de testi. nu. 9. & 10 car. 209
- Testimonium dicere aduersus coniunctos suos q̄ p̄sonę nõ cogunt. ibi. n. 13. c. 210
- Testimonium suum subtrahentes an peccent mortaliter, de testi. cogen. nu. 4. car. 215. & nu. 5 car. 216
- Testimonio vnus standum est, de consecratione ecclesię. de baptif. n. 29. c. 330
- ¶ Testis qui non est bonę vitę & famę nõ admittitur. de testi. nu. 6 c. 209
- Testis esse non p̄t, q̄ semel inter accusatores apparuit. de accusa. nu. 19. c. 396
- Testis an peccet recipiẽdo aliquid p̄ testimonio inferẽdo. de test. cogẽ. n. 6. c. 217
- Testis sup eo tm̄ quo iurat, & sup quo inducitur deponere dẽt. de test. n. 27. c. 215
- Testis si prius deponat & postea iurat an valeat testimoniũ. ibi. nu. 28 c. ead.
- Testes qñ lite non contestata recipiãtur, & ad sententiam diffinitiuam procedatur, vt lite non cõtest. nu. 1. & 2. c. 169
- Testes & instrumenta an parem vim habeant. de proba. nu. 11 car. 206
- Testes quot requirantur ad improbandũ instrumentum. ibi. nu. 12 car. ea.
- Testes qui esse possunt, & qui non. & quę in testibus consideranda sunt. de testi. nu. 1. cum sequenti. car. 208
- Testes quando duo sufficiant, & quando non. nu. 14. car. 210
- Testes iurare debent dicere veritatẽ quã nouerunt. ibi. nu. 15 car. 211
- Testes quando sint regulariter producendi. ibi. nu. 16 car. ea.
- Testes produci possunt vsque ad tertiam productionem. ibi. nu. 17 car. ea.
- Testes in quibus concordari dicantur. ibi. nu. 20 car. 212
- Testes singulares an & qñ probent. ibid.
- Testes quando dicantur singulares. ibid. nume. 21 car. 213
- Testes an publicatis attestacionibus produci possint. ibi. nu. 22. & 23 car. ea.
- Testes noui an & quãdo admittantur. ibi. nume. 24 car. 214
- Testes p̄ducti corã arbitris an possint p̄duci corã iudicibus, & ad id quod primo fuerant producti. ibi. nu. 29. c. 215
- Testes possunt ẽt apud eundẽ iudicẽ iterato produci, & ad idẽ variato tm̄ modo agendi, & quando. ibi. nu. 30 car. ea.
- Testes generaliter coguntur prohibere testimonium, & qñ & qualiter cõpellẽdi sunt. de testi. cogẽ. nu. 1 car. 216
- Testium p̄sentia facit vt instrumentõ creatur. de proba. nu. 10 car. 206
- Quatuor sunt quę tollunt copiã probãdi p̄ testes. de testib. nu. 26 car. 215
- ¶ Theauri custodia qñ ad sacrifã pertinet. de offi. sacrifã. nu. 2 car. 88
- ¶ Titulum quis nõ definit habere in priori ecclesia, quousq; possessionem adeptus sit in sc̄da. de institu. nu. 6. c. 257
- ¶ Torneamẽta q̄ sint. de torneam. n. 1. c. 427
- Torneamenta quare fieri prohibeantur. ibi. nu. 2 car. ea.
- Cetera vide supra in ver. Militem. & in ver. Mortuo. & in ver. Pœna.
- ¶ Trãfactio qd sit, de trãlationi. n. i. c. 122
- Trãfactio vnde dicatur. ibi. nu. 2. c. 123
- Trãfactio an in criminalibus locum habeat. ibi. nu. 3 car. ea.
- Trãfactio an cesset in actionibus famosis. ibi. nu. 4 car. ea.
- Trãfactio in quibus casibus locum non habet. ibi. nu. 9 car. 124
- Trãfactionis effectus q̄ sint. ibi. n. 10. c. c.
- ¶ Transferri q̄ possint, & qui transferrẽdi potestatem habeant, de trãlatio. p̄xlato. nu. 2. 3. & 4 car. 32
- Transferrendi causę q̄ sint. ibi. n. 5. c. 32
- ¶ Trãfigere qui possint, de trãfactio. nu. mero 2 car. 123
- Trãfigere in causa ecclesię an possit placus. ibi. nu. 6. & 7 carr. 124
- Trãfigi an possit si agatur super ecclesia. ibi. nu. 8 car. ea.
- ¶ Trãlatio qd sit. de trãsla. pla. n. 1. c. 32
- Trãlatum an sequantur honores reales. ibid. nu. 6 car. ea.
- ¶ Treuga quid sit, & quid sit pax. de treuga & pa. nu. 1 car. 118
- Treuga

Index

- Treuga canonica qñ sit seruanda, & qñ bellum cessare debent. *ibi. nu. 3. c. ea.*
- Treugæ canonice quibus personis perpetuo debeantur. *ibi. nu. 4. car. ea.*
- Treugarū quot species sint. *ibi. n. 1. c. 118*
- ¶ Trinitas sancta cur summa vocetur. de sum. Trini. *nu. 3. car. 4*
- Trinitas quare sic dicatur. *ibi. nu. 4. c. ea.*
- V
- V**A SA sacra an alteri ecclesie vel priuata psonæ vendi possunt. de rebus eccle. alienan. *nu. 8. c. 264*
- ¶ Vasalli hæreticorum ipso iure a fidelitate sunt liberati. de hæreti. *n. 11. c. 416*
- ¶ Velleiani priuilegium an per pactū tollatur. de priui. & excessi. priuilegiato. *nume. 7. car. 463*
- ¶ Velum consecrationis à quo debeat imponi. de tempo. ordina. *nu. 4. c. 41*
- Velum quod duplex sit. *ibi. nu. 5. c. 42*
- Velum prelationis etiam olim dabatur abbatissæ. *ibi. nu. 6. car. ea.*
- ¶ Venari quare clerico prohibeatur, & nō piscari. de clerico venato. *nu. 2. c. 453*
- Venatio quod duplex sit, & quibus, ac qñ permessa. *ibi. nu. 1. car. 452*
- Venditor tenetur ita quod venditor habeat vacuum possessionem. de emptio. & vendi. *nu. 5. car. 272*
- Venditor an teneatur solum de euitctione. *ibi. nu. 9. car. ea.*
- Venditores colūbarū sunt, qui gradū vel gratiā spiritualē gratia humanæ cōtributionis exercēt. de magist. *n. 3. c. 409*
- ¶ Verbū productio, quō intelligatur. de testib. *nume. 17. car. 211*
- Verbum reddendi, quid importet. de feudis. *nu. 5. car. 277*
- Verbum quod sit, de verb. signi. *nu. 1. c. 495*
- Verbū quare dicat filius Dei. *ibi. n. 2. c. e.*
- Verbum Dei dimittit peccata. *ibid.*
- Verbum vnde dictū, & qualiter verba debeant interpretari. *ibidem.*
- Verba ad quod sint instituta. *ibi. nu. 1. c. 495*
- Verba rescriptorum dñi Papæ interpretantur à Papa. *ibi. nu. 4. car. 496*
- Verba cū effectu sunt accipienda. de offi. deleg. *nu. 8. car. 95*
- Verba quæ requirantur in forma baptismi. de baptis. *nu. 7. car. 328*
- Verba sufficientia ad excommunicandū. de senten. excom. *nu. 43. car. 492*
- ¶ Vestimenta clericorū sordida, & pallæ altarium qualiter lauari debeāt. de custo. Euchar. *nu. 4. car. 332*
- Vestimenta sacra vetustate consumpta incendi debent. *ibi. nu. 5. car. ea.*
- ¶ Vibrans baculū super caput clerici volens illum percutere & non percutiēs, an incurrat penā canonis si quis suadet. *xvii. q. iiii. de sent. excō. n. 45. c. 493*
- ¶ Vicaria perpetua ordinariā iurisdictionē non inducit. de offi. archi. *n. 6. c. 86*
- ¶ Vicarius quid sit, & quod sit vicarii officii. de offi. vica. *nu. 1. c. 90. & nu. 6. c. 91*
- Per vicarium in quibus casibus deseruiri possit. *ibi. nu. 7. car. 91*
- Vicarius quod ius in ecclesia habeat. *ibi. nu. 8. car. ea.*
- Vicarius habens vnā vicariam an aliam habere possit. *ibi. nu. 9. car. ea.*
- Vicarius vicarium constituere non pōt. Fallit in archipresbytero. *ibi. num. 10. & 12. car. 92*
- Vicarius pōt gratis constitui, & constituto prouidendum est vnde viuat, ne prelati vices suas. *nu. 3. car. 408*
- ¶ Vicedñs. vide supra in ver. Procurator.
- ¶ Vidua qualiter velari debeāt de tempori. ordi. *nu. 3. car. 41*
- Viduas nullus pontificū velare pōt. *ibid.*
- ¶ Vigilia occurrens in dominica ieiunari debet in sabbato. de obseruatio. ieiun. *nume. 7. car. 334*
- ¶ Vir tenetur ministrare necessaria vxori, quæ debitum reddere non valet. de celebra. missa. *nu. 20. car. 326*
- Vir & vxor an sibi communicent actionē & passionem in materia de qua de cognatio. spiritua. *nu. 3. car. 364*
- Vir si proclamat ad iudiciū dicendo se frigidum & maleficiatum, & mulier dicit eum esse potētem, an iuramēto viri credatur. de frigi. & malefic. *n. 9. c. 376*
- Vir qui occultē adulteratur, an possit vxorē manifestē adulterantem accusare, & dimittere sine peccato. de diuor. *numero 15. car. 385*
- Vir cōmunicās cū vxore ex cōmunicata, an & ipse excōmunicetur. de senten. excommu-

Summæ Goffredi.

- communica. nu. 30 car. 490
 Viri vel vxores nunquid peccēt exigēdo
 debitū, vel reddēdo in diebus solenni-
 bus, vel in locis sacris. de matri. cōtra.
 cont. interdi. eccle. nu. 5 car. 377
 Cetera vide supra in ver. Ratio.
 ¶ Virginitas consecratio quando fieri pos-
 sit. de tēpo. ordina. nu. 2 car. 41
 ¶ Virilia sibi abscindēs an sit ordināsus. de
 corpo. vitia. ordi. nu. 8 car. 80
 ¶ Vis quinq; sunt genera. de his que vi me-
 tusve ca. fi. nu. 1 car. 135
 Vim vi quōd repellere liceat, quō intelli-
 gatur. de homici. nu. 7 car. 425
 ¶ Visitare debēt suas dioceses diocēsani,
 & qñ, de offi. ordina. nu. 17 car. 112
 ¶ Visitatio ecclesiarum qñ fieri debeat, &
 quoties. de censu. nu. 14 car. 321
 ¶ Visitator ecclesiæ nunquid quōd domi-
 solet expēdere, expēdere debeat in via
 dū visitat, vt saltē in eo ecclesiæ releuē-
 tur. de censu. nu. 12 car. 321
 ¶ Vltimæ voluntatis quis sit effectus. de
 testa. nu. 12 car. 288
 ¶ Vnctio quid sit, q & à quō inungatur, de
 sacra vnctio. nu. 1. c. 64. & nu. 2. c. 65
 Vnctiones de quibus. ibi. nu. 2. & 3. quid
 significent. ibi. nu. 4 car. 65
 Vngitur quilibet Christianus bis ante ba-
 ptismum. ibi. nu. 3 car. ea.
 Vnguntur manus sacerdotis chrismate,
 cū ordinarur. ibi. nu. 2 car. ea.
 ¶ Vnus si construit ecclesiam, & ei plures
 succedūt hæredes, oēs sunt patroni. de
 iure patrona. nu. 15. car. 317
 ¶ Voluntas imperfecta per se nō tollit so-
 lēne testamentū præcedens. sed cū decē-
 nō tollit. de rescri. nu. 49 car. 15
 Reliqua habes supra in ver. Vltima.
 ¶ Voracitas quare vitanda de tempo. or-
 dina. nu. 25 car. 46
 ¶ Votum quid sit, de voto. nu. 1 c. 306
 Votum volūtarium subdistinguitur. ibi.
 nume. 3 car. 307
 Votum simplex impedit matrimoniū con-
 trahendum, & dirimit iam contractā.
 ibid. nu. 4 car. ea.
 Votū frāgēs an peccet. ibi. nu. 3. & 4. ca.
 Votum quod qs ante monachātū emisit,
 an possit per abbatem reuocari. de vo-
 to. num. 6 car. 307
 Votum à quo dispensari possit. ibid. nu-
 mero 10 car. 308
 Votum quot modis solennizetur. de regu-
 lari. nume. 15 car. 301
 Votū solēne dirimit matrimoniū iā cōtra-
 ctū, q cleri. vel vouent. nu. 7 car. 357
 Votū seruandū est ibi. nu. 8 car. ca.
 Voti violatio an inducat peccatum mor-
 tale ibidem.
 A voto quot modis discedi possit. de vo-
 to. nume. 11 car. 308
 Vota omnia an possint redimi & cōmuta-
 ri. ibi. nu. 7. car. 307. & nu. 9 car. 308
 Votorū species quot sunt. ibi. n. 2. c. 306
 ¶ Vouēs an possit diferrē votum exequi.
 de voto. nu. 12 car. 308
 Vouēs simpliciter cōtinētā, q postea iu-
 rauit de cōtrahēdo, ad qd teneatur. qui
 cleri. vel vouen. nu. 10 car. 357
 Vouētes an impediātur cōtrahere matri-
 monium. ibi. nu. 6 car. ea.
 ¶ Vouere quis possit, de voto nu. 5. c. 307
 ¶ Vsucapio in quibus rebus obtineat. de
 præscriptio. nu. 1 car. 229
 Vsucapio triennii an in rebus ecclesiasti-
 cis mobilibus & profanis locū habeat.
 ibi. nume. 7 car. 232
 ¶ Vsurā quid sit, de vsur. nu. 1 car. 439
 Vsurā & pœna promissa in quo differat.
 ibi. nume. 3 car. ea.
 Vsurā vnde dicitur. ibi. nu. 4 car. ea.
 Vsurā in quibus rebus committatur. ibid.
 nume. 5 car. ea.
 Vsurā in quibus casibus petatur de iure
 canonico. ibi. nu. 10 car. 440
 Vsurā centesima & vsurā sextupla. ibid.
 nume. 13 car. 441
 Vsurā an cōmittatur si qs mutuat cum pa-
 cto quod sibi alia vice mutuo detur.
 ibid. nume. 20 car. 442
 Vsuram quæ inducant, de simo. n. 9. c. 402
 Vsurā an dicantur committere illi qui tē-
 pore vindemiarū & messiū emūt vilius
 frumenta & vina, vt vendant carius. &
 quid de nautico fœnore. De vsuris nu-
 mero 29 car. 443
 Vsuræ veniūt ex mora. ibi. nu. 8 c. 440
 Vsuræ omni iure sunt prohibitæ. ibi. nu-
 mero 14 car. 441
Vsurarum

- Vsurarū species quot sint. ibi. n. 6. c. 440
 Vsuras alieno nomine exigēs an illas restituereteneatur. de vsur. nu. 28. c. 443
 Vsuras si quis repetat, & excipiat contra eum quod ipse repetere non pōt, nisi restituat quas extorsit ipse vel is cui successit, ipse autem replicet paratus sum restituere si sit qui petat, quid faciet iudex ecclesiasticus super hoc. ibi. nu. 23 car. 442
 Vsuras committere qñ quis dicitur. de vsur. nu. 29. car. 443. & nu. 30. 31. 32. 33. & 34 car. 444
 Vsurarius quilibet vel eius hæres in iudicio animæ tenetur totum restituere quod exactū est. de vsur. nu. 15 c. 441
 Vsurarius restituens partē senebris pecunie an liberetur si debitor à quo exegit aliā partē sibi remittat. ibi. n. 21. c. 442
 Vsurarii à quibus compellantur vsuras restituere. ibi. nu. 10 car. 440
 Vtilitas per dignitatem augeri debet. de vsu pallii nu. 3 car. 35
 Vtilitas communicantis cum excommunicato. de sen. excom. nu. 29 car. 490
 Vxor an peccet mortaliter frangēdo votum abstinentiæ, ad mandatum mariti. de maiorita. & obediē. nu. 8 car. 117
 Vxor illius qui ea inuita & ignorante religione iuravit, an similiter eo inuito monasterium intrare possit. de conuersio. coniu. nu. 6 car. 303
 Vxor adulteri an eo inuito possit intrare religionem. ibi. nu. 7 car. ea.
 Vxor an teneatur sequi maritum leprosum. de coniu. lepro. nu. 2 car. 360
 Vxor separata p sententiā à viro pp fornicationem, an si vir fornicatur possit illum repetere. de diuorti. n. 13. c. 385
 Vxor donationem pp nuptias, & maritus dotem lucratur ex pacto conuento. de dona. inter vir. & vxor. nu. 14. c. 388
 Vxor tenetur alere virum egentem. ibi. nume. 18 car. 389
 Vxor an possit obicere fornicationē spiritualem marito accusanti de carnali, de adulter. nu. 6 car. 431
 Vxor an in rebus mariti, furtum cōmittat & qualiter maritus cōtra eam agat. de furt. nu. 18 car. 437
 Vxori præstans opem ad furandū marito furti tenetur. ibi. nu. 19 car. ea.
 Vxorem suā cognoscere qñ qs abstinere debeat. de matrimo. contract. contra interd. nu. 3. & 4 car. 377
 Cetera require supra in ver. Ratio. & in ver. vir.

L A V S D E O.

T A B V L A R V B R I C A R V M

EX SVMMA D. GOFREDI TRANENSIS

I V R E C O N S V L T I C E L E B E R R I M I .

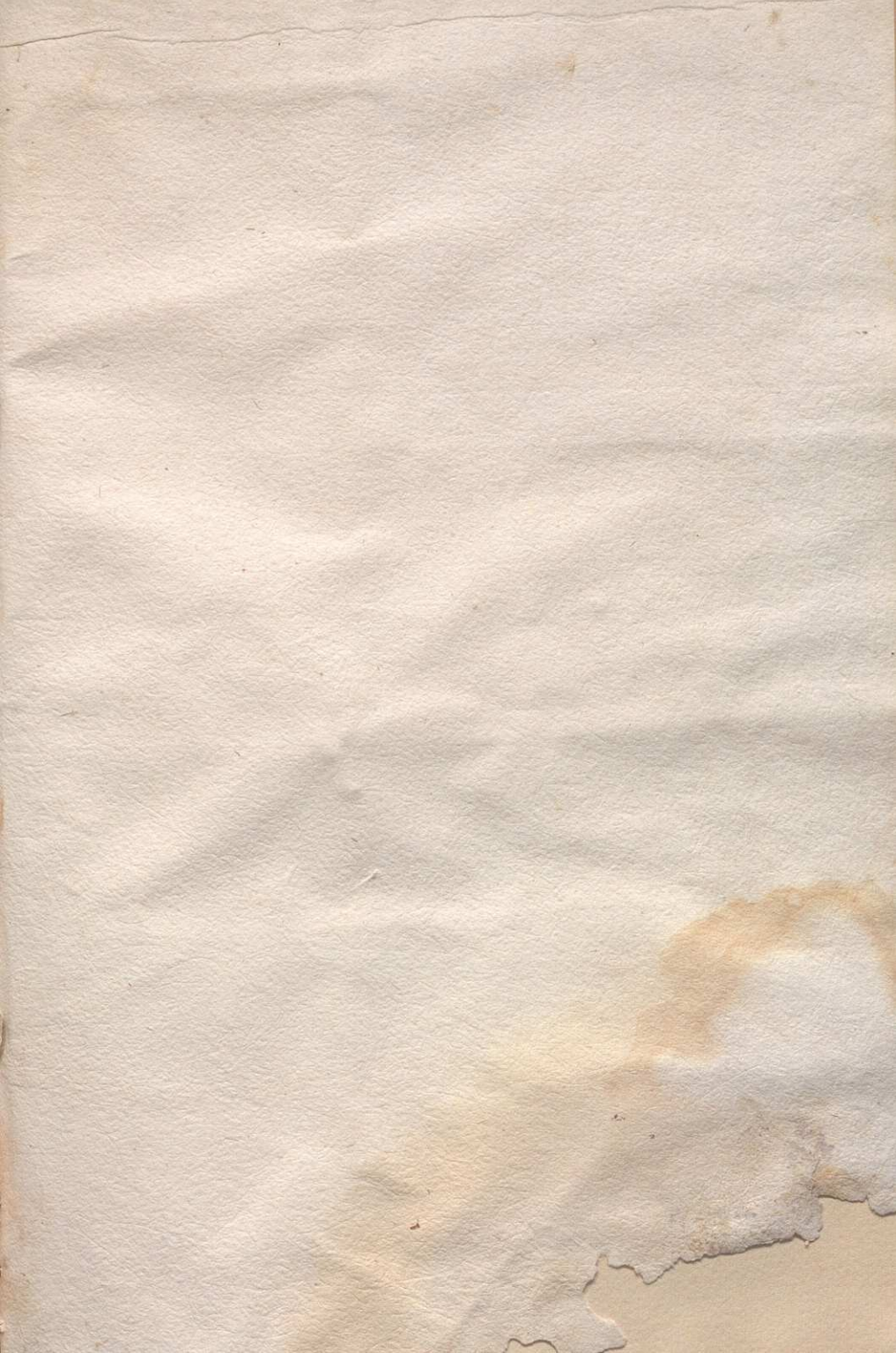
- A**CCVSATIONIBVS, inquisitionibus, & denuntiationibus. car. 392
 Adulteriis & stupro. c. 430
 Aetate & qualitate ordinandorum car. 58
 Alienatiōe iudicii mutādi cā facta. c. 143
 Appellationibus car. 238
 Apostatis car. 418
 Arbitris car. 145
- B**
 Baptismo & eius effectu car. 327
 Bigamis non ordinandis car. 80
- C**alumniatoribus car. 398
 Capellis monachorum & aliorum religioforum. car. 313
 Causa possessionis & proprietatis. c. 184
 Celebratione missarum, sacramento Eucharistiæ &c. car. 324
 Censibus car. 318
 Clandestina desponsatione car. 351
 Clericis peregrinis car. 84
 Clericis peregrinantibus car. 245
 Clericis coniugatis car. 250
 Clericis nō residentibus in ecclesia. c. 251
 Clericis pugnantibus in duello Clerico car. 428

Tabula Rubricarum.

Clerico ægotante	car. 256	vel sponsæ	car. 366
Clerico venatore	car. 452	Eo qui ordinem furtiuè suscepit.	car. 458
Clerico percussore	car. 453	Exceptionibus	car. 226
Clerico maledico	car. 454	Excessibus prælatorum & subditorū.	c. 459
Clerico excōmunicato ministrāte.	c. 456	F	
Clerico nō ordinato ministrante.	c. 457	Feris	car. 178
Clerico per saltum promotō.	car. 458	Feudis	car. 277
Cognitione spiritali	car. 363	Fide instrumentorum	car. 218
Cognitione legali	car. 365	Fidei usforibus	car. 280
Cohabitatione clericorum & mulierum.		Filiis psbyterorū ordinandis vel nō.	c. 68
car.	249	Fore comprtentī	car. 157
Collusione detegenda	car. 450	Frigidis & maleficiatis	car. 374
Commodato	car. 267	Furtis	car. 435
Concessione præbendæ vel ecclesiæ non vocantis	car. 257	H	
Conditionibus apposis in desponsatione vel alii contra.	car. 354	Hereticis	car. 414
Confessis	car. 201	His quæ vi metus uel cā fiunt.	car. 135
Confirmatione vtili vel inutili.	car. 246	His quæ fiunt à prælatis sine consensu capituli	car. 260
Coniugio leproforum	car. 360	His q̄ fūt à maiori parte capituli.	c. 262
Coniugio seruorum.	car. 360	His qui filios occiderunt	car. 420
Consanguinitate & affinitate	car. 367	Homicidio	car. 423
Consecratione ecclesiæ vel altaris.	c. 322	I	
Constitutionibus	car. 5	Immunitate ecclesiarum	car. 337
Consuetudine	car. 17	Infantibus & lægudis expositis.	c. 421
Conuersione coniugatorum	car. 302	In integrum restitutione	car. 138
Conuersione infidelium	car. 305	Iniuriis & damno dato.	car. 469
Corpore vitiatis ordinandis	car. 79	Institutionibus	car. 256
Crimine falsi	car. 445	Iudæis & sarracenis.	car. 411
Custodia Eucharistiæ	car. 331	Iudiciis	car. 149
D		Iuramento calumniæ	car. 172
Decimis, primitiis & oblationibus.		Iureiurando	car. 222
car.	293	Iure patronatus.	car. 314
Delictis puerorum	car. 451	L	
Deposito	car. 268	Libelli oblatione.	car. 161
Desponsatione impuberum	car. 347	Litis contestatione	car. 166
Dilationibus	car. 176	Locato & conducto.	car. 273
Diportiis	car. 382	M	
De dolo & contumacia	car. 193	Magistris	car. 409
Donationibus	car. 283	Maioritate & obedientia.	car. 115
Donationibus inter virū & vxorē.	c. 386	Matrimonio contracto contra interdictū ecclesiæ	car. 376
E		Mutuis petitionibus.	car. 164
Ecclesiis ædificandis	car. 335	N	
Electione & electi potestate.	car. 22	Natis ex libero ventre	car. 362
Emptione & venditione	car. 271	Ne clerici vel monachi secularibus negotiis se immisce.	car. 339
Eo qui mittitur in possessio. causa rei seruandæ	car. 196	Ne prælati vices suas sub annuo censu concedant	car. 407
Eo qui duxit in matrimonium quam poluit per adulterium	car. 358	Ne sede uacate aliquid innouetur.	c. 259
Eo qui cognouit consanguini. vxoris suæ		Noui operis nunciacione	car. 460
		Obligatis	

Tabula Rubricarum.

	O	Renuntiatione	car. 36
O bligatis ad ratiocinia	car. 77	Rerum permutatione	car. 275
O bservatione ieiuniorum	car. 333	Rescriptis	car. 9
O fficio archidiaconi	car. 85	Restitutione in integrum	car. 38
O fficio archipresbyteri	car. 87	Restitutione spoliatorum.	car. 189
O fficio primicerii	car. 88	S	
O fficio sacristæ	car. ea.	S acramentis non reiterandis	car. 66
O fficio vicarii.	car. 90	S acra vnctione	car. 64
O fficio & potestate iudicis delegati.	c. 91	Sagitariis	car. 429
O fficio legati	car. 104	Schismaticis	car. 416
O fficio iudicis ordinarii	car. 108	Scrutinio in ordine faciendo	car. 56
O fficio iudicis	car. 112	Secundis nuptiis	car. 390
O rdinatis ab episcopo qui episcopatum		Sententia & re iudicata	car. 233
resignauit	car. 57	Sententia excommunicationis.	car. 481
O rdine cognitionum.	car. 180	Sepulturis	car. 289
P		Sequestra. possessio. & fructuum.	car. 200
P actis	car. 119	Seruis non ordinandis	car. 74
P arochiis & alienis parochianis.	c. 292	Simonia	car. 400
P eculio clericorum	car. 285	Solutionibus	car. 282
P œnis	car. 471	Sortilegiis	car. 449
P œnitentiis & remissionibus	car. 474	Sponsalibus	car. 341
P ignoribus	car. 278	Sponsalibus duorum	car. 353
P lus petitionibus	car. 183	Statu monachorum & canonicorum regu-	
P ostulando	car. 125	larium	car. 308
P ostulatione prælatorum	car. 19	Successionibus ab intestato	car. 288
P ræbendis	car. 253	Summa Trinitate & fide catholica.	car. 4
P ræscriptionibus	car. 229	Supplenda negligentia prælatorum.	c. 38
P ræsumptionibus	car. 221	Syndico.	car. 134
P ræcario	car. 266	T	
P resbytero non baptizato	car. 330	T emporibus ordinationum & qualita-	
P riuilegiis & excessibus priuilegiatorum	car. 462	te ordinandorum	car. 41
P robationibus	car. 204	Testamentis	car. 286
P rocuratoribus	car. 128	Testibus	car. 208
P urgatione canonica	car. 467	Testibus cogendis	car. 215
P urgatione vulgari	car. 468	Torneamentis	car. 427
P urificatione post partum.	car. 335	Transactionibus	car. 120
Q		Translatione prælatorum	car. 31
Q uicunque vel uolentes matrimonium		Treuga & pace.	car. 118
contrahere possunt.	car. 356	V	
Q ui filii sint legitimi	car. 377	V erborum significatione	car. 495
Q ui matrimo. accusare possunt.	car. 380	V ita & honestate clericorum	c. 248
R		Voto & voti redemptione	car. 306
R aptoribus, incendiariis &c.	car. 433	Vsu palli	car. 35
R ebus ecclesie alienandis vel nõ alienandis	car. 263	Vsuris	car. 438
R egularibus	car. 299	Vt ecclesiastica beneficia siue dimi-	
R egulis iuris	car. 498	ferantur.	car. 262
R eligiosis domibus	car. 311	Vt lite non contestata. non procedatur ad	
R eliquiis & veneratione sanctorum.	c. 332	testium receptionem vel &c.	car. 169
		Vt lite pendente nihil innouetur.	c. 198
		F I N I S.	

. 10.

D.
Tr

S

V